

ALICE A. BAILEY

EN AFHANDLING OM
KOSMISK ILD

[side 1-2]

Alice A. Bailey

Udkommet på dansk:

Nationernes Skæbne, 1982
En kompilation om seksualitet, 1988
Esoterisk Psykologi, bind I, 1989
Døden – det store eventyr (kompilation), 1990
Blændværk – et verdensproblem, 1991
Hierarkiets fremtræden, ashramernes eksternalisering, 1992
Esoterisk Psykologi, bind II, 1993
Kristi Tilsynekomst, 2. udgave, 1994
Undervisning i den nye tidsalder, 2. udgave, 1994
Herkules' arbejder, en astrologisk fortolkning, 1995
Fra intellekt til intuition, 1995
En afhandling om Kosmisk Ild, 1996
Telepati og det æteriske legeme, 2. udgave, 1996
Stof til eftertanke (kompilation), 1996
Den syvende stråle (kompilation), 1997
Breve om Okkult Meditation, 1997
Sjælen, livets kvalitet (kompilation), 1998
Sjælens lys, Patanjalis Yoga Sutraer, 1998
En afhandling om Hvid Magi, 2. udgave, 1998
Sindslidelser (kompilation), 1998
Strålerne og Indvielserne, 1998
Menneskehedens problemer, 1999
Discipelskab i den nye tidsalder, bind I, 1999
De syv stråler (kompilation), 1999
Indvielse, menneskelig og solar, 2. udgave, 2000
Karma og Dharma (kompilation), 2000
Reinkarnation (kompilation), 2001
Fra Betlehem til Golgata, Jesu indvielser, 2001
Tjeneste for menneskeheden (kompilation), 2002
Esoterisk Astrologi, 2. udgave, 2003
Discipelskab i den nye tidsalder, bind II, 2004
Esoterisk Healing, 2. udgave, 2007

[side 3]

Alice A. Bailey

En afhandling om

Kosmisk Ild

VERDENSTJENERNES FOND

[side 4]

En afhandling om kosmisk ild

Originaltitel: A Treatise on Cosmic Fire

© Copyright 1962 by Lucis Trust Ltd., Genève, London, New York

Første udgave 1925.

Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Revideret som e-book 2015 © Verdenstjernerne's Fond

Papirudgave trykt hos Narayana Press, Gylling

ISBN 87-88365-80-8

Oversat af Niels Brønsted

Illustrationer Jan Koed

[side 5-6]

Priset være den Gud som er i **ILDEN** og i vandene,
priset være den Gud som gennemtrænger hele verden,
priset være den Gud som er i sommerplanter og skovens her-
rer – priset og atter priset være denne Gud.

Sh'vet Upanishad, II, 17.

[side 7]

INDLEDNING

Beretningen om Tibetanerens mangeårige telepatiske samarbejde med Alice A. Bailey er givet i hendes *Unfinished Autobiography* fra 1951 (Dansk oversættelse: *En Ufuldendt Selvbiografi*, Sankt Ansgars forlag, 1989, o.a.). Den beskriver omstændighederne omkring hendes første kontakt med ham på det fysiske plan i Californien, november 1919. Tredives års arbejde blev planlagt. Da det var udført, og inden der var gået tredive dage efter denne periode, blev A.A.B. befriet for det fysiske redskabs begrænsninger.

Selvbiografien indeholder også nogle meddelelser fra Tibetaneren om hans arbejde, og oplysninger om grundene til at det blev udført. På de tidlige stadier var man meget opmærksom på, hvilke fysiske betingelser der kunne forbedre den telepatiske proces, men i de senere år blev teknikken forbedret så meget, og A.A.B.s æteriske mekanisme så fint afstemt og tilpasset, at hele processen forløb fuldkommen ubesværet, og dermed var eksistensen og den praktiske anvendelighed af et telepatisk samspil demonstreret i enestående grad.

De åndelige sandheder, der blev behandlet, krævede i mange tilfælde, at det lavere konkrete tankesind (på trods af det engelske sprogs næsten uoverkommelige begrænsninger) måtte formulere abstrakte idéer og hidtil ukendte åndelige begreber. Læserne af de bøger, der blev til på denne måde, er ofte blevet gjort opmærksomme på denne uundgåelige begrænsning af sandheden, men det glemmes alt for ofte. En konstant påmindelse herom vil i de kommende år være en af de væsentligste faktorer, som kan forhindre en krystallisering af læren i at frembringe endnu en dogmatisk og sekterisk kult.

Det foreliggende værk, *En afhandling om kosmisk ild*, var den tredje bog, de producerede i fællesskab, og det fremgår

umiddelbart af indholdet, at den vil stå som den vigtigste og mest vidtrækkende del af de tredive års arbejde – også sammenlignet [side 8] med de nyttige og dybsindige værker, der blev udgivet under fællestitlen: *En afhandling om de syv stråler* eller en hvilken som helst anden af bøgerne.

Efterhånden som arbejdet skred frem, blev Tibetanerens og A.A.B.s bevidsthed så nært forbundet, at de i virkeligheden, hvad fremstillingen af selve læren angår, udgjorde en samlet projektionsmekanisme. Lige til det sidste talte A.A.B. ofte om sin forbløffelse over de glimt, hun gennem kontakten med Tibetaneren fik af endeløse vidder af åndelige sandheder, hun ikke på nogen anden måde kunne have opnået, og ofte af en art hun umuligt kunne give udtryk for. Denne oplevelse er grundlaget for den påstand, hun ofte fremsatte, men som kun få forstår, nemlig at hele den lære, hun hjalp med til at fremstille, i virkeligheden kun er den esoteriske videns ABC, og at hun i fremtiden hellere end gerne ville frafalde en hvilken som helst udtalelse i denne lære, når hun fandt, at en bedre og dybere esoterisk lære var til rådighed. Hvor klar og dybtgående læren i de bøger, der blev udgivet i hendes navn, end er, er oplysningerne alligevel så ufuldstændige, at de senere må udbygges og udvides, og hvis vi hele tiden er opmærksomme på dette faktum, vil det give os et andet og meget påkrævet værn mod den tendens, det konkrete tankesind har til altid at fremkalde sekterisme.

Ved begyndelsen af samarbejdet blev der efter moden overvejelse indgået den aftale mellem Tibetaneren (D.K.) og A.A.B., at hun som den arbejdende discipel på det ydre plan skulle afvikle så stor en del af sit karmiske ansvar på dette plan som muligt, og at læren skulle gå ud til offentligheden i hendes navn. Det medførte lederskabets byrde på det esoteriske område og fremkaldte angreb og fordømmelse fra mennesker og organisationer, hvis standpunkter og aktiviteter var mere autoritære og præget af Fiskenes tidsalder.

Takket være den holdning Tibetaneren og A.A.B. indtog, er hele det grundlag, den esoteriske lære i offentlighedens øjne hviler på i dag, blevet befriet for sit mystiske, glamourøse, prætentiose og virkelighedsfjerne prægs begrænsninger og tåbeligheder. Deres modstand mod dogmatiske påstande har været [side 9] med til at fremkalde en ny æra af mental frihed blandt dem, der studerer den gradvise åbenbaring af den tidløse visdom.

Den gamle måde at nå til erkendelse på ved at antage nye autoriteter og sammenligne dem med tidligere tiders vedtagne læresætninger er, skønt utvivlsomt af værdi som træning for tanken, efterhånden ved at dø ud. I dens sted spirer en ny evne til at indtage en mere videnskabelig holdning frem i såvel religionens som filosofiens verden. Den åndelige lære vil i stadig stigende grad blive opfattet som en hypotese, der skal bevises, ikke så meget gennem pedantiske diskussioner, historiske udlægninger eller autoritære påstande, som gennem sin virkning på det levende liv og sin praktiske anvendelighed i forbindelse med løsningen af menneskehedens problemer.

Hidtil har den avancerede esoteriske lære næsten altid kun været tilgængelig, hvis den studerende var villig til at acceptere lærerens autoritet, udvise vekslende grader af personlig lydighed over for denne lærer og aflægge tavshedsløfte. Efterhånden som den nye indflydelse fra Vandbærerens tegn vokser, vil disse begrænsninger forsvinde. Det personlige forhold mellem discipel og mester forbliver uændret, men selve uddannelsen af disciplen har man allerede forsøgt at gennemføre i gruppeformation. En beskrivelse af et sådant eksperiment og forsøg på at bruge den nye tidsalders metode er offentliggjort i bogen: *Discipelskab i den nye tidsalder*, som indeholder Tibetanerens direkte, personlige anvisninger til en udvalgt gruppe.

I *En afhandling om kosmisk ild* har Tibetaneren givet os,

hvad H.P. Blavatsky forudsagde, han ville gøre, nemlig den psykologiske nøgle til den kosmiske skabelse. H.P.B. udtalte, at der i det 20. århundrede ville komme en discipel, som skulle give den psykologiske nøgle til hendes eget monumentale værk, *Den hemmelige lære*, som Tibetaneren var hende behjælpelig med. Alice A. Bailey var helt klar over, hvad hendes egen opgave var i den forbindelse.

Foster Bailey, Tunbridge Wells, 1950.

[side 10]

[side 11]

Uddrag af en meddelelse fra Tibetaneren

UDGIVET I AUGUST 1934

Det er nok at sige, at jeg er en tibetansk discipel af en vis grad, men det fortæller kun lidt, for alle er disciple fra den mest beskedne aspirant op til og over Kristus selv. Jeg har, ligesom andre mennesker, en fysisk krop og bor ved Tibets grænser, hvor jeg fra tid til anden (set fra et eksoterisk synspunkt) leder en stor gruppe tibetanske lamaer, når mine øvrige pligter tillader det. Det er dette faktum, der er årsag til det forlydende, at jeg er dette lamaklosters forstander. De, der gennem Hierarkiets arbejde er forbundet med mig (og i dette arbejde er alle sande disciple forbundet med hinanden), kender mig under et andet navn og i en anden stilling. A.A.B. ved hvem jeg er og kender mig under to af mine navne.

Jeg er en broder, der er kommet lidt længere på vejen end den almindelige studerende og derfor har påtaget sig et større ansvar. Jeg er én, som har stredet og kæmpet sig vej til et større mål af lys end den aspirant, der læser dette, og derfor må jeg for enhver pris fungere som formidler af lys. Jeg er ikke en gammel mand, sådan som alder måles blandt lærerne, men jeg er dog heller ikke ung og uerfaren. Mit arbejde består i at udbrede kendskabet til den tidløse visdom, hvor jeg kan finde tilslutning, og det har jeg gjort i mange år. Jeg søger også at hjælpe mester M. og mester K.H., når der er lejlighed til det, for jeg har længe været knyttet til dem og deres arbejde.

I alt det ovenstående har jeg fortalt jer meget, men alligevel ikke noget der kunne få jer til at vise mig den blinde ly-

dighed og tåbelige hengivenhed, som den følelsesbetonede aspirant viser den guru og mester, han endnu ikke er i stand til at kontakte. For han kan ikke etablere den ønskede kontakt, før han har forvandlet sin følelsesmæssige hengivenhed til et uselvisk arbejde i menneskehedens tjeneste – ikke mesterens.

De bøger, jeg har skrevet, udgives uden forventning om at blive accepteret. De er måske, eller måske ikke, korrekte, sande [side 12] og nyttige – det må I selv afgøre ved at handle i overensstemmelse med dem og bruge intuitionen. Hverken jeg eller A.A.B. er spor interesserede i at få dem udråbt til inspirerede skrifter eller få nogen til (med tilbageholdt åndedræt) at omtale dem som en af mestrenes arbejde. Hvis de fremstiller sandheden på en sådan måde, at den følger naturligt efter det, der allerede er givet i verdenslitteraturen, og hvis oplysningerne hæver ønsket om og viljen til at tjene fra følelsernes til tankens plan (det plan hvorpå mesteren virkelig *kan* findes), da har de opfyldt deres formål. Hvis læren fremkalder en respons fra den studerendes oplyste tankesind og resulterer i en glimtvis udvikling af hans intuition, da kan han acceptere den – men ellers ikke. Hvis meddelelserne i sidste instans bekræftes eller viser sig at være sande i henhold til analogiloven, da er alting godt og rigtigt, men hvis det ikke er tilfældet, bør den studerende ikke godtage, hvad der siges.

[side 13-14]

TILEGNET I TAKNEMMELIGHED

HELENA PETROVNA BLAVATSKY

DEN STORE DISCIPEL DER TÆNDTE SIN FAKKEL I ØSTEN
OG BRAGTE LYSET TIL EUROPA OG AMERIKA I 1875.

FORORD

Denne *Afhandling om kosmisk ild* har fem hovedformål:

For det første at give en kort og koncentreret oversigt over et kosmologisk, filosofisk og psykologisk system, der måske i en generation kan bruges som opslags- og lærebog og fungere som et skelet, hvori en mere detaljeret viden senere kan indbygges, efterhånden som udviklingslærens store bølge ruller videre.

For det andet at udtrykke det, der er subjektivt, i letfattede vendinger og angive det næste skridt fremad i forståelsen af den egentlige psykologi. Denne belyser forbindelsen mellem ånd og stof – en forbindelse der viser sig som *bevidsthed*. Læseren vil opdage, at afhandlingen først og fremmest beskæftiger sig med tankesindets, bevidsthedens og den højere psykologiske aspekter, og ikke så meget med stoffet som vi kender det på den fysiske plan. Den fare, der er forbundet med at give oplysninger om det atomare stofs forskellige energier, er for stor og mennesket endnu for egoistisk til, at racen kan blive betroet sådanne oplysninger. Mennesket er allerede, gennem videnskabsmændenes kvalificerede arbejde, i færd med at skaffe sig den fornødne viden tilstrækkelig hurtigt. Som det vil fremgå, er hovedvægten i denne bog lagt på de kræfter, der er ansvarlige for den objektive manifestation af en sollogos og et menneske, og kun i første del antydes karakteren af de energier, som er rent fysiske.

For det tredje at vise, at alt, hvad der er i et solsystem, gennemgår en sammenhængende udvikling, at alt, hvad der findes, udvikler sig (fra de laveste og mest kompakte livsformer op til den højeste og mest forfinede manifestation), og at alle former blot er det ydre udtryk for et mægtigt og guddommeligt væsen. Dette udtryk er resultatet af, at to guddommelige aspekter blandes under medvirken af et tredje aspekt,

hvilket frembringer den manifestation, vi kalder en form, og sætter den i gang med sin udviklingscyklus i tid og rum. På den måde bringes formen frem til det punkt, hvor den er et passende udtryksmiddel for det, vi kalder Gud.[side 16]

For det fjerde at give konkrete oplysninger om de energi-brændpunkter, der findes i Sollogos' og menneskets æteriske legeme, dvs. i *makrokosmos* og *mikrokosmos*. Efterhånden som den æteriske substans, den egentlige struktur der ligger til grund for enhver håndgribelig form, bliver forstået, vil der ske store omvæltninger på forskningens, medicinens og kemiens område. F.eks. vil man med tiden gribe studiet af lægevidenskab an på en helt anden måde og basere dens praktiske udøvelse på kendskabet til lovene for stråling og magnetiske strømninger samt kraftcentre i menneskets legeme og deres forhold til solsystemets kraftcentre og strømninger.

For det femte at give nogle oplysninger, som ikke før har været eksoterisk kendte, om visse væseners arbejde og placering, dvs. de myriader af sansevæsener, der udgør essensen af den objektive verden. Vi vil antyde karakteren af de hierarkier, som ud af deres egen substans former alt, hvad der kan ses og kendes, og som selv er ild og årsag til al varme, alt liv og al bevægelse i universet. På den måde vil ildens virkning på vand og varmens virkning på stof, både makrokosmisk og mikrokosmisk, blive berørt, og der vil blive kastet lys på loven om årsag og virkning (karmaloven) og dens betydning i solsystemet.

Kort sagt, læren i denne bog sigter mod at udvide bevidstheden og fremkalde en erkendelse af, hvilken værdi den fortolkning af naturens processer, der er formuleret af de største ånder ned igennem tiden, kan have som arbejdsgrundlag for både videnskab og religion. Den sigter mod at skabe en positiv holdning til et filosofisk system, der forbinder ånd og stof og viser den grundlæggende overensstemmelse mel-

lem den videnskabelige og religiøse idé. Disse to er for øjeblikket temmelig fjernt fra hinanden, og vi er først lige begyndt på intellektuelt at famle os vej ud af en materialistisk opfattelses dyb. Det må imidlertid ikke glemmes, at i henhold til loven om aktion og reaktion var den lange periode med en materialistisk tankegang nødvendig for menneskeheden, idet middelalderens mysticisme havde ført os for langt i den modsatte retning. Vi er nu på vej mod et mere afbalanceret syn på sagen, og vi håber, at denne afhandling vil være medvirkende til, at der skabes ligevægt. [side 17]

Under studiet af denne afhandling er der forskellige ting, den studerende bedes huske:

- a. At vi, når vi behandler disse emner, beskæftiger os med essensen af det, der er objektivt, med den subjektive side af manifestationen, med kraft og energi. Det er næsten umuligt at reducere sådanne begreber til konkrete udtryk og formulere dem på en sådan måde, at de er lette at forstå for almindelige mennesker.
- b. At hele emnet, når vi udtrykker os på et moderne sprog og bruger dets ord og vendinger, nødvendigvis bliver begrænset og fordrejet, og at en stor del af sandheden derved går tabt.
- c. At alt, hvad der står i denne afhandling, ikke er fremsat i en dogmatisk ånd, men simpelthen som bidrag til de mange forestillinger om verdens oprindelse og de data, der allerede er samlet om den menneskelige natur. Det bedste, mennesket kan tilbyde som en løsning af verdensproblemet, bør altid have en dobbelt form og give sig udtryk, dels i et liv i aktiv tjeneste, en aktivitet der søger at forbedre omgivelserne, og dels i udformningen af en kosmologisk plan eller lære som så vidt muligt prøver at forklare de faktiske forhold. Når man, som man gør for øjeblikket, diskuterer på baggrund af det kendte og vedtagne og und-

lader at beskæftige sig med og redegøre for de dybereliggende årsager, der må formodes at frembringe det sete og kendte, vil alle løsninger forfejle og blive ved med at forfejle deres mål.

- d. At alle forsøg på med ord at formulere det, der må føles og *leves* for rigtigt at kunne forstås, ifølge sagens natur vil vise sig at være fortvivlende utilstrækkelige. Alt, hvad der kan siges, vil i sidste instans blot være en fragmentarisk fremstilling af den store skjulte sandhed og bør ikke tilbydes læseren som andet og mere end en arbejdshypotese og inspirationskilde. For den fordomsfri studerende og det menneske, der hele tiden holder sig for øje, at sandheden åbenbares successivt, vil det være klart, at det til enhver tid bredest mulige udtryk for sandheden senere vil vise sig kun at være en del af et hele og endnu senere blot blive betragtet som brudstykker og altså en forvrængning af det *virkelige*. [side 18]

Denne afhandling udgives med håbet om, at den vil blive til nytte for alle fordomsfrie og sandhedssøgende mennesker og få værdi for dem, som udforsker den subjektive kilde til alt, hvad der er objektivt og håndgribeligt. Den søger at give en forholdsvis logisk plan over systemets udvikling og vise den rolle, mennesket må spille som en atomar enhed i et stort og sammensat hele. Som udtryk for drejningen af evolutionens hjul sendes dette brudstykke af den hemmelige lære ud i verden uden at påberåbe sig sin kilde, og uden at hævde at det er ufejlbarligt, eller at dets udtalelser i detaljer er korrekte.

Ingen bog vinder ved dogmatisk at påberåbe sig sin inspirationskildes autoritet. Den bør udelukkende stå eller falde med sin egen indre værdi, betydningen af de forslag, den kommer med, og sin evne til at fremme læserens åndelige liv og intellektuelle forståelse. Hvis denne afhandling rummer

noget, der er sandt og ægte, vil den med usvigelig sikkerhed have sin virkning, sprede sit budskab og på den måde nå frem til søgende menneskers hjerte og sind overalt. Hvis den er værdiløs og ikke har rod i virkeligheden, vil den forsvinde og dø – og det med rette. Alt, hvad der kræves af den, der studerer denne afhandling, er, at han har en positiv holdning, er villig til at overveje de synspunkter, der fremsættes, udviser den ærlighed og oprigtighed, som udvikler intuitionen, og har en åndelig dømmekraft og skelneevne, der fører til afvisning af det usande og erkendelse af det sande.

Her vil Buddhas ord være på sin plads og udgøre en passende afslutning på disse indledende bemærkninger.

HERREN BUDDHA SAGDE

at vi ikke skal tro på noget, der er sagt, blot fordi det er sagt, eller på traditioner fordi de er overleveret fra gammel tid, eller på rygter som sådanne, eller på de vises skrifter, fordi de vise skrev dem, eller på forestillinger, vi tror er indgivet os af en deva (dvs. åndeligt inspirerede), eller på slutninger draget af vilkårlige antagelser, eller på noget, der synes at være en tvingende analogi, eller på vores læreres eller mestres blotte autoritet. Derimod skal vi tro på skriftet, dogmet eller udsagnet, [side 19] når det er bekræftet af vores egen sunde fornuft, »for,« som han siger til sidst, »jeg lærte jer ikke at tro på de ting, I hører, blot fordi I har hørt, men, når I tror, at handle i fuld overensstemmelse med jeres overbevisning.«

The Secret Doctrine III, 401.

Måtte dette være indstillingen hos enhver, der læser denne *Afhandling om kosmisk ild.*

Alice A. Bailey

[side 20]

Oversætterens bemærkninger

I fodnoterne til *A Treatise on Cosmic Fire* er der en lang række henvisninger til H. P. Blavatskys *The Secret Doctrine*^{*}. I oversættelsen har vi omsat fodnotehenvisningerne, så de refererer til den danske oversættelse af *The Secret Doctrine*^{**}. Oversættelsen hedder *Den hemmelige lære*^{***} og betegnes H.L. Undtagelser herfra er tilfælde, hvor der henvises til *The Secret Doctrine*, Vol. III, 1. udgave 1897, svarende til 5. bind af Adyarudgaven, som ikke er udgivet på dansk. I disse tilfælde betegnes værket S.D.

Bibelcitater følger Det Danske Bibelselskabs oversættelse fra 1992.

Udgiverens bemærkning

Denne bogs oversættelse følger ikke helt den samme terminologi som de hidtil udgivne danske Alice A. Bailey bøger. Læseren vil dog uden problemer kunne følge og koordinere teksten med de øvrige bøger.

---

* 3. reviderede udgave, The Theosophical Publishing Society, London and Benares 1893.

** 4. udgave (Adyarudgaven), The Theosophical Publishing House, Adyar, India 1962.

*** Teosofisk Samfund i Danmark & Strubes Forlag, København 1987.

[side 21]

ILD

»Hvad siger den esoteriske lære med hensyn til *ild*?«

»I himlen som på Jorden er ilden den mest fuldkomne og uforfalskede afspejling af den *ene flamme*. Den er liv og død, alle materielle tings begyndelse og ende. Den er guddommelig 'substans'.«
H.L. 1, 166.

»Vor jord og mennesket (er) produkter af de *tre ildsluer*.«
H.L. 3, 250.

»Ild og flamme tilintetgør arhat'ens legeme; deres essens gør ham udødelig.«
H.L. 1, 61.

DE TRE FORMER FOR ILD

1. Den indre ild eller ild ved friktion.

»Der er en indre varme og ydre varme i ethvert atom, Faderens (åndens) ånde og Moderens (stoffets) ånde (eller varme).«
H.L. 1, 133.

2. Sindets ild eller solild.

»Kundskabens ild opbrænder al handling på illusionens plan. De, der har erhvervet den og er frigjort, kaldes derfor 'ildsluer'.«
H.L. 1, 138.

3. Åndens ild eller elektrisk ild.

»Løft dit hoved, o lanoo; ser du ét eller utallige lys, der brænder over dig på den mørke midnatshimmel?« »Jeg ser én flamme, o gurudeva; jeg ser utallige, ikke adskilte gnister, som skinner i den.«

H.L. 1, 165. [side 22]

[side 23]

INDHOLD

FØRSTE DEL – Ild ved friktion, stoffets ild.

Indledende bemærkninger.

Stykke A – Hylstrenes indre ild.

Stykke B – Personlighedens stråle og ild ved friktion.

Stykke C – Æterlegemet og prana.

Stykke D – Kundalini og rygraden.

Stykke E – Bevægelse på det fysiske og astrale plan –

1. I hylstrene.

2. I centrene.

Stykke F – Økonomiloven.

ANDEN DEL – Solild, sindets ild.

Indledende spørgsmål.

Stykke A – Manas' eller tankesindets natur.

Stykke B – Manas som en kosmisk, systemisk og menneskelig faktor.

Stykke C – Den egoiske stråle og solild.

Stykke D – Tankeelementaler og ildelementaler.

Stykke E – Bevægelse på mentalplanet.

Stykke F – Tiltrækningsloven.

TREDJE DEL – Elektrisk ild, åndens ild.

Stykke A – Grundlæggende meddelelser.

Stykke B – De 7 kosmiske vejes natur.

Stykke C – Syv esoteriske strofer.

Ovenstående opstilling af de emner, der vil blive behandlet i denne afhandling, har virkelig stor betydning, for den giver grundlaget for det, vi skal beskæftige os med. Den totale mangel på en mere omfattende bevidsthed end den individuelle og personlige virker som en hindring for en sand forståelse.

se af makrokosmiske forhold, men hvis vi bruger den okkulte metode, [side 24] hvis vi studerer analogiloven, og hvis vi hele tiden drager slutninger fra mikrokosmos op til det større hele, vil vi få et glimt af mægtige erkendelsesområder, og åndelige perspektiver af et omfang, vi ikke før har drømt om, vil åbne sig for os.

[side 25]

DETALJERET FORTEGNELSE

	Side
INDLEDENDE POSTULATER.....	<u>35</u>
STROFER AF DZYANS BOG.....	<u>43</u>

FØRSTE DEL

INDLEDENDE BEMÆRKNINGER.....	<u>63</u>
I. ILD I MAKROKOSMOS.....	<u>63</u>
II. ILD I MIKROKOSMOS.....	<u>71</u>
III. ILD I MANIFESTATION.....	<u>73</u>

<u>STYKKE A</u> – Hylstrenes indre ild.....	<u>81</u>
I. ILDENS 3 KANALER.....	<u>81</u>
II. ILDELEMENTALER OG -DEVAER.....	<u>90</u>

<u>STYKKE B</u> – Personlighedens stråle og ild ved friktion. . .	<u>93</u>
I. DE 3 STRÅLERS VIRKSOMHED.....	<u>93</u>
II. PERSONLIGHEDSSTRÅLEN OG DE PERMANENTE ATOMER.....	<u>95</u>
III. PERSONLIGHEDSSTRÅLEN OG KARMALOVEN.....	<u>96</u>

<u>STYKKE C</u> – Æterlegemet og prana.....	<u>101</u>
I. ÆTERLEGEMETS NATUR.....	<u>102</u>
1. <i>Formål og beskaffenhed</i>	<u>102</u>
2. <i>Otte udsagn</i>	<u>105</u>
II. PRANAENS NATUR.....	<u>110</u>
1. <i>Solprana</i>	<u>113</u>
2. <i>Planetarisk prana</i>	<u>114</u>
3. <i>Formernes prana</i>	<u>115</u>
III. ÆTERLEGEMETS FUNKTION.....	<u>120</u>
1. <i>Pranamodtagelse</i>	<u>120</u>
2. <i>Pranaassimilering</i>	<u>121</u>
3. <i>Pranaudsendelse</i>	<u>123</u>

[side 26]

4. Forstyrrelser i æterlegemet.	125
IV. MAKROKOSMISKE OG MIKROKOSMISKE ÆTERE.	132
1. Planetlogos og æterne.	132
2. Kosmiske og systemiske ætere.	136
3. Æterlegemets beskyttende funktion.	142
V. DØDEN OG ÆTERLEGEMET.	147
STYKKE D – Kundalini og ryggraden.	153
I. KUNDALINI OG DE 3 TREKANTER.	154
1. I hovedet.	154
2. I legemet.	154
3. Ved roden af rygsøjlen.	154
II. OPVÆKKELSEN AF KUNDALINI.	157
STYKKE E – Bevægelse på det fysiske og astrale plan.	159
I. INDLEDENDE BEMÆRKNINGER.	159
II. ROTATIONENS VIRKNINGER.	168
III. ROTATIONENS EGENSKABER.	173
IV. ROTATION OG SYMBOLIK.	174
V. BEVÆGELSE OG CENTRENE.	176
1. Centrene natur.	178
2. Centrene og strålerne.	186
3. Centrene og kundalini.	195
4. Centrene og sanserne.	197
5. Centrene og indvielse.	218
STYKKE F – Økonomiloven.	225
I. VIRKNINGEN PÅ STOF.	225
II. DE UNDERORDNEDE LOVE.	229
1. Vibrationsloven.	230
2. Tilpasningsloven.	230
3. Frastødningsloven.	230
4. Friktionsloven.	230

[side 27]

ANDEN DEL

INDLEDENDE SPØRGSMÅL.	<u>233</u>
I. HVILKEN FORBINDELSE ER DER MELLEM SØNNEN OG SOLEN?.....	<u>235</u>
II. HVAD ER EVOLUTION, OG HVORDAN FOREGÅR DEN? . .	<u>240</u>
III. HVORFOR UDVIKLER SOLSYSTEMET SIG I DUALISTISK RETNING?.....	<u>246</u>
IV. HVAD ER BEVIDSTHED, OG HVILKEN PLADS HAR DEN I SYSTEMET?.....	<u>251</u>
V. ER DER EN DIREKTE ANALOGI MELLEM ET SYSTEM, EN PLANET, ET MENNESKE OG ET ATOM?	<u>254</u>
VI. HVAD ER TANKESINDET? HVEM ER TANKESINDETS SØNNER?	<u>266</u>
VII. HVORFOR ER EVOLUTIONEN CYKLISK?.....	<u>281</u>
VIII. HVORFOR ER VIDEN BÅDE EKSOTERISK OG ESOTERISK?.....	<u>291</u>
IX. HVAD ER FORHOLDET MELLEM – a. De 10 planetsystemer? b. De 7 hellige planeter? c. De 7 kæder i et planetsystem? d. De 7 kloder i en kæde? e. En kædes 7 runder? f. De 7 rodracer og underracer?.....	<u>294</u>
<u>STYKKE A</u> – Manas' eller tankesindets natur.....	<u>311</u>
I. TRE MANIFESTATIONER AF MANAS.....	<u>311</u>
II. NOGLE DEFINITIONER AF MANAS ELLER TANKESIND....	<u>312</u>
1. <i>Manas er det 5. princip.</i>	<u>312</u>
2. <i>Manas er elektricitet.</i>	<u>313</u>
3. <i>Manas er det, der skaber sammenhæng.</i>	<u>333</u>
4. <i>Manas er nøglen til det 5. rige i naturen.</i>	<u>335</u>
5. <i>Manas er syntesen af 5 stråler.</i>	<u>336</u>
6. <i>Manas er et væsens intelligente vilje eller ordnede hensigt.</i>	<u>337</u>

[side 28]

STYKKE B – Manas som en kosmisk, systemisk og menneskelig faktor.....

	<u>341</u>
I. OPRINDELSEN TIL MANAS ELLER TANKESIND.....	<u>342</u>
1. <i>Kosmisk manas</i>	<u>342</u>
a. Individualiseringsprocessen.....	<u>342</u>
b. Indvielsesmetoden.....	<u>346</u>
2. <i>Planetarisk manas</i>	<u>348</u>
a. Bevidsthed og eksistens.....	<u>348</u>
b. Vilje og ordnet hensigt.....	<u>350</u>
3. <i>Menneskelig manas</i>	<u>352</u>
a. Menneske og Planetlogos.....	<u>353</u>
b. Jordsystemets logos.....	<u>356</u>
c. Venus og jordkæden.....	<u>363</u>
4. <i>Manas og jordkæden</i>	<u>372</u>
a. Jordkæden og de inkarnerende monader.....	<u>373</u>
b. Det 4. rige og det planetariske hierarki.....	<u>378</u>
c. En forudsigelse.....	<u>382</u>
d. En opsummering.....	<u>385</u>
II. MANAS' POSITION.....	<u>387</u>
1. <i>Manas og karma</i>	<u>387</u>
2. <i>Manas og karmisk hensigt</i>	<u>388</u>
III. DET NUVÆRENDE MANASISKE UDVIKLINGSTRIN.....	<u>393</u>
1. <i>På planeterne</i>	<u>393</u>
2. <i>I systemet</i>	<u>398</u>
3. <i>På Jorden</i>	<u>402</u>
IV. MANAS' FREMTID.....	<u>407</u>
1. <i>Manas' eller tankesindets kendetegn</i>	<u>407</u>
a. Skelneeve.....	<u>408</u>
b. Ordnet aktivitet.....	<u>410</u>
c. Tilpasningsevne.....	<u>412</u>
2. <i>Udvikling af det menneskelige tankesind</i>	<u>412</u>
a. Strålevirkninger.....	<u>415</u>
b. Dyr, mennesker og strålerne.....	<u>441</u>
c. Karmaformer.....	<u>451</u>
3. <i>Manas i de sidste runder</i>	<u>457</u>
a. Forvandlingsprocessen.....	<u>457</u>
b. Syntese.....	<u>477</u>

[side 29]

STYKKE C – Den egoiske stråle og solild.....	483
I. DET EGOISKE ELLER KAUSALE LEGEMES NATUR.....	484
1. <i>Resultat af to ildformers møde</i>	484
2. <i>Resultat af individualisering</i>	485
II. DE PERMANENTE ATOMERS NATUR.	486
1. <i>Atomernes formål</i>	486
2. <i>Atomernes plads i det egoiske legeme</i>	488
a. Det astrale permanente atom.	488
b. Den atomare trekant.....	491
3. <i>Spirillaerne og den egoiske stråle</i>	492
a. Det permanente atoms opbygning.	493
b. Planerne og ildenergi.	495
c. Planerne og de 3 former for ild.....	498
4. <i>Resumé</i>	506
III. DEN EGOISKE LOTUS.	512
1. <i>Hjul eller energicentre</i>	513
a. Kraftcentre.....	513
b. Kausallegemet, monadens hjertecenter.	513
2. <i>Den 12-bladede egoiske lotus</i>	514
a. De 3 kundskabsblade.....	515
b. De 3 kærlighedsblade.....	515
c. De 3 offerblade.....	516
3. <i>Resumé</i>	519
STYKKE D – Tankeelementaler og ildelementaler....	525
I. TANKEFORMER.	526
1. <i>Tankeformernes funktion</i>	526
a. Respons på vibration.....	527
b. Redskaber for idéer.....	530
c. Realisering af et bestemt formål.....	533
2. <i>Tankens love</i>	538
a. 3 kosmiske love.....	540
b. 7 systemiske love.....	541
II. TANKEELEMENTALER OG -DEVAER..	568
1. <i>Ildens herre, Agni</i>	568
a. Agni og Sollogos.....	568
b. Agni og mentalplanet.....	571

c. Agni og de 3 former for ild.	<u>573</u>
[side 30]	
2. <i>Ilddevaerne, de større bygmestre</i>	<u>578</u>
a. Indledende bemærkninger.	<u>579</u>
b. Devaernes funktion.	<u>586</u>
c. Devaerne og planerne.	<u>593</u>
3. <i>Solenglene, agnishvattaerne</i>	<u>638</u>
Introduktion.	<u>638</u>
a. Om det 5. princip.	<u>646</u>
(a). Kosmisk set.	<u>646</u>
(b). Hylozoistisk set.	<u>650</u>
(c). Solenglene og det 5. princip.	<u>654</u>
b. Om individualisering.	<u>662</u>
(a). Solenglens arbejde.	<u>662</u>
(b). Individualisering og racerne.	<u>668</u>
(c). Individualiseringsmetoder.	<u>670</u>
(d). Avatarer, deres natur og arbejde.	<u>674</u>
(e). Individualisering, en form for indvielse.	<u>680</u>
c. Om inkarnation.	<u>683</u>
(a). Kosmisk, planetarisk og menneskelig.	<u>683</u>
(b). Pralayaens natur.	<u>685</u>
(c). Forskellige former for menneskelig genfødsel.	<u>694</u>
(d). Avatarens forventede tilsynekomst.	<u>696</u>
(e). Impuls og inkarnation.	<u>707</u>
(f). Pitriernes virksomhed.	<u>718</u>
(g). Formbygning.	<u>727</u>
(h). Inkarnation og karma.	<u>733</u>
d. Om bygningen af kausallegemet.	<u>747</u>
(a). Indledende bemærkninger.	<u>747</u>
(b). Kronbladenes udvikling.	<u>754</u>
(c). Navnene på de egoiske lotuser.	<u>776</u>
(d). Kronbladene og de æteriske centre.	<u>792</u>
(e). Indvielse og kronbladene.	<u>801</u>
4. <i>Ildelementalerne, de mindre bygmestre</i>	<u>817</u>
a. Indledning.	<u>817</u>

b. Fysiske elementaler.	<u>819</u>
c. Æterelementaler.	<u>836</u>
d. Elementaler og mikrokosmos.	<u>858</u>
[side 31]	
III. MENNESKET, EN SKABER I MENTALT STOF.	<u>868</u>
1. <i>Skabelsen af tankeformer</i>	<u>868</u>
2. <i>Bygning af tankeformer i de 3 verdener</i>	<u>877</u>
IV. MENNESKET OG ILDVÆSENERNE.	<u>882</u>
1. <i>Viljesaspektet og skabelse</i>	<u>882</u>
a. Magikerens tilstand.	<u>882</u>
b. Bygning af tankeformer.	<u>886</u>
c. Den okkulte betydning af tale.	<u>894</u>
2. <i>Magiens natur</i>	<u>898</u>
a. Sorte og hvide magikere.	<u>900</u>
b. Kilden til sort magi.	<u>904</u>
c. Betingelser for hvid magi.	<u>908</u>
3. <i>15 regler for magi</i>	<u>911</u>
a. 6 regler for mentalplanet.	<u>912</u>
b. 5 regler for astralplanet.	<u>921</u>
c. 4 regler for det fysiske plan.	<u>933</u>
STYKKE E – Bevægelse på mentalplanet.	<u>939</u>
I. INDLEDENDE BEMÆRKNINGER.	<u>939</u>
II. BEVÆGELSENS NATUR.	<u>943</u>
III. BEVÆGELSENS RESULTATER.	<u>950</u>
1. <i>Udvidelsesloven</i>	<u>951</u>
2. <i>Den monadiske tilbagevendens lov</i>	<u>957</u>
3. <i>Solevolutionens lov</i>	<u>965</u>
4. <i>Strålingsloven</i>	<u>970</u>
IV. HJULETS DREJNING.	<u>990</u>
V. BEVÆGELSE OG FORMBYGNINGSASPEKTET.	<u>1003</u>
1. <i>Bevægelse og det mentale hylster</i>	<u>1003</u>
2. <i>Bevægelse i kausallegemet</i>	<u>1013</u>
VI. DEN SAMLEDE BEVÆGELSENS VIRKNINGER.	<u>1029</u>
1. <i>Indledende bemærkninger</i>	<u>1029</u>
2. <i>Periodisk manifestation</i>	<u>1032</u>
3. <i>Trekantsforbindelser</i>	<u>1051</u>

4. Forbindelse mellem 3 centre.....	<u>1053</u>
<u>STYKKE F – Tiltrækningsloven</u>	<u>1065</u>
I. UNDERORDNEDE LOVE.....	<u>1066</u>
1. <i>Loven om kemisk affinitet</i>	<u>1066</u>
[side 32]	
2. <i>Fremskridtets lov</i>	<u>1067</u>
3. <i>Seksualitetens lov</i>	<u>1067</u>
4. <i>Magnetismens lov</i>	<u>1068</u>
5. <i>Udstrålingens lov</i>	<u>1068</u>
6. <i>Lotusens lov</i>	<u>1069</u>
7. <i>Farvernes lov</i>	<u>1070</u>
8. <i>Tyngdeloven</i>	<u>1070</u>
9. <i>Loven om planetarisk affinitet</i>	<u>1070</u>
10. <i>Loven om solenhed</i>	<u>1071</u>
11. <i>Skolernes lov</i>	<u>1071</u>
II. TILTRÆKNINGSLOVENS VIRKNINGER.....	<u>1081</u>
1. <i>Associering</i>	<u>1081</u>
2. <i>Formbygning</i>	<u>1082</u>
3. <i>Formens tilpasning til liv</i>	<u>1084</u>
4. <i>Gruppeenhed</i>	<u>1105</u>
III. GRUPPERELATIONER.....	<u>1107</u>
1. <i>3 atomare relationer</i>	<u>1109</u>
2. <i>7 love for gruppearbejde</i>	<u>1109</u>
3. <i>22 former for gruppesamspil</i>	<u>1115</u>

TREDJE DEL

<u>STYKKE A – Grundlæggende meddelelser</u>	<u>1123</u>
<u>STYKKE B – De 7 kosmiske vejes natur</u>	<u>1133</u>
<u>STYKKE C – Syv esoteriske strofer</u>	<u>1155</u>
<u>REGISTER</u>	<u>1171</u>

[side 33]

DIAGRAMMER *

Diagram	Side
I. Stoffets evolution.	<u>83</u>
II. Et solsystems logos.	<u>117</u>
III. Menneskets opbygning.	<u>139</u>
IV. Plerom ifølge Valentinus.	<u>237</u>
V. En sollogos' evolution.	<u>343</u>
VI. Det syvfoldige solsystem.	<u>369</u>
VII. Jordsystemet.	<u>379</u>
VIII. Den egoiske lotus og centrene.	<u>755</u>
IX. Den egoiske lotus.	<u>761</u>
X. Meditationsvidenskaben.	<u>881</u>
XI. Atomet.	<u>1079</u>
XII. Parabrahm.	<u>1125</u>
XIII. Solens og planetens hierarki.	<u>1130-1131</u>

HELSIDESKEMAER *

Skema	Side
I. Ild og aspekterne.	<u>69</u>
II. Evolution i universet.	<u>299</u>
III. Aspekterne og evolution.	<u>431</u>
IV. De byggende væsener.	<u>539</u>
V. Agni, ildens herre.	<u>574</u>
VI. Livene og deres mål.	<u>781</u>
VII. Energier.	<u>1083</u>
VIII. Lovene og symbolerne.	<u>1113</u>
IX. De 7 hierarkier.	<u>1119</u>

---

* Da vi i oversættelsen ikke kan placere diagrammer og skemaer nøjagtig ligesom, de er placeret i den engelske bog, har vi i parentes anført hvor i teksten, vi selv mener, de hører hjemme, o.a.

[side 34-36]

INDLEDENDE POSTULATER

[side 37]

INDLEDENDE POSTULATER

Den lære, der gives i denne *Afhandling om kosmisk ild*, kan formuleres med de efterfølgende udtryk. Disse postulater er simpelthen udvidelser af de tre grundsætninger, som findes i fortalen til første bind af *Den hemmelige lære* af H.P. Blavatsky.¹ Studerende anbefales at læse dem grundigt. Det vil være til stor hjælp for dem i deres forståelse af denne afhandling.

I. Der er ét grænseløst, uforanderligt princip, én absolut virkelighed, som går forud for al manifesteret og betinget eksistens. Den ligger uden for enhver menneskelig tankes eller beskrivelses omfang og rækkevidde.

Det manifesterede univers er indeholdt i denne absolutte virkelighed og et betinget symbol på den.

I dette samlede, manifesterede univers undfanges 3 aspekter:

1. Den første kosmiske logos, upersonlig og umanifesteret, forløberer for det manifesterede.
2. Den anden kosmiske logos, ånd-stof, liv, universets ånd.
3. Den tredje kosmiske logos, kosmisk tankevirksomhed, den universelle verdenssjæl.

Fra disse grundlæggende, skabende principper udgår i fortløbende gradueringer og ordnet rækkefølge talløse universer, som omfatter myriader af manifesterede stjerner og solsystemer.

Hvert solsystem er manifestationen af et stort kosmisk væsens energi og liv, og i mangel af en bedre betegnelse kalder vi dette væsen en sollogos. [side 38]

---

¹ H.L. 1, 66-69.

Denne sollogos inkarnerer i eller manifesterer sig gennem et solsystem.

Dette solsystem er det kosmiske livs legeme eller form og selv tredobbelt.

Dette tredobbelte solsystem kan beskrives ud fra sine 3 aspekter eller (som den kristne teologi udtrykker det) sine 3 personer:

ELEKTRISK ILD, ELLER ÅND

1. *person* – Fader. . . . . Liv. . . . . Vilje. . . . . Positiv
formål energi

SOLILD, ELLER SJÆL

2. *person* – Søn. . . . . Bevidsthed. . . . . Kærlighed. . . . . Energi
visdom i lige-
vægt

ILD VED FRIKTION, LEGEME, ELLER STOF

3. *person* – Helligånd. . . . . Form. . . . . Aktiv. . . . . Negativ
intelligens energi

Hver af disse 3 er også tredobbelt i sin manifestation, hvilket giver:

- a. De 9 kræfter eller udstrømninger.
- b. De 9 sephiroth.²
- c. De 9 årsager til indvielse.

De udgør, sammen med manifestationen som helhed, den fuldkomne manifestations 10, eller det fuldendte **MENNESKE**.

De 3 aspekter af helheden er til stede i enhver form:

---

² Betegnelse i *kabbalaen* for guddommens udstrømninger, o.a.

[side 39]

- a. Solsystemet er tredobbelt og manifesterer sig gennem de 3 ovennævnte.
- b. Et menneske er også tredobbelt og manifesterer sig som ånd, sjæl og legeme, eller monade, ego og personlighed.
- c. Videnskabsmandens atom er ligeledes tredobbelt, idet det består af en positiv kerne, de negative elektroner og den samlede ydre manifestation, resultatet af forbindelsen mellem de to andre.

De 3 aspekter af enhver form er forbundet med og påvirker hinanden, fordi –

- a. Energi bevæger sig i et kredsløb.
- b. Alle former i solsystemet er en del af helheden og ikke isolerede enheder.
- c. Dette er grundlaget for broderskab, de helliges samfund og astrologi.

De 3 aspekter af Gud, Sollogos eller den centrale energi eller kraft (for disse betegnelser er okkult synonyme) kommer til udtryk i 7 kraftcentre – 3 større og 4 mindre. Disse 7 centre for logisk kraft er levende væsener og kendes som:

- a. De 7 planetariske logoi.
- b. De 7 ånder foran tronen.
- c. De 7 stråler.
- d. De 7 himmelske mennesker.

De 7 logoi legemliggør 7 former for kraft og kaldes i denne afhandling stråleherrer. Strålernes navne er:

1. stråle – vilje eller kraft. . . . . 1. aspekt.
2. stråle – kærlighed-visdom. . . . . 2. aspekt.
3. stråle – aktiv intelligens. . . . . 3. aspekt.

Det er de større stråler.

[side 40]

4. stråle – harmoni, skønhed og kunst.
5. stråle – konkret viden eller videnskab.
6. stråle – hengivenhed eller abstrakt idealisme.
7. stråle – ceremoniel magi eller orden.

II. Der findes en grundlæggende lov, som kaldes periodicitetsloven.

1. Denne lov styrer hele manifestationen, hvad enten det er manifestationen af en sollogos i et solsystem eller et menneske i en form. Loven gælder også i de andre naturriger.
2. I tilknytning til denne lov er der i systemet visse andre love. Nogle af dem er:
  - a. Økonomiloven – der styrer stoffet eller 3. aspekt.
  - b. Tiltrækningsloven – der styrer sjælen eller 2. aspekt.
  - c. Synteseloven – der styrer ånden eller 1. aspekt.
3. Disse 3 er kosmiske love. Derudover er der 7 systemiske love, som styrer manifestationen af vores sollogos:
  - a. Vibrationsloven.
  - b. Sammenhængsloven.
  - c. Opløsningsloven.
  - d. Den magnetiske kontrols lov.
  - e. Fikseringsloven.
  - f. Kærlighedsloven.
  - g. Offerets og dødens lov.
4. Hver af disse love manifesterer sig primært på et af de 7 planer i solsystemet.
5. Hver lov kommer periodisk til magten, og hvert plan har sin manifestations- og formørkelsesperiode.

6. Hvert manifesteret liv har sine 3 store cykler:

[side 41]

Fødsel.	Liv.	Død
Tilsynekomst.	Vækst.	Forsvinden
Involution.	Evolution.	Formørkelse
Træg bevægelse.	Aktivitet.	Rytmask bevægelse
Tamasisk liv.	Rajasisk liv.	Sattvisk liv

7. Kendskab til cyklerne indebærer kendskab til tal, lyd og farve.
8. Fuldt kendskab til cyklernes mysterium har kun den fuldt-udviklede adept.

III. Alle sjæle er identiske med oversjælen.

1. Solsystemets logos er makrokosmos. Mennesket er mikrokosmos.
2. Sjæl er et aspekt af enhver livsform fra en logos til et atom.
3. Forbindelsen mellem alle sjæle og oversjælen er grundlaget for den videnskabelige tro på broderskab. Broderskab er et faktum i naturen – ikke et ideal.
4. Analogiloven vil forklare detaljerne i forbindelsen. Denne analogi- eller korrespondancelov er systemets fortolkende lov og forklarer Gud for mennesket.
5. Ligesom Gud er makrokosmos for alle naturrigerne, er mennesket makrokosmos for alle de undermenneskelige riger.
6. Målet for atomets udvikling er selvbevidsthed som illustreret i menneskeriget. Målet for menneskets udvikling er gruppebevidsthed som illustreret af en planetlogos. Målet for den planetariske logos er gudsbevidsthed som illustreret af Sollogos.
7. Sollogos er summen af alle bevidsthedstilstande i solsystemet. [side 42]

[side 43-44]

STROFER AF DZYANS BOG

[side 45]

Strofe I ³

Ildens hemmelighed ligger gemt i det hellige ords andet bogstav. Livets mysterium skjuler sig i hjertet. Når det lavere punkt vibrerer, når den hellige trekant gløder, når punktet, det midterste center og toppen forbindes, og ilden sættes i omløb, og når det trefoldige toppunkt også brænder, da vil de to trekanter, den større og den mindre, blive til én flamme, der brænder det hele op.

---

³ På engelsk *stanza*, o.a.

[side 46]

Strofe II

»AUM,« sagde den mægtige og udtalte ordet. Stoffets syv bølger delte sig, og forskellige former fremstod. Hver især indtog sin plads, hver i den anviste sfære. De ventede på, at den hellige strøm skulle opfylde dem.

Bygmestrene besvarede den hellige lyd. I melodisk samklang skred de til værket. De byggede i mange sfærer, den tredje var den første. På dette plan begyndte deres arbejde. De byggede atmas hylster og forbandt det med dets ophav.

»AUM,« sagde den mægtige, »lad nu arbejdet skride frem, lad luftens bygmestre fortsætte planen.«

Devaherren og bygmestrene på luftens plan arbejdede med formerne i den sfære, der hovedsagelig regnes for deres. De arbejdede for enhed, hver i sin tildelte gruppe. Formerne voksede hurtigt under deres hænder.

Det hellige midterplan, det fjerde store plan, blev den sfære, der udgør menneskets mål i den større cyklus.

»AUM,« sagde den mægtige, han pustede liv i det femte, planet som er brandstedet, mødestedet for ilden. Denne gang høres en kosmisk tone under systemets klang. Den indre ild og den ydre ild møder den opstigende ild. Den kosmiske ilds vogtere, fohatvarmens devaer, vågede over formerne, der formløse stod, og ventede til tiden var inde.

Bygmestre af en lavere grad, devaer som arbejder med stof, rendyrkede formerne. Disse stod i firfoldig orden. På de tre planer i tomhedens stilhed stod formerne. De vibrerede, de besvarede tonen og stod dog unyttige og ubeboede hen.

»AUM,« sagde den mægtige, »lad også vandene frembringe former.« Bygmestrene i den våde sfære, vædens beboere, skabte de former, der færdes i Varunas rige. De voksede og formerede sig og undergik stadige forandringer. Hver ebbe i den kosmiske bevægelse forøgede den endeløse strøm. Formernes krusning sås.

»AUM,« sagde den mægtige, »lad bygmestrene give sig i lag med stoffet.« Det smeltede størknede. De faste former

blev bygget. Skorpen kølnede, klipperne stivnede, og bygmestrene [side 47] arbejdede i tumult for at frembringe mayas former. Da klippelagene var dannet, fremstod værket i sin helhed. Bygmestrene af den laveste grad meldte, at arbejdet var fuldført.

Frem af klippegrunden kom det næste dække. Det andet lags bygmestre samtykkede i, at arbejdet var færdigt. Det første og andet på den opadgående vej fremstod i firfoldig form. De indre fem var synlige kun for dem, hvis syn var skarpt.

»AUM,« sagde den mægtige og trak sit åndedrag tilbage. Gnisten i det befolkende tredje var drivkraften bag den videre vækst. De laveste formers bygmestre, de der manipulerer den tætteste maya, slog deres værk sammen med former bygget af vandets bygmestre. Stof og vand smeltede sammen og skabte det tredje i tid. Sådan fortsatte opstigningen. Bygmestrene arbejdede sammen. De tilkaldte ildzonens vogtere. Stof og vand blandede sig med ild, den indre gnist og formen blev samlet til en enhed.

Den mægtige skuede ned. Formerne vakte hans bifald. Der rejste sig et krav om mere lys. Atter drog han lyden ind. Han hævede den svage gnist op til højere planer. En anden tone hørtes nu, lyden af kosmisk ild, skjult i manas' sønner. De kaldte på deres ophav. De fire lavere, de tre højere og det kosmiske femte mødtes ved den store indånding. Endnu et hylster var formet.

[side 48]

Strofe III

Det store hjul drejede ind i sig selv, og de syv mindre hjul kom til verden. De drejer, som deres moder, rundt, ind i og fremad. Alt, hvad der findes, var.

Hjulene var forskellige og dog tilsammen ét. Efterhånden som det store hjul udviklede sig, brød den indre ild frem. Den vakte det første hjul til live. Det begyndte at dreje. En million flammer skød op. Stoffet fortættede sig, men endnu havde det ingen form. Guds sønner dukkede frem, mønstrede flammens dyb, tog fra dens hjerte den hellige ildsten og fortsatte til det næste.

Ved den næste drejning satte det store hjul det andet i gang. På ny brød flammen frem, tog stenen til sit hjerte og fortsatte med at dreje. Atter dukkede Guds sønner frem og søgte i flammen. »Formen er ikke god nok,« sagde de, »fjern udefra ilden.«

Hurtigere drejede det større hjul, og en blåhvid flamme kom til syne. Guds sønner steg ned igen, og et mindre hjul begyndte at dreje. Syv gange drejede det, og syv gange så stor blev varmen. Fastere blev den formløse masse, og dybere ned sank stenen. Helt ned til kernen af den inderste ild sank den hellige sten. Denne gang blev arbejdet bedre udført og værket mere perfekt. Ved den syvende drejning gav det tredje hjul stenen tilbage. Tredobbelt var formen, rosa lyset og syvfoldigt det evige princip.

Ud af det større hjul, ned fra himmelhvælvet og ind i lyset kom det mindre hjul, der talte som det fjerde. De evige lhaer skuede ned, og Guds sønner nåede frem. Ned til dødens dybeste punkt slyngede de den hellige sten. Det vakte chohanernes bifald. Arbejdet havde nået et vendepunkt. Fra det ydre mørkes hule tog de stenen frem, gennemsigtig nu og ren, af farve rosa og blå.

Drejningen af det femte hjul og dets virkning på stenen gjorde den endnu mere egnet. Gul var blandingsfarven, orange den indre ild, indtil gul, rosa og blå blandede deres fine

toner. Sådan arbejdede de fire hjul og det større på stenen, til alle Guds sønner hilste med bifald og sagde: »Arbejdet er udført.«

[side 49]

Strofe IV

Ved den femte drejning af det store hjul var den fastsatte tid nået. Det mindre hjul, som reagerede på denne femte store drejning, gennemgik sin cyklus og faldt så til ro.

De mindre hjul kommer til syne og udfører også deres arbejde. Det store hjul samler de udstrømmende gnister ind. De fem varetog arbejdet, de to mindre udformede kun detaljer. Stenen var brudt i brand og skinnede i de spillende flammers skær. Det ydre hylster opfyldte ikke formålet, før det sjette og syvende hjul havde ført det gennem deres ild.

Guds sønner dukkede frem fra deres opholdssted, tog det syvfoldige værk i syne og fastslog, at det var godt. Stenen blev overladt til sig selv. Det større hjul bevægede sig i dobbelt rotation. De tolv størres fjerde herre varetog den syvfoldige ilds arbejde. »Den er ikke klar,« sagde han, »send I denne sten ind i hjulet, der begynder at dreje.«

De syv størres herrer slyngede stenen ind i det drejende hjul. Det femte og sjette størres herrer kastede også deres sten.

Inde i ilden, dybt nede i den inderste sfære, blev de to smeltet sammen, mens det større hjul hvirvlede gennem rummet, bærende på de syv mindre. Det fjerde, femte og sjette blandede sig og smeltede sammen.

Æonen var til ende og arbejdet udført. Stjernerne stod stille. De evige anråbte den inderste himmel: »Vis os værket, drag stenene frem.« Og se, stenene var én.

[side 50]

Strofe V

Den manvantariske stund, som alle triaderne havde ventet på, timen, der markerede det højtidelige samlingspunkt, var inde, og se, arbejdet var udført.

Timen de syv purushagrupper havde ventet på i årtusinder, mens de vibrerede i takt med ordet og søgte at få del i kraften, var pludselig inde, og se, arbejdet var udført.

Den første grad anså timen for gunstig og udsendte med bifald den tredobbelte tone i trefoldig efterklang. Ekkoet nåede målet. Tre gange sendte de den ud. Urolig mærkede den blå klode vibrationen, besvarede den og hastede lyden i møde.

Den anden, der hørte den førstes tone og vidste at tiden også var inde, kastede ihærdigt lyden tilbage som en firdobbelte tone. Dette firfoldige ekko gik hele rækken af kloder rundt. På ny blev tonen sendt ud. Tre gange lød den som et mægtigt brus over himlen. Tredje gang kom svaret. I harmonisk samklang med lyden svarede det evige ophav. Den blå svarede den faste og opfyldte behovet.

Skælvende hørte kloden den tredje tage tonen op og sende den ud som en brusende akkord, der nåede ildvogternes ører.

Flammeherrerne rejste sig og gjorde sig rede. Det var beslutningens time. De syv kloders syv herrer iagttog åndeløst resultatet. Den fjerde klodes store herre afventede det forestående.

Det lavere var forberedt. Det højere var tilbagetrukket. De fem store ventede på, at de to skulle mødes på halvvejen. Grundtonen hævede sig. Dyb svarede dyb. Den femfoldige akkord afventede svaret fra dem, hvis time var kommet.

Mørkt blev rummet mellem kloderne. Strålende blev to kugler. De tre gange femogtrediv, der fandt at afstanden var rigtig, lynede som et pulserende flammehav, og se, arbejdet var udført. De fem store mødte de tre og fire. Det mellemliggende punkt var nået. Tiden for offeret, flammens offer, var inde og har været det lige siden. De tidløse trådte ind i tiden.

Vogterne begyndte på deres gerning, og se, arbejdet skrider frem.

[side 51]

Strofe VI

Inde i den mørke hule famlede den firfoldige efter større plads og mere lys. Intet lys foroven, overalt rugede mørket. Begsort var dybet, der omgav ham. Ind til den inderste kerne af hjertet, der bankede uden det varmende lys, krøb det yderste mørkes isnende kulde.

Oven over den mørke hule skinnede dagens klare lys. Alligevel så den firfoldige det ikke, for lyset trængte ikke ind.

Hulens sprængning går forud for dagens lys. Store må rystelserne være. I hulen er der ingen hjælp at få, og heller intet skjult lys. Omkring den firfoldige ligger stenhvælvingen. Under ham truer det dybeste mørke, den yderste stoftæthed. Ved siden af ham og ovenover kan intet andet ses.

De trefoldige vogtere ved og ser. Den firfoldige er rede nu. Stoffets arbejde er tilendebragt, redskabet klart til brug.

Trompeten gjalder, Jorden skælver, blændende er flammen, der bryder frem. De gådefulde jordskælv rokker hulen. De brændende flammer opløser maya, og se, arbejdet er udført.

Borte er det sorte mørke, revnet er hulens tag. Livets lys skinner ind, varmen inspirerer. Herrerne, der iagttager processen, ser arbejdet begynde. Den firfoldige bliver de syv. De flammende hylder skabelsen i sang. Det store øjeblik er nået.

Arbejdet skrider frem på ny. Skabelsen fortsætter, mens lyset i hulen tager til.

[side 52]

Strofe VII

Hulen fremstår i sjælden skønhed, stråler i alle regnbuens farver. Væggene skinner i et himmelblåt skær, badet i rosa lys. Blandede toner af blått oplyser det hele, og alt smelter sammen i et strålehav.

Inde i den farvestrålende hule, under dens hvælvede bue, står den femfoldige og kræver mere lys. Han kæmper for større livsrum, strider sig frem imod dagen. De fem gør krav på det større sjette og syvende. Den omgivende skønhed er ikke nok. Den indre varme øger blot trangen til **ILD**.

Flammeherrene ser til. De synger: »Tiden er inde, den tid vi har ventet på. Lad flammen blive til **ILD**, og lad lyset bryde frem.«

Flammens virksomhed i krystalhulen øges hele tiden. Der lyder et råb om mere hjælp fra andre flammende sjæle. Svaret kommer.

Flammeherren, Den gamle af dage, ildens mægtige herre, det blå punkt i den skjulte diamant, tidløse tiders evigt unge tager del i arbejdet. Det indre brændende lys og den ydre ventende ild mødes – sammen med **STAVEN** – på krystalkuglen, og se, arbejdet er udført. Krystallen skælver og splintres.

Syv gange udføres arbejdet, syvfoldig er indsatsen. Syv gange bruges staven, holdt af en Flammeherre. Tre er de mindre berøringer, fire den guddommelige hjælp. Ved den fjerde og sidste er arbejdet udført, og hele hulen bryder sammen. Det flammende lys trænger ud gennem de revnede mure og stiger op til sin kilde. Endnu en flamme har nået sit mål, endnu en blå diamant finder sin plads i den logoiske krone.

[side 53]

Strofe VIII

De tre større, hver med deres syv mindre hjul, drejer i spiral-evolution i det tidløse nu, og bevæger sig som ét. Fra deres høje stade ser de kosmiske herrer fortiden, styrer nuet og grunder over »Dagen vær med os«.

Den evige lyds lhaer, produktet af tiden der var, hæver sig over det syvfoldige skue. Inden for afgrænsningen lyder kærlighedens ord.

De syvfoldige herrer begynder nu med rigtig vibration at udføre arbejdet. Hver især udsender de en tone af den dybe logoiske klang. Hver især aflægger de beretning for deres større herre. I det hellige åndedrag bygges formerne og får den rette farve, og flammen i det indre åbenbarer sig med stadig større glans.

Den blå farves herre, som samler alt under buddhis hvælv, udsender sin tone. De seks andre vender hjem til kilden og blander de forskellige farver i deres ophav.

Blå føjes til den grønne, og snart ses resultatet. Den tredjes vibration føjes til den ene. Orange tilsættes blå, og i denne kloge blanding ses det stabile system. Til den gule og den røde, den violette og den endelige, føjes den syvendes vibration som grundfarve.

Hver af de syv herrer, i deres syv systemer, samler deres spredte kloder og blander deres myriader af atomer i overensstemmelse med den anden karmiske kreds.

De former, de virker igennem, de talløse mindre kugler, årsagen til splittelse og asuraernes forbandelse, splintres, når det hellige ord på et givet tidspunkt lyder.

Det logoiske liv bruser ud. Farvestrømmene smelter sammen. Formerne forlades, og Parabrahm er færdigudviklet. Den tredje kosmiske herre udtaler et ukendt ord. De syv mindre ord udgør en del af den større akkord.

Nuet bliver den tid der var. Æonen forsvinder i rummet. Bevægelsens ord er blevet hørt. Kærlighedens ord følger efter. Fortiden styrede formen. Nuet udvikler livet. Den

kommende dag udtaler kraftens ord. [side 54]

Den fuldendte form og det udviklede liv rummer det større hjuls tredje gåde. Det er den levende bevægelses skjulte mysterium, tabt i nuet, men kendt af den kosmiske viljes herre.

[side 55]

Strofe IX

De tredive tusind millioner vogtere afslog at følge kaldet. »Vi tager ikke bolig i formerne,« sagde de, »før den syvende æon.« De to gange tredive tusind millioner lyttede til kaldet og tog de skabte former i besiddelse.

De oprørske lo for sig selv og søgte pralayas fred indtil den syvende æon. Men de syv store herrer henvendte sig til de større chohaner og debatterede sagen med den tredje kosmiske himmels evige lhaer.

Da gik dekretet ud. De modvillige i den højeste sfære hørte det tone gennem systemet: »Ikke i den syvende, men først i den fjortende syvende æon vil chancen atter vise sig. De første skal blive de sidste og tiden være spildt i evigheder.«

Tankesindets lydige sønner forbandt sig med hjertets sønner, og evolutionen fortsatte i sin spiral. Kraftens sønner forblev det anviste sted, skønt kosmisk karma tvang en håndfuld at slutte sig til hjertets sønner.

I den fjortende syvende æon vil sindets og hjertets sønner, opfyldt af en evig ild, slutte sig til viljens sønner i manvantarisk manifestation. Tre gange vil hjulet dreje.

I centret står aktivitetsbuddhaerne, hjulpet af kærlighedens herrer, og når deres dobbelte arbejde er udført, vil kraftens strålende herrer komme.

Skabelsens buddhaer kom fra fortiden. Kærlighedens buddhaer samles nu. Viljens buddhaer vil komme til syne ved den sidste drejning af det tredje større hjul. Da vil enden være nået.

[side 56]

Strofe X

Den femte udviklede og formerede sig ud fra resterne af den fjerde. Vandene steg. Alting sank og blev oversvømmet. De hellige overlevende ankom senere til det udvalgte sted fra sikkerhedszonen.

Vandene skiltes. Den faste grund kom til syne på visse forudbestemte steder. Den femte bredte sig over det hellige land og udviklede i sine fem grupper det lavere femte.

De gik fra stadium til stadium. Herrerne, der iagttog de former, som blev dannet, gav tegn til den cirkulerende fjerde, og den satte farten op. Da den mindre femte havde passeret halvvejen, og alle fire mindre befolkede landet, rejste mørkets herrer sig. De sagde: »Sådan må kraften ikke gå. Den tredjes og fjerdes former og rupaer kommer for nær på arketyper i den tilsvarende femte. Arbejdet er alt for godt.«

De byggede andre former. De nedkaldte kosmisk ild. De syv dybe helvedeshuler udspyrede de besjælende skygger. Den indkommende syvende bragte orden i formerne – de hvide, de mørke, de røde og lysebrune.

Ødelæggelserne strakte sig langt på begge sider. Værket blev sørgeligt skæmmet. Det højeste plans chohaner iagttog værket i stilhed. Asuraerne og chaitanerne, sønner af kosmisk ondskab, og de mørkeste konstellationers rishier samlede deres mindre skarer, helvedes sorteste yngel. De formørkede hele rummet.

Fra den himmelsendtes komme sænkede freden sig over Jorden. Planeten skælvede og udspyrede ild. Dele hævede sig. Dele sænkede sig. Formen blev ændret. Millioner tog andre former eller steg op til den fastsatte venteplads. Her dvælede de, til fremskridtets time atter var inde for dem.

Den tidlige tredje frembragte monstrene, mægtige udyr og onde former. De strejfede om på klodens overflade. [side 57]

Den våde fjerde frembragte i vandsfæren krybdyr og be-

rygtet yngel, resultatet af deres karma. Vandene kom og skyllede den flydende yngels forfædre bort.

Den adskillende femte byggede i rupasfæren tankens konkrete former og sendte dem af sted. De befolkede de fire lavere, og ligesom en mørk og ond sky lukkede de dagens lys ude. De tre højere var skjult.

Krigen på planeten var blevet udkæmpet. Begge sider steg ned i helvede. Så kom formens erobrere. Han rensede rupaplannerne med den hellige ild. Ilden ødelagde landene i den mindre sjettes dage.

Da den sjette kom til syne var landet forandret. Klodens overflade gennemgik en anden cyklus. De højere femtes mennesker beherskede de tre lavere. Arbejdet blev flyttet til det plan, hvor pilgrimmen stod. Den mindre trekant i det lavere auriske æg blev centret for kosmisk disharmoni.

[side 58]

Strofe XI

Livets hjul drejer inden i den ydre forms hjul.

Fohats stof cirkulerer, og dets ild hærder alle formerne. Hjulet, der ikke kan ses, roterer hurtigt inden i det træge, ydre hylster, indtil det slider formen op.

De niogfyrre flammer brænder i det indre center. De femogtredivede glødende hvirvler fordeler sig på omkredsen. Mellem de to ligger i ordnet rækkefølge de forskellige farvede flammer.

De store trekanter rummer i deres indbyrdes forhold hemmeligheden om livets hjul. Den kosmiske ild stråler ud fra den anden klode, styret af den samlende stråles hersker. Flokkene på den tredje klode i kredsen deler de mindre treere i forskellige rangklasser.

Livets hjul drejer stadig inden i formen. Den fjerdes devaer forbinder og blander de femogtredivede med de centrale niogfyrre. De arbejder oppefra og prøver at samle det hele. De, som i deres talløse former roterer i de mindre hjul, stræber opad. Det hele er ét, og alligevel ses på de lavere kloder kun formerne. De synes i deres inddelinger at være flere, end man kan overskue.

De mange cirkulerer. Formerne bygges, bliver for faste, nedbrydes af livet og cirkulerer på ny. De få roterer og holder de mange i bevægelsens varme. Den ene omfatter alt og fører alle fra stor aktivitet til hjertet af kosmisk fred.

[side 59]

Strofe XII

De velsignede skjuler deres trefoldige natur, men åbenbarer deres tredobbelte essens ved hjælp af de tre store grupper atomer. Tre er atomerne og trefoldig udstrålingen.

Den indre ildkerne skjuler sig og kendes kun gennem stråling og det, der stråler ud. Først når flammen dør ud, og varmen ikke længere mærkes, kan ilden kendes.

[side 60]

Strofe XIII

Gennem det violette bånd, der omslutter himlene, glider den mørke purpurfarvede klode. Den forsvinder og vender ikke tilbage. Den bliver omsluttet af den blå. Tre gange indhyller den blå, og når cyklen er forbi, fortoner den purpur sig og smelter sammen med rosa, og vejen gennemrejses på ny.

Tre er de store farver i cyklen, der tæller som den fjerde, violet, blå og rosa med den grundlæggende purpur i rotation.

Fire er de sekundære farver i skelneevnens cyklus, hvor rotationen finder sted. Den har nået halvvejen og passeret en smule forbi. Gult er det bånd, der kommer, orange skyen der skjuler, og grønt er det, der beliver. Men tiden er endnu ikke inde.

Mange er de kredsende flammer, mange de roterende run-der, men først når de komplementære farver erkender deres kilde, og det hele tilpasser sig de syv, vil målet være nået. Da vil hver farve være tilpasset rigtigt og rotationen høre op.

[side 61-62]

FØRSTE DEL

ILD VED FRIKTION Stoffets ild

	Side
INDLEDENDE BEMÆRKNINGER.	<u>63</u>
<u>STYKKE A</u> – Hylstrenes indre ild.	<u>81</u>
<u>STYKKE B</u> – Personlighedens stråle og ild ved friktion.	<u>93</u>
<u>STYKKE C</u> – Æterlegemet og prana.	<u>101</u>
<u>STYKKE D</u> – Kundalini og ryggraden.	<u>153</u>
<u>STYKKE E</u> – Bevægelse på det fysiske og astrale plan.	<u>159</u>
<u>STYKKE F</u> – Økonomiloven.	<u>225</u>

FØRSTE DEL

INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

- I. ILD I MAKROKOSMOS.
- II. ILD I MIKROKOSMOS.
- III. ILD I MANIFESTATION.

Det er vores hensigt med disse få indledende bemærkninger at give grundlaget for *En afhandling om kosmisk ild* og at behandle emnet, ild, både makrokosmisk og mikrokosmisk, dvs. set fra solsystemets og et menneskes synspunkt. Det kræver indførelsen af nogle tekniske begreber, som ved første øjekast kan virke dunkle og indviklede, men som, når man har studeret dem og mediteret over dem, måske i sidste instans vil vise sig at virke oplysende og forklarende, og som også, når sindet har gjort sig bekendt med nogle af detaljerne, kan ende med at blive betragtet som en logisk hypotese om karakteren af og oprindelsen til energi. Vi har andetsteds, i en tidligere bog, delvis berørt dette emne, men vi vil gerne gentage og samtidig uddybe det, der er sagt, idet vi på den måde lægger et bredt fundament, som stoffet kan opbygges på, og giver en generel oversigt, der viser rammerne for vores diskussion.

Lad os derfor betragte emnet makrokosmisk og bagefter spore overensstemmelsen i mikrokosmos eller mennesket.

I. ILD I MAKROKOSMOS

I sin inderste natur er ild trefoldig, men når den er manifesteret, kan den opfattes som et femfoldigt fænomen og defineres på følgende måde:

1. *Ild ved friktion* eller den indre, livgivende ild. Denne ild besjæler og beliver det objektive solsystem. Den er, når den er i fuld aktivitet i systemet, den samlede logoiske kundalini. [side 64]
2. *Solild* eller kosmisk tankeild. Dette er den del af det kosmiske mentalplan, der medgår til besjælingen af Logos' mentallegeme. Den kan betragtes som summen af alle tankegnisterne, mentallegemernes ild og det besjælende princip i de menneskeenheder, der udvikler sig i de 3 verdener.
3. *Elektrisk ild* eller den guddommelige, logoiske flamme. Den er vores logos' karakteristiske kendetegn, og det er den, som adskiller ham fra alle andre logoi. Den er hans mest fremtrædende træk og viser hans plads i den kosmiske evolution.

Denne trefoldige ild kan i relation til strålerne beskrives på følgende måde:

Først har vi solsystemets besjælende ild, der er det aktive, intelligente stofs urstråle. Det er Brahmas energi, det 3. aspekt af Logos. Derefter følger den guddommelige kærlighed-visdomsstråles ild, den intelligente kærligheds stråle, som er vishnuaspektets energi, det 2. aspekt af Logos.⁴ Ende-

---

⁴ »Det, som alting indgår i, vishanti, er *Vishnu*. Han, som dækker, indhyller, omgiver og varetager alt, er Brahma. Han, som sover, shete, i alting, er Shiva. Shiva sover, skjuler sig i alt og alle som bindeledet eller båndet, og det er begærnaturen. Vrinite betyder hylstret, at omgive med et hylster, den ydre afgrænsning eller omkreds og dermed dannelsen eller skabelsen (af alle former), og det er handlingsaspektet, der varetages af Brahma. Vishanti sarvani angiver, at alting indgår i dét og dét i alt, og sådan er selvet, forbundet med erkendelse og Vishnu. Disse udgør tilsammen Maha-Vishnu.

Maha-Vishnu, hele dette verdenssystems overherre, beskrives som Ishvara, hvidfarvet, firearmet, smykket med konkylie, diskosen, sceptret, lotusen, blomsterkransen og kanstuhajuvelen, skinnende, klædt i blå og gult, endeløs og uforgængelig i form, uden egenskaber og alligevel den, der besjæler og ligger til grund for alle egenskaber. Her angiver tilnavnet Ishvara herredømmet, de 4 arme de 4 erkendelsesmåder osv.

lig har vi det [side 65] kosmiske mentalplans ild, der er den kosmiske viljesstråles ild. Den kan beskrives som den intelligente viljes stråle og er manifestationen af det 1. logoiske aspekt, mahadevaaspektet.⁵ Der er altså 3 kosmiske stråler, som manifesterer sig:

Den intelligente aktivitets stråle. Det er en meget fremtrædende stråle med et højere udviklingstrin end de to andre, fordi den er produktet af en tidligere mahakalpa eller et foregående solsystem.⁶ Den udtrykker solsystemets grundlæggende

---

Den hvide stråleglans er illuminationen af alting. Shankaen, konkylie eller muslingeskallen angiver al lyd, og chakraet, hjulet eller diskosen, al tid, idet der er en forbindelse mellem de to. Gada, det hvirvlende scepter, er verdensudviklingens spiralform, og lotusblomsten er hele denne udvikling. Vana-malaen, kransen af skovblomster, angiver altings sammenkædning til enhed og nødvendighed. Nila-pit-ambara, blå og gule klæder, er mørke og lys. Kanstubhajuvelen angiver den uadskillelige forbindelse med alt. Nirguna, uden egenskaber, viser tilstedeværelsen af negationsaspektet, mens saguna, fuld af egenskaber, indebærer besiddelsen af et navn og en form. Verdensprocessen (som den kommer til udtryk i vores verdenssystem) er resultatet af Maha-Vishnus tankevirksomhed.« – *Bhagavan Das: Pranava-Vada*, s. 72-74, 94-95.

⁵ *Mahadeva* betyder ordret »stor deva«. Betegnelsen bruges ofte om den manifesterede treenheds 1. person, Shiva, ødelæggelsesaspektet, skaberen.

⁶ »Én dag ud af Brahmas lange liv kaldes en kalpa, og en kalpa er det tidsrum, der er mellem en konjunktion af alle planeterne på lankas horisont, i Vædderens første punkt, og den næste tilsvarende konjunktion. En kalpa omfatter 14 manuers regeringsperioder og deres sandhier (intervaller), idet hver manu ligger mellem to sandhier. Hver manus regeringstid omfatter 71 mahayugaer. Hver mahayuga består af 4 yugaer, nemlig krita, treta, dwapara og kali, og forholdet mellem længden af disse 4 yugaer er som tallene 4, 3, 2 og 1. Antallet af sideriske år i de før-omtalte perioder er følgende:

	Jordiske år
360 jordiske dage udgør 1 år.	1
Kritayuga omfatter.	1.728.000
Tretayuga omfatter.	1.296.000
Dwaparayuga omfatter.	864.000

vibration [side 66] og er dets mægtige, indre ild, der besjæler og beliver det hele, idet den breder sig fra centret ud mod omkredsen. Den er årsag til *rotationsbevægelsen* og dermed til altings kugleform.

Den intelligente kærligheds stråle. Det er den stråle, som udtrykker den højeste vibration, vores Sollogos eller guddom kan nå i det nuværende solsystem. Den vibrerer endnu ikke tilfredsstillende og har heller ikke nået sin maksimale aktivitet. Den er grundlaget for det logoiske legemes cykliske spiralbevægelse, og ligesom økonomiloven er den lov, der styrer systemets indre ild, er den kosmiske tiltræknings- og frastødningslov denne guddommelige stråles grundlæggende lov.

Den intelligente viljes stråle. Endnu kan der kun siges lidt

Kaliyuga omfatter.	432.000
Summen af disse 4 yugaer udgør en mahayuga.	4.320.000
71 mahayugaer udgør en manuperiode.	306.720.000
14 manuperioder omfatter 994 mahayugaer.	4.294.080.000
Add sandhier, dvs. intervaller mellem manuperioder, udgør 6 mahayugaer.	25.920.000
Summen af disse 14 manuperioder og intervaller er 1000 ma- hayugaer, hvilket udgør en kalpa, dvs. en Brahmas dag.	4.320.000.000
Da en Brahmas nat er lige så lang, vil et Brahmas døgn være på.	8.640.000.000
360 sådanne døgn udgør 1 Brahmas år.	3.110.400.000.000
100 sådanne år udgør en hel Brahmas tidsalder, dvs. en <i>mahakalpa</i>	311.040.000.000.000

At disse tal ikke er opdigtede, men baserede på astronomiske kendsgerninger, er blevet påvist af hr. Davis i en artikel i Asiatic Researches, og de støttes yderligere af de geologiske undersøgelser og beregninger, der er foretaget af dr. Hunt, tidligere præsident for The Anthropological Society, og i nogle henseender også af professor Huxleys undersøgelser.

Hvor umådelig en mahakalpa end kan synes at være, får vi at vide, at *tusinder og atter tusinder af sådanne mahakalpaer er gået, og at der vil komme lige så mange til.* (Se Brahma-Vaivarta og Bhavishyre Purana og Linga Purana, kap. 171, vers 107 og videre). I daglig tale betyder det, at den tid, der er gået, er uendelig, og at den tid, der vil komme, er lige så uendelig. Universet dannes, opløses og gendannes i det uendelige (Bhagavad-Gita VIII, 19).« – *The Theosophist*, bind VII, s. 115.

om denne stråle. Den er det kosmiske tankesinds stråle og i sin evolution på højde med den kosmiske kærligheds stråle, men endnu er dens vibration langsommere og dens udvikling længere tilbage. Dette er med fuldt overlæg og en følge af Sollogos' beslutning og grundlæggende hensigt, idet han på sit eget høje plan (ligesom sine spejlbilleder, menneskene) søger at opnå en mere afrundet udvikling og derfor koncentrerer sig om udviklingen af kosmisk kærlighed i denne større cyklus. [side 67]

Denne stråle styres af synteseloven og er grundlaget for den systemiske bevægelse, der bedst kan beskrives som en *fremdrift gennem rummet* eller en fremadskridende bevægelse. Der kan kun siges lidt om denne stråle og dens udtryk. Den styrer hele afgrænsningens bevægelser i forbindelse med dens kosmiske center.⁷

Skema I kan måske gøre de ovenstående idéer noget klarere.

Disse tre former for guddommeligt liv kan betragtes som udtryk for den tredobbelte manifestationsmåde. For det første er der det objektive eller håndgribelige univers, for det andet de subjektive verdener eller formen, og for det tredje det åndelige aspekt, som findes i hjertet af alting.⁸ Den indre ild, der besjæler og believer, viser sig på to måder:

For det første som *latent varme*. Denne er grundlaget for rotationsbevægelsen og årsag til den kugleformede, sammenhængende manifestation af alt eksisterende fra det logoiske atom, systemet i sin helhed, ned til kemikerens eller fysikerens mindste atom.

For det andet som *aktiv varme*. Denne resulterer i den

---

⁷ Udtrykket »*afgrænsning*« (ring-pass-not) bruges i den okkulte litteratur til at betegne omkredsen af enhver central livskrafts indflydelsessfære, og det bruges i lige høj grad om alle atomer, fra stofatomet som fysikeren eller kemikeren beskæftiger sig med, via det menneskelige og planetariske atom, op til et solsystems store atom. Det almindelige menneskes afgrænsning er dets mentallegemes ovale form, der strækker sig et godt stykke uden for den fysiske form og sætter det i stand til at fungere på mentalplanets lavere trin.

materielle evolutions aktivitet og fremdrift. På det højeste plan kendes disse 3 faktorer (aktiv varme, latent varme og den ursubstans, de animerer) som »ildhavet«, og akasha er den første differentiering af dette prægenetiske stof. I manifesteret tilstand viser akasha sig som fohat eller guddommelig energi, og fohat kendes på de forskellige planer som rumæter, luft, ild, vand, elektricitet, æter, prana og lignende.^{9 10 11} Den er summen af det, der er aktivt, besjælet, eller belivet, og af alt, hvad der vedrører tilpasningen af formen til den indre livsflammes behov. [side 68]

Her skulle man måske gøre opmærksom på, at *magnetisme* er virkningen af den guddommelige stråle i manifestation, mens elektricitet er den manifesterede virkning af den aktive intelligens' urstråle. Det ville være klogt at overveje dette, for det rummer et mysterium.

Mentalplanets ild viser sig også på to måder:

For det første som *tankesindets ild*, grundlaget for alle udtryk og i en særlig okkult forstand hele eksistensen. Den skaber forbindelse mellem livet og formen, mellem ånd og stof, og er grundlaget for selve bevidstheden.

For det andet som *ildelementalerne* eller summen af de aktive tankeudtryk, der viser sig som de væsener, der i deres inderste essens er selve ilden.

---

⁸ 1. De »oprindelige« er strålen og den direkte udstrømning fra de »hellige fire«. – H.L. 1, 139. De hellige fire er:

ENHED

a. Fader. . . . . Mahadeva... 1. logos. . . Vilje, ånd

DUALITET

b. Søn. . . . . Vishnu. . . . . 2. logos. . . Kærlighed-visdom

TREENIGHED

c. Moder. . . . . Brahma. . . . . 3. logos. . . Intelligent aktivitet

HELLIGE FIRE

d. Den samlede manifestation af de 3. . . . . Makrokosmos

2. Den manifesterede firfoldighed og de 7 bygmestre udgår fra Moderen. – H.L. 2, 75.

Skema I

ILD OG ASPEKTERNE

	<i>Ild</i>	<i>Stråle</i>	<i>Aspekt</i>	<i>Udtryk</i>	<i>Lov</i>	<i>Kvalitet</i>
1.	Indre	Oprindelig	Intelligent aktivitet	Rotationsbevægelse	Økonomi	Ild ved friktion
2.	Tankesindets	Kærlighed	Intelligent kærlighed	Spiralcyklisk bevægelse	Tiltrækning	Solild
3.	Guddommelig flamme	Vilje	Intelligent vilje	Fremadskridende bevægelse	Syntese	Elektrisk ild

-
- a. De 7 bygmestre er manasaputraerne, Brahmas tankefødte sønner, det 3.aspekt. – S.D. III, 540.
  - b. De bliver manifesteret for at udvikle det 2. aspekt. – H.L. 1, 130.
  - c. Deres metode er objektivitet.
3. De genopvakte energier brød ud i rummet.
- a. De er den tilslørede syntese. . . . . H.L. 2, 38.
  - b. De er den samlede manifestation. . . . . H.L. 2, 138.
  - c. De er før-kosmiske. . . . . H.L. 1, 171 & 2, 138.

[side 70]

Disse to dobbeltudtryk udgør de 4 fornødne faktorer i den logoiske firfoldighed¹² eller Logos' lavere natur, når hans manifestation ses under en esoterisk synsvinkel. Eksoterisk er de den samlede logoiske firfoldighed plus det 5. logoiske princip, kosmisk tankesind.

Den guddommelige gnist manifesterer sig endnu ikke som en dualitet (sådan som de to andre ildformer gør), men hvad, der gemmer sig i en senere cyklus, kan kun evolutionen afsløre. Denne 3. ild, plus de to andre, udgør den logoiske udviklings fornødne 5, og dens fuldstændige sammensmeltning med de to andre i løbet af evolutionen er det logoiske mål i dette solsystems større cyklus eller periode. Når den intelligente aktivitets urstråle, den intelligente kærligheds guddommelige stråle og den intelligente viljes kosmiske stråle mødes, blander sig og smelter sammen til ét strålende

-
- ⁹ *Akasha*, definition. . . . . H.L. 4, 67.
Den er æterens syntese. . . . . H.L. 2, 31-32.
Den er æterens essens. . . . . H.L. 2, 43.
Den er uræteren. . . . . H.L. 2, 246.
Den er den 3. logos i manifestation. . . . . H.L. 2, 53-54.

¹⁰ H.P.B. definerer *akashaen* på følgende måde – H.L. 4, 67: »Akasha, astrallyset, kan defineres med få ord; den er den universelle sjæl, universets moderskød, det store mysterium, hvorefter alt eksisterende opstår gennem adskillelse eller differentiering.« I de forskellige okkulte bøger har den forskellige betegnelser, og det vil måske være værdifuldt, hvis vi opregner nogle af dem her. Der er ét universelt element med dets differentieringer:

HOMOGENT

1. Amorf kosmisk substans
2. Uræter
3. Elektrisk urvæsen
4. Akasha
5. Over-astralt lys
6. Brændende slange
7. Mulaprakriti
8. Prægenetisk stof

DIFFERENTIERET

1. Astrallys
2. Ildhav
3. Elektricitet
4. Prakriti
5. Atomart stof
6. Ondskabens slange
7. Æter med dens 4 delinger:
luft, ild, vand, jord

lys, tager Logos sin 5. indvielse [side 71] og fuldfører på den måde en af sine cykler. Når den roterende, fremadskridende og spiralcykliske bevægelse virker sammen i en fuldendt syntese, vil den ønskede vibration være nået. Når de 3 love, økonomiloven, tiltrækningsloven og synteseloven, er helt afpasset efter hinanden, vil naturen fungere som planlagt og vise tegn på den korrekte tilpasning af den materielle form til den iboende ånd, af stof til liv og af bevidsthed til dens redskab.

II. ILD I MIKROKOSMOS

Lad os nu ganske kort betragte overensstemmelsen mellem det større hele og den menneskelige enhed og derefter give en detaljeret oversigt over vores emne og se hvilke afsnit, det vil være klogt at dele det i.

Ilden i mikrokosmos er ligeledes trefoldig i sin essens og femfoldig i manifestation.

1. Der er den *indre livgivende ild*, som svarer til ild ved friktion. Det er den samlede individuelle kundalini. Den besjæler den legemlige form og viser sig også på de to måder:

For det første som *latent varme*, der er grundlaget for det kugleformede atoms eller den kugleformede celledens liv og dens

---

¹¹ *Fohat* er guddommelig tanke eller energi (shakti), som den er manifesteret på hvert plan i kosmos. Den er samspillet mellem ånd og stof. Fohats 7 differentieringer er (H.L. 1, 127, 157-159):

1. Det guddommelige livs plan.	Adi.	Ildhav
2. Det monadiske livs plan.	Anupadaka.	Akasha
3. Åndens plan.	Atma.	Rumæter
4. Intuitionsplanet.	Buddhi.	Luft
5. Tankeplanet.	Mental.	Ild
6. Begærplanet.	Astral.	Astrallys
7. Det faste plan.	Fysisk.	Æter

¹² *Firfoldigheden* (quaternary) består af de 4 lavere principper og de hylstre, hvori de manifesterer sig som en sammenhængende enhed, der under manifestationen holdes sammen af det iboende væsens livskraft.

rotationsmæssige tilpasning til alle andre celler. [side 72]

For det andet som *aktiv varme* eller prana. Denne besjæler alt og er drivkraften bag formens udvikling. Den viser sig i de 4 ætere og den luftformige tilstand, og her er en parallel på det fysiske plan til forholdet mellem mennesket og akashaen i dens femfoldige manifestation på solsystemets plan.

Denne ild er den grundlæggende vibration i det lille system, hvor monaden eller den menneskelige ånd er logos, og den holder personligheden eller det lavere stoflige menneske i objektiv manifestation og lader på den måde den åndelige enhed få forbindelse med det faste stofs plan. Den har sit modstykke i den intelligente aktivitets stråle og styres af økonomiloven i en af dens underafdelinger, loven om tilpasning i tid.

2. Dernæst er der *tankeindets ild eller gnist*, som i mennesket svarer til solilden. Den udgør den tænkende, selvbevidste enhed eller sjælen. Denne tankeild styres af tiltrækningsloven ligesom dens højere genpart. Det kan vi komme nærmere ind på senere hen. Det er denne tankegnist, der gennem sin spiralcykliske aktivitet fører til bevidsthedsudvidelse og i sidste instans får mennesket til at vende tilbage til systemets centrum, monaden, oprindelsen til og målet for jivaen eller det reinkarnerende menneske. Ligesom i makrokosmos manifesterer denne ild sig på to måder:

Den viser sig som den intelligente vilje, der forbinder monaden eller ånden med dens laveste kontaktpunkt, personligheden, som virker gennem et fysisk redskab.

Den viser sig også, om end ufuldkomment, som den livgivende faktor i de tankeformer, der frembringes af tænkeren. Endnu er det kun forholdsvis få tankeformer, som kan siges at blive bygget af bevidsthedscentret, tænkeren, egoet. Det er kun få mennesker, som i deres fysiske hjerne er i så nær kontakt med deres højere selv eller ego, at de kan samle stoffet på mentalplanet til en form, der virkelig udtrykker egoets tanker, hensigter eller ønsker. De fleste af de tankeformer, som for øjeblikket er i omløb, må siges at være stofansamlinger, der er opbygget til en form ved hjælp af kama-manas (el-

ler begær svagt farvet af tanken og altså en blanding af astralt og mentalt stof, mest astralt) og derfor i det store og hele resultatet af elementalessensens reflekshandling. [side 73]

Disse dobbeltudtryk er altså:

1. *Aktiv ild eller prana*.
Latent ild eller kropsvarme.
2. *Mental energi* i mentallegemet.
Rent mentale tankeformer besjælet af en selvskabt ild eller det 5. princip og derfor en del af monadens virkefelt eller kontrolsystem.

Disse danner en esoterisk firfoldighed, der sammen med den 5. faktor, den intelligente viljes guddommelige gnist, udgør den monadiske manifestation 5 – hvor manifestation i dette tilfælde betyder en rent *subjektiv manifestation*, der hverken er helt åndelig eller helt stoflig.

3. Endelig er der den *guddommelige monadiske flamme*. Den udtrykker den højeste vibration, monaden kan nå, styres af synteseloven og er årsag til jivaens fremadskridende udvikling.

Vi er nu nået frem til sammensmeltningen eller manifestationens ophør og afslutningen af den store cyklus eller manvantara (monadisk set). Hvad finder vi så her? Ligesom blandingen af de 3 grundlæggende, kosmiske ildformer i makrokosmos markerede målet for Logos, fører blandingen af de grundlæggende ildformer i mikrokosmos til den menneskelige udviklings apoteose i denne cyklus.

Når personlighedens eller det lavere selvs latente ild blander sig og smelter sammen med tankesindets ild, det højere selvs ild og til sidst den guddommelige flamme, tager mennesket den 5. indvielse i dette solsystem og har dermed fuldført en af sine større cykler.¹³ Når de 3 brænder som én flamme, er mennesket befriet for stoffet eller den materielle form. Stoffet er tilpasset ånden på den rigtige måde, og endelig slipper det iboende liv ud af sit hylster, som nu blot er en kanal for befrielsen.

III. ILD I MANIFESTATION

I forbindelse med vores betragtning af de ildformer, som opretholder det synlige solsystems og det synlige, objektive menneskes økonomi, som frembringer den evolutionære udvikling, og [side 74] som er grundlaget for al objektiv udfoldelse, må vi være opmærksomme på, at de viser sig som det samlede vitale liv i et solsystem, i en planet, i hele det aktive fysiske menneskes konstitution og i stofatomet.

I store træk kan man sige, at den *1. ild* udelukkende vedrører:

- a. Stoffets aktivitet.
- b. Stoffets rotationsbevægelse.
- c. Udviklingen af stof gennem friktion i henhold til økonomiloven. H.P.B. berører dette i *Den hemmelige lære*.¹⁴

---

¹³ Disse betegnelser, lavere selv, højere selv og guddommeligt selv, kan godt virke forvirrende, indtil den studerende forstår de forskellige synonymer for dem. Følgende oversigt kan måske være til hjælp:

Fader.....	Søn.	Moder
Ånd.....	Sjæl.....	Legeme
Liv.	Bevidsthed.....	Form
Monade.....	Ego.	Personlighed
Guddommeligt selv.....	Højere selv.	Lavere selv
Ånd.....	Individualitet.....	Personligt selv
Punktet.	Triaden.	Firfoldigheden
Monade.....	Solengel.....	Måneherrer

¹⁴ H.L. 1, 188 & 2, 223, 228-229 & 3, 250, 388 & 4, 76, 80.

Den *2. ild*, ilden fra det kosmiske mentalplan, vedrører:

- a. Tankesindets eller manas' udvikling.
- b. Sjælens vitalitet.
- c. Det evolutionære udtryk for sjælen, som den viser sig i form af dette flygtige noget, der fremkalder stoffets syntese. Når de to smelter sammen som følge af denne aktive, energigivende faktor, fremkommer det, der kaldes *bevidsthed*.¹⁵ Efterhånden som sammensmeltningen skrider frem, og de to ildformer i stigende grad bliver en syntese, bliver hele den [side 75] manifestation, vi betragter som bevidst eksistens, stadig mere fuldkommen.
- d. Denne ilds virksomhed i henhold til tiltrækningsloven.
- e. Resultatet heraf i form af den spiralcykliske bevægelse,

---

¹⁵ »Bevidsthed er den eneste virkelighed i den fuldeste betydning af dette meget brugte udtryk. Heraf følger, at hvilken som helst virkelighed, hvor den end maatte findes, er udledet fra bevidstheden. Heraf kommer det videre, at alt, som tænkes, *eksisterer*. Den bevidsthed, hvori alting er, bogstavelig talt *alle* ting, det 'mulige' saavel som det 'aktuelle' – hvor det *aktuelle* er det, som en i tid og rum adskilt bevidsthed tænker paa som eksisterende, og det *mulige* er alt det, som ikke saaledes tænkes paa i nogen tidsperiode og paa noget punkt i rummet – kalder vi *absolut bevidsthed*. Den er Altet, det Evige, det Ubegrænsede, det Uforanderlige. Den bevidsthed, som tænker tid og rum og tænker paa alle former som eksisterende deri i rækkefølge og stedbundne, det er den *universelle bevidsthed*, den Ene, af hinduen kaldet Saguna Brahman – den Evige med attributter – Pratyagâtma – det Indre Selv, af den kristne kaldet Gud, af parseren kaldet Hormuzd og af muselmanen kaldet Allah. Den bevidsthed, som befatter sig med en bestemt tid – den være lang eller kort – og med et bestemt rum – det være uhyre eller snævert – den er *individuel*. Den tilhører et konkret væsen, der enten er herre over flere eller færre universer eller ét universum eller en eller anden saakaldt del af et univers, *hans* del og for ham derfor et univers. Disse udtryk varierer alt efter udstrækningen eller omfanget af vedkommende bevidstheds evne. Saa meget af den universelle tanke, som en enkelt særskilt bevidsthed kan tænke tilbunds, dvs. hvorpaa den kan præge sin egen virkelighed, og som den kan tænke sig eksisterende lig den selv, det er *den* bevidstheds universum.« – A. Besant: *Bevidstheden og dens udvikling*, s. 23-24.

som vi, inden for systemet, kalder solevolution, men som (set fra et kosmos' synspunkt) er vores systems bevægelse ind mod sit centrum – i tid.¹⁶

Den *3. ild* vedrører: [side 76]

- a. Åndens udvikling. På dette stadium kan der praktisk talt intet siges om denne evolution. Endnu kan åndens udvikling kun udtrykkes i relation til stoffets udvikling. Kun gennem redskabets brugbarhed og hylstrets, legemets eller formens tilpasning kan den åndelige udvikling i det hele taget vurderes. Her må vi nok indskyde et advarende ord:
Ligesom det ikke er muligt for det fysiske redskab på det fysiske plan at udtrykke egoets eller det højere selvs fulde udvikling, er det heller ikke muligt selv for egoet helt at fornemme og udtrykke åndens natur. Derfor er det også fuldkommen umuligt for den menneskelige bevidsthed at vurdere åndens eller monadens liv.
- b. Den guddommelige flammes virksomhed i henhold til synteseloven – en fællesbetegnelse der i sidste instans vil vise sig at omfatte de to andre love som underafdelinger.
- c. Resultatet heraf i form af en fremadskridende bevægelse – en bevægelse der er roterende, cyklisk og fremadskridende.

Hele det stof, der er behandlet i denne afhandling, vedrører primært solsystemets subjektive essens og ikke hverken det objektive eller det åndelige aspekt. Det vedrører de væsener, som bor i formen, som er de besjælende faktorer i stof (og især æterisk stof), som udvikler en anden egenskab, sindets ild, og som i deres inderste væsen selv er gnister, udskilt

---

¹⁶ *Universel bevidsthed*, der manifesterer sig som bevidsthed i tid og rum, som fru Besant så rammende udtrykker det, omfatter, set fra den kosmiske evolutions synspunkt, alle former for aktivitet og spiralcyklisk udvikling og kan, i relation til absolut bevidsthed, desuden være roterende.

gennem den kosmiske friktion der frembringes af det kosmiske hjuls drejning, kastet ud i midlertidig, begrænset manifestation og bestemt til i sidste instans at vende tilbage til deres centrale kosmiske center. De vil vende tilbage med resultaterne af deres evolutionære vækst, og gennem assimilation vil de have intensiveret deres grundlæggende natur og være åndelig ild plus den manasiske ild.

Stoffets indre ild kaldes i *Den hemmelige lære* for »ild ved friktion«. Den er en *virkning* og ikke en årsag. Den frembringes af åndens og sindets ild (elektrisk ild og solild), der kommer i forbindelse med hinanden via stoffet. Denne energi viser sig i selve stoffet som Solens og planeternes indre ild og afspejles i menneskets indre ild. Mennesket er den guddommelige flamme og sindets ild bragt i forbindelse med hinanden ved [side 77] hjælp af stof eller form. Når evolutionen ender, forsvinder stoffets ild. Den består kun så længe, de to andre ildformer er forbundet med hinanden, og den findes ikke uafhængig af stoffet.

Lad os nu ganske kort opridse nogle faktorer i relation til stoffets ild, og lad os tage dem i rækkefølge og give os tid til at forklare deres betydning. For det første kan vi sige, at den indre ild, idet den er både latent og aktiv, viser sig som syntesen af de etablerede ildformer i systemet og f.eks. kommer til udtryk i Solens stråling og den indre planetariske forbrænding. Dette emne er i nogen grad blevet belyst af videnskaben og fortaber sig i mysteriet om fysisk elektricitet, der er et udtryk for systemets og planetens *aktive*, indre ild, ligesom den indre forbrænding er et udtryk for den *latente*, indre ild. Denne sidste ild findes i det indre af hver klode og er grundlaget for alt objektivt, fysisk liv.

For det andet kan vi notere os, at den indre ild er grundlaget for livet i de 3 lavere naturriger og i det 4. eller menneskelige rige i forbindelse med de to lavere redskaber. Tanke-sindets ild er, når den bliver blandet med den indre ild, grundlaget for livet i det 4. rige, og tilsammen styrer de (delvist nu og senere helt) det lavere trefoldige menneske eller personligheden. Denne styring varer frem til tiden for 1.

indvielse.

Og endelig kan vi sige, at åndens ild, når den blandes med de to andre ildformer (hvilket begynder i mennesket ved 1. indvielse), danner grundlaget for åndeligt liv eller åndelig tilværelse. Efterhånden som evolutionen skrider frem i det 5. eller åndelige rige, smelter disse 3 ildformer sammen og frembringer den fuldkomne bevidsthed. Dette samlede lys fører til den endelige renselse af stoffet og en deraf følgende forøgelse af dets anvendelighed. Ved afslutningen af manifestationen fremkalder det i sidste instans formens nedbrydning og opløsning, samt afslutningen på tilværelsen som den opfattes i de lavere verdener. Udtrykt i den buddhistiske teologis terminologi resulterer dette i tilintetgørelse. Det betyder ikke, at identiteten mistes, men at objektiviteten hører op og ånden, sammen med sindet, trækker sig tilbage til sit kosmiske center. Det har sin analogi i den indvielse, hvor adepten bliver befriet for stoffets begrænsninger i de 3 verdener. [side 78]

Systemets, planetens og menneskets indre ild er trefoldig:

1. Den indre ild i klodens centrum – disse indre ildsteder der frembringer varme. Det er latent ild.
2. Stråleild. Denne form for ild kan beskrives som fysisk elektricitet, lysstråler og æterisk energi. Det er aktiv ild.
3. Rigtig ild, eller de ildelementaler der udgør selve ildens essens.

De findes primært i to grupper:

- a. Ilddevaer eller evolutionsvæsener.
- b. Ildelementaler eller involutionsvæsener.

Det vil vi komme nærmere ind på senere, når vi beskæftiger os med sindets ild og tankeelementalernes natur. Alle disse elementaler og devaer styres af ildherren Agni. Når vi kommer til ham og hans rige, vil emnet blive mere udførligt behandlet.

Dog kan vi fortælle, at vores to første udtalelser om den indre ild udtrykker den *virkning*, ildvæsenerne har på deres omgivelser. Varme og udstråling er andre betegnelser, der kan bruges i den betydning. Hver af disse virkninger frembringer sin egen klasse af fænomener. Latent ild er årsag til den aktive vækst af det, den er indesluttet i, og den udadrettede drivkraft, som får alt, hvad der findes i naturriggerne, til at manifestere sig. Stråleild er årsag til den fortsatte vækst af det, som under indflydelse af den latente ild har nået et punkt, hvor det er modtageligt for strålingen. Lad os opstille det på følgende måde:

Systemisk eller makrokosmisk, Sollogos eller Himlenes Mægtige Menneske:

Latent ild udvikler den indre varme, der gør det muligt for solsystemet at frembringe alle livsformer. Det er denne iboende varme, som er årsag til al befrugtning, hvad enten der er tale om mennesker, dyr eller planter. [side 79]

Aktiv ild eller stråleild opretholder livet i og er årsag til evolutionen af alt det, som har udviklet en objektiv tilværelse ved hjælp af latent ild.

Planetarisk, eller de himmelske mennesker:

Hvad, der er sagt om systemet som helhed, kan også siges om planeterne, der i deres natur afspejler Solen, deres ældre broder.

Menneskeligt, eller det mikrokosmiske menneske:

Menneskelig latent ild, den menneskelige forms indre varme, er årsag til frembringelsen af andre livsformer så som:

1. De fysiske legemsceller.
2. Organismer, der næres af den latente varme.
3. Reproduktionen af sig selv i andre menneskeformer, grundlaget for seksualiteten.

Menneskelig stråleild eller aktiv ild er en faktor, som endnu kun forstås i ringe grad. Den har relation til sundhedsauraen og er den æteriske udstråling, der sætter et menneske i stand til at helbrede og overføre aktiv varme.

Det er nødvendigt at skelne mellem denne æteriske udstråling, som består af prana, og magnetisme, der er en udstråling fra et finere legeme (normalt det astrale) og har noget med manifestationen af den guddommelige flamme i de stoflige hylstre at gøre. Den guddommelige flamme dannes på det 2. plan, det monadiske, og magnetisme (som er en måde at udtrykke stråleild på) mærkes derfor først og fremmest på det 4. og 6. plan eller i det buddhiske og astrale redskab. Disse er, som vi ved, nært forbundet med det 2. plan. Denne forskel er vigtig og bør omhyggeligt noteres.

Efter at vi nu har fremsat ovenstående udtalelser, kan vi gå videre og lidt mere detaljeret behandle systemets indre ild, mikrokosmisk og makrokosmisk. [side 80]

FØRSTE DEL

STYKKE A Hylstrenes indre ild

- I. ILDENS 3 KANALER.
- II. ILDELEMENTALER OG -DEVAER.

I. ILDENS 3 KANALER

Af selve brugen af betegnelsen »hylster« fremgår det, at vi beskæftiger os med den ild, der manifesterer sig gennem de ydre former, disse stofslør der skjuler og gemmer den indre virkelighed. Vi vil ikke her behandle hylstrene på de højere planer, men simpelthen beskæftige os med den ild, der besjæler de 3 lavere redskaber – det fysiske legeme i dets to dele (æterisk og fast), følelses- eller astrallegemet og det mentale hylster. Den overfladiske studerende overser ofte, at både det astrale og mentale legeme er stofligt, på sin vis lige så stofligt som det faste fysiske legeme, og at det stof, de består af, er besjælet af den tredobbelte ild på samme måde som det fysiske (Diagram I).

I *det fysiske legeme* har vi den lavere naturs (dyreplanets) ild samlet ved roden af rygsøjlen. Den befinder sig et sted, der har samme forhold til det fysiske legeme, som den fysiske sol har til solsystemet. Dette centrale varmepunkt stråler i alle retninger, idet det bruger rygraden som sin hovedfærdselsåre, men det virker nært sammen med visse centrale nervecentre rundt om i kroppen og har en speciel forbindelse med milten.

I *æterlegemet*, som er en nøjagtig kopi af sin faste genpart, har vi den aktive ilds eller stråleildens organ og, som bekendt, pranaens redskab. Dets funktion er at oplagre lys- og varmestråler fra Solen og via milten sende dem ud til alle dele af det fysiske legeme. Derfor vil det i fremtiden blive erkendt, at rygraden og milten er af den allerstørste betydning for

menneskets fysiske velfærd, og at der, når rygsøjlen er i balance og milten sund og velfungerende, kun vil være få problemer med [side 82] det faste fysiske legeme. Når den fysiske ovn brænder klart, og kroppen optager tilstrækkeligt med brændstof (praniske stråler), vil den menneskelige form fungere som ønsket.

Den fuldstændige blanding af disse to ildformer, hvilket sker i et sundt og normalt menneske, er et emne, der bør optage den moderne læge. Da vil han koncentrere sig om at fjerne nerveblokeringer eller stofansamlinger for på den måde at skabe fri passage for den indre varme. Denne blanding, som nu er en naturlig og normal udvikling i ethvert menneske, var et af tegnene på fremgang eller indvielse i et tidligere solsystem. Ligesom indvielse og befrielse i dette system markeres af blandingen af kroppens, tankesindets og åndens ild, blev i en tidligere cyklus fremgangen markeret af blandingen af stoffets latente ild og stråleilden eller den aktive ild, og derefter deres forening med sindets ild. I denne tidligere periode var den guddommelige flammes manifesterede virkninger så fjerne og dybt skjulte, at de dårligt nok kunne skelnes, om end de var ganske svagt til stede. Der er en parallel til det i dyreriget, hvor instinktet rummer spiren til intuitionen, og ånden kun overskygger ganske svagt. Alligevel er det alt sammen en del af et guddommeligt hele.

Det makrokosmiske og mikrokosmiske systems strålevarme vil blive udførligt behandlet i et senere afsnit. Her vil vi blot beskæftige os med den latente indre ild i:

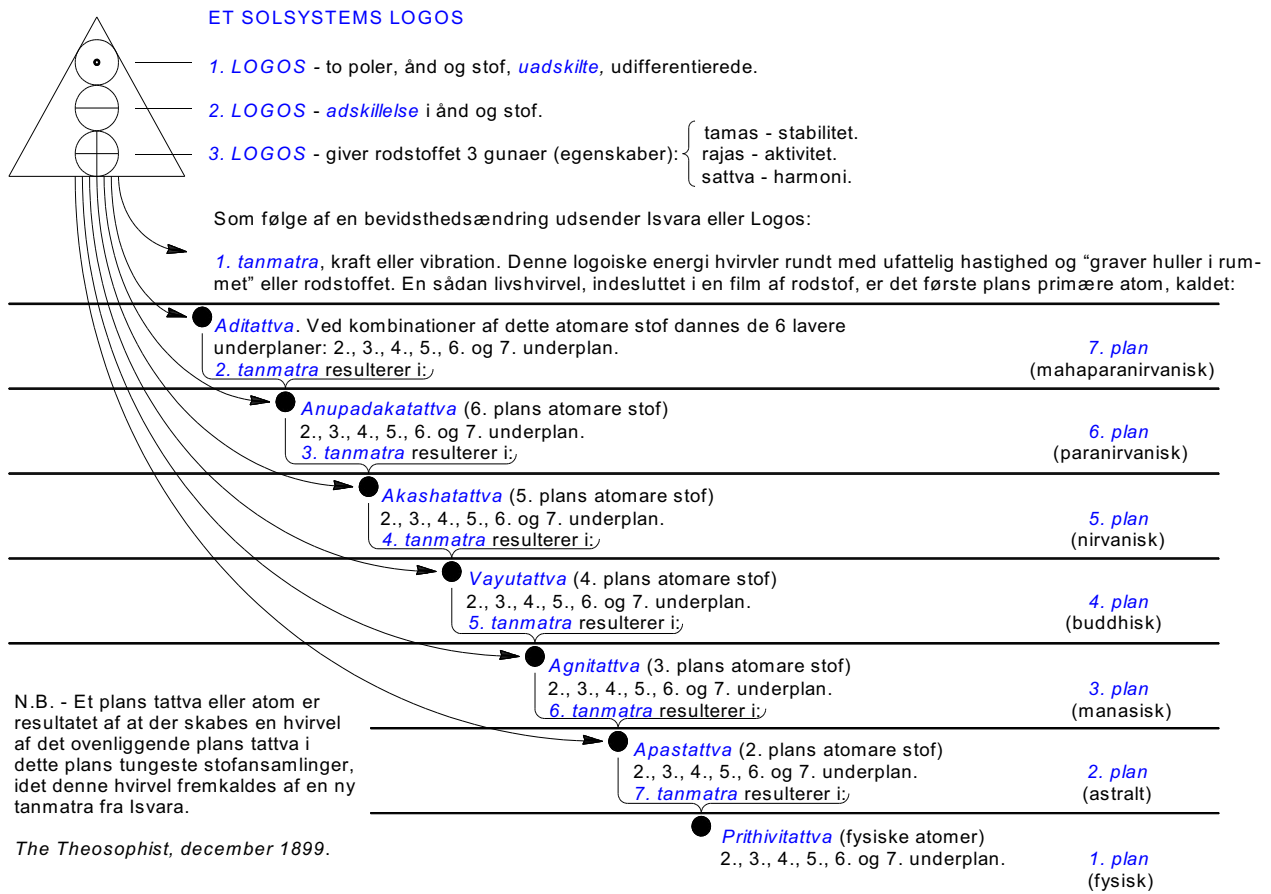
- a. Solen.
- b. Planeten.
- c. Mennesket.
- d. Atomet.

Vi må huske, at der både i det astrale og mentale hylster er genparter af centrene i det fysiske legeme. Disse centre vedrører stof og dets udvikling. Der kan gives en grundlæggende oplysning om den indre ild i alle disse fire (Solen, planeten,

mennesket og atomet):

Der findes i Solen, planeten, mennesket og atomet et centralt varmekpunkt eller en central ildgrube eller varmekerne
(hvis jeg må bruge et så begrænsende og malplaceret udtryk),

Diagram I Stoffets evolution

[side 84]

og denne centrale varme strømmer ud til sin indflydelsessfæres eller afgrænsnings omkreds ad 3 kanaler.¹⁷

a. Solen. Inde i Solen, helt inde i kernen, er der et ild- eller varmemhav, men ikke et flammehav. Her ligger en sontring, der måske er meningsløs for nogle mennesker. Det er kuglens centrum og det sted, hvor den indre ild er kraftigst, men det har kun ringe forbindelse med de flammer eller brændende luftarter (hvad man nu vil kalde dem), der normalt antages at findes på Solen. Det er en hvidglødende kerne, og den objektive ildkugle er blot manifestationen af denne indre forbrænding. Den centrale varme strømmer ud til alle dele af systemet ad 3 kanaler eller i 3 »indfaldsstråler«, som tilsammen giver os forestillingen om »Solens varme«.

1. *Akasha*, belivet stof eller stof der er besjælet af den latente varme.
2. *Elektricitet*, stof med én polaritet og opladet af et af de 3 logoiske aspekter, eller, for nu at udtrykke det mere okkult, stof med samme egenskaber som den kosmiske herre hvis energi det er.
3. *Praniske lysstråler*, hvoraf nogle nu anerkendes af den moderne videnskab. De er blot aspekter af Solens latente varme, som den nærmer sig Jorden ad vejen med mindst modstand.

---

¹⁷ »Den guddommelige essens som, idet den gennemtrænger hele universet med dets millioner af solsystemer, opfanges af vores sol og i manifesteret form sendes ud til solsystemets yderste grænse, så den kan blive grobunden for væksten, vedligeholdelsen og ødelæggelsen af vores verdener, denne guddommelige essens er vores yogafilosofis enkle nadam, og dette nadam eller OM manifesterer sig derefter som 7 strømme. Det umanifesterede manifesteres eller fødes af de efterfølgende forgreninger. Disse strømme er de 7 vokaler eller toner. Disse 7 vokaler og toner må have en speciel forbindelse med de 7 versemål i vedaerne, idet Parasara i Vishnu Purana beskriver vedaernes versemål som solessens gangere.« – *A brahmin: Some Thoughts on the Gita*, s. 74.

Hvor betegnelserne »kanal« eller »indfaldsstråle« bruges, betyder de en stråling fra Solens centrum ud mod kredsen og [side 85] ind på det, de møder undervejs, som f.eks. planeterne. Disse bliver nu på en eller anden måde påvirket af den akashiske, elektriske eller praniske strøm, men set fra et andet punkt i rummet end netop solsystemet er alle disse strømme blot systemets indre ild. Det er derfor klart, at læren om ild er lige så kompleks som læren om strålerne. Solsystemets indre ild bliver til ydre stråling set fra en planets synspunkt, og planetens indre ild påvirker et menneske som stråling på nøjagtig samme måde, som pranaen fra menneskets æterlegeme påvirker et andet fysisk legeme som stråling. Det, der er vigtigt at forstå i forbindelse med disse aspekter, er, at de alle har noget med stof eller substans og ikke tankesindet eller ånden at gøre.

b. Planeten. Dybt inde i hjertet af planeten – en planet som f.eks. Jorden – findes den indre ild i form af en central kugle eller grube, som med sin hvidglødende varme gør, at liv på kloden i det hele taget er muligt. Månens indre ild er praktisk talt udsukt, og derfor skinner den kun som følge af tilbagekastningen, idet den ikke har nogen indre ild, der kan blande sig med det ydre lys. Jordens indre ild flyder, ligesom Solens, gennem 3 hovedkanaler:

1. *Frugtbart stof*, eller planetens stof belivet af varme. Varmen og stoffet tilsammen virker som en moder for det, der spirer, og beskytter alt, hvad der bor i og på kloden. Det svarer til akasha, solsystemets aktive, belivede stof, der nærer alt ligesom en moder.
2. *Elektrisk væske*, en væske der er latent i planeten, skønt endnu ikke særlig kendt. Den beskrives måske bedre med betegnelsen »dyremagnetisme«. Den er den karakteristiske egenskab ved en planets atmosfære eller elektriske afgrænsning. Den er modpolen til Solens elektriske væske, og deres kontakt og den korrekte manipulation af dem er (måske ubevidst) målet for alle videnskabelige bestræbelser i denne tid.

3. Den udstråling fra planeten, vi kan kalde *planetarisk prana*. Det er den, der hentydes til, når man taler om moder naturens helsebringende egenskaber, og som ligger bag den moderne læges fornuftige råd: »Tilbage til naturen.« Det er denne [side 86] flydende pranastrøm, der virker på den fysiske krop, skønt i dette tilfælde ikke via æterlegemet. Den optages udelukkende gennem huden, og porerne er vejen med mindst modstand for den.

c. Mennesket. Ved roden af rygsøjlen ligger det menneskelige systems eller mikrokosmos' indre ild gemt. Der er centret, og derfra strømmer ilden op gennem de 3 kanaler i ryggraden.

1. *Kropsvarme*, kanalen for den varmestråling hvis opgave det er at opvarme den legemlige form. Denne belivelse af kroppens faste stof har sit modstykke i systemets akasha og i planetens frugtbare stof.
2. *Nervereaktion*. Dette er den fine, livgivende væske, som stimulerer nervecentrene, og som skaber elektrisk kontakt mellem nerverne og hjernen. Den burde man studere nærmere. Den svarer til systemisk og planetarisk elektricitet.
3. *Pranisk stråling*, den udstråling, via æterlegemet, der hos mennesket svarer til solprana og planetarisk prana. Den viser sig først og fremmest som sundhedsauraen og har intet med magnetiske egenskaber at gøre, sådan som det normalt antages, når man taler om en personlighed eller mennesket som helhed. Jeg kommer med denne gentagelse, fordi det er uhyre vigtigt, at den magnetisme, der er en åndelig udstråling, ikke blandes sammen med den rent dyriske magnetisme.

Her ville det måske være klogt at gøre opmærksom på, at denne tredobbelte manifestation af ild også viser sig i det astrale og mentale legeme, idet den har noget med *stoffet* i disse legemer at gøre. Vi kan kalde denne ild i dens tredobbelte manifestation for 3. logos' samlede, grundlæggende

ild eller livsaktivitet. Vi må altid huske, at manifestationen af de 3 logos' virksomhed er udtryk for et kosmisk væsens tankeind. På samme måde er de 7 planetvæsener, de 7 himmelske mennesker, 7 logoi (ligeledes kosmiske væsener), som tilsammen udgør den trefoldige logos' legeme. Vi har altså:
[side 87]

1. Den udifferentierede logos – et kosmisk væsen.
2. Logos, trefoldig i manifestation:
  - a. Viljens kosmiske herre.
  - b. Kærlighedens og visdommens kosmiske herre.
  - c. Den aktive intelligens' kosmiske herre.
3. Den tredobbelte logos, syvfoldig i manifestation, dvs. de 7 planetariske logoi.^{18 19 20} [side 88]

---

¹⁸ »Som regel må man, når der et eller andet sted i Indiens gamle, okkulte videnskab omtales *7 størrelser*, formode at disse 7 størrelser udsprang af *3 primære størrelser*, og at disse 3 størrelser igen er udviklet af en *enkelt størrelse* eller monade. For nu at tage et velkendt eksempel så udspringer de *7 farver* i sollyset af *3 primære farver*, og de 3 primære farver findes side om side med de 4 sekundære farver i sollyset. På samme måde findes i mennesket de 3 primære størrelser, som bragte det til verden, side om side med de *4 sekundære* størrelser, som udsprang af forskellige kombinationer af de 3 primære størrelser.« – *T. Subba Row: Esoteric Writings*, s. 20, (s. 288 i den reviderede udgave fra 1931, o.a.).

I den kristne terminologi er disse de 3 personer i treenigheden og de 7 ånder foran tronen. Jævnfør: »Vor Gud er en fortærende ild.« – *Bibelen: Brevet til hebræerne*, 12:29.

¹⁹ »Jeg har allerede sagt om denne *logos*, at det kan have været ham, der viste sig i skikkelse af den første *dhyan chohan* eller planetariske ånd, da menneskets evolution blev genoptaget efter den sidste inaktivitetsperiode på planeten (som det siges i hr. Sinnett's bog *Esoteric Buddhism*), og efter at have sat evolutionsstrømmen i gang trak sig tilbage til sit eget åndelige plan og siden har værnet om menneskeheden's interesser og nu og da vist sig i forbindelse med en menneskelig individualitet til gavn for menneskeheden. Eller vi kan betragte den *logos*, Krishna repræsenterede, som én, der tilhører samme *klasse* som den *logos*, der

Hvert af disse kosmiske væsener er i deres inderste væsen *ild*. Hvert af dem manifesterer sig som ild på en trefoldig måde. I tidsmæssig henseende, og set fra den *kosmiske* evolutions synspunkt, er den aktive intelligens' kosmiske herre mere udviklet end sine to brødre. Han er stoffets liv, dets latente indre ild. Han er den ildessens, der findes i hjertet af Solen, planeten og menneskets stofformer. Han er hele fortiden.

Den kosmiske kærligheds herre søger nu at forene sig med sin broder og legemliggør, i tidsmæssig henseende, hele nutiden. Han er summen af alt, hvad der er legemliggjort. Han er bevidst tilværelse. Han er den guddommelige søn, og hans liv og væsen udvikler sig gennem hver eneste eksisterende form.

Den kosmiske viljes herre skjuler fremtiden i sine planer og sin bevidsthed. De er alle tre sønner af den ene Fader, alle tre aspekter af den ene Gud, alle tre ånd, alle tre sjæl, og alle tre stråler som udgår fra et kosmisk center. Alle tre er stof, men før i tiden var den ene herre den ældste søn, nu er en anden herre i forgrunden, og senere en tredje. Men sådan er

---

viste sig på den måde. Om sig selv siger Krishna (kap. X, vers 6):

'De 7 store rishier og 4 forudgående manuer, som er en del af mit væsen, fødtes af mit sind: af dem udsprang (fødtes) menneskeheden og verden.'

Han omtaler *saptarishierne* og manuerne som sine *manasaputraer* eller tankefødte sønner, hvilket de ville være, hvis han var den såkaldte prajapati, der viste sig på denne planet og indledte evolutionsarbejdet.« – *The Theosophist*, bind VIII, s. 443 (T. Subba Row: Philosophy of the Bhagavad-Gita, s. 60, o.a).

²⁰ Følgende opstilling må huskes:

7 delracer udgør.	1 underrace
7 underracer udgør.	1 rodrace
7 rodracer udgør.	1 verdensperiode
7 verdensperioder udgør.	1 runde
7 runder udgør.	1 kædeperiode
7 kædeperioder udgør.	1 planetsystem
10 planetsystemer udgør.	1 solsystem

det kun i tid. Set fra det evige nu's synspunkt er ingen af dem større eller mindre end de andre, for den sidste skal blive den første og den første den sidste. Ude af manifestation findes tiden ikke, og befriet for objektivitet er der ingen bevidsthedstilstande.

Åndens ild er viljens, den 1. kosmiske herres grundlæggende ild plus kærlighedens, den 2. logos' ild. Disse to kosmiske væsener blander sig, smelter sammen og viser sig som sjæl, der til sin manifestation får hjælp af 3. logos. De 3 ildformer blander sig og går op i en højere enhed. I denne 4. runde [side 89] og på denne 4. klode i vores planetsystem er den 3. logos', det intelligente stofs, ild ved i nogen grad at smelte sammen med det kosmiske tankesinds ild, der viser sig som vilje eller kraft og besjæler tænkere på alle planer. Hensigten med deres samarbejde er den fuldkomne manifestation af kærlighedens kosmiske herre. Dette bør overvejes nøje, for det afslører et mysterium.

Blandingen af de 3 ildformer, sammensmeltningen af de 3 stråler og samarbejdet mellem de 3 logoi har til formål (på dette tidspunkt og i dette solsystem) at udvikle essensen af kærlighedens kosmiske herre, den 2. person i den logoiske treenighed. Tidligere var det ikke sådan, senere vil det heller ikke være sådan, men nu er det. Set fra det kosmiske mentalplan udgør disse tre LOGOS' PERSONLIGHED og fungerer som en enhed. Her ligger forklaringen (der nok er kendt men ikke forstået) på, at den tredobbelte personligheds astrale eller centrale legeme har så stor en varme (okkult set). Det beliver og styrer det fysiske legeme, og dets begær har i de fleste tilfælde magten. Dette svarer i tid og rum til den midlertidige forening af ånd og stof, blandingen af den kosmiske kærligheds ild og stoffets ild. Der ligger en tilsvarende analogi i dette 2. solsystems fremtrædende varme.

d. Atomets. Atomets indre ild fungerer på samme måde, og dens virkning er allerede i nogen grad kendt af videnskaben.

Derfor er der ikke behov for en nærmere uddybning.²¹ [side 90]

II. ILDELEMENTALER OG -DEVAER

Vi vil nu ganske kort behandle emnet ildelementaler og -devaer, og derefter beskæftige os med forholdet mellem personlighedens stråle og systemets indre ild i dens tredobbelte manifestation.

Visse faktorer i forbindelse med ildvæsenerne (hvis man kan kalde dem det) er allerede kendt. Det grundlæggende forhold, som skal fremhæves her, er, at **AGNI**, ildens herre, hersker over alle ildelementalerne og -devaerne på den menneskelige evolutions 3 planer, det fysiske, astrale og mentale plan, ikke blot på denne planet, kaldet Jorden, men også alle andre steder i systemet. Han er en af de 7 brødre (for nu at bruge et udtryk studerende af *Den hemmelige lære* kender), som personificerer de 7 principper, eller som udgør de 7 centre i den kosmiske ildherres legeme, det væsen H.P.B. kalder »fohat«. Han er den aktive, brændende intelligens, der er grundlaget for solsystemets indre ild. En af disse brødre har magten på hvert plan, og de 3 ældre brødre hersker over det 1., 3. og 5. plan eller adi-, atma-²² og manasplanet, (for der vil

---

²¹ »Man må huske, at selve målestokken ingen rolle spiller, for spørgsmålet om størrelse er helt relativt. Det er hvert atoms bestemmelse at skabe en brahmanda. I hvert eneste atom findes der en brahmanda, som er mindre, ligesom eller større end vores, og som holdes sammen af en sol. Der findes vishvaer, store verdenssystemer, i et atom, ligesom der findes atomer i vishvaerne. Det er betydningen af 'de mange ud af den ene'. Overalt hvor vi ser den ene, burde vi også erkende de mange, og omvendt. Efter at have fået evnen til at skabe og derefter virkelig har skabt en brahmanda, er det næste skridt skabelsen af en jagat, dernæst en vishva, så en mahavishva osv., indtil mahavishnustadiet er nået.« – *Bhagavan Das: Pranava Vada*, s. 94.

²² »*Atma* betyder, som I alle sammen ved, selvet, egoet eller et individuelt bevidsthedscenter, som alle verdslige erfaringer i deres to aspekter, subjektive og objektive, samler og grupperer sig omkring. Det svarer

altid være 3 og senere 7, som i sidste instans smelter sammen med de oprindelige 3). Her er det vigtigt, vi husker, at de er ild i dens 3. aspekt, *stoffets* [side 91] *ild*. Tilsammen udgør disse 7 herrer essensen af den kosmiske herre, som i okkulte bøger kaldes fohat.²³

Det svarer til, at de 7 chohaner²⁴ med deres elevgrupper udgør essensen af eller centrene i et af de himmelske menneskers eller en af de planetariske logos legeme. Disse 7 udgør så igen essensen af Logos.

Hver af de 7 ildherrer²⁵ er opdelt i talrige grupper af ild-

---

til et af de brændpunkter, hvorfra der udgår lysstråler, som oplyser de kosmiske vande, og hvori de stråler, der sendes tilbage af disse vande, samles igen. I teosofiske skrifter kaldes det det selvbevidste individ eller højere manas. Set fra dette synspunkt vil I se, at det højere manas er det vigtigste princip eller centrale punkt i den menneskelige konstitution, eller den sande sjæl. Det er den tråd, man må gribe fat i, hvis man vil kende sandheden og hæve sig over den betingede tilværelse. Her kan man indvende, at atma repræsenterer det 7. princip i den teosofiske syvfoldighed, og at manas er meget længere nede ad skalaen, men svaret er, at det 7. princip er den højeste tilstand, selv et kan nå efter at have krydset den betingede tilværelses eller samsaras hav.« – *A brahmin: Some Thoughts on the Gita*, s. 26-27.

²³ *Fohat* eller elektricitet er et væsen –

- a. Han er det elektriske urvæsen. . . . . H.L. 1, 127.
- b. Han er vilje. . . . . H.L. 1, 158.
- c. Han er kærlighed-visdom. . . . . H.L. 1, 124, 164, 173-174.
- d. Han er aktiv intelligens. . . . . H.L. 1, 158.
- e. Derfor er han Gud. . . . . H.L. 1, 186.
- f. Han er summen af energien fra de 7 ånder, der tilsammen udgør Logos. . . . . H.L. 1, 188.

²⁴ *Chohan* (tibetansk). En herre eller mester. En højtstående adept. En indviet som har taget flere indvielser end de 5 større indvielser, der gør ham til en »visdommens Mester«.

²⁵ *De 7 brødre* – H.L. 1, 127. Disse 7 er de 7 differentieringer af den oprindelige elektriske energi.

væsener fra et plans devaherre ned til de indre smelteovnes små salamandre. På dette stadium beskæftiger vi os ikke med de højere planers ildvæsener. Vi vil blot ganske kort opregne nogle af de bedre kendte grupper, man møder i de 3 verdener.

1. Det fysiske plan.

Salamandre, disse små ildelementaler man kan se danse i enhver flamme og passe ilden i kaminen, hjemme og på arbejdspladsen. De tilhører samme gruppe som de ildvæsener, man møder dybt nede i planetens glødende indre. [side 92]

Ildvæsener som er latente i alle varmens brændpunkter, som er selve varmens essens og kommer til udtryk i kropsvarmen, hvad enten det er et menneskes, et dyrs eller hele planetens legeme.

Agnichaitaner, en højere grad af ildvæsener der danner større ildhvirvler som i vulkaner og storbrande. De er nært beslægtet med en endnu mere betydningsfuld devagrupper, der udgør Solens brændende kappe.

Pranaelementaler, disse mikroskopiske ildvæsener som har evnen til at trænge gennem vævene i en menneskekrop, et træ eller alt, hvad der findes i menneske-, dyre- og planteriget, og som blander sig med de mikrokosmiske systemers indre ild.

Nogle devavæsener som kan siges at besjæle visse store lysstråler, og som er disse strålers essens. Der kunne opregnes mange andre former for elementale liv og devagrupper, men ovenstående opstilling må være tilstrækkelig på nuværende tidspunkt.

Plan. I okkultismen betyder denne betegnelse rækkevidden eller udstrækningen af en bevidsthedstilstand, af et bestemt sæt sansers opfattelsesevne, af en bestemt krafts virkning, eller den stoftilstand der svarer til de ovennævnte.

2. Astralplanet.

Ildvæsenerne på dette plan er sværere for os at forstå, fordi vi endnu ikke har øjne at se med på dette plan. De udgør varmen i følelseslegemet. De tilhører en lav orden, når de er på begærets vej, og en høj orden når de er på aspirationens vej, for da bliver elementalen forvandlet til en deva.

De findes i mange grader og rangklasser, men deres navn har ingen betydning undtagen i ét tilfælde. Det kan have interesse at kende betegnelsen for de ilddevaer, hvis opgave det er at passe den ild, som senere vil ødelægge kausallegemet. Vi må huske at det er rejsningen af stoffets latente ild og dens sammensmeltning med de to andre ildformer, der forårsager ødelæggelsen. Disse elementaler og devaer kaldes *agnisurya-ner*. De udgør tilsammen buddhis ildvæsener, og derfor er deres laveste manifestation på det 6. plan, det astrale.

Yderligere oplysninger om disse devaliv findes længere fremme i afhandlingen, hvor de bliver mere omfattende behandlet.

FØRSTE DEL

STYKKE B

Personlighedens stråle og ild ved friktion

I. DE 3 STRÅLERS VIRKSOMHED.

1. *Personlighedsstrålen.*

2. *Den egoiske stråle.*

3. *Den monadiske stråle.*

II. PERSONLIGHEDSSTRÅLEN OG DE PERMANENTE ATOMER.

III. PERSONLIGHEDSSTRÅLEN OG KARMALOVEN.

I. DE 3 STRÅLERS VIRKSOMHED

Her berører vi et emne, som har stor almen interesse, men som sjældent bliver forstået. Jeg tænker på de permanente atomer.²⁶ Hvert legeme eller hver form, ånden virker gennem, har som sit brændpunkt på hvert plan et atom bestående af stof fra planets atomare underplan. Det fungerer som et cen-

---

²⁶ *Permanent atom.* Et punkt af atomart stof monaden har tilegnet sig. Et lille kraftcenter der udgør den centrale faktor og det tiltrækkende organ, som den inkarnerende monades hylstre opbygges omkring. De permanente atomer er trukket som perler på sutratmaen eller snoren.

Stråle. En kraftudstrømning. Sollogos eller makrokosmos manifesterer sig gennem 3 større og 4 mindre stråler. Monaden eller mikrokosmos manifesterer sig også gennem 3 stråler som nævnt i teksten ovenfor. Hver stråle udtrykker en bestemt og specialiseret krafttype.

Triade. Det er atma-buddhi-manas, det ydre udtryk for monaden, ligesom personligheden er det ydre udtryk for egoet. Monaden udtrykker sig gennem triaden og danner i sit laveste eller 3. aspekt det egoiske eller kausale legeme, det spæde eller spirende ego. På samme måde udtrykker egoet sig gennem det trefoldige lavere menneske, det mentale, emotionelle og æteriske legeme (afspejlingen af den højere triade), og disse fremkalder så igen den faste fysiske manifestation.

ter, der fordeler kraft, oplagrer egenskaber, assimilerer erfaringer og bevarer [side 94] hukommelsen. Disse atomer er i direkte forbindelse med de 3 store stråler i mikrokosmos:

- a. Den *monadiske stråle*, syntesestrålen i mikrokosmos.
- b. Den *egoiske stråle*.
- c. *Personlighedsstrålen*.

Hver af disse stråler har en forbindelse med et af de permanente atomer i det lavere trefoldige menneske og en direkte virkning på de spirillaer²⁷ som findes i atomet. I *Breve om Okkult Meditation* gjorde vi opmærksom på, at det lavere trefoldige menneskes atomer gennemgår en dobbelt proces:

Først bliver deres rotation fremskyndet, så de lyser op efter tur, indtil hele den lavere trekant er oplyst.

Derefter sker forvandlingen, eller (for nu at udtrykke det på en anden måde) polariseringen skifter fra den lavere trekants 3 permanente atomer til triadens 3 permanente atomer. Det fysiske permanente atom forlades, og polariseringen bliver manasisk eller mental, det astrale permanente atom

---

²⁷ *Spirilla*: »For at kunne undersøge atomets konstruktion skabes kunstigt et afgrænset rum. Hvis der derefter laves en åbning i rummets væg strømmer den omgivende kraft ind, og der viser sig straks 3 hvirvler som omgiver 'hullet' med deres tredobbelte spiral på 2½ vinding og vender tilbage til deres udgangspunkt ad en spiral inden i atomet. Disse efterfølges umiddelbart af 7 finere hvirvler, der følger de 3 førstes spiral på overfladen og vender tilbage til deres udgangspunkt ad en indre spiral, som drejer den modsatte vej og danner en merkurstav med de 3 første. Hver af de 3 kraftige hvirvler danner i udbredt tilstand en lukket cirkel. Hver af de 7 tyndere hvirvler danner i udbredt tilstand også en lukket cirkel. De kræfter, der strømmer i dem, kommer ligeledes 'udefra', fra et firdimensionalt rum. Hver af de finere hvirvler dannes af 7 endnu finere hvirvler, der hver især er finere end sin forgænger og står vinkelret på denne. Dem kalder vi spirillaer. Hver spirilla besjæles af et plans livskraft, og på nuværende tidspunkt er normalt 4 af dem aktive, én for hver runde. Gennem yogaøvelser kan et individ aktivere dem før tiden.« – A. Besant & C. W. Leadbeater: *Occult Chemistry*, (side 22 i 1919-udgaven og side 14 i den 3. og udvidede udgave fra 1951, o.a.).

forlades, og polariseringen bliver buddhisk, mens den mentale enhed bliver [side 95] afløst af det 5. plans, det atmiske permanente atom. Dette er alt sammen en følge af de 3 strålers virkning på atomerne og livet i hvert atom. Forbindelsen mellem disse 3 stråler og de permanente atomer kan sammenfattes sådan:

Personlighedsstrålen har en direkte virkning på det fysiske permanente atom.

Den *egoiske stråle* har en tilsvarende virkning på det astrale permanente atom.

Den *monadiske stråle* har en nær forbindelse med den mentale enhed.

Deres virkning er tredobbelt, men ikke samtidig. Som alt andet i naturen arbejder de i ordnede cykler. Den stimulering, der er resultatet af f.eks. den monadiske stråles indvirkning på den mentale enhed, mærkes først, når aspiranten betræder vejen, dvs. når han har taget 1. indvielse. Den egoiske stråles indvirkning på det astrale permanente atom mærkes, så snart egoet har fået en klar forbindelse med den fysiske hjerne. Når det er tilfældet, begynder den egoiske stråle at påvirke atomet kraftigt og vedvarende. Det sker, når et menneske er højtudviklet og nærmer sig vejen. Denne tredobbelte kraft mærkes på følgende måde:

For det første rammer den atomets væg som en ydre kraft og påvirker dets rotation og vibration.

For det andet stimulerer den atomets indre ild og får lyset til at skinne med stigende glans.

For det tredje indvirker den på spirillaerne og aktiverer dem én for én.

II. PERSONLIGHEDSSTRÅLEN OG DE PERMANENTE ATOMER

Personlighedsstrålen vedrører de 4 første spirillaer og er kilden til deres stimulering. Bemærk her overensstemmelsen med den lavere firfoldighed der stimuleres af egoet. Den *egoiske stråle* er forbundet med den 5. og 6. spirilla og årsagen til, at deres potentielle kraft aktiveres. Den *monadiske stråle* er kilden til stimuleringen af den 7. spirilla. [side 96]

Der knytter sig stor interesse til dette emne, som åbner nye perspektiver og forskningsområder for den seriøse studerende. Tidsfaserne for denne tredobbelte virksomhed varierer alt efter hvilken stråle, monaden er på, men emnet er for omfattende til at blive behandlet her.

Hvis man ser sagen fra ildens synspunkt, kan man måske danne sig et indtryk af processen ved at forestille sig, at atomets latente ild lyser op og bliver aktiv som følge af påvirkningen fra personlighedsstrålen, der smelter sammen med denne ild og har samme forhold til det permanente atom i mikrokosmos, som *fohat* har til det kosmiske atom. Ilden skjuler sig i kuglen (hvad enten det er systemets eller atomets kugle), og personlighedsstrålen i det ene tilfælde, og fohat i det andet, virker som den faktor, der aktiverer den latente kraft.

Denne analogi bør overvejes nøje. Ligesom fohat vedrører aktiv manifestation eller objektivitet, vedrører personlighedsstrålen det 3. aspekt eller aktivitetsaspektet i mikrokosmos. Det 3. logiske aspekts arbejde bestod i at ordne stoffet i systemet sådan, at det senere kunne bygges til former ved hjælp af det 2. aspekts kraft. I den fysiske tilværelse (den tilværelse hvor det fysiske permanente atom er helt aktivt) udskilles og ordnes det stof, der i sidste instans skal indbygges i Salomons tempel, det egoiske legeme, gennem det egoiske livs, det 2. aspekts, virksomhed. Heri består analogien. I det personlige livs stenbrud hugges blokkene til det store tempel. I tilværelsen på det fysiske plan og det objektive personlige liv vindes de erfaringer, der viser sig som evner

hos egoet. Det, der meddeles her, fortjener den største opmærksomhed, for det giver os adgang til nye idéer og perspektiver, som kan føre til en bedre forståelse, en sundere dømmekraft og en større tilskyndelse til handling.

III. PERSONLIGHEDSSTRÅLEN OG KARMALOVEN

Her vil det måske være klogt at sammenfatte det foregående, så en opfriskning af hukommelsen kan danne grundlag for yderligere oplysning. Først beskæftigede vi os med de 3 former for ild i systemet, makrokosmisk og mikrokosmisk, og efter at [side 97] have opstillet nogle hypoteser gik vi over til behandlingen af den første ild, den der bor i stoffet. Efter at have studeret den i dens trefoldige manifestation i de forskellige dele af systemet, inklusive mennesket, begyndte vi på spørgsmålet om personlighedsstrålen og dens forbindelse med denne 3. ild. Her må vi huske, at alt, hvad vi har beskæftiget os med, er i relation til stoffet, og det kommer til at gælde for hele den første dels vedkommende.

I anden del vil vi se alting fra tankesindets synspunkt, og i sidste del fra den guddommelige stråles synspunkt. Men her beskæftiger vi os med det, H.P.B. kalder urstrålen og dens manifestation i stoffet.²⁸ Disse 3 stråler, det kosmiske tankesinds, den oprindelige aktivitets og den guddommelige kærlighed-visdoms stråle, er blot grundlæggende egenskaber, som kommer til udtryk i en eller anden faktor.

Urstrålen er egenskaben bevægelse, der kommer til udtryk i stoffet.

Sindets stråle er egenskaben intelligent organisation, som kommer til udtryk i former, der er produktet af bevægelse og stof.

Kærlighed-visdommens stråle er egenskaben grundlæggende motiv, som bruger den intelligente organisation af stoffet i bevægelse til at udtrykke Logos' store kærligheds-

---

²⁸ H.L. 1, 130 & 4, 122.

aspekt i et samlet hele.²⁹

Dette gælder også i mikrokosmos og viser, hvordan det individuelle menneske er optaget af den samme type arbejde som Sollogos, blot i mindre målestok.

På dette sted i afhandlingen koncentrerer vi os om det aktive stofs stråle eller den latente varme, der ligger til grund for stoffets aktivitet og er årsag til dets bevægelse. Hvis vi tænker klart og oprigtigt, vil vi se, hvor nært forbundet lipikaerne eller karmas herrer må være med denne virksomhed. 3 af dem er nært knyttet til de 3 store strålers eller ildformers karma, mens den 4. lipikaherre sammenfatter sine 3 brøders arbejde og sørger [side 98] for den ensartede blanding og sammensmeltning af de 3 ildformer. På vores planet, Jorden, har de deres kontaktpunkter i de 3 »aktivitetsbuddhaer«³⁰ (bemærk overensstemmelsen her) og den 4. kumara, Verdens herre. Derfor kommer vi til den konklusion, at personlighedsstrålen, i sit forhold til stoffets ild, bliver direkte påvirket og styret i sin virksomhed af en af aktivitetsbuddhaerne.

Selve stoffets karma^{31 32 33} er et dunkelt område, som

---

²⁹ H.L. 1, 123, 130 & 4, 122.

³⁰ »*Aktivitetsbuddhaer, pratyekabuddhaerne*. Dette er en grad, som udelukkende tilhører yogacharyaskolen, og alligevel repræsenterer den kun en høj intellektuel udvikling uden sand åndelighed ... Det er en af de 3 veje til nirvana, og den laveste hvor en yogi, 'uden lærer og uden at frelse andre', ved ren viljestyrke og tekniske foranstaltninger opnår en slags nominel buddhagrad for sig selv.« – *H.P. Blavatsky: The Theosophical Glossary*, s. 261.

³¹ »Set fra *karmas* synspunkt, sådan som jeg har gjort, vil I se, at intet plan af den højeste åndelighed, om det så er nirvanaplanet, er uden for det karmiske hjul, så når det i sanskritlitteraturen, og selv i Bhagavad-Gita, siges, at mennesker krydser det karmiske hav, må det tages med visse forbehold. De væsener, som det nu er lykkedes at komme uden for karmas hjul, har kun gjort det, hvis dette hjul opfattes som det, der drejer nu. Kosmos kører ikke i samme spor alle brahmas dage, men hæver sig op til et højere og højere niveau, efterhånden som det opfylder sin mission. De, der hviler sig i en åndelig tilstand, som ikke umiddelbart kan nås nu, vil altså engang i fremtiden komme ind i hjulet igen, måske

dårligt [side 99] nok er blevet berørt endnu. Men den er uløseligt forbundet med individets karma. Den omfatter en kontrol med evolutionen af den monadiske essens, elementalessens og planets atomare stof. Den vedrører udviklingen af de 4 spirillaer, deres aktivitet og tilknytning til former, når disse er atomare, og udviklingen af den indre, latente varme og dens gradvise forøgelse, indtil vi i atomet får en gentagelse af det, der sker i kausallegemet: nedbrydningen af atomets ydervæg på grund af varmen. Den vedrører opbygningen af stof til former gennem samspillet mellem de to stråler, den guddommelige og den oprindelige, hvorved der opstår den friktionsild, som fører til liv og fusion.

Formens karma er også et stort emne, som er for kompliceret for den almindelige forståelse, men som er en virkelig betydningsfuld faktor, der ikke bør overses i forbindelse med en verdens evolution, en syntese af verdener eller et system set fra de højere planer. Alting er, som helhed, resultatet af handlinger, der er udført af kosmiske skabninger eller væsener i tidligere solsystemer, og som kommer til udtryk i de

---

med en straf for de store forpligtelser, de har forsømt i lange tider.« – *A brahmin: Some Thoughts on the Gita*, s. 40-41.

³² *Lipikaerne* er universets ånder. De er forbundet med loven om årsag og virkning (karma) og er dens protokolførere. Lipika kommer af »lipi«, skrive. Oplysninger om lipikaherrerne findes i H.L. 1, 171-172.

Aktivitetsbuddhaerne er den triade, der står nærmest Sanat Kumara, verdens herre. De er det planetariske modstykke til de 3 aspekter af det 3. logiske aspekt og beskæftiget med kraften bag planetarisk manifestation.

Monadisk essens, stoffet på hvert plans atomare (eller højeste) underplan. *Elementalesens*, stoffet på de 6 underplaner som ikke er atomare. Det er molekylært stof.

³³ »*Karma* kan defineres som den kraft, et menneske frembringer og påvirker yderverdenen med, og den reaktion, der frembringes i den ydre verden og virker tilbage på mennesket, kan kaldes karmisk indflydelse, mens det synlige resultat, denne indflydelse har under de rigtige betingelser, kan kaldes karmisk frugt.« – *A brahmin: Some Thoughts on the Gita*, s. 53.

enkelte atomer og de samlinger af atomer, vi kalder former. Personlighedsstrålens virkning på den indre ild er derfor i virkeligheden resultatet af påvirkningen fra den pågældende stråles planetariske logos, efterhånden som han afvikler sin del af karma i en cyklus, større eller mindre. Sådan fremkalder og i sidste instans forvandler han virkningerne af årsager, som han tidligere indstiftede i relation til sine 6 brødre, de andre planetariske logoi. Vi har en illustrativ parallel i den formende og styrende, stimulerende eller afkræftende virkning et menneske kan have på et andet menneske i dagliglivet. Vi må huske, at alle grundlæggende impulser og påvirkninger mærkes på astralplanet og arbejder sig herfra ned gennem det æteriske til det faste fysiske [side 100] plan. Derved bringer de stoffet under deres indflydelse, selvom de ikke har hjemme på det fysiske plan.

FØRSTE DEL

STYKKE C

Æterlegemet og prana ³⁴

- I. ÆTERLEGEMETS NATUR.
  1. *Formål og beskaffenhed.*
  2. *Otte udsagn.*
- II. PRANAENS NATUR.
  1. *Solprana.*
  2. *Planetarisk prana.*
  3. *Formernes prana.*
- III. ÆTERLEGEMETS FUNKTION.
  1. *Pranamodtagelse.*
  2. *Pranaassimilering.*
  3. *Pranaudsendelse.*
  4. *Forstyrrelser i æterlegemet.*
- IV. MAKROKOSMISKE OG MIKROKOSMISKE ÆTERE.
  1. *Planetlogos og æterne.*
  2. *Kosmiske og systemiske ætere.*
  3. *Æterlegemets beskyttende funktion.*
- V. DØDEN OG ÆTERLEGEMET.
  1. *Mikrokosmisk død.*
  2. *Makrokosmisk pralaya.*

---

³⁴ »*Prana*, eller det vitale princip, er atmas specielle forbindelse med en bestemt slags stof, der gennem forbindelsen med atma organiseres og opbygges som et middel til at gøre erfaringer med. Denne specielle forbindelse udgør den individuelle prana i det individuelle legeme. Den kosmiske, altgennemtrængende prana er ikke prana i almindelig forstand, men et navn for Brahman som ophavet til den individuelle prana ... Alle skabninger, hvad enten de er devaer, mennesker eller dyr, findes kun så længe pranaen er i legemet. Den opretholder livet i alt ... Prana eller vitalitet er sindets og alle sansernes normale funktion.« – *A. Avalon: The Serpent Power*, s. 94-95 (s. 73-74 i Dover udgaven fra 1974, o.a.).

[side 102]

I. ÆTERLEGEMETS NATUR

I vores betragtninger over systemets indre ild vil vi finde meget af virkelig interesse for den kommende generation af tænkere, og det af tre hovedgrunde der kan opregnes på følgende måde:

1. Formål og beskaffenhed.

For det første. Gennem studiet af æterlegemet vil man (videnskabsmænd og læger) få en dybere forståelse af stoffets og sundhedens love. Ordet *sundhed* er efterhånden blevet for specialiseret og dets betydning begrænset til den faste krops helbred, den samlede aktivitet af atomerne i menneskets fysiske legeme og den fulde udfoldelse af den fysiske elementals kræfter. I den kommende tid vil man opdage, at menneskets sundhed afhænger af alle allierede evolutioners sundhed og den samlede aktivitet og fulde udfoldelse af planetens stof og den planetariske elemental, der selv er et sammensat væsen bestående af alle den manifesterede naturs fysiske elementaler.

For det andet. Gennem studiet af æterlegemet og prana vil man opdage virkningerne af de af Solens stråler, vi (i mangel af et bedre udtryk) vil kalde »solpranastråler«. Disse stråler er det manifesterede resultat af, at Solens centrale varme strømmer ud til andre legemer i solsystemet gennem en af de 3 hovedkanaler, og i disse legemer fremkalder visse virkninger der adskiller sig noget fra dem, andre stråler har. Disse virkninger kan betragtes som direkte stimulerende og konstruktive, og de skaber (på grund af deres specielle karakter) de betingelser, der fremmer væksten af cellevæv og dets tilpasning til de omgivende forhold. De har også betydning for atomets indre sundhed (der viser sig som dets varme og deraf følgende aktivitet) og den ensartede udvikling af den form, det pågældende stofatom er en bestanddel af. Prana har ikke meget med formbygning at gøre, det er ikke dens område,

men den bevarer formen ved at sikre dens bestanddeles sundhed. Andre solstråler virker anderledes på formerne og deres stof. Nogle nedbryder former, mens andre sørger for sammenhæng og tiltrækning. Det nedbrydende [side 103] og bevarende arbejde udføres i henhold til tiltræknings- og frastødningsloven. Nogle stråler virker direkte accelererende på bevægelsen, mens andre nedsætter den. De stråler, vi beskæftiger os med her, pranastrålerne, opererer inden for de 4 ætere, det stof der (skønt det er fysisk) endnu ikke er objektivt synligt for det menneskelige øje. De er grundlaget for alt fysisk liv, når dette udelukkende opfattes som de fysiske stofatomers liv, deres indre varme og rotationsbevægelse. Disse stråler er grundlaget for den »ild ved friktion«, der kommer til udtryk i stoffets aktivitet.

Og *endelig* vil man gennem studiet af æterlegemet og prana få en forståelse af den logiske manifestationsmåde, hvilket har stor interesse for metafysikeren og alle abstrakte tænkere. I menneskets æterlegeme ligger forklaringen på dets objektive eksistens. Dette har sin parallel på det arketyriske plan – planet vi kalder den guddommelige manifestationsplan, det 1. plan i vores solsystem, adiplanet. Stoffet på dette højeste plan kaldes ofte »ildhavet«, og det er roden til akashaen, betegnelsen for stoffet på det 2. manifestationsplan. Lad os følge analogien lidt mere detaljeret, for hvis vi forstår den rigtigt, kan vi lære meget, der vil kaste lys på både makrokosmiske og mikrokosmiske problemer. Vi vil begynde med mennesket og dets æterlegeme.

Æterlegemet er blevet beskrevet som et netværk, der er gennemtrængt af ild, eller et væv besjælet af et gyldent lys. I Bibelen omtales det som »guldsålen«. Det består af det fysiske stof, vi kalder æterisk, og dets form fremkommer ved, at de mindre bygmestre samler de fine sammenflettede tråde til et skelet eller en skabelon, hvori det faste fysiske legeme senere hen kan formes. Ved hjælp af tiltrækningsloven får de det faste stof til at hænge sammen med denne belivede form og opbygger det gradvist omkring den, og inden i den, indtil sammensmeltningen er så total, at de to former udgør en

enhed. Æterlegemetets egen praniske udstråling påvirker den faste fysiske krop, ligesom Solens pranastråler påvirker æterlegemet. Det er ét stort overføringssystem, hvor alting hænger sammen inden for systemet. Alting modtager for at kunne videregive til det, der er lavere eller ikke så udviklet, og det sker på alle planer. [side 104]

Derfor udgør æterlegemet det arketyperiske plan i forhold til det faste fysiske legeme. Tænkeren på sit eget plan har samme forhold til det fysiske legeme, som Logos har til sit system. Sammenfattende kan vi sige, at tænkeren på astralplanet, begærets og nødvendighedens plan, forholder sig til det fysiske legeme, som Logos på det kosmiske astralplan forholder sig til sit system.

Efterhånden som vi går frem, vil vi udarbejde analogien mellem kosmos, systemet og de 3 verdener, for vi må huske, at der må være fuld overensstemmelse mellem:

1. Mennesket, mikrokosmos, den manifesterende monade eller den ene.
2. Det himmelske menneske, den planetariske logos eller manifesterende gruppe.
3. Himlenes Mægtige Menneske, makrokosmos, Sollogos, manifestationen af alle grupper og evolutioner i legemet, solsystemet.

Alle disse legemer – et menneskes, en planetlogos' og en sollogos' legeme – er produktet af begær, der stammer fra det abstrakte sinds planer, hvad enten de er kosmiske eller systemiske, hvad enten det er kosmisk begær-sind eller menneskeligt begær-sind, og alle legemerne er »sønner af nødvendigheden«, som H.P.B. så rammende udtrykker det.^{35 36} [side 105]

---

³⁵ H.L. 1, 99.

³⁶ »Hele dette solsystem, betragtet som én kæmpemæssig mekanisme med en fin tilpasning af sine dele i alle større detaljer, er blot det fysiske udtryk for Vishnu, eller den æteriske grundsubstans, sådan som vi opfat-

2. Otte udsagn.

Det, vi beskæftiger os med her, er alle formers æterlegeme, dets belivelse med prana (hvad enten den er kosmisk, solar, planetarisk eller menneskelig), optagelsesorganerne og hele grundlaget for strålingen. Derfor vil vi fremsætte nogle udsagn om æterlegemet og af hensyn til overskueligheden opstille dem i punkter:

For det første. Æterlegemet er det fysiske legemes skabelon.

For det andet. Æterlegemet er den arketype, den faste fysiske form er bygget efter, hvad enten det er et solsystems form

---

ter ordet for øjeblikket. Alle de harmonier, der kan iagttages i det manifesterede kosmos, er blot resultatet af de harmonisk virkende energier, som giver æteren det ydre udtryk, vi opfatter. Alle planeter, verdener, mennesker osv. er blot dele af legemet og fungerer hver især i henhold til den lov, der styrer helheden. Udviklingen, opretholdelsen og ødelæggelsen af verden er altså én stor proces, kaldet yagna, som foregår i yagna purushas legeme eller naturens fysiske legeme. Menneskeheden som helhed er denne purushas hjerte og hjerne, og derfor bestemmer al den fysiske, mentale og åndelige karma, menneskeheden udvikler, i store træk karakteren af denne yagniske proces ...

Sri Krishna kalder den yagniske livsproces, han har givet Arjuna, for yoga (4. kap., 1. vers). I virkeligheden er yoga og yagna meget nært forbundet med hinanden, ja ligefrem uadskillelige, selvom folk for tiden synes at skelne mellem dem. Yoga, afledt af roden yuj: at forbinde, betyder en forenende handling. Ligesom hjertet er det store center i mennesket, indtager hjertets yogi en central position i universet, og herfra kommer hans individualitet. Da individualiteten eller det højere manas, som jeg allerede har sagt, er kernen i menneskets konstitution, eller centret den højere og lavere tilværelses to halvkugler drejer sig omkring, har hjertets yogi en himmelsk kuppel foroven og en jordisk afgrund forneden, og derfor bliver hans yoga tosidet. Han forener sig med det foroven i dhyana og det forneden i handling. Ordet yagna, afledt af roden yaj: at tjene, betyder også at tjene dobbelt, at tjene det foroven ved at tjene dets billede, det forneden.« – *A brahmin: Some Thoughts on the Gita*, s. 18, 134-135.

eller en menneskekrops form i en eller anden inkarnation.

For det tredje. Æterlegemet er et væv eller netværk af fine sammenflettede kanaler bestående af de 4 æteres stof og opbygget til en speciel form. Det er brændpunkt for visse stråler, som beliver og stimulerer stoffet og frembringer dets rotationsbevægelse.

For det fjerde. Når disse pranastråler samles og optages, påvirker de det faste stof, der er opbygget omkring det æteriske stillads eller skelet. [side 106]

For det femte. Under inkarnation danner det æteriske væv en barriere mellem det fysiske og astrale plan, en barriere som først kan overskrides, når bevidstheden er tilstrækkelig udviklet. Dette gælder både i mikrokosmos og makrokosmos. Når et menneske gennem meditation og koncentration har udvidet sin bevidsthed til et bestemt punkt, bliver det i stand til at passere det adskillende væv og fungere på de finere planer.

Når Logos har udvidet sin bevidsthed på kosmiske planer, kan han trænge igennem det logoiske væv og slippe ud af sin objektive manifestations afgrænsning. Når vi opstiller denne analogi, må vi være meget opmærksomme på det faktum, at de 7 større planer i vores solsystem er de 7 underplaner af det kosmisk fysiske eller laveste kosmiske plan:

FYSISKE UNDERPLANER

1. æter, atomart. . . . .
2. æter, underatomart. . . . .
3. æter, overæterisk. . . . .
4. æter, æterisk. . . . .

SOLSYSTEMETS PLANER

1. Adi, guddommeligt plan, ildhav
1. kosmiske æter
- Anupadaka, monadisk plan, akasha
2. kosmiske æter
- Atmisk eller åndeligt plan, rumæter
3. kosmiske æter
- Buddhisk eller intuitionsplan, luft
4. kosmiske æter.

FASTE FYSISKE

Luftformigt. . . . .
Flydende. . . . .
Fast. . . . .

MENNESKEHEDENS PLANER

Mentalplan, ild,
kosmisk luftformigt.
Astralt eller emotionelt plan, vand,
kosmisk flydende.
Fysisk plan, jord,
kosmisk fast.

Her ser vi, hvordan overensstemmelsen for stoffets vedkommende er helt nøjagtig, og den strålemæssige overensstemmelse er lige så nøjagtig.

For det sjette. I alle 3 legemer – det menneskelige, planetariske og systemiske eller logoiske – findes der et stort organ, der fungerer som pranamodtager. Dette organ har sin æteriske manifestation og faste fysiske genpart: [side 107]

1. *I systemet* er organet for kosmisk prana (den kraft der beliver stoffet) den centrale sol, som er den direkte modtager og fordeler af kosmisk stråling. Denne stråling er en af de 3 inddelinger af den aktive intelligens' urstråle. De kosmiske stråler er i deres inderste væsen tredobbelte – et faktum der ofte overses, selvom det er logisk indlysende. Hver stråle er et kosmisk væsens redskab, og alle væsener er ifølge sagens natur tredobbelte i deres manifestation. Den centrale sol har inden for sin omkreds et modtagelsescenter med en overfladestråling.
2. *På planeten* findes der, i dens æterlegeme, et lignende organ eller modtagelsescenter, hvis beliggenhed ikke må meddeles offentligt og derfor ikke kan afsløres. Det har tilknytning til de to poler, nord- og sydpolen, og er det center, kloden roterer omkring og dermed kilden til legenden om et helligt, frugtbart land inden for polernes indflydelsessfære. Det mytiske land med overdådig frodighed og enestående vækstbetingelser for planter, dyr og mennesker må naturligvis ligge, hvor pranaen modtages. Det er den esoteriske paradises have, den fysiske fuldkommenheds land. Overfladestrålingen viser sig, efter spredningen, som planetarisk prana.

3. *Hos mennesket* er modtagelsesorganet den æteriske genpart af milten. Efter at pranaen er spredt over hele legemet via det æteriske netværk, viser den sig som overfladestråling i form af sundhedsauraen.

For det syvende. Der er altså en tydelig overensstemmelse mellem alle 3 legemer, og det er let at demonstrere:

SOLSYSTEMETS PRANA

SOLSYSTEMET

Manifesterende væsen.	Sollogos
Manifestationslegeme.	Solsystemet
Modtagelsescenter.	Den centrale sol
Overfladestråling.	Solprana
Bevægelse der frembringes. . .	Systemisk rotation
Spredningseffekt.	Æterisk solstråling – (mærkes i kosmos)

[side 108]

PLANETEN

Manifesterende væsen.	En planetlogos
Manifestationslegeme.	En planet
Modtagelsescenter.	Planetens pol
Overfladestråling.	Planetarisk prana
Bevægelse der frembringes. . .	Planetarisk rotation
Spredningseffekt.	Planetarisk æterisk stråling – (mærkes i systemet)

MENNESKET

Manifesterende væsen.	Tænkeren, en dhyan chohan
Manifestationslegeme.	Et fysisk legeme
Modtagelsescenter.	Milten
Overfladestråling.	Sundhedsauraen
Bevægelse der frembringes. . .	Atomar rotation
Spredningseffekt.	Menneskelig æterisk stråling – (mærkes i omgivelserne)

STOFATOMET

Manifesterende væsen.	Et elementarliv
Manifestationslegeme.	En atomar kugle
Modtagelsescenter.	Atomets pol
Overfladestråling.	Atomets bidrag til hele legemets sundhedsaura
Bevægelse der frembringes. . .	Atomar rotation
Spredningseffekt.	Atomar æterisk stråling – (mærkes i den fysiske form)

For det ottende. Når »viljen til at leve« forsvinder, ophører »nødvendighedens sønner« med at manifestere sig objektivt. Dette er logisk uundgåeligt og sker i alle tilfælde, hvor et væsen har objektiv eksistens. Når tænkeren på sit eget plan vender opmærksomheden fra sit lille system i de 3 verdener og trækker alle sine kræfter ind, ophører tilværelsen på det fysiske plan, og alting vender tilbage til den kausale bevidsthed. Denne er i lige så høj grad en abstraktion i tænkerens 3 verdener, som det absolutte er det i Logos' trefoldige solsystem. Det viser sig på det fysiske plan som det lysende æterlegemes tilbagetrækning gennem toppen af hovedet og den efterfølgende opløsning af kroppen. Skabelonen forsvinder, og den faste fysiske [side 109] form falder fra hinanden. Hele det praniske liv trækkes ud af det faste hylster, og stoffets ild bliver ikke længere stimuleret. Atomets latente ild bliver tilbage, den bor i stoffet, men formen frembringes gennem aktiviteten af stoffets to ildformer – den aktive og den latente, stråleilden og den iboende ild – støttet af den 2. logos' ild. Når de adskilles, falder formen fra hinanden. Det er et miniaturebillede af den grundlæggende dualitet i alt, hvad fohat indvirker på.

Der er en nær forbindelse mellem milten og toppen af hovedet i relation til æterlegemet. Der er også en interessant overensstemmelse mellem organet milten og navlestrengen, som forbinder barnet og moderen med henblik på ernæring, og som afskæres ved fødslen. Når et menneske begynder på sin bevidste tilværelse i begærenes verden, når det fødes ind i

en ny verden med en finere form for liv, brydes den sammenflettede æteriske streng (som forbandt det med dets fysiske legeme). »Sølvsnoren brister,« og mennesket afbryder sin forbindelse med det faste fysiske legeme og glider gennem legemets højeste (og ikke laveste) center ud til livet i en højere verden og en anden dimension. Det sker i alle legemer og hylstre i mikrokosmos, for analogien gælder på alle planer under manifestationen. Når man har fået en større videnskabelig viden, vil man opdage, at denne fremgangsmåde også følges i forbindelse med den planetariske manifestation – men i større målestok. En planet er blot en planetlogos' legeme, et æterlegeme Logos udtrykker sig gennem, og et æterisk skelet han bygger et manifestationsredskab omkring. Månen var engang udtryksmiddel for en af de planetariske logoi. Nu er Jorden det, og cyklerne skifter hele tiden. Det center, æterlegemet strømmer ud gennem, findes også på en fysisk planet, og når tiden er inde brister den planetariske sølvsnor. Men tider og cykler, deres begyndelse og ende, er skjult i indvielsesmysterierne og vedrører ikke os.

I solsystemet sker der noget tilsvarende ved afslutningen af en mahamanvantara. Logos trækker sig ind i sig selv og tilbagekalder [side 110] sine 3 større principper.³⁷ Hans manifestationslegeme – Solen og de 7 hellige planeter der alle findes i æterisk stof – trækker sig tilbage fra objektiv eksistens og formørkes. Set fra det almindelige fysiske synspunkt betyder det, at systemets lys går ud. Dette efterfølges af en gradvis indånding, der varer, indtil han har samlet alting i sig selv. Æterlegemet ophører med at eksistere, og vævet findes ikke mere. Han opnår fuld bevidsthed, og i det øjeblik ophører tilværelsen eller manifestationen som et væsen. Alt

---

³⁷ *Principper*, de grundlæggende differentieringer, fundamentale egenskaber eller energiformer alting bygger på. De giver alle former deres bestemte karakter.

bliver på ny optaget i det absolutte. Derefter følger pralaya³⁸ eller den kosmiske hvilehimmel, og stilhedens røst høres ikke længere. Ekkoet af *ordet* dør ud, og »stilheden i det højeste« hersker overalt.

II. PRANAENS NATUR

Når vi har beskæftiget os med æterlegemet og dets funktion som modtager og fordeler af prana, har det været ud fra dets plads i hele verdensordenen. Vi har betragtet den æteriske substans under analogiernes synsvinkel og fundet overensstemmelsen mellem systemet, planeten og mennesket. Vi har set, at den dannede grundlag for den faste fysiske form og udgjorde et meget betydningsfuldt forbindelsesled mellem:

- a. Det fysiske menneske og det emotionelle eller astrale plan.
- b. Det planetariske menneske og den grundlæggende emotionelle kvalitet.
- c. Logos, Himlens Mægtige Menneske, og det kosmiske astralplan.

Vi vil nu indsnævre emnet til kun at omfatte menneskets æterlegeme og slet ikke berøre overensstemmelsen med systemiske [side 111] eller kosmiske fænomener, selvom det kan blive nødvendigt at minde os selv om, at for den kloge studerende kommer visdom gennem fortolkning. Den, der kender sig selv (sin objektive manifestation, grundlæggende karakter og samlede udvikling), kender også sin stråleherre og sit systems logos. Da er det blot et spørgsmål om bevidsthedsudvidelse, intelligent fortolkning og praktisk anvendelse parret med erkendelsen af, at det er klogt at afholde sig fra at fremsætte dogmatiske påstande, og af, at overensstemmelsen ligger i kvalitet og metode snarere end i en detaljeret overholdelse af et bestemt adfærdsmønster på et givet tidspunkt i

---

³⁸ *Pralaya*. En formørkelses- eller hvileperiode – planetarisk, systemisk eller kosmisk. Et ophold mellem to manifestationsperioder.

evolutionen.

Alt, hvad det er muligt at give her, er et materiale, som, hvis det omhyggeligt overvejes, kan resultere i en mere intelligent, praktisk livsførelse i den okkulte betydning af udtrykket »livsførelse«, og som, hvis det studeres videnskabeligt, religiøst og filosofisk, kan føre til, at evolutionsprocessens mål i den umiddelbart forstående, mindre cyklus fremmes. Derfor er det vores hensigt at gøre menneskets sekundære legeme mere virkeligt og at vise nogle af dets funktioner, og hvordan det i sidste instans kan bringes inden for den *bevidste* mentale forståelses rækkevidde.

Som vi ved, nærmer videnskaben sig hastigt det punkt, hvor den vil blive tvunget til at anerkende æterlegemets eksistens, fordi vanskelighederne ved en afvisning af det vil være langt større end ved en indrømmelse af, at det findes. Videnskabsmænd anerkender allerede eksistensen af æterisk stof. De vellykkede fotografiske forsøg har vist realiteten af det, der hidtil er blevet betragtet som uvirkeligt, fordi det (set fra et fysisk synspunkt) var uhåndgribeligt. Der viser sig hele tiden fænomener, som forbliver i det overnaturliges domæne, medmindre de forklares ud fra æterisk stof, og i deres iver efter at bevise at spiritisterne tager fejl, har videnskabsmænd underbygget den sande og højere spiritismes sag ved at støtte sig til realiteten og eksistensen af æterlegemet, selvom de betragter det som en udstråling – fordi de beskæftiger sig med virkningen og endnu ikke har opdaget årsagen. Læger begynder (om end i blinde) at studere spørgsmålet om vitalitet, solstrålernes virkning på den fysiske organisme og den iboende varmes og [side 112] strålevarmens grundlæggende love. De begynder at tilskrive milten funktioner, der hidtil ikke har været anerkendt, og studere virkningen af kirtlernes aktivitet og deres forbindelse med kroppens optagelse af vitale stoffer. De er på rette vej, og inden længe (måske allerede i dette århundrede) vil æterlegemets og dets grundlæggende funktioners **EKSISTENS** være hævet over enhver tvivl og hele den forebyggende og helbredende medicins sigte rykket op på et højere niveau. Alt, hvad vi kan gøre her, er

simpelthen at give nogle få oplysninger i koncentreret form, oplysninger der måske kan fremskynde tidspunktet for opdagelsen og fremme den sande forskers interesse. Lad mig derfor ganske kort fortælle, hvad vi vil beskæftige os med i de resterende tre punkter:

Æterlegemets funktioner.

Dets forbindelse med kroppen igennem livet.

Æterlegemets sygdomme eller ubehag (idet vi sørger for at bevare den oprindelige betydning af ordet »u-behag«).

Dets tilstand efter døden.

Det er foreløbigt alt, hvad der har praktisk betydning. Senere kommer der måske mere, som kan være os til hjælp, hvis det der nu er givet offentligheden omhyggeligt følges op, og hvis forskere studerer dette vigtige område på en sund og fornuftig måde.

Når det menneskelige æterlegemes natur og funktioner indtager deres retmæssige plads i verdens øjne, og det erkendes, at det æteriske er det vigtigste af de to fysiske legemer, vil mennesket komme i nærmere bevidst kontakt med de andre evolutioner, som udvikler sig i æterisk stof, ligesom det selv udvikler sig i en fast fysisk krop. Der er visse store devagrupper, kaldet »skyggernes devaer« eller de violette devaer, som er nært forbundet med den evolutionære udvikling af menneskets æterlegeme, og som formidler Solens og planetens stråling til det. Menneskets æterlegeme modtager prana på forskellige måder og af forskellig art, og disse måder bringer det i berøring med forskellige væsener. [side 113]

1. Solprana.

Dette er den vitale og magnetiske væske, der stråler ud fra Solen og overføres til menneskets æterlegeme af visse højtstående, gyldne devavæsener. De leder den gennem deres legeme og sender den ud som en kraftig stråling, der optages gennem visse centre i den øverste del af æterlegemet, hovedet

og skuldrene, føres ned til den æteriske genpart af den fysiske milt, og derfra tvinges ind i selve milten. Disse gyldne prana-væsener findes i luften over os og er særlig aktive i sådanne dele af verden som Californien og de tropiske lande, hvor luften er ren og tør, og solstrålerne er kendt for at være særlig velgørende. Forbindelsen mellem mennesket og denne deva-gruppe er meget nær, men yderst farefuld for mennesket. Disse devaer er uhyre kraftfulde og på deres eget felt mere udviklede end mennesket. Ubeskyttet er mennesket overladt til deres nåde og barmhjertighed, og af denne mangel på beskyttelse og menneskets svigtende forståelse af lovene for magnetisk frastødning, eller afvisning af solstråling, kommer et onde som f.eks. solstik. Når æterlegemet og dets assimilationsprocesser forstås videnskabeligt, vil mennesket blive immunt over for de farer, der er forbundet med solstråling. Det vil beskytte sig ved at anvende de love der styrer magnetisk frastødning og tiltrækning, og ikke så meget ved hjælp af påklædning og afskærmning. Det er stort set et spørgsmål om polarisering. Men vi kan give et enkelt vink: Når mennesker forstår devaerne bedre, anerkender deres specielle arbejde i forbindelse med Solen, og indser at de repræsenterer den feminine pol, mens de selv repræsenterer den maskuline (idet det 4. skabende hierarki er mandligt),³⁹ vil de forstå den indbyrdes forbindelse og styre denne forbindelse med lov.

Disse soldevaer optager de solstråler, der strømmer fra centret ud til omkredsen ad en af de 3 fordelingskanaler, leder [side 114] dem gennem deres organisme og fokuserer dem dér. De fungerer næsten ligesom et brændglas. Derefter bliver strålerne sendt videre til menneskets æterlegeme, opfanget af det og på ny assimileret. Når æterlegemet er i god stand og fungerer rigtigt, absorberes der nok af denne prana til, at *formen holdes organiseret*. Det er hele hensigten med

---

³⁹ Hele kosmos styres, kontrolleres og besjæles af en næsten endeløs række *hierarkier* af sansevæsener, der hver har en bestemt mission at opfylde. Blandt disse har de menneskelige monaders hierarki en plads. – H.L. 1, 249-257, 304.

æterlegemets funktion og et punkt, som ikke kan betones tilstrækkeligt. Resten afkastes i form af dyrisk udstråling eller fysisk magnetisme – betegnelserne betyder det samme. Derfor gentager mennesket i mindre målestok de store soldevaers arbejde og yder på den måde sit bidrag af om-polariserede eller om-magnetiserede stråler til den samlede planetariske aura.

2. Planetarisk prana.

Dette er den vitale væske, som udsendes af enhver planet, som udgør dens grundlæggende farvning eller kvalitet, og som frembringes gennem en planetarisk proces, der svarer til den, der gennemgås i forbindelse med mennesket og solpranaen. Planeten (Jorden eller enhver anden planet) absorberer solprana, optager hvad den behøver og afgiver det, den ikke har brug for, i form af planetarisk stråling. Derfor er planetarisk prana solprana, som er ledt ind i planeten, har cirkuleret i det planetariske æterlegeme, og er blevet overført til den faste fysiske planet og derfra afkastet i form af en stråling af samme grundlæggende karakter som solpranaen *plus den pågældende planets karakteristiske og individuelle kvalitet*. Dette er en gentagelse af processen i det menneskelige legeme. Menneskers fysiske udstråling varierer alt efter *kvaliteten* af deres fysiske legeme. Sådan er det også med en planet.

Planetariske pranastrømme opfanges og udsendes (ligesom solpranaen) af en bestemt devagrube, kaldet »skyggernes devaer«, som er æteriske devaer med en svag violet farve. Deres legeme består af stof fra et af de 4 æterplaner, og de fokuserer og koncentrerer strålerne fra planeten og alle former på den. De har en særlig forbindelse med mennesker på grund af den fundamentale lighed mellem deres legemssubstans og menneskers ætersubstans, og fordi de formidler magnetismen fra **[side 115]** »moder jord«, som det hedder. Vi ser altså, at der er to devagrupper, hvis arbejde har tilknytning til mennesket:

- a. Soldevaer som overfører den vitale væske, der cirkulerer i æterlegemet.
- b. Planetariske, violette devaer som er beslægtet med menneskets æterlegeme, og som overfører Jordens prana eller pranaen fra den planet, mennesket nu lever på i en fysisk inkarnation.

Her kunne vi stille et meget relevant spørgsmål, og selvom vi måske ikke forklarer mysteriet helt, kan vi dog give nogle få antydninger. Vi kunne spørge: »Hvorfor er Månen tilsyneladende livløs? Lever der devaer på den? Har solpranaen ingen virkning dér? Hvad er forskellen på den tilsyneladende døde måne og en levende planet som Jorden?«

Her berører vi et mysterium, hvor løsningen for dem, der søger, ligger i det faktum, at mennesker og visse devagrupper ikke længere findes på Månen. *Mennesket er ikke ophørt med at leve på Månen, fordi den er død og derfor ikke kan forsørge det, men Månen er død, fordi mennesket og disse devagrupper er fjernet fra dens overflade og indflydelsessfære.*⁴⁰ Mennesket og devaerne virker på alle planeter som mellemed eller formidlere. Hvis de ikke er til stede, bliver visse betydningsfulde aktiviteter umulige, og opløsningen sætter ind. Grunden til denne flytning ligger i den kosmiske årsag-virkningslov eller kosmisk karma og i den kombinerede, men samtidig individuelle, historiske baggrund for det af de himmelske mennesker, hvis legeme Månen eller enhver anden død planet nu engang var.

3. Formernes prana.

Først må vi gøre opmærksom på, at der ifølge sagens natur er to slags former, som hver har sin plads i systemet: [side 116]

---

⁴⁰ H.L. 1, 190-198.

Former der er resultatet af den 3. og 2. logos' virksomhed og forenede liv. Sådanne former er enhederne i mineral-, plante- og dyreriget.

Former der er resultatet af de 3 logos forenede virksomhed og omfatter rene deva- og menneskeformer.

Der er også den endnu enklere form, som legemliggøres af den substans, alle de andre former består af. Denne substans er, for nu at være helt nøjagtig, det atomare og molekylære stof, der besjæles af den 3. logos' liv eller energi.

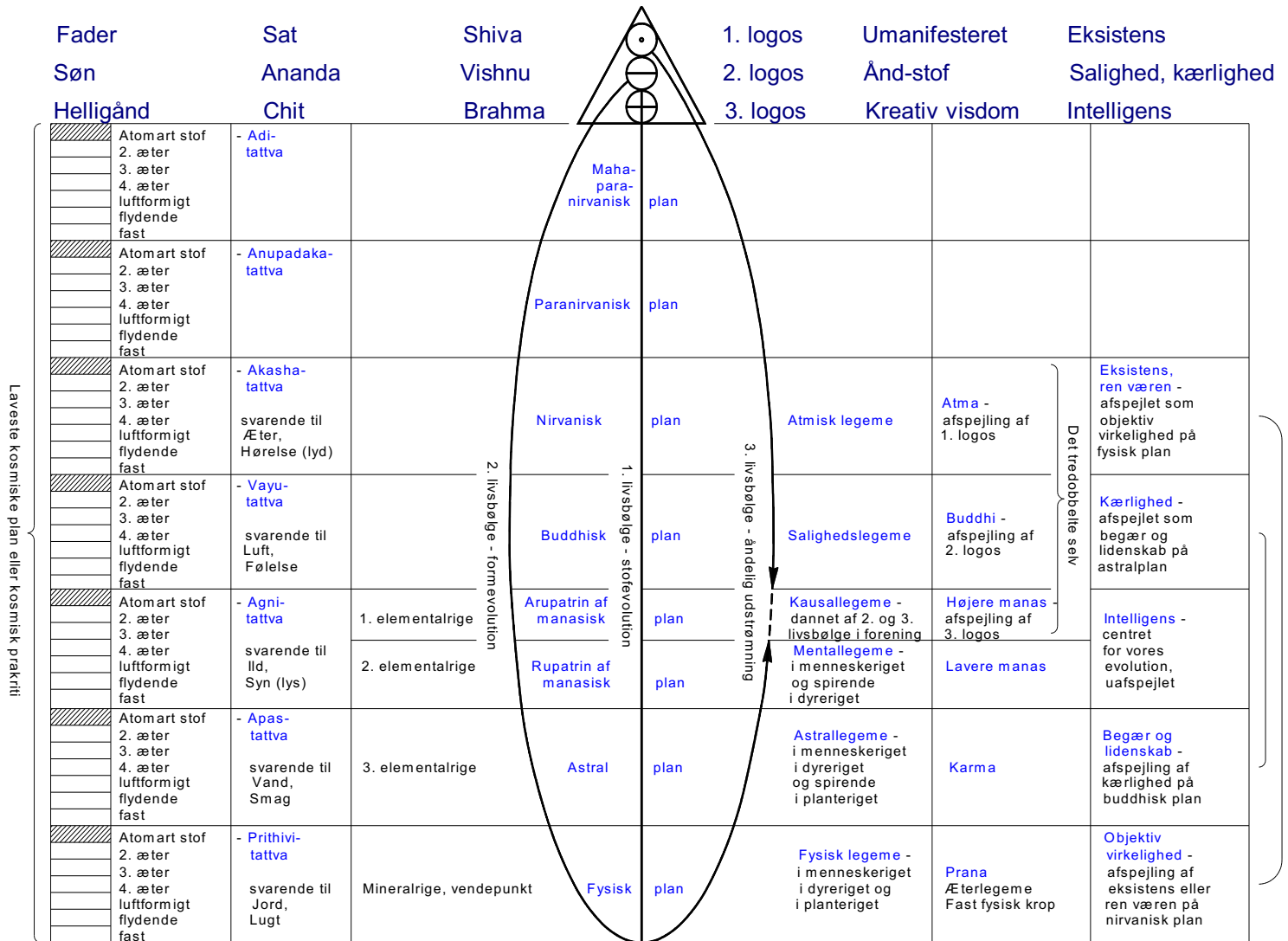
I forbindelse med den første gruppe former skal vi lægge mærke til, at den praniske stråling, der afgives af enheder i dyre- og planteriget (efter at de har optaget både solprana og planetarisk prana), naturligvis er en kombination af de to og gennem *overfladestråling*, ligesom solprana og planetarisk prana, overføres til visse devagrupper, som tilhører en temmelig lavtstående orden, og som har et besynderligt og kompliceret forhold til dyrets eller plantens gruppesjæl. Det emne kan vi ikke beskæftige os med her. Disse devaer har også en violet farvetone, men så bleg at den næsten er grå. De befinder sig i en overgangstilstand og smelter på en forvirrende måde sammen med grupper af væsener, der næsten er på involutionsbuen (*Diagram II*).^{41 42 43}

---

⁴¹ *Involutionsbuen* er den betegnelse, der bruges om den første del af evolutionsprocessen. Den dækker »nedstigningen« eller åndens bevægelse ned i stadig tættere stof, indtil det laveste punkt er nået, det punkt hvor stoffet er en fast masse. Den anden halvdel af processen kaldes *evolutionsbuen* og markerer åndens opstigning eller tilbagevenden til sit udspring plus det, den har vundet ved evolutionsprocessen.

⁴² *De tre Udstrømninger*. »I Diagrammet er Symbolerne for de tre Aspekter (af Logos) anbragte udenfor Tid og Rum, og kun Indflydelsesstrømmene stiger ned i vort Plansystem ... De symboliserer, i rigtig Rækkefølge, det, der i Almindelighed kaldes Treenighedens tre Personer. Man vil se, at der fra hver af dem projiceres en Udstrømning af Liv eller Kraft ned i Planene nedenunder. Den første af dem i Rækkefølge er den rette Linje, der gaar ned fra det tredje Aspekt; den anden er den Del af den store Oval, der ligger til Venstre – den Strøm, der stiger ned fra

Diagram II Et solsystems logos

The Theosophist, januar 1900

[side 118]

I den anden gruppe overfører den menneskelige form sin stråling til en langt højere devaorden. Disse devaer har en klarere farve, og efter at have optaget den menneskelige stråling, overfører de den hovedsagelig til dyreriget og viser på den måde det nære forhold mellem de to riger.

Selvom ovenstående redegørelse for det komplicerede forhold mellem Solen og planeterne, planeterne og de former, som udvikler sig på dem, og formerne indbyrdes i deres gradvis aftagende betydning, kun skulle vise alle skabningers større afhængighed af hinanden, vil der alligevel være opnået meget.

En anden faktor, som også må frem, er den nære forbindelse der er mellem alle disse naturevolutioner, fra Solen på himlen ned til den mindste viol *via devaevolutionen*, der virker som den formidlende og forvandlende kraft i hele systemet.

Og endelig må vi forstå, at alt fungerer ved hjælp af ild, den indre, iboende og latente ild, stråleilden og den udstrømmende ild, ild der udvikles, optages og udstråles, ild der beliver, stimulerer og ødelægger, ild der overføres, reflekteres og absorberes, ild, grundlaget for alt liv, ild, essensen af hele

---

det Andet Aspekt, indtil den har berørt det laveste Punkt i Materien og derpaa atter gaar opad paa højre Side, indtil den naar det lavere Mentalplan. Man vil lægge Mærke til, at det guddommelige Liv i begge disse Udstrømninger bliver mørkere og mere tilsløret, efterhaanden som det stiger ned i Materien, indtil vi paa det laveste Punkt overhovedet næsten ikke kan genkende det som guddommeligt Liv; men at det, efterhaanden som det atter stiger opad efter at have passeret sit Nadir, viser sig noget mere klart. Den tredie Udstrømning, der stiger ned fra det højeste Aspekt af Logos, adskiller sig fra de andre deri, at den ikke paa nogen Maade bliver formørket af den Materie, hvorigennem den passerer, men bibeholder sin jomfruelige Renhed og Straaleglans med uformindsket Pragt. Man vil lægge Mærke til, at denne Udstrømning ikke gaar længere ned end til det buddhiske Plan, og at Forbindelsesleddet imellem dem dannes af en Trekant i en Cirkel, der symboliserer Menneskets individuelle Sjæl – det reinkarnerende Ego. Her er Trekanten den tredie Udstrømnings Bidrag, og Cirklen den andens.« – C.W. Leadbeater: *Den Kristne Trosbekendelse*, s. 40-41.

tilværelsen, ild, udviklingens redskab og drivkraften bag alle evolutionsprocesser, ild, den opbyggende, bevarende og konstruktive, [side 119] ild, igangsætter, processen og målet, ild der renses og fortæres, ildens gud og Guds ild der påvirker hinanden, til [side 120] al ild er blandet og lyser som

---

⁴³ »*Livsroden var i hver dråbe af udødelighedens hav.*« – H.L. 1, 122.
 Hvert atom i stoffet var gennemtrængt af Logos' liv.
 »*Havet var strålende lys, som var ild og varme og bevægelse.*« –
 H.L. 1, 122. Disse 3 er det subjektive liv, der manifesterer sig objektivt.
Ild: Essensen af 1. logos, elektrisk ild, ånd. *Varme*: Dualitet, essensen af
 2. logos, Sønnens aspekt, bevidsthed. *Bevægelse*: Essensen af 3. logos,
 ild ved friktion, stof.

MAKROKOSMOS

1. logos.	Ild.	Viljen til at leve eller være, elektrisk ild
2. logos.	Varme.	Dualitet eller kærlighed mellem to, solild
3. logos.	Bevægelse.	Tankesindets ild, forholdet mellem, ild ved friktion

Dette er det subjektive udtryk.

Solen.	Vilje eller kraft
Venus-Merkur.	Kærlighed og visdom
Saturn.	Aktivitet eller intelligens

Dette er det objektive udtryk.

MIKROKOSMOS

Monade.	Elektrisk ild.	Vilje eller kraft
Ego.	Solild.	Kærlighed og visdom
Personlighed.	Ild ved friktion.	Aktivitet eller intelligens

Dette er det subjektive udtryk.

Mentallegeme.	Ild.	Vilje eller kraft
Astrallegeme.	Varme.	Kærlighed-visdom
Fysisk legeme.	Bevægelse.	Aktiv intelligens

Dette er det objektive udtryk.

én flamme, og alt, hvad der findes, fra et solsystem til en myre, har været gennem ilden og fremstår i tredobbelt fuldkommenhed. Da forlader ilden afgrænsningen som en færdigudviklet essens, hvad enten den kommer fra menneskets, planetens eller Solens afgrænsning. Ildens hjul drejer, og alt i dette hjul underkastes den trefoldige flamme og bliver i sidste instans fuldendt.

III. ÆTERLEGEMETS FUNKTION

Vi vil nu fortsætte behandlingen af æterlegemet og tage spørgsmålet om dets funktion og forhold til den fysiske krop op.

De to bør betragtes under ét, idet forbindelsen mellem dem er så nær, at det ikke er muligt at behandle dem hver for sig. Æterlegemet har primært tre funktioner:

1. Det modtager prana.
2. Det assimilerer prana.
3. Det udsender prana.

1. Pranamodtagelse.

Derfor kan æterlegemet betegnes som negativt eller modtagende over for solstrålerne og positivt eller afgivende over for den faste fysiske krop. Den anden funktion, assimileringen, er fuldkommen neutral eller intern. Som førnævnt modtager æterlegemet pranastrålerne fra Solen gennem visse centre, der hovedsagelig findes i den øverste del af legemet. Herfra ledes de ned til det center, som kaldes den æteriske milt, fordi det

---

DET FYSISKE LEGEME

Hjerne.....	Monade.....	Vilje eller kraft, elektrisk ild
Hjerte.	Ego.	Kærlighed-visdom, solild
Lavere organer.	Personlighed.	Aktiv intelligens, ild ved friktion

er dette organs genpart i æterisk stof. Hovedcentret for pranamodtagelsen er på nuværende tidspunkt et center mellem skulderbladene. Der er også et andet center lige over solar plexus, men på grund af den usunde levevis i vores såkaldte civilisation har det fået lov til at blive delvis passivt i mennesket. I den kommende rodrace, og i stigende grad i denne, vil man forstå, hvor nødvendigt det er, at disse to centre udsættes for Solens stråler, [side 121] og det vil føre til større fysisk vitalitet og tilpasningsevne. Disse tre centre:

1. Mellem skulderbladene,
2. Over mellemgulvet,
3. Og milten

danner, hvis man blot kunne se det, en lysende æterisk trekant, som er udgangspunktet for hele den praniske cirkulation i systemet. Æterlegemet er et netværk af fine kanaler, der i virkeligheden er forgreninger af en enkelt sammenflettet, tynd streng – hvor den ene del af denne streng er det magnetiske led, som forbinder det fysiske og det astrale legeme, og som kappes af eller brydes, efter at æterlegemet har trukket sig tilbage fra den faste fysiske krop. »Sølvsnoren brister«, som Bibelen udtrykker det,⁴⁴ og det er baggrunden for legenden om den skæbnsvangre søster, der klipper livstråden over med den frygtede saks.

Det æteriske væv består af denne vitale strengs komplicerede netværk, og foruden de 7 centre (som svarer til de hellige centre, og hvor milten ofte medregnes) har det de to ovennævnte centre, der sammen med milten udgør en aktivitetstrekant. Solsystemets æteriske væv har samme karakter og også sine tre centre for modtagelse af kosmisk prana. Det gådefulde bælte på himlen, vi kalder *Mælkevejen* (H.L. 3, 258, note 19), er nært forbundet med kosmisk prana eller denne kosmiske vitalitet eller næring, som beliver Solens æteriske system.

---

⁴⁴ *Bibelen: Prædikerens Bog*, 12:6.

2. Pranaassimilering.

Assimileringsprocessen foregår i denne trekant, og pranaen, der kommer ind i et af de to centre, cirkulerer tre gange rundt i trekanten, før den sendes ud til alle dele af det æteriske redskab og derfra til den faste fysiske krop. Hovedorganet for assimileringen er milten – det æteriske center og det faste fysiske [side 122] organ. Den vitale essens fra Solen ledes ind i den æteriske milt og udsættes her for en op- eller nedtrappingsproces, alt efter om dette organ er sundt eller ej. Hvis mennesket er sundt vil den stråling, det modtager, blive forstærket og frekvensen øget af dets egen individuelle vibration, før den ledes videre ind i den fysiske milt. Hvis mennesket har et dårligt helbred vil frekvensen blive mindsket.

Disse tre centre har samme form som alle andre centre – tallerkenagtige fordybninger der i nogen grad ligner små strømhvirvler, og som trækker de strømme, der kommer forbi, ind i deres indflydelsessfære.

Man må forestille sig centrene som hvirvler med en tredobbelt, sammenflettet kanal, der går fra center til center og danner et næsten selvstændigt kredsløb. Dette har sit udløb til hele systemet på den anden side af milten end den, hvor pranaen kommer ind. Tre gange strømmer den vitale væske igennem og rundt mellem de tre centre, før den i sidste instans ledes ud til omkredsen af sit lille system. Denne sidste strømning fører, via de fine sammenflettede kanaler, pranaen ud til alle dele af legemet, der bliver gennemimpregneret af den, hvis man kan udtrykke det på den måde. Til sidst finder den vej ud af det æteriske system som overfladestråling. Den praniske essens forlader sin midlertidige afgrænsning i form af menneskelige pranastråler, der er den samme prana, som oprindeligt blev optaget, plus den specielle kvalitet, hvert individ giver den under gennemgangen – det er essensen plus den individuelle kvalitet, som stråler ud.

Her ses igen overensstemmelsen med alle andre essensers udstråling fra deres afgrænsning, når cyklen er forbi.

Kendskabet til æterlegemet har altså stor praktisk værdi, og når mennesker forstår dets betydning bedre, vil de blive mere opmærksomme på pranafordelingen og sørge for, at belivelsen af legemet via de tre centre sker uhindret.

Vi kan naturligvis kun behandle emnet overfladisk og blot give nogle hovedtræk og spredte antydninger. Men ikke desto mindre vil man opdage, at hvis læren studeres omhyggeligt, giver den indblik i sandheder af høj karat og med et indhold, som vil vise sig at være uvurderligt, og som ikke før har været [side 123] udgivet. Det æteriske hylsters position som en adskillende barriere eller afgrænsning, og dets funktion som modtager og fordeler af prana, er her behandlet mere omfattende end hidtil, og emnet vil måske senere blive uddybet.

Der er to grundlæggende sandheder, som skiller sig ud fra de øvrige oplysninger:

For det første. Det 4. æteriske underplan af det fysiske plan har umiddelbar interesse for:

- a. Mennesket, mikrokosmos.
- b. Det himmelske menneske, Planetlogos.
- c. Himlenes Mægtige Menneske, Sollogos.

For det andet. I denne 4. kæde og 4. runde vil man begynde at studere den 4. æter, og det vil give dem, der har den rigtige vibration, mulighed for engang imellem at trænge igennem dens adskillende væv.

3. Pranaudsendelse.

Vi har flygtigt berørt emnet, ild, og set, at det er æterlegemets opgave at overføre og fordele den til alle dele af sit system. Vi har fæstet os ved de oplysninger, som kan stimulere interessen for og fremhæve betydningen af dette praniske redskab. Men der er visse forhold, vi må overveje, når vi studerer denne statiske ring og dens cirkulerende ild. Lad mig af

hensyn til klarheden ganske kort gentage:

Systemet modtager prana fra kosmiske kilder via tre centre og sender den videre ud til alle dele af sit æteriske netværk eller sin indflydelsessfære. Denne kosmiske prana bliver farvet af Solens karakteristiske egenskaber og når ud til de fjerneste egne af systemet. Dens opgave kan beskrives som belivelsen af det redskab, der er det fysisk stoflige udtryk for Sollogos.

Planeten modtager prana fra solcentret og sender den, via de tre modtagelsescentre, videre ud til alle dele af sin indflydelsessfære. Denne solprana bliver farvet af planetens karakteristiske egenskaber og optages af alle evolutioner inden for den [side 124] planetariske afgrænsning. Dens opgave kan beskrives som belivelsen af det redskab, der er det fysisk stoflige udtryk for et af de 7 himmelske mennesker.

Mikrokosmos modtager prana fra Solen, efter at den har været igennem planetens æterlegeme og nu er solprana plus den planetariske kvalitet. Hver planet legemliggør et bestemt stråleaspekt, som sætter sit præg på hele dens evolution.

Derfor varierer pranaens eller den aktive strålevarmes vibration og karakter alt efter det modtagende væsen. Mennesket leder pranaen gennem sit æteriske redskab, farver den med sin specielle karakter, og sender den derefter ud til de mindre liv, der udgør dets lille system. Det er én stor udvekslingsproces, og alle dele blander sig, smelter sammen med og er afhængige af hinanden. Alle dele modtager, farver, præger og udsender. Det er et endeløst kredsløb, som set fra det jordiske menneskes synspunkt hverken har begyndelse eller ende, fordi dets udspring og afslutning fortaber sig i ukendte kosmiske kilder. Hvis forholdene overalt var fuldkomne, ville denne cirkulation foregå uhindret og måske resultere i en næsten uendelig tilstand, men der kommer begrænsning og afslutning i takt med, at det ufuldkomne giver plads for en gradvis udvikling. Hver cyklus stammer fra en anden cyklus med en eller anden grad af fuldkommenhed og fører selv til en højere vinding af spiralen. Derfor er der hele tiden perioder med en relativ fuldkommenhed, og de fører til andre

perioder med endnu større fuldkommenhed.

Målet for den nuværende større cyklus er, som vi ved, blandingen af stoffets to ildformer, den latente og aktive ild, og deres sammensmeltning med sindets og åndens ild, indtil de fortaber sig i en fælles flamme. Sindets og åndens ild brænder stoffet op og fremkalder derved befrielse fra de begrænsende redskaber. Jordens alter er åndens fødested, det befrier den for Moderen (stoffet) og giver den adgang til højere riger.

Heraf følger, at når det praniske redskab fungerer perfekt i alle tre grupper (mennesket, planeten og Solen), vil foreningen med den latente ild blive gennemført. Det er grunden til, at der lægges så stor vægt på opbygningen af rene og forædlede fysiske redskaber. Jo mere forædlet og forfinet formen er, desto [side 125] bedre kan den optage prana, og desto mindre vil modstanden mod rejsningen af kundaliniilden være, når den tid kommer. Groft stof og en rå, umoden krop er en trussel for okkultisten, og ingen sand seer har et legeme af en drøj kvalitet. Dertil er faren for sammenbrud for stor og udsigten til at blive fortæret af ild for forfærdelig. Det er sket én gang i menneskehedens historie (i den lemuriske tid), at racen og kontinenterne er blevet ødelagt af ild.⁴⁵ De daværende ledere brugte netop den metode til at gøre ende på en mangelfuld form. Stoffets latente ild (der f.eks. ses i vulkanudbrud) og systemets stråleild blev forbundet med hinanden. Planetarisk kundalini og solstråling mødtes, og det førte til store ødelæggelser. Det samme kan ske igen, blot i den 2. æters stof, og virkningerne vil derfor være mindre alvorlige på grund af denne æters finhed og redskabernes relativt større forædlingsgrad.

Her ser vi et interessant faktum, selvom det endnu er et uløseligt mysterium for de fleste af os, og det er, at disse

---

⁴⁵ I H.L. 2, 147, note 16, hentydes der til *Lemuriens ødelæggelse med ild*, og i H.L. 3, 161, note 13, står ordene: »Lemurien blev ikke overskyldt af en vandflod, men ødelagt ved vulkansk virksomhed, hvorefter det sank.«

ødelæggelser med ild udgør en del af ildprøverne i en indvielse, som det himmelske menneske, hvis karma er bundet til vores jord, er ved at tage.

Hver ødelæggelse af en del af vævet betyder, at det er lettere at slippe ud og er i virkeligheden (set fra de højere planer) et skridt fremad og en udvidelse. I systemet sker der på bestemte tidspunkter en gentagelse af dette.

4. Forstyrrelser i æterlegemet.

Nu vil vi studere æterlegemets sygdomme, og også dets tilstand efter døden. Dette emne kan kun blive behandlet ganske kort. Alt, hvad der kan gives nu, er en generel fremstilling af de grundlæggende sygdomme, æterlegemet kan blive udsat for, og den udviklingslinje, lægevidenskaben vil følge, når de okkulte love bliver forstået bedre. Der er imidlertid et betydningsfuldt [side 126] faktum, som må bringes frem her – et faktum der sjældent bliver forstået eller blot opfattet. Det er, at det æteriske redskabs sygdomme i mikrokosmos også findes i makrokosmos. Det er en oplysning, som ofte kan forklare de åbenbare lidelser i naturen. Nogle af de store onder i verden udspringer af æteriske sygdomme, hvis vi udvider begrebet æterisk til også at omfatte planetariske og endog solare forhold, og derfor vil vi, når vi berører årsagerne til æteriske forstyrrelser i mennesket, måske også forstå de tilsvarende planetariske og solare reaktioner.

Når vi studerer dette emne, må vi være opmærksomme på, at alle æterlegemets sygdomme har relation til dets tredobbelte formål og enten er:

- a. *Funktionelle*, og derved påvirker dets pranaoptagelse.
- b. *Organiske*, og derved påvirker dets pranafordeling.
- c. *Statiske*, og derved påvirker netværket, hvis vi udelukkende betragter det som noget, der danner en fysisk afgrænsning og virker som en adskillelse mellem det fysiske og astrale plan.

Disse tre grupper forstyrrelser er hver for sig af største interesse. De fører til helt forskellige resultater, og optræder på forskellige måder både udadtil og indadtil.

På *planeten* gør de samme forhold sig gældende, og det planetariske æterlegeme (der er det *egentlige legeme* i relation til de hellige planeter, som Jorden ikke er en af) har sine funktionelle forstyrrelser, der påvirker pranaoptagelsen, sine organiske forstyrrelser som kan påvirke fordelingen, og de forstyrrelser der giver problemer med det æteriske væv, som danner den pågældende planetariske ånds afgrænsning. Her må jeg imidlertid gøre opmærksom på, at hvad angår planetånderne, som er på den guddommelige evolutionsbue, de himmelske mennesker hvis legemer er planeter, danner det æteriske væv ikke en barriere, idet de inden for solafgrænsningen frit kan passere det planetariske vævs grænser (ligesom de karmiske herrer på et højere plan).⁴⁶

I *systemet* ser vi de samme virkninger, hvor de funktionelle forstyrrelser her har forbindelse med det kosmiske center, de [\[side 127\]](#) organiske med summen af planetsystemerne og de statiske med solsystemets eller Logos' afgrænsning.

Vi vil nu for klarhedens skyld tage disse tre grupper op hver for sig og ganske kort berøre dem og antyde (for mere vil ikke være muligt) helbredelses- og tilpasningsmetoder.

a. Mikrokosmiske funktionelle forstyrrelser. Disse vedrører menneskets optagelse af de praniske væsker via de fornødne centre. Vi må altid huske, og på den måde holde begreberne ude fra hinanden, at disse pranastrømme har noget med stoffets latente varme at gøre. Når de optages og fungerer rigtigt i legemet, samarbejder de med den naturlige, latente kropsvarme og holder (sammen med denne) legemet

---

⁴⁶ *Planetånden* er en anden betegnelse for vores planets logos, én af de »7 ånder foran tronen« og derfor ét af de 7 himmelske mennesker. Han er på universets evolutionsbue og har passeret mange stadier efter det menneskelige.

Planetvæsenet er på involutionsbuen og et meget lavtstående væsen. Det er summen af alle planetens elementale liv.

vitalt, idet de giver dets stof en bestemt vibrationstakt, som fører til den nødvendige aktivitet i det fysiske redskab og den rette funktion af dets organer. Det er derfor klart, at den legemlige sundheds ABC er uløseligt forbundet med den rigtige pranaoptagelse, og at en af de grundlæggende ændringer, der må foretages i det menneskelige dyrs tilværelse (som er det aspekt vi beskæftiger os med nu), vedrører de almindelige livsbetingelser.

De tre primære pranaoptagelsescentre må have lov til at fungere med større frihed og mindre begrænsning. På grund af forkert livsførelse i århundreder og fundamentale fejltagelser (begået i den lemuriske tid) er menneskets tre pranacentre ikke i brugbar stand. Centret mellem skulderbladene fungerer bedst, selvom dets placering i ryggen ofte er forkert på grund af skævheder i rygsøjlen. Miltcentret i nærheden af mellemgulvet har ikke normal størrelse, og dets vibration er ikke korrekt. Hos de indfødte i områder som Sydhavsøerne er de æteriske forhold bedre. Det liv, de lever, er (set fra dyrets synspunkt) mere normalt end i nogen anden del af verden.

[side 128]

Racen har visse skavanker, der kan beskrives på følgende måde:

For det første. Manglende evne til at tappe pranastrømmene på grund af det usunde liv så mange lever. Det resulterer i, at forsyningskilden afskæres, og at optagelsescentrene derfor skrumper ind. Det er særlig fremtrædende hos børn i overfyldte storbyer og slumkvarterernes nedbrudte og anæmiske beboere. Behandlingen er åbenbar – etablering af bedre livsbetingelser, anvendelse af en mere velegnet påklædning, og indførelse af en friere og sundere livsform. Når pranastrålerne har fri adgang til skuldrene og mellemgulvet, vil den almindelige milts undernormale tilstand automatisk bedre sig.

For det andet. Overudviklet evne til at tappe pranastrømmene. Den første type funktionelle forstyrrelser er almindelig udbredt. Dens modsætning findes, hvor livsbetingelserne er sådan, at centrene (på grund af en alt for direkte og langvarig bestråling fra Solen) bliver overudviklede, vibrerer for hurtigt

og modtager for meget prana. Dette er sjældnere, men forekommer i tropiske lande, og er ansvarligt for en stor del af den plagsomme træthed og svaghed, som griber beboerne i disse lande. Æterlegemet optager pranaen eller solstrålingen for hurtigt, leder den igennem og ud af systemet med for stor voldsomhed, og det gør offeret træt og udmattet. Med andre ord, æterlegemet bliver slapt som et løst net, eller minder om en tennisketsjer der er blevet for blød og har mistet sin elasticitet (for nu at bruge et velkendt billede). Den indre trekant sender pranestrømmene så hurtigt af sted, at der ikke bliver tid til at absorbere dem, og det går ud over hele systemet. Senere vil man opdage, at mange af de sygdomme, europæere, som bor i Indien, får, opstår på denne måde. Derfor kan nogle af problemerne undgås, hvis man drager omsorg for milten og kontrollerer livsbetingelserne på en fornuftig måde.

Disse to typer problemer findes også i relation til hele planeten. Mere kan der ikke siges, men ved at studere solstrålingen på planetens overflade i forbindelse med dens rotationsbevægelse, vil man måske lære at forstå og følge nogle af sundhedens grupperegler. Planetvæsenet har også sine cykler, og i optagelsen og den rigtige fordeling af planetarisk prana ligger [side 129] hemmeligheden om frugtbarhed og ensartet vegetation. Meget af dette skjuler sig i legenden om krigen mellem ild og vand. Den handler om mødet mellem den latente ild i stoffet og stråleilden, der påvirker stoffet udefra. I den tid, det tager for de to at blande sig med hinanden, kommer de perioder, hvor optagelsen er ustabil og fordelingen uensartet på grund af den karmiske arv. Efterhånden som racen når ligevægtpunktet vil planeten også opnå ligevægt, og med planetens ligevægt kommer den indbyrdes ligevægt mellem planeterne i solsystemet. Når de har opnået en sund balance og vekselvirkning, er systemet stabiliseret og færdigudviklet. Den jævne pranafordeling vil komme parallelt med denne afbalancering i mennesket, racen, planeten og systemet. Det er blot et andet udtryk for, at systemet har fået en ensartet vibration.

b. Mikrokosmiske organiske forstyrrelser. Her er der

primært to typer:

1. Problemer der skyldes overfyldning.
2. Ødelæggelse af væv på grund af over-absorption af prana eller dens alt for hurtige blanding med latent fysisk ild.

Vi har en interessant illustration af disse to typer problemer i hedeslag og solstik. Selvom lægerne tror, de forstår dem, er de ikke desto mindre helt og holdent æteriske forstyrrelser. Når man forstår æterlegemets natur bedre og drager omsorg for det, kan begge disse sygdomme forhindres. De skyldes Solens praniske udstråling. I det ene tilfælde fremkalder strålerne død eller alvorlig sygdom gennem overfyldningen af en æterisk kanal, og i det andet fremkaldes det samme resultat gennem ødelæggelsen af æterisk stof.

Ovenstående illustration er brugt i en bestemt hensigt, men det må bemærkes, at æterisk overfyldning kan føre til mange former for sygdom og evnesvaghed. Æterisk overfyldning giver en abnorm fortykkelse af vævet, og denne fortykkelse kan f.eks. blokere for kontakten med det højere selv eller de højere principper og resultere i idioti og mental uligevægt. Den kan også føre til en abnorm celleudvikling, en fortykkelse af et indre organ og deraf følgende pres på omgivelserne. Hvis blot en [side 130] del af æterlegemet er overfyldt, kan hele den fysiske tilstand blive forstyrret med forskellige lidelser til følge.

Ødelæggelse af væv kan føre til mange forskellige slags sindssyge, og især dem der anses for at være uhelbredelige. Forbrændingen af vævet åbner for fremmede astrale strømninger, som mennesket er hjælpeløst overfor. Hjernevævet kan ligefrem blive ødelagt af dette tryk, og der kan opstå alvorlige problemer, når den æteriske afgrænsning bliver ødelagt et eller andet sted.

Noget lignende kan ske i forbindelse med planeten. Senere kommer der oplysninger frem, som på nuværende tidspunkt holdes tilbage. De vil vise, at hele racer og naturrigger er blevet påvirket af planetarisk æterisk overfyldning eller øde-

læggelse af planetens æteriske væv.

Vi har beskæftiget os med æterlegemets funktionelle og organiske sygdomme og givet visse antydninger af, hvordan begrebet kan udstrækkes til andre riger end det rent menneskelige. Nøglen findes i menneskeriget, men når denne nøgle drejes rundt, åbnes en dør til en bredere opfattelse, idet den giver én adgang til naturens mysterier. Selvom denne nøgle skal drejes syv gange rundt, vil blot en enkelt omdrejning alligevel åbenbare utallige veje til en endelig forståelse.⁴⁷

Vi har behandlet optagelsen og fordelingen af pranastrømmene i mennesket, planeten og systemet, og set, hvad der skaber midlertidige forstyrrelser i og under- eller overstimulering af den organiske form. Nu vil vi betragte emnet under en tredje synsvinkel og altså studere:

c. Mikrokosmiske statiske forstyrrelser, eller æterlegemet i dets egenskab af en afgrænsning af det rent fysiske i forhold til det astrale. Som førnævnt, både her og i H.P.B.'s bøger, er afgrænsningen den indesluttende skillevej, der virker som en separator eller barriere mellem et system og det, der er uden for systemet. Her vil der, som man kan forvente, vise sig nogle interessante overensstemmelser, når emnet ses fra et menneskes, en planets og et systems synspunkt (sådan som vi konsekvent må prøve at gøre), idet vi hele tiden husker, at når vi beskæftiger os med æterlegemet, beskæftiger vi os med *fysisk stof*. Det må vi aldrig glemme. Derfor vil man i alle grupper [side 131] og formationer finde en fremtrædende faktor, og det er, at afgrænsningen kun virker som en hin-

---

⁴⁷ *Nøglerne til Den Hemmelige lære* af H. P. Blavatsky – H.L. 2, 22 & 4, 79.

1. Alle symboler og allegorier har 7 nøgler – H.L. 3, 40-41, note 1 & 4, 94-95 & S.D. III, 3.
2. Kun 3 nøgler er tilgængelige i det 19. århundrede – H.L. 4, 71, 141, 377.
3. Der er 7 nøgler til mysteriernes dør – H.L. 2, 24 & 4, 194, 260-261 & S.D. III, 178.
4. Nøglerne, H.P.B. hentyder til, er:

dring for det, der er relativt uudviklet, og ikke udgør nogen barriere for det mere fremskredne. Hele spørgsmålet afhænger af to ting, og det er menneskets, Planetlogos' og Sollogos' karma samt det iboende, åndelige væsens herredømme over sit redskab. [side 132]

-
- a. Psykologisk. . . . . H.L. 2, 63-64 & 3, 40-41, note 1.
  - b. Astronomisk. . . . . H.L. 2, 63-64 & 3, 40-41, note 1 & S.D. III, 198.
  - c. Fysisk eller fysiologisk. . . . H.L. 3, 40-41, note 1 & S.D. III, 198.
  - d. Metafysisk. . . . . H.L. 3, 40-41, note 1, 392.
  - e. Antropologisk. . . . . H.L. 2, 22, 63-64 & S.D. III, 198.
  - f. Astrologisk. . . . . H.L. 3, 21.
  - g. Geometrisk. . . . . H.L. 4, 23 & S.D. III, 176.
  - h. Mystisk. . . . . H.L. 2, 74.
  - i. Symbolsk. . . . . H.L. 4, 89.
  - j. Numerisk. . . . . S.D. III, 198.
5. Hver nøgle skal drejes 7 gange rundt – H.L. 1, 49.
6. Jøderne benyttede sig af to nøgler ud af de 7 – H.L. 2, 17 & S.D. III, 198.
7. Den metafysiske nøgle er tilgængelig – H.L. 3, 392.

»De syv nøgler åbner døren til de syv store rodracers og de syv kalpa'ers fortidige og fremtidige mysterier« – H.L. 2, 24. Alle okkulte bøger, symboler og allegorier kan fortolkes på 7 måder. Der er 3 låse, som skal åbnes. 7 nøgler. Enhver bog kan læses eksoterisk, subjektivt og åndeligt. Alle nøglerne er endnu ikke tilgængelige (se H.L. 2,9). Der er den fysiologiske, psykologiske, astrologiske og metafysiske nøgle. Den 5. nøgle er den geometriske.

IV. MAKROKOSMISKE OG MIKROKOSMISKE ÆTERE

1. Planetlogos og æterne.

Mennesket, den iboende tænker, bevæger sig om natten ud af sin æteriske afgrænsning og er virksomt andre steder. Derfor kan Planetlogos, ifølge loven, også forlade sin afgrænsning til bestemte tider, som for planetens vedkommende svarer til menneskets midlertidige hvileperiode eller pralaya.⁴⁸

Sollogos gør det samme i bestemte cykler, der ikke er dem, som følger efter det, vi kalder solpralaya, men mindre cykler, eller perioder med mindre aktivitet, der følger efter »Brahmas dage«. Alle disse styres af karma, og ligesom det sande menneske selv bruger karmas lov på sine redskaber, og i sit lille system svarer til den 4. gruppe karmiske væsener vi kalder lipikaherrerne, bruger også han loven på sin trefoldige lavere natur. Denne 4. gruppe ekstrakosmiske væsener, som har deres plads under de 3 kosmiske logoi, der udgør den samlede logoiske natur, kan passere Solens afgrænsning i deres fastlagte cykler. Dette er et stort mysterium, og det bliver endnu mere indviklet, når man husker, at det 4. skabende hierarki (de menneskelige monader) og lipikaherrerne i deres 3 grupper (den 1. gruppe, den 2. gruppe og de 4 maharajaer, som tilsammen udgør de karmiske herskere, der står mellem Sollogos og de 7 planetariske logoi) er nærmere knyttet til hinanden end de andre hierarkier, og at deres skæbne er intimt forbundet.

Endnu et led i denne kæde, som lægges frem til overvejelse, er det faktum, at de 4 mentale stråler (der vedrører 4 af de

---

⁴⁸ *Afgrænsning* (ring-pass-not). Omkredsen af ethvert positivt livscenters indflydelsessfære. Den omfatter solklodens magnetiske ildsfære betragtet som en sollogos' manifestationslegeme inklusive hele solsystemet. Betegnelsen bruges også om en planetlogos' virkefelt eller et planetsystem, og kunne lige så vel bruges om det menneskelige egos virkefelt.

planetariske logoi's karma) tilsammen varetager den nuværende evolutionsproces for mennesket, betragtet som tænkeren. Disse 4 og de karmiske 4 arbejder meget nært sammen. Derfor har vi følgende grupper, der påvirker hinanden: [side 133]

For det første de 4 maharajaer, de mindre lipikaherrer,⁴⁹ som administrerer fortidig karma og afvikler den i nutiden.

For det andet den 2. gruppes 4 lipikaer der, som H.P.B. siger, administrerer fremtidig karma og styrer racernes fremtidige skæbne. Den 1. gruppes 4 kosmiske lipikaherrers arbejde er okkult og afsløres først ved 4. indvielse (og selv da kun delvist), så det vil ikke blive berørt her.

For det tredje det 4. skabende hierarki, de menneskelige monader, der styres af en firfoldig karmisk lov under ledelse af lipikaerne.

For det fjerde harmoniens, kundskabens, den abstrakte tanke og den ceremonielle magis 4 planetariske logoi,⁵⁰ som

---

⁴⁹ De 4 *lipikaherrer* befinder sig mellem det 1. og 2. plan. . . . H.L. 1, 174.

- a. De kan passere afgrænsningen. . . . . H.L. 1, 175.
- b. De er forbundet med karma. . . . . H.L. 1, 172.
- c. De er beskæftiget med det hinsides. . . . . H.L. 1, 170.
- d. De findes i 3 grupper. . . . . H.L. 1, 172.
- e. De er universets ånder. . . . . H.L. 1, 172.

⁵⁰ Tankesindets 4 stråler er de 4 mindre stråler, som udgør den logoiske firfoldighed, og som til sidst samles i en femte stråle, den 3. større stråle, aktiv intelligens eller tilpasning. Strålernes navne er –

De 3 større stråler:

1. Viljens eller kraftens stråle.
2. Kærlighedens eller visdommens stråle.
3. Den aktive intelligens' stråle.

De 4 mindre stråler:

4. Skønhedens, harmoniens, kunstens eller rytmens stråle.
5. Den konkrete videns eller videnskabens stråle.
6. Den abstrakte idealismes stråle.
7. Den ceremonielle ordens eller organisations stråle.

tilsammen udgør den manasiske firfoldighed, så længe den er under udvikling, og som cyklisk øver indflydelse på alle menneskesønner.

For det femte devaherrerne for de 4 planer: buddhi, eller den åndelige intuitions plan, manas, eller mentalplanet, begærplanet [side 134] og det fysiske plan. De er også nærmere knyttet til den menneskelige evolution, end de 3 højere er.

Vi finder endnu en interessant overensstemmelse i følgende forhold, der netop nu er under udvikling:

Det 4. eller buddhiske plan er det sted, hvor de planetariske logoi begynder at passere deres planetariske afgrænsning eller det æteriske væv, der har sin genpart på alle planerne.

Når mennesket så småt begynder at koordinere det buddhiske redskab, eller når det, for nu at udtrykke det på en anden måde, har udviklet evnen til at få blot en flygtig kontakt med dette plan, begynder det samtidig at blive i stand til bevidst at passere det æteriske væv på det fysiske plan. Senere passerer det dets genpart på astralplanet, og til sidst genparten på mentalplanets 4. underplan – denne gang via den mentale enhed. Det fører i sidste instans til, at det kan fungere på kausalplanet eller bo i og bruge sit egoiske redskab, som er legemliggørelsen af monadens kærligheds- og visdomsaspekt. Bemærk her overensstemmelsen med det veldokumenterede faktum, at mange allerede nu kan forlade æterlegemet og fungere i deres astrale hylster, der netop er afspejlingen af dette 2. aspekt i personligheden.

Når et menneske tager 4. indvielse, bruger det sit redskab på det 4. eller buddhiske plan og er permanent sluppet fri af personlighedens afgrænsning på mentalplanets 4. underplan. Der er intet, som holder det tilbage i de 3 verdener. Ved 1. indvielse passerer det afgrænsningen i en mere midlertidig forstand, for det mangler endnu at slippe fri af de 3 højere mentale underplaner, der er det mentale modstykke til de højere ætere, og at udvikle fuld bevidsthed på disse underplaner. Her har vi en analogi til det arbejde, som venter den indviede, efter at han har nået det 4. solplan, det buddhiske.

Endnu mangler han at udvikle fuld bevidsthed på åndens 3 højere planer, før han kan slippe ud af Solens afgrænsning, hvilket sker ved 7. indvielse, taget et eller andet sted i systemet eller dets kosmiske modstykke, der nås gennem den kosmiske sutratma eller livstråd.⁵¹

Denne 4. kæde, jordkæden, er i den forbindelse en af de vigtigste, for den er det sted, hvor den menneskelige monade [side 135] er bestemt til at få herredømme over æterlegemet med henblik på både menneskets og planetens befrielse for deres begrænsning. Selvom jordkæden ikke er en af de 7 hellige planetkæder, er den på nuværende tidspunkt alligevel af vital betydning for den planetlogos, der for øjeblikket bruger den som inkarnations- eller udtryksmiddel. Denne 4. rundes vanskelige og kaotiske liv vil finde sin afklaring i det meget enkle faktum, at det æteriske væv sprænges, så livet bliver befriet og senere kan tage en ny og mere velegnet form i anvendelse.

Der er endnu en række idéassociationer, vi kan følge op, hvis vi husker, at den 4. æter netop nu studeres og udnyttes af videnskaben og allerede i nogen grad bruges i menneskets tjeneste, – at astralplanets 4. underplan er det almindelige menneskes normale aktivitetsområde, og det derfor i denne 4. runde kan undslippe sit æteriske redskab, – at mentalplanets 4. underplan er det nuværende mål for en fjerdedel af menneskeheden, – at det i den 4. manvantara vil blive muligt for dem, der har nået det fornødne udviklingstrin, at undslippe Solens afgrænsning, – og at de 4 planetariske logoi vil slippe endeligt ud af deres planetariske omgivelser og fungere med større lethed på det kosmiske astralplan og dermed på de kosmiske planer udvikle sig parallelt med de menneskelige

---

⁵¹ *Sutratma*. Den »sølvsnor« der inkarnerer fra begyndelsen af en manifestationsperiode til enden og trækker den menneskelige tilværelses perler på sig. Det er den energilinje, som forbinder det lavere personlige menneske med dets Fader i himlen via egoet, det formidlende midterprincip. På den findes de energibrændpunkter, vi kalder de permanente atomer.

enheder, som er cellerne i deres legeme.

Da vores Sollogos er en logos af 4. orden, vil han begynde at koordinere sit kosmisk buddhiske legeme, og efterhånden som han udvikler sit kosmiske tankesind, vil han, ved hjælp af dette sind, gradvis blive i stand til at kontakte det kosmisk buddhiske plan.

Vi har opholdt os en del ved disse muligheder og overensstemmelser, fordi det er nødvendigt, vi forstår det arbejde, der skal udføres i forbindelse med det æteriske væv, før vi går [side 136] over til de forskellige faktorer, som kan bremse det ønskede fremskridt og forhindre den planlagte befrielse. Senere vil vi beskæftige os med det æteriske væv og dets statiske tilstand. Det kræver, at vi husker to ting:

For det første, at tilstanden kun er statisk set fra menneskets synspunkt på nuværende tidspunkt og kun benævnes sådan, for at de ændringer, der må indføres, og de farer som må afværges, kan træde tydeligere frem. I menneskets øjne bevæger evolutionen sig så langsomt, at den næsten synes at stå stille – især hvad den æteriske evolution angår.

For det andet, at vi kun beskæftiger os med det fysiske æterlegeme og ikke dets modstykke på de andre planer. Det skyldes, at vores system befinder sig på de *kosmiske æterplaner*, og æterlegemet derfor har primær betydning for os.

2. Kosmiske og systemiske ætere.

Af hensyn til dem, der læser denne afhandling, og fordi en løbende gentagelse af oplysningerne bidrager til overskueligheden, vil vi nu ganske kort opregne visse grundlæggende hypoteser, som har direkte betydning for det aktuelle emne, og som måske kan hjælpe med til at opklare den herskende forvirring med hensyn til stoffet i solsystemet. Nogle af hypoteserne kender vi i forvejen, andre er følgeslutninger, mens andre igen udtrykker gamle og etablerede overensstemmelser, affattet i en mere moderne form.

a. Det laveste kosmiske plan er det kosmisk fysiske, og det er det eneste, menneskets begrænsede tankesind overhovedet

kan fatte.

b. Dette kosmisk fysiske plan findes i stof, der er opdelt i 7 kvaliteter, grupper, grader eller vibrationer.

c. Disse 7 differentieringer er de 7 større planer i vores solsystem.

Her kan vi for klarhedens skyld opregne dem under tre overskrifter: fysiske, systemiske og kosmiske planer, så de indbyrdes relationer og overensstemmelser bliver åbenbare, og forbindelsen til det, der er over og under, eller indbefattet, tydeligt fremgår. [side 137]

PLANERNE

<i>Fysiske planer</i>	<i>Systemiske planer</i>	<i>Kosmiske planer</i>
1. Atomart.	Guddommeligt plan, adi. . . . . Urstof	1. æter
2. Underatomart.	Monadisk plan, anupadaka. . . . . Akasha	2. æter
3. Overæterisk.	Åndeligt plan, atmisk. . . . . Æter	3. æter

SAMLINGS- ELLER ENHEDSPLANET

4. Æterisk.	Intuitionsplan, buddhisk. . . . . Luft	4. æter
---------------------	---	---------

DE 3 LAVERE VERDENER

5. Luftformigt.	Mentalplan. . . . . Ild	Luftformigt
6. Flydende.	Astralplan, emotionelt. . . . . Vand	Flydende
7. Fast fysisk.	Fysisk plan. . . . . Jord	Fast fysisk

d. Når nu de 7 større planer i vores solsystem kun er det kosmisk fysiske plans 7 underplaner, forstår vi grunden til, at H.P.B. lagde så stor vægt på det faktum, at stof og æter er

synonyme betegnelser,⁵² og at denne æter findes på alle planerne i en eller anden form og blot er en graduering af kosmisk atomart stof, som i udifferentieret tilstand kaldes mula-prakriti eller prægenetisk ursubstans, og differentieret af fohat (det besjælende liv, 3. logos eller Brahma) betegnes som prakriti eller stof (**Diagram III**).⁵³ ⁵⁴ [side 138]

e. Vores solsystem er det, der kaldes et system af 4. orden, dvs. det befinder sig på det 4. kosmisk æteriske plan, idet vi som altid tæller ovenfra og ned.

f. Derfor er dette 4. kosmiske æterplan mødestedet for fortiden og fremtiden, og udgør nutiden.

g. Derfor er det buddhiske plan eller intuitionsplanet (der i systemet svarer til denne 4. kosmiske æter) også mødestedet eller samlingsplanet for det, som er menneske, og det, som vil blive overmenneske, og forbinder dermed fortiden med det, der skal ske.

h. Det er værd at meditere over følgende overensstemmelser *i tid*. De er baseret på en erkendelse af forbindelsen mellem denne 4. kosmiske æter, det buddhiske plan og det 4. fysisk æteriske underplan.

Tankesindets 4. underplan, som på mentalplanet svarer til det fysisk æteriske, er også et sted, hvor der sker en overførsel fra et lavere til et højere legeme.

Det monadiske plans 4. underplan er i en meget virkelig forstand stedet, hvor overgangen fra den egoiske stråle (uanset hvilken) til den monadiske stråle finder sted. De 3 større stråler er fordelt på det monadiske plans 3 højere underplaner, ligesom mentalplanets 3 abstrakte underplaner er den

---

⁵² Da den sætning, der her henvises til i *The Secret Doctrine*, ikke findes i den danske oversættelse, anføres den oprindelige henvisning til 3. reviderede udgave (o.a): S.D. I, 136.

⁵³ H.L. 1, 112, 158 & 2, 32, 387-389.

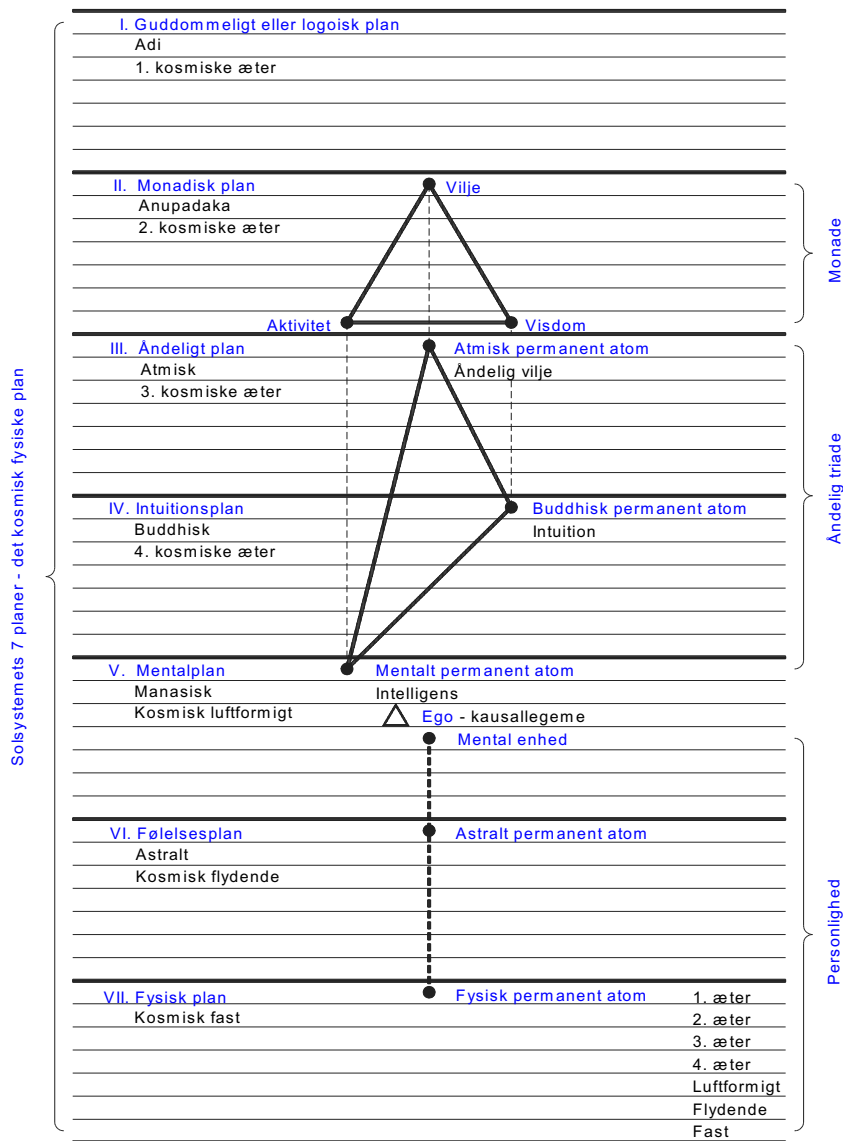
⁵⁴ *Mulaprakriti*. Den parabrahmiske rod, guddommens abstrakte feminine princip – udifferentieret substans. Akasa, ordret »naturens rod«, (prakriti) eller stof.

gruppe, der er involveret ved overgangen fra personlighedsstrålen til den egoiske stråle.

De 4 mindre stråler blander sig med den 3. større eller aktive intelligens' stråle på det mentale og det atmiske plan. De 4 logoi eller planetariske ånder virker som én på det atmiske plan.

i. Der sker endnu en syntese på den samlende 2. stråle på det 2. underplan af det buddhiske plan og det monadiske plan, mens syntesen af de relativt få viljes- eller kraftsmonader sker på det atmiske plans atomare underplan. Monaderne arbejder i 3 grupper på mentalplanet under mahachohanen, manuen og bodhisattvaen eller Kristus. På det 2. eller monadiske plan arbejder de som en enhed og demonstrerer først

Diagram III Menneskets opbygning

[side 140]

deres dobbelte virksomhed på det atmiske plan og deres egentlige trefoldighed på det buddhiske plan.⁵⁵

Det 4. æterplan rummer nøglen til beherskelsen af stoffet, og vi skal i den forbindelse lægge mærke til at:

På det 4. fysiske æterplan begynder mennesket at koordinere sit astrale eller emotionelle legeme og stadig oftere at slippe over i dette redskab. Et menneske opnår bevidsthedskontinuitet, når det behersker de 4 ætere.

På mentalplanets 4. underplan begynder mennesket at styre sit kausale eller egoiske legeme og samle sin bevidsthed i det, indtil det til sidst kan fungere bevidst i dette legeme. Det sker, når det behersker det, der på mentalplanet svarer til æterne.

På det buddhiske plan (den 4. kosmiske æter) begynder de himmelske mennesker (eller menneske- og devamonadernes samlede bevidsthed) at fungere og i sidste instans undslippe

---

⁵⁵ Det 4. skabende hierarkis monader, de menneskelige monader, findes i 3 hovedgrupper:

- a. Viljesmonader.
- b. Kærlighedsmonader.
- c. Aktivitetsmonader.

Mahachohan. Funktionæren som i vores planetariske hierarki leder aktiviteterne på de 4 mindre stråler og deres syntese, 3. stråle. Han beskæftiger sig med civilisation, racernes intellektuelle kultur og intelligent energi. Han er alle adepternes overhoved.

Bodhisattva. Eksponenten for 2.-strålekraft, adepts, menneskers og engles lærer. Dette embede var oprindeligt besat af Buddha, men efter hans illumination blev pladsen overtaget af Kristus. Bodhisattvaen arbejder med religionerne i verden og den åndelige essens i mennesket.

Manu. Den der leder racernes evolution. Han er idealmennesket. Han arbejder med de former, ånden skal manifestere sig gennem. Han ødelægger og bygger op igen.

Disse 3 individer leder de 3 departementer, Hierarkiet er delt op i, og repræsenterer derfor, inden for deres egen sfære, de 3 aspekter af den guddommelige manifestation.

de kosmiske ætere. Når de 3 kosmiske æterplaner beherskes, er funktionen færdigudviklet og polariseringen overført til det [side 141] monadiske redskab, og dermed har de 7 himmelske mennesker nået deres mål.

j. På disse æteriske planer gentager vores systems logos altså, som en gigantisk helhed, sine små fysiske afspejlingers erfaringer. Han koordinerer sit kosmiske astrallegeme og opnår bevidsthedskontinuitet, når han behersker de 3 kosmiske ætere.

k. Det må bemærkes at ligesom den faste fysiske krop i dens 3 grader – fast, flydende og luftformig – ikke regnes for et princip hos mennesket, betragtes i kosmisk henseende det fysiske (faste), astrale (flydende) og mentale (luftformige) plan også som ikke-eksisterende, og derfor har solsystemet sin plads i den 4. æter. De 7 hellige planeter består af stof fra denne 4. æter, og de 7 himmelske mennesker, hvis legeme de er, fungerer normalt på systemets 4. plan, det buddhiske eller 4. kosmiske æterplan. Når mennesket har opnået buddhisk bevidsthed, har det hævet sin bevidsthed op til det himmelske menneske i hvis legeme, det er en celle. Det sker ved 4. indvielse, befrielsen. Ved 5. indvielse stiger det med det himmelske menneske videre op til det 5. plan (set fra menneskets synspunkt), det atmiske, og ved 6. indvielse behersker det den 2. kosmiske æter og har monadisk bevidsthed og funktionskontinuitet. Ved 7. indvielse behersker det hele den stofsfære, der omfattes af det laveste kosmiske plan, undslipper al æterisk kontakt og fungerer på det kosmiske astralplan.

I det *forrige* solsystem blev de 3 laveste, kosmisk fysiske planer behersket i stofflig henseende, og alle livsformers tre-foldige fysiske legeme bestående af fast, flydende og luftformigt stof blev koordineret. Der er en parallel hertil i det resultat, som blev opnået i de 3 første rodracer.^{56 57} [side 142]

---

⁵⁶ *Rodrace*. Den hemmelige lære fortæller os, at i denne evolution eller runde på denne planet gennemgår jivatmaen, den menneskelige sjæl, 7 hovedtyper eller »rodracer«. I de to første, der kendes som den »adami-ske« og »hyperboræiske«, var de former, der blev besjælet, henholdsvis

3. Æterlegemets beskyttende funktion.

Lad os nu efter dette temmelig lange sidespring forlade de uforståelige kosmiske begreber og komme ned til den praktiske udvikling, til studiet af det menneskelige æterlegemes stof og den skade, der kan ske, hvis dette legeme (som følge

---

astrale og æteriske. De var »store og uformelige«, med en lavtstående eller udadrettet bevidsthed som virkede gennem den ene sans (høresansen), den 1. race besad, eller de to sanser (høre- og følesansen), den 2. race besad. Men med den 3. race, den lemuriske, blev der udviklet en fastere og mere menneskelig type, som så blev færdigudviklet i den 4. eller atlantiske race. Den 5. race, den ariske, følger nu sin kurs på denne klode sammen med en stor del af den 4. og nogle få rester af den 3. race, for det må bemærkes, at selvom hver race afføder den næste race, overlapper de hinanden i tid og lever side om side i mange tidsaldre. Af de eksisterende folkeslag hører tatarerne, kineserne og mongolerne til den 4. og de indfødte australiere og hottentotterne til den 3. race.

⁵⁷ I koordinationen af det himmelske menneskes monadiske, atmiske og buddhiske redskab, det åndelige livs redskab, det højere esoteriske modstykke til pranaen, der strømmer gennem den lavere afspejling, det fysiske æterlegeme, sker syntesen altid på det atomare underplan, hvor de 6 smelter sammen og bliver til det 7. I dette solsystem er synteseplanet ikke inkluderet i evolutionssystemet. Det er tilbagetrækningens og pralayaens plan. I det *forrige* system havde det 4. æteriske plan denne funktion. Det var for de enheder, der udviklede sig i den periode, hvad det atomare plan er nu, det højeste punkt der kunne nås. Målet for alle var det buddhiske plan eller den 4. kosmiske æter. Nu er målet 3 andre planer, det buddhiske, atmiske og monadiske – altid 3 planer og i sidste instans deres syntese. I det *fremtidige* solsystem vil den kosmisk fysiske atomare æter (adiplanet i det nuværende system) blive udgangspunktet, og de 3 planer, der skal beherskes, vil være de 3 laveste kosmisk astrale underplaner. Mennesket begynder, hvor det ender – med det kosmisk fysiske stof færdigudviklet. Dets laveste legeme vil derfor være det monadiske eller det legeme, der består af den 2. kosmiske æter. Da vil dette legeme ikke blive regnet for et princip, lige så lidt som det nuværende menneskes trefoldige, lavere fysiske krop betragtes som et princip. I det *nuværende* solsystem vil de 3 næste kosmisk fysiske planer, den 4., 3. og 2. æter, blive behersket og det kosmiske æterlegeme koordineret.

af brud på loven) ikke længere opfylder sin beskyttende funktion. Lad os først og fremmest se, hvad disse beskyttende funktioner er:

For det første. Det æteriske væv virker som en separator eller et adskillende væv mellem det astrale og faste fysiske legeme. [side 143]

For det andet. Det fordeler vitalitetsstrømmen eller den praniske væske og udfører sit arbejde i 3 faser.

Den første fase er den, hvori den praniske væske eller solstrålingen modtages og sendes tre gange rundt i trekanten og herfra videre ud i hele legemet, hvor den oplader og beliver alle de fysiske organer og bidrager til kroppens automatiske, underbevidste virksomhed. Når den opfylder sit formål til fuldkommenhed, beskytter den mod sygdom, og organiske lidelser er ukendte for det menneske, der optager og fordeler pranaen korrekt. Det er et vink til lægerne, og når de forstår det rigtigt, vil det føre til en fundamental ændring inden for lægevidenskaben, fra et kurativt til et præventivt udgangspunkt.

Den anden fase er den, hvori de praniske væsker begynder at blande sig med ilden ved roden af rygsøjlen og langsomt drive denne opad, så dens varme overføres fra centrene under solar plexus til de 3 højere centre: hjerte-, hals- og hovedcentret. Det er en langvarig proces, når den overlades helt til naturens kræfter, men det er samtidig her, at der (i enkelte tilfælde) gives tilladelse til en fremskyndelse af processen med henblik på at udruste dem, der arbejder i menneskehedens tjeneste – hvilket er formålet med al okkult træning. Denne side af sagen vil blive behandlet endnu mere detaljeret, når vi kommer til det næste punkt: »Kundalini og rygraden.«

Den tredje fase er den, hvori den aktive stråleild eller pranaen blandes endnu tættere med stoffets latente ild. Det har (som vi senere skal se) visse virkninger.

Det skaber en forøgelse af det fysiske legemes normale vibration, så det har lettere ved at reagere på egoets højere tone, og det får den blandede ild til at stige støt gennem den tredobbelte kanal i rygsøjlen. I den anden fase når denne

livgivende, blandede ild et center mellem det nederste af skulderbladene, hvor ilden fra roden af rygsøjlen og ilden, der cirkulerer i den praniske trekant, smelter helt sammen. Som vi husker, har denne trekant sit ene punkt her. Når den tredobbelte basale ild og den tredobbelte praniske ild mødes og smelter sammen, skrider evolutionen langt hurtigere frem. Det begynder for alvor ved 1. indvielse, hvor der sker en permanent polarisering i et af de [side 144] 3 højere centre – hvilket center, det er, afhænger af menneskets stråle.

Resultatet af denne sammensmeltning er en ændring af centrenes aktivitet. De bliver til »hjul der drejer ind i sig selv«, og fra en ren rotationsbevægelse overgår de til en firdimensional aktivitet og manifesterer sig som strålende, hvirvlende centre af levende ild.

De 3 større hovedcentre bliver aktive (rækkefølgen afhænger af strålen), og der opstår en cirkulation mellem dem af samme art som den, der er i den praniske trekant. Fra at reagere svagt på hinandens vibrationsbevægelse (idet de mærker de andres varme og rytme og alligevel er adskilte) springer ilden nu fra center til center, og de hvirvlende hjul bliver forbundet med en ildkæde, så der opstår en ildtrekant som kundalini- og pranailden strømmer frem og tilbage gennem. Samtidig fortsætter cirkulationen. Kundaliniilden frembringer centrenes varme og intense stråleglans, mens den praniske stråleild frembringer en stadig stigende aktivitet og rotation.

Efterhånden som tiden går mellem 1. og 4. indvielse, bliver den tredobbelte kanal i rygraden og hele æterlegemet gradvis rensat og forædlet af ilden, indtil alle »slagterne« (som de kristne udtrykker det) er brændt væk, og der ikke er noget tilbage, som kan hindre flammens fremmarch.

Efterhånden som kundalini- og pranaildens arbejde skrider frem, og kanalen bliver mere og mere åben, centrene mere aktive og kroppen renere, strømmer åndens eller egoets ild mere aktivt *nedad*, indtil der udgår en strålende flamme fra toppen af hovedet. Denne flamme skyder opad gennem legerne til sin kilde, kausallegemet.

Samtidig med at stoffets og åndens ild bliver aktive, brænder også tankesindets eller manas' ild med større intensitet. Det er den ild, der gives ved individualisering. Den næres til stadighed af stoffets ild, og dens varme forøges af Solens stråleild, som stammer fra det kosmiske mentalplan. Det er dette manasiske ildaspekt, der udvikler sig til den form for instinkt, dyrehukommelse og refleksvirksomhed, der er så fremtrædende hos det lidet udviklede menneske. Men efterhånden som tiden går, brænder sindets ild klarere og klarere og når til sidst et [side 145] punkt, hvor den begynder at brænde igennem det æteriske væv (den del af vævet der beskytter hovedcentret) og åbne for nedstrømningen af ånden. Med den opnås der visse ting:

Kundaliniilden styres og kontrolleres bevidst fra mentalplanet af tankesindet eller viljesaspektet. Mennesket blander ved hjælp af sin tankekraft stoffets to ildformer, først med hinanden og derefter med tankesindets ild.

Denne blanding resulterer i en (lovæssig) nedbrydning af det æteriske væv, med efterfølgende bevidsthedskontinuitet, og i indstrømningen af et »mere overstrømmende liv« eller den 3. ild, åndens ild, i menneskets personlige liv.

Nedstrømningen af ånden og rejsningen af stoffets indre ild (kontrolleret og styret af tankeildens bevidste aktivitet) har tilsvarende virkninger på samme astrale og mentale underplaner, så der etableres en parallel kontakt, og det store frigørelsesarbejde forløber på en ordnet måde.

Disse virkninger opnås i løbet af de 3 første indvielser, og det fører til den 4., hvor den samlede ilds kraft resulterer i, at alle barrierer brændes helt væk, og ånden bliver befriet for sit trefoldige lavere hylster gennem en bevidst styret indsats. Mennesket må fremkalde sin egen befrielse, og virkningerne kommer, efterhånden som det gør sig fri af de 3 verdener og selv bryder genfødselens hjul i stedet for at blive nedbrudt på det.

Af denne beskrivelse fremgår det, hvilken kolossal betydning æterlegemet har, som *det der adskiller de forskellige former for ild*, og dermed er vi også blevet gjort opmærksom-

me på de farer, som er forbundet med en letsindig, uvidende eller egenrådig omgang med ilden.

Hvis et menneske med sin viljestyrke eller gennem en overudvikling af den mentale side af sin karakter skulle blive i stand til at blande stoffets to former for ild og drive dem fremad, kan det blive udsat for besættelse, vanvid, fysisk død eller alvorlig sygdom et eller andet sted i legemet, og det risikerer også at overudvikle seksualiteten ved at drive kraften frem på en ujævn måde eller tvinge dens stråling ud til de forkerte centre. Grunden til det er, at legemets stof ikke er rent nok til at tåle flammernes forening, at kanalen op langs ryggraden stadig [side 146] er tilstoppet og blokeret og derfor virker som en barriere, der sender ilden tilbage og nedad, og at gennembrændingen af det æteriske væv lader uønskede og uvedkommende kræfter, strømninger eller endog væsener trænge ind (når ilden er samlet af tankekraften og ikke ledsaget af en nedstrømning fra det åndelige plan). Disse kræfter sønderriver og ødelægger, hvad der er tilbage af det æteriske redskab, hjernevævet og endog selve den fysiske krop.

Det uforsigtige menneske, som ikke kender sin stråle og dermed den korrekte geometriske trekantsudbredelse af ilden fra center til center, vil drive den frem på en illegitim måde og dermed brænde vævet op. Det vil (om ikke andet) føre til, at dets evolutionsur stilles adskillige liv tilbage, for det vil blive nødt til at bruge lang tid på at genopbygge det, det har ødelagt, og gøre hele arbejdet om efter de rigtige retningslinjer.

Hvis et menneske liv efter liv fremturer i denne handlemåde, hvis det negligerer sin åndelige udvikling og koncentrerer sig om med tankens hjælp at manipulere stoffet til egen fordel, og hvis det bliver ved med det i lang tid på trods af påmindelser fra det indre selv og advarsler fra dem, der iagttager processen, kan det ødelægge sig selv endeligt for resten af denne manvantara eller cyklus. Ved at forene stoffets to ildformer med den mentale ilds dobbelte udtryk kan det fuldstændig ødelægge det fysiske permanente atom og dermed afbryde sin forbindelse med det højere selv i evigheder.

Det er det H.P.B. hentyder til, når hun taler om »fortabte sjæle«, ⁵⁸ ⁵⁹ og her må vi fremhæve realiteten af denne sørgelige ulykke og advare dem, der nærmer sig stoffets ild med alle dens latente farer. Blandingen af disse ildformer må være resultatet af åndeliggjort viden og bør udelukkende styres af lyset fra ånden, som virker gennem kærlighed og er kærlighed, og som søger denne forening og fuldstændige sammen-smeltning, *ikke* med henblik på sanselig eller materiel tilfredsstillelse, men fordi renselse og befrielse er nødvendig, før den højere forening med Logos kan [side 147] finde sted. Denne forening må ikke tilstræbes af egoistiske grunde, men fordi målet er *gruppefuldkommenhed* og evnen til at udføre et større arbejde i menneskehedens tjeneste.

V. DØDEN OG ÆTERLEGEMET

Det er ikke vores hensigt at give oplysninger, som videnskaben kan verificere, eller vise vejen til det næste skridt fremad for forskerne – at vi måske alligevel gør det er rent tilfældigt og helt sekundært. Det, vi primært vil, er at angive udviklingen af og den indre sammenhæng i det trefoldige hele, der gør solsystemet til det, det er – redskabet hvormed et stort kosmisk **VÆSEN**, Sollogos, manifesterer aktiv intelligens med henblik på at udvikle kærlighedssiden af sin natur til fuldkommenhed. Bag denne plan, og skjult i det højeste væsens viljesbevidsthed, ligger en endnu mere esoterisk og vidtgående hensigt, som ifølge sagens natur vil komme til udtryk senere, når det nuværende mål er nået. Vekslingen mellem objektiv manifestation og subjektiv formørkelse, den periodiske udånding efterfulgt af indåndingen af alt det, der er ført frem gennem evolutionen, legemliggør i systemet en af de grundlæggende kosmiske vibrationer og er grundtonen hos det kosmiske **VÆSEN**, hvis legeme vi er. Logos' hjerteslag

---

⁵⁸ *Fortabte sjæle*. – H.P. Blavatsky: *Isis Unveiled* II, 368.

⁵⁹ S.D. III, 493, 513-516, 521, 523-529.

(hvis man kan bruge så mangelfuldt et udtryk) er kilden til al cyklisk evolution, og heraf kommer den betydning, som tillægges den side af udviklingen, der kaldes »hjerter« eller »kærlighedsaspektet« og den interesse, studiet af rytme vækker. Det gælder ikke alene kosmisk og makrokosmisk, men også studiet af den menneskelige enhed. Bag alle fysiske udtryk for rytme, vibration, cykler og hjerteslag ligger deres subjektive analogier – kærlighed, følelse, begær, harmoni, syntese og ordnet rækkefølge – og bag disse analogier ligger kilden til alt, dette højeste væsen som udtrykker sig på den måde.

Derfor vil studiet af pralaya eller tilbagetrækningen af livet fra det æteriske redskab være det samme, hvad enten man studerer tilbagetrækningen af menneskets, planetens eller solsystemets æteriske dublet. Virkningen er den samme og konsekvenserne ens. [side 148]

Hvad er resultatet af denne tilbagetrækning, eller rettere hvad forårsager dette noget, vi kalder død eller pralaya? Da vi i denne afhandling nøje følger lærebogsstilen, vil vi fortsætte vores opregning i punkter. Tilbagetrækningen af et menneskes, en planets eller et systems æteriske dublet har følgende årsager:

a. Ophøret af begær. Dette burde være resultatet af alle udviklingsprocesser. Den *sande* død fremkaldes, i henhold til loven, ved at målet nås, og bestræbelserne derfor ophører. Det sker for det individuelle menneske, det himmelske menneske og selv for Logos, når evolutionscyklen nærmer sig enden.

b. Udviklingen af den rigtige vibration og afslutningen af arbejdet gennem den gradvise nedsættelse og standsning af den cykliske rytme. Når den vibration eller tone, der udsendes, er perfekt, fremkalder den (ved sammensmeltning med andre vibrationer) formernes endelige nedbrydning.

Bevægelse er, som vi ved, karakteristisk ved 3 egenskaber:

1. Inerti.
2. Bevægelighed.
3. Rytme.

Disse 3 opleves netop i ovennævnte rækkefølge, idet der er en periode med langsom aktivitet efterfulgt af én med ekstrem bevægelse. I denne midterperiode er der ofte (mens den rigtige tone og svingningstakt søges) kaotiske cykler med eksperimenter, erfaring og erkendelse. Efter disse to bevægelsestilstande (som er karakteristiske for atomet, mennesket, det himmelske menneske eller gruppen og Logos eller helheden) følger en rytmisk og stabiliserende periode, hvor balancepunktet nås. Når modsætningsparrene afbalanceres, og der skabes ligevægt, er pralaya uundgåelig.

c. Adskillelsen af det fysiske og det finere legeme på de indre planer gennem nedbrydningen af vævet. Dette har en tredobbelt virkning:

For det første. Livet, som besjælede den fysiske form (både fast og æterisk), og som udgik fra det permanente atom og derfra »strømmede gennem det bevægelige og det ubevægelige« [side 149] (i Gud, det himmelske menneske og mennesket såvel som stofatomet), trækkes atter ind i atomet på tilbagetrækningsplanet. Dette »tilbagetrækningsplan« er forskelligt for de forskellige væsener:

- a. For det fysiske permanente atom er det det atomare underplan.
- b. For mennesket er det kausallegemet.
- c. For det himmelske menneske er det det 2. eller monadiske livs plan – dets hjemsted.
- d. For Logos er det adiplanet.

Det er de steder, hvor enheden forsvinder ind i pralaya, men i den forbindelse må vi huske, at det altid kun er pralaya set *nedefra*. Set med det højere syn, der ser, hvordan det finere hele tiden overskygger det faste, når det ikke er objektivt manifesteret, er pralaya simpelthen subjektivitet – ikke det

»som ikke er«, men det der er esoterisk.

For det andet. Når et menneskes, en planetlogos' og en sollogos' æteriske dublet nedbrydes, bliver den neutral i forhold til sin beboer og lader derfor denne slippe ud. Den udøver ikke længere nogen tiltrækning og er ikke nogen magnetisk pol (for nu at udtrykke det på en anden måde). Den bliver umagnetisk og styres ikke mere af tiltrækningens store lov. Derfor går formen i opløsning. Egoet tiltrækkes ikke længere af sin form på det fysiske plan og trækker (med indåndingen) sit liv ud af hylstret. Cyklen nærmer sig afslutningen, forsøget er udført, målet (som varierer fra liv til liv og fra inkarnation til inkarnation) er nået, og der er ikke mere at begære. Derfor mister egoet eller det tænkende væsen interessen for formen og vender sin opmærksomhed indad. Polariteten skifter, og det fysiske legeme afkastes.

Planetlogos følger i sin større cyklus (syntesen eller summen af sine legemscellers små cykler) samme kurs. Han bliver ikke længere draget nedad eller udad og vender derfor blikket indad. Han samler alle de mindre liv i sit legeme, planeten, ind og afbryder forbindelsen. Den ydre tiltrækning ophører, og alt [side 150] drages ind mod centret i stedet for at være spredt over hele legemet.

I systemet gennemgår Sollogos den samme proces. På sit høje tilbagetrækningsplan bliver han ikke længere tiltrukket af sit manifestationslegeme. Han vender opmærksomheden indad, og redskabets to modpoler, ånd og stof, adskilles. Med denne adskillelse ophører solsystemet, denne »søn af nødvendighed« eller begær, med at være til og forsvinder ud af objektiv eksistens.

For det tredje. Dette fører i sidste instans til, at æterlegemets atomer spredes og vender tilbage til deres oprindelige tilstand. Det subjektive liv, syntesen af vilje og kærlighed i aktiv form, trækkes tilbage. Fællesskabet opløses, og da forsvinder formen. Den magnetisme, der holdt den sammen, er ikke længere til stede, og derfor spredes partiklerne. Stoffet består, men *formen* består ikke længere.

Den 2. logos' arbejde ender, og Sønnens guddommelige

inkarnation afsluttes. Men stoffets indre egenskab eller kvalitet består også, og selvom det nedbrydes til sin oprindelige form, er det efter hver manifestationsperiode aktivt intelligent stof plus den forøgede strålingsmæssige og latente aktivitet, det har vundet ved at være objektivt manifesteret. Lad os illustrere: I udifferentieret tilstand var solsystemets stof aktivt intelligent stof, og det er alt, hvad der kan siges om det. Dette aktivt intelligente stof var præget af en tidligere erfaring og farvet af en tidligere inkarnation. *Nu* er dette stof *i en form*, idet solsystemet ikke er i pralaya men objektivt manifesteret – hvor denne objektivitet har til formål at føje en anden egenskab til det logoiske indhold, nemlig kærlighed og visdom. Derfor vil solsystemets stof ved den næste solpralaya, når de 100 Brahmas år er gået, være farvet af aktiv intelligens og aktiv kærlighed. Det betyder helt reelt, at Solens samlede mængde atomart stof i sidste instans vil vibrere i en anden toneart, end det gjorde, da manifestationen begyndte.

Det kan vi overføre til Planetlogos og den menneskelige enhed, for analogien holder stik. I lille målestok har vi en overensstemmelse i det faktum, at mennesket i hver livsperiode får et mere forædlet og sensitivt fysisk legeme, som er stemt [side 151] i en højere toneart og svinger i en anden takt. I disse tre tanker ligger der megen oplysning, hvis de studeres omhyggeligt og gennemtænkes logisk.

d. Forvandlingen af det violette til det blå. Det kan vi ikke uddybe nærmere. Vi kommer blot med oplysningen og overlader fortolkningen til de studerende, hvis karma tillader det, og hvis intuition er tilstrækkelig udviklet.

e. Tilbagetrækningen af livet og formens gradvise opløsning. Her er det interessant at lægge mærke til refleksvirkningen, for de større bygmestre og devaer, som er de aktive medhjælpere under manifestationen, og som holder formen sammen og optager, omdanner og udsender pranastrømmene, mister også deres tiltrækning til formens stof og vender opmærksomheden andre steder hen. Under udåndingen (hvad enten den er menneskelig, planetarisk eller logoisk) tiltrækkes disse devaer af den manifesterende enheds vilje og begær og

udfører deres bygningsarbejde – (devaer der er på samme stråle som enheden, eller en komplementær stråle). Under indåndingen (hvad enten den er menneskelig, planetarisk eller logoisk) tiltrækkes de ikke længere, og formen begynder at gå i opløsning. De mister interessen, og de kræfter (og væsener), der repræsenterer ødelæggelsen, udfører det fornødne nedbrydningsarbejde. De spreder den for »himlens 4 vinde« (som det hedder okkult) eller overgiver den til de 4 åndedrag – en firfoldig nedbrydning og spredning. Her er et vink til grundig overvejelse.

Selvom vi, som det måske var ventet, ikke har tegnet et billede af dødslejesenen eller det skælvende æterlegemes dramatiske flugt gennem hovedcentret, har vi dog opregnet nogle af de love og hensigter, der styrer denne tilbagetrækning. Vi har set, hvordan målet i hvert liv (hvad enten det er menneskeligt, planetarisk eller logoisk) burde være realiseringen af en bestemt hensigt, nemlig udviklingen af en stadig mere velegnet form til ånden. Og når denne hensigt er opfyldt, vender beboeren sin opmærksomhed bort, og formen går i opløsning efter at have tjent sit formål. Det er imidlertid ikke altid tilfældet i et menneskeliv, og heller ikke i en planetcyklus. Det er Månens mysterium et eksempel på. Når det bliver forstået, fører det til et værdigt liv og en målsætning, det er værd at yde sit bedste [side 152] for at opfylde. Når dette syn på sandheden er almindelig anerkendt, sådan som det bliver, når racen er tilstrækkelig intelligent, vil evolutionen skride trygt og sikkert frem og fejltagelserne være mindre talrige.

[side 153]

FØRSTE DEL

STYKKE D

Kundalini^{60 61} og ryggraden

I. KUNDALINI OG DE 3 TREKANTER.

1. *I hovedet.*
2. *I legemet.*
3. *Ved roden af rygsøjlen.*

II. OPVÆKKELSEN AF KUNDALINI.

Da kundalini og ryggraden ifølge sagens natur er et farligt emne, er det umuligt at fortælle ret meget om det, og vi vil derfor behandle det *meget* kortfattet.

Her må vi huske, at vi beskæftiger os med den æteriske genpart af ryggraden og ikke den knoglestruktur, vi kalder

---

⁶⁰ »*Kundalini*, slangekraften eller den gådefulde ild. Den kaldes den slangeagtige eller ringformede kraft på grund af dens spiralformede virksomhed eller udbredelse i legemet hos den asket, der udvikler kraften i sig. Det er en brændende elektrisk, okkult eller fohatisk kraft, den store urkraft som ligger til grund for alt organisk og uorganisk stof.« – *H. P. Blavatsky*.

⁶¹ »*Kundalini* er den statiske form for skabende energi i legemerne, og den er kilden til alle andre energier, inklusive prana ...

Ordet stammer fra tillægsordet 'kundalin' eller 'sammenrullet'. Den kaldes sammenrullet, fordi den sover eller ligger sammenrullet, og fordi den har en spiralagtig karakter ...

Med andre ord, denne kundalini shakti er den kraft, der, når den begynder at manifestere sig, viser sig som universet. At sige, at den er 'sammenrullet', er det samme som at sige, at den er i *hvile*, dvs. har form af en statisk potentiel energi ...

Kundalini shakti i individuelle legemer er kraft i hvile eller det statiske center, hvorom enhver form for eksistens, betragtet som kraft i bevægelse, drejer sig.« – *A. Avalon: The Serpent Power* (s. 35-36 i Dover udgaven fra 1974, o.a.).

rygraden eller rygsøjlen. Det er et faktum, som de, der behandler [side 154] emnet, ikke tager nok i betragtning. Der bliver lagt for stor vægt på de 3 kanaler, som udgør den tredobbelte rygrad.

Disse kanaler er vigtige i forbindelse med menneskets nervesystem, men i relation til det forhåndenværende emne er de i første omgang ikke så vigtige som den æteriske kanal, der er den enhed, som omgiver disse 3. Derfor må vi hele tiden huske, at vi beskæftiger os med:

- a. Den æteriske kanal,
- b. Ilden, der strømmer op gennem kanalen,
- c. Denne ilds møde med det fysiske legemes vitale stråleild i punktet mellem skulderbladene,
- d. Deres samlede opstigning til hovedet,
- e. Deres endelige blanding med den manasiske ild, som beliver de 3 hovedcentre.

I. KUNDALINI OG DE 3 TREKANTER

Ilden, der beliver trekanten i hovedet, er det højere modstykke til pranatrekanten midt i legemet og dens lavere afspejling ved roden af rygsøjlen. Derfor har vi i menneskeenheden 3 vigtige trekanter:

1. I hovedet – trekanten bestående af de 3 større centre:

- a. Pinealkirtlen,
- b. Hypofysen,
- c. Altamajorcentret.

2. I legemet – pranatrekanten:

- a. Centret mellem skuldrene,
- b. Centret over mellemgulvet,
- c. Milten.

3. Ved roden af rygsøjlen – de 3 lavere centre:

[side 155]

- a. Et punkt for enden af rygsøjlen,
- b. og c. De to større kønsorganer hos manden og kvinden.⁶²

Sammensmeltningen af stoffets og tankesindets ild resulterer i opladningen af alle stofatomerne i legemet. Det er hemmeligheden ved den umådelige udholdenhed, racens store tænkere og arbejdere lægger for dagen. Den resulterer også i en kolossal stimulering af de 3 højere centre i legemet, hovedet, hjertet og halsen, og elektrificeringen af hele dette område. Disse højere centre danner nu et magnetisk felt, der tiltrækker den 3. ild, åndens ild, og fremkalder en nedstrømning. Det mangebladede center på toppen af hovedet bliver overordentlig aktivt. Det er det samlende hovedcenter og summen af alle de andre centre. Stimuleringen af centrene i legemet ledsages eller gentages af denne sideløbende belivelse af den mangebladede lotus. Den er mødestedet for de 3 ildformer, legemets, sindets og åndens ild. Når den er helt stimuleret, er der skabt forbindelse til egoet, og derefter følger forbrændingen. Dette gentages i de finere redskaber og fører til den endelige afslutning og åndens befrielse.

Sammensmeltningen af stoffets to ildformer er resultatet af den evolutionære vækst, når den overlades til den almindelige, langsomme udvikling, tiden alene kan give. Denne forening sker tidligt i menneskets historie og er årsag til det

---

⁶² Det er ikke min hensigt at lægge nogen som helst vægt på den seksuelle side af dette emne, for det er organer, okkultisten ikke har noget med at gøre. Derfor vil jeg ikke opregne dem i detaljer. Jeg vil blot gøre opmærksom på, at med rejsningen af ilden ved roden af rygsøjlen og overførslen af dens opmærksomhed til de to højere trekanter kommer menneskets forløsning.

robuste helbred, det rent-levende og ret-tænkende menneske normalt burde have. Når stoffets (samlede) ild er kommet endnu længere frem ad den æteriske rygradskanal, møder den *manas' ild, som stråler ud fra halscentret*. Her er det vigtigt at tænke klart, og derfor er det nødvendigt at belyse dette temmelig dunkle område nærmere. [side 156]

1. De 3 større hovedcentre er (fysisk set):
  - a. Altacentret,
  - b. Pinealkirtlen,
  - c. Hypofysen.
2. De danner en manasisk trekant efter deres møde med de to lavere trekanters ild, dvs. når disse er forenet.
3. Men den rent manasiske trekant før denne sammensmeltning er:
  - a. Halscentret,
  - b. Pinealkirtlen,
  - c. Hypofysen.

Det er i den periode, hvor menneskeenheden bevidst aspirerer, sætter sin vilje ind på evolutionens side og på den måde gør sit liv konstruktivt.

Den anden ild, stoffets (dobbelte) ild, trækkes opad og smelter sammen med tankesindets ild gennem en forbindelse, der skabes i altamajorcentret. Dette center sidder ved kraniets basis, og der er en lille kløft mellem dette center og det sted, hvor stoffets ild kommer ud af rygradskanalen. En del af det arbejde, et menneske, som udvikler sin tænkeevne, må udføre, er at bygge en midlertidig kanal i æterisk stof for at udfylde kløften. Denne kanal er den fysiske afspejling af antahkaranaen,⁶³ [side 157] som egoet må bygge for at udfylde kløften

---

⁶³ »Mestersjælen er Alaya, den Universelle Sjæl eller Atma, og hvert Menneske har en Straale af den i sig og antages at kunne identificere sig

mellem det lavere og højere mentale, mellem det kausale redskab på mentalplanets 3. underplan og det manasiske permanente atom på 1. underplan. Det er det arbejde, alle fremskredne tænkere ubevidst udfører nu. Når kløften er helt udfyldt, bliver menneskets fysiske og mentale legeme koordineret og stoffets og tankesindets ild blandet. Det afrunder personlighedslivet og fører, som førnævnt, et menneske frem til indvielsesporten – hvor indvielse betyder beseglingen af det arbejde, der er udført. Det markerer afslutningen af en mindre udviklingscyklus og begyndelsen til overførslen af hele arbejdet til en endnu højere spiral.

Vi må hele tiden huske, at ilden fra roden af rygsøjlen og milttrekanten er *stoffets ild*. Det må vi ikke glemme eller lade os forvirre af. Den har ingen åndelig virkning og *vedrører udelukkende det stof, kraftcentre befinder sig i*. Disse kraftcentre styres altid af manas, tankesindet eller det iboende væsens bevidste virksomhed, men dette væsen holdes tilbage med hensyn til de virkninger, det prøver at opnå, indtil dets udtryksmidler og deres styrende og belivende centre reagerer tilfredsstillende. Derfor er det først længere fremme i evolutionen, og når disse redskabers stof er tilstrækkelig stimuleret af dets egen latente ild, at det kan opfylde sin langsigtede hensigt. Det er også derfor, at stoffets ild først må stige op til sit eget sted og genopstå fra sin langvarige begravelse og tilsyneladende prostitution, før den kan blive forenet med sin

---

selv med den og lade sig selv gaa op i den.« – *Stilhedens Røst*, 117, note 98.

»*Antahkarana* er lavere Manas, Forbindelses- eller Foreningsvejen mellem Personligheden og Højere Manas eller den menneskelige Sjæl. Ved Døden ødelægges den som Vej eller Forbindelsesmiddel, og dens Rester overlever i Skikkelse af Kama Rupa – Skallen.« – *Stilhedens Røst*, 117-118, note 99.

Antahkaranaen er den imaginære vej mellem det personlige og det upersonlige selv, og sansningens hovedfærdselsåre. Den er slagmarken, hvor herredømmet over det personlige selv vindes. Den er aspirationens vej, og hvor der er længsel efter godhed, findes også antahkaranaen – se *Stilhedens Røst*, 48, 51, 52.

Fader i himlen, den 3. logos, som er selve stoffets intelligens. Her er der igen en overensstemmelse. Selv det fysiske atom har sit mål, sine indvielser og sin endelige triumf.

I de to næste hovedafsnit vil vi behandle andre aspekter af dette emne så som centrene og deres forbindelse med manas, åndens ild og manas, og den endelige blanding af de 3 ildformer. I dette afsnit begrænser vi os til studiet af stof og ild og vil ikke afvige fra det, fordi der ellers kan opstå forvirring.

II. OPVÆKKELSEN AF KUNDALINI

Hvordan denne ild ved roden af rygsøjlen kan opvækkes, den måde den (afhængig af strålen) bør udbredes på, dens blanding [side 158] med pranailden og deres videre fremmarch hører for manges vedkommende fortiden til, og til alt held for racen blev målet nået uden en bevidst indsats. Nu kommer så den næste blanding med tankesindets ild. Kun sjældent er det lykkedes mennesker at føre ilden op gennem mere end én kanal i den tredobbelte søjle. Derfor er to tredjedele af dens virkning hos de fleste begrænset til en stimulering af forplantningsorganerne. Først når ilden uhindret strømmer op gennem endnu en kanal, sker den fuldstændige sammensmeltning med manas' ild, og først når den med en ensartet vibration strømmer geometrisk op gennem alle 3 kanaler på én gang, er der tale om en egentlig kundalinirejsning, hvor ilden kan udføre sit rensningsarbejde ved at brænde det adskillende væv og de begrænsende partikler op. Når det sker, bliver den tredobbelte kanal til én kanal. Heraf kommer faren.

Der kan ikke siges mere om dette emne. Den, der prøver at styre stoffets ild, leger med en ild, som efter al sandsynlighed vil ødelægge ham. Han skulle ikke kaste blikket bagud, men løfte det mod det plan, hvor hans udødelige ånd bor, og derefter, gennem selvdisciplin, tankekontrol og en bevidst forædling af sine stoflige legemer (både det fysiske og de finere) kvalificere sig til at blive redskab for den guddommelige fødsel og deltage i den 1. indvielse. Når Kristusbarnet (som de kristne så smukt udtrykker det) er født i hjertets

krybbe, kan denne guddommelige gæst bevidst styre de lavere stoflegemer ved hjælp af det indviede tankesind. Først når buddhi vinder stadig stigende kontrol over personligheden via mentalplanet (og heraf kommer nødvendigheden af at bygge antahkaranaen), vil personligheden reagere på det, der er over den, og de lavere ildformer stige op og blande sig med de to højere. Først når ånden styrer stofredskaberne med tankens kraft, indtager det subjektive liv sin retmæssige plads. Da blusser Guds flamme i det indre op, så formen tabes af syne, og de »retfærdiges sti er som lysskæret, der bliver lysere, til dagen er på sit højeste« (*Ordsp.* 4:18, o.a.).

FØRSTE DEL

STYKKE E

Bevægelse på det fysiske og astrale plan

- I. INDLEDENDE BEMÆRKNINGER.
  - 1. *Det trefoldige mål.*
  - 2. *Den trefoldige funktion.*
  - 3. *Den trefoldige virkemåde.*
- II. ROTATIONENS VIRKNINGER.
  - 1. *Adskillelse.*
  - 2. *Bevægelsesimpuls.*
  - 3. *Friktion.*
  - 4. *Absorption.*
- III. ROTATIONENS EGENSKABER.
  - 1. *Inerti.*
  - 2. *Bevægelighed.*
  - 3. *Rytme.*
- IV. ROTATION OG SYMBOLIK.
- V. BEVÆGELSE OG CENTRENE.
  - 1. *Centrenes natur.*
  - 2. *Centrene og strålerne.*
  - 3. *Centrene og kundalini.*
  - 4. *Centrene og sanserne.*
  - 5. *Centrene og indvielse.*

I. INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

Først vil jeg gerne understrege det faktum, at den bevægelse, vi beskæftiger os med her, er den, der skyldes den latente ild i selve stoffet, en bevægelse som er urstrålens, den aktive intelligens' primære kendetegn og grundlæggende karakter. Eller, for nu at udtrykke det anderledes: Den er den mest fremtrædende egenskab ved 3. logos, Brahma, betragtet som

skaberen, og denne egenskab er produktet eller resultatet af en tidligere manifestation. Hver af de 3 logoi udviser, når de er manifesteret [side 160] og derfor personificeret, en bestemt egenskab, der er mere fremtrædende end de andre. Hver især rummer de stort set dem alle, men samtidig udtrykker de et af de 3 aspekter så dybtgående, at de opfattes som selve dette aspekt. Det svarer til, at f.eks. de inkarnerende jivaer har en vibration, der er deres hovedfrekvens, selvom de måske også har mindre vibrationer, som er underordnede i forhold til den. Lad os gøre dette helt klart, for det er en grundlæggende sandhed, der ligger her.

1. Det trefoldige mål,
2. Den trefoldige funktion,
3. Den trefoldige virkemåde.

Den 3. logos, eller Brahma, er karakteristisk ved aktiv intelligens. Hans virkemåde er det, vi kalder *roterende*, eller den regelmæssige omdrejning af stoffet i systemet, en omdrejning som i første omgang sætter hele afgrænsningens stof i bevægelse og siden differentierer det i 7 planer med hver sin vibrationstakt eller frekvens. På hvert af disse planer gentages processen, så dets stof først viser sig som en helhed og derefter i 7 grupper. Denne differentiering af stoffet fremkaldes af rotationsbevægelsen og styres af *økonomiloven* (en af de kosmiske love), som vi senere skal beskæftige os med, idet vi her blot vil indskyde, at denne lov kan opfattes som den styrende faktor i 3. logos' liv. Altså:

- a. Hans *mål* er den fuldkomne blanding af ånd og stof.
- b. Hans *funktion* er at manipulere prakriti eller stof, så det kan opfylde åndens behov og leve op til dens krav.
- c. Hans *virkemåde* er roterende, eller gennem stoffets omdrejning at øge dets aktivitet og dermed gøre det mere smidigt.

Alle disse tre begreber styres af økonomiloven, der er loven om tilpasning i tid og rum eller vejen med mindst modstand. Det er denne vej, som søges og følges på stofsiden af tilværelsen. Derudover manifesterer Brahma vilje, fordi han er målbevidst, og kærlighed, fordi kærlighed er vejen med mindst modstand i dette solsystem. Selvom dette er en okkult udtalelse, [side 161] der er værd at lægge mærke til, må vi hele tiden huske, at han primært er aktivitet og intelligens med henblik på tilpasning, og at det er hans hovedegenskab.

Den 2. logos, Vishnu, den guddommelige visdomsstråle, det store buddhiske princip, der søger at blande sig med intelligensprincippet, er karakteristisk ved kærlighed. Hans bevægelse er det, vi kunne kalde *spiralcyklisk*. Idet han benytter sig af atomernes rotation, tilføjer han sin egen form for bevægelse, en spiralformet periodisk bevægelse, og gennem denne kredsfornede eller elliptiske omdrejning (omkring et centralt punkt i en stadig stigende spiral) opnås der to resultater:

- a. Han samler atomerne til former.
- b. Gennem disse former får han den fornødne kontakt og udvikler fuld bevidsthed på den menneskelige evolutions 5 planer, idet han gradvis forfiner og forædler formerne, mens kærlighedens ånd eller den guddommelige flamme kredser videre mod sit mål, det mål som også er den kilde, den kom fra.

Disse former er alle kuglerne eller atomerne i solsystemet, eller inden for solafgrænsningen, og den største kategori er de 7 ånders eller de 7 planetariske logos kloder.

Efter disse større kugler følger så alle de mindre kugler, der udgør manifestationens forskellige grader ned til elementalessensen på involutionsbuen.⁶⁴ Vi må huske, at på involuti-

---

⁶⁴ *Elementalessens* består af stofansamlinger på et af mental- eller be- gærplanets 6 ikke-atomare underplaner – ansamlinger der ikke selv ud- gør former, som væsener kan bebo, men det materiale, sådanne former kan bygges af.

onsvejen er det først og fremmest Brahmas virksomhed, i hans søgen efter vejen med mindst modstand, der mærkes. På evolutionsvejen mærkes den 2. logos' arbejde, som begynder et sted i tid og rum, der skjuler sig i den 2. kædes mysterium, men som fører til den fornødne vibration eller foreningen af de to manifestationsformer – den roterende og den spiralcykliske – midt i det, vi kalder 3. kæde. Det er det, vi forstår ved blandingen [side 162] af Brahmas virksomhed og Vishnus fremadskridende udvikling, og vi har en analogi i summen af de resultater, der blev opnået i 2. og 3. rodrace.

Den 2. logos' virksomhed styres af den kosmiske tiltrækningslov. Økonomiloven har som en af sine forgreninger en fremtrædende hjælpelev, der kaldes frastødningsloven. Derfor er den kosmiske tiltræknings- og økonomilov (set fra ét synspunkt) årsag til den evige frastødning, som finder sted, når ånden søger at befri sig for formen. Stofaspektet følger altid vejen med mindst modstand og støder alle tendenser til gruppedannelse fra sig, mens ånden, styret af tiltrækningsloven, hele tiden prøver at adskille sig fra stoffet ved at tiltrække sig en stadig mere velegnet stoftype i sine forsøg på at skille det virkelige fra det uvirkelige og bevæge sig fra illusion til illusion, indtil stoffets muligheder er fuldt udnyttet.

Til sidst mærker formens beboer impulsen eller tiltrækningen fra sit eget selv. F.eks. begynder (på grund af tiltrækningsloven) den reinkarnerende jiva, der er faret vild i illusionens labyrint, med tiden at opfatte vibrationen fra sit ego, som er logos i dens eget system, dens guddom i erfaringernes 3 verdener. Senere, når selve det egoiske legeme også opleves som en illusion, mærker jivaen monadens vibration og arbejder sig i henhold til samme lov tilbage gennem stoffet på den overmenneskelige evolutions to planer, indtil den smelter sammen med sin egen essens. Altså:

- a. Den 2. logos' *mål* er bevidsthed, som opnås i samarbejde med 3. logos.
- b. Hans *funktion* er bygningen af former, der kan fungere som hans erfaringsinstrumenter.
- c. Hans *virkemåde* er cyklisk og spiralformet, omdrejningen af tilværelsens hjul i ordnede cykler med et bestemt formål, og stofkuglernes drejning omkring et fast center inden for solperiferien.

Disse tre begreber styres af tiltrækningsloven, loven om samspillet eller aktionen og reaktionen: [side 163]

- a. Mellem Solen og dens 6 brødre.
- b. Mellem solsystemets 7 kredsende og roterende planer.
- c. Mellem alt i alle formers stof, selve stofkloderne og alle de kugler, der er indeholdt i andre kuglers form.

Den 1. logos er den kosmiske viljes stråle. Hans virkemåde består i at drive solafgrænsningen frem gennem rummet, men i hele denne mahamanvantara eller Brahmas dag (den logoi-ske cyklus) vil vi ikke være i stand til at opfatte det 1. aspekt, viljens eller kraftens aspekt, som det virkelig er. På nuværende tidspunkt kender vi det som livsviljen, der manifesterer sig gennem *formernes stof* (urstrålen og den guddommelige stråle), og som det, der i okkult henseende forbinder systemet med dets kosmiske center. På en måde, der er ufattelig for os, kanaliserer 1. logos andre konstellationers indflydelse ind i systemet. Når man (i den næste mahamanvantara) forstår dette 1. aspekt bedre, vil man også forstå Store Bjørns 7 rishiers virksomhed⁶⁵ og Sirius' overordnede indflydelse. I den nuværende manifestation af Sønnen eller vishnuaspektet er vi mere optaget af Plejaderne og deres indflydelse via

---

⁶⁵ »Hinduerne placerer deres syv oprindelige Rishi'er i den Store Bjørn.« – H.L. 4, 194. De 7 væsener, der virker gennem Bjørnens 7 stjerner, betragtes som prototyper for eller den livgivende kilde til de 7 himmelske mennesker, de planetariske logoi.

Solen og, i relation til vores planet, via Venus.

Dette, at 1. logos kun manifesterer sig i forbindelse med de to andre i systemet, er et dybt mysterium, som ikke engang de, der har taget den 6. indvielse, forstår helt.

Den 1. logos legemliggør »viljen til at leve«, og det var med hans hjælp, at manasaputraerne kunne manifestere sig objektivt i menneske- og devahierarkiet. I dette system udgør blandingen af den guddommelige visdomsstråle og det intelligente stofs urstråle den store dobbeltevolution. Bag disse kosmiske væsener står et andet væsen, som legemliggør viljen, og som bruger formerne – dog kun de store byggende devaers og det menneskelige hierarkis former i tid og rum. Han er det livgivende princip, *viljen-til-at-leve*-aspektet af de 7 hierarkier. [side 164] Ikke desto mindre er disse 7 hierarkier (som H.P.B. siger) visdommens syvfoldige stråle, dragen i dens 7 former.^{66 67 68} Dette er et stort mysterium, og kun mennesket, der fordyber sig i sin egen natur i manifestationsens 3 verdener, kan på nuværende tidspunkt finde en nøgle til det hele. Ligesom vores logos søger objektiv eksistens gennem sit solsystem i dets tredobbelte form (hvor den nuværende er den anden), søger også mennesket objektiv eksistens gennem sine 3 legemer, det fysiske, astrale og mentale. På nuværende tidspunkt er det polariseret i sit astrallegeme

---

⁶⁶ H.L. 1, 123-130.

⁶⁷ »Som regel må man, når der et eller andet sted i Indiens gamle, okkulte videnskab omtales *7 størrelser*, formode at disse 7 størrelser udsprang af 3 primære størrelser, og at disse 3 størrelser igen er udviklet af en enkelt størrelse eller monade. For nu at tage et velkendt eksempel så udspringer de 7 farver i sollyset af 3 primære farver, og de 3 primære farver findes side om side med de 4 sekundære farver i sollyset. På samme måde findes i mennesket de 3 primære størrelser, som bragte det til verden, side om side med de 4 sekundære størrelser, som udsprang af forskellige kombinationer af de 3 primære størrelser.« – *T. Subba Row: Five Years of Theosophy*, s. 102 (T. Subba Row: Esoteric Writings, s. 288 i den reviderede udgave fra 1931, o.a.).

⁶⁸ H.L. 1, 124, 129-130.

eller 2. aspekt, ligesom den udifferentierede logos er polariseret i sit 2. aspekt. I tid og rum, som vi opfatter dem nu, styres alle jivaer af følelse og begær, og ikke af vilje, men samtidig styrer viljesaspektet manifestationen, for egoet, der er kilden til personligheden, har viljen til at udtrykke kærlighed.

Vanskeligheden ligger i det begrænsede tankesinds manglende evne til at fatte betydningen af denne trefoldige manifestation, *men dybe overvejelser over personligheden og dens forhold til egoet, som er kærlighedsaspektet, men som i relation til manifestationen i de 3 verdener alligevel også er viljesaspektet*, vil måske kaste et svagt lys på de samme problemer hævet til guddommens plan, eller udvidet fra mikrokosmiske til makrokosmiske sfærer. [side 165]

Mahadevaaspektet eller den 1. logos (der legemliggør kosmisk vilje) kontrolleres af synteseloven, den kosmiske lov som styrer tendensen til sammensmeltning. Blot er det i dette tilfælde ikke sammensmeltningen af stof og ånd, men sammensmeltningen af de 7 til de 3 og de 3 til den ene. Disse tre tal står primært for ånd, kvalitet eller princip og ikke så meget for stof, selvom stof tilpasser sig, når det stimuleres af ånden. Synteseloven har en direkte forbindelse med et væsen, der er større end vores logos, og er den lov, hvormed dette væsen styrer vores systems logos. Det er en åndelig forbindelse, som resulterer i tilbagetrækning eller den syntese af de åndelige elementer, der vil føre til deres *bevidste* (hele pointen ligger i ordet »bevidste«) tilbagevenden til deres kosmiske syntesepunkt eller sammensmeltning med deres kilde. Kilden er **DEN OM HVEM INTET KAN SIGES**, sådan som vi tidligere har set.

Nu kan vi så opsummere informationerne om 1. logos, sådan som vi gjorde det med de andre logoi:

- a. Hans *mål* er syntesen af de ånder, som udvikler bevidsthed gennem manifestation, og som, ved hjælp af erfaringer i stof, forøger deres egenskaber.
- b. Hans *funktion* er med viljens hjælp at holde dem manife-

steret i den ønskede periode, og senere *trække dem tilbage* igen og blande dem med deres åndelige kilde. Vi må altså huske, at principielt styrer 1. logos de kosmiske eller ekstra-systemiske væsener, 2. logos solvæsenerne og 3. logos månevæsenerne og deres modstykke andre steder i systemet.

Men så længe menneskets tankesind er på sit nuværende stade, må denne regel ikke tages alt for bogstaveligt. Mysteriet ligger i erkendelsen af, at alting sker i et guddommeligt samarbejde, der har sin rod uden for systemet. Det er grunden til, at 1. logos kaldes ødelæggeren, for han er tilbagetrækning set nedefra og op. Hans arbejde er syntesen af ånd med ånd, og i sidste instans deres tilbagetrækning fra stoffet og sammensmeltning med deres kosmiske kilde. Derfor er det også ham, som fremkalder pralaya eller opløsningen af formen – den form ånden er trukket tilbage fra. [side 166]

Hvis vi fører analogien ned til mikrokosmos, vil vi måske få et glimt af den samme idé og bedre kunne forstå den. Egoet (som for mennesket på det fysiske plan er, hvad Logos er for sit system) er også den livgivende vilje, den der nedbryder formerne, fremkalder pralaya og trækker det indre åndelige menneske ud af dets tredobbelte legeme og ind i sig selv, centret for det lille system. Egoet er ekstra-kosmisk, hvad angår mennesket på det fysiske plan, og gennem erkendelsen af dette faktum vil der måske blive kastet lys på det oprindelige kosmiske problem, som vedrører Logos og »de ånder, der er i forvaring«, som de kristne udtrykker det.

- c. Hans *virkemåde* er fremdrift. Det er hans vilje, der ligger bag evolutionen, og det er ham, der driver ånden fremad gennem stoffet, til den i sidste instans kommer ud af stoffet igen og har gjort to ting:

For det første, føjet egenskab til egenskab, så den kommer ud med de kvaliteter, erfaringen har bibragt den.

For det andet, forøget selve stoffets vibration ved hjælp af dets egen energi, så stoffet på pralaya- eller formørkel-

sestidspunktet har to hovedegenskaber: aktivitet som resultat af økonomiloven, og en dobbelt magnetisme som resultat af tiltrækningsloven.

Disse tre begreber styres af synteseloven, der er loven om en sammenhængende vilje-til-at-være, som består, ikke alene i tid og rum, men også i en endnu større cyklus.

Disse indledende udtalelser er fremsat i et forsøg på at vise syntesen af det hele, men med brugen af ord kommer en begrænsning og fordunkling af idéen. Ord ligefrem tilslører eller skjuler tanker, nedsætter deres klarhed og forvirrer begreberne ved at udtrykke dem. Den 2. og 3. logos' arbejde er (fordi det består i manifestationen af den indre ånd) lettere at forstå i store træk end den 1. logos', den belivende viljes mere esoteriske arbejde.

Måske vil det kaste lys på problemet at se det under en anden synsvinkel, *ildens*. [side 167]

Den 3. *logos* er ild i stof. Han brænder ved friktion og vinder fart og øget vibration med kuglernes rotation, idet der i samspillet mellem dem opstår friktion.

Den 2. *logos* er solild. Han er blandingen af stoffets og åndens elektriske ild, hvilket i tid og rum giver det, vi kalder solild. Han er ildens kvalitet eller selve den flamme, som frembringes af denne sammensmeltning. Der er en parallel til dette i stoffets stråleild eller f.eks. den centrale sols, en planets eller et menneskes udstråling – hvor vi kalder sidstnævnte for magnetisme. Et menneskes udstråling eller karakteristiske vibration er resultatet af åndens og stoffets blanding og stoffets eller formens tilpasning til det indre liv. Det objektive solsystem, eller den manifesterede sol, er resultatet af åndens (den elektriske ilds) blanding med stof (ild ved friktion), og Sønnens udstråling i tid og rum afhænger af stoffets og formens tilpasning til det indre liv.

Den 1. *logos* er elektrisk ild, den rene ånds ild. Alligevel er han i manifesteret tilstand Sønnen, for i foreningen med stoffet (Moderen) frembringes Sønnen, ved hvem han kendes.

»Jeg og Faderen er ét«⁶⁹ er den mest okkulte udtalelse i den kristne bibel, for den henviser ikke alene til menneskets forening med sin kilde, monaden, via egoet, men også til alt livs forening med sin kilde, viljesaspektet, den 1. logos.

Nu vil vi prøve at begrænse os til stoffets ild og dens aktive virkning på de hylstre, den beliver, og de centre, der primært er under dens kontrol.

Som vi har fået at vide, og som det er almindelig kendt, er varmens virkning på stof at fremkalde den aktivitet, vi kalder rotation eller kuglernes omdrejning. Nogle af de gamle bøger, og blandt dem nogle få der endnu ikke er tilgængelige i Vesten, fortæller, at hele himmelhvælvingen er en kæmpemæssig kugle, der langsomt drejer sig ligesom et gigantisk hjul, og i sin omdrejning fører alle de konstellationer og universer den indeholder med sig. Det er en udtalelse, som mennesket med sit begrænsede tankesind og sin nuværende videnskabelige [side 168] udrustning ikke kan verificere, men som alle okkulte udsagn rummer den spiren til erkendelse, kimen til sandhed og nøglen til universets mysterium. Her er det nok at sige, at klodernes rotation inden for solperiferien er et anerkendt okkult faktum, og meget tyder på, at videnskaben selv fremsætter den hypotese, at solsystemet også roterer på sin tildelte plads mellem konstellationerne. Her vil vi imidlertid ikke beskæftige os med denne synsvinkel, men kun studere klodernes og alle de mindre kuglers rotation i systemet, idet vi hele tiden holder os for øje, at vi nu udelukkende beskæftiger os med selve stoffets iboende egenskaber og ikke med stof i samarbejde med sin modsætning, ånd – det samarbejde der fremkalder den spiralcykliske bevægelse.

II. ROTATIONENS VIRKNINGER

Hver kugle i det makrokosmiske legeme roterer. Denne rotation har visse virkninger, som kan opregnes på følgende måde:

---

⁶⁹ *Bibelen: Johannes-evangeliet, 10:30.*

1. Adskillelse. Gennem rotationen blev alle kuglerne udskilt, og de danner, som vi ved, følgende atomare enheder:

- a. Solsystemet opfattet som et kosmisk atom, hvor alle de såkaldte atomer inden for dets omkreds betragtes som molekylære.
- b. De 7 planer betragtet som 7 store kugler, der roterer *på tværs* inden for solperiferien.
- c. De 7 stråler betragtet som de former, der indhyller de 7 ånder. De er selv kugleformede farvebælter, som roterer *på langs* og sammen med de 7 planer danner et mægtigt sammenflettet netværk. Disse to sæt kugler (planerne og strålerne) udgør hele solsystemet og frembringer dets kugleform.

Lad os nu vende opmærksomheden fra de bevidstheder, der besjæler disse tre typer kugler, og koncentrere os om den idé, at hvert plan er en kæmpemæssig stofkugle, som drives af latent varme og roterer i en bestemt retning, og at hver lysstråle, uanset hvilken farve den har, også er en stofkugle af den yderste finhed, som roterer i en retning, der er vinkelret på [side 169] planernes. På grund af dette samspil har disse kugler en strålingseffekt på hinanden, og derfor frembringes den helhed, vi kalder »ild ved friktion«, ved at stofkugler med deres latente varme nærmer sig og påvirker andre kugler.

Som en illustration, og for klarhedens skyld, kan vi i forbindelse med disse to typer kugler sige, at:

- a. Planerne roterer øst-vest.
- b. Strålerne roterer nord-syd.

Men her må de studerende være opmærksomme på, at vi ikke refererer til bestemte steder i rummet. Vi bruger simpelthen dette billede for at gøre en dunkel idé lettere at forstå. Hvis vi betragter strålerne og planerne som helhed, er der ingen nord, syd, øst eller vest. Men her kommer et punkt, som er virkelig interessant, om end det også gør tingene mere kompliceret.

Det er netop denne vekselvirkning, som muliggør de 4 maharajaers eller karmaherrers arbejde. Det firfoldige personlighedsaspekt og alle andre firleddede størrelser kan opfattes som en af de grundlæggende stofkombinationer, der frembringes af planernes og strålernes dobbelte rotation.

De 7 planer roterer omkring deres akse og opfylder dermed betingelserne for at være atomer.

De 7 kugler, vi kalder underplaner, opfylder også betingelserne. Hvert plan har sine 7 hjul eller underplaner, som roterer i kraft af deres egen iboende varme – den latente varme i det stof de består af.

Kuglerne eller atomerne i enhver form, fra den logoiske form, vi har beskæftiget os med, ned til det fysiske grundatom og det molekylære stof, der medgår til bygningen af det fysiske legeme, udviser tilsvarende egenskaber.

Alle disse kugler følger bestemte regler, opfylder bestemte betingelser og er karakteristiske ved de samme grundlæggende egenskaber. Vi vil senere behandle disse betingelser, men nu må vi fortsætte med rotationens virkninger. [side 170]

2. Bevægelsesimpuls. Gennem rotationen får alle kuglerne en vis bevægelsesimpuls og frastøder dermed hinanden. Vi har omtalt frastødningsloven som en af de underordnede grene af den store økonomilov, der styrer stoffet. Frastødning frembringes af rotation og er grundlaget for den adskillelse, som forhindrer atomerne i at røre hinanden, som holder planeterne i faste og sikre baner i rummet og i en bestemt afstand fra deres systemiske center, og som også forhindrer planerne og underplanerne i at miste deres individuelle stofkarakter. Her ser vi begyndelsen til den ældgamle duel mellem ånd og stof, den duel der er så karakteristisk for manifestationen, hvor det ene aspekt er underlagt tiltrækningsloven, mens det andet styres af frastødningsloven. Tidsalder efter tidsalder fortsætter konflikten, mens stoffet gradvis mister sin magt. Langsomt (så langsomt at det næsten ikke kan mærkes på det fysiske plan) svækker åndens tiltræknings-

kraft stoffets modstand, indtil det ved afslutningen af de større solcykler ødelægges (som det hedder), og frastødningsloven overvindes af tiltrækningsloven. Det er en ødelæggelse af formen og ikke selve stoffet, for stof er uforgængeligt. Det sker allerede nu i forbindelse med det mikrokosmiske liv og er årsag til opløsningen af formen, der netop opretholder sig selv som en adskilt enhed ved at støde alle andre former fra sig. Det sker også gradvist og umærkeligt i forbindelse med *Månen*, der ikke længere frastøder Jorden, men afgiver selve sin substans til denne planet. H.P.B. hentyder til det i *Den hemmelige lære*, og jeg har her angivet den lov, som styrer processen.⁷⁰

3. Friktion. Rotationen skaber friktion mellem alle atomare legemer, og det er baggrunden for: **[side 171]**

- a. Atomets vitalitet.
- b. Atomets indre sammenhæng.
- c. Dets evne til at fungere.
- d. Den varme, der afgives til den samlede form, atomet nu engang er en del af, hvad enten varmen skyldes en planets rotation i den makrokosmiske form eller en fysisk legemscelles rotation i den mikrokosmiske form.
- e. Den endelige forbrænding eller opløsning, som sker, når den latente ild og stråleilden har nået et bestemt stadium. Det er hemmeligheden ved den endelige formørkelse og pralaya, men kan ikke holdes ude fra de to andre faktorer, solild og elektrisk ild.

---

⁷⁰ »*Månen* (vor drabant) lader hele sit liv, al sin energi og alle sine kræfter strømme ind i den laveste af vor planetkædes kloder – klode D, vor jord – hvorpå den efter denne overføring af sine principper til et nyt center faktisk bliver en død planet, i hvilken rotationen næsten er ophørt siden vor klodes fødsel.« – H.L. 1, 197-198.

4. Absorption. Rotationen fører til absorption gennem den fordybning, der findes i alle roterende kugler af atomart stof det sted på kuglens overflade, som svarer til det, der på en planet kaldes nordpolen. Man kan få en forestilling om det, jeg prøver at fortælle, ved at studere atomet, som det blev afbildet i Babbitts *Principles of Light and Colour* og senere i fru Besants *Occult Chemistry*.⁷¹ Denne fordybning frembringes af stråler, der løber vinkelret på kuglens rotation og strømmer fra nord mod syd ned til midtpunktet. Her øger de den latente varme, skaber en større bevægelsesimpuls og giver atomet en bestemt karakter, afhængig af hvilken kilde strålingen kommer fra. Denne absorption af strømninger udefra er hemmeligheden ved den ene kugles afhængighed af den anden og har sit modstykke i en stråles cykliske bevægelse gennem et plans kugle. Selvom atomet siges at være kugleformet, er det mere nøjagtigt en kugle med en svag fordybning det sted, hvor kraften, som beliver kuglens stof, strømmer ind. Det gælder alle kugler fra solkuglen ned til det stofatom, vi kalder cellen i den fysiske krop. Gennem fordybningen i det fysiske atom strømmer den livgivende kraft ind udefra. Hvert atom er både positivt og negativt. Det er modtagende eller negativt med hensyn til den indstrømmende kraft, og positivt eller afgivende med hensyn [side 172] til sin egen udstråling og i forbindelse med virkningen på omgivelserne.

Det gælder også hele solsystemet i relation til dets kosmiske omgivelser. Der strømmer kraft ind i solsystemet fra tre kilder og via tre kanaler:

- a. Solen Sirius,
- b. Plejaderne,
- c. Store Bjørn.

Her vil jeg gerne gøre opmærksom på forbindelsen eller overensstemmelsen mellem denne udtalelse og en, der tidligere blev fremsat, da vi talte om Solens stråling og de kana-

---

⁷¹ Afbildet i [diagram XI](#), o.a.

ler, den mærkes igennem. Disse strømme eller stråler kalder vi:

- a. Akashiske,
- b. Elektriske,
- c. Praniske.

Med hensyn til den okkulte betydning af det, der her antydes, kan vi kun belyse det ene punkt og må lade den studerende selv udarbejde de to andre forbindelser. Plejaderne er kilden til elektrisk energi i solsystemet, og ligesom vores sol er legemliggørelsen af hjerte- eller kærlighedsaspektet af Logos (der selv er hjertet i [DEN OM HVEM INTET KAN SIGES](#)), er Plejaderne den feminine modpol til Brahma. Tænk over det, for der ligger meget i denne udtalelse.

Her er der givet nogle generelle oplysninger om stoffets rotation og dens virkninger i forskellige kugler. Hvad, der er sagt om den ene kugle eller det ene atom, kan siges om dem alle sammen (hvis det da er et okkult faktum), og nu skulle vi så kunne opstille rotationens fire virkninger:

1. Adskillelse eller frastødningsvirkningen,
2. Bevægelsesimpuls eller den indre virkning,
3. Friktion eller den ydre virkning,
4. Absorption eller tiltrækningsvirkningen [[side 173](#)]

på atomer af enhver størrelse og art – et solsystem, en sol, en planet, et plan, en stråle, egoets legeme eller en celle i den fysiske krop.

III. ROTATIONENS EGENSKABER

Enhver roterende stofkugle er karakteristisk ved 3 egenskaber: inertie, bevægelighed og rytme.

1. Inerti. Denne karakteriserer ethvert atom ved manifestationens frembrud i begyndelsen af en solcyklus eller mahamanvantara (100 Brahmas år) eller ved skabelsen af en kæde,

en klode eller enhver anden kugleform, uden undtagelse. Denne udtalelse dækker altså samtlige former, der manifesterer sig i solsystemet.

Lad os gøre det helt klart, at vi her beskæftiger os med selve stoffets 3 egenskaber og ikke med bevidsthed. Inerti er resultatet af manglende aktivitet og stofildens relative passivitet. Under formørkelse eller pralaya er denne ild latent og bliver ikke stimuleret af atomernes samling til former og disses påvirkning af hinanden. Men når der findes former, og loven om frastødning og tiltrækning træder i kraft og gør udstråling mulig, da bliver den stimuleret og øger gradvis sin strålevirkning og hastighed, hvilket i sidste instans, inde fra selve atomet og gennem dets egen rotation, frembringer den næste egenskab.

2. Bevægelighed. Stoffets iboende ild frembringer rotation. I sidste instans resulterer denne rotation i stråling. Stoffets udstråling (resultatet af dets dobbelte varme) har ifølge sagens natur en virkning på andre atomer i omgivelserne (uanset om disse omgivelser er det kosmiske rum, systemets rum eller menneskets fysiske legeme), og dette samspil fører til frastødning eller tiltrækning alt efter det kosmiske, systemiske eller fysiske atoms polaritet. Det er det, der får formerne til at hænge sammen. Legemer eller samlinger af atomer bliver manifesteret og består i større eller mindre cykler, indtil den tredje egenskab for alvor kommer frem.

3. Rytme, eller den fuldkomne balance og ligevægt. Denne perfekte balance har igen bestemte virkninger, som vi kan opregne [side 174] og tænke over, selvom de måske virker paradoksale og selvmodsigende for vores begrænsede tanke-sind.

Begrænsningen ligger i os selv, i brugen af ord og ikke i nogen egentlig unøjagtighed. Disses virkninger er:

- a. Formens opløsning.
- b. Frigørelsen af den essens, formen rummer.
- c. Åndens og stoffets adskillelse.
- d. Cyklens afslutning, hvad enten det er en menneske-, planet- eller solcyklus.
- e. Formørkelse og objektivitetens eller manifestationens ophør.
- f. Essensens tilbagetrækning og det differentierede stofs sammensmeltning med urstoffet.
- g. Enden på tid og rum, som vi opfatter dem.
- h. De 3 ildformers forening og den efterfølgende »selvantændelse«, hvis man kan udtrykke det på den måde.
- i. Syntesen af stoffets 3 former for bevægelse: roterende, spiralcyklisk og fremadskridende. Denne samlede bevægelse vil blive fremkaldt af vekselvirkningen mellem stoffets, sindets og åndens ild.

Når der opnås balance eller rytme i et solsystem, et plan, en stråle, et kausallegeme eller et fysisk legeme, slipper formens beboer ud af sit fængsel. Han kan trække sig tilbage til sin kilde og er befriet for det hylster, der hidtil har virket som et fængsel, og han kan slippe væk fra nogle omgivelser, han har brugt til at gøre erfaringer i og som slagmark for modsætningsparrene. Derefter går hylstret eller formen automatisk i opløsning.

IV. ROTATION OG SYMBOLIK

Enhver roterende stofkugle kan afbildes med de generelle kosmiske symboler, som bruges til skildring af evolutionen.

1. Cirklen. Denne står for det udifferentierede stofs afgrænsning. Den står for et solsystem eller det logiske legeme, æterisk set. Den står for en planet eller et himmelsk menneskes legeme, [side 175] æterisk set. Den står for et menneskelegeme, ligeledes æterisk set, og i alle tilfælde står den for dem i den første eller tidligste fase af manifestatio-

nen. Endelig står den for en enkelt celle i det menneskelige redskab, og for kemikerens eller fysikerens atom.

2. Cirklen med punktet i centrum. Denne angiver varmeudviklingen i stoffets kerne, ildpunktet, rotationens begyndelse, atomets første indtrængen i et andet atoms indflydelsessfære, drevet af latent varme. Det fremkalder den første stråling, den første tiltrækning, og dermed også en frastødning, hvilket fører til:

3. Cirklen delt i to. Denne markerer stofatomets aktive rotation og begyndende bevægelighed, der fremkalder en forøgelse af påvirkningen fra det positive punkt i atomet, indtil dets indflydelsessfære strækker sig fra centret helt ud til omkredsen. Her møder den påvirkningen fra de omgivende atomer. Det fører til stråling, og der viser sig en fordybning, som markerer ind- og udstrømningen af kraft eller varme.

Her viser vi blot, hvordan de kosmiske symboler kan bruges på stoffet og beskæftiger os ikke med noget andet aspekt af manifestationen end det rent materielle. F.eks. bruger vi symbolet med punktet i cirklen på stofkuglen og det latente varmepunkt og betragter i den forbindelse ikke stoffet som besjælet af et væsen, der for stoffet udgør et bevidst liv.

Vi beskæftiger os kun med stof og latent varme, med resultatet af rotation og strålevarme og det deraf følgende samspil mellem atomare legemer. Det var det, vi satte os for, da vi begyndte på denne femte del, bevægelse i hylstrene.

4. Cirklen delt i fire. Det er den egentlige stofcirkel, det ligearmede kors som står for Helligånden, der er personificeringen af aktivt intelligent stof. Den viser stoffets firdimensionale karakter og ildens udstråling i fire retninger, hvor tre af retningerne symboliseres af de trekanter, der dannes af korsets fire arme. Den afbilder ethvert atoms firdobbelte omdrejning. Hermed menes ikke atomets evne til at foretage fire forskellige omdrejninger, men omdrejningens firdimensionale karakter som er det mål, der sigtes på, og som netop nu, i denne 4. runde og 4. kæde, begynder at vise sig i stoffet. Efterhånden som [side 176] den 5. spirilla eller kraftstrøm i et atom bliver udviklet, og mennesket lærer at opfatte en firdi-

mensional rotation, vil man forstå, hvor præcist dette symbol er. Da vil man se, at alle hylstre i deres udvikling fra inertie via bevægelighed til rytme gennemgår alle stadier, hvad enten det er logoiske hylstre, strålerne som de himmelske mennesker indhyller sig i, planerne der udgør visse solvæseners legeme, kausallegemet (eller egoets hylster på mentalplanet), den æteriske del af det fysiske menneskelegeme eller en celle i dette æterlegeme. Alle disse former (som består af æterisk stof, der er alle formers *sande* stof) er til at begynde med udifferentierede ægformer. Senere begynder de at rotere aktivt eller manifestere latent varme. Derefter manifesterer de to aspekter, latent varme og strålevarme, og det fører i sidste instans til en firdimensional bevægelse, hvor hjulet eller den roterende form drejer ind i sig selv.

5. *Svastikaet* eller ilden, som ikke alene strækker sig fra centret ud til omkredsen i fire retninger, men også begynder at strømme rundt på hele overfladen og stråle ud til alle sider. Det betyder maksimal aktivitet på alle stofområder, indtil vi til sidst har et flammende ildhjul, der drejer i alle retninger, med strålende ildkanaler fra centret til omkredsen – ild inden i, uden på og omkring hjulet til det er helt fortæret, og der ikke er andet end fuldendt ild tilbage.

V. BEVÆGELSE OG CENTRENE

Vi kan betragte dette emne på flere måder. Der er skrevet og sagt meget om centrene, og de er omgærdet med stor mystik, som har vakt den uvidendes nysgerrighed og fristet mange til at blande sig i det, der ikke angår dem. Jeg vil prøve at kaste lidt lys på dette dunkle emne og betragte det under en ny synsvinkel, men jeg har absolut ikke til hensigt at give regler og anvisninger, som vil sætte et menneske i stand til at believe disse centre og gøre dem virksomme. Lad mig derfor give en alvorlig advarsel. Et menneske bør koncentrere sig om at leve et uselvisk liv, disciplinere sine lavere redskaber og gennem en ihærdig indsats rense og forædle sine hylstre. Når det har gjort det, og både hævet og stabiliseret sin vibration, vil det

opdage, [side 177] at centrenes udvikling og funktion har fulgt en parallel kurs, og at arbejdet (uden at det har deltaget aktivt i det) er skredet frem efter de ønskede retningslinjer. Der er store farer forbundet med at vække disse centre med uretmæssige metoder, og det menneske, som eksperimenterer med sit legemes ild uden den fornødne tekniske viden, vil blive ramt af alvorlige ulykker. Det vil måske lykkes det at vække ilden og intensivere centrenes virksomhed, men det kommer til at betale uvidenhedens pris ved at ødelægge stoffet, brænde kroppens eller hjernens cellevæv, udvikle sindssyge og åbne døren for strømninger og kræfter, der er uønskede og destruktive. Det er ikke udtryk for fejhed at bevæge sig med forsigtighed og omhu på disse områder, som vedrører det subjektive liv – det er uhyre fornuftigt. Der er altså tre ting aspiranten må gøre:

1. Rense, disciplinere og forædle sin trefoldige lavere natur.
2. Lære sig selv at kende, udruste sit mentallegeme og opbygge kausallegemet med gode gerninger og tanker.
3. Tjene racen i total selvforglemmelse.

Ved at gøre det følger han loven, skaber de rette betingelser for at blive undervist, gør sig i sidste instans fortjent til indivi-
elsesstavens anvendelse, og minimerer på den måde de farer som er forbundet med opvækkelsen af ilden.

Alt, hvad der er hensigten i denne afhandling, er at kaste lidt mere lys på disse centre, vise deres indbyrdes forbindelse og spore virkningerne af deres retmæssige udvikling. Med det formål vil vi, som sagt, dele emnet i følgende dele:

1. Centrenes natur.
2. Centrene og strålerne.
3. Centrene og kundalini.
4. Centrene og sanserne.
5. Centrene og indvielse.

Som det ses af ovenstående opstilling, er emnet ikke alene stort, men også dunkelt. Det skyldes først og fremmest det faktum, at før racen er almindelig clairvoyant, er den ikke i stand [side 178] til at verificere det, der siges, og må derfor acceptere udtalelserne fra dem, som giver sig ud for at vide. Senere, når mennesket selv kan se og bevise, vil det blive muligt at kontrollere disse udtalelser. Men tiden er endnu ikke inde, undtagen for de få.

1. Centrenes natur.

Lad os tage det første punkt: Jeg vil opregne de centre, vi skal beskæftige os med i denne afhandling, idet jeg holder mig meget tæt til det, som tidligere er givet, og ikke beskæftiger mig med alle centrene, men kun dem der direkte vedrører menneskets femfoldige evolution.

Som førnævnt vil mennesket, ved afslutningen af sin lange pilgrimsrejse, have været igennem de 5 naturriger på sin vej tilbage til kilden:

1. Mineralriget,
2. Planteriget,
3. Dyreriget,
4. Menneskeriget,
5. Det overmenneskelige eller åndelige rige,

og have udviklet fuld bevidsthed på de 5 planer:

1. Det fysiske plan,
2. Det emotionelle eller astrale plan,
3. Mentalplanet,
4. Intuitionsplanet eller det buddhiske plan,
5. Det åndelige, atmiske eller nirvaniske plan,

ved hjælp af de 5 sanser og deres modstykke på alle 5 planer:

1. Hørelse,
2. Følelse,
3. Syn,
4. Smag,
5. Lugt.

[side 179]

Når vi kommer til den 5. runde, vil 3/5 af menneskeheden have nået dette punkt og færdigudviklet sine 5 sanser på de 3 planer i de 3 verdener, mens underlæggelsen af de to sidste planer er overladt til de to resterende runder. Her vil jeg gøre opmærksom på et faktum, som sjældent bliver forstået, nemlig at i denne femfoldige menneskeevolution, og i dette solsystem, er de to sidste runder i hver planetcyklus, og den 6. og 7. rodrace i disse cykler, altid syntesedannende. Deres funktion består i at opsamle og sammenfatte alt, hvad der er opnået i de 5 foregående cykler. F.eks. vil, i denne rodrace, den 6. og 7. underrace samle og blande det, de 5 tidligere har udviklet. Analogien ligger i det faktum, at i dette solsystem er de to højere planer (det logoiske og monadiske) synteseplaner. Det ene er det plan, hvor Logos uddrager essensen af manifestationen, og det andet det, hvor monaden uddrager essensen og høster frugterne af objektiviteten.

Derfor vil vi kun beskæftige os med de centre, som vedrører udviklingen af de finere legemer, dvs. psykens evolution, og ikke dem der er forbundet med den faste fysiske krops evolution og formering. I førstnævnte kategori er der 5 centre:

1. Centret ved roden af rygsøjlen, det eneste af dem, vi beskæftiger os med, som har en fysisk virkning.
2. Centret i nærheden af solar plexus, det vigtigste i relation til astralplanet.
3. Centret på halsen, det vigtigste i relation til mentalplanet.
4. Centret der befinder sig i hjerteregionen og har en okkult forbindelse med det buddhiske plan.

5. Centret over toppen af hovedet, kroncentret, som er knyttet til det atmiske plan.

Vi beskæftiger os ikke med de lavere forplantningscentre eller milten, der har en direkte forbindelse med æterlegemet og fordeler pranaen. De er blevet behandlet tidligere.

Menneskets centre vedrører først og fremmest dets *ild-aspekt* eller guddommelige ånd. De er direkte forbundet med monaden, viljesaspektet, udødelighed, eksistens, viljen til at leve og de indre åndelige evner. De er ikke forbundet med objektivitet [side 180] og manifestation men med *kraft* eller det guddommelige livs egenskaber. Det makrokosmiske modstykke findes i *kraften*, som manipulerer de kosmiske stjernetåger og med sin hvirvlende rotation opbygger dem til planeter eller andre kugleformede legemer. Hver af disse planeter er udtryk for et kosmisk væsens »vilje til at leve«, og den kraft, der hvirvler rundt, roterer, bygger, fortætter og til stadighed holder formen sammen, er et kosmisk væsens kraft.

Denne kraft udgår fra visse store brændpunkter på det kosmiske mentalplan, stiger ned til det kosmiske astralplan, hvor den danner tilsvarende kosmiske brændpunkter, og munder ud i nogle store centre på det 4. kosmiske æterplan (vores solsystems buddhiske plan). Disse centre afspejles eller reproduceres så igen i den menneskelige tilværelses 3 verdener. Derfor har de himmelske mennesker centre på 3 solplaner, et faktum vi må huske.

- a. Det monadiske plan, de 7 strålers plan.
- b. Det buddhiske plan hvor mestrene og deres disciple danner de 49 centre i de 7 himmelske menneskers legeme.
- c. Det fysiske plans 4. æterplan hvor de hellige planeter, de himmelske menneskers faste legeme, findes i æterisk stof.

Her kan vi igen spore den mikrokosmiske overensstemmelse: Hos mennesket findes centrene på mentalplanet, hvorfra impulsen til fysisk eksistens eller viljen til at inkarnere udgår. Derfra kan de følges ned til astralplanet og i sidste instans til

de æteriske planer, den 4. æter, hvor de gennemgår praktisk talt samme udvikling som de planetariske centre og medvirker til at fremkalde objektivitet – idet de jo er kraftcentre.

Centrene dannes udelukkende af kraft, der strømmer ned fra egoet, som modtager den fra monaden. Her har vi årsagen til den gradvise forøgelse af centrenes vibration, efterhånden som først egoet bliver aktivt og overtager kontrollen, og senere (efter indvielse) monaden, og dermed fremkalder forandringer og øger vitaliteten i disse kugler af ild eller ren livskraft.

Derfor danner centrene, når de fungerer rigtigt, det »ildlegeme«, som i sidste instans er alt, hvad der er tilbage, først af [side 181] mennesket i de 3 verdener og senere af monaden. Dette ildlegeme er det »uforgængelige«⁷² legeme, Paulus taler om. Det er produktet af evolution, af den fuldkomne blanding af de 3 ildformer, som til sidst ødelægger formen. Når formen er ødelagt, er der dette u håndgribelige åndelige ildlegeme tilbage, en ren flamme kendetegnet ved 7 strålende centre, som brænder endnu kraftigere. Denne elektriske ild er resultatet af mødet mellem de to poler og illustrerer, når de er smeltet helt sammen, den okkulte sandhed i ordene: »Vor Gud er en fortærende ild«.⁷³

3 af disse centre kaldes større centre, fordi de repræsenterer den trefoldige monades 3 aspekter – vilje, kærlighed og intelligens:

1. Hovedcentret, monaden, vilje eller kraft.
2. Hjertecentret, egoet, kærlighed og visdom.
3. Halscentret, personligheden, aktivitet eller intelligens.

De to andre centre har først og fremmest noget med æterlegemet og astralplanet at gøre. Halscentret sammenfatter hele personlighedens liv og er nært forbundet med mentalplanet –

---

⁷² *Bibelen: Paulus' første brev til korinterne, 15:53.*

⁷³ *Bibelen: Femte Mosebog, 4:24 & Brevet til hebræerne, 12:29.*

de 3 planer og de 2 højere planer svarende til de 3 centre og de 2 andre centre, hjertet og hovedet. Dog må vi ikke glemme, at centret ved roden af rygsøjlen også er et samlingsorgan, sådan som man kan forvente i betragtning af, at hele manifestationen afspejles på det laveste plan. I sidste instans vil dette laveste center samle kundaliniilden og den praniske ild og blande dem med sindets og senere åndens ild og på den måde fremkalde afslutningen.

Vi må rive vores tankesind ud af den vildfarelse, at disse centre er *fysiske ting*. De er krafthvirvler, der sætter æterisk, astralt og mentalt stof i bevægelse, og da bevægelsen er roterende, bliver virkningen i stof cirkulære fænomener, der af den clairvoyante kan ses som ildhjul, der sidder: [side 182]

1. I rygradsregionen, den laveste del.
2. Mellem ribbenene, lige under mellemgulvet.
3. I den venstre brystregion.
4. Midt på halsen.
5. Lige over toppen af hovedet.

Jeg kunne tænke mig at beskrive disse centre, som de ser ud i æterisk stof, lidt nærmere, idet jeg baserer det jeg siger på en tilsvarende beskrivelse i C. W. Leadbeaters bog: *The Inner Life, bind 1, side 447-460*. Vi vil anføre farverne og kronbladene:

1. Rodcentret, 4 kronblade. Disse blade danner et kors og udstråler orange ild.
2. Solarplexuscentret, 10 kronblade med en rosa farve iblandet grønt.
3. Hjertecentret, 12 glødende gyldne kronblade.
4. Halscentret, 16 sølvblå kronblade, med blå som den dominerende farve.
5. Hovedcentret i dets to dele:

- a. Mellem øjenbrynene, bestående af 96 kronblade. Den ene halvdel af lotusen er rosa og gul, og den anden blå og purpur.
- b. På toppen af hovedet. Et center bestående af 12 større kronblade i hvidt og guld, og 960 mindre blade omkring de 12 midterste. Det giver 1068 kronblade i de to hovedcentre tilsammen, eller 3 gange 356. Alle disse tal har en okkult betydning.

Ligesom monaden er summen af menneskets 3 aspekter og 7 principper, har hovedcentret inden for sin indflydelsessfære 7 centre med sig selv som syntese. Disse 7 centre er ligeledes delt i de 3 større og 4 mindre centre med det store center som deres samlende midtpunkt, der hæver sig over og omslutter dem alle. Der er også 3 fysiske centre, kaldet: [side 183]

- a. Altamajorcentret,
- b. Pinealkirtlen,
- c. Hypofysen,

med 4 mindre centre. Disse 4 mindre centre er samlet i det, vi kalder altamajorcentret, og dem behøver vi ikke beskæftige os med. Her vil jeg også gøre opmærksom på, at der er en nær forbindelse mellem:

- a. Altamajorcentret og halscentret,
- b. Hjertecentret og hypofysen,
- c. Hovedcentret og pinealkirtlen.

Det er værd at studere den interessante række trekanter, som findes, og se, hvordan de må forbindes af ilden, før denne ild kan belive dem og strømme videre til andre forvandlinger. Vi vil opregne nogle af disse trekanter, men vi må hele tiden huske, at den geometriske rejsning af ilden, og den rækkefølge punkterne berøres i, afhænger af strålen. Her ligger en af indvielseshemmelighederne og nogle af de farer, der er forbundet med en for hurtig udgivelse af oplysninger om strålerne.

1. Den praniske trekant.

- a. Skuldercentret.
- b. Centret ved mellemgulvet.
- c. Milten.

2. Mennesket styret fra astralplanet.

- a. Roden af rygsøjlen.
- b. Solar plexus.
- c. Hjertet.

3. Mennesket styret fra mentalplanet.

- a. Roden af rygsøjlen.
- b. Hjertet.
- c. Halsen. [side 184]

4. Det fremskredne menneske, delvis styret af egoet.

- a. Hjertet.
- b. Halsen.
- c. Hovedet, dvs. de 4 mindre centre og deres syntese, alta-centret.

5. Det åndelige menneske indtil 3. indvielse.

- a. Hjertet.
- b. Halsen.
- c. De 7 hovedcentre.

6. Det åndelige menneske indtil 5. indvielse.

- a. Hjertet.
- b. De 7 hovedcentre.
- c. De 2 mangebladede lotuser.

Disse forskellige trekanter lyser op i forskellige perioder. Heraf må vi ikke udlede, at når ilden er samlet i én trekant, viser den sig ikke i andre. Så snart ilden har fri passage i en trekant, brænder den hele tiden, men der er altid en af trekantene, som er mere strålende og lysende end de andre, og det er ud fra disse glødende lystrekanter, der forbinder de forskellige ildhjul eller -hvirvler, at den clairvoyante og racens lærere kan vurdere et menneskes position i verdensordenen og bedømme dets resultater. Når livserfaringerne kulminerer, og mennesket har nået sit mål, er hver trekant en strålende ildkanal og hvert center et flammende ildhjul, der roterer med kolossal hastighed. På dette stadium roterer centret ikke alene i en bestemt retning, men drejer ligefrem ind i sig selv og danner en levende, glødende, farvestrålende kugle af ren ild, som antager en bestemt geometrisk form, men samtidig vibrerer så hurtigt, at øjet dårligt kan følge med. Oven over det hele, på toppen af hovedet, ses et brændende lys, der får alle de andre centre til at virke ubetydelige. Fra centret af denne mangebladede lotus udgår en flamme med den farve, et menneskes stråle har. Denne flamme stiger [side 185] opad og synes at tiltrække sig kaskader af elektrisk lys, som er nedstrømningen af ånden fra det højeste plan. Dette markerer ildens blanding og menneskets befrielse for stoffets lænker.

Her kan vi indskyde, at udviklingen af disse kraftcentre ikke alene kan beskrives med ord, men også med de fem symboler der så ofte opfattes som kosmiske.

1. Cirklen. På dette stadium fremtræder centret simpelthen som en tallerkenagtig fordybning (som C. W. Leadbeater udtrykker det) med en svagt glødende ild, en ild der er jævnt fordelt, men ikke har nogen virkelig intensitet. Hjulet roterer langsomt, så langsomt at det næsten ikke kan opfattes. Det svarer til det uudviklede stadium, den tidlige del af den lemuriske rodrace, og den periode hvor mennesket primært var et dyr. Alt, hvad der blev bygget, var et grundlag for tilsynkomsten af tankesindets gnist.

2. Cirklen med punktet i centrum. Her har centret et glødende ildpunkt midt i den tallerkenagtige fordybning, og

rotationen bliver hurtigere. Det svarer til det stadium, hvor tankesindet begynder at kunne mærkes og derfor til de senere lemuriske dage.

3. Den delte cirkel. På dette stadium bliver lyspunktet i ildhvirvlens centrum mere aktivt. Rotationen får det til at lyse klarere og udsende flammer i to retninger, hvilket synes at dele hvirvlen i to. Bevægelsen er forøget betydeligt, og den opdelende flamme skyder frem og tilbage og stimulerer selve centrets glød, så den får en langt større glans. Det svarer til de atlantiske dage.

4. Cirklen delt i fire. Nu kommer vi til den fase, hvor centret er uhyre aktivt, og hvor både korset i cirklen og selve hjulet roterer og fremkalder en virkning af stor skønhed og aktivitet. Mennesket har nået et meget højt mentalt udviklingsstade svarende til den 5. rodrace, eller til den 5. runde i den større cyklus. Det er bevidst om to aktiviteter i sig selv symboliseret ved det roterende hjul og det indre roterende kors. Det fornemmer det åndelige, selvom det fungerer aktivt i det personlige liv, og udviklingen har nået et punkt, hvor det nærmer sig prøvetiden.

5. Svastikaet. På dette stadium bliver centret firdimensionalt. Det roterende kors begynder at dreje ind mod sin egen akse og [side 186] drive den flammende omkreds ud til alle sider, så centret bedre kan beskrives som en ildkugle end et hjul. Det markerer udviklingsvejens stadium i dets to dele, for den proces, der fremkalder den beskrevne virkning, dækker hele udviklingsperioden. Til sidst fremtræder centrene som strålende ildkugler, hvor hjulets eger (eller korsets arme) blander sig og smelter sammen til en »ild, der brænder det hele op«.

Der er en kort sætning, som på grund af sin forbindelse med emnet hører hjemme her. Der er også en anden sætning, som vil vise sig at have stor værdi, hvis man mediterer over den. Den har en bestemt virkning på et af centrene – hvilket, må den studerende selv finde ud af. De to sætninger lyder sådan:

»Ildens hemmelighed ligger gemt i det hellige ords andet bogstav. Livets mysterium skjuler sig i hjertet. Når det lavere punkt vibrerer, når den hellige trekant gløder, når punktet, det midterste center og toppen også brænder, da vil de to trekanter, den større og den mindre, blive til én flamme, der brænder det hele op.«

»Ilden i den mindre ild vokser langt hurtigere, når det bevægeliges og det ubevægeliges cirkel, når det mindre hjul i det større hjul, som ikke bevæger sig i tid, finder et dobbelt udløb. Da stråler den med den tofoldiges og hans seksfoldige broders glans. Fohat jager gennem rummet. Han søger sin modpol. Det ubevægeliges ånde og ilden fra den, der ser det hele fra begyndelsen, strømmer frem for at møde hinanden, og det ubevægelige bliver aktivitetssfæren.«

Nu vil vi begynde på det andet punkt i relation til centrene.

2. Centrene og strålerne.

Dette er et uhyre vidtrækkende emne, som vil give anledning til mange tanker, formodninger og overvejelser. Alt, hvad der meddeles her, gives simpelthen som et fundament af kendsgerninger, hvorpå vi med fantasiens hjælp kan rejse en bygning af logiske antagelser og dermed opnå to ting: [side 187]

Evnen til at udvide vores mentale opfattelse og til at bygge antahkaranaen eller den bro, som alle, der prøver at fungere i det buddhiske redskab, må bygge mellem det højere og lavere tankesind. Heraf kommer nødvendigheden af at bruge fantasien (der er det astrale modstykke til mental skelneevne) og i sidste instans forvandle den til intuition.

Alle lærere, som har påtaget sig at uddanne elever, og som prøver at bruge dem til verdenstjeneste, anvender den metode at meddele et faktum (ofte tilsløret med ord og skjult bag symboler) og derefter lade eleven drage sine egne slutninger. Derved udvikles skelneevnen, og den er det primære middel, hvormed ånden befrier sig for stoffets lænker og skelner

mellem illusion og det, der tilsløres af den.

Der kan ikke siges meget om emnet her, fordi det, hvis det blev behandlet blot nogenlunde udførligt, ville give for mange oplysninger til dem, der er tilbøjelige til at misbruge dem. Som vi ved, er udviklingen af centrene en langsom og gradvis ting, der skrider frem i ordnede cykler, som varierer, alt efter hvilken stråle et menneskes monade er på.

Af hensyn til overskueligheden kan vi dele pilgrimmens liv i tre hovedperioder:

1. Perioden hvor han er under indflydelse af personlighedsstrålen.
2. Perioden hvor han bliver underlagt egoets stråle.
3. Perioden hvor den monadiske stråle dominerer.

Den første periode er langt den længste og dækker de mange århundreder, hvor det trefoldige selvs aktivitetsaspekt udvikles. Liv efter liv går med langsomt at udfolde manas eller tankesindet, og mennesket bliver i stadig stigende grad styret af sit intellekt, der virker gennem den fysiske hjerne. Dette kan betragtes som en parallel til det første solsystem, hvor det 3. logoiske aspekt, Brahma, tankesindet eller intelligensen, blev [side 188] bragt til udfoldelse.⁷⁴ I det nuværende

---

⁷⁴ »Når den sidste menneskebærende cyklus er afsluttet med den sidste frugtbare jord, og menneskeheden som helhed har nået buddhastadiet og er overgået fra den objektive tilværelse til nirvanas mysterium, da er 'tiden inde' – det sete bliver det usete, og det konkrete vender tilbage til sin præcykliske tilstands atomare form.

Men de døde verdener, som er forladt af den medrivende impuls, bliver ikke ved med at være døde. Bevægelse er tingenes evige orden og affinitet eller tiltrækning dens tjener i alle sager. Livsgnisten vil genforene atomerne og på ny vække den træge planet, når den tid kommer. Skønt alle dens kræfter er forblevet status quo og nu sover, vil den dog, når tiden er inde, lidt efter lidt samle sig til en ny menneskebærende modercyklus og frembringe noget, der med hensyn til moral og fysiske typer er højere end det, der var i den foregående manvantara. Og dens 'kosmiske atomer, der på forhånd er i en differentieret tilstand' (men som adskiller sig med hensyn til skabende kraft i den mekaniske betyde-

solsystem begyndte så det 2. aspekt at blive blandet med og udviklet gennem det 3. aspekt. Århundrederne går, og mennesket bliver stadig mere aktivt intelligent og dets redskaber bedre egnet til at modtage dette 2. aspekt. Overensstemmelsen ligger i de store linjer og [side 189] ikke i detaljerne, som de viser sig i tid og rum. Det er perioden, hvor de tre første af de førnævnte trekanter er under udvikling. Her må vi imidlertid ikke glemme, at vi for klarhedens skyld skelner mellem de forskellige aspekter og betragter deres udvikling hver for sig – noget der kun er tilladt i tid og rum eller under evolutionsprocessen men ikke i relation til det evige nu's eller al-selvets enhed. Vishnu- eller kærlighed-viddomsaspektet ligger latent i selvet og er en del af det monadiske indhold, men brahmaspektet, den aktive intelligens, manifesterer sig før det i tid. Tabernaklet i ørkenen gik forud for bygningen af Salomons tempel. Hvedekornet må ligge i moder jords mørke, før det færdige, gyldne aks kommer til syne, og lotusen må sende sine rødder ned i mudderet, før blomsten kan folde sig ud i al

---

ning af bevægelse og virkning) forbliver også status quo såvel som kloder og alt andet i skabelsesprocessen. Derfor er 'hypotesen i fuld overensstemmelse med (dit) (mit) notat', for da den planetariske udvikling er lige så progressiv som menneske- eller raceevolutionen, fanger pralayaens time rækken af verdener på fortløbende udviklingstrin, dvs. hver verden har nået et eller andet evolutionsstadium og stopper dér, indtil den næste manvantaras udadgående impuls sætter den i gang igen fra samme punkt – ligesom et ur der er gået i stå og bliver trukket op igen. Derfor har jeg brugt ordet 'differentieret'.

Når pralayaen kommer, vil intet menneske-, dyre- eller endog plantevæsen være i live til at se det, men der vil være jordene eller kloderne med deres mineralriger, og alle disse planeter vil fysisk set blive opløst under pralayaen, men ikke ødelagt, for de har deres plads i evolutionen, og når deres 'elementære behov' på ny kommer ud af den subjektive tilstand, vil de finde det nøjagtige punkt, hvorfra de skal bevæge sig videre rundt i rækken af 'manifesterede former'. Dette gentages, som vi ved, i det uendelige gennem hele evigheden. Hver af os har taget denne endeløse runde og vil gentage den om og om igen. Den enkeltes afvigelse fra sin kurs og udviklingstakt fra nirvana til nirvana styres af årsager, han selv skaber gennem de kritiske situationer, han involverer sig i.« – *The Mahatma Letters to A. P. Sinnett*, s. 67-68.

sin skønhed.

Den anden periode, hvor den egoiske stråle dominerer, er ikke så lang som den første. Den dækker det tidsrum, hvor den fjerde og femte trekant belives, og omfatter de liv hvor mennesket sætter sine kræfter ind på evolutionens side, disciplinerer sin tilværelse, betræder prøvevejen og fortsætter frem til 3. indvielse. Under personlighedsstrålens regi arbejder mennesket bevidst med tankesindet (den 6. sans) på de 5 stråler, idet det først er på de 4 mindre stråler og til sidst på den 3. eller aktive intelligens' stråle. Herfra fortsætter det til en understråle af en af de to andre større stråler, hvis den 3. ikke er dets egoiske stråle.

Her kan man naturligvis spørge, om den egoiske stråle nødvendigvis er en af de 3 større stråler, og om ikke indviede og mestre kan findes på en af tankesindets 4 mindre stråler.

Svaret er: Den egoiske stråle kan altid være en af de 7, men vi må huske, at i dette astral-buddhiske solsystem, hvor kærlighed og visdom manifesteres objektivt, er størstedelen af monaderne på kærlighed-viddomsstrålen. Det faktum, at den er syntesestrålen, har derfor stor betydning. Dette er **SØNNENS** system, Sønnen hvis navn er kærlighed. Dette er Vishnus guddommelige inkarnation. Visdommens drage er manifesteret, og han bringer de kosmiske væsener, som i deres essens er identiske med ham selv, i inkarnation. Efter 3. indvielse er alle mennesker på deres monadiske stråle, en af de 3 større stråler, og **[side 190]** det faktum, at mestre og indviede findes på alle strålerne, skyldes følgende to faktorer:

For det første. Hver større stråle har sine understråler, som svarer til de 7.

For det andet. Mange af racens ledere flytter fra en stråle til en anden, når der er brug for dem, og når arbejdet kræver det. Når en af mestrene eller de indviede flyttes, medfører det en fuldstændig omlægning.

På samme måde er det som regel også nødvendigt med en total reorganisering og en ny tilgang af medlemmer til Den store hvide loge, når en mester forlader vores planetariske hierarki for at arbejde et andet sted. Disse forhold bliver kun

sjældent forstået. Her kan vi samtidig benytte lejligheden til at gøre opmærksom på, at vi i behandlingen af strålerne ikke kun beskæftiger os med jordiske forhold eller udviklingen af monaderne på denne planet, men i lige så høj grad med hele det solsystem, hvori vores jord indtager en nødvendig, men ikke overordnet plads. Jorden er en organisme i en større organisme, og det faktum er der mange, som glemmer. Mennesker på denne planet er så tilbøjelige til at betragte hele systemet, som om Jorden har Solens plads som centrum for hele solorganismen.

Under egoets regime dominerer den stråle egoet er på. Denne stråle er simpelthen en direkte afspejling af monaden og afhænger af, hvilket aspekt af den åndelige triade, der til enhver tid er vejen med mindst modstand for mennesket. Hermed menes, at strålen somme tider har det atmiske, somme tider det buddhiske og somme tider det manasiske aspekt som sit kraftcenter. Selvom triaden er tredobbelt, vil dens egoiske forpost (hvis man kan udtrykke det sådan) alligevel være overvejende atmisk, buddhisk eller manasisk. Her vil jeg samtidig gøre opmærksom på, at denne tredobbelte størrelse kan antage 3 former, hvilket giver egoet 9 muligheder i alt for valg af stråle:

Atmisk aspekt.

1. Atmisk-atmisk.
2. Atmisk-buddhisk.
3. Atmisk-manasisk.

[side 191]

Buddhisk aspekt.

1. Buddhisk-atmisk.
2. Buddhisk-buddhisk.
3. Buddhisk-manasisk.

Manasisk aspekt.

1. Manasisk-atmisk.
2. Manasisk-buddhisk.
3. Manasisk-manasisk.

Det betyder, at hver af de 3 større stråler (i forbindelse med egoet) bogstavelig talt kan deles i 3 dele. Dette faktum bliver heller ikke forstået.

Den tredje periode, hvor den monadiske stråle begynder at kunne mærkes på det fysiske plan, er langt den korteste og dækker det tidsrum, hvor den sjette trekant dominerer. Det er fuldkommenhedens og befrielsens periode, og selvom den set nedefra og op er den korteste, er det alligevel en periode med en vis stabilitet set fra monadens plan. Den dækker hele den tid, der er tilbage af de 100 Brahmas år eller resten af manifestationsprocessen.

Studiet af de førnævnte trekanter og de forskellige stråleperioder vil altså give os rig anledning til eftertanke. Lad mig imidlertid gøre opmærksom på, at der i alt kun er fem trekanter, hvis vi ser bort fra den praniske trekant, som har noget med selve stoffet at gøre og ikke regnes med, lige så lidt som den faste fysiske krop regnes for et princip. Derfor har vi:

- a. To trekanter, der belives af personlighedsstrålen.
- b. To trekanter, der belives af den egoiske stråle.
- c. Monadens synteseskabende trekant.

Ikke desto mindre må vi huske, at hele sagen kompliceres af det faktum, at *den måde, personlighedens trekanter bringes til udfoldelse på, afhænger af monadens eller åndens stråle*. Derfor kan der ikke gives faste regler for udviklingen. De egoiske trekanter er stort set afhængige af den åndelige livskrafts afspejling i personligheden. De er mellemstationer, ligesom det [side 192] kausale eller egoiske legeme (når det er tilstrækkelig udviklet) er forbindelsesleddet mellem det højere og det lavere.

De permanente atomer er indeholdt i kausallegemet, men

alligevel opbygges, udvides og formes dette relativt permanente legeme til en central modtage- og sendestation (hvis vi med utilstrækkelige ord skal forklare en okkult idé) af centrene direkte indvirkning, og *frem for alt af centrene*. Ligesom det var åndelig kraft eller viljesaspektet, der byggede solsystemet, er det også denne kraft i mennesket, som bygger kausallegemet. Det objektive solsystem eller Sønnen – denne begærets søn hvis kendetegn er kærlighed, og hvis natur er buddhi eller åndelig visdom – blev skabt ved, at ånd og stof (Fader og Moder) i makrokosmos blev bragt sammen og med viljens hjælp forenet. På samme måde skabes dette objektive system, kausallegemet, ved at ånd og stof i mikrokosmos bringes sammen og forenes ved hjælp af kraft (eller den åndelige vilje). Det er produktet af forvandet begær, hvis kendetegn (når det er fuldt udviklet) vil være kærlighed, som i sidste instans er udtrykket for buddhi på det fysiske plan. Kausallegemet er blot egoets hylster. Solsystemet er blot Sønnens hylster. I både det større og det mindre system findes der kraftcentre, som frembringer objektivitet. Centrene i mennesket er afspejlinger af disse højere kraftcentre i de 3 verdener.

Før vi begynder på emnet, kundalini og centrene, vil det måske være klogt at udvide ovenstående oplysninger fra noget, der primært vedrører mennesket, til også at omfatte solsystemet, makrokosmos og kosmos. Hvad, der kan siges om mikrokosmos, gælder naturligvis også makrokosmos og kosmos. Det vil dog ikke være muligt at angive systemets trekanter, for oplysningerne skulle i så fald tilsløres så meget, at de ville være praktisk talt ubrugelige intellektuelt, undtagen for dem som har udviklet intuition og er i besiddelse af okkult viden. Men der kan dog siges visse ting af interesse.

Solsystemet. Det vil vi ganske kort betragte i relation til de himmelske menneskers og det mægtige himmelske menneskes, Logos' centre.

a. De himmelske mennesker. Disse har ligesom mennesket deres centre på deres eget plan. Men igen må vi huske, at **[side 193]** kraftcentrene på de kosmiske planer, når de er

manifesteret i det objektive system, viser sig som de store kraftcentre, de forskellige grupper adepter og deres elever er eksponenter for. Hver gruppe mestre, og alle de inkarnerede og diskarnerede mennesker der omfattes af deres bevidsthed, udgør et kraftcenter af en bestemt karakter. Dette er et almindelig anerkendt faktum, men de studerende opfordres til at sammenholde dette faktum med de oplysninger, som er givet om menneskets centre og se, om der ikke kan læres meget af det. Disse kraftcentre viser sig på de æteriske og de finere planer på samme måde som de menneskelige centre, og ligesom disse vil de blive belivet af den planetariske kundalini, der strømmer rundt i de relevante trekanter.

Her kan vi give to vink til grundig overvejelse. I forbindelse med et af de himmelske mennesker (hvilket, kan ikke oplyses på nuværende tidspunkt) har vi en krafttrekant bestående af følgende 3 centre:

- a. Det kraftcenter manuen og hans gruppe er udtryk for.
- b. Det center bodhisattvaen eller Kristus og hans tilhængere er brændepunkt for.
- c. Det center mahachohanen og hans elever er eksponenter for.

Disse 3 grupper udgør de 3 centre i en stor trekant – en trekant som på nuværende udviklingstrin endnu ikke er helt belivet.

En anden trekant i forbindelse med vores egen planetariske logos er den, der dannes af de 7 kumaraer – de 4 eksoteriske kumaraer svarende til de 4 mindre hovedcentre, og de 3 esoteriske kumaraer svarende til de 3 større hovedcentre.⁷⁵

---

⁷⁵ Der er 7 *kumaraer* forbundet med vores planetariske evolution, og heraf er 4 eksoteriske. De 4 eksoteriske har redskaber af æterisk stof. 3 kumaraer er esoteriske og har redskaber af endnu finere stof.

Sanat Kumara, verdens herre, er repræsentant for den planetariske logos' specielle kraft her på Jorden. De 6 andre kumaraer formidler energi fra de 6 andre planetsystemer.

Det andet vink, jeg vil give, ligger i trekanten, som dannes af Jorden, Mars og Merkur. Her består analogien i det faktum, [side 194] at Merkur og menneskets rodcenter er nært forbundet med hinanden. Merkur udtrykker kundalini i intelligent aktivitet, mens Mars udtrykker latent kundalini. Sandheden skjuler sig i deres astrologiske symboler, og gåden kan løses gennem forvandling og planetarisk geometri.⁷⁶

b. Himlenes Mægtige Menneske. De 7 himmelske mennesker er de 7 centre i Logos' legeme og har samme forhold til ham, som mestrene og deres grupper har til en planetarisk logos. Systemets kundalini strømmer rundt og beliver disse centre, og på dette udviklingstrin er visse centre nærmere forbundet med hinanden end andre. Ligesom vores kædes 3 æteriske planeter, Jorden, Merkur og Mars,⁷⁷ danner en uhyre vigtig trekant i relation til vores planetlogos, kan vi også sige, at på de logoiske centres nuværende evolutionstrin udgør Venus, Jorden og Saturn en trekant af stor interesse. Det er en trekant, der for tiden bliver belivet af kundalini. Derfor øges centrenes vibrationskapacitet, og de bliver langsomt firtdimensionale. Endnu er det ikke tilladt at angive andre af de store trekanter, men med hensyn til centrene kan vi give to vink:

For det første. Venus svarer til hjertecentret i det logoiske legeme og har derfor en forbindelse med alle andre centre i solsystemet, hvor hjerteaspektet er det mest fremtrædende.
For det andet. Saturn svarer til halscentret eller det 3. aspekts skabende virksomhed.

---

⁷⁶ H.L. 1, 203-206.

⁷⁷ Et planetsystems *kæder* kaldes ofte ved de 7 hellige planeters navne, hvilket gør studiet af analogiloven lettere. På samme måde kaldes kloverne i en kæde også ved planetariske navne, sådan som det er tilfældet her. Der er planetsystemer, som hedder Mars og Merkur.

Efterhånden som evolutionen skrider frem, opnår de andre centre en mere markant vibration og bliver bragt mere i forgrunden af ilden (der strømmer rundt i trekanterne). De to ovennævnte er imidlertid af primær betydning på nuværende tidspunkt. [side 195] De udgør, sammen med vores kædes mindre trekant, energibrændpunktet *set fra vores planetariske synspunkt*.

I tilknytning til disse få vink om de mikrokosmiske og makrokosmiske centre kan vi her give de kosmiske paralleller, som det er muligt at antyde.

Kosmos. Vores solsystem danner, sammen med Plejaderne og en af stjernerne i Store Bjørn, en kosmisk trekant eller en samling af 3 centre i *DEN OM HVEM INTET KAN SIGES'* legeme. De 7 stjerner i konstellationen Store Bjørn svarer til de 7 hovedcentre i dette væsens legeme – det væsen der altså er større end vores Logos. Derudover udgør to andre systemer, sammen med solsystemet og Plejaderne, en lavere firfoldighed, som i sidste instans samles i de 7 hovedcentre, på samme måde som i mennesket efter 4. indvielse.

1. Roden af rygsøjlen.
2. Solar plexus.
3. Hjertet.
4. Halsen.

De 7 hovedcentre kommer i sidste instans til udtryk i det strålende dobbeltcenter over og omkring toppen af hovedet. På samme måde er der hinsides de ovennævnte konstellationer endnu et kosmisk center. Navnet på dette center er en af den sidste eller 7. indvielses hemmeligheder. Det er de eneste paralleller, som indtil videre kan gives. Hvad, der ligger uden for Solens afgrænsning, kan måske have intellektuel interesse,⁷⁸ men i relation til den mikrokosmiske evolution er det ikke noget betydningsfuldt emne.

---

⁷⁸ H.L. 2, 207, 381 & 4, 107-108, 180.

3. Centrene og kundalini.

Det er, som sagt, ikke muligt at sige ret meget om kundalini eller slangeilden, men måske kan det være værdifuldt ganske kort at opregne, hvad der er blevet sagt: [side 196]

- a. Kundalini ligger ved roden af rygsøjlen, og hos det almindelige menneske er dens hovedfunktion at belive legemet.
- b. Kundalini smelter sammen med 3 energier i løbet af evolutionen:
  1. Legemets stråleild eller prana i et punkt mellem skulderbladene.
  2. Tankesindets ild i et punkt for enden af rygraden, i centret i nakken.
  3. Åndens ild i det punkt, hvor stoffets og sindets forenede ild stråler ud fra toppen af hovedet.
- c. De 3 kanaler i rygsøjlen har det særlige formål at blande disse 3 ildformer. Vi må huske, at ilden *cirkulerer*, og at, når målet er nået, vil hver trekant i legemet være belivet, hvert center være i fuld aktivitet og en tredobbelt ildkanal strække sig i hele rygradens længde.
- d. Når kundalini har blandet sig med pranailden, bliver centrene tredimensionale. Når den blander sig med tankesindet eller solilden, og de to ildformer er helt forenet, bliver centrene firdimensionale. Når den blander sig med den rene ånds elektriske ild efter 3. indvielse, antager de yderligere to dimensioner.
- e. Efterhånden som kundalini vækkes, øger den vibrationsfrekvensen, ikke alene i centrene, men også i hvert stofatom i alle legemerne – det æteriske, astrale og mentale. Denne forøgede aktivitet har en dobbelt virkning af stor interesse:

1. Den eliminerer alt stof, der er groft og uegnet, og afkaster det på nøjagtig samme måde, som et hurtigt roterende hjul kaster eller slynger alting væk fra sin overflade.
  2. Den trækker stof, der harmonerer med dens egen vibration, ind i sin indflydelsessfære og bygger det ind i sit vibrerende indhold. Dette er blot en afspejling af, hvad der sker, når udstrømningen fra Logos differentierer stoffet i solsystemet. Kundalini er også stoffets ild eller kraft og derfor den 3. logos' liv. [side 197]
- f. Kundalini har to virkninger på det æteriske væv, som det kaldes:
1. Ved sin gradvis forøgede aktivitet forædler den æterlegemet og renser det for »slagge«, som den kristne udtrykker det.
  2. Når så stoffets to ildformer og sindets ild er begyndt at blande sig (en langsom og gradvis proces), ødelægger den selve vævet, og ved 3. indvielse skulle mennesket have bevidsthedskontinuitet. Sådan er det også, medmindre det, for at kunne udføre et bestemt arbejde og i en bestemt hensigt, frivilligt afstår fra at brænde vævet – noget der kan gøres med en bevidst viljesindsats.

4. Centrene og sanserne.

Før vi kan beskæftige os med centrene og deres forhold til sanserne, er det nødvendigt at opregne visse faktorer af interesse i forbindelse med disse sanser⁷⁹ og dermed berede vejen for yderligere oplysning.

Hvad er sanserne? Hvor mange er der? Og hvad er deres forbindelse med det indre menneske, tænkeren, den guddommelige manasaputra? Det er spørgsmål af vital betydning, og med den rette forståelse af dem kommer evnen til at følge kundskabens vej på en fornuftig måde.

Sanserne kan defineres som de organer, hvormed menne-

sket oplever sine omgivelser. Vi burde måske slet ikke kalde dem organer (for når alt kommer til alt er et organ en stofform med en bestemt funktion), men snarere medier hvormed tænkningen kommer i kontakt med sine omgivelser. De er de midler, hvormed han undersøger tingene på f.eks. det faste fysiske plan, hvormed han gør sine erfaringer, hvormed han skaffer sig den viden, han har brug for, hvormed han opfatter, og hvormed han udvider sin bevidsthed. Her beskæftiger vi os med de 5 sanser, som de bruges af mennesket. Hos dyrene findes disse 5 sanser også, men da den mentale kombinationssevne mangler, og »forholdet mellem« selvet og ikke-selvet kun er lidet udviklet, vil vi ikke beskæftige os med dem på nuværende tidspunkt. [side 198] Sanserne i dyreriget er *grupperegenskaber* og viser sig som raceinstinkt. Sanserne hos mennesket er dets individuelle udrustning og viser sig som:

---

⁷⁹ De 7 *sanser* eller erkendelsesvejene – S.D. III, 567-568. »Den tredje eller indriya skabelsen.« – H.L. 2, 157.

»*Indriya* – sansekontrol inden for yoga. Det er de 10 ydre redskaber. De 5 sanser, der bruges til opfattelse af yderverdenen, kaldes 'jnana-indriya', og de 5, der bruges til handling, 'karma-indriya'.« – H. P. Blavatsky: *The Theosophical Glossary*, s. 155.

»*Jnanendriyaer*, der bogstavelig betyder 'kundskabssanser' ... hvorigennem kundskab erholdes ... De er aabninger ... hvorigennem vibrationer faar lov til at komme ind. *Karmendriyaer*, der bogstavelig betyder 'handlingssanser' ... som foraarsager handling ... De er de udadførende gange.« – A. Besant: *Bevidstheden og dens udvikling*, s. 103-104.

1. Sansning er latent i ethvert stofatom. – H.L. 4, 237.
2. Solen er systemets hjerte, og derfra udgår sansning. Den skyldes solstråling. – H.L. 2, 251.
3. Sansningens mål er viden. – H.L. 1, 308.
4. Der er to sæt sanser, åndelige og materielle. – H.L. 2, 243 & 3, 305. Dette afspejles i de to sæt fysiske sanser beskrevet under definitionen af indriyaerne.
5. Sanserne kan opregnes på følgende måde: – H.L. 2, 244, 249 note 1 & 4, 125, 200-202.
6. Elementerne er sansernes forfædre. – H.L. 3, 104-105.

- a. Individets evne til at opfatte sin egen bevidsthed.
- b. Evnen til at hævde denne individualitet.
- c. Et værdifuldt middel til selvbevidst udvikling. [side 199]
- d. En kilde til viden.
- e. Evnen til at forvandle sig hen imod slutningen af livet i de 3 verdener.

Som vi ved, er der 5 sanser, som i den rækkefølge, de er udviklet, er:

- a. Hørelse.
- b. Følelse.
- c. Syn.
- d. Smag.
- e. Lugt.

Hver af disse 5 sanser har en bestemt forbindelse med et af planerne, og desuden en genpart på hvert plan.

Lad os først tage sanserne hver for sig, give nogle interessante oplysninger om dem, og anføre hvilket underplan de har forbindelse med.

Æter...	Hørelse. .	Lyd.	Atmisk plan
Luft. . .	Følelse...	Lyd-følelse..	Buddhisk plan
Ild. . . .	Syn.	Lyd-følelse-syn.	Mentalplan
Vand. . .	Smag. . . .	Lyd-følelse-syn-smag.. . . .	Astralplan
Jord. . .	Lugt.	Lyd-følelse-syn-smag-lugt. .	Fysisk plan

7. Hver sans gennemtrænger de andre sanser. – S.D. III, 569. Der er ingen universel orden. Alle er på alle planer. – S.D. III, 550.
8. Sanserne svarer til enhver anden syvfoldighed i naturen. – H.L. 1, 295-296 & S.D. III, 448, 497.

<i>Plan</i>	<i>Sans</i>
1. Fysisk.....	Hørelse.
2. Astralt.	Berøring eller følelse.
3. Mentalt.....	Syn.
4. Buddhisk. ...	Smag.
5. Atmisk.....	Lugt.

På de to lavere planer i de 3 verdener, det astrale og det fysiske, foregår den menneskelige udvikling på de 5 højeste underplaner. De to laveste, det 6. og 7. underplan, er, hvad vi kunne kalde »under tærskelen« og vedrører livsformer, der alt i alt er lavere end den menneskelige. Vi har en analogi i det faktum, at de to første rodracer i denne runde ikke er helt menneskelige, og at det er den 3. rodrace, som for første gang er rigtig menneskelig. Hvis vi tæller nedefra og op, begynder de menneskelige bestræbelser altså først på det 3. underplan af det fysiske og astrale plan, sådan at der i alt er 5 underplaner, som skal beherskes. På mentalplanet er det de 5 lavere underplaner, der skal beherskes i løbet af den rent menneskelige evolution. [side 200] Når bevidstheden er fokuseret på det 5. underplan (regnet nedefra og op), står den over for tilbagetrækningsplanerne (set fra menneskets synspunkt i de 3 verdener), de to underplaner hvor de 5 sanser smelter sammen til en syntese. I forbindelse med det himmelske menneskes udvikling har vi nøjagtig det samme: de 5 evolutionsplaner, solsystemets 5 lavere planer, og de to højere tilbagetrækningsplaner, det åndelige eller monadiske og det guddommelige eller logoiske plan.

MIKROKOSMISK SANSEEVOLUTION

<i>Plan</i>	<i>Sans</i>	<i>Underplan</i>
Fysisk.....	1. Hørelse.....	5. Luftformigt
	2. Berøring, følelse.....	4. Æterisk
	3. Syn.....	3. Overæterisk
	4. Smag.....	2. Underatomart
	5. Lugt.	1. Atomart

Astralt.	1. Clairaudience.	5.
	2. Psykometri.	4.
	3. Clairvoyance.	3.
	4. Fantasi.	2.
	5. Emotionel idealisme.	1.
Mentalt.	1. Højere clairaudience.	7. (form)
	2. Planetarisk psykometri.	6. (form)
	3. Højere clairvoyance.	5. (form)
	4. Skelneevne.	4. (form)
	5. Åndelig dømmekraft.	3. (formløst)
	Respons på gruppevibration.	2. (formløst)
	Åndelig telepati.	1. (formløst)
Buddhisk.	1. Forståelse.	7.
	2. Helbredelse.	6.
	3. Guddommelig vision.	5.
	4. Intuition.	4.
	5. Idealisme.	3.
 [side 201]		
Atmisk.	1. Salighed.	7.
	2. Aktiv tjeneste.	6.
	3. Indsigt.	5.
	4. Fuldkommengørelse.	4.
	5. Alvidenhed.	3.

Man vil se, at vi ikke har medtaget de to tilbagetrækningsplaner på det atmiske og buddhiske plan, men det skyldes, at de repræsenterer en grad af indsigt, som kun besiddes af indviede af en højere grad end adeptens, og som er ufattelig for den evolutionære menneskehed, for hvem denne afhandling er skrevet.

Her kan vi, for klarhedens skyld og med udgangspunkt i ovenstående opstilling, opregne de 5 forskellige aspekter af de 5 sanser på de 5 planer så forbindelsen mellem dem træder tydeligt frem.

a. Den 1. sans – hørelse.

1. Fysisk hørelse.
2. Clairaudience.
3. Højere clairaudience.
4. Forståelse (af 4 lyde).
5. Salighed.

b. Den 2. sans – berøring eller følelse.

1. Fysisk berøring.
2. Psykometri.
3. Planetarisk psykometri.
4. Helbredelse.
5. Aktiv tjeneste.

c. Den 3. sans – syn.

1. Fysisk syn.
2. Clairvoyance.
3. Højere clairvoyance.
4. Guddommelig vision.
5. Indsigt. [side 202]

d. Den 4. sans – smag.

1. Fysisk smag.
2. Fantasi.
3. Skelneevne.
4. Intuition.
5. Fuldkommengørelse.

e. Den 5. sans – lugt.

1. Fysisk lugt.
2. Emotionel idealisme.
3. Åndelig dømmekraft.
4. Idealisme.
5. Alvidenhed.

Lad os nu gå videre og behandle hver sans i detaljer:

a. Hørelse. Denne sans er, meget passende, den første, der manifesteres. Manifestationens første aspekt er lyd, og derfor kan vi også forvente, at lyd er det første, mennesket opfatter på det fysiske plan, planet med den mest kompakte manifestation og de mest markante virkninger af lyd, betragtet som en skabende faktor. Det fysiske plan er først og fremmest hørelsens plan, og derfor henføres denne sans til evolutionens og hvert af de 5 planers laveste plan. På dette 7. eller laveste plan må mennesket komme til fuld erkendelse af det hellige ords virkning, som den viser sig dér. Idet ordet forplanter sig gennem hele systemet, driver det stoffet på plads og når på det fysiske plan længst ned i materien og får sit mest konkrete udtryk. Den nøgle, mennesket må finde og dreje rundt her, vedrører åbenbaringen af mysteriet om:

- a. Dets egen lyd.
- b. Dets broders lyd.
- c. Dets gruppelyd.
- d. Lyden fra det himmelske menneske det er forbundet med.
- e. Logos', naturens, solsystemets eller det mægtige himmelske menneskes lyd. [side 203]

Det betyder altså, at på det fysiske plan må et menneske finde sin egen tone på trods af formens fasthed.

- a. På det fysiske plan finder det sin egen tone.
- b. På astralplanet finder det sin broders tone. Gennem overensstemmelse i følelse lærer det at opfatte sin broders identitet.
- c. På mentalplanet begynder det at finde sin gruppes tone.
- d. På det buddhiske plan, eller visdomsplanet, begynder det at finde sin planetlogos' tone.
- e. På det atmiske eller åndelige plan begynder den logiske tone at klinge *inden i* dets bevidsthed.

Jeg bruger denne opdeling for klarhedens skyld, men på grund af naturens parallelisme er grænserne i selve evolutionen ikke så skarpe. Et menneskes stråle, udviklingstrin, resultater, midlertidige begrænsninger og andre årsager skaber en tilsyneladende forvirring, men i det store system, set oven fra og ned, forløber processen som beskrevet.

Hørelse på astralplanet kaldes normalt clairaudience og er evnen til at høre astralplanets lyde. Det er en evne, astrallegemet som helhed har, og et menneske hører med hele sit redskab og ikke kun de specialiserede organer, ørerne, der er resultatet af aktion og reaktion på det fysiske plan. Sådan må det nødvendigvis være på grund af astrallegemets flydende karakter. På det fysiske plan hører mennesket et bestemt frekvensområde, og kun en lille og afgrænset vibrationsmængde rammer dets ører. Der er mange af naturens mindre lyde, det helt går glip af, mens de større gruppelyde slet ikke er differentierede. Efterhånden som evolutionen skrider frem, og den indre hørelse bliver skærpet, kommer disse andre fysiske lyde inden for dets rækkevidde, og da bliver det klart bevidst om alle lyde på det astrale og fysiske plan – noget der, hvis det skete nu, ville resultere i kroppens ødelæggelse. Hvis f.eks. naturens tone blot en enkelt gang ramte et menneskes øre (en tone bestående af samtlige vibrationer som frembringes af faste fysiske former), ville dets fysiske legeme gå fuldstændig i opløsning. Det er endnu ikke parat til en sådan hændelse – det indre øre er ikke tilstrækkelig forberedt. Først når den tredobbelte [side 204] hørelse er udviklet, vil fuld fysisk hørelse

også blive tilladt.

Hørelse på mentalplanet er simpelthen en udvidelse af evnen til at skelne lyde. Den hørelse, vi beskæftiger os med på disse planer, er en hørelse, som har noget med formen at gøre, som vedrører stoffets vibration og har relation til ikke-selvet. Den er ikke forbundet med psyken eller den telepatiske kommunikation fra bevidsthed til bevidsthed, men med formens lyd eller den evne hvormed en individuel bevidsthedsenhed bliver opmærksom på en anden enhed, der ikke er den selv. Husk endelig det. Når hørelsen er udvidet til også at omfatte psyken, kalder vi den telepati eller den ordløse kommunikation, som er syntesen af hørelse på alle 3 lavere planer, og som kendes af egoet i kausallegemet på mentalplanet formløse underplaner.

På det buddhiske plan viser hørelsen (som nu har den syntese karakter, der kaldes telepati) sig som fuldstændig forståelse, for den indebærer to ting:

1. En opfattelse af og et kendskab til individuel lyd,
2. Et tilsvarende kendskab til gruppelyd,

og deres fuldstændige forening. Det resulterer i den mest perfekte forståelse og er hemmeligheden ved mesterens magt.

På det atmiske plan giver denne fuldendte hørelse sig udtryk i salighed. Lyd er grundlaget for tilværelsen, lyd er manifstationsmidlet, lyd er den endelige forener, og derfor kan lyd opfattes som selve *årsagen til eksistensen*, evolutionens metode og derfor salighed.⁸⁰ [side 205]

---

⁸⁰ »Hovedmidlet, hvormed naturens hjul drejes i fænomenernes retning, er *lyd*. Lyd er det første aspekt af den manifesterede femkant, idet den er en egenskab ved æteren kaldet akas, og som jeg allerede har sagt, er fremsigelsen af vedaerne den højeste yagnam, der rummer alle mindre yagnammer i sig og derved holder den manifesterede femkant i god orden. Efter vore gamle filosofers mening er lyd eller tale, næst efter tanken, det højeste karmiske middel mennesket bruger ...

Blandt de forskellige karmiske midler, mennesket bruger til at forme sig selv og sine omgivelser med, er lyd eller tale det vigtigste, for at tale

b. Følelse. Når vi nu begynder på den anden sans, *berøring*, må vi være opmærksomme på, at denne sans har meget stor betydning i dette 2. solsystem – den astral-buddhiske bevidstheds system.⁸¹ Når en sans har nået et vist punkt, begynder den at smelte sammen med de andre på en sådan måde, at det næsten er umuligt at vide, hvor den ene begynder, og den anden ender. *Berøring* er denne naturlige opfattelse af kontakt gennem anvendelsen af manas eller tankesindet på tre måder:

Til at opfatte.

Til at huske.

Til at foregribe.

Sammen med manas udvikler hver af de 5 sanser i individet en opfattelse, der omfatter fortid, nutid og fremtid. Når et menneske er meget højtudviklet, har hævet sig over tid (som vi kender den i de 3 verdener) og derfor kan se de 3 lavere planer fra det evige nu's synspunkt, har det erstattet sanserne med en fuldt aktiv bevidsthed. Det *ved* og behøver ikke længere sanserne til at skaffe sig viden med. Men i tid og i de 3 verdener bruges hver sans på hvert plan til at informere tænkere om et aspekt af ikke-selvet, og tænkere kan da med tankesindets hjælp tilpasse sig forholdene. [side 206]

---

er at arbejde i æter, der naturligvis styrer den lavere firfoldighed bestående af elementerne luft, ild, vand og jord. Derfor rummer menneskets lyd eller sprog alle de elementer, der kræves til at styre de forskellige devaklasser, og disse elementer er selvfølgelig vokalerne og konsonanterne. Detaljerne om forbindelsen mellem lydets filosofi og de devaer, der hersker over den skjulte verden, hører under den sande mantra sstras domæne og er naturligvis i hænderne på dem, der ved.« – *A brahmin: Some Thoughts on the Gita*, s. 72, 73.

⁸¹ *Astral-buddhisk bevidsthed* er den betegnelse, der bruges om den grundlæggende bevidsthed i vores solsystem. Den er karakteristisk ved følelse, fornemmelse og sansning, som i sidste instans må forvandles til intuition, åndelig erkendelse og enhed.

Hørelse giver mennesket en forestilling om retning og sætter det i stand til at fastlægge sin plads i systemet og lokalisere sig selv.

Følelse giver det en forestilling om kvantitet og sætter det i stand til at fastlægge sit eget omfang i forhold til andre legemer uden for sig selv.

Syn giver det en forestilling om proportioner og sætter det i stand til at afpasse sine bevægelser efter andres bevægelser.

Smag giver det en forestilling om værdier og sætter det i stand til at fastlægge, hvad det selv synes er bedst.

Lugt giver det en forestilling om den indre kvalitet og sætter det i stand til at finde det, der synes at have samme kvalitet eller karakter som det selv.

Med hensyn til alle disse definitioner er det nødvendigt at huske, *at hele formålet med sanserne er at åbenbare ikke-selvet og på den måde sætte selvet i stand til at skelne mellem det virkelige og det uvirkelige.*⁸² [side 207]

---

⁸² *Sansning* fremkaldt af sanseobjekter opleves af legemets herre gennem de ydre instrumenter eller sanser (*indriya*), som er de kanaler, hvorigennem jivaen modtager fysiske indtryk. Der er 10 af dem, og de er delt i to klasser:

a. De 5 sansorganer – *jnanendriya*.

1. Øre. . . . . Hørelse.
2. Hud. . . . . Følelse ved berøring.
3. Øje. . . . . Syn.
4. Tunge. . . . . Smag.
5. Næse. . . . . Lugt.

b. De 5 handlingsorganer – *karmendriya*.

1. Mund. . . . . Tale.
2. Hænder. . . . . Griben.
3. Ben. . . . . Gang.
4. Anus. . . . . Udtømmning.
5. Kønsorganer. . . . . Forplantning.

I sansernes evolution er hørelse det første vage noget, som vender det tydeligvis blinde selvs opmærksomhed mod:

- a. En anden vibration.
- b. Noget, der har sin oprindelse uden for det selv.
- c. Hele begrebet yderverdenen. Når bevidstheden opfatter lyd, bliver den for første gang opmærksom på det, som er udenfor.

Men alt, hvad den slumrende bevidsthed opfatter (med denne ene sans, hørelsen), er det faktum, at der er noget uden for den selv, og at dette noget befinder sig i en bestemt retning. Denne opfattelse fremkalder med tiden en anden sans, berøring. Tiltrækningsloven virker, bevidstheden bevæger sig langsomt ud mod det, der høres, og når den får kontakt med ikke-selvet, kaldes det berøring. Denne berøring formidler andre forestillinger til den famlende bevidsthed, forestillinger om størrelse, ydre struktur og forskellige former for overflade. På den måde udvides tænkerens begrebsverden gradvist. Han kan høre og føle, men ved endnu ikke nok til at forbinde eller benævne. Når det lykkes ham at benævne, har han taget et stort skridt fremad. Her lægger vi mærke til, at de oprindelige kosmiske symboler også kan bruges i forbindelse med sanserne såvel som andre steder. [\[side 208\]](#)

Sanseorganerne er selvets reaktion eller svar på sansning. Handlingsorganerne er dem, hvormed jivaen tilfredsstiller sine begær.

»Indriyaen eller sansen er ikke det fysiske organ men egenskaben ved sindet, der bruger organet som sit instrument. De ydre sanseorganer er de almindelige redskaber, hvormed sansefunktionerne (hørelse m.v.) udføres på det fysiske plan, men da de kun er instrumenter og får deres kraft fra tankesindet, kan en yogi med sindet alene gøre alt, hvad der kan gøres med de fysiske organer uden at bruge disse ...

De 3 funktioner: *opmærksomhed*, *udvælgelse* og *sammenfatning* af de mangfoldige sanseindtryk hører til det aspekt af mentallegemet, det indre redskab, der kaldes *manas*. Ligesom manas er nødvendig for sanserne, er sidstnævnte nødvendige for manas ... Derfor er manas hovedindriyaen, som sanserne er egenskaber ved.« – *A. Avalon: The Serpent Power* (s. 59, 61 i Dover udgaven fra 1974, o.a.).

Punktet i centrum – bevidstheden og ikke-selvet på et stadium hvor lyd er den eneste kontakt.

Den delte cirkel – bevidstheden hvor den er opmærksom på ikke-selvet gennem to kanaler.

Derefter følger synet, den tredje sans, og den der for alvor gør det muligt at samordne forestillinger eller relatere dem til hinanden. Det sker samtidig med fremkomsten af tankesindet, både i tid og med hensyn til funktion. Vi har altså hørelse, berøring eller følelse og derefter syn. I den forbindelse kan vi tilføje, at synet bliver udviklet i 3. rodrace i denne runde, og at den 3. race også var vidne til tankesindets fremkomst. Umiddelbart efter blev selvet og ikke-selvet forbundet med hinanden og koordineret. Deres nære fællesskab blev et etableret faktum, og evolutionen hastede videre med fornyet kraft.

Disse 3 større sanser (hvis jeg kan kalde dem det) har en klar forbindelse med de 3 logoi:

Hørelse – opfattelse af det firfoldige ord, stoffets aktivitet, 3. logos.

Berøring – opfattelse af den syvfoldige formbygger, samlingen af former og deres indbyrdes forbindelse, 2. logos. Tiltrækningsloven begynder at virke i forholdet mellem selvet og ikke-selvet.

Syn – opfattelse af helheden, altings syntese, erkendelse af den ene i de mange, 1. logos. Synteseloven sammenfatter alle de former, selvet bebor, og hele manifestationens grundlæggende enhed opfattes ved hjælp af synet.

Hvad angår *smag* og *lugt*, kan vi kalde dem mindre sanser, for de er nært forbundet med den vigtige følesans og er i praksis underafdelinger af den. Denne 2. sans og dens forbindelse med dette 2. solsystem bør studeres omhyggeligt. Det er den, der er nærmest knyttet til den 2. logos, og her ligger et værdifuldt vink, hvis man er opmærksom på det. Det lønner sig at studere udvidelsen af den fysiske berøring til andre planer og se, hvor det fører os hen. Det er den evne, som sætter os i stand til at nå ind til essensen gennem opfattelsen af det ydre hylster. Den sætter den tænker, der bruger

den i fuld udstrækning, i stand til at komme i nær kontakt med alle selvs essens [side 209] på alle stadier og dermed være aktivt medvirkende til den rette udvikling af hylstret. En medfølelsens herre er én, som (ved hjælp af berøring) har føling med og helt forstår, hvordan han skal behandle og udbedre ikke-selvets fejl og mangler og på den måde aktivt tjene evolutionsplanen. Vi bør i den forbindelse også studere følesansens funktion, når den bruges af racens terapeuter (de der følger bodhisattvalinjen),⁸³ og tiltræknings- og frastødningslovens virkning, når den manipuleres af dem. De, der studerer etymologi, vil have bemærket, at oprindelsen til ordet »touch« (berøring) er noget dunkel, men at det formentlig betyder at »trække med en hurtig bevægelse«. Her ligger hele hemmeligheden ved dette objektive solsystem og baggrunden for, at vibrationer kan forøges med berøring. Inerti, bevægelighed og rytme er egenskaber, som manifesteres af ikke-selvet, og rytme, balance og stabil vibration opnås netop ved hjælp af denne evne til at føle eller mærke. Lad mig ganske kort illustrere for dig at gøre sagen en smule klarere. Hvad sker der under meditation? Ved at yde en stor indsats og omhyggeligt følge de regler, som er givet, lykkes det aspiranten at komme i berøring med stof, der er finere end normalt. Han kontakter sit kausallegeme og siden hen også det buddhiske plans stof. På grund af denne berøring forøges hans egen vibration midlertidigt og kortvarigt. Her føres vi tilbage til det emne, vi beskæftiger os med i denne afhandling. Stoffets latente ild tiltrækker sig andre formers latente ild. De rører hinanden, og det resulterer i opfattelse og erkendelse. Sindets ild brænder hele tiden og næres af det, som tiltrækkes og frastødes. Når de to blander sig øges stimuleringen betydeligt, og evnen til at føle intensiveres. Tiltrækningsloven fortsætter sin virksomhed, indtil endnu en ild er tiltrukket og berørt, og de alle tre er smeltet

---

⁸³ *Bodhisattvaens linje* er kærlighed-visdom og den detaljerede sjælsvidenskab. Det er undervisningslinjen og den vej, alle i sidste instans må gå.

sammen. Glem i denne forbindelse ikke [side 210] indvielsesstavens mysterium.⁸⁴ Senere, når vi kommer til emnet »centre og indvielse«, må vi være opmærksomme på, at vi faktisk studerer et aspekt af denne gådefulde føleevne, den evne der er karakteristisk for 2. logos, som styrer tiltrækningsloven.

Lad os nu blive færdige med det, der kan siges om de tre resterende sanser – syn, smag og lugt – og derefter ganske kort opsummere deres forbindelse med centrene og vekselvirkningen mellem dem. Da vil der kun være to punkter tilbage at behandle i denne første del af *En afhandling om kosmisk ild*, og en opsummering. Bagefter kan vi så begynde på den del af afhandlingen, som vedrører manas' ild og manasaputraernes udvikling,⁸⁵ både som helhed og individuelt. Det er et emne, der har den allerstørste betydning, fordi det udelukkende handler om mennesket, egoet eller tænkeren, og viser den kosmiske blanding af stoffets og sindets ild og den brug, den iboende flamme gør af dem.

c. Syn. Denne sans er, som førnævnt, solsystemets mest koordinerende sans.

Mennesket hører på baggrund af økonomiloven. Lyd gennemtrænger stof og fremkalder dets differentiering.

Mennesket føler på baggrund af tiltrækningsloven og får dermed kontakt med det, det bliver opmærksom på gennem lydbølgerne. Det fører til frastødning og tiltrækning mellem den, der opfatter, og det der opfattes.

Efter at have opfattet og dernæst fået kontakt åbnes dets øjne, og på baggrund af synteseloven ser det nu sin plads i helheden. [side 211]

---

⁸⁴ De *indvielser*, der omtales i denne afhandling, er større indvielser, som fremkalder de bevidsthedsudvidelser, der fører til befrielse. Disse tages i kausallegemet og projiceres herfra ud i det fysiske legeme. Den indviende påberåber sig aldrig sin indvielse.

⁸⁵ *Manasaputraer*: Disse er tankesindets sønner, det individuelle princip i mennesket, egoet, solenglen i sit eget legeme på mentalplanets abstrakte trin.

Hørelse. . . . . Enhed.
Berøring. . . . . Dualitet.
Syn. . . . . Triplicitet.

I disse 3 sanser er nutiden opsummeret for os. Udviklingsarbejdet består i at opfatte, udnytte, koordinere og beherske det hele, indtil selvet ved hjælp af disse tre sanser bliver aktivt opmærksom på enhver form, vibration og pulserende rytme i ikke-selvet. Derefter er det selvets mål, ved hjælp af tankesindets koordinerende evne, at finde sandheden eller det center i manifestationscirklen, som for selvet er ligevægtspunktet og det punkt, hvor koordinationen fuldføres. Da kan selvet skille sig ud fra ethvert stofslør, enhver kontakt og enhver sans. Det fører i alle manifestationer til tre former for adskillelse:

Involution, stoffets opdeling, eller den ene der bliver til de mange. Sanserne udvikles, og selvet gør redskabet færdigt med henblik på at udnytte stoffet. Det sker i henhold til økonomiloven.

Evolution frem til prøvevejen. Sammensmeltningen af ånd og stof og selvets brug af sanserne i en stigende identifikation med alle former, fra de laveste til de relativt forædlede. Det sker i henhold til tiltrækningsloven.

Evolution på udviklingsvejen. På ny åndens adskillelse fra stoffet, dens identifikation med den ene og den endelige afvisning af form. Sanserne sammenfattes til en iboende evne, og selvet har ikke længere brug for ikke-selvet, men blander sig med al-selvet. Det sker i henhold til synteseloven.

Hvis vi er opmærksomme på det, forstår vi også, at åndens adskillelse fra det stoflige redskab involverer to aspekter af det ene store hele. Her ligger skaberens, opretholderens og nedbryderens arbejde.

Når denne 3. sans eller synet er færdigudviklet, kaldes den (helt utilstrækkeligt) for *indsigt*. Det ville i den forbindelse være klogt af den studerende at sammenholde de laveste og

højeste udtryk for sanserne, som de er angivet i ovenstående opstilling, [side 212] og lægge mærke til den okkulte betydning af de udtryk, der er brugt.

Hørelse. . .	Salighed.	Realiseres gennem ikke-selvet.
Følelse. . .	Tjeneste.	Selvets samlede arbejde for ikke-selvet.
Syn.	Indsigt.	Opfattelse af den nødvendige triplicitet i manifestation, eller selvets og ikke-selvets refleksvirksomhed.
Smag.	Fuldkommengørelse. . .	Evolution gennem anvendelse og tilpasning af ikke-selvet.
Lugt.	Alvidenhed.	Færdigudvikling af forholdet mellem selvet og ikke-selvet ved hjælp af manasprincippets skelneevne.

Det vedrører alt sammen den færdigudviklede, realiserede personlighed.

I alle disse udviklingsforløb indgår selvets *opfattelse* af og gradvise identifikation med ikke-selvet og dets anvendelse, manipulation og endelige afvisning af det, efterhånden som det bliver mere bevidst om sig selv. Det *hører* naturens og sin monades tone. Det erkender deres identitet, udnytter deres vibration og gennemgår hurtigt skaberens, opretholderens og nedbryderens 3 stadier.

Det *føler* eller mærker formens eller ikke-selvets vibration i alle dets forskellige grader, erkender sin egen identitet i tid og rum, og, for at kunne eksistere eller være, bruger det, blander det sig med, og i sidste instans skiller det sig ud fra ikke-selvet ved hjælp af de 3 love: økonomi-, tiltræknings- og synteseloven. Det *ser* den trefoldige evolutionsproces, og ved at udvikle det indre syn ser det i hjertet af det makrokosmiske og mikrokosmiske system det **ENE SELV** i de mange former og identificerer sig til sidst med dette selv ved bevidst at afvise ikke-selvet efter at have tæmmet og udnyttet det helt.

d. Smag. Mennesket *smager* og lærer på den måde at skelne, for det er den store sans, der begynder at komme frem under den diskriminationsproces, som finder sted, når stoffets illusoriske [side 213] karakter gennemskues. Skelneevnen er

det uddannelsesredskab, selvet bruger, når det udvikler intuitionen – den evne hvormed selvet opfatter sin egen essens i og bag alle former. Skelneevnen vedrører naturens dualitet, selvet og ikke-selvet, og er det middel hvormed de adskilles under tilbagetrækningsprocessen. Intuitionen vedrører enhed og er selvets evne til at kontakte andre selv. Det er ikke en evne, hvormed ikke-selvet kontaktes. I vore dage er den sjælden på grund af egoets intense individualisme og identifikation med formen – en nødvendig identifikation i denne fase. Efterhånden som smagssansen udvikles på de højere planer, leder den én frem mod stadig finere sondringer, indtil man til sidst føres igennem formen og helt ind til kernen af sin egen natur.

e. Lugt er den skarpe opfattelsesevne, der i sidste instans bringer et menneske tilbage til den kilde, det kom fra, det arketyperiske plan, planet hvor dets sande hjem findes. Det har udviklet evnen til at kende forskel, og det fremkalder en guddommelig utilfredshed i pilgrimmens hjerte, mens han rejser i fjerne lande. Den fortabte søn sammenligner. Han har udviklet de 4 andre sanser og bruger dem. Nu kommer evnen til at opfatte *hjemmets vibration*, hvis man kan sige det sådan. Den er det åndelige modstykke til den sans, der med usvigelig sikkerhed fører dyr, duer og andre fugle tilbage til det velkendte sted, de oprindeligt kom fra. Det er opfattelsen af selvets vibration og en hurtig tilbagevenden til kilden ved hjælp af dette instinkt.

Når vi beskæftiger os med dette emne, går det op for os, hvilken umådelig tankeregion der egentlig er tale om – hele menneskets evolutionære udvikling. Alligevel er det her, såvel som andre steder, kun muligt at præsentere en tankegang, som det lønner sig at studere, og fremhæve nogle idéer, der kan tjene som grundlag for den kommende generations overvejelser. Men i den forbindelse må vi også være opmærksomme på følgende faktorer:

a. At vi har behandlet sanserne i denne del af vores *Afhandling om kosmisk ild*, fordi de vedrører stofformen. Strengt taget er de 5 sanser, som vi kender dem, kontaktmid-

ler som tænkeren (polariseret i sit æterlegeme) har opbygget, og som [side 214] i den fysiske form kommer til udtryk i de nervecentre, hjerneceller, ganglier og plexus, som den eksoteriske videnskab kender.

b. At disse sanser i den nuværende manifestation har deres brændpunkt på astralplanet og derfor hovedsagelig stimuleres af solar plexus – det store center som ligger midt i legemet, og som er den stimulerende faktor for størstedelen af menneskeheden i denne fase.

c. At efterhånden som den højere trekant gør sig gældende, og polariseringen rykker op i de højere centre, begynder sanserne at komme frem på mentalplanet, så mennesket lærer at *opfatte* på dette plan. Vi har en interessant afspejling af overførslen af polariseringen fra personligheden til egoet i kausallegemet, eller skellet mellem de højere og lavere mentale underplaner, i mellemgulvet, der deler kroppen i en højere og lavere del. Under mellemgulvet har vi de 4 lavere centre:

1. Solar plexus,
2. Milten,
3. Forplantningsorganerne,
4. Roden af rygsøjlen.

Over har vi de 3 højere:

1. Hjertet,
2. Halsen,
3. Hovedet.

I mikrokosmos er den lavere firfoldighed adskilt fra triaden på en lignende måde, og denne analogi er værd at studere. Efter disse overvejelser kan vi nu opstille centrenes og sansernes refleksvirksomhed i relation til de forskellige planer, idet vi husker, at efterhånden som centrene opvækkes, bliver processen tredobbelt: [side 215]

For det første opvækkelsen på det fysiske plan og centrenes gradvis tiltagende aktivitet indtil prøvevejen nås. Det ledsages af en øget brug af sanserne til identifikation af selvet og dets hylstre.

For det andet opvækkelsen på astralplanet og centrenes gradvis tiltagende aktivitet indtil 1. indvielse nås. Det ledsages af en uhyre intens anvendelse af sanserne med henblik på at skelne mellem selvet og ikke-selvet.

For det tredje opvækkelsen på mentalplanet og centrenes og sansernes gradvis tiltagende aktivitet. Virkningen er i begge tilfælde, at selvet begynder at identificere sig med sin egen essens i alle grupper og afvise hylstrene og formerne.

Denne udvikling i det lavere ledsages af en tilsvarende udvikling på de to højere planer, og efterhånden som de astrale sanser bliver fuldt aktive, begynder de tilsvarende kraftcentre på det buddhiske plan at fungere, indtil der er etableret et vibrationssspil mellem de to, og triadens kraft strømmer direkte ind i personligheden via astrallegemet.

På samme måde begynder de tilsvarende kraftvirkler på det atmiske plan at vibrere aktivt, når de mentale centre bliver firdimensionale, indtil vi har en strålende ildvirksomhed på alle tre planer.

Hvis vi foreløbig ser bort fra auraen og dens farver, er den evolutionære udvikling med hensyn til *ild*⁸⁶ en lige så veldefineret proces.

- a. Belivelsen af hylstrenes indre varme eller den lille ildkerne som er latent i hvert enkelt atom. Denne proces foregår i alle 3 legemer, først langsomt, så hurtigere og til sidst samtidig.
- b. Aktiveringen af de 7 centre på alle planer, nedefra og op, indtil alle centrene er forbundet med hinanden og koordineret (i henhold til stråle og type). I den fuldtudviklede adept er der 35 ildvirkler, som alle er uhyre aktive og påvirker hinanden.

- c. De flammende hvirvler eller hjul kædes sammen i trekanter, hvor ilden cirkulerer og strømmer fra den ene til den anden, [side 216] indtil vi har et lysende netværk af energilinjer, der forbinder levende ildcentre og bekræfter det udsagn, at tankesindets sønner er **FLAMMER**.
- d. Efterhånden som åndens eller viljens aspekt overtager kontrollen, udvikles disse centre til fuldkommenhed. For-

---

⁸⁶ Det manifesterede kosmos' *ild* er syvfoldig.

Den trefoldige Gud manifesterer sig gennem de 7 former for ild:

1. Han er elektrisk ild. . . . . De 7 himmelske mennesker.
2. Han er solild. . . . . De 7 væseners evolution gennem deres redskaber – udviklingen af de 7 principper.
3. Han er ild ved friktion. . . De 7 kæder som er Logos' 7 centre.

Et himmelsk menneske har 7 principper og manifesterer sig gennem en kæde:

1. Det er elektrisk ild. . . . . De 7 solvæsener som besjæler kloderne.
2. Det er solild. . . . . Livets evolution gennem formerne – udviklingen af de 7 principper.
3. Det er ild ved friktion. . . . De 7 kloder.

Et menneske, mikrokosmos, manifesterer sig gennem sine redskaber:

1. Det er elektrisk ild. . . . . Monaden, et solvæsen.
2. Det er solild. . . . . Livets evolution gennem redskaberne med henblik på udviklingen af de 7 principper.
3. Det er ild ved friktion. . . . De 7 hylstre: Det atmiske, buddhiske, kausale, mentale, astrale, æteriske og faste fysiske legeme.

Det fysiske menneske manifesterer sig i de 3 verdener som:

1. Elektrisk ild. . . . . Det højere selv.
2. Solild. . . . . De 7 centre.
3. Ild ved friktion. . . . . Hylstrene.

bindelsestrekanterne frembringes af tankesindets ild, mens stoffets ild holder formen sammen og bevarer strukturen. Det viser stoffets, sindets og åndens gensidige afhængighed og opleves [side 217] af den clairvoyante som koordinationen af de 3 ildformer.

- e. I det himmelske menneskes legeme findes også en række kloder,⁸⁷ og her må vi huske, at de 7 kæder i et planetsystem er udtryk for en planetlogos. De himmelske mennesker manifesterer sig gennem et planetsystem med 7 kæder, og der er måske blevet lagt for meget vægt på den faste fysiske planet i hver kæde. Det har medført, at *kædens* betydning i nogen grad er blevet overset. De 7 kæder kan opfattes som udtryk for et af de himmelske menneskers 7 centre. Det betyder ikke, at oplysningen om at egogrupper udgør centre i de himmelske mennesker er

---

⁸⁷ *Planetkæderne*: De 7 himmelske mennesker, de 7 hellige planeter. – H.L. 1, 123-124, 173. Nogle af deres navne og egenskaber er:

- a. De 7 planetariske logoi eller 7 ånder foran tronen.
- b. De 7 Kumaraer. . . . . S.D. III, 59, 327.
- c. De 7 solguddomme. . . . . H.L. 1, 138.
- d. De 7 oprindelige. . . . . H.L. 1, 139.
- e. De 7 bygmestre. . . . . H.L. 1, 171-172.
- f. De 7 intellektuelle åndedrag. . . . . H.L. 3, 354, note 4.
- g. De 7 manuer. . . . . H.L. 2, 156.
- h. Flammerne. . . . . H.L. 3, 250-251.

De 7 hellige planeter er: 1. Saturn, 2. Jupiter, 3. Mars, 4. Solen (stedfortræder for en anden), 5. Venus, 6. Merkur, 7. Månen (stedfortræder for en anden). Neptun og Uranus er ikke nævnt her, og heller ikke Vulcan. Neptuns bane omfatter tilsyneladende hele afgrænsningen. Vulcan ligger inden for Merkurs bane.

Hvert af de himmelske mennesker manifesterer sig gennem en kæde af 7 kloder. Alle 7 logoi påvirker en kæde, men en af dem er det inkarnerende væsen. De andre påvirker:

- a. En klode i kæden. . . . . b. Et plan. . . . . c. En runde
- d. En verdensperiode. . . . . e. En rodrace. . . . . f. En underrace
- g. En delrace. . . . . h. En gruppe. . . . . i. En menneskeenhed

forkert, vi skal blot opfatte [side 218] dem som kraftcentre på det buddhiske og monadiske plan.⁸⁸

Her er der et grundlæggende punkt, som aldrig må glemmes: De 7 himmelske mennesker kan betragtes som fysisk inkarnerede gennem en fysisk planet, og her ligger den planetariske evolutions mysterium. Her ligger mysteriet om vores planet, den mest gådefulde af alle planeterne. Ligesom karma varierer fra individ til individ, varierer de forskellige logos' karma også, og vores planetlogos' karma har været tung og skjuler sig på nuværende tidspunkt i personlighedens mysterium.

På samme måde varierer manifestationen også, alt efter om centrene er aktive eller inaktive, og det studium, der åbner sig her, er uigennemskueligt men af stor interesse i forbindelse med solsystemet.

5. Centrene og indvielse.

Vi har ganske kort beskæftiget os med centrenes udvikling, funktion, organisation og gradvis forøgede aktivitet fra en relativt træg tilstand til fuldentst bevægelse. Derefter bliver de til levende ildhjul kendetegnet ved en dobbelt bevægelse af omkredsen og de indre roterende hjul, og ved en firdimensionel effekt som primært skyldes afstemningen af de indre, finere hvirvler med de mere eksoteriske æteriske centre. Denne afstemning fremkaldes i sidste instans ved indvielse.

På det tidspunkt, indvielsen tages, er alle centrene aktive, og de 4 lavere (der svarer til personligheden) er begyndt at overføre ilden til de 3 højere. Den dobbelte rotation i de lavere centre ses tydeligt, og de 3 højere er ved at blive lige

---

⁸⁸ I *Den hemmelige lære* omtales tankesindets sønner som flammer. Stanze 7, 4 (H.L. 1, 269): Disse er »de fire vægers tretungede flamme. Vægerne er gnisterne, som drager næring fra den tretungede flamme, der er udsendt af de syv, deres flamme«. Stanze 7, 5 (H.L. 1, 270): »Gnisten hænger fra flammen ved fohats fineste tråd.«

så aktive. Ved anvendelsen af indvielsesstaven under indvielsesceremonien [side 219] opnås der i forbindelse med centrene visse resultater, som kan opregnes på følgende måde:

a. Ilden ved roden af rygsøjlen ledes hen til det center, der er genstand for særlig opmærksomhed. Dette varierer i henhold til strålen eller det specielle arbejde, den indviede udfører.

b. Centrets virksomhed intensiveres, udviklingstakten øges, og nogle af hjulets centrale eger bliver mere lysende. Disse eger, som af nogle studerende også kaldes lotuskronblade, har en nær forbindelse med de forskellige spirillaer i de permanente atomer. Når de bliver stimuleret aktiveres en eller flere af de tilsvarende spirillaer i de permanente atomer på de 3 lavere planer. Efter 3. indvielse sker der en tilsvarende stimulering af triadens permanente atomer, og det fører til koordineringen af det buddhiske redskab og overførslen af polariseringen fra det lavere til det højere.

c. Ved anvendelsen af indvielsesstaven tredobles nedstrømningen af kraft fra egoet til personligheden, og retningen af denne kraft afhænger af, om de centre, der stimuleres, er de æteriske eller astrale ved henholdsvis 1. og 2. indvielse, eller om den indviede står over for **VERDENS HERRE**. I sidstnævnte tilfælde er det hans mentale centre eller tilsvarende krafthvirvler på højere planer, som stimuleres. Når verdenslæreren indvier ved 1. og 2. indvielse, ledes triadens kraft hen til hjerte- og halscentret, og derved øges evnen til at sublimere de lavere centres kraft betydeligt. Når Den ene indvier bruger sin kraftstav, kommer nedstrømningen fra monaden, og selvom hals- og hjertecentrets vibration dermed automatisk forøges, rettes kraften først og fremmest mod de 7 hovedcentre, og til sidst (ved befrielsen) mod det strålende hovedcenter som sammenfatter de 7 mindre hovedcentre.

d. Ved indvielse får centrene en øget vibrationskapacitet og kraft, og det viser sig i det ydre liv:

For det første som en forædling af redskaberne og en forøgelse af deres sensitivitet. Det kan i begyndelsen give den indviede store lidelser, men det fremkalder en evne til at reagere på højere impulser, der langt opvejer bivirkningerne. [side 220]

For det andet som udviklingen af psykiske evner, der også kan give forbigående lidelser, men som i sidste instans resulterer i en erkendelse af det ene selv i alle selv, hvilket er målet for anstrengelserne.

For det tredje som bortbrændingen af det æteriske væv gennem en gradvis opvækkelse af kundalini og dens korrekte geometriske udbredelse. Det fremkalder en bevidstheds-kontinuitet, der sætter den indviede i stand til bevidst at bruge *tid* som en faktor i evolutionsplanerne.

For det fjerde som en gradvis opfattelse af vibrationsloven som et aspekt af den grundlæggende bygge lov. Den indviede lærer at samle og manipulere tanke stof bevidst i realiseringen af Logos' planer, at arbejde i mental elementalesens og at bruge loven på de mentale planer og derigennem påvirke det fysiske plan. Kosmisk set har bevægelse sit udspring på kosmiske mentalplaner, og i mikrokosmos gælder det samme princip. Her ligger et okkult vink, der vil afsløre meget, hvis det studeres omhyggeligt. I det øjeblik staven bruges under indvielsesprocessen, forstår den indviede *bevidst* tiltrækningslovens funktion i forbindelse med formbygning og syntesen af de 3 ildformer, og hans fremtidige udvikling afhænger af hans evne til at bevare denne indsigt og selv bruge loven.

e. Ved anvendelsen af staven vækkes kundaliniilden og ledes opad. Når staven bevæges på en bestemt måde, ledes ilden ved roden af rygsøjlen og tankesindets ild frem i bestemte baner eller trekanten. Der er, i overensstemmelse med elektricitetens love, en bestemt okkult baggrund for det velkendte faktum, at enhver indviet, som fremstilles for indvielsen, ledsages af to mestre, der står på hver sin side af ham. De tre danner tilsammen en trekant, som muliggør processen.

Stavens kraft er tosidig og virkningen enorm. Alene kunne den indviede ikke modtage strømmen fra staven uden at lide alvorlig skade, men i trekantsformation bliver overførslen sikker. De to mestre, der støtter den indviede, repræsenterer de to poler i det elektriske system, og derfor består en del af [side 221] mestrenes arbejde i at bistå alle ansøgere til indvielse, når de træder frem for den store herre.

Når indvieren på det fastlagte tidspunkt holder indvielsesstaven i sine hænder, formidler den elektrisk kraft fra meget høje planer – så høje at den »flammende diamant« ved nogle af de sidste indvielser (den 6. og 7.) udsender en kraft (via Logos), som stammer fra kilder helt uden for systemet. Vi må huske, at denne større stav er den, der bruges her på planeten, men at der i systemet er adskillige kraftstave, og at de findes i 3 grader, hvis man kan udtrykke det sådan.

For det første, indvielsesstaven som bruges til de to første indvielser af den store herre, Kristus, verdenslæreren. Den oplades ved anvendelse af den »flammende diamant«, og opladningen gentages, hver gang en ny verdenslærer overtager embedet. Der er en vidunderlig ceremoni, som udføres, når en ny verdenslærer begynder på sin virksomhed. Under ceremonien modtager han sin kraftstav – den samme stav der er blevet brugt siden grundlæggelsen af vores planetariske Hierarki – og holder den frem mod verdens herre, som berører den med sin egen mægtige stav og på den måde genoplader den med elektrisk kraft. Denne ceremoni finder sted i Shamballa.^{89 90}

---

⁸⁹ *Shamballa* – den hellige ø i Gobiørkenen, centret i Centralasien hvor verdens herre, Den gamle af dage, har sit hovedkvarter. H.P.B. siger det er et »meget gådefuldt sted på grund af dets fremtidige forbindelser« – H.L. 3, 417.

⁹⁰ *Verdenslæreren* beklæder sit embede cyklisk. Hans cyklus falder ikke sammen med manuens, idet manuen beklæder sit embede i hele rodraceperioden. Verdenslæreren anslår grundtonen i de forskellige religioner og er kilden til periodiske religiøse impulser. Længden af hans cyklus er ikke givet. Buddha beklædte embedet før den nuværende verdenslærer, og efter hans illumination blev pladsen overtaget af herren Maitreya, som vesterlændingene kalder Kristus.

For det andet, indvielsesstaven der kendes som den »flam-mende diamant« og bruges af Sanat Kumara, Den ene indivi-er, i Bibelen kaldet Den gamle af dage. Denne stav ligger gemt i »Østen« og rummer den latente ild, der udbreder vis-domsreligionen. Den blev bragt hertil af verdens herre, da han tog form og kom til vores planet for 18 millioner år siden. [side 222]

Én gang i hver verdensperiode gennemgår den samme pro-ces som den mindre stav, blot er det i dette tilfælde Logos selv, der genoplader den – solsystemets logos. Stavens op-holdssted kendes kun af verdens herre og strålernes chohaner, og da den er denne evolutions talisman, er det den 2. stråles chohan, som (under verdens herre) er dens primære vogter, assisteret af det 2. plans devaherre. Aktivitetsbuddhaerne er ansvarlige for opbevaringen og under dem strålens chohan. Den tages kun frem på bestemte tidspunkter, når der skal ud-føres et bestemt arbejde. Den bruges ikke blot ved indvielse af mennesker, men også til visse planetariske funktioner som der endnu ikke er givet noget om. Den har sin plads og funk-tion i visse ceremonier, som er forbundet med den indre run-de⁹¹ og den trekant, der dannes af Jorden, Mars og Merkur, men på nuværende tidspunkt må der ikke siges mere om dette emne.

For det tredje, indvielsesstaven som bruges af solsystemets logos og blandt andet kaldes den »syvfoldige flammen-de ild«. Den blev betroet vores logos af Sirius' herre og sendt til vores system fra denne strålende sol. Et af dens formål er at blive brugt i nødsituationer, men denne store talisman er endnu aldrig blevet brugt på denne specielle måde, skønt det var nær ved at ske to gange – én gang i de atlantiske dage og én gang i det 3. år af den seneste krig. Denne kraftstav bruges ved indvielsen af de 7 himmelske mennesker på kosmiske

---

⁹¹ *Den indre runde* er en gådefuld cyklus, som der kun kan siges lidt om. Den vedrører ikke manifestation gennem de 7 planetsystemer eller kloder, men har noget med visse aspekter af det subjektive liv eller sjælen at gøre.

planer. Den bruges også til indvielse af *grupper*, noget der er næsten ufatteligt for os. Den bruges på de 7 himmelske menneskers centre på samme generelle måde, som de mindre stave bruges på de menneskelige centre, og virkningerne er de samme, blot i langt større målestok. Det er naturligvis et stort og dunkelt emne og angår ikke menneskenes sønner. Det bliver blot berørt her, fordi en opregning af indvielsesstavene ikke ville være komplet uden en henvisning til den, og samtidig ser vi den vidunderlige syntese af det hele og vores systems plads i et [side 223] endnu større system. I alle kosmiske anliggender hersker der fuldendt lov og orden, og forgreningerne af planen kan ses på alle planer og underplaner. Denne største stav er i den første store gruppe karmiske herrers varetægt. Den kan beskrives som staven, der rummer en strøm af ren fohatisk kraft fra kosmiske planer. De to mindre stave rummer differentieret fohatisk kraft. Den logiske kraftstav opbevares i Solen og genoplades kun ved begyndelsen af hver 100 Brahmas år.

Grunden til, at kraftstavene omtales her, er, at de vedrører centrene, der er *krafthvirvler i stof* og (skønt de er kanaler for åndelig kraft og udtrykker »viljen til at være«) viser sig som aktivitet i stof. De er tilværelsens centre, og ligesom man i manifestationen ikke kan adskille de to poler, ånd og stof, kan man ved indvielse heller ikke bruge staven uden at fremkalde bestemte virkninger mellem de to. Stavene er opladet med fohat, der er stoffets ild plus elektrisk ild – heraf kommer deres virkning. Mysteriet kan ikke forklares nærmere, fordi indvielseshemmelighederne ikke må afsløres. Men her er der imidlertid givet mere end nogen sinde før, selvom der findes dem, som har hørt om disse ting. [side 224]

FØRSTE DEL

STYKKE F

Økonomiloven

- I. VIRKNINGEN PÅ STOF.
  - 1. *Atomernes adskillelse.*
  - 2. *Atomernes fordeling.*
  - 3. *Vibrationsrytme.*
  - 4. *Uensartethed.*
  - 5. *Naturlig rotation.*
- II. DE UNDERORDNEDE LOVE.
  - 1. *Vibrationsloven.*
  - 2. *Tilpasningsloven.*
  - 3. *Frastødningsloven.*
  - 4. *Friktionsloven.*

I. VIRKNINGEN PÅ STOF

Det er denne lov, som styrer stofaspektet af manifestationen, og som kendetegner det arbejde, der udføres af den 3. logos og de væsener, som legemliggør hans vilje og realiserer hans hensigter. De store kosmiske væsener, der tager form som de 3 logoi, er karakteristiske ved bestemte aktivitetsformer, der kan beskrives på følgende måde:

Det 3. aspekt, brahmaaspektet, eller de aktiviteter som udføres af de væsener, der er udtryk for ham, er kendetegnet ved den form for administration af stoffet, vi kalder økonomiloven. Det er den lov, som styrer differentieringen af stofatomerne og deres adskillelse fra hinanden, generelle fordeling, vibrationsrytme, uensartede karakter og naturlige rotationsbevægelse. Den får stoffet til altid at følge vejen med mindst modstand og er grundlaget for det atomare stofs separative

virksomhed. Den styrer stoffet, åndens modpol.

Det 2. aspekt, bygge- eller vishnuaspektet, styres af tiltrækningsloven. De aktiviteter, der udføres af de væsener, som legemliggør [side 226] dette aspekt, består i tiltrækningen af stof til ånd og de to polers gradvise tilnærmelse til hinanden. Den fører til sammenhæng eller samlingen af atomer til forskellige former, og denne tiltrækning fremkaldes af åndens egen tiltrækningskraft, der viser sig som:

1. Sammenkædning,
2. Formbygning,
3. Tilpasning af form til vibration,
4. Grubbers relative homogenitet,
5. Cyklisk spiralbevægelse.

Vejen med mindst modstand er ikke loven for dette aspekt. Åndens tiltrækningskraft i forbindelse med formbygning og tilpasningen af formen til behovet er hemmeligheden ved smerten og modstanden i verden. Smerte forårsages kun af modstand og er en nødvendig fase i evolutionsprocessen. Denne tiltrækningslov styrer ånden, stoffets modpol.

Det 1. aspekt, eller viljen til at leve, styres af synteseloven, og de aktiviteter, der udføres af de kosmiske væsener, som legemliggør den, styres af loven om påtvungen enhed og grundlæggende ensartethed. Det er den lov, der træder i kraft til sidst, når ånd og stof er smeltet sammen og har tilpasset sig hinanden. Den styrer den endelige syntese af selv med selv, og i sidste instans med al-selvet, og også syntesen af essens med essens i modsætning til syntesen af ånd og stof. Den viser sig som:

1. Tilbagetrækning,
2. Åndelig befrielse,
3. Nedbrydning af form gennem tilbagetrækning af ånd (nedbrydningsaspektet),
4. Absolut ensartethed og grundlæggende enhed,
5. Fremadskridende bevægelse.

Her ses den vidunderlige syntese, som fremkaldes af disse 3 kosmiske loves evolutionære virksomhed – *hvor hver af dem legemliggør visse kosmiske væseners eller skabningers arbejdsform*. [side 227] De to sidste love vil blive behandlet senere. Her vil vi ganske kort berøre stoffets lov, økonomiloven.

Det er den lov, der ligger bag det, religiøse forfattere fejlagtigt kalder »syndefaldet«, som i virkeligheden repræsenterer involutionsprocessen, kosmisk set. Den førte til en syvdeling af stoffet i systemet. Ligesom tiltrækningsloven førte til den psykiske syvdeling af tankesindets sønner, og synteseloven resulterer i de samme manasaputraers syvfoldige fuldkommengørelse, har vi en interessant forbindelse mellem:

De 7 planer, eller de 7 stofgrader.

De 7 himmelske mennesker, de 7 guddommelige manasaputraer, eller de 7 typer visdom-kærlighed.

De 7 visdomskvaliteter, der frembringes af de kosmiske væsener, kumaraerne, ud fra den viden, de vinder gennem stofmediet.

Økonomiloven har flere underordnede love, der styrer dens virkning på de forskellige stofgrader. Som førnævnt aktiveres denne lov af de lyde, Logos udsender. Det hellige ord, eller skaberens lyd, findes i forskellige former og har flere stavelser, selvom det i realiteten kun er et enkelt ord. Tilsammen danner stavelserne et soludtryk. Hver for sig er de kraftord med forskellige virkninger.⁹² [side 228]

---

⁹² »Vedaen, verdenssangen i menneskelig lyd, blev givet mennesket, for at det kunne bruge den metafysiske ud fra dens mening og magisk ved at fremsige den på den rigtige måde. Idet verdenssangen følger visse talforhold eller den pythagoræiske aritmetik og overfører sin rytmiske bevægelse til den kosmiske substans' domæne, har den ført sidstnævnte ind i en krystalliseringsproces, som filosofen Platon kaldte kosmos' geometri. De mange forskellige former, fra et saltmolekyle til menneskekroppens vidunderligt komplekse organisme, er alle strukturer, som

Det store **ORD**, der klinger i 100 Brahmas år eller igennem et helt solsystem, er den hellige lyd **AUM**. Hver for sig, og som de høres i tid og rum, er disse 3 gådefulde bogstaver forbogstavet i et underordnet udtryk, der består af forskellige lyde. Et bogstav, efterfulgt af 4 lyde, udgør Brahmas vibration eller tone, intelligensaspektet som er fremherskende i stoffet. Heraf kommer mysteriet omkring femkanten, det 5. princip, tankesindet og den menneskelige evolutions 5 planer. Når disse 5 bogstaver udsendes på den rigtige tone, giver de

---

er frembragt af den store kosmiske geometriker, der kendes som Viswakarma, devabygmesteren i vores puraniske skrifter. Den åbenbarede veda, hvis funktion er at skitsere kosmos ud fra én, grundlæggende lydsubstans symboliseret ved **OM**, deler sig ifølge sagens natur i 3 primære og 7 efterfølgende vokaler, og derefter i 7 toner, i 7 kombinationer af de 7 toner på basis af 3, og endelig i hymner. Da alle disse forbandt sig med konsonanternes stofsfære, frembragte de gradvist de manifesterede krystalliserede former, der tilsammen opfattes som universet. For et tænkende væsen er verden den magiske bevægelse, den orfiske sanger eller hinduen Saraswati frembringer ...

I vil se, at i Vishnupuranaens anden del er den kraft, der bor i solen, fremstillet som den tresidede vediske kraft, og at kraften i form af rik skaber, yajus opretholder og sama nedbryder. Rik er altså soldevaernes skabende sang, yajus deres opretholdende og sama deres nedbrydende sang, og samtidig månedeavaernes opbyggende sang. Derfor er rik devaernes sang, sama pitriernes sang og yajus den mellemliggende sang. Vedaernes funktion varierer naturligvis, alt efter hvilken synsvinkel den ses under. Set fra pitriernes synspunkt er sama deres opbyggende sang og rik deres ødelæggende tone. De 3 vedaer svarer til enhver anden treenighed i naturen, og jeg opfordrer jer til at søge yderligere oplysninger i de meget misbrugte puranaer ...

Blandt de forskellige karmiske midler, mennesket bruger til at forme sig selv og sine omgivelser med, er lyd eller tale det vigtigste, for at tale er at arbejde i æter, der naturligvis styrer den lavere firfoldighed bestående af elementerne luft, ild, vand og jord. Derfor rummer menneskets lyd eller sprog alle de elementer, der kræves til at styre de forskellige devaklasser, og disse elementer er selvfølgelig vokalerne og konsonanterne. Detaljerne om forbindelsen mellem lydets filosofi og de devaer, der hersker over den skjulte verden, hører under den sande mantra sastras domæne og er naturligvis i hænderne på dem, der ved.« – *A brahmin: Some Thoughts on the Gita*, s. 94, 50, 73.

nøglen til stoffets dybere mening, og også til kontrollen med det – hvor denne kontrol er baseret på den rigtige fortolkning af økonomiloven.

Et andet udtryk, denne gang bestående af 7 bogstaver eller et bogstav for hvert af de 7 himmelske mennesker, er vishnu-aspektets [side 229] lyd eller tone, det 2. logoiske aspekt, formbygningsaspektet. På grundlag af dets korrekte eller mangelfulde udtalelse, dets fuldstændige eller ufuldstændige klang, bygges og tilpasses formerne. Tiltrækningsloven giver sig udtryk i manipulationen af stof og dets sammenbygning i former til brug for ånden.

Derefter føjes et tredje ord eller udtryk til de to andre, og det afrunder hele det logoiske ord og fremkalder afslutningen. Det er et ord på 9 bogstaver, der sammen med de andre giver dette solsystems 21 lyde (5+7+9). De sidste 9 lyde fremkalder åndelig syntese og adskillelsen af ånd og form. Vi har en parallel i de 9 indvielser, hvor hver indvielse markerer en mere fuldkommen forening af selvet med al-selvet og en større grad af befrielse for stoffets lænker.

Når høresansen er fuldt udviklet på alle planer (hvilket sker gennem den rigtige brug af økonomiloven) vil disse 3 store ord eller udtryk være *kendt*. Den, der kender dem, vil udsende dem på sin egen sande tone, idet han på den måde blander sin lyd med den samlede vibration og dermed opnår en direkte erkendelse af sin grundlæggende enhed med dem, der udtaler ordene. Når stoffets eller Brahmas lyd klinger i hans ører på alle planer, vil han se alle former som en illusion og være befriet for dem, idet han oplever sig selv som allestedsnærværende. Når Vishnus lyd klinger i ham, er han fuldendt visdom, udskiller sit væsens tone (eller tonen fra det himmelske menneske i hvis legeme, han har sin plads) fra gruppetonerne, og oplever sig selv som alvidende. Når det 1. aspekts eller mahadevaaspektets tone følger efter de to andre, oplever han sig selv som ren ånd og smelter, i takt med at akkorden dør ud, sammen med selvet eller den kilde, han kom fra. Der er ingen tanke, intet stof, kun selvet opslugt af selvets hav. På hvert udviklingstrin træder en af lovene i kraft

– først stoffets lov, så gruppernes lov, og til sidst åndens og befrielsens lov.

II. DE UNDERORDNEDE LOVE

Økonomiloven har 4 underordnede love, der vedrører den lavere firfoldighed: [side 230]

1. *Vibrationsloven* som styrer stofplanernes grundtone eller frekvens. Med kendskab til denne lov kan hvert plans stof i dets 7 differentieringer beherskes.
2. *Tilpasningsloven* der styrer atomernes rotation på alle planer og underplaner.
3. *Frastødningsloven* som styrer forholdet mellem atomerne, og sørger for at de er helt uafhængige og frie af hinanden. Den holder dem også i en bestemt afstand fra kloden eller kuglen med modsat polaritet.
4. *Friktionsloven* der styrer hvert atoms varmeaspekt, udstråling og virkningen af denne stråling på andre atomer.

Hvert stofatom styres af en af de ovennævnte 4 love, eller dem alle sammen, og kan studeres i relation til sine 4 aspekter:

- a. Det vibrerer i en bestemt takt.
- b. Det roterer med en bestemt hastighed.
- c. Det påvirker og reagerer på de omgivende atomer.
- d. Det yder sit bidrag til det atomare systems almindelige varme, hvad det så er for et system.

Disse generelle regler for atomare legemer gælder ikke kun fysiske atomer, men alle kugleformede legemer i systemet, inklusive selve systemet betragtet som et kosmisk atom.

Det lille fysiske atom, et plan, en planet og et solsystem udvikler sig alle i henhold til disse regler og styres af økonomiloven i et af dens 4 aspekter.

Til sidst kan vi tilføje, at denne lov er én, de indviede må

beherske, før de kan opnå befrielse. De må lære at manipulere stof og arbejde med energi eller kraft i stof i overensstemmelse med denne lov. De må bruge stof og energi for at opnå åndens befrielse og realisere Logos' hensigter i evolutionsprocessen.

[side 231-232]

ANDEN DEL

SOLILD Sindets ild

	Side
<u>INDLEDENDE SPØRGSMÅL</u>	<u>233</u>
<u>STYKKE A</u> – Manas' eller tankesindets natur.	<u>311</u>
<u>STYKKE B</u> – Manas som en kosmisk, systemisk og menneskelig faktor.	<u>341</u>
<u>STYKKE C</u> – Den egoiske stråle og solild.	<u>483</u>
<u>STYKKE D</u> – Tankeelementaler og ildelemen- taler.	<u>525</u>
<u>STYKKE E</u> – Bevægelse på mentalplanet.	<u>939</u>
<u>STYKKE F</u> – Tiltrækningsloven.	<u>1065</u>

ANDEN DEL

INDLEDENDE SPØRGSMÅL

1. Hvilken forbindelse er der mellem Sønnen og Solen?
2. Hvad er evolution, og hvordan foregår den?
3. Hvorfor udvikler solsystemet sig i dualistisk retning?
4. Hvad er bevidsthed, og hvilken plads har den i systemet?
5. Er der en direkte analogi mellem et system, en planet, et menneske og et atom?
6. Hvad er tankesindet? Hvem er tankesindets sønner?
7. Hvorfor er evolutionen cyklisk?
8. Hvorfor er viden både eksoterisk og esoterisk?
9. Hvad er forholdet mellem –
  - a. De 10 systemer?
  - b. De 7 hellige planeter?
  - c. De 7 kæder i et planetsystem?
  - d. De 7 kloder i en kæde?
  - e. En kædes 7 runder?
  - f. De 7 rodracer og underracer?

Før vi begynder på emnet, tankesindets ild, sådan som vi har angivet i indholdsfortegnelsen, kan det være en fordel at gøre opmærksom på visse faktorer og afklare et eller to punkter. Det emne, vi vil forsøge at belyse, er et dybt mysterium, og det danner grundlaget for alt, hvad der på nuværende tidspunkt ses og vides, både objektivt og subjektivt. Vi har til en

vis grad studeret den af manifestationens poler, som kaldes *stof*. Det emne, vi nu begynder på, vedrører forskellige ting, der generelt kan kaldes *bevidsthed*, men mere specifikt omfatter følgende områder – og heraf kommer dets fundamentale betydning:

- a. Objektivitetsvidenskaben.
- b. Sønnens manifestation i form af Solen med dens kloder, eller solsystemet som helhed. [side 234]
- c. Den evolutionære udvikling af bevidsthed i tid og rum, og dermed udviklingen af ånd og stof.

Hvis disse tre grundtræk studeres, vil man opdage, at de er meget omfattende, og at det derfor, på grund af emnets omfang, ikke vil være muligt at gøre mere end at prøve at afklare begreberne med hensyn til de store træk i processen og den gradvise udvikling af bevidsthed. For at få en fornuftig opbygning af stoffet kan det være klogt at begynde med en række punkter, der (selvom de er almindelig kendte) vil give den studerende et skelet, han kan udfylde med den påtænkte viden. Hvis han først forstår emnets generelle karakter, kan han lettere og med større nøjagtighed anbringe de detaljerede informationer på deres rette plads. Måske det bedste ville være at formulere nogle spørgsmål og derefter besvare dem – sådan at svarene indeholder de omtalte punkter. Det er spørgsmål, som naturligt rejser sig for den, der studerer *Den hemmelige lære*, når han kommer til det punkt, hvor han kan skimte den store plan, men hvor bunken af detaljeret materiale, som skal indbygges, stadig er uoverskuelig. De spørgsmål, vi kunne stille og studere, er følgende:

1. Hvilken forbindelse er der mellem Sønnen og Solen?
2. Hvad er evolution, og hvordan foregår den?
3. Hvorfor udvikler solsystemet sig i dualistisk retning?
4. Hvad er bevidsthed, og hvilken plads har den i den nuværende verdensorden?
5. Er der en direkte analogi mellem udviklingen af følgende faktorer: Et solsystem, en planet, et menneske og et atom?
6. Hvad er tankesindet, og hvorfor er det manasiske eller mentale princip så betydningsfuldt? Hvem er manasaputraerne eller tankesindets sønner?
7. Hvorfor er evolutionen cyklisk?
8. Hvorfor betragter vi, indtil videre, nogle aspekter af viden som esoteriske og andre aspekter som eksoteriske?
9. Hvad er forholdet mellem – [side 235]
  - a. De 10 planetsystemer?
  - b. De 7 hellige planeter?
  - c. De 7 kæder i et planetsystem?
  - d. De 7 kloder i en kæde?
  - e. En kædes 7 runder?
  - f. De 7 rodracer og underracer?

Når vi har forsøgt at besvare disse ni spørgsmål på en kort og præcis måde og gennem svarene forstået lidt af hensigten med Sønnens bevidsthedsudvikling (med alt hvad dette udtryk indebærer), vil vi være i stand til at betragte planen mere intelligent og forstå det umiddelbart forestående stadium mere præcist, idet vi bruger vores nuværende standpunkt som udgangspunkt.

Vi må altid huske, at en nysgerrig interesse for og vidtrækkende forståelse af Logos' plan ingen betydning har for et menneske, medmindre det koordinerer nutiden med det, som det tror ligger i fremtiden, medmindre det konstaterer, hvilket trin der er nået, og forstår hvilket arbejde som umiddelbart

forestår i denne gradvise udvikling af fuld bevidsthed ([Diagram IV](#)).

I. HVILKEN FORBINDELSE ER DER MELLEM SØNNEN OG SOLEN?

Dette spørgsmål leder os umiddelbart over i en betragtning af, hvem Sønnen er, og hvilken funktion han har. To faktorer er almindelig anerkendt i alle systemer, der fortjener betegnelsen filosofi – det er ånd og stof, purusha og prakriti. Der er til tider en tendens til at forveksle begreber som »liv og form«, »bevidsthed og bevidsthedens redskab« med »ånd og stof«. De er forbundet, men det er lettere at danne sig et klart billede, hvis man forstår, at *før manifestationen* eller fødslen af solsystemet er det mest korrekt at bruge ordene ånd og stof. Når disse to er forbundet med hinanden *under manifestationen*, og efter pralayaen eller intervallet mellem to systemer, er betegnelserne liv og form og bevidstheden og dens redskaber mere korrekte, for under tilbagetrækningsperioden findes der ingen bevidsthed eller form, og heller intet liv betragtet som et aktivt [\[side 236\]](#) princip. Der findes ånd-stof, men i en fuldkommen uvirksom, neutral, negativ eller passiv tilstand. I manifesteret tilstand nærmer de to sig og påvirker hinanden. Aktivitet erstatter uvirksomhed, positivitet afløser negativitet, bevægelse træder i stedet for passivitet, og de to oprindelige faktorer er ikke længere neutrale over for hinanden, men tiltrækker og frastøder, påvirker og udnytter hinanden. Da og først da kan vi tale om form besjælet af liv og bevidsthed, som udtrykker sig gennem et passende redskab.

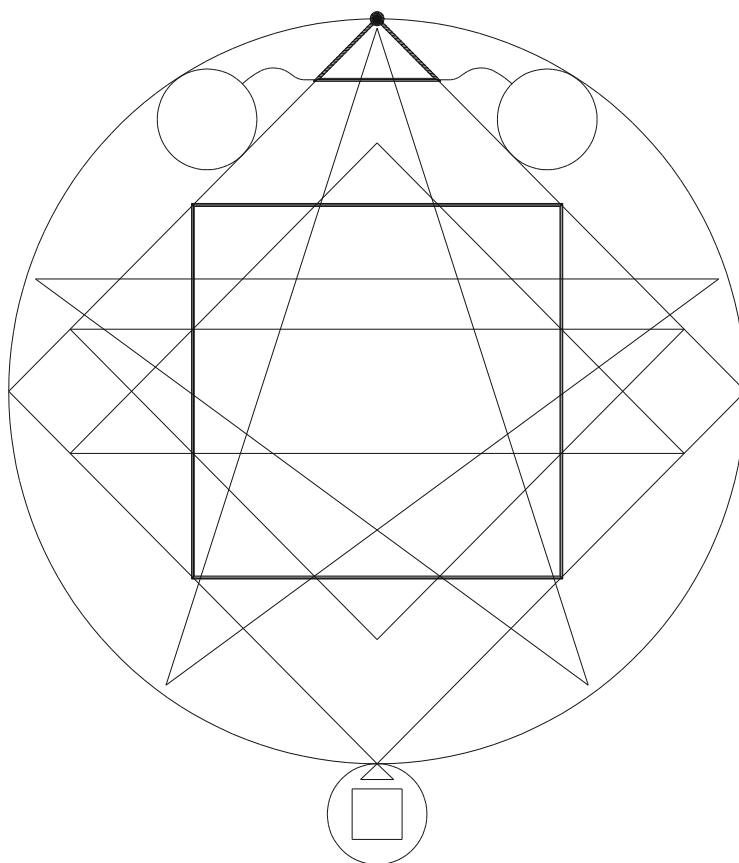
Hvordan kan nu dette udtrykkes? I relation til ild får vi, når de to elektriske poler bringes i direkte forbindelse med hinanden, både lys og varme, der kan opfattes med okkult syn og

følelse. Denne forbindelse skabes og udvikles til fuldkommenhed i løbet af evolutionsprocessen. Lyset og varmen frembringes ved foreningen af de to poler eller det okkulte ægteskab mellem han og hun, ånd (Fader) og stof (Moder). I fysisk henseende frembringer denne forening det objektive solsystem, Faderens og Moderens Søn. I subjektiv henseende frembringer den Solen som summen af egenskaberne lys og varme. I relation til ild frembringer foreningen eller sammensmeltningen af elektrisk ild (ånd) og ild ved friktion (opladet stof) solild. Denne solild vil frem for alt være karakteristisk ved sin evolutionære udvikling og en gradvis intensivering af den varme, der føles, og det lys der ses.

For at få en klarere forståelse af dette abstrakte emne kan vi betragte mikrokosmos eller mennesket, som udvikler sig i de 3 verdener. Mennesket er produktet af den (på nuværende tidspunkt) ufuldkomne tilnærmelse mellem de to poler, ånd (Faderen i himlen) og stof (Moderen). Resultatet af denne forening er en individualiseret søn af Gud, eller en enhed i det guddommelige selv, en nøjagtig miniaturegenpart på det laveste plan af den store søn af Gud, al-selvet, der på sin side er summen af alle miniaturesønnerne, alle de individualiserede selv eller enheder. Udtrykt på en anden måde, eller set fra et subjektivt synspunkt, er mikrokosmos en miniaturesol, som er karakteristisk ved egenskaberne varme og lys. På nuværende tidspunkt er dette lys »under en skæppe« eller godt skjult bag et stofslør, men i løbet af evolutionen vil det blive så klart, at sløret for- [side 237]

Diagram IV Plerom ifølge Valentinus

Først • (punktet), monaden, bythus (dybet), den ukendte og uerkendelige fader. Derefter Δ (trekanten), bythus og det første par der strømmer ud, duaden, nus (tænkeevnen) og dens modstykke aletheia (sandheden). Så □ (firkanten), den dobbelte duade, tetrakt eller firfoldighed, to hanner ♂, logos (ord) og antropos (menneske), og to hunner med deres modstykke, = zoe (liv) og ekklesia (kirken eller forsamlingen) - tilsammen syv. Trekanten er den potentielle ånd og firkanten det potentielle stof, mens den lige lodrette linje er åndens kraft og den vandrette linje stoffets kraft. Derefter følger ☆ pentagrammet, pentaden, det gådefulde symbol for manasaputraerne eller visdommens sønner, de 5 der sammen med deres modstykke giver 10, eller dekadene. Og til sidst ✧ heksagrammet eller to krydsende trekanter, heksaden, de 6 som med deres modstykke giver 12, eller dodekadene. Det er indholdet af pleromet eller realiseringen af idéerne i det guddommelige sind, tilsammen 28, for bythus eller faderen regnes ikke med, da han er roden til alt. De to små cirkler inden i pleromet er parret christos-pneuma (Kristus og Helligånden). De strømmer ud senere, og derfor symboliserer de, set fra ét synspunkt, åndens nedstigning med henblik på at besjæle og udvikle stoffet der i sidste instans udgår fra samme kilde, og, set fra et andet synspunkt, kumaraernes eller de højere menneskelige egoers nedstigning eller inkarnation. Fra tidsskriftet *Lucifer*, maj 1890 (*H. P. Blavatsky: Collected Writings*, bind XIII, side 15-16, o.a.).

[side 238]

svinder i et blændende lysskær. På nuværende tidspunkt er den mikrokosmiske varme blot ganske svag, eller den magnetiske stråling mellem de mikrokosmiske enheder *føles* (i den esoteriske betydning af ordet) kun i ringe grad, men efterhånden som tiden går, vil denne varmestråling – på grund af intensiveringen af den indre flamme parret med optagelsen af stråling fra andre enheder – forøges og få et sådant omfang, at vekselvirkningen mellem de individualiserede selv resulterer i at enhedernes flamme smelter sammen, og varmen blandes. Det vil fortsætte, indtil der er »én flamme med talløse gnister« i sig, indtil varmen er jævnt fordelt. Når det sker, og hver søn af Gud er en fuldendt sol, som udstråler fuldendt lys og varme, vil hele solsystemet, den større søn af Gud, være fuldt udviklet.

Da vil systemet være kendetegnet ved en »lysende flammepragt« og en udstråling, der forbinder det med dets kosmiske center og på den måde fremkalder Sønnens befrielse og hans tilbagevenden til den fjerne kilde, den oprindelige impuls kom fra. Husk derfor:

For det første, at Sønnen er det strålende resultat af åndens og stoffets forening og kan betragtes som hele solsystemet, Solen og de 7 hellige planeter.

For det andet, at Sønnen manifesterer sig gennem sine egenskaber lys og varme ligesom Solen.

For det tredje, at Sønnen er produktet af den elektriske forening af »ild ved friktion« og »elektrisk ild« og selv er »solild« eller manifestationen af de to andre, og derfor *det der ses og føles*.

Og endelig, at Sønnen altså er midtermanifestationen og frembringes af det, som er over og under, i den okkulte betydning af ordene. Derfor er Sønnen på sit eget plan (det kosmiske mentalplan) Logos' egoiske legeme, på samme måde som

mikrokosmos' egoiske legeme er resultatet af monadens eller åndens forening med stof. Ligesom menneskets egoiske legeme (det der kaldes kausallegemet) er ved at blive formet og endnu ikke er færdigudviklet, er også solsystemet, som udtryk for Guds liv, i færd med at udvikle sig. Sønnen, der manifesterer sig gennem Solen og dens indflydelsessfære, udvikler sig stadig gradvist, og ikke før alle cellerne i hans legeme [side 239] er helt levende og vibrerer i takt med hinanden, vil han være »helt udvokset« og fuldtudviklet. Ikke før hans lys- og varmestråling for alvor kan ses og føles, vil han have vundet sin plads blandt de himmelske konstellationer (Guds søn i kosmisk forstand).

Ikke før hver celle i hans legeme er en strålende lyskugle, en flammende ild, og en kilde til magnetisk stråling eller varme (okkult set), vil Sønnen i himlene »lyse op«. Set fra et kosmisk synspunkt er vores sol, som vi ved, blot af 4. orden og befinder sig på det laveste kosmiske plan. Når Sønnen, gennem Solen, har nået sit fulde udtryk (dvs. færdigudviklet sin lys- og varmestråling), vil han lyse på endnu et plan, det kosmiske mentalplan. Vi har en analogi i mikrokosmos eller mennesket. Når et menneskes lys skinner maksimalt, og når dets magnetiske stråling har nået den levende vekselvirknings eller gruppeaktivitetens stadium, har det realiseret sig selv og inddraget mentalplanet i sin indflydelsessfære. Da betragtes det som en mester. Det er også af 4. orden, det er firfoldigheden. Fysisk set er dets liv fokuseret på det æteriske plan, ligesom vi får fortalt, at Solen og planeterne esoterisk set findes i æterisk stof. »Som foroven sådan også forneden« er den okkulte lov. Derfor har Faderens og Moderens Søn samme forhold til Solen, som mennesket har til de redskaber, det virker igennem. Den er hans redskab, hans udtryksmiddel, den form hans liv besjæler med henblik på at:

- a. Vinde erfaring.
- b. Skabe kontakt.
- c. Udvikle fuld selverkendelse.
- d. Opnå fuldt herredømme eller fuld kontrol.
- e. Nå sin kosmiske »manddom«. Den kosmiske Kristus må blive »et fuldvoksnet menneske« som det udtrykkes i den kristne bibel.⁹³
- f. Udvide sin bevidsthed. [side 240]

Alle disse stadier skal gennemgås på kosmiske planer, nøjagtig ligesom mikrokosmos må realisere tilsvarende idealer på systemets planer.

II. HVAD ER EVOLUTION, OG HVORDAN FOREGÅR DEN?

1. Livscykler.

Her har jeg ikke tænkt mig at behandle evolutionsprocessen på anden måde end ganske kort at anføre, at hele evolutionens metode simpelthen består i at tilpasse stofaspektet til åndsaspektet, så førstnævnte bliver et egnet udtryksmiddel for sidstnævnte. Sønnens livscyklus er 100 Brahmas år, ligesom mennesket har en livscyklus på et vist antal år, afhængig af dets karma. Under sin livscyklus udtrykker et menneske, hvad det rummer på sit specielle stade, og udvikler sig gradvist fra den prænatale periode, hvor selvet overskygger stofaspektet, frem til perioden, hvor det højere selv tager den forberedte form i fuld besiddelse. Hvornår, det sker, varierer fra individ til individ. Fra da af søger mennesket større selvbevidsthed og udtrykker sig (hvis udviklingen forløber normalt) stadig bedre gennem formen. Hver mindre livscyklus i egoets eller selvets større cyklus fører til et mere komplet udtryk, bringer formen

---

⁹³ *Bibelen: Paulus' brev til efeserne*, 4:13.

mere under kontrol og resulterer i en mere bevidst erkendelse af selvet, indtil processen kulminerer i nogle liv, hvor det indre selv hurtigt dominerer og tager fuld kontrol. Formen tilpasses, de to poler, ånd og stof, smelter sammen, og lyset (ilden) og varmen (strålingen) kan ses og føles i systemet. Enten bruges nu formen bevidst til bestemte formål eller også forlades den, og mennesket er befriet. Elektrisk ild og ild ved friktion smelter sammen, og resultatet af mødet, solilden, flammer op i en lysende stråleglans.

Lad os nu udvide denne forestilling fra mennesket, en individuel bevidsthedsenhed, til det store himmelske menneske, i hvis legeme mennesket er en celle. Hvert himmelsk menneske udtrykker sig gennem en af de hellige planeter og stræber efter at nå det samme mål som mennesket – at realisere sig selv på sit eget plan og udvikle sit bevidsthedsredskab frem til et punkt, hvor ånden stråler som guddommeligt lys og guddommelig [side 241] varme. Denne varme udstråles bevidst og viser sig som en intens magnetisk tiltrækning mellem de 7 systemiske grupper eller planetsystemer. Deres magnetfelt når ud til alle systemernes omkreds. Før nu denne tanke endnu videre, så den også omfatter Sønnen og hele det solsystem, han besjæler. Hans bestræbelser går ud på at realisere sig selv gennem systemet, så hans lys og varme, eller magnetiske stråling, i sidste instans kan mærkes uden for hans umiddelbare indflydelsessfære, den logoiske afgrænsning. Både Sønnens lys og varme må mærkes af den *kosmiske modpol, den constellation der er vores systems magnetiske modpol.*

2. Bevidsthedsenhedernes mål.

Til grund for hele evolutionsplanen ligger altså enheds- eller fusionstanken. Mennesket, de himmelske mennesker og det kosmiske menneske (Faderens og Moderens Søn) må:

- a. Udstråle okkult *varme* uden for deres egen individuelle afgrænsning.
- b. Udsende og udtrykke *lys* eller flammende objektivitet i okkult forstand.
- c. Udvide deres indflydelsessfære, så den omfatter det, der ligger udenfor.
- d. Sammensmelte og blande de to ildformer, så den centrale ild, solilden, frembringes.
- e. Blande ånd og stof, så der skabes et legeme, som er et passende udtryksmiddel for ånden.
- f. Sammensmelte essensen i formen, som okkult *kvalificeres* gennem evolutionen, med essensen i alle former – på det menneskelige, planetariske og kosmiske plan.
- g. Opnå menneskelig, systemisk og kosmisk *manddom*.
- h. Opnå kontrol over 3 af solsystemets planer, for menneskets vedkommende.
- i. Opnå kontrol over 5 af solsystemets planer, for det himmelske menneskes vedkommende. [side 242]
- j. Opnå kontrol over 3 kosmiske planer, for den kosmiske Kristus' vedkommende, Sønnen eller Logos der manifesterer sig objektivt.

3. De manifesterende bevidsthedsenheder.⁹⁴

Hvis disse mål omhyggeligt overvejes, vil man se, hvordan hvert af dem har sin plads i planen, og hvordan »evolution« blot er en betegnelse, der bruges til at udtrykke den gradvise udvikling af et menneskes, et himmelsk menneskes og det mægtige himmelske menneskes iboende egenskaber i tid og [side 243] rum. Men hele tiden må vi huske de enkeltes

---

⁹⁴ »Man må huske, at for okkultisten er stoffet den sum af eksisterende objekter i kosmos, som falder indenfor ethvert af de plan, det er muligt at opfatte.« – H.L. 2, 221.

Disse væsener kan opregnes på følgende måde:

1. De 7 himmelske mennesker. Tilsammen udgør de det mægtige himmelske menneskes eller Logos' legeme. Andre navne for disse væsener er:
  - a. De 7 planetariske logoi.
  - b. Prajapatierne.
  - c. De 7 stråleherrer.
  - d. Dhyan chohanerne.
  - e. De 7 ånder foran tronen.
  - f. De 7 ærkeengle.
  - g. De 7 logoi.
  - h. De 7 bygmestre. – H.L. 1, 139, 150, 171 & 2, 197.

Det er de væsener, der besjæler den guddommelige stråle, 2. logos' stråle, på samme måde som fohat og hans 7 brødre tilsammen udgør urstrålen. – H.L. 1, 124, 130, 173.

- a. *Stof* befrugtes af intelligensens urstråle. Dette er anima mundi, verdenssjælen.
- b. Urstrålen er redskab for kærlighed-visdommens guddommelige stråle. Sammensmeltningen af disse to er evolutionens mål.
- c. Den guddommelige stråle er syvfoldig. Den medbringer 7 væsener.
- d. Disse væsener er:
  1. Viljens eller kraftens logos.
  2. Kærlighedens og visdommens logos.

placering i forhold til hinanden, for ingen kan udvikle sig uden de andre. Hvad har vi så?

a. Sønnen, Himlenes Mægtige Menneske. Han manifesterer sig gennem Solen og de 7 hellige planeter, der hver for sig legemliggør et af hans 7 principper, ligesom han selv som helhed legemliggør et af et større kosmisk væsens principper. [side 244]

b. Et himmelsk menneske. Det manifesterer sig gennem en planet og legemliggør et af Sønnens, Logos' principper. Det udvikler sig også gennem 7 principper, der er kilden til dets essentielle enhed med alle andre himmelske mennesker. Kosmisk set udvikler Sønnen et større kosmisk væsens princip, det princip vi kalder kærlighed-visdom. Det er det grund-

-
3. Aktivitetens logos.
  4. Harmoniens logos.
  5. Den konkrete videns logos.
  6. Hengivenhedens eller den abstrakte idealismes logos.
  7. Den ceremonielle lovs og ordens logos.
2. Mennesker, monaderne, bevidsthedsenhederne. Tilsammen udgør de de 7 himmelske menneskers legeme. Hver monade er på en af de 7 stråler. – H.L. 1, 213, 293 & 2, 284 & 3, 80, 170, 189-190.
  3. Devaer. – H.L. 1, 316 & 3, 99-100. Sådanne devaer er f.eks:
    - a. Et plans devaherre. Hans kugleformede legeme udgør hele planet.
    - b. Grupper af byggende devaer.
  4. Væsener der er involveret i mineral-, plante- og dyreriget. – H.L. 1, 225, 306-307.
    - a. 3. logos' liv – stofatomet.
    - b. 2. logos' liv – grupper af atomer samlet til plante- og dyreformer.
    - c. 1. logos' liv – former beboet af den højeste ånd.
  5. Et planetvæsen. – H.L. 1, 196 & 3, 244 & 4, 31. Det er summen af de mange involutionsære liv på en planet.
  6. Atomet. – H.L. 2, 220-221, 280-282.

Opsummering: Med hensyn til formålet og målet se H.L. 1, 96-97, 155.

læggende karaktertræk, han må udvikle i sin livscyklus. Derfor legemliggør hvert himmelsk menneske primært et af grundprincippets underprincipper. På samme måde har det selv 6 underprincipper ligesom Sønnen.

c. Et menneske. Det manifesterer sig på det fysiske plan gennem en form og har ligeledes 7 principper, som det prøver at udvikle i hver livscyklus. Det har også sin primære farvning, afhængig af hvilket grundprincip der legemliggøres af det himmelske menneske, som er dets kilde. Vi har altså:

LOGOS

Fader-ånd . . . . . Moder-stof
der frembringer

Sønnen eller Himlenes Mægtige Menneske,
det bevidste logoiske ego,
som udvikler sig gennem
Solen og de 7 hellige planeter,
der hver legemliggør

Et kosmisk princip i 6 differentieringer
gennem

1. Udvidelse, vibrationsstimulering og magnetisk vekselvirkning, eller loven om tiltrækning og frastødning.
2. Cyklisk fremskridt, spiralformet rotation, og udviklingen af
  - a. Egenskaben kærlighed-visdom gennem den aktivt intelligente udnyttelse af form.
  - b. Fuld selvbevidsthed.
  - c. Et fuldendt solsystem, eller en form som opfylder den iboende ånds behov. [side 245]

Her kunne der udarbejdes en opstilling, som viser, at der er en tilsvarende proces i relation til et himmelsk menneske og et menneske. Hvis vi spørger, hvorfor der i virkeligheden er 10 systemer og 10 planeter (7 hellige og 3 skjulte), er svaret, at de 7 hellige planeter i sidste instans smelter sammen med de 3, og at de 3 til sidst blandes til én planet. Det kan vi illustrere ved at bruge de 7 stråler som eksempel. Vi får at vide, at de 7 stråler, der under manifestationen er adskilt, i sidste instans samles. De 4 mindre stråler blandes med den 3. større stråle, og de 3 større stråler smelter til sidst sammen i den ene syntesestråle, kærlighed-visdomsstrålen (visdommens drage, den okkulte slange der sluger sin hale).⁹⁵ Det har H.P.B. gjort os opmærksom på. Derfor har vi 3 hovedstråler, men 7 under evolutionsprocessen. I forbindelse med de himmelske mennesker, som virker gennem planeterne, er der altså 3 planeter, der kan betragtes som synteseplaneter, og 4 der i sidste instans blandes, indtil de 3 har absorberet essensen af de 4. Til sidst absorberer den ene essensen af de 3, og da er arbejdet fuldført. Denne proces ligger mange årtusinder fremme i tiden og kommer først, når vores system uundgåeligt formørkes. Først finder 4 af de himmelske mennesker deres magnetiske modpol og smelter sammen med den. De negative og positive stråler samles parvis, så de 4 bliver til de 2. Derefter smelter de 2 sammen til en helhed, som så igen blander sig med den 3. større stråle, intelligensaspektet, strålen som i vores planetariske Hierarki repræsenteres af mahachohanen. Sådan fortsætter fusionen, indtil der til sidst er opnået enhed i systemet, og Sønnen har opfyldt sit formål. Han er nu fuldendt kærlighed-visdom, hans lys skinner kosmisk, hans magnetiske radius rører den kosmiske modpols omkreds, og Sønnens ægteskab er et faktum. De to kosmiske enheder smelter sammen.

Hvis vi her ganske naturligt spørger, hvilken kosmisk enhed som er vores solare modpol, får vi at vide, at dette spørgsmål på nuværende tidspunkt ikke må besvares, selvom

---

⁹⁵ *Slange der sluger sin hale*. – H.L. 2, 359 & 4, 58.

der hentydes til det i *Den hemmelige lære* og andre hellige bøger. Der [side 246] skjuler sig et vink i Plejadernes forhold til vores jord, men ikke før jævndøgnspunkterne har flyttet sig yderligere, kan man rigtig se den nøjagtige forbindelse.⁹⁶

III. HVORFOR UDVIKLER SOLSYSTEMET SIG I DUALISTISK RETNING?

1. Eksistensens problem.

Det tredje spørgsmål rummer et af de sværeste metafysiske problemer og dækker hele det forvirrende mysterium om grunden til, at der i det hele taget er objektivitet.

Det er et spørgsmål, som er blevet stillet på mange forskellige måder af folk inden for alle tankeretninger – af religiøse mennesker der spørger: »Hvorfor skabte Gud overheadet? Hvorfor tvinges alle som én til at eksistere?« – af videnskabsmænd i deres søgen efter den endelige sandhed, og i deres bestræbelser på at finde årsager til alt hvad der findes, og at forklare sanselivet; – af filosoffer i deres lige så grundige søgen efter den besjælende subjektivitet som kommer til udtryk i enhver civilisations og ethvert folks moralske og etiske videnskaber; – af biologen i hans vedholdende forsøg på at finde livets kilde, og hans ihærdige anstrengelser for at forklare det livsprincip der hele tiden unddrager sig hans undersøgelser; – af matematikeren som, idet han gennem matematikkens forskellige discipliner beskæftiger sig med formsiden af manifestationen, fastslår, at Gud geometriserer, at lov og orden er universelle principper, og at den ene eksisterer igennem de mange, men som alligevel ikke er i stand til at løse problemet om hvem, denne geometriserende identitet kan være. Problemet er altså stadig uløst, og de mange forsøg på at finde en løsning ender alle i hypotesernes blind-

---

⁹⁶ Studerende kan sammenligne de efterfølgende henvisninger og derefter drage deres egne konklusioner. – H.L. 2, 110, 207, 385, note 2 & 3, 371, 425, 454 & 4, 107-108, 180, 343, 363.

gyde og i erkendelsen af et ultimativt noget, der er så vanskeligt at få fat på, at mennesker må nøjes med at sige, at der tilsyneladende findes en energi-, [side 247] livs- eller intelligenskilde, og så kalde den ved forskellige navne, alt efter hvilken tankeretning (religiøs, videnskabelig eller filosofisk) de er tilhænger af. Gud, det universelle tankesind, energi, kraft, det absolutte, det ukendte – disse betegnelser og mange andre fravristes dem, som med udgangspunkt i formsiden søger formens beboer, men endnu ikke kan finde ham. Denne svigtende evne til at finde ham skyldes den fysiske hjernes begrænsninger og manglen på udvikling i den mekanisme, hvormed det åndelige kan erkendes, og hvormed han i sidste instans kan findes og vil blive fundet.

Dualitetens problem er selve eksistensens problem og kan ikke løses af det menneske, der nægter at erkende muligheden af to okkulte forhold:

1. At hele solsystemet legemliggør et væsens bevidsthed, et væsen som har hjemme på planer helt uden for solafgrænsningen.
2. At manifestation er periodisk, og at genfødselsloven er den metode, evolutionen bruger i forbindelse med et menneske, en planetarisk logos og en sollogos. Heraf kommer den vægt, der i fortalen til *Den hemmelige lære* lægges på de 3 grundprincipper:⁹⁷

- a. *Det grænseløse, uforanderlige princip,*
- b. *Universets periodicitet,*
- c. *Alle sjæles identitet med oversjælen.*

Når videnskabsmænd erkender disse to forhold, vil deres forklaringer få en helt anden form, og sandheden, *som den er*, vil begynde at oplyse deres forstand. Endnu er kun få mennesker rede til oplysning, der simpelthen er intuitionens lys, som gennembryder de barrierer, fornuften har rejst. Men i

---

⁹⁷ H.L. 1, 66-68.

sidste instans vil man opdage, at solsystemets dualitet skyldes følgende faktorer: [side 248]

- a. Selve eksistensen.
- b. Tid og rum.
- c. Egenskaben begær eller nødvendighed.
- d. Selve livets iboende samlerinstinkt. Ved hjælp af bevægelse samler denne evne det materiale, hvormed den tilfredsstiller sine begær, opbygger den form, den søger at udtrykke sig gennem, og indeslutter sig i hylstrets fængsel med henblik på at gøre erfaringer.

Det er rigtigt, at denne teori forudsætter eksistensen af en mægtig intelligens, som virker gennem en ordnet plan, og som bevidst tager form og inkarnerer sig for at opfylde sine individuelle hensigter. Men denne hypotese er blot det helt elementære udgangspunkt for Østens lære, og den bliver accepteret af tænkere fra stort set alle tankeretninger over hele kloden, om end de udtrykker den på forskellige måder. Selv denne opfattelse er kun en delvis præsentation af den egentlige idé, men på grund af menneskets begrænsninger på dette udviklingstrin, er den tilstrækkelig som et arbejdsgrundlag, det kan rejse sit sandhedstempel på.

Dette væsen, som vi kalder Sollogos, er på ingen måde det samme som de kristnes personlige Gud, der i virkeligheden svarer til et menneske, som blot er udvidet til en skabning med frygtindgydende magt, men med de samme dyder og laster som det selv. Sollogos er mere end mennesket, for han er summen af alle evolutionerne i hele solsystemet, iberegnet den menneskelige evolution der repræsenterer et midtpunkt i forhold til de andre evolutioner. På den ene side findes herskare af væsener, som er mere end mennesket, og som i tidligere kalpaer nåede og passerede det stadium, det nu befinder sig på. På den anden side findes hele den undermenneskelige evolution, der i fremtidige kalpaer vil nå menneskestadiet. Mennesket står midt imellem de to, i balancepunktet, og heri består dets problem. Det deltager ikke fuldt

og helt i den materielle side af evolutionen, og det er ikke fuldt og helt udtryk for 3. logos, guddommens brahmaaspekt, der viser sig som ren energi eller intelligens, der beliver dette spinkle noget, vi kalder stof. Det er heller ikke ren ånd eller udtryk for 1. logos, Mahadevaaspektet, [side 249] som repræsenterer den rene vilje eller det tvingende begær, der driver til manifestation, selve det grundlæggende motiv eller den stærke vilje til at være. Mennesket er et produkt af foreningen af de to. Det er stedet, hvor stof eller aktiv intelligent substans og ånd eller grundlæggende vilje mødes. Det er barnet, som er født af deres ægteskab eller forening. Det manifesterer sig objektivt for at udtrykke det, der er i hver af de to modsætninger, plus resultatet af deres sammensmeltning i sit eget væsen.

2. Dens natur og dualitet.

Hvad har vi så med hensyn til eksistensens *kvalitet* eller indre natur? Aktiv intelligens i forening med vilje eller kraft frembringer denne »nødvendighedens søn«⁹⁸ (som H.P.B. udtrykker det), der legemliggør intelligens, vilje eller begær, og deres forenede latente udtryk, kærlighed-visdom.

Hvordan kan vi udtrykke en tilsvarende tanke i relation til *ild*? Stoffets latente ild – som selv er et produkt af en tidligere manifestation af det samme kosmiske væsen, eller den relativt fuldendte egenskab det udviklede i en tidligere kosmisk inkarnation – sættes i bevægelse igen af dette væsens begær for endnu en gang at kredse rundt i genfødselens hjul. Denne »ild ved friktion« udvikler varme og stråling og fremkalder en reaktion fra sin modpol, »elektrisk ild« eller ånd. Her har vi billedet af strålen, der skyder igennem stof, for den elektriske ilds bevægelse er altid fremadskridende, som tidligere antydte. Den ene stråle, »elektrisk ild«, trænger ind i stof. Det er Faderens og Moderens systemiske ægteskab. Resultatet er blandingen af de to ildformer og deres forenede

---

⁹⁸ H.L. 1, 100.

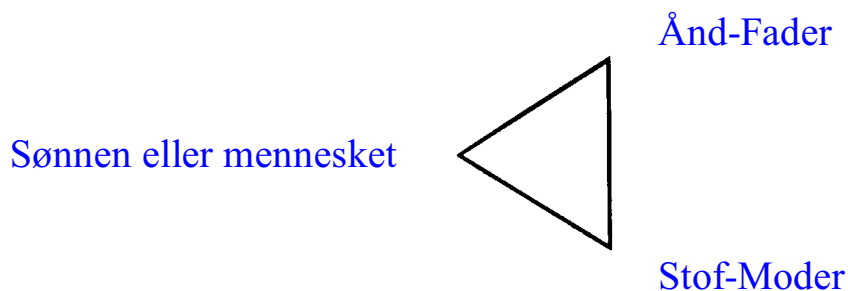
frembringelse af det udtryk for ild, vi kalder »solild«. Sådan frembringes Sønnen. Aktiv intelligens og vilje forenes, og kærlighed-visdom bliver resultatet i løbet af evolutionen.

Elektrisk ild eller ånd, forenet med ild ved friktion (varme), frembringer solild eller lys. [side 250]

Når det kosmiske væsen tager form, føjes der altså endnu en egenskab, som er iboende og potentiel, nemlig kærlighed-visdom, til den aktive intelligens, der er produktet af dets tidligere inkarnation. Det er evnen til at elske det, som er objektivt, eller ikke-selvet, og i sidste instans bruge *formen* med visdom. Ren vilje er endnu en abstraktion og vil først blive fuldt udviklet i en anden inkarnation af Logos. Tænkning eller intelligens er ikke en abstraktion – den er noget, der *er*. Kærlighed-visdom er heller ikke en abstraktion. Den er Sønnens aspekt, som er ved at udvikle eller manifestere sig.

Det, der siges ovenfor, er på ingen måde nyt, men disse tanker om den grundlæggende dualitet er samlet for at vise nødvendigheden af at se tingene ud fra deres plads i den kosmiske verdensorden og ikke ud fra den planetariske evolution og menneskets eget synspunkt. *Menneskeheden er den evolution, sønneaspektet bedst kan udtrykke sig gennem i denne kosmiske inkarnation*. Mennesket blander modsætningsparrene, og de 3 ildformer mødes i det. Det er det bedste udtryk for det manasiske princip og kan, set fra et uhyre interessant synspunkt, betragtes som Brahmas mesterværk. Det er hylstret for Guds liv. Det er Logos' individualiserede bevidsthed, der manifesterer sig gennem de 7 guddommelige manasaputraer eller himmelske mennesker, i hvis legemer hver enhed af menneskeslægten har sin plads. Det er vishnu-aspektet, som er ved at udvikle sig gennem Brahmas intelligens, ansporet af Mahadevas vilje. Derfor er mennesket i en vis forstand meget betydningsfuldt, fordi det er samlingsstedet for alle 3 aspekter. Men samtidig er det også temmelig ubetydeligt, for det er ikke toppunktet i trekanten, men kun midtpunktet, hvis vi opfatter trekanten på denne måde:

Sønnens evolution, eller den kosmiske Kristus' inkarnation, har umådelig betydning i et andet væsens planer, det væsen der er større end Sollogos, **DEN OM HVEM INTET KAN SIGES**. De besjælende [side 251] principper i konstellationer og systemer, som er knyttet til vores system, iagttager Sønnens udvikling med den største opmærksomhed.

Ligesom planeten kaldet Jorden betragtes som vendepunktet eller slagmarken for ånd og stof og derfor, set fra dette synspunkt, har stor betydning, indtager vores solsystem en tilsvarende plads i det kosmiske system. Det kosmiske menneske, den solare Arjuna, kæmper for at udvikle sin individuelle selvbevidsthed og befri sig for formen og ikke-selvet. I sin egen lille målestok kæmper mennesket for lignende idealer på denne planet, og Michael og hans engle, eller de guddommelige himmelske mennesker, kæmper med de samme problemer blot i større målestok.

Dualitet og samspillet mellem de to frembringer:

- a. Objektivitet, eller den manifesterede Søn eller sol.
- b. Selve evolutionen.
- c. Udviklingen af *kvalitet*.
- d. Tid og rum.

De spørgsmål, vi er i færd med at besvare, omfatter nogle grundlæggende aspekter af manifestationen, hovedsagelig set under den subjektive eller psykiske synsvinkel.

IV. HVAD ER BEVIDSTHED, OG HVILKEN PLADS HAR DEN I SYSTEMET?

Bevidsthed kan defineres som evnen til at opfatte og vedrører primært forholdet mellem selvet og ikke-selvet, den der ved, og det der vides, tænkeren og det der tænkes på. Alle disse udtryk forudsætter begrebet dualitet, forestillingen om objektivitet og det, som ligger bag objektiviteten.⁹⁹

Bevidsthed udtrykker det, der kan betragtes som manifestationens midtpunkt. Den er ikke kun den åndelige pol. Den frembringes af foreningen af de to poler og den vekselvirkning og tilpasning, der nødvendigvis følger efter. Hvis man vil prøve at give et visuelt indtryk, kan det opstilles på følgende måde: [side 252]

<i>Første pol</i>	<i>Samlingspunkt</i>	<i>Anden pol</i>
1. logos.	2. logos.	3. logos
Mahadeva.	Vishnu.	Brahma
Vilje.	Visdom-kærlighed.	Aktiv intelligens
Ånd.	Bevidsthed.	Stof
Fader.	Søn.	Moder
Monade.	Ego.	Personlighed
Selvet.	Forholdet mellem.	Ikke-selvet
Den der ved.	Viden.	Det der vides
Liv.	Forståelse.	Form

Man kunne blive ved med at opstille betegnelser, men ovenstående må være tilstrækkeligt til at vise forbindelsen mellem Logos' 3 aspekter *under manifestation*. Der må lægges vægt på [side 253] sidstnævnte faktum: solsystemet legemliggør ovenstående logoiske forbindelser under den objektive evolution, og hele formålet med den fremadskridende udvikling er at give Sønnen af Faderen og Moderen fuld forståelse, fuld selvbevidsthed og fuld aktiv kundskab. *Objektivt* er Sønnen solsystemet, i sin *essens* vilje eller kraft, og *subjektivt* kærlighed-visdom. Sidstnævnte egenskab er han ved at ud-

vikle gennem brugen af aktiv intelligens.

Den logoiske triades 3 manifesterede personer søger fuld udvikling ved hjælp af hinanden. Mahadevaaspektets vilje til at leve søger at udvikle kærlighed-visdom, sønne- eller vishnuaspektet, ved hjælp af Brahmas intelligens. I det mikrokosmiske system prøver den trefoldige logos' spejlbillede, mennesket, gennem sine 3 redskaber at opnå den samme udvikling på sit eget plan. På højere planer stræber de himmelske mennesker (gennem atma-buddhi-manas) efter en tilsvarende udvikling. Disse to, de himmelske mennesker og deres legerers enheder bestående af deva- og menneskemonader, udgør tilsammen det mægtige himmelske menneske. Når mennesket når målet, når de himmelske mennesker også målet. Når de opnår maksimal vækst og kundskab og er selvbevidste på alle planer, når Sønnen ligeledes målet, og da

---

⁹⁹ *Bevidsthed* er den kosmiske spire til superkosmisk alvidenhed. Den har mulighed for at udfolde sig til guddommelig bevidsthed. – S.D. III, 555.

Universet er en samling bevidsthedstilstande. – H.L. 4, 157-158.

Bevidsthed kan i store træk deles i:

1. Absolut eller gudsbevidsthed, u manifesteret logos, »jeg er den, jeg er«.
2. Universel eller gruppebevidsthed, manifesteret logos, en planetlogos' bevidsthed, »jeg er den«.
3. Individuel eller selvbevidsthed, menneskelig bevidsthed, »jeg er«.
4. Bevidsthed eller atomar bevidsthed, undermenneskelig bevidsthed.

Bevidsthedens mål:

1. En planetlogos. . . . . Absolut bevidsthed.
2. Et menneske. . . . . Gruppebevidsthed.
3. Et atom. . . . . Selvbevidsthed.

Logos er makrokosmos for mennesket. – H.L. 1, 295-296, 304. Mennesket er makrokosmos for atomet.

Opsummering: Livet og livene. – H.L. 1, 289-291.

har solsystemet (hans manifestations- og erfaringslegeme) tjent sit formål. Sønnen er befriet. Hvis vi udvider forestillingen om denne trefoldige bevidsthedsudvikling til også at omfatte Logos i en endnu større cyklus (den der består af de 3 systemer, hvoraf dette er det midterste), har vi gentaget menneskets udvikling i de 3 verdener i forbindelse med Logos på kosmiske planer.

MAKROKOSMOS

Det 1. solsystem legemliggjorde »jeg er« princippet.
Det 2. solsystem legemliggør »jeg er den« princippet.
Det 3. solsystem vil legemliggøre »jeg er den, jeg er« princippet (2 Mos, 3:14, o.a.). [side 254]

MIKROKOSMOS

Den 1. manifestation, personligheden, legemliggør »jeg er« princippet.
Den 2. manifestation, egoet, legemliggør »jeg er den« princippet.
Den 3. manifestation, monaden, vil legemliggøre »jeg er den, jeg er« princippet.

På den måde spiller de forskellige faktorer deres rolle i den almindelige verdensorden, og alle er forbundet med hinanden, alle er involveret og har del i hinanden.

V. ER DER EN DIREKTE ANALOGI MELLEML ET SYSTEM, EN PLANET, ET MENNESKE OG ET ATOM?

Hvis man med dette spørgsmål mener, om der er en nøjagtig overensstemmelse, må svaret blive: nej, analogien er aldrig nøjagtig i detaljer men kun i visse brede grundlæggende træk. Der er uforanderlige lighedspunkter mellem alle fire faktorer, men set fra menneskets synspunkt i de 3 verdener – handikapet som det er af sin begrænsede opfattelsesevne – vil

vækststadierne under udviklingen måske ikke fremtræde ens i detaljer. Hvis vi tager udgangspunkt i atomet på det fysiske plan og fører begreberne videre fra stadium til stadium, kan lighedspunkterne mellem de fire opregnes på følgende måde:

*Et atom.*¹

a. Et atom er kugleformet og rummer en kerne af liv.

[side 255]

b. Et atom indeholder forskellige molekyler, som tilsammen udgør atomet. F.eks. får vi at vide, at det fysiske atom har 14 milliarder arketyperiske atomer inden for sin omkreds, og alligevel viser disse myriader sig som ét.

c. Et atom er karakteristisk ved aktivitet og udviser egen-skaberne:

1. Rotation.
2. Skelneevne.
3. Udviklingsevne.

---

¹ I forbindelse med *atomet* siger *Den hemmelige lære*:

1. Absolut intelligens pulserer i ethvert atom. – H.L. 1, 306.
2. Hvor der er et stofatom, er der liv. – H.L. 1, 259, 280, 288.
3. Atomet er en konkret manifestation af den universelle energi. – H.L. 1, 217.
4. Atomerne består af de samme usynlige liv. – H.L. 1, 290.
5. Hvert eneste atom i universet har mulighed for selvbevidsthed. – H.L. 1, 155 & 4, 278, note 2.
6. I de indviedes sprog er atomer og sjæle synonyme. – H.L. 2, 281, 282.
7. Atomet tilhører helt og holdent metafysikkens domæne. – H.L. 2, 220.
8. Guddommen findes i hvert atom. – H.L. 1, 113, 201.
9. Hvert atom er underkastet uophørlig differentiering. – H.L. 1, 187.
10. Målet for atomets udvikling er mennesket. – H.L. 1, 221.
11. Midt i hvert atom findes der en livskim. – H.L. 1, 112 & 4, 145.
12. Der er varme i ethvert atom. – H.L. 1, 133.
13. Hvert atom har 7 eksistensplaner. – H.L. 1, 192.
14. Atomer er vibrationer. – H.L. 2, 348.

d. Et atom, får vi at vide, indeholder 3 større og 7 mindre spiraler,² som er ved at blive belivet, men endnu ikke er helt aktive. Kun 4 fungerer på dette stadium, og den 5. er under udvikling.

e. Et atom styres af økonomiloven, kommer gradvis under indflydelse af tiltrækningsloven og vil i sidste instans blive underlagt synteseloven.

f. Et atom har plads i alle former. Det er samlingen af atomer, der skaber form. [side 256]

g. Dets reaktion på ydre stimuli:

Elektrisk stimulering påvirker dets objektive form.
Magnetisk stimulering indvirker på dets subjektive liv.
Den samlede effekt af disse to påvirkninger fremkalder indre vækst og udvikling.

Et atom er altså karakteristisk ved:

1. Sin kugleform. Dets afgrænsning er klar og tydelig.
2. Sin indre opbygning, som omfatter hele atomets indflydelsessfære.
3. Sin livsaktivitet, eller den udstrækning hvori livet i centret besjæler atomet – noget der er relativt på nuværende stadium.
4. Sin syvfoldige indre økonomi, som er under udvikling.
5. Sin endelige indre syntese af de 7 til de 3.
6. Sin grupperelation.
7. Sin udvikling af bevidsthed eller sensitivitet.

Efter at have givet ovenstående oplysninger om atomet kan vi nu gå videre til mennesket og følge samme fremgangsmåde:

---

² *C. W. Leadbeater: The Inner Life*, bind 2, s. 262-263.

A. Besant & C. W. Leadbeater: Occult Chemistry, s. 22 & appendiks, s. II-III (s. 14, 17 i 3. udgave fra 1951, o.a.)

E. D. Babbitt: The Principles of Light and Colour, s. 97-101 (s. 5-11 i redigeret og kommenteret udgave fra 1967, o.a.).

Et menneske.

a. Et menneske er kugleformet. Det kan opfattes som en cirkulær afgrænsning, en stofkugle med en kerne af liv i centret. Hermed mener vi det sande menneske i dets grundlæggende position som egoet med sin manifestationskugle, kausallegemet – det legeme der er midtpunktet mellem ånd og stof.

b. Et menneske indeholder forskellige atomer, som tilsammen udgør dets objektive form på manifestationsplanerne. Alle er besjælet af dets liv, af dets vedvarende vilje-til-at-være. Alle vibrerer i henhold til dets udviklingstrin. Set fra de højere planer viser mennesket sig som en kugle (eller kugler) af differentieret stof, der vibrerer i en bestemt takt, har en bestemt farve og roterer med en bestemt hastighed, som er grundrytmen i dets livscyklus. [side 257]

c. Et menneske er karakteristisk ved aktivitet på et eller flere planer i de 3 verdener og udviser egenskaberne:

1. Rotation eller sin cykliske drejning på livets hjul omkring sin egoiske pol.
2. Skelneevne eller evnen til at vælge og gøre erfaringer.
3. Evnen til at udvikle sig, øge sin vibration og skabe kontakt.

d. Et menneske rummer 3 større principper: vilje, kærlighed-visdom og aktiv intelligens eller tilpasningsevne og deres differentiering i 7 principper. Disse principper, der tilsammen udgør den fuldendte manifestation 10, er ved at blive belivet, men har endnu ikke nået deres fulde udtryk. Kun 4 principper er aktive i mennesket, og det er i færd med at udvikle det 5. eller manasiske princip. Læg mærke til hvor perfekt analogien er mellem mennesket, betragtet som den lavere firfoldighed der udvikler tankeprincippet, og atomet med sine 4 aktive spirillaer og den 5., som er ved at blive stimuleret.

e. Et menneske styres af tiltrækningsloven, udvikles gennem økonomiloven, og bliver i sidste instans underlagt synte-

seloven. Økonomi styrer stofprocessen, som det ikke er så bevidst optaget af, tiltrækning styrer dets forbindelse med andre enheder eller grupper, og syntese er loven for dets indre selv, livet i formen.

f. Mennesket har sin plads i gruppeformen. Egoiske grupper og de himmelske mennesker udgøres af menneske- og devaenheder tilsammen.

g. Dets reaktion på ydre stimuli:

Elektrisk stimulering påvirker den ydre form eller praniske respons.

Magnetisk stimulering indvirker på dets subjektive liv. Den udgår fra dets egoiske gruppe og senere fra det himmelske menneske i hvis legeme, det er en celle.

Den samlede effekt af disse to påvirkninger fremkalder en stadig vækst og udvikling.

Et menneske er altså karakteristisk ved: [\[side 258\]](#)

1. Sin kugleform. Dets afgrænsning er klar og tydelig.
2. Sin indre opbygning. Hele dets indflydelsessfære er under udvikling. På nuværende tidspunkt er denne sfære begrænset og dets aktivitetsområde lille, men efterhånden som det egoiske legeme udvikles, øger livskernen i centret sit domæne, indtil det hele er bragt under kontrol.
3. Sin livsaktivitet eller graden af selvbevidsthed eller kontrol over den trefoldige, lavere natur.
4. Sin syvfoldige indre økonomi eller udviklingen af de 7 principper.
5. Sin endelige, indre syntese af de 7 til de 3 og senere til det ene i henhold til de 3 love.
6. Sin grupperelation.
7. Sin udvikling af bevidsthed og sensitivitet over for kontakt, hvilket indebærer en øget opfattelsesevne.

*Et himmelsk menneske.*³

a. Hvert himmelsk menneske er ligeledes kugleformet. Det har sin afgrænsning ligesom atomet og mennesket. Denne afgrænsning omfatter hele planetsystemet, idet en kædes faste fysiske klode svarer til et menneskes fysiske legeme eller atomet på det fysiske plan. Hvert planetsystem med 7 kæder er udtryk for et væsens liv, det væsen som bebor det, ligesom mennesket bebor sit legeme for at manifestere sig og gøre erfaringer.

b. Et himmelsk menneske indeholder det, der svarer til cellerne [side 259] i et menneskes udtryksmiddel. Atomerne eller cellerne i dets legeme udgøres af de deva- og menneske-

---

³ *Disse himmelske mennesker* er:

1. Den samlede bevidsthed. – H.L. 2, 286.
2. Skaberne. – H.L. 2, 143, 150-154 & 3, 239.
  - a. De er de 7 primære skaberværker eller et himmelsk menneskes manifestation i æterlegemet.
  - b. De er de 7 sekundære skaberværker eller manifestationen i det faste fysiske legeme.
3. Den samlede guddommelige intelligens. – H.L. 2, 156.
4. Brahmas tankefødte sønner. – H.L. 2, 160.
5. Den logoiske firfoldighed, de 5 og de 7. – H.L. 4, 135.
6. De 7 stråler. – H.L. 2, 222 & 3, 203, note 1.
  - a. De er de 7 veje tilbage til Gud – ånd.
  - b. De er de 7 principper, metafysisk set.
  - c. De er de 7 racer, fysisk set.
7. Den uophørlige og utrættelige hengivenheds herrer. – H.L. 3, 88.
8. Det forrige systems oversiddere. – H.L. 3, 256, note 7.
9. Plejadernes polære modsætning. – H.L. 4, 106. Okkult set er vores system maskulint og Plejadernes feminint.

I sit planetsystem skaber et himmelsk menneske på en tilsvarende måde. – H.L. 4, 150-151.

enheder, som svinger med på dets grundtone og reagerer på dets livsrytme. Alle holdes sammen og besjæles af dets vilje til at være, og alle vibrerer i overensstemmelse med det udviklingstrin, det har nået. Set fra et kosmisk synspunkt kan et himmelsk menneske opfattes som en forunderlig livskugle, der rummer et helt planetsystems vibrationskapacitet inden for sin indflydelsessfære. Det vibrerer i en bestemt takt, som kan bestemmes ud fra aktiviteten af det liv, der pulserer i kuglens centrum. Hele planetsystemet har en bestemt farve og roterer med en bestemt hastighed, der er grundrytmen i dets livscyklus inden for den endnu større mahamanvantara eller logoiske cyklus.

c. Et himmelsk menneske er karakteristisk ved sin aktivitet på et af de planer, vi kalder de triadiske, eller atma-buddhi-manas, på samme måde som et menneske er karakteristisk ved sin aktivitet på et af planerne i de 3 verdener, mental-astral-fysisk. I sidste instans bliver et menneske selvbevidst på alle 3 planer. I sidste instans bliver et himmelsk menneske helt selvbevidst på de 3 højere planer. Hver bevægelse fremad eller øget vitalitet hos summen af mennesker i de 3 verdener ledsages af en tilsvarende aktivitet på de 3 højere planer. Vekselvirkningen [side 260] mellem det liv, der besjæler grupperne eller de himmelske mennesker, og livet, som besjæler de atomer eller mennesker, der udgør enhederne i grupperne, er både gådefuld og forunderlig. På sine egne planer udviser et himmelsk menneske ligeledes egenskaberne:

1. Rotation eller den cykliske drejning på sit livshjul, et planetsystem, og dermed omkring sin egoiske pol.
2. Skelneevne eller evnen til at vælge og gøre erfaringer. De himmelske mennesker legemliggør manas (heraf betegnelsen guddommelige manasaputraer) eller tænkeevnen, som forstår, vælger og forkaster og på den måde opnår kundskab og selvbevidsthed. Denne manasiske evne udviklede de i tidligere kalpaer eller solsystemer. Nu er det deres hensigt at bruge det, der er udviklet, til at fremkalde bestemte virkninger og nå bestemte mål.

3. Evnen til at udvikle sig, øge vibrationen, skaffe sig viden og skabe kontakt. Denne vibrationsforøgelse sker gradvist i løbet af evolutionen og går fra center til center ligesom i mennesket og atomets spirillaer. Deres mål er at opnå ensartet kontakt med hinanden og i sidste instans smelte deres individuelle identiteter sammen til den ene identitet, samtidig med at de bevarer fuld selvbevidsthed eller individualiseret selvopfattelse.

d. Et himmelsk menneske rummer 3 større principper: vilje, kærlighed-viddom og intelligens, og deres manifestation gennem de 7 principper, der så ofte omtales i vores okkulte litteratur. Disse udgør dets endelige udviklings 10, for de 7 opløses i de 3, og de 3 i det ene.

Hvert himmelsk menneske har naturligvis sin primære farvning eller sit primære princip ligesom mennesket og atomet. Mennesket har samme primære farvning eller princip som det himmelske menneske, i hvis legeme det er en enhed. Det har også de to andre og større principper (ligesom det himmelske menneske) og deres differentiering i de 7, som førnævnt. Atomets har samme primære farvning eller princip som den egoiske stråle hos det menneske, i hvis legeme det har sin plads. Her [side 261] er der selvfølgelig tale om det fysiske atom i et menneskes legeme. Denne farvning manifesterer sig som de 3 større og 7 mindre spirillaers vibrations-takt.

Endnu manifesterer de himmelske mennesker kun 4 principper i nævneværdig grad, selvom et af dem er temmelig langt foran de andre og har aktiveret det 5. princip, mens nogle af de andre er ved at færdigudvikle det 4. Vores kædes himmelske menneske er begyndt at vibrere i takt med det 5. princip eller er ved at vække det til live. I denne 4. runde eller cyklus og på denne 4. klode har det aktiveret sin 4. vibration eller sit 4. princip, selvom det ikke fungerer lige så godt som i 5. runde. Mange af de nuværende problemer på planeten skyldes den spirende aktivitet af denne højere eller 5. vibration, som vil blive færdigudviklet i den næste eller 5. cyklus.

Der er stadig overensstemmelse med mennesket og atomet, men ikke i detaljer.

e. Et himmelsk menneske styres af tiltrækningsloven, har hævet sig over økonomiloven, og er hastigt ved at blive underlagt synteseloven. Så læg mærke til den gradvise optrapning af kontrollen og det faktum:

For det første, at *økonomiloven* er atomets primære lov. Tiltrækningsloven er ved at få kontrol over atomet. Synteseloven føles kun ganske svagt af atomets liv. Den er livets lov.

For det andet, at *tiltrækningsloven* er menneskets primære lov. Økonomiloven er en sekundær lov for mennesket. Den styrer stoffet i dets redskaber. Synteseloven føles i stadig større udstrækning.

For det tredje, at *synteseloven* er et himmelsk menneskes primære lov. Tiltrækningsloven har fuld kontrol, og økonomiloven er et overstået stadium.

For et himmelsk menneske er det faste fysiske legeme ikke noget princip, og derfor har det hævet sig over økonomiloven. Tiltrækningsloven styrer formbygningens stofproces. Synteseloven er dets væsens lov. [side 262]

f. Et himmelsk menneske har sin plads i de logiske grupper og prøver at realisere sin position blandt de 7 og dermed nærme sig enhed.

g. Dets reaktion på ydre stimuli. Set fra menneskets begrænsede synspunkt berører denne reaktion riger, der endnu er uopnåelige for det menneskelige intellekt. Den omfatter:

Elektrisk stimulering og vedrører reaktionen på solstråling og stråling fra andre planetsystemer.

Magnetisk stimulering, som indvirker på dets subjektive liv.

Denne stråling kommer fra kilder helt uden for systemet.

Vi lægger altså mærke til følgende forhold:

Magnetisk stimulering af det *fysiske atom* kommer fra mennesket på astralplanet, og senere fra det buddhiske plan.

Magnetisk stimulering af *mennesket* kommer fra de himmelske mennesker på det buddhiske og senere det monadiske plan.

Magnetisk stimulering af et *himmelsk menneske* kommer fra ekstrasystemiske kilder på det kosmiske astralplan, og den samlede effekt af disse påvirkninger fremkalder til stadighed en indre udvikling.

Et himmelsk menneske er altså karakteristisk ved:

1. Sin kugleform. Dets afgrænsning under objektiviteten er klar og tydelig.
2. Sin indre opbygning og indflydelsessfære, eller den aktivitet der besjæler planetkæden.
3. Sin åndelige livskontrol i en given periode. Det er den kraft, hvormed det beliver sin syvfoldige natur. Bemærk den øgede indflydelse sammenlignet med menneskets trefoldige radius.
4. Sin endelige syntese af de 7 til de 3 og derefter til det ene. Denne dækker formørkelsen af kloderne og foreningen af de 7 principper, hver klode udvikler.
5. Sin lovmæssige evolution og deraf følgende udvikling.
6. Sin grupperelation.
7. Sin udvikling af bevidsthed og opfattelsesevne. [side 263]

Til sidst må vi nu udvide disse idéer til også at omfatte en sollogos og se, hvor fuldkommen analogien er. Punkterne der omhandler elektrisk og magnetisk stimulering bringer os uundgåeligt tilbage til en betragtning af ild, grundlaget for og kilden til alt liv.

En sollogos.

a. Sollogos, det mægtige himmelske menneske, har også kugleform. Hans afgrænsning omfatter hele solsystemets omkreds og alt, hvad der findes inden for Solens indflydelsessfære. Selve Solen indtager en position, som svarer til livskernen i atomets centrum. Kuglen omfatter de 7 planetkæder og de 3 syntesesystemer, der tilsammen udgør den logoiske manifestation 10. Solen er Sollogos' fysiske legeme, hans manifestationslegeme, og hans liv glider cyklisk gennem de 7 systemer, på samme måde som en planetlogos' liv glider 7 gange rundt i hans system med 7 kæder. Hver kæde indtager en position, der svarer til en klode i en planetkæde. Læg mærke til analogiens skønhed, men samtidig manglen på detaljeret overensstemmelse.⁴

b. En sollogos indeholder, ligesom atomerne i sit manifestationslegeme, grupper af enhver art, fra den involutionære gruppesjæl til de egoiske grupper på mentalplanet. Han har (som belivende centre i sit legeme) de 7 større grupper eller himmelske mennesker, som udstråler deres indflydelse til alle dele af den logoiske kugle, og som rummer alle de mindre liv, mindre grupper, menneske- og devaenheder, celler, atomer og molekyler.

Set fra de kosmiske planer fremtræder det logoiske system som en vibrerende ildkugle af overjordisk skønhed med alle planeterne, der også er vibrerende ildkugler, inden for sin omkreds. Det mægtige himmelske menneske vibrerer i en stadig stigende takt, hele systemet har en bestemt farve, det logoiske livs farve, den ene guddommelige stråle, og systemet roterer [side 264] med en bestemt hastighed, som er grundrytmen i den store kalpa eller solcyklus, samtidig med at det drejer rundt om sin centrale solpol.

c. Sollogos er karakteristisk ved sin aktivitet på alle solsystemets planer. Han er hele manifestationen fra det laveste og tungeste fysiske atom op til den mest strålende og kosmisk

---

⁴ H.L. 1, 158.

æteriske dhyan chohan. Denne syvfoldige vibration er det laveste kosmiske plans grundrytme, og den kan mærkes på det kosmiske astralplan og ganske svagt på det kosmiske mentalplan. På den måde forløber det logoiske liv på kosmiske planer parallelt med menneskets liv i de 3 verdener, de laveste af systemets planer.

På sine egne planer udviser Logos også egenskaberne:

1. Rotation. Igennem en Brahmas dag bevæger hans liv sig spiralcyklisk rundt i sit større hjul, solsystemets 10 planetsystemer.
2. Skelneevne. Som vi ved var hans første handling at udvælge det stof, han havde brug for til sin manifestation. Dette valg blev styret af:

Kosmisk karma.

Vibrationskapacitet.

Hans bestemte farvning eller kvalitet.

Numeriske faktorer forbundet med kosmisk matematik.

Han legemliggør kosmisk manas, og ved hjælp af denne egenskab søger han at belive sit kosmiske kausallegeme og indbygge endnu en egenskab, nemlig kærlighed-viddom.

3. Evnen til at udvikle sig, øge sin vibration og opnå fuld selvbevidsthed på kosmiske planer.

d. Sollogos rummer de 3 større principper eller aspekter og deres differentiering i 7 principper. Disse udgør hans endelige udviklings 10 og sammenfattes i sidste instans til det ene færdigudviklede princip, kærlighed-viddom. Dette grundlæggende princip er hans primære farvning. Hvert princip legemliggøres i et af planetsystemerne og realiseres af et af de himmelske [side 265] mennesker. Endnu er kun 4 principper manifesteret i nævneværdig grad, for Logos' evolution forløber parallelt med de himmelske menneskers.

e. Sollogos styres af synteseloven. Han samler alt i en homogen syntese eller enhed. Hans subjektive liv styres af

tiltrækningsloven. Hans stofform styres af økonomiloven. Han bliver senere underlagt en anden kosmisk lov, som endnu er uforståelig for mennesker, men som afsløres for de højest indviede.

f. Sollogos er ved at fastslå sin plads i det større system, hvor han har en position, der svarer til et himmelsk menneskes i solsystemet. *For det første* prøver han at finde hemmeligheden ved sin egen tilværelse og opnå fuld selvbevidsthed, *for det andet* at fastslå sin polære modsætnings position og plads, og *for det tredje* at blande sig og smelte sammen med denne polære modsætning. Det er Logos' kosmiske ægteskab.

g. En sollogos er karakteristisk ved sin reaktion på ydre stimuli. Den består i:

Elektrisk stimulering eller hans reaktion på elektrisk, fohatisk kraft, der kommer fra andre stjernecentre og stort set styrer vores systems aktivitet og dets bevægelse i rummet i relation til andre konstellationer.

Magnetisk stimulering som indvirker på hans subjektive liv og kommer fra visse kosmiske centre, der hentydes til i *Den hemmelige lære*. Disse kilder findes på det kosmisk buddhiske plan.

Det er deres forenede effekt, som fører til stadig udvikling.

Sollogos er altså karakteristisk ved:

1. Sin manifestations kugleform. Hans solare afgrænsning er klar og tydelig. Det kan man foreløbig kun vise ved at forsøge at fastslå omfanget af Solens subjektive kontrol, dvs. dens indflydelsessfære eller magnetiske tiltrækning af andre legemer, som den holder i en kredsformet bane omkring sig.
2. Aktiviteten af det liv, der besjæler de 10 planetsystemer.
[side 266]
3. Udstrækningen af den kontrol, han udøver i en given periode.
4. Sin endelige syntese af de 7 systemer til de 3 og derefter til

- det ene. Denne dækker formørkelsen af systemerne og foreningen af de 7 principper, de legemliggør.
5. Sin evne til at underkaste sig sit væsens lov.
  6. Sin grupperelation.
  7. Sin bevidsthedsudvikling, hvor tidsfaktoren styres af udviklingstakten hos alle de bevidste enheder i hans legeme.

Her har vi ganske kort sporet nogle af analogierne mellem de fire førnævnte faktorer og flygtigt besvaret spørgsmålet. Hvis disse punkter studeres, vil de medvirke til at udvikle den studerendes mentale forståelse og forøge hans oplevelse af hele solsystemets skønhed.

VI. HVAD ER TANKESINDET? HVEM ER TANKESINDETS SØNNER?

Nu skal vi beskæftige os med det dybeste mysterium i hele det manifesterede solsystem – det mysterium H.P.B. kalder elektricitetens mysterium.⁵ Det er intimt forbundet med Guds liv, som det kommer til udtryk i hans 7 centre, de 7 himmelske mennesker, de guddommelige manasaputraer. Problemet kan endnu ikke løses eksoterisk, og der kan kun afsløres lidt for offentligheden. Det skyldes tre faktorer:

For det første at menneskets udviklingstrin gør det umuligt for det at forstå disse abstraktioner rigtigt.

For det andet at det meste af den mulige forklaring kun gives til indviede af 3. grad, og selv da kun på en yderst forbeholden måde.

For det tredje at afsløringen af den nære forbindelse mellem tankesindet og fohat eller energi, eller mellem tankekraft og elektriske fænomener – virkningen af fohatimpulser på stof – [side 267] er fuld af farer, og at det manglende led (hvis man kan udtrykke det sådan) i kæden af slutninger fra fænomener til deres igangsættende impuls først tryk kan

---

⁵ H.L. 2, 129.

meddeles, når broen mellem det højere og lavere tankesind er tilstrækkelig udbygget. Når det lavere styres af det højere, eller når firfoldigheden smelter sammen med triaden, kan mennesket blive betroet de sidste fire grundsætninger. I fortalen til *Den hemmelige lære*⁶ er der givet os tre af disse grundsætninger, og sammen med de nye psykologiske begreber udgør de de tre åbenbarede og den spirende fjerde. De tre sidste er esoteriske og må blive ved med at være det, indtil hvert menneske er begyndt på sin åndelige udvikling, har bygget broen mellem det højere og lavere tankesind, forberedt helligdommen i Salomons tempel på Guds lys, og omdannet sine aktiviteter til uselvsk tjeneste for Logos' evolutionsplaner.

Når disse egenskaber indtager en fremtrædende plads, og mennesket har udvist en betydelig vilje til at tjene, vil nøglen blive lagt i dets hænder, og da vil det finde den metode, hvormed elektriske impulser, der viser sig som varme, lys og bevægelse, kontrolleres og udnyttes. Da vil det opdage kilden til den igangsættende impuls fra ekstrasystemiske centre og finde den grundlæggende rytme. Da og først da vil det blive en virkelig intelligent medarbejder og (idet det undslipper lovens herredømme i de 3 verdener) selv kunne administrere loven i de lavere sfærer.

1. Manifestationens natur.

Her er tre vigtige spørgsmål, der må behandles under ét, fordi de har relation til samme emne og vedrører selve den intelligente objektivitet. Men måske problemet vil virke mindre indviklet, hvis vi omskriver det tredobbelte spørgsmål og bringer det ned til mikrokosmisk objektivitet. Vi kan udtrykke det sådan: **[side 268]**

Hvad er et menneskes tankeaspekt? Hvorfor har dets tankesind og mentale proces så stor betydning? Hvem er tænkeren?

---

⁶ H.L. 1, 66-68.

Mennesket er i sit inderste væsen den højere triade, som udtrykker sig gennem en form, det egoiske eller kausale legeme, der gradvis udvikles og bruger den tredobbelte lavere personlighed som et middel til at kontakte de 3 lavere planer. Alt dette tager sigte på udviklingen af fuld selvbevidsthed. Over triaden står monaden eller Faderen i himlen – en abstraktion for mennesket når det betragter emnet fra det fysiske plan. I forhold til mennesket er monaden det absolutte, ligesom den udifferentierede logos repræsenterer det absolutte i forhold til treenigheden, de 3 personer i den logoiske manifestation. Parallellen er helt nøjagtig.

1. Monaden.
2. Den trefoldige triade, atma-buddhi-manas, eller åndelig vilje, intuition og højere tankesind.
3. Det egoiske eller kausale legeme, det buddhiske principstempel. Dette legeme opbygges af tankekraften. Det er manifestationen af de 3.
4. Den tredobbelte lavere natur, den mest kompakte objektivitet.
5. Denne tredobbelte, lavere natur har karakter af en firfoldighed: æterlegeme, besjælende liv eller prana, kama-manas og lavere tankesind. Manas eller det 5. princip er forbindelsesleddet mellem det lavere og det højere.⁷

Vi har altså de 4 lavere, de 3 højere og forbindelsen mellem dem, tankeprincippet. Her er de 7 en forening af de 3 og de 4 plus endnu en faktor, tilsammen 8. *I sidste instans bliver det 7 når buddhi og manas smelter sammen.* I nogle af vores okkulte bøger er der antydning meget om den 8. sfære, og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der i dette forbindelsesled, det intelligente tankesind, ligger en nøgle til mysteriet. Når tankesindet bliver overudviklet og ikke længere forbinder det højere [side 269] og det lavere, danner det en selvstændig sfære. Det er den største katastrofe, som kan overgå den

---

⁷ H.L. 1, 129.

menneskelige enhed. Derfor har vi:

Monadens, det mikrokosmiske absolutte.

Ren ånd, den eneste ene.

Den monadiske treenighed.

1. aspekt, atma eller åndelig vilje.
2. aspekt, buddhi eller kristusprincippet.
3. aspekt, manas eller det højere tankesind.

Sønneaspektet, objektivt manifesteret.

Det egoiske eller kausale legeme.

Den lavere firfoldighed.

1. Mentallegemet.
2. Det astrale eller emotionelle legeme.⁸
3. Prana eller vital energi.
4. Æterlegemet.

Mikrokosmos er altså en miniaturegengivelse af solsystemet. Ovenstående vedrører de objektive former svarende til Solen og de 7 hellige planeter. Men sideløbende med den eksoteriske form har vi den psykiske udvikling, vi kalder de 7 principper. Mennesket udvikler 7 principper, der kan opregnes på følgende måde:

---

⁸ Kamamanas: Den blanding af tankens og begærets element der udgør menneskets personlighed eller almindelige hjerneintelligens.

»De energier, der udtrykker sig gennem de lavere former for mentalt stof, ændres så let til langsommere vibrationer, som fremkalder respons fra astralt stof, at de to legemer hele tiden vibrerer sammen og bliver meget nært sammenvævet.« – A. Besant: *The Ancient Wisdom*, s. 134.

MIKROKOSMISKE PRINCIPPER ⁹

To højere principper: [side 270]

1. Aktiv intelligens.
2. Latent kærlighed-visdom.

(Monadens psykiske natur er tosidet).

1. Det atmiske princip, den åndelige natur, vilje.
  2. Det buddhiske princip, kærlighedsnaturen, visdom.
  3. Det manasiske princip, intelligensnaturen, aktivitet.
- [side 271]

-
- ⁹
1. Der er to kosmiske hovedprincipper i naturen:
    - a. Aktivt og passivt, mandligt og kvindeligt. – H.L. 1, 69 & 4, 84.
    - b. Buddhi og mahat. – H.L. 2, 35 & 4, 174.
  2. Foreningen af disse *hovedprincipper* frembringer de 3 og de 7. – H.L. 1, 69.
    - a. De kaldes de 3 essensstråler og de 4 aspekter. – H.L. 1, 167.
    - b. De kan kaldes de 3 redskaber med deres 3 aspekter og atma. – H.L. 1, 200.
    - c. De kaldes også de 4 vægers tretungede flamme. – H.L. 1, 269.Dette gælder både kosmisk og menneskeligt:
    - a. Logos' principper, de 7 planetariske logoi. – H.L. 2, 35, 42-43.
    - b. Planetlogos' principper, det redskab der kaldes en kæde. – H.L. 1, 194, 211-212 & 4, 150-151, 154-155.
    - c. Menneskets principper, de forskellige redskaber. – H.L. 1, 194-195 & 4, 150-151, 154-155.
  3. Kosmisk tankevirksomhed fokuseret i et princip fører til individuel bevidsthed. – H.L. 2, 29. Individets tilegnelse af et redskab frembringer en energiudladning på det pågældende plan. Denne energi vil have en bestemt farve og egenskab, alt efter hvilket plan det er.
  4. De 7 principper er manifestationen af den ene flamme. – H.L. 1, 69 & S.D. III, 374.

Bemærk også gudernes funktion med hensyn til at udruste mennesket med dets principper. – H.L. 1, 316.

Læg mærke til at triadens 3 principper plus de 2 sammenfattende principper på monadens plan giver 5 principper og dermed nøglen til H.P.B.s nummerering visse steder. Vi kan udtrykke det sådan:

- I. Det absolutte, monaden.
- II. 1. Prakriti, aktiv intelligens, den guddommelige manasaputra.
2. Purusha, kærlighed-visdom, vishnuaspektet.

På objektivitetens plan:

- III. 3. Atma.   }
      4. Buddhi. } Triaden.
      5. Manas. }

Set fra evolutionens synspunkt svarer de to højere og det højeste til det absolutte, når det manifesterer sig som en dualitet. Det ligger før objektiviteten, som kræver at de 3 er til stede. I manifesteret tilstand kan vi opfatte principperne på følgende måde:

- 1. princip: Manifestationskuglen, det monadiske æg.
- 2. princip: Atma, vilje.
- 3. princip: Buddhi, ren indsigt, visdom.
- 4. princip: Manas, højere tankesind.
- 5. princip: Manas, lavere tankesind.
- 6. princip: Kama-manas.
- 7. princip: Ren følelse.

Det er principperne, efter at mikrokosmos har hævet sig helt over de fysiske legemer, og derfor vedrører opstillingen udelukkende *det subjektive liv eller udviklingen af psyken eller sjælen*.

Det må vi hele tiden huske, for ellers forvirrer vi begreberne. I vores opstilling beskæftiger vi os her med subjektivitet

og ikke med form. Vi har altså behandlet: [side 272]

- a. Syvfoldig objektivitet. . . . . De materielle former.
- b. Syvfoldig subjektivitet. . . . . Den psykiske evolution.
- c. Syvfoldig åndelighed. . . . . Det iboende væsens liv.

Vi skal også lægge mærke til, at vi i opstillingen af monadens åndelige liv betragtede det som femfoldigt. Sådan må det nødvendigvis være i denne femfoldige evolution, men de to sidste principper kan opfattes som:

6. Det himmelske menneskes liv – det himmelske menneske i hvis legeme den menneskelige monade har sin plads.
7. Logos' liv – Logos i hvis legeme det himmelske menneske har sin plads.

Her kan det være nyttigt at betragte endnu en opregning af principperne¹⁰ hos mennesket, som det manifesterer sig i de

---

¹⁰ Opregning af *principperne*. – H.L. 4, 151-152, 155.

1. princip: Fast fysisk legeme, sthula sharira.
2. princip: Æterlegeme, linga sharira.
3. princip: Prana, vital energi.
4. princip: Kamarupa, begæreenergi.

(Disse er de 4 lavere principper.)

5. princip: Manas, tankeenergi, midterprincippet. – H.L. 3, 78-79, 354, note 4 & 4, 205, note 8.
6. princip: Buddhi, kærlighedsenergi. – H.L. 4, 174, 201 & S.D. III, 58.
7. princip: Atma, synteseprincippet. – H.L. 1, 216-217 & 2, 34 & S.D. III, 142.

Det kan siges at:

- a. Buddhi er redskab for atma.
- b. Manas er redskab for buddhi.
- c. Kamarupa er redskab for manas. – H.L. 3, 165-166.
- d. Æterlegemet er redskab for prana.

Husk desuden:

[side 273] 3 verdener, de planer hvor det subjektive og objektive er forenet. Hvad har vi dér? Lad os begynde hvor mennesket begynder, med det laveste:

7. Æterlegemet.	1.	Det vitale legeme.
6. Prana.	2.	Vital kraft.
5. Kama-manas.	3.	Begærsind.
4. Lavere manas.	4.	Konkret tankesind.
3. Manas.	5.	Højere eller abstrakt tankesind.
2. Buddhi.	6.	Visdom, kristuskraft, intuition.
1. Atma.	7.	Åndelig vilje.

Det er den laveste opregning og gælder det uudviklede menneske på nuværende tidspunkt.

Hvad har vi da set fra egoets synspunkt?

- I. Det absolutte, atma, ren vilje-til-at-være.
- II. *Duaden*.

1. Buddhi, ren indsigt, visdom.
2. Manas, ren tanke.

III. *Triaden*.

3. Kausallegemet.
4. Lavere tankesind.
5. Kama-manas.
6. Prana.
7. Æterlegemet. [side 274]

-
- a. At den fysiske krop ikke er noget princip. – H.L. 4, 176 & S.D. III, 445.
  - b. At atma ikke er noget princip. – S.D. III, 446.

Andre opregninger, der på bestemte punkter adskiller sig fra disse, findes i: – H.L. 1, 194-195, 199 & 2, 340 & 4, 195 & S.D. III, 476, 560.

I disse forskellige opregninger af principperne ser vi dem under forskellige synsvinkler, afhængig af hvilket stadium der er tale om (sådan som H.P.B. har gjort opmærksom på).^{11 12} Når vi, som svar på det sjette spørgsmål, har gjort det på den måde, er det fordi, vi har villet understrege og gøre det helt klart, at man må tage disse tre udviklingslinjer i betragtning, når man beskæftiger sig med manasaputraernes evolution.

2. Den objektive udvikling.

Denne er syvfoldig i evolution og tid, nifoldig under formørkelse, og tifoldig ved opløsning.

Makrokosmos.

1. Solsystemets 7 hellige planeter.
2. De to skjulte, synteseplaneterne.
3. Den ene endelige synteseplanet – Solen. 7 plus 2 plus 1 giver 10.

Der er 10 centre i det mægtige himmelske menneske. [side 275]

---

¹¹ H. P. Blavatsky siger i *Den hemmelige lære* i forbindelse med *principperne*:

- a. At der meget vel kan ske fejl i klassificeringen. – H.L. 4, 202-203.
- b. At vi må søge den okkulte betydning. At der i virkeligheden er 6 og ikke 7 principper – H.L. 4, 175-176.
- c. At der er flere forskellige klassifikationer. – S. D. III, 374, 446.
- d. At man ikke kan få den esoteriske opregning til at passe med den esoteriske. – S.D. III, 476.
- e. At nummereringen af principperne er et spørgsmål om åndeligt fremskridt. – S.D. III, 456.

¹² S.D. III, 460.

Et himmelsk menneske.

1. Et planetsystems 7 kæder.
2. De to syntesekæder.
3. Én endelig syntesekæde.

Der er 10 centre i en planetlogos.

Mikrokosmos.

1. De 7 redskaber:
  - a. Det atmiske hylster.
  - b. Det buddhiske redskab.
  - c. Det kausale eller egoiske legeme.
  - d. Mentallegemet.
  - e. Astrallegemet.
  - f. Æterlegemet.
  - g. Det faste fysiske legeme.
2. To synteselegemer:
  - a. Kausallegemet.
  - b. Det fysiske legeme.
3. Ét synteselegeme:
  - a. Det monadiske hylster.

I det fysiske redskab er der 7 centre, som svarer til disse legemer, hvor hjerte- og halscentret er syntesecentre og hovedcentret det endelige syntesecenter. Denne opstilling vedrører udelukkende formsiden og de legemer, der bruges af Logos, manasaputraerne og mennesket. [side 276]

3. Den subjektive udvikling.

Denne er også syvfoldig:

1. Astral. . . . . Rent begær, følelse.
2. Kama-manas. . . . . Begærsind.
3. Manas.. . . . Lavere, konkret tankesind.
4. Højere manas. . . . . Højere, abstrakt tankesind.
5. Buddhi. . . . . Ren indsigt, intuition.
6. Atma. . . . . Ren vilje, realisering.
7. Monade. . . . . Vilje, kærlighed-visdom, intelligens.

Dette vedrører den syvfoldige udvikling af iboende kærlighed-visdom ved hjælp af tanken. Makrokosmisk sker udviklingen gennem de 7 himmelske mennesker, som er aktivt intelligente, potentielt kærlige og objektivt manifesteret i deres form, planetsystemerne. Tilsammen er de Logos, det mægtige himmelske menneske. For et himmelsk menneskes vedkommende sker udviklingen gennem de 7 menneskegrupper, der udgør dets psykiske centre. Disse grupper udvikler på deres eget plan intelligens, er potentielt kærlige og kan kontaktes objektivt på et planetsystems 7 kæder. For det individuelle menneskes vedkommende sker udviklingen gennem de 7 centre, som er nøglen til dets psykiske evolution. Et menneske udvikler også intelligens, er potentielt kærligt og kan ses objektivt i et af sine legemer.

Det, jeg prøver at fremhæve, er det faktum, at der er en psykisk udvikling, og at *denne subjektive evolution er Logos', en planetlogos' og et menneskes hovedprojekt*. Resultatet af evolutionsprocessen vil være aktiv intelligent kærlighed (udviklingen af den latente kærlighedsevne ved den intelligente brug af tænkeevnen). Ligesom objektivitet er dobbelt, liv-form, er subjektivitet også dobbelt, tanke-kærlighed, og blandingen af de to frembringer bevidsthed. Ånden alene er hel og udelt. Den kan først udvikle sig, når formens og psykens udvikling er færdig. Da høster ånden frugterne af

evolutionen og optager de kvaliteter, manifestationen har fostret, i sig – fuldendt [side 277] kærlighed og intelligens der viser sig som aktiv, intelligent kærlighed-visdom.

Derfor kan vi besvare spørgsmålet: »Hvad er tankesindet, og hvorfor er det så betydningsfuldt?« ved at sige, at tankeaspektet i virkeligheden er det logiske væsens evne til at tænke, handle og bygge med henblik på at udvikle egenskaben aktiv kærlighed. Når Logos, der *er* aktiv intelligens, har gennemgået sin livscyklus, vil han desuden være kærlighed fuldt manifesteret overalt i naturen. Det gælder også et himmelsk menneske i dets sfære og mennesket i dets lille cyklus. Her ses manas' betydning helt klart. Det er det middel, hvorved udvikling bliver mulig, forståelse opnås og aktivitet etableres og udnyttes.

Lad os nu se hvordan dette spørgsmål kan udtrykkes med hensyn til ild:

Objektivt

Subjektivt

1. Ildhavet.	Vor Gud er en fortærende ild, belivende vilje.
2. Akasha.	Guds lys, formaspektet.
3. Rumæter.	Stoffets varme, aktivitetsaspektet.
4. Luft.	Intuitionens oplysning.
5. Ild.	Tankesindets ild.
6. Astrallys.	Følelsernes varme.
7. Fysisk elektricitet.	Kundalini og prana.

Åndeligt

Dette skjuler sig i et tredobbelt mysterium:

1. Elektricitetens mysterium.
2. De 7 konstellationers mysterium.
3. Mysteriet om **DEN DER ER STØRRE END LOGOS**. [side 278]

4. De himmelske mennesker og mennesket.

Den sidste del af sjette spørgsmål lyder: »Hvem er manasaputraerne?«

Det vil blive behandlet mere detaljeret i forbindelse med vores planet, når vi kommer til emnet flammeherrernes ankomst. Det vil imidlertid være en fordel allerede nu at afklare nogle faktorer, som må danne grundlag for enhver tanke om dette emne.

De guddommelige manasaputraer,^{13 14} der i *Den hemmelige lære* kaldes ved forskellige navne, er Brahmas tankefødte sønner, det 3. logoiske aspekt. [side 279]

De er de 7 planetariske logoi, stråleherrer eller himmelske

---

¹³ I *Den hemmelige lære* omtales de *himmelske mennesker* som:

1. Skabelsens formidlere. De er den samlede manifestation. – H.L. 2, 138.
2. De er før-kosmiske. – H.L. 2, 138.
3. De er summen af sol- og månevæsener. – H.L. 1, 171-172 & 3, 373-374.
4. De er de 7 bibelske ærkeengle, de 7 skabende kræfter eller magter, de 7 ånder der står foran tronen, de 7 planetånder. – H.L. 1, 171-172 & 2, 139.
5. Tilsammen er de det hemmelige, uudsigelige navn. – H.L. 2, 140.
6. De er dhyan chohanerne. – H.L. 2, 143.
7. De er de 7 kumaraer, de 7 rishier. – H.L. 2, 160 & S.D. III, 196, 327.
8. De er lysets sønner. – H.L. 2, 184-185.
9. De er de skabende kræfters hierarki. – H.L. 1, 249.
10. De er den tilslørede syntese. – H.L. 2, 38.
11. De er vore egne planetguddomme. – H.L. 1, 172.
12. De er alle mennesker, produktet af andre verdener. – H.L. 1, 155.
13. De er nært forbundet med Store Bjørns 7 stjerner. – H.L. 2, 157 & 3, 354, note 4 & 4, 105, 194 & S.D. III, 195.
14. De symboliseres med cirkler. – H.L. 4, 108.
15. Tilsammen er de de faldne engle. – H.L. 4, 69.

¹⁴ *Tankesindets sønner* kendes ved forskellige navne så som: Manasaputraerne, prajapatierne, kumaraerne, de oprindelige 7, rudraerne, de himmelske mennesker, rishierne, ånderne foran tronen.

mennesker. De udviklede tankeaspektet i det 1. solsystem, det hvor Brahma var fremtrædende og selv repræsenterede objektiv eksistens. Det gjorde han i samme forstand, som 2. aspekt (Vishnu eller visdommens drage) repræsenterer hele eksistensen i dette 2. system.

Cellerne i deres legeme udgøres af menneske- og devaevolutionens enheder, på samme måde (men blot på en højere vinding af spiralen) som menneskers legeme består af levende organismer, de forskellige celler eller mindre liv. Det er et grundlæggende faktum i okkultismen, og det betaler sig at studere forholdet mellem cellerne i det menneskelige redskab og cellerne i et himmelsk menneskes legeme omhyggeligt.

Ligesom mennesket har en oprindelig kilde, monaden, og et halvpermanent redskab, kausallegemet, men manifesterer sig gennem sine lavere principper (som den faste krop ikke er et af), har et himmelsk menneske også en oprindelig kilde, sin monade, et halvpermanent redskab på solsystemets monadiske plan, men manifesterer sig gennem 3 lavere hylstre, vores atmiske, buddhiske og manasiske plan. Det er fremmed for det astrale og fysiske plan, ligesom et menneske er fremmed for sin fysiske krop. Mennesket beliver det fysiske redskab med sin kraft eller varme, men regner det okkult set ikke for et af sine principper. På samme måde er det himmelske menneske fremmed for manifestationens to laveste planer, selvom det beliver dem med sin kraft. Mennesket erkender først sin tilknytning (som en legemscelle) til et himmelsk menneske, når det udvikler sin egoiske bevidsthed. Eller, hvis man kan udtrykke det på den måde, grupperne af kausallegemer er de laveste former, et himmelsk menneske manifesterer sig gennem, ligesom det fysiske legeme er det laveste, et menneske manifesterer sig gennem, og det i dets æteriske udgave.

Man må huske, at de manifesterende væsener legemliggør bestemte planer og har deres laveste manifestationspunkt på forskellige trin:

a. Et menneske har sin oprindelse på det monadiske plan og sit hovedfokuspunkt på det 5. trin, mentalplanet, men

søger at [side 280] udvikle fuld bevidsthed på de 3 lavere planer, det mentale, astrale og fysiske plan.

b. Et himmelsk menneske har sin kilde uden for solsystemet (ligesom mennesket har sin uden for de 3 verdener), sit hovedfokuspunkt på systemets 2. plan, det monadiske, og søger at udvikle bevidsthed på triadens planer – dette i relation til alle cellerne i sit legeme. Det udviklede bevidsthed på de 3 lavere planer i første solsystem, igen i relation til sine legemsceller. Mennesket gentager dets bestræbelser frem til 5. indvielse, der bringer det op på et bevidsthedstrin, et himmelsk menneske nåede i en langt tidligere mahamanvantara. Det må vi være opmærksomme på i relation til indvielserne.

c. En sollogos har sin oprindelse på et endnu højere kosmisk plan, sit hovedfokuspunkt på det kosmiske mentalplan, men udtrykker sig gennem de 3 lavere kosmiske planer, ligesom mennesket søger at udtrykke sig i de 3 verdener. Derfor har solsystemets 7 større planer kosmisk set samme forhold til ham, som det fysiske plan har til et menneske. De udgør hans æteriske og faste legeme. Man kan sige at:

1. Han oplader dem med sit liv og sin varme.
2. Han besjæler dem.
3. Han er fuldt bevidst gennem dem.
4. De æteriske planer er *i tid* hans laveste princip, mens de faste fysiske slet ikke regnes for et princip. Det faste, kosmisk fysiske legeme består af stof fra solsystemets 3 lavere planer, det mentale, astrale og fysiske plan. *Derfor er det buddhiske plan den 4. kosmiske æter.*

d. De himmelske mennesker udgør de 7 centre i Logos' legeme. De er altså de ildkugler, der beliver hans legeme, og hvert af dem udtrykker en af hans kraftmanifestationer, alt efter hvor det er placeret i legemet.

e. Mennesker udgør, i deres grupper på kausalplanet, de 7 centre i et himmelsk menneskes legeme.

f. Sollogos udgør et center i et endnu større **KOSMISK VÆSENS** legeme. Derfor har mennesker deres plads i et af de 7

[side 281] himmelske menneskers 49 centre (ikke grupper, for et center kan bestå af mange grupper svarende til de forskellige dele).

Et himmelsk menneske udgør altså, med sine 7 centre, et center i Sollogos' legeme. Her vil jeg gerne gøre opmærksom på den nære forbindelse, der er mellem *Store Bjørns 7 rishier* og de 7 himmelske mennesker. Store Bjørns 7 rishier er for dem, hvad monaden er for den evolutionære menneskehed.

VII. HVORFOR ER EVOLUTIONEN CYKLISK?

Det er et spørgsmål, som ifølge sagens natur ryster os og får os til at undre os.

Tanken om cyklisk udvikling rummer nogle forestillinger, som det er klogt at overveje. Lad os derfor behandle emnet på følgende måde:

1. Forestillingen om gentagelse.

Denne gentagelse omfatter følgende faktorer:

a. Gentagelse i tid. Cyklisk aktivitet forudsætter tidsperioder af forskellig længde – altså større og mindre cykler – men af samme længde inden for hver kategori. En manvantara eller Brahmas dag har altid en bestemt længde, og det samme gælder en mahamanvantara. De cykler, et plans atomer roterer om deres akse i, er de samme inden for hvert plan.

b. Gentagelse i form. Her har vi forestillingen om, at en gruppe atomer, der tilsammen udgør en form, har en bestemt grundrytme eller lyd. Denne gruppe atomer vil fremkalde nogle bestemte vilkår og gentage vibrationen eller lyden, når den udsættes for en belivende impuls. Når den belivende kraft i bestemte perioder kommer i berøring med samlingen af atomer, vil den fremkalde en bestemt lyd, der viser sig objektivt som de omgivende vilkår. Med andre ord har samspillet mellem selvet og ikke-selvet altid en cyklisk karakter. Når selvet bebor formen, vil det fremkalde den samme tone, men frekvensen stiger gradvist. Det svarer til, at man anslår

den samme tone i forskellige oktaver og begynder i bassen.
[side 282]

c. Gentagelse i rum. Dette begreb er dybt involveret i et større begreb, karma, der i virkeligheden er den lov, som styrer solsystemets stof, og som begyndte sin virksomhed i tidligere solsystemer. Vi har altså *forskellige klasser af cykler* og lovmæssige gentagelser i en stadig stigende spiral.

Disse tanker kan også udtrykkes på følgende måde:

- a. Gentagelse i rum. . . . . Solsystemet der gentager sin aktivitet.
- b. Gentagelse i tid. . . . . En planetkæde som gentager sin aktivitet.
- c. Plangentagelse. . . . . De konstante lydsvingninger fra et plan, et underplan og alt hvad der manifesteres objektivt gennem disse svingninger.
- d. Formgentagelse. . . . . Atomers tendens til at reproducere deres aktivitet og på den måde frembringe ensartede vilkår i omgivelser og redskab.

Når vi overfører disse idéer til alle planer i solsystemet, og derfra til de kosmiske planer, er der ingen ende på det.

2. Cyklisk aktivitet styres af to love.

Måske er det mere korrekt at sige, at den styres af en primær og en underordnet lov. Det fører til to typer cykler og har noget med selve karakteren af selvet og ikke-selvet at gøre. Deres samspil i tankesindet frembringer det, vi kalder omgivelser eller omgivende vilkår.

Den generelle lov, der fremkalder cyklisk aktivitet, er tiltræknings- og frastødningsloven, som periodicitetens og genfødsloven er en underafdeling af. Cyklisk evolution er helt og holdent resultatet af stoffets og viljens eller åndens virksomhed. Den frembringes af vekselvirkningen mellem aktivt stof og formskabende ånd. Hver form skjuler et liv. Hvert liv søger hele tiden kontakt med det latente liv i andre

former. Når ånd og stof udsender den samme tone, ophører evolutionen. [side 283] Når formens tone er stærkere end åndens, har vi tiltrækning mellem *former*. Når åndens tone er stærkere end stoffets og formens tone, frastøder ånden formen. Her har vi livets slagmark med dets to hovedopponenter og utallige mellemliggende stadier. Det kan udtrykkes på følgende måde:

- a. Den periode, hvor formens tone dominerer, er involutionen.
- b. Den periode, hvor ånd frastøder form, er slagmarken i de 3 verdener.
- c. Den periode, hvor ånd tiltrækker ånd og dermed trækker sig tilbage fra form, er udviklingsvejen.
- d. Den periode, hvor åndens tone dominerer, er de højere planers evolution.

Alt, hvad der sker i verdensudviklingen, skyldes synkronisering eller manglende synkronisering af tonerne. Sådan skabes der harmoni: først stoffets grundlæggende tone, så åndens tone som gradvist overvinder den lavere tone og tiltrækker sig opmærksomheden, indtil den overstråler alle andre toner. Alligevel må vi huske, at det er livets tone, der holder formen sammen. F.eks. tiltrækker Solens tone de kredsende kugler, planeterne, og holder dem i den rigtige afstand. Tonerne synkroniseres og harmoniseres, indtil den fornødne udvikling er nået, og tilbagetrækningen begynder. Evolutionen er cyklisk. Et menneske holder også (med sin tone) de 3 legemers atomer sammen og er for dem, hvad den centrale sol er for planeterne. Alligevel kan man sige, at tiltrækningsloven stort set er udtryk for åndens kraft, mens frastødningsloven styrer formen. Ånd tiltrækker ånd i den store cyklus. I mindre cykler tiltrækker ånd midlertidigt stof. Ånd har tendens til at blande sig og smelte sammen med ånd. Form frastøder form og fremkalder derved adskillelse. Men når den tredje faktor, tankesindet, kommer ind i billedet – i den store evolutionscyklus – og når målet er balance, har vi

åndens og formens cykliske samspil, som resulterer i planeterne, menneskets og atomets ordnede cykler. Sådan udvikles, ved gentagelse, bevidsthed og reaktionsevne. Når denne evne først er en indgroet del af et væsens arbejdskapital, må den udvikles på alle planer. Igen er cyklisk virksomhed [side 284] loven, og derfor er stadig genfødsel fremgangsmåden. Når alle bevidsthedsenheders iboende bevidsthedsevne er koordineret og blevet en integreret del af Logos' udrustning på alle solsystemets planer, da og først da vil den cykliske evolution ophøre og rotationen på alle det kosmisk fysiske plans underplaner have så ensartet en vibration, at den forplanter sig til det næste kosmiske plan, det astrale.

3. Den tredje forestilling vedrører de to typer cykler.

1. Rotation om akse. Denne er altid til stede, hvad enten vi beskæftiger os med et mikroskopisk stofatom, en planet der roterer om sin akse, et kausallegemes eller et solsystems rotation.

- a. I relation til mennesket kan den betragtes som de forskellige hylstres rotation omkring den centrale bevidsthed i en inkarnation.
- b. I relation til et himmelsk menneske kan den betragtes som en klodes rotation i en kæde, eller én inkarnationsperiode.
- c. I relation til Sollogos kan den betragtes som en hel omdrejning af Solen i rummet, med alt hvad der findes inden for afgrænsningen.

2. Rotation i en bane. Dette er en livskugles drejning, ikke alene om sin akse, men også rundt i en kredsformet bane omkring et centralt punkt.

- a. I forbindelse med mennesket kan den betragtes som drejningen af livets hjul eller et væsens bevægelse gennem de 3 lavere planer ned i inkarnation og tilbage igen.
- b. I forbindelse med et himmelsk menneske kan den betrag-

- tes som den cyklus, vi kalder en runde, hvor det himmelske menneskes liv kredser rundt på alle 7 kloder.
- c. I forbindelse med Sollogos er den en hel drejning af solsystemet omkring sit kosmiske centrum.

Her skal vi lægge mærke til, at de forestillinger, vi har beskæftiget os med i forbindelse med cyklisk evolution, kun er relevante [side 285] i relation til bevidsthedsbegrebet. Forestillingen om tid, rum og aktivitet er (set fra okkultistens synspunkt) kun relevant i forhold til et bevidst væsen eller en tænker.

For okkultisten er tid den større eller mindre cyklus, hvor et liv følger en bestemt kurs, hvor en bestemt periode begynder, fortsætter og ender i forbindelse med et væsens bevidsthed, og den opfattes kun som tid, når det pågældende liv har nået et anseligt udviklingstrin. Tid er blevet defineret som en række bevidsthedstilstande¹⁵ og kan derfor studeres i relation til:

---

¹⁵ *Den hemmelige lære* siger:

1. I virkeligheden er universet ikke andet end en mægtig samling bevidsthedstilstande. – H.L. 1, 96-97 & 2, 286 & 4, 158.
2. Ånd og bevidsthed er synonyme betegnelser. – H.L. 1, 66-67, 147 & 2, 27-28, 252, 253-254.
3. Hvert atom i universet er udrustet med bevidsthed. – H.L. 1, 127 & 4, 237, 278, note 2.
4. På den *menneskelige* evolutions 5 planer er der 6 typer bevidsthed, som legemliggøres af naturriggerne. – H.L. 1, 145 & 4, 203-204:
  - a. *Mineralriget* – 1. Intelligent aktivitet. Alle atomer udviser evnen til at vælge og skelne intelligent i overensstemmelse med loven om tiltrækning og frastødning. – H.L. 1, 304.
  - b. *Planteriget* – 2. Intelligent aktivitet plus spirende sansning eller følelse.
  - c. *Dyreriget* – 3. Intelligent aktivitet, sansning plus instinkt eller spirende intelligens. – S.D. III, 573-574.

Disse 3 legemliggør den undermenneskelige bevidsthed.

- d. *Menneskelig bevidsthed* – 4. Intelligent aktivitet, kærlighed eller fuldendt følelse og vilje eller intelligent hensigt, de 3 aspekter. – H.L. 1, 305-306.

a. Logoisk bevidsthed eller guddommens successive erkendelsestilstande inden for solsfæren.

b. Planetarisk bevidsthed eller et himmelsk menneskes bevidsthed, mens det bevæger sig cyklisk gennem systemet.

c. Kausal bevidsthed eller et menneskes successive udvidelse af sin intelligente opfattelsesevne fra liv til liv.

d. Menneskelig bevidsthed eller et menneskes opfattelsesevne på det fysiske plan og senere på det emotionelle og mentale plan.

e. Dyre-, plante og mineralbevidsthed der adskiller sig fra menneskelig bevidsthed på mange punkter, men først og fremmest ved, at den ikke koordinerer, drager slutninger eller opfatter selvstændig identitet. Den ligner menneskelig bevidsthed, for så vidt som den dækker enhedernes respons på fortløbende kontakter i deres små cykler. [side 286]

f. Atomar bevidsthed der viser sig som successive frastødnings- og tiltrækningstilstande. I denne sidste definition ligger nøglen til de andre bevidsthedstilstande.

Et atom roterer om sin akse. I sin rotation kommer det i berøring med andre atomers virkefelt. Enten tiltrækker det dem og drager dem ind i sit eget felt, eller også frastøder det dem og driver dem væk fra sit virkefelt og forårsager derved adskillelse. En ting, vi må huske i forbindelse med begrebet gensidig tiltrækning, er, at parterne bevarer deres identitet, mens de hænger sammen.

Dette er selvbevidsthed, midtpunktet – H.L. 1, 229, 244 & S.D. III, 579.

e. *Åndelig bevidsthed* – 5. Buddhisk indsigt. Enheden er bevidst om sin gruppe. Den individuelle enhed identificerer sig med sin stråle eller type. – H.L. 1, 200 & 2, 283 & S.D. III, 572.

f. *Atmisk bevidsthed* – 6. Det syvfoldige solsystems enhedsbevidsthed. – S.D. 4, 198-199.

Disse to udgør overbevidstheden.

Den 7. type omfatter dem alle og er gudsbevidsthed. – H.L. 4, 278, note 1.

Se også – H.L. 1, 234, 308-309 & 3, 42, note 9 & 4, 85, note 4. & S.D. III, 557-558, 584.

Et menneske, der er objektivt manifesteret, roterer også om sin akse, sit centrale punkt eller sin livskilde. Det bringer det inden for andre menneskers eller menneskelige atomers rækkevidde, [side 287] og det fører ligeledes til samarbejde og sammenhæng eller adskillelse og frastødning. På ny må vi huske, at identiteten bevares, mens parterne er forbundet med hinanden.

Et himmelsk menneske, i form af en planetkæde, roterer på lignende måde om sin akse, og det resulterer i tilsvarende fænomener. En planet frastøder en planet med samme ladning, for det er en kendt lov, at ens partikler frastøder hinanden, men okkult set er det en lige så kendt lov, at de i sidste instans vil tiltrække hinanden, efterhånden som vibrationen bliver tilstrækkelig stærk. En negativ planet tiltrækkes af en positiv, og sådan fortsætter det ned gennem alle formerne. Det er manifestationen af *seksualitet* i stof af enhver art, fra det mikroskopiske atom i kroppen til de mægtige planetkæder, og det er grundlaget for aktivitet. Strålingsaktivitet er simpelthen samspillet mellem maskulin og feminin, og det gælder videnskabsmandens fysiske atom, mænd og kvinder, såvel som solsystemets store atom, når det vibrerer med sin kosmiske modpol.

Derfor kan vi betragte *tid* som den aktivitetsproces eller det udviklingsforløb, hvor den iboende bevidsthed søger sin modsætning og bliver underlagt tiltrækningsloven, hvilket fører til det atomare, menneskelige, planetariske, åndelige, solare og kosmiske ægteskab. Denne idé er forholdsvis enkel i relation til et menneske og kommer til udtryk i dets daglige kontakt med andre mennesker. Kontakten styres hovedsagelig af dets sympatier og antipatier. Alle disse tiltrækninger og frastødninger er lovmæssige og har deres årsag i selve *formen*. Følelsen af at kunne lide eller ikke lide er simpelthen det bevidste væsens opfattelse af, at der inden for dets magnetiske omkreds er kommet en atomar form, som det, ud fra sit eget væsens lov, enten tiltrækker eller frastøder. Først når det har hævet sig over formen, og ånd søger ånd, vil frastødningsfænomenerne ophøre. Det vil være den uundgåelige

finale ved solevolutionens ophør, og det vil fremkalde pralaya. Varigheden af dette samspil, den periode hvor ånd søger ånd, og den vibrationsproces, som udnyttelsen af formen kræver, er det, vi kalder tid, hvad enten det er i forbindelse med et menneske, en planetlogos eller guddommen. [side 288]

Rum er også omfattet af forestillingen om bevidsthed og dens udnyttelse af stof. For Logos er rum bogstavelig talt den form, hvori hans bevidste aktiviteter udspiller sig og hans hensigter realiseres – solafgrænsningen. På samme måde er det rum, hvori en planetlogos realiserer sine planer, så meget af solrummet som hans bevidsthed er udviklet nok til at bruge. Mennesket gentager så igen processen, idet dets afgrænsning svarer til udstrækningen af dets bevidsthed og kan være meget snæver, som i det uudviklede menneskes tilfælde, eller omfatte en hel del af det planetariske rum og endog, for det meget højtudviklede menneskes vedkommende, nå helt ud til omkredsen af den planetariske logos' indflydelsessfære, den planetlogos i hvis legeme det er en celle.

For atomet (f.eks. atomet i menneskets fysiske legeme) er rum udstrækningen af den form, det større bevidsthedscenter, som det er en del af, befinder sig i, og det bliver både tiltrukket og frastødt – tiltrukket og indbygget i det større livs form, og samtidig frastødt og dermed forhindret i at bevæge sig væk fra et bestemt punkt i formen.

Her har vi beskæftiget os lidt med tid og rum i relation til et bestemt bevidsthedscenter. Vi har set, at de simpelthen er *forestillinger, hvormed et væsens cykliske aktivitet udtrykkes*. Emnet er uhyre dunkelt på grund af den menneskelige intelligens' lave udviklingstrin. Endnu er mennesket så optaget af den objektive eller materielle side af manifestationen, at tiltrækningen mellem ånd og ånd ikke er meget mere end et begreb. Først når flere medlemmer af menneskeslægten har deres bevidsthedscenter i egoet og derfor er optaget af at frastøde stoffet og trække ånden tilbage fra formen, vil forvandlingsprocessen blive forstået, vil tiden (som den kendes i de 3 verdener) blive overskredet og rummet (som det mani-

fester sig for mennesket gennem de 3 lavere planer eller de 18 underplaner) blive opfattet som en barriere. Det samme kan siges om de 7 logoi og Sollogos, hvis vi udstrækker idéen til andre solare og kosmiske planer. Men vi kan også begrænse den til de undermenneskelige og involutionsære liv, idet vi hele tiden er opmærksomme på, at jo snævrere bevidstheden er, desto [side 289] større er inertien og manglen på respons, og desto mindre er udstrålingen.

Et nærmere studium af [diagram V](#) vil vise, hvori Logos' problem består, og hvor nøjagtig overensstemmelsen er mellem ham og hans afspejling, mennesket.

For det første, begge er objektivt manifesteret på det fysiske plan.

For det andet, begge er i deres dybeste involutionsfase.

For det tredje, begge er hæmmet af stoffet og i færd med at udvikle bevidsthed (egoisk bevidsthed) på det fysiske plan – mennesket på solsystemets og Logos på det kosmisk fysiske plan.

For det fjerde, mennesket må bringe den indre Gud ned til fuld bevidst kontrol. Gennem denne kontrol må det beherske sine vilkår, gøre sine omgivelser til et instrument og manipulere stoffet. Logos gør det samme på kosmiske planer. Begge er langt fra at nå målet.

For det femte, begge arbejder i, med og gennem elektrisk kraft.

For det sjette, begge er underlagt de love, der styrer former, og derfor styres de i tid og rum af *karma*, som er formernes lov. Den har noget med det kvalitative indhold at gøre, ligesom kraft har noget med vibration at gøre.

For det syvende, begge arbejder gennem former, der omfatter:

a. 3 hovedformtyper: en mental form, et aspekt af manifestationen, en astral form, et andet aspekt, og en fysisk form, det tredje aspekt. Den mentale vibration bestemmer grundrytmen og søger at koordinere og udnytte det fysiske legeme til *sine egne* formål. Den vedrører bevidstheden og forbinder den med de 3 former i én henseende, men frastøder og skaber

splittelse i en anden. Den astrale vibration vedrører kvaliteten, graden af tiltrækning. Den er det psykiske element. Den fysiske vibration er mødestedet for bevidstheden og stofformen. Denne sidste frembringes af foreningen af grundrytmen og den kvalitative farvning.

b. 7 kraftcentre, der holder de 3 former sammen i en helhed og beliver og koordinerer dem. De sætter den tredobbelte enhed [side 290] i forbindelse med deres primære bevidsthedscenter på højere planer, hvad enten dette center er menneskets, en planetlogos' eller en sollogos' kausallegeme.

c. Millioner af uendelig små celler, som legemliggør mindre liv, er i konstant aktivitet og frastøder hinanden for at bevare deres individualitet eller identitet, men samtidig holdes sammen af en central tiltrækningskraft. På den måde frembringes et krystals, en plantes, et dyrs, et menneskes, en planets eller et systems objektive form.

Og endelig, begge arbejder altså på to måder og udviser både tiltrækning og frastødning.

Åndens tiltrækning af stof og bygningen af en form til åndens brug er resultatet af universets elektriske energi, som i begge tilfælde bringer de mindre liv eller kugler inden for dens indflydelsessfære. Logos' liv eller magnetiske kraft samler hans manifestationslegeme. Det himmelske menneskes eller planetlogos' magnetiske kraft samler, hvad han behøver til hver inkarnation, ud af solsystemets stof. Ved hver ny fødsel samler egoets magnetiske kraft stof sammen inden for den sfære eller det system, hvor det har sin plads. Og sådan finder vi hele vejen ned ad skalaen, at det mindre liv altid følger sin kurs inden i det større liv.

Derfor har vi (i en tiltræknings- og frastødningsperiode eller en livscyklus) det, vi kalder tid og rum, og det gælder såvel en logos' som en myres eller en krystals livscyklus. En belivende vilje fremkalder aktivitetscykler i stof, og så opstår der tid og rum. Der er også passive cykler, hvor der ikke er tid og rum, og hvor den belivende vilje har trukket sig tilbage. Men vi må ikke glemme, at dette er helt relativt og kun kan ses fra det pågældende livs eller væsens og dets specielle

bevidsthedstrins synspunkt. Alt må fortolkes i relation til bevidsthed.

Den første type cyklus, eller den tid det tager en kugle at dreje én gang rundt om sit bevidsthedscenter, er for det pågældende væsen (Gud eller menneske) en mindre cyklus. Den anden type cyklus, eller den tid det tager en kugle at dreje én gang rundt i sin bane omkring det bevidsthedscenter, den er en integreret del af, kan vi betragte som en større cyklus. Den tredje type cyklus vedrører ikke formens bevægelse gennem et [side 291] bestemt sted i rummet i en cyklus, der omfatter både de større og mindre cykler. Den vedrører det **VÆSEN**, i hvis legeme vores sollogos blot er et center, og dets reaktion på den kontakt, der skabes til dette center og dets kosmiske modpol. F.eks. skaber vekselvirkningen mellem disse to centre, vores solsystem og dets kosmiske modpol, en cyklus som har tilknytning til »**DEN, DER ER OVER VORES LOGOS**«. Dette overgår naturligvis den menneskelige fatteevne, men må medtages i vores opregning af cykler, hvis den skal være korrekt.

VIII. HVORFOR ER VIDEN ¹⁶ BÅDE EKSOTERISK OG ESOTERISK?

Vi kan nu begynde på det næste spørgsmål der lød: »*Hvorfor betragter vi nogle aspekter af viden som esoteriske og andre aspekter som eksoteriske?*«

Svaret på dette spørgsmål indebærer en erkendelse af, at én slags viden vedrører den subjektive side af livet og en anden den objektive side, at én type viden angår energi og kraft (og derfor er farlig at afsløre for tidligt) og en anden det, der oplades. Derfor er det klart, at store informationsområder vil være uden for de flestes rækkevidde, indtil de har udviklet

---

¹⁶ I *Den hemmelige lære* får vi fortalt, at der i puranaerne nævnes 7 *kundskabsgrene*. – H.L. 1, 208.

Her kan udarbejdes analogier i forbindelse med:

evnen til at modtage subjektive informationer.

Som vi har fået at vide, er evolutionens mål udviklingen af bevidsthed på alle planer. På grund af racens beskedne udviklingstrin er endnu kun det fysiske plan blot nogenlunde under *bevidst* kontrol. Den viden, der vedrører dette plan, den information, som angår den mest kompakte objektivitet, summen af kendsgerninger om det fysiske plans 5 lavere underplaner, betragtes (okkult set) som eksoterisk. I løbet af de to næste racer vil de to sidste underplaner blive behersket, og da vil den samlede viden om fysisk og æterisk stof, om energi, form og oplevelse [side 292] på det fysiske plan være let tilgængelig for mennesket og kun vedrøre dets 5 fysiske sanser.

Information og viden om det liv, der udvikler sig gennem formerne, vil i et betydelig længere tidsrum blive betragtet som esoterisk, og det gælder også opfattelsen og forståelsen af stofaspektet og de love, der styrer energi på astral- og mentalplanet. Denne udtalelse vedrører det almindelige

-
- a. De 7 stråler, offerets, kærlighedens og kundskabens herrer.
  - b. De 7 bevidsthedstilstande.
  - c. De 7 stoftilstande eller planer.
  - d. De 7 krafttyper.
  - e. De 7 indvielser og mange andre syvfoldigheder.

Gnosis, *den skjulte viden*, er det 7. princip, mens de 6 indiske filosofiskoler er de 6 principper. – H.L. 1, 307. Disse 6 skoler er:

- a. Logikskolen, bevis på rigtig opfattelse.
- b. Atomskolen, enkelthedernes system, elementer, alkymi og kemi.
- c. Sankhyaskolen, tallenes system, den materialistiske skole, teorien om de 7 stof- eller prakrititilstande.
- d. Yogaskolen, enhed, dagliglivets regler, mysticisme.
- e. Den ceremonielle religions skole, ritualer, tilbedelse af devaer eller guder.
- f. Vedantaskolen, ikke-dualitet, forbindelsen mellem atma i mennesket og Logos.

Gnosis eller *den skjulte viden* er det samme som atma vidya, eller teosofi og omfatter de 6 andre.

menneske, den jævne befolkning. Objektiv eller eksoterisk viden er stort set den, mennesker opnår eller erhverver sig i kundskabens hal ved hjælp af de 5 sanser og gennem eksperimenter. Med tiden og efter mange inkarnationscykler omdannes eksperimenter til erfaring, og den bliver i sidste instans til det, vi kalder instinkt eller vanemæssige bevidsthedsreaktioner på bestemte vilkår eller omgivelser. Disse to faktorer, sanserne og eksperimentel kontakt, udvikles i dyre- og menneskeriget. Forskellen på de to består i menneskets evne til bevidst at opfatte, huske, forudse og udnytte frugterne af tidligere oplevelser og på den måde påvirke nutiden og forberede sig på fremtiden. Til det formål [side 293] bruger det den fysiske hjerne. Et dyr har også en instinktiv opfattelsesevne, hukommelse og spirende forudseenhed, men da det mangler det bevidste tankesind, kan det ikke indrette sig efter omstændighederne, i form af et forhåndsarrangement, og heller ikke udnytte og dermed høste frugterne af tidligere begivenheder og lære af erfaring, sådan som mennesket gør. Dyret bruger solar plexus på samme måde, som mennesket bruger hjernen – det er instinktorganet.

Al den viden, der kan opnås med instinkt og brugen af det konkrete tankesind, der virker gennem den fysiske hjerne, kan betragtes som det, vi kalder eksoterisk. Det er derfor klart, at kundskabsmængden afhænger af:

- a. Sjælens alder.
- b. Den erfaring, der er vundet og bliver brugt.
- c. Hjernens og det fysiske legemes tilstand.
- d. Vilkår og omgivelser.

Efterhånden som tiden går, og mennesket når et rimeligt højt evolutionstrin, udvikles tankesindet hurtigere, og gradvis træder en ny faktor i funktion. Lidt efter lidt begynder intuitionen eller det transcendentale tankesind at virke og i sidste instans afløse det lavere eller konkrete sind. Da bruger det den fysiske hjerne som modtager, men udvikler samtidig visse centre i hovedet og overfører på den måde sin aktivi-

tetszone fra hjernen til de højere hovedcentre i æterisk stof. For menneskeheden som helhed vil dette ske i takt med åbningen af de æteriske underplaner i de to næste racer. Det ledsages i dyreriget af den gradvise overførsel af aktivitetszonen fra solar plexus til den rudimentære hjerne og dens trin-vise udvikling ved hjælp af manas.

Når vi beskæftiger os med disse punkter, bliver det efterhånden klart, at de esoteriske aspekter af viden i virkeligheden er de bevidsthedszoner, der endnu ikke er erobret og bragt inden for det iboende væsens rækkevidde.

Det væsentlige er, at når man indser det, vil man forstå den sande betydning af det esoteriske og okkulte, og *da vil alle de, der VED, bestræbe sig på at trække andre enheder, som er [side 294] rede til en lignende bevidsthedsudvidelse, ind i deres kundskabszone*. I denne tanke ligger nøglen til Broderskabets arbejde. De trækker med deres kraft mennesker ind i visse erkendelses- og aktivitetsområder, og gennem denne tiltrækning, og reaktionen fra de menneskeatomer der er rede, koordineres sjælegruppen på den opadgående bue eller et bestemt center i et himmelsk menneske.

På samme måde bringes dyret på et bestemt stadium ind i indflydelseszonen omkring tankesindets mindre sønner – mennesker som er dyrenes ældre brødre, ligesom visdommens mestre er menneskehedenes ældre brødre. Sådan bliver tingene forbundet og ansvaret fordelt.

IX. HVAD ER FORHOLDET MELLEML:

- a. De 10 planetsystemer?
- b. De 7 hellige planeter?
- c. De 7 kæder i et planetsystem?
- d. De 7 kloder i en kæde?
- e. En kædes 7 runder?
- f. De 7 rodracer og underracer?

Dette spørgsmål rummer en umådelig stofmængde, og derfor kan vi ikke gøre mere end at prøve at få en bred og generel opfattelse.

Emnet er så stort og forbindelserne mellem de enkelte punkter så omfattende, at vi kun kan få klarhed, hvis vi samler opmærksomheden om visse brede og generelle begreber og overlader en mere detaljeret gennemgang af underpunkterne til en senere lejlighed.

1. De indbyrdes forbundne dele.

Først og fremmest vil jeg foreslå, at vi kun betragter emnet *i relation til et himmelsk menneske*, at vi holder dets legemes cellulære opbygning (de bevidsthedsenheder vi kalder devaer og mennesker) ude fra vores umiddelbare overvejelser, og at [side 295] vi ser emnet fra det, der for mennesket er gruppesynspunktet og ikke individets synspunkt.

Hele midtersektionen af denne afhandling om ildens forskellige former vedrører et himmelsk menneskes bevidsthedsudvikling og dets anvendelse af den viden, det (ved hjælp af tankesindet eller manas) opnåede i et tidligere solsystem, til erhvervelsen af visdom gennem objektivitet og omdannelsen af den oprindelige egenskab til anvendt kærlighed. Det er dets arbejde, på samme måde som det er dets legemscellers arbejde at udvikle tankesindet. Når menneskeenhederne ved hjælp af deres erfaringer i de 3 verdener har gjort det, kan de gennem de sidste indvielser nærme sig gruppesynspunktet og få en bevidst opfattelse af deres position og aktivitet inden for den planetariske logos' afgrænsning. Derfor vil vi behandle følgende punkter:

For det første, enhedernes arbejde. De enheder, der indgår i en planetlogos' opbygning, udfører et tredobbelt arbejde, som består i:

a. At opnå bevidst kontrol over deres individuelle afgrænsning eller aktivitetsfelt. Det dækker evolutionsperioden frem

til 1. indvielse eller deres betrædelse af vejen og dermed adgang til det åndelige rige. Det vedrører udvikling af bevidsthed på de 3 lavere planer.

b. At nå det bevidsthedstrin, der er karakteristisk for et bestemt center i et af de himmelske menneskers legeme – det center som omfatter deres gruppeaktivitet. Det fører dem frem til 5. indvielse, og dækker den periode hvor de udvikler bevidsthed på evolutionens 5 planer.

c. At nå det bevidsthedstrin, der kendetegner det center i Logos' legeme, en bestemt planetlogos legemliggør. Det fører dem videre til 7. indvielse, og dækker perioden hvor de udvikler bevidsthed på solsystemets 7 planer.

Disse bevidsthedsudvidelser opnås ved hjælp af tankesindet, som med tiden omdannes til kærlighed-visdom, hvilket fører til bevidst kontrol over alle solsystemets 7 planer eller det laveste kosmiske plan. [side 296]

For det andet, de himmelske menneskers arbejde. De himmelske mennesker, der tilsammen udgør de 7 centre i Logos' legeme, udfører ligeledes et tredobbelt arbejde, som består i:

a. At udvikle fuld selvbevidsthed eller individuel bevidsthed på de 5 planer og vibrere med bevidst aktivitet inden for deres egen afgrænsning, et planetsystem. Det dækker involutionsperioden og den del af evolutionsperioden, der omfatter de 3 første runder frem til begyndelsen af 4. runde.

b. At nå det bevidsthedstrin, som er karakteristisk for den sollogos, i hvis legeme de danner centrene. Det betyder, at et himmelsk menneske udvikler en syvfoldig gruppebevidsthed eller opnår en nøjagtig vibrationsharmonisering med de himmelske mennesker, der udgør de andre centre. Det medfører evnen til at have fuld bevidst kontrol over solsystemets 7 planer, og dækker den evolutionsperiode som gennemgås i en planetkæde i 4., 5. og 6. runde. Her må vi huske, at Sollogos har samme position i et kosmisk væsens legeme, som et himmelsk menneske har i en sollogos' legeme.

c. At nå det bevidsthedstrin, der kendetegner et større center på kosmiske planer. Det dækker 7. runde og giver et himmelsk menneske det kosmiske astralplans eller det næstlaveste kosmiske plans bevidsthed (når disse runder ses i lyset af det evige nu og ikke på baggrund af tid og rum). En stor del af det problem, som i vor tid langsomt er ved at finde sin løsning, skyldes, at det himmelske menneske, hvis legeme vores planetsystem er, kun har delvis kontrol over sin astrale natur og stadig mangler kosmisk erfaring. Det påvirker naturligvis dets legemsceller, på samme måde som et menneskes manglende astrale kontrol påvirker dets redskab. Her må vi være opmærksomme på, at de himmelske menneskers udvikling ikke er lige langt fremme, og at vores planetlogos ikke har samme herredømme som f.eks. Venuskædens himmelske menneske. I hver runde bringes et af det kosmiske astralplans underplaner under kontrol, så det himmelske menneske bliver bevidst på endnu et underplan. Venus' planetariske logos behersker de 5 underplaner og arbejder med det 6. Vores planetlogos er beskæftiget med et tilsvarende arbejde på det 4. og 5. underplan, men som [side 297] i alle cykler er der overlapninger i arbejdet, og det kan udtrykkes sådan:

Han er ved at få kontrol over det 4. underplan på det kosmiske astralplan og er næsten færdig med det. Han begynder at arbejde med at kontrollere det 5. underplan, og det vil han være færdig med i den 5. runde. Han fornemmer og reagerer på det 6. underplans vibration, men er endnu ikke fuldt bevidst på dette underplan.

Vi har en afspejling af dette i planetens 4. og 5. rodrace, hvor den atlantiske cyklus' astrale bevidsthed afrundes, det 5. princip bliver udviklet og det 6. gradvis fornemmes. Det fortjener nærmere overvejelser.

For det tredje, en sollogos' arbejde. Det har samme karakter.

a. Han må udvikle fuld bevidsthed i hele sin afgrænsning eller på alle solsystemets 7 planer. Det dækker en periode,

hvor 5 af de himmelske mennesker eller 5 af hans centre og dermed 5 planetsystemer, når et stadium, hvor deres respons på kontakt og stimulering er helt nøjagtig.

b. Han må nå det bevidsthedstrin, der er karakteristisk for den kosmiske logos, i hvis legeme han er et center. Han må gennem erfaring finde sin plads i den kosmiske gruppe, han er en del af, på samme måde som en planetlogos må finde sin plads i solsystemet. Det sker, når alle 7 centre er vakt til live, eller de himmelske mennesker fungerer frit og bevidst, og deres indbyrdes systemiske forbindelse er afstemt og styret af loven om aktion og reaktion. Det bringer ikke alene det kosmisk fysiske plans 7 underplaner (vores 7 større planer) under hans kontrol men nødvendigvis også det kosmiske astralplan.

c. Han må nå det bevidsthedstrin, som kendetegner centret i **DEN-OM-HVEM-INTET-KAN-SIGES'** legeme. Dette center dannes af en kosmisk logos' indflydelsessfære, mens en sollogos er et center i en kosmisk logos' legeme (**Skema II**).

Vi må huske, at denne opregning vedrører *nutiden* og ses under den (relativt begrænsede) synsvinkel, vores eget planetsystems himmelske menneske har, og at den derfor er indskrænket til de specielle betingelser, der styrer dets legemscellers intelligens. Den er givet ud fra et differentierings- og ikke **[side 298]** et syntesesynspunkt. I sidste instans bliver alle disse væsener absorberet i en syntese, og hvert af dem gennemgår på sit eget plan en proces, som svarer til den, der gennemgås i mikrokosmos. Her skaber kausallegemet eller egoets legeme en syntese af firfoldighedens eller det lavere selvs energi, mens det åndelige eller monadiske hylster samler de 7 principper til en syntese, hvilket giver de 3, de 7 og de 10.

Til sidst vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det er vigtigt, at tankesindet ikke reducerer alle disse idéer til rent materialistiske begreber. Vi må hele tiden huske, at vi beskæftiger os med det subjektive liv og ikke den objektive

form, og at det f.eks. er syntesen af principperne eller de kvalitative energier og ikke syntesen af former, vi har med at gøre.

Gennem hvert æterisk center giver mennesket et af principperne den fuldendte vibration, så det subjektive liv kan udtrykke sig gennem det.

Gennem hver kæde i et planetsystem prøver et himmelsk menneske at gøre noget tilsvarende.

Gennem hvert planetsystem i et solsystem arbejder en sollogos med det samme. Målet er egenskabens syntese og ikke primært en fuldendt form. Den besjælede forms respons på det kvalitative liv opfylder naturligvis behovet, i henhold til loven, men det har sekundær betydning og er ikke det mål, der sigtes på.

I alle de ovenstående tilfælde har vi set, at det arbejde, som skal udføres, ifølge sagens natur er tredobbelt:

For det første, udviklingen af individuel bevidsthed.

For det andet, udviklingen af gruppebevidsthed.

For det tredje, udviklingen af gudsbevidsthed, den bevidsthed som i hvert tilfælde repræsenterer den højeste åndelige kilde, og som dybest set er identisk med guddommen i individet, hvad enten det er menneske eller sollogos.

Det begreb må alle tænkende mennesker meditere over, og de må lægge vægt på dets syntese. Forbindelsen mellem cellen og gruppen, gruppen og summen af grupper, og denne sum og det iboende væsen, der ved hjælp af tiltræknings- og frastødningsloven holder dem sammen i en syntese, har vital betydning. Her er der to hovedidéer, som vi altid må huske:

[side 299]

Skema II

EVOLUTION I UNIVERSET

<i>Væsen</i>	<i>Redskab</i>	<i>Center</i>	<i>Rum</i>	<i>Tid</i>
Det ukendte	7 konstellationer	Kosmisk logos	5 kosmiske planer	-
En kosmisk logos	7 solsystemer	Sollogos	4 kosmiske planer	-
En sollogos	7 planetsystemer	Himmelsk menneske	3 kosmiske planer	Periode med 3 solsystemer
Et himmelsk menneske	7 planetkæder	Chohaner og grupper	2 kosmiske planer	Periode med 1 solsystem
Et menneske	7 æteriske center	Et princip	1 kosmisk plan	Periode med 1 planetsystem

[side 300]

At betegnelserne »en celle«, »en gruppe« eller »en samling af grupper« helt og holdent vedrører redskabets form og derfor *stofaspektet*.

At forestillingen om et væsen, der sammenfatter grupperne og er cellernes besjælende liv, vedrører *åndsaspektet*.

Disse to begreber fører nødvendigvis til et tredje, nemlig bevidsthedsudvikling, der er det iboende væsens gradvis voksende erkendelse eller selvets opfattelse af formens forhold til sig selv og dets langsomme udnyttelse og beherskelse af den. Det fortsætter, indtil denne erkendelse omfatter cellen, gruppen og summen af grupper. Disse idéer kan overføres til de tre førnævnte bevidsthedsgrader på følgende måde:

Mennesket, den laveste form for *sammenhængende* bevidsthed (hvor ordet »bevidsthed« bruges i sin egentlige betydning af »én, der ved«), er blot en celle, et forsvindende lille atom i en gruppe.

Et himmelsk menneske repræsenterer en sammenhængende bevidst gruppe.

En sollogos indtager på sit eget plan en position, som er analog med den, et himmelsk menneske indtager i et solsystem og, set fra et endnu højere synspunkt, med den, et menneske indtager i solsystemet. Når solplanernes plads i det kosmiske system opfattes rigtigt, vil det være klart, at på højere kosmiske planer er Sollogos en intelligens, der står lige så lavt i den kosmiske orden, som mennesket gør i relation til solbevidsthed. Han er blot en celle i **DEN-OM-HVEM-INTET-KAN-SIGES'** legeme. Hans arbejde på kosmiske planer svarer til menneskets arbejde på solplanerne. Han må på de 3 lavere kosmiske planer udvikle en forståelse af sine omgivelser af samme art som menneskets i de 3 verdener. Det er et faktum, alle, der studerer denne centrale del af vores emne, må huske, og frem for alt må de overveje analogien mellem det kosmisk fysiske plan og solsystemets fysiske plan. Den rummer det firfoldige mysterium: [side 301]

1. Akashaens mysterium.
2. Den 5. rundes hemmelighed.
3. Saturns, den 3. planets esoteriske betydning.
4. Den okkulte karakter af kosmisk kundalini eller systemets elektriske kraft.

Der kan imidlertid gives et vink om det fjerde punkt. Når man forstår planeternes elektriske samspil bedre (og hermed mener jeg deres negative eller positive samspil), vil man opdage, hvilke der er forbundet med hinanden, og hvilke der nærmer sig balancepunktet. Her vil jeg ganske kort opregne forskellige faktorer. Jeg vil ikke bruge tid på at uddybe eller afklare dem, men simpelthen komme med nogle udtalelser, der, efterhånden som menneskets viden vokser, vil indtage deres retmæssige plads i det ordnede system. Til den tid vil de vise sig at være oplysende og afsløre det nødvendige udviklingsforløb.

2. De atomare enheders arbejde.

a. I relation til det væsen, Sollogos er en afspejling af, er de 7 himmelske mennesker som de 7 centre i et menneskes fysiske legeme. Det vil man opdage, når man studerer overensstemmelsen mellem det kosmisk fysiske plan og systemets fysiske plan.

b. Derfor kan vi sige om 3 af disse centre:

At de udgør det kosmiske væsens lavere centre.

At de har deres analogi på det faste, flydende og luftformige plan.

At de for tiden er genstand for den kosmiske kundalinis opmærksomhed.

c. Et af disse centre svarer til solar plexus og sammenfatter de 3 lavere centre, sådan at der dannes en firfoldighed.

d. Centret, som er analogt med rod- eller kundalinicentret, har en permanens, som de to andre, lavere centre ikke har.

Det himmelske menneske, der legemliggør dette princip og er kilden [side 302] til sine brødrers udviklingsvarme, må søges ved hjælp af intuitionen. Her er det konkrete tankesind ingen nytte til.

e. De 3 højere centre, eller de himmelske mennesker som svarer til Sollogos' hoved, hjerte og hals, har deres æteriske analogier på det kosmisk fysiske plans 3 højere æteriske underplaner, ligesom det himmelske menneske, der legemliggør det logoiske solar plexus, manifesterer sig på det 4. æteriske plan.

f. I denne 4. runde er dette himmelske menneske, med sin æteriske hvirvel eller sit kraftcenter i den 4. kosmiske æter, en vital faktor i den planetariske evolution.

g. Når det er lykkedes det himmelske menneske, som for øjeblikket udtrykker sig gennem jordsystemet, at belive sit midtercenter, eller lede den planetariske kundalini væk fra de lavere centre og hen til solar plexus, vil en ny cyklus begynde og mange af de nuværende lidelser være overstået. Hans arbejde befinder sig endnu på et embryonalt stade, og der vil gå 2½ cyklus til, før han har udført det fornødne arbejde. Når det er sket, vil resultatet i forbindelse med de inkarnerede menneskeenheder være tredobbelt:

Seksuel stimulering, som den opfattes på nuværende tidspunkt, vil have en tendens til at manifestere sig kreativt, ikke så meget på det fysiske plan som på det astrale og mentale plan, idet den kommer til udtryk i skabelsen af kunst og skønhed og i forskernes objektive arbejde.

Kriminalitet, der i vor tid hovedsagelig er baseret på seksualitet, vil høre fortiden til, og fysisk vellyst, udskejelser og rædsel være reduceret med 75%.

Samspillet mellem de 3 faste fysiske planeter vil være færdigudviklet, så mennesket kan bevæge sig fra den ene til den anden efter behag.

Her vil jeg gerne gøre opmærksom på det utilrådelige i at lade navnene på kloderne i en kæde, såvel som navnene på

kæderne i et system, følge den planetariske terminologi. Det har ført til forvirring. [side 303]

En nøgle til den rigtige forståelse skjuler sig i ordene: »Venus er Jordens forbillede.«¹⁷

Det er ikke tilladt at sige meget om det mysterium, at »*Venus er Jordens andet jeg*«, og det er heller ikke tilrådeligt, men der kan gives nogle idéer, som, hvis de overvejes, kan føre til en bredere opfattelse af skønheden i naturens syntese og den vidunderlige koordinering af alt, hvad der udvikler sig.

Måske kan vi få en forestilling om deres forbindelse, hvis vi husker, at okkult set er Venus for Jorden, hvad det højere selv er for mennesket.

Flammeherrens ankomst til Jorden var helt lovmæssig og ikke blot en tilfældig eller lykkelig begivenhed. Den var et planetarisk anliggende, som har sin analogi i forbindelsen mellem den mentale enhed og det manasiske permanente atom. Når det individuelle menneske bygger antahkaranaen mellem disse to punkter, bygger det kollektive menneske også, i planetarisk forstand, en kanal fra denne planet til dens forbillede, Venus.

I forbindelse med disse to planeter må vi huske, at Venus er en hellig planet, mens Jorden ikke er det. Det betyder, at nogle af planeterne er for Logos, hvad de permanente atomer er for mennesket. De legemliggør principper. Nogle planeter er kun midlertidige hjem for disse principper. Andre er det i hele mahamanvantaraen, og Venus er en af dem.

Vi må huske, at 3 af de hellige planeter er de 3 større strålers hjemsted eller de 3 logoiske aspekters eller princippers legemliggjorte form. Andre planeter legemliggør de 4 mindre stråler. *På nuværende tidspunkt* kan Venus, Jupiter og Saturn betragtes som redskaber for de 3 superprincipper. Merkur, Jorden og Mars er nært knyttet til disse 3, men her er et mysterium. Den indre rundes evolution har en nær forbindelse med dette problem. Måske kan vi kaste lidt lys på dette

---

¹⁷ H.L. 2, 3 & 3, 25-26.

dunkle område, hvis vi gør os klart, at ligesom Logos (i de ikke-hellige planeter) har noget, der svarer til de permanente atomer i mennesket, er midtrevolutionen mellem disse to (Gud og [side 304] menneske) det himmelske menneske, hvis legeme består af menneske- og devamonader, og som også har sine permanente atomer. Altid har de 3 højere principper større betydning end de 4 lavere.

Nøglen skjuler sig i det faktum, at der er en kommunikationskanal mellem en klode med et bestemt nummer i en kæde og kæden med samme nummer. Det samme gælder en kæde af kloder og det planetsystem, som har et tilsvarende nummer. Forbindelsen mellem Venus og Jorden ligger i nummeret, og den betydningsfulde begivenhed, der kaldes flammeherrernes ankomst, krævede en gådefuld afstemning af en klode, en kæde og et planetsystem med samme nummer. Det skete i 3. rodrace i 4. runde. Hvis vi overfører fortolkningen til et himmelsk menneske, har vi her en analogi til forholdet mellem firfoldigheden og triaden. Det var den 4. kæde og den 4. klode. Den 4. kæde i venussystemet og den 4. klode i den kæde var dybt involveret i transaktionen.

h. De himmelske menneskers udvikling er på ingen måde ensartet. Her er et punkt, som hidtil ikke er blevet fremhævet, nemlig at de ikke står over for samme problem, og det derfor er umuligt for mennesket at vurdere deres arbejde og relative udviklingstrin rigtigt. Det er blevet sagt, at da Venus er i sin 5. runde, er den venusiske herre mere udviklet end sine brødre. Det er ikke helt rigtigt. Ligesom der i menneskeheds udvikling er 3 hovedlinjer med 4 mindre linjer, som smelter sammen med en af hovedlinjerne, er der i forbindelse med de himmelske mennesker også 3 hovedlinjer, som den venusiske ikke er en af. Venus' herre har sin plads i firfoldigheden ligesom Jordens herre.

Det spørgsmål, vi har prøvet at besvare, vedrører forholdet mellem planetsystemerne, kæderne, runderne og racerne, og her må vi huske, at disse manifestationer har samme forhold til et himmelsk menneske, som inkarnationer har til et menneske. Det giver os mulighed for måske lidt klarere at vise *cyklernes*

plads i udviklingen af alle disse væsener fra et menneske op til en kosmisk [side 305] logos, via et himmelsk menneske og en sollogos.¹⁸ Ligesom der i *Den hemmelige lære* bliver gjort opmærksom på, at der er større og mindre cykler i et solsystems evolution, kan det samme siges om et himmelsk menneske, et menneske og et atom. Det bringer os videre til den næste udtalelse:

i. Cyklerne i alle disse væseners evolutionsproces kan primært deles i 3 grupper, selvom disse grupper ifølge sagens natur kan deles i 7 og uendelige multipla af 7.

I forbindelse med en sollogos kan cyklerne kaldes:

1. 100 Brahmas år.
2. Et Brahmas år.
3. En Brahmas dag.

Disse perioder er blevet beregnet af hindustuderende og repræsenterer al *tid*, som vi opfatter den, eller et solsystems varighed.

I forbindelse med et himmelsk menneske har vi cykler, der svarer til de logoiske:

1. Varigheden af et planetsystem.
2. Varigheden af en planetkæde.
3. Varigheden af en planetarisk runde.

Inden for disse 3 faser, som er de 3 store cykler i en planetlogos' inkarnation, er der mange mindre cykler eller inkarnationer, men de falder alle sammen inden for en af de 3 hovedfaser. Sådanne mindre cykler er lette at forstå, hvis man er opmærksom på, at de markerer manifestationen af:

---

¹⁸ H.L. 1, 270.

- a. En klode.
- b. En rodrace.
- c. En underrace.
- d. En delrace. [side 306]

Hvis man blot løseligt vil forstå karakteren af en planetlogos' manifestation i f.eks. en rodrace, må man huske, at summen af menneske- og devaenheder på en planet udgør en planetlogos' *vitale legeme*, mens summen af mindre liv på en planet (fra menneskers eller devaers stoflige legemer ned til de andre naturriger) udgør hans *faste legeme* og kan deles i to typer:

- a. De der er på evolutionsbuen, så som i dyreriget.
- b. De der er på involutionsbuen, så som alle de elementale stofformer inden for hans indflydelsessfære. Som førnævnt er alle involutionære liv redskaber for planetens ånd, eller planetvæsenet, der er summen af alle involutionens elementalessenser. Dette væsen har samme forhold til et himmelsk menneske, som de elementaler, der indgår i de 3 legemer, det fysiske, astrale og mentale legeme, har til mennesket, og ligesom alle andre manifesterende væsener er det trefoldigt men involutionært. Derfor udgør mennesker og devaer (idet vi skelner mellem devaerne og de mindre bygmestre) et himmelsk menneskes *sjæl*, mens de andre liv udgør dets *legeme*, og det er med legeme og sjæl, vi beskæftiger os i disse to sektioner af vores afhandling om **ILD**. Den ene gruppe manifesterer stoffets ild og en anden gruppe tankesindets ild, for devaerne er personificeringen af det aktive universelle sind, selvom mennesket betragtes som manasisk i en anden forstand. Mennesket slår bro i essens – devaerne slår bro i stof.

I forbindelse med mennesket er der også 3 cykler:

1. Den monadiske cyklus, som for mennesket svarer til de 100 Brahmas år og et planetsystem.
2. Den egoiske cyklus.
3. Personlighedscyklen.

Med disse tanker om cykler har vi åbnet for et mægtigt tankeperspektiv, især hvis vi forbinder egoets og personlighedens cyklus med de større planetariske perioder. Idéen kan udvides [side 307] kolossalt, og den styres af nogle grundlæggende forestillinger, der omhyggeligt må studeres og overvejes.

Cyklerne i et menneskes *personlighedsmanifestation* falder i grupper på 4 og 7 og følger det sædvanlige evolutionsforløb:

- a. *Differentiering*, involutionsprocessen, den ene der bliver til de mange, eller det homogene som bliver det heterogene.
- b. *Balance* eller karmisk udligning.
- c. *Syntese* eller åndeliggørelse, de mange der på ny bliver til den ene.
- d. *Formørkelse* eller befrielse, enden på evolutionsprocessen eller åndens befrielse for stoffets begrænsninger.

Her må vi forstå, at alle inkarnationer på det fysiske plan ikke er lige vigtige, men at nogle har større betydning end andre. Set fra egoets synspunkt er nogle inkarnationer helt uvæsentlige, mens andre tæller. For menneskeånden har nogle samme betydning som en planetlogos' inkarnation i en klode eller rodrace, mens andre er lige så relativt ubetydelige for det, som manifestationen af en delrace er for et himmelsk menneske.

På grund af det almindelige menneskes forholdsvist beskædede udviklingstrin tæller de astrale inkarnationer eller cykler endnu kun lidt, men man kan på ingen måde se bort fra dem, og de har ofte relativt større betydning end de fysiske. Med tiden vil de astrale cykler og deres relation til de fysiske blive bedre forstået. Når man indser, at den fysiske krop ikke

er noget princip, mens det kama-manasiske princip (eller begærsindet) er et af de mest vitale for mennesket, vil perioden eller cyklen, hvor mennesket fungerer på det 5. astrale underplan (det mest kama-manasiske) indtage sin retmæssige plads. Sådan er det også med de mentale og kausale cykler. De kausale eller egoiske cykler, der omfatter alle de mindre cykler i de 3 verdener, svarer til en hel runde for et himmelsk menneske. Der er 7 sådanne cykler, men antallet af mindre cykler (i de 7) er en af indivielsehemmelighederne.

De egoiske cykler kommer i grupper på 7 og 3 og ikke i grupper på 4 og 7 som personlighedscyklerne, og det samme [side 308] gælder for et himmelsk menneskes og en sollogos' centrale cykler.

De monadiske cykler kommer i grupper på 1 og 3, ligesom de grundlæggende cykler for de mægtige væsener mennesket er den mikrokosmiske afspejling af. Hvis man studerer den generelle struktur, der er givet her i relation til planetsystemerne, og sammenligner den med andre manifestationsformer, og hvis selve mennesket (mikrokosmos) studeres som nøglen til det hele, vil man begynde at få en forestilling om formålet med alle disse manifestationer. Man må imidlertid også huske, at ligesom det almindelige menneske i hver inkarnation opfylder 3 funktioner:

1. Det udvikler bevidsthed eller *opfattelsesevne*,
2. Det opbygger en vis mængde permanente egenskaber eller forøger kausallegemets indhold,
3. Det skaber karma eller indstifter (gennem handling) årsager, der uundgåeligt får bestemte virkninger,

gør et himmelsk menneske noget tilsvarende på et af sine udviklingstrin. Efterhånden som mennesket udvikler sig og betræder prøvevejen og derefter indivielsevejen, gør det yderligere nogle mærkbare fremskridt:

1. Ligesom før udvider det sin bevidsthed, men arbejder nu intelligent oppefra og ikke blindt på de lavere planer.
2. Det færdiggør bygningen af kausallegemet og begynder derefter at splitte, hvad det før samlede, at ødelægge det tempel det så omhyggeligt opbyggede, fordi også det er en begrænsning.
3. Det ophører med at skabe karma i de 3 verdener og begynder i stedet at udligne den, eller bogstavelig talt »afvikle sine affærer«.

Det gør de himmelske mennesker også, for de har ligeledes en kosmisk *vej* at betræde, svarende til den mennesket betræder, når det nærmer sig målet for sine bestræbelser. [side 309]

Og vi kan med sikkerhed føre begreberne endnu videre og forudsige en tilsvarende adfærd for Logos' vedkommende.

Behandlingen af dette spørgsmål er næsten afsluttet, og det må nu være klart, at forholdet mellem de førnævnte manifestationer har en *psykisk* karakter (idet vi bruger ordet *psykisk* i dets egentlige betydning som noget, der har med psyken, sjælen eller bevidstheden at gøre) og vedrører et himmelsk menneskes gradvise udvidelse af sjælskundskab. Men her må vi indskyde et advarende ord. Selvom disse kosmiske væseners natur afspejles i mennesket, må analogien ikke føres for vidt. Mennesket afspejler, men det afspejler ikke helt. Mennesket udvikler sig, men det er ikke optaget af nøjagtig de samme problemer som de fuldendte manasaputraer.

Mennesket stræber efter at blive en guddommelig manasaputra eller en fuldendt tankesøn, der udviser alle sindets iboende egenskaber og dermed bliver ligesom sin monadiske kilde, et himmelsk menneske. *Et himmelsk menneske* har udviklet manas og er ved at blive en visdomssøn, ikke potentielt men fuldt manifesteret. *En sollogos* er både en guddommelig manasaputra og en visdommens drage, og hans problem vedrører udviklingen af princippet kosmisk vilje, som vil gøre ham til det, der er blevet kaldt en »kosmisk viljesløve«.

I alle disse trinvisse manifestationer gælder loven, og det mindre er altid indbefattet i det større. Derfor er det vigtigt for den studerende at bevare en sund proportionssans, skelnevne med hensyn til tid i evolutionen, og en klar opfattelse af placeringen af hver enhed i den større sfære. Efter at have fremsat denne advarsel kan vi nu gå videre med de afsluttende bemærkninger om dette sidste spørgsmål.

Det er blevet sagt, at der gemmer sig et mysterium i de 777 inkarnationer. Dette tal giver anledning til mange spekulationer.¹⁹ Det må imidlertid pointeres, at det ikke angiver antallet af inkarnationer i en bestemt cyklus, mennesket må gennemgå, men rummer nøglen til de 3 førnævnte større cykler. Primært gælder dette tal for vores systems planetariske logos og ikke [side 310] så meget for andre systemer. Hvert himmelsk menneske har sit tal, og vores himmelske menneskes tal skjuler sig i ovenstående 3 cifre, ligesom 666 og 888 rummer to andre himmelske menneskers mysterium. Dette tal, 777, *er også tallet for forvandling*, som er alle de himmelske menneskers grundlæggende arbejde. Menneskets primære arbejde består i at indsamle eller skaffe sig det, der senere skal forvandles. Forvandlingsarbejdet, eller den egentlige 777-cyklus, begynder med prøvevejen og er helt klart udtryk for, at et himmelsk menneskes virksomhed erkendes og besvares af dets legemsceller. Først når dets legeme har nået en vis vibration, kan det for alvor begynde at påvirke de enkelte celler. Denne forvandling af *celleaktiviteten* blev for vores planets vedkommende påbegyndt i sidste rodrace, og den guddommelige alkymi fortsætter. Endnu er der kun gjort små fremskridt, men hver forvandlet og bevidst celle øger arbejdets hastighed og præcision. Det er kun et spørgsmål om tid, før det er færdigt. Det er denne forvandling, der hentydes til med legenden om de vises sten, og den beskriver i virkeligheden anvendelsen af indivielsesstaven.

---

¹⁹ H.L. 1, 208.

[side 311]

ANDEN DEL

STYKKE A

Manas' eller tankesindets natur

- I. TRE MANIFESTATIONER AF MANAS.
- II. NOGLE DEFINITIONER AF MANAS ELLER TANKE-SIND.
  1. *Manas er det 5. princip.*
  2. *Manas er elektricitet.*
  3. *Manas er det, der skaber sammenhæng.*
  4. *Manas er nøglen til det 5. rige i naturen.*
  5. *Manas er syntesen af 5 stråler.*
  6. *Manas er et væsens intelligente vilje eller ordnede hensigt.*

Nu begynder vi på en meget vigtig del af vores emne, idet vi vil beskæftige os med tankesindets ild, kosmisk, systemisk og menneskeligt set. Vi har behandlet stoffets ild og for en tid studeret dens formål, oprindelse og virksomhed. Vi kom også ind på begrebet bevidsthed og så, at det store arbejde, der udføres af en sollogos med alle de iboende og manifesterende liv, bestod i udviklingen af en bevidst kontrol og psykisk opfattelse inden for bestemte grænser. Efter at have givet disse indledende grundidéer, må vi nu, af hensyn til overskueligheden, skitsere det materiale, der er til rådighed om den manasiske ild, som er selve bevidsthedens belivende princip. Lad os først give et bredt omrids og derefter detaljerne.

I. TRE MANIFESTATIONER AF MANAS²⁰

1. Sindets ild, kosmisk set.
2. Sindets ild, systemisk set.
3. Sindets ild i forbindelse med et menneske.

Det, vi vil gøre, er med andre ord at studere tankesindet hos en sollogos, en planetlogos og i mikrokosmos. Hver af disse tre [side 312] hovedinddelinger kan behandles i fire underpunkter, der kan udtrykkes på følgende måde:

- a. Oprindelsen til kosmisk, systemisk og mikrokosmisk tankesind.
- b. Sindets plads i evolutionen i alle tre tilfælde.
- c. Sindets nuværende udviklingstrin i hver af de tre grupper.
- d. Sindets eller manas' fremtidige udvikling.

Når vi har behandlet disse punkter, skulle vi have en klarere opfattelse af formålet med intelligensens ild og dens plads i helheden og være i stand til at forstå dens koordinerende og samlende virksomhed rigtigt.

Men før vi følger disse idéer op, skulle vi måske prøve at definere dette manasiske princip, og se hvad man i forvejen forstår ved det.

---

²⁰ »*Manas* er individualiteten eller det åndelige ego på den højere triades side og personligheden eller det kamiske ego på den lavere firfoldigheds side. Manas er midtpunktet i den menneskelige struktur, eller det center de åndelige og materielle dele af mennesket bringes til at dreje omkring...

Det lavere manas er kun en stråle af det højere manas, en stråle der ledes ind i det kødelige tabernakel for at oplyse dets væsen og give det tanke, begær og hukommelse...

Det er fordi manas er vendepunktet i cyklen, at H.P.B. har behandlet det i dets to aspekter, højere og lavere, hvor det højere er det, der oplever og når frem til de åndelige højder, mens det lavere er de 3 lavers sjæl, trekanten der afslutter legemliggørelsen. Manas er derfor slagmarken for de kræfter, der findes i mikrokosmos... Det udviklingstrin, vi har nået, er udgangspunktet for den store kamp.« – *A brahmin: Some Thoughts on the Gita*, s. 110, 139, 9.

II. NOGLE DEFINITIONER AF MANAS ELLER TANKESIND

1. *Manas er det 5. princip.*

I den forbindelse er der nogle faktorer og analogier, som det vil være klogt af os at nævne. [side 313]

Det 5. princip legemliggør det 5. plans grundlæggende vibration, både kosmisk og systemisk set. Når en bestemt lyd i det logoiske ord når mentalplanet, fremkalder den en vibration i dette plans stof, bremser dets tendens til at sprede sig, får det til at indtage kugleform og former det bogstavelig talt til et legeme, der holdes sammen af et mægtigt devavæsen, mentalplanets devaraja. Nøjagtig det samme skete på kosmiske planer, da en endnu mægtigere lyd blev udsendt af **DEN OM HVEM INTET KAN SIGES** og fremkaldte en vibration på det 5. kosmiske plan. Visse store væsener blev aktiveret og deriblandt sådanne relativt ubetydelige væsener som vores sollogos og hans gruppe.

Dette 5. princip er den karakteristiske farvning af en bestemt gruppe sollogoi på det kosmiske mentalplans kausale trin. Det er den belivende faktor i deres tilværelse, årsagen til deres manifestation gennem forskellige solsystemer, og den store vilje-til-at-være der bringer dem frem i objektivitet.

Manas er blevet defineret som tankesindet eller den evne til at drage logiske slutninger og optræde rationelt, der adskiller mennesket fra dyrene. Og alligevel er det meget mere end det, for det ligger til grund for hele manifestationen. En amøbes form og det mindste atoms eller den mindste celledes skelneevne drives af en eller anden form for tankesind. Men det er først, når man opfatter og forstår den skelnende celledes eller det skelnende atoms plads i den større sfære, at man kan danne sig en klar forestilling om hvad denne sammenfattende, rationelle mentalitet kan være.

2. Manas er elektricitet.²¹

Sindets ild er dybest set *elektricitet*, især i sine højere funktioner, og i mindre grad når man opfatter den som kraft i stof. [side 314] Elektriciteten i solsystemet viser sig i 7 hovedformer, der kan beskrives på følgende måde:

Elektricitet på det 1. plan, det logoiske eller guddommelige plan, viser sig som viljen-til-at-være, det primære aspekt af den kraft, der i sidste instans resulterer i objektivitet.

Kosmisk set er det den oprindelige impuls eller vibration, som udgår fra det logoiske kausallegeme på det kosmiske mentalplan og tager kontakt med det første, kosmisk æteriske plan, eller solsystemets adiplan.

Elektricitet på det monadiske plan viser sig som den første manifestation af form, som det der får former til at hænge sammen. Stof (elektrificeret af »ild ved friktion«) og åndens elektriske ild mødes og blander sig med hinanden, og form kommer til syne. Form er resultatet af begær efter at leve, og

---

²¹ *Elektricitet*: »Vi kender ikke noget fænomen i naturen, der er helt uden forbindelse med enten magnetisme eller elektricitet, for hvor der er bevægelse, varme, friktion og lys vil magnetisme og (efter vores beskedne mening) dens andet jeg, elektricitet, altid vise sig som enten årsag eller virkning – eller rettere sagt begge dele hvis vi følger manifestationen tilbage til dens oprindelse. Alle fænomenerne: jordelektricitet, jordmagnetisme og atmosfærisk elektricitet skyldes det faktum, at Jorden er en elektrisk leder, hvis spænding hele tiden skifter på grund af dens rotation, årlige kredsløb, luftens skiftevis afkøling og opvarmning, dannelsen af skyer, regn, storm, blæst osv. Det kan du måske finde i en eller anden lærebog, men så ville videnskaben være uvillig til at indrømme, at alle disse forandringer skyldes, at akasisk magnetisme uophørligt udvikler elektriske strømme, som genopretter den forstyrrede ligevægt ...

Solen er hverken fast eller flydende, og heller ikke en glødende luftart, men en gigantisk kugle af elektromagnetiske kræfter, lagerpladsen for universelt liv og universel bevægelse, hvorfra sidstnævnte pulserer i alle retninger og nærer det mindste atom såvel som det største geni med det samme materiale til afslutningen af mahayugaen.« – *The Mahatma Letters to A. P. Sinnett*, s. 156-157, 161-162.

derfor omdannes viljens dynamiske ild til begærets brændende ild. Jeg vil gøre opmærksom på valget af disse to udtryk, der også kan formuleres som:

Dynamisk, elektrisk manifestation.
Brændende, elektrisk manifestation.

Her på det 2. plan bliver det elektriske ildhav, der kendetegnede det 1. plan, omdannet til akasha eller brændende æterisk stof. Det er den flammende sols plan, ligesom det 1. plan er [side 315] ild- eller stjernetagets plan. Denne idé vil være lettere at fatte, hvis vi husker, at vi beskæftiger os med det *kosmisk fysiske plan*.

På det 2. plan sker der nogle ting, som vi må forstå, selv om vi måske allerede har opfattet dem teoretisk:

Først er der varme eller flammende udstråling. Den tager form, og hele eksistensens kugleform opstår. Så kommer det første samspil mellem de polære modsætninger.

Derefter følger den første differentiering, ikke alene i alle de velkendte modsætningspar, men også i bevægelse. Nu er der to vibrationer.

Vibrationerne begynder at virke som tiltrækning og frastødning, indsamling og frasortering, og det fører til manifestationen af roterende former, kredsformede baner og begyndelsen af det specielle nedadgående træk ind i stof, der resulterer i selve evolutionen.

Den logiske tilværelses 7 primære manifestationer kommer til syne, og de 3, med de 4, begynder på deres virksomhed.

De 7 hjul eller æteriske centre i det store kosmiske væsens æterlegeme – det væsen vores sollogos er en afspejling af – begynder at vibrere og vise tegn på liv.

Vi beskæftiger os her med manifestationen af elektricitet på det kosmisk fysiske plans forskellige underplaner, eller solsy-

stemets planer. Derfor er alt, hvad der manifesteres, når det kommer til stykket *fysisk elektricitet*. Vi har set, at den primære manifestation er det, som belivede, farvede og gennemtrængte rummets stof og dermed – sammen med logoisk manifestation – legemliggjorde det, der svarer til et menneskes vitale varme, aktivitet og udstråling på solsystemets fysiske plan. Mennesket er karakteristisk ved nogle elektriske fænomener, men da de ikke er blevet opfattet eller forklaret som elektriske, er analogien tabt af syne. Disse fænomener kan beskrives som:

For det første, den sammenhængende *vitalitet* der holder hele legemet i rotation omkring den centrale kraftenhed. Her må [side 316] man huske, at hele et solsystems manifestation består af en logos' æteriske og faste legeme.

For det andet, den karakteristiske *magnetisme* som stråler ud fra mennesket og gør det aktivt på to måder:

I relation til det stof dets redskaber består af.

I relation til de enheder der udgør dets gruppe.

For det tredje, den fysiske *aktivitet* som resulterer i udførelsen af det iboende væsens vilje og begær, og som i mennesket svarer til brahmaaspektet.

Disse 3 elektriske manifestationer – vitalitet, magnetisme og fohatisk impuls – er aktive i en sollogos, et himmelsk menneske og et menneske. De er de objektive manifestationer af den psykiske natur, vi (f.eks. hos en sollogos) kalder egenskaber og betegner som vilje, visdom og aktivitet. Derfor må vi her være opmærksomme på, at det kosmisk fysiske plans 3 første underplaner – det logoiske, monadiske og atmiske plan – har særlig betydning og er de grundlæggende planer, hvorfra de 4 sekundære udgår. Med andre ord, de 3 første kosmiske ætere legemliggør bogstavelig talt de 3 væsener, vi kender som Mahadeva, Vishnu og Brahma. Samtidig har disse 3 deres mest stofflige objektivitet i de 3 fysiske ætere. De 4 lavere manifesterer sig i løbet af evolutionen, men optages til sidst i de 3 højere. I den forbindelse må man huske, at der på

alle 7 underplaner af et solplan foregår en proces, der med hensyn til elektriske fænomener i æterisk stof svarer til processerne på de større planer. Dette er let at se i forbindelse med mennesket på f.eks. mentalplanet. Det er en kendt sag, i hvert fald i teorien, at kausallegemet optager alle egenskaber i sig, og at al tvungen objektivitet i de 3 verdener ophører ved afslutningen af synteseperioden. På de andre planer er det ikke så tydeligt. På det buddhiske plan gennemgår byggestrengene på evolutionsbuen, eller en stor del af devaevolutionen, en tilsvarende syntese. På det fysiske plan gennemgår »jordvæsenet« en gådefuld syntese, idet det er forbundet med de 3 første ætere på en måde, der sjældent bliver forstået rigtigt.

Det kan vi opsummere på følgende måde: [side 317]

For det første. Menneskets afbalancering af elektriske fænomener eller udvikling af syntese sker på mentalplanets 3 højere trin.

For det andet. Der foregår en tilsvarende proces i forbindelse med et *himmelsk menneske* på de 3 højere underplaner af det monadiske plan. Set i en større sammenhæng udspiller den sig på de 3 større planer – det atmiske, buddhiske og manasiske plan – ligesom synteseprocessen i den menneskelige evolutions 3 verdener – den fysiske, astrale og mentale verden – foregår på det højeste af de 3 pågældende planer.

For det tredje. I forbindelse med en sollogos sker den endelige absorption og tilbagetrækning (i systemet og ikke i relation til hans kosmiske syntese) på de 3 højere underplaner af det logoiske plan, og noget tilsvarende gælder de 3 logois 3 planer.

Her må vi hele tiden huske, at vi beskæftiger os med elektrisk stof og altså med kosmisk æterisk substans. Alt stof i systemet er ifølge sagens natur æterisk. Derfor er alle fænomener på alle systemets planer bogstavelig talt fysiske. I tid og rum beskæftiger vi os med forskelligt polariserede enheder, som i løbet af evolutionsprocessen søger forening, balance, ligevægt eller syntese og til sidst finder den. Dette elektriske samspil mellem to enheder fremkalder det, vi kalder lys og dermed objektivitet. Under evolutionen viser det sig som

varme og magnetisk vekselvirkning og er kilden til al vital vækst. Når de når det ønskede mål eller den ønskede forening, sker der to ting:

For det første fører mødet mellem eller blandingen af de to poler til udsendelsen af et strålende lys.

For det andet fører den intense varme til formørkelse eller den endelige opløsning af stof.

Det gælder mennesket, et himmelsk menneske, en sollogos og deres objektive legeme. I mennesket opstår der denne polarisering, de 3 typer elektriske fænomener manifesteres, og lyset bryder frem og sætter kausallegemet og hele sutratmaen eller tråden (ordret vejen), der forbinder det kausale redskab [side 318] med den fysiske hjerne, i brand. Derefter følger opløsning eller ødelæggelse. Kausallegemet forsvinder i et bål af elektrisk ild, og det virkelige »menneske« eller selv trækkes tilbage fra legemerne i de 3 verdener. Sådan går det også i et himmelsk menneskes legeme, et planetsystem, og i Sollogos' legeme, et solsystem.

Det er meget svært at forstå disse tanker, for vi er naturligvis handicappet af manglen på dækkende betegnelser, men det er kun hovedidéerne, jeg prøver at beskrive, og den idé, vi først og fremmest beskæftiger os med i denne del, er *den elektriske manifestation af magnetisme*, ligesom vi før beskæftigede os flygtigt med de samme elektriske fænomener manifesteret som stoffets aktivitet.

Vi har altså:

1. Aktivitet. . . . . Elektrisk manifestation af stof
2. Magnetisme. . . . . Elektrisk manifestation af form
3. Vitalitet. . . . . Elektrisk manifestation af liv

Disse er helt konkret ild ved friktion, solild og elektrisk ild, (sådan som H.P.B. gjorde opmærksom på).²²

---

²² H.L. 2, 228 & 3, 250.

Ild ved friktion er elektricitet, der beliver stofatomerne eller solsystemets substans og resulterer i:

Al manifestations kugleform.
Alle kuglers iboende varme.
Alle atomers adskillelse fra hinanden.

Solild er elektricitet, som beliver former eller ansamlinger af atomer og resulterer i:

Sammenhængende grupper.
Alle gruppers udstråling eller magnetiske vekselvirkning.
Formens syntese. [side 319]

Elektrisk ild er elektricitet, der viser sig som et væsens vitalitet eller vilje-til-at-være og manifesterer sig som:

Abstrakt væren.
Mørke.
Enhed.

Vi har set, at elektrisk manifestation på det 1. plan fremkaldte den oprindelige vibration, og at dens aktivitet på det 2. plan resulterede i al manifestations arketyperiske form, fra en Gud til mennesket og et atom.

På det 3. plan, der primært er Brahmas plan, viste den elektriske kraft sig som intelligent hensigt. Viljen-til-at-være og den ønskede form koordineres af en intelligent hensigt, der ligger til grund for alt. Denne intelligente hensigt eller aktive vilje, som bruger et instrument, præsenterer os for et uhyre kompliceret metafysisk problem, nemlig forskellen på vilje og begær. Det er ikke muligt at behandle dette vanskelige emne her ud over ganske enkelt at sige, at i både vilje og begær er intelligens eller manas en fremtrædende faktor, der må tages i betragtning. Det gennemgående manasiske princip, som farver både viljes- og begæraspektet, er årsag til megen forvirring hos studerende, og sagen vil først blive

opklaret, når de indser:

For det første at al manifestation udgår, eller elektrificeres, fra det kosmiske mentalplan.

For det andet at det universelle tankesind, eller den guddommelige tænker, er det intelligensprincip, der kommer til udtryk i den vilje-til-at-være, det begær efter eller den kærlighed til livet og den aktivt intelligente hensigt, som animerer solsystemet.

For det tredje at Mahadeva eller den guddommelige vilje, Vishnu, visdomsaspektet eller den manifesterede »søn af nødvendigheden«, og Brahma eller den aktive hensigt udgør summen af intelligent bevidsthed og for det manifesterende kosmiske væsen er, hvad mentallegemet, begærlegemet og det fysiske legeme er for mennesket, tænkeren i de 3 verdener, kausallegemets beboer. Vi må ikke glemme, at kausallegemet rummer de 3 permanente atomer eller de 3 kugler, der legemliggør [side 320] principperne intelligens, begær og fysisk objektivitet. Det er nødvendigt hele tiden at være opmærksom på analogien mellem den trefoldige logos og det trefoldige menneske, og man får først afklaret sin opfattelse, når man overvejer overensstemmelsen mellem dem. Mennesket er en enhed, når det virker i kausallegemet. Det er en treleddet størrelse, når det er underlagt viljesaspektet i mentallegemet, begær- eller visdomsaspektet i astrallegemet og aktivitetsaspektet i det fysiske legeme. Det elektrificerer eller beliver alle 3 legemer eller aspekter, samler dem til en helhed og fremkalder – ved hjælp af den intelligens det er – sammenhæng i handling, overensstemmelse i hensigt og ensretning i sin stræben.

Det er derfor klart, at uanset hvilken synsvinkel vi studerer emnet under, omsætter den trefoldige logos (eller hans afspejling, mikrokosmos) gennem *det manasiske princip* stof til form på en intelligent måde og bruger denne form til at opfylde det iboende væsens vilje, begær og hensigt. Dette princip *ligger altså til grund for alle 3 aspekter*.

Her er der ingen grund til at komme ind på de forskellige treleddede størrelser, som kan opbygges på grundlag af idéen

om ånd og stof der er forbundet af intelligens, for det er blevet gjort så tit. Jeg prøver blot at understrege, at INTELLIGENS er Logos' primære egenskab, at den viser sig som vilje, som begær eller visdom og som aktivitet, og at grunden til det ligger i det arbejde, der tidligere er udført af det kosmiske væsen og involverer cykler, som fortaber sig i fortidens fjerne tåger selv for en sollogos.

Det færdigudviklede manasiske princip er den intelligente hensigt, der gør underplanerne til en enhed på hvert plan i solsystemet. Den vil i sidste instans skabe en syntese af alle planerne og på den måde bringe det kosmisk fysiske plan som helhed under det kosmiske væsens totale kontrol, det væsen der søger at udtrykke sig gennem den trefoldige manifestation, vi kalder et solsystem eller det logoiske legeme.

På dette 3. plan viser intelligensprincippet sig som sammenhængende systemisk, planetarisk eller monadisk aktivitet, og også som åndens, stoffets og intelligensens tredobbelte vibration [side 321] der klinger som det trefoldige hellige ord, eller elektricitet der manifesterer sig som lyd.

Her har vi en interessant rækkefølge eller spejlvending – alt efter hvordan man ser på det – af planerne, som vi kender dem:

Elektricitet som vibrationsimpuls. Den er årsag til stoffets samling og aktivitet inden for visse rammer eller dets opvækkelse til aktivitet inden for solafgrænsningen. Det er den første stavelse i det hellige ord.

Elektricitet som lys. Den resulterer i kugleformet objektivitet, Sønnens fødsel, og dækker udtalelsen af det hellige ords anden stavelse.²³

---

²³ »Gennem helt koncentreret meditation på lyset i hovedet kommer visionen af mestrene, der har nået målet.

Ifølge traditionen er der et bestemt kraftcenter i hovedet, måske 'pinealkirtlen', som nogle af Vestens filosoffer har antaget er sjælens bolig – et center der på en måde er døren mellem naturens og åndens menneske. Det er sædet for den bedre og klogere bevidsthed bag den

Elektricitet som lyd. Her har vi hele det trefoldige hellige ord.

På det 4. plan viser den elektriske kraft sig som farve. I disse 4 har vi al manifestations fundamentale begreber. Alle 4 har en elektrisk dynamisk oprindelse. Alle er inderst inde en differentiering eller virkning af en impuls, der udgår fra det kosmiske mentalplan og (med intelligent hensigt) tager form på det kosmisk [side 322] fysiske plan. Mennesket gentager processen i sin egen lille målestok, idet det kun er aktivt på 3 planer og kommer objektivt til syne på systemets fysiske plan. Det vil blive demonstreret senere, når videnskaben i stigende grad opdager:

1. At alle fysiske fænomener, som vi opfatter dem, har en elektrisk oprindelse og en udgangsimpuls på det fysiske plans 1. underplan.
2. At lys, fysisk lys, har en nær forbindelse med den 2. æter og bruger den som sit medium.
3. At lyd virker gennem den 3. æter.
4. At farve i én henseende er forbundet med den 4. æter.

Her skal vi lægge mærke til, at i udviklingen af sanserne kommer hørelse før syn, ligesom lyd kommer før farve.

Der er en interessant analogi mellem den 4. kosmiske æter

---

udadseende bevidsthed i den forreste del af hovedet, denne bedre og klogere bevidsthed i 'baghovedet' som ser de åndelige ting og søger at overføre det åndelige synspunkt til den udadseende bevidsthed i den forreste del af hovedet. Det er det åndelige menneske, der prøver at vejlede naturens menneske og få det til at beskæftige sig med sin egen udødelighed. Det antydes i de ord fra Upanishaderne, vi allerede har citeret: 'Dér hvor hårets skilning drejer op mod toppen af hovedet', hvilket alt sammen kan lyde meget fantastisk, indtil man forstår det.

Det siges, at når denne kraft er vakt til live giver den det åndelige menneske en vision af sine store ledsagere, de der allerede har nået målet og krydset dødens og genfødselens hav. Måske er det dette guddommelige syn mesteren hentydede til, da han, ifølge overleveringen, sagde: 'Jeg råder dig til at købe øjenbalsam af mig, så du kan se'.« – *The Yoga Sutras of Patanjali*, 3. bog, 32, s. 121-122 (C. Johnstons udgave).

og den 4. æter på solsystemets fysiske plan. Begge er ved at blive eksoteriske, den ene set fra menneskets synspunkt i de 3 verdener, og den anden set fra et himmelsk menneskes synspunkt. Den 4. æter bliver allerede nu udforsket af videnskabsmænd, og meget af det, de siger om æter, atomet, radium og det grundlæggende »protyl«, har noget med denne 4. æter at gøre. Den vil i sidste instans blive bragt på videnskabelige formler, og man vil lære nogle af dens egenskaber, dens udstrækning og anvendelse at kende. Samtidig bliver det buddhiske plan, kristusprincippet plan, gradvis opdaget af de fremskredne mennesker, der selv er i stand til at erkende deres plads i en planetlogos' legeme. Det buddhiske plans indflydelse, og den elektriske kraft som er dets særlige kendetegn, mærkes så småt, og dets energi er begyndt at have en klar virkning på menneskers kausallegeme. Det fysiske plans 4. æter er ligeledes ved at indtage sin retmæssige plads i menneskers bevidsthed, og dette underplans elektriske kraft bliver allerede tilpasset og brugt til maskiner, transport, belysning og helbredende arbejde. Disse fire tilpasninger af elektricitet til: [\[side 323\]](#)

1. Maskiner,
2. Transport,
3. Belysning,
4. Helbredelse,

er blot den fysiske virkning af den sideløbende udnyttelse af buddhisk elektrisk kraft.

Her kunne man spørge, hvorfor farve primært omtales som den buddhiske manifestation af elektricitet. Når vi bruger ordet »farve« er det i dets oprindelige og grundlæggende betydning som »det, der skjuler«. Farve skjuler den syvfoldige differentiering af logoisk manifestation og kan, set fra menneskets synspunkt i de 3 verdener, først ses i sin fulde betydning på det buddhiske plan. Al ild og alle elektriske fænomener vil vise sig at legemliggøre de 7 farver.

Der er endnu en overensstemmelse mellem den 4. kosmi-

ske æter og den 4. fysiske æter i det faktum, at de begge primært vedrører de store bygmestres arbejde, idet vi husker, at de bygger Logos' *virkelige* legeme af *æterisk* stof. Det faste fysiske redskab er ikke så meget resultatet af deres arbejde som af mødet mellem de 7 kraft- eller elektricitetsstrømme, hvilket fremkalder den tilsyneladende fortætning af stof, vi kalder de faste fysiske planer (de 3 lavere underplaner). Når alt kommer til alt, består fortætningen blot i den store elektroniske aktivitet eller energi hos massen af negative atomer, som afventer den stimulering, der vil være resultatet af et vist antal positive atomers tilstedeværelse. Det må vi være opmærksomme på. Evolutionens arbejde er baseret på to metoder og viser sig som:

Involution, hvor de negative stofelektroner er i overvægt. Procentdelen af disse feminine elektroner er en af indvielses-hemmelighederne, men i involutionsfasen er den så stor, at de positive atomer er virkelig sjældne, så sjældne at de kun tjener til at holde massen sammen.

Evolution, hvor disse negative atomer, på grund af manas' virksomhed, bliver stimuleret og enten spredes og vender tilbage til det centrale elektriske reservoir eller smelter sammen med deres modsatte elektriske pol og dermed også forsvinder. Det fører til: [\[side 324\]](#)

Syntese.

Homogenitet.

Fortynding af stoffet. Den 4. kosmiske æter, den buddhiske, er luftplanet og også absorptionsplanet for de 3 verdener. At det faste stof (som vi kender det) bliver fortyndet betyder simpelthen, at det ved evolutionsprocessens afslutning vil være forvandlet og, set fra vores synspunkt, praktisk talt ikke-eksisterende. Alt, hvad der bliver tilbage, er de positive atomer eller nogle kraft-hvirvler som, efter at have absorberet de negative atomer, viser sig som elektriske fænomener af en art, der er ufattelig for mennesket med dets nuværende viden. Disse hvirvler vil være karakteristiske ved:

1. Intens vibrationsaktivitet.
2. Overvægten af en bestemt farve alt efter karakteren af den æteriske virksomhed og dens kilde.
3. Frastødning af alle legemer med samme vibrations-takt og polaritet. Ved afslutningen af evolutionen vil tiltrækningen ophøre, fordi der ikke længere er noget at tiltrække.

I evolutionsfasen vil antallet af hvirvler i hvert planetsystem være 7. Senere, under formørkelsesperioden, vil 3 af hvirvlerne nærme sig deres maskuline pol, og til sidst er der kun én tilbage. Under indvielsesprocessen sker der noget tilsvarende i mennesket i forbindelse med dets 7 centre. Først er der 7, men så optager 3 af dem de 4 lavere gennem elektrisk vekselvirkning, hvis vi udelukkende ser emnet fra vores nuværende synspunkt. Til sidst er der kun hovedcentret tilbage, for det er den positive pol i forhold til alle de andre.

Spørgsmålet om centrenes elektriske polaritet er virkelig svært, og der kan kun siges lidt om det. Vi kan imidlertid trygt fortælle, at forplantningsorganerne er den negative pol i forhold til halscentret, ligesom solar plexus er det i forhold til hjertet. Den rækkefølge centrene udvikles i, stråletypen og -farven parret med det faktum, at forskellige centre (så som rodcentret) i visse faser af evolutionsprocessen er positive i forhold [side 325] til alle andre, inklusive hovedcentret, gør hele emnet uhyre kompliceret. På samme måde er nogle af planetsystemerne positive og andre negative. Tre af dem er tosidede, dvs. både negative og positive. Det samme kan siges om et solsystem og pudsigt nok også om planerne. F.eks. har vi i forbindelse med jordsystemet en midlertidig positiv polaritet, og det skyldes karakteren af den inkarnation, vores himmelske menneske gennemgår på denne planet. Hermed menes, at himmelske mennesker, ligesom mennesker, gennemgår maskuline og feminine inkarnationer, idet vi betragter hele emnet i relation til elektrisk polaritet og ikke seksualitet som den opfattes i forbindelse med det fysiske legeme.

Venus er negativt polariseret, og det muliggjorde Jordens gådefulde absorption af venusisk kraft. Her kan spørgsmålet om køn igen være oplysende. Det karmiske bånd mellem to himmelske mennesker – det ene i en positiv inkarnation og det andet i en negativ – resulterede i aktiveringen af en planetarisk forbindelse og afviklingen af en gammel gæld. Da disse to elektriske poler fik kontakt med hinanden i lemuriske dage, brød *lyset* frem i nogle store menneskegrupper. Det krævede to af de himmelske menneskers samarbejde på det buddhiske plan (den 4. kosmiske æter) at få manas' lys til at skinne i de kausale grupper på det 5. kosmiske underplan, luftplanet, solsystemets mentalplan. Her må man huske, at vi tidligere har gjort opmærksom på, at de fleste mennesker fungerer bevidst på det 5. underplan af de 3 planer i de 3 verdener. Hos dem begynder det 5. princip at fungere, men endnu ikke tilstrækkelig kraftigt til at gøre mere end at holde dem på linje med den elektriske kraft, der strømmer fra den 4. kosmiske æter ned til det næste underplan af det kosmisk fysiske plan.

Man må hele tiden huske, at planer og underplaner med samme nummer legemliggør den samme type kraft og derfor har samme polaritet.

Desuden er astralplanet og det buddhiske plan, som vi allerede ved, forbundet med hinanden. Astralplanet er negativt i forhold til det buddhiske plan. Når mennesket kender de forskellige planers og underplaners polaritet og kan opfatte vekselvirkningen mellem dem og de tilsvarende kosmiske planer, [side 326] vil det være frit, men ikke før. Når det forstår æternes polaritet i forhold til hinanden og deres forbindelse med helheden, vil menneskeevolutionen være til ende. En mester har løst de elektriske fænomeners problem i de 3 verdener, og heraf kommer hans frihed. Når endvidere forholdet mellem den negative form og den positive ånd bliver forstået, og deres fælles forbindelse med det kosmiske væsen der bebor hele systemet til en vis grad kan opfattes, vil grupperne også være befriet.

Måske det vil kaste lys over dette dunkle område, hvis vi

minder om, at mennesket i sit inderste væsen er positivt, men at dets redskaber er negative. Det er altså den positivt ladede centrale enhed, der tiltrækker sig og fastholder atomer med en modsat polaritet. Når mennesket i en inkarnation har blandet og smeltet de to poler sammen og frembragt lys i et bestemt omfang (et omfang der fastlægges af egoet før inkarnationen), kommer formørkelsen. Den elektriske manifestation brænder og ødelægger mediet, og lyset går ud. Derefter følger, hvad vi kalder fysisk død, for den elektriske strøm brænder det, der var årsag til objektiviteten, og det der *lyste*. Lad os føre denne idé videre og se, at disse enheder, som kaldes mennesker (og som er positive i forhold til deres egne redskaber), blot er de negative celler i et himmelsk menneskes legeme og holdes inden for dets indflydelsessfære af dets elektriske livs kraft. Læg mærke til, at de himmelske mennesker altså er positive med hensyn til de mindre liv, men negative med hensyn til det større liv der omfatter dem.

Her bliver sandheden af H.P.B.s lære på ny illustreret.

Elektrisk ild.	Positiv.	Ånd
Ild ved friktion.	Negativ.	Stof
Solild.	Lys.	Blandingen af de to, og dermed objektivt lysende

Vi har nu behandlet spørgsmålet om den elektriske oprindelse til al manifestation i forbindelse med solsystemets 4 højere underplaner – *de 4 planer som er de 4 kosmiske ætere og derfor udgør et himmelsk menneskes objektivitetslegeme, på nøjagtig [side 327] samme måde som de 4 fysiske ætere i solsystemet udgør et menneskes æterlegeme*. Når jeg gentager dette faktum, er det fordi, den almindelige studerende endnu ikke har forstået dets betydning. Når det bliver forstået og anerkendt, vil det afklare hele spørgsmålet om planetarisk evolution på en vidunderlig måde. Vi har nu nået de 3 planer, som mennesket fungerer på, eller det kosmisk fysiske plans luftformige, flydende og faste underplan.

Hele spørgsmålet om akashaen vil i stor udstrækning blive afklaret, når den eksoteriske videnskab begynder at udforske æterne. Efterhånden som man skaffer sig viden om de 4 ætertyper, registrerer deres vibration og lærer detaljerne om deres sammensætning, udnyttelse, lysbærende egenskab og de forskellige vinkler, de kan studeres under, at kende, vil der sideløbende komme informationer om de tilsvarende 4 kosmiske ætere. Der kan udledes mange oplysninger om dem af det, der allerede er givet om systemets 4 fysiske ætere.

F.eks. er den 4. æter (som allerede nu er ved at blive, hvad vi kan kalde »opdaget«) på dette stadium karakteristisk ved forskellige ting. Lad mig ganske kort opregne nogle få af disse faktorer på følgende måde:

- a. Det er den æter, den violette stråle bruger som medium.
- b. Det er den æter, de fleste menneskers æterlegeme består af.
- c. Det er den æter, der udgør den primære indflydelsessfære for »skyggernes devaer« eller de violette devaer, som er nært knyttet til menneskets fysiske udvikling.
- d. Det er den æteriske sfære, hvori menneske- og devaevolutionen, på et lidt senere tidspunkt, vil røre hinanden.
- e. Det er den æteriske sfære, hvorfra de faste fysiske legemer skabes.
- f. Det er den fysiske individualiserings sfære. Først da det dyr, der skulle individualiseres, var helt bevidst på dette fysiske underplan, var det muligt at koordinere de tilsvarende sfærer på det astrale og mentale plan og ved hjælp af denne tredobbelte koordinering tage de fornødne skridt, som satte firfoldigheden i stand til at nærme sig triaden.
[side 328]
- g. Det er den æter, som i denne 4. runde og på denne 4. kæde må kontrolleres og beherskes helt af menneskehierarkiet, det 4. skabende hierarki. Hver menneskeenhed må opnå dette herredømme før runden er forbi.
- h. Det er den sfære, hvor tærskelens indvielser gennemgås og det fysiske plans 5 indvielser påbegyndes.

Der kunne føjes meget mere til denne liste, men jeg har blot søgt at gøre opmærksom på de punkter der umiddelbart kan ses at have en parallel på det buddhiske plan, den 4. kosmiske æter. Man må huske, at vores fysiske plan med sine underplaner udgør en analogi til hele det kosmisk fysiske plan:

DET KOSMISK FYSISKE PLAN

1. Adi.....	1. kosmiske æter.	Atomart
2. Monadisk.....	2. kosmiske æter.	Underatomart
3. Atmisk.....	3. kosmiske æter.	Overæterisk
4. <i>Buddhisk</i>	4. <i>kosmiske æter</i>	<i>Æterisk</i>
5. Mentalt.....	Kosmisk luftformigt.....	Luftformigt
6. Astralt.....	Kosmisk flydende.....	Flydende
7. Fysisk.....	Kosmisk fast.....	Fast fysisk

Solsystemets fysiske plan kan også udtrykkes nøjagtigt på denne måde, og samtidig kan vi opstille analogien til de større planer:

SOLSYSTEMETS FYSISKE PLAN

1. underplan.....	Atomart.....	1. æter. ...	Fysisk adi
2. underplan.....	Underatomart.....	2. æter. ...	Fysisk anupadaka
3. underplan.....	Overæterisk.....	3. æter. ...	Fysisk atmisk
4. <i>underplan</i>	<i>Æterisk</i>	4. <i>æter</i>	<i>Fysisk buddhisk</i>
5. underplan.....	Luftformigt.....		Fysisk mentalt
6. underplan.....	Flydende.....		Fysisk astralt
7. underplan.....	Fast.....		Fysisk fast

[side 329]

På både det kosmisk fysiske plan og solsystemets fysiske plan er den buddhiske sfære enhedsplanet eller stedet, hvor forskellighederne mødes og blandes, ikke til en grundlæggende enhed men til en gruppenhed. Det skyldes det faktum, at det buddhiske plan er det plan, der har mest med de himmelske menneskers evolution at gøre. Hvad, jeg har sagt om den 4. fysiske æter, gælder altså også den 4. kosmiske æter og har sin analogi på det buddhiske plan. F.eks. har placeringen af

violet i spektret stor betydning i forbindelse med de større cykler og markerer afslutningen af en cyklus og begyndelsen til en ny. Det buddhiske plan er især den violette farves plan, selvom alle farverne har deres plads dér. Den ceremonielle magis stråleherre, som legemliggør den violette stråle eller det violette hierarki, har en særlig forbindelse med det buddhiske plan. Man må huske, at hver planetlogos primært arbejder på et af de 7 planer. Heraf følger, at hans indflydelse finder sin vej med mindst modstand på et bestemt plan, selvom den udøves på alle planerne.

Hvis vi udvider den anden udtalelse om det menneskelige legemes æteriske sammensætning til også at omfatte de himmelske menneskers legeme, vil det vise sig, at ligesom størstedelen af menneskelige æterlegemer består af den 4. æters stof, kan man også sige, at 4 af de himmelske mennesker har et æterlegeme, der består af den 4. kosmiske æter (buddhisk stof).

Derudover finder de to store evolutioner (menneske- og devaevolutionen) deres gruppeenhed på det buddhiske plan, hvor dele af de to hierarkier blander sig og smelter sammen, så de danner den guddommelige hermafrodits legeme.^{24 25} Inden da kan de midlertidigt nærme sig hinanden på nogle bestemte områder, men på det buddhiske plan opstår der en fast og varig forbindelse. På dette plan udfører de af »skyggernes devaer«, som er beskæftiget med bygningen af planetsystemet, også [side 330] deres arbejde, der derved udgør en parallel til det arbejde, som udføres i de 3 verdener af de mindre bygmestre, der er beskæftiget med menneskets æterlegeme. Sådan kan man opstille paralleller, for analogiloven gælder overalt. Dog må man hele tiden huske, at analogien har en psykisk karakter og kommer til udtryk i arbejde, akti-

---

²⁴ Modsætningsparrene – *Bhagavan Das: The Science of Social Organisation*.

²⁵ Den *guddommelige hermafrodit*: Det er det store planet- eller solvæsen, der manifesterer modsætningsparret i sig selv.

vitet og egenskaber og ikke i en direkte overensstemmelse på det formmæssige område.

Efterhånden som tiden går, vil de himmelske menneskers arbejde i de kosmisk æteriske sfærer blive bedre forstået og intelligent hjulpet af de mindre intelligenser, som gennem studiet af de fysiske ætere i sidste instans vil få nøglen til den større manifestation. Videnskaben er visdommens tjenerinde, og den åbner døren til de udstrakte områder og kosmiske vidder, hvor vi finder de mægtige intelligenser, som manipulerer de højere planers stof, bibringer det den ønskede form og gør de vibrationer, der fremkaldes på den måde, mærkbare i de fjerneste egne af solsystemet. Det fører automatisk alle mindre liv og alle de faste stoffer ind i de rigtige kanaler og former. *Vibration* eller igangsættende aktivitet, *lys* eller aktivitet der tager form og beliver form, *lyd*, grundlaget for differentiering og kilden til evolutionsprocessen, og *farve*, den syvfoldige differentiering – sådan forløber arbejdet. Vi har beskæftiget os med disse 4 i forbindelse med en sollogos såvel som et himmelsk menneskes og menneskets, den menneskelige monades, arbejde.

Men de studerende må også huske et andet punkt, der ofte glemmes, nemlig at hvert plan kan studeres og opdeles på to måder:

For det første kan de 7 underplaner inddeles i de 3 højere eller abstrakte planer og de 4 lavere eller konkrete planer. Denne inddeling er den bedste og mest metafysiske, for den rummer hele forestillingen om selvet, ikke-selvet, intelligenten og deres syntese, som frembringer det objektive univers, hvad enten det er et solsystem, et planetsystem eller en menneskeinkarnation. For Logos' vedkommende er den gennemarbejdet og fuldt belyst i det første bind af *Den hemmelige lære*, hvor Faderens og Moderens skabelse af Sønnen gennem bevidst intelligent samarbejde er mesterligt beskrevet af H.P.B. [side 331]

For menneskets vedkommende kan opdelingen bedst forstås, hvis man betragter kausallegemet på mentalplanets abstrakte trin i relation til de 4 lavere eller konkrete trin,

hvorfra manifestationen udgår.

For det andet kan de 7 underplaner inddeles i de samme 3 højere og 4 lavere planer, men med det 4. plan som møde- eller samlingsstedet og de 3 lavere som bestræbelsernes planer. Denne inddeling vedrører primært mennesket.

Begge disse inddelinger vil senere vise sig at findes på alle planer i systemet og have deres oprindelse i elektrisk kraft, der viser sig forskelligt på hvert plan, men på dem alle er underlagt 3 love: Tiltrækning eller frastødning, økonomi og syntese. De 3 lavere planer eller underplaner er primært underlagt økonomiloven. Møde- eller samlingsplanet er underlagt én fase af tiltrækningsloven, men lovene ledsages naturligvis i løbet af evolutionen af deres modsætninger, der viser sig som spredning, frastødning og differentiering.

Spørgsmålet om den elektriske manifestation af akashaen på de 7 planer må altså studeres i sine 3 hovedgrupper, derefter plan for plan eller i de 7 grupper og til sidst som de 49 ildformer. Men man må hele tiden være opmærksom på, at emnet yderligere kompliceres af tidsfaktoren, som på forskellige stadier bringer disse 49 ildformer ind i forskellige indflydelsessfærer og underlægger dem de 3 kosmiske love. Derved kan den samme ild komme til udtryk på forskellige måder og i én periode vise sig som konstruktivt lys, i en anden som forbrænding og i sidste instans fremkalde formørkelse som resultat af udbrændingen.

Vi vil ikke berøre *manifestationen af elektricitet på det mentale, astrale og fysiske plan* her, fordi emnet senere bliver diskuteret i den udstrækning, det er muligt. Det er nok at sige, at loven står ved magt, og at det, der er meddelt om et himmelsk menneske på dets egne planer, også gælder mennesket på de 4 lavere planer. Altså: **[side 332]**

EN SOLLOGOS

1. Elektrisk vibration. . . . Det logoiske plan eller adi
2. Elektrisk lys. . . . . Det monadiske plan eller
anupadaka
3. Elektrisk lyd. . . . . Det atmiske plan
4. Elektrisk farve. . . . . Det buddhiske plan

ET HIMMELSK MENNESKE

1. Elektrisk vibration. . . . Det monadiske plan
2. Elektrisk lys. . . . . Det atmiske plan
3. Elektrisk lyd. . . . . Det buddhiske plan
4. Elektrisk farve. . . . . Mentalplanet

MENNESKET

1. Elektrisk vibration. . . . Det buddhiske plan
2. Elektrisk lys. . . . . Mentalplanet
3. Elektrisk lyd. . . . . Astralplanet
4. Elektrisk farve. . . . . Det fysiske plan

Her må vi huske, at vi tidligere beskæftigede os med Logos og med de himmelske mennesker som integrerede dele af hans manifestationslegeme. I ovenstående opstilling betragter vi dem hver for sig, og da skal man lægge mærke til, at de kausale grupperes manifestation på mentalplanet er et himmelsk menneskes farvemanifestation og dets laveste objektivitetspunkt. For menneskets vedkommende er det laveste objektivitetspunkt det fysiske plans 5. underplan, idet det flydende og faste underplan ikke regnes for principper, lige så lidt som det kosmisk flydende og faste underplan (systemets astrale og fysiske plan) regnes for principper af et himmelsk menneske.

Vi har set, at manas eller tankesindet er det 5. princip eller det kosmiske mentalplans, det 5. plans, grundlæggende vibration. Derfor var det en impuls fra det kosmiske mentalplans

kausale trin, der drev vores sollogos til manifestation, på samme måde som den kraft, der bringer mennesket i inkarnation udgår fra dets kausallegeme på solsystemets mentalplan. [side 333] Vi har også set, at manas er den skelneevne, som animerer al substans, og som samtidig er systemets elektriske ild, der viser sig som tiltrækning og frastødning, med alt hvad disse to ord indebærer. I den bredeste betydning af idéen er økonomi- og synteseloven blot underinddelinger af den samme kosmiske lov, som tiltrækning og frastødning er manifestationer af. Denne kosmiske lov, der altså viser sig på 3 måder, kan (af mangel på en bedre betegnelse) kaldes *eksistensens lov*, og den har en karakter, som er så ubegribelig for menneskets begrænsede sind, at det kun delvis kan fornemme den gennem de 3 førnævnte forgreninger.

3. Manas er det, der skaber sammenhæng.

Nu kommer vi til vores tredje definition: Det manasiske princip er frem for alt dette sammenhængende noget, der sætter et væsen (hvad enten det er en logos, et himmelsk menneske eller et menneske) i stand til at arbejde:

- a. Gennem form og dermed eksistere.
- b. Gennem fremadskridende udvikling eller cyklisk evolution.
- c. På visse planer, der for det pågældende væsen er livets slagmark og erfaringsområde.
- d. Ved hjælp af manifestationsmetoden, hvilket er en gradvis vækst fra et fjernt og tåget daggry, gennem et stadig klare lys til en overdådig stråleglans og derefter gennem et stadig tiltagende tasmørke til den endelige formørkelse. Daggry, dag, middag, skumring, nat – det er rækkefølgen for Logos, en planetlogos og mennesket.

Hvis de ovenstående fire punkter studeres omhyggeligt, vil man opdage, at de er temmelig omfattende og samtidig de eneste, der indtil videre er tilgængelige for mennesket i denne

4. runde.

Mennesket opfatter sig selv som en syntese af fysisk legeme, følelsesnatur og intelligens, men samtidig også som mere end disse 3, nemlig den der bruger formen, følelsen og intelligensen og holder dem sammen, så de udgør en enhed. En [side 334] planetlogos gør det samme, med den forskel at manas ikke er det medium, som gør ham til et sammenhængende hele. På grund af sit mere fremskredne udviklingstrin er *visdom* for ham den dominerende faktor. *En sollogos opnår gennem viljen, hvad en planetlogos opnår gennem visdom eller buddhi og mennesket (i sin lille målestok) gennem manas.* Og alligevel, da både Planetlogos og mennesket blot er dele af deres større hele, gennemtrænger den elektriske ild også dem, smelter sammen med buddhis solild og opflammer stoffets ild. Men med hensyn til alle disse distinktioner og differentieringer må man huske, at de ikke findes set fra det logoiske synspunkt, men kun i relation til de mindre legemer der er omfattet af solafgrænsningen.

Et menneske er en sammenhængende enhed i objektiv manifestation i meget korte perioder på det fysiske plan, simpelthen fordi det endnu kun arbejder gennem manas og ikke visdom. Dets cykler er derfor hurtigt overstået og forsvinder som et lysglimt i natten. En planetlogos, der er fuldendt manas og arbejder gennem visdom, har længere cykler og består, set fra menneskets synspunkt, i evigheder. Hans liv er grundlaget for menneskets relativt lange egoiske cykler. En sollogos' objektivitetscyklus varer hele mahamanvantaraan eller solcyklen, fordi den er baseret på vilje såvel som visdom og manas. Det er derfor klart at:

- a. *Manas eller intelligens* er grundlaget for menneskets separative manifestation.
- b. *Visdom eller buddhi* er grundlaget for et himmelsk menneskes gruppemanifestation.
- c. *Vilje* er grundlaget for det ene liv, der sammenfatter alle grupper.

Derfor må vi, når vi studerer tankesindets ild, altid huske, at den er det, mennesket udvikler og lærer at arbejde med, men at den også er det, et himmelsk menneske har udviklet i et tidligere system. For en planetlogos er den lige så automatisk i sin funktion, som de fysiske organers underbevidste aktivitet er for mennesket. [side 335]

4. Manas er nøglen til det 5. rige i naturen.

Vi kan også definere manas som nøglen til døren, der fører ind til det 5. naturrige, det åndelige rige. Hvert af de 5 riger har sin egen nøgle, og i forbindelse med de to første riger – mineral- og planteriget – er nøglen, eller måden, hvorpå livet slipper ind i det højere rige, så uforklarlig for mennesket med dets nuværende intelligensniveau, at vi ikke vil bruge tid på at beskæftige os med den. I relation til dyreriget kan man sige, at nøglen, der giver adgang til menneskeriget, er *instinkt*. Dette instinkt bliver, i de sidste faser af dyrets evolution og efterhånden som det frigør sig mere og mere fra gruppesjælen,²⁶ omdannet til intelligens eller det embryonale tankesind, som ligger latent i dyremennesket, og som blot behøvede den stimulerende vibration, der udgik fra Jordens forbillede, for at blive opflammet til noget rigtig menneskeligt. Vi må hele tiden huske, at individualiseringsmetoden på denne klode ikke var den, der blev brugt på andre, og at mange af de nuværende, fremskredne menneskeenheder individualiserede normalt og ved hjælp af selve evolutionens drivkraft. De fandt (for nu så vidt muligt at udtrykke det i relation til ild) gennem dyreinstinktets virksomhed deres modsatte elektriske pol, og ved blandingen af de to fremstod mennesket – samlingen af de 3 ildformer i kausallegemet.

---

²⁶ »En *gruppesjæl* er i almindelighed en samling permanente triader i et tredobbelt hylster af monadisk essens. Denne definition er rigtig, forsaavidt angaar alle gruppesjæle, som optræder paa det fysiske plan; men den giver ingen forestilling om, hvor overordentlig indviklet gruppesjælsthemaet er.« – *A. Besant: Bevidstheden og dens udvikling*, s. 71.

Mennesket kommer ind i det 5. rige ved at forvandle tankesindets skelneevne, hvilket på et bestemt stadium – ligesom ved dyrets individualisering – fremkalder en åndelig individualisering, som på de højere planer svarer til det, der skete i de lemuriske dage. Vi har altså: [side 336]

Instinkt. . . . . Nøglen fra dyre- til menneskeriget, eller fra det 3. til det 4. rige.

Manas. . . . . Nøglen fra det menneskelige til det åndelige rige, eller fra det 4. til det 5. rige.

Højere behøver vi ikke gå, fordi forvandlingen af manas stadig står på, og der endnu er meget at gøre.

5. Manas er syntesen af 5 stråler.

Der kan gives endnu en definition, selvom den er så uforståelig, at den måske blot vil forvirre den studerende:

Manas er 4 af de himmelske menneskers forenede egenskaber, sammenfattet af et 5. himmelsk menneske på systemets 3. plan. Disse 5 himmelske mennesker legemliggjorde Logos i et tidligere system, hvor de færdigudviklede det manasiske princip. Syntesen af deres liv er det, der primært forstås, når vi taler om Brahma, det kosmiske væsen som er Logos' samlede aktive intelligens. Af mangel på bedre betegnelser kalder vi dem overhovedet for de 4 mindre stråler som har deres syntese i den 3. eller aktivitetens stråle. I et forsøg på at udtrykke de principper, de legemliggør, er de blevet kaldt:

1. Den ceremonielle magis herre.
2. Den abstrakte idealismes eller hengivenhedens herre.
3. Den konkrete videnskabs herre.
4. Harmoniens og kunstens herre.

Disse 4 virker gennem den 4. kosmiske æter og har redskaber af buddhisk stof. De smelter sammen med den 3. stråleherres større liv på atmiske planer, og disse 4 udgør (sammen med

den ene syntesestråle) den samlede mængde manasisk energi. De er de 5 lavere planers liv. De er de 5 kumaraer, der sammen med de to resterende, udgør universets 7 bygmestre. De er blevet kaldt Brahmas 5 tankefødte sønner.²⁷ Derfor er manas [side 337] den psykiske virkning af deres forenede gruppearbejde og viser sig på forskellige måder, alt efter hvilke enheder der er involveret, hvilke former der belives, og hvilke planer der er tale om. De viser sig først og fremmest på de 5 lavere underplaner af hvert plan, og denne faktor bør huskes i forbindelse med manas' større indvielser. Ikke desto mindre er deres primære indflydelsessfære – da de nu tilsammen udgør det 3. aspekt eller brahmaaspektet – de 3 laveste dele af det manifesterede univers eller det mentale, astrale og fysiske plan.

Her vil jeg foreslå en tredje inddeling af systemets større planer, en inddeling som vil være meget interessant for den, der virkelig studerer okkultisme:

1. logos. . . . Mahadeva. . . . Viljesaspektet. . . . . 1. plan
2. logos. . . . Vishnu. . . . . Vidsomsaspektet. . . . 2., 3. og 4. plan
3. logos. . . . Brahma. . . . . Intelligens. . . . . 5., 6. og 7. plan

Med disse 5 definitioner af manas har vi givet tanken frit spillerum og er kommet med mange antydninger for dem, der har ører at høre med. Der kunne siges meget mere, men vi prøver at få de studerende til selv at tænke og definere disse idéer med deres egne ord.

6. Manas er et væsens intelligente vilje eller ordnede hensigt.

Endelig kan manas defineres som hvert selvbevidste væsens intelligente vilje og ordnede hensigt. Jeg vil anbefale den studerende at huske nogle grundlæggende faktorer, der vil give ham en klarere opfattelse og sætte ham i stand til delvis at forstå hvilken plads, tankesindets ild indtager i kosmos, i

---

²⁷ H.L. 2, 160 & 3, 103.

solsystemet og også (det siger sig selv) i hans eget liv – afspejlingen af de to andre.

Han må hele tiden huske, at manas er et *logoisk princip* og derfor ifølge sagens natur mærkes i alle de evolutioner, som er en del af hans natur, men især er knyttet til hals- og hovedcentret. Det er den aktivt intelligente faktor, der sætter en sollogos, en planetlogos eller et himmelsk menneske og et menneske i stand til at: [side 338]

- a. Bruge en form eller et redskab intelligent.
- b. Bygge egenskaber ind i kausallegemet.
- c. Gøre erfaringer.
- d. Udvide bevidstheden.
- e. Nærme sig et bestemt mål.
- f. Skelne mellem de to poler.
- g. Vælge den retning, aktiviteterne skal tage.
- h. Færdigudvikle formen, foruden at bruge den.
- i. Opnå kontrol over den aktive substans og lede dens kræfter ind i de ønskede kanaler.
- j. Koordinere de forskellige stofgrader og skabe en syntese af de anvendte former, indtil de udviser en ensartet aktivitet og udtrykker beboerens vilje *samtidig*.

Alle disse mål er resultatet af den manasiske udvikling, og måske den studerende bedre kan forstå den grundlæggende idé, hvis han indser, at:

- a. Ånden bruger *manas* i relation til alt, hvad der vedrører stof, den elektriske substans eller aktive akasha.
- b. Ånden bruger *buddhi* i relation til alt, hvad der vedrører psyken, verdenssjælen, et individs eller en forms sjæl.
- c. Ånden bruger vilje eller *atma* i relation til alt, hvad der vedrører essensen eller sig selv, hvor essensen og selvet betragtes som ren ånd til forskel fra ånd-stof.

I det første tilfælde er manas' karakteristiske egenskab skelnevnen, der sætter ånden i stand til at skelne mellem:

1. Selvet og ikke-selvet.
2. Ånd og stof.
3. Planerne og underplanerne.
4. De forskellige grader af atomart stof i systemet.
5. Vibrationer, der fremkaldes af viljen, virker gennem kærlighed-visdom og oplader substans.
6. Alt, hvad der vedrører former af enhver art og med enhver form for tilværelse. [side 339]

I det andet tilfælde er det buddhiske princip kendetegnet ved kærlighed og viser sig som visdom, der virker gennem kærlighed og fremkalder:

1. Enhed mellem alle selv.
2. Gruppesammenhæng.
3. Egenskaber, der er typiske for det, vi kalder kærlighed.
4. Effektivt arbejde i forbindelse med evolution, eller det hierarkiske arbejdes grundprincipper.

I det tredje tilfælde bruger ånden viljesaspektet eller atma (i mennesket), der er karakteristisk ved den sammenhængende kraft, som altid holder sig væsenets hensigt for øje og gennem kærlighed realiserer den i stofflig form.

Når jeg har gjort opmærksom på disse forskelle, er det fordi, de gør det aktive mentale princips omfang, og også begrænsninger, noget klarere for den studerende. I *uvidenhedens hal* udvikles den akkumulerende side af manas og dens evne til at erhverve og oplagre viden og information. Et menneske skaffer sig f.eks. viden, bruger den og skaber på den måde vibrationer, som må bearbejdes intelligent. Den bjærgsomme side af dette princip er tydelig. I *kundskabens hal* udvikles skelneevnen. Mennesket lærer ikke blot at vælge, men også at forkaste, og det begynder at forene de to poler intelligent. I *visdommens hal* forkaster det også og blander de to poler helt, så der opstår dette objektive noget, vi kalder lys. Her viser den oplysende side af manas sig. Mennesket bliver en intelligent skaber, og når det har taget de 4

større indvielser har det:

1. Færdigudviklet brahmaaspektet, der, som førnævnt, primært virker i de 3 verdener. Det er det aktivt intelligente aspekt.
2. Nået det udviklingstrin, hvormed et himmelsk menneske, den guddommelige manasaputra, påbegyndte den manifestationscirkel, vi kalder et solsystem.
3. Forvandlet manas til visdom eller kærlighed.
4. Samlet aktivitetens eller intelligensens stråler og er begyndt at forene denne syntese med den højere syntese af kærlighed og visdom. [side 340]

Lad os til sidst opsummere det hele i relation til ild: *Stoffets ild er blusset op, og menneskets vibrationsaktivitet er blevet forøget og synkroniseret med det himmelske menneskes vibration, så det nu er i stand til at fungere bevidst eller være vitalt aktivt på det buddhiske plan.*

Sindets ild har blandet sig med stoffets ild og stimuleret den i en sådan grad, at den har fremkaldt væsenets, menneskets, befrielse for de 3 verdener og okkult »formørket« dets manifestation på de 3 planer, på nøjagtig samme måde som en logos' manifestation (okkult) »går ud«, når ilden er tilstrækkelig voldsom. Til sidst smelter de to sammen med åndens eller den rene elektriske ild, og det gør det muligt for livet at strømme over på et andet plan, kosmisk set.

ET MENNESKE

- a. Blandingen af stoffets og sindets ild befrier det for de 3 verdener.
- b. Blandingen af elektrisk ild med de to andre befrier det for de 5 lavere planer og sætter det i stand til at fungere bevidst på det kosmisk fysiske plan.

ET HIMMELSK MENNESKE

- a. Blandingen af stoffets og sindets ild befrier det for dets manifestations 3 planer.
- b. Blandingen med elektrisk ild fremkalder i dets tilfælde befrielse for den planetariske afgrænsning og sætter det i stand til at fungere bevidst på det kosmiske astralplan.

EN SOLLOGOS

- a. Blandingen af stoffets og sindets ild befrier ham for solafgrænsningen og giver ham frihed på det kosmisk fysiske, astrale og lavere mentale plan.
- b. Blandingen af elektrisk ild med to andre sætter ham i stand til at fungere bevidst i sit kausallegeme, og på den måde er hans arbejde en parallel til menneskets arbejde i de 3 verdener.

ANDEN DEL

STYKKE B

Manas som en kosmisk, systemisk og menneskelig faktor

I. OPRINDELSEN TIL MANAS ELLER TANKESIND.

1. *Kosmisk manas.*

- a. Individualiseringsprocessen.
- b. Indvielsesmetoden.

2. *Planetarisk manas.*

- a. Bevidsthed og eksistens.
- b. Vilje og ordnet hensigt.

3. *Menneskelig manas.*

- a. Menneske og Planetlogos.
- b. Jordsystemets logos.
- c. Venus og jordkæden.

4. *Manas og jordkæden.*

- a. Jordkæden og de inkarnerende monader.
- b. Det 4. rige og det planetariske hierarki.
- c. En forudsigelse.
- d. En opsummering.

II. MANAS' POSITION.

1. *Manas og karma.*

2. *Manas og karmisk hensigt.*

III. DET NUVÆRENDE MANASISKE UDVIKLINGSTRIN.

1. *På planeterne.*

2. *I systemet.*

3. På Jorden.

IV. MANAS' FREMTID.

1. Manas' eller tankesindets kendetegn.

- a. Skelneeve.
- b. Ordnet aktivitet.
- c. Tilpasningsevne.

2. Udvikling af det menneskelige tankesind.

- a. Strålevirkninger.
- b. Dyr, mennesker og strålerne. [side 342]
- c. Karmaformer.

3. Manas i de sidste runder.

- a. Forvandlingsprocessen.
- b. Syntese.

I. OPRINDELSEN TIL MANAS ELLER TANKESIND

Det, vi vil beskæftige os med her, er sindets ild i forbindelse med en sollogos (idet vi tager de tre faktorer i rækkefølge). Det er før blevet fremhævet, at tankesindet allerede er udviklet hos et himmelsk menneske, og derfor kan vi også sige om en sollogos, at kosmisk tankesind, eller det 5. princip, er hans primære kendetegn og blev udviklet af ham i et tidligere system. Vi kan altså nu begynde på det første punkt:

1. Kosmisk manas.

Hvor kommer denne ild fra? Hvad er oprindelsen til denne vitale varme eller vibrationsaktivitet, der er så dominerende et træk ved alle tænkelige væsener? Hvor langt tilbage er det muligt for os at gå? Kan vi forestille os dens oprindelse? Hvad er denne nedstrømmende ild, som beliver stoffets mørke? (**Diagram V**).

a. Individualiseringsprocessen. Måske vil det hjælpe, hvis

vi tager hele spørgsmålet om **INDIVIDUALISERING** eller den intelligente selverkendelsesproces, der så tydeligt adskiller mennesker fra dyr, op her. Ved individualisering bringes de to poler sammen, og når de mødes, viser der sig et lys, som oplyser stoffets hule og skinner på den sti, pilgrimmen må betrede på vej tilbage til sin kilde.

Dette lys fremkalder i forbindelse med mennesket:

Selverkendelse.

Hensigt.

Adskillelse fra alle andre individualiserede selv eller sfærer.

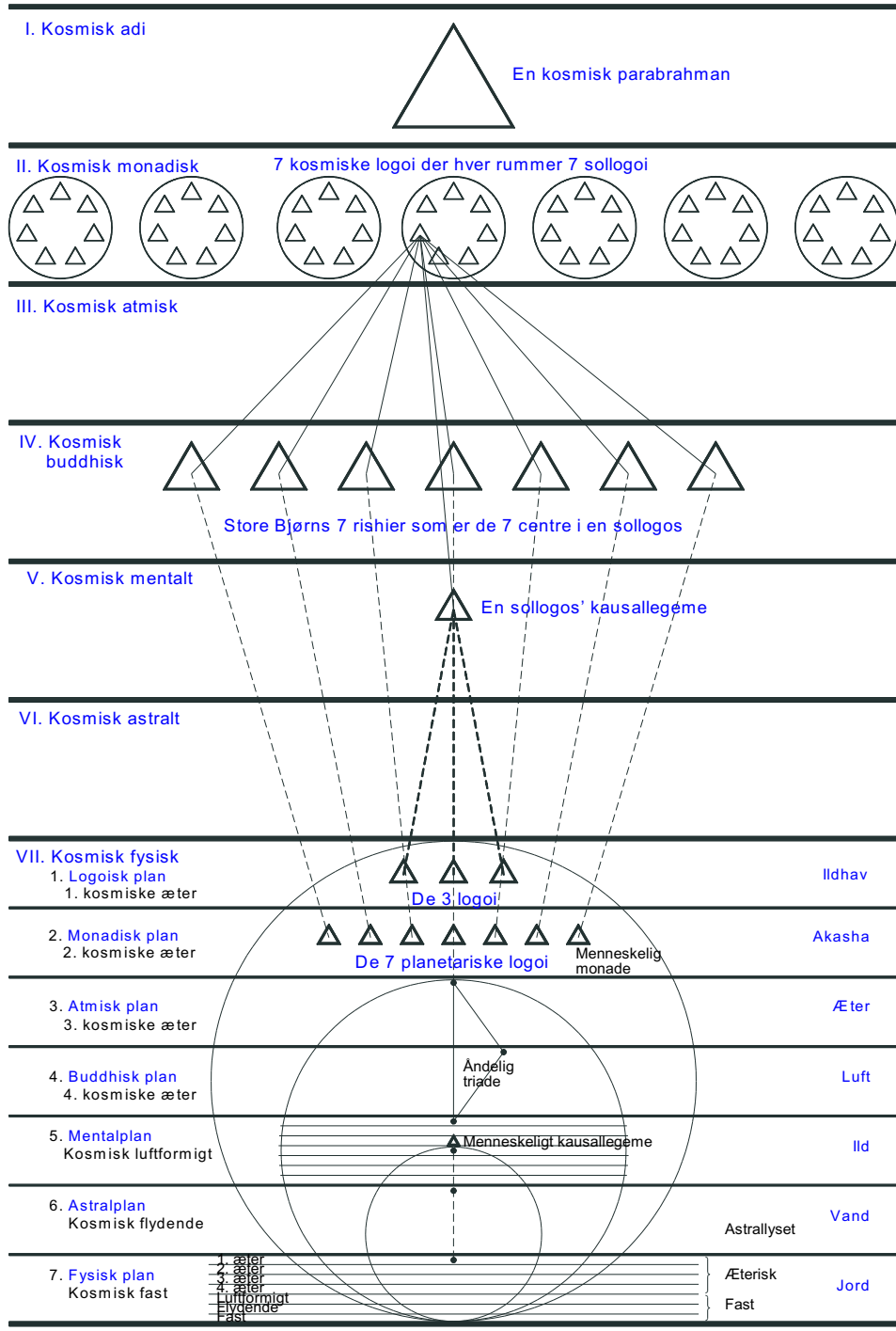
Bevidsthed, frem for alt.

Evnen til at udvikle sig.

Evnen til at blive »som lysskæret, der bliver lysere, til dagen er på sit højeste« (*Ordsp.* 4:18, o.a).

Diagram V En sollogos' evolution

[side 344]

Det gælder i lige så høj grad en sollogos og et himmelsk menneske.

Individualisering er bogstavelig talt sammenføringen (ud af tilbagetrækningens mørke) af de to faktorer ånd og stof ved hjælp af en tredje faktor, et væsens intelligente vilje, hensigt og handling. Ved mødet mellem disse to poler frembringes der lys, en flamme blusser op, og der ses en strålende ildkugle, som gradvis øger intensiteten af sit lys, sin varme og sin udstråling, indtil den fulde kapacitet, eller det vi kalder fuldkommenhed, er nået. Her må vi lægge mærke til og skelne mellem ordene *lys*, *varme* og *udstråling*, der er de karakteristiske træk ved alle individualiserede væsener fra guder til mennesker.

Mennesket er så småt ved at løse dette fænomens gåde gennem sin evne til, ud fra sin videnskabelige viden, at frembringe det, som kaldes elektrisk lys og bruges til belysning, varme og helbredelse. Efterhånden som de, der studerer den fysiske verden, gør flere opdagelser på dette felt, vil hele spørgsmålet om eksistensen og den skabende virksomhed blive klarere.

Hvad angår oprindelsen til tankesindets ild, kan der læres mere gennem studiet af de *forskellige individualiseringsmetoder*. I forbindelse med mennesket er der, så vidt vi kan se, tre metoder, selvom der godt kan være flere andre måder, som er uforståelige for menneskets begrænsede opfattelses-evne. De er:

For det første den metode, der blev brugt på månekæden (den planetariske manifestation før vores), hvor den iboende kraft og energi fremkaldte de 3 ildformers møde, og stoffets ild fik forbindelse med åndens ild gennem den glødende tankegnists latente tilstedeværelse. Denne tankegnist, der virkede gennem instinktet, drev stofformen eller substansen frem til en sådan aktivitet, at den blev i stand til at nå de højder, hvor den kunne kontakte sin modsatte pol. Dyremennesket aspirerede, ånden svarede, og tankekimens vibration

havde gennemsyret stoffet ligesom gær. Sådan blev bevidstheden vakt til live. I det forrige solsystem var det den metode, de himmelske mennesker brugte, og disse fremskredne kosmiske væsener blev bevidste og lærte at beherske det kosmisk fysiske plans 3 lavere planer – de planer mennesket nu prøver at beherske. De individualiserede [side 345] som resultat af det arbejde, de udførte i endeløse tidsaldre.²⁸ Det forrige solsystem varede meget længere end det nuværende vil vare, og efterhånden som tidsaldrene skred frem, blev der udviklet kraft i stof. *Det var den periode, hvor spirillaerne i Logos' fysiske permanente atom blev belivet.*

I denne individualiseringsmetode ligger vægten på det faktum, at manasprincippet indgår i Logos' karakter og har del i selve hans natur. Det har altså sin oprindelse i hans væsen eller selv. Det er en del af det logoiske kausallegemes indhold og gennemtrænger derfor al manifestation, der udgår fra ham. Derfor er det rigtigt at sige, at kosmisk manas har sin oprindelse på det kosmiske mentalplan og er en del af den ild, der beliver dette plan.

For det andet. I det 2. solsystem, og i forbindelse med den metode som bruges i det, er der et andet punkt, som fortjener opmærksomhed. Her har tankesindets ild sin oprindelse i en konstellation, som den eksoteriske videnskab indtil for nylig ikke vidste havde en intim forbindelse med vores solsystem, fordi den ligger så langt væk. *Solen »Sirius« er kilden til logoisk manas*, på samme måde som Plejaderne er forbundet med udviklingen af manas hos de 7 himmelske mennesker, og Venus var ansvarlig for tankesindets ankomst til jordkæden. Hver af dem var ophav til den næste, eller det medium som fremkaldte den første opblussen af bevidsthed i den pågældende gruppe. I alle tilfælde var metoden en langsom evolutionær vækst, indtil bevidstheden pludselig flammede op som følge af en kraftindstrømning fra ydre kilder.

---

²⁸ En sollogos' *individualiseringsperiode* ligger endnu længere tilbage, og den behøver vi ikke beskæftige os med her, ud over at være opmærksomme på at analogiloven gælder.

1. Logos. . . . . Solsystem. . . . . Sirius
2. 7 himmelske mennesker. . . . . Planetsystem. . . . . Plejader
3. Himmelsk menneske. . . . . Jordkæde. . . . . Venus

Den anden metode indebærer altså en fremskyndelse af evolutionsprocessen gennem indflydelse udefra. Denne indflydelse har [side 346] en sådan karakter, at den opvækker bevidsthed og fremkalder en sammensmeltning af polerne. Den førstnævnte metode blev brugt i det forrige solsystem. Den metode, vi nu beskæftiger os med, er karakteristisk for dette solsystem og vil fortsætte til afslutningen af mahamanvantaraen.

At den tidligere metode forekom i månekæden er blot bevis på repetitionslovens urokkelige funktion, den lov der får hver større cyklus til at inkludere alle de mindre cykler og gentage sin tidligere fremgangsmåde i de første faser. Det er et velkendt faktum i forbindelse med f.eks. bygningen af menneskets fysiske krop, for fostret reproducerer alle tidligere stadier og former, indtil menneskeformen er nået. Og, som vi ved, reproducerer den 4. runde ganske kort de 3 første runder, men har alligevel sit eget karakteristiske særpræg.

b. Indvielsesmetoden. I forbindelse med denne anden metode bruges »indvielsesstavene« til at fremkalde bestemte virkninger. Der er 4 slags stave:

1. *Kosmiske stave* der bruges af en kosmisk logos til indvielse af en sollogos og de 3 større planetariske logoi.
2. *Systemiske stave* der bruges af en sollogos til indvielse af en planetlogos.
3. *Planetariske stave* der bruges af en planetlogos til den 3., 4., og 5. større indvielse, plus de to højere.
4. *Hierarkiske stave* der bruges af et okkult hierarki til mindre indvielser, og af bodhisattvaen til de to første manasiske indvielser.²⁹

---

²⁹ Ovenstående oplysninger om »stavene« stammer fra *Indvielse, menneskelig og solar*, side 139.

Da mennesket individualiserede i lemuriske dage (for omkring 18 millioner år siden), var det anvendelsen af indvielsesstaven på vores jordkædes logos, der fremkaldte begivenheden og aktiverede visse centre med tilhørende grupper i hans legeme. Denne anvendelse, der fremkaldte bevidsthed på et plan, kan helt bogstaveligt opfattes som opvækkelsen af de pågældende [side 347] væsener, så de kunne udføre et intelligent arbejde på mentalplanet. Dyremennesket var bevidst på det fysiske og astrale plan. Ved stimuleringen med den elektriske stav vågnede det til bevidsthed på mentalplanet. På den måde blev de 3 legemer koordineret og tænkeren sat i stand til at fungere i dem.

Alle indvielsesstave har bestemte virkninger:

- a. De stimulerer de latente ildformer, så de blusser op.
- b. De samler ildformerne gennem en okkult aktivitet, der bringer dem inden for hinandens rækkevidde.
- c. De forøger et centers vibrationsaktivitet, hvad enten det er i et menneske, et himmelsk menneske eller en sollogos.
- d. De udvider alle legemerne, men især kausallegemet – og det gælder også alle tre typer væsener.

Alle disse virkninger kunne ses, da vores systems himmelske menneske tog indvielse for 18 millioner år siden. Indvielsen blev, som førnævnt, fremkaldt af en særlig sammenstilling af kæder, kloder og systemer og resulterede i en sådan stimulering af alle de latente manasiske enheder i hans legeme, at der kom en nedstrømning af ren manas fra planetens permanente manasiske atom gennem den planetariske antahkarana – en kanal som i Planetlogos' tilfælde allerede *findes*, og ikke som hos mennesket først skal bygges. Sideløbende med denne sammenstilling kom en tilsvarende afstemning med en af Plejaderne, og det gav mulighed for manasisk indflydelse fra denne kilde.^{30 31}

---

³⁰ Hemmeligheden om *Plejaderne* og deres forbindelse med Store Bjørns 7 rishier, og derfor også med vores 7 himmelske mennesker, må

For det tredje. Den tredje individualiseringsmetode er den, der vil blive brugt i det næste solsystem, selvom den vil tage sin første spæde begyndelse i dette. Den er ikke baseret på latent aktivitet som i det første tilfælde, og heller ikke på [side 348] elektrisk polaritet som i det andet, men på en særlig *okkult abstraktionsproces* (idet vi bruger ordet »abstraktion« i dets oprindelige betydning som »udtrækning« af essens). Denne okkulte abstraktion fremkaldes af en viljeshandling, der på nuværende tidspunkt er ufattelig for os. Den første individualiseringsform er det 3. aspekts eller den latente aktivtets metode og følger det, der i henhold til økonomiloven er vejen med mindst modstand. Den anden metode er rent elektrisk og styres af tiltrækningsloven, mens den tredje metode skjuler sig i dynamisk vilje og endnu er umulig for os at forstå.

2. Planetarisk manas.

I det foregående afsnit prøvede vi, gennem en betragtning af menneskelige individualiseringsmetoder, at forstå oprindelsen til manas, hvad enten det var i kosmisk henseende eller andre henseender. Vi så, at individualisering er selvets bevidste opfattelse af sit forhold til alt, hvad der udgør ikke-selvet, og at den fremkaldes på tre måder, hvoraf kun to er blot nogenlunde forståelige for os på nuværende tidspunkt. I alle tilfælde er der, forud for denne opvækkelse af bevidsthed, en periode med gradvis udvikling. Så kommer det første, pludselige glimt af selverkendelse, og derefter følger endnu en periode med gradvis udvikling. Denne gradvise udvikling fører frem til en ny krise, vi kalder *indvielse*. I den første har vi begyndelsen til en bevidst tilværelse, og i den anden be-

---

endnu ikke afsløres. Den kendes kun i detaljer af chohanerne med 7. indvielse, selvom det faktum, at der er en sådan forbindelse, nu er eksoterisk kendt. H.P.B. omtaler det i *Den hemmelige lære*.

³¹ Se H.L. 2, 366-367, 381.

gyndelsen til en åndelig tilværelse eller gruppeidentifikation.

For *Sollogos'* vedkommende fandt individualiseringen sted længe før de 3 solsystemer, som for ham udgør det evige nu, men som set fra menneskets synspunkt rummer fortid, nutid og fremtid. De *planetariske logoi* individualiserede i et tidligere system, *mennesket* individualiserer i dette, og de *planetariske væsener*, som nu er involutionsære, vil individualisere i det næste.

a. Bevidsthed og eksistens. Set fra et bredere synspunkt er betegnelserne indvielse og individualisering synonyme. De udtrykker begge idéen om en bevidsthedsudvidelse eller indtræden i et nyt naturrige. Som vi tidligere har gjort opmærksom [side 349] på, kommer evnen til at skaffe sig viden sideløbende med udviklingen af synssansen. I den umådelige lemuriske cyklus brød sindets ild frem og oplyste dyremennesket, samtidig med at synet åbnede det fysiske plan for det. Derfor er der en meget nær forbindelse mellem syn og tanke-sind. I 1. runde og den nuværende rundes 1. rodrace blev *høresansen* udviklet. I 2. runde og 2. rodrace blev *følesansen* udviklet. I 3. runde og tilsvarende rodrace blev *synet* føjet til de to andre, og på den måde blev selvet, der hører, og ikke selvet, der føles eller opfattes som håndgribeligt, forbundet gennem synet – parallellen til intelligensen der forbinder. Dermed er de 3 ildformer blevet blandet med hinanden, og resultatet er oplysning. Men i hele denne udviklingsfase lever, opfatter og fortolker *DEN*, der hører, føler og ser, i henhold til det udviklingsstrin, det manasiske princip har nået i ham. Denne grundlæggende fortolker er det væsen, som er uafhængig af en tilværelse, der altid kræver en form. Han er det liv, som får stoffet til at vibrere, og derfor er han »ild ved friktion«. Han er den rene ånds liv, som ønsker at eksistere, som bruger form og derfor er elektrisk impuls på det kosmisk fysiske plan eller »elektrisk ild«. Han er det liv, der ikke alene animerer atomerne og elektrificerer dem med sin egen natur, men også føler sig som ét med alt og alligevel adskilt fra alt – det tænkende, skelnende, selverkendende noget vi kalder *tanke-sind* eller »solild«. Det universelle sind eller manas gen-

nemtrænger alt og er samtidig dette selvbevidste, individualiserede væsen, hvis legeme rummer vores sollogos såvel som visse andre sollogoi, dvs. hvis ild, varme og udstråling omfatter visse andre solsystemer og forener dem med vores system, sådan at dette mægtige, kosmiske væsens manifestation udgøres af ét stort vitalt legeme. Kraftvirkler på det kosmisk æteriske plan udgør 7 solsystemers æteriske struktur, på samme måde som de 7 himmelske menneskers legeme er de æteriske centre for en sollogos, og de 7 (æteriske) centre i mennesket er den belivende elektriske impuls i dets tilværelse.

At forklare oprindelsen til manas uafhængig af manifestationen i en række systemer, et solsystem eller et menneske er umuligt for os. Først når vi indser, at f.eks. hvert planetsystem fungerer som legeme for et himmelsk menneske, der er den [side 350] styrende intelligens i dette system og det belivende manasiske princip eller den aktive skelneevne, alle atomer i systemet har, – først når vi forstår, at en sollogos på lignende måde er det manasiske princip i de store atomer, vi som helhed kalder planetsystemer, – først når vi indser, at en kosmisk logos også er den drivende intelligens i de endnu større atomer, vi kalder solsystemer, – først når vi erkender, at mennesket er den belivende skelneevne i den lille sfære, der udgør dets manifestationslegeme, – og først når vi mediterer over og accepterer sandheden i alt dette, vil spørgsmålet om manas' oprindelse være mindre dunkelt og vanskeligheden ved at forstå det mindre afskrækkende for os.

Mennesket, tænkeren, den der ved, det manasiske princip i centret af de mange sfærer, som udgør dets legemer, manipulerer elektrisk kraft på 3 områder (det fysiske, astrale og mentale legeme) gennem 7 centre, der er brændpunkter for kraften og dens intelligente spredning i hele dets lille system til de myriader af mindre atomer, som er cellerne i disse sfærer.

Et himmelsk menneske, ligeledes og i en bredere betydning tænkeren og den der ved, det manasiske princip eller tanksindet plus det buddhiske princip eller kristusbevidstheden, manipulerer elektrisk kraft gennem 3 primære redskaber eller kloder af atmisk, buddhisk og manasisk stof og spreder den

herfra til de myriader af celler, som udgøres af deva- og menneskeenhederne.

En sollogos er i en endnu bredere betydning det gennemtrængende universelle tankesind, det manasiske princip plus det buddhiske princip og viljesprincippet, som virker gennem 3 større planetsystemer ved hjælp af 7 kraftcentre og gennem de myriader af grupper, der er cellerne i hans legeme, på samme måde som mennesker er celler i et himmelsk menneskes legeme.

Vores systems *kosmiske logos* virker også gennem 3 større systemer (som vores ikke er et af), bruger 7 solsystemer (som vores er et af) til fordeling af sin kraft og har myriader af syvfoldige grupper som celler i sit legeme.

b. Vilje og ordnet hensigt. Derfor er alt, hvad vi i virkeligheden kan sige om oprindelsen til manas, at det er et stort [side 351] selvbevidst væsens samlede viljesaktivitet eller målbevidste udtryk, et væsen der præger tilværelsen for alle de mindre enheder inden for sin indflydelsessfære og får dem til at samarbejde intelligent. Som illustration kan vi sige, at hver af os er det tænkende, målbevidste væsen, der fungerer som manasisk princip og er kilden til handling for alle enhederne i vores 3 legemer. Vi underkaster dem vores vilje. Vi handler, og ved at handle tvinger vi dem til samarbejde i den udstrækning, det passer os. Logos gør det samme i større målestok. Denne tanke kaster lys på spørgsmålet om karma, fri vilje og ansvar. *Manas er i virkeligheden VILJE, der viser sig på det fysiske plan*, og det vil vi forstå, når det går op for os, at alle vores planer udgør det kosmisk fysiske plan, hvorpå et væsen, uendelig meget større end vores logos, realiserer et bestemt formål gennem Logos, gennem os, gennem alt besjælet stof inden for sin indflydelsessfære.

Her rejser der sig nogle virkelig interessante spørgsmål for os, men de tjener kun til at udvikle den abstrakte tanke og udvide bevidstheden, for de er endnu uløselige og vil blive ved med at være det. Nogle af dem kan opregnes på følgende måde:

1. Hvem er det kosmiske væsen, i hvis system vores logos spiller sin lille rolle?
2. Hvilken karakter har den store hensigt, det realiserer?
3. Hvilket center i dets legeme repræsenterer vores solsystem?
4. Hvilken karakter har den inkarnation, det gennemgår nu?
5. Hvilke er de 10 systemer – de 3 og de 7 – som vores solsystem er et af? Skal vi se efter de 3 større inden for de 7, eller udenfor?
6. Hvilken farvning eller grundlæggende egenskab har dette kosmiske væsen?
7. Er den 4. kosmiske æters (det buddhiske plans) farve blå, eller er den violet, svarende til vores 4. fysiske æter? Hvorfor betragtes buddhi eksoterisk som gul?
8. Hvilke er de 3 større centre i vores sollogos' legeme, og hvilke er de 4 mindre? [\[side 352\]](#)
9. Hvilken karma har de forskellige planetsystemer?
10. Hvilken overordnet karma har Logos selv, og hvordan påvirker den de 10 planetsystemer i hans solsystem?

Alle disse spørgsmål, og mange andre, vil rejse sig i den interesserede studerendes bevidsthed, men endnu kan han ikke nå længere end til at formulere dem, selvom mennesker i den 5. runde vil erkende karakteren af den karma, vores kædes logos afvikler. Ord skjuler sandheden og gør os blinde, som det så ofte er blevet sagt.

Hvis vi skal opsummere, kan vi sige, at den studerende til en vis grad kan forstå den manasiske egenskab, hvis han opfatter den som et væsens intelligente vilje, aktive hensigt og faste idé, et væsen der fremkalder eksistens, bruger form og afvikler virkninger af årsager ved at udvælge stof, indbygge det i form og drive alle enheder i sin indflydelsessfære til at opfylde den faste hensigt. Mennesket er tankesindets kilde og den latente manasiske impuls for sine redskabers stof. Det samme gælder et himmelsk menneske med sin større indflydelsessfære og Sollogos. De skelnede og formede på den måde deres afgrænsning, de har en hensigt med hver inkarna-

tion, de følger aktivt deres kurs, arbejder intelligent på at nå visse mål og er på den måde oprindelsen til manas i deres sfære. De er intelligensens belivende ild i deres system, de individualiserer gennem netop det manasiske princip og udvider gradvis denne selvrealisering, indtil den omfatter det større væsens afgrænsning, det væsen gennem hvem det 5. princip kommer til dem. De tager indvielse og gør sig i sidste instans fri af form.

3. Menneskelig manas.

Vi vil nu primært beskæftige os med mennesket og det manasiske princip, dets udvikling i det 4. skabende hierarki, de menneskelige monader, og især i relation til vores jordkæde.

Vi har set, at manas i virkeligheden er den aktive vilje hos et væsen, der realiserer sig selv gennem alle de mindre liv, som indgår i dets afgrænsning eller indflydelsessfære. Derfor udtrykker mennesket på denne kæde blot en planetlogos' hensigt [side 353] og aktive vilje, den planetlogos i hvis legeme det er en celle eller et mindre liv.

Derfor rejser der sig nogle gådefulde spørgsmål, som er forbundet med vores planetariske logos' livscykler, og især den specielle inkarnation vi kalder manifestationscyklen på den faste fysiske klode Jorden. Han bærer det planetariske legeme, på samme måde som mennesket bærer sin fysiske klædning, kroppen, og ved hjælp af denne objektive form arbejder han på at realisere sine hensigter på det fysiske plan og gennem tankesindet nå bestemte mål. Samtidig tilpasser cellerne i hans legeme sig det tankesind, der påvirker dem, ligesom mennesket, den fysiske inkarnations intelligente princip, bringer sit legemes atomer i overensstemmelse med *sit* formål og i stadig stigende grad stimulerer spirillaerne i disse atomer med sin tankekraft.

Her er der lejlighed til at afklare noget, som ofte tabes af syne i den almindelige tåge, der omgiver dette emne. *Menneske- og devaenhederne* på den opadgående bue, som er cellerne i hans legeme, *danner centrene og ikke resten af den*

vitale cellesubstans i hans legemer. Mennesket har et legeme, der består af stof, som bruges på forskellige måder, men alligevel udgør en enhed. *Set fra den belivende krafts synspunkt* er der nogle områder, som har større betydning end andre. I den forbindelse (og med hensyn til kraftværdi) kan vi sammenligne et område som hjertet med f.eks. lægmusklen. Væsenet, mennesket, bruger dem begge, men hjertecentret har altoverskyggende betydning. Sådan er det også for et himmelsk menneske. De to store hierarkier – deva- og menneskehierarkiet – er kraftcentre i en planetlogos' legeme. De andre evolutioner af en involutionskarakter i systemet og resten af klodernes aktive substans, med alt hvad den rummer, udgør resten af hans legeme.

a. Menneske og Planetlogos. På nuværende tidspunkt beskæftiger vi os ikke med devaevolutionen. Jeg prøver at samle opmærksomheden om mennesket, som det fungerer på Jorden. For at afklare begrebet manas og dets forbindelse med mennesket er det nødvendigt at gøre opmærksom på nogle faktorer i relation til et himmelsk menneske. [side 354]

For det første at hvert himmelsk menneske udgør et center i en sollogos' legeme. Derfor vil et planetsystems logos legemliggøre et bestemt karaktertræk. De 10 systemer er de 7 og de 3 syntesesystemer – ikke de 7 og 3 lavere. De lavere centre var (set fra et esoterisk synspunkt) livsvigtige i det forrige solsystem, men medregnes ikke i dette. De blev samlet og absorberet under det første systems formørkelsesproces.

For det andet at hvert himmelsk menneske altså legemliggør en bestemt slags elektrisk kraft, der strømmer gennem dets system, ligesom menneskets kraft strømmer gennem et af de æteriske centre i dets legeme. Hvert planetsystem vil, ligesom hvert menneskeligt center:

- a. Vibrere i en bestemt takt.
- b. Have sin egen farvning.
- c. Ligne en mægtig lotusblomst set fra de højere planer.
- d. Have et bestemt antal kronblade, alt efter dets vibrationskapacitet.

- e. Være geometrisk forbundet med bestemte centre i andre himmelske mennesker og på den måde danne trekanter i systemet.³²
- f. Være karakteristisk ved forskellige aktivitetsniveauer, alt efter hvilken indvielse Logos arbejder hen imod. Derfor kan et center eller himmelsk menneske i en periode være genstand for logoisk opmærksomhed og blive specielt stimuleret, mens et helt andet planetsystem bliver belivet i en anden periode. I nogen tid har Logos vendt sin opmærksomhed mod *jordsystemet* og *Saturn*, mens *Uranus* bliver stimuleret. Konsekvensen af denne guddommelige opmærksomhed er en fremskyndelse af den evolutionære udvikling og betoning af mange aspekter.

Når man er opmærksom på disse faktorer, vil man se, at vekselvirkningen og kompleksiteten har kolossale proportioner, og [side 355] at mennesket ikke kan gøre andet end at acceptere kendsgerningen og vente med forklaringen, indtil dets bevidsthed har en større spændvidde.

For det tredje. Et af de mysterier, der åbenbares ved indvielse, er hvilket af de logoiske centre vores planetsystem repræsenterer, og hvilken type elektrisk ild der strømmer gennem det. De »7 brødre« eller 7 typer fohatisk kraft udtrykker sig gennem de 7 centre, og hvem, der beliver vores system, vil blive afsløret ved 3. indvielse. Det er gennem kendskabet til karakteren af vores centers elektriske kraft, og forståelsen af hvilken plads det har i det logoiske legeme, at Hierarkiet når evolutionens mål. Det er klart, at det himmelske menneske, der f.eks. står for kundalinicentret, arbejder anderledes og har en anden hensigt og metode end den af dets brødre, som står for hjertecentret i det logoiske legeme, eller det himmelske menneske der legemliggør det logoiske solar plexus. Heraf fremgår, at de himmelske menneskers:

---

³² Der blev givet en hentydning til denne *krafttrekant* i *Breve om Okkult Meditation*, side 86-91, i forbindelse med mennesket og dets centre.

- a. Elektriske kraft,
- b. Vibration,
- c. Hensigt,
- d. Evolutionære udvikling,
- e. To- og tresidede vekselvirkning

varierer, og det gør de evolutioner, der udgør cellerne i deres legeme, også. Endnu er der kun blevet afsløret lidt om de evolutioner, som findes i de andre planetsystemer i vores solsystem. Det er nok at sige, at i alle systemerne findes der, på en af kloderne i systemet, mennesker eller selvbevidste enheder. Livsbetingelser, omgivelser og former kan variere, men menneskehierarkiet arbejder i alle systemerne.

Man må også huske, at ligesom alle 7 himmelske mennesker findes i det logoiske legeme og hver især er under indflydelse af 7 sollogoi (idet vi bruger ordet »indflydelse« i dets astrologiske betydning), er hver klode i et planetsystem under astrologisk indflydelse af alle 7 himmelske mennesker. Et planetsystem er blot en kopi af et solsystem. Hvert himmelsk menneske udstråler sin indflydelse og stimulerer på en eller anden [side 356] måde et andet center eller en anden klode. Med andre ord kan dets magnetisme mærkes af dets brødre i større eller mindre grad, afhængig af det arbejde der udføres på det pågældende tidspunkt. På nuværende tidspunkt repræsenterer de himmelske mennesker centre, som ikke stimuleres lige meget, ikke er lige udviklede og endnu ikke er psykisk forenede, og derfor er der ikke mange, som forstår dette magnetiske samspil eller udnytter den psykiske strøm, der går fra system til system. Men efterhånden som tiden går, vil dette samspil blive tydeligere og kraften brugt bevidst. Når mennesker f.eks. kender:

Karakteren af den kraft, der strømmer gennem deres eget system,
hensigten med og navnet på det center, de befinder sig i, det center eller himmelske menneske, deres systems logos er forbundet med,
de to systemer, der sammen med deres eget danner en logoiske krafttrekant på et bestemt udviklingstrin, cyklernes eller de forskellige stimulerings- og formørkelsesperioders hemmelighed,

da vil det logoiske legeme være ved at opfylde sit formål. Da vil vores systems logos begynde at blande, sammensmelte og koordinere alle sine redskaber. Da vil kraften strømme uhindret gennem alle centrene. Da vil systemet lyse op og hver celle i hvert legeme – hvad enten det er et logoiske, planetarisk, deva- eller menneskelegeme – stråle med fuldendt glans, vibrere med afstemt nøjagtighed og en større kosmisk indvielse blive taget.

b. Jordsystemets logos. Jordsystemets himmelske menneske eller planetariske logos kan anskues på forskellige måder, og vi vil, som vi plejer, simpelthen give nogle oplysninger, som, når de studeres omhyggeligt, skulle gøre dette store væsens personlige *eksistens*, det arbejde, det prøver at udføre, og det menneskelige hierarkis forhold til det, mere virkelige. Men når vi studerer dette emne, må vi være opmærksomme på, at det ikke er muligt at afsløre detaljer om vores planetariske logos' specielle identitet, hans nummer og omfanget af hans bevidsthedsudvikling for offentligheden. Mysterier af den art er, som [side 357] førnævnt, forbeholdt dem, der har forpligtet sig til at tie stille. Men der kan gives et generelt billede, før vi koncentrerer os om denne kæde og runde.

Man kunne spørge, hvad disse oplysninger skal bruges til, og hvilket formål de tjener, nu hvor verden er i nød. Ud over det faktum, at den cykliske fremlægning af sandheden sker i henhold til loven og ikke kan diskuteres, kan man måske forestille sig, at det vil være en fordel, at et stort antal mennesker kender hensigten med bestemte manifestationer, og

forstår at alle former blot er udtryksmidler for nogle væsener eller skabninger, der bebor dem i fastlagte cykler med en bestemt hensigt, og at hvert liv, stort eller lille, tjener sine egne formål samtidig med, at det underkaster sig det større væsen, hvis legeme det er en bestanddel af. Detaljerne i planen kan ikke afsløres, men der kan gives en generel oversigt – solar, planetarisk og hierarkisk – som måske kan bringe orden i folks tanker på et tidspunkt, hvor verden synes at være helt kaotisk. Lad os ikke glemme, at når der er skabt orden og samling i tankerne på mentalplanet, vil der i sidste instans også komme orden på det fysiske plan.

Vores systems planetariske logos er en af de 4 mindre logoi eller stråleherrer og derfor især beskæftiget med udviklingen af én side af manas. De 4 mindre stråler bliver, som vi ved, i sidste instans samlet eller absorberet af den stråle, der på Jorden repræsenteres af mahachohanen. Han er det 3. aspekts eller den 3. større stråles herre, og samler de 4. *Disse 4 stråler udgør, sammen med deres syntesestråle, manas' eller tankesindets 5 stråler.* Vi kan betragte dem som:

- a. Det femfoldige brahmaaspekt.
- b. De 5 stråler, der havde primær betydning i det første solsystem og var de 5 individualiserede himmelske mennesker, som kaldes Brahmas tankefødte sønner. Gennem individualiseringen af de 4 i det system blev individualiseringen af det store kosmiske væsen, vi kalder Brahma, bragt i stand. Han individualiserede, og de 4 udgør indholdet af hans legeme.
- c. De 5 planetariske logoi, som her på Jorden repræsenteres af de 5 kumaraer, der fulgte loven og tog menneskelig form, [side 358] sådan som H.P.B. antyder flere steder i *Den hemmelige lære*.³³

---

³³ H.L. 2, 160.

Dette planetsystem betragtes som det 4. og mest betydningsfulde i solsystemet i denne cyklus, og det af følgende grunde:

Da vores *solsystem* er af 4. orden, og vores *planetsystem* er det 4. i rækken, byder der sig, på grund af denne overensstemmelse, en særlig chance for vores planetariske logos. Det giver sig udslag i, at den logoiske kundalini's opmærksomhed vendes mod dette center, vores planetsystem, og det er det, vi er ved at se resultatet af.

I planetsystemet er den *kæde*, som optager os mest, og som for tiden har størst betydning for Planetlogos, jordkæden – igen den 4. i rækken. Det fører til endnu en overensstemmelse af den allerstørste vigtighed og giver kræfter fra selve kosmos, eller ekstrasystemisk, elektrisk vitalitet, en enestående mulighed for at trænge ind. Den voldsomme stimulering resulterer i, hvad der for os ser ud som katastrofer og en omfattende ødelæggelse af former, men det er simpelthen den nødvendige følge af, at livet i formen oplades og den snævre form, der ikke kan bære den kosmiske påvirkning, bliver nedbrudt.

Og i kæden er den *klode*, som for øjeblikket er genstand for planetarisk polarisering eller på en særlig måde legemliggør den planetariske logos' liv, Jorden, den 4. i rækken. Det fremkalder yderligere en overensstemmelse.

Hvis vi til ovenstående faktorer føjer det velkendte faktum, at vi befinder os i *4. runde*, får vi en femfoldig overensstemmelse, der har altoverskyggende betydning for os alle, selvom den havde endnu større betydning og kraft i 4. rodrace og fremkaldte den gigantiske psykiske begivenhed: åbningen af indvielsesdøren for det menneskelige hierarki.

Disse meget betydningsfulde faktorer fortjener den største opmærksomhed fra alle, der studerer okkultismen. De rummer nøglen til en forståelse af manas og planetarisk evolution. [side 359] Hvad har vi så i forbindelse med denne specielle cykliske overensstemmelse?

1. Et solsystem af 4. orden.
2. Det 4. planetsystem i solsystemet.
3. Den 4. kæde i planetsystemet.
4. Den 4. klode i kæden.
5. Den 4. runde.³⁴

Alle disse er aktive i samme cyklus og fremkalder derfor en koordinering, som resulterer i åbningen af en kanal fra hjertet af vores planetsystem, gennem alle afgrænsninger, direkte til den kosmiske modpol uden for solsfæren.

Hvis vi til ovenstående føjer endnu et faktum, nemlig at det er det 4. skabende hierarki, hvis udvikling vi beskæftiger os med, vil det være klart for selv den mest overfladiske studerende, at der i disse tanker skjuler sig en nøgle, ikke alene til mennesket, men til hele den cykliske evolution det deltager i.

Det 4. skabende hierarki er i alt væsentligt manas' hierarki. Dette er ikke en leg med ord, men en udtalelse af dyb okkult betydning. Det er helt korrekt blevet sagt, at 5 hierarkier ud af de 12 er gået videre, så der er 7 tilbage. Af disse 7 er vores menneskelige hierarki det 4., eller i virkeligheden det 9. hvis vi medregner alle 12. Her vil det være klogt at trække en forbindelse til den udtalelse, at de 5 kumaraer eller himmelske mennesker, som direkte legemliggør det manasiske princip [side 360] (eller de 5 stråler som den systemiske overens-

---

³⁴ Se også følgende overensstemmelser:

Den hellige firfoldighed.	Den manifesterede logos
Det 4. skabende hierarki.	Det menneskelige
Det 4. princip.	Lavere tankesind
Den 4. race.	Kama-manas
Det 4. element.	Vand, H.L. 1, 120
De 4 sandheder.	H.L. 1, 97
De 4 postulater.	H.L. 1, 129
De 4 indivieler.	H.L. 1, 240
Det 4. plan.	Buddhi, 4. kosmiske æter
Det 4. fysiske underplan.	Den 4. æter
Den 4. runde.	Den nuværende

stemmelse til mahachohanen hersker over), udviklede manas i et tidligere system. De forlod den manasiske indflydelses bølge *hvad deres egen natur angår*.

Vi må også huske, at 9 er indivielsen tal eller antallet af de større manasindvielser, hvormed mennesket bliver et fuldendt 9-tal, eller bogstavelig talt *er* sit hierarkis nummer. Dette er i relation til alle 3 systemer, selvom dets nuværende systemiske nummer er 4.

Nu hvor vi har beskæftiget os med disse forskellige udtalelser om vores planetsystem og dets hersker, har vi set, at denne specielle cyklus, eller hans nuværende inkarnation, har stor betydning, ikke kun for ham selv men for hele systemet. Dette planetsystems logos er primært beskæftiget med en bestemt gruppe enheder, dvs. de måneder der vibrerer med hans frekvens, har samme farvning og nummer som ham selv og esoterisk kendes under samme navn. Her er imidlertid et punkt, der må understreges: Alle måneder kommer i forskellige perioder under indflydelse af de forskellige planetariske logoi, og alle befinder sig på et eller andet tidspunkt i hvert af planetsystemerne. Det betyder ikke, at hver menneskeenhed har en inkarnationsperiode i hvert system. Det betyder, at der på en eller anden klode i hvert system findes menneskeenheder enten før fysisk inkarnation, mellem forskellige egoiske cykler (noget helt andet end perioder mellem fysiske liv), mellem forskellige runder eller manvantaraer eller mellem de forskellige rodracer og underracer. Som det siges i flere okkulte bøger, er mange repræsentanter for den nuværende, fremskredne menneskehed individualiseret i månekæden og tog først fysisk legeme i jordkæden i 4. rodrace og undgik dermed inkarnation i de 3 første runder og de 2 første racer i 4 runde. I mellemtiden blev de udsat for et andet planetsystems logoiske indflydelse og var i denne meget lange periode optaget af at nære den manasiske flamme og udvikle manasiske egenskaber, så de var tilstrækkelig udrustede til at klare livsbetingelserne i den atlantiske rodrace.

Denne deltagelse i de forskellige systemers liv sker på 4 forskellige måder: **[side 361]**

For det første ved at menneskeenhederne tilbringer intervallet mellem egoiske inkarnationscykler på den af deres planetsystems kloder, der numerisk svarer til det system, hvis indflydelse de ønsker, enten ud fra et bevidst valg eller en karmisk nødvendighed. Hver klode i en kæde er okkult forbundet med den kæde og det planetsystem, der har samme nummer. F.eks. er 2. klode, 2. kæde og 2. system i 2. runde specielt forbundet med hinanden og genstand for særlig opmærksomhed fra det pågældende systems logos. På samme måde er (igen som en illustration) 2. klode og 2. kæde i 2. runde i *ethvert* system, som f.eks. det 5., på linje eller esoterisk forbundet med det 2. system. Det giver enhederne i hver logos' legeme mulighed for at komme under en anden logos' indflydelse og blive underlagt hans vibrerende udstråling.

For det andet ved at de inkarnerende enheder i et planetsystem i en mellempriode direkte overføres til en klode i et andet system, hvor de udsættes for den stimulering og vibration, der er karakteristisk for det pågældende system. Disse to metoder er de mest almindelige, men overførslen vil forekomme helt umulig, medmindre den studerende gør sig klart, at der er tale om en overførsel af individualiserede *liv og ikke de former, de bebor*. Det hele er et psykisk spørgsmål og baseret på verdenssjælens, anima mundis, enhed. Det er kun muligt i de perioder, hvor to himmelske mennesker i henhold til tiltrækningsloven finder hinanden og derved kommer inden for hinandens magnetiske radius.

For det tredje ved at en indiviet, gennem indivielse, bevidst bevæger sig fra et planetsystem til et andet. Det sker ofte, og forskellige forfattere og tænkere har hentydet til det, selvom flere af dem har blandet deres egen kædes kloder sammen med det planetsystem, der har samme nummer, eller forvekslet en anden kæde i deres system med et andet system.

For det fjerde. Den fjerde metode til overførsel af bevidsthed og anbringelse af livsenheder under en stråleherres indflydelse kan iværksættes gennem kendskabet til visse mantraer og formler. Det kan vi ikke uddybe nærmere, da disse mantraer er esoteriske, og brugen af dem er forbundet med

stor fare for den uindviede. [side 362]

Vores systems planetariske logos kaldes »den første kumara«, den ene indvier, og det er blevet sagt, at han kom til denne planet fra Venus, idet Venus er »Jordens forbillede«. Det kræver en nærmere forklaring, selvom det ikke er tilladt at give mere end nogle få antydninger af sandheden. Begivenheden er en af de mest gådefulde i udviklingen af vores planetsystem, og den rummer hemmeligheden om denne verdenscyklus. Det er ikke let at fortælle sandheden, og ord synes kun at indhulle og tilsløre.

Måske vi kan give et vink ved at gøre opmærksom på, at der er en analogi mellem egoets fulde herredømme og dets midlertidige greb i visse perioder af et menneskes liv. Vi får at vide, at egoet ved syvårsalderen »griber fat« i mennesket, fornyr sit greb i ungdomsårene for så at tage et endnu fastere greb i 21-årsalderen. På samme måde griber det menneskelige ego, efterhånden som livene går, bedre og bedre fat i sine redskaber og underlægger dem i stadig stigende grad sine hensigter. Det sker også i relation til et himmelsk menneske og dets manifestationslegeme, et planetsystem. Man må huske, at hvert system har 7 kæder, at hver kæde har 7 kloder (altså 49 kloder i alt), og at hver klode er hjemsted for Logos' liv i det, vi kalder 7 runder, hvilket helt bogstaveligt giver 343 inkarnationer eller nye manifestationsimpulser. Til disse større manifestationer må vi føje nogle mindre som dem, vi kalder rodracer, underracer eller delracer, og sådan bliver vi præsenteret for en kompleksitet, der er nok til at ryste den almindelige studerende. Det planetariske livshjul drejer i mindre målestok pilgrimmens livshjul, den lille pilgrim vi kalder menneske, og mens det drejer, fører det Planetlogos' evolutionære liv over i nye former og oplevelser, indtil åndens ild brænder alle de mindre flammer op.

Som førnævnt er hvert himmelsk menneske forbundet med en af sine brødre i henhold til den gensidige tiltræknings lov, der endnu kun manifesteres på en nedværdigende måde i den fysiske verden af den menneskelige enhed, som er indesparret i fysisk form. *Psykisk* har forbindelsen imidlertid en anden

karakter, og en sådan forbindelse findes mellem den planetariske logos for det system, vi kalder Venus, og vores planetsystems [side 363] logos. Ligesom al anden livskraft har denne psykiske vekselvirkning sin cykliske ebbe og flod. I den lemuriske tid kom der en periode med et nært samspil, og det fremkaldte en inkarnation af vores planetsystems logos, Hierarkiets overhoved og den ene indvier, på den fysiske planet. Dette kunne ikke være sket, hvis ikke venussystemets planetariske logos havde været i stand til at skabe en nær forbindelse med vores system.

c. Venus og jordkæden. Spørgsmålet om flammeherrernes ankomst til planeten Jorden er (som førnævnt) dybt involveret i forholdet mellem jordkædens himmelske menneske og venussystemets herre. Indtil det er tilladt at give mere detaljerede oplysninger om disse to store væsener, kan vi ikke gøre andet end at antyde nogle muligheder og gøre opmærksom på visse faktorer, som studerende bør huske. Det er blevet sagt, at fordi venussystemet er i sin 5. runde, er dets menneskehed mere fremskreden end vores og kan hjælpe os, og at denne hjælp kom i lemuriske dage. Det er et eksempel på en delvis sandhed og dens misfortolkning. Venussystemet er, som det siges i *Den hemmelige lære*,³⁵ i sin 5. og sidste runde. Dets menneskehed er på visse punkter langt foran vores, men den betydningsfulde begivenhed i 3. rodrace skyldtes følgende faktorer og ikke en bestemt menneskegruppes større udvikling:

For det første. Betragtet som logoisk center er venussystemet mere aktivt end vores, og derfor er dets magnetiske udstråling langt mere vidtrækkende. Dets udstråling er så omfattende, at den på det buddhiske plan fik den kæde i vores planetsystem, der hovedsagelig består af buddhisk stof, inden for sin magnetiske radius. Derefter magnetiserede den, via denne kæde, den tilsvarende klode i vores kæde, og det førte til en særlig opladning af selve den faste planet.

---

³⁵ H.L. 1, 204 & 3, 25-28 & 4, 150-151.

For det andet. Ligesom visse krafttrekanter i mennesket er på forskellige udviklingstrin, eller (for nu at formulere det på en anden måde) forskellige centre bliver geometrisk forbundet med hinanden, som f.eks: [side 364]

- a. Rodcentret,
- b. Solar plexus,
- c. Hjertet,

eller

- a. Solar plexus,
- b. Hjertet,
- c. Halsen,

sker der noget tilsvarende for et himmelsk menneske eller en sollogos. Det skete i denne runde i relation til det center, vores logos legemliggør. Det blev geometrisk forbundet med to andre centre, hvoraf Venus var ét, og logoisk kundalini, som nu cirkulerede med enorm kraft i denne afstemte trekant, fremkaldte den vibrationsforøgelse, der resulterede i menneskehedens individualisering. Her kan vi opregne planetsystemerne som grundlag for de efterfølgende overvejelser:

De 7 planeter, centre eller systemer:

1. Vulcan (Solen eksoterisk betragtet).
2. Venus.
3. Mars.
4. *Jorden.*
5. Merkur.
6. Jupiter.
7. Saturn.

De 3 synteseplaneter:

1. Uranus.
2. Neptun.
3. Saturn.

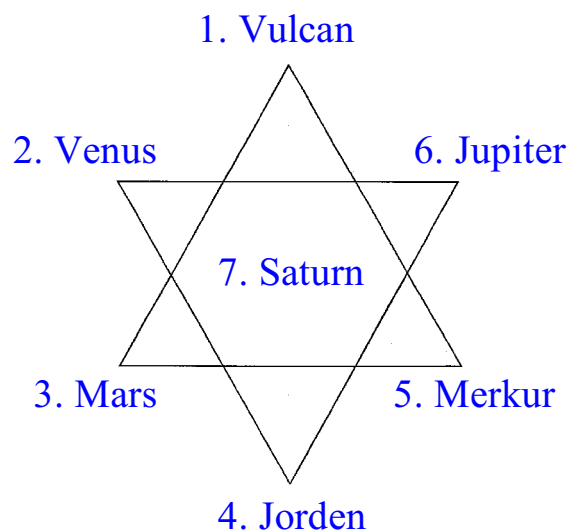
Den ene opløser:

Solen. [side 365]

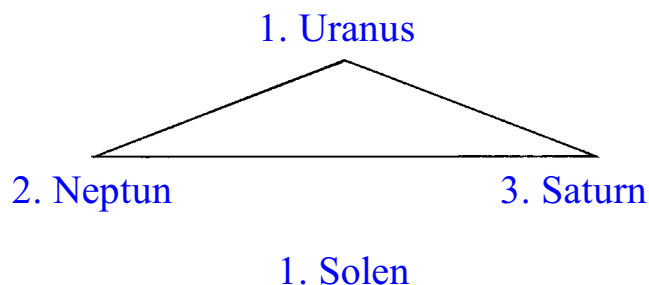
Her vil jeg gerne advare jer mod at tillægge rækkefølgen i opregningen af disse 7 planetsystemer nogen betydning, hverken i forbindelse med deres udviklingsgrad og betydning eller deres position i forhold til den centrale planet, Solen, eller hinanden. Kun to kan betragtes som numerisk korrekte *på dette stadium og i denne runde*, og det er vores jord, det 4. system, og Venus, det 2. system. Venus er enten det 2. eller 6. system, afhængig af om systemerne tælles mystisk eller okkult. Omvendt vil Jupiter være enten det 6. eller 2. system, og man må huske:

- a. At planeterne Venus og Jupiter er meget nært forbundet med Jorden, og at de i sidste instans vil danne en esoterisk trekant.
- b. At Saturn er syntesesystemet for de 4 planeter, der legemliggør manas, klart og enkelt, eller det større system der opløser de 4 mindre og i sidste instans alle 7.
- c. At Merkur, intuitionens eller det forvandlede manas' stjerne, på dette stadium betragtes som det 5. planetsystem.

[side 366]

Venus' og Jupiters himmelske menneske er altså magnetisk forbundet med vores systems himmelske menneske. Forbindelsen med Jupiters logos og hans indflydelse vil ikke blive opfattet eller forstået, før 6. runde er i fuld gang, selvom hans vibration vil blive fornemmet og erkendt allerede i 6. rodrace. I midten af 5. runde vil Merkurs logos sammen med venussystemets og jordsystemets logos danne en midlertidig krafttrekant. Her har vi givet en oplysning, som hidtil kun er blevet antydet, men som verden nu, i denne 4. runde og 5. underrace, er klar til. Den rummer løsningen på denne rundes mysterium.

For det tredje. Den udtalelse, at den store kumara eller ene

indvier kom til denne planet fra Venus, er sand, for så vidt som den rummer det faktum, at han kom til denne faste planet (den 4.) i den 4. kæde *fra den af vores systems kæder, som kaldes »venuskæden«, og som er den 2. kæde*. Han kom via den 2. klode i vores kæde. Hans vibration blev (okkult) fornemmet i 2. runde, men først i 4. rundes 3. rodrace var forholdene sådan, at han kunne inkarnere fysisk som avatar. I al ærbødighed kan man sige, at de 3 første runder og de 2 første rodracer i denne kæde svarer til perioden før fødslen, og at hans ankomst i 4. runde og den efterfølgende opvækkel- se af manas i menneskeenhederne har deres analogi i opvæk- kelsen af livsprincippet i det ufødte barn i 4. måned.

Analogien er korrekt, for i slutningen af 7. runde når et himmelsk menneske sin fulde modenhed, men har stadig brug for den endelige afrunding og færdigudvikling, der foregår i de to sidste perioder, hvor det:

- a. Smelter sammen med de 3 større systemer.
- b. Optages i det sidste. [side 367]

Det giver 9 cykler i alt som, igen i al ærbødighed, dækker et himmelsk menneskes svangerskab og går forud for dets fød- sel ind i endnu højere verdener. Her ligger megen næring for tanken og meget af betydning for den seriøse studerende. Vi kan supplere disse oplysninger ved at minde om, at vi kun ta- ler om vores eget planetsystems logos og må regne med andre cykler for de andre logoi – noget der endnu er helt umuligt for os. Når man studerer dette og mediterer over det, træder planens forunderlige skønhed tydeligt frem. (Diagram VI).

Her finder vi også en hentydning til forestillingen om den sidste avatar. Der går mange midlertidige inkarnationer forud for denne sidste, som vil blive den inkarnation, hvor Planetlo- gos i sine 7 afsluttede cyklers fulde skønhed, og før han går op i en højere enhed med sit endelige mål, vil vise sig som den fuldendte legemliggørelse af den egenskab eller det

logoiske aspekt, han primært står for. Som center i det logoiske legeme vil han være fuldt belivet, og den logoiske kundalini vil have stimuleret og vakt hans systemiske lotus helt til live. I en kort periode vil han stråle som Solen, og derefter glider kundaliniilden over i stadig højere spiraler, så han gradvis bliver fokuseret i det tilsvarende logoiske hovedcenter, den højere trekant eller de 3 større planetsystemer. Her kan vi bruge mikrokosmos som illustration: Mennesket når et avanceret udviklingstrin, hvor dets hjerte- og halscenter er færdigudviklede og belivede. De fremtræder som strålende ildhvirvler med en firdimensional aktivitet. De forbindes med hinanden og nogle andre centre og bliver også genstand for den menneskelige kundalinis opmærksomhed. Det er en periode med stor aktivitet og magnetisk effekt. Den efterfølges af en anden periode, hvor de 3 hovedcentre samler deres 7 mindre genparter og bliver gennemstrømmet af kundalini. Som foroven sådan også forneden.

Jeg har nævnt specielt disse to centre i mikrokosmos, fordi de er nært forbundet med den bestemte cyklus, vores planetlogos gennemgår (i en større målestok), og fordi de repræsenterer det 3. og 2. aspekt.

Vi må huske, at der er 3 slags stimulering af centrene, og forskellen på dem må være helt klar: [\[side 368\]](#)

Først belivelsen af de logoiske centre eller den logoiske kundalinis strømning igennem de 7 planetsystemer i vældige cykler.

Dernæst belivelsen af planetcentrene eller den planetariske kundalinis strømning igennem de 7 kæder i et planetsystem.

Og endelig belivelsen af en planetlogos' centre i en større inkarnation eller kundalinis strømning igennem de 7 kloeder i en kæde.

Her må det tilføjes, at en større inkarnation vil sige én, hvor en planetarisk logos tager en indvielse. Han kan gennemgå mange inkarnationer uden at tage indvielse og gør det også. Men når han tager indvielse, er det interessant at lægge mærke til, at *han gør det i en inkarnation, hvor han bruger et redskab af æterisk stof, sådan som det er tilfældet denne gang.*

Vores planetsystems logos forbereder sig til indvielse, og det forklarer de store prøvelser, der følger med livet på vores planet i denne cyklus.

Vores planetsystems logos, Sanat Kumara, vil tage en større indvielse midt i 5. runde, men forbereder sig på nuværende tidspunkt til en mindre indvielse.

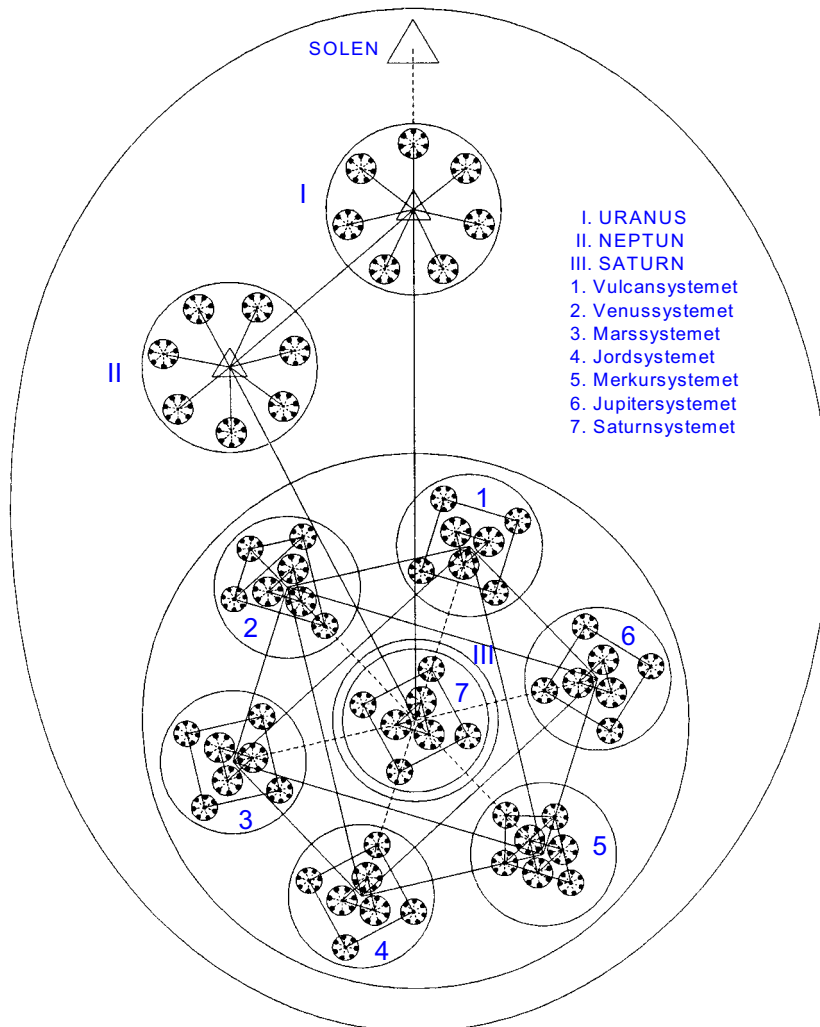
Vores planetsystems logos har været fysisk inkarneret siden midten af den lemuriske rodrace (idet han har et legeme af æterisk stof), og han vil blive hos os indtil det, der kaldes »dommedag« i næste runde. På det punkt i sin løbebane vil han have belivet det center, som optager hans opmærksomhed og »hans sjæl have haft møje« (Es. 53:11, overs. fra 1948, o.a.) med de af det menneskelige hierarkis enheder, der udgør dette center, og da vil han opgive sin nuværende form, vende sin opmærksomhed mod et andet og højere center og give sin kraft til enheder af en anden kaliber, fra en anden gren af menneskehierarkiet som reagerer på dette centers vibration.

Her vil det være klogt at uddybe forbindelsen mellem Jorden og Venus en smule, en forbindelse der er blevet antydnet i flere okkulte bøger og delvis berørt i denne. Jeg har sagt, at vekselvirkningen mellem de to systemer hovedsagelig skyldes deres positive og negative polaritet, og jeg gjorde opmærksom på, at et lignende forhold ligger til grund for forbindelsen mel- **[side 369]**

Diagram VI

Det syvfoldige solsystem -

fra midten af 3. rodtræ i 4. runde til »dommedag« i midten af 5. runde

DE FASTE FYSISKE PLANETER

Jord.....4. kæde, 4. klode
 Jupiter.....3. kæde, 4. klode
 Saturn.....3. kæde, 4. klode
 Mars.....4. kæde, 4. klode
 Vulcan.....3. kæde, 4. klode
 Venus.....5. kæde, 5. klode
 Merkur.....4. kæde, 5. klode

”Den guddommelige syvfoldighed, der hænger fra triaden og således danner dekaden og dens permutationer 7, 5, 4 og 3” - H.L. 1, 271.

[side 370]

lem Plejaderne og vores solsystems 7 planetsystemer og mellem Sirius og hele systemet. Der er altså en intim vekselvirkning mellem 3 store systemer:

1. Siriussystemet,
2. Plejadernes system,
3. Det system vores sol er brændpunkt for,

og de udgør, som vi kan se, en kosmisk trekant. Inden for vores system er der flere af den slags trekanter på forskellige udviklingstrin. Alt efter de forskellige systemers forbindelse med hinanden kan deres kraft strømme fra system til system, og på den måde bliver livsenhederne på de forskellige stråler eller kraftstrømme midlertidigt blandet med hinanden. I alle disse trekanter (kosmiske, systemiske, planetariske og menneskelige) repræsenterer to af punkterne hver sin pol, mens det tredje punkt repræsenterer ligevægten, syntesen eller sammensmeltningen. Det må man huske, når man studerer både de makrokosmiske og mikrokosmiske trekanter, for det forklarer forskellighederne i manifestation, former og egenskaber.

Her kan vi gøre opmærksom på en overensstemmelse, som måske vil kaste lidt lys på spørgsmålet for dem, der har øjne at se med:

Da venussystemet er i sin 5. runde var det 5. eller manasiske princip koordineret og udviklet. De 4 mindre manasiske aspekter var samlet til en enhed, og dermed havde det buddhiske aspekt fået et udtryksmiddel i form af det færdigudviklede 5. aspekt. Vores himmelske menneske vil i 5. runde have nået et tilsvarende udviklingstrin, og da vil det 5. princip, med hensyn til menneskeenhederne, ikke længere være genstand for dets opmærksomhed.

5 aktivitetsstadier markerer udviklingen og anvendelsen af tankeprincippet. Der er 3 stadier, hvor der udvikles, og 2 hvor det, der er udviklet, bruges. Det er for kompliceret en udreg-

ning at gå ind i her, og den kan kun udføres af en indviet, for den kræver evnen til at studere det forrige solsystems cykler. Men man kan sige, at det (efter mikrokosmos på planeten Jorden at dømme) er nøjagtig, hvad man kunne forvente. Mennesket [side 371] udviklede manas i 3., 4. og 5. rodrace i denne runde og bruger det til udviklingen af intuitionen og den højere bevidsthed i 6. og 7. runde. Når en planetlogos inkarnerer i en kæde, udtrykker han, i en runde gennem sine 7 centre eller kloder, manas på 3 kloder og bruger det til specielle formål på de 2 sidste. Det er en cyklus, som er mindre end den, hvor vi betragter de 7 kæder som hans 7 centre. Disse ord er valgt med omhu. Jeg siger ikke »udviklede manas«, for han fremkaldte blot det, der var latent. Man må huske, at ligesom planerne i et solsystem har forskellige funktioner, vibrerer med forskellige frekvenser og tjener deres egne specielle formål, følger kloderne et tilsvarende princip:

- a. Klode 1 repræsenterer den endelige tilbagetrækning og oprindelse. Den er manifestationens første klode.
- b. Klode 2 er det første hylster, et himmelsk menneske iklæder sig.
- c. Klode 3, 4 og 5 er dem, hvor det viser, at det besidder det manasiske princip.
- d. Klode 6 og 7 er dem, hvor det manifesterer buddhi gennem former, der er bygget ved hjælp af det manasiske princip.

Dette gælder i større målestok også for en kæde.

Den avancerede studerende kan udarbejde en interessant overensstemmelse af en meget okkult natur i forbindelse med de 7 planetsystemer. Der er 2, der primært kan betragtes som arketyper, 3 hvor manas er manifesteret, og 2 hvor buddhi allerede er udtrykt manasisk. Af disse to er Venus det ene, og derfor har vi de 3 og de 2, tilsammen 5 planetsystemer, der legemliggør

de 5 kumaraer, som er Brahma.³⁶ [side 372]

Ligesom Venus er negativt polariseret i forhold til jordsystemet, er Plejadernes 7 stjerner negativt polariseret i forhold til vores 7 planetsystemer.

Her kan stilles et yderst relevant spørgsmål. Vi kunne (i forbindelse med at Venus og Plejaderne er negativt polariseret) spørge, hvorfor de betegnes som negative, når de er donorer og ikke modtagere, for at være negativ er jo at være modtagende. Det er rigtigt, men når spørgsmålet opstår i vores bevidsthed, er det på grund af manglende information og deraf følgende misforståelse. Venus kan have haft meget med overførslen af den impuls, der via venus-kæden i vores system førte til store begivenheder på Jorden, at gøre, men *vores planetsystem gav på en gådefuld måde mere end det modtog*, selvom gaven ikke havde samme karakter. Indstrømningen af venusisk indflydelse i vores kæde og på vores planet, med den efterfølgende stimulering af visse grupper i det 4. skabende hierarki, det menneskelige, fremkaldte en parallel begivenhed af endnu større omfang i venussystemet. Den påvirkede det 6. hierarki, et af venussystemets devahierarkier. Impulsen udgik fra vores 6. kæde (eller den 2., afhængig af synsvinklen) og påvirkede en tilsvarende kæde i venussystemet. Størrelsesforskellen fremgår af det faktum, at i vores tilfælde blev *kun én klode* påvirket, mens vores systems indflydelse på venussystemet var sådan, at *en hel kæde* blev stimuleret. Det var resultatet af den positive polaritet hos jordsystemets himmelske menneske.

Derfor kan vi, hvis vi udvider begrebet, notere os det faktum, at vores himmelske mennesker, via deres 7 systemer, transmitterer til Plejadernes 7 stjerner. Men vores solsystem er negativt polariseret i forhold til solen Sirius, der påvirker hele vores system psykisk via de 3 syntesesystemer, Uranus,

---

³⁶ Studerende må omhyggeligt skelne mellem *Brahmas 5 tankefødte sønner*, de 5 egentlige kumaraer, og deres repræsentanter på vores jordklode, de der omgiver Sanat Kumara, som (esoterisk set) kan siges at repræsentere sig selv.

Neptun og Saturn, hvor sidstnævnte, Saturn, er brændpunkt for transmissionen af kosmisk manas til alle 7 planetsystemer.

4. Manas og jordkæden

Vi har reduceret vores overvejelser af det første punkt, oprindelsen til kosmisk og systemisk manas, til nogle faktorer vedrørende vores kæde og (ganske kort) skitseret det større aspekt [side 373] af spørgsmålet. Først berørte vi emnet, kosmisk manas, i forbindelse med vores logos og de himmelske mennesker. Derefter betragtede vi det mere specielt i relation til de enkelte himmelske mennesker, og til sidst bragte vi det ned til det, der især vedrører os – manas og vores planetsystems himmelske menneske. Efter at være kommet så langt beskæftigede vi os med stimuleringen af manas i vores egen kæde, og så at den, i forbindelse med vores jord, kom:

Via venuskæden i vores eget planetsystem. Som resultatet af en stimulering, der udgik fra venussystemet. Fordi logoisk kundalini havde belivet en af de systemiske krafttrekanter, hvori Venus og Jorden (midlertidigt) udgjorde to punkter.

Det fremkaldte individualiseringen af de enheder, især i menneskehierarkiet, der udgør et bestemt center i Planetlogos' legeme.

a. Jordkæden og de inkarnerende monader. Efter flygtigt at have behandlet oprindelsen til kosmisk, systemisk og planetarisk manas, har vi nu nået et punkt, hvor det er muligt for alvor at beskæftige sig med jordkæden i jordsystemet og få et indtryk af oprindelsen til det manasiske princip *i den nuværende gruppe inkarnerende egoer*, enheder i det 4. skabende hierarki. Her er det nødvendigt for de studerende at huske, at kun én gruppe i det 4. hierarki blev påvirket af indstrømmingen af manas i 3. rodrace, og at der derfor er enheder fra to

grupper i inkarnation på planeten på nuværende tidspunkt: en gruppe som modtog den manasiske impuls i denne verdensperiode, og en anden gruppe der modtog impulsen i forrige kæde. Sidstnævnte gruppe inkarnerer i alle dem, som betræder prøvevejen, regnes for racens fremskredne enheder og betragtes som notabiliteter blandt mennesker. En stor del af uroen i verden kan føres tilbage til forskellen på de to grupper. Denne forskel ligger i følgende faktorer, som det af hensyn til klarheden kan være klogt at opregne: [side 374]

Det faktum at grupperne udgør forskellige centre i et himmelsk menneskes legeme.

Forskellen i individualiseringsmåde.

De to centres divergerende vibrationstakt.

Det faktum at i hver kæde tager den planetariske logos en bestemt indvielse, påvirker bestemte centre og bringer på den måde bestemte mindre væsener i inkarnation.

Når de studerende beskæftiger sig med dette emne, må de se det under forskellige synsvinkler – nogle let tilgængelige og andre temmelig fjerne for os på nuværende tidspunkt. Men det okkulte faktum, den engelske digter Pope formulerede som: »Det bedste studieobjekt for menneskeheden er mennesket«, er indarbejdet i udforskningen af alle disse umådelige cykler.

Den kosmiske synsvinkel. Den omfatter studiet af Sollogos' plads i sin større sfære, ekstrasystemisk psykologi og astronomi, forholdet mellem vores system og andre konstellationer og vores vej på den mægtige himmelbue. Den vedrører de forskellige soles forhold til deres kredsede drabanter og planeternes forhold til hinanden. Den har relation til studiet af deres individuelle polarisering og vekselvirkning med deres polære modsætning. Den vil føre de studerende ind i den logiske spekulations regioner og til studiet af den kosmiske elektricitet og universelle tiltrækningslov, men endnu er den langt uden for selv de mest fremskredne studerendes rækkevidde og vil først blive til en videnskab (med formsprog

og lærebøger, hvis man kan sige det sådan) i sidste del af næste runde.

Den systemiske synsvinkel. Den beskæftiger sig med de himmelske menneskers plads i det logoiske legeme, deres samspil med og klare afhængighed af hinanden, og de cykler, hvori de hver for sig eller parvis modtager logoisk kraft. Den indebærer studiet af solsystemet som en enhed, Solens astronomiske forhold til planeterne og deres kredsløb omkring Solen. De systemiske trekanter vil efterhånden blive genstand for almindelige spekulationer, derefter for videnskabelige undersøgelser og verificering og til sidst blive betragtet som etablerede kendsgerninger – men tiden er endnu ikke inde. Man vil studere de forskellige planetsystemers polaritet, og oplysninger, som nu kun [side 375] gives til indviende af 3. grad, vil i sidste instans blive eksoteriske. Med tiden vil informationer som:

- a. Planetsystemernes belivelse,
- b. Vekselvirkningen mellem to systemer,
- c. En planetlogos' inkarnationsperioder på det fysiske plan,
- d. Den planetariske logos' indvielse,

blive sat i system. Men indtil videre er det ikke muligt at give andet end vage antydninger, der kun appellerer til de åndelige og intuitive. I begyndelsen af næste runde vil man få en større viden om og interesse for dette emne.

Den planetariske synsvinkel. Den vedrører det enkelte planetsystems historie og et bestemt himmelsk menneskes bevidsthed og udvikling. I den forbindelse må den studerende prøve at opfatte planetsystemet som en enhed, som et samlet legeme med sine 7 centre og 49 kloder, og med den trekant der dannes mellem dem. De enkelte kæder er enten

genstand for planetarisk stimulering,
inkarnationssfære for en planetlogos,
på vej mod objektivitet,
manifesteret, eller
på vej mod formørkelse.

Endnu er det umuligt for den almindelige tænker at have dette synspunkt, for det indebærer en bevidsthedsudvidelse, der er uopnåelig for mennesket. Men ikke desto mindre er det nyttigt at forsøge at forstå det, for det giver mennesket en målsætning og sætter det i stand til at udvide sin nuværende opfattelse.

Kædesynsvinklen. Den gør hele idéen mere plausibel og er allerede blevet præsenteret for den studerende i 3. og 4. bind af *Den hemmelige lære*. Den reducerer emnet til de 7 kloder i den kæde, han er en, om end mikroskopisk, del af. Hans interesseområde er kloderne, som de fungerer i *tid*, deres samspil og den rolle, hver af dem spiller i et himmelsk menneskes store cyklus. F.eks. har, i den nuværende jordkæde som står os nærmest, den 4. klode altoverskyggende interesse, for så vidt [side 376] som den er det faste fysiske redskab for en planetarisk logos i objektiv inkarnation. Alligevel må man ikke glemme, at selvom han manifesterer sig objektivt på denne måde, legemliggør han også hele kæden og planetsystemet. Måske kan vi afklare idéen for den studerende, hvis vi siger, at:

Et planetsystem som helhed svarer til monaden, eller dens auriske æg, i forbindelse med et menneske og dets 49 cykler.

*En kæde*³⁷ som helhed svarer til et menneskes egoiske legeme, dvs. kausallegemet med sine 7 store cykler der er omtalt andre steder i denne bog og hentydet til i flere okkulte værker.

En klode med sine 7 racer svarer til en bestemt række inkarnationer i forbindelse med et menneske, inkarneret eller diskarneret, for det er ikke alle kloder, der er fysisk manifesteret.

En fysisk klode i en kæde svarer til en bestemt fysisk inkarnation af et menneske. Planetlogos tager fysisk form i sin planet, er dens liv og realiserer gennem den sin hensigt.

En rodrace svarer til en af de »7 roller«, dværgen, mennesket, spiller (som Shakespeare udtrykker det). I en rodrace lever et himmelsk menneske simpelthen sit liv og gør sine erfaringer i relation til det store arbejde med at udvikle buddhi eller samlet aktivitet (for buddhi er gruppernes samlende princip), og mens det erfarer og udvikler sig, farver det alle sine legemsceller med sin vibration. For et menneskes vedkommende er legemscellerne (de fysiske celler) involutionsnære liv, der er besjælet af 3. logos og samarbejder med 2. logos. I en planetlogos' tilfælde er legemscellerne evolutionsnære liv (deva- og menneskeenheder), som er besjælet af 2. logos' liv, samarbejder [side 377] med 1. logos og bruger 3. logos' aktiviteter med henblik på manifestation.

---

³⁷ *Kæde* – en række på 7 kloder eller verdener, der udgør evolutionsfeltet i en planetarisk cyklus eller manvantara. De 3 første kloder – der normalt kaldes A, B og C – danner en nedadgående bue, og det tungeste fysiske stof nås i den 4. klode, D, som Jorden er et eksempel på. Den 5. klode, E, på den opadgående bue (svarende til C på den nedadgående bue) hører normalt hjemme på astralplanet, mens den 6. og 7. klode, F og G, (svarende til B og A på den nedadgående bue) befinder sig på henholdsvis rupa og arupa trinene af mentalplanet. De er altså usynlige for det almindelige øje.

Efter at vi nu har gjort rede for disse forhold, skulle den rolle, jordkæden og jordkloden spiller i jordsystemets planetariske logos' evolution, være klarere for den studerende.

Hjulet drejer, og gennem sin drejning gør det en af sine 7 kloder objektiv eller bringer det mægtige væsen, hvis liv besjæler hele planetsystemet, i manifestation på det fysiske plan. Men man må huske, at ligesom mennesket er handicappet af sit fysiske legeme og ude af stand til at udtrykke hele sin egoiske bevidstheds indhold gennem det, er et himmelsk menneske, når det tager et fast fysisk redskab til sig i en eller anden kæde, også handicappet og ude af stand til at udtrykke sit livs fulde skønhed eller sin manifesterende bevidstheds pragt på den klode. ([Diagram VII](#)).

Her kan det i forbindelse med vores systems planetariske logos siges:

- a. At han er i fysisk inkarnation.
- b. At han er halvvejs gennem sin løbebane på den kosmiske indvielsesvej og altså vil tage 4. indvielse i denne kæde. Derfor kan denne klode med rette betragtes som sorgens og smertens klode, for gennem den underkaster vores planetlogos sig det, mystikerne kalder »korsfæstelsen«.
- c. At cellerne i hans legeme – de celler hvorigennem han føler, sanser og oplever – i denne verdensperiode bliver sønderrevet af smerte og lidelse, for bevidstheden i centret af legemet tilhører ham, mens det er cellerne, der har evnen til at lide, så han gennem dem kan lære betydningen af systemisk lidenskabsløshed, skabe distance til alle former og al stoflig substans og i sidste instans finde åndens befrielse på stoffets kors.

Det samme kan siges om en sollogos, og det giver følgende interessante punkter: [\[side 378\]](#)

Sollogos har 9 indvielser som målsætning, idet den 3. kosmiske indvielse er hans mål.

Vores planetlogos har 7 indvielser som målsætning, idet den 2. kosmiske indvielse er hans mål.

Mennesket har 5 indvielser som målsætning, idet den 1. kosmiske indvielse er dets mål.

Hvis vi forbinder dette med det, der tidligere er sagt om indvielse og solen Sirius, har vi et fingerpeg om den tredobbelte kosmiske vej.

b. Det 4. rige og det planetariske hierarki. På nuværende tidspunkt har den, der omhyggeligt studerer læren, allerede opfattet og forstået forskellige faktorer. Han er klar over, at mødet mellem ånd-stof og tankesind, eller manas, fandt sted i 3. rodrace, og at den rent menneskelige familie begyndte at inkarnere på Jorden fra det tidspunkt. Han ved, at dette blev fremkaldt af nogle store væseners ankomst og legemlige tilstedeværelse, og han har lært, at disse væsener kom fra Venuskæden, at de udnyttede forskellige sammenfaldende omstændigheder, påtog sig ledelsen af planeten og grundlagde det okkulte hierarki. Han ved også, at nogle af dem er blevet i kæden, mens resten er vendt hjem til deres udgangspunkt. Det opsummerer i alt væsentligt vores nuværende viden. Lad os nu ganske kort uddybe den, rette visse fejlfortolkninger og give et par nye oplysninger. Dem kan vi opstille på følgende måde:

For det første må den studerende være opmærksom på:

- a. At begivenheden var udtryk for den planetariske logos' tilegnelse af et fysisk redskab og derfor helt bogstaveligt var avatarens ankomst.
- b. At begivenheden blev fremkaldt af en bestemt systemisk overensstemmelse, der omfattede:

Solsystemets venussystem.

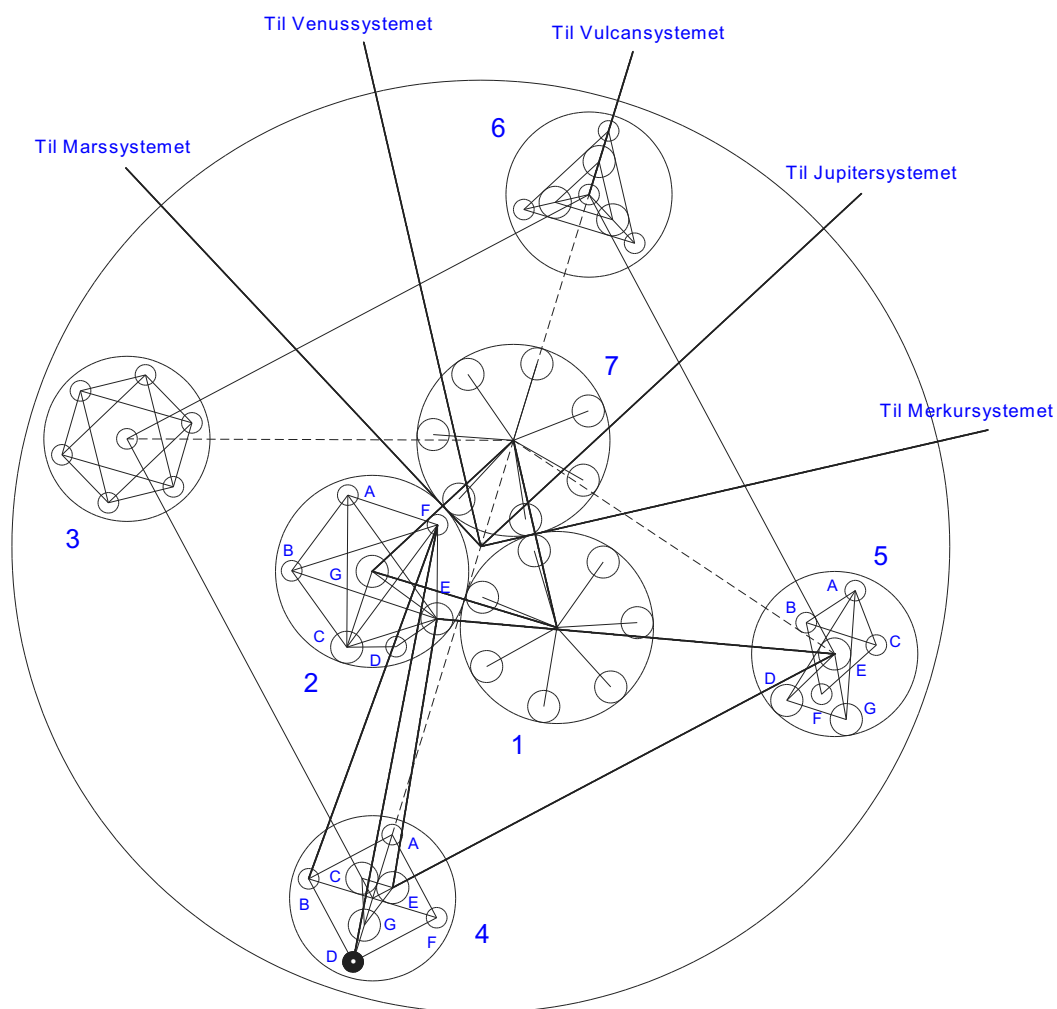
Jordsystemets venuskæde.

Jordkædens venusklude.

[side 379]

Diagram VII

Jordsystemet, nr. 4 - detalje af diagram VI, det syvfoldige solsystem

1. Første kæde (Neptun)
2. Anden kæde (Venus) - E: Merkur
3. Tredje kæde (Saturn)
4. Fjerde kæde (Jord) - B: Venus, D: Jord, E: Merkur
5. Femte kæde (Merkur) - E: Merkur
6. Sjette kæde (Mars)
7. Syvende kæde (Jupiter)

[side 380]

- c. At Planetlogos ikke kom fra venussystemet men fra venus-kæden i sit eget system, jordsystemet. På grund af denne systemiske overensstemmelse kunne logoisk kundalini nu strømme gennem en bestemt trekant med Venus og Jorden som to af punkterne. Det førte til en vibrationsforøgelse og satte vores planetsystems himmelske menneske i stand til at tage en mindre indvielse og begynde på forberedelserne til en større indvielse.

Dernæst må vi også huske, at når vi beskæftiger os med dette spørgsmål, må vi ikke alene opfatte det som det påvirker vores klode og dens nuværende menneskehed, men også se det fra det systemiske og kosmiske synspunkt eller i relation til dets betydning for en planetlogos og en sollogos. Det er et faktum, at denne begivenhed ikke blot var resultatet af, at Jordlogos tog en mindre indvielse, men også af, at venussystemets planetariske logos tog en større indvielse i sin 5. kæde. For Sollogos' vedkommende var den en følge af, at et af hans centre blev stimuleret, og at ilden strømmede gennem den førnævnte trekant.

Det er blevet sagt, at der kom 104 kumaraer fra Venus til Jorden, men egentlig er antallet 105 når den samlende enhed, verdens herre, tælles med. De 3 aktivitetsbuddhaer er stadig hos ham. Jeg vil gøre opmærksom på den dobbelte betydning af betegnelsen »aktivitetsbuddha«, idet den bekræfter det faktum, at væsener på deres udviklingstrin er aktiv kærlighedsvisdom og legemliggør to af aspekterne. De 3 aktivitetsbuddhaer svarer til treenighedens 3 personer.

Disse væsener er delt i 3 grupper med 35 i hver, og de legemliggør Planetlogos' 3 større centre, de 3 grupper vi kender som de »3 departementer«. For det må understreges, at hvert departement udgør et center: [side 381]

- a. Hovedcentret. . . . . Regeringsdepartementet.
- b. Hjertecentret. . . . . Undervisningsdepartementet.
- c. Halscentret. . . . . Mahachohanens departement
som er de 4 mindre centres syntese,
ligesom den 3. stråle er de 4 mindre strålers syntese.

Kumaraerne (eller deres nuværende stedfortrædere) kan også deles i 7 grupper, der svarer til de 7 stråler, og de er livet i det center de står for. Derfor udgør 15 af disse væsener (igen de 10 og de 5) et center i den planetariske logos' legeme, og de 3 omtalte kumaraer (som hver for sig er femfoldige og dermed tilsammen 15) er de væsener, der besjæler det bestemte center, som er involveret i det himmelske menneskes kommende indvielse, og som menneskeenhederne på nuværende tidspunkt og i denne større cyklus tilhører.

Et andet faktum, vi må være opmærksomme på i forbindelse med disse store væsener, er, at de i deres 7 grupper udgør:

- a. Brændpunkter for den kraft eller indflydelse, der udgår fra de andre solcentre eller planetsystemer.
- b. Det okkulte hierarkis 7 dele.

Ligesom det himmelske menneske findes de i æterisk stof og er helt bogstaveligt store hjul eller centre af levende ild, manasisk og elektrisk ild. De beliver det himmelske menneskes legeme og holder alting sammen i en objektiv helhed. De udgør en planetarisk trekant i kæden og beliver hver især en klode.

På dette stadium er det ikke tilladt at meddele offentligt:

Hvilken stråle eller logoisk udstrømning, vores planetlogos legemliggør.

Hvilket center i solsystemet, jordsystemet er.

Hvilket planetsystem, der er vores polære modsætning, eller hvilket himmelsk menneske, der er nærmest knyttet til vores.

Hvilket center i sit legeme, Planetlogos på nuværende tidspunkt er ved at belive. [side 382]

Som man vil forstå, er disse punkter for farlige at afsløre, og de studerende, hvis intuition sætter dem i stand til selv at skaffe sig oplysningerne, vil se det nødvendige i at holde dem for sig selv.

c. En forudsigelse. Før vi går videre med vores emne, kan vi benævne de forskellige kæder i jordsystemet. Men i den forbindelse må vi være opmærksomme på det faktum, at der kun er tale om navne, som man for klarhedens skyld har givet kæderne og kloderne. Efterhånden som emnet bliver studeret i større omfang, vil det ganske givet vise sig at være klogere at kalde kæderne ved deres nummer, og opgive de navne der bruges nu:

1. Neptun.
2. Venus.
3. Saturn.
4. Jorden.
5. Merkur.
6. Mars.
7. Jupiter.

Her er det nødvendigt at benytte lejligheden til at give den studerende en advarsel med hensyn til de diagrammer, der er indsat i afhandlingen ([diagram VI](#), s. 369 og [diagram VII](#), s. 379, o.a.).

De viser blot én cyklus i den logoiske evolution og dækker kun den nuværende større periode, som vi er involveret i. De kan i store træk siges at omfatte den periode, der begyndte i midten af 3. rodrace i denne runde og fortsætter indtil den periode, som kaldes »dommedag« i den kommende 5. runde. Til den tid vil vores planetlogos have opnået den indvielse, der er hans nuværende mål. Venussystemets 5. runde vil nærme sig afslutningen, og systemet vil begynde at blive formørket, inden dets liv overføres til den synteseplanet, det

er forbundet med. Merkur vil kulminere og sammen med Mars og Jorden danne en systemisk trekant. Her taler vi om *planetsystemer* og ikke kæder.

Der er en anden trekant i jordsystemet, vi må være opmærksomme på. Den består af »jordkæden«, venus-kæden og merkurkæden, [side 383] men vedrører udelukkende vores planetariske logos' centre. I næste runde vil der komme en systemisk formation af stor betydning, og den vil bringe 3 planetsystemer:

Jordsystemet,
Mars,
Merkur,

i en sådan position i forhold til hinanden, at der sker følgende:

1. Der bliver dannet en systemisk trekant.
2. Logoisk kundalini vil cirkulere frit mellem disse 3 punkter.
3. Et stort logoisk center bliver belivet og den logoiske kundalinis opmærksomhed vendt fra den trekant, der er ved at blive dannet nu (Jorden, Venus og et system hvis navn, det er klogt at tilbageholde), til den anden.
4. En helt ny gruppe mennesker vil begynde at inkarnere i vores jordsystem. Til den tid er 3/5 af den nuværende menneskehed på prøve- eller indvielsesvejen og har helt klart deres bevidsthedscenter på mentalplanet, mens 2/5 stadig er fokuseret på astralplanet. Disse 2/5 vil midlertidigt gå i pralaya, inden de overføres til et andet planetsystem, idet jordsystemet ikke længere kan give dem egnede vækstbetingelser.
5. Der vil komme væsener fra Mars til Jorden og dér finde de fornødne udviklingsmuligheder.
6. Merkurs liv vil begynde at blive samlet og overført til sin synteseplanet. I Merkurs tilfælde er denne planet ikke Saturn men et af de to andre, højere centre.
7. Der vil komme en periode med planetariske stridigheder

på mentalplanet i forbindelse med »dommedag« eller det punkt, hvor vores himmelske menneske når sit mål, og det er stridigheder, som vil få den nuværende uro i verden til at synes ubetydelig. Som førnævnt har den nuværende kamp haft til formål at afprøve, i hvor høj grad væsenerne i de nulevende menneskeformer kan bruge deres mentale aspekt og ved hjælp af *tankekraften* hæve sig over følelse eller smerte. I 5. runde vil kampen stå mellem det højere og lavere tankesind, og slagmarken [side 384] vil være kausallegemet.³⁸ Den kamp, der nu udkæmpes på planeten, står mellem nogle få egoer (eller de mange racers ledere, som på grund af deres egoiske polarisering naturligt indtager en førende position) og

---

³⁸ *Kausallegemet*. »Denne indflydelse eller kraft, dette resultat, eller hvad man nu vil kalde det, af menneskets tidligere handlinger danner ligesom et frø, hvorfra planten vokser op og giver god eller dårlig frugt, som skal spises af mennesket i dets næste tilværelse (Vishnu Purana I, XIX, 5). Dette frø kaldes teknisk karana sarira, kausallegemet (Paingala Upanishad II), fordi det er årsag til menneskets glæde eller lidelse. Karana sarira består af menneskets 5. kosa (anandamaya) og hænger sammen med sjælen, så længe den indhyller sig i det grove eller fine legeme (sthula eller sukshma sarira), men forsvinder helt, når den befrier sig for de to pågældende legemers lænker, for da har sjælen nået sin egentlige renhed og brænder på en måde ethvert spor af sin forbindelse med legemet op, inklusive dette kausallegeme (karana sarira). Det sker, når sjælen forberedes til den endelige befrielse, moksha. Indtil da, er karana sarira, frøet, resultatet af tidligere handlinger, naturligvis virksomt og har en stor og dominerende indflydelse på menneskets handlinger.« – *The Theosophist*, bind VII, III, s. 59.

»Et almindeligt menneske vil gennem vasana (aroma eller lugt) gentage (i jagra, vågentilstanden) den gamle historie, drømt i en længst forsvunden drøm. Den, der ved at undersøge selvets sande natur har skaffet sig virkelig kundskab, vil også udtrykke sig og alligevel aldrig blive chidabhasa (afspejlingen af atma i karana sarira, som er uvidenhedens redskab). *Den, der er blevet et himmelsk væsen, vil ikke desto mindre blive kaldt 'menneske', indtil det kausallegeme, som (gennem pragnas eller visdommens fødsel) allerede er afgået ved døden, er helt fortæret af den dominerende visdomsild*« (Kaivalyanavanita, II, 31). »Gennem den sande visdoms fineste ild vil avidyalegemet (dvs. kausallegemet) blive til aske« (Kaivalyanavanita, I, 98). – *The Theosophist*, bind VIII.

mange personligheder, der drives ind i malstrømmen gennem grupperelationer. Den er ifølge sagens natur forfærdende og fører til omfattende ødelæggelser af formen. Men da kampen i 5. runde foregår på mentalplanet, vil den stå mellem egoer og egoiske grupper, der hver især arbejder bevidst og med intellektets hjælp prøver at opnå visse grupperesultater. Den vil føre til åndens sejr (endelige sejr) over stoffet og uddrivelsen af visse grupper, som endnu ikke kan gøre sig fri af stoffets lænker, og som foretrækker fangenskab for åndens liv. Den vil markere begyndelsen til vores [side 385] planetsystems formørkelse og den gradvise overgang til pralaya i de resterende 2½ runde i vores 7 kæder som helhed. Det er et interessant okkult faktum, at vores jord egentlig skulle være i sin 5. runde, sideløbende med venussystemet, men månekæden i vores planetsystem var en midlertidig forsinkelse af det himmelske menneskes evolutionsproces. Den førte til en midlertidig nedsættelse af dets aktiviteter og »spild af tid«, hvis man i al ærbødighed kan tillade sig at bruge et sådant udtryk. De mørke herrer eller stoffets iboende kræfter havde succes for en tid, og først i den nuværende kædes 5. runde vil de blive endeligt besejret. Venussystemet havde også sin slagmark, men dette planetsystems planetariske logos overvandt modstandskræfterne, besejrede stofformerne og kom på den måde i en position, hvor han, da tiden var inde, kunne give vores jordsystem en tiltrængt impuls eller vibrationsforøgelse. Det faktum, at der i den nuværende kædes 3. rodrace blev tilkaldt hjælp udefra, og at udviklingen af manas fremkaldte avatarens individualisering i fysisk form, må omhyggeligt overvejes. Drevet af sin egen iboende manasiske impuls tog den guddommelige manasaputra, verdens herre, selv form og blev på en gådefuld måde hjulpet af et andet systems himmelske menneske, hvis samarbejde var nødvendigt.

d. En opsummering. Vi har studeret oprindelsen til manas, og først så vi, at det er et væsens aktive intelligente vilje, og derefter at denne vilje påvirker alle mindre liv, som udvikler sig cyklisk i dette aktivt villende væsens legeme. Det gælder alle væsener fra Logos og nedefter. Måske kan det opsum-

meres på følgende måde:

Oprindelsen til manasisk aktivitet *i solsystemet* er det store kosmiske væsen, der legemliggør vores sollogos og 6 andre sollogoi, som tilsammen udgør de 7 centre i dets legeme.

Oprindelsen til manasisk aktivitet *i planetsystemerne* er det kosmiske væsen, vi kalder Sollogos. Han er den aktive styrende intelligens, der arbejder målbevidst gennem sine 7 centre.

Oprindelsen til det manasiske princip *i et planetsystem* er det mindre kosmiske væsen, vi kalder en planetlogos. Han virker gennem sine 7 kæder, på samme måde som Logos virker gennem sine 7 planetariske centre. Her er det interessant at bemærke, [side 386] at når Sollogos bliver manasisk tilskyndet til at realisere en af sin større kildes hensigter ([DEN OM HVEM INTET KAN SIGES](#)), vil han ofte stimulere et af sine egne centre alt efter den pågældende hensigt. Det skete ved dannelsen af den trekant, hvori Jorden og Venus er to punkter, og det stimulerede disse to systemers himmelske menneske til at tage indvielse og fik vores planetariske logos til at danne en mindre trekant inden for sin egen aktivitetssfære, en trekant som resulterede i, at han tog en mindre indvielse og gav dyremennesket den manasiske impuls. Sådan blev den gruppe monader, der udgør et bestemt center, drevet til objektiv aktivitet.

På samme måde er mennesket, mikrokosmos, den manasiske impuls og oprindelsen til aktiv intelligent vilje for alle cellerne i sit trefoldige legeme – astralt, mentalt og fysisk. Det er den styrende intelligens og kilden til alle aktiviteter og bestræbelser inden for sin omkreds, og ligesom de tilsvarende større sfærer, en sollogos og en planetlogos, virker det gennem 7 centre.

Nu har vi sporet oprindelsen til manas så langt, som det er muligt på nuværende tidspunkt. Manas' mysterium ligger i selve eksistensen. Det rummer livets hemmelighed og skjuler og tilslører de væsener, hvis fremtrædende egenskab og kendetegn det er. For det lille væsen, vi kalder et atom i et menneskes fysiske legeme, er tænkeren i kausallegemet, dets

styrende intelligens, lige så dunkel og ukendt, som Logos er for tænkeren, mennesket selv. Ikke desto mindre er analogien korrekt.³⁹ [side 387] F.eks. vil menneskets fysiske legeme, hvis vi betragter det som en helhed bestående af mange mindre liv, lide eller trives, alt efter om dets styrende intelligens optræder med visdom-kærlighed eller ej. Det manasiske princip sætter alt, hvad der sker i menneskets aura, i gang, og om det lider eller udvikler sig afhænger af, hvordan dette princip bruges.

Det samme kan i al ærbødighed siges om Sollogos' legeme, et system, og Planetlogos og hans system.

II. MANAS' POSITION

1. Manas og karma.

Efter at have set at *manas er et væsens intelligente hensigt, der kommer til udtryk i aktiv objektivitet*, og efter at have berørt nogle af disse væseners indbyrdes forbindelse, er det nu muligt at forestille sig det manasiske princip sande position i alle tre tilfælde, selvom det måske kun bliver en flygtig og tåget forestilling. Hele dette princip mysterium skjuler sig i to fundamentale faktorer:

---

³⁹ *Former*. »Alt i alt belærer *Atharva Vedaen* os om det princip, der ligger til grund for såvel verdensprocessen som atomprocessen – en miniatureverden. Om det er 'verdensprocessen' eller 'atomprocessen' afhænger af taleren og hans synspunkt. Da alle mantraerne i denne veda afspejler verdensprocessens funktioner, åbenbarer den erkendelse inden i erkendelse, erindring inden i erindring, kraft inden i kraft, verden inden i verden, faktum inden i faktum, handling inden i handling, pligt inden i pligt, synd inden i synd, individualitet inden i individualitet, som alle hæver og sænker sig fra hvert eneste punkt i universet, endeløst, uophørligt. Atomer danner molekyler, molekyler forbindelser, forbindelser celler, celler væv, væv organer, organer legemer, legemer samfund, samfund klasser og racer, klasser og racer riger, flere riger en planet, planeter et solsystem, solsystemer et større system og så videre i det uendelige. Ingen steder er der udelelig enkelhed, ingen steder endelig kompleksitet. Alt er relativt.« – *Bhagavan Das: Pranava Vada*, s. 334-335.

Den sekstakkede stjernes omdannelse til den femtakkede stjerne.^{40 41}

Karmas herrer der er de eneste, som modtager de mentale hensigter fra det **KOSMISKE VÆSEN**, der omslutter vores sollogos med sin bevidsthed.

Derfor vil der blive kastet en strøm af lys på intelligensprincippetets natur, når den esoteriske side af astrologi og mysticismens geometri er blevet studeret, og der er skabt en forbindelse mellem de to videnskaber. Når de indre mekanismer i loven om årsag og virkning (den lov hvormed lipikaherrerne styrer alle deres aktiviteter) bliver forstået bedre, da og først da vil menneskenes sønner få noget ud af at studere manas' plads i evolutionsplanen. På nuværende tidspunkt må vi nøjes med at gøre opmærksom på den vej, der må betrædes, før dette dunkle emne kan afklares, og antyde forskellige forskningslinjer, som (hvis de følges ihærdigt og videnskabeligt) vil give den studerende en [side 388] omfattende viden som belønning. Så længe intuitionen ikke er mere udviklet hos det almindelige menneske, vil manasprincippet selv udgøre en hindring for en klar forståelse af det.

2. Manas og karmisk hensigt.

Hvis den studerende gør sig klart, at manas og intelligent hensigt praktisk talt er synonyme betegnelser, vil det umiddelbart fremgå, at karma og lipikaherrernes aktiviteter er involveret i spørgsmålet. Det vil også være klart, at først når

---

⁴⁰ Det er interessant at bemærke overensstemmelsen mellem disse 6 kræfter og hinduifilosofiens »shaktier«. *Den hemmelige lære* siger, at de 6 er naturens 6 kræfter – H.L. 1, 319.

Hvad er disse 6 kræfter?

- a. De er energiformer.
- b. De er en planetlogos' dynamiske egenskab eller kendetegn.
- c. De er et himmelsk menneskes livskraft, som ledes i en bestemt retning.

det lavere tankesind er forvandlet til abstrakt eller højere tankesind og derfra til intuition, bliver mennesket i stand til at forstå manas' betydning. Vi vil måske spørge, hvorfor det må være sådan. Det er fordi, det abstrakte tankesind er det middel, hvormed det pågældende væsen formulerer sine planer og hensigter i kosmiske sfærer. Disse planer og hensigter (som er undfanget i det abstrakte sind) krystalliseres i løbet af evolutionen til [side 389] konkrete former ved hjælp af det konkrete sind. Det, vi kalder det arketyperiske plan i forbindelse med Logos (det plan, hvorpå han udformer sine idealer, aspirationer og abstrakte begreber), er den logoiske parallel til mentalplanets atomare, abstrakte trin, hvorfra menneskeåndens impulser og hensigter udgår, de hensigter der i sidste instans tvinger mennesket ned i objektiv form som en parallel til den logoiske manifestation. Først kommer

---

De 6 »shaktier« er:

1. Parashakti – ordret den højeste kraft, energi og udstråling i og fra stof.
2. Jnanashakti – intellektets eller tankesindets kraft.
3. Ichchhashakti – viljestyrke eller kraft, der fremkalder manifestation.
4. Kriyashakti – kraften, som materialiserer idealet.
5. Kundalinishakti – kraften, som tilpasser indre relationer til ydre.
6. Mantrikashakti – den latente kraft i lyd, tale og musik.

Disse 6 sammenfattes af deres ophav, den 7.

⁴¹ *Den hemmelige lære* siger, at det er på grundlag af hierarkierne og det rigtige antal af disse væsener, at universets mysterium er opbygget.

- 10 – Linjen og cirklen, symbolet på de himmelske mennesker. – H.L. 1, 140.
De 10 er arupauniverset. – H.L. 1, 146.
De 10 er manifesteret eksistens. – H.L. 2, 135.
De 10 er summen. – H.L. 2, 100.
- 6 – Den sekstakkede stjerne, det subjektive liv og den objektive form overskygget af ånd – kraft eller energi, stof eller substans, og ånd.
De 6 er naturens 6 kræfter. – H.L. 1, 251.
De 6 himmelske mennesker. – H.L. 2, 75.
De 6 planer. – H.L. 1, 251.
De 6 er den dobbelte trekant. – H.L. 1, 164.

det abstrakte begreb, så det medium, der skal bruges til manifestation i form, og til sidst selve formen. Sådan er processen [side 390] for guder og mennesker, og i den ligger mysteriet om tankesindet og dets plads i evolutionen.

Lad os for klarhedens skyld tage mikrokosmos som illustration. Alle studerende må vide, at mennesket er ånd eller selvet, der virker gennem stof eller ikke-selvet ved hjælp af intelligens eller manas, og de må også være klare over, at konstateringen af dette faktum (der gælder en sollogos, et himmelsk menneske såvel som et menneske) indebærer visse følgeslutninger vedrørende selve manifestationen. En af disse slutninger er, at ved hjælp af dette manasiske princip bygges *form*. Derfor må hele emnet, bygmestrene, studeres – de væsener som legemliggør det universelle tankesind, som er det besjælende liv i formen, og som tilsammen udgør de guddommelige manasaputraer. I den okkulte forståelse af dette ligger hemmeligheden om den nære forbindelse mellem menneske- og devaevolutionen, idet mennesket (via det himmelske menneske, hvis legeme det er en del af) er kanal for Logos' hensigt, mens devaerne i alle deres højere grader er den tiltrækkende og sammenbindende faktor, der manipulerer stoffet og giver det form. Disse to er partnere, uundværlige for hinanden, og uden deres nære samarbejde ville dette

---

De 6 er objektivitetens symbol. – H.L. 4, 150.

De er manifestationens devaaspekt. – H.L. 1, 256.

5 – Femkanten, makaraen, den femtakkede stjerne. – H.L. 1, 254-255.

5 er en planetlogos' symbol. – H.L. 4, 142.

5 er mikrokosmos' symbol. – H.L. 4, 133-134.

5 er skabelsens symbol. – H.L. 4, 138.

Det er 2. og 3. logos forenet under evolution.

I sammensmeltningen af de 5 og de 6 har vi hele manifestationen, han og hun blandet i den guddommelige hermafrodit. Opsummering – H.L. 251-257 & 4, 135-136, 162-163.

Den 1. orden – de grundlæggende liv, ånd, selvet.

Den 6. orden – den objektive form, stof, ikke-selvet.

Den 5. orden – intelligens, manas, forholdet mellem.

objektive solsystem øjeblikkelig gå i opløsning, ligesom menneskets faste og æteriske legeme opløses, når ånden trækker sig tilbage, og bygmestrene standser deres arbejde.

Der er især 3 hierarkier, som er beskæftiget med objektiv manifestation i æterisk stof, nemlig det 4. eller rent menneskelige hierarki og det 5. og 6. hierarki eller devahierarkierne. De andre hierarkier opfylder andre formål i relation til åndens liv i højere former i de kosmiske ætere, men i forbindelse med vores nuværende emne er det disse 3 hierarkier, der arbejder på det kosmisk fysiske plans lavere trin, de underplaner vi kalder det mentale, astrale og fysiske plan. Når 5 og 4 er smeltet sammen, får vi 9, som står for en større indvielse, og når vi så lægger 6 til, får vi en af de førnævnte grupper, der legemliggøres af en kumara. Det markerer den endelige omdannelse af den sekstakkede stjerne til den femtakkede stjerne. Det er et stort mysterium og vedrører primært vores planetsystems himmelske menneske og kun sekundært grupperne i dets æteriske manifestationslegeme. [side 391]

Det er altså klart, at hvis al manifestation er legemliggørelsen af et kosmisk begreb i konkret *form*, er manas eller intelligens en grundlæggende faktor i processen og det middel, hvormed der skabes forbindelse mellem det abstrakte og det konkrete. Vi ved allerede, at det gælder i relation til mennesket, og det gælder i lige så høj grad kosmiske væsener. Efterhånden som mennesket nærmer sig mysteriets kerne, begynder det at indse, at dets evolutionsmål består i *bevidst* at bygge kanalen mellem de planer, som for det repræsenterer det abstrakte og ideelle, og de konkrete planer det normalt fungerer på. Denne forbindelseskanal er blevet kaldt, og er helt konkret, *vejen*. Mennesket bygger den:

Ved at anvende det manasiske princip bevidst.

Ved at hæve sig over de karmiske begrænsninger på de 3 lavere planer.

Ved at betragte stofformen eller personligheden som ikke-selvet og lære at beherske den.

Ved at udvide sin bevidsthed trin for trin, indtil den omfatter

de planer, det prøver at nå, og dermed bekræfte den okkul-
te sandhed, at man for at kunne betræde vejen selv må
blive vejen, og at antahkaranaen blot er en illusion. Tænk
over det, for det fører til oplysning for dem, der har øjne at
se med.

Efterhånden som mennesket udvikler sig og nærmer sig
målet, omdannes det til den femtakkede stjerne og til sidst til
den åndelige trekant. Mellem disse to stadier er der et gåde-
fuldt esoterisk stadium, hvor det omdannes til de 4 – denne
gang ikke den lavere firfoldighed, men 4 højere. Det bliver en
del af en okkult gruppes bevidsthed, den gruppe der hentydes
til forskellige steder, og som kommer lige efter de 3 logoi –
de 4 store maharajaer, karmas administratorer, den kosmiske
hensigts formidlere, der afspejles (men kun afspejles) i den
logoiske firfoldighed eller de 4 himmelske mennesker, som
(med deres syntese, det 3. himmelske menneske) legemliggør
logoisk manas. Disse 4 og deres syntese er det samlede mana-
siske aspekt, brahmaaspektet eller intelligens i aktivitet.
Karma virker gennem [side 392] manas, og først når den
seksstakkede stjerne (eller det samlede konkrete tankesind i
dets forskellige dele) bliver til den femtakkede stjerne, eller
det lavere optages i det abstrakte eller højere, bliver forvand-
lingen til de 3 eller den åndelige triade mulig via de 4 eller
formløse formidlere af karmisk hensigt. Sådan kommer befri-
elsen, sådan befris mennesket, og mikrokosmos kan *være*
uden nødvendigvis at skulle tage form. Her kan et vink i
forbindelse med mikrokosmos måske være til hjælp: Når
mikrokosmos har hævet sig over stoffets 3 verdener og er
blevet den femtakkede stjerne, indgår det i monadens eller
den rene ånds bevidsthed via det 4. plan eller buddhi. For
mennesket er det buddhiske plan den karmiske overgang. Her
begynder det bevidst at hjælpe et himmelsk menneske med at
afvikle sin karma, efter at det helt har afviklet sin egen karma
i de 3 lavere sfærer. Den studerende, hvis intuition er til-
strækkelig udviklet, kan selv finde frem til de planer, der for
et himmelsk menneske og en sollogos svarer til det buddhiske

plan. Det vil dog kun være muligt, hvis begreberne udvides, og de kosmiske planer også medtages.

Ud fra de idéer som er givet her, kan den studerende selv finde frem til nogle aspekter af manas' placering i kosmisk evolution. Det kræver et vist overblik og en betoning af *hensigten* med al aktivitet, hvad enten den er kosmisk, systemisk, planetarisk eller mikrokosmisk. Det er den guddommelige ild, der gennemtrænger alle former og driver dem til en bestemt adfærd og udvikling.

Stoffets ild, som vi tidligere har beskæftiget os med, er bevægelsens dynamiske ild, der holder alle stofatomer i aktivitet. Tankesindets ild er den sammenhængende impuls og hensigt, som driver formerne (bestående af aktivt stof) i en bestemt retning og ud ad visse forudbestemte veje. Derfor er den karmisk impuls, igangsættende årsag og aktiv vilje. Den er også resultatet eller virkningen af denne aktivitet i tid, og først når triaden begynder at fungere, via de 4 esoteriske, er både sindets og stoffets ild brændt ud og åndens ild befriet.

[side 393]

III. DET NUVÆRENDE MANASISKE UDVIKLINGSTRIN

Hvis vi skulle formulere denne sætning på en anden måde, kunne vi gøre det i form af et spørgsmål om, hvor langt de store væsener, der er involveret i kosmisk og systemisk manifestation, er kommet i realiseringen af deres hensigt. Vi kunne også spørge, om den kosmiske logos', Sollogos' og (inden for systemet) de forskellige planetariske logos' intelligente vilje fungerer tilfredsstillende og har nået et stadium, hvor den kan opfattes og til en vis grad også forstås. Det er tanker af den art, som indgår i behandlingen af dette punkt, og de rummer meget af virkelig interesse for os. Her må vi gøre opmærksom på, at det manasiske princip (hvad enten det er kosmisk, systemisk eller menneskeligt) manifesterer sig på 5 måder, forvandles til visdom efter sin femfoldige manifestation og til sidst omdannes til ren vilje eller kraft. Her ligger nøglen. Hele det objektive skue, vi ser omkring os i

forbindelse med de himmelske mennesker og deres legemsceller, har sin rod i det. Her ligger mysteriet om de 5 kumaraer, der afventer den endelige opløsning, og her ligger den skjulte viden om guddommelig alkymi, som er baseret på de 5 elementer og vedrører deres omdannelse til ét grundelement gennem et mellemliggende stadium.

1. På planeterne.

Når de studerende beskæftiger sig med disse punkter, må de være meget opmærksomme på forskellen mellem forvandling og den endelige opløsning, mellem omdannelsen af de 5 elementer, esoterisk set, og den endelige opløsning af de forvandlede essenser i deres syntese. Det har vital betydning for vores emne, for opløsning er under ingen omstændigheder mulig endnu, og forvandlingsprocessen er i de fleste tilfælde først lige begyndt. Når vi studerer disse punkter, er vi nødt til at begrænse os til de himmelske mennesker, for menneskehederne er, som celler i deres legeme, naturligvis inkluderet i alt, hvad der siges om dem, og før man ved hvilken kosmisk logos, der betragter vores sollogos som et center i sit legeme, og hvilke 6 andre systemer, der er forbundet med vores, er det ikke [side 394] muligt at komme ind på systemets manasiske udviklingstrin. Men i forbindelse med de himmelske mennesker er der nogle faktorer, som man kan forstå teoretisk, selvom de endnu ikke kan bevises videnskabeligt. Vi vil, som sædvanlig, opstille vores forudsætninger i punkter for på den måde at bevare overblikket over det, vi studerer:

For det første. Man kan sige, at det 3. aspekt kombineret med det 2., eller Brahma og Vishnu tilsammen, udgør de guddommelige manasaputraer. De er vilje, der bruger stof eller aktiv intelligent substans, med henblik på at udtrykke kærlighed-visdom. Alt dette er baseret på hensigt og har årsagsprincippet som grundlag. Brahmaaspektet er femfoldigt og udgør, sammen med vishnuaspektet, de 6 eller femkanten, idet det har Mahadeva eller viljen i centret af al manifestation.

For det andet. Dette femfoldige brahmaaspekt eller de 5 kumaraer er fuldt manifesteret og udgør, sammen med afspejlingen af de to andre aspekter, vores manifesterede systems 7.

For det tredje. Merkur og Venus er inde i en forvandlingsproces, og det manasiske princip, som i begge disse systemer har nået et højt udviklingstrin, er ved at blive omdannet til kærlighed-visdom. Når 3/5 af de (deva- og menneske-) enheder, der indgår i en planetlogos' redskab, betræder udviklingsvejen, begynder forvandlingsprocessen. Da er **TÆNKEEVNEN** et skabende instrument og ikke »virkelighedens drabsmand« og en hindring for åndens frie liv.

Men vi skal lægge mærke til, at Jorden, Mars, Jupiter, Saturn og Vulcan stadig er ved at udvikle manas og befinder sig på forskellige stadier, som ikke kan afsløres offentligt. Det er endnu ikke lykkedes disse planetsystemers himmelske menneske at bringe deres legeme frem til det stadium, hvor forvandling i stor målestok er mulig. De nærmer sig det, og når de er nået op på de fornødne 3/5, vil de begynde at forvandle sig i større målestok. I jordsystemet er på nuværende tidspunkt omkring 1/5 ved at blive forvandlet på en af kloderne, og i vulcansystemet er det næsten 2/5.

Her vil vi gøre opmærksom på, at skønt vi primært beskæftiger os med manas i de *menneskelige celler* i en planetlogos' legeme, er der systemer, hvor *devaenhederne* har overvægten. [side 395] Selvom devaerne, set fra menneskets synspunkt, på ingen måde kommer under indflydelse af manas, sådan som vi opfatter det, kan man sige, at de set fra et andet synspunkt *er* selve manas, den aktive skabende kraft, det 5. og 6. hierarki i fuld aktivitet. Vi må overveje den (ifølge sagens natur meget nære) forbindelse, der er mellem det 5. hierarki, devahierarkiet, og det 5. logoiske princip, og vi må også huske at devaerne – hvis vi ser hele emnet under en planetarisk logos' synsvinkel – er en integreret del af hans natur, og at han er en manasaputra, en skabende bygmester og det femfoldige brahmaaspekt. Manas som helhed er ren devaesens, og det er først, når dette femfoldige 3. aspekt forenes med de to andre aspekter, at det, vi forstår ved et **MENNESKE**,

opstår, hvad enten det er et himmelsk eller et almindeligt menneske. Devaerne forenes med de to andre faktorer, og resultatet er:

- a. En sollogos.
- b. Et himmelsk menneske.
- c. Et menneske.

Dette er et stort mysterium, og det har forbindelse med elektricitetens (eller det fohatiske livs) mysterium, som H.P.B. refererer til.⁴² Budbringerne, bygmestrene, devaerne er flammende ild, strålende elektrisk stof, og kun i tid og rum, kun i relation til manifestationen og objektivitetscyklerne, er et væsen som mennesket muligt, eller kan et himmelsk menneske blive til. F.eks. har vi uden for solafgrænsningen, i relation til vores evolution, kun strålende elektrisk substans, aktiv intelligent æter, besjælet af devaer.⁴³ Disse arbejder blindt og

---

⁴² H.L. 1, 129.

⁴³ Pitriar. »Det, jeg kaldte åndelig idealstruktur, er det samme som swarga i vores sanskritværker, og de væsener, som virker dér, kaldes pitriar, hvilket naturligvis betyder fædre. Disse pitriar omtales i puranerne ofte som en slags modsætning til devaerne, og det har fået nogle af vores hinduer, inklusive mange teosoffer, til at tro, at pitriarne og devaerne lever i to forskellige sfærer. Men pitriar og devaer findes altid sammen, idet devaerne giver bevidstheden og pitriarne former legemet. Det er to relative betegnelser. Hvis pitriarne er vand, er devaerne ilden i vandet. Hvis pitriarne er ild, er devaerne flammen i denne ild. Hvis pitriarne er flammen, er devaerne bevidsthedsprincippet, der besjæler flammen og giver den evnen til at oplyse verden og få den til at eksistere som et element i vores bevidsthed. Fra det højeste til det laveste plan giver pitriarne det objektive og devaerne det subjektive aspekt, mens selve livet er en strøm, der danner midterlinjen ... Når kosmos, i stedet for 3 lokaer, mere nøjagtigt deles i 7 lokaer, kan man henregne de 3 højere lokaer til devaerne, de 3 lavere til pitriarne og den midterste til livsstrømmen, der kan opfattes som stedet, hvor devaessensen omdannes til pitriessens, hvor ikke-lokaen gøres klar til at fremtræde som lokaen under, eller det umanifesterede bliver til det manifesterede.« – *A brahmin: Some Thoughts on the Gita*, s. 56.

i henhold [side 396] til den kosmiske elektricitets love. (Vi må skelne skarpt mellem kosmisk elektricitet og systemets elektriske akasha, som er elektrisk substans, der afgrænses og ved hjælp af en anden faktor, ren ånd, underlægges et andet sæt love). Uden for afgrænsningen har vi den abstraktion, vi kalder ren ånd. Denne »rene ånd« eller abstrakte bevidste skabning søger, gennem bevidst karma, periodisk at manifestere sig med henblik på at realisere en hensigt i overensstemmelse med sit eget væsens love og tvinges derved af sin modsatte pols, den intelligente substans', tiltrækningskraft til at blande sig med den. Disse to polers møde og sammensmeltning fremkalder det lynglimt i det kosmiske univers, vi kalder en sol, og resulterer i lys eller objektivitet. Derfor kan den rene ånds elektriske ild inden for afgrænsningen kun manifestere sig gennem sammensmeltning eller forening med elektrisk substans og er altså under evolutionen og størstedelen af processen begrænset af den. Det er ikke almindelig kendt, men i virkeligheden har devaerne herredømmet i størstedelen af manifestationen frem til begyndelsen af forvandlingsprocessen. De bygger uophørligt den begrænsende form.

Når de 5 himmelske mennesker har gennemført forvandlingsprocessen, når hele systemet et meget højt udviklingstrin, og da vil opløsningsprocessen begynde med, at de to planetsystemer [side 397] glider over i formørkelsesfasen. Planen vil i store træk være følgende:

De 4 planetsystemer, der udgør den logoiske firfoldighed, smelter sammen med deres syntesesystem, saturnsystemet, mens Venus og Merkur smelter sammen med Uranus og Neptun. Man skal ikke tillægge rækkefølgen af disse navne nogen betydning, for de to kendsgerninger er alt, hvad der er nødvendigt at forstå.

Neptun, Uranus og Saturn vil altså have absorberet essensen af manifestationen, og (i forbindelse med Sollogos) svarer de til de 3 permanente atomer i menneskets kausallegeme. Vi siger »svarer til«, for analogien gælder ikke i detaljer. Uranus og Neptun er afspejlinger af det logoiske astrale og mentale

permanente atom. Saturn er en *nøjagtig* parallel til Logos' fysiske permanente atom. Det er et okkult mysterium og må ikke ses uafhængig af det tilsvarende fænomen i det kosmiske system.

Hvis vi betragter manas som alle atomers vibrationsvirksomhed og begrænser emnet til vores eget planetsystem, er det interessant at bemærke, at vi kan spore nogle overensstemmelser, når vi studerer det 5. princip i den nuværende 4. runde. Det manasiske princip er grundlaget for aktiveringen og den mentale opfattelse af følgende faktorer i naturen:

Den 5. spirilla i stofatomet vil blive aktiv. Denne 5. spirilla er så småt begyndt at vibrere, mens den 4. spirilla i denne 4. runde opnår en vibration, der vil føre til en kraftig stimulering af redskaberne og i sidste instans fremkalde formens ødelæggelse og åndens overgang til en form, som består af stof, der reagerer på den 5. spirillas vibration.

Den 4. æter er ved at blive opdaget, og med kendskabet til den kommer opdagelsen af de liv, den legemliggør. Det er grunden til spiritisternes succes, for størstedelen af de almindelige diskarnerede væsener, som på dette stadium er villige til at tage kontakt med det fysiske plan, klæder sig i denne æters stof. Denne æters devaer vil også blive kendt før afslutningen af den nuværende runde, og der vil blive skabt en forbindelse mellem det 4. skabende hierarki, menneskeheden, og den 4. æters devaer. [\[side 398\]](#)

Det 4. plan, det buddhiske, vil med manas' hjælp gradvis blive erkendt. Det vil ske, efterhånden som manas forvandles til visdom. I denne runde vil nogle få erstatte det 5. princip med det buddhiske princip. Fra nu af og frem til midten af næste runde vil der komme en overlapning af 4 og 5 – manas og det buddhiske princip – som tilsammen giver 9 eller det fuldendte menneske, den indviede.

Her kan jeg tilføje, at man i stadig stigende grad vil kunne mærke den 4. kumaras kontrol. Det kan jeg ikke uddybe nærmere, for det er kun tilladt at give oplysningen.

De store menneskemassers bevidsthed vil gradvis overgå til mentalplanets 4. underplan og mere og mere blive styret af

det konkrete tankesind. Men hvis ikke der samtidig er en stadig strøm af egoer, som begynder at fungere bevidst på det buddhiske plan og derved kommer ud af den rent manasiske kontrol, vil Hierarkiet stå over for et meget alvorligt problem.

Det arbejde, der udføres af de 4 maharajaer, som formidler karma *inden for* afgrænsningen, kulminerer i løbet af 4. runde. I næste runde vil lipikaernes arbejde – de lipikaer der varetager systemets karma *uden for* afgrænsningen – blive mere fremtrædende. Sådan må det nødvendigvis være, idet lipikaherrerne forvalter loven for dem, der har forenet sig med deres guddommelige princip og ikke længere holdes tilbage af de materielle former i de 3 verdener, mens karmas herrer eller maharajaerne arbejder med menneskenes sønner i de 3 verdener og gennem det manasiske princip.

2. I systemet.

Vi mangler endnu at behandle nogle punkter i forbindelse med den manasiske udvikling i systemet, men derefter kan vi gå videre og diskutere manas' fremtid, vores sidste underpunkt.

Efterhånden må det være gået op for os alle, at emnets omfang og de enorme tidscykler, som er involveret, gør hele området dunkelt og uklart. Det er kun hovedpunkterne, der træder frem, og i denne afhandling er det i det hele taget kun muligt at give nogle generelle begreber og grundlæggende faktorer (uden detaljer). Visse idéer træder tydeligt frem på baggrund [side 399] af de komplicerede planer og den tilsyneladende forvirring, som skabes af både store og små overlappende cykler og mængden af kaotiske detaljer. Men dette tilsyneladende kaos, der endog kan indeholde selvmodsigelser, er resultatet af den kortsynethed, ufuldkomne udvikling og totale mangel på perspektiv, som følger af vores placering i planetsystemet. Brede generaliseringer er alt, hvad vi kan fatte på nuværende stadium, og dem er der tre af:

Position. Den vedrører systemets plads i sin større helhed og den sammensatte karakter af al manifestation. Det invol-

verer begreberne:

Et kosmisk system, som rummer mindre systemer og holder dem sammen med et forenende livs kraft.⁴⁴

Et solsystem, der er en del af dette større manifestationssystem. Det rummer også mindre objektivitetsformer og holder dem sammen med sit livs kraft.

Et planetsystem eller en underinddeling af solsystemet. Det er ligeledes en selvstændig enhed, men findes ikke uafhængig af andre enheder.

Grupper eller sammenhængende legemer i planetsystemet. De er også individuelle, men samtidig en del af det større hele.

Celleansamlinger, gruppernes underinddelinger. De kan opfattes på samme måde.

Cellerne eller de individuelle enheder i grupperne. Hver celle er et bevidst væsen, men findes alligevel ikke uafhængig af sin gruppe. [side 400]

Disse differentieringer er karakteristiske ved:

Et besjælende liv som – for vores vedkommende – udgår fra **DEN OM HVEM INTET KAN SIGES** og besjæler alt fra de 7 solsystemer, et solsystems herre, de kosmiske væsener vi kalder himmelske mennesker, solvæsener der besjæler grupper, den meget centrale manifestation vi kalder et menneske, den lille celle i dette menneskes legeme og ned til atomet,

---

⁴⁴ Differentiering af enhed. »I henhold til det gamle Aryavartas adepter udvikles der 7 *principper* af de 3 oprindelige størrelser. Algebraen lærer os, at antallet af *kombinationer* af n ting, taget 1 ad gangen, 2 ad gangen, 3 ad gangen osv., = $2^n - 1$. Hvis vi bruger denne formel på det foreliggende tilfælde, bliver antallet af størrelser, vi får af forskellige kombinationer af disse 3 primære årsager, $2^3 - 1 = 8 - 1 = 7$. Som regel må man, når der et eller andet sted i Indiens gamle, okkulte videnskab omtales 7 *størrelser*, formode, at disse 7 størrelser udsprang af 3 *primære størrelser*, og at disse 3 størrelser igen er udviklet af en *enkelt størrelse* eller monade.« – *The Theosophist*, bind VIII, s. 449 (*T. Subba Row: Esoteric Writings*, s. 288 i den reviderede udgave fra 1931, o.a.).

som er det grundlæggende stof, alle former i alle naturriger består af.

Intelligent aktivitet eller udfoldelsen af hensigt eller manas, det 5. princip i enhver form for manifestation. Den er, som tidligere nævnt, det pågældende væsens intelligente plan, der kommer til udtryk i tid og rum.

Evnen til at udvikle sig eller gøre fremskridt. Det er helt konkret den karakteristiske evne hos det besjælende liv i formen til målbevidst at bevæge sig fra lavere til højere manifestationsformer. Det er den egenskab, der frem for alt kendetegner det 5. princip.

Sammenhængskraft. Det er alle aktive intelligente væsners evne til under evolutionen at tilpasse sig loven om tiltrækning og frastødning og på den måde udgøre en sammenhængende og bevidst intelligent del af et større liv. Det er helt bogstaveligt forvandlingen af manas til visdom. Skønt alt, hvad der ER, findes i form, er der endnu kun lidt, som er under det iboende væsens kontrol. Kun de himmelske mennesker og deres højerestående gruppevæsener arbejder bevidst og intelligent gennem formen og behersker den, for kun de har indtil videre færdigudviklet manas. Under dem kommer mange bevidsthedsgrader. Mennesket opnår efterhånden denne bevidste kontrol over stoffet i de 3 verdener, som dets guddommelige prototyper, de himmelske mennesker, allerede har. Disse er nu ved at udvikle en tilsvarende kontrol på højere planer. Under mennesket kommer mange liv, som er blinde og ubevidste med hensyn til den gruppe eller underinddeling de indgår i. Det er, i store træk, manas' position på nuværende stadium.

Relation. Et andet fremtrædende træk, som er resultatet af vores studier, er relation. Forståelsen af dette område vil engang i fremtiden føre til studiet af hvilken polaritet, de forskellige [side 401] kugler inden for solafgrænsningen har (fra et planetsystem til et atom), og relationen mellem:

- a. Et planetsystem og planetsystemerne som helhed.
- b. Planetsystem og planetsystem.
- c. Kæde og kæde.
- d. Klode og klode.
- e. Gruppe og gruppe.
- f. Undergruppe og undergruppe.
- g. Enhed og enhed.⁴⁵
- h. Celle og celle.

Den indbyrdes relation mellem disse faktorer og deres dybe afhængighed af hinanden er et af de vigtigste punkter for os at forstå. Selvom alle disse relationer styres af loven om tiltrækning og frastødning og derfor i stigende grad bliver underlagt det, vi kalder 2. aspekt, er selvbevidstheden i sig selv resultatet af det manasiske princip. Vi må huske, at der altid er et nært samarbejde mellem disse to faktorer, tanke-sind og kærlighed-visdom, eller de to love, tiltræknings- og synteseloven.

Begrænsning. Det er en primær faktor, vi må være opmærksomme på, når vi beskæftiger os med et kosmos, et solsystem, et planetsystem, en kæde eller en hvilken som helst anden begrænsende kugle ned gennem dem alle sammen til videnskabsmandens fysiske atom. Begrænsning forudsætter:

- a. Kapacitet ud over den, der er manifesteret.
- b. Dualitet, eller det der er begrænset og den begrænsende substans.
- c. Hensigt, for i et ordnet manifestationssystem findes begrænsningen kun, så længe den skal bruges til at nå bestemte mål. Den efterfølges af »abstraktion«, okkult forstået, og i sin ordrette betydning. **[side 402]**

---

⁴⁵ Jeg bruger ordet enhed i forbindelse med alt, hvad der på nogen måde er selvbevidst eller individualiseret. Man må altså huske, at denne betegnelse ikke refererer til noget, der er lavere end menneskeriget.

Når disse tre faktorer:

position,
relation,
begrænsning,

studies i systemet, vil den nære forbindelse mellem alle grupperne i helheden og deres indbyrdes afhængighed træde tydeligt frem.

Hvad kosmisk position, relation og begrænsning angår, kan der kun siges lidt, da emnet selv for de himmelske mennesker er dunkelt. At det nødvendigvis må være sådan fremgår af deres plads i verdensordenen og relative ubetydelighed. Derfor kan vi ikke gøre andet end at indse, hvor ufattelig stort det **VÆSEN**, som manifesterer sig gennem de 7 solsystemer, er, og derefter udvide begrebet til at omfatte hele himmelhvælvingen. I den forbindelse er det interessant at lægge mærke til, at alt, hvad der ses, dvs. objektive former eller væsener som manifesterer sig gennem bestemte lyskugler, måske ikke er alt, hvad der **ER**, men at der bag alt det synlige kan ligge et mægtigt rige eller mægtige riger med levende væsener. Denne forestilling får det til at svimle for den menneskelige hjerne, men ligesom der på solsystemets højere planer findes mange millioner mennesker, som er ude af inkarnation eller diskarnerede, kan der også være kosmiske væsener på højde med **DEN OM HVEM INTET KAN SIGES**, som på lignende måde er diskarnerede og lever i riger, der er højere end det, lyset manifesterer sig i.

3. På Jorden.

a. De 5 kumaraer. Vi vil nu ganske kort beskæftige os med de 5 kumaraer, som er det samlede manas på Jorden. Jeg har sagt, at verdens herre, den 1. kumara, er vores planetsystems logos i fysisk inkarnation, men ingen steder er der givet udtryk for, at de 3 kumaraer, som er forbundet med ham, er 3 andre planetariske logoi. Det er på ingen måde tilfældet.

Disse 3, som kaldes »aktivitetsbuddhaerne«, er blot de jordiske stedfortrædere for de 3 planetariske logoi, der sammen med vores planetlogos [side 403] udgør den logoiske firfoldighed. I tilknytning til dem er der, som nævnt i *Den hemmelige lære*,⁴⁶ 3 esoteriske kumaraer, der repræsenterer de 3 andre logoi, sådan at der er brændpunkter for alle de logoiske kræfter i vores kæde. I hver kæde er der repræsentanter af den art, 6 brændpunkter der omfattes af det 7. brændpunkt, planetsystemets logos, som holder dem alle i sin aura.

Deres arbejde er trefoldigt:

For det første. De er centrene i Planetlogos' legeme. Hver kæde svarer til ét center, og kloderne er blot mindre hjul i et bestemt center. I denne inkarnation på Jorden strømmer Logos' liv gennem 3 centre og begynder at stimulere et 4. Derfor er 4 kloder involveret, og de 3 kumaraer (som de kaldes i mangel af en bedre betegnelse) er vitalt og intelligent aktive – 3 er passive, og én begynder at fungere. Kloderne svarer til kæderne. Den 4. kumara er endnu praktisk talt uvirksom, men som tidligere antydte er hans tid ved at være inde.

For det andet. De udsender en bestemt type kraft til de enheder, der udgør et center. De er i realiteten mellemed mellem stråleherrerne og de monader, som er inkarneret i en kæde og på en klode.

For det tredje. De er hjælpere for:

- a. Stråleherrerne, som nævnt ovenfor.
- b. De 4 maharajaer.
- c. Deres eget planetsystems logos.
- d. Jordklodens store deva.

De arbejder med loven. De opfatter Planetlogos' intelligente hensigt og kender hans planer. De er planetens vitale aktivitet, og på en subtil måde er de ikke blot repræsentanter for strålerne, men også forbindelsesleddet mellem kæden og

---

⁴⁶ H.L. 2, 160-161.

planetsystemet.

Her kan vi indskyde, at den relative fiasko, som var *månekædens* skæbne i vores planetsystem, i høj grad handicappede [side 404] deres arbejde og gjorde det nødvendigt for dem at bruge drastiske metoder til at opveje denne fiasko. Her ligger en anden nøgle til uroen i verden.

b. Månekæden. Det vil måske have interesse, hvis vi, før vi går videre til andre områder, tager det meget vanskelige spørgsmål om månekæden op og besvarer de relevante spørgsmål, der kan have rejst sig i de studerendes bevidsthed.

Opregningen af planetsystemerne og kæderne i **diagram VI** og **VII** gælder kun på *nuværende tidspunkt* og dækker evolutionens historie i en relativt sen periode og frem til midten af næste runde i vores kæde. Hvis vi havde fået diagrammerne for tiden før Lemurien og tilbage til en (for mennesket) helt uudgrundelig fortid, ville vi have set månekæden afbildet og neptunkæden udeladt. I de diagrammer, som er givet, mangler der tilsyneladende to kæder, nemlig månekæden og uranskæden. Årsagerne er dunkle, men vi kan give følgende antydninger:

Månekæden og jordkæden udgjorde to enheder eller poler, negativ og positiv. Da tiden for sammensmeltningen var inde, absorberede eller optog jordkæden månekæden i sig, på samme måde som nogle planetsystemer vil smelte sammen, indtil der tilsyneladende kun er 3 tilbage. Derfor er jordkæden inderst inde tosidet i sin natur, idet den er summen af en maskulin og en feminin kæde. Det er et mysterium, som det er umuligt at belyse nærmere, men det er blevet behandlet i visse okkulte bøger, og H.P.B. hentyder til det.⁴⁷

Til sin tid vil der ske en anden sammensmeltning i planetsystemet, og da vil Uranus (kæden med det navn i vores planetsystem) komme til syne. Glem ikke at planetsystemerne manifesterer sig som 7, 10 og 3 set ud fra det evige nu, eller at manifestationen, set fra et himmelsk menneskes synspunkt, kan skrives som $\textcircled{37}$. I tid og rum kan rækkefølgen siges at

---

⁴⁷ H.L. 1, 194-216.

være 7-3-10, og på visse stadier 10-7-3. Når modsætningerne smelter sammen, bliver de 10 til de 7 og de 3, og det er under denne proces, at hele kæder og kloder, og i sidste instans også planetsystemer, tilsyneladende forsvinder og tabes af syne. De bliver [side 405] simpelthen absorberet. I relation til evolutionens to faser kan det numerisk udtrykkes sådan:

Under involution er rækkefølgen 3, så 7, og til sidst 10.
Under evolution er rækkefølgen 10, så 7, og til sidst 3.

Involutionsprocessen er praktisk talt ovre, og evolutionen nærmer sig halvvejen. Det vil vise sig ved, at nogle kæder forsvinder eller bliver absorberet, efterhånden som de finder deres polære modsætning, og at de højere kæder eller kloder kommer til syne, når det manasiske princip sætter mennesket i stand til at se dem. Månekæden er ved at forsvinde, og alt, hvad der er tilbage, er et legeme i opløsning. Den 2. og 1. logos' liv er trukket tilbage fra den, og kun selve stoffets latente liv er tilbage. Samtidig hævdede Neptun sig over horisonten og indtog sin plads som en af Planetlogos' 7 manifesterende kæder. Her er det jordsystemets neptunkæde, der er tale om.

Månekæden har i sig selv en ejendommelig okkult historie, som endnu ikke må afsløres. Det adskiller den fra de andre kæder i planetsystemet, og også fra kæderne i alle de andre systemer. Vi vil finde en tilsvarende situation eller en overensstemmelse i et andet planetsystem i solsystemet. Alt dette skjuler sig i et af solsystemernes historie, det system der er forbundet med vores inden for den kosmiske afgrænsning. Derfor er det umuligt at uddybe sagen. Planetsystemernes himmelske mennesker er brændpunkter for 7 gigantiske **VÆSENERES** kraft og vibrationsliv, på nøjagtig samme måde som de 7 centre i et menneske er brændpunkter for de tilsvarende himmelske prototyper. Derfor er vores himmelske menneske esoterisk forbundet med et af de 7 solsystemer, og i denne gådefulde alliance ligger månekædens mysterium.

Der kan gives nogle kortfattede hentydninger, som de

studerende kan overveje:

Månekæden var en kæde, der havde systemisk fiasko. Den er forbundet med de lavere principper, der nu er forladt, sådan som H.P.B. sagde. [side 406]

Vores planets seksuelle elendighed har sin oprindelse i Månens fiasko.

Månens udvikling blev standset brat ved Sollogos' berettigede indgreb. Hemmeligheden bag lidelserne i jordkæden, som gør den fortjent til betegnelsen »lidelsens sfære«, og mysteriet omkring **DEN TAVSE VOGTERS**⁴⁸ lange og pinefulde vagt, har sin oprindelse i de begivenheder, der bragte månekæden til en frygtelig afslutning. Den sorg og smerte, som findes på vores planet, findes ikke i samme udstrækning i noget andet planetsystem.

Misbruget af et bestemt centers vibration, og perverteringen eller fordrejningen af kraft til nogle forkerte formål der ikke var i overensstemmelse med evolutionen, forklarer en stor del af månemysteriet.

Visse resultater, så som opdagelsen af den polære modsætning, blev fremskyndet for meget på månekæden, og kon-

---

⁴⁸ »... det er også ham, som overalt i verden er den åndelige hersker over de indviede adepter. Han er som sagt 'den navnløse', som har så mange navne, der dog er lige så ukendte som selve hans natur. Han er 'Den *ene* indvier' og kaldes det *store offer*, thi han sidder på lysets tærskel og ser ind i det fra mørkets kredsløb, som han ikke vil overskride, og han vil ikke forlade sin post, før vi har nået denne livsperiodes sidste dag. Hvorfor bliver den ensomme vogter på sin selvvalgte post? Hvorfor sidder han der ved visdommens urkilde, hvorefter han ikke længere drikker, da der hverken på denne jord eller i dens himmel er mere tilbage for ham at lære? Fordi de ensomme, forkomne pilgrimme, som er på vej tilbage til deres *hjem*, lige til det sidste øjeblik aldrig er sikre på ikke at fare vild i den illusionens og stoffets grænseløse ørken, der kaldes jordelivet, fordi han gerne vil vise enhver fange, hvem det er lykkedes at frigøre sig for kødets og illusionens lænker, vej til det frihedens og lysets rige, som han selv frivilligt har givet afkald på, kort sagt fordi han har ofret sig for menneskehedens skyld, selvom kun nogle få udvalgte kan drage fordel af det *store offer*.« – H.L. 1, 241-242.

sekvensen var en ujævn udvikling og forsinkelsen af et vist antal deva- og menneskegrupper evolution.

Oprindelsen til den strid mellem mørkets herrer og lysets broderskab, der i atlantiske dage og den nuværende rod-race havde frit spillerum, kan føres tilbage til månekæden.

[side 407]

Her har vi alt, hvad der er muligt at meddele på nuværende tidspunkt og meget som det ikke før har været tilladt at offentliggøre. Det er nødvendigt igen at understrege, at man ikke skal tillægge kædernes og klodernes navne nogen betydning, men i stedet bruge talbetegnelser. Men hvis den studerende beslutter sig til at nummerere kæderne og kloderne, må han være opmærksom på, at talrækkefølgen ikke refererer til sted eller tid eller til den rækkefølge, de kommer til syne i, eller orden, de manifesterer sig i.

IV. MANAS' FREMTID

Dette umådelige emne vil vi primært behandle i relation til *mennesket*, idet vi overlader det til den studerende selv at udarbejde meget af det, der kunne være sagt, og udvide begrebet fra enheden til gruppen og fra gruppen til det samlede antal grupper i solsystemet. Vi vil kun berøre udviklingen af tankesindet i mennesket og antyde nogle sandsynlige forløb. Vi vil prøve at vise, at manas, efterhånden som det udvikler sig, fører til nogle klare kendetegn, som adskiller det fra andre principper. Derfor vil emnet blive behandlet under følgende overskrifter:

1. Manas' kendetegn.
2. Sandsynlig udvikling af det menneskelige tankesind.
3. Manas i de sidste runder.

Når vi studerer disse punkter, vil der naturligvis blive lagt vægt på fremtiden, for jeg vil ikke uddybe det, der allerede er udviklet.

1. Manas' eller tankesindets kendetegn.

Manas' primære kendetegn kan opsummeres i tre punkter:

- a. Skelneevne.
- b. Ordnet aktivitet.
- c. Tilpasningsevne. [side 408]

Lad os studere disse og se, hvordan de vil vise sig i kommende perioder og cykler.

a. Skelneevne. Det er ifølge sagens natur næsten banalt at nævne den. Alle studerende kender tankesindets skelneevne og dømmekraft. Alle kender den egenskab, som sætter mennesket i stand til at skelne intelligent mellem selvet og ikke-selvet. Men hvad, vi er tilbøjelige til at glemme, er, at denne egenskab findes på alle planer og derfor manifesterer sig på tre måder:

For det første som sondringen mellem jeg-bevidstheden og det, der opfattes i den ydre verden. Det er evnen til at skelne mellem sig selv og alle andre eksisterende former. Den er almindelig udviklet og har nået et temmelig højt evolutionstrin.

For det andet som sondringen mellem egoet og personligheden. Det snævrer begrebet ind til menneskets egen bevidsthedssfære og sætter det i stand til at skelne mellem sit subjektive selv, eller sin sjæl, og de legemer, der rummer sjælen. Den evne er på ingen måde lige så udbredt. De fleste mennesker skelner endnu ikke nøjagtigt mellem sig selv som **TÆNKEREN**, der findes i tid og rum, og det flygtige og forbigående redskab, de tænker med. Den virkelige erkendelse og videnskabelige forståelse af denne dualitet ses hos mystikerne, racens fremskredne tænkere, bevidste aspiranter og de, der nærmer sig indvielsesporten.

For det tredje som sondringen mellem sjæl og ånd, eller menneskets erkendelse af at det ikke alene kan sige: »*Jeg er*«, ikke alene kan erkende at »*jeg er den*«, men nå frem til en

endnu dybere erkendelse og sige: »*Jeg er den, jeg er!*«

I alle disse udvidelser og erkendelser bruges manas' skelneevne.

Derfor kan vi selv vurdere den fremtidige udvikling og se, hvor den vil føre menneskeheden hen. Mennesket kender nu sig selv som en individuel bevidsthedsenhed. Det skelner mellem sig selv og alle andre materialiserede selv. Det opfatter sig som forskelligt fra enhver anden aktiv stofkugle fra den materialiserede logos ned til cellen i sit fysiske legeme og cellen i alle andre legemer på det fysiske plan. Dette separationsinstinkt, denne karakteristiske selvoptagethed, har været børnehaven, hvor barnet, mennesket, isolerede sig, indtil det nåede [side 409] sin fulde styrke og blev i stand til at udføre sin del af gruppens arbejde. Kun den frivillige sammensmeltning af interesse og mål har værdi, og det sker først, når mennesket nærmer sig den sidste del af udviklingsvejen. Det kommer efter et stadium med intens selvhævdelse og selvrealisering. Det er det stadium, vi har nu. Det præger hele manifestationen og er grundlaget for identitetens opretholdelse. Det kendetegner:

Logos og alle former i hans legeme.

De planetariske logoi og alle former i deres legeme.

Mennesket og alle former i dets legeme.

Det, der må understreges, er det relativt ukendte faktum, at sætningen, »jeg er«, ikke alene kendetegner mennesket, men samtidig er *det mantriske ord, som holder alle grupper sammen*. Når mennesket kan sige, »jeg er den«, begynder det at fornemme sin enhed med gruppen. Når grupper siger noget tilsvarende, begynder de at opfatte deres identitet med alle andre grupper. Når en planetlogos gentager ordene, »jeg er den«, nærmer han sig syntesens eller absorptionens time. Når en sollogos udtaler ordene, er 100 Brahmas år ved at være forbi, og da nærmer tiden sig for hans bevidste sammensmeltning med sin større gruppe. I store træk kan det (i relation til mennesket) siges, at:

- »*Jeg er*« refererer til *personlighedens* bevidsthed på de 3 lavere planer, eller alt hvad der betragtes som lavere end kausallegemet. Det vedrører et menneskes opfattelse af sin plads på *kloden* i en kæde.
- »*Jeg er den*« refererer til dets *egoiske* bevidsthed og triadens planer. Det vedrører et menneskes opfattelse af sin plads i *kæden* og forholdet til den gruppe, det er en del af.
- »*Jeg er den, jeg er*« refererer til et menneskes *monadiske* bevidsthed og dets forhold til tilbagetrækningsplanerne. Det vedrører dets opfattelse af sin position i *planetsystemet*.

Når den indviede kan sige, »jeg er den, jeg er«, har han forenet sig med sin åndelige essens og er befriet for form. Den første [side 410] okkulte udtalelse markerer hans befrielse fra de 3 lavere riger og hans bevidste funktion i de 3 verdener. Det skete ved individualiseringen og med manas' hjælp. Den anden okkulte udtalelse markerer menneskets gradvise befrielse fra de 3 lavere riger og dets totale løsrivelse fra formens herredømme ved 5. indvielse. Ved den sidste udtalelse skelner den indviede ikke alene mellem selvet og alle andre manifestationsformer, ikke alene mellem sin egen identitet og sjælen såvel som stoffet i formen, men også mellem de 3 – ånd, sjæl og stof – og dermed er det helt befriet for manifestation i denne større cyklus. Manas' iboende skelneevne, der viser sig på stadig højere vindinger af spiralen, fører altså et menneske

ind i stof og form,
gennem alle former for stof på alle planer, og
 fremkalder til sidst dets tilbagetrækning *fra* alle stofformer
 med hele den forvandlede viden, det har vundet gennem
 evolutionsprocessen.

b. Ordnet aktivitet. Her kommer begrebet intelligent hensigt ind i billedet, en hensigt som følger en fast plan og realiserer et forudbestemt ideal i tid og rum. Mikrokosmos kom-

mer i inkarnation gennem en impuls, der er baseret på en intelligent hensigt, som i dets tilfælde stammer fra mentalplanet – det manasiske princips plan. Her kan vi nævne et interessant punkt. I forhold til et himmelsk menneske indtager det 5. plan, mentalplanet, i stor målestok en position, der symbolsk svarer til den, kausallegemet har i relation til enhederne på dets stråle. Nogle kausallegemer er på 3. og andre på 2. underplan, og der er mange komplicerede variationer, som danner geometriske former, der minder en del om dem, som er afbildet i diagrammerne. Det er alt sammen enhedernes ordnede aktivitet (hvor hver enhed prøver at realisere sine egne private hensigter og følger impulserne fra det lavere selv, hvis slagord er, »jeg er«). Det vil efterhånden give plads for gruppernes ordnede aktivitet, hvor enhederne erkender, at deres private interesser er sammenfaldende og derfor arbejder intelligent, aktivt og målbevidst til gavn for helheden. Den vibration, der okkult ledsager [side 411] de fysiske enheders udtale af ordene, »jeg er den«, begynder kun ganske svagt at kunne mærkes. Rundt omkring er der enheder, som udtaler dem gennem den måde, de lever på, og dermed udsender de vibrationen og sætter den op mod den tungere og grovere vibration fra »jeg er«.

Tiden for ordnede aktive grupperes udtale af den sidste mantriske sætning kommer først i 6. og 7. runde, og vibrationen vil slet ikke nå sit maksimum i dette solsystem. »Jeg er den« vil lyde med fuld kraft i det nuværende dualitetssystem, for ved 3. indvielse forstår den indviende dets mantriske kraft. Men indviende af 6. og 7. grad vil ikke komme i overtal i dette system. Efter 5. runde, og 2/5 af den menneskelige families midlertidige overgang til formørkelse, vil de tilbageværende enheder have omtrent følgende status:

20% vil mantrisk udtale ordene: »Jeg er den, jeg er«.
40% vil nå 5. indvielse og opleve sig selv som »jeg er den«.
Men derudover vil de begynde at reagere på den højere tone.
30% vil nå 3. indvielse og fuldt bevidst opleve sig selv som »jeg er den«.
De resterende enheder vil være dem, der betræder vejen og begynder at opleve sig selv som gruppen.

I det kommende århundrede kan man forvente en meget interessant udvikling i relation til det, der er sagt om manas' andet kendetegn. Det er intensiveringen af forretningsorganisation og etableringen af lov og orden for livet i:

Familier og grupper af familier,
byer og grupper af byer,
nationer og grupper af nationer,

indtil menneskeracen i alle afdelinger af sit eksoteriske liv har tilpasset sig loven – frivilligt og med manasisk erkendelse af gruppebehov. I de næste underracer vil tendensen i den mentale stræben gå imod en fælles indsats og på den måde sikre de forskellige fællesskabers interesser. Der vil ske mange interessante [side 412] ting, og der vil ifølge sagens natur blive gjort mange eksperimenter (hvoraf nogle vil lykkes, mens andre vil slå fejl), før manas eller målbevidst, ordnet, intelligent aktivitet styrer befolkningernes tilværelse i denne verden. Det er ikke muligt at gå i detaljer, da emnet er for stort.

Lad os nu tage manas' tredje kendetegn og dets fremtidige manifestation.

c. Tilpasningsevne. Den er, som vi ved, 3. stråles eller brahmaaspektets primære kendetegn. Derfor kan den dybest set betragtes som den side af intelligensen, der tilpasser stofaspektet til åndsaspektet og er en egenskab ved selve stoffet. Den er underlagt de to love: økonomi- samt tiltræknings- og frastødningsloven, og det er her, mahachohanens

arbejde primært ligger. Den vedrører altså de 4 mindre attributstråler, der sammenfattes af den 3. aspektstråle, tilpasning eller aktiv intelligens, og derfor afhænger manas' fremtid af den voksende indflydelse fra disse 4 stråler:

1. Harmoni, skønhed, kunst eller enhed.
2. Konkret viden eller videnskab.
3. Abstrakt idealisme.
4. Ceremoniel magi.

2. Udvikling af det menneskelige tankesind.

Når man fremover studerer de 4 ovennævnte krafttyper forbindelse med tilpasningen af stof til ånd (gennem formbygning) og til en vis grad forstår resultaterne af denne aktivitet, vil man få indblik i mange betydningsfulde forhold. Og i forudsigelsen af den kommende mentale udvikling og dens virkninger på disse 4 områder, ligger der en antydning af, hvilken vej den konkrete videnskab vil følge. Lad os derfor tage disse 4 krafttyper, eller disse 4 planetariske impulser, og studere dem hver for sig, idet vi hele tiden er opmærksomme på: [side 413]

- a. At de alle sammen har været virksomme i tidligere verdenscykler.
- b. At en af dem altid er til stede hos os og er den primære indflydelse eller vibration på planeten, fordi den stammer fra vores egen planetlogos.
- c. At nogle af dem på nuværende tidspunkt glider ud af manifestation, mens andre kommer ind.
- d. At disse 4 attributstråler i resten af denne runde og hele 5. runde uophørligt vil cirkulere ind og ud af manifestation. Hen imod slutningen af 5. runde vil den 3. aspektstråle være dominerende, fordi den da er begyndt på sit syntesearbejde, og i 6. runde vil dens indflydelse blive ledsaget af den 2. aspektstråles gradvis voksende kraft, sådan at de to impulser overlapper hinanden. I 7. runde vil den 2. stråles

kraft være dominerende og 3. stråles indflydelse aftage, mens 1. stråle begynder at kunne mærkes. Da vil 1. stråle, Mahadevas⁴⁹ eller ødelæggerens stråle, give sin anden store impuls til vores planetariske evolution gennem formørkelsen af 2/5 af den menneskelige familie. Der er tre lejligheder hvor 1. stråle sætter sit præg på menneskeslægten på denne klode: [side 414]

For det første ved individualiseringen i midten af 3. rod-race. Den blev fremkaldt gennem en omfattende ødelæggelse af de former, vi kalder dyremennesket. Det er et punkt, der sjældent er blevet bragt frem i læren. Flammeherrens ankomst, den elektriske storm som indvarslede menneskeperioden, var præget af naturkatastrofer, kaos og tilintetgørelsen af mange i det 3. naturrige. Tankesindets gnist blev indpodet, og den umiddelbare virkning af dens kraftige vibration fremkaldte dyreformens død og gjorde det muligt for de nyligt belivede kausallegemer at vibrere på en sådan måde, at de kunne tage nye fysiske redskaber i brug. Det var viljesaspektets manifestation i forbindelse med menneskeslægten i 4. runde.

For det andet ved den *så kaldte dommedag* i 5. runde. Det

---

⁴⁹ Treenigheden. »Mahavishnu hersker over summen af alt dette. I hver Brahmanda er aktiviteten firfoldig, og hovedfunktionærerne er Brahma, Vishnu og Shiva. Underinddelinger af deres funktioner giver anledning til narayanas navne og embeder, m.v.

Blandt disse funktioner går skabelse sammen med handling og hører til Brahma. Og 'det, der er blevet skabt, opretholdes med viden'. Denne opretholdelse eller bevarelse er Vishnus arbejde. Men da det er nødvendigt, at det, der er kommet til syne, forsvinder igen, er der en ødelægger, og det er Shiva, der er forbundet med begær, som først bekræfter og derefter benægter, agerer og reagerer, tiltrækker og frastøder, begynder med at kræve og så, efter tilfredsstillelsen, vender sig mod genstanden for begæret og støder den væk. Det går forud for handling, eller Brahma, i form af længsel efter manifestation, og det følger efter viden eller Vishnu, efter opretholdelse og glæde over manifestationen, i form af en følelse af træthed, en voksende træghed, et behov for hvile efter manifestationens afslutning.« – *Bhagavan Das: Pranava Vada*, s. 82-84, 311.

vil fremkalde den ydre tilintetgørelse af 2/5 af menneskeslægten og overførslen af de iboende bevidsthedsenheder til andre sfærer, der egner sig bedre til deres udviklingstrin. På det tidspunkt vil begivenheden blive betragtet som en katastrofe, men de erfarne vil se og vide, og 3/5 af menneskeslægten vil forstå grunden.

For det tredje ved den *endelige genoptagelse* af de færdigudviklede monader i deres oprindelige kilde i 7. runde. Det vil vise sig som formørkelse og ødelæggelse af form. Men der vil praktisk talt ingen lidelse være, fordi de pågældende menneskeenheder vil have nået et stadium, hvor de kan medvirke bevidst i tilbagetrækningsprocessen. Det er derfor klart, at med hensyn til menneskeslægten (de inkarnerende manasaputraer) rummer den 4., 5. og 7. runde nøglen til 1. aspekt. For devaerne er det 1., 2. og 6. runde, og for den involutionsære skabning, vi kalder »planetvæsenet«, er det simpelthen den 3. runde.

Den 3. stråle er ved magten hele tiden, for 2. stråle blev først virksom i 2. runde. 3. stråle er ved magten samtidig med 2. stråle indtil tidsalderens afslutning, hvor den gradvis begynder at blive formørket, efterhånden som 1. stråle bliver virksom igen. Men husk at alle 3 alligevel er til stede hele tiden. Det er simpelthen et spørgsmål om grad og cyklisk evolution.

Vi vil nu tage de 4 mindre stråler, der sammen med den 3. udgør det samlede manas, og se, hvori deres indflydelse kan forventes at bestå. Emnet er så omfattende, at vi kun kan berøre [side 415] enkelte punkter og helt må afholde os fra at uddybe den mekanistiske udvikling af former til udnyttelse af kraften. Det gemmer sig alt sammen i elektricitetens videnskab, og efterhånden som den eksoteriske videnskab opdager, hvordan man:

udnytter kraften i luften eller bruger elektriske fænomener i menneskets tjeneste,
bygger former og skaber maskiner, der kan beherske og distribuere atmosfærens elektriske kræfter,

tæmmer stoffets aktivitet og tvinger den ind i bestemte baner, bruger den elektriske kraft i luften til at belive, genopbygge og helbrede det fysiske legeme,

vil strålefænomenernes cykliske virksomhed blive forstået og mennesket udnytte de enestående muligheder for at frembringe bestemte virkninger i bestemte cykler.

a. Strålevirkninger. Harmoniens, skønhedens og kunstens stråle, eller det 2. manasiske aspekt (idet tilpasningsevnen er det 3.), vil vise sig på følgende måder:

Intuitionen vil blive udviklet ud fra kendskabet til lydvibration og den højere matematik. Det er så småt ved at ske eksoterisk.

Musikkens opbyggende og nedbrydende virkning vil blive opdaget, og loven om levitation og rytmisk bevægelse i alle former, fra et atom til et solsystem, vil blive studeret. Alle former for stof vil blive manipuleret ved hjælp af lyd på de to laveste planer, og når de 4 stråler er ved at blive samlet i den 3., vil en tilsvarende viden komme til udtryk på mentalplanet.

Ildens love vil efterhånden få lov til at blive offentlig kendt. Der er 27 okkulte love, som på dette udviklingstrin først afsløres efter indvielse. De opsummerer farvens, musikens og rytmens grundlæggende love. Når musik fremkalder varme eller virker stimulerende, når f.eks. malerier lyser eller åbenbarer det subjektive i det objektive, da vil denne 4. stråle, harmoniens stråle, være ved at bære frugt.

Vi må hele tiden huske strålernes nummerering. Tallene før navnene refererer til den syvfoldige manifestation, og tallene efter navnene vedrører Brahmas femfoldige manifestation. [side 416]

Aspektstråler:

1. Vilje eller kraft.
2. Kærlighed eller visdom.
3. Tilpasningsevne eller aktiv intelligens..... 1

Attributstråler:

4. Harmoni, skønhed eller kunst.	2
5. Konkret viden eller videnskab.	3
6. Abstrakt idealisme.	4
7. Ceremoniel magi.	5

Nu må vi fortsætte vores betragtning af de 4 krafttyper, der udgår fra bestemte store væsener, og de virkninger vi kan forvente, de i fremtiden vil have på mennesket, idet vi hele tiden husker, at disse 4 impulser (med deres syntese, den 3. aspektstråle) tilsammen udgør det 5. logoiske princip, manas. De er helt bogstaveligt de guddommelige manasaputraers udstråling, og vi beskæftiger os hovedsagelig med resultaterne af den i deres legemers enheder.

Hver gang den 4. stråle bliver aktiv (og det, kan vi forvente, vil ske ved afslutningen af den mindre cyklus, som endte i 1924) fremkalder den en tilsvarende aktivitet i forbindelse med 4. underplan af hvert plan, begyndende med den 4. fysiske æter. Det vil have følgende virkninger:

Videnskabsmænd bliver i stand til at tale med autoritet om den 4. æter, selvom de måske ikke opfatter den som den laveste af 4 æteriske stofgrader. De vil studere dens indflydelsessfære og opdage, hvordan den kan udnyttes, og de vil forstå »kraft« som en faktor i stof, eller den elektriske manifestation af energi inden for bestemte grænser, lige så godt, som de forstår brint på nuværende tidspunkt. Det er der allerede tegn på i form af opdagelsen af radium og studiet af radioaktive stoffer og elektroniske fænomener. Denne viden vil revolutionere menneskets tilværelse. Den vil lægge det, okkultister kalder »kraft af 4. orden« (på det fysiske plan), i menneskets hænder og sætte det i stand til at bruge elektrisk energi i dagligdagen på en måde, vi slet ikke kan forestille os i dag. Den vil frembringe nye belysnings- og opvarmningsmetoder, som er billige [side 417] og praktisk talt ingen investeringer kræver. Æterlegemet *eksistens* vil blive påvist, og behandling af den faste fysiske krop via æterlegemet, og ved brug af *kraft* og solstråling, vil erstatte de nuværende

metoder. Da vil der primært være to behandlingsmetoder:

1. Vitalisering ved hjælp af:
  - a. Elektricitet.
  - b. Solstråling og planetarisk stråling.
2. Egentlige helbredelsesprocesser gennem det okkulte kendskab til:
  - a. Kraftcentrene.
  - b. Det arbejde, der udføres af den 4. æters devaer.

Transport til lands og vands vil stort set blive erstattet af lufttrafik, og befordringen af store kvantiteter gennem luften ved direkte brug af den kraft eller energi, som bor i selve æteren, vil tage de nuværende metoders plads.

De, der interesserer sig for religion, vil studere det aspekt af manifestationen, vi kalder »livssiden«, mens videnskabsmændene studerer »stofsiden«, og begge parter vil komme til erkendelse af den nære forbindelse mellem de to. På den måde vil den gamle kamp mellem videnskab og religion midlertidigt blive stillet i bero. Man vil finde metoder til at bevise, at livet fortsætter efter den fysiske krops død, og det æteriske væv vil blive opfattet som en betydningsfuld faktor i sagen. Man vil udforske forbindelsen mellem de forskellige planer og studere analogien mellem det 4. æteriske underplan og det 4. eller buddhiske plan (den 4. kosmiske æter), for man vil opdage, at de planetariske logos liv strømmer gennem vores planetsystem fra det 4. kosmiske plan, det kosmisk buddhiske plan, og dermed i en ganske bestemt henseende gennem alle planer og underplaner med samme nummer. Forbindelsen er mellem: [\[side 418\]](#)

- a. Det 4. kosmiske plan, det kosmisk buddhiske plan.
- b. Den 4. kosmiske æter, systemets 4. plan, det buddhiske plan.
- c. Vores fysiske plans 4. æteriske underplan.

Der er altså en direkte indstrømning fra de kosmiske planer, og den fremkalder en særlig aktivitet i forbindelse med de himmelske mennesker på deres eget plan og derefter i forbindelse med enhederne i deres legeme på lavere planer. Eksistensen af kraftlinjer, der strækker sig fra vores planetsystem ud i rummet, vil være et anerkendt faktum og af forskerne blive fortolket som elektriske fænomener, mens religiøse mennesker vil opfatte dem som liv – bestemte væsners livskraft.

Samtidig vil filosofistuderende prøve at forbinde disse to tankeskoler og vise, at der sker en intelligent tilpasning af de elektriske fænomener, vi kalder stof – eller det opladede aktive materiale, vi kalder substans – til et kosmisk væsens livsmål. I disse tre tankeretninger – den videnskabelige, religiøse og filosofiske – har vi altså begyndelsen til den *bevidste* bygning af antahkaranaen for den gruppe, vi kalder 5. rodrace.

En lignende aktivitet er ved at komme i gang på astralplanets 4. underplan. Den indstrømmende kraft vil fremkalde en astral stimulering af mange mennesker, som stadig er på dette underplan, og vække begæret efter harmoni på en ny måde. Det vil give relativt gode resultater i 6. underrace. Vi må huske, at mange gamle atlantider (4. rodraces mennesker) vil reagere på impulsen og inkarnere på det tidspunkt, for 4 og 6 er altid nært forbundet. Vi har en anden illustrativ analogi i det faktum, at den 4. æters devaer snart vil blive anerkendt og udnyttet, og at devaevolutionen vil blive meget fremtrædende i 6. underrace. Det 4. plan er mødestedet for visse deva- og menneskeenheder, og nogle grupper (det 4. skabende hierarki og det 6. hierarki, devahierarkiet) har en anselig karma, de skal afvikle sammen. Man kan nu se, hvilken afgørende betydning menneskehierarkiet, det 4. hierarki, har i denne

række planer og idéer. [side 419]

- 2. kosmiske plan. . . . . 7 kosmiske logoi.
- 4. kosmiske plan. . . . . Store Bjørns 7 rishier.
- 2. solplan. . . . . 7 himmelske mennesker.
- 4. solplan. . . . . 7 himmelske menneskers 7 centre i den 4. kosmiske æter.
- 4. fysiske underplan. . . . . Menneskeenhedens 7 centre i den 4. fysiske æter.

Skønheden af dette integrerede system er åbenbar, selvom det måske ikke er så let at forstå, hvori relationen mellem de forskellige væsener består. Men vi må hele tiden huske, at vi beskæftiger os med disse væseners energi eller livskraft, som den strømmer ind i og virker gennem bestemte stofformer.

På mentalplanets 4. underplan vil der i den umiddelbare fremtid komme en periode med intensiveret udvikling for 5. rodraces enheder, før de overgår til en anden race, klode, kæde eller et andet planetsystem. Det 5. plans 4. underplan er den nuværende races interessesfære, og her ligger dens udviklingsmuligheder. Her vækkes den højere bevidsthed og første spæde erkendelse af og vibrationsrespons på kausalleget. I den forbindelse må vi altid huske, at de permanente atomer ligger inden for kausallegetets omkreds. Det er prøvelsernes og de store tærskelindvielsers plan. Det er slagmarken i mennesket. Fra dette plan må det sikre sig ret til at betrede vejen, og skaffe sig den kontrol over sine lavere legemer som vil gøre det til herre, og ikke slave.

Sådan kan man videreudvikle idéen og fylde mange bøger med hentydninger til, hvad der kan forventes i de næste få århundreder, men det tjener ikke noget fornuftigt formål at uddybe sagen. Men hvis jeg skal opsummere disse idéer, kan jeg fortælle, at målsætningen for den umiddelbare fremtid er anvendelsen af kraft og elektrisk energi til en mere harmonisk indretning af menneskelivet.

Der kan dog gives endnu et par indikationer af denne 4. stråles virkninger. I den forbindelse skal vi lægge mærke til,

at der er brugt mere tid på den, end det vil være muligt at bruge på de fleste af de andre stråler, og det skyldes den store betydning, denne stråle har i jordsystemets 4. kæde, og på 4. klode, [side 420] Jorden. Hver planetlogos udsender sin impuls til de forskellige kæder, runder, planer, kloder, racer og underracer, alt efter hvilken numerisk forbindelse de har med det planetsystem, han er det besjælende liv i. Efterhånden som cyklen skrider frem, bliver disse former midlertidigt modtagelige og negative og reagerer derfor på Planetlogos' positive indflydelse.

Der er endnu et punkt, jeg gerne vil behandle, men da det har en esoterisk og okkult karakter, kan jeg kun hentyde til det. Ved 4. indvielse spiller kraften fra 4. stråles logos en betydningsfuld rolle. Det er ved brugen af indvielsesstaven, at hans livsenergi bringes i anvendelse på den indviede eller den elektriske kraft, der udgår fra ham, sendes rundt gennem bestemte centre i geometriske mønstre, så den fremkalder den fornødne stimulering. Ved 5. indvielse er det 3. logos' kraft, der mærkes, ved 6. indvielse 2. logos' kraft, mens det ved 7. indvielse er 1. logos' dynamiske ild, der strømmer gennem chohanens legeme.

Det kan opstilles på følgende måde:

1. Ved	1. indvielse	mærkes den	7. logos'	magiske kraft.
2. Ved	2. indvielse	mærkes den	6. logos'	aggressive ild.
3. Ved	3. indvielse	mærkes den	5. logos'	strålende lys.
4. Ved	4. indvielse	mærkes den	4. logos'	harmoniserende liv.
5. Ved	5. indvielse	mærkes den	3. logos'	blandende kraft.
6. Ved	6. indvielse	mærkes den	2. logos'	forenende varme.
7. Ved	7. indvielse	mærkes den	1. logos'	dynamiske elektricitet.

Lad os nu gå videre og ganske kort beskæftige os med den indflydelse, den 3. manasiske, *den konkrete videns eller videnskabs stråle*, vil have i fremtiden. Som jeg har gjort opmærksom på andre steder, vedrører denne stråle bygningen af form, anvendelsen af stof, legemliggørelsen af idéer eller væsener, hvad enten de er kosmiske, systemiske eller undermenneskelige – de såkaldte månevæsener. Denne 5. systemiske stråles planetariske logos har en speciel position i verdensordenen. Han legemliggør det 5. logoiske princip, manas. Han er syntesystemet for de 5 planetsystemer, der besjæles af de 5 kumaraer, som er Brahma, betragtet som det samlede 3. logoiske aspekt, [side 421] selvom han ikke er syntesefaktoren for de 7 planetsystemer, der er den samlede logoiske manifestation, betragtet som foreningen af 2. og 3. aspekt. Det er et punkt, der er vigtigt at huske. Det er hans impuls, som fører til den videnskabelige tilpasning af stof til form, og det er altid hans liv, der forener de 3 og de 5. Lad os se, om vi kan forenkles denne idé med en illustration. Han er, som vi ved, legemliggørelsen af det 5. princip. Derfor kan hans indflydelse altid mærkes på områder med samme nummer, for han hersker over den 5. stråle i systemet, eller den 3. manasiske stråle når vi kun betragter det 3. aspekt. Ved individualiseringen eller inkarnationen af de selvbevidste enheder forbandt det 5. princip de 3 højere og 4 lavere. Det skete i den 3. rodrace og skabte en form på det 5. plans 3. underplan, som ånden kunne bo i. Det lønner sig at tænke over disse forskellige analogier, for de talmæssige overensstemmelser er ikke tilfældige. Det var hans kraft, der virkede gennem bestemte planetsystemer, kæder og kloder og fremkaldte resultater i cellerne og cellegrupperne i vores planetlogos' legeme. Dette gives som en oplysning, og for at vise hvilken indflydelse en planetlogos kan have på en anden planetlogos i en bestemt udviklingsfase.

Siden den tid er denne indflydelse steget og faldet. Den faldt i 4. rodrace og steg stødt igen i denne 5. eller ariske rodrace. Den planetariske logos, impulsen kommer fra, har endnu ikke nået sin maksimale indflydelse i denne race. I den

nærmest forestående periode vil hans opladende elektriske kraft strømme ind på vores planet og fremkalde nye opdagelser om stof og form og nye åbenbaringer vedrørende energi i stof.

I den kommende underrace vil hans cyklus nærme sig afslutningen, mens indflydelsen fra hans broder, den 4. eller harmoniens logos, vil nå sit maksimum for denne runde. I 5. runde vil den 5. logos' kraft eller elektriske stråling igen blive markant, for det er hans runde, og ligesom han stort set var ansvarlig for den manasiske stimulering af dyremennesket i 3. rodrace, vil han i 5. runde være behjælpelig med at fremkalde den store adskillelse, vi kalder »dommedag«. Husk i denne forbindelse, at når disse logoi påvirker et planetsystem eller en anden syvleddet størrelse, arbejder de gennem de kæder og [side 422] kloder, der har samme nummer. F.eks. vil den 5. kæde (et center i et himmelsk menneskes legeme) i 5. runde være modtager af denne 5. krafttype og sende den videre til de andre kæder via deres 5. klode. Men mysteriet gemmes godt, indtil racen er mere udviklet, og menneskets manglende evne til at gennemskue nummereringen af planetsystemer, kæder og runder og finde ud af, om de tælles indefra og ud eller omvendt, skjuler det, der skal være skjult.

Den 5. logos' indflydelse kan mærkes ganske tydeligt nu på det 5. underplan af alle planerne, især i de menneskelige aktiviteterets 3 verdener, og da vi her beskæftiger os med mennesket, kan vi tælle »nedefra og op«, som det fejlagtigt hedder. Derfor vil menneskers mentale enhed i denne 5. underrace blive stimuleret i stadig stigende grad, og det gør det muligt for mennesket at vibrere på det 5. underplan, der altså i virkeligheden er det 3. underplan af mentalplanets abstrakte del, hvor kausallegemet befinder sig. Følgelig vil den 5. spirilla blive aktiv og elektrisk eller fohatisk kraft strømme gennem den og sætte de mennesker, som befinder sig på det rigtige stadium, i stand til at udnytte denne kraft med henblik på at tage den 1. indvielse.

Efterhånden som denne 5. impuls bliver mere og mere mærkbar, vil den også have sine virkninger på astralplanet i

form af en intelligent bevidst kontrol, der ikke så meget er baseret på begæret efter harmoni som på et begær efter videnskabelig intelligent manipulation af astralt stof. Når det sker, vil den højere psykisme begynde at vinde indpas. På det fysiske plan vil der komme en hel del interessante elektriske fænomener, og manuen vil få rig lejlighed til at adskille racer, udskille typer og løsrive og sænke kontinenter. Det er adskillelsens stråle, og dens plads som en faktor i opbygningen og nedbrydningen af former er uhyre interessant.

Man kan spørge, hvordan alt dette kan fortolkes med hensyn til ild, så sammenhængen i hele denne bogs tankeform bliver bevaret. Når som helst der bruges ord som indflydelse, impuls eller en stråles kraft, beskæftiger vi os samtidig med elektriske fænomener eller energi af en eller anden art. Denne energi eller elektriske manifestation, dette »elektricitets mysterium« [side 423] som H.P.B. refererer til,⁵⁰ er grundlaget for alle manifestationer og ligger bag hele evolutionen. Den frembringer lys med stadig stigende klarhed, den bygger formen og afpasser den efter det iboende væsens behov, den skaber sammenhæng og gruppeaktivitet, den er varmen, som forårsager al vækst og ikke alene fostrer plante- og dyrerigets former, men også fremkalder vekselvirkning mellem menneskeenheder og står bag alle menneskelige relationer. Den er magnetisme, stråling, tiltrækning og frastødning, liv, død og alt, hvad der findes. Den er bevidst hensigt og grundlæggende vilje i objektiv manifestation, og den, der har opklaret de elektriske fænomeners mysterium, har ikke alene løst sit eget væsens gåde, men kender også sin plads i den større sfære, en planetlogos. Han ved, hvem det kosmiske væsen, vi kalder Sollogos, er, og forstår til en vis grad vores systems position og dets elektriske forbindelse med de 7 konstellationer.

Nu må vi beskæftige os med virkningen af en kraft, som er aftagende og gradvis mister sin dominans, nemlig den 6. eller *hengivenhedens og idealismens stråle*. Det vil ikke være

---

⁵⁰ H.L. 1, 129.

muligt at sige meget om den, ud over at gøre opmærksom på nogle generelle idéer der kan have værdi i relation til stråle-cykler i al almindelighed.

Disse stråleimpulser virker i alle tilfælde (makrokosmiske og mikrokosmiske) gennem deres brændpunkter, som er de æteriske centre. Alle væsener har altid 7 centre, og de består af deva- og menneskeenheder i gruppeaktivitet eller af kraft-hvirvler, som rummer celler med latent mulighed for menneskelig manifestation, og som holder dem i ordnet aktivitet. Glem ikke den okkulte sandhed, at alle former for væsener på et eller andet stadium af deres løbebane gennemgår menneskeriget.

Kosmiske eller ekstrasytemiske stråler kommer ind eller fordeles via centre, som findes i den 2. kosmiske æter, men som på nuværende manifestationstrin bliver systemisk synlige i den 4. kosmiske æter, den buddhiske. [side 424]

En kosmisk stråle er permanent, nemlig Logos' egen stråle, og denne stråles understråler gennemtrænger hele hans system. 6 andre kosmiske stråler, der beliver andre solsystemer, påvirker vores system og afspejles i den logoiske stråles understråler. Disse 6 kosmiske impulser reagerer vores himmelske mennesker på. Som centre i det logoiske legeme optager de impulsen i sig, sender den gennem deres egne centre (kæder) og videre ud til andre planetsystemer, idet de præger den med deres egen specielle farve og tone. Hele denne udveksling af stråleimpulser eller strålevarme er, både fysisk og psykisk, et kompliceret kredsløb. Strålingen eller vibrationen går fra sin kilde, den ene stråle eller systemiske logos, ud til de forskellige centre i hans legeme i ordnede cykler. Set fra et fysisk synspunkt er denne strålekraft den belivende faktor i stof. Set fra et psykisk synspunkt er den en kvalitativ egenskab. Den strømmer fra planetsystem til planetsystem, fra kæde til kæde, fra klode til klode, og hele tiden lægger den både til og trækker samtidig fra. Derefter vender den tilbage til sit brændpunkt med to mærkbare forskelle:

- a. Strålevarmen er intensiveret.
- b. Den kvalitative karakter eller farve er forøget.

Virkningen på formsiden er lige så mærkbar, og en stråles varme eller kvalitet påvirker ikke alene et menneskes, en planetlogos' og en sollogos' psyke, men har også en direkte virkning på selve den stoflige substans.

Stråleimpulser påvirker i lige høj grad deva- og menneskehierarkiet med hensyn til deres funktion i et planetarisk eller logoisk legeme. Vi vil måske få et klarere billede, hvis vi husker, at alle former er dobbelte, både i deres udvikling og grundlæggende natur. De er produktet af bygmestrenes (devakræfternes) og den aktive intelligens' (menneskehedernes) arbejde, og de to er uløseligt forbundet med hinanden i den guddommelige hermafrodit eller det himmelske menneske. De stimuleres i begge aspekter af deres væsen af strålepåvirkningen.

Lad os nu prøve at opstille disse idéer: [side 425]

<i>Væsen</i>	<i>Kraftcentre</i>	<i>Psykisk manifestation</i>	<i>Fysisk manifestation</i>
1. Sollogos	Himmelske mennesker. De beliver og er aktivt liv	Devabygmestre. De arbejder i stof og er dets liv	Et solsystem
2. Planetlogos	Menneskelige gruppeenheder	Devabygmestre	Et planetsystem
3. Menneske	7 æteriske centre	Elementale bygmestre	Legemer

Disse punkter kan studeres hver for sig, og når tiden er moden (når man trygt kan give flere oplysninger om devaerne), vil man opdage, at f.eks. et plans devaherre arbejder gennem kraftcentre, manifesterer sig objektivt gennem den farve, der er hans psykiske kendetegn, og besjæler et plans stof, ligesom

et himmelsk menneske besjæler sit planetsystem. Det gælder også kæder, kloder, racer og runder. De er alle sammen dobbelte og består af deva- og menneskemanifestation. Altid vil energi og kvalitet udvikle sig parallelt.

Når en stråleimpuls forlader en race eller klode, et planet- eller solsystem, må man ikke tro, at den forsvinder helt. Den forlader simpelthen den afgrænsning, den stimulerede, og bliver fokuseret et andet sted. Den oprindelige modtager bliver en kanal eller formidler og optager eller absorberer ikke længere kraften i samme omfang. Her bliver vi igen handicappet af ord, der slet ikke kan udtrykke idéen. Det, den studerende må forstå, er, at i en strålecyklus modtager og absorberer genstanden for den umiddelbare opmærksomhed impulsen og omdanner den efter behov og er derfor ikke til rådighed som formidler i lige så høj grad. Når cyklen nærmer sig sin afslutning, vil mere og mere af strålens kraft eller magnetisme mærkes andre steder, indtil praktisk talt hele impulsen sendes videre uberørt.

Det er det, der er ved at ske i relation til den 6. eller hengivenhedens stråle. Egoer, som er på denne stråle, vil tage form [side 426] andre steder, på andre kloder og i andre kæder, og ikke så meget på vores planet. Strålens vibration vil stilne af for vores vedkommende og øge sin aktivitet et andet sted. Med andre ord, vores planet og alle, der lever på den, vil blive positive og ikke-modtagelige og midlertidigt frastøde denne bestemte krafttype. Dæmpningen af det, man kalder *kristen* entusiasme, er en psykisk manifestation af dette. Den stråle, chohanen Jesus er på, vil ikke længere i samme udstrækning sende kraft ind i den form, han har bygget, og derfor vil den langsomt men sikkert gå i opløsning efter at have tjent sit formål i hen ved 2.000 år. Senere vil den samme kraft vende tilbage og en ny form langsomt blive til – men en form der er bedre egnet.

Derfor er det klart, at et kendskab til disse cykler og strålernes kraftmanifestation eller formørkelse i sidste instans vil føre til en fornuftig brug af loven og et intelligent samarbejde med evolutionsplanen. Her kan det siges, at de 7 kumaraer

(de 4 eksoteriske og 3 esoteriske) samarbejder med denne lov og fungerer eksoterisk eller esoterisk, alt efter hvilken stråle som er ved magten, med undtagelse af den første kumara, vores planetsystems logos, der i sin egenskab af syntesepunkt for alt altid fungerer objektivt.

Det er denne stråleaktivitet, som styrer formørkelsen eller manifestationen af et solsystem og et planetsystem, med alt hvad disse manifestationer omfatter. Heraf kommer den vægt, der i alle okkulte bøger lægges på studiet af cykler og differentieringen af de 100 Brahmas år i sine bestanddele. I denne viden ligger mysteriet om selve tilværelsen, elektrisk kraft og fohatisk syntese.

Jeg vil ikke fremsætte flere kommentarer til de fremtidige virkninger af den stråle, som for vores vedkommende er ved at glide over i midlertidig formørkelse. Senere vil vi, i større udstrækning end det har været muligt med de andre stråler, behandle den 7. krafttype, som nu er ved at komme til magten, og som derfor er en vital faktor i menneskets umiddelbare udvikling.

Det 5. princip, manas, begynder på nuværende tidspunkt hovedsagelig at komme til udtryk gennem den 7. krafttype (eller 5. hvis vi kun betragter brahmaaspektet af manifestationen). [side 427] Det er derfor klart, at denne indkommende stråle for tiden har en særstilling, og at dens indflydelse vil blive manifesteret under meget favorable vilkår. Den sender sin kraft ud på det 7. plan, det fysiske, i den 5. rodrace og 5. underrace, og derfor er der store muligheder. Det fremgår af alt, hvad der er blevet sagt om strålerne, at det set fra det nuværende synspunkt hovedsagelig er to af dem, som vedrører menneskets udvikling: den 4. eller *harmoniens stråle*, som er dominerende i den større cyklus, der omfatter den 4. runde og klode, og den 7. eller *ceremonielle magis stråle*, som er en af de mest fremtrædende impulser i forbindelse med al objektiv manifestation. Det er først og fremmest disse to stråler eller planetlogois kraft, der skaber sammenhæng i vores kæde, den 4. kæde i det 4. planetsystem og på vores fysiske klode, Jorden. Den 4. og den 7. stråle veksler, så den

ene midlertidigt optræder som en negativ kraft og den anden som en positiv.

Den 5. kumara, 7. stråles herre (for det er nødvendigt at være opmærksom på hans dobbeltstilling som et af punkterne i Brahmas femtakkede stjerne og en af trekanterne i det syvfoldige logoiske legeme) har en enestående position som hersker over det fysiske plans byggende devaer, æternes devaer, i samarbejde med deres devaherre. Han styrer og leder formbygningen ved hjælp af visse okkulte ord. Han arbejder derfor gennem alle formers æterlegeme, og det er fra hans indstrømmende kraft, vi kan forvente den forøgede stimulering af den æteriske hjernes stof, der vil gøre den fysiske hjerne modtagelig for en højere sandhed og lægge den 4. og 3. æters hemmelighed i hænderne på videnskabsmændene. Udviklingen af hjernens stof sker sideløbende med udviklingen af dens atomare genpart, og med belivelsen af den 5. spirilla og deraf følgende refleksvirkning fra den 7. kan vi se frem til, at menneskets tankesind antager proportioner og når en udviklingsgrad, som ingen endnu har forestillet sig eller drømt om.

Vi kan betragte virkningen af denne indkommende kraft på tre måder: [side 428]

For det første. Selve krafttypen eller den logoiske kvalitet med dens funktion og mål.

For det andet. Dens virksomhed i relation til:

- a. Dyreriget.
- b. Menneskeriget.
- c. Devariget.

For det tredje. De resultater der kan forventes i de kommende århundreder.

Den 7. stråles planetlogos er karakteristisk ved en krafttype eller natur, som i bund og grund er konstruktiv. Her bliver det nødvendigt at komme ind på hans karakter og plads i det

logoiske system, uden at vi af den grund bliver personlige eller hæfter os ved det ydre. Det himmelske menneske, der forestår det planetsystem, som legemliggør den ceremonielle magis stråle, er en af hovedformidlerne af solstrålingen til systemet og har en nær forbindelse med logoisk kundalini. Her ligger et vink. Det arbejder nært sammen med rajaherren for det fysiske plans æteriske trin, hvilket ikke kan undre os, hvis vi husker, at et plans devaherre legemliggør dets aktivitet. Han er den belivende kraft, der udtrykker sin identitet gennem planets stof, og vi kan derfor få en forestilling om deres samarbejde, hvis vi husker:

At et plans rajaherre er summen af det pågældende plans stof. At den planetariske logos, som er nærmest forbundet med et plan, er dets specielle kvalitet og farvning.

Alt opnås gennem disse to væseners forenede arbejde og virksomhed, idet bygmestrenes herre bygger de former, livets herre bruger til at udvikle bevidsthed i.

En stråles kraft eller vibration kan opsummeres som:

- a. Et væsens, en planetlogos' intelligente hensigt.
- b. Hans livsenergi, der virker i, gennem og på hans manifestationslegeme. [side 429]
- c. Hans magnetiske stråling, som den påvirker hans brødre i manifestation (om end i mindre grad).
- d. Hans specielle farvning eller kvalitet, det primære psykologiske aspekt der kommer til udtryk i hans aktivitet i sit eget planetsystem.
- e. Dette aspekts virkning på hans brødre i Sollogos' samlede legeme.
- f. Hans livskraft, som den stråler ud fra hans omkreds i form af aktiv energi og stimulerende aktivitet – idet den ligefrem er et af fohats aspekter. Et himmelsk menneskes aktivitetsaspekt er lige så meget et aspekt af fohat, som Brahma er den samlede fohat. De himmelske mennesker er, i kraft af deres fysiske manifestation, fohat og dens

brødre.

Når vi husker det, ser vi, at de planetariske logoi i samme grad som en sollogos og deres egne afspejlinger, mennesker, udtrykker sig gennem aspekterne.

Tilsammen er disse aspekter udtryk for den inkarnerende logos. For det første bygger hans fohatiske energi naturriggerne og giver dem form. For det andet giver han dem deres psykiske karakter, og for det tredje viser han sig gennem dem alle som eksistens eller væren.

Tilsvarende opstillinger kan udarbejdes for et himmelsk menneske og et menneske, idet vægten altid lægges på udviklingen af det midterste eller psykiske aspekt. ([Skema III](#)).

Med disse tanker i erindring skulle vi bedre kunne se, hvad der sker, når en stråle som f.eks. den nuværende kommer ind eller dør ud. I det tilfælde, vi diskuterer her, er der tale om fremkomsten af en stråle, som er intimt forbundet med manifestationsplanet, det fysiske plan, og som (i den større cyklus) er ansvarlig for hele menneskets eksistens og kilden til dets håb for fremtiden.

Den 7. stråle (eller 5.) manifesterer sig altid i en periode, hvor der er en overgang fra et rige til et andet, og her ligger mysteriet om dens planetariske logos' særlige form for tjene-
ste. Han styrer: [\[side 430\]](#)

Forvandlingsprocessen.
Inkarnationsprocessen.
Overføringsprocessen.

I disse tre ord er hans livsværk opsummeret. De beskriver karakteren af dette mægtige væsen, som hersker over blandingen, sammensmeltningen og tilpasningen, og som gennem sit kendskab til kosmisk lyd leder visse sol- og månevæseners livskraft fra form til form og er forbindelsesledet mellem sjælen, der afventer inkarnation, og dens manifestationsleget. Det gælder i lige høj grad, hvad enten der er tale om inkarnationen af et menneske, en gruppe, en idé, eller alle væsener af mindre grad op til og med det solvæsen, som manifesterer sig gennem en klode eller er dens hersker under den planetariske logos. Alle væsener med højere rang end dette store evolutionsvæsen inkarnerer ved et ekstrasytemisk væsens mellemkomst. I alle perioder hvor livet overføres fra

solsystem til solsystem,
planetsystem til planetsystem,
kæde til kæde,

udsender denne kosmiske guddom sin kraft og impuls. I alle perioder med mindre overførsler af livet fra

klode til klode,
plan til plan,
naturrige til naturrige,

spiller den 7. stråles herre en tilsvarende rolle.

Her ligger grunden til, at hans kraft strømmer ind på nuværende tidspunkt, for der er ved at ske en dybtgående bevægelse og en overføring, som kræver hans specielle form for energi. Visse grupper af menneske- og devamonader bliver ført ud af menneskeriget og ind i det 5. eller åndelige rige. I løbet af hans cyklus på hen ved 2.500 år vil et bestemt antal mennesker begynde på indvielsesvejen og tage i det mindste 1. indvielse

Skema III

ASPEKTERNE OG EVOLUTION

<i>Aspekt</i>	<i>Manifestation</i>	<i>Objektiv</i>	<i>Subjektiv</i>	<i>Evolutionsaspekt</i>
Aktivitet	De 7 brødre	7 æteriske centre	7 krafttyper	Naturrigernes involu- tion og evolution
<i>Samlet</i> - Ild ved friktion, brahma- eller stofaspektet, Moderen				
Kærlighed-vis- dom Visdomsdragen	7 himmelske mennesker	7 planetsyste- mer	7 stråler	7 typer deva- og men- neskemonader
<i>Samlet</i> - Solild, vishnuaspektet, subjektivitet eller psyke, Sønnen i manifestation				
Vilje	7 kosmiske væsener	7 himmelske mennesker	7 kvaliteter	7 hierarkier
<i>Samlet</i> - Elektrisk ild, mahadevaaspekt, det ene liv, ånd, Faderen				

[side 432]

og på den måde overføre deres bevidsthedscenter fra det rent menneskelige til de første faser af det åndelige rige.

I samme cyklus vil der ske en overførsel af enheder fra dyre- til menneskeriget i den 5. kæde og derfra videre til en anden kæde, så der kommer en periode med endnu større aktivitet end på vores egen klode. Derudover kan jeg fortælle (selvom det ikke er muligt at give mere end en antydning), at den kosmiske formidlers kraft aktiveres gennem overførslen af en særlig gruppe højtudviklede enheder af menneske- og devahierarkiet (medlemmer af det okkulte hierarki) til et helt andet planetsystem i denne cyklus. Nogle enheder blandt lipikaherrerne drager også fordel af denne kosmiske indflydelse og overfører deres virksomhed til et andet system og giver dermed plads for andre, som vil afvikle den nye tidsalders karma. Disse væseners kraft gennemtrænger hele kloden og alle de kæder og planetsystemer, der ligger på dens vej. Den vil have en dybtgående virkning på planteriget, formørke gamle typer og bringe nye frem. Den vil påvirke mineralriget, stimulere de kemiske processer og i den forbindelse frigøre radioaktive enheder, hvilket videnskabsmændene kan studere. I elementalrigerne og deres gruppesjæle letter den overførslen af atomer.

Så vidtrækkende er virkningerne af denne stråle på både deva- og menneskeenhederne i deres forskellige riger, at der vil fremkomme helt nye omgivelser til de nye typer og spire helt nye kendetegn frem i menneskeracen.

Vi har nu til en vis grad behandlet den krafttype, som udtrykker sig ved hjælp af 7. stråle, og set, at den er Logos' store forvandlings- og overføringsmiddel. Vi har set, at den har en kraftig virkning på både deva- og menneskeenheder. Vi har også set, at den primære funktion af 7. stråles logos frem for alt er opbygningen eller tilpasningen af formen, så den harmonerer med det iboende væsens behov. I al konstruktiv formbygning indgår der nogle faktorer, som må opregnes her, da de har en direkte relation til dette himmelske menneske og det plan, det fysiske, vi gør vores erfaringer på.

De er:

For det første, et væsens *vilje* eller målbevidste hensigt.
[side 433]

For det andet, det *materiale* livet har til hensigt at manifestere sig gennem. Som vi ved, findes dette materiale inden for afgrænsningen i 7 grupper og 49 undergrupper.

For det tredje, de *bygmestre* som er redskab for den guddommelige hensigt, og som samler stoffet efter en bestemt plan. Disse bygmestre udvikler formerne ud af deres egen natur og substans.

For det fjerde, en *plan* som arbejdet udføres efter, og som overgives til bygmestrene og ligger latent i deres bevidsthed. De udvikler det mægtige himmelske menneskes, de himmelske menneskers, menneskehedernes og alle andre livsenheders form indefra og ud. De frembringer de individuelle væsener, på samme måde som en moder, ud af sin egen krops stof, frembringer en bevidst søn, der har visse racetræk, men alligevel er uafhængig, selvbevidst, egenrådig og tredobbelt i sin manifestation. I den forbindelse må vi altid huske det faktum, at devaerne er identiske med den essens, de manipulerer.

Og endelig, nogle *ord* eller *mantriske lyde*⁵¹ som, når de

---

⁵¹ »De har i Indien en gammel psykisk lære, kaldet yoga, hvor der gives forskrifter for fremsigelsen af visse mantraer eller sanskritvers. Særlig vigtig siges den måde, hvorpå den gådefulde stavelse **OM** eller **AUM** udtales, at være. Lærde brahmaner fortæller mig, at den ubegrænsede psykiske kraft i mantraerne eller sanskritformularerne kun kan bringes frem, hvis man følger en bestemt, meget nøjagtig udtaleregulering (swara). De siger, at ved at udtale ordet korrekt skaber man i akazen, eller den del af rumæteren som indhyller vores klode, en vibration, der gør mennesket til herre over de forskellige naturrigers åndelige beboere. Men først virker det tilbage på menneskets eget æteriske legeme, renses det, vækker dets latente psykiske evner og forstærker dem gradvist frem til det punkt, hvor naturens finere kræfter beherskes.« – The Theosophist, bind XIII, s. 229, 613.

»Den oprindelige enkeltlyd (**AUM** eller **OM**) er det højeste kraft- eller kundskabsord, der kan udtales. Det er i virkeligheden som selve Brahman. Reguleringen af åndedrættet er den vigtigste tapasdisciplin.

udtales [side 434] af et større væsen, altid kan drive de mindre liv til at opfylde et konstruktivt formål. Disse ord udtales af:

En sollogos. Det tredobbelte ord fremkalder en syvfoldig vibration.

Et himmelsk menneske som, ved at udtale ordet, giver sit planetsystem og alt, hvad det indeholder, evolutionær objektivitet.

Monadens tredobbelte ord fremkalder en syvfoldig vibration.

Egoet som, gennem en klangfuld udtalelse af ordet, frembringer et menneske i de 3 verdener.

Højere end savitri er intet mantra. Højere end stilhed er sandhed.

Skaberen oplagrede selve essensen af de tre vedaer i de tre bogstaver, som udgør det hellige ord, i de tre lyde der benævner og former de tre verdener, og i de tre dele af vedaverset, som påkalder Solen. Hver del tappede han fra én veda. Den der, efter først at have lært vedaerne, grunder over disse morgen og aften studerer i virkeligheden alle vedaerne hver dag. De er porten til Brahman.

Hvis den, der søger Brahman, hele tiden dvæler ved deres betydning og stemmer sine begær og former sine tanker efter denne betydning, vil han med usvigelig sikkerhed opnå fuldkommenhed, hvad enten han udfører nogen anden pligt eller ej, for selve Brahmanaens navn er 'ven med alle skabninger' (og gayatrien er bønningen, hvormed alle skabninger velsignes af vores strålende Fader i himlen, Solen).« – *Kilde ukendt*.

»Der er nogle formularer, som alle indviede af en bestemt grad kender. Nogle af dem kendes endog af mange, som ikke har opnået denne grad, og de bruger dem af og til på måder, der ikke kommer den uoplyste bruger til gode. En af formularerne er opbygget sådan, at den kan fremkalde næsten enhver tænkelig virkning.

Isis Unveiled fortæller os, at 'lyde og farver alle er åndelige tal' (bind I, side 514). Men det er ikke det hele, for dufte, metaller og planeter er også åndelige tal. Hver planet (eller hvert åndelige plan) har relation til et metal og en farve. Disse svarer igen til en bestemt duft og lyd.

Den auriske sfære, som omgiver ethvert menneske, har et meget vigtigt 'lag', der altid har samme farve som det metal eller den planet, det pågældende individ har størst affinitet til, og det er dette lag, den magnetiske del af dufte og alle lyd vibrationer rammer.« – *The Theosophist*, bind VII, s. 218.

Analogien mellem disse fire bør studeres omhyggeligt.

Bestemte ord hører til bestemte aspekter, og det første aspekts ord får det stof, der udvikler sig gennem de 7 solsystemcykler, til at vibrere. De har samme forhold til det nuværende [side 435] solsystems ord, som ursubstansen har til vores nuværende skabelse. Det 2. aspekts ord er nært forbundet med os, men Brahmas ord har på nuværende stadium en nærmere forbindelse med vores arbejde på det fysiske plan. For de 3 verdener vedkommende tilhører disse ord stort set alle sammen en gruppe mantraer, der er skjult i den 5. og 7. stråleherres bevidsthed. Gennem den intelligente udtalelse af dem bringes 3. aspekt (brahma- eller manaspektet) i kontakt med 1. aspekt, og derved skabes det, vi kalder den »bevidste søn« eller sol. På mentalplanet udtales de af 5. stråles herre og fremkalder ikke alene en vibration i det, vi kalder de »lavere trin«, men også en respons på det 1. eller arketyperiske plan og det kosmiske mentalplan. På det fysiske plan har de ord, der udtales af den 7. logos, følgende virkninger:

For det første de permanente atomers forankring i deres gruppesjæl, eller stoffets og bevidsthedens forening.

For det andet livsstrømmens tilslutning til et naturrige, eller formens og bevidsthedens blanding.

For det tredje det bevidste sansende livs overførsel fra form til form, gruppe til gruppe og rige til rige inden for hierarkierne.

I forbindelse med menneskeriget måtte 5. stråle træde i funktion eller udsende sin impuls for at frembringe selvbevidsthed i den bevidste form.

Det er derfor klart, at en højtudviklet adepts udtalelse af kraftord både kan få devaaktivitet til at fremkalde visse resultater i forbindelse med formsiden af manifestationen og drive det iboende liv til bestemte aktiviteter. Heraf kommer den store fare, der – som det så ofte er blevet sagt – er forbundet med kendskabet til disse mantraer, og nødvendigheden af at beskytte dem og forhindre dem i at blive misbrugt. Magten

over form og kraft ligger altid i hænderne på dem, der har gjort tre ting: [side 436]

For det første udviklet gruppebevidsthed i den gruppe, de tilhører.

For det andet lært de hemmelige ord og lyde, gruppen reagerer på, at kende.

For det tredje tilegnet sig nogle faste ordformer og sætninger og lært at fremsige eller intonere dem på den rigtige måde.

De kan ikke opnå resultater uden for den gruppe, hvis bevidsthed er deres. F.eks. kan en adept arbejde med former og kraft inden for sin egen planetlogos' afgrænsning i de 3 verdener, sin logos' polære modsætnings afgrænsning eller 3 af de planetariske logos' afgrænsning, de 3 der danner en systemisk trekant. Han kan ikke udøve sin magt på de højere planer eller i de neutrale syntesesystemers sfærer. Efter 6. indvielse udstrækker hans magt sig til de to planer over de 3 verdener, det buddhiske og atmiske plan, og til hele brahmaaspektets sfærer, hvis vi opfatter det som summen af 5 kumaraers planetsystemer, de 5 kumaraer der er Brahma. Ved 7. indvielse har han magt på alle 7 planer og i alle planetsystemerne. Alle de hellige ord er hans, og han kan arbejde i stof af alle grader, udsende alle toner og styre alle krafttyper. Da er han klar til at overføre livet til regioner uden for Solens indflydelsessfære. Men på det fysiske plan arbejder han primært med den 7. logos' ord, som naturligt falder i fem grupper:

1. Mantraer der vedrører æterisk stof og styrer æternes devaer.
2. Mantraer der vedrører fast fysisk stof og styrer den undermenneskelige evolution via bestemte devagrupper.
3. Ord som især er forbundet med menneskehierarkiet, men som omhyggeligt holdes skjult for mennesket selv.
4. Ord der vedrører devaevolutionen og underlægger forskellige devagrupper udtalerens vilje. Disse er på mange måder de farligste, og alt kendskab til dem tilbageholdes for

- mennesker, som endnu ikke har 3. indvielse.
5. Ord der påvirker livssiden af manifestationen og driver den ind i eller ud af form. [side 437]

Der er en 6. gruppe, som er intimt forbundet med elektrisk manifestation, og som begynder at komme frem i de formler, der udarbejdes af de videnskabsmænd, som studerer radioaktivitet og elektriske fænomener, men heldigvis for dem selv forbliver formlerne på papir og er endnu ikke udtrykt i lyd.

Nu hvor vi ganske kort beskæftiger os med spørgsmålet om mantraer, må vi gøre os klart, at »tiden endnu ikke er inde« til deres offentliggørelse. Umiddelbart ville det ikke tjene noget formål at meddele mantriske former. Naturligvis vil der komme en tid, hvor de bliver kendt, men da er der ingen, som kan drage nytte af kendskabet til dem af følgende grunde:

Viden om okkulte ting er ikke nok til, at man kan bruge dem klogt.

Udvikling af intuitionen ved hjælp af aspiration, forsøg, fejltagelser, og nye forsøg der lykkes, har langt større betydning for egoet end de hurtige resultater, der kan opnås ved hjælp af lyd.

»Ordene« bruges til manipulation af stof og bygning af form i overensstemmelse med evolutionsplanen. Men indtil den indre synsevne, clairvoyance, til en vis grad er udviklet, vil kendskabet til mantraer i praksis være nytteløst og måske ligefrem en trussel. Når et menneske kan se behovet for en korrigerende og tilpasning i en broders redskab og vække hans ønske om at rette det, der er galt, kan det også yde en fornuftig hjælp med lyd. Tænk over det, for det rummer nøglen til en forståelse af, hvorfor ordene beskyttes.

Uselviskhed, syn og en oprigtig hensigt må alle tre være til stede, før lydene kan meddeles. Somme tider kan man finde uselviskhed og oprigtighed, men den okkulte brug af den indre synsevne er stadig sjælden.

Når vi beskæftiger os med den indkommende stråle og de virkninger, vi kan forvente af dens indflydelse, må vi være

opmærksomme på, at vi kun betragter tankeaspektet i de 3 evolutioner. Jeg har ikke til hensigt at sige ret meget om menneskets udvikling, da der allerede er givet mange hentydninger på de foregående sider, og et vink er tilstrækkeligt for den sande studerende, men det er dog muligt at give et bredt omrids af den [side 438] kommende udvikling og opstille de resultater, der kan forventes, selvom der kun er tale om antydninger:

Almindelig *udvikling af æterisk syn*. Det vil ske af to grunde:

For det første den videnskabelige anerkendelse af de æteriske underplaners eksistens. Det vil befri folk for den byrde, en negativ offentlig mening er, og sætte dem i stand til at afsløre det, de hver især har vidst længe. Æterisk syn er forholdsvis almindeligt allerede nu, men det er sjældent, man hører noget om det på grund af frygten for kritik.

For det andet de æteriske devaers forøgede aktivitet. Den sætter de æteriske underplaners stof i kraftigere svingninger, og det har en direkte afsmitning på menneskets øje.

Forøget mental aktivitet og en generel udbredelse af undervisning (af den konkrete mentale art). Det vil resultere i:

Øget konkurrence mellem enheder og mellem grupper. Organiseringen af forretningslivet på en måde, man endnu ikke har drømt om.

Grundlæggelsen af grupper og samlinger af grupper, hvis eneste hensigt vil være at skabe en syntese på alle menneskelige aktivitetsområder og på den måde fremkalde en forenet indsats og økonomiseringen med kraft i videnskabens, forretningslivets, filosofiens, uddannelsens og religionens verden.

Grundlæggelsen af en ny type lægevidenskabelige skoler, hvis formål vil være studiet af æterlegemet, dets forhold til den faste fysiske krop, og dets funktion som den instans der modtager, oplagrer og udsender systemets vitale væsker.

Grundlæggelsen af den nye kirke, som ikke længere vil være

præget af hengivenhed og idealisme, men en videreudvikling af den gamle idealisme i mentale former. Som grundlag vil den have en videnskabelig erkendelse af den usynlige verden og en rimelig påskønnelse af den i form af præcise videnskabelige ceremonier. Da denne universelle kirkes ceremonier er baseret på alle folks mentale enhed, vil den ikke være ritualistisk i almindelig forstand, for ceremonierne vil bestå i en neutral, styret og videnskabelig anvendelse af lyd og farve i den hensigt at opnå bestemte virkninger som [side 439]

egoets integration,
påvirkning af grupper,
skabelse af kontakt med det okkulte hierarki,
samarbejde med devaerne med henblik på at fremme evolutionens konstruktive aspekter,

og mange andre mål, der vil udspringe af den videnskabelige forståelse af menneskets opbygning og karakteren af vibration eller radioaktivitet samt verificeringen af de metafysiske hypoteser og religiøse dogmer om tankens og den åndelige tilværelses usete verden.

Lettere adgang til udviklingsvejen. Det vil blive baseret på det faktum, at så mange mennesker til den tid vil have personligt kendskab til de styrende magter og kræfter og måske være på prøvevejen eller indviede af 1. grad, at den nuværende skepticisme vil ophøre med at eksistere. Da vil der komme andre færemomenter, nemlig dem der skyldes selve strålens indflydelse: faren for en formmæssig krystallisering, så den virkeligt åndelige discipel bliver sjælden, og den videnskabelige aspirant tager hans plads. *Den sande okkultist er både en forsker og en hengiven discipel*, og hvor disse to ikke smelter sammen, har vi mystikeren og mennesket, som risikerer at forfalde til sort magi, da det styres af intellektet og ikke af uselvished. Der er også de farer, som skyldes kontakt med devaevolutionen og kendskabet til de magter og kræfter, der

bliver tilgængelige ved deres mellemkomst.

Inkarnationen af mange gamle magikere og okkultister og dermed en hurtig vækst af anerkendte psykiske evner blandt folk. Da denne psykisme har et mentalt islæt og ikke er rent astral, vil den være endnu farligere end psykismen i den atlantiske tid, for bag den vil der ligge en vis grad af vilje, bevidst hensigt og intellektuel forståelse, og hvis der ikke samtidig er en vækst af åndelig erkendelse og en forøgelse af egoets greb om den lavere personlighed, kan der komme en virkelig farlig periode. Derfor er det nødvendigt at kende faren og gøre opmærksom på den, så kendskabet til det indre liv og tjenestearbejdets betydning for fremskridt bliver udbredt overalt. [side 440]

Sideløbende med indstrømningen af denne store skare 7.-strålemagikere (nogle forbundet med Broderskabet og andre med de rent manasiske grupper) har vi den bebudede ankomst af visse medlemmer af Hierarkiet (indviede under 4. indvielse) og nogle disciple og aspiranter (alle på denne stråle og med højere psykiske evner), som håber på gennem deres indsats at neutralisere vibrationerne fra den anden gruppe og afværge faren ved dens ankomst. Dette projekt optager på nuværende tidspunkt mester R.s og H.s opmærksomhed, og de er ved at bane vejen for dem i de forskellige lande, især i Europa og Nordamerika.⁵²

I løbet af de næste 75 år vil der inkarnere *en gruppe videnskabsmænd*, som vil være medium for åbenbaringen af de tre næste sandheder om elektriske fænomener. Som et led i Hierarkiets almindelige forsøg på, ved afslutningen af hver 100-årscyklus, at fremme den evolutionære vækst, udarbejdede indviede på 5. stråle i slutningen af sidste århundrede en

---

⁵² Mester R. eller Rakoczi er den ungarske mester, der på nuværende tidspunkt bor i Ungarn og styrer Europa og Amerika på det »store broderskabs« vegne. Han arbejder gennem forskellige organisationer og bevægelser, og herunder også frimurerne. Han er en af de mestre, som tager elever.

Mester H. eller Hilarion er en kretisk mester. Han er interesseret i den spiritistiske bevægelse og ansvarlig for *Lys på vejen*.

formel vedrørende dette aspekt af manifestationen. Nogle dele af denne formel (2/5) er kommet til udtryk i det arbejde, der er udført af mennesker som Edison og dem, der har beskæftiget sig med radium og radioaktivitet. De sidste 3/5 kommer senere og vil rumme alt, hvad det er muligt eller sikkert for mennesket at vide om den fysiske manifestation af elektricitet i 5. underrace.

Alt, hvad vi her har beskæftiget os med, dækker tiden frem til begyndelsen af den nye underrace. Denne race vil sammenfatte og midlertidigt afrunde den 5. rodraces mentale udvikling, og det vil få kolossal betydning. I 6. underrace vil vægten ikke så meget ligge på *udviklingen* af tankesindet som på *anvendelsen* af det konkrete sind og dets erhvervede egenskaber til udviklingen [side 441] af den abstrakte tanke. Måske har man tillagt visse okkulte forfatteres udtalelser om, at den næste underrace vil blive intuitiv, for stor betydning. Intuitionen vil vågne og blive mere dominerende end nu, men det mest fremtrædende kendetegn ved 6. underraces enheder vil blive deres evne til at tænke i begreber og bruge det abstrakte tankesind. Deres funktion vil være (så vidt det er muligt i denne runde) at færdigbygge gruppeantahkaranaen⁵³ eller forbindelsesledet mellem det mentale og det buddhiske. Denne bro vil have en brugbar karakter i 6. rodrace, hvor der vil komme virkelige og generelle tegn på intuitionens eksistens. I den nuværende rodrace er det kun enheder her og der, som viser tegn på virkelig intuition, idet de har bygget den fornødne bro i deres individuelle selv. I 6. rodrace vil små grupper være intuitive.

Der er ingen grund til at sige mere om den 7. stråles indflydelse på menneskenes børn. Måske kommer der mere senere, men foreløbig er der givet nok til at danne grundlag for nyttige spekulationer.

b. Dyr, mennesker og strålerne. Nu vil vi begynde på to

---

⁵³ Antahkarana er det lavere manas, kommunikationsvejen mellem personligheden og det højere manas eller den menneskelige sjæl. – H. P. Blavatsky.

punkter og studere virkningen af den indkommende kraft på menneske- og dyreriget.

Disse punkter har dybtgående interesse for den studerende, og det af to grunde. Vi vil beskæftige os med virkningen af den indkommende 7. stråle på dyreriget og devaevolutionen i de kommende århundreder, og det interessante ligger i det faktum, at i det ene tilfælde drejer det sig om evolutionen, som er umiddelbart før menneskets, og som mennesket endnu ikke er helt befriet for, og i det andet om en sideløbende evolution, der har stor betydning i tingenes orden. Lad os begynde med den *7. stråles virkning på dyreriget*.

Mennesket ved næsten intet om dette naturrige ud over, hvad videnskaben har forundt os om de fysiske organismer og nogle få okkulte meddelelser, som er givet ved forskellige lejligheder. [side 442] Udviklingen af dyrebevidstheden og dens umiddelbare fremtid har man endnu kun en begrænset forståelse af.

De vigtigste af de okkulte faktorer med hensyn til dette 3. rige, og deres relation til vores nuværende emne, kan opregnes på følgende måde:

1. Dyreriget har samme forhold til menneskeriget, som den faste fysiske krop har til de 7 principper, og det er stadig forbundet med mennesket gennem den nære overensstemmelse mellem de objektive former.

2. Dyreriget er det 3. af rigerne, og (ud fra den esoteriske opfattelse af dets relation til menneskeheden) er det moderaspektet, før det bliver overskygget af Helligånden, det manasiske aspekt. Tænk denne lighed igennem og prøv at spore analogien mellem den kosmiske Moder, den systemiske Moder og det samme moderaspekt i dyreriget, hvor det fungerer som grundlag for menneskets udvikling.

Hvert naturrige virker som en moder for det efterfølgende rige i evolutionsprocessen. Alle de grupper, vi beskæftiger os med, bør i løbet af evolutionen føde efterkommere, som legemliggør et ideal, og som modtager deres objektive *form på et eller andet plan* fra den oprindelige gruppe. Fra det 3. rige udgår det 4., og ud af dette 4. rige vil det 5. fremstå, idet

hvert rige får

- a. Kimbeskyttelse,
- b. Form,
- c. Gradvis udvikling,
- d. Næring,

indtil der i de to tilfælde fødes henholdsvis et menneskebarn og et kristusbarn. Det er en meget okkult sandhed, og selvom kendsgerningerne kendes og accepteres i forbindelse med det 4. og 5. rige, er dyrets funktion og placering ikke anerkendt.

3. I 3. rodrace fandt dyreindividualiseringen sted, og den selvbevidste enhed, kaldet menneske, blev til. Jeg har til en vis grad behandlet spørgsmålet om individualisering andre steder og vil ikke uddybe det her. Blot vil jeg gøre opmærksom på en [side 443] overensstemmelse, der rummer nøglen til individualiseringens mysterium.

I denne kæde fandt individualiseringen sted i 3. rodrace og 4. runde, hvor vi i den forbindelse taler om en runde gennem en kæde af kloder og ikke cirkulationen af en planetlogos' livskraft gennem de 7 kæder i et planetsystem. Det har særlig interesse på nuværende tidspunkt, at vi både er i 4. runde i en kæde og i 4. runde med hensyn til de 7 kæder i systemet. Det har ført til betydningsfulde udviklingsmuligheder. På månekæden fandt individualiseringen sted i 3. rundes 5. race, og i kæden efter vores på evolutionsbuen vil individualiseringen finde sted i 2. rundes 6. race – hvor der i begge tilfælde er tale om en planetarisk runde gennem en kæde af kloder.

4. I 4. rodrace blev »døren« (som den kaldes) mellem de to riger lukket, og der kom ikke flere enheder fra dyreriget ind i menneskeriget. Deres cyklus endte midlertidigt, og dyreriget og menneskeriget blev – for nu at udtrykke det med hensyn til ild eller elektriske fænomener – positive i forhold til hinanden, og der blev frastødning i stedet for tiltrækning. Alt dette skete som følge af, at 5. stråle kom til magten i en meget lang cyklus. Det var nødvendigt på grund af menneskets behov for at udvikle sig manasisk og resulterede i en periode med

frastødning af dyreenhederne, hvis bevidsthed så blev stimuleret astralt.

I denne frastødning har vi en af grundene (og en af de mindst betydningsfulde grunde) til den destruktive krig og lange cyklus med grusomhed mellem mennesket og dyrene. Den kommer til udtryk i menneskets skræk for junglens og ørknens vilde dyr, og de frygtelige tab af liv disse dyr har påført mennesket igennem århundrederne. Det må man ikke glemme. I tusindvis af år har vilde dyr – især før skydevåbnenes opfindelse – dræbt de forsvarsløse, og hvis man havde ført statistik i disse år, ville den vise, at det var et gigantisk antal mennesker, som blev dræbt. Nu, i denne tidsalder, sker der en udligning, og gennem slagtingen af dyr kommer der ligevægt. Jeg taler ikke om de tankeløse grusomheder, som er begået i videnskabens navn, eller de skikke, der praktiseres under religiøst dække i forskellige lande. Kilden til disse uhyrligheder må søges andre [side 444] steder. Den skjuler sig i et bestemt væsens karma, det væsen der i en periode i månekæden beklædte embedet som det besjælende evolutionære liv i dyreriget. Det er et synspunkt, der må overvejes omhyggeligt. Hvert naturrige er udtryk for et liv eller et væsen. Mennesket er f.eks. udtryk for et af de himmelske mennesker, mens menneskeheden som helhed (det 4. hierarki) sammen med devaevolutionen er Sollogos' centre. På samme måde er dyreriget udtryk for et væsens liv, et væsen der er en del af Logos' eller Planetlogos' legeme, men ikke et bevidsthedscenter. (Vi finder en overensstemmelse i det menneskelige legeme, der har sine 7 kraft- eller energicentre, men også andre organer som den objektive manifestation er mindre afhængig af). Et sådant væsen udtrykker sig gennem dyreriget, som det besjæler, og det har en bestemt plads i det planetariske eller logoiske legeme. Det er et vink, der ikke før har været givet eksoterisk, men nu lægges frem for de studerende. Jeg kan tilføje, at nogle af de tragedier, som på nuværende tidspunkt præger tilværelsen, er karmisk forbundet med en midlertidig uoverensstemmelse mellem et væsen, der dominerede i en periode i 3. kæde, månekæden, og det,

der indtager samme position i denne 4. kæde eller jordkæden. Sidstnævnte udgør hele det laveste menneskelige princip, hvis vi regner menneskets faste fysiske legeme eller dyrekrop for et princip. I manglen på enighed mellem dem ligger forklaringen på menneskets grusomhed over for dyr.

Vi har givet 6 okkulte oplysninger om dyreriget, det 3. naturrige. De vedrørte fortiden. Nu vil vi tilføje endnu en oplysning og derefter beskæftige os med nutiden og forudsige nogle begivenheder, vi kan vente os i fremtiden.

Som vi har set, var der gode muligheder for dyreriget i 3. rodrace, og mange individualiserede. I 4. rodrace standsede denne cyklus midlertidigt, og der skete noget, som svarer til det, der vil ske i den 5. rodrace i forbindelse med mennesket ved den såkaldte »dommedag«. I den atlantiske tid blev de liv, som udgjorde 3. naturrige, delt i to grupper: [side 445]

Et antal af disse liv blev »godkendt«, og livets bølge strømmede gennem dem og tillod dem at inkarnere i dyreformer på Jorden og gradvis udvikle sig.

Resten blev afvist, og som gruppe forholder de sig indtil videre passivt og vil ikke manifestere sig i fysisk form før næste runde.

I 5. runde vil der ske en tilsvarende deling af det 4. rige, og livene i dette rige vil blive underkastet en prøve af samme art. Nogle vil blive godkendt og fortsætte deres evolution på denne planet, mens andre vil blive afvist og gå i midlertidig pralaya.

Efter afvisningen af 3/4 af dyreenhederne i 4. rodrace fortsatte de resterende triader (eller 1/4) på deres vej og viste på den måde, at alle med tiden vil fortsætte, og at de selv vil nå målet i næste runde. Ligesom de menneskemonader, som bliver godkendt i 5. runde, vil træde ind i det 5. rige eller reagere på dets vibration før kulminationen af den 7. runde, vil de dyremonader (hvis jeg kan bruge den betegnelse), der blev godkendt i denne runde, opnå individualisering i 5. runde og træde ind i det 4. rige. Det bliver fremkaldt af den

stærke manasiske impuls, som vil karakterisere hele 5. rundes cyklus, og sker derfor helt planmæssigt og som resultatet af almindelig evolutionær vækst. Der vil ikke blive brug for en elektrisk stimulering af samme art som den, der blev givet i lemuriske dage.

Siden den store deling i 4. rodrace har dyreriget primært været optaget af stimuleringen og udviklingen af kama. Det er grundlaget for Broderskabets bestræbelser på, *med menneskets hjælp*, at opflamme følelsesinstinktet (eller det embryonale kærlighedsaspekt) gennem udskillelsen af husdyrene og den deraf følgende indvirkning af menneskelig magnetisme eller udstråling på den 3. spirilla i dyreatomerne. Den samlede mængde husdyr – de dyreenheder der er nærmest forbundet med mennesket – er hjertecentret i et stort væsens legeme, det væsen som er dyrerigets liv. Fra hjertet udgår alle de impulser, der i sidste instans vil gennemtrænge hele legemet. Det er disse enheder, som vil blive endelig udskilt af gruppesjælen ved genåbningen af døren til menneskeriget i næste runde. [side 446]

Lad os nu betragte den umiddelbare nutid og fremkomsten af den 7. eller ceremonielle magis stråle. Virkningen af denne stråles kraft på dyreriget vil blive langt mindre end på menneskeriget, for det er endnu ikke parat til at reagere på denne planetlogos' vibration og vil heller ikke blive det før 6. runde, hvor hans indflydelse vil fremkalde store begivenheder. Men der er ikke desto mindre nogle virkninger, vi kan nævne her.

På grund af den forøgede aktivitet blandt devaerne, og især æternes devaer, vil de mindre bygmestre blive stimuleret, så de med større lethed kan bygge mere sensitive legemer, og både menneskers og dyrs æterlegeme vil blive mere modtageligt for kraft eller prana. I 6. underrace vil sygdom, som vi kender den i begge disse riger, blive væsentligt reduceret på grund af æterlegemernes praniske respons. Det vil også fremkalde ændringer i den faste fysiske krop, og både menneskers og dyrs krop bliver mindre, mere forfinet og modtagelig for vibration og derfor bedre egnet til at udtrykke det grundlæggende formål.

På grund af sin erkendelse af mantraers betydning og sin voksende forståelse af evolutionens ceremonielle karakter, parret med brugen af lyd og farve, vil mennesket blive i stand til at forstå, oplære og udnytte dyreriget bedre. Det er der allerede tegn på i dag. F.eks. bringes der i alle vores almindelige tidsskrifter regelmæssigt historier, som handler om dyrs psykologi og deres mentale holdning til mennesket, og ved hjælp af disse og den indkommende stråles kraft kan mennesket (hvis det vil) udvikle en langt større sympati for sine yngre brødre. Ved at mennesket vender sin tankekraft mod dyrene, vil de få deres latente intellekt stimuleret og på den måde forberede sig til krisen i næste runde. De studerende burde være mere opmærksomme på virkningen af én gruppes bevidsthed på en anden gruppe, og studere hvordan den mindre udvikler sig som følge af stimuleringen fra den større. I den forbindelse må følgende forhold tages i betragtning:

a. Den kraftige vibration og udstråling fra de 3 strålers herrer stimulerer de 4 himmelske mennesker, udvikler deres opfattelsesevne og sætter dem i stand til at udvide deres bevidsthed.

b. De himmelske menneskers bevidsthed stimulerer alle enhederne i deres legeme, men fremkalder en særlig respons fra [side 447] dem, der aktivt og intelligent arbejder med udviklingen af gruppebevidsthed. F.eks. har en planetlogos' vibration en speciel virkning på alle dem, som er indviede, adepter og chohaner og bibringer deres 3 større spirillaer den fornødne vibration. Denne virkning begynder, når den 6. spirilla (i den mindre gruppe på 7) er aktiv.

c. Menneskets bevidsthed bliver stimuleret og udviklet, når det – på et bestemt stadium – kan reagere på vibrationen fra det okkulte hierarkis medlemmer og altså nærmer sig porten til det 5. rige. Det falder sammen med aktiveringen af den 5. spirilla.

d. På samme måde opnår racens mindre udviklede enheder, der ikke er stort mere end dyr, det nødvendige vibrationsniveau, ved at den samlede vibration fra mennesker med en tilstrækkelig aktiv 4. spirilla indvirker på deres mentalle-

geme. I de to sidste tilfælde drejer det sig om det mentale permanente atoms spirillaer. I de to andre er der tale om okkulte mysterier, som hænger sammen med belivelsen af solare, og ikke menneskelige, permanente atomer.

e. Det 4. skabende hierarki, betragtet som en enhed på denne planet (uafhængig af dets manifestation i andre planet-systemer), påvirker dyreriget på en magnetisk og stimulerende måde, ved at dets vibrationskraft strømmer over i dyrenes *astrallegeme* og fremkalder respons. Det forøger opfattelses-evnen hos alle dyrerigets enheder. Her ser man, hvor intimt samspillet og hvor stor den gensidige afhængighed er, og hvor nært alle disse større og mindre liv er forbundet med hinanden. Vækst og udvikling i én del af det logoiske legeme fremkalder en tilsvarende fremgang i hele legemet. F.eks. kan intet menneske gøre et bestemt og veldefineret fremskridt, uden at dets broder nyder godt af det. Denne afsmitning viser sig som:

En forøgelse af hele gruppens bevidsthed.

En stimulering af enhederne i gruppen.

En forøgelse af gruppemagnetismens helbredende eller integrerende virkninger på beslægtede grupper.

For den, der tjener mesteren, ligger der i denne tanke en tilskyndelse til at forøge sin indsats. Intet menneske, som stræber [side 448] efter mesterskabet, kæmper for at nå målet og sigter på at udvide sin bevidsthed, kan undgå at have en virkning – i stadig bredere spiraler – på alle, det møder: devaer, mennesker og dyr. Måske er det ikke klar over det, måske er det helt ubevidst om den subtile, stimulerende udstrømning, der udgår fra det, men loven virker alligevel.

Den tredje virkning af denne stråles fremkomst kan ved første øjekast virke frastødende – for den vil fremkalde store ødelæggelser i dyreriget. I løbet af de næste få hundrede år vil mange af de gamle dyreformer dø ud. Der vil ske store udryddelser til dækning af menneskets behov, gennem sygdom og på grund af årsager, som er latente i selve dyreriget. Vi må

hele tiden huske, at en opbyggende kraft også er nedbrydende, og der er på nuværende tidspunkt brug for nye former til dyreevolutionen. Det umådelige slagteri i Amerika er et led i realiseringen af planen. Den indre livsgnist, som beliver dyregrupperne, og som er det vitale udtryk for et bestemt væsen, vil under indflydelse af den 7. stråle blusse op og fortære de gamle former, så livet kan strømme over i nye og bedre former.

Det næste emne, vi vil tage op, er *devaevolutionen* og den indkommende stråles virkning på det.

Det første punkt, vi skal lægge mærke til her, er, at denne indflydelse på nuværende tidspunkt primært rammer det fysiske plans devaer, æternes eller skyggernes devaer, som de af og til kaldes, og ikke i samme udstrækning det astrale eller mentale plans devaer. Hver stråle påvirker i større eller mindre grad det plan eller underplan, der har samme nummer som den selv. Derfor må den studerende i forbindelse med sine undersøgelser være opmærksom på, at den 7. eller ceremonielle magis stråle på nuværende tidspunkt har en stærk indflydelse:

På det 7. eller fysiske plan, betragtet som en enhed.

På det 7. eller laveste underplan af det fysiske, astrale og mentale plan.

På det 7. eller laveste menneskelige princip: prana i æterlegemet.

På alle inkarnerende 7.-strålemonader. [side 449]

På en særlig gruppe devaer, der er mellemlid eller »formidlere« mellem magikere (enten hvide eller sorte) og de elementale kræfter. Denne gruppe kaldes okkult »den formidlende 7.« og er delt i to dele:

- a. De der arbejder med evolutionære kræfter.
- b. De der arbejder med involutionære kræfter.

Den ene del tjener konstruktive og den anden destruktive formål. Mere behøver der ikke siges om denne gruppe, da

den, heldigvis for mennesket, ikke er let at kontakte og indtil videre kun kan nås med et bestemt grupperitual, der skal udføres *nøjagtigt* – noget der endnu er praktisk talt ukendt. Frimurerne vil i sidste instans blive et af de primære kontaktmidler, og da mennesker endnu ikke er rede til at disponere over den kraft, en sådan kontakt ville lægge i hænderne på dem, vil det sande frimureri kun udvikle sig langsomt. Men ikke desto mindre vil frimureriet trods alt udvikle sig under indflydelse af 7. stråles magnetiske kraft.

Den ceremonielle magis stråle vil altså have en meget dybtgående virkning på det fysiske plan, for ikke alene bliver dette plan cyklisk underlagt dens kraft, men dens planetlogos har altid en særlig virkning på det. Planets rajaherre er, hvad der okkult kaldes, den planetariske logos' »afspejling i de kaotiske vande«. Derfor indtræffer der i dette plans stof (som er rajaherrens legeme) meget bestemte begivenheder, der – selvom de er usynlige for det almindelige menneske – er tydelige for det åndelige menneskes eller adeptens øje.

Planets stof bliver modtageligt for positiv kraft, for da det feminine devaaspekt er negativt, bliver det påvirkeligt over for det himmelske menneskes positive energi. Idet den finder vejen med mindst modstand, strømmer denne energi ind i planets substans eller devaherrens stoflige legeme. På grund af dette legemes modtagelighed følger den bestemte baner og frembringer klare og *konstruktive* resultater.

De konstruktive resultater viser sig i planets negative æteriske stof og på de 4 højere underplaner. På de 3 lavere kommer [side 450] der en modsat effekt, for her fører det himmelske menneskes energi til ødelæggelse af form forud for det opbyggende arbejde. Formbygning udgår altid fra de æteriske trin. De næste 1.000 år vil der komme omfattende naturkatastrofer. Kontinenter vil ryste, lande vil blive hævet eller sænket, og det hele vil kulminere i den dybtgående materielle katastrofe, som rammer verden i slutningen af den 6. underraces 4. delrace. Det vil indvarsle den spirende 6. rodrace.

Æternes devaer, som vi hovedsagelig beskæftiger os med, bliver påvirket på forskellige måder, og virkningerne på de andre evolutioner vil være vidtrækkende. Vi må hele tiden huske, at devaerne er stoffets kvaliteter og egenskaber, de aktive bygmestre der arbejder bevidst eller ubevidst på planet. Her vil jeg gøre opmærksom på, at alle devaerne på f.eks. mentalplanets højere trin og alle de systemiske planer derfra og ind til centret (det guddommelige eller logoiske plan, der somme tider kaldes adi) samarbejder bevidst og har en høj rang i systemet og en position, som svarer til Hierarkiets medlemmer fra en indviet af 1. grad op til, men ikke med, verdens herre. Under disse højere planer, hvor det konkrete begynder, har vi mindre grader af devaer, der arbejder ubevidst. Dog er der følgende undtagelser, som er bevidste kræfter og væsener med en høj position:

- a. Et plans devaherre.
- b. 7 devaer som arbejder under ham og er de væsener, der beliver de 7 underplaners stof.
- c. 14 strålerepræsentanter som cyklisk kommer til magten, alt efter hvilken stråle der er tiltagende eller aftagende.
- d. 4 devaer som er de 4 maharajaers (karmaherrers) repræsentanter på *planet* og brændpunkter for karmiske impulser i forbindelse med mennesket. De 4 maharajaer forvalter karma for de himmelske mennesker og derfor også for cellerne, centrene og organerne i deres legeme. Men hele systemet virker gennem repræsentanter af forskellige grader. De love, der styrer disse forvaltere af plankarma, er de samme som dem, der styrer de systemiske og kosmiske administratorer, og mens et plan er manifesteret, er de f.eks. de eneste enheder, [side 451] som må passere planets afgrænsning i deres *form*. Alle andre enheder, der er manifesteret på et plan, må afkaste det redskab, de bruger, før de kan komme videre til finere planer.

c. Karmaformer. Her vil vi opregne de forskellige former for **KARMA**, selvom vi ikke har tid til at uddybe emnet. Selv

en tyk bog, som udelukkende handlede om det, ville ikke rumme alt, hvad der kunne siges. Vi må huske, at det besjælende væsen påføres karma ved hjælp af selve stoffet eller substansen (som er farvet af den), og at dette stof eller denne substans er *intelligent materie bestående af devaessens*:

Kosmisk karma – der påføres Sollogos udefra.

Systemisk karma – Logos' afvikling af virkninger som er sat i gang i tidligere kalpaer, og som påvirker hans nuværende legemsform.

Planetarisk karma – et himmelsk menneskes individuelle karma der er lige så forskellig fra et andet himmelsk menneskes karma, som det enkelte menneskes karma er forskellig fra andres.

En kædes karma – der hænger sammen med det besjælende væsens livserfaring. Dette væsen er et center i et himmelsk menneskes legeme, på samme måde som et himmelsk menneske i sit planetsystem er et center i Sollogos' legeme.

En klodes karma – den individuelle skæbne der er forbundet med det væsen, som er et legemscenter i en kædes besjælende liv.

Disse fem væsener, der bearbejdes af karma, er alle kosmiske og solare lysherrer, som opnåede intelligens og gennemgik menneskeriget for mange kalpaer siden.

Et plans karma – der er uløseligt forbundet med den planetariske logos' og rajaherrens karma og afhænger af spillet mellem disse to poler, det maskuline og feminine aspekt af den guddommelige hermafrodit.

Et underplans karma – den skæbne som knytter sig til nogle mindre væsener, der manifesterer sig gennem disse planer.

I disse to former for karma har vi det, man kunne kalde »hierarkiernes karma«, sådan som den er blevet udviklet siden [side 452] manifestationen af solsystemet. Den er resultatet af det nuværende systems fortid og er ikke så meget virkninger, der stammer fra tidligere solsystemer.

Naturrigernes karma – naturriggerne som vi kender dem på vores planet:

- a. Mineralriget.
- b. Planteriget.
- c. Dyreriget.

Det er ifølge sagens natur den karma, der er udviklet af de forskellige måneherrer, som besjæler disse riger, og som når deres mål gennem dem. Indtil videre har vi altså nævnt kosmisk karma, solkarma og månekarma. I sidstnævnte ligger det store mysterium omkring Månen og dens plads i planetsystemet.

Menneskehierarkiets karma^{54 55 56} – der består af de 7

---

⁵⁴ Karma og reinkarnation er visdomsreligionens 4. og 5. doktrin. Disse to er i virkeligheden visdomsreligionens ABC. Karma er summen af vores handlinger, både i det nuværende liv og i de foregående fødsler. Der findes tre slags:

1. *Sanchitakarma*.
2. *Prarabdhakarma*.
3. *Agamikarma*.

»*Sanchitakarma* omfatter menneskelige fortrin og mangler samlet i den foregående og alle andre tidligere fødsler. Den del af sanchitakarmaen, der er bestemt til at påvirke et menneske i en bestemt inkarnation, kaldes *Prarabdha*. Den tredje slags karma er resultatet af de nuværende handlingers fortrin og mangler. *Agami* dækker alle jeres ord, tanker og handlinger. Hvad I tænker, siger og gør, såvel som de virkninger jeres tanker, ord og handlinger har på jer selv og dem, der omgiver jer, tilhører kategorien nuværende karma, som med sikkerhed vil påvirke balancen mellem godt og ondt i jeres fremtidige udvikling.« – *The Theosophist*, bind X, s. 235.

⁵⁵ »Der er tre slags karma (handling):

1. *Agami*: De legemlige handlinger, gode og dårlige, som er udført efter, at man har udviklet sin skelneevne. (Se *Sri Sankaracharya: Tatwa Bodh*, spørgsmål 34).
2. *Sanchita*: Tidligere handlinger der tjener som spirer til vækst i talløse fødsler. Det samlede lager af tidligere handlinger. (*Samme-steds*, spørgsmål 35).
3. *Prarabdha*: De af de tidligere handlinger, som giver nydelse eller

grupper [side 453] og de individuelle monaders karma. Den er i sig selv et uhyre omfattende og kompliceret emne som, i den nuværende jordklodecyklus, kan deles i: [side 454]

- a. Verdenskarma – de 7 rodracer.
- b. Racekarma – hver rodraces skæbne og formål.
- c. Underracekarma – hver underraces individuelle skæbne.
- d. National karma.
- e. Familiekarma.
- f. Individuel karma.

---

smerte i dette liv alene. (*Sammesteds*, spørgsmål 36).« – *The Theosophist*, bind VIII, s. 170.

⁵⁶ Karma. »Man må huske, at i alle menneskets handlinger udgør indflydelsen fra dets tidligere karma et vigtigt element. Hver handling, siger Sri Krishna, kræver fem elementer:

1. Den der handler.
2. Beslutningen om at handle.
3. Redskaber til at udføre handlingen med, så som hænder, tunge osv.
4. Anvendelsen af disse redskaber.
5. Indflydelsen fra tidligere adfærd.

Disse fem elementer eller faktorer indgår i den aktivitet, et menneske udfolder med sin krop, tale eller tanke, hvad enten den er retfærdig eller uretfærdig. (*Gita*, XVIII, 13, 14, 15).

De fem karmiske elementer er i Mahabharataen delt i to grupper: 1. Menneskets nuværende handlinger (som omfatter de fire første elementer), og 2. Resultatet af dets tidligere handlinger (som udgør det femte element).

Samtidig må det tilføjes, at resultatet af menneskets tilværelse ikke er en dags eller endog en periodes arbejde. Det er summen af handlinger udført i utallige tidligere tilværelser. De enkelte handlinger er måske så ubetydelige som de tyndeste bomuldstråde, der kan blæses væk i hundredvis med et enkelt pust, men ligesom disse tråde, når de er viklet tæt sammen, danner et reb, der er så tykt og stærkt, at det kan bruges til at trække elefanter eller endog store skibe med, vil også elementerne i menneskets karma, uanset hvor trivielt hvert enkelt af dem er, efterhånden blive samlet til et mægtigt pasa (reb), som trækker i mennesket, dvs. påvirker dets adfærd til det gode eller det onde.« – *The Theosophist*, bind VII, s. 60.

Alle disse forskellige karmaformer er blandet med hinanden og indbyrdes forbundet på en måde, der er ufattelig og uforklarlig for mennesket. Selv adepterne kan ikke løse mysteriet ud over den del, som vedrører deres egne grupper, mens chohanerne af de højere grader kan overskue de større grupperes karma (grupper der er samlinger af mindre grupper).

Alle de mindre devaer på hvert plan, »røstens hærskere«, de talløse mindre bygmestre og elementaler, arbejder ubevidst, idet de styres og ledes af ord og lyd. På den måde fremkalder de bevidste bygmestre vibrationer i planernes essens.

Der er ikke meget at tilføje om devaevolutionen på dette stadium. En stor del af det, der kunne siges, må nødvendigvis holdes tilbage på grund af den fare, som udspringer af en overfladisk viden, der ikke er ledsaget af visdom og indre vision. Men der er yderligere tre punkter, som kan føjes til de fire, der allerede er givet, og de vedrører primært devaernes forhold til mennesket i fremtiden og deres tilnærmelse til det via den indkommende krafttype. Selvom denne tilnærmelse er uundgåelig, vil den ikke have lutter gavnlige virkninger på menneskehierarkiet, og der vil være megen lidelse og mange bitre erfaringer, før man har fundet den rigtige kontaktmetode og lært at bruge forbindelsen på en fornuftig måde. Hvis vi husker, at devaerne tilsammen udgør moderaspektet, og at det er dem, som bygger formerne og beskytter det, der endnu ikke kan beskytte sig selv, forstår vi også, at enhver tilbagevenden til en nærmere afhængighed af devaerne svarer til, at et voksent menneske vender tilbage til sin moders omsorg og afgiver sin selvstændighed til fordel for materielle goder. Devaerne er formens moder, men den selvbevidste enhed, **MENNESKET**, må erkende sin uafhængighed af form og følge selvrealiseringens vej. Det er noget, vi må overveje, for når enheder her og der i den kommende [side 455] tid kontakter devaerne og må betale prisen, vil det være en hjælp, hvis mennesket forstår grunden og erkender nødvendigheden af at skille sig ud fra disse essenser *i de 3 verdener*. Tilnærmelse mellem de to evolutionslinjer bliver mulig på det buddhiske plan,

men da er det to essenser, som nærmer sig hinanden, og ikke det konkrete der nærmer sig essensen. Så længe mennesket bruger stoffer i de 3 verdener, må det ikke overskride grænsen mellem de to evolutioner. Først på solildens planer, eller de kosmisk æteriske trin, er kontakten tilladt. På det kosmisk faste fysiske plan (vores mentale, astrale og fysiske plan) får kontakten blot katastrofale følger. Jeg har opholdt mig ved dette punkt, fordi faren er helt reel og nært forestående.

Devaevolutionen vil, gennem 7.-strålekraften, have meget med formidlingen af prana til enheder i de 3 højere naturriger at gøre, og sideløbende med denne lettere pranaformidling (fra det fysiske plans æteriske trin) vil der også være en lettere formidling af åndelig eller psykisk kraft fra den 4. kosmiske æter, det buddhiske plan. Resultatet af pranaformidlingen vil blive sundere fysiske legemer blandt menneskenes sønner. Men det er ikke noget, vi skal se efter på nuværende tidspunkt, for det vil først begynde at blive mærkbart om ca. 300 år, når der inkarnerer så mange 7.-stråleegoer, at de vil blive opfattet som den fremherskende type i den periode. Deres fysiske legeme vil reagere lettere end andres, fordi det er bygget til 7.-strålekraft, selvom 1.- og 5.-stråleegoer også vil have stor gavn af denne påvirkning. Det vil være en særlig gunstig periode for de æteriske devaer, og de fysiske legemer, der bygges i den tid, vil være karakteristiske ved:

- a. Spændstighed.
- b. Enorm fysisk magnetisme.
- c. Evnen til at afvise uægte magnetisme.
- d. Evnen til at optage solstråler.
- e. Stor styrke og modstandskraft.
- f. Et forfinet udseende som endnu er ukendt. [side 456]

Planets æteriske trin vil blive fulde af forøget aktivitet, og efterhånden som årtierne går, vil mennesket langsomt men sikkert blive bevidst på disse trin og opmærksom på deres beboere. Den umiddelbare virkning af denne forøgede æteri-

ske energi vil være, at et større antal mennesker får æterisk syn og bliver i stand til, normalt og naturligt, at leve bevidst på de æteriske planer. De fleste mennesker fungerer kun bevidst på de 3 lavere trin af det fysiske plan – det luftformige, flydende og faste – og de æteriske underplaner er lige så lukkede for dem som de astrale. I de kommende århundreder vil menneskets normale opholdssted være hele det fysiske plan op til, men ikke med, det 2. underplan. Det 4. og 3. æterplan vil være lige så velkendt for det, som det almindelige fysiske landskab er på nuværende tidspunkt.

De, der studerer lægevidenskab, vil samle opmærksomheden om æterlegemet og opdage det fysiske legemes afhængighed af det. Det vil ændre lægestandens holdning, og magnetisk behandling og stimulering gennem vibration vil erstatte de nuværende kirurgiske og medicinske metoder. På det tidspunkt vil mennesket generelt have æterisk syn, og det tvinger det til at erkende, hvad der nu kaldes den »usynlige« eller overfysiske verden. Man vil se og kommunikere med mennesker i deres æterlegeme, og æternes devaer og elementaler vil blive studeret og anerkendt. Når det sker, vil den sande brug af ceremonielle ritualer som en beskyttelse af mennesket indtage sin retmæssige plads.

Man vil ligeledes opdage devaernes arbejde i forbindelse med dyre- og planteriget, og meget, der nu er muligt på grund af uvidenhed, vil blive umuligt og forældet. Den tid vil komme, hvor menneskets holdning til dyreriget bliver revolutioneret og slagteriet, mishandlingen og den form for grusomhed, som kaldes »jagt«, bliver afskaffet.

Udviklingen af æterisk syn og opdagelsen af devaerne vil også føre til en gådefuld ændring af mænds og kvinders holdning til spørgsmålet om seksualitet, ægteskab og forering. Denne forandring vil være baseret på erkendelsen af stoffets eller moderaspektets sande natur og Solens virkning på substans. Livets enhed vil blive et kendt og videnskabeligt bevist [side 457] faktum, og *liv i stof* vil ikke længere være en teori, men en af videnskabens grundsætninger. Det kan vi ikke uddybe her.

3. *Manas i de sidste runder.*

a. Forvandlingsprocessen. Forvandling er et emne, der fra tidernes morgen har optaget de studerendes, forskernes og alkymisternes opmærksomhed. Evnen til at ændre ved hjælp af varme er naturligvis almindelig kendt, men nøglen til mysteriet eller den systemiske formels hemmelighed er bevidst skjult for alle søgende og bliver først gradvis afsløret efter 2. indvielse. Emnet er så omfattende, at det kun er muligt at give en bred og generel skitse af, hvordan man kan nærme sig det. Folk i al almindelighed vil helt naturligt tænke på at forvandle metaller til guld med henblik på at lindre fattigdommen. Videnskabsmanden vil søge det universal middel, som kan bringe stoffet tilbage til dets urtilstand, frigøre energi og på den måde afsløre evolutionsprocesserne og sætte ham i stand til (ud fra urtilstanden) selv at bygge de ønskede former. Alkymisten leder efter de vises sten, dette effektive forvandlingsmiddel der vil fremkalde en åbenbaring og give kemikeren evnen til at påtvinge de elementale kræfter, som virker i, ved hjælp af og gennem stoffet, sin vilje. Det religiøse menneske, og især den kristne, har opdaget den forvandlende krafts psykiske karakter og taler i de hellige bøger ofte om, hvordan sjælen prøves 7 gange i ilden. Set under deres egen begrænsede synsvinkel har alle disse studerende og forskere hver især fundet én stor sandhed, men helheden ligger ikke i den ene eller den anden, men i summen af dem.

Hvis vi skal definere forvandling, som den forstås okkult, kan vi sige: *Forvandling er overgangen fra en tilstand til en anden ved hjælp af ild.* Forståelsen af dette hviler på nogle postulater, hovedsagelig fire. Disse postulater må gives i den form, de har i den gamle kommentar, for den er formuleret sådan, at den afslører sandheden for dem, der har øjne at se med, men skjuler den for dem, som ikke er parate eller vil misbruge deres viden til egoistiske formål. Sætningerne lyder sådan: [side 458]

1. Den, der overfører Faderens liv til de tre lavere, bruger ilden, som ligger gemt i Moderens hjerte. Han arbejder med agnichaitanerne, som skjuler, brænder og på den måde skaber den fornødne væde.
2. Den, der overfører livet fra de tre lavere til det færdige fjerde, bruger ilden, som ligger gemt i Brahmas hjerte. Han arbejder med agnishvattaernes kræfter, som strømmer ud, blander sig og på den måde skaber den fornødne varme.
3. Den, der overfører livet til det samlende femte, bruger ilden, som ligger gemt i Vishnus hjerte. Han arbejder med agnisuryanernes kræfter, som flammer op, befrier essensen og på den måde skaber den fornødne udstråling.
4. Først væde, træg og indsvøbende, så varme med stadig stigende intensitet, og endelig kraft der presser, driver og koncentrerer. Sådan skabes udstråling, udstrømning, forvandling og ændring af form. Til sidst befrielse – den flygtige essens undslipper, og resterne genoptages i urstoffet.

Den, der tænker over disse formuleringer og mediterer over den angivne metode, vil danne sig et generelt indtryk af evolutionens forvandlingsproces, og det vil have større værdi for ham end de formularer, hvormed devaerne forvandler de forskellige mineraler.

Forvandling vedrører atomets liv og er knyttet til de love, som styrer radioaktivitet. Det er interessant at lægge mærke til, hvordan vi i det videnskabelige udtryk »radioaktivitet« har Østens begreb, Vishnu-Brahma, eller lysstrålerne der vibrerer gennem stof. Derfor må den almindeligt accepterede opfattelse af betegnelsen »atom« udvides fra kun at gælde kemiens atom til også at omfatte:

- a. Alle atomer eller kugler på det fysiske plan.
- b. Alle atomer eller kugler på det astrale og mentale plan.
- c. Mennesket i fysisk inkarnation.
- d. Menneskets kausallegeme på sit eget plan.
- e. Alle planer i deres egenskab af besjælede kugler.

- f. Alle planeter, kæder og kloder i solsystemet. [side 459]
- g. Alle monader på deres eget plan, hvad enten det er menneskelige monader eller himmelske mennesker.
- h. Solafgrænsningen, summen af alle mindre atomer.

I alle disse atomer, store eller små, mikrokosmiske eller makrokosmiske, svarer det centrale liv til det, videnskaben kalder en positiv elektrisk ladning, hvad enten det er et kosmisk væsen som Sollogos' liv eller det lille elementalliv i et fysisk atom. De mindre atomer, som roterer omkring deres positive centrum, og som videnskaben for øjeblikket kalder elektroner, er det negative aspekt, og det gælder ikke alene det fysiske atom, men også de menneskelige atomer, der holdes sammen omkring deres centrale punkt, et himmelsk menneske eller de atomare former, som tilsammen udgør det almindelig kendte solsystem. Alle former er opbygget på samme måde, og den eneste forskel består i ordningen og antallet af elektroner, sådan som lærebøgerne fortæller os.⁵⁷ Selve elektronen vil i sidste instans vise sig at være et mikroskopisk elementalliv.

Det andet punkt, jeg vil fremføre nu, er: *Stråling er udtryk for, at der er ved at ske en forvandling*. Da forvandling er befrielse af essensen, så den kan opsøge et nyt center, kan processen opfattes som radioaktivitet, teknisk forstået og i relation til alle atomare legemer uden undtagelse.

At videnskaben først for nylig er blevet opmærksom på radium (der er et eksempel på forvandlingsprocessen) er dens egen fejl. Efterhånden som man får en større forståelse, vil man opdage, at alle udstrålinger, som f.eks. magnetisme eller psykisk udstrømning, blot er forvandlingsprocessen i stor målestok. Det, der er vigtigt at forstå, er, at forvandlingsprocessen, når den er virksom, kun på overfladen er resultatet af ydre faktorer. I virkeligheden er den resultatet af, at den indre positive kraftkerne vibrerer så voldsomt, at den til sidst spreder elektronerne eller de negative punkter, som udgør dens

---

⁵⁷ Atom og elektron: Se *The Consciousness of the Atom*, s. 17-22.

indflydelsessfære og sender dem så langt væk, at frastødningsloven dominerer. Da bliver de ikke længere tiltrukket af deres oprindelige [side 460] center, men søger et andet. Den atomare kugle, hvis jeg kan udtrykke det sådan, går i opløsning, elektronerne underlægges frastødningsloven, og den centrale essens slipper ud og opsøger en ny kugle, okkult forstået.

Vi må hele tiden huske, at alt i solsystemet er tosidet og i sig selv både negativt og positivt: positivt med hensyn til sin egen form, men negativt med hensyn til sin større sfære. Hvert atom er derfor både positivt og negativt – det er en elektron såvel som et atom.

Derfor er forvandlingsprocessen tosidet og kræver en indledende fase, hvor der bruges ydre faktorer, en udklækningsperiode, hvor den positive kerne passes og plejes, stimuleres og udvikles, hvor den indre flamme systematisk næres og får forøget sin elektriske spænding. Derefter følger en anden fase, hvor de ydre faktorer ikke tæller så meget, og hvor atomets indre energicenter får lov til selv at gøre arbejdet. Disse faktorer gælder i lige høj grad alle atomer: mineralatomerne som har optaget alkymisternes opmærksomhed så meget, det såkaldte menneskeatom der følger den samme generelle fremgangsmåde og styres af de samme love, og alle større atomer så som et himmelsk menneske eller en sollogos.

Processen kan opstilles på følgende måde:

1. Livet tager primitiv form.
2. Formen udsættes for ydre varme.
3. Varmen, som påvirker formen, fremkalder udsivning, og der kommer væde.
4. Væde og varme udfører i fællesskab deres funktion.
5. Elementalliv passer alle mindre liv.
6. Devaerne samarbejder i henhold til lov, orden og lyd.
7. Atomets indre varme stiger.
8. Atomets varme vokser hurtigt og overstiger omgivelsernes ydre varme.
9. Atomet udstråler.

10. Til sidst nedbrydes atomets kugleformede væg.
11. Elektronerne eller de negative enheder søger et nyt center. [side 461]
12. Det centrale liv strømmer ud for at smelte sammen med sin polære modsætning, idet det selv bliver negativt og søger det positive.
13. Okkult er dette formørkelse, den midlertidige slukning af lyset indtil det igen kommer til syne og blusser op.

Det er hverken muligt eller tilrådeligt at uddybe emnet her.

Det er altså klart, at det i hvert naturrige skulle være muligt at fremskynde alle mindre atomers forvandlingsproces. Det er det også, selvom der ikke er nogen erkendelse af det. Det er først, når et væsen når menneskeriget, at det bliver muligt for det bevidst og intelligent at gøre to ting:

For det første medvirke til forvandlingen af sit eget positive atomare center fra det menneskelige til det åndelige.

For det andet medvirke til forvandlingen af:

- a. Lavere mineralformer til højere former.
- b. Mineralformer til planteformer.
- c. Planteformer til dyreformers.
- d. Dyreformers til menneskeformer, eller bevidst og direkte at fremkalde individualisering.

At det endnu ikke sker skyldes faren ved at meddele den fornødne viden. Adepterne forstår forvandlingsprocessen i de 3 verdener og i de 4 naturriger, hvilket midlertidigt gør dem til et esoterisk 3 og eksoterisk 4.

Mennesket vil i sidste instans arbejde med de 3 riger, men først når broderskab bliver praktiseret og ikke blot er et begreb.

I den forbindelse er der tre punkter, som må tages i betragtning:

Bevidst manipulation af ilden.
Devaer og forvandling.
Lyd og farve i relation til forvandling. [side 462]

Her er det nødvendigt at gøre opmærksom på, sådan som jeg har gjort i andre forbindelser, at der kun kan gives visse oplysninger, mens detaljerne vedrørende selve *processen* endnu ikke kan behandles på grund af racens manglende evne til at handle uegennyttigt. Netop af den grund sneg der sig mange misforståelser ind, dengang Hierarkiet begyndte at meddele nogle af visdommens grundbegreber i bogform, men det tog H.P.B. sig modigt af.^{58 59} Faren er der imidlertid

---

⁵⁸ Vanskeligheden ved at udgive visdomsreligionen er behandlet af H.P.B. i Den hemmelige lære på følgende måde:

1. Vi må undlade at dømme fordi:
  - a. En fuldstændig forklaring er forbeholdt indviede.
  - b. Kun en brøkdal af den esoteriske mening er givet.
  - c. Kun adepter kan tale med autoritet. – H.L. 1, 205, 207 & 3, 50, 86.
  - d. Læren tilbydes som en hypotese. – H.L. 4, 2.
2. Vi må helt se bort fra:
  - a. Personligheder.
  - b. Dogmatiske trosforestillinger.
  - c. Specielle religioner.
3. Vi må være fri for fordomme. – S.D. III, 1. Vi må også være:
  - a. Fri for indbildning.
  - b. Fri for egoisme.
  - c. Rede til at acceptere sandheden, når den er påvist.
4. Vi må finde den højest tænkelige mening. – S.D. III, 487.
5. Vi må undlade at være sekteriske. – S.D. III, 110.
6. Vi må huske det handicap, sproget giver os. – H.L. 1, 213, 300, 302.
7. Vi må stræbe efter at blive en discipel. – H.L. 1, 205 & 3, 241.
8. Vi må i sidste instans udvikle vores egne evner. – H.L. 2, 181-182, & 3, 80.
9. Vi må leve broderskabets liv. – H.L. 1, 207.
10. Vi må huske, at H.P.B. ikke gør krav på at være ufejlbarlig. – H.L. 1, 302 & 3, 40, note 1, 270.

stadig og udgør et stort [side 463] handicap for dem, der arbejder på den indre side og føler, at menneskers tanker burde hæves fra studiet af den fysiske tilværelses problemer til større begreber, bredere visioner og en mere holistisk opfattelse. Det er kun muligt at komme med antydninger, for det er ikke tilladt at give forvandlingsformularerne eller de mantraer, der manipulerer rummets stof. Jeg kan kun vise vejen for dem, som er parate, eller som er ved at genopdage gammel viden (der er opnået gennem en tilnærmelse til udviklingsvejen eller ligger latent som følge af oplevelser i atlantiske dage), men de retningslinjer, der gives, rummer tilstrækkelig vejledning til, at de kan trænge dybere ind i kundskabens mysterier. Faren består i det faktum, at hele emnet, forvandling, vedrører den materielle form og deva-substans. Da mennesket på nuværende tidspunkt ikke engang behersker sine egne hylstres stof eller styrer sit 3. aspekts vibrationer, løber det en risiko ved at samle sin opmærksomhed om ikke-selvet. Det er først trygt at gøre, når magikeren kender fem ting: [side 464]

H.P.B. siger: »Jeg taler kun med 'absolut sikkerhed' hvad min egen personlige tro angår. De, der ikke har samme garanti for deres tro, som jeg har, ville være meget tåbelige og naive, hvis de accepterede den blindt ... Det, jeg tror på, er:

- a. At der findes en ubrudt mundtlig overlevering, som i menneskeheden blev åbenbaret for racens udvalgte af levende guddommelige mennesker.
- b. At den er nået uændret frem til os.
- c. At mestrene er uhyre velbevandrede i denne ubrudte videnskabelige lære.« – *Lucifer*, bind V, s. 157 (*H.P. Blavatsky, Collected Writings*, bind XI s. 466-467, o.a.)

»Den hemmelige lære er ingen 'autoritet' i sig selv, men da den er fuld af citater og tekster fra næsten alle de store religioners og tankeskolers hellige skrifter og filosofier, vil de, der tilhører en af disse, være sikre på at finde støtte for deres argumenter på en eller anden side. Der er imidlertid også teosoffer, som har denne svaghed for autoritet, og det blandt de bedste og mest hengivne.« – *Lucifer*, bind III, s. 157.

⁵⁹ Se forord og indledning til *Den hemmelige lære*, bind 1.

1. Atomets natur.
2. Planernes grundtone.
3. Måden hvorpå man arbejder fra det egoiske plan gennem bevidst kontrol, kendskab til beskyttende lyde og formularer og rene uselviske bestræbelser.
4. Vekselvirkningen mellem de 3 ildformer, måneordene, solordene og senere et kosmisk ord.
5. Den elektriske vibrations hemmelighed som et menneske først begynder at opdage, når det kender sin egen planetlogos' grundtone.

Al denne viden om de 3 verdener er i hænderne på visdommens mestre og sætter dem i stand til at arbejde med energi og kraft, og ikke det der normalt forstås ved ordet »substans«. De arbejder med elektrisk energi, idet de beskæftiger sig med positiv elektricitet eller energien i atomets positive kraftkerner, hvad enten det er kemiens atom, for eksempel, eller det menneskelige atom. De *arbejder med tingenes sjæl*. Den sorte magiker arbejder med det negative aspekt, elektronerne, hvis jeg kan sige det sådan, hylstret og ikke sjælen. Denne forskel må man være meget opmærksom på. Den rummer forklaringen på, hvorfor Broderskabet ikke blander sig i materielle spørgsmål, men koncentrerer sig om *kraftaspektet*, energicentrene. *De når helheden gennem de få centre i en form*. Efter denne indledning vil vi begynde på emnet:

Bevidst manipulation af ilden.

Det vil nu være klart, at hele forvandlingsprocessen, som vi kan behandle den på nuværende tidspunkt, vedrører de to ildformer, der nåede et højt udviklingstrin i et tidligere solsystem:

- a. Atomets ild i dens to aspekter – den indre ild og stråleilden.
- b. Tankesindets ild.

Set fra menneskets synspunkt er det disse to, forvandlingen vedrører, idet den 3. ild, åndens ild, ikke tages i betragtning på dette stadium. [side 465]

Den *bevidste* manipulation af ilden er menneskets privilegium, når det har nået et vist punkt i sin udvikling. Det var den ubevidste erkendelse af dette, som naturligt førte til alkymistens forsøg på forvandlinger i mineralriget. Op igennem tiden har nogle få af de ældre studerende forstået omfanget af den indsats, som forvandlingen af de tungere metaller til guld, blot var begyndelsen til og symbolet på – et billedligt, allegorisk og konkret skridt. Hele emnet forvandling dækkes af Hierarkiets arbejde i alle dets 3 departementer på denne planet, og vi kan få en forestilling om, hvad det indebærer, hvis vi studerer dette umådelige hierarkiske hjælpearbejde i forbindelse med evolutionsprocessen. Det består i overførslen af livet fra et atomart stadium til et andet, og det omfatter tre klare trin, som kan ses og følges ved hjælp af den højere clairvoyance og fra de højere planer. Disse trin eller stadier er:

Forbrændingsstadiet – den blandings- og fusionsperiode alle atomer gennemgår, når formen nedbrydes.

Opløsningsstadiet, hvor formen spredes, stoffet opløses og atomet reduceres til sine to grundelementer.

Udstrømningsstadiet, hvor det primært drejer sig om atomets indre egenskab, og hvor essensen strømmer ud for senere at tage en ny form.

Måske radioaktivitet, pralayisk opløsning og essensens udstrømning kan udtrykke tanken. Disse trin indgår i enhver forvandlelingsproces uden undtagelse. I den gamle kommentar udtrykkes de okkult på følgende måde:

»Ildvæsenerne brænder i Moderens skød.
Ildcentret når ud til cirkelns omkreds, formen opløses og
pralayas fred sænker sig.
Sønnen vender tilbage til Faderens bryst, og Moderen falder
til ro.«

Denne forvandlingsproces varetages af mestrene og de store
devaer, og hvert departement er knyttet til et af de 3 stadier:
[side 466]

Mahachohanens departement i dets 5 dele beskæftiger sig
med forbrændingen af ildvæsenerne.
Manuens departement beskæftiger sig med den form eller
afgrænsning, der indeslutter ildvæsenerne.
Bodhisattvaens departement beskæftiger sig med Sønnens
tilbagevenden til Faderens bryst.

Inden for mahachohanens departement kan der opstilles en
tilsvarende sekundær opdeling:

Den 7. og 5. stråle er beskæftiget med Sønnens tilbagevenden
til Faderen. De har stort set til opgave at sende opladende
kraft ud, når det bliver nødvendigt at overføre Sønnens liv
fra en gammel form til en ny, fra et naturrige til et andet på
tilbagevejen.
Den 3. og 6. stråle varetager forbrændingen af ildvæsenerne.
Den 4. stråle blander de to ildformer i den atomare form.

Et nærmere studium af denne opdeling vil vise, hvor nært
samarbejdet er mellem de forskellige grupper, og hvor intimt
deres aktiviteter er forbundet med hinanden. Hierarkiets
virksomhed kan altid opfattes som en form for alkymi, og
dets aktiviteter vedrører den trefoldige forvandling. Medlem-
merne udfører deres arbejde *bevidst*, og det er overordnet i
forhold til deres egen befrielse.

En *mester* forvandler i de 3 verdener og er hovedsagelig
beskæftiget med processen på de 18 underplaner, menneskets

store evolutionsfelt, og livets strøm gennem Logos' faste fysiske legeme. *Chohanerne* med 6. indvielse arbejder i det logoiske æterlegemes 4. og 5. æter (det buddhiske og atmiske plan) og tager sig af strømmen af åndeligt liv fra form til form i disse verdener med henblik på overførslen af enheder i det åndelige rige til det monadiske plan. Endnu højere væsener – *buddhaerne og deres medbrødre på 1. og 3. stråle* – beskæftiger sig med livets indstrømning på det kosmisk fysiske plans underatomare og atomare underplan. Hvad, der er blevet sagt, gælder alle hierarkiske bestræbelser i alle planet-systemer og på alle kloder, for deres indsats udgør en helhed. I alle tilfælde går bevidst [side 467] selvpålagt kontrol eller autoritet forud for evnen til at forvandle. Efter 3. indvielse lærer de *indviede* at forvandle dyrerigets liv og forestå dets overførsel til menneskeriget, og på de tidlige stadier af indvielsesvejen får de kendskab til de formularer, som styrer de mindre devaer og resulterer i sammensmeltningen af det 2. og 3. rige. De bliver omhyggeligt overvåget og er underkastet forskellige sikkerhedsforanstaltninger.

Fremskredne intellektuelle mennesker skulle være i stand til at indgå i samarbejdet og tage sig af metallernes forvandling, da forholdet mellem den intellektuelle udvikling hos dem og de mineraler og bygmestre, de ville kontrollere, er det samme som i ovennævnte tilfælde og bevidsthedsgrader. Men på grund af den katastrofale udvikling i atlantiske dage, og tilbageholdelsen af åndelig udvikling indtil karma var justeret, er kunsten gået tabt eller rettere bliver kundskaben beskyttet, indtil raceudviklingen har nået et punkt, hvor det fysiske legeme er rent nok til at modstå de kræfter, der kontaktes, og komme ud af den kemiske forvandlingsproces, ikke blot beriget med hensyn til viden og erfaring, men også styrket i sin egen indre struktur.

Efterhånden som tiden går, vil mennesket gøre fire ting:

1. Genvinde viden og evner der blev udviklet i atlantiske dage.
2. Frembringe legemer som kan modstå den lavere type ildelementaler, der arbejder i mineralriget.
3. Forstå radioaktivitetens indre betydning eller lære at frigøre den kraft, som bor i alle kemiens stoffer og atomer, og i alle ægte mineraler.
4. Omdanne de kommende kemikers og forskeres formler til **LYD** og ikke blot formulere dem på papir ud fra forsøg. I denne sidste udtalelse ligger (for dem, der kan forstå den) det mest oplysende vink, det endnu har været muligt at give i denne sag.

Det kan virke, som om jeg ikke har givet ret mange oplysninger om den bevidste manipulation af ild. Det skyldes den studerendes manglende evne til at læse den esoteriske baggrund for ovenstående meddelelser. Bevidst forvandling bliver først mulig, når mennesket har forvandlet stoffet i sine egne redskaber. [side 468] Først da kan det blive betroet den guddommelige alkymis hemmeligheder. Når det, via den latente indre ild i sine egne hylstres stof, har forvandlet disse hylstres kemiske og mineralske atomer, kan det – gennem affinitet til stoffet – trygt deltage i arbejdet med mineralforvandling af første orden. Først når det (via hylstrenes stråleild) har forvandlet det, der i dets egen organisme svarer til planteriget, kan det udføre alkymisk arbejde af anden orden. Først når tankesindets ild er fremherskende, kan det arbejde med forvandlingsprocesser af tredje orden eller overførslen af liv til dyreformer. Først når det indre selv eller egoet i kausallegemet styrer dets tredobbelte personlighed, kan det okkult få tilladelse til at blive en alkymist af fjerde orden og arbejde med overførslen af dyremonaden til menneskeriget, med hele den store viden dette indebærer. Der er meget at udrette fremover, men en forståelse af opgavens omfang behøver ikke at virke nedslående, for en fornuftig skitsering af fremtiden og en forsigtig fremlægning af oplysninger om de nødvendige stadier vil danne grundlag for mange aspiranternes

ihærdige indsats og den evolutionære fremkomst af dem, der kan løse opgaverne.

På grund af emnets store omfang og det faktum, at magikeren eller alkymisten i forvandlingsprocessen *arbejder med devaessens ved at styre de mindre bygmestre i samarbejde med de større devaer*, er det vanskeligt at udtale sig klart om forvandling. Derfor vil jeg prøve at skabe klarhed i tanker og formodninger ved i første omgang at fremsætte nogle postulater, som man må være opmærksom på, når man beskæftiger sig med spørgsmålet om forvandling. Der er fem, og de vedrører især det område, hvor forvandlingsprocessen udføres. Her må den studerende huske forskellen på den sorte og den hvide magikers arbejde. Måske vil det være en hjælp, hvis vi, før vi går videre, ser på disse forskelle i den udstrækning, de vedrører det nuværende emne:

For det første. Den hvide broder bruger positiv elektrisk energi. Den mørke broder bruger den negative elektriske energi.

For det andet. Den hvide broder beskæftiger sig med tingenes sjæl. Den sorte magiker koncentrerer sig om formen.
[side 469]

For det tredje. Den hvide magiker fremelsker den pågældende sfæres (menneske-, dyre-, plante- eller mineralsfærens) iboende energi og skaber resultater gennem det centrale livs egen indsats, hvad enten det er undermenneskeligt, menneskeligt eller overmenneskeligt. Den sorte magiker opnår resultater ved at bruge en ydre kraft. Han skaber forvandling ved hjælp af opløsningsmidler (hvis jeg kan kalde dem det) eller gennem en svækkelse af formen snarere end gennem udstråling, sådan som den hvide magiker gør.

Man må være opmærksom på disse forskellige metoder og prøve at forestille sig, hvordan de virker i forbindelse med forskellige stoffer, atomer og former. Men nu vil vi vende tilbage til vores fem postulater om forvandlingen af stof og overførslen af livet eller energien til andre former.

De fem postulater.

Postulat 1. Alt stof er levende, dvs. devavæsners vitale substans. F.eks. er et plan, og former der er bygget af dets substans, en stor devas stoflige form eller hylster, en deva som er essensen bag planets manifestation eller dets sjæl.

Postulat 2. Devaerne bygger alle vibrerende former ud af deres eget legemes stof. Derfor kaldes de det store moder-aspekt, for de frembringer formen ud af deres egen substans.

Postulat 3. Devaerne er det liv, der skaber sammenhæng i formerne. De er en blanding af 3. og 2. aspekt og kan betragtes som alle undermenneskelige formers liv. En magiker, der arbejder med mineralriget, beskæftiger sig altså i praksis med devaessens i dens første form på evolutionens opadgående bue og må derfor huske tre ting:

- a. Det bagudrettede træk fra de involutionsære liv, som ligger bag mineralet, eller i virkeligheden dets arv.
- b. Den syvfoldige karakter af den devagrube, der udgør dets *væsen* i okkult forstand.
- c. Dets kommende overførsel til planteriget, eller det 2. riges okkulte virkning på det 1. [side 470]

Postulat 4. Alle devavæsener og bygmestre på det fysiske plan er særlig farlige for mennesket, for de arbejder på de æteriske planer og formidler – som jeg før har gjort opmærksom på – prana eller den vitale belivende substans og kan derfor slippe en brændende og ødelæggende ildessens løs på den uvidende og uforsigtige aspirant.

Postulat 5. Devaerne arbejder ikke som individuelle, bevidste enheder med selvstændige hensigter ligesom mennesket, et himmelsk menneske eller en sollogos (betragtet som egoer). De arbejder i grupper og er underkastet:

- a. Iboende impulser eller latent aktiv intelligens.
- b. Ordre, der udstedes af de store bygmestre.
- c. Ritualer eller tvang fremkaldt med farve og lyd.

Når man er opmærksom på disse forhold, kan man danne sig et indtryk af den rolle, devaerne spiller i forbindelse med forvandling. Den position, ild indtager i processen, har særlig interesse her, for den viser klart, hvilken forskel der er på de to skolars metode.

Når Broderskabet udfører forvandlingsprocessen, stimuleres, opflammer og styrkes den indre ild, som beliver atomet, formen eller mennesket, indtil den (gennem sin egen indre kraft) brænder sit hylster op og slipper ud af sin afgrænsning i form af stråling. Der er en interessant illustration af det i forbindelse med de sidste indvielser, hvor kausalleget tilintetgøres af ild. Den indre ild fortærer alt andet end den elektriske ild, som strømmer ud. Derfor vil den sande alkymist i den kommende tid altid søge at stimulere radioaktiviteten i det stof eller atom, han arbejder med, og koncentrere sig om den *positive* kerne. Han vil fremkalde de ønskede virkninger ved at forøge dens vibration, aktivitet eller positive ladning. Det er det, mestrene gør i forbindelse med menneskeånden. De beskæftiger sig slet ikke med dens »deva-aspekt«. Det er den samme grundlæggende regel, der gælder for et menneske som for et mineral.

Når de mørke brødre udfører processen, sker der det modsatte. De koncentrerer sig om formen og får det centrale elektriske liv til at strømme ud ved at sprænge eller nedbryde denne [side 471] samling atomer. Det gør de med ydre midler og ved at udnytte selve stoffets (devaessensens) destruktive natur. De brænder og ødelægger stofhylstret og prøver at indfange den flygtige essens, når formen går i opløsning. Det blokerer det pågældende væsens evolutionsplan, forsinker processen, griber ind i det almindelige udviklingsforløb og stiller alle involverede faktorer i en dårlig position. Livet (eller væsenet) bliver sat tilbage, devaerne arbejder destruktivt og uden at medvirke til realiseringen af planen, og magikeren skader sig selv ved at lægge sig ud med karmaloven og ved at materialisere sin egen substans gennem omgang med det 3. aspekt. Sort magi af den art sniger sig ind i alle religioner, netop ved at formen ødelægges med ydre midler og ikke

som følge af livets befrielse gennem indre udvikling og beredskab. Den er ansvarlig for skadevirkningerne af hathayogaen i Indien og tilsvarende metoder, som de praktiseres i visse religiøse og okkulte ordener i Vesten. Begge arbejder med stof på et eller andet plan i de 3 verdener og gør ondt, for at der skal komme godt ud af det. Begge styrer devaerne og prøver at frembringe bestemte virkninger ved at manipulere formens stof. Hierarkiet arbejder med sjælen i formen og opnår resultater, der er intelligente, permanente og fremkaldt ved eget initiativ. Når opmærksomheden samles om formen og ikke ånden, er der en tendens til devadyrkelse, devakontakt og sort magi, for *formen* består af devasubstans på alle planer.

Det må man huske i forbindelse med alle former, for det rummer nøglen til mange mysterier.

Vi har set, hvordan overførslen af liv fra form til form sker lovmæssigt, i første omgang via samarbejde med devaerne og anvendelsen af ydre midler på det atom eller den form, der er tale om, og i anden omgang via atomets egen indre reaktion der fremkalder en sådan intensivering af det positive ildcenter, at den flygtige essens strømmer ud i form af radioaktivitet (hvilket er den vigtigste og mest langvarige fase af proceduren).

På alle stadier spiller ildelementalerne deres rolle hjulpet af ilddevaerne, som er de styrende faktorer. Sådan er det på de planer, der primært vedrører os i de 3 verdener: forskellige devagrupper [side 472] træder i aktivitet, alt efter hvilken karakter den pågældende form har, og hvilket plan forvandlingen skal ske på. Elektrisk ild strømmer fra atom til atom i henhold til loven, og »ild ved friktion« reagerer, idet den er atomets latente ild eller negative aspekt. Processen udføres ved hjælp af solild, og her ligger det mest gådefulde aspekt af forvandlingens mysterium. Ild ved friktion, den negative elektriske substans, har i nogen tid været genstand for den eksoteriske videnskabs opmærksomhed, og gennem opdagelsen af radium er det blevet muligt at udforske den positive elektricitets natur.

Som H.P.B. antydede, var Keely nået langt ad denne vej og vidste mere, end han fortalte,^{60 61} og andre har nærmet eller nærmer sig det samme område. Det næste skridt fremad for videnskaben ligger i denne retning og bør dreje sig om atomets egen potentielle kraft og menneskets anvendelse af den. Det vil frigøre en kolossal mængde energi på Jorden. Men ikke desto mindre er det først, når videnskaben forstår den tredje faktor og begynder at bruge tankeild, som den legemliggøres af visse devagrupper, at energiens kraft, der er tredobbelt og alligevel én i de 3 verdener, bliver tilgængelig for mennesket. Endnu ligger det langt ude i fremtiden og bliver først muligt hen mod slutningen af denne runde, og disse stærke kræfter vil ikke blive fuldt udforsket og udnyttet før i midten af næste runde. På det tidspunkt vil man gøre megen energi tilgængelig ved at fjerne alt, hvad der blokerer den. For menneskets vedkommende sker det ved dommedagsadskillelsen, men det vil også have sine virkninger i de andre naturriger. En del af dyreriget vil gå i midlertidig pralaya og på den måde frigøre energi til den resterende del og fremkalde virkninger som dem, Israels profet hentyder til, når han siger, at »ulven skal bo sammen med lammet«. ⁶² Hans udtalelse om, at »en lille dreng vogter dem«, er stort set en esoterisk tilkendegivelse af det faktum, at 3/5 af [side 473] menneskeheden vil være begyndt på udviklingsvejen, for »en lille dreng« er betegnelsen for aspiranter og disciple. I plante- og mineralriget sker der tilsvarende ændringer, men af en sådan art at det er umuligt for os at forstå dem.

Solildens centrale placering i forvandlingsprocessen vil blive forstået gennem studiet af de devaer og elementaler, som er ild, og som (i deres inderste væsen og gennem aktiv, magnetisk stråling) er den ydre varme eller vibration, der frembringer:

---

⁶⁰ H.L. 1, 46, 246, note 7, 285.

⁶¹ H.L. 2, 267-278.

⁶² *Bibelen: Esajas' bog*, 11:6.

Kraften, som spiller på atomets kugleformede væg.
Responsen i atomet, der resulterer i stråling eller udstrømning
af flygtig essens.

Kosmisk set, og hvis vi betragter hele solsystemet som et kos-
misk atom, kan vi sige:

At de abstraktioner eller væsener, der bor i formen, er »elek-
trisk ild«.

At den stofflige substans, afgrænsningen indeholder, betragtet
som et homogent hele, er »ild ved friktion«.

At det kosmiske mentalplans ilddevaer (der legemliggøres af
Agni, Indra og én til, hvis navn ikke må oplyses) er de
ydre instanser, der forestår kosmisk forvandling.

Disse tre oplysninger gælder også et planetsystem, en kæde
eller en klode, idet vi hele tiden husker, at i forbindelse med
mennesket udgår den ild, som er dets 3. aspekt, fra systemets
mentalplan.

Vi har behandlet hele spørgsmålet om elektricitet på en
bred og generel måde og set, at ildessens eller substans oplø-
ses gennem indre aktivitet og ydre varme, sådan at den
elektriske ild i centret af atomet slipper fri og søger en ny
form. Det er formålet med forvandlingsprocessen, og det
faktum, at alkymister, der arbejder i mineralriget, hidtil ikke
har nået deres mål, skyldes tre ting: [side 474]

For det første manglende evne til at kontakte den centrale
elektriske gnist. Det skyldes manglende kendskab til nogle
af elektricitetens love, og frem for alt de faste formularer
som dækker denne gnists elektriske indflydelsessfære.

For det andet manglende evne til at skabe den fornødne kanal
eller »vej«, det frigjorte liv kan følge ind i sin nye form.
Det er lykkedes mange at nedbryde formen, så livet er
sluppet fri, men de har ikke vidst, hvordan de skulle tæm-
me eller styre det, og derfor har alle deres anstrengelser
været forgæves.

For det tredje manglende evne til at kontrollere ildelementalerne, der er den ydre ild, som påvirker den centrale gnist gennem dens omgivelser. Denne manglende evne er især karakteristisk for 5. rodraces alkymister, der i praksis har været ude af stand til at opnå denne kontrol, fordi de har mistet ordene, formularerne og lydene. Det er konsekvensen af den urimelige succes i atlantiske dage, hvor den tids alkymister ved hjælp af lyd og farve beherskede elementerne i en sådan grad, at de kunne bruge dem til deres egne private formål og på helt illegitime måder. Dette kendskab til formularer og lyde kan mennesket skaffe sig forholdsvis let, når det har udviklet det indre åndelige øre. Men når det har gjort det, vil den grovere form for forvandlingsprocesser (så som fremstillingen af rent guld) overhovedet ikke interessere det, fordi det udelukkende beskæftiger sig med de finere former for aktivitet, der er forbundet med den gradvise overføring af liv fra form til form.

Man skal også være opmærksom på:

For det første, at hvert naturrige har sin egen tone, og at de mantriske lyde, der vedrører forvandlingsprocesserne i dette rige, vil have denne tone som grundtone.

For det andet, at mineralrigets tone er selve stoffets grundtone, og at det hovedsagelig er udsendelsen af lydkombinationer baseret på denne grundtone, som frembringer de store vulkanske naturkatastrofer i verden. Hver vulkan udsender denne tone, og for dem, der kan se, er en vulkans (økkulte) lyd og farve en virkelig storslået ting. Der findes alle tænkelige nuancer [side 475] af denne tone i mineralriget, som i sig selv er delt i tre hovedriger:

- a. De uædle metaller så som bly og jern med alle tilhørende mineraler.
- b. Ædelmetaller så som guld og sølv, der har så stor betydning i racens liv og er mineralmanifestationen af 2. aspekt.
- c. Krystaller og ædelstene, 1. aspekt som det kommer til udtryk i mineralriget – kulminationen af mineraldevaernes

arbejde og produktet af deres utrættelige anstrengelser.

Når videnskabsmændene for alvor forstår, hvad der er årsag til forskellen på safiren og rubinen, vil de have fundet et af forvandlingsprocessens stadier, og det kan de ikke før, de behersker den 4. æter og kender dens hemmelighed. Efterhånden som tiden går, vil forvandlingen af f.eks. kul til diamanter, bly til sølv eller visse metaller til guld ikke længere have nogen appel til mennesket, for man vil erkende, at resultatet af sådanne handlinger ville forringe værdien og føre til fattigdom i stedet for rigdom. Mennesket vil i sidste instans indse, at vejen til fremgang og rigdom ligger i udnyttelsen af atomenergi eller i fremkaldelsen af forøget radioaktivitet. Derfor vil det samle sin opmærksomhed om den højere form for overførsel af liv og gennem

- a. Kendskab til devaerne,
- b. Ydre tryk og vibration,
- c. Indre stimulering,
- d. Stimulering og vitalisering med farve,
- e. Mantriske lyde

løse gåden omkring atomenergien, der er latent i mineralriget, og udnytte denne ufattelige kraft til løsningen af tilværelsens problemer. Først når vi forstår atomenergien og den 4. æters natur bedre, vil vi få herredømme over luften, det herredømme som uundgåelig må komme.

For det tredje. Når man opdager planterigets tone, forener den med andre af naturens toner og udsender den i forskellige [side 476] tonearter og kombinationer, vil man få mulighed for at opnå utrolige resultater i dette rige og stimulere aktiviteten hos de devaer, der arbejder med blomster, frugter, træer og urter.

Hver rodrace har sin egen specielle vegetation eller grundlæggende former og mønstre, som kan spores i alle lande, hvor racen befinder sig. Disse virkninger fremkaldes gennem vekselvirkningen mellem planterigets grundtone og den

sideløbende menneskeraces tone. Det er foreningen af disse to toner, der frembringer den karakteristiske vegetation, men vi må være opmærksomme på, at når den menneskelige tone bliver for dominerende, er den tilbøjelig til at drive livet ud af formerne i det 2. rige. De devaer, som arbejder i dette rige, er en ganske særlig gruppe, og de har et nærmere og mere specielt forhold til det, end bygmestrene eller devaerne i alle andre riger har til deres. Af den grund gennemføres forvandlingsprocessen lettere i planteriget end i noget andet rige, men det skyldes også den stimulering, riget og dets evolutionsproces fik ved flammeherrernes ankomst fra den 2. klode eller venuskloden – en klode som dette rige har en gådefuld forbindelse med. Med andre ord: det kosmiske væsen, der er den 2. klodes liv og besjælende princip, har en nær forbindelse med det solvæsen, som besjæler hele planteriget. Denne analogi kan også udarbejdes i relation til andre riger, kloder og former, og det forklarer til en vis grad det faktum, at denne 4. klode⁶³ ⁶⁴ frem for alt er den [side 477] menneskelige evolutions klode i dette planetsystem. Det giver også nøglen til mysteriet om den store kumaras tilstedeværelse på Jorden. Disse tanker fortjener den største opmærksomhed. Udsendelsen af menneskerigets tone med firdobbelt intensitet på denne klode har fremkaldt betydningsfulde begivenheder, og jeg vil anbefale alle okkulte forskere omhyggeligt at studere følgende manifestationer i tid og rum:

---

⁶³ Da vores nuværende 4. runde er den midterste (mellem runde 1-3 og 5-7), er det den, hvor der opnås endelig ligevægt mellem ånd og stof. Den er kort sagt det punkt, hvor det egentlige stof i sin groveste form (der er lige så ukendt for videnskaben som den modsatte pol, homogent stof) ophører med at have magten. Fra dette punkt begynder det fysiske menneske at afkaste »lag efter lag« af sine stofmolekyler til gavn for dyreriget, som iklæder sig dem og giver dem videre til planteriget og sidstnævnte til mineralriget. Da mennesket i 1. runde udviklede sig fra dyreriget via de to andre riger, er det klart, at det i den nuværende runde kommer til syne før denne manvantariske periodes dyrerige. Men se i *Den hemmelige lære* efter detaljer.« – *Lucifer*, bind III, s. 253 (H.P. Blavatsky, *Collected Writings*, bind X, s. 186, o.a.).

⁶⁴ H.L. 1, 129.

1. Det 4. skabende hierarki. . . . Menneskehierarkiet.
2. Det 4. planetsystem. . . . . Vores jordsystem.
3. Den 4. kæde. . . . . Jordkæden.
4. Den 4. klode. . . . . Vores planet.
5. Det 4. rige. . . . . Menneskeriget.
6. Den 4. runde. . . . . Den første med egentlige mennesker.
7. De 4 kumaraer. . . . . Personificeringer af menneskeheden.
8. Det 4. plan. . . . . Det buddhiske, menneskehedenens mål.
9. Den 4. æter. . . . . Den fysiske parallel til det buddhiske plan.

Én grundlæggende lyd reagerer alle disse forskellige faktorer på: det er den tone, der er årsagen til deres eksistens og grundlaget for deres tilværelse. Hvis man søger og finder denne tone, vil den bringe alle disse faktorer i nær forbindelse med hinanden, indtil de er samlet i én stor okkult enhed. Den vil også få de devaer, som er essensen af menneskets 4. princip, til at samarbejde.

b. Syntese. Vi har set, at vi i de kommende racer og under-racer kan forvente en helt klar udvikling i forbindelse med udfoldelsen af manas. Og det er især værd at lægge mærke til, at den manasiske evolution i denne runde kan forventes at kulminere i løbet af de næste 500 år. De to sidste rodracer markerer syntesepunktet og den gradvise anvendelse af det, der er opnået i manasisk henseende. Det vil ske gennem udviklingen af abstrakt tanke og intuitiv opfattelse. Med andre ord, manas er (i de sidste tre rodracer) i princippet blevet brugt til en forståelse af objektiv eksistens, dvs. tilpasningen af formens beboer til omgivelserne på det fysiske plan. Fra nu af vil der være en tendens til at forsøge at forstå den subjektive side af manifestationen, det individuelle livs psyke – guddommelig, planetarisk [side 478] eller menneskelig. I næste runde vil alle de tidligere stadier blive gentaget, og manas vil vise sig på måder, som endnu er ufattelige for det halvbevidste menneske. I den runde vil 3/5 af menneskefamilien være helt bevidst og have fuld hukommelseskontinuitet på det fysiske, astrale og lavere mentale plan. I den manasiske evolution vil man lægge vægt på udviklingen af kausal bevidsthed og den videnskabelige bygning af broen,

der forbinder det kausale redskab og det manasiske permanente atom på de abstrakte trin.

I 6. og 7. runde vil vi så få en synteseproces af samme art som den, der venter os i den nuværende rundes 6. og 7. rodra-
ce.

Hvis vi skal udtrykke det hele i bredere vendinger, kan vi sige, at det himmelske menneske vil opnå kausal bevidsthed på kosmiske planer, hvilket vil fremkalde en reaktion, ompolarisering og integration i dets manifestationslegeme. Det vil, i henhold til loven, vise sig som realiseringen af indre egenskaber og ordnet intelligent hensigt i alle naturriggerne og fremkalde foreninger af en art, der er uforklarlig for mennesket på dets nuværende manasiske udviklingstrin. Vi behøver altså ikke bruge mere tid på det, for mennesket vil slet ikke være i stand til at fatte emnets storhed.

Hvis jeg skal opsummere, hvad jeg har skrevet om manas' skelneevne, tilpasningsevne, intelligente aktivitet, og forvandlingskraft, vil jeg sige, at udviklingen af disse egenskaber er så vidtgående, at alle dele af naturen, makrokosmiske og mikrokosmiske, vil udtrykke dem på en nifoldig måde, før vi nærmer os afslutningen, og mennesket har fundet sin kurs.

Lad os derfor ganske kort se på den mikrokosmiske manifestation og overlade det til den studerende selv at udvikle tilsvarende idéer i relation til det himmelske menneske og Sollogos, så vidt han nu kan. [side 479]

Manasiske egenskaber og planerne.

1. På det fysiske plan viser disse egenskaber sig som:

- a. Skelneevnen hos legemets atomer.
- b. Den fysiske forms evne til at tilpasse sig sine omgivelser og betingelser.
- c. Det besjælende livs ordnede hensigt i relation til den fysiske form og dens atomer.
- d. Den forvandlingskraft, som bor i mennesket (skønt det endnu ikke er klar over det), og som har bragt det fra

dyremenneskets stade til dets nuværende fysiske stade. Den har også betydning for overførslen af livet til manaske planer.

2. På astralplanet:

- a. Menneskets evne til at vælge mellem polerne i modsætningsparrene.
- b. Dets evne til at tilpasse sig emotionelle forhold og i sidste instans opnå ligevægt.
- c. Dets evne til målbevidst at *rense* sit astrallegeme for fremmede stoffer og gøre det gennemsigtigt.
- d. Den iboende forvandlingskraft, som til sidst overfører livet til buddhiske former.

3. På mentalplanet:

- a. Menneskets evne til at vælge den form, det vil manifestere sig gennem.
- b. Dets evne til at tilpasse sig mentale strømme og vibrationer og bruge dem til at styre de lavere former.
- c. Realiseringen af hensigt ved hjælp af de to lavere redskaber. Impulsen udgår fra mentalplanet.
- d. Den forvandlingskraft, som overfører hele det tredobbelte lavere menneske til en ny form, kausallegemet. Denne forvandlingsproces sker igennem hele rækken af inkarnationer. [side 480]

4. På de abstrakte trin af mentalplanet:

- a. Egoets evne til at skelne med hensyn til tid og rum i de 3 verdener.
- b. Egoisk tilpasning af stof, tidsforhold og omgivelser til det umiddelbare behov i henhold til karmaloven.
- c. Den »intelligente hensigt«, som ligger bag al fysisk objektivitet, og som kommer til udtryk i hvert liv.
- d. Forvandlingen eller overførslen af egoets liv fra kausal-

legemet til triaden, hvilket fører til, at manifestation i de 3 verdener hører op. For at udføre denne forvandling må tænkeren i kausallegemet gøre tre ting (der ofte overses):

1. Bygge og udruste kausallegemet.
2. Skabe bevidst forbindelse med eller kontrol over den tredobbelte lavere natur via de permanente atomer.
3. Udfylde mellemrummet mellem kausallegemet på dets eget plan og det manasiske permanente atom.

5. På buddhiske planer:

- a. Her viser skelneevnen sig som evnen til at skelne mellem det abstrakte og det konkrete og drage konklusioner uafhængig af det almindelige apparat – mentallegemet og den fysiske hjerne.
- b. Den indviedes eller mesterens evne til at tilpasse sig Hierarkiets virksomhed og hans modtagelighed over for livsimpulser og åndelige strømme fra sin stråles planetariske logos – noget der på nuværende stadium er umuligt at forstå bevidst.
- c. Den ordnede hensigt, som styrer mesterens valg af en af de 7 udviklingsveje. Dette valg er baseret på **VIDEN** og ikke begær.
- d. Den bevidste forvandling, han påtager sig i forbindelse med evolutionsarbejdet, og den gradvise overførsel af hans eget liv, og hans gruppes liv, til det monadiske aspekt, som afspejles i det buddhiske. [side 481]

6. På atmiske planer:

- a. Adeptens selektive arbejde i relation til planetarisk manifestation, og den skelneevne der styrer al handling, som vedrører hans egen planet og de to andre planeter, der er forbundet med Jorden i en systemisk trekant.

- b. Tilpasningen af deva- og menneskegrupper til visse påvirkninger og vibrationer, som kommer fra kilder uden for systemet, og som fra høje kosmiske planer spiller på grupperne og fostrer nogle egenskaber, vi endnu ikke har navn for.
- c. Brahmaaspektets syntesearbejde, som det kommer til udtryk i blandingen af de 4 mindre stråler i den 3. større stråle.
- d. Den forvandling, som fører til planetarisk formørkelse for 5 af de himmelske menneskers vedkommende, og som – ligesom det førnævnte syntesearbejde – angår den mikrokosmiske evolution, mennesket deltager i. Her vil jeg gøre opmærksom på et interessant punkt: Efterhånden som flere og flere af monaderne vender tilbage til deres kilde, kommer der en gradvis formørkelse af det himmelske menneske, hvis legeme de er celler i. Selvom det for mennesket synes at strække sig over en meget lang periode, sker det, set fra den universelle bevidstheds eller gruppebevidsthedens synspunkt, [NU](#). F.eks. er en begivenhed som formørkelsen af vores planetlogos' manifestation allerede i gang og begyndte i lemuriske dage.

7. *Den monadiske* skelneevne, tilpasningsevne, hensigt og forvandlingskraft er der ingen grund til at uddybe.

Alle disse idéer og begreber har kun værdi, for så vidt de får tænkeren til at forstå den guddommelige plans storhed på en mere intelligent måde, tilegne sig den energi og kraft, som på grund af hans deltagelse i manifestationsprocesserne tilhører ham, og indgå et fornuftigt samarbejde med henblik på at fremme evolutionsplanen i relation til sig selv og sine grupper. [\[side 482\]](#)

ANDEN DEL

STYKKE C

Den egoiske stråle og solid

- I. DET EGOISKE ELLER KAUSALE LEGEMES NATUR.
  1. *Resultat af to ildformers møde.*
  2. *Resultat af individualisering.*
- II. DE PERMANENTE ATOMERS NATUR.
  1. *Atomernes formål.*
    - a. De udsender kraft.
    - b. De rummer egenskaber.
    - c. De assimilerer og omdanner.
    - d. De er hukommelsesredskaber.
  2. *Atomernes plads i det egoiske legeme.*
    - a. Det astrale permanente atom.
    - b. Den atomare trekant.
  3. *Spirillaerne og den egoiske stråle.*
    - a. De permanente atomers opbygning.
    - b. Planerne og ildenergi.
    - c. De 3 former for ild.
  4. *Resumé.*
- III. DEN EGOISKE LOTUS.
  1. *Hjul eller energicentre.*
    - a. Kraftcentre.
    - b. Kausallegemet, monadens hjertecenter.
  2. *Den 12-bladede lotus.*
    - a. De 3 kundskabsblade.
    - b. De 3 kærlighedsblade.
    - c. De 3 offerblade.
  3. *Resumé.*

[side 484]

I. DET EGOISKE ELLER KAUSALE LEGEMES NATUR

Den egoiske stråle og dens forhold til den 2. ild har vital betydning for tre slags mennesker: De der er interesseret i den sande psykologi eller psykens evolution, de der er begyndt på eller nærmer sig udviklingsvejen og derfor i stadig stigende grad kommer i berøring med deres eget ego, og de der arbejder med menneskers sjæl, racens tjenere.

Grunden er, at med den rette forståelse af emnet, egoet i kausallegemet, kommer evnen til at arbejde videnskabeligt med sin egen udvikling og bidrage konstruktivt til sin broders udvikling.

1. Resultat af to ildformers møde.

Lad os derfor begynde på vores emne, den egoiske stråle og kausallegemet. Vi vil se det fra det mikrokosmiske synspunkt og lade den studerende selv udarbejde analogierne med hensyn til Logos, idet vi minder ham om, at han ved opstillingen af analogien altid må tage hensyn til det faktum, at alt, hvad den menneskelige enhed kan forstå, er manifestationen af Sollogos i et fysisk legeme.

I al manifestation har vi, som vi ved, to faktorer, der frembringer en treleddet størrelse. Ånd møder og kontakter stof. Resultatet af denne kontakt er Sønnens, egoets eller bevidsthedsaspektets fødsel. Derfor er den egoiske manifestation midteraspektet, samlingsstedet og (efter tilstrækkelig mange udviklingscykler) balance- eller ligevægtspunktet. Her skal vi lægge mærke til, at analogien mellem Logos og mennesket ikke er helt nøjagtig, for mennesket må gennemgå hele processen *inden i* solsfæren, mens Logos (inden for denne omkreds) gennemgår et stadium, som svarer til det, mennesket oplever, når dets astrallegeme iklæder sig æterisk stof og inkarnerer fysisk, hvilket vi omtalte, da vi beskæftigede os med »ild ved friktion«. Det er derfor klart, at når vi betragter

egoets manifestation, beskæftiger vi os med det centrale punkt i menneskets tredobbelte manifestation. Vi beskæftiger os med den del af dets natur, der vedrører dets omdannelse til en fuldendt sekstakket [side 485] stjerne i de indledende faser (den tredobbelte personlighed og tredobbelte triade samlet og forenet i mellemløbet, kausallegemet) og senere, når det fysiske legeme er elimineret, til den femtakkede stjerne eller fuldendte manasaputra.

Vi kan også udtrykke det hele i relation til ild: Kausallegemet frembringes ved at åndens positive liv eller ild (elektrisk ild) møder stoffets negative ild eller »ild ved friktion«. Det får solilden til at bryde frem. Denne centrale flamme vil med tiden uundgåeligt fortære den 3. ild, eller absorbere dens essens, og bliver selv i sidste instans blandet med åndens ild og forlader objektiv manifestation.

Her prøver jeg at behandle kausallegemet på to forskellige måder. Den ene er den traditionelle måde, og den anden er okkult og beskæftiger sig udelukkende med elektriske fænomener.

2. Resultat af individualisering.

Kausallegemet er det hylster af mental substans, der dannes i individualiseringsøjeblikket ved mødet mellem de to former for ild. Den kraft eller energi, som strømmer ned fra de højere planer (monadens åndedrag om man vil), skaber et tomrum eller noget, der svarer til en boble i koilon, og dermed er det kausale hylster, det centrale livs afgrænsning, dannet. Inden i dette hylster er der 3 atomer, som er blevet kaldt den mentale enhed, det astrale permanente atom og det fysiske permanente atom. De udgør hver især det 7. princip i den mikrokosmiske triades 3 personer, der er en afspejling af den logoiske treenheds 3 personer (i mikrokosmos' 3 verdener). Det er det, H.P.B. hentyder til i forbindelse med Logos, når hun siger, at den synlige sol er Brahmaaspektets 7. princip, Logos'

fysiske permanente atom.⁶⁵ ⁶⁶ [side 486]

II. DE PERMANENTE ATOMERS NATUR

1. Atomernes formål.

De 3 permanente atomer er kraftcentre eller de aspekter af personligheden, som rummer substansens eller objektivitetens ild. Det kan i den forbindelse ikke siges for ofte, at når vi betragter det trefoldige menneske i de 3 verdener, beskæftiger vi os med substans, der (i relation til den logiske manifestation) opfattes som fast fysisk. Omkring disse 3 atomer har vi det kausale hylster, der opfylder følgende formål:

Det adskiller en egoisk bevidsthedsenhed fra andre enheder, men indgår alligevel i den luftformige del (det 5. kosmisk fysiske underplan) af den planetariske logos' fysiske legeme, den planetlogos som er en gruppe monaders centrale liv. Dette faktum er der ikke mange, som lægger vægt på, men det fortjener omhyggelige overvejelser. Med sin iboende evne til at reagere på højere vibrationer rummer kausallegemet latente åndelige egenskaber, og fra individualiseringsøjeblikket til det afkastes ved indvielse udvikler dets indre liv til stadighed disse egenskaber og opnår bestemte resultater ved hjælp af de 3 permanente atomer. Det beliver dem og vækker dem gradvis til live, indtil det centrale liv på hvert af de 3 planer har et veludviklet kontaktpunkt, som kan skabe den nødvendige vibration i planets stof.

Det permanente atom på hvert plan opfylder et firdobbelt formål i relation til det centrale eller egoiske liv:

Det udsender en bestemt type kraft.

Det har evnen til at reagere på en bestemt vibration.

Det optager erfaringer i sig og omdanner dem til egenskaber.

---

⁶⁵ S.D. III, 143.

⁶⁶ H.L. 2, 237, note 10.

Det er det direkte resultat af den egoiske stråles virkning på atomet.

Det rummer bevidsthedsenhedens hukommelse. Når de 3 atomer vibrerer maksimalt, giver de det menneske, der virker i kausallegemet, bevidsthedskontinuitet. Det er et vigtigt punkt. [side 487]

Når vi studerer disse vanskelige spørgsmål, må vi altid huske, at vi beskæftiger os med Logos' faste fysiske legeme, og at:

den mentale enhed findes i logoisk luftformigt stof,
det astrale permanente atom i logoisk flydende stof,
det fysiske permanente atom i fast fysisk substans,

og de derfor har deres plads på de 3 laveste underplaner af Logos' fysiske legeme. Heraf følger, at når mennesket i løbet af evolutionen, og gennem indvielse, opnår den åndelige triades bevidsthed og overfører sin polarisering til triadens 3 permanente atomer, bliver det simpelthen i stand til at fungere *bevidst* i sin planetlogos' æterlegeme. Udarbejd analogien i den mikrokosmiske udvikling, læg mærke til hvordan mennesket må gennembrænde det, der er blevet kaldt det æteriske væv, for at komme til at fungere bevidst i sit individuelle æterlegeme, og studér hvordan indvielsesilden fremkalder noget tilsvarende i det planetariske æterlegeme og i sidste instans også i det kosmiske æterlegeme. Hver gang en bevidsthedsenhed på eget initiativ når målet og krydser »brandstedet«, fortærer ilden en mikroskopisk del af det planetariske æterlegemes æteriske væv, og det er en klar gevinst for det store væsen, Planetlogos, at en af hans relativt ubetydelige legemsceller frigør sin kraft. Når alle enhederne eller cellerne i hans legeme har nået målet, er han også befriet for stofflig manifestation og *dør fysisk*. Dette stadium efterfølges af en forholdsvis kort æterisk tilværelse (som dækker den planetariske formørkelsesperiode), og derefter er han helt befriet for inkarnation.

Set fra Logos' synspunkt dør brahmaaspektet, eller livet træk-

ker sig ud af det fysiske permanente atom og overgår til andre kosmiske stadier, som vi ikke behøver beskæftige os med. De dækker det logoiske livs tilbagetrækning fra de to andre aspekter. I et solsystem, der er en fysisk inkarnation af Logos, er brahmaaspektet tilsyneladende det vigtigste, fordi det er udtryksmidlet, og alligevel er det det subjektive aspekt eller Logos' livsbegær, der har den dybeste betydning. Det vedrører hans aktiviteter på højtliggende trin og kosmiske planer, som ikke engang den højeste chohan kender. [side 488]

Her vil det måske være en hjælp, hvis jeg gør opmærksom på, at menneskelige enheders egoiske stråle,⁶⁷ som er det, vi beskæftiger os med, *hver for sig* manifesterer sig på en måde, der svarer til den logoiske manifestation. Når man betragter de 7 stråler i forbindelse med menneskers kausallegeme, viser *hver* stråle sig som en enhed på det 1. underplan, 3 på det 2. og 7 på det 3. underplan, hvor strålerne tilsammen danner de 49 grupper, der primært vedrører det evolutionære menneske. Alt efter hvilken synsvinkel man anlægger, kan antallet af grupper udvides eller indskrænkes, men ovenstående opregning er tilstrækkelig, når det drejer sig om studiet af tankesindets forskellige aspekter. I løbet af sine mange syvfoldige liv, og efterhånden som de cykliske grupperinger på 7 glider forbi, påvirkes mennesket af sin egen stråles 7 understråler. Derefter begynder det at samle de 7 til de 3 større understråler og vender på den måde tilbage til enhed på sin egen egoiske stråle. Altså:

For det første. 7-delingen hersker i tiden fra at mennesket individualiserer, til det betræder udviklingsvejen.

For det andet. 3-delingen hersker i tiden frem til 3. indvielse.

For det tredje. Det opnår sin stråles enhed ved 5. indvielse og er da en *bevidst* del af det himmelske menneskes legeme.

---

⁶⁷ *Den menneskelige stråle.* »Hvert menneskecenter er en krystalliseret stråle fra det absolutte, en stråle som igennem evolutionsprocesser er blevet til det, der betragtes som et menneske.« – *A brahmin: Some Thoughts on the Gita*, s. 129.

Man kan udarbejde den samme idé i forbindelse med opvækkelser af livskraften i de permanente atomer, hvis man betragter hvert atom som det 7. princip i et af personlighedens 3 aspekter.

2. Atomernes plads i det egoiske legeme.

a. Det astrale permanente atom. Der er ét forhold omkring de permanente atomers udvikling og plads i kausallegemet, vi må fremhæve, og det er, at det *astrale permanente atom* i dette [side 489] solsystem udsættes for en stor kraft- eller energistrøm og derfor bliver mere stimuleret og opladet end de andre, og det af følgende grunde:

For det første. Det 4. eller menneskelige rige er polariseret i sin astrale bevidsthed, hvis man betragter dette rige som en enhed i sit udtryk. De fleste mennesker styrer og behersker uvægerligt deres fysiske legeme fra astralplanet og gennem begærnaturen. Astrallegemet ligger i den direkte kraftlinje fra det monadiske plan gennem det buddhiske, 2-4-6.

For det andet. Menneskets mål er at blive en visdommens mester eller en bevidst enhed i visdoms- eller kærlighedsdragens legeme. Det sker, når det kan fungere bevidst i sit buddhiske legeme, eller når det astrale permanente atom er afløst af det buddhiske permanente atom.

For det tredje. I dette solsystem er det Logos' 2. aspekt (kærlighedsaspektet eller manifestationen af Logos' kærlighedsnatur via Sønnen), der kommer til udtryk. Dette system:

- a. Er en søn af nødvendighed eller begær.
- b. Vibrerer med den kosmiske kærlighedsstråles frekvens.
- c. Er den form, denne kosmiske kærlighedsstråle udtrykker sig gennem (sådan som det ses i forholdet mellem selvet og ikke-selvet eller dualitetsprincippet).
- d. Styres af den kosmiske tiltrækningslov. Kærlighedsmonaderne er den dominerende kvalitet. (Jeg vælger udtrykkeligt dette ord »kvalitet«).

For det fjerde. Det center i **DEN OM HVEM INTET KAN SIGES'** kosmiske legeme, hvis kraft vores sollogos legemliggør, er *hjerterecentret*. Her har vi en af nøglerne til elektricitets mysterium. De hellige planeter er, sammen med visse andre æteriske kloder inden for afgrænsningen, dele af dette hjertecenter eller »kronblade« i dette store ukendte væsens »lotusblomst«, det væsen der har samme forhold til Sollogos, som denne har til de himmelske mennesker, der er hans centre, og især det himmelske menneske, som legemliggør det logoiske hjertecenters kraft. Derfor vil det være klart for den seriøse studerende, at hele systemets kraft, energi og livskvalitet er det, vi [side 490] (med et begrænsende og vildledende ord) kalder **KÆRLIGHED**. Det forklarer det faktum, at den kraft, der strømmer gennem dette kosmiske hjertecenter, vil være den dominerende kraft i manifestationen af en Sollogos og et himmelsk menneske. Den vil også have sin analogi i mikrokosmos, hvor virkningerne afspejles. Heraf kommer den relative betydning af det astrale permanente atom inden for den kausale omkreds. Det ligger på den direkte kraftlinje, som går fra det kosmiske væsen til atomet via Sollogos i sit kærlighedssystem og den planetariske logos i et planetsystem, visdommens og kærlighedens drage.

Når denne kraft styres og kontrolleres på den rigtige måde, er den det store forvandlingsmiddel, der i sidste instans vil gøre den menneskelige enhed til en visdommens mester, en kærlighedens herre eller en visdommens drage i mindre udgave.

Og endelig. Dette solsystem, den objektive fysiske manifestation af Logos, er gennemtrængt af hans astrallegeme, ligesom det er tilfældet med den menneskelige manifestation. Da Logos er polariseret i sit kosmisk astrale hylster og endnu ikke har opnået kosmisk mental polarisering, er hans kraft eller begærnatur hoveddrivkraften for det subjektive liv, som ligger til grund for formen.

Hvis den studerende nøje overvejer disse fem faktorer, vil han få en nøgle til tilværelsens problemer, som de viser sig omkring os, til baggrunden for solsystemets varme, til den

kosmiske tiltræknings- og frastødningslov, der styrer alle atomare former, og til *seksualiteten*, som den kommer til udtryk i alle naturriggerne. De giver ham også nøglen til den guddommelige hermafrodits opbygning.

Derfor er det nødvendigt at være opmærksom på den relative betydning af det 2. personlighedsaspekts permanente atom inden for den kausale omkreds, og huske at den kraft, som strømmer gennem dette atom, og som er astrallegemets belivende kraft, følger vejen med mindst modstand og i virkeligheden har dobbelt så stor en virkning på menneskets fysiske manifestation som de to andre. Logos udtrykker sig nu gennem den guddommelige stråle, hans 2. aspekt, og denne stråle er summen af de enkelte udstrålinger fra visdommens herrer, de himmelske mennesker, enhedens og kærlighedens drager. Kraften [side 491] strømmer gennem dem, og de iklæder sig så en form, eller som H.P.B. udtrykker det: »Urstrålen bliver redskab for den guddommelige stråle«. ⁶⁸ Deres liv besjæler hvert stofatom, når det indbygges i en form. Deres liv er den samlede logoiske magnetisme eller Logos' store begærnatur, der drager ud efter ikke-selvet og fremkalder det kosmiske ægteskab. Det er det logoiske udtryk for sexappeal, hans søgen efter sin polære modsætning og deres hemmelighedsfulde forening.

Denne proces gentages af det mikrokosmiske menneske, som følger sin egen bane, og den bringer også det i inkarnation eller hemmelighedsfuld forening med form.

---

⁶⁸ *Den guddommelige stråle rummer 7 andre stråler:*

Den er svanen med de 7 unger.

Den er kærlighed-visdommens logos med de 7 planetariske logoi.

Den er Himlenes Mægtige Menneske med de 7 himmelske mennesker.

Den er det ene grænseløse princip med de 7 principper. Dette er subjektivt.

Den er de 7 planeter med deres besjælende væsener.

Den er de 7 planer med deres besjælende principper.

Kærlighed-visdom er manifestationen af Sollogos' astrale natur (eller begær). – H.L. 1, 125-126.

b. Den atomare trekant. For den clairvoyante er det kausale hylster altså en kugle af levende og vibrerende substans. Inden i kuglen ses 3 ildpunkter. Midt i den er der en central flamme, som udsender stråler. Der siges at være 7 stråler, og de spiller på disse punkter eller cirkler (svarende til elektronerne i videnskabens atomer) og har *i denne fase* størst virkning på det astrale permanente atom. Det fysiske permanente atom befinder sig relativt nær ved det positive center, og kraften strømmer gennem det og videre til det astrale permanente atom i form af 5 stråler flerfarvet lys, som blander sig med det astrale permanente atoms egen intense farve og forøger dens styrke, indtil lyset er så kraftigt, at det for tilskueren ser ud som om, de to punkter blander sig med hinanden, eller de to elektroner smelter sammen og på den måde frembringer en sådan lysintensitet, at de synes at gå i opløsning. Den mentale enhed, der har en position i kausallegemet svarende til den planet, som er længst [side 492] væk fra Solen, bliver også aktiv, og de to andre punkter (der nu opfattes som ét) begynder at udveksle impulser med den mentale enhed. Derefter følger en tilsvarende proces hvor disse to punkter – mens de kredser om deres positive center – også nærmer sig hinanden, blander sig, smelter sammen og opløses. Det positive livscenter samler de 3 punkter til en syntese, og på den måde gentager *personlighedens 3 ildformer* i deres egen lille målestok den mikrokosmiske proces, som den kommer til udtryk i syntesen af elektrisk ild, solild og ild ved friktion. Til sidst er der kun en flammende enhed tilbage, og den brænder med sin intense varme kausallegemet op og strømmer over på tilbagetrækningsplanerne. Derfor er mennesket selve vejen, men også pilgrimmen på vejen. Derfor brænder det, men er også selve »brandstedet«.

Analogien gælder altså mikrokosmos set fra det monadiske plan og i dets manifestation som monade, ego og personlighed, og processen fortsætter for et himmelsk menneske og en sollogos og, hvis hjernen kan fatte det, også på kosmiske planer for så højtstående væsener som Store Bjørns 7 rishier

og det endnu større væsen, [DEN OM HVEM INTET KAN SIGES](#).

3. Spirillaerne og den egoiske stråle.

Nu vil vi beskæftige os med spirillaerne i det permanente atom, og se hvordan de påvirkes af den egoiske stråle, idet vi hele tiden husker, at vi betragter atomerne:

For det første som livskimens indre økonomi på de 3 planer, der vedrører mennesket i de 3 verdener.

For det andet som det 7. princip i hvert af de 3 hylstre.

For det tredje som den positive kraftkerne, der holder de 3 hylstres stof sammen.

Lad os derfor studere to ting:

Det permanente atoms opbygning.

Forskellen på den mentale enhed og det astrale og fysiske permanente atom. [\[side 493\]](#)

For at gøre det på en klar måde, og dermed uddrage et mere veldefineret begreb af abstraktionens mørke regioner, vil vi opstille følgende punkter:

a. Det permanente atoms opbygning. Det astrale og fysiske plans permanente atom er en kugle af fysisk eller astral substans bestående af atomart stof og karakteristisk ved følgende egenskaber:

Modtagelighed. Det er dets iboende evne til at reagere på et af de himmelske menneskers vibration, som den udsendes via deva- eller brahmaaspektet af dets trefoldige natur. Det permanente atom befinder sig inden for en af de store plandeværs eller devarajaers indflydelsessfære.

Formbygningsevne. Disse devaer udtaler to stavelser af det tredobbelte mikrokosmiske ord og er (på hver sit plan) den instans, der samler substans til form og tiltrækker stof med henblik på objektivitet. Den *astrale* lyd frembringer den mikrokosmiske »søn af nødvendighed«, og når lyden svinger

på det *fysiske* plan, fremkalder den fysisk inkarnation og den pludselige tilsynekomst af de 7 centre på æteriske planer. Bygningen af den faste fysiske krop er resultatet af devaessens automatiske reaktion, for vi må altid huske, at mennesket (hvad angår det fysiske plan) i alt væsentligt er et æterisk væsen, og at dets faste fysiske krop esoterisk anses for at være »under tærsklen« og ikke betragtes som et princip.

Relativ permanens. I alle manifesterende væseners 7. princip oplagres og udvikles vibrationskapacitet, erhvervede egenskaber og den atomare erindring, eller med andre ord tænkerens *arvelighed*, når vi betragter ham fra det fysiske eller emotionelle synspunkt. Hylstrene har slet ingen permanens. De opbygges som midlertidige former og opløses igen, når tænkeren har udtømt deres muligheder, men hvert hylsters 7. princip indsamler de erhvervede egenskaber og oplagrer dem, i henhold til karmaloven, så de kan virke som *planimpulsen* i hver ny manifestationscyklus. Denne permanens er også kun relativ, for efterhånden som atomets indre ild brænder klarere og klarere, og egoets ydre varme eller solilden rammer det med stadig større intensitet, bliver den indre flamme på et tidspunkt så stor, at den nedbryder sin omgivende væg, og atomet fortæres. [side 494]

Varme. Her ligger forskellen på planernes permanente atomer og det atomare stof, de er en del af. Det er ikke let at afklare denne forskel, og det er heller ikke ønskeligt på nuværende tidspunkt. Den egentlige sandhed om sagen er en af de bevogtede indvielseshemmeligheder, men forskellen på det permanente atom og atomart stof kan til en vis grad forstås hvis vi siger:

At det permanente atom er et atom, der er blevet annekteret af et af de væsener, som udgør *centrene* i en solherres legeme, mens almindeligt atomart stof medgår til dannelsen af andre dele af hans store lyslegeme.

At et permanent atom er underlagt det 2. aspekts tiltrækningskraft, mens atomart stof belives af det 3. aspekt.

At et permanent atom følger vejen med mindst kraftmod-

stand. Det forlader devaherrens kontrol og bliver behersket af det positive liv, der vedrører udviklingen af bevidsthed i substans.

At et permanent atom styres direkte af den laveste af de 3 grupper lipikaherrer, og er den instans de virker igennem, når de pålægger det væsen, som bruger det, dets karma. De arbejder direkte med menneskers permanente atomer og fremkalder virkninger ved hjælp af form, indtil de har udtømt atomernes vibrationskapacitet. Når det sker, går atomet over i formørkelsesfasen ligesom det 7. princip i et hvilket som helst andet hylster. Det kommer under indflydelse af 1. aspekt i dets egenskab af nedbryder.

Husk at vi i disse udsagn beskæftiger os med det mikrokosmiske menneske og de permanente atomer, der er forbundet med det. Med hensyn til den sollogos, som manifesterer sig i systemet, kan vi kun beskæftige os med ét af de permanente atomer, nemlig hans fysiske permanente atom. I dette atom ligger Sollogos' evne til at reagere bevidst på planernes vibrationer, mysteriet om hans inkarnations karmiske formål og hemmeligheden bag hans forskellige funktioner og aktiviteter. Men vi kan endnu ikke gennemskue alle hans 3 lavere permanente [side 495] atomers funktion som en enhed i kausallegemet, og før vi kan det, er det nytteløst at gisne om hans grundlæggende væsen.

Forskellen på dem: Den mentale enhed indtager en særstilling i relation til mennesket, tænkeren i kausallegemet. Det spørgsmål vil snart blive diskuteret, så her er det nok at sige, at mysteriet ligger i selve de himmelske menneskers natur. De følgende overensstemmelser rummer nøglen til dette mysterium, men det kan kun blive antydninger, der overlader det til den studerende selv at finde sandheden. På den logoiske manifestations 3 højeste planer har vi de 3 aspekter. På det buddhiske plan, den 4. kosmiske æter, finder vi Logos' æteriske centre eller de krafthvirvler, som beliver den faste fysiske manifestation eller de 3 lavere planer. De himmelske mennesker repræsenterer en sekundær manifesta-

tion, og de har deres 3. aspekt på det buddhiske plan. Det betyder, at det kosmiske luftplan eller systemets manasiske plan udgør deres vigtigste kraftmanifestation. De er i alt væsentligt de guddommelige tænkere, manasaputraerne. I mennesket, betragtet som en del af et center i et himmelsk menneskes legeme, har vi så en mindre nedstigning inden for en solherres luft- eller ildmanifestation. Den vedrører de 3 højere underplaner af det, der kan opfattes som manifestationen af menneskets 3 højere aspekter i mentalt stof, mens vi på det 4. underplan har menneskets centre i mentallegemet, som den mentale enhed er samlingspunktet for. Det er, som sagt, et dybt mysterium, der ikke kan belyses nærmere.

b. Planerne og ildenergi. Her vil det være på sin plads at diskutere analogierne mellem planerne og underplanerne,⁶⁹

69

1. De 7 systemiske *planer* er:

1. Guddommeligt plan.	Logos.	1. kosmiske æter
2. Monadisk plan.	Monade.	2. kosmiske æter
3. Åndeligt plan.		3. kosmiske æter
4. Intuitionsplan.		4. kosmiske æter
5. Mentalplan.	Ego.	Luftformigt plan
6. Astralplan.		Flydende plan
7. Fysisk plan.		Fast plan

2. De 7 differentieringer af brændende energi er:

a. Guddommeligt livs plan.	Fader.	Ildhav
b. Monadisk livs plan.	Søn.	Akasha
c. Atmisk plan.	Helligånd.	Rumæter
d. Buddhisk plan.	Midterplan.	Luft
e. Tankesindets plan.		Ild
f. Begærets plan.		Astrallys
g. Fysisk plan.		Æter

Tanker.	Tankeformer.	Materialisering
Mikrokosmos.		Makrokosmos

3. Logos' evolutionsplaner. . . . . De 7 planer

idet [side 496] vi minder den studerende om, at vi betragter planerne som en sollogos' evolutionsfelt og ikke blot som menneskets udviklingsområde. I solsystemet har vi:

For det første de 3 højere planer, der med rette er blevet kaldt de 3 aspekters planer, og for det andet det 7. logoiske princip der findes på det 1. plan og kan opfattes som den fysiske impuls, der frembragte hans objektivitetslegeme.

På det 2. plan findes de 7 himmelske mennesker, som er hans primære kraftcentre. Der er andre, men dem beskæftiger vi os ikke med her. Disse andre har nået et bestemt mål og legemliggør centre, som nu er uvirksomme eller ude af manifestation, fordi den logoiske kundalini har vendt sin opmærksomhed andre steder hen. Tilsammen udgør de det esoteriske livs 10, men kan også opregnes som 12, så de danner den 12-bladede [side 497] lotus eller hjertecentret i [DEN OM HVEM INTET KAN SIGES'](#) legeme.

I den 4. kosmiske æter, dvs. på det buddhiske plan, findes Logos' æteriske centre. Det er hjemstedet for de esoteriske planeter og Solen, betragtet som kernen i det buddhiske princip, og derfra beliver Logos sin faste fysiske manifestation.

Endelig har vi på de 3 lavere planer hans luftformige, flydende og faste legeme eller hylster, der i en vis forstand udgør en enhed. De er i lige så høj grad et sammenhængende hele, som de 3 højere planer udgør et samlet tredobbelt udtryk for treenhedens 3 personer.

Sønnens evolutionsplaner.	De 6 planer
Monadens evolutionsplaner.	De 5 planer
Menneskets evolutionsplaner.	De 3 verdener

7 er den samlede manifestations tal
3 er bevidsthedens tal
1 er livets eller åndens tal

4. Elektrisk ild.	Solild.	Ild ved friktion
Fader.	Søn.	Helligånd
Ånd.	Bevidsthed.	Stof

Vi har en analogi i underplanerne af hvert plan i systemet, og det vil blive mere og mere tydeligt, efterhånden som mennesket udvikler et klarere syn og selv kan konstatere det subjektive livs eksistens. Lad os nu ganske kort tage disse planer og studere livet eller kraftmanifestationen på hvert af dem, idet vi lægger vægt på de 4 lavere planer i stedet for dem, der ikke er så nært forbundet med mennesket.

Det logiske plan. Det 1., 2. og 3. underplan af den 1. kosmiske æter reagerer især på vibrationen fra de 3 aspekter eller kosmiske væsener, hvis impulser strømmer ind i planernes stof udefra. På det 4. underplan kommer en primær blanding af de 3 ildvæsener, og det fremkalder den arketypiske elektriske kraftmanifestation, som i sidste instans får lysets sønner på det næste plan til at blusse op. I denne elektriske henseende legemliggør de 3 højere planer altid det tredobbelte åndelige aspekt og de 3 lavere det tredobbelte stofaspekt, mens midterplanet er samlingsstedet, hvor der sker en tilnærmelse, og som på tilbagevejen markerer, at målet er nået og sejren vundet. Derefter kommer formørkelsen. Derfor har vi på hvert plan i solsystemet et 4. underplan, hvor kampen for oplysning og efterfølgende befrielse finder sted, slagmarken, kurukshetra. Men selvom det 4. eller buddhiske plan er sejrpladsen og målet for menneskets bestræbelser, er det slagmarken for det himmelske menneske og »brandstedet« for Sollogos.

Denne opdeling af de systemiske planers underplaner *i 3 højere, 3 lavere og et harmoniserende midterplan er kun korrekt i relation til elektriske fænomener og ikke til enten ren ånd eller [side 498] rent stof, betragtet hver for sig. Den vedrører elektricitetens mysterium og frembringelsen af lys.* De 3 højere planer vedrører de centrale kræfter eller væsener, mens de 3 lavere vedrører de mindre kræfter eller væsener. Det må vi være opmærksomme på, for set fra okkultistens synspunkt er der ikke noget, som hedder stof, kun kraft i forskellige grader, kun energi med forskellige kvaliteter, kun væsener der udgår fra forskellige kilder og har forskellige kendetegn, kun bevidsthed der fremkalder intelligente virk-

ninger ved hjælp af rum.

Jeg vil gerne understrege, at herren Agni demonstrerer sit ildliv på det atomare underplan af hvert plan, mens han viser sig som solild på det 2., 3. og 4. og som »ild ved friktion« på det 5., 6. og 7. underplan. Set fra et mikrokosmisk synspunkt viser mennesket, gnisten i flammen, sig som elektrisk ild på det 2. plan eller i den 2. kosmiske æter, som solild på det 3., 4. og de 3 højere underplaner af det 5. plan og som ild ved friktion på de lavere underplaner af det 5. plan samt det 6. og 7. plan.

c. Planerne og de 3 former for ild. På hvert plan har vi altså, relativt set:

- a. Elektrisk ild som den primære tilstand på de 3 højere underplaner.
- b. Ild ved friktion som den mest betydningsfulde faktor på de 3 lavere planer.
- c. Solild som det flammende lys, der frembringes af foreningen på midterplanet.

I solsystemet ses dette på det buddhiske plan i form af de himmelske menneskers udstråling gennem deres æteriske centre. På mentalplanet har vi en tilsvarende situation i forbindelse med mennesket: de 3 højere underplaner vedrører åndsaspektet i kausallegemet, de 3 lavere underplaner vedrører primært det mentale hylster eller ild ved friktion, mens det 4. underplan er det sted, hvor mentallegemets kraftcentre findes. Sådan er det også for mennesket på det fysiske plan, idet dets æteriske centre befinder sig i den 4. æter. [side 499]

Ligesom mennesket manifesterer treenighedens 3 personer sig som ånd, sjæl eller ego, og stof. For Brahmas vedkommende beliver det 1. ildaspekt eller åndsaspektet de 3 højere underplaner af hvert plan. Hans sjælsaspekt findes på det 4. underplan, hvor alle manifesterede væseners æteriske centre er, mens hans stofaspekt først og fremmest viser sig på de 3 lavere underplaner. På den måde får vi stoffets 49 ildformer eller de 7 ildformer på hvert plan, hvor foreningen af de 3

højere og de 3 lavere fremkalder det flammende lys, vi kalder ildhjulene eller centrene på det 4. underplan af hvert plan.

I forbindelse med det 2. aspekt er der en tilsvarende situation. Solilden lyser i sit elektriske aspekt på det 2. plan og viser sig derefter også på det 3. og 4. plan, men kommer primært til udtryk på de manasiske planer, hvor den skinner gennem de egoiske grupperes kausallegeme. Der er nu kun 2½ plan tilbage som ild-ved-friktion-aspektet kan manifestere sig på, i alt 18 underplaner der vedrører det 3. aspekt af den logoiske treenigheds 2. person.

For det mikrokosmiske menneskes vedkommende kan man foretage en tilsvarende opdeling. Dets monade kan studeres i sin tredobbelte essens på sit eget plan, det samme gælder det egoiske aspekt, mens egoets brahmaaspekt findes i de permanente atomer. Derfor må de studerende omhyggeligt udforske:

1. *Planerne*, Brahmas manifestation, det 3. eller stoffets aspekt, der har samme tredobbelte opbygning som de to andre. Hans elektriske ilds planer, hans lavere naturs planer og det sted, hvor hans ild flammer op (de æteriske centre), må studeres grundigt. Brahma er stoffets positive liv. Han er substansens lys, den synlige flamme.
2. *Vibrationer*, manifestationen af det 2. aspekt. Disse bevidsthedsvibrationer er de 3 større ord, som er det samlede egoiske liv, de 3 mindre der styrer egoets 3. aspekt, og enhedens tone som er den, der klinger nu.

I dette solsystem kan de 3 åndsaspekter kun beskrives ved hjælp af de to andre, og der kan på nuværende stadium ikke siges noget fornuftigt om deres ekstrasystemiske natur. [side 500]

Ovenstående tanker om planerne og den nifoldige karakter af alt, hvad der findes, fører os ind i regioner, der endnu er næsten ufattelige for mennesket. *Først når forskerne studerer det trefoldige stofaspekt*, vil de nærme sig sandheden og begynde at forstå de elektriske fænomeners egentlige natur. Da og først da vil mennesket beherske og udnytte elektricitete-

ten som helhed, og ikke kun et af dens aspekter som på nuværende tidspunkt. Planetens negative elektricitet er alt, hvad der endnu anvendes til kommercielle formål. Vi må huske, at betegnelsen »negativ« bruges i betydningen negativ i forhold til solelektricitet. Når mennesket opdager, hvordan man udnytter og kombinerer positiv solelektricitet med negativ planetarisk elektricitet, vil vi få en meget farlig situation, og det er en af de faktorer, der i sidste instans vil føre til ødelæggelsen af 5. rodrace med ild. Ved dén store naturkatastrofe »vil himlene forgå med et brag, og elementerne vil brænde op«, som Bibelen siger.⁷⁰ Det vil ske i endnu større omfang i næste runde og resultere i ødelæggelsen af de menneskeformer, der ikke har nået målet, en ødelæggelse som frigør livene i gigantisk målestok og på den måde midlertidigt »rensers« Jorden for elementer, der ellers ville forhale evolutionsprocessen. Efterhånden som cyklerne går, vil man gradvis afbalancere disse ildstrømme, og det fører til en planetarisk harmoni og esoterisk ligevægt, som vil give ideelle betingelser for det harmoniske menneske.

Først når psykologerne studerer sjælsaspektet i dets grundlæggende trefoldige natur, vil bevidsthedens mysterium blive afsløret og karakteren af de 3 magnetiske grupper, med deres forskellige undergrupper og markante udstråling, blive en faktor i det offentlige liv. Det vedrører den direkte lov-mæssige udvikling af psyken, den videnskabelige udvidelse af bevidstheden, og vil i sidste instans fremkalde tilstande hvor arbejdet forud for 1. indvielse er rent eksoterisk og ikke længere en del af en esoterisk proces. Med tiden vil den indsats, mennesket bevidst og på eget initiativ yder for at forberede sine centre til indvielsesstavens anvendelse ved 1. indvielse, blive beskrevet [side 501] i bøger og foredrag og udgøre en del af folkemassernes almindelige tankeindhold. Det vil føre til en splittelse mellem de to grupper midt i 5. runde, men vi må huske, at denne splittelse er en del af en naturlig proces og ikke en drastisk afgørelse, der påtvinges et

---

⁷⁰ Bibelen: Peters andet brev, 3:10.

modstræbende folk. De, der kender læren, vil *som gruppe* – bevidst og motiveret af gruppeånd – skille sig ud fra dem, der ikke kender den, og dem som er ligeglade. Splittelsen vil være selvfremkaldt og en naturlig følge af gruppelivet, men den vil kun være midlertidig, for i sidste instans er den grundlæggende målsætning skabelsen af en nærmere forbindelse. Den vil primært markere skillelinjen mellem de 4 lavere bevidsthedsstråler og de 3 højere, men den repræsenterer også et mysterium, der omfatter forholdet mellem de 4 ekso-teriske og 3 esoteriske kumaraer,⁷¹ og set fra menneskets synspunkt adskiller den dem, som udvikler triadens bevidsthed fra dem, der stadig lever firfoldighedens liv. Den vedrører dem, som reagerer på impulser fra solherrerne, i modsætning til dem der endnu kun kan opfatte måneherrerens indflydelse. Med hensyn til ild kan man sige, at de, som varmer sig ved friktionsilden og ikke reagerer på solildens varme, vil blive i hulen og derfor leve i mørke, mens de, der oplyses af visdommens sol og varmer sig i dens stråler, bor i lyset, lever et vitalt liv og nyder godt af en stadig stigende frihed.

Den sande betydning af åndens 3 aspekter er først nu ved at blive forståelig for indviede af høj rang og kan ikke udtrykkes i ord eller forstås af mennesket, før det har passeret menneskeriget og er kommet ind i det åndelige rige. Derfor er det unødvendigt at standse op her for at behandle den mere detaljeret.

Vi kan afrunde spørgsmålet med nogle ord fra den gamle kommentar – en kilde H.P.B. ofte citerede:

»De velsignede skjuler deres trefoldige natur, men afslører deres tredobbelte essens gennem de tre store grupper atomer. Der er tre atomer og en trefoldig udstråling. Den [side 502] indre ildkerne skjuler sig og kendes kun gennem udstrålingen og det, der stråler ud. Først når flammen er udslukt, og varmen ikke længere mærkes, kan ilden kendes.«

---

⁷¹ H.L. 1, 140 & 2, 160-161 & 3, 103, 161, note 12.

Nu kan vi vende tilbage til den mentale enheds mysterium og angive, hvori den adskiller sig fra de andre permanente enheder. Derefter vil vi beskæftige os med de permanente atomer og ganske kort opregne en række esoteriske oplysninger, der i mange år fremover kan tjene som forskningsgrundlag for dem, der studerer okkultismen. De permanente atomer og deres indre økonomi vil vedblive at være et mysterium i lang tid, og her kan der kun gives nogle få generelle antydninger.

Den fundamentale forskel på den mentale enhed og de to atomer består i det faktum, at den kun har 4 spirillaer i stedet for 7. Det skyldes selve evolutionsprocessen, for den mentale enhed er det første aspekt af personlighedens triade eller mennesket i menneskeriget på de 3 lavere planer. Ved dets overførsel til det åndelige rige samles disse 3 aspekter – mentallegemet, astrallegemet og det fysiske legeme – i den højere triade gennem en dobbelt proces:

1. Dets polarisering skifter fra de 3 lavere atomer til triadens atomer.
2. Den kraft, disse atomer udvikler og legemliggør, blander sig og smelter sammen med de højere kraftpunkter.

Et permanent atom er den positive kerne eller stofkim i det hylster, det indgår i. Det er atomet, der er grundlaget for formbygning, og det kan helt bogstaveligt opfattes som et vibrerende kraftpunkt, der udgår fra monadens 2. aspekt, og som tiltrækker sig det negative eller 3. aspekt og bygger en form af det. Men her må vi huske, at dette 2. aspekt i sig selv er tosidet, og at vi, når det drejer sig om de permanente atomer, beskæftiger os med det feminine aspekt af den 2. person. Derfor er spirillaerne blot 2. aspekts vitalitet eller kraftstrømme, der roterer geometrisk inden for den omgivende stofvæg bestående af 3. aspekts kraft eller substans. Hvad, der er blevet sagt om [side 503] objektivitet eller det kosmiske atom, kan lige så vel siges om det menneskelige eller mikrokosmiske permanente atom:

»Urstrålen er redskab for den guddommelige stråle«. ⁷²
Negativ kraft danner en beholder for positiv kraft. Atomer er blot kraftcentre, og centrene, som vi kender dem, er blot samlinger af kraftpunkter, der har nået et bestemt udviklingstrin og til en vis grad reagerer på det 1. store aspekt eller elektrisk ild.

Denne sætning må overvejes nøje, for den rummer megen information for den studerende og vil, når den forstås rigtigt, resultere i, at der kastes lys på manifestationens problemer. Den vedrører hemmeligheden om de forskellige naturrigers position og funktion i det logiske legeme, for alt afhænger af den krafttype, som besjæler, af samspillet mellem den og substansen, af det dobbelte, tredobbelte eller forenede kraftaspekt og af dets syvfoldige tilsynekomst i forbindelse med formbygning.

Hvert atom er et koncentreret kraftpunkt, selve stoffets kraft, det 3. aspekts vitalitet, det kosmiske væsens liv, der *for Logos* er det negative aspekt af elektricitet.

Hver form ⁷³ eller samling af atomer er simpelthen et kraft-

---

⁷² H.L. 1, 130.

⁷³ *Former*.

1. *Den guddommelige tankevirkosomhed bevæger sig fra den abstrakte til den konkrete eller synlige form.*
  - a. Det objektive er en udstømning af det subjektive. – H.L. 2, 81.
  - b. Impuls er åndelig energi, der fremkalder objektivitet. – H.L. 2, 27, 338.
  - c. Logos gør en skjult tanke objektiv. – H.L. 3, 22.
2. *Der kræves tre ting for at en energiform kan blive objektiv.* – H.L. 1, 113-114 & S.D. III, 561.
  1. Arketype – Adskillelse, udgangsimpuls, energi, vilje.
  2. Form – Kvalitet, egenskab, natur, kærlighed.
  3. Stof – Objektiv sfære, intelligent aktivitet.
3. *Liv går forud for form.* – H.L. 1, 257.

center [side 504] som er dannet af positiv kraft og dens vekselvirkning med negativ energi. Den er vitaliteten fra 2. aspekt, der arbejder sammen med 3. aspekt og i tid og rum frembringer den illusion eller det maya, som midlertidigt lyser op, tiltrækker sig opmærksomhed og giver indtryk af, at stof er noget konkret. I virkeligheden findes der ingen konkret masse. Der er kun [side 505] forskellige kræfter og den *virkning*, deres samspil har på bevidsthed.

Bag alle former og al substans ligger (skønt endnu temmelig ukendt) en tredje krafttype, som i sidste instans udnytter og skaber harmoni ud af de to andre faktorer, og som på sit

-
- a. Tænkeren vil altid bestå. – H.L. 3, 22.
  - b. Livskraft er den logiske tankes omdannelse til energi. – S.D. III, 179.
4. *Ånd udvikler sig gennem form og ud af form.* – H.L. 2, 335-336.
- a. Ånd må udvikle fuld selvbevidsthed. – H.L. 1, 229.
  - b. Form spærrer ånd inde. – H.L. 4, 307.
  - c. Begrænsningsprincippet er form. – S.D. III, 561.
  - d. Ånd beliver alle hylstre. – H.L. 2, 349, note 1.
  - e. Ånd gennemgår tilværelsens cyklus. – H.L. 1, 177-178.
5. *Devaerne er oprindelsen til form.* – H.L. 2, 156-157. De findes i to store grupper:
- a. Ahhi som er den guddommelige tankes redskab. – H.L. 1, 96.
  - b. Røstens hærske. – H.L. 1, 145.
- De er de 4 højere og 3 lavere planers samlede stofmængde.
6. *Der er en form, som forener alle former.* – H.L. 1, 102, 141. Denne form er summen af alt, hvad der er manifesteret eller hele solsystemets sfære. Den omfatter:
- a. De 10 planetsystemer med alt, hvad de rummer.
  - b. Alle de mindre interplanetariske legemer.
  - c. Deva- og menneskeevolutionen.
  - d. Naturriggerne overalt.
  - e. De involutionære og evolutionære guder.
  - f. Alle stofatomer på alle planer.
7. *Alle former tilintetgøres periodisk.* Læs omhyggeligt H.L. 2, 70-74.

eget plan repræsenterer den samlede mængde af den 2. krafttype. Den kan kaldes:

- a. Det ene samlende liv.
- b. Elektrisk ild.
- c. Ligevægtpunktet.
- d. Enhed eller harmoni.
- e. Ren ånd.
- f. Dynamisk vilje.
- g. Eksistens.

Den er en kraft, der virker gennem to andre kræfters manifestation, gennem stoffets energi og formers sammenhængskraft, kraftcentre og kraftpunkter. Den er FOHAT i sit tredobbelte udtryk, hvoraf det sidste eller tredje endnu er ukendt og ufatteligt.

Det bringer mig tilbage til det faktum, der blev omtalt før, nemlig at den mentale enhed kun har 4 af kraftstrømmene. Hver kraftstrøm i de permanente atomer svinger med et bestemt underplans tone og tjener som medium for belivelsen af den del af underplanets stof, der indbygges i et legeme omkring et permanent atom. Den er det himmelske menneskes kraft, der beliver cellerne i dets form og holder dem sammen i en helhed. Her må vi huske, at set fra mikrokosmos' synspunkt vil den rene ånds eller elektriske ilds aspekt i dette solsystem altid være en abstraktion. Et menneske kan opnå gruppebevidsthed, det kan vibrere med samme frekvens som det himmelske menneske, i hvis legeme det er en celle, det kan udtrykke ild ved friktion og solild med relativ fuldkommenhed, men først i en senere mahamanvantara vil åndens sande natur blive afsløret. Sådan er det for mennesket i den menneskelige familie. Indtil det forlader de 3 verdener og bliver en visdommens mester, er sandheden om disse 3 aspekter skjult for det. [side 506] Den mentale enhed er ikke et syvfoldigt permanent atom, men reagerer kun på 4 krafttyper og ikke hele vibrationsskalaen. Her ligger en grund til tolerance. Indtil et menneske styres bevidst af egoet og be-

gynder at fornemme det manasiske permanente atoms vibration, kan man ikke forvente, at det skal reagere på visse idealer eller forstå visse aspekter af sandheden. Den mentale enhed er alt, hvad det behøver, og der er ingen bro mellem den og det manasiske permanente atom.

Menneskets evolution i det 4. rige foregår på 2½ plan, og det begynder først at hæve sig over dem, når det nærmer sig udviklingsvejen og begiver sig ud på den. Set fra det almindelige fysisk inkarnerede menneskes synspunkt er den egoiske bevidsthed i kausallegemet lige så abstrakt som Logos, betragtet som systemets beboer. Disse 2½ plan har særlig interesse for Logos, fordi de legemliggør:

Det, der for ham ligger *under* bevidsthedstærsklen.
De centre, den logoiske kundalini vender sig væk fra.
Det, der ikke betragtes som et princip.
Det, der gradvis går i formørkelse.

Det er umuligt at uddybe dette mysterium nærmere.

4. Resumé.

Før vi går videre, vil det måske være klogt at opsummere nogle oplysninger om spirillaerne og atomet, og så bagefter begynde på emnet: kausallegemet og mennesket, individet.

1. De 4 lavere spirillaer er helt klart under indflydelse af personlighedsstrålen.

2. Den 5. og 6. spirilla er i højere grad underlagt den egoiske stråle, uanset hvilken det er.

3. Den 5. spirilla har en særlig betydning, fordi den sammenfatter de 4 lavere. Den er den 3., når man tæller de spiralformede kraftstrømme fra atomets pol. Den vibrerer med 5 krafttyper.

4. Der er egentlig 10 spirillaer, 3 større og 7 mindre. Men set fra enhedssynspunktet er der 4 mindre og 3 større, idet de **[side 507]** sidste 3 mindre kan regnes som ét med de 3 større, eftersom de er direkte afspejlinger af dem.

5. De permanente atomer er ikke hjerteformede, sådan som de er afbildet i visse bøger. Nogle atomer tilhører den kategori, men de er ikke permanente atomer, der er mere kugleformede og en lille smule flade foroven, hvor det, som svarer til polfordybningen, er, og tilsvarende flade på undersiden.

6. Ordningen af spirillaerne i de permanente atomer varierer fra plan til plan, og de, der oftest bliver beskrevet, er de fysiske. Ordningen af disse mikroskopiske kraftvirkler og deres indre økonomi på hvert plan er en af indvielseshemmelighederne og må ikke afsløres. Men der kan gives et enkelt vink som vejledning for den studerende: I det astrale permanente atom er de indre kraftstrømme ordnet sådan, at spirallerne næsten danner en hjerteform, selvom der ikke er nogen spids ende. I det buddhiske permanente atom danner spirillaerne omtrent et 8-tal med en midterstrøm, som deler den dobbelte spiral i to.

7. Jo nærmere man kommer virkeligheden, desto enklere er spirillaerne ordnet. I menneskets 3 lavere permanente atomer er der 7 kraftstrømme, mens de 3 højere kun har 3 spirillaer – de 3 større.

8. Vi må være opmærksomme på, at der i forbindelse med menneskeevolutionen er 6 permanente atomer, mens et himmelsk menneske blot har 5, og endda kun ét i solsystemet. (Mysteriet om en planet og dens centrale liv er endnu ikke blevet afsløret. Det er forbundet med en anden manifestation, som der indtil videre ikke vides noget om).

9. Her må vi huske, at vi beskæftiger os med en fysisk inkarnation af disse store væsener, og at deres permanente atomer, bortset fra det fysiske, er uden for systemet.

10. De himmelske menneskers kausallegeme er på det kosmiske mentalplans 3. underplan, mens Sollogos og den logoiske treenigheds 3 personer har deres kausallegeme på 1. underplan.

11. Menneskers permanente atomer er på planernes atomare underplan med undtagelse af den mentale enhed. Dyregrupperes atomer er på 2. underplan, plantegrupperes på 3. og mineralgrupperes på 4. underplan. Derfor er der en nær over-

ensstemmelse [side 508] mellem en gruppes kraftpunkter – menneskers eller andres – og en kæde, en klode og en runde, og gennem den rigtige anvendelse af dem kommer oplysningen. Summen af et naturriges permanente atomer danner kraftstrømmene eller spirillaerne i sol- eller månevæseners større atomer, mens summen af menneskers atomer *i det åndelige rige* (dvs. triadens 3 atomer, atma-buddhi-manas) danner de spiralformede kraftstrømme i bestemte centre.

12. Efterhånden som de permanente atomer i løbet af evolutionen bliver radioaktive, fremkalder de en markant vibrationsforøgelse i centret.

13. Når de permanente atomer befinder sig på eller over det højere mentalplan vedrører de solvæsener, mens de på det lavere mentale, det astrale og det fysiske plan vedrører månevæsener.

14. Vi må være opmærksomme på, at i dette solsystem manifesterer følgende væsener sig gennem:

I. Ét permanent atom – det fysiske.

1. En sollogos.
2. De 3 større aspekters eller strålers herrer.
3. De 7 himmelske mennesker.
4. De 49 planetkæders regenter.

II. To permanente atomer – et fysisk og astralt atom.

1. De 7 kloders herrer i hver kæde.
2. De 49 rodmanuer.
3. De 77 formbyggere – en gruppe solherrer som er beskæftiget med formbygning og primært arbejder på 1. stråle.
4. Nogle af avatarerne der udvælges af Logos til at formidle en bestemt krafttype i bestemte perioder og på den måde fremme psykens udvikling. [side 509]

III. Tre permanente atomer – et fysisk, astralt og mentalt atom.

1. Det 3. riges eller dyrerigets herrer. Det er 7 væsener, hvis legeme består af dyresjæle. Ligesom de himmelske mennesker legemliggør det buddhiske princip for mennesket, legemliggør disse herrer for dyrene det manasiske princip, som er evolutionsprocessens mål for dem.
2. Nogle store væsener der legemliggør en lang række mindre væsener på fem af planeterne, som Jorden ikke er én af. De vil med tiden vise sig at have en stærk virkning på det jordiske menneske via de 3 aktivitetsbuddhaer. Der ligger et vink om denne esoteriske indflydelse i den nære forbindelse mellem Merkur og Jorden, men endnu er det ikke muligt at uddybe sagen nærmere.
3. De væsener som er summen af de gruppesjæle, der rummer permanente triader. Et sådant væsens legeme består af 9 triader.

IV. Fire permanente atomer – et fysisk, astralt, mentalt og buddhisk atom.

1. 8 grupper solvæsener som udgør det subjektive liv i Brahmas 7 legemscentre, idet vi betragter ham som et individuelt kosmisk væsen uafhængig af sine to brødre. De er fohats 7 sønner, plus den 8. søn, og de er den endelige differentiering af de 49 ildformer før deres forening med Eros' ild, som H.P.B. udtrykker det.⁷⁴
2. Det væsen der virker gennem en planets okkulte hierarki, idet det bruger dets **FORM** som sit manifestationslegeme og betragter den som et center, dets kraft kan strømme igennem. Her må vi huske, at denne

---

⁷⁴ H.L. 1, 160, 164.

[side 510] gruppe på alle planeterne er redskab for et stort individuelt væsens liv, et væsen der giver det pågældende hierarki dets karakteristiske farvning og specielle grundtone.

3. En række solguddomme som udstråler Solens magnetisme og *formernes* liv.
4. En speciel gruppe væsener der er forbundet med en bestemt konstellation og den mindre drage. De har hjemme på Neptun og arbejder med det 6. princip i solsystemet. Besjælet af sublimeret begær og styret af tanken tager de fysisk form og formidler kærlighedsviddom gennem nogle af »visdommens haller« på de forskellige planeter. Esoterisk betyder ordene »visdommens haller« et bevidsthedstrin og ikke et sted.

V. Fem permanente atomer – et fysisk, astralt, mentalt, buddhisk og atmisk atom.

1. Nogle underplaners herrer som arbejder under et plans rajaherre, og som selv er vibration og aktivitet.
2. De mindre himmelske mennesker på det buddhiske plan. De afspejler deres højere prototype på systemets 2. plan.
3. De væsener der tilsammen udgør gruppebevidstheden på de egoiske planer, idet vi husker, at disse grupper er adskilte og består af enheder på 7, sådan at 49 enheder med 7 egoiske redskaber i hver udgør én stor gruppe, som er denne mindre solguddoms legeme. Der er store mængder af disse grupper på 49. Det er til en vis grad blevet meddelt før, da det blev sagt, at en mester med sin skare af disciple og indviede udgør en gruppe eller et kraftcenter. Disse grupper har deres permanente atomer ligesom alle andre liv, der søger at udtrykke sig objektivt.
4. De væsener som tilsammen udgør planterigets manifestationer på forskellige kloder og i forskellige kæder og planetsystemer. [side 511]

VI. Seks permanente atomer – et fysisk og astralt atom, to mentale atomer, samt et buddhisk og atmisk atom.

Mennesket.

Alt, hvad der siges her, er en udvidelse af de oplysninger, der er givet om »røstens hærskere«⁷⁵ og et forsøg på at vise, at der i de forskellige planetsystemer findes mange forskellige liv (som alle legemliggør mindre liv eller selv er indeholdt i større liv). Vi har kun beskæftiget os med dem, der er overmenneskelige eller menneskelige, dem der har været eller er **MENNESKER**. Vi har ikke beskæftiget os med de undermenneskelige væsener, måneherrerne eller de mindre pitrier, for deres tid er endnu ikke kommet. De følger med evolutionsstrømmen og udvikler sig ubevidst, ikke selvbevidst. De ovenstående væsener og deres permanente atomer er omtalt i forbindelse med deres manifestation i et solsystem – vi er ikke gået uden for solafgrænsningen. *Alle de permanente atomer vedrører fysisk stof og manifestation*. Menneskets højeste permanente atom, det atmiske, er, når alt kommer til alt, et atom i den 3. kosmiske æter, og det bør overvejes og studeres. Vi har betragtet de forskellige personligheder i relation til deres laveste kraftpunkt, (hvor ordet »personlighed« er valgt bevidst, for hvad er de andet end personligheder eller skabninger i fysisk inkarnation?), og vi har omtalt det permanente atom som et kontaktpunkt til et plans, en planets, en kædes, et planetsystems eller et solsystems kraft. Det må vi hele tiden huske.

Det må indrømmes, at meget af det, der er skrevet ovenfor, kan virke ubegribeligt, men når videnskabsmænd bliver i stand til at forstå og regulere *kraft*, vil det alt sammen blive klarere. Da vil man se, at vi har beskæftiget os med den positive kraft i alle negative former fra menneskeriget og opad. [side 512]

---

⁷⁵ H.L. 1, 142-143.

III. DEN EGOISKE LOTUS ⁷⁶

Nu må vi beskæftige os med kausallegemet på dets eget plan, og set fra *ildens* synspunkt. Vi har studeret det flygtigt ud fra et mere almindeligt synspunkt og brugt materialistiske betegnelser, idet vi har betragtet det som et redskab, der består af en subtil substans og indeholder de to lavere mikrokosmiske hylstres 7. princip samt den mentale enhed. Sidstnævnte er det, der legemliggør det 1. aspekt i manifestation og svarer til det 1. logoiske aspekt – et aspekt som i dette solsystem ikke kommer til fuld udfoldelse.

Her vil jeg gerne gøre opmærksom på, at når vi beskæftiger os med solsystemet som den fysiske manifestation af en sollogos, studerer vi i virkeligheden:

- a. En sollogos' fysiske permanente atom, som det er indeholdt i det logoiske kausallegeme på dets eget plan.
- b. De 7 krafttyper eller logoiske spirillaer i dette permanente atom. Hvis man forstår det, giver det et helt nyt syn på planernes vibration.

---

⁷⁶ *Den egoiske lotus*. »... karmas love tilpasses, idet nøglen ligger i egoets herredømme over de 16 stråler, som der er givet 16 mantraer eller ord til, men som kun indviede kan udtale rigtigt.« – *Kali Upanishad*.

»Mysteriet om egoets 16 stråler vil blive afsløret, når de hellige tetraktens kraft smelter sammen med de tolv helliges.« – *Den gamle kommentar*.

De oprindelige »er strålen og den direkte udstrømning fra de første 'hellige fire'.« – H.L. 1, 139.

De 4 hellige er:

Fader.	Ånd, eksistens, enhed.
Søn.	Sjæl, kærlighed-visdom, dualitet.
Moder.	Stof.
Treenigheden.	Deres samlede manifestation, det aktive evolutionære solsystem, den logoiske afgrænsning. Det er makrokosmos.

- c. Den nære overensstemmelse mellem planerne og de 7 spirillaer i en sollogos' permanente atom. [side 513]

Vi har ganske kort berørt disse spirillaer og deres funktion og kan nu nærme os spørgsmålet om den egoiske stråle og tanke-sindets ild fra den subjektive side, eller med hensyn til ild.

1. Hjul eller energicentre.

a. Kraftcentre. Vi vil igen forsøge at skabe den nødvendige klarhed ved at betragte emnet, monadisk udvikling, fra den menneskelige enheds synspunkt. I mange okkulte lærebøger står der, at mennesket har 7 kraftcentre (eller 10, ifølge andre beregninger), og at 3 af dem er primære og i sidste instans sammenfatter de 4 andre eller absorberer deres kraft eller energi. Det resulterer i, at de formørkes eller forsvinder ud af manifestation. Okkult set »dør« de. Noget tilsvarende sker med de logoiske centre, planetsystemerne, som også med tiden formørkes og overfører deres energi til de 3 større systemer. De 3 primære centre i mikrokosmos er hovedet, hjertet og halsen.

1. Hovedcenter. . . . . Monade. . . . . Vilje. . . . . Ånd
2. Hjertecenter. . . . . Ego. . . . . Kærlighed. . . . . Bevidsthed
3. Halscenter. . . . . Personlighed. . . . . Aktivitet. . . . . Stof

Det er derfor klart, at ligesom disse centre hos mennesket er forbundet med det trefoldige, åndelige menneskes samlede udvikling, bliver de 3 typer centre – mikrokosmiske eller makrokosmiske – i stadig stigende grad underlagt et af de 3 logoiske aspekters belivende kraft. Centrene opfattes også som brændpunkter for aktiv kraft og manifesterer sig for det clairvoyante syn som glødende hjul eller lotusblomster med flammende kronblade.

b. Kausallegemet, monadens hjertecenter. Når vi studerer det egoiske legeme, må vi huske, at det svarer til *hjertecentret* i den monadiske manifestation. Det er et flammende ildhjul i monadens auriske æg, der omfatter den monadiske

manifestations 5 planer. Det fremtræder også som en 12-bladet lotus. Af disse 12 kronblade er de 3 inderste uåbnede eller embryonale, og derfor betragtes kausallegemet ofte som en 9-bladet lotus eller et ildhjul med kun 9 eger eller delinger. Det gælder især [side 514] under den lange evolutionsproces, men når det er lykkedes et menneske at folde de 9 kronblade ud eller vække de 9 egers ild til live (hvilket stort set sker ved de 3 større indvielser), åbenbares de 3 indre blade. De reagerer på den monadiske vibration eller den rene ånds aspekt, og det er den ene indviers stimulering eller åbning af disse indre kronblade ved 3. og 4. indvielse, der får kausallegemet til at brænde op, så det centrale positive liv bliver befriet.

2. Den 12-bladede egoiske lotus.

Solild er dobbelt. Den er en blanding af stoffets eller substansens ild og tankesindets ild. Det gør mennesket til en lysende sekstakket stjerne, for hver af disse ildformer er tredobbelt. Inderst inde er tankesindets ild også dobbelt, og det bringer endnu en treleddet størrelse ind i billedet, så der i alt er 9. Når et menneske har vakt de 9 ildformer til live og udfoldet de 9 kronblade, og når det gennem *bevidst* kontakt med sit eget himmelske menneskes elektriske gnist har modtaget den impuls, der gives ved indvielse, blandes de og smelter sammen. De 3 inderste, som bringer antallet op på 12, og som vedrører de sidste rent åndelige udviklingsstadier, er i virkeligheden nært knyttet til det himmelske menneskes egen udvikling og forbundet med den impuls, det selv modtager, når det kontakter Logos' elektriske gnist eller rene åndelige aspekt.

Her skal vi lægge mærke til, at det er denne nifoldige udvikling, der hentydes til i *Den hemmelige lære* de steder, hvor H.P.B. beskæftiger sig med kumaraerne⁷⁷ eller de himmelske mennesker, som mikrokosmos er en afspejling af. Hun kalder dem kundskabens, kærlighedens og offerets

---

⁷⁷ H.L. 3, 249-250.

herrer. Hver af dem er en 9-bladet lotus i det logiske legeme. De er de flammende hjul, og der ligger en nøgle til mysteriet i de forskellige navne, de har i *Den hemmelige lære*. Men lad os foreløbig holde os dette for øje med hensyn til mikrokosmos og så senere udvide idéen til også at omfatte de himmelske mennesker. Lad [side 515] os forestille os, hvordan den 9-bladede egoiske lotus, den monadiske bevidstheds hjerte-center, folder sine kronblade ud i grupper på 3 på det højere mentalplans 3 underplaner. Denne udfoldning sker som følge af evolutionsprocessen på de 3 planer i de 3 verdener eller i de 3 haller: uvidenhedens, kundskabens og visdommens hal.

a. De 3 kundskabsblade:

- 1. Kundskabsbladet* for det fysiske plan. Ved at bryde loven og udstå de efterfølgende lidelser betaler mennesket uvidenhedens pris og opnår kundskab. Denne udfoldning sker som følge af fysiske erfaringer.
- 2. Kærlighedsbladet* for det fysiske plan. Det folder sig ud gennem fysiske forbindelser og kærlighedens gradvise vækst fra kærlighed til sig selv til kærlighed til andre.
- 3. Offerbladet* for det fysiske plan. Denne udfoldning sker som følge af tvingende omstændigheder og ikke af fri vilje. Den består i, at det fysiske legeme ofres på begærets alter – i begyndelsen lave begær men senere aspiration, selvom der stadig er tale om begær. Da mennesket på de tidlige evolutionstrin er polariseret i den fysiske verden, sker meget af dette ubevidst og uden erkendelse af, hvad der opnås, men resultatet ses som en forøgelse af henholdsvis varme og aktivitet i kausallegemet:

Det fysiske permanente atom bliver radioaktivt eller et lysende ildpunkt.

De 3 lavere kronblade vibrerer og begynder at folde sig ud, indtil de er fuldt udviklede.

b. De 3 kærlighedsblade:

1. *Kundskabsbladet* for astralplanet. Her sker udfoldningen som følge af den bevidste afbalancering af modsætningsparrene og den gradvise udnyttelse af loven om tiltrækning og frastødning. Mennesket forlader uvidenhedens hal, hvor det set fra egoets synspunkt arbejder i blinde, og begynder at [side 516] forstå virkningerne af sit fysiske liv. Gennem en erkendelse af sin grundlæggende dualitet begynder det at forstå årsager.
2. *Kærlighedsbladet* for astralplanet. Udfoldningen sker som følge af en gradvis forvandling af den subjektive naturs eller det indre selvs kærlighed. Det har en dobbelt effekt og viser sig på det fysiske plan som mange liv med uro og omvæltninger, forsøg og fejltagelser, mens mennesket forsøger at rette sin kærlighed mod det virkelige.
3. *Offerbladet* for astralplanet. Udfoldningen sker gennem menneskets bevidste bestræbelser på at opgive sine egne begær for gruppens skyld. Dets motiv er stadig delvis blindt og farvet af begæret efter at få sin indsats gengældt og kærlighed fra dem, det søger at tjene, men offeret er af en langt højere orden end det blinde offer, omstændighederne tvinger et menneske til at yde på de tidlige udviklingstrin. Efterhånden som denne trefoldige oplysning eller udfoldning skrider frem, ses igen to virkninger:

Det astrale permanente atom når sin fulde aktivitet og udstråling med hensyn til 5 af sine spirillaer, og det fysiske og astrale atom vibrerer nu lige meget.

Den egoiske lotus' midterste lag kronblade folder sig helt ud, og monadens hjertecenter ses som et lysende og hurtigt roterende ildhjul med 6 eger.

c. De 3 offerblade:

1. *Kundskabsbladet* for mentalplanet. Dets udfoldning markerer den periode, hvor mennesket bevidst bruger alt, hvad det har lært eller er ved at lære som følge af loven, til gavn for menneskeheden. Hver gruppe kronblade er karakteristisk ved en bestemt farvning. På det fysiske plan er det *kundskab*, med de to andres farve som sekundære toner. På astralplanet er det *kærlighed*, med offerlyset i en svagere tone end de to andre, som er næsten lige lysende. På mentalplanet kommer *offerets* lys helt frem, og alt andet er præget af dette lys. [side 517]
2. *Kærlighedsbladet* for mentalplanet udfoldes gennem den stadige bevidste anvendelse af alle sjælens kræfter i menneskeheden tjeneste, uden tanke på gengæld eller ønske om belønning for det umådelige offer der er involveret.
3. *Offerbladet* for mentalplanet viser sig som sjælens hovedtendens, som den kommer til udtryk i de mange liv, den indviende lever før sin endelige befrielse. Han bliver, i sin egen sfære, det »store offer«. Dette stadium har, set med den clairvoyantes øjne, også to virkninger:

Den mentale enhed bliver et strålende lyspunkt. Dens 4 spirillaer udsender kraft med voldsom hastighed. De 3 højere kronblade folder sig ud, og den 9-bladede lotus er nu færdigudviklet.

Da er kausallegemet (udtrykt med hensyn til ild) et flammende center, der udstråler varme og vitalitet til sin gruppe. Inden for det egoiske hjuls omkreds roterer de 9 eger med voldsom hastighed og bliver, efter 3. indvielse, firdi-

mensionale eller hjul, der drejer »ind i sig selv«. ⁷⁸ ⁷⁹ Midt i ses tre ildpunkter, som danner en trekant med en bestemt geometrisk form (der varierer i henhold til monadens stråle). Det er de permanente atomer og den mentale enhed i al deres glans. I centret ses et stærkt lys, der vokser i intensitet, efterhånden som de 3 indre kronblade reagerer på stimuleringen. *Når stoffets ild eller »friktionsilden« bliver tilstrækkelig intens, når tankesindets ild eller solilden (som beliver de 9 kronblade) bliver lige så stærk, og når den elektriske gnist i det inderste center bryder frem og er synlig, bliver hele kausallegemet radioaktivt.* Da slipper substansens ild (de permanente atomers vitalitet) fri af de atomare kugler [side 518] og yder sit bidrag til den store kugle, den er indeholdt i. Sindets ild blander sig med sin kilde, og det centrale liv undslipper. Det er den store befrielse. Mennesket har nået sit mål i menneskeriget. Det har været igennem de 3 haller og i hver af dem føjet det, det har lært, til sin bevidstheds indhold. Det har udviklet og åbnet lotusblomstens kronblade i ordnet rækkefølge – først de 3 lavere igennem en uhyre langvarig periode, så den anden række i tidsrummet fra det begynder at deltage intelligent i begivenhederne i verden, til det træder ind i det åndelige rige ved 1. indvielse, og endelig de 3 højere eller den indre ring af kronblade i en sidste og kortere periode.

Som afslutning på hvad der kan siges om dette emne, den egoiske stråle og sindets ild, vil jeg bede den studerende huske følgende punkter:

For det første at den rækkefølge, kronbladene udvikles og ildformerne stimuleres i, afhænger af den monadiske stråle og

---

⁷⁸ *Bibelen: Ezekiels bog*, 1:15, 1:21.

⁷⁹ Udtrykket i den engelske udgave er: »The wheels 'turn upon' themselves«. I den danske bibel står der: »Hjulene... så ud, som de var lavet sådan, at der var et hjul inden i hjulet. De kunne bevæge sig i alle fire retninger... « o.a.

den understråle, kausallegemet er på. Hvis denne tanke udvides, vil den vise sig at være en frugtbar informationskilde for den, der studerer okkultismen.

For det andet at denne udfoldning sker langsomt i de tidlige stadier og først går hurtigere, når mennesket bidrager med en bevidst indsats.

Egoet deltager ikke aktivt i processen, før det andet kronblad i den anden række begynder at åbne sig. Før den tid sker udviklingen i henhold til loven og gennem lotusbladenes eget iboende liv, som er den 2. logos' liv. Den 1. logos' liv, der virker gennem SELVET (som bor i en form, 2. logos' liv eller energi har bygget af kraft-substans besjælet af 3. logos' liv), reagerer først, når det nævnte stadium er nået.

Og endelig at indvielsesceremonien først gennemgås, når kausallegemet er i stand til at reagere på det himmelske menneskes viljesaspekt (1. aspekt) og gør det med det fuldt bevidste selvs beredvillige samarbejde.

Mere er det ikke muligt at sige om dette på nuværende tidspunkt, men der er givet nok til, at emnet kan studeres under [side 519] forskellige synsvinkler. Hvis den studerende gør det, vil han lære meget af virkelig praktisk værdi.

3. Resumé.

Vores næste emne vedrører mentalplanets elementer og de tankeformer, de besjæler. Det beskriver dem som kraftcentre, der kan frembringe resultater – konstruktive hvis de styres rigtigt, og destruktive hvis de får lov til blindt at følge deres egen kurs. Men før vi begynder, vil jeg samle nogle tanketråde i forbindelse med det emne, som lige er blevet behandlet. Hvis vi omhyggeligt har fulgt de oplysninger, der er givet om den egoiske manifestation på sit eget plan og kausallegemets ild, vil vi have bemærket den store lighed, der er mellem dette egoiske legeme, betragtet som et kraftcenter, og visse aspekter af logoisk manifestation.

Kausallegemet er blevet fremstillet som et ildhjul, der inden for sin omkreds rummer 3 energibrændpunkter, de

permanente atomer. Som vi før har gjort opmærksom på, svarer de til det 7. princip i hvert af de 3 aspekter: vilje eller kraft, kærlighed-visdom og aktiv intelligens. Hvert brændpunkt har sin egen indre økonomi, der kommer til udtryk i spirillaerne, som i alt væsentligt er kraftstrømme, der reagerer på impulser og vibrationer, som opstår både inden for og uden for deres egen afgrænsning. Det permanente atoms indre liv, dvs. det der besjæler det og frembringer dets aktivitet, er det 3. aspekts liv. Den kraft, som spiller på det udefra og virker igennem det, er det 2. aspekts liv. Efterhånden som evolutionen skrider frem, bliver disse indre og ydre livskræfter gradvis stærkere, og de permanente atomers lys øges, lotusblomstens kronblade folder sig ud, og stråleildens eger bliver aktive. Husk her at *de permanente atomer vedrører tilværelsens eller evolutionens stofaspekt, mens lotusens kronblade, eller hjulets glødende eger, specielt vedrører det psykiske aspekt eller udviklingen af bevidsthed. Den centrale kerne, eller de 3 indre kronblade, legemliggør den rene ånds aspekt.*

Alle 3 evolutionslinjer udvikler sig samtidig og har en refleksvirkning på hinanden. Det er den, der fremkalder den endelige [side 520] udfoldelse. Det er hverken muligt eller ønskeligt at betragte disse evolutionslinjer hver for sig eller opfatte dem som adskilt fra hinanden. Samspillet er for detaljeret og den gensidige stimulering for betydningsfuld til at blive negligeret af den, der studerer egoisk evolution.

Det er, som førnævnt, gennem de permanente atomer, egoet kommer i forbindelse med sin objektive verden. Om dets arbejde med og igennem omgivelserne lykkes eller forløber blindt afhænger af, om det kan belive sine permanente atomer og aktivere deres spirillaer. Det bliver først muligt, når det folder lotusens kronblade ud. Vi må huske, at når de 3 lavere kronblade er helt udfoldet, påvirker de, gennem deres vitalitet, det fysiske permanente atoms 3 større spirillaer. Efterhånden som den anden ring af kronblade åbner sig, gennemgår det astrale permanente atom en tilsvarende proces, og til sidst er spirillaerne i den mentale enhed også belivet.

Her vil jeg gøre opmærksom på, at der er en lille forskel for den mentale enheds vedkommende, for den mentale enheds 4 spirillaer bliver fuldt aktive, når *kundskabsbladet* i den tredje række åbnes. Åbningen af de to sidste kronblade åbenbarer den glødende trefoldige blomst, som ligger i centret af den egoiske manifestation.

Det vil nok være klogt at komme med en advarsel her i forbindelse med spørgsmålet om egoisk udfoldning. Det, der er blevet sagt, er blot formuleringen af den egoiske udviklings generelle plan, som den er set fra bevidsthedens eller ildens synspunkt. Men hvis man studerer emnet med henblik på personlig anvendelse, må man huske følgende faktorer:

For det første at kronbladene folder sig ud i overensstemmelse med monadens stråle. Hvis denne f.eks. er den 2. stråle, vil kundskabsbladet åbne sig først, men det andet blad, kærlighedsbladet, vil næsten udvikle sig samtidig, fordi det for denne specielle type ego er den letteste vej. For det vil kundskabsbladet være det sværeste at åbne.

For det andet at åbningen af en række kronblade kan mærkes i den næste række på et tidligt stadium og vil fremkalde en vibrationsrespons. Det er grunden til, at udfoldningen sker hurtigere på de senere stadier end på de første. [side 521]

For det tredje at der er mange eksempler på en uensartet eller ujævn udvikling. Det sker temmelig tit, at folk f.eks. har udfoldet to kronblade men ikke det tredje i den første kreds, samtidig med at et blad i den anden eller midterste ring er fuldt udviklet. Det er ofte forklaringen på, at en veludviklet evne til at tjene på bestemte områder kan være parret med et forholdsvis beskedent udviklings- eller bevidsthedstrin (egoisk set). Det kan skyldes forskellige ting så som: – monadens karma på sit eget plan og styrken af det monadiske greb om egoet, – mange liv med en bestemt aktivitet, der fører til skabelsen af en stærk vibration, så stærk at den gør det vanskeligt at lære at reagere på andre vibrationer, – nogle specielle forhold, der skjuler sig i en stråleherres udvikling og virkningen af disse forhold på en bestemt gruppe celler, –

eller et antal kausallegemers gruppekarma og nære samspil. Hvert ego eller monadisk kraftcenter har en bestemt virkning på den gruppe egoer, det er en del af, og dette samspil kan til tider få uventede konsekvenser.

Disse forhold omkring den egoiske evolution må man være opmærksom på. Hele emnet er interessant, fordi det er det næste skridt fremad for dem, der studerer okkult psykologi. Med tiden vil man opdage meget, som kan kaste nyt lys på menneskets muligheder for at arbejde på det fysiske plan. Hele hemmeligheden ved at få succes med sine bestræbelser eller forehavender ligger primært i to ting:

For det første, egoets evne til at virke gennem personligheden og simpelthen bruge den som et udtryksmiddel.

For det andet, den egoiske gruppes karma som den viser sig på det fysiske plan. Hidtil er der blevet sagt og skrevet meget om individuel karma. I fremtiden vil gruppekarma langsomt indtage sin retmæssige plads i de studerendes tanker, og det vil føre til et mere intelligent samarbejde, en mere positiv forståelse af gruppeansvar og en bedre løsning af gruppeproblemer.

Studiet af okkult psykologi kræver en sand opfattelse af egoets natur eller opvækkelsen af egoet til fuldt manifesteret aktivitet. Det kræver en fornuftig formulering af lovene for egoisk udfoldning, de metoder hvormed lotusen færdigudvikles blad for blad og dens evolutions tredobbelte karakter. Det vil [side 522] i sidste instans fremkalde en forståelse af den egentlige betydning af kraft og energi i dens to aspekter – indre vibration og ydre udstråling – og få alle fremskredne studerende til at samle deres opmærksomhed om centrene, i dette tilfælde *ikke* de fysiske centre på æteriske planer men de psykiske centre så som egoet i kausallegemet og egoiske grupper. Senere vil man få en større indsigt i bevidsthedens påvirkning af hinanden på det fysiske plan. Denne viden vil blive brugt videnskabeligt til at fremkalde bestemte resultater i forbindelse med gruppeevolution, og på den måde vil nogle af verdens problemer finde deres løsning. Endelig vil man studere ildens love, udforske den okkulte karakter af varme,

udstråling og flammende ild, og få en forståelse af hvordan én ild påvirker en anden ild, og hvordan stråling fra én bevidsthedssfære påvirker en anden. Gradvis vil det blive afsløret, hvordan bevidstheden vækkes på de forskellige planer gennem en påvirkning og stimulering af kausallegemets ild.

Gennem studiet af erhvervsvejledning, effektivitet i forretningslivet og menneskets placering i de forskellige brancher eller professioner er hele spørgsmålet langsomt, ganske langsomt, ved at komme frem i den menneskelige tænkning (selvom det kun er få, der er opmærksomme på det). Mennesker omtales og opfattes som potentielle kraftfaktorer, og det er et skridt i den rigtige retning.

Hvis vi ser det samme spørgsmål fra personlighedens og ikke egoets synspunkt, nærmer den tid sig, hvor man i undervisningen vil lægge vægt på, hvordan de unge bedst lærer at kontakte deres egen sjæl eller højere energi, hvordan de bedst kommer i besiddelse af deres højere selvs kundskaber og evner og begynder at bruge dem på det fysiske plan, hvordan de bedst kan fastslå deres gruppetilhørsforhold og på den måde arbejde sammen med gruppemedlemmerne og i overensstemmelse med gruppens samlede energi, hvordan deres trefoldige lavere selv – fysisk, astralt og mentalt – bedst bringes i direkte forbindelse med de højere kraftcentre, så det kan trække en stadig strøm af energi ned i de 3 redskaber og derved styrke og bearbejde dem på en fornuftig måde, og hvordan de bedst kan opvække de forskellige spirillaer og gøre energien i deres egne [side 523] celler tilgængelig. Alt dette vil naturligvis ske ganske gradvist, men når jeg har skitseret tendensen i de fremtidige studier, er det fordi, der i formuleringen af de forskellige muligheder ligger en spire til deres realisering. En sådan proces må nødvendigvis være langsom, for selvom egoets kræfter er enorme, vil de, hvis de slippes løs nu gennem en uforberedt personlighed, få katastrofale følger. Men den tid vil komme, og i mellemtiden vil alle, som har intuition nok til at opfatte målet, have gavn af at studere de iboende muligheder. [side 524]

ANDEN DEL

STYKKE D

Tankeelementaler og ildelementaler

I. TANKEFORMER.

1. *Tankeformernes funktion.*

- a. Respons på vibration.
- b. Redskaber for idéer.
- c. Realisering af et bestemt formål.

2. *Tankens love.*

- a. 3 kosmiske love.
- b. 7 systemiske love.

II. TANKEELEMENTALER OG -DEVAER.

1. *Ildens herre, Agni.*

- a. Agni og Sollogos.
- b. Agni og mentalplanet.
- c. Agni og de 3 former for ild.

2. *Ilddevaerne, de større bygmestre.*

- a. Indledende bemærkninger.
- b. Devaernes funktion.
- c. Devaerne og planerne.

3. *Solenglene, agnishvattaerne.*

Introduktion.

- a. Om det 5. princip.
- b. Om individualisering.
- c. Om inkarnation.
- d. Om bygningen af kausallegemet.

4. *Ildelementalerne, de mindre bygmestre.*

- a. Indledning.
- b. Fysiske elementaler.
- c. Æterelementaler.
- d. Elementaler og mikrokosmos.

III. MENNESKET, EN SKABER I MENTALT STOF.

1. *Skabelsen af tankeformer.*

[side 526]

2. *Bygning af tankeformer i de 3 verdener.*

IV. MENNESKET OG ILDVÆSENERNE.

1. *Viljespektet og skabelse.*

- a. Magikerens tilstand.
- b. Bygning af tankeformer.
- c. Den okkulte betydning af tale.

2. *Magiens natur.*

- a. Sorte og hvide magikere.
- b. Kilden til sort magi.
- c. Betingelser for hvid magi.

3. *15 regler for magi.*

- a. 6 regler for mentalplanet.
- b. 5 regler for astralplanet.
- c. 4 regler for det fysiske plan.

I dette afsnit vil vi give en kort oversigt over det forestående studium af dette vældige og formidable emne, for da det har direkte relation til menneskets udvikling og i sidste instans også dets evne til at skabe, vil det være klogt at behandle det ganske detaljeret.

Det er ikke hensigten med denne del at give interessante oplysninger om devaerne. Jeg vil blot behandle det praktiske aspekt af emnet og give så stor en del af den nødvendige viden, at et menneske bliver i stand til at styre og bygge sit eget system, forstå skabelsesmetoderne og danne sig et indtryk af de mindre liv og den sideløbende devævolution, det beskæftiger sig med.

I. TANKEFORMER

1. *Tankeformernes funktion.*

Her skal man lægge mærke til, at vi i forbindelse med studiet af dette emne ikke begynder med det mest åbenbare, den eksoteriske form i mentalt stof, men med det indre liv eller idéen i formen, og de love der styrer det skabende aspekt.

Alle tankeformer har tre funktioner: [side 527]

- At reagere på vibration.
- At danne redskaber for idéer.
- At realisere et bestemt formål.

Lad os først studere den logoiske tankeform og derefter vende vores opmærksomhed mod de tankeformer, tænkeren skaber fra det systemiske mentalplan og af mentalt stof. Vi må gøre os klart, at med hensyn til Logos er alt, hvad vi kan basere vores konklusioner på, hans fysiske manifestation og hans kvalitet, psykiske natur, aroma, udstråling eller magnetisme, sådan som den kommer til udtryk gennem formen. Vi er altså yderst handicappede.

a. Respons på vibration. I okkulte kredse har man altid været klar over, at hele formålet med menneskelig udvikling er at sætte tænkeren i stand til at reagere fuldt bevidst på al kontakt og gøre sit stofhylster, eller sine stofhylstre, egnede til at formidle denne kontakt. Den tankeform, mennesket har lettest ved at studere, er den egoet skaber til sit eget brug. Det bygger sine hylstre med tankens kraft, og den faste fysiske krop er det bedste hylster, det til enhver tid og på ethvert udviklingstrin kan fremstille. Det samme gælder Sollogos. Han bygger med tankens kraft et legeme, der kan reagere på den gruppe vibrationer, som vedrører det kosmisk fysiske plan (det eneste vi kan studere). Det er endnu ikke færdigudviklet og udtrykker ikke den logoiske tænker helt.

Der er mange vibrationer, den systemiske tankeform må kunne reagere på, men vi kan nøjes med at opregne syv:

1. Det kosmisk fysiske plans vibrationer, idet vi betragter det som hele den del af dette plans stof, der befinder sig uden for den logoiske afgrænsning. Det drejer sig om de praniske og akashiske væsker og strømninger.
2. Det kosmiske astralplans vibrationer som de påvirker den guddommelige manifestations fysiske form. Det involverer den virkning, andre kosmiske væseners emotionelle kvali-

tet har på vores sollogos og deres psykiske udstrålings magnetiske indflydelse på ham. I betragtning af, at hans faste fysiske legeme ikke er noget princip, virker disse vibrationer [side 528] stærkere end det første sæt, ligesom det er tilfældet i menneskets evolution.

3. Vibrationer fra det der i den logoiske bevidsthed opfattes som Logos' højere selv eller hans oprindelige kilde. Det bringer solsystemet inden for bestemte konstellationers vibrationsrækkevidde, konstellationer som har stor betydning for systemets generelle udvikling.
4. Vibrationer fra Sirius via det kosmiske mentalplan.
5. Vibrationer fra Store Bjørns 7 rishier, og især fra de to der er den 7. og 5. stråleherres prototype. Det er et meget vigtigt punkt og har en mikrokosmisk analogi i den rolle, 7. stråle spiller i bygningen af en tankeform og brugen af 5. stråle i manifestationsarbejdet. Alle magikere, som arbejder med stof og er beskæftiget med formbygning (bevidst eller ubevidst), gør brug af disse to typer kraft eller energi.
6. Nogle meget fjerne vibrationer fra [DEN OM HVEM INTET KAN SIGES](#), det kosmiske væsen der udtrykker sig gennem de 7 kraftcentre, som vores solsystem er et af. Endnu er disse vibrationer lige så svage i det logoiske legeme, som den monadiske indflydelse er i det almindelige menneskes legeme.
7. En række vibrationer der vil blive kraftigere, efterhånden som vores logos nærmer sig den periode, der okkult kaldes »guddommelig modenhed«. De kommer fra den konstellation, som legemliggør hans polære modsætning. Det er et dybt mysterium og vedrører Logos' kosmiske ægteskab.

Det er altså klart, hvor lidt der endnu kan siges om solsystemets fremtid, før vibrationerne af 6. og 7. orden bliver stærkere og deres virkninger derfor er lettere at studere. Her kan vi ikke gøre andet end at angive de 7 typer vibrationer, vores sollogos (i sit stoflegeme) med tiden vil reagere fuldt bevidst på. På nuværende tidspunkt reagerer han næsten fuldt ud på

vibrationer af 1., 2., 3. og 4. orden, men kan (trods denne respons) endnu ikke bruge disse energityper helt bevidst. Han registrerer vibrationen af 5. orden, især i 3 af sine centre, men har endnu ikke fuld kontrol over den. De to sidste for-
nemmer han, [side 529] men så svagt at de næsten er uden for hans bevidstheds rækkevidde.

I forbindelse med overførslen af disse idéer til mennesket og de tankeformer, det frembringer (så som stofhylstrene), kan vi udarbejde analogien med systemet og det planetsystem, mennesket befinder sig i. Senere vil vi så beskæftige os med menneskets aktivitet i relation til bygningen af fremmede former i mentalt tankestof.

De måder, der fremkaldes vibrationsrespons på, kan opgøres sådan:

Gennem tidsfaktoren i evolutionen.

Gennem ekstrasytemisk stimulering og intensiv træning,
hvad enten det drejer sig om en logos eller et menneske.

Gennem indvielsesprocessen og anvendelsen af indvielsesstaverne.

Evolutionfaktoren anerkendes og studeres inden for mange tankeskoler – esoteriske såvel som eksoteriske. Den ekstrasytemiske stimulering involverer et stort antal faktorer, men de to, der er vigtigst at huske, er, at denne stimulering sker:

Gennem gruppen til enheden.

Gennem et mere udviklet »naturrige« til et mindre udviklet rige.

Med hensyn til den tredje faktor, indvielse, må man huske, at vi her kun beskæftiger os med de store indvielser og ikke de mange bevidsthedsudvidelser, som kan spores i alle riger og manifestationer.

I tilknytning til det, vi sagde ovenfor om en tankeforms primære funktion (evnen til at reagere på vibration), vil jeg understrege, at denne respons må komme fra den indre le-

gemliggjorte idé, og at den derefter, gennem en kompliceret reflekshandling, fremkalder en respons fra det materielle hylster, der skjuler den. Vibration er resultatet af subjektiv impuls og henvender sig til den subjektive bevidsthed ved at påvirke det, der kan opfattes som substans. Denne påvirkning overføres direkte [side 530] til det indre liv og sendes siden hen tilbage til substansen, som udtryk for at den er opfattet eller forstået. En tilsvarende proces kan iagttages i den fysiske forms nervereaktioner og deres forbindelse med hjernebevidstheden.

Som det vil vise sig i de menneskelige aktiviteters 3 verdener, kommer mennesket også til at arbejde som en skaber og bruge en lignende fremgangsmåde. Det vil bygge sine tankeformer af mentalt stof, der udvælges specielt, fordi det vibrerer på samme måde som den idé, der skal udtrykkes, og disse former vil – ligesom den logoiske tankeform, solsystemet – bestå så længe, viljesfaktoren eller den dynamiske vitalitet holder dem sammen.

Det fører os frem til det næste punkt:

b. Redskaber for idéer. I denne udtalelse ligger hele grundprincippet for inkarnation, aktivitet og endog selve eksistensen. Men den kræver, at vi med hensyn til Logos udvider vores begreber, så de omfatter det kosmiske mentalplan og i forbindelse med menneskets skabende evne medtager solsystemets mentalplan. Her er der en grundlæggende tanke, vi må overveje: *Den skabende impuls, tendensen til konkretisering af det abstrakte, den iboende evne til at »tage form« kommer endnu klarest til udtryk i fysisk stof. Årsagen er, at for mennesket er alle substanser, det skaber med, alle former det bygger, og alle konkretiseringsprocesser det udfører, indeholdt i Logos' fysiske legeme.* Det er grunden til, at der i naturen lægges så stor vægt på det seksuelle aspekt og fysisk formering. Der er formering i alle naturriger med undtagelse af det 1. og 5. Det er et meget betydningsfuldt punkt, og undtagelserne bør studeres i bredest mulig henseende, for de rummer seksualitetens fundamentale mysterium på involutionsvejen og evolutionsvejen. De repræ-

senterer de to yderpunkter. Efterhånden som den idé, at solsystemet er Sollogos' fysiske redskab og manifestationslegeme, bliver erkendt, vil mange problemer blive løst, og der er især to punkter, som den studerende gradvis vil forstå, hvis han studerer dem og mediterer over dem. De er:

For det første, at når Logos til sin tid bliver befriet for det fysiske stofs lænker, vil hele det objektive system blive betragtet som en idé eller et begreb iklædt et slør eller hylster af stof, [side 531] der er finere end det fysiske. Da vil det logoiske legeme være produktet af vilje og begær, og der vil ikke indgå nogen form for fysisk stof i det – det vil simpelthen være et begærlegeme. Det vil skabe en tilstand, som er helt ufattelig for os, og som kun delvis kan forstås af det menneske, der kan fungere på systemets buddhiske plan eller i den 4. kosmiske æter. Husk her at vores astralplan blot er det kosmisk fysiske plans 6. underplan og ikke giver os noget virkeligt grundlag for at drage konklusioner om det kosmiske astralplan. Først når astralplanet er en rolig modtager af buddhiske impulser eller en flydende afspejling af dette plan (hvilket ikke sker før i slutningen af mahamanvantaraen), bliver vi i stand til at gøre os nogen forestillinger om det kosmiske astralplan.

For det andet, at hele manifestationens seksuelle aspekt, som vi kender det i de forskellige naturriger, er udtryk for, at Logos' energi strømmer gennem og stimulerer det center, som svarer til forplantningsorganerne. Betragtet som en helhed er alle plante-, dyre- og menneskerigetets skabende funktioner endnu rent fysiske og baseret på lavere begær. Logos' begær efter *fysisk* inkarnation er stadig den dominerende tone. Senere vil dette mindskes og blive forvandlet til begær efter udelukkende at skabe på de mentale planer. Det er det, der bringer ødelæggelsesaspektet i aktivitet og i sidste instans fører til formørkelse og solsystemets fysiske »død«. Indikationer af, at dette aspekt er ved at komme til magten, vil vise sig, når to store begivenheder indtræffer:

- a. Menneskets udvikling af evnen til bevidst at skabe på mentale planer og den efterfølgende forvandling af dets lavere seximpulser til højere.
- b. Den mentale stimulering af endnu en stor del af dyreriget.

Når disse to ting sker i en eller anden runde, vil de være udtryk for en klar mental polarisering af Logos. Det kan vi kun blive bekendt med ved at studere hans manifestationslegeme i dets bestanddele.

Det, der her er blevet sagt om den logoiske tankeform, kan i lige så høj grad siges om et himmelsk menneskes tankeform, [side 532] et planetsystem. Efterhånden som dets kosmiske polarisering bliver mere mental, og det forædler sin kosmiske begærnatur, vil den kraft, der strømmer gennem dets centre, også skifte retning. Det vil trække sin kraft tilbage fra nogle af de lavere centre og kloder. Det vil ophøre med at være interesseret i *fysisk* inkarnation og i sidste instans trække sig ind i sig selv. Dets tankeform vil gradvis miste sin vitalitet, den faste fysiske klode vil dø og forlade objektivitetsfasen, og andre kloder vil midlertidigt blive hjemsted for dets liv, skønt ikke længe. Med tiden vil hele systemet blive formørket og det himmelske menneske kun fungere i sit kosmiske astrallegeme.

Sådan går det også med en kæde og dens besjælende liv, hvis vi betragter den som et center i Planetlogos' legeme, men med sin egen centrale faktor. Det skete for Månen på en højst interessant måde. Dens beboer begærede ikke længere fysisk manifestation. Derfor trak han sit liv væk fra den. Alt, hvad der er tilbage, er den afkræftede skal. De to andre aspekter er væk, og kun det 3. aspekt, stoffets eget iboende liv, er tilbage for også at gå i opløsning, efterhånden som århundrederne går. Vi ser noget tilsvarende hos mennesket i den gradvise opløsning af det fysiske legeme efter døden. De to andre aspekter er fjernet, og formen forfalder.

Når mennesket begynder at forstå disse grundlæggende faktorer og erkender sin position som skaber, vil hele det seksuelle spørgsmål også skifte karakter. Man vil lægge vægt

på lovene for *mental* skabelse, på den videnskabelige formulering af tankeformer, og stille hele det faste fysiske aspekt af skabelsen i bero. Når det sker, vil mennesket komme til sin guddommelige ret og menneskeriget opfylde sin legitime funktion. Seksualiteten, som den kommer til udtryk for tiden, og hele formeringsprocessen har mennesket fælles med dyreriget. Den er baseret på dets dyriske instinkter og den faste fysiske natur, som ikke er noget princip. Når det har gjort sig helt fri af dyreriget, og det 3. og 4. rige er adskilt fra hinanden, vil det almindelige menneske betragte seksualiteten og forplantningsorganerne på en helt anden måde end nu. Skabelse vil i sidste instans blive *resultatet af tanke- og ikke begærimpulser*. Da vil processen (når først den igangsættende impuls er givet på mentalplanet) [side 533] være lige så normal, sikker og ubevidst, som åndedrættet er nu. Når det sker (og det ligger langt ude i fremtiden), vil fysisk formering stadig fortsætte, men den fysiske form vil blive betragtet som en konkretisering af energi og vægten blive lagt på det, der skal legemliggøres. Det stadium vil vi begynde på, når æterlegemets funktioner bliver forstået videnskabeligt, og lovene for den skabende tanke er offentligt kendt og diskuteret. Det vil falde sammen med en periode, hvor dyreriget igen bliver mentalt stimuleret og individualisering tilladt.

Til den tid vil det være almindelig anerkendt, at ånd og stof er to aspekter af den ene enhed, og da vil de nuværende betegnelser, ånd og stof, blive erstattet af et bredere udtryk, hvor negativ og positiv energi står for de to aspekter af den ene energi. Alle fænomener vil få energibetegnelser, og seksualiteten – eller foreningen af det mandlige og kvindelige, den positive og negative pol på det fysiske plan – vil blive forløst og forædlet.

En legemliggjort idé er derfor helt bogstaveligt en positiv impuls, der udgår fra mentale planer og iklæder sig et slør af negativ substans. Disse to faktorer vil så igen blive betragtet som udstrømninger fra et endnu højere kraftcenter, der udtrykker hensigt gennem dem begge.

En tankeform, som mennesket bygger den, er foreningen af

en positiv og negativ udstrømning, og disse to er udstrømninger fra en enhed, den sammenhængende tænker.

c. Realisering af et bestemt formål. Her berører vi det mest vitale element i bygningen af tankeformer. I det første punkt berørte vi bevidsthedsaspektet, eller »respons på sansning eller følelse«, og indførte dermed det 2. logoiske aspekt, egoets aspekt eller erkendelsen af den grundlæggende dualitet, i vores studium af byggeprocessen. I det andet punkt blev det mere objektive aspekt eller den håndgribelige form delvis behandlet, og på den måde indførte vi det 3. logoiske aspekt, den intelligente substans' aspekt, eller det bevidstheden søger at udtrykke sig gennem. Nu må vi beskæftige os med viljes- eller formålsaspektet og dermed bringe det 1. logoiske aspekt, eller »viljen-til-at-være«, i forgrunden. Hvis man overvejer dette tredje punkt omhyggeligt, vil man opdage, at det (som ventet) sammenfatter de to andre. [side 534]

I betragtningen af disse ord, »et bestemt formål«, er der nogle faktorer, vi må være opmærksomme på. Ved at opregne dem prøver vi at gøre dette uhyre komplicerede emne så klart som muligt. Disse idéer er:

Identitetsfaktoren. Et bestemt formål er udtryk for et bevidst intelligent væsens praktiske anvendelse af sin vilje eller hensigt, og det varierer med hensyn til:

sin kilde,
sin mission,
sin fremgangsmåde,
sin målsætning,

alt efter det skabende væsens identitet. Alle tankeformer – logoiske, planetariske og menneskelige (for ingen lavere væsener arbejder som mental skaber) – udgår fra et tanksind, bygges med henblik på en bestemt aktivitet, opererer i henhold til faste love og regler og har et bestemt mål eller en forventet afslutning.

Tidsfaktoren. Et bestemt formål i solsystemet er den gradvise realisering af en klar plan, der udgår fra Logos' tanksind

og langsomt og cyklisk arbejder sig frem mod sin afslutning. Processen forløber i tre umådelige tidsperioder:

Bygningsperioden hvor formen skabes.

Anvendelsesperioden hvor formen bebos, belives og bruges af et centralt liv.

Opløsningsperioden hvor formen afgiver sin livskraft, nedbrydes og spredes.

På det første stadium bliver det, der vedrører det håndgribelige og objektive, fremhævet og har størst betydning. På det andet stadium træder livet i formen eller den subjektive bevidsthed gradvis i forgrunden, og tankeformens psyke eller *kvalitet* bliver åbenbar. På det sidste stadium deler tankeformens sig i sin grundlæggende dualitet (efter at have fuldført sin mission), og viljen eller energien (der ligger som en enhed bag dualiteten) hører op. Det objektive liv trækker sig tilbage, og formen går [side 535] i opløsning – (*åndeligt* liv i forbindelse med kosmiske tankeformer, *manasisk* liv når det er solare tankeformer, der bygges, og *elementalt* liv for de menneskelige tankeformers vedkommende).

I alle disse tilfælde er det klart, at kun ved at studere udviklingen af tankeformens *kvalitet*, kan man bestemme dens iboende formål. Først når man forstår dens udstrømningsprocesser, bliver det muligt at opfatte missionens karakter. Det gælder alle former og fremgår tydeligt i forbindelse med relativt uvæsentlige former som f.eks. dem, mennesket bygger på nuværende tidspunkt. For den trænedede clairvoyante afslører hver form gennem:

sin farve,
sin vibration,
sin retning,
sin grundtone,

sit indre livs karakter, sin vibrationskvalitet og sit måls natur. Når man lægger disse punkter sammen, viser formålet sig.

Den karmiske faktor. Alle tankeformer er underlagt karma-loven gennem de virkninger, de har. På dette stadium af systemets historie – denne mægtige overgangsfase mellem fast fysisk liv og tilværelsen i det logoiske æterlegeme – er det ikke let for os at skelne mellem former, der er virkninger, og former, som er årsager. Her må man huske, at *kun kosmiske herrer og solherrer formulerer tanker.* Måneherrerne og alle mindre intelligenser gør det ikke. Derfor er de to ovennævnte grupper underlagt karmaloven. Kun de er selvbevidste og derfor ansvarlige. Hvis der ikke er nogen selvbevidsthed, er der heller intet ansvar. Det er grunden til, at dyrene ikke gøres ansvarlige, og selvom de lider på det fysiske plan og i deres fysiske redskab, er de fri for karma på de finere planer, for de kan hverken huske eller se frem i tiden. De mangler tankesindets gnist og evnen til at koordinere, og derfor holdes de fri af gengældelsens lov, undtagen med hensyn til det fysiske legeme. Årsagen til denne lidelse i dyreriget skjuler sig i mysteriet om [side 536] de »fornuftløses synd«⁸⁰ og den frygtelige periode, som omtales i *Den hemmelige lære*, og som resulterede i alle mulige misfostre og fordrejninger. Hvis den periode ikke havde været der, og den type »forfejlede hensigter« ikke var blevet realiseret, ville vi ikke have haft den frygtelige karmiske forbindelse, der nu er mellem det 3. og 4. rige.

Hvis virkningen af en tankeforms liv og aktivitet er skadelig og destruktiv, viser den sig som »dårlig karma«, og hvis den er gavnlig, viser den sig som »god karma« i den gruppe,

---

⁸⁰ *De fornuftløses synd.* Denne synd vedrører den periode, hvor kønne adskilles, dvs. i begyndelsen af den 3. eller lemuriske rodrace. – H.L. 3, 188. Der hentydes til det samme historiske faktum i *Bibelen: Første Mosebog*, 6:2, 6:4.

»De havde imidlertid allerede delt sig i to køn, før den guddommelige fornufts stråle havde kastet sit lys ind i deres hidtil slumrende sinds mørke region, og de havde *syndet*, dvs. de havde uden at vide af det begået en ond handling ved at frembringe en virkning, som var unaturlig.« – H.L. 3, 195. Se også H.L. 4, 250, 256.

udsenderen tilhører. Det er det, der menes med, at der ikke er nogen karma forbundet med at udføre en god og uselvsk handling.

Devafaktoren. Her viser der sig en yderst interessant faktor, som vi vil uddybe nærmere, når vi kommer til elementarerne. En tankeforms bestemte formål er meget nært knyttet til den type devaessens, den er bygget af, og (i relation til mennesket på mentalplanet) den type elemental mennesket kan styre og sende af sted som beboer af eller belivende faktor i tankeformen. En *sollogos* arbejder stort set kun gennem de større bygmestre, manasaputraerne i deres forskellige grader på solsystemets to højere planer. Han arbejder gennem dem og sender dem ud på den mission at bygge og belive den systemiske tankeform med henblik på at realisere et bestemt formål. De *planetariske logoi* arbejder primært gennem de tre næste planers (atma-buddhi-manas') bygmestre, som bygger planetsystemerne og styrer deres funktioner. *Mennesker* arbejder gennem det lavere mentale og det astrale plans bygmestre, for de menneskelige tankeformer er kama-manasiske. De fysiske bygmestre drives [side 537] automatisk til handling af de kraft- og energistrømme, de store bygmestre sætter i gang i finere stof.

Måske *skema IV* kan afklare dette.

Hvis det studeres omhyggeligt, vil man se, at den tidligere femfoldige opregning vedrører de vigtigste riger i naturen, mens de to sidste er særlig interessante, fordi mineralriget ikke på nogen måde kan betragtes som et princip, men simpelthen er den største fortætning af det abstrakte, og fordi planteriget som formidler af den vitale praniske væske har en særstilling i systemets økonomi. Planteriget er helt klart en bro mellem det bevidste og det ubevidste. Her bruger jeg disse ord i deres bredeste og mest generelle betydning. Selvom det er en kendt sag, at mineralriget har sin egen bevidsthed, er *sansningen* i det andet rige alligevel langt lettere at erkende, og forskellen på mineralets og dyrets bevidsthed er

så stor, at det er en principiel forskel. Mellem disse to står planteriget, som generelt er nærmere dyre- end mineralbevidstheden, og som har et yderst esoterisk forhold til devolutionen ([Skema IV](#)).

Alle disse naturriger er »tankeformer«, alle har legeme, vitalitet, kvalitet og formål og er sendt ud på en særlig mission af et liv, der er større end deres eget. De er sendt ud af dem, som er selvbevidste og er en blanding af tanke, ånd og objektiv form. Kun de selvbevidste kan skabe og er i stand til at have et formål, at koordinere, styre og lede.

Selvom der tilsyneladende er meget, som ikke er blevet sagt, kan den studerende alligevel finde ud af en hel del selv, hvis han bearbejder ovenstående fire punkter om en tankeforms »formål«.

Hvis vi overfører disse idéer til en sollogos, rejser der sig mange interessante spørgsmål, som kun er nyttige, for så vidt som de uddyber begreberne og udvider tænkerens horisont. Det logiske formål er endnu uforståeligt for mennesket. Det hjælper ikke at meditere over det – og dog, ved at formulere idéer og forsøge at forstå dem kommer tænkerne måske nærmere den dag, hvor de kan opfatte og også samarbejde med dette guddommelige formål. Lad os derfor formulere nogle af disse spørgsmål og overlade det til fremtiden at besvare dem: [\[side 538\]](#)

1. Hvad kan være formålet med Sollogos' nuværende inkarnation?
2. Hvad er det for et formål, der måske kommer til udtryk i vores eget planetsystem, og hvad går vores planetlogos' grundlæggende plan ud på?
3. Hvori adskiller det sig fra andre planetsystemer?
4. Hvilket formål ligger bag forholdet mellem vores jord og Venus?
5. Kan man på nogen måde opdage, hvilket formål dyreriget som helhed har?

6. Hvilket formål ligger til grund for den nuværende rodraces evolution? Kan vi realisere det?
7. Hvad er formålet med de forskellige nationale former?

Lad os dernæst bringe hele idéen ned på et mere praktisk plan og stille spørgsmål af følgende art:

1. I hvilken type stof formulerer jeg normalt tanker?
2. Hvilken psykisk kvalitet har mine tankeformer?
3. Med hvilket bestemt formål bruger jeg mentalt stof?
4. Arbejder jeg bevidst eller ubevidst i mentalt stof?
5. Beliver jeg mine tankeformer med et væsen af en høj eller lav orden?
6. Studerer jeg tankeformernes love?
7. Bruger jeg viljestyrke til at belive?
8. Nedbryder jeg med en bevidst viljeshandling tankeformer, når de har tjent deres formål?
9. Skaber jeg tankeformer, som har karmiske virkninger, eller bygger jeg former der er til bedste for gruppen?

Der rejser sig mange tanker af den art, og gennem studiet af tanken lærer mennesket tilværelsens love at kende.

2. Tankens love.

Der er 3 store love, som vi kan kalde de grundlæggende love i kosmos, det større system (alle astronomer anerkender) vi er en del af, og 7 love der vedrører solsystemet. Disse 7 kan vi

[side 539]

Skema IV

DE BYGGENDE VÆSENER

	<i>Kvalitet</i>	<i>Væsen</i>	<i>Center</i>	<i>Personlighed</i>	<i>Rige</i>	
1.	Atma	Logos	Hoved (hjerne)	Himlenes Mægtige Menneske	7.	Enhed
2.-3.	Buddhi-manas	Planetlogos	Hjerte & hals	Himmelske mennesker	6. & 5.	Dualitet
4.	Mental	Menneske	Solar plexus Rodcenter	Menneske	4.	Trefoldighed
5.	Astral	Dyr	Kønsorganer	-	3.	Dualitet
6.	Æterisk	Plante	Milt	-	2.	Overgang
7.	Fast	Mineral	Intet	-	1.	Enhed

[side 540]

betragte som sekundære love, selvom de set fra menneskets synspunkt forekommer at være primære love.

a. 3 kosmiske love. Den første af de kosmiske love er *syn-teseloven*. Det er næsten umuligt for de af os, der slet ikke har udviklet den buddhiske evne, at forstå rækkevidden af denne lov. Den udtrykker det faktum, at alle ting, abstrakte og konkrete, findes som ét, og den styrer manifestationen af den af de kosmiske logoi, hvis bevidsthed både vores system og vores større center er en del af. Den er en enhed i hans bevidsthed, en tankeform i sin helhed, et konkret hele og ikke den opdeltede proces, vi føler vores evolutionssystem er. Den er summen, centret og omkredsen, manifestationscirklen betragtet som en enhed.

Den anden lov er *tiltræknings- og frastødningsloven*. Denne lov beskriver primært den tiltrækningskraft, som holder vores system sammen med siriussystemet, som holder vores planeter i kredsløb omkring den centrale enhed, Solen, som holder de mindre systemer af atomart og molekylært stof i cirkulation omkring et center i planeten, og som holder alle fysiske og finere legemers stof samlet omkring deres mikro-kosmiske center.

Den tredje lov er *økonomiloven*. Den sørger for, at alt, hvad der vedrører den stofflige og åndelige evolution, sker på den mest fordelagtige måde og med så lille energiforbrug som muligt. Den udnytter hvert tidsatom og hver evighed til det yderste og fører alting fremad, opad og *igennem* med den mindst mulige indsats, den rigtige balance og den nødvendige rytme. Ujævn rytme er i virkeligheden en tidsillusion og findes ikke i det kosmiske center. Det må vi tænke over, for her ligger hemmeligheden ved fred, og vi må også forstå meningen med ordet *igennem*, for det beskriver den næste racemæssige bevidsthedsudvidelse og har en okkult betydning.

Meget går tabt ved benævnelsen af disse love, for det er næsten umuligt at overføre abstraktioner til talesprog uden at

miste den indre betydning under processen. I disse love kommer forestillingen om de 3 på ny til udtryk, og som man kunne forvente, holder analogien stik. [side 541]

Synteseloven. . . . . Viljesaspektet. . . . . 1. aspekt
Tiltrækningsloven. . . . . Kærlighedsaspektet. . . . . 2. aspekt
Økonomiloven. . . . . Aktivitetsaspektet. . . . . 3. aspekt

b. 7 systemiske love. Under disse 3 større love har vi vores solsystems 7 love. Her ser vi igen betydningen af analogiloven, og hvordan de 3 bliver til de 7 ligesom andre steder i det logoiske system. I hver af de 7 love finder vi en interessant forbindelse med de 7 planer. Lovene er:

1. *Vibrationsloven*, grundlaget for manifestationen, der begynder på det 1. plan. Den er systemets atomare lov, på samme måde som det 1. underplan på hvert af vores planer er det atomare plan.
2. *Sammenhængsloven*. Sammenhængskraften viser sig første gang på det 2. plan. Det er systemets første molekylære plan og monadens hjem. Her kommer guddommelig sammenhængskraft til udtryk.
3. *Opløsningsloven*. På det 3. plan kommer det femfoldige overmenneskes endelige afkastning af hylstrene. En chohan med 6. indvielse aflægger alle sine hylstre under det monadiske redskab, fra det atmiske til det fysiske.
4. *Den magnetiske kontrols lov* virker først og fremmest på det buddhiske plan, og i udviklingen af kontrollen med denne lov ligger hemmeligheden ved monadens beherskelse af personligheden, via det egoiske legeme.
5. *Fikseringsloven* kommer primært til udtryk på mentalplanet og har en nær forbindelse med manas eller det 5. princip. Tankesindet styrer og stabiliserer, og resultatet er sammenhæng.
6. *Kærlighedsloven* er astralplanets lov. Den sigter på forvandlingen af begærnaturen og forbinder den med kærlighedsaspektets større magnetisme på det buddhiske plan.
7. *Offerets og dødens lov* er den styrende faktor på det fysi-

ske plan. Nedbrydningen af formen, så det iboende liv kan udvikle sig, er en af de grundlæggende metoder i evolutionen. [side 542]

Den mellemliggende karmalov. Der er også en mellemliggende lov, som er siriussystemets synteselov. Den kaldes generelt for karmaloven og beskriver i virkeligheden den effekt, siriussystemet har på vores solsystem. Hvad angår deres indre økonomi er de to systemer uafhængige af hinanden i tid og rum, eller (med andre ord) i manifestation. Vi har praktisk talt ingen indflydelse på det system, der er vores ophav, for tilbagevirkningen er så svag, at vi helt kan se bort fra den, men i vores system mærker vi tydelige virkninger af årsager, der opstår på Sirius. Når disse årsager opleves som virkninger, kalder vi dem karmaloven, og ved solsystemets begyndelse startede de den systemiske karma, som, når den først er i gang, udgør det, der kaldes *karma* i vores okkulte og orientalske litteratur.

Vores systems lipikaherrer, de systemiske karmaherrer, er underlagt en større, tilsvarende herre på Sirius.

Derfor har vi:

1. De 3 kosmiske love – synteseloven, tiltrækningsloven og økonomiloven.
2. Den siriske karmalov.
3. Solsystemets 7 love.

Som vi har fået at vide, er vores 7 primære vibrationer det laveste kosmiske plans vibrationer. Det er vores hjemsted. Vores logos, systemets hjerte, er selv polariseret på det kosmiske astralplan. Ligesom det 4. skabende eller menneskelige hierarkis enheder udvikler sig gennem brugen af et fysisk legeme, men på nuværende tidspunkt er polariseret i sit astrale redskab, udgør det objektive solsystem Logos' fysiske legeme, selvom han er polariseret i sit astrallegeme. Det er betegnende, at Logos i denne større manvantara skal tage den 4. kosmiske indvielse. I forbindelsen mellem denne udtalelse,

den 4. rodraces udvikling og denne 4. eller astrale runde⁸¹ ligger der et vink, som måske kan kaste lys på sagen. [side 543]

Den siriske logos' system er på det kosmiske mentalplan, og på en subtil måde, der er uforståelig for os, er vores logos med sit system en del af en endnu større logos. Men det indebærer ikke tab af identitet – skønt emnet er for dunkelt til, at vi kan udtrykke det på en bedre måde. I denne analogi ligger den grundlæggende idé med alt, hvad der er givet om Himlenes Mægtige Menneske. Hele forestillingen om disse love hænger sammen med denne idé. Vi har de højere kosmiske planers 3 love, som rummer en smuk syntese af det større og mindre system. Derefter har vi på det kosmiske mentalplans 3. underplan Sirius' store lov, karmaloven, der i virkeligheden styrer vores logos og hans handlinger, på samme måde som egoet i løbet af evolutionen styrer den menneskelige personlighed.

Vi må huske, at i henhold til analogiloven må der i kosmos være et forhold, som svarer til det, der i mikrokosmos er mellem egoet og personligheden. Det er en idé, som det er værd at overveje, men vi må ikke drive analogien for vidt. Når vi endnu ikke har udviklet planetarisk bevidsthed, endelige systemisk bevidsthed, skal vi heller ikke forvente at kunne forstå blot den kosmiske sandheds ABC. Derfor er det kun muligt at antyde nogle generelle begreber. Men én ting kan vi være sikre på, og det er, at *identiteten hele tiden bevares*.

Lad mig give en illustration:

Under evolutionen udgør hver af os en del af et af de himmelske mennesker, der selv er de 7 centre i det større himmelske menneske, Logos. Men selvom vi er en del af helheden, mister vi alligevel ikke vores identitet. Vi er hele tiden individuelle bevidsthedsenheder, skønt ét med alt hvad der lever eller er. På samme måde mister vores logos heller

---

⁸¹ *Den nuværende runde*, som er den 4., er den, hvor begær eller respons på kontakt og sansning får sit mest fuldstændige udtryk. I næste runde, den 5., vil det 5. princip, tankesindet eller manas, blive færdigudviklet.

ikke sin identitet, selvom han er en del af den siriske logos' bevidsthed. Den siriske logos udgør så igen et af de 7 store himmelske mennesker, som er centrene i [ÉN OM HVEM INTET KAN SIGES](#)' legeme.

Lovene og planerne. Som et led i studiet af solsystemets 7 love vil vi tage dem plan for plan og vise nogle bestemte ting – tre i alt: [\[side 544\]](#)

1. Vi vil studere virkningen af deres virksomhed på involutionsvejen.
2. Vi vil beskæftige os med deres manifestation på evolutions- eller tilbagevejen.
3. Vi vil også omtale deres virkning på de menneske- og devaorganismer, der udvikler sig ved hjælp af dem.

Mens vi gør det, vil vi efterhånden få en bred og generel forestilling om, hvordan vores system (Logos' tankeform) gradvis blev opbygget, hvordan det styres og holdes sammen, og hvor mangfoldige og indviklede de forskellige relationer er. I den forbindelse må vi antage nogle fundamentale hypoteser, som danner baggrunden for alt, hvad vi siger. Først må vi antage, at en bygmester eller et kreativt tankesind arbejder på at frembringe en ordnet manifestation og søger at udtrykke sig gennem denne ydre objektivitet. Det objektive univers er blot produktet af en subjektiv bevidsthed. Dernæst må vi antage, at stoffet til bygningen af dette univers ligger klart til bygmesteren, og at dette stof er frugten af et tidligere system – alt hvad der er tilbage af et afsluttet projekt. Når der altså er en bygmester og et byggemateriale, må vi også antage, at denne bygmester udfører sit arbejde i henhold til bestemte love, som styrer hans valg af materiale, kontrollerer den form han bygger, og viser ham hvilken fremgangsmåde, han skal bruge til realiseringen af sin idé. Vi må ikke glemme, at i Logos' bevidsthed er hans tre systemer repræsenteret af tre store symboler, og at det hele er en konkret tankeform for ham, for han er ved at lære at manipulere stoffet på de konkrete underplaner af det kosmiske mentalplan, på samme

måde som mennesket arbejder med tankens love og bygningen af tankeformer.

Vi kan ikke gøre andet end at prøve at fornemme symbolerne for det foregående og det nuværende system. Hvis vi forestiller os et roterende svastika med ti retvinklede arme, der udgår fra en central sol og med en strålende grøn farve, kan vi måske danne os et indtryk af den tankeform, som var grundlaget for *det første system, aktivitetssystemet*. Den grundlæggende tankeform for *det andet system* indeholder den første manifestations grønne svastika, men tilføjer koncentriske og sammenflettede [side 545] blå cirkler i grupper på tre og forbundet af én stor cirkel. Begge symboler findes naturligvis i de højere dimensioner. Symbolet på det næste system er ukendt, så når vi har forstået og accepteret disse tre grundidéer, kan vi gå videre og behandle systemets love på de 7 planer, idet vi hele tiden husker, at disse 7 love også gælder på de numerisk tilsvarende underplaner af hvert plan. Lad mig ganske kort illustrere:

For eksempel behersker den 4. lov, magnetisk kontrol, det 4. underplan af hvert plan, og især i 4. runde og 4. rodrace. Det giver følgende overensstemmelser:

- 4. lov. . . . . Magnetisk kontrol.
- 4. stråle. . . . . Harmoni eller skønhed.
- 4. plan. . . . . Det buddhiske.
- 4. underplan. . . . . Buddhisk magnetisk kontrol.
- 4. runde. . . . . Fast fysisk magnetisme der styrer manifestationen af seksualitet på det fysiske plan og er inspireret af astralt begær, afspejlingen af buddhiske tilstande.
- 4. rodrace. . . . . Den atlantiske hvor ovennævnte egen skaber især kom til udtryk.

1. Vibrationsloven. Den er det 1. plans lov, og den styrer hvert plans atomare underplan. Den markerer begyndelsen på Logos' arbejde, den første bevægelse af mulaprakriti. På hvert plan sætter det atomare underplans vibration planets stof i

bevægelse – den er grundtakten. Vi kan opsummere betydningen af denne lov med ordene »lys« eller »ild«. Den er ildens lov. Den styrer de individuelle farvers forvandling og tilbagevenden til deres syntese. Den kontrollerer opbrydningen af den ene i de 7 og deres tilbagevenden til den ene. Den er i virkeligheden den grundlæggende evolutionslov, som forudsætter involution. Den svarer til den første bevægelse, Logos gjorde for at udtrykke sig gennem dette solsystem. Han udsendte lyden, en tredobbelt lyd, én for hvert af sine 3 systemer, og skabte dermed en bølgebevægelse i rummets hav. Efterhånden som tiden går, tiltager lyden, og når den har nået sin fulde styrke, når den kulminerer, udgør den en af tonerne i den større kosmiske [side 546] akkord. Hver tone har 6 undertoner, der sammen med den første giver de 7. Derfor omfatter vibrationsloven 18 mindre vibrationer og 3 større, som tilsammen udgør vores 3 systemers 21 vibrationer. 2×9 giver ifølge sagens natur 18, som er nøgletallet i vores kærlighedssystem. Det tredje systems mysterium ligger i tallet 27.

På involutionsvejen fremkaldte de 7 primære udåndinger eller lyde hvert plans atomare underplan, og dér gentog den grundlæggende vibration i sin egen lille verden den logiske vibrations fremgangsmåde og fremkaldte selv 6 sekundære udåndinger. Her har vi en overensstemmelse med strålerne, for vi vil opdage, at vibrationslinjerne er 1-2-4-6. Sådan må det være logisk set, for involution er negativ, modtagende, og svarer til den feminine pol, og de abstrakte stråler er 2-4-6. Denne oplysning kan kun forstås, hvis man mediterer over den og forsøger at tænke abstrakt. Den har relation til det faktum, at hele det andet system er modtagende og feminint og vedrører udviklingen af bevidsthed eller psyke.

På evolutionsvejen styrer denne lov det positive aspekt af processen. Alt er rytme og bevægelse, og når det, der udvikler sig på hvert plan, opnår det atomare underplans vibration, er målet nået. Når vi har realiseret 5 af de primære vibrationer og udviklet 5 redskaber af atomart stof til alle evolutioner (og ikke blot den menneskelige), har vi nået det evolutionære mål i dette system. I det kommende system vil vi så tilføje de 2

sidste vibrationer i skalaen, og da har vores logos fuldført sin bygning.

Det 4. skabende hierarki, de menneskelige monader, må lære at vibrere positivt, mens devaerne følger vejen med mindst modstand. De bliver ved med at være negative og vælger den passive linje, som er i overensstemmelse med loven. Kun de menneskelige monader følger i de 3 verdener den positive linje og lærer gennem modstand, kamp og strid den *guddommelige* tilpasnings lektie. Men netop på grund af den øgede friktion i forbindelse med striden udvikler de sig hurtigere end devaerne. Det er de nødt til, for de må genvinde tabt terræn.

Vibrationsloven er fremskridtets, bevægelsens og rotationens lov. På det 7. eller laveste plan er vibrationen langsom, træg [side 547] og sløv i forhold til det 1. plans vibration, og det er ved at lære at vibrere eller rotere hurtigere, at vi bliver i stand til at følge tilbagevejen. Det kræver altså, at der bygges finere stof ind i både deva- og menneskeredskaber. I dette 2. system er der, på den menneskelige evolutions 5 planer, 5 redskaber, som må renses, forædles og intensiveres – et fysisk, astralt, mentalt, buddhisk og atmisk redskab. I de to laveste redskaber, det fysiske og astrale, er der kun stof fra de to planers 5 højere underplaner, for de to laveste underplaner er for lave for både deva- eller menneskelegemer. Dem lærte vi at beherske i det 1. system. Mentallegemet er det første, hvor der er stof fra alle underplanerne. Målet for vores udvikling er kærlighed præget af intelligens eller intelligens præget af kærlighed, for der vil være et fuldendt samspil. Menneskeracen kom ind i kæden på et tidspunkt, hvor den naturligt tog legemer af det 5. astrale og fysiske underplan, og her ser vi en analogi til de mere fremskredne egoers ankomst og inkarnation i 4. rodrace.

2. Sammenhængsloven. Den er en af den kosmiske tiltrækningslovs forgreninger. Det er interessant at se, hvordan tiltrækningsloven kommer til udtryk på tre måder i dette kærlighedssystem:

På det monadiske plan som sammenhængsloven, fødsels-

loven (hvis vi kan bruge den betegnelse) der resulterer i tilsynkomsten af monaderne i deres 7 grupper. Kærlighed er kilden og kærlighedsmonaden resultatet.

På det buddhiske plan som den magnetiske kontrols lov. Den viser sig som kærlighed-visdomsaspektet, der oplyser egoet og i sidste instans assimilerer essensen af alle de erfaringer, som er vundet gennem personlighedens liv og oplagret i egoet, men hele tiden styret fra det buddhiske plan. Magnetisme og evnen til at vise kærlighed er okkulte synonymmer.

På astralplanet som kærlighed der udtrykker sig gennem personligheden. Alle forgreningerne af tiltrækningsloven viser sig i dette system som en kraft, der samler ind, får tingene til at hænge sammen og fører til assimilation. Disse betegnelser er nødvendige, hvis vi vil danne os et generelt indtryk af denne lovs grundlæggende virkemåde. [side 548]

Sammenhængsloven er en af de vigtigste systemiske love, hvis man i det hele taget kan tillade sig at skelne. Vi kan også kalde den sammensmeltningens lov.

På involutionsvejen styrer den den primære samling af molekylært stof under det atomare underplan. Den fremkalder den tiltrækning, som sætter molekylerne i bevægelse og samler dem i de fornødne strukturer. Den er underplanernes svingningstakt. Det atomare underplan angiver frekvensen, mens sammenhængsloven bestemmer hvert plans farvning. Det er det samme, men med andre ord. Når vi diskuterer disse abstrakte begreber, må vi hele tiden huske, at ord blot tilslører betydningen og kun kan bruges som vejledning, ikke som forklaring.

Mens systemet er manifesteret, styrer den kosmiske tiltrækningslov alle disse underordnede love, ligesom synteseloven styrer pralaya og formørkelse, og økonomiloven sørger for, at det logoiske system udvikler sig på den måde, der giver mindst modstand. Under manifestationen har vi mest med tiltrækningsloven at gøre, og det vil ved nærmere eftersyn vise sig, at alle underordnede love blot er differentieringer af denne lov.

Systemets 2. lov styrer især det 2. plan og det 2. underplan

af hvert plan. Det kunne være interessant at udarbejde dette nærmere og prøve at følge de underliggende overensstemmelser, idet vi hele tiden husker, at vi kun kan gøre opmærksom på forskellige ting og angive nogle tankebaner, der kan føre til oplysning, hvis de følges.

2. stråle og 2. lov er nært forbundet, og det er interessant at se, at det er på det monadiske plans 2. underplan, at de fleste monader opholder sig. Der er nogle få kraft- eller viljesmonader på det atomare underplan, men det er ikke mange, og de udgør simpelthen en kerne i de evolutionære forberedelser til det 3. system, kraftsystemet. Størstedelen af monaderne befinder sig på det 2. underplan og er kærlighedsmonader. På det 3. underplan findes en hel del aktivitetsmonader, men de er ikke så mange som kærlighedsmonaderne. Det er oversidderne fra 1. system.

Som vi ved, er der en direkte kanal mellem planernes atomare underplaner, og det gælder til en vis grad også andre underplaner med samme nummer. Derfor er der en direkte og [side 549] temmelig bred kanal mellem de forskellige planers 2. underplan, og den sætter kærlighedsmonaderne i stand til særlig let at få forbindelse med deres redskaber, når de består af stof fra 2. underplan. Efter indvielse befinder kausallegemet sig på mentalplanets 2. underplan, og da begynder den monadiske kontrol.

Når kærlighedsmonaderne har levet i de 3 verdener og nået deres mål, vender de tilbage til deres udgangspunkt på 2. underplan, som også er målet for aktivitetsmonaderne, der skal udvikle kærlighedsaspektet. I den menneskelige evolutions 5 verdener må begge grupper monader lære at beherske både atomart og molekylært stof, og det gør de ved at bruge viljes- eller kraftaspektet, så godt som det nu er muligt i dette 2. system.

»Indtil nu er himmeriget blevet stormet, og de fremstormende river det til sig« med magt eller viljestyrke (*Matt.* 11:12, o.a.). Det er ikke viljen, som vi vil opleve den i det sidste system, men som den kendes i dette system, og den må udnyttes til det yderste af hver monade i dens kamp for at

beherske de *atomare* underplaner. Men kraftmonaderne har en langt større kamp, og heraf kommer det fænomen, vi ser så tit: at folk på det, vi kalder kraftstrålen, har det svært og ofte er utiltalende. De må på alle 6 planer indbygge det kærlighedsaspekt, som ikke er særlig fremherskende i deres udrustning.

Vi har fået et vink med hensyn til det omtrentlige antal monader:

- 35 milliarder kærlighedsmonader,
- 20 milliarder aktivitetsmonader,
- 5 milliarder kraftmonader,

hvilket giver 60 milliarder menneskelige monader i alt. Selvom kraftmonaderne er manifesteret, inkarnerer de uhyre sjældent. Mange af dem kom ind i slutningen af månekæden, og de kommer ind igen i fuldt antal i den nuværende kædes to sidste runder.

Nu vil vi ganske kort følge parallellen i 2. runde og 2. rodrace og vise, hvordan sammenhængsloven var særlig aktiv i [side 550] disse perioder. I 1. runde og 1. race var formerne tågede og meget omskiftelige. Deres karakteristiske kendetegn var bevægelse og den ledsagende varme, meget ligesom i 1. system. Men i 2. runde, og også i 2. race, er sammenhængskraften tydelig, og formerne har et meget klarere omrids, på samme måde som hele det nuværende eller 2. system er karakteristisk ved sammenhængskraft. Det er alle tings mål at slutte sig sammen. Tilnærmelse, forening, gensidig tiltrækning mellem to eller flere er hele tiden det styrende princip, hvad enten det kommer til udtryk som seksualitet, organisation i forretningslivet, videnskabelig udvikling, industriproduktion eller politik. Vi kan ligefrem sige, at *forening* af de mange enkeltdeler er grundtonen i vores system.

Der kan gives endnu en hentydning: På involutionsvejen styrer denne lov samlingen og udskillelsen af stof. På evolutionsvejen styrer den bygningen af former. Det er blevet sagt, at det laveste underplans stof er grundlaget for et nyt plan.

Derfor er det atomare underplan et sted, hvor der sker en sammensmeltning, som gør det til et synteseplan, på samme måde som det 1. eller logoiske plan er synteseplanet i dette system. Dér går evolutionen op i en højere enhed, som er helt ufattelig.

3. Opløsningsloven. Det er den lov, der styrer nedbrydning af form, så det iboende liv kan stråle frem i sin fulde glans. Den er et andet aspekt af sammenhængsloven – det omvendte (hvis man kan sige det sådan) – og lige så meget en del af den guddommelige plan som tiltrækningsloven. Det er en af de love, der ender sammen med solsystemet, for tiltrækningens, sammenhængens og kærlighedens store lov fortsætter i det, der kommer efter. Opløsningsloven har sin parallel i en kosmisk lov, som er næsten helt uforståelig for os, men nøglen ligger i økonomiloven. Når monaden har været igennem alle de flygtige former og nået den 6. indvielse, vender den tilbage til sin oprindelige monadiske kilde, og de 5 mindre hylstre tilintetgøres. Senere bliver monaderne samlet, ikke opløst. Denne lov er først aktiv fra det 3. plan og har ingen virkning, når det 3. plan passerer.

Opløsningsloven er en af de love, som er sværest for racen at forstå. Vi kan opfatte og til en vis grad forstå nogle af dens [side 551] funktioner (de der vedrører evolutionsvejen), men på involutions- eller opbygningsvejen er denne lovs virksomhed ikke så tydelig for den overfladiske iagttager.

På involutionsvejen styrer den opbrydningen af gruppesjæle. Den styrer de perioder, hvor de permanente triader overføres fra form til form. Den virker gennem de store naturkatastrofer, og her må vi huske, at den ikke alene styrer de fysiske katastrofer (som vi fejlagtigt kalder dem), men også de tilsvarende begivenheder på det astrale og lavere mentale plan. Den styrer fysiske ødelæggelser, og især dem der rammer mineralverdenen. Den styrer opløsningen af tankeformer på astralplanet. Den nedbryder det astrale og det mentale redskab, når de er forladt, og opløsningen af den æteriske dublet er ligeledes et resultat af dens virksomhed.

Denne lov kan vi også sætte i forbindelse med tiltræk-

ningsloven, for de to supplerer hinanden. Opløsningsloven nedbryder formerne, og tiltrækningsloven fører deres stof tilbage til dets oprindelige kilde, før den bygger det op igen.

På evolutionsvejen er lovens virkninger velkendte, ikke blot med hensyn til opløsningen af forladte former, som nævnt ovenfor, men også nedbrydningen af former, der legemliggør store idealer, politiske systemers former, naturens egne evolutionsformer, ud over dem den individuelle bevidsthed manifesterer sig i, de store religiøse tankeformer, filantropiske begreber og alle de former, som videnskab og kunst opbygger til forskellige tider. Alt nedbrydes til sidst i henhold til denne lov.

Set fra det almindelige menneskes synspunkt kommer dens virksomhed på nuværende tidspunkt klarest til udtryk i dens manifestationer på det fysiske plan. Vi kan se forbindelsen mellem det atmiske og det fysiske plan (idet den på det lavere plan viser sig som offerets og dødens lov), men dens virkning kan også ses på alle 5 planer. Det er den lov, der nedbryder det sidste hylster, som adskiller den færdigudviklede jiva. Endnu er det ikke for alvor kommet frem (for analogiloven er ikke blevet studeret særlig grundigt, og det fremgår heller ikke direkte), at denne lov har en speciel funktion på det 3. underplan af hvert plan, nemlig at fremkalde et afgørende brud i noget, der er ved at gå i opløsning. Som alt andet i systemet er processen [side 552] langsom. Opløsningen begynder på det 3. underplan og ophører på det 2., når opløsningsloven kommer under indflydelse af sammenhængsloven, idet opløsningen har udført det arbejde, som gør sammenhæng mulig. Det ser vi en illustration af på mentalplanet. Det almindelige menneskes kausallegeme befinder sig på det 3. underplan, og når et menneske har kvalificeret sig til at smelte sammen med triaden, må dette kausallegeme afkastes og ryddes af vejen. I henhold til offerets og dødens lov indledes opløsningen på det 3. trin og afsluttes på det 2. når mennesket smelter sammen med triaden forud for den endelige sammensmeltning med monaden.

Vi finder en illustration af det samme på det fysiske plan.

Når et menneske har nået det punkt, hvor det kan fornemme og se den 4. æter, er det parat til at nedbryde det æteriske væv, der befinder sig mellem stoffet fra 2. og 3. underplan i dets fysiske legeme. Når det er sket, smelter mennesket sammen med sit astrale redskab og får på den måde bevidstheds-kontinuitet. En sådan opløsning finder sted på hvert plan, og på det atmiske plans 3. underplan kommer den endelige opløsning, som fører til en sammensmeltning med den monadiske bevidsthed.

Den 3. stråle, tilpasningens eller aktivitetens stråle, har en nær forbindelse med denne lov. Det er gennem aktivitet (eller tilpasning af stof til behov), at formen bliver til. Den bruges gennem aktivitet, og netop gennem tilpasning bliver den en fuldendt form og er fra det øjeblik ikke længere anvendelig. Den krystalliserer, går i stykker, og det iboende liv strømmer ud for at finde nye former, der har større kapacitet og er bedre egnet. Sådan er det i det reinkarnerende egos liv, sådan er det i menneskehedens runder og racer, sådan er det i solsystemet, sådan er det i alle kosmiske processer.

I den 3. kæde, månekæden, har vi et beslægtet fænomen, som er interessant. I månekæden var målet for det enkelte menneskes udvikling den 4. indvielse eller arhatindvielsen – den indvielse der markerer det endelige brud med de 3 verdener og opløsningen af det egoiske legeme.

Ved afslutningen af 3. rodrace kom den første af de store naturkatastrofer, som ødelagde raceformen og indvarslede en ny, for det var den første egentlige menneskerace, som vi kender [side 553] den nu. Analogien gælder ligegyldig hvilken synsvinkel, emnet studeres under. Vi kan også finde en parallel i den 3. underrace, selvom den endnu ikke er så tydelig for det begrænsede syn, de fleste af os har. Nær forbindelse med en virkning skjuler ofte årsagen.

*4. Den magnetiske controls lov.*⁸² Det er den grundlæggende lov, der styrer den åndelige triade. Ved hjælp af denne lov driver evolutionskraften egoet fremad gennem reinkarnationens cyklus og tilbage til forening med sin kilde. Gennem adskillelse finder det sig selv, og derefter hæver det sig – drevet af det iboende buddhiske princip eller kristusprincippet – over sig selv og finder sig selv igen i alle selv. Denne lov holder det lavere evolutionære selv sammen i en form. Den styrer egoet i kausallegemet, på samme måde som Logos styrer monaden på det 2. plan. Den er det buddhiske plans lov. Mesteren er et menneske, der kan fungere på de buddhiske trin og har magnetisk kontrol i de 3 verdener. Det lavere styres altid oppefra, og den virkning, det buddhiske plan har på de 3 lavere planer, er altdominerende, selvom vores tænkere dårligt nok vil indrømme det endnu. I de 3 verdener er den kærlighedsloven, som holder alle ting sammen og trækker dem opad, og i triaden er den udtryk for tiltrækningsloven.

På involutionsvejen arbejder denne lov med de permanente atomer i kausallegemet. Den er det buddhiske princip, og dens forbindelse med triadens lavere permanente atom er hovedkilden til egoets liv. På den nedadgående vej har den meget med anbringelsen af de permanente atomer at gøre, men dette emne er temmelig dunkelt, og tiden er endnu ikke inde til yderligere oplysning. Ved den 3. udstømning (hvor det 4. rige eller menneskeriget blev dannet) var det den magnetiske controls lov, der fremkaldte mødet mellem det astrale dyremenneske og den nedstigende monade, idet den brugte tankesindets gnist som [side 554] samlingspunkt. Her ser vi igen, hvordan den virker. Det monadiske plan, det buddhiske plan og astralplanet er nært forbundet med hinanden, og de udgør vejen med mindst modstand. Heraf kommer den let-

---

⁸² Bemærk overensstemmelsen her. På det 2. plan har vi sammenhængsloven – kærlighed. På den manifesterede triades 2. plan har vi den magnetiske controls lov – kærlighed. Og endnu længere nede har vi på personlighedens 2. plan kærlighedens lov. Analogiens nøjagtighed er ganske interessant og får os til at tænke.

hed, hvormed mystikeren kontakter det buddhiske plan eller endnu højere planer. I de 3 systemer er vejen med mindst modstand:

1. System – Fysisk, mentalt og atmisk plan. Det atmiske plan var det højeste, man kunne nå i det system.
2. System – Astralt, buddhisk og monadisk plan.
3. System – Mentalt, atmisk og logoisk plan.

Læg mærke til den overensstemmelse, der altså er mellem det 4. rige og denne 4. lovs virksomhed. Den har vital betydning i denne 4. kæde.

Med hensyn til menneskets evolution er den 4. lov uhyre vigtig på nuværende tidspunkt. Målet for menneskets bestræbelser er både at blive styret af denne lov og at bruge den i tjeneste. Det er med denne lov, vi forvandler og sublimerer seksualiteten, som vi kender den. Seksualitet er blot det fysiske udtryk for tiltrækningsloven, virkningen af denne lov i menneskeriget og alle lavere riger. Kærlighed til alt, hvad der ånder, og den tiltrækning, som kommer til udtryk i tjeneste, er det samme fænomen, som det viser sig i triaden. Seksualitet, mødet mellem to, bliver forvandlet til mødet mellem mange med henblik på et tjenestearbejde, der vil afføde nye idealer og en ny race – den åndelige.

Her vil jeg gøre opmærksom på en numerisk faktor, som kan have interesse i forbindelse med det 4. hierarki. Menneskehierarkiet er det 4., som vi ved, men hvis vi medregner de 5 hierarkier, der er gået videre, er det i virkeligheden det 9. 9 er indivielsestallet, adeptens tal og tallet for det menneske, som fungerer i sit buddhiske redskab.

Den 4. stråle virker også i nær forbindelse med den 4. lov. Det er harmoniens eller skønhedens stråle – harmoni gennem kontrol, den kontrol der følger med visdommens kundskab. Det er overensstemmelsens harmoni, og det er afbalanceringen af alt ved hjælp af magnetismens love, som koordinerer de mange [side 555] forskellige til et homogent hele. Magnetisme styrer syntesen af de mange aspekter til en enhedsform.

Denne harmoni nås gennem det 5. plan, og den 5. eller konkrete videns stråle fungerer som et springbræt til den 4., for mange, der arbejder på 5. stråle, overgår i sidste instans til den 4. I dette system har 5. stråle kolossal betydning for udviklingen af alle egoer. De må tilbringe nogen tid på den, før de for alvor vender tilbage til deres monadiske stråle. I mange inkarnationer tilbringer de megen tid på planernes 5. underplan, som principielt styres af 5. stråle. Derefter går de videre til 4. underplan, der styres af 4. stråle, og i denne del af 4. runde i 4. kæde tilbringer egoerne længere tid på det 4. underplan end på noget andet. Mange inkarnerer direkte på dette plan, og det er her, de begynder at tænke harmonisk.

Lovene i de 3 verdener. Nu vil vi ganske kort studere de 3 vigtigste love, som påvirker det evolutionære menneske, mens det lever sit liv i de 3 verdener. Det er:

1. Fikseringsloven.
2. Kærlighedsloven.
3. Offerets og dødens lov.

Disse love styres og kontrolleres i sidste instans af de 3 højere love i systemet – den magnetiske kontrols lov, opløsningsloven og sammenhængsloven. Der er en direkte forbindelse mellem de 7 love og de 7 stråler eller vibrationer, og hvis vi studerer denne overensstemmelse, vil vi opdage det faktum, at den 1. lov, vibrationsloven, er den styrende lov af de 6 og kommer til udtryk gennem den 2. lov, sammenhængsloven, på samme måde som Sollogos på nuværende tidspunkt manifesterer sig gennem sit 2. aspekt i dette 2. solsystem.

- Den 1. stråle*, viljens eller kraftens stråle, er det 1. aspekt af alselvet og kom med den 3. udstrømning⁸³ ned til det 5. [side 556] plan sammen med de andre monader. Der er en subtil overensstemmelse mellem viljesmonaderne på det 5. plan, den 5. lov og den 5. stråle.
- Den 2. stråle* eller kærlighed-visdomsaspektet har kontrollen på det 4. og 6. plan og styrer sammenhængsloven, den magnetiske kontrols lov og den astrale kærlighedslov. Der er en direkte sammenhæng mellem de abstrakte stråler og lovene for de planer, de især kontrollerer.
- Den 3. stråle*, som er aktivitetsaspektet, styrer opløsningens og dødens lov på henholdsvis det 3. og 7. plan.

---

⁸³ *De tre Udstrømninger*. »I Diagrammet er Symbolerne for de tre Aspekter (af Logos) anbragte udenfor Tid og Rum, og kun Indflydelsesstrømmene stiger ned i vort Plansystem... De symboliserer, i rigtig Rækkefølge, det, der i Almindelighed kaldes Treenighedens tre Personer. Man vil se, at der fra hver af dem projiceres en Udstrømning af Liv eller Kraft ned i Planene nedenunder. Den første af dem i Rækkefølge er den rette Linje, der gaar ned fra det tredie Aspekt; den anden er den Del af den store Oval, der ligger til Venstre – den Strøm, der stiger ned fra det Andet Aspekt, indtil den har berørt det laveste Punkt i Materien og derpaa atter gaar opad paa højre Side, indtil den naar det lavere Mentalplan. Man vil lægge Mærke til, at det guddommelige Liv i begge disse Udstrømninger bliver mørkere og mere tilsløret, efterhaanden som det stiger ned i Materien, indtil vi paa det laveste Punkt overhovedet næsten ikke kan genkende det som guddommeligt Liv; men at det, efterhaanden som det atter stiger opad efter at have passeret sit Nadir, viser sig noget mere klart. Den tredie Udstrømning, der stiger ned fra det højeste Aspekt af Logos, adskiller sig fra de andre deri, at den ikke paa nogen Maade bliver formørket af den Materie, hvorigennem den passerer, men bibeholder sin jomfruelige Renhed og Straaleglans med uformindsket Pragt. Man vil lægge Mærke til, at denne Udstrømning ikke gaar længere ned end til det buddhiske Plan, og at Forbindelsesleddet imellem dem dannes af en Trekant i en Cirkel, der symboliserer Menneskets individuelle Sjæl – det reinkarnerende Ego. Her er Trekanten den tredie Udstrømnings Bidrag, og Cirklen den andens.« – C. W. Leadbeater: *Den Kristne Trosbekendelse*, s. 40-41.

Det er altså klart for den, der studerer visdommen:

1. At *kraftaspektet*, 1. stråle, 1. og 5. plan, samt vibrations- og fikseringsloven udgør et integreret hele. [side 557]
2. At *kærlighedsaspektet*, 2. stråle, 2., 4. og 6. plan, samt sammenhængens, den magnetiske kontrolls og kærlighedens lov udgør en anden enhed.
3. At *aktivitetsaspektet*, 3. stråle, 3. og 7. plan, samt opløsningsloven og offerets og dødens lov udgør endnu en gruppe.

Det er logisk, at 1. stråle på nuværende tidspunkt kun styrer to planer, for kraftaspektet vil først komme til fuld udfoldelse i et andet system. 2. stråle, vores systems syntese-stråle, styrer tre planer. Den har overvægten, for vi er først og fremmest kærlighedsmonader, og kærlighed er vores syntese. 3. stråle, den dominerende faktor i det forrige system og dets syntese-stråle, styrer to planer samt et plan, som kun få forstår, for ligesom den fysiske krop ikke betragtes som et princip, er der en aktivitetssfære, som ikke er medtaget i vores opregning – den hører fortiden til. Der ligger lidt af en forklaring i den okkulte betegnelse: »den 8. sfære«.

Hvad angår de 4 mindre stråler – harmoniens, den konkrete videnskabs, hengivenhedens og den ceremonielle ordens stråle – så har de en vis kontrol på alle planerne, men på nuværende tidspunkt er de først og fremmest beskæftiget med udviklingen af det reinkarnerende ego i de 3 verdener. Disse 4 stråler styrer på en subtil og speciel måde de 4 naturriger: mineral-, plante-, dyre- og menneskeriget, og deres sammen-smeltning med de 3 aspektstråler (idet mahachohanens aktivitetsstråle samler de 4 lavere stråler i vores planetsystem) er en parallel til overførslen af mennesket (produktet af de 3 riger og det 4.) til det overmenneskelige eller åndelige rige. Den 4. stråle og det 4. rige udgør et samlingspunkt for de 3 lavere, og alle 4 overgår derefter til de 3 større eller højere. Det er værd at tænke over, og der er også en klar analogi med det 4. plan. I dette system er der en overensstemmelse mel-

lem det buddhiske plan, menneskeriget og den 4. stråle, harmoniens, skønhedens eller syntesens stråle, ligesom det er i 4. rodrace, at syntesen ses for første gang – fordi døren til det 5. eller åndelige rige åbnes her. Det var også den 4. rodrace, der udviklede den astrale evne, som muliggjorde kontakt med det 4. eller buddhiske plan. [side 558]

Men derudover har de 3 mindre stråler, konkret videnskab, hengivenhed og ceremoniel lov, hver især en subtil forbindelse med de 3 naturriger under det menneskelige og med de 3 love i de 3 verdener – (i mangel af bedre bruger jeg ordet »subtil« til at beskrive noget virkeligt, der synes at være en illusion).

Den ceremonielle ordens stråle har en særlig betydning på nuværende tidspunkt. Den styrer livet i mineralverdenen og de sidste involutionsstadier, hvor det glider over i evolutionens opadgående bue. Gennem ceremoniel orden kommer kontrollen med de mindre bygmestre, de elementale kræfter, syntesepunktet på det laveste plan, overgangsfasen. I alle sådanne perioder kommer den 7. stråle ind (som nu) – strålen der står for lov og orden, nøjagtig gruppering og placering. Den er den fysiske afspejling af samarbejdet mellem kraft- og aktivitetsaspektet. Som vi ved, er der et samspil mellem den 1., 3. og 7. stråle. 7. stråle er tilsynekomsten af de kombinerede evolutionskræfter. Den er manifestationen af kraft og aktivitet på det laveste af alle planer. Den er forbundet med det 3. og 7. plans love, opløsning og død, for i alle overgangsperioder er der nedbrydning og opbygning af former, opløsning af det gamle så der kan bygges nye og bedre kar til livet.

Hengivenhedens stråle har en klar, om end lidet kendt, forbindelse med planteriget. Vi må huske, at den er knyttet til en af den kosmiske tiltrækningslovs underordnede love. Det er i planteriget, vi finder en af de første og flygtige tilnærmelser mellem menneske- og devamonaden. I dette rige rører de to parallelle evolutioner hinanden og følger derefter på ny deres egne veje, indtil de mødes igen på det 4. eller buddhiske plan og smelter endeligt sammen på det 2. plan.

De konkrete stråler, der primært repræsenterer den positive

udviklingslinje, har en særlig virkning på den *negative* deva-
evolution, som udgør det feminine aspekt af det tvekønnede
himmelske menneske. De abstrakte stråler har en tilsvarende
virkning på det *positive* menneskehierarki og er tilbøjelige til
at fremkalde en mere modtagelig holdning. Dette hierarki
udgør det maskuline aspekt af den guddommelige hermafro-
dit. Men tre steder på deres udviklingsvej kommer kærlig-
hedsmonaderne, der arbejder med de abstrakte egenskaber, i
berøring [side 559] med aktivitetsdevaerne, som arbejder
med konkrete evner. Færdiggørelsen af de to evolutioner
markerer målet for det guddommelige himmelske menneske –
det er færdiggørelsen af Logos' to større centre, skabende
aktivitet og kærlighed. I deres lavere aspekt kender vi disse
centre som forplantnings- og solarplexuscentret, men efter-
hånden som evolutionen skrider frem, forvandles de til hals-
og hjertecentret. Derefter overføres de som en syntese til det
3. system, hvor kraftaspektet udvikles, og her vil hovedcen-
trene blive udviklet. Når det sker, har vores logos nået målet
og kvalificeret sig til den 6. kosmiske indvielse, ligesom han i
dette system skal kvalificere sig til den 4. indvielse.

Den konkrete videnskabs stråle har et særligt forhold til
dyreriget, for det er den stråle, der styrer overgangen af dette
rige til menneskeriget. Planeten Venus gav i sin 5. runde den
impuls, som fremkaldte tankesindets gnist i dyremennesket –
et velkendt faktum. Den er også den 5. stråle og har en inter-
essant forbindelse med den 5. lov, fikseringsloven. Desuden
kunne vi med fordel studere analogien mellem disse faktorer
og den 5. rodrace, racen med en særlig stærk udvikling af det
konkrete tankesind. Analogiloven gælder altid.

På den baggrund bliver personlighedens 3 love fulde af liv
og kan sammenfattes med den velkendte betegnelse: »Loven
om genfødsel og død i de 3 verdener«. Den 5. lov styrer et
fast punkt i personligheden, det 5. princip.

Kærlighedsloven i astrallegemet har også nogle punkter, vi
skal lægge mærke til. Der er en direkte forbindelse mellem
astrallegemet (kærlighed i personligheden), det buddhiske
redskab (kærlighed i triaden) og kærlighedsmonaderne.

Senere vil man forstå dette bedre, men det er hovedkanalen for systemets grundlæggende lov, kærlighed. Disse tre punkter markerer perioder, hvor en udvikling gøres færdig og er samtidig udgangspunkter for en ny udvikling i monadens liv – fra personligheden til triaden, fra triaden til monaden, og fra monaden tilbage til kilden.

5. Fikseringsloven. Den er mentalplanets styrende lov og har sin større parallel i karmaloven på det kosmiske mentalplan. »Som et menneske tænker, sådan er det«, som dets tanker er, [side 560] sådan er dets begær og handlinger, og sådan bliver dets fremtid. Det fastlægger selv sin karma. Ordet »fiksering« er valgt af to grunde: For det første fordi det fortæller, at tænkere kan forme sin egen skæbne, og for det andet fordi det antyder noget stabiliserende, for efterhånden som evolutionen skrider frem, udvikler egoet evnen til at forme klare konkrete tankeformer og gennem disse faste former gøre sig til herre over astrallegemets svingninger.

Denne lov for det 5. eller mentale plan er en af de vigtigste love, vi nogen sinde får med at gøre, men den vil først finde sit fulde udtryk i den næste eller 5. runde. Med hensyn til dens virksomhed i den nuværende 4. runde kan vi give følgende oplysninger:

Det er den lov, hvormed personligheden i løbet af sine mange liv opbygger kausallegemet. Den fikserer det stof, mennesket op igennem tiden har anbragt i det, og krystalliserer det. Denne krystallisering kulminerer op mod 4. indvielse, og da følger den splintring, som er det uundgåelige resultat af krystallisering i alle former, og som frigør det iboende liv til yderligere fremskridt. Alle former er blot hindringer og begrænsninger og må i sidste instans forsvinde, men de har deres plads i racens udvikling. Til sidst går hele racens kausallegeme i opløsning.

Denne lov styrer altså alle formers krystallisering, før de går til grunde i evolutionsprocessen.

Den bestemmer *tidspunktet* for genfødsel, idet den er en af karmalovens underordnede grene. Hver af de 7 underordnede love er knyttet til en af de kosmiske love eller til den siriske

karmalov. Vi må altid huske, at det logoiske mål er bevidsthed på det kosmiske mentalplan, og at den siriske logos er for vores logos, hvad det menneskelige ego er for personligheden. Karmaloven, eller den kosmiske fikseringslov, er det kosmiske mentalplans lov og styrer den tilsvarende lov i vores system.

I 5. runde vil denne lov midlertidigt opdele, krystallisere og fikserer de menneskelige monader i to store klasser, efterhånden som de udvikler sig. Derefter vil den ene gruppe (bestående af dem, der når målet) gradvis unddrage sig fikseringslovens herredømme og blive underlagt den magnetiske kontrols lov. Den anden vil fortsat være underlagt loven og befinde sig i en statisk [side 561] tilstand, indtil der kommer en ny mulighed i en senere periode. Gamle former bliver nedbrudt, og i den næste mahamanvantaras 5. periode vil den chance, de har ventet på, komme. Da vender de indespærrede ånder tilbage til evolutionsstrømmen og kan på ny stige op mod deres kilde.

Okkult set er det den lov, vi er nærmest forbundet med. Den er et vigtigt redskab i flammeherrernes hænder og et af de primære midler, hvormed de styrer de 3 verdener. Her skal vi lægge mærke til det interessante faktum, at Venus er den 6. planet (esoterisk den 2.) og i sin 5. runde. Derfor er den foran os på alle punkter.

Fikseringsloven udtrykker kærlighedens statiske side, midlertidigt, men set fra tidens, den store bedragers, synspunkt alligevel statisk. På involutionsvejen arbejder denne lov også med de permanente atomer i de 3 verdener, med indbygningen af stof omkring disse atomer i relation til de byggende devaer og reinkarnerende egoer. Devaerne er moderaspektet, legemets bygmestre, og de reinkarnerende jivaer er sønneaspektet. Alligevel er de to blot én, og resultatet er det guddommelige, tvekønnede menneske.⁸⁴

6. Kærlighedsloven. Det er ikke let i denne korte oversigt at nærme sig spørgsmålet om den altdominerende rolle,

---

⁸⁴ Se side 490.

kærligheden spiller i den evolutionære verdensorden, sådan som det tredimensionale menneske opfatter den. Der kunne skrives en hel afhandling om emnet, og alligevel ville det ikke være udtømt. Men vi kan få megen oplysning ud af at overveje de tre udtryk for kærlighed: kærlighed i personligheden, kærlighed i egoet og kærlighed i monaden. Kærlighed i personligheden udvikler sig gradvis fra kærlighed til sig selv, klar, enkel og helt egoistisk, gennem kærlighed til familie og venner og kærlighed mellem mænd og kvinder, til menneskekærlighed eller gruppebevidsthedens kærlighed som er egoets primære kendetegn. En barmhjertighedens mester elsker sine gruppebrødre, lider sammen med dem og bliver hos dem. Kærlighed i egoet udvikler sig gradvis fra menneskekærlighed til universel kærlighed – en [side 562] tilstand der ikke alene udtrykker kærlighed til menneskeheden, men også til devaevolutionerne i deres helhed og alle former for guddommeligt manifestation. Kærlighed i personligheden er kærlighed i de 3 verdener, kærlighed i egoet er kærlighed i solsystemet med alt, hvad det indeholder, mens kærlighed i monaden til en vis grad er kosmisk og omfatter meget, som er uden for solsystemet.

Betegnelsen »kærlighedsloven« er, når alt kommer til alt, for generel til at blive brugt om en lov, der styrer et enkelt plan, men da den illustrerer den idé, vi har brug for, må vi indtil videre lade os nøje med den. Kærlighedsloven er i virkeligheden hele systemets lov, som den kommer til udtryk på alle planerne. Kærlighed var motivet til og drivkraften bag manifestationen, og det er kærlighed, der sørger for, at alt sker i ordnet rækkefølge. Kærlighed fører alting tilbage til Faderens bryst, og kærlighed gør i sidste instans alt, hvad der findes, fuldkomment. Det er kærlighed, som bygger de former, der midlertidigt huser det skjulte indre liv, og det er kærlighed, som er årsag til, at disse former nedbrydes og tilintetgøres, så livet kan komme videre. Kærlighed manifesterer sig på hvert plan som den drift, der driver den evolutionære monade frem mod sit mål, og kærlighed er nøglen til devariget og årsagen til, at de to riger i sidste instans smelter sam-

men i den guddommelige hermafrodit. Kærlighed arbejder gennem de konkrete stråler med bygningen af systemet og rejsningen af den struktur, som værner om ånden, og kærlighed arbejder gennem de abstrakte stråler med stimuleringen og udviklingen af denne iboende guddommelighed. Kærlighed udtrykker gennem de konkrete stråler de guddommelige aspekter, der udgør *personaen* (masken), som skjuler det ene selv. Kærlighed udtrykker gennem de abstrakte stråler de guddommelige egenskaber og udvikler det indre gudsrige til fuldkommenhed. Kærlighed i de konkrete stråler fører til okkultismens vej. Kærlighed i de abstrakte stråler fører til mystikerens vej. Kærlighed former hylstret og indgyder livet. Kærlighed driver den logiske vibration frem i en mægtig bølge, der fører alle ting med sig og manifesterer dem i fuldendt form. [side 563]

I det første system var aktivitet, begær efter manifestation og *bevægelsesimpuls* grundtonen. Denne aktivitet havde nogle permanente virkninger og dannede på den måde kernen til det nuværende system. Ordnet aktivitet er grundlaget for dette system, den ordnede kærligheds system, og fører til det tredje system, hvor ordnet aktivitet, tilskyndet af ordnet kærlighed, resulterer i ordnet kærlig kraft.

Den 6. eller hengivenhedens stråle og den 6. lov, kærlighedsloven, er nært forbundet med hinanden, og på det 6. plan har denne lov sin magtfulde manifestation i den lavere triade, personligheden. De følelser, vi kalder personlig kærlighed, har deres oprindelse på astralplanet, begærenes hjemsted. I den laveste mennesketype viser denne kærlighed sig som dyrisk lidenskab, men efterhånden som evolutionen skrider frem, giver den sig udtryk i en gradvis udvidelse af kærlighedsevnen gennem faserne: kærlighed til ægtefælle, kærlighed til familie, kærlighed til venner og bekendte, og kærlighed til de samlede omgivelser. Patriotisme afløses efterhånden af kærlighed til menneskeheden, ofte personificeret i en af de store. Astralplanet er på nuværende tidspunkt det vigtigste for os, for det er det ukontrollerede begær, der er forskel-

len på personlighedens og egoets bevidsthed.⁸⁵

I det 6. planetsystem, venussystemet, ses dette tydeligt – det er kærlighedssystemet. Set fra ét synspunkt er venussystemet det 2. og fra et andet det 6. Det afhænger af, om vi tæller fra omkredsen til centret eller omvendt. [side 564]

Det er hjemsted for den 6. stråles planetariske logos. Det kan lyde som en selvmodsigtelse, men er det i virkeligheden ikke. Vi må huske de gensidige påvirkninger, de gradvise omskiftelser og forandringer, der hele tiden finder sted på alle strålerne. På samme måde er jordkæden den 3. set fra ét synspunkt, og den 5. set fra et andet.

I hvert planetsystems 6. kæde har den 6. lov og 6. stråle meget stor betydning, mens den 7. altid er en syntesekæde – kærlighed og aktivitet i fuldendt balance. Det samme sker i 6. runde. I den 6. runde af jordsystemets nuværende kæde vil den 6. lov komme til udtryk med stor klarhed og kraft i form af broderskabets kærlighed, en kærlighed der er forædlet og overført fra det astrale til det buddhiske plan. I den 6. rodrace og 6. underrace vil der ske noget tilsvarende. Af den 5. rodraces og 5. underraces nedbrudte form – bygget under indflydelse af den 5. eller konkrete videns stråle og ved hjælp af den 5. lov, fikseringsloven – vil den 6. eller broderlige kærligheds underrace spire frem – en kærlighed der viser sig i erkendelsen af det ene liv, som ligger latent i alle Guds sønner.

7. Offerets og dødens lov. Denne lov knytter sig til den 3.

---

⁸⁵ Hvorfor har vi midtersystemets devaer (dvs. de, der er forbundet med det nuværende system, buddhi og kama-manas) med i vores behandling af tankeformer? Af to grunde: For det første fordi alt, hvad der er i solsystemet, blot er substans belivet fra det kosmiske mental- og astralplan og opbygget til former i henhold til elektricitetens love. Alt, hvad der kan opfattes, er blot former besjælet af idéer. For det andet fordi mennesket gennem kendskab til de skabende processer i systemet med tiden selv lærer at blive en skaber. Det kan vi illustrere ved at gøre opmærksom på, at en af hovedfunktionerne af den teosofiske bevægelse i alle dens mange forgreninger er at opbygge en form, som til sin tid kan blive besjælet af broderskabets idé.

lov, opløsningsloven, idet den følger den forbindelse, der altid er mellem det atmiske og fysiske plan. Opløsningsloven styrer nedbrydningen af former i de 5 lavere verdener, og dødens lov har en lignende funktion i de 3 verdener. Den er underlagt den 3. lov. Offerets lov er dødens lov i de finere legemer, mens det, vi kalder død, er noget tilsvarende i det fysiske legeme. Denne lov styrer den gradvise opløsning af konkrete former og deres ofring til fordel for det evolutionære liv, og den er i sin manifestation nært forbundet med den 7. stråle. Det er stort set den stråle, som kontrollerer, manipulerer, geometriserer og behersker formsiden, for den styrer naturens elementale kræfter. Det fysiske plan er det mest konkrete eksempel på *formsiden*. Det holder det guddommelige liv fanget eller indespærret i sin mest kompakte form, og det arbejder på nuværende tidspunkt sammen med den 7. lov. På en gådefuld måde er denne lov det modsatte af den første lov, vibrationsloven. Det er Vulcan og Neptun i opposition til hinanden, hvilket endnu er næsten ufatteligt for os. Når alt kommer til alt, er det fysiske plans kompakte [side 565] udtryksmåde en form for syntese, mens det højeste plans mere subtile udtryksmåde blot er en enhed eller syntese af en finere art. Den ene er stoffets syntese og den anden livets syntese.

Denne lov styrer den 7. kæde i hvert planetsystem. Når en kæde har nået det bedst mulige udtryk i systemet, bliver den underlagt dødens lov, og formørkelse og opløsning sætter ind. På samme måde er det den lov, der sørger for den kosmiske pralaya ved afslutningen af et system. Den nedbryder den kosmiske Kristus' kors og lægger Kristi legeme i graven for en periode.

Mutationsprincippet. Her ved afslutningen af disse oplysninger om lovene er det nødvendigt, at vi alle forstår faren ved at blive dogmatiske i disse spørgsmål og risikoen ved at give klare og faste regler. Meget vil stadig være uafklaret og rejse spørgsmål i vores sind, men endnu er det umuligt at forstå det. Indtil vi har udviklet det firdimensionale syn, vil

det næppe være muligt for os at gøre mere end at få en flygtig opfattelse af, hvor komplicerede de indbyrdes forbindelser i systemet er. Vi kan kun prøve intellektuelt at forstå det faktum, at strålerne, systemerne, planeterne, kæderne, runderne, racerne og lovene udgør en enhed. Set fra menneskets synspunkt er forvirringen så total og nøglen til problemerne så godt gemt, at den ikke er til nogen nytte, og alligevel, set fra det logoiske synspunkt bevæger det hele sig harmonisk og med geometrisk præcision. Hvis jeg skal give et billede af det komplekse arrangement, vil jeg sige, at strålerne cirkulerer, og at karmaloven styrer deres indbyrdes forbindelser. For eksempel kan 1. stråle strømme gennem et planetsystem (hvis den er systemets primære stråle), sådan at dens 1. understråle manifesterer sig i en kæde, 2. understråle i en runde, 3. i en verdensperiode, 4. i en rodrace, 5. i en underrace og 6. i en delrace. Jeg nævner det kun som en illustration og ikke en tilstand, der er manifesteret for øjeblikket. Det giver os en idé om processens enorme omfang og vidunderlige skønhed. Det er umuligt for os, der farer af sted på en eller anden stråle, at visualisere eller på anden måde opfatte denne skønhed, og alligevel er det storslåede mønster [side 566] tydeligt for dem, der er på de højere planer og har et bredere udsyn.

Kompleksiteten forøges meget for os, fordi vi endnu ikke forstår det princip, der styrer denne mutation. Selv det mest avancerede menneskelige sind i de 3 verdener kan ikke gøre andet end at prøve at få en fornemmelse af dette princip. Med mutation mener jeg det faktum, at der er en konstant forandring og rokering, en endeløs sammenvævning og sammenkædning og en uophørlig ebbe og flod i det dramatiske samspil mellem de kræfter, der står for åndens og stoffets syntese. Set fra tidens synspunkt, som er det synspunkt, der er mest naturligt for os, skifter strålerne og planerne hele tiden betydning. Men vi kan være sikre på, at der er et grundlæggende princip, som styrer alle Logos' aktiviteter i systemet, og ved at prøve at opdage det fundamentale princip, vores eget mikrokosmiske liv hviler på, kan vi måske opdage aspekter af dette

iboende logoiske princip. Dette åbner et mægtigt perspektiv for vores blik, og selvom det understreger emnets kompleksitet, viser det også den guddommelige storhed af systemet med dets mange komplicerede detaljer. Grunden til, at den 4. er en primær runde, er, at der i denne runde skete to ting: tankesindets gnist blev indpodet, og døren fra dyre- til menneskeriget blev åbnet. Senere blev der også åbnet en anden dør: døren fra menneskeriget til det åndelige rige, og igen af to grunde. Den 5. runde er en primær runde, fordi den markerer et punkt i evolutionen, hvor de, der vil nå målet, og de, der ikke vil, bliver delt i to skarpt adskilte grupper. Den 7. er en primær runde, fordi den vil markere sammensmeltningen af de to evolutioner, menneske- og devaevolutionen.

Ud fra analogiloven kan vi bestemme, hvilke rodracer som er primære. I den 3. rodrace kom den 3. udstrømning, kontakten mellem og sammensmeltningen af den åndelige triade og den lavere firfoldighed. Den 5. rodrace markerer et punkt, hvor højere og lavere manas nærmer sig hinanden, og hvor det konkrete tankesind når sin maksimale udvikling i denne runde og giver plads for intuitionen fra oven. Her er der igen to grunde. Den 7. rodrace udtrykker også en dobbelt egenskab, kærlighed i aktivitet, grundlaget for det 3. eller kraftviljesystemet. [side 567]

De 3 stråler, som er primære, er ligeledes tosidede og giver dermed sig selv. De er på nuværende tidspunkt de 3 aspekters udtryksmåde og formidles af de respektive logoi, der manipulerer verdenssituationen gennem de 3 departementer, hvis ledere på vores planet er herren Maitreya, manuen og mahachohanen. Det er også klart, hvilke 3 planer som er de primære. På det 2. plan har vi kærlighedsmonadernes hjem, på det 5. plan finder vi deres afspejling, de reinkarnerende egoer, og på det fysiske plan har vi åndens liv i sin mest kompakte form.

Dette mutationsprincip styrer alle aspekter af analogiloven, og der kan siges nogle oplysende ting om systemet og dets bestanddele, hvis vi husker, at de kun gælder *på nuværende*

tidspunkt. Lad mig igen illustrere: Vi har fået at vide, at de 3 primære stråler *på dette tidspunkt* er den 1., 2. og 7. stråle. Men senere vil de stråler, som nu er dominerende, blive underordnede og andre tage deres plads, selvom den 2. stråle i sin egenskab af syntesestråle altid vil være en primær stråle i dette solsystem. Måske kan vi her få et vink om dette store princip, selvom vi skal være forsigtige med at drage alt for spidsfindige konklusioner af det. I dette system vil de primære stråler altid være de tosidede stråler, de negative-positive eller maskuline-feminine stråler, fordi hele systemet er tosidet. De primære stråler i det 3. system vil være dem, der manifesterer sig tredobbelt.

Følgende oversigt kan være interessant, hvis vi er opmærksomme på, at den er relativ og rummer oplysninger, som vedrører den nuværende periode, men at der senere kan ske ændringer og rokeringer:

7 stråler.....	primære 1-2-7.	4 sekundære der samles i den 5.
7 principper.....	3 primære.	Monade, ego og personlighed som på forskellige stadier samler de 4 sekundære. [side 568]
7 kæder.....	primære 1-4-7.	
7 planer.....	primære 2-5-7.	
7 manvantaraer.....	primære 3-4-7.	
7 runder.....	primære 4-5-7.	
7 rodracer.....	primære 3-5-7.	
7 underracer.....	primære 1-5-6.	
7 indvielser.....	primære 1-4-5.	Set fra menneskets synspunkt, og 1-5-7 set fra et højere synspunkt.

II. TANKEELEMENTALER OG -DEVAER

1. Ildens herre, Agni.

a. Agni og Sollogos.

I første del af denne afhandling beskæftigede vi os i store træk med systemets indre ild, både makrokosmisk og mikrokosmisk. I denne anden del beskæftiger vi os med tankesindets ild. Sammen med de ni indledende spørgsmål udgør denne del afhandlingens hovedindhold. Her har vi allerede behandlet sindets natur og funktion samt den egoiske stråle. Derudover har vi delvis behandlet formsiden af tanken, dens stoflige manifestation og substans.

Nu vil vi beskæftige os med *ildens hersker, AGNI*, og i den forbindelse studere den styrkende vitalitet, det besjælende liv og den ild, der driver alle former fremad og skaber deres aktivitet og organisation. Nærmere overvejelser vil vise, at det, vi beskæftiger os med, er »livet og livene«, ^{86 87} som det

---

⁸⁶ *Livet og livene*. H.P.B. siger i *Den hemmelige lære*: »At okkultismen ikke anerkender forestillingen om noget uorganisk i kosmos. Det af videnskaben anvendte udtryk 'uorganisk stof' betyder simpelthen, at det latente liv, der slumrer i det såkaldte 'træge stofs' molekyler, ikke kan erkendes. Alt er liv, og hvert eneste atom selv i mineralstøv er et liv, selv om det ligger udenfor vor opfattelsesevne...« – H.L. 1, 280.

»Overalt, hvor der findes et atom, en stofpartikel eller et molekyle, selv i den mest luftformige tilstand, er der liv, hvor latent og ubevidst det så end måtte være.« – H.L. 1, 287.

⁸⁷ *Livet og livene*.

1. Alt lever og er bevidst, men alt liv og al bevidsthed er ikke ligesom menneskets – H.L. 1, 104.
  - a. Liv er den ene form for eksistens, der manifesterer sig i stof.
  - b. Stof er redskabet for manifestationen af sjæl.
  - c. Sjæl er redskabet for manifestationen af ånd.

hedder [side 569] i *Den hemmelige lære*, Agni, ildens herre, skaberen, opretholderen og ødelæggeren og de 49 ildformer, han manifesterer sig gennem. Vi beskæftiger os med selve solilden, tankens essens, det sammenhængende liv i alle former, bevidstheden i dens udviklingsaspekt, eller Agni, summen af alle guderne. Han er Vishnu eller Solen i al sin pragt, blandingen og sammensmeltningen af stoffets og sindets ild. Han er intelligensen, der pulserer i hvert atom, og tanken som driver systemet. Han er substansens ild og ildens substans, flammen og det flammen ødelægger.

De, der læser *Den hemmelige lære* overfladisk, er tilbøjelige til kun at betragte ham som stoffets ild og lægger ikke mærke [side 570] til, at han er summen af to former for ild – og det fremgår umiddelbart, når de opdager, at Agni er mentalplanets herre.⁸⁸ Han er solsystemets besjælende liv, og det

---

Derfor arbejder 1., 2. og 3. logos sammen. Illustration:

- a. 3. logos' liv animerer stofatomer.
  - b. 2. logos' liv animerer former eller samlinger af atomer.
  - c. 1. logos' liv animerer samlinger af former.
2. Det ene liv skaber en syntese af de 3. Lad os udarbejde dette i makrokosmos og mikrokosmos:
- a. Fohat, prana, elektricitet eller magnetisk væske er alle betegnelser, der bruges om det ene animerende liv.
  - b. Mikrokosmos animeres og belives af prana, og dets handlinger styres af den iboende tænker.
  - c. Makrokosmos animeres og belives af fohat. Dets handlinger styres af den besjælende intelligens, vi kalder Logos.

⁸⁸ »Agni er kilden til alt, hvad der giver lys og varme. Derfor har Agni forskellige skikkelser, men 'uanset hvilke andre former for ild, der måtte være, er de blot forgreninger af Agni den udødelige' (Rig Veda, L, 59, D). Agni deles primært i 3 dele. 'Agni', siger Vishnu Puranaen, 'har tre sønner: Suchi, Pavamana og Pavaka' (I, X). Suchi betyder saura eller solild, Pavamana betyder nirmathana, ild frembragt ved friktion som f.eks. friktionen mellem to stykker træ, og Pavaka betyder vaidyuta eller himlens ild, dvs. lynild eller elektrisk ild.

liv er Guds liv, Logos' energi og manifestationen af den stråleglans, der skjuler den centrale sol. Først når man opfatter ham som fohat, stoffets energi, som visdom, egoets natur og motivering, og som deres grundlæggende enhed, kan man få en forestilling om hans natur eller væsen. Han er ikke Sollogos på det kosmiske mentalplan, for Logos' egoiske bevidsthed er mere end hans fysiske manifestation, men *Agni er den del af det logoiske ego, som er projiceret ned i dets fysiske redskab. Han er den logoiske personligheds liv, med alt hvad dette udtryk indebærer.* Han er for Sollogos på sit eget plan, hvad et menneskes samlede personlighed er for dets ego i kausallegemet. Det er et meget vigtigt punkt at forstå, og hvis den studerende mediterer over det, vil det give ham megen oplysning. Det er Agnis liv, der samler og blander Logos' trefoldige natur, når den er fysisk inkarneret. Det er hans sammenhængskraft, som gør den [side 571] tredobbelte logoiske personlighed til en enhed, men mennesket kan kun danne sig et indtryk af hans grundlæggende natur ved at studere Logos' fysiske redskab, og det er det, der gør det så svært. Det kan kun forstå ham ved at betragte hans psykiske udstråling, som den kan fornemmes, når man går tilbage gennem racernes historie. Menneskets personlighed afslører sin natur, efterhånden som tilværelsen skrider frem. Dets psykiske karakter folder sig ud med årene, og når det forlader

---

I forbifarten kan jeg sige, at kilden til disse 3 former for ild er de 3 primære væsener, der omtales i vedaen, nemlig Surya, solen, som repræsenterer solild, Indra (og somme tider Vayu), den gud der fremkalder regn og repræsenterer himmelhvælvningens ild, og Agni som repræsenterer den jordiske ild eller ild ved friktion (Nirukta, VII, 4). Og vi må huske, at disse 3 blot er forgreninger af den ene Agni, der igen er en udstrømning fra den allerhøjeste, sådan som det fremgår af den allegoriske beskrivelse, der i Vishnu Puranaen gives af Agni som Brahmas mundfødte søn.

Hvert af disse aspekter af Agni har mange underaspekter. Solild er f.eks. karakteristisk ved forskellige differentieringer, som har relation til de stråler, der udsendes af det store himmellegeme.« – *The Theosophist*, bind VII, s. 196.

inkarnationen omtales det med kvalitative udtryk som godt eller ondt, selvisk eller uselvisk. Det, der bliver tilbage i folks bevidsthed, er virkningen af dets »udstråling« i livet. Kun sådan kan den logoiske personlighed udtrykke sig, og vores kendskab til hans natur er derfor begrænset af, at vi er så tæt på, og handicappet af det faktum, at vi deltager i hans liv og er integrerede dele af hans manifestation.

Det er først, når vi begynder at fungere på det buddhiske plan, at vi på nogen måde kan »leve i den subjektive« side af naturen, og det er først, når vi får større viden om det åndelige liv og for alvor går gennem indvielsesporten ind i det 5. rige, at vi kan opfatte forskellen på det faste fysiske og det vitale legeme. Først når vi bliver polariseret i det kosmiske æterlegeme og ikke længere er fanget i et kompakt stofhylster (for de 3 lavere planer er blot Logos' faste legeme), får vi en dybere forståelse af Logos' psykiske natur, for da står vi i det legeme, som slår bro over kløften mellem Logos' faste fysiske og astrale legeme. Først når det er tilfældet, forstår vi herren Agnis funktion som det kosmiske æterlegemes vitale liv, som de himmelske menneskers vitalitet og deres hylstres aktivitet.

b. Agni og mentalplanet.

Der er et meget vigtigt punkt, jeg gerne vil fremhæve her, nemlig den nære forbindelse mellem Agni, den trefoldige logoiske personligheds samlede livskraft som den kommer til udtryk på mentalplanet (der er så betydningsfuldt for mennesket), og den manifesterende drivkraft eller intelligente vilje, som udgår fra det kosmiske mentalplan. I den forbindelse kan vi udarbejde en række uhyre interessante overensstemmelser, og den [side 572] efterfølgende opstilling er en kortfattet oversigt over de retningslinjer, vi vil følge:

Det 5. kosmiske plan. . . . . Det kosmiske mentalplan.
Det 5. systemiske plan. . . . . Mentalplanet.
Det 5. fysiske underplan. . . . . Det luftformige.

Det 5. princip.	Manas.
Den 5. lov.	Fiksering, konkretiseringsloven.
Den 5. stråle.	Konkret viden.
Den 5. runde.	Den manasiske kulminationsrunde.
Den 5. rodrace.	Den ariske, mental udvikling.
Den 5. underrace.	Den teutonske og angelsaksiske, konkret tankesind.
Den 5. devagrube.	Mentalplanets ilddevaer.
Den 5. manvantara.	3/5 af manasaputraerne når målet.
Det 5. planetsystem.	Den konkrete videnskabs herre.
Den 5. mahamanvantara, (eller det 5. solsystem).	Sollogos tager sin 5. større ind- vielse.
Den 5. kæde.	Primær evolution: ilddevaer.
Det 5. hierarki.	De større bygmestre.
Vibrationer af 5. orden.	Manasiske.

Det vil derfor være klart, at når systemet ses i omvendt orden, og det fysiske plan regnes for det første (hvilket det ofte bliver, når det betragtes som det rent menneskelige evolutionsfelt), kommer det 3. plan, mentalplanet, ind i samme gruppe overensstemmelser, og da må Agni, som energifaktoren i Logos' faste fysiske legeme eller den ild der beliver, varmer og holder alting sammen i hans mest konkrete manifestation, tages i betragtning.

I denne mahamanvantara har 3 af de skabende hierarkier særlig betydning: det 4. eller menneskelige hierarki, og de to devahierarkier, det 5. og 6.

I det større system er det 4. hierarki egentlig det 9., for 5 hierarkier er gået videre og betragtes som rene abstraktioner. [side 573] I dette system beskæftiger vi os med konkretisering og blandingen af form og energi til et sammenhængende hele. I det 9., 10. og 11. hierarki ligger nøglen til Agnis, ildherrens, den samlede systemiske vitalitets natur. Den, der forstår, at disse tal og deres indbyrdes forbindelse repræsenterer *tredeelingen af en enhed i tid og rum*, har fundet en af de nøgler, som kan åbne en dør, der hidtil har været lukket og låst. Det er tallene for realisering, aktivering af iboende evner

og manifestation af potentielle muligheder. Alle udviklingsmulighederne ligger i Agnis belivende kraft og hans evne til at stimulere. Han er selve livet og drivkraften bag evolution, psykisk udvikling og bevidsthed. Det er dette faktum, som gemmer sig i tallene, og ikke stoffets evolution der blot er et resultat af psykiske årsager. Disse tre tal er grundlaget for beregningerne af de egoiske cykler og Vishnus cykler til forskel for det 3. aspekts cykler. De, der studerer okkultismen, har ikke i tilstrækkelig grad forstået det faktum, at objektivitet er et uundgåeligt resultat af et indre bevidst og subjektivt liv. Når det bliver forstået bedre, vil f.eks. fysiske legemer blive rensset, forædlet og forskønnet gennem en videnskabelig udforskning af psykens evolution, egoets udfoldelse og stimuleringen af den egoiske vibration. Man vil studere årsagen og ikke virkningen, og heraf kommer den menneskelige families voksende anerkendelse af psykologi, selvom man indtil videre blot studerer det kama-manasiske legeme og endnu ikke er nået ind til den egoiske bevidsthed. Måneherrerne har haft deres tid. Nu vil Agni, i sin egenskab af livets og energiens solherre, få stigende betydning i menneskelivet.

c. Agni og de 3 former for ild.

Når vi studerer Agnis manifestation i solsystemet, må vi huske, at vi her beskæftiger os med hans grundlæggende natur som *aktiverende ild*. Vi har set, at han er den tredobbelte logoiske personlighed, men i en subjektiv forstand er han den trefoldige logos, og formaspektet er kun sekundært. Måske en opstilling vil afklare dette punkt ([Skema V](#)).

[side 574]

Skema V

AGNI - ILDENS HERRE

<i>Aspekt</i>	<i>Ild</i>	<i>Resultat</i>	<i>Subjektiv manifestation</i>	<i>Energiens oprindelse</i>	<i>Objektiv manifestation</i>
1. Vilje	Elektrisk ild	Åndens aktivitet	Det ene liv Enhed Åndelig Dynamisk Sammenhæng Syntese	Central åndelig sol	Solsystemet (æterisk og fast)
2. Kærlighedsvisdom	Solild	Bevidsthedens aktivitet Egoisme Vitalitet Magnetisme	De 7 himmelske mennesker De 7 stråler De 7 typer tanke-sind	Solens hjerte	De 7 stråler der manifesterer sig gennem de 7 planetsystemer
3. Aktivitet	Ild ved friktion	Aktivitet i stof Atomar vitalitet Energi	De 7 former for ild Akashaen	Den fysiske sol	De 7 planer

[side 575]

Disse 3 aspekter af den ene ild, der viser sig som den skabende, opretholdende og ødelæggende ild, må studeres som elektriske fænomener og i relation til aspekterne: lys-flamme-varme, elektricitet-stråling-bevægelse og viljebegær-handling. Kun sådan kan vi forstå Agnis sande natur. I sin egenskab af logoisk personlighed udtrykker han sig gennem 3 hylstre, der udgør en enhed, og det er derfor, man på nuværende evolutionstrin beskæftiger sig mest med stofaspektet.

Hele systemet er Logos' fysiske hylster og derfor det letteste at opfatte, for endnu er Logos fokuseret i sine kosmiske hylstre og kan kun åbenbare sig gennem dem.

Mennesket vil først blive i stand til at forstå elektricitetens mysterium, når det studerer og opfatter sig selv som en tredobbelt ild, der manifesterer sig i mange aspekter.

MENNESKET, EN ILD

Monadisk ild	Elektrisk ild	Åndelig vilje	Central åndelig sol
Egoisk ild	Solild	Bevidsthed Kærligheds- visdom	Solens hjerte
Personlighedsild	Ild ved friktion	Fysisk menneske	Fysisk sol

MONADEN

Viljesaspekt	Elektrisk ild	Flamme	Åndelig vilje
Kærligheds- visdom	Solild	Lys	Åndelig kærlighed
Aktiv intelligens	Ild ved friktion	Varme	Åndelig intelligens

[side 576]

EGOET

Vilje	Atma	Elektrisk ild	Gnisten Juvelen i lotusen	Bevidst vilje
Kærlighed- visdom	Buddhi	Solild	Strålerne 12-bladet lotus	Bevidst kærlighed
Aktiv intel- ligens	Manas	Ild ved friktion	Substans Permanente atomer	Bevidst aktivitet

PERSONLIGHEDEN

Vilje	Mental- legeme	Elektrisk ild	Lavere sind	Tanke
Kærlighed	Astral- legeme	Solild	Kama	Begær
Aktivitet	Fysisk legeme	Ild ved friktion	Prana	Aktivitet

Her prøver jeg at fremhæve det faktum, at i denne trefoldige manifestation er der en nifoldig udvikling. Vi må altid huske, at 7 er tallet, som styrer udviklingen af stof og formbygning i solsystemet, mens 9 er tallet, der styrer bevidsthedens udvikling i den form, psyken bruger. Det ses i den syvfoldige manifestation af logoisk liv i planetsystemet og den egoiske udviklings nifoldige natur.

Hvis den studerende her erstatter ordene monade, ego og personlighed med Logos' 3 aspekter, og samtidig husker, at alt, hvad han indtil videre kan opfatte eller erkende, er den laveste af de logoiske manifestationer – personligheden – vil det være klart, hvorfor så meget må forblive gådefuldt for selv de højest indviede, og hvorfor selv de færdigudviklede dhyan chohaner ikke kan gennemskue Logos' hemmeligheder uden

for systemet.⁸⁹ [side 577] De kan opfatte meget vedrørende Agni, ildherren, men før de kan kontakte det, han er en udstråling eller afspejling af, er der grænser for, hvad de kan erkende.

Agni er fohat, den tredobbelte energi (fra det logoiske ego) som frembringer solsystemet, Logos' fysiske redskab, og be-liver stofatomerne. Han er grundlaget for evolutionsprocessen eller årsagen til Logos' psykiske udvikling, og han er den vitalitet, som til sidst fremkalder en guddommelig syntese, hvor formen opfylder de subjektive krav og afkastes endeligt efter at være blevet styret og manipuleret bevidst. Det er målet for Logos ligesom for mennesket. Det markerer den endelige befrielse af et menneske, et himmelsk menneske og en sollogos.

Vi kan dele processen i tre perioder:

For det første perioden hvor stoffets ild (Moderens varme) beskytter, nærer og bringer det spæde ego til verden. Det er det helt personlige livs fase, hvor det 3. aspekt dominerer, og mennesket er viklet ind i illusionens slør.

For det andet perioden hvor egoet eller det subjektive liv i formen gennemgår visse udviklingsstadier og bliver mere og mere bevidst. Det er den egoiske udviklings fase, og den fremkaldes af den gradvise blanding og sammensmeltning af de to former for ild. Det er tjenestens og udviklingsvejens liv.

For det tredje perioden hvor den egoiske bevidsthed selv erstattes af åndelig indsigt, og åndens ild blander sig med de to andre ildformer.

I begyndelsen spiller personligheden Moderens eller stof-aspektets rolle over for den indre livskim. Så manifesterer egoet sit liv i det personlige liv og frembringer en udstråling,

---

⁸⁹ I *Den hemmelige lære* siger H.P.B.: »... først da har egoet ... nærmet sig den endnu større gåde, overfor hvilken selv den højeste Dhyan-Chohan må bøje sig i tavshed og uvidenhed – det uudsigelige mysterium, som vedantisterne kalder Parabrahman.« – H.L. 2, 29-30.

»der bliver lysere, til dagen er på sit højeste«. ⁹⁰ Da bliver den indre ånd [side 578] åbenbaret, og det viser sig, hvad mennesket egentlig er. Det kan altså studeres ud fra det kristne synspunkt, og Paulus formulerede blot en okkult sandhed, da han fortalte om Kristus' fødsel i hjertet og det højere livs vækst på bekostning af det lavere. Men man kan også fremstille det i okkulte eller videnskabelige, og ikke mystiske, vendinger ved at tale om belivelsen af de permanente atomer (hylstrenes eller substansens kraftcentre), udfoldningen af den egoiske lotus, åbningen af dens kronblade og den endelige tilsynekomst af juvelen i lotusen.

Alt, hvad der kan siges om mennesket, gælder også Logos, om end i uendelig større målestok. Når mennesket studerer sine stofhylstres love – substansens love – beskæftiger det sig med det ydre menneskes ild eller fohat, som den beliver det logoiske redskab, for dets egne hylstres ild er aspekter af Agni i hans egenskab stoffets ild. Når det studerer bevidsthedens natur og den psykiske udviklings love, beskæftiger det sig med det subjektive menneskes vitalitet eller bevidsthedslivets love og dermed også Agni i hans egenskab af lys eller kold ild, som stråler gennem redskabet. Senere (for tiden er endnu ikke inde), når det begynder at forstå sin monades natur, det åndelige eller grundlæggende liv der udvikler bevidsthed ved hjælp af hylstrene, vil det lære Agni at kende i hans skikkelse af ren elektricitet. Selvom dette endnu ikke er muligt, vil angivelsen af disse forskningslinjer og forståelsen af, hvad der i sidste instans kan opnås, måske alligevel få mennesker til at studere det virkelige og det sande.

2. Ilddevaerne, de større bygmestre.

Jeg har delt deva- og elementalgrupperne i evolutionære og involutionære bygmestre – de der er positiv kraft, og de der er negativ kraft, de bevidste og de blinde arbejdere. Her er det absolut nødvendigt, at den studerende er opmærksom på, at

---

⁹⁰ *Bibelen: Ordsprogenes bog, 4:18.*

vi studerer elektricitetens mysterium og derfor må huske følgende faktorer: [side 579]

a. Indledende bemærkninger.

Elektricitetens mysterium. De større bygmestre er det positive aspekt af substans eller elektriske fænomener, mens de mindre bygmestre er det negative aspekt.

Disse to gruppers aktiviteter repræsenterer to typer kraft, og det er deres vekselvirkning og samspil, som frembringer lys eller det manifesterede solsystem.

Tilsammen udgør de substansen som helhed, den intelligente aktive form, der er bygget med henblik på at være bolig for et centralt subjektivt liv.

De er også summen af pitrierne⁹¹ eller menneskeheden forfædre, hvis vi betragter menneskeheden som selve racen, det 4. rige i naturen, de himmelske mennesker *i fysisk manifestation*. Det må understreges, for det er et meget vigtigt punkt. Devaernes aktiviteter i relation til selvbevidsthed (der er menneskeheden særlige kendetegn) kan bedst studeres i de store sammenhænge og ved at betragte grupper, racer eller livet i hele planetsystemet, manifestationen af et af de himmelske mennesker. Når den studerende bringer sine studier af devaernes arbejde ned til sin egen individuelle tilværelses niveau, er han tilbøjelig til at blive forvirret, fordi han er for identificeret med dem.

De større bygmestre er solpitrierne, mens de mindre bygmestre er måneforfædrene. Her skulle jeg måske forklare den okkulte betydning af ordet »forfader«, som det bruges i den

---

⁹¹ *Månepitrierne.* »De store Chohan'er tilkaldte måneherrerne med de luftige legemer. 'Frembring mennesker' var den ordre, de fik, 'mennesker af eders egen natur. Giv dem deres indre skikkelse. Hun (moder jord) vil opbygge de ydre hylstre (de ydre legemer). Mand-kvinde skal de være, også flammeherrer'.« – H.L. 3, 75.

»De gik hver til det område, som var anvist dem; der var syv, hver på sin lod. Flammeherrerne blev tilbage. De ville ikke drage af sted; de ville ikke skabe.« – H.L. 3, 76.

esoteriske lære. Det betyder egentlig den første livsimpuls. Det er den subjektive aktivitet, som frembringer objektivitet, dvs. de impulser der strømmer ud af et positivt kraftcenter og bringer [side 580] det negative aspekt på linje med kraften og på den måde frembringer en form af en eller anden art. Ordet »forfader« bruges i forbindelse med begge aspekter.

Sollogos er den igangsættende impuls eller Faderen til Sønnen i fysisk inkarnation, et solsystem. Han er summen af pitrierne, som frembringer *form*. Foreningen af Fader (positiv kraft) og Moder (negativ kraft) frembringer den centrale flamme, vi kalder formen, Sønnens manifestationslegeme. *Et himmelsk menneske* har en tilsvarende position i forhold til et planetsystem. Det er den centrale kilde til positivt liv eller positiv kraft, der, når tiden er inde, viser sig som et planetsystem eller en inkarnation af den planetariske logos. På samme måde er *et menneske* det positive liv eller den positive energi som, ved at påvirke negativ kraft, skaber manifestationslegemer, det kan lyse eller skinne igennem.^{92 93 94} [side 581]

---

⁹² Månepitrierne skabte det fysiske menneske. – H.L. 1, 138, 213. De findes i tre store klasser:

1. De mest udviklede. I 1. runde udgør de summen af de 3 riger og opnår en menneskelig form. I 2. og 3. runde er de summen af det, der i sidste instans bliver menneskeligt, og i begyndelsen af 4. runde danner de vores jordmenneskeheds æterlegemer. – H.L. 1, 218-219.
2. De hvis legeme tages af solenglene. – H.L. 1, 218-219.
3. Summen af de 3 riger som de kendes på nuværende tidspunkt.

⁹³ »Jorden skænker mennesket dets legeme, og guderne giver det de fem indre principper ... Ånden er én.« – H.L. 1, 262.

1. Jorden giver det dets faste fysiske legeme.
2. Måneguderne giver det tre lavere principper:
  - a. Æterlegeme.
  - b. Prana.
  - c. Kama-manas.
3. Solguderne giver det to principper:

De mindre bygmestre⁹⁵ er det negative aspekt og drives til aktivitet i gruppeformation af den positive kraft eller gennem de bevidste enheders indvirkning på dem. På nuværende udviklingstrin – i lysperioden – er det vanskeligt for mennesket (før det har udviklet egoisk bevidsthed) at skelne mellem de to typer kraft og arbejde *bevidst* med dem. Lysets adept arbejder med kraft i substans, idet han betragter substans som negativ og okkult set påvirkelig, og det kan han gøre, fordi han (i de 3 verdener) har opnået enhed eller ligevægt og derfor kan afbalancere kræfterne og bruge positive eller negative energier, alt efter hvad der tjener evolutionsplanen bedst. Mørkets broder, der ved at han i sin essens er positiv kraft, arbejder med negativ substans eller de mindre bygmestre med henblik på at nå sine egne mål, og drevet af egoistiske motiver. Lysets brødre samarbejder med det positive aspekt i, og af, alle former – de byggende devaer på evolutionsvejen – med henblik på at realisere det himmelske menneskes hensigter, det himmelske menneske som er planetsystemets samlede fysiske manifestation.

Det fremgår altså, hvor nødvendigt det er at forstå de

-
- d. Lavere tankesind.
  - e. Højere tankesind.

4. Monaden er de to højeste principper tilsammen:

- f. Buddhi.
- g. Atma.

⁹⁴ *Den samlede form.* »Ligesom Gud er 'én, trods de utallige former, han rummer', således er mennesket makrokosmos' mikrokosmos på jorden.« – H.L. 3, 301.

»Alt er sammenfattet i mennesket. Det forener alle former i sig.« – H.L. 3, 301.

»Det jordiske menneskes mysterium er dannet efter det himmelske menneskes mysterium.« – H.L. 3, 301.

»Ethvert organ, der kan være til nytte i dyrelivet, findes som en mulighed hos mennesket – der er mikrokosmos i makrokosmos...« – H.L. 4, 252.

forskellige devagrupperes funktion. Men det er lige så vigtigt, at [side 582] mennesket afholder sig fra at manipulere disse naturkræfter, indtil det »kender« sig selv og sine egne kræfter og helt har udfoldet sin egoiske bevidsthed. Da og først da kan det trygt og sikkert samarbejde med planen på en intelligent måde. Men endnu er det for det almindelige eller endog fremskredne menneske for farligt at prøve og umuligt at gøre.

Lad os nu tilføje nogle få oplysninger, den studerende kan tænke over, før vi begynder på et mere specifikt studium af de 3 primære grupper byggende devaer på de 3 planer i de 3 verdener, som mennesket er mest intimt forbundet med.

De byggende devaer⁹⁶ er det universelle tankesind eller

---

⁹⁵ *Pitrier* – menneskehedens forfædre eller skabere. De findes i 7 klasser, hvoraf 3 er ulegemlige og 4 legemlige. De kaldes normalt månepitrierne eller -forfædrene og må ikke forveksles med solpitrierne eller -englene, der giver mennesket *tankesindet* og skaber egoets eller det højere selvs relativt permanente legeme.

⁹⁶ *Devaer*. »Han ville (1) have delt devaerne i to klasser og kaldt dem 'rupadevaer' og 'arupadevaer', de dhyan chohaner der har form eller er objektive, og de der er formløse eller subjektive, og han ville (2) have gjort det samme med 'menneskeklassen', da der er skaller og 'mararupaer' – dvs. legemer som er dømt til undergang. Disse er:

1. Rupadevaer – dhyan chohaner der har form (tidligere mennesker).
2. Arupadevaer – dhyan chohaner der ingen form har (tidligere mennesker).
3. Pisachaer – ånder (to principper).
4. Mararupaer – dømt til døden (tre principper).
5. Asuraer – elementaler der har menneskelig form (fremtidige mennesker).
6. Dyr – elementaler af anden klasse, dyreelementaler (fremtidige mennesker).
7. Rakshasaer – troldmænds (dæmoner) sjæle eller astrale former, mennesker der har nået den maksimale kundskab inden for den forbudte kunst. Døde eller levende har de så at sige snydt naturen, men det er kun midlertidigt – indtil vores planet går i formørkelse, hvorefter de må blive tilintetgjort, hvad enten de vil eller ej.

Ah-hi. Den logiske plan er indbygget i deres bevidsthed, og [side 583] i deres egenskab af bevidste evolutionskræfter har de en iboende evne til at realisere den i tid og rum.

Ikke alene legemliggør de den guddommelige tanke, men er også det, den manifesterer sig gennem og dens aktiverende kraft. De er i deres inderste væsen bevægelse. De mindre bygmestre er selve stofformen, der aktiveres, og udgør i deres forskellige grupper stoffets substans (idet vi betragter substans som det, der ligger bag stof).

Det er dem, der frembringer den faste masse og giver det abstrakte form. Betegnelserne »rupa«- og »arupa«-devaer er relative,⁹⁷ for de formløse trin og de formløse liv er kun formløse set fra menneskets synspunkt i de 3 verdener. De formløse liv virker i og gennem Logos' æterlegeme bestående af stof fra systemets 4 højere planer. Set fra dette synspunkt er mentalplanet et interessant tilfælde. Dets 3 højere underplaner er positive og centraliserer planets positive kraft. Denne fokusering af det positive påvirker den negative substans på de 4 lavere planer og er årsag til:

- a. Dannelsen af kraftcentre på de kausale trin, dvs. de egoiske grupper i deres forskellige differentieringer.
- b. Konkretiseringen af substans eller bygningen af Logos' faste fysiske legeme.

På solsystemets fysiske plan udspiller der sig en lignende proces med hensyn til menneskets fysiske legeme eller konkrete manifestation. I det tilfælde er det 4. underplan brænd-

---

Det er disse 7 grupper, der udgør de vigtigste kategorier af beboerne i den subjektive verden omkring os.« – *The Mahatma Letters to A. P. Sinnett*, s. 104-105.

⁹⁷ *Rupa* betyder med form eller legeme, og *arupa* uden form eller legeme. Generelt bruges betegnelsen *rupa* om alle former i de 3 verdener, mens betegnelsen *arupa* bruges om former, som væsener manifesterer sig gennem på solsystemets 4 højere planer og de abstrakte trin af mentalplanet.

punktet for positiv kraft. På dette plan findes *menneskets æteriske centre, som i evolutionsprocessen og med hensyn til styring af kraft har samme forhold til dets fysiske legeme, som egogrupperne på mentalplanet har til Logos' faste fysiske legeme. Dette er et dybtgående okkult vink.* [side 584]

I ordene »prana og æterlegemet« (eller livskraft og form) har vi nøglen til mysteriet om sol- og månepitrierne og en hentydning til det fysiske legemes plads i tingenes orden.

Solpitrierne og -devaerne udtrykker bedst deres kraft gennem mennesket, med alt hvad denne betegnelse indebærer. De er kilden til dets selvbevidsthed, og det er deres indvirkning på det negative aspekt, der frembringer det menneskelige ego (i stor målestok, og idet vi betragter dem i deres helhed som en kosmisk kraft). Det er deres indvirkning på det negative aspekt eller moderaspektet, der på kosmiske planer frembringer den selvbevidste enhed, en sollogos, som virker gennem sit fysiske redskab. Set fra det kristne synspunkt er de større bygmestre Helligånden eller den kraft, der overskygger og befrugter stoffet, mens de negative eller mindre bygmestre svarer til Jomfru Maria.

Månepitrierne, eller de der set fra systemets synspunkt er de mindre bygmestre, udtrykker sig bedst i dyreriget. Da de i deres egenskab af igangsættende impuls havde frembragt dyremennesket, havde de opfyldt deres primære funktion, og ligesom Månen (i mindre målestok og kun i forbindelse med et af de himmelske mennesker) er en døende og forsvindende verden, er månepitriernes arbejde, i systemets målestok og altså fordelt over et umådeligt tidsrum, langsomt ved at være til ende, efterhånden som det 3. riges, dyrerigets, magt over menneskeriget erstattes af åndelig kraft. Det, der i systemet svarer til månepitriernes aktivitet, vil okkult dø ud.

Månepitrierne,^{98 99} de væsener som bygger menneskets

---

⁹⁸ Måne- eller barhishadepitrierne har følgende funktioner:

1. De er menneskets forfædre. – H.L. 3, 99.
2. De skaber dets form. – H.L. 3, 93.

månelegeme [side 585] og tilsvarende væsener i de andre naturriger, er Logos' samlede faste fysiske legeme eller det mentale, astrale og fysiske plans substans (det luftformige, flydende og faste legeme der udgør en enhed, hans fysiske redskab til forskel for det æteriske redskab). De er produktet af et tidligere solsystem, og deres aktivitet stammer derfra. Dette system forholder sig til det nuværende som månekæden til vores kæde. Det er derfor, den fysiske krop ikke betragtes som noget princip (hverken for mennesket eller for Sollogos). Det er derfor, den lavere natur betragtes som ond og mennesket må »dræbe sit månelegeme«. ¹ Det onde er det, der kan styres og betvinges, men får lov til at herske. Det positive kan altid manipulere det negative. Når den negative linje følges, den linje som før det, der ikke er noget princip, er vejen med mindst modstand, har vi ondskab.

I det første solsystem blev den negative substans, moder- eller stofaspektet, færdigudviklet. De lavere pitrier dominerede. I det nuværende system ligger kraftaktiviteten i hænderne på solpitrierne eller de større devaer. Ved afslutningen af mahamanvantaraen vil de gennem manipulation af negativ substans have bygget et fuldendt hylster eller udtryksmiddel

-
3. De var i besiddelse af den skabende fysiske ild. – H.L. 3, 93.
  4. De kunne kun ikklæde de menneskelige monader. – H.L. 3, 93.
  5. De kunne ikke danne mennesket i deres billede. – H.L. 3, 93.
  6. De kunne ikke give det tankesind. – H.L. 3, 78.
  7. De bygger dets ydre form. – H.L. 3, 87.
  8. De giver det de lavere principper. – H.L. 3, 87.
- ⁹⁹ Midlertidigt overvinder de ånden. – H.L. 3, 59.
- a. Ånd bliver nedsænket i materielle former.
  - b. Formerne er slagmarken.
  - c. I sidste instans dræber ånden formerne. – H.L. 3, 60.
  - d. Bemærk den esoteriske rækkefølge. – H.L. 3, 83, 87-88, 94, 110-111.

¹ I *Stilhedens Røst* (s. 18, o.a.) forekommer ordene: »Førend denne Sti betrædes, maa Du tilintetgøre dit Maanelegeme, rense dit Sinds Legeme, og gøre dit Hjerte rent.«

for den guddommelige tanke i henhold til planen. De bruger Moderens varme til at nære den guddommelige tankes kim og få den til at sætte frugt. Når spiren er modnet har moderaspektet ikke længere nogen plads, og mennesket er okkult befriet. Denne idé går igen i hele manifestationen, for naturrikerne eller formen (uanset hvilken form det er) nærer spiren til det, der er det næste skridt fremad i evolutionsprocessen og betragtes derfor som moderaspektet. Til sidst afkastes og erstattes dette aspekt. [side 586] F.eks. nærer og opretholder det 3. rige, dyreriget, i de tidlige stadier spiren til det, der en dag vil blive et menneske, og personligheden opretholder det, som en dag vil udvikle sig til et åndeligt menneske.

Det vil derfor være klart for den studerende, hvordan det himmelske menneske, betragtet som en solguddom, et selvbevidst væsen, bearbejder sit negative aspekt med positiv kraft, hvordan det fra logoisk æteriske planer bearbejder de 3 aspekter af det faste fysiske redskab og på den måde modner sit legemes atomer og celler, fostrer selvbevidsthedens spire og puster til ilden, indtil hver enhed bliver helt gruppebevidst og kender sin plads i det samlede legeme. På samme måde bearbejder hvert menneske i de 3 verdener sine legemes bevidste celler, indtil alle atomerne i sidste instans når deres mål. Det himmelske menneske arbejder ifølge sagens natur gennem egoiske grupper og stimulerer dem med positiv kraft, indtil de vågner af deres passive og negative tilstand og bliver livfulde og aktive. Tilsvarende bearbejder mennesket gennem centrene sine hylstre og har i relation til disse mindre liv et karmisk ansvar, som det må leve op til. Det er grundlaget for evolutionsprocessen.

b. Devaernes funktion.

Efter at vi har givet disse grundlæggende oplysninger om devaerne og betragtet dem som substansens samlede energi og selve substansen, kommer vi nu til nogle tekniske aspekter og en mere detaljeret gennemgang af disse kræfter, som de bygger Logos' tankeform, solsystemet. Det vil resultere i en

praktisk viden om:

For det første, hvordan man bygger i mentalt stof og bruger devaerne på det luftformige underplan af det kosmisk fysiske plan.

For det andet, hvordan man kombinerer de to poler i modsætningsparrene og på den måde giver begreber legeme eller form. [side 587]

For det tredje, hvordan den legemliggjorte idé materialiseres på det fysiske plan.

1. Manifestation af de logoiske aspekter. Det kan vi få et indtryk af ved at betragte tilværelsens love og den måde, hvorpå Logos giver sin forestilling form og realiserer sin hensigt eller vilje gennem denne form. På den menneskelige evolutions 3 planer har vi en afspejling af, hvordan Logos' 3 aspekter frembringer manifestation:

Mentalplanet – afspejlingen af 1. aspekt, forestillingens plan, planet hvor Fader-ånd-vilje og Moder-stof-energi forenes. Det er Logos' arbejde, og foreningen frembringer Sønnen, for den guddommelige tanke tager form. Her findes egoets legeme.

Astralplanet – afspejlingen af 2. aspekt, Sønnen. Materialiseringen sker gennem begær, og formen vokser, udvikler sig og bliver bedre egnet.

Det fysiske plan – manifestation. Tankeformen (menneskets eller Logos') kommer til syne. Sønnen fødes på det fysiske plan, tænkerens tanke (guddommelig eller menneskelig) bliver til et væsen, adskilt fra sin oprindelige kilde men alligevel belivet af dens vitalitet.

Set fra menneskets synspunkt bliver alt dette muligt gennem devaernes virksomhed. Det er dem, der legemliggør tanken og giver den dens egen energi, til forskel for den hensigt som vil blive realiseret, efterhånden som formen bliver et egnet udtryksmiddel.

2. *Devakraftsubstans*. Når vi betragter devaerne på solsystemets 7 planer, og især dem der arbejder i de 3 verdener, må vi huske følgende udtalelser:

Den første udtalelse: Det er de devaer, som er det laveste kosmiske plans, det kosmisk fysiske plans tosidede kraftsubstans. [side 588] I de 3 verdener er de den devakraft og -substans,² der udgør Logos' faste fysiske legeme, og derfor er mennesket, når det arbejder på disse planer, begrænset til de devaer, som (set fra højere planer) ikke regnes for en del af Logos' 7 principper, devaer som udgør Logos' luftformige, flydende og faste form, devaer der er konkret ild, vand og jord i deres mest kompakte aspekt, devaer som er de automatiske og underbevidste bygmestre, der udfører arbejdet i Logos' faste fysiske redskab, på samme måde som bygmestrene i menneskets krop arbejder automatisk og ubevidst med at frembringe celler og belive kropsfunktioner. Det er grunden til, at det er farligt for mennesket at røre ved disse kræfter. Det er for tæt på dem, det identificerer sig med dem, og indtil det har udviklet egoisk bevidsthed og helt klart fastslået sit tilhørsforhold til åndsaspektet og ikke substansen, kan det risikere at blive offer for blind kraft og udvikle sig til en fortabt sjæl, hvis det af uvidenhed eller nysgerrighed trænger ind på deres domæne.

Der er nemlig tale om devaer, som stadig er besjælet af det liv og den hensigt, der kendetegnede det 1. solsystems evolution. Dette liv er Guds liv, og denne hensigt er realiseringen af hans vilje, men den er ond set fra vores nuværende synspunkt, fordi den for menneskets vedkommende er erstattet af en anden hensigt og et andet mål. Derfor er identifikation

---

² Solenglene har to sider. »Manas er dual – lunarisk i sin lavere del og solar i sin højere.« – H.L. 4, 50, 206, note 18.

- a. Solaspektet tiltrækkes af buddhi.
- b. Det andet aspekt stiger ned i eller tiltrækkes af det lavere dyr.
- c. Solenglene udgør »sjælen« eller det 2. aspekt.
- d. Den højeste »sjæl« er manas eller tankesindet. – H.L. 4, 50.

med det, der er forbi, et tilbageskridt, og de gamle metoder er for mennesket en tilbagevenden til selvbevidsthedens evolution og fører i sidste instans til tabet af det egoiske princip eller jeg-bevidstheden, som adskiller et menneske (menneskeligt eller himmelsk) fra resten af evolutionen.

Den anden udtalelse: Håbet for devaerne og formaspektet ligger i det faktum, at hvert af det kosmisk fysiske plans underplaner [side 589] kommer under direkte indflydelse af kosmiske kræfter fra de 6 andre kosmiske planer. Alt vedrørende disse kræfter er ukendt og ufatteligt, bortset fra vage og generelle indikationer af at der kommer sådanne strømninger og kræfter fra de kosmiske planer.

Det kosmiske mentalplan. Det manifesterer sig for os i de 3 typer kraft, som findes på det systemiske mentalplan. Disse 3 typer er endnu ikke blevet studeret tilstrækkelig grundigt, men de er:

- a. Den kraft, der strømmer gennem alle de manasiske permanente atomer og dybest set frembringer den manifestation, vi kalder de 3 verdener.
- b. Den kraft, som besjæler de »lotuser«, vi kalder egoiske grupper eller centre – samlinger af kausallegemer.
- c. Den kraft, der beliver de mentale enheder og derfra strømmer videre til alle de andre permanente atomer.

Disse 3 krafttyper vedrører stofaspektet – permanente atomer, kausallegemer og mentale enheder – og influerer derfor direkte på de devaer, som bygger disse former ud af deres egen substans og på den måde realiserer den guddommelige plan. De 3 krafttyper påvirker altså substans, men med en psykisk hensigt, idet de selv bliver styret og aktiveret fra høje planer i overensstemmelse med det guddommelige formål. De udgår fra det kosmiske mentalplans konkrete trin og er derfor den kraft, der strømmer gennem Logos' mentale enhed, det kraftcenter der er brændepunkt for det logoiske mentalleger. De er Agnis kraft i hans 1. aspekt. Han er den ild, som er karakteristisk for det kosmiske mentalplan, og som afspej-

les i det kosmisk fysiske plans luftformige underplan – systemets mentalplan.

Det kosmiske astralplan. Kraften fra dette plan strømmer gennem systemets astralplan, det flydende underplan af det kosmisk fysiske plan, og den er i det store og hele kun delt i to dele, der okkult set legemliggøres af to store devagrupper: [side 590]

For det første de devaer som er astralplanets substans eller kraft, idet vi betragter planet som summen af alt begær, al følelse og sansning. De er altså Logos' fysiske legemes nervecentre eller -bundter, for systemets astralplan udgør nervesystemet i Logos' fysiske legeme. Set fra et fysisk synspunkt er det det legeme eller redskab, som har de kraftigste vibrationer, og som kanaliserer impulser til den del af Logos' fysiske legeme, der svarer til menneskets hjerne. Det kan jeg ikke uddybe nærmere, men de få oplysninger, som er givet her, åbner for store perspektiver og giver nøglen til meget af det, der er pinefuldt i solevolutionen såvel som den menneskelige evolution.

For det andet de devaer der udgør det astrale lys. De er hjælpere for de karmiske herrer, som selv er devavæsener med en ufattelig høj udviklingsgrad, og som i deres egen substans:

1. Optegner.
2. Frembringer virkninger af årsager.
3. Styrer kraft.

Denne devagruppe udgår fra et stort kraftcenter, vi generelt betegner med solen Sirius' navn. Sirisk kama-manas, det kosmiske astralplan og systemets astralplan udgør en tæt sammenknyttet kæde, der er vejen med mindst modstand for en bestemt type negativ kraft.

Det kosmisk fysiske plan. Det er solsystemets og det omgivende rums egen (ydre og indre) kraft. Den kan betragtes som de praniske kræfter, der strømmer gennem det logoiske æterlegeme (vores 4 højere underplaner som er positive i forhold til de 3 lavere), befrugter de 3 lavere planer (en afspejling i substans eller brahmaaspektet af Faderens og Moderens forening) og frembringer den helt konkrete manifestation. Det er derfor, det fysiske redskab har så stor en magt over mennesket i store dele af dets evolution, for denne energitypes *kraft* mærkes ifølge sagens natur stærkere end nogen anden. Det er en devakraft og -substans, der er så tæt på os, at den for alvor bedrager os. Her ligger mayaens mysterium og illusionens hemmelighed. Her er for mennesket det første store stadium af [side 591] kampen for fuld selvbevidsthed og for identifikation med gudsaspektet i stedet for stofaspektet. Her er den okkulte grund til, at mennesket kaldes ved sin faders og ikke sin moders navn. Når det har fået kontrol over det fysiske plans devaessenser, må det lære at beherske det astrale og mentale plans essenser. Når det har gjort det *i sin egen natur* kan det trygt blive en magiker, kontakte og styre devaerne og arbejde sammen med dem i realiseringen af det himmelske menneskes planer. I forståelsen af disse 3 krafttyper vil mennesket finde nøglen til sine centres mysterium.

Her ligger hemmeligheden ved hoved-, hjerte- og halscentrets tone og deres blanding med de lavere centre, så det er det højere centers tone, *der høres*, og det lavere kun skaber harmoni. Oven på naturens tone har Logos lagt en højere tone. Til centrets egentone (som findes gennem udviklingen af det tilsvarende lavere center) må føjes det højere centers dominant, for denne to-toners-akkord er centrets rigtige vibration. Tonen er resultatet af korrekt aktivitet. Det er derfor, menneskets lavere centre (på de tidlige stadier af dets løbbane) er den styrende faktor. Det må lære deres tone at kende og derfra oparbejde de højere centres tone. Da indtager de højere den dominerende plads, mens de lavere kun tjener det formål at give, hvad der okkult kaldes »dybde«. Hvorfor er det sådan? Fordi det er gennem disse toner, at de devagrupper

per, som er centrenes kraft og energi, kontaktes og beherskes (for centrene er centre i substans). Det er gennem deres aktivitet, der styres via centrene, at det fysiske, astrale og mentale stofhylster bygges.

Disse tanker om kraft og hylstrene danner grundlaget for den astrologiske lære, som er en af nøglerne til *Den hemmelige lære*.³ Derfor må vi være opmærksomme på, at i den esoteriske lære repræsenterer devaherrerne Agni, Varuna og Kshiti⁴ [side 592] stofaspektet eller Logos' faste legeme, mens kraftaspektet, der kommer til udtryk i Logos' æterlegeme, kaldes ved navne som Shiva, Surya og Brahma. Og alligevel er de to aspekter ét.

Den tredje udtalelse. Det sidste punkt, jeg vil fremhæve, er, at de 3 lavere planers mange devagrupper har deres polære modsætning i de store devaer på de 3 højere planer.

Guddommeligt plan	1. kosmiske æter	Oprindelig ild	Mentalplan	Ild
Monadisk plan	2. kosmiske æter	Akasha	Astralplan	Astral-lys
Åndeligt eller atmisk plan	3. kosmiske æter	Rumæter	Fysisk plan	Æter

Når de forskellige krafttyper, de legemliggør, forbindes med hinanden, fremstår den konkrete form eller det faste fysiske legeme i tid og rum. Det må studeres omhyggeligt og sam-

³ Der refereres til *den astrologiske nøgle* i H.L. 3, 21.

⁴ *Agni* er ildens gud i vedaerne, den ældste og mest agtede af guderne i Indien. Han er ildens 3 aspekter og dermed den samlede manifestation. Han betragtes også som mentalplanets (det 5. plans) herre, hvis symbol er ild.

Varuna er vandets gud i betydningen rummets vande eller stoffets vande. Han betragtes også som astralplanets (det 6. plans) herre, hvis symbol er vand.

Kshiti er jordens gud i betydningen fast stof og ikke et himmellegeme. Han er det fysiske eller 7. plans gud.

menholdes med det meget interessante faktum, at på systemets 4. plan (den 4. kosmiske æter eller det buddhiske plan) udspiller der sig nogle okkulte begivenheder, som kun kan antydes, fordi deres virkelige betydning er en af indvielses-hemmelighederne. De er et aspekt af Logos' plan og kan kontaktes *direkte* af dem, der har udvidet deres bevidsthed tilstrækkeligt.

Det buddhiske plan, eller den 4. kosmiske æter, er det plan:

- a. Hvor de hellige planeter virker.
- b. Hvor mennesket i sidste instans vil virke, når det er befriet for sit trefoldige lavere hylster.
- c. Hvor den sande betydning af udtrykket »guddommelig hermafrodit« kan erkendes. [side 593]
- d. Hvor livskraft og udvikling er fremherskende.
- e. Hvor mennesket for første gang vil forstå og udnytte sin forbindelse med devaerne.
- f. Hvor de to solsystemers kombinerede evolutionsproces vil bære frugt.
- g. Hvorfra alle planetariske avatarer udgår.
- h. Hvor det himmelske menneske tager den 1. indvielse.
- i. Hvor den sande indre betydning af »solen« opfattes.

Mere kan jeg ikke sige, men et grundigt studium af det, der er givet her, kan afsløre meget af betydning for forståelsen af makrokosmos og mikrokosmos.

c. Devaerne og planerne.

Indledende bemærkninger. Vi har i brede og generelle vendinger behandlet de forskellige krafttyper, som besjæler devasubstans og deres oprindelse. På baggrund af disse grundprincipper kan vi nu studere devavæsenerne og deres forskellige grupper mere detaljeret.

Men her må de studerende huske, at vi i dette afsnit ikke beskæftiger os med de involutionsære bygmestre, der i teoso-

fisk og okkult litteratur kaldes elementalessens. Vi behandler dem, der er på evolutionsbuen og formidler kosmisk kraft, hvor de mindre bygmestre især formidler sol- og månekraft. Solkraft er de forskellige differentieringer af den tredobbelte kosmiske kraft, som den manifesterer sig i solsystemet. Solkraft kan også (med hensyn til menneskets skabende eller byggende evne) kaldes planetarisk kraft, for hvert menneske (hvad enten det er en adept eller et almindeligt menneske) bygger og skaber – bevidst eller ubevidst – sine tankeformer inden for de 3 verdener planetariske sfærer.

Der bliver en hel del opstillinger, for alt, hvad det er klogt og muligt at give på nuværende tidspunkt, er nogle oplysninger, navne og oversigter, der kun kan illustreres ved hjælp af analogiloven. Det er altid denne lov, som er nøglen til en dybere forståelse. Den grundlæggende differentiering i solsystemet er følgende: [side 594]

Agni.	Elektrisk ild, ånd.	Central åndelig sol.	Energi
Surya.	Solild, Vishnu.	Solens hjerte.	Lys
Brahma.	Ild ved friktion.	Synlig fysisk sol.	Fohat

I sin egenskab af *elektrisk ild* manifesterer Logos sig som de 7 aspekter af vilje, åndelig impuls eller hensigt.

I sin egenskab af *solild* manifesterer han sig som de 7 stråler eller bevidstheden, visdommens lys der skinner gennem formen.

I sin egenskab af *ild ved friktion* manifesterer han sig som fohats 7 sønner, de 7 store flammer eller den intelligente substans' aktive varme.

Disse 3 aspekter af ildens gud og Guds ild er den logoiske treenheds 3 væsener, og hvert af dem manifesterer sig igen i 7 andre væsener, der udgør deres samlede manifestation.

Syvfoldig elektrisk ild manifesterer sig som de 7 åndelige væsener eller ånder foran tronen i deres grundlæggende essens, den dynamiske kraft eller vilje der ligger bag al manifestation. På deres eget plan udgør de i én henseende den logoiske »juvel i lotusen« og er derfor ufattelige for vores

intelligens i dette solsystem, idet de ikke åbenbarer sig, før »Sønnen er fuldendt«, eller den logoiske bevidsthed er færdigudviklet. Esoterisk er de »mørkets ånder«.

Syvfoldig solild manifesterer sig som de 7 himmelske mennesker, summen af alt lys, den åndelige sols 7 manifestationsstråler. I tid og rum bliver disse 7 lysstråler til de 9 (de 3 større med den 3. manifesteret som 7) og er derfor de 9 kronblade i det logoiske ego, som det udtrykker sig i sit fysiske redskab. Esoterisk er de »lysets sønner«.

Syvfoldig ild ved friktion manifesterer sig som fohats 7 brødre, de 7 personificeringer af elektricitet eller elektriske fænomener. Det er de 7 planers rajaherrer eller devaer. De er de 7 former for ild eller aktivitetstilstande, bevidsthed udtrykker sig gennem. De er bevidsthedens redskaber og de 7 vibrationer. Esoterisk er de »energiens brødre«.

Derfor er det klart, at den samlede logoiske manifestation i tid og rum er: **[side 595]**

7 ånder. . . . . Syvfoldig vilje.
7 stråler. . . . . Syvfoldig kvalitet eller psyke.
7 devaherrer. . . . . Syvfoldig form.

De sidstnævnte er helt bogstaveligt de 7 spirillaer eller kraftvibrationer i Logos' fysiske permanente atom. Det må vi være opmærksomme på og tænke over. De 7 stråler er Logos' samlede psykiske natur, som den strømmer igennem hans fysiske form – hans 7 egenskaber eller kvaliteter, udtrykket for hans begær- eller kærlighedsnatur. De 7 ånder er hans samlede vilje-til-at-være-aspekt, hele hans manifestations centrale liv, det der får hans form til at bestå og udvikle sig så længe, det logoiske ego søger fysisk inkarnation.

Hvis vi vil føre analogien endnu længere tilbage og drage ligheden mellem mikrokosmisk og makrokosmisk udvikling frem, har vi:

1. De 7 ånder som får deres drivkraft fra:

- a. De lavere trin af det kosmiske mentalplan.
  - b. Den logoiske »juvel i lotusen«.
  - c. Det kosmisk atmiske plan.
2. De 7 himmelske mennesker der befinder sig i kraftlinjen fra:
- a. Det kosmiske astralplan.
  - b. Den logoiske 9-bladede lotus.
  - c. Det kosmisk buddhiske plan (Store Bjørns 7 rishier).
3. Fohats 7 sønner hvis vitale kraft udgår fra:
- a. Det kosmisk fysiske plan.
  - b. De logoiske permanente atomer (i kausallegemet).
  - c. De højere trin af det kosmiske mentalplan.

Alligevel er disse 3 blot udtryk for ét væsen, for bag Logos i fysisk inkarnation findes den logoiske monade, som udtrykker [side 596] sig gennem det logoiske ego og dets afspejling, den logoiske personlighed.

Alle disse åndelige essenser er individuelle, selvbevidste identiteter, og »ildlivene« er virkelige og bevidste vitale væsener. Vi ser altså, at Logos manifesterer sig som en enhed og som 3 i 1, og vi ser den trefoldige enhed dele sig i 7 store liv, der igen rummer alle mindre liv.

Nu kommer vi til en anden bred differentiering:

- a. De 7 former for ild danner de 49 ildformer.
- b. De 7 himmelske mennesker manifesterer sig gennem 49 mindre stråler.
- c. De 7 ånder viser sig som 49 væsener.

Hvad angår det åndelige aspekt betaler det sig ikke at føre tanken videre. Ånden *som sådan* kan vi ikke vide noget om, og det er umuligt at gå længere end til at omtale de 49 solma-

nuer⁵ (idet hvert af de himmelske mennesker udtrykker sig gennem 7 manuer på det fysiske plan). Derfor vil vi i behandlingen af disse abstrakte spørgsmål kun beskæftige os med de 7 lysstråler eller himmelske mennesker og de 7 former for ild.

Hver lysstråle deler sig i 7, hvilket giver de 49 aspekter af Logos' psykiske natur, som den viser sig på det kosmisk fysiske plan, og hver form for ild manifesterer sig som 7 mindre ildformer, hvilket giver de 49 typer ild, H.P.B. henviser til i *Den hemmelige lære*.⁶ De 7 himmelske mennesker manifesterer sig hver især gennem 7 mindre væsener, der udgør de psykiske centre i deres legeme, på samme måde som de selv udgør de 7 centre i det logoiske redskab. Hver af de 7 ildformer eller devaherrer manifesterer sig gennem 7 mindre devaer, der udgør den centrale ild og bevidsthed i underplanernes substans. Det er deres samspil og arbejde, eller manipulationen og opbygningen [side 597] af stof til former ved hjælp af guddommelig tanke eller vilje, vi studerer nu.

De højere ildformer (de 4 højere planers devaherrer) vil jeg ikke beskæftige mig med, for vi har kun glæde af at studere bygningen af tankeformer i de 3 verdener ved hjælp af devaessenser. Disse belives og manipuleres af bygmestrene, dhyan chohanerne, de himmelske mennesker, gennem deres livskraft, deres kendskab til den logoiske vilje eller hensigt og deres psykiske naturs kraft. De er altså beskæftiget med at bygge Logos' fysiske legeme og realisere hans planer i dette legeme for på den måde at opfylde formålet med hans inkarnation. Deres arbejde omfatter imidlertid langt mere end dette, for det ligger primært på kosmiske planer, men det er det kosmisk fysiske legeme, der vedrører os nu og er alt, hvad vi på nogen måde kan forstå. Mennesket i de 3 verdener arbejder med to ting:

---

⁵ *De 49 solmanuer*. De leder racecyklerne i en manvantara eller Brahma's dag. Der er 7 racer i en verdensperiode, og der er 7 verdensperioder.

⁶ Se H.L. 2, 228.

For det første bygningen af sit manifestationslegeme, et tredobbelt legeme.

For det andet skabelsen af tankeformer som det bygger af mentalt stof og beliver med begær, og som det holder inden for sin aura. På den måde opbygger det sit eget lille system.

Både mennesket og det himmelske menneske arbejder i devasubstans. Begge samarbejder med devaerne, begge manifesterer vilje, psykisk kvalitet og intelligent aktivitet i deres virksomhed, men der er en forskel, ikke alene i grad, men også i bevidsthed. Mennesket arbejder normalt ubevidst. De himmelske mennesker arbejder på kosmiske planer og for det meste bevidst. Her ligger et vink med hensyn til vores logos' udviklingstrin.

Spørgsmålet er virkelig vanskeligt, for det er et dunkelt og utilgængeligt område. Men lad os nu forlade disse grundlæggende idéer og beskæftige os mere direkte med de devaer, som umiddelbart angår os, dvs. de tre grupper jeg har skitseret: agnichaitanerne, agnisuryanerne og agnishvattaerne. De arbejder primært med udviklingen af Logos' faste legeme, det luftformige, flydende og faste underplan af det kosmisk fysiske plan eller menneskets 3 verdener, med Logos' magnetiske udstråling [side 598] gennem sit fysiske redskab, og med udstrålingen fra det himmelske menneske, der udtrykker sig gennem vores planet. Og endelig er de beskæftiget med bevidsthedsudviklingen⁷ i de 3 verdener, og især individualiseringen af den menneskelige bevidsthedsenhed og belivelsen af centrene i det himmelske menneskes legeme.

Vores emne er altså nu det fysiske plans ilddevaer, disse store bygmestre som realiserer Logos' hensigter i hans faste fysiske legeme. Lad os gøre vores forestillinger om dette emne så klare som muligt ved at give en opstilling, hvor disse

---

⁷ Måneenglene må nå solenglenes plan. – H.L. 1, 218-219.
De må blive udødelige. – S.D. III, 518-519.
Deres mål er selvbevidsthed. – H.L. 1, 218-219.

devaers status umiddelbart fremgår:

<i>Navn</i>	<i>Kosmisk plan</i>	<i>Systemisk plan</i>	<i>Tilstandsform</i>	<i>Hersker</i>
Agnichaitan	7. kosmisk fysiske underplan	Fysisk plan	Fast	Kshiti
Agnisuryan	6. kosmisk fysiske underplan	Astralplan	Flydende	Varuna
Agnishvatta	5. kosmisk fysiske underplan	Mentalplan	Luftformigt	Agni

Agnichaitanerne er de devaer, der bygger i den logoiske manifestations mest kompakte stof. De virker på det 7. underplan af det kosmisk fysiske plan og frembringer de konkrete former. I vores planetlogos' planetariske legeme bygger de selve Jorden, hans faste form, og i solsystemet er de summen af de aktiviteter og vibrationer, som kommer til udtryk i det, vi kalder »fast stof«.

Det er derfor klart, at de i henhold til loven vil have en særlig stærk virkning på det laveste underplan af systemets fysiske [side 599] plan. Heraf kommer deres esoteriske betegnelse: »den indre eller centrale varmes agnichaitaner«. De udgør den laveste vibration i det kosmisk fysiske redskab.

Agnisuryanerne er bygmestrene på det 6. underplan af det kosmisk fysiske plan, systemets astralplan. Som jeg før har antydnet, repræsenterer de det sympatiske nervesystem i Logos' fysiske legeme, ligesom deres brødre med den 7. vibration repræsenterer det samlede kredsløb eller blodsystem. For den der interesserer sig for den fysiologiske nøgle, ligger der et vink i forholdet mellem de to store devagrupper, som bygger den mest konkrete del af den logoiske manifestation og de to typer blodlegemer, der tilsammen holder kroppen rask. Der er også en analogi i forholdet mellem astralplanets

devaer og den fysiske krops motoriske og sensoriske nerver, men det er ikke noget, jeg vil uddybe nærmere.

Disse devaer er i en meget esoterisk forstand beskæftiget med nervecentre i:

- a. Solsystemet (den fysiske sol),
- b. Planetsystemet (den faste planet),
- c. Menneskets fysiske legeme (den faste krop),

og derfor er de en magtfuld faktor, når mennesket begynder at belive sine centre. Et himmelsk menneskes æteriske centre eller kraftbrændpunkter er i den 4. kosmiske æter eller på det buddhiske plan. Astralplanet er nært knyttet til det buddhiske plan, og når f.eks. vores himmelske menneskes æteriske centre bliver helt aktive, sendes kraften gennem den astrale parallel til den 4. fysiske æter, hvor menneskets centre befinder sig.

Agnishvattaerne er bygmestrene på det 5. eller luftformige underplan af det kosmisk fysiske plan, og i menneskets øjne er det dem, der har størst betydning, for de bygger selve bevidsthedslegemet. Set fra den okkulte fysiologiske psykiske synspunkt har de en nær forbindelse med den fysiske hjerne, tænkerens sæde eller rige, og da alt, hvad vi på nuværende stadium kan vide, må betragtes kama-manasisk, er det klart, at der er så nært et samspil mellem det sympatiske nervesystem og hjernen, at de udgør et organiseret hele. Denne mikrokosmiske [side 600] overensstemmelse er interessant, men i vores studium af devagrupperne vil vi først og fremmest beskæftige os med deres arbejde som systemets og planetens bygmestre og lade den studerende selv finde den menneskelige analogi – det vil være lærerigt for ham. Efter disse generelle betragtninger vil vi nu behandle grupperne én for én.

Agnichaitanerne – det fysiske plans devaer

Disse devaer er den samlede mængde fysisk substans. Som vi ved, er planet delt i to dele:

De 4 æteriske underplaner.
De 3 faste eller konkrete underplaner.

Her har vi en underinddeling af det kosmisk fysiske plans 7. underplan, og den viser at den laveste manifestation er delt i 49 underplaner eller aktivitetstilstande. På grund af deres aktivitet er systemets devaer altså delt i 49 grupper – de 49 ildformer. Agnichaitanerne er også delt i 49 grupper og afspejler på den måde helheden.

1. Rajaherren, Kshiti, det fysiske plans liv.
2. Tre grupper agnichaitaner der er beskæftiget med:
  - A. Den fysiske substans' kraft eller energi, det elektriske aspekt som fremkalder aktivitet.
  - B. Formbygning. De forener negativ og positiv substans og frembringer på den måde alt, hvad der kan ses og røres i den almindelige og eksoteriske betydning.
  - C. Substansens indre varme som nærer og fremkalder formering. De udgør det rene moderaspekt.

Disse 3 grupper er opdelt i 7 grupper, der udgør underplanernes stof, idet vi betragter dette stof som manifestationslegeme for de 7 devaer, planets rajaherre manifesterer sig gennem.

Disse 7 grupper er igen delt i 7, hvilket giver 49 grupper i alt. [side 601]

De 3 grupper fungerer på følgende måde:

Gruppe A virker på det 1. underplan. De er summen af det fysiske plans atomare stof.

Gruppe B virker på det 2., 3. og 4. æteriske underplan. De er disse planers substans og formidler prana til det mest konkrete aspekt af Logos' faste fysiske redskab.

Gruppe C virker på de 3 laveste underplaner. De er essensen af alt, hvad der er håndgribeligt, synligt og objektivt.

Når de studerende undersøger opbygningen af Sollogos' eller

en planetlogos' legeme må de nøje skelne mellem centrene og resten af legemet.

Centrene er forbundet med bevidsthed og består af selvbevidste enheder – de menneskelige monader. Resten af legemet består af devasubstans, og alligevel udgør de to dele en enhed. Derfor er der langt flere deva- end menneskeenheder, og samtidig er devasubstans feminin og negativ, mens menneskehierarkiet er maskulint. Gennem centrenes positive aktivitet påvirkes, opbygges og belives den negative devasubstans. Det gælder i lige høj grad en sollogos, en planetlogos og et menneske.

Der er altså 3 typer kraft, som spiller på eller virker gennem disse devaer:

- a. Den der beliver det 1. eller atomare underplans devaer. Den udgår fra det 1. aspekt af Brahma eller Agni, som er et selvbevidst væsen, den logiske treenheds 3. person og derfor ånd, sjæl og legeme i sin grundlæggende natur.
- b. Den der beliver de formbyggende devagrupper. Den kommer fra Brahmas 2. aspekt og er prana, som udgår fra den fysiske sol og er underlagt tiltrækningsloven.
- c. Den der beliver de 3 laveste devaordener og udgår fra Brahma i hans 3. aspekt. Faste former frembringes altså ved samspillet mellem stoffets egne to kræfter eller aspekter, og alligevel fungerer de tre kræfter som én.

Gruppe C agnichaitaner. Når vi betragter disse grupper agnichaitaner, må vi huske, at det er den manifestation af Logos, [side 602] den eksoteriske videnskab beskæftiger sig med, og at denne videnskab allerede har gjort betydelige fremskridt med hensyn til indsamlingen af viden om gruppe C. Men den mangler endnu at vedkende sig substansens »belivede« natur^{8 9} og på den måde gøre rede for det liv, der

---

⁸ Læren om *substansens »belivede« natur* kaldes teknisk hylozoisme. H.P.B. siger: »Når hylozoismen forstås filosofisk, er den det højeste aspekt af panteismen. Den er det eneste alternativ til en på ødelæggende

besjæler de 3 lavere underplaners substans. Erkendelsen af, at alle former er bygget af intelligente liv, vil komme, når magien på ny begynder at vise sig, og når tilværelsens love bliver forstået bedre. Magi vedrører et større livs manipulation af mindre liv. Når forskeren begynder at arbejde med den bevidsthed, der besjæler substansen (atomar eller elektronisk) og lærer bevidst at styre de former, som er bygget af denne substans, vil han gradvis blive opmærksom på [side 603] det faktum, at der til opbygningen af det, der er synligt, medgår væsener af alle grader og typer. Det vil ikke ske, før viden- skaben helt klart har anerkendt eksistensen af æterisk stof, som *okkultisten opfatter det*, og fundet ud af, at denne æter findes i forskellige vibrationer. Når den æteriske genpart af alt, hvad der findes, har indtaget sin retmæssige plads og betragtes som et aspekt, der har større betydning i tingenes

---

materialistiske ideer baseret, idiotisk arteisme og til monoteisternes endnu mere idiotiske, antropomorfiske forestillinger, mellem hvilke to yderpunkter den står på sin egen helt neutrale grund. Hylozoismen kræver en absolut, guddommelig tanke, som kan gennemtrænge de utallige aktive, skabende kræfter eller 'skabere', de væsener, der sættes i gang af og har deres tilværelse i, fra og gennem denne guddommelige tanke... Man ved og tror på, at der findes sådanne aktive 'skabere', fordi de opfattes og anes af det indre menneske i okkultisten«. – H.L. 3, 156.

⁹ Et atom er »en abstraktion, der er gjort til noget virkeligt eksisterende«. – H.L. 2, 220.

- a. Systemets besjælende væsen er Logos.
- b. Et plans besjælende væsen er dets rajaherre som f.eks. Indra, Agni, Varuna eller Kshiti.
- c. En planets besjælende væsen er dens planetariske logos.
- d. Det besjælende væsen i mikrokosmos er en dhyān choḥan.
- e. Det besjælende væsen i kausallegemet er den guddommelige tænker.
- f. Det besjælende væsen i et fysisk atom er et elementalliv.

Der findes ild i alting. – H.L. 1, 166 & 3, 250-251.

- a. Det besjælende væsen er ild. – H.L. 1, 165-166.
- b. Formens stof er gennemtrængt af ild. – H.L. 1, 133.
- c. Det evolutionære tankesind er kosmisk ild. – H.L. 1, 137-138.

orden end det faste redskab, som blot er livets eller vitalitetens legeme, vil videnskabsmandens og okkultistens rolle falde sammen.

H.P.B. har sagt, at det faste fysiske stof ikke er noget princip,¹⁰ men det punkt overses ofte i forbindelse med mennesket og Logos. Dets betydning kan imidlertid ikke understreges for kraftigt, for det indebærer, at fokuseringen eller polariseringen i menneskets tilfælde overføres til æterlegemet, som består af stof fra de 4 højere underplaner af systemets fysiske plan, og i Logos' tilfælde til det kosmisk fysiske plans 4 højere underplaner. Det er et virkelig kompliceret punkt, for det medfører den erkendelse, at set fra okkultistens synspunkt er den laveste vibration, han kan beskæftige sig med, systemets æteriske vibration i dens 4 underordnede vibrationer, og at makrokosmisk er den laveste logoiske vibration, de store adepter beskæftiger sig med, den kosmisk æteriske vibration. De 3 laveste systemiske og kosmiske vibrationer er resultatet af:

Refleksbevægelser fra den negative substans' side, for de 3 lavere er negative i forhold til de 4 højere.

Synkroniske vibrationer i den negative substans, som er overleveret fra et tidligere system og derfor legemliggør Logos' og menneskets *fortidige karma*.

Vibrationer, som gradvis erstattes af en højere tone og derfor okkult udgør »dødslegemet« for både mennesket og Logos.

Det bringer os frem til det punkt, vi gerne vil understrege i forbindelse med denne 3. eller laveste gruppe devaer. De er meget destruktive i relation til mennesket, for de legemliggør [side 604] det forrige systems endelige og derfor meget kraftige vibration – fast stofs bevidste aktivitet. Der er altså en dyb sandhed i den udtalelse, at mennesket er i »elementernes vold«. Det kan fysisk blive brændt eller ødelagt af ild. Det er hjælpeløst over for vulkanudbrud og kan kun beskytte sig

---

¹⁰ Se H.L. 4, 176.

mod ildens hærgen i de indledende faser af denne devaaktivitet. F.eks. er den okkulte betydning af den krig, mennesket fører mod ilddevaerne, meget aktuel for brandvæsenet i enhver by. Ganske vist ligger det langt ude i fremtiden, men der vil givetvis komme en tid, hvor personalet i dette departement bliver udvalgt på grundlag af dets evne til at kontrollere agnichaitanerne, når de manifesterer sig destruktivt, og det vil ikke længere bruge vand (eller tilkalde vanddevaer, der kan neutralisere ilddevaerne) men besværgelsesformularer, som er baseret på en viden om, hvilke lyde der vil aktivere de kræfter, som kan kontrollere de destruktive ildelementer.

Denne 3. devagrube er direkte underlagt manuens departement og de store devaer, der er knyttet til dette departement på denne planet. Det er deres virksomhed, som cyklisk ændrer hele Jordens overflade. Kontinenter hæves og sænkes som følge af vulkansk aktivitet, og på den måde renses verden med ild. I deres eget departement holdes disse agnichaitaner beskæftiget med at bygge mineralformer ved hjælp af ild. De er de lavere regioners alkymister, og gennem kontakt med dem og kendskab til de »ord«, hvormed de styres, vil fremtidens videnskabelige alkymister (jeg bruger dette udtryk i modsætning til fortidens idealistiske alkymister) lære at arbejde med mineraler og de liv, der bor i alle mineralformer.

Hemmeligheden om forvandlingen af uædle metaller til guld vil blive afsløret, når forholdene i verden er sådan, at guld ikke længere er møntfoden, og den frie fremstilling af guld altså ikke fører til en katastrofe, og når videnskabsmænd arbejder med livsaspektet eller det positive elektriske liv og ikke med stof- eller formaspektet.

Vi har set, at den laveste gruppe agnichaitaners arbejde består i at bygge kontinenter med ild, rense med ild i forskellige cykler og frembringe metaller og mineraler. Det er også dem, der passer ilden i kaminen eller den ild, der varmer, opmuntrer [side 605] og skaber gunstige betingelser på en planet, og dermed også i hjemmet. Det er meget vigtigt, for det betyder, at de er forbundet med den centrale grundlæggende ild i Jordens indre, den ild som nærer og varmer alle

naturrigernes fysiske former, og dermed også med kundaliniilden ved roden af rygsøjlen hos det individuelle menneske.

Det ville ikke være klogt af os at uddybe deres funktioner nærmere. Vi må være opmærksomme på, at der er mindre at sige om stofaspektet end om bevidsthed og det hylozoistiske aspekt af manifestationen. Det skyldes, at den eksoteriske videnskab langsomt men sikkert udforsker fænomenernes natur og selv opdager den elektriske manifestations karakter. Det langsomme tempo giver tryghed, og derfor er det endnu ikke hverken klogt eller rigtigt at afsløre disse forskellige kræfters og magters sande natur. Vi kan altså ikke gøre andet end at give nogle brede retningslinjer. Senere, når menneskeheden bliver fokuseret i den højere natur i stedet for den lavere, og når kraften fra de højere planer lettere kan dominere de lavere planers kraft, vil disse liv og bygmestre, deres arbejdsmetoder og væsens love blive kendt. På nuværende tidspunkt ville en sådan viden fremkalde to resultater. For det første ville den give nogle elementaler af samme natur som det fysiske legeme magt over menneskeheden (og til at begynde med en blind og destruktiv magt). Det ville resultere i ødelæggelse af form eller lammelse og sindssyge i stor målestok. For det andet ville den lægge magt i hænderne på nogle venstrehåndsbrødre¹¹ og en række ubevidste magikere (af hvem der er temmelig mange), som udelukkende ville bruge den til egoistiske, onde og materielle formål. Derfor kan der ikke siges mere om fast fysisk stof og dem, der legemliggør det. Endnu udgør agnichaitanerne i den 3. gruppe en trussel mod mennesket og styres kun i [side 606] gruppeformation og i stor målestok af lederen af manuens departement via deres egne herskere – nogle devaer med en udviklingsgrad svarende til 6. indvielse.

---

¹¹ *Venstrehåndsvejen* er den, der følges af den sorte magiker og skygernes brødre. Den består i brugen af naturens kræfter til egoistiske formål. Den er karakteristisk ved en intens egoisme og separatisme og ender i avitchi, den 8. sfære, hjemstedet for fortabte sjæle eller det lavere menneskes skaller, som er blevet adskilt fra deres egoiske eller individuelle livsprincip.

Vores planets okkulte hierarki er primært beskæftiget med udviklingen af selvbevidsthed i mennesket og den intelligente fortolkning af begivenhederne i naturen. Det arbejder sammen med naturens byggekræfter, og hovedformålet med dets bestræbelser er belivelsen og aktivering af centrene i vores planets himmelske menneske og menneskeslægtens individuelle enheder.

Det okkulte hierarki er et stort kraftcenter, en koordination af det himmelske menneskes tre centre: hoved, hjerte og hals. Parallelt med dets aktiviteter i forbindelse med bevidsthed (og primært bevidsthed eller intelligens som den viser sig i det 3. og 4. rige) arbejder et stort hierarki af devaer med udviklingen af den del af det himmelske menneskes legeme, der ikke er omfattet af de aktive centre. Måske en illustration kan give en forestilling om det, jeg gerne vil sige. Det okkulte hierarki er beskæftiget med udfoldningen af den 9-bladede lotus i det himmelske menneske og mennesket (førstnævnte gennem en tilbagevirkning fra det kosmisk fysiske plan til det kosmiske mentalplan), mens det store devahierarki er beskæftiget med de permanente atomer, det egoiske legeme og udviklingen af spirillaerne. Sådan kan den kloge studerende opfatte og forstå funktionen af de laveste smelteovnes agnichaitaner – makrokosmisk og mikrokosmisk.

Gruppe B agnichaitaner. Det er den vigtige gruppe devaer, som i nogle værker kaldes »skyggernes devaer«. De har primært fire funktioner og er grundlaget for bevægelse eller aktivitet på alle planerne, en aktivitet der frembringes af samspillet mellem det negative og positive aspekt af Brahma, den manifesterede Gud.

For det første bygger de alle sansevæsners æterlegeme og primært menneskers æterlegeme.

For det andet formidler de prana.

For det tredje har de den bestemte funktion i evolutionsprocessen at forbinde de 4 naturriger, idet det er dem, der forvandler det lavere og overfører det til det højere. De bygger [side 607] det, som i hvert rige (mineral-, plante-, dyre- og menneskeriget) svarer til antahkaranaen eller broen, der

forbinder det lavere og højere manas og derfor er kanal for overførslen af livet fra det lavere menneskerige til det højere åndelige rige. Man vil opdage, at der mellem de forskellige bevidsthedsstadier (fra det underbevidste gennem det selvbevidste til det overbevidste) er en periode med brobygning, som varetages af bestemte devagrupper på alle planerne. De 3 grupper på det fysiske plan har deres genparter på højere planer, dvs. devaer der udfører et tilsvarende arbejde på disse planer. Det, man skal være opmærksom på, er, at brobygningen mellem stadijerne eller rigerne må ske på følgende betingelser:

- a. Som resultat af en impuls der udgår fra det lavere eller stammer fra det lavers aktive begær efter at omfatte eller kontakte det højere. Det er umådelig vigtigt, for alle fremskridt må være selvfremkaldte og resultatet af en indre aktivitet.
- b. Som resultat af en tilbagevirkning fra det højere stadium eller rige. Den er udtryk for, at det lavers aktivitet har fremkaldt en respons fra det højere. Vi må huske, at alle vibrationer er bølger i levende substans.
- c. Som resultat af en ydre stimulering fra nogle bevidste væsener der er interesseret i evolutionsprocessens forløb.

Disse betingelser er opfyldt i forbindelse med menneskets indvielse og overførsel fra det 4. rige til det åndelige rige. Dets bestræbelser må være selvfremkaldte eller resultatet af dets eget selvbevidste initiativ. De vil blive mødt med en respons fra dets overbevidsthed, det atmiske eller åndelige aspekt, og samspillet mellem de to vil blive yderligere stimuleret af indvielsesritualernes vogtere. Men alle tre virkninger mærkes i ånd-stof. Alt sker i henhold til vibrationsloven, for denne lov er i virkeligheden devasubstansens reaktion på kraft, der udgår fra en bevidst eller ubevidst kilde.

For det fjerde har »skyggernes devaer« mange andre interessante funktioner, men de er så forskelligartede, at det er næsten umuligt at opregne dem. Vi vil kun nævne nogle få

af [side 608] dem, men i den forbindelse må vi huske, at hvad, der siges om devaerne på det fysiske plan, også kan siges om de tilsvarende devaer på andre planer. Det må den studerende selv gøre rede for, men vi beder ham være opmærksom på, at det er evolutionsbuens devaer, vi beskæftiger os med, og at de f.eks. kan deles i følgende klasser:

Klasse 1. De devaer som er beskæftiget med magi. De er særlig modtagelige for de 7 strålers byggevibrationer.

Klasse 2. En gruppe agnichaitaner der manifesterer sig som fysisk elektricitet. Det er en gruppe, der er ved at komme under menneskets kontrol og vil blive mere og mere domineret af det.

Klasse 3. En gruppe som udgør de tre midterste naturrigers (plante-, dyre- og menneskerigets) sundhedsaura, enten kollektivt eller individuelt. Mennesket er ved at komme i kontakt med disse devaer på det medicinske område og begynder så småt at anerkende deres eksistens. En af de store fejl, menneskeslægten har begået, er at give mennesket mineraler som lægemidler. Det har resulteret i en kombination af devasubstanser, der ikke var tilsigtet. Menneskets forhold til de lavere riger, og især dyre- og mineralriget, har fremkaldt en speciel situation i devaverdenen og skabt problemer for devaevolutionen. Brugen af animalske fødemidler (og i mindre grad mineraler som medicin) har fremkaldt en blanding af devasubstanser, hvis vibrationer ikke er afstemt efter hinanden. Planteriget er i en helt anden situation, og en del af dets karma har bestået i at tjene som føde for mennesker. Det har ført til en planlagt forvandling af dette riges liv og dets overførsel til et højere stadium (dyrestadiet), der er dets mål. Forvandlingen af plantelivet sker ifølge sagens natur på det fysiske plan, og derfor er det beregnet til føde. Forvandlingen af dyrets liv og dets overførsel til menneskeriget sker på kama-manasiske planer. Det betyder, at dyr, esoterisk set, ikke er beregnet til føde for mennesker. Det er et argument for vegetarisk levevis, man bør overveje.

Klasse 4. En (for mennesket) meget vigtig klasse æteriske devaer der udgør den substans, dets centre består af. De

indtager denne position af karmiske grunde og er på mange måder [side 609] nogle af de højest udviklede af skyggernes devaer. De er karakteristiske ved deres evne til især at reagere på et bestemt sæt planetariske vibrationer, og dermed sætter de med deres egen essens og i deres specielle sfære mennesket i stand til at reagere på stråleimpulser. Hvert center er under indflydelse af en af planeterne. I dette faktum ligger menneskets mulighed for – igennem sine centre – i sidste instans at komme i forbindelse med den syvfoldige verdenssjæl.

Klasse 5. Her har vi en meget betydningsfuld devagrupper, som er særlig aktiv og esoterisk dominerende i denne runde. Det er de agnichaitaner, der udgør det center, som reagerer på kundalinikraften i dens mange former og udtryk – dvs. rodcentret. I dette center har vi en meget tydelig tilkendegivelse af de to poler, for kundalinicentrets kronblade og den ild eller vitalitet, der beliver dem, er negative og positive i forhold til hinanden. Dette center findes i en eller anden form hos alle sansevæsener og er betingende for:

- a. Bevidsthed i et af dens 7 stadier.
- b. Selvopholdelse.
- c. Videreførelse af arten eller reproduktion på et af planerne.

Her er det interessant at bemærke, at dette center bogstaveligt talt er en firdobbelt udstråling, og at »Helligåndens kors«, det ligearmede kors, er dets symbol. Den 4-bladede lotus er resultatet af evolution. I det første naturrige, mineralriget, som er manifestationsredskab for et bestemt væsen, er dette center en enhed på æteriske trin, for der er kun et kronblad. I planteriget, betragtet som udtryk for et stort væsen, bliver to kronblade aktive. I det tredje rige, dyreriget, har rodcentret tre kronblade, mens det hos mennesket vibrerer på en firfoldig måde. Ved hver indvielse af det store væsen, der manifesterer sig gennem vores planet, folder et af disse kronblade sig ud på æteriske planer, sådan at alle fire var virksomme ved individualiseringen og hans selvbevidste aktivitet blev

bragt helt ned til det fysiske plan. Dette princip blev klart illustreret ved den store indvielse, han tog i 4. runde og 3. rodrace. Forbindelsen mellem [side 610] det 3. og 4. rige og deres frembringelse af de esoteriske 7 er et af de områder, okkultisten kan studere.

Hver gang et af de æteriske centres kronblade begynder at vibrere, eller der fremkaldes en forening i devasubstans, sker der en stimulering på tilsvarende planer i Planetlogos' eller Sollogos' kosmisk æteriske legeme. Der viser sig nogle overensstemmelser i kronbladene hos de forskellige menneskeenheders egoiske lotus og (på kosmiske planer) i det solare og planetariske kausallegeme. I den forbindelse må vi huske, at følgende væsener har et rodcenter med kundaliniild, når de fungerer i et fysisk legeme:

1. En sollogos.
2. En planetlogos.
3. De væsener som er den samlede bevidsthed i hvert af naturriggerne, eller som manifesterer sig gennem dem, ligesom et menneske manifesterer sig gennem sin krop.
4. En kædes herre.
5. En klodes herre.
6. Nogle væsener der udgør bestemte gruppers liv. De er esoteriske, og deres funktion er en af indvielseshemmelighederne.
7. Mennesker.
8. Dyr.

Her kan vi tilføje at i den logoiske manifestation udgør et af planetsystemerne det logoiske legemscenter, som rummer kundalini. Dette system, hvis navn endnu ikke må afsløres, styres i det store og hele af devaer, for her mødes de to devagrupper og beliver Logos' faste fysiske legeme, ligesom kundalini i mennesket på dette stadium beliver dets faste fysiske redskab. Senere, når det 3. primære planetsystem optager de 4 sekundære systemers livsaktivitet i sig, vil denne kundaliniild blive trukket tilbage og forvandlet til det logoi-

ske halscenters aktivitet.

I den planetariske manifestation har en af kæderne en tilsvarende funktion i forbindelse med Planetlogos' evolutionsproces, og det samme gælder en af kloderne i en kæde. Det er [side 611] altså klart, at i denne 4. runde spiller ilden ved roden af rygsøjlen (set fra et esoterisk synspunkt og i relation til Logos og de forskellige logoi og ikke blot mennesket) en dominerende rolle med hensyn til stimuleringen af Logos' firfoldighed eller lavere selv. Her ligger mysteriet om den nuværende ondskab, kilden til de nuværende lidelser og grundlaget for planetarisk erfaring. Den logoiske kundaliniilds stimulering af hans fysiske legeme, systemets 3 lavere planer, kulminerer i denne 4. runde, og centrets 4 kronblade når deres maksimale aktivitet. Her må vi huske, at han er summen af alle manifesterede centre og den samlede kundaliniild i alle naturriggerne. I dette faktum ligger problemet, men også håbet, for vores planet. På nuværende tidspunkt stimulerer vores planetlogos' center, der består af den 4. kosmiske æters (det buddhiske plans) stof, hans lavere firfoldighed, de menneskelige aktiviteter 3 verdener. Det er den vej, kraften strømmer, og ikke før næste runde (når 3/5 af menneskeriget udvikler det buddhiske redskab) vil han nå ligevægtspunktet og føre slangeilden højere op.

Det er nøglen til meget af det, der sker. Der ligger en anden nøgle til den sørgelige tilstand i verden i dag (og især på det seksuelle område) i det faktum, at de menneskeenheder, som indgår i netop dette center, ofte bliver overstimuleret i denne fase, fordi fysisk vitalitet er vejen med mindst modstand for dem. Eller sagt på en anden måde: De devakræfter, der udgør centret og dets aktivitet, er stadig dominerende, og den kraft, de opnåede i forrige solsystem, er endnu ikke blevet forvandlet til åndelig kraft.

I det ovenstående har vi betragtet nogle få af æternes devaer, men mange er ifølge sagens natur slet ikke blevet berørt. Vi får et indtryk af emnets umådelige omfang, hvis vi husker, at når vi studerer devaerne, beskæftiger vi os med det, som er manifestationens grundlæggende substans eller

ånd-stof, moderaspektet eller det negative aspekt af den guddommelige dualitet, og summen af alt hvad der er. Vi beskæftiger os med den håndgribelige form, idet vi bruger ordet »håndgribeligt« om det, der kan opfattes af bevidstheden i en af dens mange tilstande. Det er derfor klart, at det er helt umuligt at katalogisere devasubstansens mange former og aspekter eller lave en fortegnelse [side 612] over de utallige grupper og klasser. De 3 grupper findes på alle planerne, og de modtager alle kraft. Der er også en analogi mellem de 3 devagrupper på systemets fysiske plan og de tilsvarende grupper på det kosmisk fysiske plan. Ganske kort kan vi sige, at vi har:

Gruppe A.	Adiplanet.	Guddommelig evolution
	Logoisk atomart	
Gruppe B.	Triadens 3 verdener.	Åndelig evolution
	Logoisk æterisk	
Gruppe C.	De 3 verdener.	Menneskelig evolution
	Logoisk fast fysisk	

Denne opstilling rummer meget af interesse for den studerende, for den belyser overensstemmelsen mellem substansens og åndens evolution.

Mere er det ikke tilrådeligt at sige om devaerne i gruppe B. Blot vil vi tilføje nogle få almindelige bemærkninger.

Disse devaer, og især dem i den 4. æter, er så nært forbundet med mennesket, at det i en ikke alt for fjern fremtid vil begynde at opfatte deres eksistens og gradvis lære at kontrollere dem. Denne kontrol vil være resultatet af flere ting, men den vil først blive total, når det kan fungere i den 4. kosmisk æter, dvs. på det buddhiske plan. En af de ting, Hierarkiet på dette stadium prøver at gøre, er at *forsinke* opvækkelsen af menneskeheden til denne erkendelse, for den begivenhed vil kræve mange tilpasninger og kan i begyndelsen få mange tilsyneladende skadelige virkninger. Udviklingen af det fysiske øje er noget, der sker lovmæssigt, og på længere sigt vil hele menneskeracen uundgåeligt lære sig den dobbelte fokusering, som vil sætte mennesket i stand til at se både de

faste og de æteriske former. At det ikke kan på nuværende stadium, skyldes primært mangel på pranisk vitalitet. Det er resultatet af forkert livsførelse og misbrug af fødemidler. Men vore dages generelle tendens til at skabe bedre og renere livsbetingelser, menneskets tilbagevenden til en enklere og sundere levevis, den udbredte stemning for badning, frisk luft og solskin og det større behov for grønsager og nødder vil uundgåeligt resultere i en øget optagelse [side 613] af de praniske væsker. Det vil fremkalde nogle forandringer og forbedringer i de fysiske organer og æterlegemets vitalitet.

Derfor prøver de af os, der kan se noget af planen, at udbrede kendskabet til visdomsreligionen og frem for alt at gøre op med førkrigstidens krystalliserede dogmer. Her må man være opmærksom på, at krigen var en stor okkult begivenhed og førte til vitale forandringer i mange af Hierarkiets planer og arrangementer. Modifikationer er blevet nødvendige, og nogle begivenheder må udsættes, mens andre vil blive fremskyndet. En af de mest dybtgående virkninger af krigen ramte skyggernes devaer, og især dem i den 4. æter. Det æteriske væv, som beskyttede visse grupper i menneske- og dyreriget, blev revet i stykker flere steder, og resultatet af denne katastrofe må afbødes. En anden af krigens virkninger kan ses blandt devaerne i gruppe A, eller de devaer som (i okkult henseende) *er* alle selvbevidste væseners fysiske permanente atom. Den 4. spirilla blev stimuleret kolossalt og dens udvikling fremskyndet i en sådan grad, at nogle af de mindre udviklede mennesker, gennem presset fra de farefulde oplevelser, fik den 4. spirillas aktivitetsniveau bragt frem til og forbi den almindelige menneskeheds niveau. Gennem denne stimulering af den 4. spirilla hos enhederne i det 4. skabende hierarki i den 4. runde, på den 4. klode og i det 4. planetsystem fik evolutionen et mægtigt skub fremad, og på den måde blev et af de store formål med krigen opfyldt. Under krigen i den 4. rodraces periode blev der givet en endnu større stimulering, og resultatet var, at mange, der selv nu ikke ville kunne betrede indvielsesvejen, begyndte på den. En lignende virkning kan forventes i denne tid, og Hie-

rarkiet forbereder sig på at overtage mere arbejde af en ekstraplanetarisk karakter, fordi et forholdsvis stort antal menneskesønner meget snart er til rådighed. Vi må ikke glemme, at denne stimulering af spirillaen påvirker stofaspektet eller devasubstansen. [side 614] Mennesket er bogstavelig talt devasubstans, og en gud, og derfor en ægte afspejling af Sollogos.^{12 13} [side 615]

12

»Således hviler Gud i alt,
fra livets spæde begyndelse
og endelig frem til mennesket –
denne tilværelses højeste mål,
denne sfæres fremskredne liv:
hvis kendetegn hist og her
blev spredt o'er den synlige verden,
før de bad om at blive forbundet;
uklare stumper bestemt til engang
at samles i et underfuldt hele,
ufærdige træk, som igennem tiden
leder en skabning til dog at forme
et punkt, hvor de spredte stråler kan mødes
og løbe sammen i menneskets evner...

Når hele racen er fuldkommengjort,
er alle lige meget menneske,
alting stræbte mod mennesket
og har nu nået deres foreløbige mål:
men i det fuldendte menneske
begynder en stræben mod Gud på ny.
Varsler fortalte om menneskets komme,
så i menneskets selv begynder at spire,
ophøjede forventninger, symboler og typer
af en pragt, som aldrig før er set
i den evige cirkel, livet følger.
For mennesker begynder at bryde deres grænser
og finde nye håb og gøremål,
som snart fortrænger deres glæder og sorger;
de sprænger rammerne for rigtigt og forkert,
snævre begreber, som falmer i lyset
fra den grænseløse tørst efter det gode,
mens freden i dem vokser og vokser.
Sådanne mennesker findes allerede,

Gruppe A agnichaitaner. Vi har set, at på alle planer kan devaerne deles i 3 hovedgrupper, selvom de normalt studeres i 2 grupper med henholdsvis involutions- og evolutionære kraftenheder. I store træk kan de 3 grupper betragtes som:

- a. De devaer, der legemliggør det positive aspekt eller frembringer positive elektriske fænomener.
- b. De, der legemliggør det negative aspekt.
- c. Den gruppe, som i tid og rum er foreningen af de to aspekter og i løbet af evolutionen frembringer den tredje type elektriske fænomener. [side 616]

---

klare og rene færdes de blandt
ufærdige skabninger omkring dem på Jorden.«

– *Paracelsus* af Robert Browning

- ¹³
1. Mennesket er i sin fysiske skal et dyr plus en levende gud. – H.L. 3, 80, 281.
    - a. Mennesket er makrokosmos for dyret, og derfor indeholder det alt, hvad der menes med betegnelsen dyr. – H.L. 3, 172, 178-179.
    - b. Guddommelig bevidsthed modtages fra den levende gud. – H.L. 3, 96.
    - c. Dyret udgør grundlaget og kontrasten til det guddommelige. – H.L. 3, 93-94.
    - d. »Logos' lys skinner frem i det dyriske menneske.« – H.L. 3, 36.
  2. Mennesket er blot Guds tabernakel eller redskab. – H.L. 1, 245, 289 & 3, 312 & S.D. III, 66. Sammenlign H.L. 3, 168, 181-182, note 3-4. Læs *Bibelen: Ordsprogenes bog*, 8. Studér den bibelske beskrivelse af tabernaklet:
    - a. Den ydre forgård med dyreoffer og renselse.
    - b. Det hellige rum med indvielse og tjeneste.
    - c. Det Allerhelligste (*Hebr. 9:3, o.a.*).

Det første svarer til personlighedens liv, det andet til egoets eller det højere selvs liv, og det sidste til monadens eller det guddom-

De kan også grupperes på en anden måde, der bringer dem på linje med manifestationsordenen, som den er givet i den gamle kosmogoni, og det var den, vi fulgte, da vi opregnede agnichaitanggrupperne.

- Gruppe A – Svarer til livets manifestationer på det højeste plan, eller det aspekt der forstås ved betegnelsen Agni.
- Gruppe B – Svarer til vishnu-suryaaspektet.
- Gruppe C – Svarer til Brahma eller Logos' skabende aspekt.

Når vi har gentaget disse punkter, er det fordi, det er vigtigt at have klare og veldefinerede tanker.

Vi har omtalt de to lavere devagrupper. Nu vil vi beskæfti-

---

melige selvs liv.

3. Mennesket indeholder ethvert stof i universet. – H.L. 2, 279-280 & S.D. III, 584.
  - a. Alt i naturen stræber efter at blive menneske. – H.L. 3, 172.
  - b. »Alle den duale, centripetale og centrifugale krafts impulser er rettet mod et eneste punkt – mennesket.« – H.L. 3, 172.
  - c. Mennesket er »opbevaringsstedet«... det forener alle former i sig. – H.L. 3, 301.
  - d. »Ethvert organ, der kan være til nytte i dyrelivet, findes som en mulighed hos mennesket.« – H.L. 4, 252.
4. »Mennesket udvikler sig i retning af at blive en gud og derpå Gud ligesom hvert eneste atom i universet.« – H.L. 1, 200-201. Sammenlign atomet og mikrokosmos, mennesket. – H.L. 1, 216-217, 221. »Hvert atom har syv tilværelsesplan.« – H.L. 1, 192-193.
  - a. Hvert atom er en spire, hvoraf mennesket kan udvikle kundskabens træ (på godt og ondt og derfor med bevidst skelnevne). – H.L. 4, 145-146.
  - b. »Det er det indre, udødelige menneskes åndelige udvikling, der udgør de okkulte videnskabers fundamentale lære.« – S.D. 2, 352.
  - c. I de indviedes sprog er atomer og sjæle synonyme. – H.L. 2, 281.

ge os med gruppe A, som set fra skabelsens og objektivitetens synspunkt er de vigtigste devaer på det fysiske plan, for de er selve stoffets liv og den intelligens, der besjæler alle manifesterede [side 617] former på systemets fysiske plan. De er ikke selvbevidst intelligens men bevidsthed, som okkultisten opfatter den.

Alle de atomare underplaner i solsystemet er nært forbundet med hinanden og udgør en enhed, som egentlig er det kosmisk fysiske plan, sådan som betegnelsen opfattes okkult. De 6 underplaner, de er kilden til, har samme forhold til dem, som de 6 principper har til det 7. Derfor er devaerne i gruppe A underplanernes koncentrerede skabende kraft, oprindelsen til den objektive side af fysisk manifestation og kilden til den skabende logos' 7 udåndinger på det fysiske plan. Men vi må huske, at i hvert planetsystem er den kreative impuls eller vilje systemets planetariske logos, der skaber sit manifestationslegeme (sin faste fysiske planet) i henhold til loven, på samme måde som mennesket skaber sit fysiske legeme, eller Sollogos (i den anden ende af skalaen) skaber sit legeme, et solsystem, i henhold til den samme lov.

Dette har en klar og esoterisk forbindelse med det emne, vi diskuterer, og de grundlæggende forskelle på de himmelske mennesker, der manifesterer sig, kan ses i deres systemer og altså også i den type devaer, de virker igennem, og hvis

-
5. Mennesker... de intelligenser der har opnået en passende ligevægt mellem ånd og stof. – H.L. 1, 155. Læs også H.L. 1, 278-279 & 2, 119 & 3, 184-185.
- a. På den nedadgående bue bliver ånden til stof. – H.L. 2, 347-348.
  - b. Midtvejs i vendepunktet mødes de begge i mennesket. – H.L. 1, 229, 281-282.
  - c. På den opadgående bue gør ånden sig gældende på bekostning af stoffet.
  - d. Det gælder guder og mennesker. Se H.L. 3, 83.
  - e. Mennesket er altså en blanding af ånd og stof. – H.L. 3, 36.
  - f. I mennesket forbinder intelligensen de to. – H.L. 3, 96. Se H.L. 3, 131-132, note 11. Sammenlign H.L. 3, 392.

essens deres form består af.

Det kan også udtrykkes på denne måde: Ligesom hvert menneske har et legeme, som i sin form og sine hovedtræk ligner andre legemer, men som i sin kvalitet og sine personlige [side 618] kendetegn er enestående, bygger hvert himmelsk menneske et legeme af devasubstans eller ånd-stof, der har samme karakter som sine brødre, men som har dets personlige farvning, vibrerer med dets specielle frekvens og er i stand til at udtrykke dets karakteristiske egenskaber. Det sker gennem den type devaessens, det vælger, eller (for nu at formulere det lidt mere okkult) på grund af bestemte devagrupperes respons på dets tone. De legemliggør netop de bestanddele, det har brug for til sit legeme eller system. Det er derfor klart, at devaerne i gruppe A, i deres egenskab af det vi kunne kalde *nøgledevaer*, har primær betydning og set fra vores nuværende synspunkt må forblive abstrakte og esoteriske. Grunden til det fremgår umiddelbart, hvis vi betragter spørgsmålet i lyset af analogiloven og studerer den fundamentalt esoteriske karakter af logosplanet (det 1. plan eller adi). Hvis devaerne i gruppe A kunne opfattes eller endog kontaktes af fremskredne mennesker, ville studiet af deres natur, farvning og tone afsløre vores egen planetlogos' farvning og tone for den uforberedte menneskehed. Denne viden er racen endnu ikke rede til. Man ville også, gennem studiet af loven om aktion og reaktion, kunne afsløre hvilke af de inkarnerende egoer, der er på denne logos' stråle, og slutningerne af denne viden ville føre mennesker ind på farlige områder og lægge magt i hænderne på dem, som endnu ikke er i stand til at bruge den klogt.

Derfor må agnichaitanerne i gruppe A forblive dybt esoteriske, og deres sande natur kan kun afsløres for den store lovs adepter.

Det er altså kun tilladt at give nogle få antydninger, og de vedrører simpelthen menneskets forhold til disse væsener. Dets forbindelse med dem består primært i, at dets fysiske permanente atom oplades direkte af dem, idet atomet er en del af deres grundlæggende natur og har en plads i deres

form. Det vil derfor være klart for enhver studerende, at hvis det lavere menneskes permanente atomer befinder sig inden for den kausale omkreds, må devaerne på de atomare underplaner i de 3 verdener arbejde nært sammen – for der må være enhed i hensigt og plan. [side 619]

Devaerne på det atomare trin af alle planerne i vores planetsystem arbejder i nær kontakt:

- a. Med hinanden, og danner på den måde 7 grupper der er vores planetariske logos' samlede brahmaaspekt.
- b. Med de 7 grupper, som udgør det atomare stof i det planetsystem, der er vores polære modsætning.
- c. Med de tilsvarende grupper i det planetsystem, som er et af punkterne i en systemisk trekant, hvor vores og vores polære modsætnings system er de to andre.
- d. Med tilsvarende grupper i de andre planetsystemer – men i mindre udstrækning.
- e. Med det planetsystem, der svarer til det 1. aspekt eller adiplanet.
- f. Med de devaer, som udgør ånd-stoffet i manifestationen af den af Store Bjørns rishier, der er vores planetlogos' prototype.
- g. Med de devaer, som udgør substansen i et af de esoteriske væsener, der i *Den hemmelige lære* omtales som »de 7 rishiers hustruer« eller de 7 søstre, Plejaderne.¹⁴ En af disse søstre har en nær forbindelse med vores himmelske menneske, og derfor har vi et interessant kosmisk samspil mellem følgende væsener:

1. En af Store Bjørns 7 rishier.
2. En af de 7 søstre, eller en Plejade.
3. Vores planetsystems himmelske menneske.

Dette samspil er trefoldigt og medfører for vores vedkommende netop nu en formidling af livskraft, der strømmer

---

¹⁴ Se H.L. 4, 106-108.

gennem vores planers atomare stof eller devasubstans. Det vil påvirke nogle mennesketyper betydelig mere end andre, alt efter deres stråle og natur, og virkningen består i en belivelse af de permanente atomers spirillaer og centrene. [side 620]

Agnisuryanerne – astralplanets devaer

Her begynder vi på behandlingen af de devagrupper, som er astralplanets substans, agnisuryanerne, og ved at bruge synonyme betegnelser kan vi få en generel opfattelse af deres funktion, før vi inddeler dem i grupper og studerer deres forhold til:

1. De forskellige væsener, der er sjælen i de forskellige riger eller grupper så som dyreriget, menneskeriget, og højere oppe på bevidsthedsskalaen end mennesker – den planetariske logos.
2. Mennesket selv.
3. Planet som helhed.

Vi kan opfatte disse devaer:

For det første som astralplanets substans i dens 7 grader.

For det andet som det aspekt af logoisk manifestation, der svarer til det flydende underplan af systemets fysiske plan.

For det tredje som devaherren Varunas redskab.

For det fjerde som det besjælende liv i den involutionære del af astralplanets stof, vi kalder elementalessens, og som den vitalitet der beliver alle sansevæseners begærelemental. Set fra dette synspunkt er de, især i relation til mennesket, det, der på astralplanet svarer til »skyggernes devaer«, for alle menneskers begærlegeme består af stof fra astralplanets 2., 3. og 4. underplan. Det er et punkt, som bør studeres nøje, for analogien mellem æterlegemet, det pranaredskab der beliver den faste krop, og menneskets astrallegeme og den måde det belives på, er meget oplysende.

For det femte som den samlede stofaktivitet (om end

subjektiv), der frembringer det, som er fysisk håndgribeligt og objektivt. Ligesom solsystemet er en »søn af nødvendighed« eller begær, er altings fysiske legeme produktet af et større eller mindre væsens begær.

Her ville det måske være på sin plads at angive de baner, som energi – hvad enten den er manasisk, pranisk eller astral – følger, når den strømmer ind i systemet, ud på et bestemt [side 621] plan og på den måde finder vej til alle bevidsthedsenheder fra et atom til en sollogos.

Det faste fysiske plan belives via:

- a. Det planetariske æterlegeme.
- b. Mentalplanet, det kosmisk luftformige underplan.
- c. Det atmiske plan, den 3. kosmiske æter.
- d. Adiplanet, den 1. kosmiske æter. Og, som man kan slutte sig til, kommer der (via det logoiske permanente atom) en lignende kraftstrøm ind fra kosmiske planer.

Astralplanet belives via:

- a. Det buddhiske plan, den 4. kosmiske æter.
- b. Det monadiske plan, den 2. kosmiske æter.
- c. Det kosmiske astralplan, og dermed belives hele skabningens hjerte.

Mentalplanet belives via:

- a. Det atmiske plan, den 3. kosmiske æter.
- b. Adiplanet, den 1. kosmiske æter.
- c. Det kosmiske mentalplan, og længere behøver vi ikke gå.

Den opmærksomme studerende vil bemærke, at der fra disse planer strømmer to typer kraft ind i de 3 verdener: for det første en kraft der fører til differentiering som på mentalplanet (den indre adskillelses plan) og det fysiske plan (den konkrete adskillelses plan), og for det andet en kraft der fører

til enhed som på astralplanet og det buddhiske plan, det egentlige samlingsplan. Men vi må huske, at vi beskæftiger os med kraft, der gennemstrømmer eller gennemtrænger devasubstans. Der ligger et vink med hensyn til betydningen i det faktum, at menneskets astrallegeme på nuværende tidspunkt er positivt over for det fysiske plan, negativt over for mentalplanet og positivt over for det buddhiske plan. Efterhånden som evolutionen skrider frem, bliver astrallegemet positivt over for mentalplanet [side 622] og dermed ude af stand til at blive influeret af separative tankestrømme fra dette plan, og negativt over for det buddhiske plan eller modtageligt for planets kræfter. Når astrallegemet har opnået ligevægt, og kræfterne er i balance, formidler det impulser fra det buddhiske plan, den 4. kosmiske æter, via det luftformige plan til det faste fysiske plan. Spørgsmålet vil blive afklaret, hvis tanken studeres i forbindelse med brændingen af planetens æteriske væv. På astralplanet er der ikke nogen deling som den, vi finder på det mentale eller fysiske plan. På begge disse planer har vi en todeling, idet mentalplanet er delt i højere og lavere, rupa og arupa, konkret og abstrakt, mens det fysiske plan er delt i de æteriske og faste underplaner.

Derfor er der en overensstemmelse mellem disse to planer. Hvis vi betragter spørgsmålet uafhængigt af et menneskes bevidsthedstilstande, ligger grunden til denne tydelige deling i udviklingsgraden hos de store devaer, som legemliggør planerne, som besjæler dem og manifesterer sig gennem dem, ligesom et menneske manifesterer sig gennem sit legeme. Varuna, astralplanets herre, har opnået en mere ensartet bevidst kontrol end sine brødre på det mentale og fysiske plan. Han manifesterer sig i forbindelse med et af de himmelske mennesker, der er en større stråles herre. De to andre er forbundet med mindre stråleherrer. Denne oplysning er et tankevækkende vink for de studerende. Men hvis det nu er sådan, kan vi med rette spørge, hvorfor det tilsyneladende manifesterer sig så katastrofalt i forbindelse med mennesket. Det er der flere grunde til. Én af dem er, at den kraft, der strømmer gennem den store devas redskab, astralplanet, er

større end i de to andre tilfælde, og det skyldes dels hans mere fremskredne udviklingstrin, og dels det faktum, at Logos selv er polariseret i sit astrallegeme. En anden grund er, at han har en speciel tilknytning til dyrerigets hersker, og da mennesket endnu ikke har adskilt sig fra eller lært at kontrollere sin dyrenatur, bliver det også påvirket af denne umådelige kraft. Der er andre grunde, som skjuler sig i vores himmelske menneskes karma, men ovenstående må være tilstrækkeligt.

1. Agnisuryanernes funktion. På grund af menneskets astrale polarisering og den rolle, begær og følelse spiller i dets udvikling, [side 623] er astralplanets devaer dem, det især er knyttet til i denne tidsfase. Bevidsthed udvider sig gennem kontakt, intelligent vurdering af det, der kontaktes, og erkendelse af gevinsten ved en bestemt kontakt. Hvad der kontaktes afhænger af den gensidige vibrationsrespons, og derfor har begær (som er længsel efter sansning) og følelse (som er dette begærs refleks) virkelig stor betydning. De sætter hele tiden mennesket i berøring med en eller anden form for devasubstans, uanset om det er klar over det eller ej. Selv når det har nået et relativt højt udviklingstrin, kommer dette stadium til udtryk i den type ikke-selv, det kontakter. Det er først, når det er en indviet, at det nærmer sig og begynder at forstå den grundlæggende enhed, der er kernen i tilværelsen, den universelle sjæl eller det subjektive liv som skjuler sig bag enhver form. Man må aldrig glemme, at stofaspektet findes på alle planer, og at der vil være former, lige indtil Logos overskrider solafgrænsningen og befrier sig for sine nuværende begrænsninger. Af den grund indtager astralplanets devaer en meget betydningsfuld plads i de 3 verdener.

Før betragtede vi agnisuryanerne i fem aspekter, idet vi delte dem i fem grupper. Nu vil vi begrænse os til forholdet mellem selvbevidste enheder som mennesket eller Planetlogos og denne devasubstans. Der er imidlertid stor forskel på mennesket og dets prototype, et himmelsk menneske.

Astralplanet spiller en meget virkelig rolle i menneskets evolution, fordi det har en nær forbindelse med et af dets

principper. Astralt stof og astral vibration er en af de styrende faktorer i langt de fleste menneskers liv. Men for det himmelske menneske svarer astralt stof til den flydende del af menneskets fysiske legeme og er derfor ikke noget princip.

Astralplanet er menneskets primære slagmark og mest intense sanseområde. Indtil videre er mental sansning (esoterisk set) kun en mulighed for det. Astrallegemet er sædet for dets stærkeste vibrationer, og disse vibrationer er en væsentlig årsag til dets fysiske aktiviteter. Selvom mennesket ikke gør sig det klart, er det på nuværende tidspunkt først og fremmest astralplanets devaer, der bestemmer, hvad det gør og siger, og dets (umiddelbare) udviklingsmål består i at befri sig for deres kontrol, så det selv, egoet eller tænkeren, kan blive den dominerende [side 624] faktor. Lad os gøre dette punkt helt klart: de små elementale liv, som udgør følelseslegemet, og den evolutionsdeva, der (gennem vibrationsaffinitet) er forbundet med et menneske og giver det et astrallegeme med en sammenhængende og positiv kraft, har endnu i praksis magten over de fleste. Mennesket gør normalt, hvad dets begær og instinkter tilskynder det til at gøre. Hvis denne evolutionsdeva er af en høj orden (sådan som det er tilfældet hos et højtudviklet menneske), er vibrationen høj og begærene og instinkterne gode og eksoterisk rigtige. Men hvis mennesket ikke desto mindre styres af dem, er det stadig under devaindflydelse og må befri sig for den. Hvis devalivet er af en lav orden, vil mennesket udvise lave og ondartede instinkter og begær af en nedrig kaliber.

Hvis disse bemærkninger opfattes rigtigt, vil man kunne få en vis forståelse af, hvad der menes, når devaevolutionen omtales som en evolution, der er »parallel« med menneskets. I de 3 verdener er de to evolutionslinjer parallelle med hinanden og må bevidsthedsmæssigt ikke blive én. På triadens planer opfattes de som en enhed, der danner den guddommelige hermafrodit eller det himmelske menneske – hvor de selvbevidste menneskeenheder legemliggør guddommens 3 aspekter, mens de bevidste devaenheder legemliggør de guddommelige attributter. De to tilsammen udgør manifestationsle-

met, det himmelske menneskes centre og substans. Det er et stort mysterium, og indtil mennesket kender sin plads i det bevidste hele, er der ingen grund til at gisne om dets betydning. I betragtning af den forbindelse astralplanet har med menneskets samlende aktivitet, og det buddhiske plan har med den bevidste harmoni det prøver at opnå, er det klart, at astrallegemet må studeres grundigt og forstås til bunds. Gennem det vil man få forbindelse med det buddhiske plan, og det vil føre til harmonisk aktivitet på det fysiske plan. I den forbindelse må den studerende være opmærksom på:

- a. Den fysiske sol og dens relation til prana og æterlegemet.
- b. Den subjektive sol og dens forbindelse med astralplanet, det kama-manasiske princip og astrallegemet. [side 625]
- c. Den centrale åndelige sol og dens relation til ånden eller atma i mennesket.¹⁵
- d. Solens hjerte og dets tilknytning til det lavere og højere mentallegeme, en tilknytning som frembringer den specielle manifestation, vi kalder kausallegemet. I den forbindelse må vi huske, at den kraft, der udgår fra Solens hjerte, virker gennem en trekant bestående af venussystemet, Jorden og Solen. At der også er en anden trekant med to planeter er, hvad man kunne forvente i henhold til loven, og trekanterne varierer, alt efter hvilket planetsystem som er involveret.

Den, der studerer esoterisk astronomi og okkulte cykler, vil opdage, at der findes en række uhyre interessante kosmiske trekanter. De har deres oprindelse i den centrale sol i vores gruppe solsystemer. I rækken indgår Plejaderne. Dette faktum vil ikke blive kendt, før det sidste tiår af dette århundrede, og det vil ikke blive anerkendt af videnskaben, før nogle bestemte opdagelser vil bringe forskerne til erkendelse af, at der findes en tredje type elektricitet, som altid afbalancerer de to andre og danner toppunktet i trekanten. Men tiden er endnu

---

¹⁵ H.L. 3, 243-244.

ikke inde.

Alt, hvad der siges her, er udtrykt i relation til devagrupper og devakræfter, som (tilsammen) udgør substansen, der reagerer på disse vibrationer. Okkult udtrykkes det på en bestemt måde, som gør det muligt trygt og sikkert at formidle informationer, der er uforståelige for den udenforstående. Man siger f.eks.: »En trekant bestående af ... og ... og ... gruppe agnisuryaner blev dannet og frembragte, efterhånden som hjulet drejede sig, det tredje«. Det fortæller okkultisten, at med kraftstrømmen fra en bestemt konstellation uden for systemet, gennem et bestemt planetsystem og dermed en planetlogos' astrallegeme, blev der skabt en situation, som fremkaldte tilsynekomsten af det 3. rige i naturen, det sansende og bevidste dyrerige. En tilsvarende sætning udtrykker devaernes forbindelse med menneskets individualisering, men det ville [side 626] være meningsløst at anføre den. Det ovenstående er kun citeret med henblik på tre ting:

1. At illustrere karakteren og omfanget af de kræfter, der strømmer gennem vores system.
2. At vise den nære forbindelse, vi har med devaevolutionen.
3. At fremhæve det faktum, at alle begivenheder fremkaldes af trekantsforbindelser.

Her vil det måske være klogt at indskyde en bemærkning i forbindelse med de lavere planers devaer (dem mennesket især er knyttet til). Generelt deles devaerne i bestemte grupper, som angiver deres placering på bevidsthedsskalaen, og i den forbindelse kan man spørge, hvorfor vi kun beskæftiger os med devagrupperne i de 3 verdener. Okkult set findes disse devaer (den type vi beskæftiger os med) kun i Logos' faste fysiske legeme, idet de er substansen på de 3 lavere underplaner af det kosmisk fysiske plan. Den gamle kommentar siger følgende:

»Ildkuglerne søger ophold på de tre lavere. De fremstår via det femte, men er forenet på yogaplanerne. Når

ildvæsenerne gennemtrænger alt, er der ikke længere det femte, sjette eller syvende, men kun de tre som skinner via det fjerde.«

I relation til vores nuværende studium findes devaerne altså kun i de 3 verdener. Over disse 3 planer har vi de 3 højere planers aspekter, der manifesterer sig gennem det 4. plan. Derfor er de planetariske logois sfærer på det buddhiske plan. De sammenfatter alt, hvad der har udviklet sig gennem den mere kompakte manifestation. Esoterisk set må det kosmisk fysiske plan, hvor hele vores solsystem befinder sig, studeres på to måder:

1. Set fra de himmelske menneskers synspunkt og i relation til de 4 højere eller æteriske planers evolutioner. Om dem ved vi praktisk talt intet før indvielsesfasen, hvor menneskets bevidsthed gradvis overføres til de kosmisk æteriske planer. [side 627]
2. Set fra menneskets synspunkt i de 3 verdener. Mennesket er den afsluttende evolution i disse verdener, ligesom de himmelske mennesker er det i de 4 højere.

I de 3 verdener har vi de parallelle evolutioner – mennesker og devaer i deres mange forskellige grader – hvor menneskeevolutionen naturligvis står os nærmest, selvom de to udvikler sig gennem vekselvirkning med hinanden. I de 4 højere verdener opfatter vi denne dualitet som en enhed og beskæftiger os med de himmelske menneskers samlede evolution. Det ville være uhyre interessant, hvis vi kunne få blot et lille indtryk af det synspunkt, de store devaer, der samarbejder intelligent med evolutionsplanen, har. De udtrykker disse idéer på deres egen måde, idet deres medium er farve, som kan høres, og lyd der kan ses. Mennesket vender denne proces om og ser farver og hører lyde. Her ligger et vink med hensyn til nødvendigheden af symboler, for de er tegn, som formidler en kosmisk sandhed og vejledning, der kan *forstås af de udviklede i begge evolutioner*. Som førnævnt må vi huske:

- a. At mennesket udtrykker guddommelighedens aspekter, mens devaerne udtrykker guddommelighedens attributter.
- b. At mennesket udvikler det indre syn og må lære at se, mens devaerne udvikler den indre hørelse og må lære at høre.
- c. At begge endnu er ufuldkomne, og at resultatet er en ufuldkommen verden.
- d. At mennesket udvikler sig ved hjælp af kontakt og erfaring, dvs. det udvider sig, mens devaerne udvikler sig gennem formindskelsen af kontakt. Begrænsning er loven for dem.
- e. At mennesket stiler mod selvkontrol, mens devaer må udvikle sig ved at blive styret.
- f. At mennesket i sit inderste væsen er kærlighed, den kraft der skaber sammenhæng, mens devaerne i deres inderste væsen er intelligens, den kraft som skaber aktivitet.
- g. At den tredje type kraft, viljen, der afbalancerer elektriske fænomener, må influere lige meget på de to evolutioner, men i den ene vise sig som selvbevidsthed og i den anden som konstruktiv vibration. [side 628]

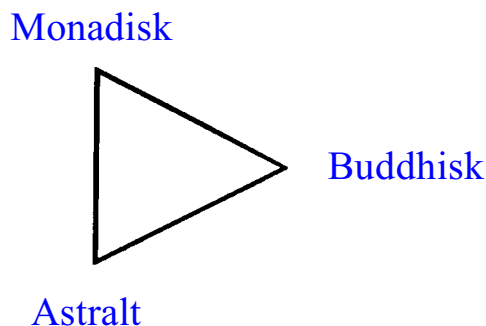
I det himmelske menneske er disse to store aspekter af guddommeligheden ligeligt fordelt, og i løbet af mahamanvantaraen bliver de ufuldkomne guder fuldkomne. Disse brede og generelle distinktioner er fremhævet, fordi de kaster lys på menneskets forhold til devaerne.

Selvom det fysiske plans devaer er delt i de tre grupper, A, B og C, kaldes de i en anden gruppering for »*devaerne af 7. orden*«. Disse er særlig knyttet til devaerne af 1. orden på det 1. plan. De afspejler Guds tankesind, som den 1. ordens devaer er udtryk for, og de manifesterer det, efter at det har arbejdet sig igennem fra det arketyperiske plan. Den 7. devaorden er under direkte indflydelse af den 7. stråle, og denne stråles planetariske logos arbejder nært sammen med det 7. plans rajaherre. Da målet for devaernes evolution er indre hørelse, er det klart, hvorfor mantriske lyde og harmoniske modulationer er midlet til at kontakte dem og frembringe forskellige fæno-

mener. Det er denne 7. devaorden, venstrehåndsvejens repræsentanter arbejder med, for de virker gennem vampyrisme og devitalisering af deres ofre. De angriber deres fjenders æterlegeme med lyde, som påvirker devasubstansen, og opnår på den måde de ønskede resultater. Den hvide magiker arbejder ikke på det fysiske plan med fysisk substans. Han overfører sine aktiviteter til planet over og beskæftiger sig derfor med begær og motiver. Han arbejder gennem devaerne af 6. orden.

Devaerne af 6. orden er astralplanets devaer, og de er primært beskæftiget med kræfterne bag de fænomener, vi kalder kærlighed, seksuelt begær, instinkter eller drifter, der senere kommer til udtryk på det fysiske plan som aktivitet af en eller anden art. Den positive vibration på astralplanet frembringer resultater på det fysiske plan, og det er derfor den hvide broder, hvis han overhovedet er beskæftiget med devaerne, kun arbejder på astralplanet og med det positive aspekt.

Devaerne af 6. orden er, som man kunne forvente, nært knyttet til devaerne af 2. orden på det monadiske plan og hjertecentret hos det himmelske menneske, hvis stråle de befinder sig på. De er også forbundet med devakræfterne på det buddhiske plan, og i disse tre store devaordener har vi en mægtig elektrisk krafttrekant – de tre typer elektricitet man støder på [side 629] i okkulte bøger. Vi må huske, at den afbalancerende krafttype (som endnu er ukendt) på nuværende tidspunkt strømmer ind fra det buddhiske plan, hvor trekantens toppunkt befinder sig.

Disse tre devaordener er (i dette solsystem) de mest magtfulde, og specielt i denne 4. runde. De påvirker især det 4. naturrige og er grundlaget for den søgen efter balance, den stræben efter harmoni, enhed og yoga, der kendetegner mennesket i alle grader. Den viser sig i sin lavere manifestation som kønsdriften, i den form vi kender den, og i sin højere som længsel efter forening med Gud.

Devaerne af 6. orden er under indflydelse af den 6. eller abstrakte idealismes stråleherre, og det er deres forbindelse med ham, der letter overførslen af den arketyperiske idé til det fysiske plan. De er også specielt forbundet med det 6. skabende hierarki, og gennem denne dobbelte indflydelse frembringes objektiv fysisk manifestation, idet den ene krafttype virker gennem den æteriske og den anden gennem den faste fysiske manifestation.

Dette vil endnu være et uløseligt mysterium for den studerende, men der gemmer sig meget i tallenes betydning. Det er den synsvinkel, emnet må studeres under, hvis man vil finde den sande funktion af den 6. devaorden, hvis symbol er den sekstakkede stjerne, drejet i en speciel vinkel og fuldt manifesteret. Den sekstakkede stjerne er tegnet på, at en »søn af nødvendighed« (hvad enten han er gud eller menneske) har søgt fysisk inkarnation. Devaerne af 6. orden, agnisuryanerne, er en primær faktor i realiseringen af dette. I 6. runde vil disse devaer begynde at gøre deres tilstedeværelse mere mærkbar, [side 630] men deres kraftfulde vibration vil gradvis blive vendt opad og ikke nedad mod det fysiske plan. Det vil medføre forvandlingen af begær til aspiration og i sidste instans fremkalde den planetariske logos' befrielse og bringe en manvantara (eller hans fysiske inkarnationscyklus) til afslutning. Tilbageatrækningen af begærkraften vil også føre til, at mennesket holder op med at inkarnere fysisk. Den gamle kommentar udtrykker denne sandhed med følgende ord:

»Den sjette trækker sig ind i sig selv. De vender sig mod den femte og forlader den syvende«.

I forbindelse med vores overvejelser om disse devaordener skal vi være opmærksomme på, at de tre lavere ordener – den lavere 5., den 6. og den 7. – har en nær forbindelse med Månen. Det er de bygmestre, som (idet de arbejder med det involutionsære stof i de 3 verdener) bygger det inkarnerende menneskes 3 lavere legemer. De er en gren af månepitrierne, men vi må huske, at det er den gren, der virker i vores planetsystem og er nært forbundet med vores planetlogos. Sådanne pitrigrupper findes i alle planetsystemerne, når mennesket inkarnerer, men i andre systemer adskiller de sig noget fra vores, idet der i relation til vores planetariske logos er et særligt esoterisk forhold, som har forbindelse med »Månens mysterium«.

Overalt hvor mennesket inkarnerer, finder man dets legemers bygmestre, men de er forskellige med hensyn til:

- a. Vibrationstakt.
- b. Udviklingstrin.
- c. Bevidsthed.
- d. Fohatisk, magnetisk og dynamisk kraft.

Man må også huske, at devasubstansen eller devaevolutionen ændrer sig for hver runde. Devaerne udvikler sig også, og derfor må de i deres to aspekter, dvs. den negative og positive substans der frembringer objektivitet, studeres på tre måder, hvis man vil nærme sig en sand opfattelse af dem. Devaerne – som udgør hele substansen – må altså ses i relation til: [\[side 631\]](#)

1. Udviklingen i en runde.
2. En planetarisk logos, idet de udgør hans manifestationslegeme, et planetsystem.
3. Menneskeriget.

Hvis man ikke gør det, får man en alt for snæver opfattelse af dem. Som det fremgår af *Den hemmelige lære*,¹⁶ vil Logos i

---

¹⁶ H.L. 1, 295-296 & 3, 172, 178-179.

sin syvfoldige natur engang i fremtiden blive opfattet som makrokosmos for mennesket, mens mikrokosmos, mennesket selv, vil blive opfattet som makrokosmos for de tre lavere riger. Det er simpelthen én af måderne, hvorpå man kan studere, hvordan det bevidste væsen – Gud, menneske eller et mindre liv – udvikler sig ved hjælp af devasubstans. Det kræver, at man studerer vekselvirkningen mellem det positive og det negative. Som den gamle kommentar siger:

»Når Fader nærmer sig Moder, tager det, som skal være, form. Foreningen af de to rummer tilværelsens sande mysterium.

Når de to store devaer søger hinanden, når de mødes og smelter sammen, opfyldes løftet om liv.

Når den, der ser og ved, står midtvejs mellem sine forældre, da høster han kundskabens frugter og ved alt på bevidsthedens planer.

Når han ser at anu, det uendeligt lille, rummer Ishvara i al sin magt, at de mindre sfærer og cykler vider sig ud i himmelbuen, da erkender han den grundlæggende enhed og manifesterer den helt.

Når den, der rummer livet, bliver til de tre, som skjuler dette liv, når de tre gennem rotation bliver til de syv og de ti, når de tre hundrede billioner devaliv gentager rotationen, når det centrale punkt er nået og de tre, de ni og den indre flammende **JUVEL** åbenbares, da er manifestationscirklen sluttet, og den ene bliver på ny til de ti, de syv, de tre og punktet.« [\[side 632\]](#)

Her ligger nøglen til det kymiske bryllup, og aspiranten kan lære meget af at studere disse modsætningspar. Det vil afsløre den proces, der realiserer denne forening og dens frugt (i tid og rum) og resulterer i skabelsen af den guddommelige hermafrodit på hans eget høje plan.

Vi må hele tiden huske, at vi i denne del beskæftiger os med de evolutionære devaer, som er det positive liv, der besjæler involutionært stof eller devasubstans. Men det kymi-

ske bryllup mellem ånd og stof har også sin analogi i selve devasubstansen og viser sig i vekselvirkningen mellem negative og positive devaliv. Stof repræsenterer i sig selv en grundlæggende dualitet. Former gentager denne dualitet, og når vi kommer til mennesket, har vi igen dualitet plus en tredje faktor. De tre ordener af devasubstans – den lavere 5., den 6. og den 7. – er en meget gådefuld gruppe set fra menneskets synspunkt. Der er ikke mange hentydninger til den i den okkulte litteratur, men den rummer hemmeligheden om vores planetariske individualisering. Det er den gruppe, som havde meget med »de fornuftløses synd« at gøre, og som er nært forbundet med dyremennesket. Mange af de katastrofale hændelser, der omtales i *Den hemmelige lære*, som f.eks. ovennævnte »synd« eller de »fejlslagne« forsøg på at bygge passende redskaber til ånder der ville inkarnere, må tilskrives den magt og kontrol, disse pitrier tiltog sig. Her kan vi også finde begyndelsen til den gådefulde divergens, vi kalder »venstre- og højrehåndsvejen«. Den opstod i det fjerne »tidsrum«, hvor Guds sønner søgte form, men den findes i det logoiske legeme og er altså en del af den logoiske bevidsthed. Den har noget med en særlig tilstand i vores planetlogos' astrallegeme og hans historie, som den skjuler sig i astrallyset, at gøre.

Det er denne tilstand, han må overvinde, og mange af de problemer, okkultisten står overfor inklusive »de fornuftløses synd«, fejltagelsen i atlantiske dage og selv Buddhas gådefulde »fejltagelse« (der har en planetarisk betydning, som blot er antydet [side 633] i *Den hemmelige lære*)¹⁷ ¹⁸ kan føres tilba-

---

¹⁷ Stanzerne i *Den hemmelige lære*, bind 3 og 4, redegør for disse *fejltagelser*. – H.L. 3, 187-188, 195-196 & 4, 249-250, 256. *Buddhas fejltagelse* – S.D. III, 376-385, 588. Der henvises til de ufuldkomne guder i H.L. 1, 229 & 2, 119-120 & 3, 216 & S.D. III, 209.

¹⁸ *Sankaracharya og Buddha*. Sankaracharya er den store vismand, »vi alle kender som overhovedet for adwaitabevægelsen, der blev indstiftet efter perioden med den lige så store vismand, vi kender som Gautama Buddha, overhovedet for buddhidoktrinen eller buddhismen. Begge kal-

ge til tilstanden i den devasubstans, vores planets astrallegeme og alle formers astrallegeme består af. Vores planetlogos er en af de »mindre« herrer og mere »fuld af lidenskab« end de 3 højere herrer, og selv ikke nu er hans arbejde afsluttet, for devasubstansen i dens forskellige levende ordener er endnu ikke bragt under hans fulde kontrol. Devaevolutionen har lang vej igen.

Hvis denne idé udvides til også at omfatte solsystemet, vil det være klart, at de forskellige planetariske logos' astrale redskaber adskiller sig fra hinanden. Denne forskel afhænger ifølge sagens natur af *deres kosmisk astrale liv, som direkte påvirker systemets astralplan eller det fysiske flydende underplan af det kosmiske fysiske plan*. Det er et punkt, som kun få mennesker er opmærksomme på. Som vi ved, findes Planetlogos' faste fysiske legeme i tre tilstandsformer: fast, flydende og luftformigt, og hvert aspekt påvirkes direkte fra det tilsvarende kosmiske plan. En dag vil man opdage, at de forskellige fysiske planeters tilstand afhænger af dette faktum.

[side 634]

Når man forstår den planetariske logos' psykiske natur (hvilket først sker efter indvielse, da denne viden er en del af visdommen), vil man opdage, at de forskellige planetsystemers vand aspekt er forbundet med en særlig astral tilstand. Efterhånden som den indviende får større visdom, forstår han intuitivt de 7 grupper eller den logoiske syvfoldigheds grundlæggende natur, som vedrører farve eller kvalitet. Den-

---

des barmhjertighedens mester og kan opfattes som den brændende lysklodes to halvkugler, der er anbragt på det centrale mentale bjerg for at sende lys til Østen og Vesten. De to mestre er forbundet på en gådefuld måde, hvis I lytter til H.P.B., og at forstå disse to skabningers natur er at forstå hele kosmos' natur i dets to dele, idet den ene er landet med den evige tankes solopgang, og den anden 'søjlen mod vest på hvis ansigt den evige tankes opgående sol kaster sine lysende stråler'. For os (de stakkels børn af jordens støv) er de repræsentanter for de to store kræfter, der i puranaerne kendes som Siva og Vishnu, den der sår, og den der høster, som med deres vekselvirkning siges at opretholde fremskridtets univers«. – *A brahmin: Some Thoughts on the Gita*, s. 92-93.

ne farve eller kvalitet afhænger af den planetariske logos' psykiske natur, og dermed kan den indviede til en vis grad studere hans følelses- eller begærnatur. Det vil i sidste instans føre til en videnskabelig udforskning af virkningen af denne natur på hans faste fysiske legeme, og især den del af det vi kalder astralplanet, det flydende underplan af det kosmisk fysiske plan. En afspejling af dette (eller en videreførelse om man vil) findes i de flydende dele af den fysiske planet.

Det 7. underplan af det kosmisk fysiske plan kan deles i 7 dele, som er vores 7 fysiske underplaner. Det er denne viden, der sætter en magiker i stand til at fungere. Ud fra et bestemt fysisk fænomen, som f.eks. vands vægt på en planet, kan en indviet af højere orden drage slutninger med hensyn til karakteren af det ophøjede liv, der manifesterer sig gennem et plan. Denne viden kommer han til ved at slutte fra det flydende (6.) underplan af systemets fysiske plan til:

- a. Det flydende underplan af det kosmisk fysiske plan, systemets astralplan.
- b. Den 4. kosmiske æter, det buddhiske plan.
- c. Den 2. kosmiske æter, det monadiske plan eller de 7 himmelske menneskers sfære.
- d. Det kosmiske astralplan.

På den måde kommer han i berøring med guddommens begærnatur, men metoden kræver naturligvis en kolossal viden om devasubstansen og forudsætter en intuitiv indsigt i devaernes ordener og grupper og disse ordeners og planernes grundtone samt stoffets trefoldige natur. Hertil kommer et kendskab til hvordan man bruger den tredje type elektrisk kraft, som er den energiform, der bringer et menneske i berøring med ekstrasystemiske [side 635] fænomener. Det er derfor, denne kraft stadig er ukendt og endnu kun kan kontaktes af højtindviede.

Igen ser vi, hvorfor agnisuryanerne har så umådelig stor betydning. De legemliggør en kraft, som er en direkte udstrømning fra det kosmiske astralplan, og som, når dens 3

aspekter blandes, afslører vores himmelske menneskes eller en hvilken som helst anden planetlogos' begærnatur. To af de krafttyper, der hentydes til, er de to modsætninger, teologerne kalder »himmel og helvede«, og med den tanke har vi givet en af nøglerne til astralplanet.

2. Resumé. Før vi går videre til behandlingen af den gruppe devaer, som er beskæftiget med bygningen af menneskets kausallegeme, og som er forbindelsesled mellem triaden og firfoldigheden både hos mennesket og Logos, vil vi ganske kort opregne de primære grupper agnisuryaner på systemets astralplan, de devaer der tilsammen udgør planets store deva- eller rajaherres manifestationslegeme.

For det første planets rajaherre, den store deva Varuna som er det centrale liv i substansen på vores planetsystems astralplan. Han er selv en forpost for den større deva, der legemliggør substansen på solsystemets astralplan eller det 6. underplan af det kosmisk fysiske plan, og denne afspejler igen sin prototype, det mægtige kosmiske væsen som besjæler det kosmiske astralplan.

For det andet 7 store devaer der er systemets 7 astrale underplaners positive kraft.

For det tredje forskellige devagrupper som varetager forskellige funktioner, udfører forskellige aktiviteter og frembringer konstruktive resultater. De kan opregnes på følgende måde, hvis vi er opmærksomme på, at vi blot omtaler nogle få af de mange grupper, og at der er et stort antal, hvis navne er helt ukendte for mennesket og ville være uforståelige, hvis de blev nævnt:

1. De devaer som udgør den permanente atomare substans for alle monader, både i og ude af fysisk inkarnation. De er delt i 7 grupper alt efter monadens stråle.

2. De devaer der er det »flydende« aspekt af Planetlogos' og Sollogos' fysiske legeme. De findes i talløse mængder og [side 636] omfatter devavæsener, som spænder over hele registret fra dem, der besjæler astralplanet og den højeste religiøse aspirations astrale strømninger, til de små vanddevaer, som er afspejlinger af disse astrale væsener fortættet i

flydende fysisk stof.

3. En gruppe devaer der danner begærlegemet for det store væsen, som besjæler dyreriget. De er den samlede rene kamiske (og ikke manasiske) manifestation af dyrebegær betragtet som drivende kraft eller impuls.

4. Nogle devaer der – idet de er af 3. orden – udgør den almindelige ortodokse kristnes eller enhver anden troendes himmel. En anden gruppe – som er af 7. orden – udgør helvede for den samme gruppe tænkere.

5. De devaer der er alle tankeformers astrale liv. Dem vil vi beskæftige os med senere, når vi studerer bygningen af tankeformer.

6. En gådefuld gruppe devaer som er intimt forbundet med menneskeslægtens seksualitet på det fysiske plan. De drives i manifestation i denne kritiske fase, og de legemliggør seksualitetens ild, som vi opfatter den. De er impulsen eller driften bag fysisk seksuelt begær. De var særlig dominerende i 4. rodrace, hvor de seksuelle forhold nåede et horribelt stade set fra vores synspunkt. Men nu bliver de gradvis behersket, og når de sidste lemurske egoer er kommet over i 5. rodrace, vil de langsomt blive taget helt ud af solsystemet. De er forbundet med Sollogos' lidenskabelige »ild« og især et af hans centre. Dette center bliver gradvis formørket og dets ild overført til et højere center.

7. Der er også nogle devaer, som er knyttet til mestrenes loge, og hvis arbejde består i at bygge det almindelige menneskes aspirationsformer. De er delt i 3 grupper, der er forbundet med videnskab, religion og filosofi, og gennem denne devasubstans kan overhovederne for de 3 departementer få kontakt med mennesker. Det er en af deres kommunikationskanaler. På nuværende tidspunkt bruges den især af mester Jesus, der sammen med nogle adepter på den videnskabelige linje prøver at forene videnskab og religion og ad den vej nedbryde, på den ene side Vestens materialisme og på den anden de mange religiøse menneskers sentimentale hengivenhed. Det bliver muligt [side 637] nu, fordi 6. stråle er på vej ud og 7. stråle på vej ind. Når man studerer planerne, dvs.

deres substans og energi, må man være opmærksom på, at de befinder sig i en flydende tilstand og hele tiden ændrer sig. Alle planers stof cirkulerer, og cyklisk bliver visse dele mere stimuleret end andre. Planernes stof bliver altså påvirket på tre måder, eller – med andre ord – devasubstansen er genstand for en trefoldig cyklisk stimulering:

1. *Strålestimulering*, afhængig af hvilke stråler som er ved magten. Den er planetarisk og foregår inden for systemets rammer.
2. *Zodiakalsk stimulering*, der er ekstrasystemisk og også kosmisk og cyklisk.
3. *Solstimulering* eller virkningen af Solens kraft eller energi på planerne. Den udgår fra »Solens hjerte« og er særlig dominerende.

Alle planerne er underlagt denne trefoldige indflydelse, men for det buddhiske og astrale plans vedkommende er den tredje kraft meget stor. Det udnytter adepterne – i samarbejde med de store devaer – til cyklisk at fremkalde bestemte konstruktive virkninger.

8. En gruppe devaer som er nært knyttet til indvielsesmysterierne. De udgør det, der esoterisk kaldes »hjertets vej« og er broen mellem astralplanet og det buddhiske plan. De er på ingen måde forbundet med de permanente atomer i kausalløbet, men derimod med det midterste lag kronblade i den egoiske lotus, de såkaldte »kærlighedsblade«. Der sker en udveksling af kraft mellem disse 3 kronblade og de devaer, som udgør »hjertets vej«, og som er det overgangsled af astralt-buddhisk stof, hvormed nogle indviede af en særlig mystikertype gør den »store tilnærmelse«.

9. Devaer som findes i alle grader med enhver vibrationskapacitet, og som udgør de mange forskellige begærformer.

10. De devaer der formidler forvandlingskraften. Det er en speciel gruppe devaer, som legemliggør selve »forvandlingens ild« og kaldes ved forskellige navne så som: **[side 638]**

Renselsens smelteovne.
De smeltende elementer.
Røgelsens guder.

Det er umuligt og også nytteløst at opregne flere nu, og når det i det hele taget er fundet tilrådeligt at bringe så mange typer devasubstans til den studerendes kendskab, skyldes det astrallegemets særlige betydning i de 3 verdener. Det er gennem beherskelsen af disse devaliv, »forvandlingen af begær« til aspiration og anvendelsen af astralplanets rensende ild, at mennesket i sidste instans udvikler buddhisk bevidsthed.

Det er erkendelsen af de okkulte væskers, vandets og blodets rensende kraft, der har fået de kristne til at lægge så stor vægt på disse to (om end de har fortolket dem forkert).

3. Solenglene, agnishvattaerne.

Introduktion.

Nu skal vi beskæftige os med agnishvattaerne eller mentalplanets ilddevaer og dermed det mest forbløffende emne i forbindelse med vores planetariske evolution. Det er det, der har den største okkulte betydning for mennesket, for disse solengle¹⁹ vedrører dets egen grundlæggende natur og er også

---

¹⁹ »*Solengle* er altså væsener af en høj åndelig orden med en forædlet bevidsthed, der svarer til det stof, de er iklædt. Hvis dette skal forbindes med det, jeg allerede har sagt, skal I forestille jer, at solenglene tilsammen udgør lotusøens Brahmaherre. Englene har forskellige navne så som planetariske ånder, asuraer osv., men hvis vi vil have en klar forestilling om deres natur, kan vi sige, at de har samme forhold til de åndeligt forløste og befriede verdensbraminer eller nirmanakayaerne, som disse har til den almindelige menneskehed. Englene var sådanne braminer i tidligere mahamanvantaraer. De tilbragte enorme, slidsomme og lidelsesfulde perioder med at realisere visdommen i verden, og derfor fremstod de i henhold til deres karmiske impuls som engle af Aditis uendelige moderskød efter en periode i mahapralaya.« – *A brahmin: Some Thoughts on the Gita*, s. 137-138.

den skabende [side 639] kraft, det arbejder med. I praktisk henseende, og i relation til belysningen af menneskets åndelige udvikling, er den umiddelbart forestående sektion af allerstørste interesse og betydning og burde blive en af de hyppigst studerede dele af denne afhandling. Mennesket er altid dybt interesseret i sig selv, og før det kan udvikle sig rigtigt, må det forstå sin naturs love og sit »udtryksmiddels« opbygning *videnskabeligt*. Det må til dels også forstå forbindelsen mellem de 3 former for ild, så det selv engang i fremtiden kan »blusse op«.

Spørgsmålet om disse ildhyanier og deres forbindelse med mennesket er et stort mysterium, og hele emnet er omgærdet af så snørklede legender, at den studerende er tilbøjelig til at fortvivle over aldrig at nå frem til den ønskede og nødvendige tankeklarhed. Endnu er det ikke muligt for alvor at sprede de skyer, som skjuler det centrale mysterium, men måske kan vi ved at opstille og sammenfatte og ved varsomt at fremhæve de data, der allerede er givet, gøre den kloge studerende en smule mindre forvirret.

I *Den hemmelige lære* er der to udtalelser, som ofte overses af den overfladiske læser, men som giver megen information, hvis de overvejes grundigt. Lad os anføre de to udtalelser:

1. Der behøves »to forbindende principper. Dette kræver en levende, åndelig ild af det mellemste princip fra den femte og tredje tilstand af pleroma; men denne ild ejes af trianglerne« (H.L. 3, 78, o.a.).
2. Disse væsener er nirvanier fra en tidligere mahamanvantara (H.L. 3, 79, o.a.).

Vi har til en vis grad beskæftiget os med de evolutionsdevaer, der for størstedelen er samlet under betegnelsen månepitrierne.²⁰ Disse månepitrier er delt i 4 grupper og beskæftiget med bygningen af menneskets dobbelte fysiske legeme, astrallegeme og lavere mentale legeme. Disse hylstre belives af deres kraft via de permanente atomer. Men med hensyn til menne-

skets subjektive natur er de delt i 3 grupper – æteriske, astrale og lavere [side 640] mentale devaer. Agnishvattaerne (de selvbevidste principper, de der bygger det egoiske legeme på de højere mentale trin) har til opgave at forene de 3 højere principper, atma-buddhi-manas, og de 3 lavere, og på den måde bliver de helt konkret midterprincippet i mennesket. De stammer selv fra det logoiske midterprincip.²¹ Sådan får vi de 7 esoteriske, for som vi ved, bliver det faste fysiske legeme esoterisk set ikke regnet for et princip.

I relation til mennesker arbejder de lavere mentale devaer gennem den mentale enhed og er stort set delt i 4 grupper, idet de i virkeligheden er den første fortætning af menneskets trefoldige lavere legeme. De er en del af dets månelegeme men direkte forbundet med de højeste åndelige essenser, for de repræsenterer den laveste manifestation af den kraft, der udgår fra det kosmiske mentalplan og får forbindelse med menneskehierarkiet gennem de mentale enheder. De er luftdevaerne i Logos' fysiske legeme. Vi vil ikke komme nærmere ind på dem her, for når vi har studeret det 5. princip, er der nogle punkter, som vil være klarere. Deres arbejde i relation til mennesket kan udtrykkes, efterhånden som vi går frem. Flere detaljer på dette tidspunkt vil blot komplicere sagen.

Lad os nu gøre det helt klart, hvad det er, vi skal til at beskæftige os med. Det er:

---

²⁰ *Månepitrikerne* er »allesammen naturvæsener«. – H.L. 3, 99.

1. De besidder eller rummer det 3. aspekts ild. – H.L. 3, 76-77.

2. Deres arbejde går forud for solenglenes. – H.L. 1, 279-280.

3. De findes i 7 klasser ligesom solenglene. – H.L. 3, 90-91.

a. 3 formløse som er naturens 3 elementarigner og forsyner mennesket med dets æteriske, astrale og mentale legeme.

b. 4 der udgør de 4 naturrigers former. – H.L. 3, 88.

²¹ H.L. 3, 78-79.

1. Den 5. bevidsthedstilstand som kaldes mentalplanet.
2. Dette plans stof i dets to aspekter, rupa og arupa.²²
[side 641]
3. De liv, der besjæler dette stof, og især i relation til mennesket.
4. De egoer eller selvbevidste enheder, som udgør midtpunktet i manifestationen.
5. Bygningen af kausallegemet, åbningen af den egoiske lotus og samlingen af de grupper, vi kalder egoiske grupper.
6. De væsener, vi kalder:
  - a. Agnishvattaer.
  - b. Manasadevaer.
  - c. Ilddhyanier.
  - d. Solengle eller solpitrier.
  - e. Asuraer og mange andre navne, der nævnes i okkulte bøger.

Der er stor forvirring blandt de studerende med hensyn til forskellen på de agnishvattaer, som inkarnerede i mennesket, og dem, der simpelthen var ansvarlige for indpodningen af den manasiske eller mentale gnist i dyremennesket. Det åbner for hele spørgsmålet om individualisering og inkarnationen af visse åndelige væsener som – når de er i legemlig form – kaldes avatarer, aktivitetsbuddhaer eller direkte manifestationer af Logos. Hele mysteriet ligger i forholdet mellem de individuelle monader, der udgør de forskellige centre i en planetlogos' legeme og denne planetlogos' egen selvbevidste identitet. Her må den studerende huske det faktum, at mentalplanet er det 1. aspekt af Planetlogos' *faste* fysiske legeme, da det buddhiske plan er et kosmisk æterisk plan og det sted, hvor et himmelsk menneskes centre findes.

Set fra planetens eller solsystemets synspunkt kommer den vitalitet og impuls, som driver det faste fysiske redskab til målbevidst og sammenhængende handling, fra det buddhiske

---

²² Med hensyn til definitioner af rupa og arupa se side 583, note 97.

plan. Derfor er det på mentalplanet, denne impuls først mærkes og kontakten mellem de to realiseres. Her ligger et vink, der vil tjene et formål, hvis det overvejes. Den studerende må udforske [side 642] mentalplanets placering og funktion og dets relation til den planetariske logos og Sollogos, og når han lærer sit eget æterlegemes natur nærmere at kende, må han overføre denne viden til højere planer og prøve at opfatte karakteren af den større sfære, han blot er en del af. Efterhånden som han forstår sine centre og deres indvirkning på den faste fysiske krop noget bedre, vil han også blive i stand til at forstå den tilsvarende virkning i Logos' legeme.

Det er på mentalplanet (afspejlingen af pleromets 3. og 5. tilstand i de 3 verdener), at den æteriske vitalitets fulde kraft mærkes. Der er et vink med hensyn til betydningen af dette i det faktum, at menneskets æterlegeme modtager og udsender prana direkte til kroppen, og at det fysiske redskabs vitalitet stort set kan vurderes ud fra hjertets tilstand og aktivitet. Hjertet sender vitalitet rundt til de myriader af celler, som udgør det faste fysiske hylster. Der er noget tilsvarende i det faktum, at disse ilddevaer er »hjertet i det dhyan-chohanske legeme«, ²³ for deres energi kommer fra den åndelige sol, på samme måde som de praniske devaers energi kommer fra den fysiske sol. Agnishvattaernes energi manifesterer sig på mentalplanet, det kosmisk fysiske plans luftformige underplan, ligesom energien fra de æteriske centre på det 4. æteriske underplan først og fremmest manifesterer sig i den fysiske krops luftformige stof. Det er derfor, visdommens sønner, der legemliggør det buddhiske princip, livskraften eller kærlighedsaspektet, ikke desto mindre optræder på det 5. plan som de selvbevidste principper. Buddhi bruger manas som et redskab, og okkulte forfattere taler ofte redskabets sprog. Egoet, eller den selvbevidste identitet, er i sit inderste væsen kærlighed-visdom, men manifesterer sig primært som intelligent bevidsthed.

Der er en udtalelse, vi må studere grundigt, for den ved-

---

²³ H.L. 3, 91.

rører kama-manas og de forhold, som fremkalder individualisering eller gør de monader, der søger at udtrykke sig, til selvbevidste væsener. Den lyder sådan: [side 643]

Først når et himmelsk menneskes hjertecenter bliver belivet og opnår en bestemt vibrationskapacitet, bliver monadernes lovmæssige individualisering mulig (og det sker helt individuelt for de enkelte himmelske mennesker).

På samme måde er det først, når en planetlogos' tredobbelte faste fysiske legeme (som det udtrykkes af vores 3 verdener, det mentale, astrale og fysiske plan) har nået den foregående mahamanvantaras vibration og gentaget dens cykliske udvikling, at der frembringes den vibrationskontakt, som resulterer i tilsynekomsten af de egoiske grupper på mentalplanet. Det gør det himmelske menneskes hjerteimpulser objektive og bringer på den måde de monader, der udgør de forskellige centre (og oplades af hjertets liv), i manifestation. Den gamle kommentar siger:

»Når legemets hjerte pulserer af åndelig energi, når dets syvfoldige indhold skælver under den åndelige impuls, da breder strømmene sig ud og cirkulerer, og guddommeligt manifestation bliver til virkelighed – det guddommelige menneske inkarnerer.«

Der er en fysisk analogi i den stimulering, som mærkes mellem 3. og 4. måned i svangerskabsperioden, hvor barnets hjerte pulserer af liv, og individuel tilværelse bliver mulig.

Denne livsvibration kommer fra Moderens sjæl (der svarer til pleromet eller den universelle verdenssjæl) og falder sammen med opvækkelsen af den 3. spirilla i barnets fysiske permanente atom. Vi må huske, at ligesom alle de tidligere evolutionsstadier gentages hurtigt i hver runde, og fostret i svangerskabsperiodens formudvikling gentager de foregående rigers historie, er der i solsystemet en tilsvarende procedure. Når et vist punkt er nået, og de 3 lavere planer vibrerer eller er belivet, bliver kosmisk inkarnation en mulighed. Okkult set vågner »hjertet«, og »Guds søn«, som er udtryk for Logos'

begær og kærlighed, fødes.^{24 25} Nogle ophøjede kosmiske væsener er inkarneret, [side 644] og et af tegnene er tilsynkomsten af de egoiske grupper på mentalplanet og den efterfølgende individualisering. Metode og tid kan variere, alt efter den enkelte planetlogos' natur, men for dem alle gælder det, at »legemets hjerte« må pulsere af spirende liv, før der kommer respons fra det lavere. Månepitrierne må udføre deres arbejde i vores planet- og solsystem, før solenglene, skælvende af forventning, tager de forberedte former i besiddelse og stimulerer dem til selvbevidst liv og individuel tilværelse. Derfor må de 4 store planetsystemer, som er redskab for de 4 planetariske logoi, der udgør den logoiske firfoldighed, nå en vis vibrationskapacitet og et vist bevidsthedsniveau, før en tilsvarende begivenhed indtræffer i hele solsystemet, og de 4 lavere og 3 højere forenes. Det logoiske hjerte pulserer, og der kommer allerede respons fra planetsystemerne, idet 3 spirillaer vibrerer i dem alle, men Guds søn er endnu ikke helt og kosmisk selvbevidst. Når der kommer respons, vågner centrene. Et af de logoiske centre reagerer fuldt ud på hjertestimuleringen, og det er Venus, som er i gang med sin sidste runde.

Hvis den studerende prøver at holde vores nuværende solsystem ude fra det foregående, og hvis han betragter pralayaen efter denne mahamanvantara som den endelige afslutning på alting, tager han fejl. I det foregående system opnåede det kosmisk fysiske plan en vis vibrationskapacitet, og de indre smelteovnes devaer udviklede sig til et (relativt) højt stade, idet »stoffets ild« blussede op. Visse væsener opnåede selvbevidsthed i det system og er de »nirvanier«, H.P.B. taler om.²⁶ Som man kan forvente, er de karakteristiske ved aktiv intelligens, der blev udviklet gennem stofevolutionen i en

---

²⁴ Sammenlign med H.L. 1, 219 & 3, 100, 115, 277.

²⁵ Disse 3 planer svarer til de 3 lavere spirillaer i Sollogos' og Planetlogos' fysiske permanente atom.

²⁶ H.L. 3, 79-80, 237-238.

tidligere mahamanvantara. De er manasadevaerne og tilsammen det guddommelige tankesinds redskaber, de dhyan-chohanske kræfter, ahhi'erne. I dette solsystem bliver det kosmiske astralplans vibration dominerende. Den overføres via den 4. kosmiske æter [side 645] (hvor de planetariske logois centre som bekendt befinder sig) og systemets astralplan, og med tiden vil den gøre bestemte begivenheder mulige. »Begærets sønner«, hvad enten de er logoiske eller menneskelige, kan lære bestemte lektier, gøre bestemte erfaringer og føje egenskaben kærlighed-visdom til den intelligens, de allerede har udviklet.

Vores sollogos og de himmelske mennesker er polariseret på det kosmiske astralplan, og virkningen af deres livsenergi, som den strømmer gennem systemets »hjerne«, kommer til udtryk i astralplanets aktivitet og den rolle, seksualitet og lidenskab spiller i menneskets udvikling. Ved afslutningen af denne mahamanvantara vil der være nirvanier, som er klar til at manifestere sig i det kommende 3. solsystem, og som i deres inderste væsen er »aktiv intelligent kærlighed«. De vil imidlertid være nødt til at vente, indtil systemets 5 lavere planer har nået et vibrationsstade, der tillader dem at komme ind, ligesom nirvanierne i dette system ventede, til de 3 lavere planer udviklede tilstrækkelig vibrationsrespons. Her taler vi om de himmelske mennesker. I jordsystemet ligger analogien i egoernes fremkomst i 3. kæde, 3. runde og 3. rodrace. Individualisering, som vi opfatter den, var ikke mulig før »pleromets 3. stadium« var nået – enten universelt for et himmelsk menneskes vedkommende eller relativt i forbindelse med en menneskeenhed.

Hvis vi betragter emnet nedefra og op, er det det 3. riges dyr, der individualiserer, mens det set oppefra og ned er det 5. rige, det åndelige, som besjæler det 3. og frembringer det 4. eller selvbevidste menneskerige. Disse tal bør studeres, for de rummer mysteriet, og selvom den sande okkulte betydning ikke bliver afsløret før den 3. større indvielse, eller helt forstået før den 5., vil der alligevel blive kastet lidt lys på et vanskeligt punkt. På samme måde vil individualisering (hvis

vi kan bruge så mangelfuld en betegnelse om en bevidsthedstilstand, der er ufattelig selv for en indviet af 3. grad) ikke være mulig i det næste solsystem før pleromets 2. eller 6. stadium er nået. Da vil bevidstheden blusse op på det monadiske plan, som vil være individualiseringsplanet. Alle bevidsthedstilstande under dette høje trin vil for Logos være, hvad de 3 verdener bevidsthed er for ham nu. Ligesom menneskets fysiske krop ikke er noget [side 646] princip, betragter Logos på nuværende tidspunkt ikke planerne under den 4. kosmiske æter som noget princip.

Da vil vores nuværende solengle eller ilddevaer have en position svarende til den, månepitrierne har nu, for alle vil have del i den guddommelige bevidsthed og alligevel esoterisk set være »under bevidsthedens tærskel«. Mennesket må lære at beherske, styre og bruge den devasubstans, dets lavere hylstre består af. Det medfører udviklingen af fuld selvbevidsthed, og det sker ved solenglens mellemkomst, for de bygger og beliver det egoiske legeme. Det er gennem dem, at selvbevidsthed bliver et faktum. I det næste solsystem vil de ikke længere legemliggøre den type bevidsthed, mennesket stræber efter. Det må hæve sig til endnu større erkendelser, og igen vil disse højere erkendelser blive mulige, ved at det okkult set »sætter sin fod på dem«. I dette solsystem udvikler det sig ved at sætte sin fod på stoffets slange. Det hæver sig ved at beherske stoffet og selv blive en »visdomsslange«. I det næste solsystem vil det hæve sig ved hjælp af »visdomsslangen«, og ved at beherske og kontrollere agnishvattaerne vil det opnå noget, som selv den højeste dhyan chohans oplyste tankesind endnu ikke kan fatte.

a. Om det 5. princip.

Solenglene er pitrierne, agnishvattaerne, tankesindets store devaer, der bygger det egoiske legeme og fremkalder individualisering eller realiseret bevidsthed.

Vi har givet nogle brede og generelle oplysninger i den hensigt at åbne dette store og praktiske emne og i et forsøg på

at forbinde dette solsystem i dets grundlæggende manasiske aspekt med fortiden og fremtiden.

Den sektion, vi nu nærmer os, vedrører de guddommelige manasaputraers udvikling, idet vi betragter dem som et samlet hele, der rummer det guddommelige tankesind, og opfatter den individuelle monade, der reagerer på deres liv, som en del af disse dhyani buddhaers legeme.

(a). Kosmisk set. Her vil en okkult sætning være på sin plads, for den rummer nøglen til de femfoldige dhyaniers mysterium: **[side 647]**

»De tre højere søgte i cyklisk samklang at kende og blive kendt. De tre lavere (for her medregner vi ikke det ottende) hverken vidste eller så – de hørte kun og rørte. Det fjerde havde ingen plads. Det femte (som også er det fjerde) dannede i midtpunktet et kosmisk TAU, der blev afspejlet af det kosmisk syvende.«

H.P.B. siger,^{27 28} at den individualiserede monade har mere åndelig bevidsthed end monaden selv på sit eget plan, det 2. Her må vi huske, at de planetariske logoi i vores system kun inkarnerer fysisk, idet deres individualiseringslegeme er på det kosmiske mentalplan, og derfor kan de ikke udtrykke sig helt, mens de er manifesteret. Men relativt er det *manifesterede* menneske i stand til at *udtrykke sig helt*, når det har udviklet »de højere sfærers bevidsthed«. Derfor må vi lige fra begyndelsen af vores studium af det 5. princip være opmærksomme på, at de guddommelige manasaputraer på deres eget plan må ses fra den fysiske inkarnations synspunkt, mens mennesket kan betragtes ud fra det, der for det er et åndeligt aspekt.²⁹

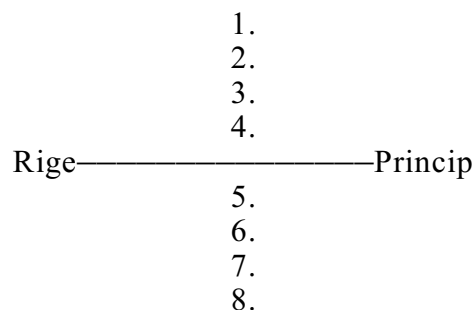
Menneskelig individualisering, eller fremkomsten af de selvbevidste enheder på mentalplanet, er en del af en større udvikling, [side 648] for den falder sammen med Planetlogos' tilegnelse af et fast fysisk legeme. Dette legeme består af vores 3 lavere planers stof. Efterhånden som manasaputraernes æteriske centre på det 4. kosmisk æteriske plan bliver belivet, fremkalder de øget aktivitet på systemets mentalplan, det kosmisk luftformige plan, og det himmelske menneskes

---

²⁷ H.L. 1, 215-217.

²⁸ H.L. 3, 244-245.

²⁹

Dette har en kosmisk og systemisk betydning, og hvis man vil have kastet lys på den begivenhed, som vedrører vores eget planetsystem, må man studere stanzerne om flammeherrernes ankomst.

bevidsthed og livsenergi begynder at kunne mærkes. Samtidig strømmer, i henhold til loven, tankekraft eller manasisk energi ind fra det 5. kosmiske plan, det kosmiske mentalplan. Når denne dobbelte energi kontakter det, der bor i Logos' faste fysiske legeme, frembringer den genparter af centrene på dette plan, og de egoiske grupper kommer til syne. De rummer latent alle 3 typer elektricitet og er selv elektriske fænomener. De består af de atomer eller typer af liv, som indgår i det 4. skabende hierarki, de rent menneskelige monader. På samme måde beliver denne tredobbelte kraft, der er frembragt af det himmelske menneskes bevidste aktivitet, devasubstans, og den planetariske logos' faste fysiske legeme manifesteres objektivt. Det er det, der menes med den udtalelse, at devaerne kun findes i de 3 verdener. Det er en udtalelse, som er analog med den, at menneskeheden kun findes i de 3 verdener. Ikke desto mindre findes de menneskelige monader i deres 7 typer på åndens plan, og da det er dualitetens plan, findes devamonaderne også dér.

De studerende må hele tiden huske, at disse okkulte emner kan udtrykkes på to måder:

Med hensyn til de 3 verdener, eller set fra Logos' faste fysiske legemes synspunkt.

Med hensyn til kraft eller energi, eller set fra Logos' praniske eller vitale legemes, de 4 kosmiske æteres synspunkt.

Det, vi forstår ved det 5. princip, er blot det kausale udtryk for den kraft eller energi, der strømmer ind i systemet fra Logos' kausallegeme på det 5. kosmiske plan via den logoiske analogi til den mentale enhed. (Denne analogi involverer et begreb, som er alt for avanceret til, at selv en indviet kan forstå det på nuværende tidspunkt). I 5. runde vil den indre betydning måske blive klarere for disciplen. Efterhånden som den logoiske [side 649] vilje gradvis omdannes til begær, og den fysiske inkarnation på den måde realiseres, kommer der en kolossal nedstrømning af belivende kraft fra det 5. kosmiske plan til vores 5. plan, mentalplanet. Det er denne kraft,

som på det rigtige cykliske tidspunkt fremkalder bestemte begivenheder i tid og rum og i de 3 verdener, hans faste fysiske legeme. Den første af disse begivenheder er *Logos'* tilegnelse af sit faste fysiske redskab og manifestationen af den fysiske sol og de fysiske planeter. Selvom dette, set fra vores synspunkt, dækker et ufatteligt tidsrum, er det for Logos blot den korte svangerskabsperiode alle legemer gennemgår. Den anden betydningsfulde begivenhed er *de forskellige prajapatiers*³⁰ eller himmelske menneskers tilegnelse af et fysisk legeme – igen på forskellige tidspunkter alt efter deres udviklingstrin. Det sker senere for de 7 end for de 3. Den studerende kan få en forestilling om betydningen af denne sondring, hvis han studerer egoets inkarnationsproces.

Hvad har vi så? Først og fremmest en impuls eller viljen-til-at-være der udgår fra mentalplanet. Derefter begær som udgår fra astralplanet og fremkalder manifestation på det faste fysiske plan.

Hvis denne idé udvides til også at omfatte de 3 logoi eller logoiske aspekter, har vi nøglen til mysteriet om de 9 sephiroth, den tredobbelte trimurti eller treenighed.

I forbindelse med den anden begivenhed skal vi også lægge mærke til de individuelle monaders tilegnelse af deres manifestationslegeme i en endnu senere periode i tid og rum.

Indstrømningen af energikraften fra det 5. logoiske princip fremkalder altså to ting:

Den syvfoldige logos' tilegnelse af sit faste fysiske legeme.
Tilsynekomsten af de menneskelige monaders kausallegeme på systemets 5. plan. [side 650]

eller

---

³⁰ *Prajapatier*. Forfædrene, de der giver liv til alt på denne jord. Der er 7 og derefter 10, svarende til de 7 og 10 sephiroth. Kosmisk er det Store Bjørns 7 rishier, systemisk de 7 planetariske logoi, og planetarisk de 7 kumaraer. – H.L. 1, 130, 144 & 2, 129 & 3, 26, 85, note 2.

For det større liv: inkarnation.
For de mindre liv: individualisering.

Det må overvejes grundigt.

Det vil altså være klart for alle tænkere, hvorfor det 5. princip vakte det 3. aspekt til selvbevidst virksomhed.

*(b). Hylozoistisk set.*³¹ Nu vil vi fortsætte vores betragtning af det 5. logoiske princip, men ud fra et hylozoistisk synspunkt. Vi har set, at det kan opfattes som den kraft, energi eller kvalitet, der udgår fra Logos' mentale enhed på det kosmiske mentalplan. Den har ifølge sagens natur en bestemt virkning på systemets 5. plan og det 5. underplan af det fysiske plan, det luftformige. Før vi går over til emnet, agnis-hvattaerne, og beskæftiger os med dem i detaljer, er der tre punkter, vi må være opmærksomme på:

For det første må vi huske, at planerne i vores system, betragtet som devasubstans, udgør spirillaerne i Sollogos' fysiske permanente atom. Det er blevet nævnt før, men må fremhæves igen her. Al bevidsthed, al erindring og alle egenskaber er oplagret i de permanente atomer, og det er altså denne bevidsthed, vi beskæftiger os med her. Den studerende må imidlertid huske, at det er på de atomare underplaner, den logoiske bevidsthed (hvor fjern den end er fra virkeligheden) er samlet. Systemets permanente fysiske atom, der har samme forhold til Logos' fysiske legeme, som menneskets permanente atom har til dets legeme, er en kraftmodtager og derfor modtagelig for kraft fra en anden, ekstrasystemisk kilde. Vi kan få en forestilling om både den menneskelige og logoiske manifestations illusoriske karakter ved at studere de permanente atomers forhold [side 651] til resten af strukturen. Adskilt fra det permanente atom findes menneskets fysiske

---

³¹ *Hylozoisme*. Fra græsk »ule« stof, »zoon« dyr, og »isme« der er en endelse, som gør det navneord, den er forbundet med, til en doktrin eller abstrakt idé. »Når vi har tilegnet os den hylozoistiske opfattelse, der siger, at det stoflige univers er levende, vil naturens mysterium være løst«. – *Almindeligt leksikon*.

legeme ikke.

Men, ligesom naturriggerne, varierer former alt efter karakteren af den kraft, som strømmer gennem dem. I dyreriget reagerer det, der svarer til det permanente atom, på kraft af en involutions karakter fra en bestemt gruppe. Menneskets permanente atom reagerer på en evolutionær gruppes kraft og den planetariske logos' stråle, den logos i hvis legeme den menneskelige monade har sin plads.

For det andet skal vi lægge mærke til, at det i betragtning af ovenstående må være klart, at vi i denne fase af den manasiske indstrømning og udvikling beskæftiger os med den fulde belivelse og aktivering af den 5. logoiske spirilla. Denne belivelse viser sig som mentalplanets intense aktivitet og den tredobbelte karakter af dets elektriske fænomener.

- a. Atomart underplan. . . . Mentale permanente atomer. . . . Positive
- b. 4. underplan. . . . . Mentale enheder. . . . . Negative
- c. Egoiske grupper. . . . . Kausallegemer. . . . . Neutrale

Det kommer frem i løbet af evolutionsprocessen. Her beskæftiger vi os med stofaspektet og energi i dens forskellige manifestationer. Devasubstansens respons på indstrømningen af kraft på mentalplanet har en tredobbelt virkning i forbindelse med Logos eller syvfoldigheden:

1. Den fører til en kraftig forøgelse af vitaliteten i de logoiske centre i den 4. kosmiske æter, og det mærkes både over og under aktivitetsplanet.
2. Den stimulerer indsatsen hos de højeste repræsentanter for det 3. rige, og det har to virkninger, nemlig det 4. naturriges tilsynekomst på det fysiske plan og triadernes afspejling i kausallegemerne på mentalplanet.
3. Den resulterer som førnævnt i, at Sollogos' og Planetlogos' æteriske og faste fysiske legeme forbindes og koordineres. Det betyder, at de 3 lavere og 4 højere planer samles i en syntese, og at en tidligere mahamanvantaras eller solcyklus' devaer forbindes med de devaer, som tilhører en nyere orden, [side 652] og som afventede de rigtige betin-

gelse. Logos' fysiske inkarnation er bragt i stand, og da de 3 lavere riger er negative i forhold til den højere kraft, frembringer tiltrækningen og vekselvirkningen mellem de to det 4. eller menneskelige rige. Tankens, åndens og stoffets ild er bragt sammen, og udviklingen af fuld selvbevidsthed påbegyndt.

For det tredje bør den studerende udforske betydningen af tallene 3, 4 og 5 i bevidsthedsevolutionen. Hidtil, og med rette, er numerologi primært blevet studeret i relation til stofaspektet og ikke så meget til bevidst energi. F.eks. betragtes triaden normalt som en trekant bestående af det manasiske, buddhiske og atmiske permanente atom. Firkanten står for det lavere stoflige menneske, og den femtakkede stjerne bliver ofte fortolket meget materialistisk. Alle disse synsvinkler er nødvendige og må gå forud for studiet af det subjektive aspekt, men de lægger vægten på det stoflige i stedet for det subjektive. Emnet bør imidlertid studeres psykologisk. I dette solsystem er ovenstående tal de vigtigste set fra bevidsthedsudviklingens synspunkt. I det forrige system lå mysteriet i tallene 6 og 7. I det næste system bliver det 2 og 1. Det refererer kun til den psykiske udvikling. Lad mig illustrere: På mentalplanet betyder den femtakkede stjerne (blandt andet) evolutionen af det 5. princip ved hjælp af de 5 sanser i de 3 verdener (som også kan deles i 5 dele), fremkomsten af selvbevidsthed og udviklingen af den 5. spirilla.

Når stjernen lyser op ved indvielse på det buddhiske plan, står tallet for den fulde udvikling af det 5. princip eller den 5. kvalitet, afslutningen af egoets cyklus på de 5 stråler under mahachohanen, assimileringen af alt, hvad der kan læres på dem, og opnåelsen, ikke alene af fuld selvbevidsthed, men også den gruppebevidsthed, et menneske er involveret i. Det angiver den fulde udfoldning af 5 af de egoiske kronblade, så der er 4 tilbage at åbne før den sidste indvielse.

Ved indvielserne på mentalplanet stråler den femtakkede stjerne over hovedet på den indviede. Det vedrører de tre første indvielser, som gennemgås i det kausale redskab. Det er

blevet sagt, at de to første indvielser finder sted på astralplanet, og [side 653] det er korrekt, men har givet anledning til en misforståelse. De opleves primært i forbindelse med det astrale, fysiske og lavere mentale legeme og påvirker kontrollen med dem, og da hovedvirkningen mærkes i disse legemer, kan den indviende få det indtryk, at de har fundet sted på de pågældende planer, for det er i astrallegemet virkningen er mest livfuld og stimulerende. Men vi må altid huske, at de større indvielser tages i kausallegemet eller – adskilt fra dette legeme – på det buddhiske plan. Ved de to sidste indvielser, der frigør et menneske fra de 3 verdener og sætter det i stand til at fungere i Logos' vitale legeme og bruge den kraft, som beliver dette logoiske redskab, bliver den indviende selv til en femtakket stjerne. Den sænker sig over ham og smelter sammen med ham, så han *ses i centret af den*. Denne nedstigning fremkaldes ved indvierens brug af kraftstaven og bringer et menneske i berøring med det af planetlogos' legemscentre, det er en del af. Det sker bevidst. De to indvielser, som kaldes den 6. og 7., finder sted på det atmiske plan. Den femtakkede stjerne »flammer op indefra« – som det hedder med esoterisk sprogbrug – og bliver til en syvtakket stjerne. Den sænker sig over mennesket, og det træder ind i flammen.

Indvielse og tallenes mysterium vedrører primært bevidsthed og ikke »evnen til at fungere på et plan« eller stoffets energi, sådan som man kan udlede af mange okkulte bøger. De vedrører det subjektive liv, der er en del af en planetlogos' eller stråleherres bevidsthed og selvrealisering, og ikke *liv i stof* som vi opfatter det. Et himmelsk menneske virker i sit praniske redskab, og set fra vores synspunkt i dette system er det dér, dets bevidsthed findes. Det arbejder *bevidst* gennem sine centre.

Lad os nu opsummere: Der er et stadium i bevidsthedens evolution, hvor 3, 4 og 5 blander sig og smelter helt sammen. Når der er forvirring omkring dette punkt, skyldes det to forhold, som er forbundet med den studerendes individuelle udviklingstrin. Vi fortolker og farver udtalelser alt efter vores indre bevidsthedstilstand. Det hentyder H.P.B. til, hvor han

beskæftiger [side 654] sig med principperne.³² Men fortolkningen af disse tal afhænger også af den nøgle, der bruges. Det 4. riges enheder træder ind i det 5. eller åndelige rige, når de har belivet den 5. spirilla i alle det lavere trefoldige menneskes atomer, når de har foldet tre af de egoiske kronblade ud og er i færd med at udfolde det fjerde og femte, og når de er ved at blive bevidste om det himmelske menneskes praniske kraft.

(c). Solenglene og det 5. princip. Nu kan vi studere de væsener, som vedrører dette 5. princip, og deres virkning på bevidsthedsevolutionen.

I forbindelse med mennesket fremkalder disse solengle eller agnishvattaer foreningen af den åndelige triade eller det guddommelige selv og firfoldigheden eller det lavere selv. I forbindelse med Logos frembringer de tilstande, hvor det æteriske og faste fysiske legeme bliver en enhed, uanset om det er Sol- eller Planetlogos.

De repræsenterer en bestemt type elektrisk kraft. Deres arbejde består i at blande og sammensmelte, og frem for alt er de systemets »forvandlende ild«, dvs. de væsener, der sender Guds liv gennem deres ildlegeme på vej ned fra det højere til det lavere, og på vej op igen fra det lavere til det højere. De højeste grupper er forbundet med den del af det logoiske hovedcenter, som svarer til hjertet, og her er nøglen til kama-manas' mysterium. De kamiske engle belives fra »hjertecentret« og de manasiske engle fra det logoiske hovedcenter *via det punkt i dette center, der er forbundet med hjertet*. Disse to dominerende grupper er det samlede kama-manas i alle dets manifestationer. Solenglene findes i tre grupper, som alle varetager selvbevidsthedens aspekt, er forbundet med og bliver belivet af den 5. spirilla i Logos' permanente atom, og arbejder som en enhed.

Den højeste gruppe er forbundet med det logoiske hovedcenter, hvad enten det er Solens eller planetens. De arbejder med de manasiske permanente atomer og legemliggør viljen-

---

³² S.D. III, 456.

til-at-være i fast fysisk inkarnation. Deres kraft mærkes på det [side 655] atomare og det 2. underplan. De er disse planers substans og liv. Den anden gruppe er direkte forbundet med alle egoers kausallegeme og har primær betydning i dette solsystem. De kommer fra hjertecentret og udtrykker denne kraft. Den tredje gruppe svarer til halscentret og viser deres kraft på det 4. underplan gennem de mentale enheder. De er, i en strengt okkult betydning, egoets samlede evne til at se, høre og tale (eller give lyd).

Her kan vi give dem, der har evnen til at se, et vink. Tre konstellationer er forbundet med det 5. logoiske princip i dets trefoldige manifestation: Sirius, to af Plejaderne og en lille konstellation, hvis navn den studerende må finde ved hjælp af intuitionen. Disse tre styrer Logos' tilegnelse af sit faste legeme. Da den sidste pralaya var forbi, og det æteriske legeme var blevet koordineret, blev der i henhold til loven dannet en himmelsk trekant, som kanaliserede en kraftstrøm ind i systemet. Den frembragte vibrationer på det 5. plan. Denne trekant findes stadig og er årsag til den fortsatte indstrømning af manasisk kraft. Den er forbundet med spirillaerne i Logos' mentale enhed, og så længe hans vilje-til-at-være består, vil energien fortsætte med at strømme igennem. I 5. runde vil den være på sit højeste.

Når vi betragter de væsener,³³ der gav mennesket det manasiske princip, må vi huske, at det er de skabninger, som nåede målet i en tidligere manvantara, og som i denne runde

---

³³ Her kunne vi stille et meget naturligt spørgsmål: »Hvorfor har vi midtersystemets devaer (som vi kan kalde dem, der er forbundet med dette system og med buddhi og kama-manas) med i vores behandling af tankeformer?« Af to grunde: For det første fordi alt, hvad der er i solsystemet, blot er substans belivet fra det kosmiske mental- og astralplan og bygget til former gennem den elektriske lovs kraft. Alt, hvad der kan opfattes, er blot former besjælet af idéer. For det andet fordi mennesket gennem kendskab til de skabende processer i systemet med tiden selv lærer at blive en skaber. Det kan vi illustrere ved at gøre opmærksom på, at en af hovedfunktionerne af den teosofiske bevægelse i alle dens mange forgreninger er at opbygge en form, som til sin tid kan blive besjælet af broderskabets idé.

ventede på et bestemt øjeblik, hvor de kunne komme ind og fortsætte [side 656] deres arbejde. Der er en parallel i ankomsten af egoer fra månekæden i atlantiske dage. Parallellen er ikke helt nøjagtig, for der var en speciel situation på Månen, og et særligt karmisk formål bragte dem alle sammen ind på det tidspunkt.

Her må vi huske, at på Månen blev det 5. eller manasiske princip udklækket normalt. Instinkt udviklede sig gradvist, indtil det havde samme karakter som manas og umærkeligt smeltede sammen med det. I denne runde krævede et særligt forhold ekstraplanetarisk stimulering, og denne specielle gruppe pitrier fremkaldte en overførsel af det lavere til det højere gennem en nedstrømning af energi fra et ekstrasystemisk center via Jordens forbillede.

De 3 midterste runder er, ligesom for planernes og principernes vedkommende, de vigtigste for udviklingen af de selvbevidste enheder i dette system, og bestræbelsen på at gøre 3, 4 og 5 perfekte udgør for Planetlogos, såvel som for mennesket, modningscyklen. De tidligere og senere cykler markerer henholdsvis vækst mod modenhed og indsamling af erfaringens frugter. Her kan de tre haller igen drages ind i billedet og midterperioden sættes i relation til kundskabens hal.

Manasadevaerne findes på alle planeterne, og altid i deres tre grupper, men deres metoder varierer alt efter planeternes udviklingstrin og deres planetariske herres karma. Deres arbejdsmetode på Jorden kan studeres i *Den hemmelige lære* og har den allerstørste interesse for mennesket på dette tidspunkt.³⁴ De tre grupper bør studeres i relation til deres okkulte arbejde, som antydes med betegnelserne:

- a. De der afslog at inkarnere.
- b. De der indpodede manas' gnist.
- c. De der tog legemer og formede typen.

Den anden gruppe, midtergruppen, kan underinddeles i to

---

³⁴ Se *Den hemmelige lære*, bind 3.

mindre grupper: [side 657]

- a. De der indpoder manas' gnist,
- b. De der nærer og opflammer den latente ild i de bedste typer dyremenneske,

hvilket igen giver 5. Disse udtalelser tages ofte for pålydende, men man er ikke opmærksom på deres egentlige mening. Det vil være en stor fordel for den studerende at se emnet fra energiens eller den magnetiske vekselvirknings synspunkt. De, der afslog at inkarnere eller belive de forberedte former, handlede i overensstemmelse med loven, og deres modstand mod at inkarnere i disse former var *baseret på magnetisk frastødning*. De kunne ikke belive de former, som var stillet til rådighed, for det ville medføre et modsætningsforhold mellem det, der *okkult er det samme*. Det mindre liv var ikke negativt over for det større. Hvor gnisten blev indpodet, har vi det negative aspekts modtagelighed for den positive kraft og dermed fremskridt i arbejdet. I alle tilfælde har vi deva-substans med én polarisering, som belives af en anden polarisering med henblik på, gennem deres vekselvirkning, at afbalancere kræfterne og frembringe en tredje type elektriske fænomener.

Spørgsmålet om flammeherrernes ankomst vil blive diskuteret senere under overskriften »individualisering«. Her beskæftiger vi os kun med de chohanske kræfters arbejde i systemisk og kosmisk henseende. Disse solvæsener var, da de er befriede intelligente essenser, i pralaya af en sekundær karakter, da tiden for deres tilbagevenden til inkarnation kom. Da det **ORD**, der fremkaldte triadernes begær efter selvrealisering, lød, og den lavere manifestations lyd var steget til vejrs og havde blandet sig med det (som de okkulte bøger udtrykker det), kom der en respons fra nogle af de konstellationer, som er forbundet med vores. Dette frigjorde energi, der strømmede ind i solsystemet og førte de solengle, som »hvilede i Guds hjerte indtil tiden var inde«, med sig. Deres tilsynekomst på mentalplanet resulterede i foreningen af ånd

og stof, og af denne forening blev det selvbevidste væsen, egoet, født. På kosmiske planer foregår der en tilsvarende proces i forbindelse med så mægtige væsener som en sollogos og de 7 liv. [side 658]

Når et menneske inkarnerer, strømmer dets energi fra den rene hensigts plan, mentalplanet, ned i det fysiske redskab på det luftformige eller 5. underplan, og noget tilsvarende sker i det logoiske legeme. En lignende proces udspiller sig i forbindelse med energien i en menneskekrop, når den stimulerer den enkelte celledens liv og får den til at indtage sin plads i det samlede legeme og arbejde relativt intelligent sammen med resten af gruppen. Sådan er det også med de menneskelige monader, cellerne i det logoiske legeme. Når videnskaben anerkender dette faktum (hvilket ikke kan vare så længe), vil opmærksomheden blive vendt mod kroppens flygtige essenser og især hjertecentret og dets forbindelse med disse luftformige stoffer. Da vil man opdage, at hjertet er en maskine, som ikke blot sætter livsvæskerne i omløb, men også udvikler en bestemt type intelligent essens, der er den positive faktor i cellens liv.

Det giver os en forestilling om den mikrokosmiske proces, for individualiseringen af enhederne fremkaldes af en makrokosmisk begivenhed, som har virkninger i mikrokosmos.

Her er et sidste punkt, der må fremhæves. Okkult set legemliggør de 5 kumaraer eller Brahmas 5 tankefødte sønner denne manasiske kraft på vores planet. Men de afspejler blot (i det planetariske Hierarki) funktionen af de 5 kumaraer eller rishier, som er de 5 stråleherrer, der manifesterer sig gennem de 4 mindre planeter og synteseplanetet.

Disse 5 kumaraer er kanaler for denne kraft, og en af dem, planeten Venus' herre, legemliggør det 5. hierarkis funktion. Det forklarer Venus' aktivitet ved individualiseringen i denne runde. I næste runde vil det 5. hierarki bruge jordsystemet på den måde, og da vil vi se manas i fuldt flor i menneskeslægten. Det 5. hierarki, agnishvattaerne, legemliggør i deres mange grader »jeg-princippet«, frembringer selvbevidsthed og bygger menneskets selvrealiseringslegeme. I tid og rum,

og på mentalplanet, er de mennesket selv i dets inderste væsen. De sætter det i stand til at bygge sit eget årsagslegeme, folde sin egoiske lotus ud og gradvis befri sig for de formmæssige begrænsninger, det har skabt, og på den måde med tiden komme i forbindelse med en anden energitype, buddhisk energi. Med andre ord: Gennem deres arbejde kan mennesket blive bevidst [side 659] uden det manasiske redskab, for manas er blot den form, et højere princip udtrykker sig gennem. Guds liv kommer cyklisk under indflydelse af de forskellige hierarkier eller kræfter, der alle sammen bygger et midlertidigt redskab til det, lader det strømme gennem deres substans, giver det en bestemt kvalitet eller farvning og dermed forøger dets vibrationskapacitet, indtil livet i sidste instans bliver befriet for hierarkiske begrænsninger. Derefter vender det tilbage til sin evige kilde plus de erfaringer, det har vundet, og den forøgede energi, som er resultatet af dets forskellige overgange.

Lad os hele tiden huske, at strålerne er det positive aspekt i manifestation. De strømmer ned i negativt stof, deva- eller hierarkisk substans, og frembringer på den måde forskellige former for aktivitet. Hierarkierne er det negative aspekt i forhold til strålerne og reagerer på stråleimpulser. Men inden for hver stråle og hvert hierarki i dette system, er der igen to kræfter. Guds sønner er tvekønnede. Devasubstansen er også tosidet, for evolutionsdevaerne er f.eks. atomets, cellens eller den undermenneskelige forms positive energi, mens elektronerne eller de mindre liv i formen er negative.

Heri, og i det 5. hierarkis funktion, ligger manasaputraernes mysterium, og det kan der ikke siges mere om. Hemmeligheden om buddhi, det 6. princip eller kristusprincippet, som er forbundet med disse gudesønner, og det 5. hierarki, der er redskab for eller modtager af buddhi, kan ikke afsløres uden for indviede kredse, for den rummer kundskaben om den egoiske udvikling og 5 af de himmelske menneskers eller kumaraers karma.

Det 5. eller manasiske princip er legemliggjort i de 5 kumaraer, og hvis den studerende undersøger betydningen af de

5 første kronblade, der udfoldes i den egoiske lotus, kan han måske afdække det yderste lag af mysteriet. Den 5. stråle, som er den 5. kumaras stråle, er på bølgelængde med den energi, der strømmer gennem det 5. hierarki. Som den studerende ved, er denne stråleherre den 5. i rækken af de 7 stråleherre, men den 3. eller midterste i relation til de 5. [side 660]

1. Viljens eller kraftens kosmiske herre.
2. Kærlighed-visdommens kosmiske herre.
3. Den aktive intelligens' kosmiske herre.....1.
4. Harmoniens kosmiske herre.....2.
5. Den konkrete videns kosmiske herre.....3.
6. Den abstrakte idealismes kosmiske herre. ....4.
7. Den ceremonielle magis kosmiske herre. ....5.

Det er noget, vi må overveje, og vi må også være opmærksomme på den nære forbindelse, han i sin egenskab af kraftformidler i månekæden, den 3. kæde, har med det 3. rige, dyreriget, og den 3. runde. I de arkaiske optegnelser er der, i stedet for hans navn eller betegnelse, et symbol bestående af en omvendt femtakket stjerne med en lysende trekant i midten. Her skal man lægge mærke til, at antallet af punkter i symbolet er 8 – et billede af den særlige bevidsthedstilstand, der fremkommer når tankesindet »dræber virkeligheden«. Her ligger hemmeligheden om planetarisk avitchi,³⁵ på samme måde som det 3. større planetsystem kan betragtes som systemets avitchi, og Månen på et tidspunkt indtog en tilsvarende position i forbindelse med vores planetsystem. Dette må opfattes i relation til bevidsthed og ikke lokalitet.

I midten af 5. runde vil der ske bestemte ting. Det 5. hierarkis magt vil kulminere. Det vil indvarsle dommens dag og

---

³⁵ *Avitchi*. En bevidsthedstilstand som ikke nødvendigvis ligger efter døden eller mellem fødsler, for den kan også forekomme på Jorden. Ordret betyder det »ubrudt helvede«. Vi får at vide, at det er det sidste af de 8 helveder, hvor »synderne dør og genfødes uden afbrydelse, men alligevel ikke uden håb om endelig forløsning«. – S.D. III, 510, 521, 528, 529.

føre til voldsomme stridigheder, for det manasiske redskab »manas« (som de legemliggør) vil modsætte sig overførslen af det indre liv (buddhi). Derfor vil der, i en racemæssig målestok som involverer millioner af mennesker, komme en gentagelse af den kamp, et menneske bliver inddraget i, når det søger at hæve sig over tanken og leve åndens liv. Det er det endelige armageddon, det planetariske kuruksheetra, og vil blive efterfulgt af dommens dag, hvor manas' sønner kastes ud, og visdommens [side 661] drager hersker. Det betyder blot, at de mennesker, hos hvem det manasiske princip er for dominerende eller ikke tilstrækkelig udviklet, vil blive betragtet som mislykkede og må vente, til der kommer en udviklingsperiode, som passer dem bedre, mens de der lever det buddhiske liv, og hos hvem dette princip vokser sig stærkt – åndelige mennesker, aspiranter, disciple af forskellige grader, indviede og adepter – vil blive tilbage og fortsætte den naturlige udviklingslinje i dette planetsystem.

I disse 5 og i de bibelske ord »fårene og bukkene«³⁶ ligger Stenbukkens mysterium. Det er det, de kristne hentyder til, når de taler om, at Kristus hersker på Jorden i 1.000 år, mens slangen er spærret inde. Kristusprincippet vil blive dominerende i resten af manvantaraanen, og den lavere stofflige natur og tankesindet stilles i bero indtil næste runde, hvor der vil vise sig nye muligheder for nogle af de frasorterede grupper, selvom størstedelen må vente til et andet system. Noget lignende vil ske i 5. kæde, men da det vedrører et center i den planetariske logos, vi kun ved lidt om, behøver vi ikke uddybe det nærmere her.

Planetkæderne legemliggør centre, og efterhånden som de vækkes og bliver stimuleret, fører de bestemte typer manasaputraer i fysisk inkarnation. Den type, der er præget af 5. kædes energi, er lidet kendt, da den er ved at udvikle sig i et andet planetsystem, det 5., og derfor er det spild af tid at tage den i betragtning. Den er forbundet med udfoldningen af en planetlogos' 5. egoiske kronblad på hans eget plan og derfor

---

³⁶ *Bibelen: Matthæusevangeliet, 25:33.*

med den 5. spirillas aktivitet. Til sin tid vil disse energienheder »komme ind« fra et andet planetsystem på en kosmisk energistrøm, som går gennem en bestemt systemisk trekant, ligesom da egoerne kom ind i denne runde.

Her skulle vi måske gøre opmærksom på, at de solengle, der tilhører det 5. hierarki, naturligvis er en væsentlig faktor i forbindelse med det 5. eller åndelige riges evolution. Det er dem, der gør den mulig, for de bygger bro, ikke alene fra det 3. til det 4. rige, men også fra det 4. til det 5. [side 662]

Men nu behøver vi ikke beskæftige os mere med spørgsmålet om det 5. princip, og det af to grunde:

For det første fordi emnet er blevet behandlet tilstrækkelig detaljeret til vores formål i en tidligere sektion, og for det andet fordi der på nuværende tidspunkt ikke må afsløres mere om kosmisk manas og de væsener, som kommer ind på den impuls. Det, der er givet i *Den hemmelige lære* og suppleret her med yderligere detaljer, vil være tilstrækkeligt for endnu en generation af studerende. Hver generation må frembringe individer, som selv er i stand til at fastslå de subjektive kendsgerninger. De vil bruge den eksoteriske viden som springbræt på vejen til fuldendt viden. De vil vide, og de vil meddele, men først når de i den kommende 50-års cyklus har udført deres arbejde, vil de mange erkende den sandhed, de få har åbenbaret. Det er tydeligt i H.P.B.s tilfælde. Hendes arbejde vil blive retfærdiggjort og *Den hemmelige lære* få oprejsning på grundlag af det nuværende arbejde.

b. Om individualisering.

(a). Solenglens arbejde. Lad os ganske kort betragte det egoiske legemes generelle opbygning og opregne dets bestanddele, idet vi husker, at formen altid forberedes, før den bliver beboet. Ud fra studiet af dette legeme kan vi så danne os en forestilling om og kaste lidt lys på makrokosmisk individualisering.

Kausallegemet, der somme tider (om end upræcist) kaldes »karana sarira«, har sin plads på mentalplanets 3. underplan,

det laveste abstrakte plan, og det sted hvor den 3. logos' stråle giver det fornødne »lys til bygning«. (Det skyldes at hvert underplan påvirkes specielt af den stråleherre, som har samme navn eller nummer). Når tiden er inde, og buddhis redskaber skal koordineres, sætter nogle store skabninger, flammeherre eller manasadevaer gennem en ydre drivkraft sig i forbindelse med dette underplans stof og beliver det med deres egen energi. De giver en ny og positiv impuls, der koordinerer planets stof og fremkalder en midlertidig afbalancering af kræfterne. Heraf kommer det nye kausallegemes »hvide« eller gennemsigtige tilstand. Det er nu op til det nyfødte ego først at forstyrre [side 663] ligevægten og siden genvinde den ved afslutningen af processen og på den måde frembringe en form, som er fuld af lysende grundfarver.

Når manasadevaerne kommer ind for at frembringe selvbevidsthed og fremkalde de guddommelige egoers inkarnation, sker der fire ting på dette plan. Hvis den studerende kombinerer disse fire med det, der i forskellige okkulte bøger allerede er givet om virkningen af individualisering på dyremennesket og dets tilsynskomst som et selvbevidst individ på det fysiske plan, fremkommer der en arbejdshypotese, som sætter mennesket i stand til at realisere sig selv videnskabeligt. De fire begivenheder gives i deres rækkefølge i tid og rum:

For det første. På mentalplanets 3. underplan viser der sig nogle vibrationsimpulser – 9 i alt – bestående af manasadevaernes femfoldige vibration plus den firfoldige vibration, som fremkaldes nedefra og er uløseligt forbundet med dette underplans stof, det 5. set nedefra. Det frembringer den »nifoldige egoiske lotus«, der på dette stadium er helt lukket, idet de 9 kronblade er foldet sammen. De er vibrerende og funkende »lys«, men ikke særlig strålende. Disse »lotusknopper« er delt i grupper svarende til de 5 typer dhyanier, som påvirker dem, former dem ud af deres egen substans og farver dem svagt med »manas' ild«.

For det andet. Den manasiske aktivitet frembringer en mental trekant bestående af ild, der langsomt begynder at

strømme rundt mellem det manasiske permanente atom, et punkt midt i den egoiske lotus og den mentale enhed, som er kommet til syne på det 4. underplan gennem det iboende instinkts voksende intelligens. Denne ildtrekant, der består af ren elektrisk manasisk kraft, bliver mere og mere lysende, indtil den fremkalder en vibrationsrespons fra både det lavere og det højere. Trekanten er kernen i antahkaranaen. Det højtudviklede menneskes arbejde består i at reducere denne trekant til en enhed og ved hjælp af ren aspiration (der simpelthen er sublimeret begær, som indvirker på mentalt stof) gøre den til udviklingsvejen og på den måde, i form af en højere syntese, reproducere den tidligere »vej«, som ånden fulgte, da den steg ned og tog [side 664] sit redskab, kausallegemet, i besiddelse og derfra virkede gennem det lavere personlige selv.

For det tredje. Når flammeherrerne har frembragt et legeme eller en form, og vibrationen har nået et sådant stade, at den udløser en respons, kommer der en nedstrømning af buddhi gennem den manasiske trekant til punktet midt i lotusen. Den fremkalder gennem sin vibration en ændring af lotusens udseende. Midt i blomsten viser der sig 3 nye kronblade som lukker sig omkring den centrale flamme og holder den skjult, indtil tiden for åbenbaringen af »juvelen i lotusen« kommer. Den egoiske lotus består nu af 12 kronblade, hvor 9 af dem på dette stadium danner en knop, mens 3 er helt skjulte og gådefulde.

Samtidig er de 3 permanente atomer indesluttet i lotusen og ses af den clairvoyante som 3 lyspunkter i bunden af knoppen under den centrale del, hvor de danner en svagt lysende trekant. Selvom der kun er tale om et embryonalt kausallegeme, er det nu færdigbygget i sin trefoldige natur og parat til at blive aktiveret igennem tidsaldrene. *Stofaspektet*, som vedrører menneskets form i de 3 verdener eller dets aktivt intelligente personlige selv, udvikles og styres gennem den mentale enhed, det astrale og det fysiske permanente atom. *Åndsaspektet*, den evige vilje, skjuler sig i hjertet af lotusen og bliver først åbenbaret, når manasadevaerne har

udført deres arbejde. Derfor er det *bevidsthedsaspektet*, legemliggørelsen af det guddommelige egos kærlighed-visdom, som den udtrykker sig gennem tankesindet, der er fremherskende, og i de 9 kronblade og deres vibrationskapacitet ligger alle de latente udviklingsmuligheder og evnen til at fungere som en selvbevidst enhed, det væsen vi kalder menneske.³⁷ Mahadeva bor i hjertet, Surya eller Vishnu [side 665] åbenbarer ham i hans essens som kærlighedens visdom og visdommens kærlighed, og Brahma, den skabende logos, gør denne åbenbaring mulig. Faderen i himlen åbenbares af Kristus, Sønnen, gennem inkarnationsprocessen, der muliggøres af Helligåndens arbejde. Alt dette er bragt i stand ved nogle kosmiske væseners mellemkomst, væsener som »ofrer sig« for at mennesket kan blive til. Ud af deres egen essens giver de, hvad der er nødvendigt til skabelsen af individualiseringsprincippet, og det vi kalder »selvbevidsthed«, og på den måde sætter de den guddommelige ånd i stand til at begynde på et rigere liv gennem formens begrænsning, de lektier som læres på den lange pilgrimsfærd og »assimilerin-

---

³⁷ *Solherren, det guddommelige ego*. Af de to muligheder for sjælsudvikling, H.P.B. i *Stilhedens røst* kalder »dhyanas« og »dharma« eller »paramitas« vej, er ramayana baseret på sidstnævnte. De syv »portaler«, der omtales i samme bog, svarer formentlig til de syv afsnit i dette hellige digt. Men jeg har kun læst det første afsnit, og det vil jeg give jer en analyse af, så vidt jeg nu kan. Efter forordet er begyndelsen af første afsnit en beskrivelse af de specielle omstændigheder omkring Ramas fødsel i Dasarathas familie. Dasaratha er, som I alle ved, en efterkommer af solkongerne, der begyndte at herske over denne jord fra Vyvawatha Manus tid. Som hans navn antyder, er han en konge, hvis vogn kan rejse i ti retninger, eller, hvis vi bruger den okkulte mikrokosmiske betydning, er han konge over menneskekroppen, der har ti handlings- og sansecentre, som forbinder den med de ti retninger. Det er almindelig kendt at vores gamle filosoffer plejede at beskrive kroppen som en by med ni porte. De ni porte er, som I ved, menneskekroppens ni åbninger. Hvis I til de ni lægger den åbning, der kaldes Brahma-runda eller Brahmas dør, får I ti porte svarende til de ti retninger. Ordet »dasaratha« angiver den bevidsthed, som er forbundet med vores sanser, og som er underordnet i forhold til den bevidsthed, vi kalder tankesindet. – *The Theosophist*, bind XIII, s. 340.

gen af mangeartede tilværelser«.

For det fjerde. Når disse tre begivenheder er indtruffet, trækkes lyset eller ilden, der cirkulerer i den manasiske trekant, ind i lotusens center, så denne »prototype« på den fremtidige antahkarana (hvis man kan kalde den det) forsvinder. Kronbladenes, atomernes og »juvelens« trefoldige energi samles, fordi der nu skal udvikles en impuls, som kan fremkalde en nedstrømning af energi fra det nyskabte kausallegeme til de menneskelige aktiviteters 3 verdener.

Vi har beskæftiget os med den individualiseringsmåde, som er resultatet af flammeherrernes ankomst, fordi det er den, der er den primære metode i dette solsystem. Uanset hvilke metoder der bruges i de forskellige planetsystemer og kæder, er denne [side 666] den almindelige i midterfasen. Karmiske forhold i forbindelse med en planetlogos kan medføre ændringer og aktivere manasadevaer, hvis virksomhed måske ikke er den samme i alle detaljer, men resultatet er altid det samme, og de guddommelige egoer har i deres kausallegeme et tilsvarende instrument at arbejde igennem.

Et *sidste* punkt, som har stor betydning, er, at *agnishvattaerne bygger kronbladene ud af deres egen substans, dvs. stof belivet af »jeg-princippet« eller ahamkara. De beliver også de permanente atomer med deres positive kraft for med tiden at bringe den 5. spirilla i fuld aktivitet.* Alle muligheder, alle forhåbninger og al optimisme med hensyn til fremtidig succes ligger i disse to punkter.

Som vi har set, førte agnishvattaernes arbejde på mentalplanet til en nedstrømning af kraft eller energi fra monaden (eller ånden), og sammen med den lavere firfoldigheds energi fremkaldte den tilsynekomsten af det egoiske legeme på mentalplanet. Vi har en fjern illustration af den tanke, jeg prøver at formidle, i almindeligt elektrisk lys. Ved forbindelsen mellem de to poler skabes der lys. På samme måde lyser monaden op, men i illustrationen må vi medtage de finere planer, så den ene pol omfatter 7 og den anden 4 typer kraft eller energi. En videnskabelig formel for individualiserings-

processen beskriver denne tilnærmelse med dens forskellige energityper i form af et symbol og et tal, men den kan ikke afsløres her.

Manasadevaerne belives selv af kraft fra det kosmiske mentalplan – en kraft der har været virksom lige siden individualiseringen af Sollogos i en meget fjern kalpa. De legemliggør tilsammen Logos' vilje eller hensigt og er de kosmiske »prototyper« på vores solengle. Solenglene legemliggør på systemets mentalplan så meget af denne vilje og hensigt, som Logos kan realisere i en enkelt inkarnation, og som de i deres grupper kan udvikle. Derfor arbejder de gennem egoiske grupper og efter individualisering primært gennem de mentale enheder hos de individer, der indgår i grupperne. Det er deres sekundære arbejde. Deres arbejde kan delvis beskrives på følgende måde: [side 667]

For det første fremkalder de foreningen af det guddommelige ego og det lavere personlige selv. Det har vi beskæftiget os med.

For det andet arbejder de gennem de mentale enheder og indprenter atomerne den del af den logoiske hensigt (hvor mikroskopisk den end er), som individet kan opfylde på det fysiske plan. I begyndelsen assimileres deres indflydelse ubevidst, og mennesket reagerer blindt og uvidende på planen. Men senere, efterhånden som evolutionen skrider frem, anerkender mennesket deres arbejde i form af et bevidst samarbejde med evolutionsplanen.³⁸ Efter 3. indvielse er viljes- eller hensigtsaspektet fremherskende.

---

³⁸ *Yajamana* eller den der *ofrer sig*. En yajamana er et menneske, som har ofret sig for det gode i verden og påtaget sig at forme begivenhederne i overensstemmelse med loven. Hvis menneskekroppen opfattes som offerpladsen, er manas yajamanaen. Alle et menneskes handlinger fra fødsel til død udgør én stor yagnisk proces, der ledes af det sande menneske, som kaldes manas. Den, der er villig til at ofre sin krop, tale og tanke til gavn for hele verden, er en ægte yagnika og har adgang til alle de højere lokaler. Grundtonen i yagnikaens liv er at være god mod alle uden hensyn til kaste og tro, på samme måde som Solen skinner for alle. – *A brahmin: Some Thoughts on the Gita*, s. 90.

Her skal vi lægge mærke til, at det er manasadevaernes positive kraft, der frembringer indvielse. Deres funktion legemliggøres af hierofanten. Mens han har redskabet for buddhi foran sig, leder han strømmen fra de højere planer gennem sit legeme og overfører ved hjælp af staven (der er ladet med positiv manasisk kraft) den højere manasiske energi til den indviede, så denne gennem den voldsomme stimulering bliver i stand til at opfatte planen for sit gruppecenter bevidst. Kraften strømmer fra det manasiske permanente atom ned gennem antahkaranaen og ledes hen til det center, hierofanten ved skal stimuleres i henhold til loven. Han regulerer og stabiliserer kraften, mens den strømmer gennem den egoiske lotus, så det 6. princip, når lotusen er foldet helt ud, kan åbenbares i hjertet af den. Efter hver indvielse er lotusen foldet mere ud, og efterhånden begynder lyset fra centret at komme frem – et lys eller [side 668] en ild som til sidst brænder gennem de tre omgivende kronblade og lader den fulde indre stråleglans komme til syne og åndens elektriske ild blive manifesteret. Samtidig med at dette finder sted på mentalplanets 2. underplan (hvor den egoiske lotus nu befinder sig), sker der en tilsvarende stimulering af den faste substans, som udgør centrenes kronblade eller hjul på de astrale og æteriske planer.

(b). Individualisering og racerne. Selvom denne afhandling ikke skulle have anden virkning end at få videnskabeligt og filosofisk orienterede aspiranter til at studere kraft eller energi i mennesker og grupper og opfatte mennesket og menneskeheden som en slags elektriske fænomener, vil der alligevel være udrettet meget. Kendskabet til et menneskes, en gruppes og en samling grupperes polaritet, planeternes polaritet i forhold til hinanden og til Solen, solsystemets polaritet i forhold til andre systemer, et plans polaritet i forhold til et andet plan, princippernes og de finere redskabers polaritet i forhold til hinanden, og den videnskabelige anvendelse af elektricitetens love på hele den fysiske tilværelse, vil fremkalde en planetarisk revolution, som kun overgås af den, der fandt sted ved individualiseringen. I den forbindelse vil

jeg gøre opmærksom på nogle betydningsfulde faktorer, som de studerende gør klogt i at overveje.

*I 3. rodrace*³⁹ fandt individualiseringen sted. Det var en begivenhed, der blev mulig gennem nogle polære forbindelser, og fordi de kyndige forstod de videnskabelige love og udnyttede et særligt elektrisk forhold til at fremskynde racens evolution. Det var nogle mægtige elektriske fænomener, og de frembragte [side 669] »lysene som altid brænder«. Det var resultatet af kendskab til naturlovene og deres tilpasning til lejligheden.

I 4. rodrace kom der en ny krafttilpasning. Igen drog man nytte af tiden og lejligheden og åbnede døren til det 5. rige gennem forceret indvielse. En tredje type elektricitet spillede sin rolle i fremkaldelsen af denne begivenhed, og det er virkningen af denne elektriske impuls på enhederne (der selv er energicentre), som videnskabeligt set angiver, om et menneske er egnet til indvielsesceremonien og til rådighed som formidler af åndelig energi til verden. Enhver indiviet er teknisk set en kraftformidler, og hans arbejde består derfor i tre ting:

1. At tilvejebringe et tredobbelt redskab, der yder den fornødne modstand mod kraften og kan modtage og opbevare den.
2. At udsende den som energi til den verden, han tjener.
3. At oplagre en vis del af den med to formål:
  - a. At have et kraftreservoir til nødsituationer og til speciel-

---

³⁹ *Rodracer*. I *Den hemmelige lære* siges det, at de 7 grupper menneskeenheder i løbet af evolutionen bebor 7 kontinenter. – H.L. 3, 5-7.

- a. 1. race... . . . . . Det uforgængelige, hellige land
- b. 2. race... . . . . . Det hyperboræiske land
- c. 3. race... . . . . . Lemurisk
- d. 4. race... . . . . . Atlantisk
- e. 5. race... . . . . . Arisk
- f. To racer som følger efter den nuværende

- le opgaver, når de store har brug for det.
- b. At fungere som en dynamo for den nære gruppe, alle fremskredne sjæle, disciple og indviede samler omkring sig på et af planerne i de 3 verdener.

I 5. rodrace kan vi forvente endnu en stor begivenhed, og den er nært forestående. Den tog sin begyndelse i den energi, der kulminerede i sidste del af verdenskrigen. Den første virkning, en ny elektrisk impuls fra ekstrasystemiske centre har, er altid at fremkalde en indledende ødelæggelse, som fører til åbenbaring. Det, der er spærret inde, må frigøres. Sådan vil det være i denne 5. rodrace. Nogle kosmiske kræfter er blevet aktiveret, og den fulde effekt af deres energi er endnu ikke åbenbar. Denne indstrømmende kraft vil Hierarkiet benytte sig af med henblik på at fremme de planetariske planer. Foruden i menneskeriget mærkes virkningen af fænomenet også i et af de andre riger. Det er klart, at i individualiseringsperioden skete der en voldsom stimulering af *dyreri- get* – en stimulering som har varet ved og ført til det fænomen, vi kalder »husdyr« med deres relativt høje intelligensniveau i forhold til vilde dyr. I atlantiske [side 670] dage havde åbningen af døren til det 5. rige eller den buddhiske bevidsthed en dybtgående virkning på *planteriget*. Virkningen kan ses i resultater som dem, Burbank opnåede, og som har samme karakter som indivielsesprocessen i mennesket, idet de medfører en hurtig opnåelse af relativ fuldkommenhed.

I forbindelse med den nært forestående store begivenhed eller åbenbaring vil Hierarkiet på ny drage fordel af tiden og energien og fremkalde nogle virkninger, der primært vedrører menneskeriget, men også viser sig som kraftfornyelse i *mi- neralriget*. Da menneskeheden første gang mærkede energien, frembragte den de forhold, der udløste den umådelige aktivitet, som resulterede i krig, og som er årsag til den nuværende spænding i verden. I mineralriget påvirkede den nogle af mineralerne, og de radioaktive stoffer gjorde deres entré. Den egenskab (eller radioaktivitet), som uranmalm og andre tilsvarende stoffer har, er en relativt ny udvikling i

evolutionsloven, men da den var latent, behøvede den blot den type energi, der nu strømmer ind på Jorden, for at komme frem. Denne kraft begyndte at vise sig i slutningen af det 18. århundrede, og dens fulde virkning kan på ingen måde mærkes endnu, for der vil gå flere hundrede år, før den forsvinder igen. Den muliggør forskellige opdagelser, og den nye orden vil være et resultat af den. De store, som kender tidspunktet, vil fremkalde det, der i vores rodrace svarer til begivenhederne i den 3. og 4. race.

(c). Individualiseringsmetoder. Vi har set, hvordan den individualiseringsmetode, som er karakteristisk for dette solsystem, er resultatet af kraft, der udgår fra det kosmiske mentalplan og aktiverer de væsener, hvis opgave det er at skabe det egoiske legeme ud af deres egen levende substans på mentalplanet og på den måde, gennem deres egen kvalitet og natur, gøre menneskeenheder på det fysiske plan selvbevidste og dermed frembringe mennesket. Det er også deres arbejde at belive alle menneskers mentale enhed og med den kraft, de legemliggør, at koordinere og belive det trefoldige lavere menneskes hylstre, så de med tiden kan udtrykke den iboende tænkens vilje og hensigt på en intelligent måde. Ved at opfylde denne funktion for menneskeslægtens vedkommende fremkalder de en bestemt tilstand i planet- og solsystemet. [side 671]

Logos' og de planetariske logos faste og æteriske legeme smelter sammen, så disse kosmiske væsener får et sammenhængende udtryksmiddel.

Med frembringelsen af selvbevidsthed i menneskeriget tager den pågældende logos sit redskab i fuldt bevidst besiddelse. Det er virkeliggørelsens øjeblik og markerer (set fra et bestemt esoterisk synspunkt), at én syvfoldighed er færdigudviklet. De 3 involutionsære eller elementale riger og de 3 undermenneskelige riger får deres 7. princip i det 4. naturlige, $3 + 4 = 7$. Når Guds liv har været igennem disse 7 riger, er det helt selvbevidst, relativt set, og da er Sønnen på vej mod målet. Denne relative fuldkommenhed må så videreudvikles gennem andre stadier, men det er stadier, hvor de

pågældende væseners individuelle selvbevidsthed (menneskelig eller planetarisk) i sidste instans smelter sammen med den universelle bevidsthed.

Bestemte centre i det logoiske og planetariske legeme stimuleres også, og strålerne bliver radioaktive (hvis man kan udtrykke det sådan). Det er denne stråling, som i sidste instans vil fremkalde *bevidst* gruppeaktivitet, som vil føre til vekselvirkning mellem planeterne, og som i henhold til tiltræknings- og frastødningsloven vil fremkalde den endelige syntese.

På ekstrasystemiske eller kosmiske planer frembringer individualiseringsprocessen en tilsvarende aktivitet i Logos' egoiske legeme og dermed en forøget vibration i det center i **DEN OM HVEM INTET KAN SIGES'** legeme, vores logos repræsenterer. Den fremkalder også en reaktion eller »okkult anerkendelse« hos syvfoldighedens prototype, dvs. Store Bjørns 7 rishier, og denne reaktion i kosmiske kredse vil bestå frem til mahamanvantaraens afslutning, hvor Logos befries (om end kun midlertidigt) for fysisk tilværelse.

Derudover fremkalder den en cyklisk frigørelse af kraft fra det kosmiske mentalplan. I denne 4. runde kulminerede den cykliske kraft i 3. rodrace. I næste runde vil en ny cyklus nå sit toppunkt i en meget kort periode i 4. rodrace og på ny åbne individualiseringens dør, så nogle meget fremskredne egoer, der søger inkarnation, kan komme ind og udføre et bestemt stykke arbejde. Den nuværende runde vil ikke frembringe legemer, som opfylder deres behov, men næste runde vil måske, [side 672] hvis planerne udvikler sig som forventet. I dette tilfælde vil de pågældende manasadevaer ikke individualisere dyremennesker som i den foregående runde, men stimulere den mentale kim i de medlemmer af den nuværende menneskehed, der, som H.P.B. siger, mangler tanke-sindets gnist, skønt de tilsyneladende er mennesker.⁴⁰ I løbet af de næste 700 år vil disse lavtstående indfødte racer prak-

---

⁴⁰ Det er veddaerne i Sri Lanka, buskmændene i Australien og nogle af de laveste afrikanske racer. – H.L. 3, 199, 296, 438.

tisk talt uddø og ikke inkarnere mere i denne runde. De vil blive *afvist*. I næste runde vil der vise sig en ny lejlighed, og manasadevaerne vil genoptage deres arbejde og forme individuelle kerner til udvikling af selvbevidsthed. De egoer, som venter på chancen, vil naturligvis ikke komme ind, før den tids mennesketype er tilstrækkelig forædlet til deres formål. De er beskæftiget med udfoldningen af det 6. kronblad i Logos' egoiske lotus og har en sådan karakter, at de næsten er ufattelige for os. De er på linje med aktivitetsbuddhaerne, men mens disse er frie i resten af denne mahamanvantara, har de omtalte egoer endnu noget at afvikle og kan først *komme ind* i midten af 5. runde. Det var en gruppe indviede, der (teknisk set) standsede deres egen udvikling med henblik på at udføre et bestemt stykke arbejde på planeten Vulcan. Derfor må de vende tilbage for at fortsætte og fuldføre det, der er forsømt. På grund af deres erfaringer på Vulcan er det fysiske redskab, de har brug for, af en sådan orden, at de ikke kan inkarnere på nuværende tidspunkt, og i denne runde, uden at fremkalde en katastrofe.

Individualisering i næste runde vil begynde at vise tegn på den tredje metode – det næste systems metode. Den er blevet beskrevet som »okkult tilbagetrækning«. Den vil bestå i en tilbagetrækning af den latente vitalitet fra den laveste type af de daværende mennesker (gennem kendskab til legemets æteriske konstitution) og en midlertidig anvendelse af denne latente ild til en forøgelse af aktiviteten i tankesindets kim eller gnist. Det vil blive gjort med en dynamisk viljeshandling. Dette virker umuligt og er en næsten meningsløs udtryksmåde i relation til **[side 673]** bevidsthed og åndelighed, men hvis den studerende opfatter fænomenet i relation til det kosmisk fysiske plan, og ser det fra det luftformige underplans og de æteriske underplaners synspunkt, vil han opdage, at ilden i alle disse syvleddede størrelser i virkeligheden altid er stoffets ild, og at de syv variationer af elektriske fænomener altid kan påvirke hinanden.

I mahamanvantaraen forekommer de tre individualiseringsmetoder altså i forbindelse med vores planetsystem:

- a. *I månekæden* var det den gradvise udvikling af selvbevidsthed i henhold til naturens lov.
- b. *I jordkæden* er det udviklingen af selvbevidsthed gennem ydre hjælpemidler. Det er den karakteristiske metode i dette solsystem.
- c. *I næste runde og kæde* vil metoden være tilbagetrækning ved hjælp af viljestyrke, men på begyndelsesstadiet.

Jeg har beskæftiget mig med disse tre i relation til vores planetsystem, men i alle de planetsystemer, hvor der i en periode findes mennesker, vil de tre metoder blive brugt. De markerer den kosmiske Logos' gradvise kontrol over sin trefoldige lavere natur. Den første har relation til stoffets latente bevidsthed og styres af økonomiloven. Den vedrører primært Logos' selvbevidsthed og polarisering i sit faste fysiske legeme. Det samme gælder et himmelsk menneske, og en del af ondskabens mysterium ligger i den tendens, nogle af disse kosmiske væsener (og især vores planetlogos i månekæden) har til at blive ved med at være polariseret i det fysisk æteriske legeme, efter at de skulle have lært at beherske stofaspektet eller kontrollere den 3. ild i et tidligere system. Her ligger der for den kloge studerende et vink om den nuværende ondskab på vores planet.

Den anden har relation til den latente »begærbevidsthed« og styres af tiltrækningsloven. Den er dette systems lov og vedrører Logos' evne til at »elske klogt« i den okkulte betydning af betegnelsen. Den har forbindelse med Logos' polarisering i sit astrallegeme og frembringer det fænomen, vi kalder »seksuel aktivitet« på alle planer i systemet. I det forrige system blev befrielsen fremkaldt ved hjælp af *skelnevnen*, selvom [side 674] ordet, som det bruges i dag, blot giver en svag antydning af den systemiske proces på den tid. Den kraft, der blev udviklet under processen, frembragte den vibration, som findes i stoffet den dag i dag. Den kommer til udtryk i stofatomets aktive intelligens og evne til at skelne. I det nuværende system vil befrielsen blive fremkaldt gennem okkult *lidenskabsløshed*. Den vil også sætte sit præg på

stoffet og farve det på en sådan måde, at ursubstansen i det 3. system vil besidde endnu en egenskab. I det næste system er »ikke-binding gennem tilbagetrækning« det nærmeste, vi kan komme en beskrivelse af befrielsesprocessen, men da mennesket ikke kan forestille sig situationen, lønner det sig ikke at spekulere over den.

(d). Avatarer, deres natur og arbejde. I ovenstående diskussion har vi forbundet fænomenet individualisering med Logos' eller en planetarisk logos' tilegnelse af et fast fysisk redskab og deres selvbevidste tilværelse i dette fysiske legeme. Her kan vi berøre et meget vanskeligt og gådefuldt emne, nemlig AVATARER, og selvom det ikke er muligt for os at gøre helt rede for det, da det er et af de mest okkulte og hemmelige af mysterierne, vil der måske alligevel blive kastet en smule lys på dette dunkle emne.

Af hensyn til klarheden, og for at lette forståelsen af et område der er uhyre vanskeligt for især det vestlige menneske at fatte (fordi det endnu ikke betragter reinkarnation som en naturlig proces), vil det være klogt at dele de forskellige avatarer i fem grupper, idet vi husker, at hver avatar er en stråle, der udgår fra en rent åndelig kilde, og at et selvbevidst væsen først gør sig fortjent til denne specielle form for arbejde efter en lang række vellykkede liv.

1. Kosmiske avatarer.
2. Solavatarer.
3. Interplanetariske avatarer.
4. Planetariske avatarer.
5. Menneskelige avatarer.

Som førnævnt er en avatar en lysende stråle, der iklæder sig stof med henblik på tjeneste. Alle avatarer er i den snævre betydning [side 675] af ordet befriede sjæle, men de kosmiske og solare avatarer er befriet for de to lavere kosmiske planer, mens de planetariske og interplanetariske avatarer er befriet for det kosmisk fysiske plan, dvs. solsystemets 7 planer, og de menneskelige avatarer har befriet sig for de

menneskelige bestræbelsers 5 planer. I en snæver teknisk forstand er en mester i fysisk inkarnation en slags avatar, for han er en »befriet sjæl« og vælger altså kun at inkarnere af bestemte grunde – men dem vil vi ikke beskæftige os med her. Lad os derfor underinddele disse grupper og dermed afklare vores idéer yderligere.

1. Kosmiske avatarer. De legemliggør kraft fra blandt andet følgende kosmiske centre:

- a. Sirius.
- b. Den af Store Bjørns 7 stjerner, som er besjælet af vores 3. større stråleherres prototype.
- c. Vores kosmiske center.

De repræsenterer væsener, der er lige så fjerne fra menneskets bevidsthed, som mennesket er fra stofatomets bevidsthed. Der er gået tusinder af de store cykler, vi kalder »100 Brahmas år«, siden de nærmede sig menneskestadiet, og de legemliggør en kraft og bevidsthed, som vedrører den intelligente koordination af stjernehimlen.

De har opnået det ypperste af, hvad mennesket kan forestille sig med hensyn til vilje, kærlighed og intelligens, og i syntesen af disse tre har de tilføjet egenskaber og vibrationer, som vi ikke har ord for, og som end ikke vores mest fremskredne adepter kan forestille sig. Det er uhyre sjældent, de viser sig i et solsystem, og da opfattes de kun på de to højeste planer, men alligevel er deres ankomst, på grund af vores solsystems stoflige natur, den helt konkrete fysiske tilsynkomst af et åndeligt væsen, der er fuldt bevidst.

Sådanne væsener fra Sirius viser sig, når Sollogos skal indvies, og de har en særlig forbindelse med de 5 kumaraer og gennem dem (idet de bruger dem som brændpunkter for kraft) med mahachohanens departement i alle systemets okkulte hierarkier. Kun én gang har et sådant væsen besøgt vores [side 676] system, og det var i forbindelse med tilsynkomsten af Brahmas 5 tankefødte sønner i tid og rum. Virkningen af et besøg som det, avataren fra Sirius aflagde

os, viser sig som al civilisation og kultur, hvor disse ses i relation til hele systemet og under ét.

Når pralaya nærmer sig, vil der komme en avatar fra det kosmiske center og fremkalde det, vi kalder »død« i Logos' legeme. Kosmisk set er han »manden med leen« og tilhører (for nu at gøre det helt forståeligt) en gruppe, der repræsenterer den kosmiske tilbagetrækningsenergi, som vi har en svag afspejling af i Logos' »nedbrydningsaspekt« og de kræfter, der fremkalder menneskets fysiske død og opløsningen af det fysiske legeme. Det er ikke muligt at sige mere om disse dybt esoteriske emner, og værdien af det, der er sagt, ligger først og fremmest i, at den studerende bliver opmærksom på realiteten af vores kosmiske relationer.

2. Solavatarer. De findes i tre typer, selvom der i virkeligheden er mange flere. De er også ekstrasystemiske gæster og hovedsagelig beskæftiget med forskellige processer i systemet, blandt andet administrationen af årsag-virknings- eller karmaloven. De legemliggør de tidligere kalpaers karma i relation til vores logos og giver den igangsættende impuls til tilpasnings-, afviklings- og erkendelsesprocessen i det nuværende system som helhed. Et sådant væsen, den »karmiske avatar«, kom ind med den 2. udstrømning og på den 2. logoiske vibration. Han har været her lige siden og bliver hos os, indtil alle planetsystemerne er begyndt på deres 5. runde og nærmer sig deres »dommedag«. Til den tid kan han trække sig tilbage og lade de pågældende planetariske logoi opfylde det karmiske formål uden opsyn. Da vil vibrationen være så kraftig, og det buddhiske princip blive opfattet så levende og bevidst, at intet kan standse den videre fremmarch. Under ham arbejder en række kosmiske væsener, der, som det siges i *Den hemmelige lære*,⁴¹ har det privilegium at kunne »passere afgrænsningen«, men de er ikke avatarer, for de udvikler sig gennem administrationen af karma. [side 677] Det er deres arbejde og mulighed for at gøre fremskridt. En avatar kan intet lære af det sted, hvor han viser sig. Hans arbejde består i

---

⁴¹ Det er lipikaherrerne. – H.L. 1, 175-176.

at bruge en bestemt type elektrisk energi på stof i en af dets mange grader og på den måde frembringe de forventede resultater.

En anden type solavatar, der optræder i planetsystemerne, har relation til en planetlogos' hjertecenter og viser sig på de højere planer (aldrig de lavere), når hjerteaktiviteten bliver mærkbar, og når opladningsprocessen fremkalder tre ting:

- a. En bevidsthedsudvidelse.
- b. En forøgelse af åndens lys og stråleglans.
- c. Planetarisk radioaktivitet.

Det er dette planetariske fænomen, som (i forbindelse med det 4. naturrige) fremkalder åbningen af indvielsesdøren for mennesket. Sådanne avatarer kommer ikke for et enkelt hierarkis skyld, men kun i relation til hele systemet. De frembringer blandingen af farverne og syntesen af enhederne i deres grupper.

Ved indvielsen af en planetlogos kan der komme en avatar til den 7. klode i hans system fra det kosmiske center eller den stjerne (i konstellationen Store Bjørn), som besjæles af den rishi, der er hans kosmiske prototype. Det indebærer, at det pågældende væsen tager fysisk form, for vores højere planer er blot stof set fra deres synspunkt. Dette er ofte blevet fremhævet, da mennesket endnu ikke forstår dets betydning i tilstrækkeligt omfang. Med tilsynekomsten af denne avatar på den 7. klode bliver den planetariske logos i stand til at have kosmisk bevidsthedskontinuitet, mens han er fysisk inkarneret. Solavataren har samme funktion for planetlogos, som gurun har for sin discipel. Han muliggør nogle begivenheder ved at stimulere og beskytte hans aura, og han virker som formidler af elektrisk energi fra det kosmiske center. Vi må passe på ikke at drive analogien for vidt, for det arbejde, der i virkeligheden udføres, kan mennesket ikke forstå. Denne avatar har ifølge sagens natur en direkte virkning på det himmelske menneskes centre og derfor også på enhederne eller de menneskelige monader, men kun [side 678] indirekte på

monaden i dens egen verden. Påvirkningen møder kun lidt respons fra monaden indtil efter den 3. indvielse, hvor dens bevidste liv bliver så stærkt, at den i den ene retning tager et nyt greb om sit egoiske udtryk, og i den anden vågner til planetarisk erkendelse. Denne type avatar viser sig kun, når en planetarisk logos indvies. Antallet af indvielser, de planetariske logoi har taget i dette system, varierer fra 2 til 4.

3. Interplanetariske avatarer. Her er en meget interessant gruppe avatarer. De er hovedsagelig beskæftiget med tre ting:

For det første overvåger de overførslen af kraftenheder eller *egoiske* grupper fra ét planetsystem til et andet (ikke individuelle enheder fra kæde til kæde). De optræder normalt to gange i et planetsystems historie, og selvom de er ude af stand til at tage et fysisk legeme af grovere stof end atmisk og buddhisk substans, arbejder de med impulser i mentalt stof og fremkalder på den måde disse gruppeoverførsler. De er selv delt i tre grupper:

- a. De der fremkalder overførslen fra de mindre planetsystemer eller strålemanifestationer til den 3. stråle. De er beskæftiget med sammensmeltningen af de polære modsætninger i de 4 mindre systemer, indtil der kun er ét tilbage, og derefter med overførslen af dette tilbageværende systems liv og kvalitet til den 3. stråle.
- b. De som varetager overførslen og vekselvirkningen af livskræfterne mellem de 3 større stråler.
- c. De der fremkalder den endelige systemiske overførsel ved tidsalderens afslutning.

For det andet forlader nogle avatarer fra det 4. skabende hierarki, af esoteriske og for os uforklarlige grunde, deres eget hierarki og overgår til et af devahierarkierne. Det sker kun én gang i hvert planetsystems historie, nemlig i den periode hvor dets fysiske stoftæthed er størst, og det har relation til overførslen af devaimpuls fra ét planetsystem til et andet. På den måde er de forbundet med tilsynekomsten af de selvbevidste enheder, for de er den primære legemliggørelse

af den latente [side 679] selvbevidsthed i devasubstansens atom. De bestemmer typen for devaerne i ethvert planetsystem.

Én gang i hvert planetsystems historie kommer der på mentalplanet en avatar fra konstellationen Stenbukken. Det er det laveste plan, disse interplanetariske guddomme viser sig på. Men det kan der ikke siges mere om. Her ligger »bukkens mysterium«. Denne avatar viser sig i 3. kædes 3. runde og forsvinder igen i 4. kædes 5. runde.

De interplanetariske avatarer er et produkt af langt tidligere kalpaer, og de kommer ind, når forholdene i systemet er tilstrækkelig forædlede til, at de kan vise sig. De er en tidligere solcyklus' nirmanakayaer, som nu benytter lejligheden til at afslutte et ufuldendt arbejde (på en aktiv måde og gennem fysisk manifestation).

4. Planetariske avatarer. Disse udgår fra et planetsystems centrale logos og legemliggør hans vilje og hensigt. Der findes to forskellige typer. Den første type er en fysisk-æterisk manifestation af selve den planetariske logos i et bestemt tidsrum. Det indebærer, at en af kumaraerne tager et fysisk legeme. En sådan avatar er Sanat Kumara, der sammen med 3 andre kumaraer legemliggør de 4 planetariske »personlighedsprincipper«. På en meget virkelig måde er Sanat Kumara en inkarnation af selve stråleherren. Han er Den tavse vogter, det store offer for menneskeheden.⁴²

Som nævnt ovenfor er der i anden omgang 3 væsener, som legemliggør planetariske principper. Set fra vores nuværende synspunkt er de den dynamiske energi, der holder de 3 lavere riger sammen, hvis vi betragter disse riger som enheder og ikke differentieringer. De er nært forbundet med de 3 foregående kæders energiaspekt, og det krævede blot en interplanetarisk avatars arbejde (ved dannelsen af den trekant, der resulterede i individualiseringsperioden i lemurisk tid) at sætte dem i stand til at tage æteriske legemer og inkarnere blandt mennesker. De virker som brændpunkter for den

---

⁴² H.L. 2, 161 & 3, 103, 161, note 12, 354, note 6.

planetariske logos' energi på hans eget plan. Den første kumara er på en gådefuld måde den [side 680] energi, der frembragte selvbevidsthed i menneskeslægten. De 3 andre kumaraer eller aktivitetsbuddhaer fungerer som brændpunkt for den energi, der beliver de 3 lavere riger og frembringer deres forskellige bevidsthedsgrader. Det er ikke muligt at udtrykke dette store mysterium klarere, men hvis den studerende sammenholder disse få hentydninger med dem, der er givet i *Den hemmelige lære*, vil de »fire helliges« mysterium, set fra energiens og evolutionens synspunkt, måske blive lidt bedre belyst.

Tidspunkterne for deres tilsynekomst varierer alt efter stråleherrens specielle karma, og intet i forbindelse med disse store cykler og inkarnationsperioder kan afsløres for de uforpligtede og profane.

5. Menneskelige avatarer. Dem har H.P.B. beskæftiget sig med i fuldt omfang, og der er intet at tilføje til hendes informationer, for tiden er ikke moden.⁴³ Alt det ovenstående har sin plads her, da det vedrører mysteriet om kraft og bevidsthed, og hemmeligheden ved en planetlogos' og en sollogos' fulde manifestation i et fast fysisk legeme ligger i tilsynekomsten af disse forskellige avatarer og deres virkning.

(e). Individualisering, en form for indivielse. På nuværende tidspunkt kan der ikke siges meget mere om individualisering. Det, der er blevet sagt her og i *Den hemmelige lære*, er blot et forsøg på at udtrykke dybtgående og betydningsfulde informationer om tilværelsen og manifestationen i menneskelige begreber og ved hjælp af sprogets begrænsende medium. Set fra det mest esoteriske synspunkt »er mennesket en deva«. Det er ånd og devasubstans, forenet gennem bevidst devaenergis arbejde. Det rummer guddommens 3 aspekter og er, mens det er inkarneret:

1. Selvet, ikke-selvet og, i en meget vital forstand, den intelligente forbindelse mellem dem.

---

⁴³ S.D. III, 345-349, 361-373.

2. Shiva, Vishnu og Brahma, manifesteret som en syntese.
[side 681]
3. Det medium, hvorigennem Guds vilje, kærlighed og tanke-sind bliver tydelige og forståelige.
4. Positiv og negativ elektrisk kraft plus det harmoniserende medium.
5. Flammen, ilden og gnisten i manifesteret form.
6. Elektrisk ild, solild og ild ved friktion.

Men det, der er nødvendigt at fremhæve her, er, at mennesket, i tid og rum og i de 3 verdener, ikke udtrykker disse aspekter samtidig før hen mod slutningen af evolutionsprocessen. I makrokosmos manifesterer Brahma først aktivitet, derefter viser det 2. eller midterste aspekt sig, og til sidst det 1. aspekt eller den målbevidste vilje. Noget tilsvarende sker i mikrokosmos.

Brahmaaspektet er den fase, hvor ikke-selvet eller stof-aspektet er tydeligt og fremherskende. Den dækker de undermenneskelige stadier og det personlige livs tre første cykler:

- a. Første cyklus. . . . . Primitivt menneske.
- b. Anden cyklus. . . . . Almindeligt menneske.
- c. Tredje cyklus. . . . . Intellektuelt og succesrigt menneske.

Vishnuaspektet er den fase, hvori kærlighed-viddoms-aspektet spirer frem på grundlag af brahmaaspektet og begynder at dominere. Den dækker de to sidste stadier af menneskets personlige liv frem til den egoiske vækstperiode, der omfatter de to sidste indvielser:

- a. Første cyklus. . . . . Prøvevejen.
- b. Anden cyklus. . . . . Indvielsesvejen (til 3. indvielse).
- c. Tredje cyklus. . . . . Indvielsesvejen (4. og 5. indvielse).

Det er den foreløbige afslutning, men ligesom tankesindet var latent og instinktivt i dyreriget, og det buddhiske aspekt er

latent og instinktivt i menneskeriget, er atma eller monadens højeste aspekt også latent og instinktivt i den menneskelige udviklings sidste cyklus og fremkalder de senere udviklingsfaser. Der er ingen afbrydelser i evolutionen og ingen perioder, hvor et aspekt mangler helt. Alle er til stede hele tiden, men de [side 682] »kommer frem« efter hinanden. Først når stoffets ild lyser klart og strålende, bliver det muligt for tankesindets ild at komme frem, selvom den hele tiden er til stede. Først når disse to former for ild, stoffets og sindets ild, har udviklet en kraftig varme og et stærkt lys, kan åndens elektriske ild komme frem i al sin pragt. Først når disse tre brænder som én flamme, begynder stoffets ild at dø ud af mangel på brændstof, og først da er det muligt for sindets ild (på mentalplanet) at brænde det, den hidtil har belivet. Når det er sket, skinner den rene ånds ild med fuldendt glans (stimuleret og intensiveret af stof- eller friktionsildens luftformige essens, og farvet og oplyst af sindets ild), og da er der kun én vibrerende flamme. Denne idé kan overføres til et himmelsk menneske og til Logos med sine kosmiske forbindelser.

Individualisering repræsenterer et stadium i intensiveringen af »ild ved friktion«. Den har relation til Brahmas arbejde og er karakteristisk for en fase i substansens belivelse. Nogle former er parate til selvbevidsthed, og to kosmiske stråler med forskellig polaritet tiltrækker hinanden.

Indvielse repræsenterer et stadium i intensiveringen af »solild«. Den har relation til Vishnus arbejde og kendetegner en fase i udviklingen af bevidsthed gennem selvbevidsthed til gruppebevidsthed eller universel bevidsthed.

Identifikation med summen af alle grupper kan bruges som betegnelse for evolutionsprocessens sidste stadier. Den repræsenterer en fase hen imod afslutningen af mahamanvantaraen, hvor alle grupper begynder at realisere den evige vilje *bevidst*. Den indebærer en form for erkendelse, som endnu er ufattelig for mennesket, men som er tænkelig (om end ikke praktisk mulig) for chohanerne i det nuværende Hierarki på Jorden. De arbejder bevidst med at udføre Planetlogos' vilje

på kloden, men selv de er stadig langt fra helt at forstå Logos' vilje og hensigt, som den kommer til udtryk i systemet. De har måske en glimtvis forestilling om den generelle plan, men endnu er detaljerne uforståelige. [side 683]

c. Om inkarnation.

(a). Kosmisk, planetarisk og menneskelig. Vi forlader nu vores betragtning af selvbevidsthed, som den frembringes ved hjælp af den specielle type devasubstans, agnishvattaerne forsyner det egoiske legeme med, og går videre til studiet af kosmisk, planetarisk og menneskelig inkarnation. Den studerende vil måske få et vink om disse solpitriers og manasadevaers beskaffenhed, hvis han overvejer den egoiske enheds plads i Planetlogos' legeme og i det center, den er en del af. De manasadevaer og dhyan chohaner, der frembringer selvbevidsthed i mennesket, er i sandhed det kosmiske himmelske menneskes energi og substans.

Ordet »inkarnation« giver i sin oprindelige betydning den grundlæggende sandhed, som er involveret i tilegnelsen af et fast fysisk legeme og burde teknisk kun bruges om den manifestationsperiode, der vedrører de 3 lavere underplaner af:

- a. Det kosmisk fysiske plan, i relation til en sollogos og en planetarisk logos.
- b. Systemets fysiske plan, i relation til mennesket.

Betydningen er blevet bevaret med hensyn til de kosmiske væsener, men i menneskets tilfælde er betegnelsen blevet brugt om den æteriske dublets forening med det faste fysiske legeme eller menneskets tilegnelse af det redskab, der består af stof fra det kosmisk fysiske plans laveste underplan i dets laveste aspekter. Denne forskel har en vis betydning og bør huskes. Tilegnelsen styres af de samme love, som styrede Logos' tilegnelse af sit fysiske redskab. Hvis vi vil have en forestilling om fremgangsmåden, kan det være værdifuldt at betragte de forskellige former for pralaya og perioderne

mellem inkarnationer. Set fra enhedens synspunkt er pralaya en hvileperiode, hvor den type aktivitet, der fører til objektivitet, ophører, men set fra den store helheds synspunkt, den helhed enheden er involveret i, kan pralaya blot betragtes som en overførsel af kraft fra en retning til en anden. Selvom enheden måske midlertidigt [side 684] er berøvet sin livskraft, hvad formen angår, er det store væsen stadig levende og aktivt.

Lad os først se emnet fra menneskets synspunkt og studere pralaya, som den påvirker monaden i inkarnation.⁴⁴ Der er fem typer pralaya, vi med rimelighed kan beskæftige os med. Men først skal vi lægge mærke til det faktum, at fænomenet primært har noget med forholdet mellem ånd og stof at gøre, og består i at den belivende faktor, ånden, fremkalder en bestemt tilstand i substansen. Derfor vedrører pralaya forholdet mellem de større devaer, der udfører deres formbygningsarbejde i henhold til den guddommelige viljes lov, og de mindre devaer som repræsenterer den levende substans. Det vil være klart for den studerende, at den vedrører Helligåndens forhold til Moderen i frembringelsen af Sønnen, og derefter Sønnens forhold til Moderen. Hvis man omhyggeligt

---

⁴⁴ Principielt er der 3 slags *pralaya*. – H.L. 2, 70-71.

1. Solpralaya. . . . . Den kommer ved afslutningen af 100 Brahmas år. Den markerer tilbagevenden til enhed og enden på solsystemets manifestation. Den vedrører Sollogos.
2. Planetarisk pralaya. . . . . Den kommer efter Brahmas dage og markerer perioder mellem manvantaraer. Midlertidig form ophører, men dualitet forbliver. Den vedrører en planetarisk logos.
3. Individuel pralaya. . . . . Den opnås af et menneske ved 5. indvielse. Den markerer udvikling af fuldkommenhed og vedrører monaden.

Der er også den menneskelige pralaya, vi kalder devachan. Den vedrører personligheden.

har fulgt de idéer, der er formuleret i denne afhandling, vil det fremgå, at når vi studerer spørgsmålet om pralaya, beskæftiger vi os med forbindelsen (i tid og rum) mellem Sollogos', Planetlogos' og menneskets positive energi og den substans, som alene gør manifestation mulig. Gennem denne forbindelse kan der etableres en tilværelse på de objektive planer. [side 685]

(b). Pralayaens natur. Vi kan betragte pralaya som en »tilbageatrækning« og den proces, der underlægger formen nedbrydningsaspektet af ånden, der altid virker i henhold til tiltrækningsloven, som synteseloven blot er en gren af. Systemets grundlæggende lov er den, der styrer alle atomers forbindelse med den samlede mængde atomer og selvets forbindelse med ikke-selvet. Den er (set fra et okkult synspunkt) den stærkeste kraftdemonstration i systemet, og hvis man forestiller sig, at den holdt op med at virke, ville hele systemet med alle dets planetariske, menneskelige og andre former straks ophøre med at eksistere. Systemet findes som følge af en viljeshandling, planetsystemerne består som følge af en viljeshandling, mennesket kommer til syne som følge af en egoisk viljeshandling. Når Logos, den planetariske logos og det menneskelige ego vender deres vilje mod andre formål, påvirkes substansen i deres redskaber, og opløsningen begynder. De fem typer pralaya, der vedrører menneskeenheden, er følgende:

(1). Pralayaperioden mellem to inkarnationer. Den har en trefoldig natur og påvirker substansen i de 3 redskaber, fysisk, astralt og mentalt. Den reducerer formen til primitiv substans og opløser dens atomare struktur. Med sin vilje trækker egoet 2. aspekts (formbyggerens) energi tilbage, og de atomer, som dannede formen, bliver skilt fra hinanden og overgår til det store stofreservoir, for på ny at blive samlet når tiden er inde. Denne tilstand frembringes gradvist gennem de stadier, vi kender:

Det første stadium består i, at livskraften i det æteriske redskab trækkes tilbage fra den trefoldige (faste, flydende og luftformige) fysiske krop, som derefter »går i forrådnelse« og

»spredes for alle vinde«. Det fysiske menneske forsvinder og kan ikke længere ses med det fysiske øje, selvom det stadig er i sit æterlegeme. Når mennesket har udviklet æterisk syn, vil tanken om døden antage helt andre proportioner. Når størstedelen af racen kan se et menneske fungere i sit fysisk æteriske legeme, vil aflæggelsen af den faste krop blot blive betragtet som en »befrielse«.

Det næste stadium er livskraftens tilbagetrækning fra det æteriske legeme eller netværk og dets devitalisering. Det æteriske [side 686] netværk er blot en forlængelse af et aspekt af sutratmaen eller tråden, der spindes af egoet inde fra kausallegemet, meget ligesom en edderkop spinder en tråd. Den kan forkortes eller forlænges bevidst, og når pralayaen er blevet besluttet trækkes denne tråd af lys eller solild (bemærk ordet »sol«) tilbage til det atomare underplan, hvor den stadig beliver det permanente atom og holder det forbundet med kausallegemet. Livsimpulserne er nu – hvad det fysiske plan angår – samlet i den atomare sfære.

Det tredje stadium er tilbagetrækningen af livskraften fra den astrale form, så den går i opløsning på lignende måde, og livet samles i det astrale permanente atom. Livskraften har forøget sin vitalitet gennem den fysiske tilværelse og udvidet sin farvning gennem den astrale oplevelse.

Det sidste stadium for det menneskelige atom er dets tilbagetrækning fra det mentale redskab. Efter denne firfoldige tilbagetrækning er livskraften nu helt samlet i den egoiske sfære, men kontakt med de 3 lavere planer er stadig en iboende mulighed via de permanente atomer, de 3 personlighedsaspekters kraftcentre.

Ved at bruge redskaberne har livskræfterne i hver inkarnation vundet:

- a. En øget aktivitet, der er oplagret i det fysiske permanente atom.
- b. En øget farvning, som er oplagret i det astrale permanente atom.
- c. En øget styrke eller målbevidsthed, der er oplagret i den mentale enhed.

Disse omdannes til egenskaber i devachan.

Devachan^{45 46} er en bevidsthedstilstand som i personlighedens [side 687] liv afspejler den højere tilstand, vi kalder nirvanisk bevidsthed, og som frembringes af egoets virksomhed. I de adskilte enheder er den en svag afglans af den gruppetilstand, der kaldes nirvanisk (og derfor er den præget af egoisme og separativ nydelse). I denne høje bevidsthedstilstand realiserer hver individualitet sig selv, men deltager også i grupperealiseringen, og deri ligger saligheden for enheden.

---

⁴⁵ *Devachan*. »'Hvem kommer i devachan?' Det personlige ego naturligvis, men lyksaliggjort, rensat og helligt. Ethvert ego – kombinationen af det 6. og 7. princip – der efter den ubevidste svangerskabsperiode genfødes i devachan, er ifølge sagens natur så uskyldigt og rent som et nyfødt barn. Det faktum, at det overhovedet genfødes, viser overvægten af godt over ondt i dets gamle personlighed. Og idet (ondskabens) karma træder til side for en tid og først følger det i dets fremtidige jordinkarnation, bringer det kun karmaen af sine gode gerninger, ord og tanker med sig i dette devachan. 'Dårlig' er en relativ betegnelse – som du har fået at vide mere end én gang før – og *gengældelsesloven er den eneste lov, der aldrig fejler*. Derfor kommer alle dem, som ikke er gledet ned i den utilgivelige synds og bestialitets sump, i devachan. De vil betale for deres synder, frivilligt og ufrivilligt, senere hen. I mellemtiden bliver de belønnet og modtager *virkningerne* af de *årsager*, de har indstiftet.

Naturligvis er det så at sige en *intens egoistisk tilstand*, et *ego* høster belønningen for sin uselvskhed på Jorden i. Det er helt opslugt af alle sine jordiske sympatiens og tankers lyksalighed og høster frugterne af sine fortjenstfulde handlinger. Ingen smerte, ingen lidelse og end ikke skyggen af en sorg formørker dets ublandede lykkes lyse horisont, for *det er en tilstand af evig 'maya'*... Da den bevidste opfattelse af ens *personlighed* på Jorden blot er en flygtig drøm, er den lige så meget en drøm i devachan – blot hundrede gange stærkere...

Den føler ikke længere nogen adskillelse, kun enhed og en grundlæggende samhørighed. Derfor er der, som man kan forestille sig, ingen devachan for de primitive eller lidet udviklede mennesker, da de ikke har gjort sig fortjent til den og ikke har den mentale udrustning til at opfatte den. Det betyder, at de inkarnerer oftere og kun har korte pralayaperioder. I deres tilfælde er der kun lidt tilbage af inkarnationerne, egoet kan assimilere på sit eget plan, og derfor trækker livsprincippet sig hurtigt ud af den mentale form, med det resultat at egoet reinkarnerer næsten umiddelbart efter.

Når personlighedens liv har været fuldt og rigt, men endnu ikke har nået det stadium, hvor det personlige selv *bevidst* kan samarbejde med egoet, gennemgår personligheden nirvaniske perioder, hvis længde afhænger af interesserne i livet og menneskets [side 688] evne til at meditere over oplevelserne. Senere, når egoet styrer personlighedens liv, hæves menneskets interesser til højere planer, og sjælens nirvana bliver dets mål. Det mister interessen for devachan. Derfor gennemgår de, der er på vejen (enten prøvevejen eller indivi-

---

'Bardo' er perioden mellem død og genfødsel – og kan vare fra nogle få år til en kalpa. Den er delt i tre underperioder, (1) hvor *egoet* befries for sit dødelige bånd og træder ind i *kama-loka* (elementarvæsenernes bolig), (2) hvor det gennemgår sin 'svangerskabsperiode', og (3) hvor det genfødes i devachans *rupa-loka*. Underperiode (1) kan vare fra nogle få minutter til et *antal* år – idet betegnelsen 'nogle få år' er forvirrende og helt værdiløs uden en nærmere forklaring. Underperiode (2) er meget lang, som du siger, og somme tider længere end du måske forestiller dig, og alligevel står den i et rimeligt forhold til *egoets* åndelige udholdenhed. Underperiode (3) har en længde, der svarer til den gode *karma*, hvorefter *monaden* inkarnerer på ny...

Hver virkning må være proportional med årsagen. Og da de tidsrum, mennesket er inkarneret i, blot er små i forhold til perioderne mellem fødsler i den manvantariske cyklus, udgør de gode tanker, ord og gerninger i hvert af disse 'liv' på en klode årsager, hvis virkninger det tager meget længere tid at afvikle, end det tog at indstifte årsagerne.« – *Mahatma Letters to A. P. Sinnett*, s. 98-104.

⁴⁶ *Devachan*. En tilstand mellem to jordiske liv egoet indtræder i efter at have skilt sig af med sine lavere aspekter eller hylstre.

elsesvejen), som regel ikke devachanperioden. Direkte inkarnation bliver reglen på livets hjul. Denne gang fremkaldes den af det personlige selvs bevidste samarbejde med det guddommelige selv eller ego.

(2). *Perioden mellem egoiske cykler*. Den rummer mysteriet om de 777 inkarnationer og vedrører enhedens forhold til sin gruppe på det egoiske plan, før udfoldningen af det 5. kronblad. Den vedrører mennesket i perioden mellem det primitive stadium og discipelstadiet, hvor det er et almindeligt menneske og stadig befinder sig i de to haller. Her ligger rodracernes mysterium, idet de egoiske cykler falder sammen med bygningen af raceformer og civilisationer. Et menneske vil inkarnere igen og igen i en rodraces forskellige underracer, indtil en bestemt cyklus er dækket. Derefter gennemgår det måske en pralayaperiode, indtil det i en senere (og somme tider meget senere) [side 689] rodrace reagerer på dens vibration og tiltrækning og på ny mærker den egoiske impuls til at inkarnere. Som en illustration af dette, må vi huske, at den mere fremskredne del af vore dages menneskehed ikke inkarnerede før 4. rodrace. Disse cykler er et af indvielsesmysterierne, men det er et af de første mysterier og afsløres ved 2. indvielse, fordi det sætter den indviede i stand til at forstå sin position, opfatte lidt af den karmiske impuls og læse sine egne optegnelser i astrallyset.

Disse pralayaperioder kan betragtes som de to mindre, der primært vedrører livet i de 3 verdener.

(3). *Så følger perioden, hvor mennesket har opnået frihed*. På dette stadium er det i henhold til loven lykkedes et menneske, den befriede sjæl, at »trække sig ud« af de 3 verdners stof. Det har anvendt og arbejdet med devasubstans. Det har oplevet al tænkelig vibrationskontakt og sikret sig alle de planlagte »erkendelser« og »åbenbaringer«. Det kan ikke længere spærres inde af devaerne. Det er frit, indtil det – bevidst, frivilligt og i en anden runde – kan vende tilbage som medlem af Hierarkiet og fortsætte sit tjenestearbejde for denne fjerne tids lidet udviklede menneskehed. Da dette vedrører de 7 veje, der åbner sig for en mester, vil vi ikke

beskæftige os med det her.⁴⁷ Det er den store menneskelige pralaya.

(4). *Planetarisk pralaya*. Efter disse cykliske begivenheder er mennesket nu en bevidst del af sin gruppe og et vibrerende punkt i et center i et himmelsk menneskes legeme, bevidst levende og bevidst opmærksom på sin plads i det store hele. Det indebærer en erkendelse af, hvilket center det er et energipunkt i, kendskab til den type kraft det skal udsende og manipulere [side 690] fra kosmiske planer, og en bevidst forbindelse med de 6 andre centre i det planetariske liv det er knyttet til.

Længden af denne periode med bevidst aktivitet i æterisk substans (som det planetariske legeme består af) afhænger af den planetariske herres karma, for enheden er nu bevidst forbundet med planetarisk karma og deltager i realiseringen af sin stråleherres vilje og hensigt. På systemets højere planer varer dette stadium lige så længe, som planetsystemet lever, hvorefter der kommer en pralayaperiode, som begynder hen imod slutningen af den 7. runde, eller 5. runde hvis systemets manifestationslov virker i cykler på 5. Her generaliserer jeg og taler i brede vendinger, for enhedernes karma varierer, og hvorvidt et menneske bliver og arbejder i sit eget system eller ej afhænger af, hvilken vej det vælger efter 5. indvielse. Men der kan komme ændringer på grund af følgende faktorer:

- a. Planetarisk karma.
- b. Stråleherrens vilje.
- c. Ordre som kommer fra Sollogos og overgives til det efter

---

⁴⁷ De 7 veje, som alle må vælge imellem, er:

1. vej: Jordtjenestens vej.
2. vej: Det magnetiske arbejdes vej.
3. vej: De planetariske logos' vej.
4. vej: Vejen til Sirius.
5. vej: Strålevejen.
6. vej: Sollogos' vej.
7. vej: Det absolutte sønneskabs vej.

befrielsen via den planetariske logos og dets stråles cho-
han.

Derefter »trækkes« mennesket »tilbage« i henhold til en gådefuld planetarisk lov, der kun virker på kosmisk æteriske planer, og overføres til sit bestemmelsessted. Hvis vi fortolker alt det ovenstående i relation til energi og radioaktivitet, og på den måde undgår faren ved en materialistisk udlægning, vil meningen blive klarere.

(5). *Den store pralaya*. Dette interval kommer ved afslutningen af 100 Brahmas år, hvor alle former i hele systemet – æteriske og faste – opløses. Det er en periode, der svarer til den, vi beskæftigede os med, da vi betragtede menneskets tilbagetrækning fra sit æteriske redskab og det efterfølgende liv på astralplanet efter adskillelsen fra den dobbelte fysiske form. Hen imod slutningen af mahamanvantaraen kommer der i systemet en proces svarende til den, mennesket gennemgår, når det trækker æterlegemet ud af det faste fysiske redskab. Den dækker perioden, hvor de 4 mindre stråler søger deres polære modsætning og blander sig og smelter sammen med den. De [side 691] 4 bliver til 2, og de 2 til 1, som går sammen med den 3. større stråle. Men det sker ikke nu – det ligger talløse æoner fremme i tiden. Det er den første tilsynekomst af nedbrydningsaspektet i forbindelse med planetsystemet og markerer begyndelsen til den tid, hvor »himlene skal komme i brand og smelte« og Solen bliver til 7 sole.⁴⁸

Den mikrokosmiske overensstemmelse ligger i følgende proces: Det fysiske permanente atom absorberer hele det fysiske legemes livskraft, og derved øges dets iboende varme og lys, indtil alle 7 spirillaer ved 4. indvielse er levende og vibrerende. Da frembringer atomets indre varme, plus den ydre varme fra det egoiske legeme hvor det har sin plads, det, der tilintetgør det permanente atom. Men lige før tilintetgørelsen bliver det, på grund af spirillaernes udstråling og aktivitet, til en mikroskopisk syvfoldig sol. Det samme gæl-

---

⁴⁸ *Bibelen: Peters andet brev*, 3:12. Se også H.L. 4, 275-276.

der systemets fysiske sol. Den bliver også til 7 sole, når den har absorberet de færdigudviklede planers og deres planetsystemers livsessens. Den efterfølgende brand er nedbrydningsaspektets sidste indsats. Den markerer devasubstansens højeste udvikling i systemet, afslutningen af Agnis og hans ildengles arbejde, og Brahmas indvielse. Da vil atomar substans *individualisere* (hvilket, som vi ved, er målet for atomet), og efter den store pralaya vil det næste solsystem begynde med, at den trefoldige ånd manifesterer sig ved hjælp af stof, der i alt væsentligt er karakteristisk ved aktiv intelligent kærlighed. Det er ifølge sagens natur ufatteligt for vores 4.-rundetankesind.

Nu har vi behandlet de forskellige typer pralaya, for så vidt de påvirker den menneskelige enhed. Hver enhed finder i sidste instans vej til et af de kosmisk astrale centre i det kosmiske væsen, der er dens stråleherre, og derfor vil de menneskeenheder, som har nået målet, og som ikke er overgået til andre fjerne kosmiske centre, finde deres plads dér.

Før vi begynder på planetarisk og kosmisk pralaya, vil vi se på forholdet mellem agnishvattaerne (der fremkaldte individualiseringen af dyremennesket på denne planet) og tidligere evolutionscykler [side 692] og besvare spørgsmålet om, hvorfor vi kun har beskæftiget os med dem i relation til en mahamanvantara og en kalpa. Grunden til, at vi ikke har betragtet den specielle gruppe agnishvattaer, kumaraer og rudraer, som er forbundet med Jorden, er, at vi har set hele emnet fra planetens og ikke menneskehedens synspunkt. Den studerende, der søger detaljerede oplysninger om jordkædens agnishvattaer, behøver blot læse *Den hemmelige lære*. Vi har forsøgt at løfte den studerendes tanker ud af hans egen lille sfære og over i studiet af manasadevaernes arbejde i solsystemet. De har deres plads i alle planetsystemerne, men i nogle systemer, som f.eks. jupitersystemet, er de lige begyndt på deres arbejde, mens de i andre, så som vulcan- eller venussystemet, er ved at være færdige. Venus er i sin sidste runde og har næsten udviklet sine 4 riger til fuldkommenhed, eller så langt som det er muligt i systemet. I jordsystemet er de i fuld

gang med arbejdet, og først i næste runde vil deres aktivitet kulminere. De passerer cyklisk gennem planetsystemerne i overensstemmelse med loven – karmaloven for den planetariske logos – for de er hovedsagelig beskæftiget med hans liv, som det aktiverer hans centre. De kommer ind i et planetsystem på en bølge af manasisk energi fra Logos' hovedcenter, og når de strømmer gennem hans hjertecenter, sker der tre ting:

1. De bliver delt i 7 grupper.
2. De ledes som energistrømme ud til et bestemt planetsystem.
3. Deres kontakt med planetsystemet er det, der fremkalder manifestationen af det 4. skabende hierarki og får monarderne til at tage form i de 3 verdener.

Disse væsener, som ofrer sig for menneskehierarkiet, er de sande frelsere, der giver deres liv til gavn for racen (og her skal vi lægge mærke til det præcise i oplysningen om, at de udgår fra det logoiske hovedcenter eller viljesaspekt). *De har samme forhold til alle planetsystemerne tilsammen, som en planets okkulte hierarki har til mennesker på den pågældende planet.* Under pralaya ophører de (som alt andet) med at manifestere sig og vender tilbage til et kosmisk center, som det logoiske [side 693] hovedcenter blot er en svag afspejling af. Men de vender tilbage beriget af erfaringen.

Den gamle kommentar siger:

»Devaens stråleglans vokser, når viljen aktiveres. Han samler farve, som høstfolkene samler hvede, og oplagrer den til gavn for de mange. Over hele denne devaskare hersker den gådefulde Stenbuk. Makara er, og er ikke, og alligevel bevares forbindelsen.«

Runder kommer og går, og manasadevaerne er hele tiden til stede, men (set fra en enkelt planets synspunkt) mærkes deres indflydelse ikke hele tiden.

I forbindelse med planetarisk pralaya vil vi ganske kort opregne følgende hvileperioder:

Mellem to kloder i en kæde. Den omfatter alle livsenhedernes tilbagetrækning og deres overførsel fra én klode til en anden. En klodes sædmanu samler alle livskræfterne i sig og holder dem passive i sin aura, ligesom Logos gør ved afslutningen af et system, og som det sker ved afslutningen af en kæde. Denne periode svarer til en manvantara eller én Brahmas dag.

Mellem to kæder. Den dækker en mahamanvantara eller ét Brahmas år. Der er mange måder at nå frem til de store cykler på, men der er ingen grund til at forvirre begreberne med komplicerede tal. De 10 prajapatier, rishier eller planetariske logoi manifesterer sig gennem deres 10 planetsystemer i tid og rum, men på forskellige tidspunkter. Og ligesom Logos manifesterer de sig gennem en syvfoldighed og en triade, hvilket igen giver fuldkommenhedens 10.

Mellem to solsystemer. Den dækker en periode på 100 Brahmas år, og det er gennem studiet af de planetariske cykler, at man får en forestilling om disse større cykler. Der er imidlertid en komplikation for den studerende i det faktum, at to af planetsystemerne har 5 runder i deres cyklus, mens andre har 7. Ét planetsystem har kun 3 runder, men her ligger [side 694] et mysterium. I den indre runde er der en planet, som må gennemgå 9 cykler, før dens herre har nået sit mål.

Der er også nogle mindre pralayaperioder, som slet ikke vedrører mennesket men *stofatomet, når det befries for form af en eller anden art i de undermenneskelige riger. Pralaya er resultatet af radioaktivitetens ophør.*

(c). *Forskellige former for menneskelig genfødsel.* I vores studium af tankeformer og de væsener, der bygger dem, har vi beskæftiget os med:

1. Den devasubstans, de bygges af.
2. Den energi, som besjæler dem, og dens kilde.
3. Deres tilsynekomst i tid og rum, eller deres inkarnation.
4. Deres forsvinden eller pralaya.
5. De byggende væsener, der på en trefoldig måde frembringer disse former ved hjælp af:
  - a. Meditation, som altid går forud for bygning.
  - b. Dynamisk kraft eller den positive energi, der griber sin polære modsætning (negativ substans) og bruger den.
  - c. Farve eller kvalitet, som former det, der er blevet forbedret.
  - d. En sekundær impuls, som giver den skabte tankeform sin egen bevægelse.

Nu vil vi beskæftige os med genfødselens mysterium eller inkarnationen af de væsener, der findes i finere stof, men alligevel søger form i overensstemmelse med loven, og i den forbindelse vil vi også komme ind på deres hensigter i den faste fysiske verden. Dette spørgsmål kan vi betragte i relation til de kosmiske væsener, som søger inkarnation på det kosmisk fysiske plan, solsystemets planer, eller de reinkarnerende jivaer, der af loven drives til jordisk manifestation med henblik på at blive fuldt bevidste og (gennem brugen af sanserne) forøge deres evner og egenskaber. [side 695]

H.P.B. har sagt, at genfødsler kan deles i tre klasser:⁴⁹

- a. Avatarernes.
- b. Adepternes.
- c. Jivaernes – de jivaer der søger at udvikle sig.

Til dem, som i nogen grad prøver at forstå genfødselens love og formål, men bliver forvirret, når de beskæftiger sig med Buddhas mysterium og det gådefulde væsens, Den tavse vogters, skjulte hensigt, og som synes, det er et uoverskueligt

---

⁴⁹ Se S.D. III, 364, 365, 367.

problem at forstå kumaraernes position og deres forhold til den planetariske logos – til dem vil det måske være klogt at sige, at de skal studere og meditere over forskellen på de lavere principper og de 3 højere, placeringen af disse lavere principper i Planetlogos' legeme og overensstemmelsen mellem:

- a. Den reinkarnerende jivas devachan.
- b. Adeptens nirvana.
- c. Et kosmisk væsens pralaya, et væsen som f.eks. en kædes, et planetsystems eller en stråles herre.

Jeg bruger ordet *overensstemmelse* i dets esoteriske betydning, og dermed mener jeg, at analogien ikke gælder i detaljer, men kun i relation til formål og erfaring. Man kan sige om alle tre tilstande, at de er udviklingsperioder, lange meditationscykler og pauser mellem aktivitetsfaser. Heraf kommer den vægt, man i Østen og alle okkulte udviklingsskoler lægger på meditation, for den er midlet til at bibringe enheden den egenskab, som resulterer i:

- a. Tilbagetrækning fra eller befrielse for form.
- b. Skabende kraft.
- c. Bevidst styring af energi.
- d. Konstruktiv aktivitet i fremtiden. [side 696]

Det er ved hjælp af meditation, at et menneske befrier sig for sansernes bedrag og vibrationernes dragende magt. Det finder sit positive energicenter og lærer at bruge det bevidst. På den måde opdager det sit egentlige selv, der opererer frit og bevidst bag sansernes plan. Det indgår nu i det større væsens planer, det væsen hvis udstråling det er en del af, og efterhånden som det bliver i stand til at forstå disse planer, kan det bevidst begynde at realisere dem. Gradvis bliver det opmærksom på den grundlæggende enhed. Men når et menneske har befriet sig for sanseobjekterne i de 3 verdener, opdager det, at der er brug for mere meditation, og det er denne (for menne-

sket ufattelige) form for meditation, som adepten er beskæftiget med, og som han bruger i stadierne op til de to sidste store indvielser, den 6. og 7. indvielse. Her mener jeg ikke kun de adepter, der »ofrer sig« og vælger genfødsel med henblik på planetarisk tjeneste, men alle adepter. Okkult meditation danner grundlag for arbejdet på alle vejene. Det er sådan, man opnår frihed til at passere afgrænsningen, og det er også sådan de adepter, som har tilbudt at indgå i det okkulte hierarki i næste runde, opnår deres specielle form for passiv modtagelighed. I dem må de psykiske kundskabskim, der vil være til rådighed i 5. runde, oplagres. Det kræver, at de er modtagelige for bestemte begivenheder ved afslutningen af hver rodrace, for her samles den psykiske kraft ind på de finere planer og oplagres i dem, der er parate til at modtage den. Deres arbejde svarer til sædmanuens. Han arbejder gennem en syvfoldighed, og det gør disse forvaltere af de psykiske livskræfter også.

For kosmiske væsener, som de planetariske logoi, er der også meditationsperioder, men de vedrører de kosmiske planer, og kun virkningerne mærkes på vores fysiske plan. De mediterer i deres fysiske hjerne og derfor i substans ligesom mennesket, men processen foregår i den æteriske hjerne. Det må man tænke over, for her ligger mysteriet. Man må også være opmærksom på, at nogle af disse stråleherrer er dygtigere til at meditere end andre og derfor opnår bedre resultater, som kommer til udtryk i deres planetsystem.

(d). Avatarens forventede tilsynekomst. I logens arkiver findes følgende tekster om den kommende avatar: [side 697]

»Fra zenit til nadir, fra daggry til skumring, fra tilsynekomsten af alt, hvad der er eller kan være, og til alt, hvad der har nået målet, falder til ro, stråler den blå kugle og den indre ild.

Fra de gyldne porte til Jordens afgrund, fra den flammende ild til tungsindets sfære, rider den skjulte avatar med sværdet der gennemborer.

Intet kan standse hans fremmarch, og ingen kan

nægte ham adgang. Til vores klodes mørke rider han alene, og på sin vej ser han den største katastrofe og det kaos, som skabes af det, der søger at stå imod.

Asuraerne skjuler deres ansigter, og mayaens faldgrube vakler i sin grundvold. De evige lhaers stjerner svinger i takt med lyden – **ORDET** som udtales med syvfoldig kraft.

Større bliver kaos. Det store center med alle syv kredsene kloder rystes af opløsningens ekko. Det dybeste mørkes dampe stiger til vejrs og spredes. De stridende parters skrigende larm møder avataren, men afskrækker ham ikke. Kamptummel og råb fra det fjerde store hierarki, blandet med den femte og sjette klasse byggestres blidere tone, strømmer ham i møde. Alligevel fortsætter han gennem klodernes kreds og udtaler **ORDET**.«

»Fra nadir til zenit, fra aften til 'dagen er på sit højeste', fra manifestationens cirkel til centret for pralayaens fred, fortaber det omkransende blå sig i virkeliggørelsens flamme.

Op af mayaens afgrund, tilbage til de gyldne porte, ud af tungsind og mørke, tilbage til dagens strålende lys, rider den manifesterede, avataren, med det splintrede kors.

Intet kan standse hans fremmarch, ingen kan hindre hans tilbagekomst, for han følger den højere vej og bringer sine folk med sig. Smerten forsvinder, striden standser, kloderne smelter sammen, og hierarkierne blander sig. Da absorberes alt på ny i kuglen, manifestationscirklen. Mayaens former, og flammen som fortærer dem, **[side 698]** samles af den, der rider over himlene og ind i den tidløse evighed.«

Vi har beskæftiget os med *avatarerne* og de forskellige klasser, de kan deles i. Nu vil vi uddybe metoderne. De metoder, nogle kosmiske skabninger og højtudviklede væsener bruger,

når de viser sig blandt mennesker for at udføre et bestemt stykke arbejde, kan ganske flygtigt, og helt utilstrækkeligt, opsummeres på følgende måde:

Overskygning.
Legemliggørelse af et princip.
Bodhisattvaens eller Kristus' mysterium.
Direkte inkarnation.

Her bliver vi virkelig hæmmet af ordene, og ovenstående sætninger giver kun en antydning af den egentlige mening. Men det er det, der giver den studerende tryghed, for den virkelige betydning ville være uforståelig og vildledende og blot føre ham ud på misforståelsernes vej. Dette emne kan et menneske ikke forstå, før det er en svoren indviet. Af disse metoder er den første den mest almindelige. Den studerende vil måske bedre forstå manifestationsmetoderne, hvis han altid *opfatter dem i relation til kraft og energi* og er opmærksom på, at der er vage afspejlinger af og fjerne analogier til disse metoder blandt de reinkarnerende jivaer. Når et menneske har nået en vis udvikling og kan være til nytte for verden, er der situationer, hvor det *overskygges* af en stor adept eller – som i H.P.B.s tilfælde – én, der er større end en adept. En chela kan være et center, som hans mester kan sende sin energi og kraft igennem til gavn for verden, og i bestemte betydningsfulde kriser er mennesker blevet overskygget af mere end én af de store.⁵⁰ Det, [side 699] der sker på lavere

---

⁵⁰ *Discipel- eller chelaskab*. De gamle mysterier var simpelthen en skole for åndelig uddannelse og udvikling af sand visdom, hvor de forberedende egenskaber var hjertets forædling og befrielse for alle sanselige lidenskaber og forudfattede meninger, hvor mesterens hånd måske førte aspiranten gennem stadiets farer i situationer, hvor han, ligesom barnet, ikke kunne gå alene, men hvor han på den højere vej var forpligtet til at lære at lede og beskytte sig selv, ligesom den voksne må i det almindelige liv, hvor det endelige mål var udvidelsen af selvet til uendeligt liv og uendelige muligheder, og, sidst, hvor man stilede efter det samme mål, selvom de første former og ceremonier måske var

planer, er blot en afspejling af højere processer, og det er en meget oplysende tanke. Når et menneske er tilstrækkelig udviklet, er det et kraftcenter for sit ego, eller via egoet for sin gruppe. Når det er virkelig højtudviklet, kan det bevidst lade sig overskygge af en eksponent for en anden type kraft, som blander sig med dets gruppe- eller strålekraft og frembringer betydningsfulde resultater i dets liv på Jorden.

Når et ego er højtudviklet, kan det også vælge primært at arbejde gennem et af de 4 lavere principper i en inkarnation. Når det er tilfældet, repræsenterer det pågældende menneskes liv på Jorden tydeligvis et *legemliggjort princip*. Det synes at anslå en bestemt tone, og dets arbejder følger helt klart en bestemt bane. Det er i vid udstrækning fanatiker, men udretter store ting for sin underrace, selvom den fysiske hjerne måske ikke er bevidst opmærksom på den egoiske impuls. Denne proces har en bestemt forbindelse med formørkelsen eller udtoningen af personligheden, for det legemliggjorte princip virker gennem et tilsvarende permanent atom, så dets spirillaer aktiveres med rivende hast, og deres funktionstid derfor nærmer sig afslutningen. Det er ikke desto mindre et faktum, der drages nytte af, når et overmenneske, eller en stor adept, (i en rodrace) legemliggør et [side 700] princip. Den klædning eller det hylster, det permanente atom er kernen i, bevares ved hjælp af mantriske formularer (og gennem de aktive spirillaers iboende kraft). Vibrationen opretholdes i et be-

---

forskellige i det ydre. – *The Theosophist*, bind IX, s. 246.

Det er kun med et rent hjerte og sind, man kan blive befriet. Det var hans doktrin. Det samme lærer man i den ariske Mahabharata (§ 199, Vana Parva), hvor det siges:

»De højspirituelle personer, der ikke synder med ord, handling, hjerte eller sjæl, siges at gennemgå en streng askese, men ikke at lade deres krop lide under faste og bodsøvelser. Den, der ikke føler venlighed over for slægtninge, kan ikke være syndefri, selvom hans krop er ren. Denne hårdhertethed er en fjende af hans askese. For askese består ikke kun i at afstå fra glæderne i verden. Den, der altid er ren og smykket med dyder, den, der praktiserer venlighed hele sit liv, er en muni, selvom han lever et almindeligt hjemmeliv. – *The Theosophist*, bind XIII, s. 259 (Annie Besant: Mahabharata, s. 94, o.a.)

stemt tidsrum og så længe, der er brug for klædningen eller hylstret. Her ligger et vink, som kan være nyttigt.

Når et menneske bliver en discipel, kan det desuden, hvis det ønsker det, blive på astralplanet og arbejde dér, indtil det – når det har lyst, og dets karma justeres af dets guru – fødes direkte i den fysiske verden. I disse to tanker ligger der et vink om *bodhisattvaens mysterium*, forudsat at den studerende overfører hele begrebet til det kosmisk fysiske plans æteriske trin, og husker at på disse planer arbejder adepten helt og holdent som en del af en gruppe og ikke som et individuelt væsen, sådan som egoet gør i de 3 verdener. Derfor kan den energi, der strømmer gennem ham, være:

- a. Hele kraften fra et bestemt center i Planetlogos' legeme.
- b. Et bestemt sæt vibrationer fra dette center, eller en del af dets vibrationskraft.
- c. Et bestemt princips energi – enten et af hans egne højere principper, som han vil bringe i anvendelse på Jorden ved at inkarnere med dette specielle formål, eller et af den planetariske logos' principper, hvis energi strømmer gennem ham via en bestemt spirilla eller livsstrøm i Planetlogos' permanente atom.

Når en af disse krafttyper er fokuseret i en adept, og han simpelthen udtrykker denne ydre kraft og intet andet, er virkningen på det fysiske plan tilsynekomsten af en avatar. *En avatar ér, mens en adept skabes*, men ofte vil et kosmisk væsens kraft, energi, hensigt eller vilje bruge en adepts redskaber med henblik på at kontakte det fysiske plan. Denne manifestation af kosmiske væsener kan vise sig på alle det kosmisk fysiske plans underplaner. Et typisk eksempel på dette fænomen er kumaraerne, der ved hjælp af bestemte planetariske kræfter, og gennem dannelsen af en systemisk trekant, gav det 3. rige en impuls, som frembragte det 4. ved at sætte det i forbindelse med det 5. Disse kumaraer, dvs. Sanat Kumara og hans 3 elever, [side 701] havde opnået den højest mulige indvielse i den foregående cyklus, men de

manglede (set fra deres eget synspunkt) endnu et trin og tilbød derfor den planetariske logos på deres stråle at fungere som »brændpunkter« for hans kraft, så han kunne fremskynde sine planer og realisere sine hensigter på Jorden inden for manifestationscyklen. De har demonstreret tre ud af de fire metoder. De er *overskygget* af Planetlogos, der som indvier arbejder direkte med mennesket gennem Sanat Kumara, og med de 3 naturriger gennem de 3 aktivitetsbuddhaer – idet Sanat Kumara altså er beskæftiget med egoet på mentalplanet og hans 3 elever med de 3 andre typer bevidsthed, som mennesket er summen af. Ved indvielse (efter 2. indvielse) bliver Sanat Kumara Planetlogos' direkte talerør og hjælper. Dette mægtige væsen taler gennem ham, og i et kort øjeblik (hvis man kan bruge den betegnelse i forbindelse med et plan, hvor der ikke findes tid, som vi opfatter den) vender et menneskes stråleherre eller planetariske logos bevidst, via sin æteriske hjerne, sin opmærksomhed mod den indviede og »kalder ham ved hans navn«.

Kumaraerne er imidlertid også *legemliggjorte principper*, men i den forbindelse må vi huske, at det her er kraften og energien fra et af Logos' principper, der strømmer gennem dem via det, som for dem svarer til monaden. I den periode hvor de inkarnerer og frivilligt ofrer sig, begynder Planetlogos' store prototype at gøre sin indflydelse gældende gennem dem, og kraft fra konstellationen Store Bjørn vibrerer svagt på Jorden. Ved indvielse bliver mennesket bevidst opmærksom på den planetariske logos' tilstedeværelse gennem den selvfrekaldte kontakt med sin egen guddommelige ånd. Ved 5. indvielse bliver det bevidst om hele denne planetariske gruppepåvirkning og sin egen plads i den store helhed. Ved 6. og 7. indvielse mærker det den planetariske prototypes indflydelse, som når det via Planetlogos, der virker gennem indvieren.

Den *direkte inkarnations metode* blev brugt tidligere, da kumaraerne var i fysisk form. Det gjaldt kun nogle af dem. Sanat Kumara og hans elever er i fysisk form, men har ikke taget et fast fysisk legeme. De arbejder på de vitale, æteriske

planer og har et æterlegeme. Shamballa, hvor de bor, findes i fysisk stof [side 702] ligesom kumaraerne, men det er stof fra det fysiske plans højere æteriske underplaner, og først når mennesket har udviklet æterisk syn, vil mysteriet hinsides Himalayabjergene blive åbenbaret. Derfor *er Sanat Kumara den planetariske logos, og alligevel er han det ikke*. Vi ser en afspejling af denne direkte inkarnationsform, når en discipel træder ud af sit legeme og lader sin guru, eller en mere frem-skreden chela, bruge den.

*Bodhisattvaens mysterium*⁵¹ er omtalt af H.P.B., og indtil de studerende har assimileret, hvad hun har sagt, er der ikke mere at tilføje. Tilegnelse af sandhed er altid den faktor, som fremkalder nye åbenbaringer.

Omkring 1966 vil der komme en uhyre interessant periode, som varer resten af århundredet, og som de store allerede er ved at forberede. Det er en speciel hundredårsindsats, logen og de implicerede parter yder. Hvert århundrede gør logen en indsats for at fremme evolutionen på et bestemt kraftområde, og indsatsen i det 20. århundrede vil have et større omfang, end det har været tilfældet i meget lang tid, og involvere en del af de store. H.P.B. og et anseeligt antal chelaer tog del i den tilsvarende indsats i det 19. århundrede. I den umiddelbart forestående indsats vil flere af de store og mestrenes mester medvirke, og i forbindelse med deres »fremkomst« og deltagelse i arbejdet, vil tre af de ovennævnte metoder blive brugt. Det er dem, vi nu vil omtale.

Når bodhisattvaen selv træder frem, vil *bodhisattvaens mysterium* for alvor vise sig, og det er ikke vores opgave at uddybe det her. Det er nok at sige, at **DE STORES** klædninger vil blive brugt, men tiden vil vise, om den kommende herre ved den lejlighed ifører disse klædninger en fysisk dragt, eller om ikke astralplanet bliver hans aktivitetsområde. Hvis den studerende vil have en forestilling om de mulige begivenheder, må han overveje konsekvenserne af denne brug af klædningerne. De fungerer på to måder: [side 703]

---

⁵¹ H.L. 1, 106.

- a. De er stærkt magnetiserede og har derfor en dybtgående og vidtrækkende virkning, når de bruges.
- b. De virker som brændpunkter for herren Buddhas kraft og forbinder den kommende herre med ham. På den måde kan han forøge sine egne formidable ressourcer ved at trække på endnu højere kraftcentre via herren Buddha.

Kraften kommer til udtryk på astralplanet, hvor den vil have en kolossalt beroligende virkning og, som en refleks, fremkalde fred på Jorden. Forvandlingen af begær til aspiration og omdannelsen af lavt begær til højt begær er nogle af virkningerne, og samtidig vil kraftgennemstrømningen føre til dybtgående reaktioner fra planets devabeboere. På den måde bliver der skabt en vibration, som vil gøre det muligt for mange at tage 1. indvielse (mennesker der ellers ikke ville være i stand til det). Senere, når den større cyklus nærmer sig afslutningen, vil den kommende avatar på ny bruge klædningerne, med alt hvad det indebærer, og tage et fysisk legeme, så han på det fysiske plan kan demonstrere Logos' kraft i administrationen af loven. Når han i sidste del af dette århundrede kommer og demonstrerer sin kraft, bliver det som kærlighedens og enhedens herre, og den grundtone, han anslår, vil være regeneration gennem kærlighed til alt og alle. Da han primært arbejder på astralplanet, vil det på det fysiske plan komme til udtryk i dannelsen af aktivitetsgrupper i alle lande og byer, grupper der vil arbejde intensivt for enhed, samarbejde og broderskab på alle tilværelsens områder – økonomi, religion, videnskab og sociale forhold.

Disse grupper vil opnå resultater, som nu er umulige på grund af tilbageholdelsen af buddhisk kraft, men senere vil denne kraft blive sluppet løs på Jorden gennem den store herre, der fungerer som et aspekt af Logos og brændpunkt for Buddhas bevidsthed og energi.

Det er denne nært forestående begivenhed, det okkulte hierarki i løbet af århundredet har i tankerne ved de årligt tilbagevendende Wesakfester, og de studerende ville gøre klogt i at fremme dets hensigter ved en tilsvarende koncentra-

tion under [side 704] festen, for på den måde at skabe tankestrømme med stor appel – i den okkulte betydning af denne betegnelse.

Vi vil se indikationer af, at denne begivenhed nærmer sig, i den reaktion, der i løbet af de næste 25 år vil komme mod kriminalitet, sovjetisme og den ekstreme radikalisme, som visse kræfter bruger til at opfylde formål, der strider mod herrens planer. Fredens æra vil komme gennem samlingen af de kræfter, som står for opbygning og udvikling i alle lande på Jorden, og gennem den bevidste dannelse af grupper, der legemliggør broderskabets princip (i den udstrækning, de kan forestille sig det). Hold øje med tidens tegn og bliv ikke skuffet over den umiddelbare fremtid. Tilsynekomsten af den store herre på astralplanet vil (hvad enten den efterfølges af hans fysiske inkarnation eller ej) begynde ved en bestemt Wesakfest, hvor Buddha udtaler et mantra (som kun kendes af dem, der har 7. indvielse) og derved udløser kræfter, som sætter hans broder i stand til at fuldføre sin mission. Det er altså vigtigt, at kendskabet til Wesakfesten og dens sande betydning efterhånden bliver udbredt i Vesten, og derfor vil alle, der er villige til at indstille sig på denne kraft og blive stimuleret af den og dermed være til rådighed for arbejdet, få lejlighed til det. Den ovennævnte reaktion bliver også mulig gennem presset fra de nuværende børn, hvoraf mange er chelaer, og nogle indviede. De er kommet ind for at berede vejen for hans fødder.

Når tiden er inde (fem år før hans nedstigning), vil de have forstået deres arbejde og være i fuld gang med deres tjeneste, selvom de måske ikke er bevidste om, hvad der skjuler sig i fremtiden.

Til den tid vil der være mange tilfælde af *overskygning* (og allerede nu er der nogle få). I alle lande, i Østen såvel som i Vesten, vil der være uddannede disciple og højtudviklede mænd og kvinder, som arbejder efter de planlagte retningslinjer og indtager fremtrædende positioner, så mange kan få forbindelse med dem. Og deres legemer vil være tilstrækkeligt rene til, at de kan blive overskygget. Men det vil kun være

muligt for dem, som har viet sig til det åndelige liv fra barndommen, som har tjent racen hele deres liv, og som i tidligere liv [side 705] har gjort sig karmisk fortjent til det. Overskygningen vil manifestere sig på tre måder:

For det første ved at mennesker i deres fysiske hjerne modtager tanker, aktivitetsplaner, idealer og hensigter, som de, ubevidst hjulpet af den indstrømmende kraft, søger at realisere og i første omgang opfatter som deres egne (selvom de kommer fra avataren). Det er i virkeligheden en form for højere mental telepati, der kommer til udtryk på fysiske planer.

For det andet ved at chelaen inspireres og overskygges under sit tjenestearbejde (som f.eks. når han holder foredrag, skriver eller underviser). Han vil være bevidst om det, men måske ude af stand til at forklare det, og han vil i stadig stigende grad søge at være til rådighed, så han i total selvfor-glemmelse kan hengive sig til inspirationen fra sin herre. Den kommer via chelaens ego, og kraften strømmer gennem hans astrale permanente atom, men det er kun muligt, når det 5. kronblad er udfoldet.

For det tredje ved at chelaen samarbejder bevidst. I så fald vil han (på baggrund af kendskabet til sit væsens og sin naturs love) træde ud af sit fysiske legeme og overlade det til den store herre eller en af hans mestre. Det er kun muligt for en chela, der har integreret sine 3 lavere legemer og udfoldet det 6. kronblad. Gennem en bevidst viljeshandling opgiver han sit legeme og trækker sig tilbage i et bestemt tidsrum.

Det er stort set disse overskygningsmetoder, den store herre og hans mestre vil bruge i slutningen af århundredet. Af den grund sender de disciple i inkarnation i alle lande, og de vil få mulighed for at reagere på menneskehedens behov. Derfor er det nødvendigt at uddanne mænd og kvinder til at bruge den højere psykisme og sande inspiration eller mediu-mitet på en videnskabelig måde. Om 50 år skal der bruges mange bevidste medier (som f.eks. H.P.B.), hvis mestrenes planer skal bære frugt, og bevægelsen må sættes i gang som forberedelse til ankomsten af ham, alle nationer venter på.

Det er et arbejde mange kan deltage i, forudsat at de har den nødvendige udholdenhed.

Naturligvis vil den første gruppe være den største, for den kræver ikke så stor viden, men til gengæld er der en større risiko [side 706] forbundet med den end de andre grupper – risikoen for en fordrejning af planerne og katastrofe for den pågældende enhed. Den anden gruppe vil være mindre og den tredje kun omfatte en håndfuld mennesker – måske to-tre stykker i bestemte lande. Da vil menneskesønnen gennem sit offer på ny færdes blandt mennesker og hans fysiske inkarnation blive en realitet. Det er kun få, han kan bruge, for den kraft, han fører med sig, kræver et særlig spændstigt instrument. Men forberedelserne er i gang.

Nogle af mestrene og de indviede vil også bruge den *direkte inkarnations metode* i form af:

- a. Fysisk fødsel.
- b. Tilegnelse af et passende redskab eller legeme.
- c. Direkte skabelse gennem en viljeshandling. Det vil være sjældent.

Den anden eller mellemste metode vil blive en af de hyppigst anvendte. Seks af mestrene, som endnu er helt ukendte for den almindelige studerende, har allerede søgt fysisk inkarnation – én i Indien, én i England, to i Nordamerika og én i Centraleuropa, mens én har bragt det store offer at tage et russisk legeme for at virke som et fredscenter i dette splittede land. Nogle disciple med 3. indvielse har taget et kvindeligt legeme – én vil til sin tid gøre meget for de indiske kvinders frigørelse, mens en anden har påtaget sig et bestemt arbejde i forbindelse med dyreriget, der også afventer hans tilsynkomst.

Mester Jesus vil tage et fysisk redskab og med nogle af sine chelaer på ny åndeliggøre de katolske kirker ved at nedbryde de barrierer, som skiller de episkopale og græske kirker fra de romerske. Hvis planerne udvikler sig, som han håber, kan det forventes at ske omkring år 1980. Mester

Hilarion vil også komme frem og blive et brændpunkt for buddhisk energi i den store spiritistiske bevægelse, mens en anden mester arbejder med Christian Science i et forsøg på at gøre denne bevægelse sundere. Det er interessant at bemærke, at de bevægelser, der har lagt stor vægt på hjerte- eller kærlighedsaspektet, kan reagere hurtigere på indstrømningen af kraft ved tilsynekomsten [side 707] end andre bevægelser, der opfatter sig som meget fremskredne. »Tankesindet kan dræbe« opfattelsen af virkeligheden og hadet mellem brødre dæmme op for kærlighedskraftens flodbølge. De tre mestre, der er så nært forbundet med den teosofiske bevægelse, er allerede ved at forberede sig og vil også færdes blandt mennesker, genkendt af deres egne og dem, der har øjne at se med. De af deres chelaer på Jorden, som gennemgår den fornødne disciplin, vil få tilbudt at arbejde på astralplanet og, hvis de har lyst, inkarnere direkte herfra, forudsat at de har opnået bevidsthedskontinuitet. Han, der kendes som D.K., planlægger, via sine studerende, at genoprette nogle af de gamle okkulte helbredelsesmetoder og demonstrere:

- a. Det æteriske legemes betydning.
- b. Virkningen af pranisk kraft.
- c. Åbningen af æterisk syn.

Det er ikke tilladt at sige mere om de store og deres planer. De vil ikke komme til syne på én gang, for folk ville ikke kunne tåle den store kraftforøgelse, og opfattelsen af dem og deres metoder vil afhænge af intuitionen og udviklingen af de indre sanser. De gør ikke opmærksom på sig selv og kan kun kendes på deres arbejde.

(e). *Impuls og inkarnation*. Måske den studerende kan kaste lys på det meget vanskelige spørgsmål om de inkarnerende jivaer, adepterne og avatarerne, hvis han husker:

1. At *et almindeligt menneske* udtrykker det 3. aspekt eller intelligent aktivitet i sit personlige liv og bevidst udvikler det 2. aspekt eller den egoiske manifestation på det fysiske plan.

2. At *en adept* i inkarnation fuldt og helt udtrykker det 2. såvel som det 3. aspekt og i sit eget indre liv er ved at udvikle det 1. aspekt, dvs. prøver at føre det monadiske liv igennem til bevidst aktivitet på det buddhiske plan.
3. At *en avatar* udtrykker én af to ting, alt efter sin karma:

[side 708]

- a. *Monadens rene lys* der føres igennem til det fysiske plan via det fuldendte ego og den fuldendte personlighed. Kraftlinjen går direkte fra det monadiske til det fysiske plan.
- b. *Logos' eget lys* i et af dets aspekter. Det sendes bevidst fra den planetariske logos, eller endog Sollogos, til det fysiske plan via monaden.

I de to første tilfælde er det ønsket om at bruge sanserne eller tjene menneskeheden, som er de faktorer, der fremkalder fysisk manifestation (i første tilfælde som følge af selve evolutionskraften og i andet en bevidst viljeshandling). Ønsket om at bruge sanserne er blot det latente 2. aspekt, der søger at udtrykke sig ved hjælp af ikke-selvet, og i det andet tilfælde bruger det manifesterede 2. aspekt bevidst form som et middel til at nå et mål. For alle avatarers vedkommende er det viljesaspektet, der bringes i anvendelse og fremkalder tilsynekomsten – enten den fuldendte adepts som f.eks. Budhas viljesaspekt, eller (sådan som det er tilfældet med den sande avatar, der ér og ikke udvikler sig) Planetlogos' eller Sollogos' viljesaspekt, der tager form for at realisere en bestemt hensigt. Det indebærer en større udfoldelse af den skabende evne end den, adepten lægger for dagen, når han skaber sit manifestationslegeme, mayavirupaet.⁵² Betegnel-

---

⁵² *Mayavirupaet* er bogstavelig talt en illusorisk form. Det er et midlertidigt manifestationslegeme, som adepten med sin viljestyrke skaber til lejligheden og bruger med henblik på at opnå visse kontakter på det fysiske plan og udføre et bestemt arbejde for racen.

serne »tilegnelse af et fysisk legeme« og »skabelse af et fysisk legeme« må udvides, så de omfatter alle solsystemets planer og ikke kun vores fysiske plan, det kosmisk fysiske plans 7. underplan.

Der er tre impulser, som tilsammen fremkalder inkarnation:

1. Egoisk impuls.
2. Sol- og måneenglenes aktivitet.
3. Karma, eller den betydning tidligere aktivitet har for manifestation. [side 709]

På grund af selve det egoiske legemes konstitution og den rolle, den iboende bevidsthed spiller ved at fremkalde tilsynkomst gennem en viljeshandling, kan vi ikke skille dem ad i behandlingen af vores emne. Lad os derfor, ganske kort, vende tilbage til det, vi har lært om det egoiske legeme og dets konstitution, og derefter begynde på de skridt, egoet tager, når det frembringer resultater i de 3 verdener.

Vi har set, at den egoiske lotus befinder sig på mentalplanets 3. underplan, og den studerende kan forestille sig den på følgende måde:

I centret eller hjertet af lotusen findes en lysende blå-hvid gnist af elektrisk ild (juvelen i lotusen) omgivet og fuldkommen skjult af 3 sammenfoldede kronblade. Omkring denne centrale kerne eller indre flamme findes 9 kronblade, ordnet i 3 lag med 3 blade i hver. Disse kronblade, og de 3 midterste, består af solenglenes substans – en substans der ikke alene er sensitiv ligesom formernes stof i de 3 verdener og månelegemerne, men også kan udtrykke »jeg«- eller selvbevidsthed, en egenskab som sætter den åndelige enhed i centret i stand til at skaffe sig viden, udvikle bevidsthed og realisere sig selv. De 9 kronblade har primært en orange farve, selvom de 6 andre farver findes som sekundære toner i forskellige grader. De 3 midterste kronblade har en smuk gul farve. Ved roden af lotusbladene findes 3 lyspunkter, der viser positionen af de permanente atomer, som er kommunikationsmidlet mellem

solenglene og månepitrierne. Ved hjælp af disse permanente atomer kan egoet bygge sine månelegemer i overensstemmelse med sit udviklingstrin, skaffe sig viden på de 3 lavere planer og på den måde vinde erfaringer og blive *bevidst*. På en højere vinding af spiralen skaffer monaden sig viden gennem de egoiske kronblade, dvs. med solenglenes hjælp, og bliver på samme måde bevidst i højere verdener.

Lyset i de permanente atomer har et mat rødt skær, og vi ser altså alle 3 former for ild komme til udtryk i kausalleget – *elektrisk ild* i centret, *solild* som indeslutter den ligesom flammen indeslutter den centrale kerne eller essens i et stearinlys' flamme, og *ild ved friktion* der minder om den glødende røde væge, som ligger til grund for den højere flamme. [side 710]

Disse 3 typer ild på mentalplanet – som mødes og forenes i det egoiske legeme – fremkalder i tid en udstråling eller varme, der strømmer ud fra alle sider af lotusen og danner den kugleform, forskerne har lagt mærke til. Jo mere udviklet egoet er, og jo mere kronbladene er foldet ud, desto større og smukkere er den omgivende kugle, og desto finere er dens farver.

På de tidlige stadier efter individualiseringen ser det egoiske legeme ud som en knop. Den elektriske ild i centret ses ikke, og alle 9 kronblade er foldet sammen om de 3 inderste. Den orange farve er mat, og de 3 lyspunkter ved roden er blot punkter og intet andet. Den trekant, der senere forbinder punkterne, er endnu ikke synlig. Den omgivende kugle er farveløs og kan kun opfattes som bølgende vibrationer (ligesom bølger i luften eller æteren), og den strækker sig ikke meget længere ud end kronbladenes omrids.

Omkring tiden for 3. indvielse er der sket en vidunderlig forvandling. Den ydre kugle er stor og pulserer i alle regnbuens farver. De elektriske energistrømme, som cirkulerer i den, er så kraftige, at de når uden for omkredsen og minder om Solens stråler. De 9 kronblade er helt foldet ud og danner en fornem indfatning for den centrale juvel, og deres orange farve er nu lysende klar og gennemsigtig, isprængt mange

farver, men med den egoiske stråles farve som den dominerende. Trekanten ved roden er nu levende og funkende, og de 3 punkter er små blussende flammer, der for den clairvoyante viser sig som syvfoldige lyshvirvler, der sender deres lys fra punkt til punkt i en trekant, som drejer hurtigt rundt.

Omkring 4. indvielse er trekanten så aktiv, at den mere ligner et hastigt roterende hjul, der har et firdimensionalt aspekt. De 3 kronblade i midten lukker sig op og åbenbarer den »funkende juvel«. Som følge af hierofantens brug af den elektriske kraftstav stimuleres ved denne indvielse de 3 typer ild på én gang med en nedstrømning af elektrisk eller positiv kraft fra monaden. Derved blusser de op og fremkalder den sammensmeltning, som tilintetgør hele kuglen, forjager alle indtryk af form og skaber en flydende ligevægtstilstand, hvor »elementerne kommer i brand og smelter« (2 Pet. 3:12, o.a.). Her kulminerer udstrålingen. Derefter trækker de store solengle – gennem [side 711] udtalelsen af et bestemt kraftord – solilden tilbage og ind i sig selv og fremkalder på den måde den endelige tilintetgørelse af formen og dermed adskillelsen af liv og form. Stoffets ild vender tilbage til den almindelige beholdning, og de permanente atomer og kausallegemet findes ikke mere. Den centrale elektriske ild samles i atma-buddhi. Tænkeren eller den åndelige enhed er fri af de 3 verdener og fungerer bevidst på det buddhiske plan. Mellem disse to stadier, passiv (om end selvbevidst) inerti og aktiv udstråling, som afbalancerer kræfterne, er der en lang række liv.

I vores betragtning af de reinkarnerende jivaer har vi behandlet tre emner:

a. Avatarer, i den hensigt at eliminere de studerendes forvirring med hensyn til visse typer tilsynekomster. I det følgende vil vi udelukkende beskæftige os med den proces, almindelige mennesker følger.

b. Pralaya, i den hensigt at give den studerende forestillingen om hvileperioder svarende til de mellemliggende aktivitetsperioder.

c. Det egoiske legemes udseende og generelle struktur, i den hensigt at vække den studerendes erkendelse af det fak-

tum, at evolutionen også påvirker dette legeme og ikke kun menneskets former i de 3 verdener. Processen har karakter af en vekselvirkning, for efterhånden som det lavere selv udvikler sig, og personligheden bliver mere aktiv og intelligent, fremkaldes der også virkninger i det højere legeme. Da disse virkninger adderes, og ikke er flygtige som de lavere virkninger, bliver det egoiske legeme også mere aktivt, samtidig med at dets manifestation af energi forøges. Hen mod afslutningen af evolutionsperioden i de 3 verdener sker der en konstant energiudveksling. De lavere former bliver oplyst og afspejler den højere stråleglans. Det egoiske legeme er det lavere systems sol, og dets legemer reflekterer dets lys, ligesom Månen reflekterer sollyset. Derfor stråler den egoiske sol – som følge af vekselvirkningen – med stadig større intensitet og glans. På de højere planer er der i en kort periode en tilsvarende vekselvirkning mellem monaden og dens afspejling, egoet, men denne vekselvirkning vil først i næste solsystem nå sin logiske afslutning. [side 712]

Efter denne kortfattede gennemgang af de tre emner kan vi nu gå over til den proces, egoet gennemgår, når det søger manifestation i de 3 verdener. Lad os prøve i tankerne at udtrykke alle disse processer i relation til energi og kraft.

Den gamle kommentar siger:

»Når gnisten rører de fire væger, og åndens ild i sin trefoldige essens møder det, der er brændbart, bryder flammen frem. Først er lyset svagt og synes nær ved at dø, men vægerne ulmer og gløder, og varmen bibeholdes. Det er det første stadium og kaldes det *glødende* hjuls cyklus.

Det spæde lys vokser til en lille flamme, og de fire væger brænder, men fortæres ikke, for der er ikke tilstrækkelig varme. De tre ildformers lys er endnu så svagt, at hulen ikke bliver oplyst. Ikke desto mindre kan flammen og den grundlæggende varme mærkes af den, der nærmer sig og iagttager. Det er det andet stadium og kaldes det *varmende* hjuls cyklus.

Den lille flamme bliver til en skinnende lampe. Ilden blusser op, men der er meget røg, for vægerne brænder hurtigt, og varmen er nu så stor, at de snart tilintetgøres. Lampen i hulen får det sorte mørke til at manifestere sig. Lyset og varmen mærkes. Dette tredje stadium kaldes det *lysende* hjuls cyklus.

De fire væger og flammen smelter sammen, og næsten al røgen er borte, for flammen ses tydeligt. Hulen er oplyst, selvom lampen stadig er synlig. Den fjerde cyklus kaldes det *flammende* hjuls time.

Den sidste cyklus kommer, når selv lampen brænder og bliver tilintetgjort af den stærke varme. Når den, der iagttager, ser, at arbejdet er udført, puster han til den centrale ild og får den til at blusse op. Vægerne forsvinder – flammen er alt, hvad der er tilbage. Dette stadium kalder den hellige videnskab for det *fortærede* hjuls cyklus.«

Her, i denne gådefulde symbolik, kommer hele hemmeligheden om de egoiske impulsers manifestation i de lavere planers stof til udtryk (i relation til energi og udstråling). Den studerende [side 713] bør fortolke ovenstående sætninger både makrokosmisk og mikrokosmisk. I al manifestation kommer den igangsættende impuls fra 1. aspekt, som skjuler sig i hjertet af den egoiske lotus, men denne skjulte identitet er underlagt loven, og på de tidlige stadier (de tre første cykler) sker processen i henhold til økonomiloven, som er stofets egen lov. I de to sidste cykler smelter denne lov (om end stadig aktiv og virksom) sammen med tiltrækningsloven, som er det guddommelige selvs grundlæggende lov. Det er manglende forståelse af dette faktum, som har resulteret i mange metafysikers forvirring med hensyn til, hvad der kom først, begær eller vilje, og forskellen på dem – på impuls og formål, instinkt og hensigt. I de første faser reinkarnerede mennesket i henhold til økonomiloven, og selvom viljesaspektet står bag processen, er det i lang tid trækket fra sansningen og dens afspejling i bevidsthed, begær, der fremkalder genfødsel. I

begyndelsen identificerer selvet sig med sansningen, som er en egenskab ved stof eller substans. Senere, når selvet begynder at identificere sig med sig selv og forstå karakteren af ikke-selvet, bliver loven om tiltrækning og frastødning mere aktiv, og bevidst vilje og hensigt viser sig. Her må man huske, at der er en dybtgående forskel i tid og rum på Logos, eller makrokosmos, og mennesket, mikrokosmos. Det almindelige menneske inkarnerer som følge af egoisk impuls baseret på begær og forbindelsen mellem 2. og 3. aspekt, eller selvet og ikke-selvet. Det vil (gennem sin udvikling) i sidste instans fremkalde åbenbaringen af det 1. aspekt, og da vil egoisk impuls (baseret på bevidst mental forståelse af den planlagte hensigt) blive den dominerende faktor og give sig udtryk i en klar vilje til at handle. I forbindelse med Logos er første stadium for længst passeret, og logoisk manifestation er nu baseret på vilje, hensigt og bevidst intelligent aktivitet. Grunden til det er, at Logos, og også de planetariske logoi, er på den kosmiske indvielsesvej.

Så selvom den igangsættende impuls kommer fra det centrale punkt, er det ikke åbenbart til at begynde med. Ved individualiseringen er det svage omrids af en form som den, der tidligere er beskrevet, kommet til syne på mentalplanet, og det er derfor klart, at der på dette plan har været en periode, hvor den [side 714] forestående begivenhed er blevet forberedt (hvilket er et punkt, studerende endnu ikke har forstået). Som følge af solenglenes aktivitet har de 12 kronblade gradvis taget form, efterhånden som den elektriske gnist i midten er begyndt at gøre opmærksom på sig selv, om end den endnu ikke er stedfæstet. Når det sker, tager de 3 første kronblade form og lukker sig omkring det vibrerende punkt eller »juvelen« i henhold til tiltrækningsloven. Ét efter ét tager de 9 andre blade form, efterhånden som vibrationen begynder at indvirke på solsubstansen, idet de 3 typer kronblade hver især er under indflydelse af en af de primære stråler. Disse kommer igen under indflydelse af kraft fra kosmiske centre.

Som førnævnt danner kronbladene en tæt sammenfoldet

knop. Kun svage vibrationer pulserer i knoppen, netop nok til at vise, at den er en levende organisme. Afgrænsningen eller omkredsen af den kommende bevidstheds aktivitetssfære er utydelig og tåget. Den er æg- eller kugleformet og endnu meget lille. Denne formning af den egoiske lotus er foregået stiltfærdigt, siden det lavere dyremenneske, eller dets 4 lavere principper, nåede et punkt, hvor den frembragte energi begyndte at kunne mærkes på mentalplanet. Når de lavere hylstres ild (selve stoffets trefoldige ild) bliver radioaktiv, begynder den tågede form på det 3. mentale underplan at blive organiseret som resultat af det lavers træk i det højere og åndsaspektets respons på stoffets udstråling eller tiltrækning. Men endnu er der ingen individualisering, som vi opfatter den, for den proces, der fører til, at det lavere bliver radioaktivt, og der strømmer energi ned fra det højere, strækker sig over et stort tidsrum, hvor solenglene arbejder med deres plan og de lavere pitrier med deres. Den ene gruppe frembringer det egoiske legemes kerne og den anden redskabet for Guds liv eller monaden i de 3 verdener.

Derefter kommer der en tid i Planetlogos' liv, hvor hans centre bliver aktive på en bestemt måde. Den falder sammen med monadernes inkarnation og nedstigning til de 3 verdener. Der dannes en systemisk trekant (for altid fremkalder de 3 de 7), og gennem denne frigivelse af trefoldig energi koordineres sol- og månepitriernes arbejde, og de 3 permanente atomer annekteres [side 715] af den pågældende jiva og viser sig ved roden af den egoiske lotus. Individualiseringen har fundet sted, og foreningen er realiseret. Det 4. naturrige er et faktum. Monaden har klædt sig i stoflige hylstre, og den selvbevidste enhed viser sig på det fysiske plan. Hvis alt, hvad H.P.B. har at sige om jordsystemets 3 første runder, opfattes som dækkende den periode, hvor kausallegemet fortættes på mentalplanet frem til det tidspunkt i 4. runde, hvor mennesket, som vi kender det, kommer til syne, kan der kastes lidt lys på dette vanskelige spørgsmål.

De egoiske lotuser er samlet i grupper, og hver af dem er en del af en gruppe. Disse grupper er igen en del af en mere

omfattende lotus, der legemliggør et endnu større væsens bevidsthed, et væsen hvis »juvel« findes på det 2. underplan. Og alle disse kan i sidste instans deles i 7 primære grupper. Disse 7 grupper eller samlinger af egoiske lotuser udgør de 7 typer bevidsthed, som er karakteristisk for de væsener, der er vores egen planetlogos' 7 kraftcentre. De 7 samles så igen i de 3 højere centre på højere planer, indtil hele den energi og kraft, de repræsenterer, opsamles og absorberes af det center, der svarer til Planetlogos' højeste hovedcenter. Hver logos legemliggør én type kosmisk energi. Hvert af hans centre legemliggør denne energitype i en af dens 7 differentieringer, og hver af disse manifesterer sig gennem egoiske grupper, som består af de energipunkter, vi kalder egoer.

De mange egoiske grupper udgør ét strålende, sammenhængende hele, selvom de er forskellige både med hensyn til deres udviklingstrin og deres sekundære farvning. Ligesom kronbladene i de inkarnerende jivaers egoiske lotus folder sig ud på forskellige måder og tidspunkter, udvikler de egoiske grupper sig også individuelt med hensyn til tid og rækkefølge. Det er et vidunderligt syn. Og ligesom mesteren (ved at studere den gruppe eller større lotus han er en del af) kan fastslå karakteren af de menneskeenheder, der indgår i den, kan Planetlogos gennem *bevidst identifikation* (læg mærke til formuleringen) også fastslå karakteren af de forskellige grupper, hans arbejde bliver udført af. [side 716]

Det må nu være klart for den studerende, at de inkarnerende jivaers tilsynekomst på det fysiske plan styres af tre ting:

For det første impuls baseret på det besjælende livs viljehensigt, det liv der besjæler grupperne på en understråle, dvs. en af de 7 større grupper.

For det andet impuls baseret på viljen, farvet af begær, hos det liv, som besjæler et menneskes egoiske gruppe.

For det tredje impuls baseret på egoets begær efter fysisk manifestation.

Efterhånden som et menneskes identifikation med sin gruppe modnes, modificeres begærimpulsen, indtil den i sidste instans erstattes af gruppevilje. Hvis disse faktorer overvejes, vil det være klart, at egoer inkarnerer, ikke individuelt, men som følge af gruppeimpuls og altså kollektivt. Det er grundlaget for kollektiv karma og familiekarma. Den individuelle impuls, som naturligvis er en reaktion på gruppeimpulsen, er resultatet af personlig karma. Men selvom vi med disse overvejelser har kastet lidt lys på emnet reinkarnation, har vi også sagt meget, der øger dets omfang og kompleksitet. Det almindelige menneske er begrænset til den fysiske hjerne og derfor ude af stand til at tænke i gruppebegreber.

Den egoiske impuls i en gruppe eller gruppeenhed mærkes som en pulserende rytme eller energistrøm, der udgår fra det centrale punkt. Den centrale aktivitet fremkaldes af Planetlogos, der virker gennem grupperne i sine centre, og alt efter hvilket center der bliver stimuleret, påvirkes de forskellige grupper. Ud over at nævne dette faktum kan vi ikke uddybe sagen, for emnet er enormt og umuligt for mennesket at fatte. Det behøver blot erkende sin afhængighed af den planetariske logos i denne sag.

Der udgår altså en impuls til fornyet aktivitet fra gruppecentret, og den forplanter sig gennem hele *gruppelotusen*, så de enheder, der reagerer på den pågældende strålevibration, okkult »vågner«. Hele tiden har dette kraftaspekt (for jivaernes vedkommende) været 1. aspekt og er strømmet fra de centrale punkter til andre centrale punkter, og i hvert tilfælde er de positive [side 717] kerner blevet påvirket af disse udbrud af elektrisk ild eller energi. De pågældende punkter reagerer først med en sammentrækning og siden en udadgående eller ekspansiv energiudladning. Derefter udtaler hvert væsen et ORD. Denne lyd udvider sig til et mantra, og solenglene vibrerer som respons. Her er et interessant punkt, vi skal lægge mærke til:

- a. 1. aspekt virker gennem et kraftord.
- b. 2. aspekt virker gennem mantriske kombinationer.
- c. 3. aspekt virker gennem matematiske formler.

Efter at have udtalt ordet synker 1. aspekt, repræsenteret af den elektriske ild i lotusens center, tilbage til uvirksomhed og bliver en abstraktion for den selvbevidste enheds vedkommende. Arbejdet er påbegyndt, den fornødne vibration er etableret, og hele processen fortsætter nu i henhold til loven. Solenglene er begyndt på deres aktivitet, og indtil deres virksomhed har nået et meget højt stade, må åndsaspektet i kausallegemet være en analogi til Den tavse vogter. Når solenglene udtaler det mantra, som er grundlaget for deres arbejde, reagerer månepitrierne på bestemte lyde i mantraet (i begyndelsen ikke dem alle) og uddrager af disse lyde den formel, deres arbejde er baseret på. Ordet er altså grundlag for mantraet, og mantraet er grundlag for formlen.

Ved hver ny inkarnation kræves der finere former, og derfor bliver formlerne mere komplicerede, og de lyde de er baseret på mere talrige. På et tidspunkt er formlerne færdigudviklede, og månepitrierne reagerer ikke længere på de lyde eller mantraer, der udtales på mentalplanet. Det viser, at udviklingen er afsluttet, og at de 3 verdener ikke længere virker dragende på den pågældende jiva. Begær efter lavere manifestation og erfaring har ingen magt, og kun bevidst hensigt er tilbage. Da og først da kan det egentlige mayavirupā bygges. Mesteren udtaler selv mantraet og bygger *uden formler* i de 3 verdener. På det tidspunkt, hvor mennesket betræder prøvevejen, begynder solenglenes mantraer at dø ud, og langsomt (efterhånden som kronbladene i inderkredsen åbner sig) fremstår det sande ord, indtil den omkransende knop brister, og den centrale gnist [side 718] kommer til syne. Da kender jivaen ordet, og der er ikke længere brug for mantraer og formler. Sådan åbenbares planens skønhed. For Planetlogos' vedkommende omdannes det ord, der udtales på kosmiske planer, til mantraer på de kosmisk æteriske planer, for han er i stand til at skabe bevidst på disse planer. Ikke

desto mindre arbejder han via formler på sit systems faste fysiske planer, vores 3 verdener.

Men lad os nu vende tilbage til de reinkarnerende jivaer. Når den igangsættende impuls er givet, strømmer vibrationen ud i kronbladene og aktiverer de blade, som reagerer på ordets lyd. Solenglene styrer vibrationen og begynder at udtale det mantra, der passer til den pågældende type ego. Til sidst når vibrationen den mentale enhed ved roden af lotusknoppen, og månepitrierne aktiveres. De begynder at udarbejde formlerne for den type redskab, der er brug for.

(f. Pitriernes virksomhed. Vores næste emne er sol- og månepitriernes samlede virksomhed⁵³ i forbindelse med den proces, [side 719] det reinkarnerende ego gennemgår. Drevet af begær efter fysisk erfaring tager egoet det første skridt, og en vibration fra lotusknoppens center forplanter sig til kronbladene og sætter på den måde devasubstansen eller det stof,

---

⁵³ *Sol- og månepitriernes samlede aktivitet.* – H.L. 3, 250-251.

1. »Gnisten hænger fra flammen ved fohats fineste tråd.« – H.L. 1, 270.

- a. Den tretungede flamme som aldrig dør. . . . . Triade
- b. De 4 væger. . . . . Firfoldighed
- c. Fohats tråd. . . . . Livstråd

2. Den rejser gennem mayas 7 verdener.

- Makrokosmisk. . . . . De 7 planetsystemer
- Planetarisk. . . . . Et planetsystems 7 kæder
- Mikrokosmisk. . . . . En kædes 7 kloder

3. Bemærk, og mediter over: »Den guddommelige syvfoldighed, der hænger fra triaden og således danner dekaden og dens permutationer 7, 5, 4 og 3.« – H.L. 1, 271.

»Den standser i det første og er et metal og en sten; den går over i det andet og se – en plante. Planten hvirvler gennem syv former og bliver et helligt dyr.« – H.L. 1, 270.

Sammenlign også med den kabbalistiske aforisme: »En sten bliver til en plante, en plante til et dyr, et dyr til et menneske, et menneske til en ånd, og ånden til en gud.« – H.L. 1, 278.

agnishvattaerne beliver, i svingninger. Efterhånden som de (dvs. den gruppe der bliver påvirket) vækkes til aktivitet, forøges vibrationen, og der udsendes en dobbelt lyd. Denne dobbelte lyd er grundlaget for det mantra, egoets inkarnationscyklus hviler på. Efter at vibrationen har pulseret gennem det ydre lag kronblade (for de to indre lag og de 3 midterste blade reagerer endnu ikke), når den frem til trekanten bestående af de 3 permanente atomer, hvor den beliver de 3 lavere spirillaer og fremkalder en let respons fra den fjerde, mens de 3 højere forbliver passive. I hver runde er en af spirillaerne blevet »skabt«, og i denne 4. runde kan det 4. eller menneskelige rige blive til (gennem skabelsen af den 4. spirilla). Ordet »skabelse« må opfattes okkult og betyder en energiforms tilsynekomst i aktiv manifestation. Først i næste runde vil den 5. spirilla blive en aktiv fungerende enhed på en måde, der er ufattelig nu. [side 720]

Studerende må huske, at selvom dette primært gælder den menneskehed, som er individualiseret på denne klode, gjaldt det også i den foregående kæde. For de enheder, der kommer

-
4. Af disses kombinerede egenskaber skabes manu, tænkeren. – H.L. 3, 172, 178-179.
  5. Hvem former ham? De 7 liv og det ene liv. – H.L. 3, 265-266. De 7 grupper liv der former de 3 lavere legemer, stofformernes månepitrier eller -fædre.
  6. Hvem gør ham færdig? Den femfoldige lha. Hvem forener den højere åndelige triade og det lavere selv?
    - a. Intelligensens femfoldige guder.
    - b. Det 5. princip, tankesindet.
  7. Hvem færdiggør det sidste legeme? Fisk, synd og soma der tilsammen udgør de 3 symboler på det udødelige væsen.
    - a. Fisk – symbol på det buddhiske princip, det manifesterede liv på Jorden. Bemærk avataren Vishnu, Fiskenes tegn, fisken, Jesus, menneskefiskeren.
    - b. Synd – menneskets fald, åndens involution.
    - c. Soma – Månen, månepitrierne der bygger legemer. – Læs H.L. 1, 293, stanze 7, stykke 6.

ind i denne 4. kæde, jordkæden, fra den foregående kæde, er langt foran Jordens menneskehed, og deres 5. spirilla vækkes til organiseret aktivitet allerede i denne runde. Overalt i naturen er der overlapninger.

Når vibrationen fra den centrale vilje når frem til den atomare trekant, er det altså tegn på, at hele lotusen vender sin kraft *nedad*, og i manifestationsperioden strømmer den egoiske energi ned i det lavere og dermed væk fra det højere. På dette stadium sender egoet meget lidt energi i retning af monaden, for det har endnu ikke udviklet tilstrækkelig kraft og er ikke radioaktivt i forhold til åndsaspektet. Størstedelen af tiden er dets aktiviteter primært indadvendte og selvcentrerede eller rettet mod opvækkelsen af de permanente atomer og ikke udfoldningen af kronbladene. Det må man være opmærksom på.

Solenglenes arbejde har en tredobbelt natur:

(1). De leder vibrationen over i den atomare trekant. Her skal man lægge mærke til et uhyre interessant faktum. De 3 permanente atomer, eller de 3 punkter i trekanten, indtager ikke altid samme position i forhold til lotusens centrum, for positionen og optagelsen af den indstrømmende kraft afhænger af udviklingstrinet. I de første faser modtager det fysiske permanente atom først kraften og sender den via sit system videre til det astrale permanente atom og den mentale enhed. Kraften strømmer 4 gange rundt i trekanten (idet det er 4. runde), indtil den igen får kontakt med den mentale enhed og bliver fokuseret i den 4. spirilla. Da og først da begynder månepitrierne på deres arbejde. De koordinerer den substans, det mentale hylster skal bestå af, og derefter arbejder de med det astrale og til sidst det æteriske legeme.

På et senere udviklingstrin (det trin det almindelige menneske befinder sig på nu) bliver det astrale permanente atom kontaktet først, og energien strømmer gennem det til de to andre. På det fremskredne intellektuelle menneskes trin indtager den mentale enhed førstepladsen. Da er det muligt at integrere de 3 legemer – en integration som senere bliver et faktum. Den [side 721] 5. spirilla i de to lavere atomer øger

sin vibration, for, som vi ved, har den mentale enhed kun 4 spirillaer, og i det øjeblik den er i fuld aktivitet, bliver det muligt at koordinere antahkaranaen. Det fører til forandringer i den egoiske lotus, og kronbladene folder sig ud, idet denne udfoldning delvis afhænger af vibrationen i spirillaerne og deres opladning.

Den studerende må huske det faktum, at lige så snart den mentale enhed er blevet toppunkt i den atomare trekant, er der skabt en tilstand, hvor kraft for fremtiden vil strømme ind i de 3 atomer samtidig gennem de 3 udfoldede kronblade i det ydre lag. Det indebærer, at mennesket har nået et markant udviklingstrin. Styringen af kraften og dens anvendelse på atomerne er solpitriernes arbejde. Efterhånden som evolutionen skrider frem, bliver deres arbejde i den henseende mere komplekst, for kronbladene folder sig ud, og trekanten roterer hurtigere.

(2). De udtaler det mantra, som muliggør de 777 inkarnationer. Hvert af tallene i denne treleddede størrelse står for:

- a. En egoisk manifestationscyklus.
- b. En lyd, som vil sætte egoet i stand til at udtrykke en bestemt understråle af den egoiske stråle.
- c. De 3 lag kronblade, der vil folde sig ud som resultat af inkarnation.
- d. Den gruppe manasadevaer, der former det pågældende egos kausallegeme.

De mantriske lyde er altså baseret på disse tal, og det er ved hjælp af mantraet (som tiltager i styrke, dybde og antal lyde, efterhånden som tiden går), at kraften dirigeres, de pågældende kronblade stimuleres og aktiveres, og månepitrierne bliver opmærksomme på det arbejde der skal udføres som forberedelse til en inkarnation.

(3). De indbygger det, der kræves for, at kausallegemet kan blive færdigt.

I de første faser er dette arbejde forholdsvis ubetydeligt, men efterhånden som mennesket når det tredje udviklingstrin

og udtrykker karakter og evne, forøges deres arbejde hurtigt, indtil de er fuldt beskæftiget med at gøre det egoiske legeme [side 722] færdigt – eller udvide den egoiske bevidsthed, hvis man foretrækker en metafysisk betegnelse. Alt dette realiseres ved hjælp af det materiale, det lavere selv leverer. Efterhånden som den lavere personlighed bliver radioaktiv, tiltrækker det positive ego strålingen og optager den i sin natur gennem solenglenes virksomhed.

Disse tre aktiviteter er solenglenes primære arbejde i forbindelse med mennesket. I relation til gruppen, og ikke individet, består deres arbejde i at tilpasse de egoiske enheder til deres grupper og gøre dem gruppebevidste, men det er først muligt på de sidste evolutionstrin, hvor der bliver brug for den højeste gruppe agnishvattaers arbejde. Midtergruppen, som former de 9 kronblade, er altid den mest aktive. Den arbejder i forbindelse med den laveste gruppe, som modtager energien fra mellemgruppen og sender den videre til den atomare trekant. Mere er det ikke muligt at sige, for agnishvattaernes arbejde er uhyre omfattende og kompliceret og varierer også på visse punkter i de forskellige planetsystemer. De, der befinder sig i uranus-, neptun- og saturnsystemet, arbejder anderledes end dem, som opholder sig i venus-, vulcan-, mars-, merkur-, jupiter- og jordsystemet samt det eksoteriske saturnsystem, og det samme gælder den indre rundes manasadevaer. Læg mærke til, at der igen er tale om 3 grupper, som repræsenterer en treleddet kraft, for her ligger et vink. I den mellemste række planetsystemer er den midterste og laveste gruppe agnishvattaer aktive. I de andre er den højeste og midterste gruppe dominerende, idet disse planeter er de helligste og mest okkulte i manifestation og kun beskæftiger sig med egoer, som er på udviklingsvejen og derfor gruppeaktive. Det er, hvad vi kan forvente i forbindelse med uranus-, neptun- og saturnsystemet, for de er syntesesystemer og rummer betingelser, der kun egner sig for meget frem-skredne stadier. De er »høstplaneterne«.

Mange studerende er forvirrede med hensyn til egoet, fordi de ikke forstår, at *Den hemmelige lære* primært beskæftiger

sig med vores jordsystem (som H.P.B. har gjort opmærksom på)⁵⁴ [side 723] og ikke har meget at sige om de andre planetsystemer og den måde, de udvikler selvbevidsthed på. Den almindelige fremgangsmåde på mentalplanet er den samme, men da hvert system legemliggør en bestemt type kraft, vil denne kraft farve hele dets evolution og dermed også agnishvattaernes arbejde. Det er ikke muligt at sige, hvilken farvning den stråle, vores planetsystem legemliggør, har, da det er et af de mest gådefulde mysterier, der afsløres ved indvielse, men de studerende må huske, at vi med hensyn til de grundbegreber, der præsenteres her, ikke beskæftiger os specielt med vores planetsystem.

I den moderne okkulte litteratur er der blevet sagt en hel del om evolutionsprocessen for de egoer, som vælger at blive sammen med Hierarkiet på vores planet, og om de udviklingsmetoder der bruges (dvs. discipelskab frem til mesterindvielsen). Men der er praktisk talt intet sagt om de mange egoer, som når et højt udviklingstrin i vores planetsystem og derefter overføres til et af de 3 syntesesystemer, idet de først overgår til det system, som er vores polære modsætning, og derfra til syntesesystemet. *Talmæssigt er de mange flere end dem, der bliver i jordsystemet.* Uanset hvilket syntesesystem, de tiltrækkes af, markerer og viser det, at de begynder på en af de 3 kosmiske veje. Manasadevaerne udfører deres arbejde overalt i solsystemet, og der er en konstant cirkulation og overførsel af energi og kraftenheder, som legemliggør denne energi, i hele systemet. Denne overførsel bliver mulig i et planetsystem, når det 4. eller menneskelige rige bliver radioaktivt. I virkeligheden betyder det, at formørkelsesperioden er ved at sætte ind. Det er Venus et eksempel på. Metafysisk betegner det et punkt, hvor de forskellige logoi begynder at skille sig af med deres faste fysiske legeme, dvs. den menneskelige udviklings 3 verdener.

Som vi allerede har set, har de 3 grupper agnishvattaer, der er beskæftiget med menneskets evolution på mentalplanet,

---

⁵⁴ H.L. 1, 65, 109.

hver sin funktion, og den laveste arbejder primært med overførslen af kraft eller energi til de 3 permanente atomer. Når den laveste af de 3 grupper udtaler det dobbelte egoiske mantra, sker der forandringer, og månepitrierne (som beskæftiger sig med de 3 lavere redskaber) begynder på deres arbejde, efter at de har fået nøglen af solenglene. [side 724]

Disse månepitrier legemliggør stoffet i menneskets lavere legemer, ligesom solpitrierne ofrer sig for at give det dets egoiske legeme og dets bevidsthed.^{55 56} De er stof i dets to aspekter, og i deres højere grader er månepitrierne det atomare stofs positive energi og i deres lavere grader det negative aspekt af samme substans. *I forbindelse med mennesket* findes de i 3 grupper:

- a. Den højeste gruppe modtager energi fra de højere planer og besjæler de 3 permanente atomers spirillaer.
- b. Den anden gruppe bygger og former menneskets legeme på de 3 planer, idet den er den positive energi, der tiltrækker.

---

⁵⁵ *Egoet* er i *Den hemmelige lære* beskrevet sådan: Hvert ego er en lysøjle. Efter at have valgt sit redskab udvidede den sig og omgav dyremennesket med en akashisk aura og rodfæstede dermed det guddommelige princip i menneskeformen. – S.D. III, s. 494.

De er ildhyanierne og udgår fra Solens hjerte. – H.L. 3, 90-91.

De er ildens sønner og former det indre menneske. – H.L. 3, 105-106.

⁵⁶ *Solenglene* (visdommens sønner) er væsener, der søger at udvikle en mere omfattende bevidsthed. – H.L. 3, 169-170 & 4, 166-167.

- a. De havde udviklet intellekt som følge af tidligere kontakt med stof.
- b. De inkarnerede i henhold til karmaloven. – S.D. III, 517.
- c. De skulle blive al-vise. Læs omhyggeligt H.L. 3, 256, note 7.
- d. Disse solengle er højtudviklede intelligenser. – H.L. 3, 251.
- e. De er nirmanakayaer.⁵⁷ – H.L. 3, 264.
- f. De er de himmelske yogier. – H.L. 3, 249-250.

⁵⁷ Betegnelsen *nirmanakaya* består af to ord, der betyder »ikke at have noget legeme« og refererer slet ikke til moralske egenskaber. Det er en bevidsthedstilstand. De nirvaniske sfærens store lærere kaldes ved dette navn.

- c. Den laveste gruppe er den belivede substans' negative aspekt og stoffet i de 3 hylstre.

I forbindelse med solsystemet legemliggør de brahmaaspektet, idet de er produktet af tidligere cykler, hvor der blev udviklet bevidst aktivitet, men hvor selvbevidsthed kun blev udviklet af [side 725] nogle kosmiske væsener, som bevægede sig igennem bevidst substans og gav det den potentielle egenskab, der – efter mange kalpaer – vil sætte atomar substans i stand til at udvikle selvbevidsthed. I forbindelse med en planet kaldes de ved et gådefuldt navn, som ikke må afsløres, da det rummer mysteriet om det planetsystem, der kom før vores, og som vores er en reproduktion af. Der er pitrier, som arbejder i forbindelse med en planet og et solsystem, ligesom der er pitrier, som arbejder med menneskeriget. De legemliggør stoffets energi i et solsystem, et planetsystem eller en menneskecyklus.

I forbindelse med vores jordsystem er der også månepitrier, som nåede deres nuværende aktivitetsniveau i månekæden. De er devaer, men i modsætning til agnishvattaerne har de ikke gennemgået menneskestadiet. Den fase mangler de stadig, og det er den, deres nuværende erfaringer i forbindelse med menneskehierarkiet tager sigte på. Man må huske, at det er en grundlæggende lov i den okkulte udvikling, at en livsform kun kan give det, den selv besidder, og at de forskellige bevidsthedsegenskaber, fra atomets op til en sollogos', er resultatet af lange udviklingscykler. Derfor kunne solpitrierne give mennesket dets bevidsthed, mens månepitrierne kun kunne give det dets redskabers instinktive bevidsthed. I alle naturriggerne tilsammen, på denne planet og andre steder, giver de den planetariske logos og Sollogos summen af deres respektive legemers *formbevidsthed*. Det gælder alle planetsystemerne i solsystemet, men i jordkæden blev der fremkaldt en speciel situation som følge af den planetariske fiasko i relation til månekæden. Det er grunden til den nuværende afbalancering af kræfterne i denne kæde. I 4. kæde i ethvert planetsystem begynder solpitriernes arbejde med mennesket

og månepitriernes arbejde med dets hylstre på basis af impulsen fra solenglene. Disse hylstres stof har været gennem 3 kæder og 3 runder og vibrerer med en tone, som er afstemt efter... Eller, for nu at formulere det anderledes, den 3. tone kan intonerer klart og følges naturligt af den 5. eller dominanten. Når den 3. og 5. intonerer samtidig på basis af den planetariske grundtone, fremstår der en trefoldig akkord, eller en 4. tone, en kompleks lyd. Her beskæftiger jeg mig med hele menneskehierarkiets akkord. I dette hierarki [side 726] er der igen variation, baseret på den hierarkiske akkord, og det fremkalder de mange egoiske akkorder og toner. Disse fremkalder så igen objektiv manifestation.

Nu kan vi følge udbredelsen af den egoiske energi, som den strømmer ned fra de abstrakte planer til de permanente atomer. På hvert plan er arbejdet trefoldigt og kan opregnes på følgende måde:

1. Det permanente atoms respons på den vibration der fremkaldes af solpitrierne. Eller, med andre ord, den højeste gruppe månepitriers respons på egoets akkord. Det påvirker atomets spirillaer alt efter det pågældende egos udviklingstrin.

2. Stoffets respons på den atomare vibration på det plan, der er tale om. Dette vedrører den anden gruppe pitrier, hvis funktion består i at samle det stof, der er afstemt efter en bestemt tone, omkring det permanente atom. De arbejder i henhold til loven om magnetisk tiltrækning og er det permanente atoms tiltrækningskraft. I sin egen lille målestok har hvert permanent atom samme forhold til stoffet i et menneskes hylstre, som den fysiske sol har til systemets stof. Det er kernen i tiltrækningskraften.

3. Det negative stofs respons og dets opbygning til den ønskede form på basis af de to højere pitrigrupperes dobbelte energi. Der ligger en hentydning til hele dette trefoldige arbejde i differentieringen af et plans stof i:

- a. Atomart stof.
- b. Molekylært stof.
- c. Elementalessens.

Denne differentiering er ikke helt nøjagtig, og man ville få en bedre forestilling om det underliggende begreb, hvis »stof« og »essens« blev erstattet med »energi«. Den tredje gruppe pitrier kan i virkeligheden slet ikke kaldes pitrier. De virkelige månepitrier er dem, der tilhører den første og højeste gruppe, for de legemliggør et aspekt af Brahmas intelligente vilje, eller Gud-i-stof. Den tredje gruppe er egentlig de mindre bygmestre, blinde usammenhængende kræfter som er underlagt energien [side 727] fra de to højere grupper. Okkult set er disse tre grupper delt på følgende måde:

- a. De pitrier der ser men ikke rører.
- b. De pitrier som rører men ikke ser.
- c. De pitrier der hører men hverken ser eller rører.

Da de alle har den okkulte hørelse, kaldes de »pitrier med åbne ører«. De er helt og holdent underlagt det egoiske mantra. Hvis man studerer disse differentieringer, kan man lære en hel del om en meget betydningsfuld gruppe devaarbejdere. Det er en gruppe, der kun manifesterer sig som en *koordineret treleddet enhed* i 4. runde for at give mennesket dets redskaber. Grunden til det ligger i de 7 logois karma i relation til deres belivelse af det 4., 5. og 6. hierarki. I hvert planetsystem når disse tre grupper det fornødne udviklingstrin i runden før og legemliggør stofaspektets højeste evolution. Kun de højeste og mest udviklede stofatomer finder vej til menneskets redskaber – de der har været de højere evolutionsformers bestanddele.

(g). Formbygning. Formbygningsarbejdet udføres i henhold til bestemte love, som er selve stoffets love. Virkningen er den samme for menneske-, planet- og solredskaber. De forskellige stadier kan opregnes på følgende måde:

1. Tågestadiet. Det er den fase, hvor det kommende hyl-

sters stof gradvis adskiller sig fra planets stof og antager en tåge- eller mælkeagtig form. Det svarer til »ildtågestadiet« i dannelsen af et solsystem og en planet. Da er »*tågens pitrier*« aktive – en af de tre hovedgruppers mange undergrupper.

2. *Begyndelsesstadiet*. Fortætningen er begyndt, men alt er endnu i sin vorden og tilstanden kaotisk. Der er ingen klar form. »*Kaos' pitrier*« har magten og er karakteristiske ved en overflod af energi og voldsom aktivitet, for jo større fortætningen er før koordineringen, desto voldsommere er virkningerne af aktiviteten. Det gælder guder, mennesker og atomer.

3. *Ildstadiet*. Nu samles atomerne hurtigt. Deres indre energi og virkning på hinanden fremkalder en forøgelse af varmen og deraf følgende kugleform. Derfor fremtræder alle væseners redskab primært som en kugle, der roterer og tiltrækker og frastøder [side 728] andre kugler. »*Ildkuglernes pitrier*« føjer deres indsats til de to andre gruppers, og formen er nu klar og tydelig. I hvert planetsystem, og i hele solsystemet, er det månepitrierne, som helt konkret bygger Logos' faste fysiske legeme. De beliver de 3 planers stof i de 3 verdener, systemets mentale, astrale og faste fysiske plan. Det må man være opmærksom på.

4. *Vandstadiet*. Kuglen af luftformig ildessens bliver stadig mere kompakt og flydende. Den begynder at størkne på overfladen, og hvert hylsters afgrænsning er mere veldefineret. Kuglens varme forøges og fokuseres i centret eller hjertet, hvor den frembringer denne pulserende rytme, som karakteriserer Solen, planeten og de inkarnerende væseners forskellige redskaber. Det svarer til det stadium, hvor livet vågner i fostret i den prænatale fase – en analogi der kommer til udtryk i formbygningen på alle planer. Dette stadium indebærer en koordinering af de to højere pitriegrupperes arbejde, og »*den dobbelte varmes pitrier*« arbejder nu intelligent sammen. Hjertet og hjernen hos den langsomt voksende forms stof bliver forbundet. Den studerende vil finde det interessant at følge vandstadiets analogi til den position, astralplanet har i planetens og systemets legeme, og den forbindelse mellem hjerne og hjerte der skjuler sig i betegnel-

sen »kama-manas«. Et af de dybeste okkulte mysterier vil åbenbare sig for menneskets bevidsthed, når det løser gåden om sit astrale redskabs bygning og etableringen af den forbindelse, der er mellem dette hylster og det astrale lys som helhed på astralplanet.

5. Æterstadiet. Dette stadium er ikke begrænset til bygningen af den æteriske del af det fysiske legeme, for dens modstykke findes på alle de planer, mennesket er beskæftiget med i de 3 verdener. Fortætningen og størkningen af stoffet har resulteret i, at de tre pitrigrupper nu udgør en enhed i arbejdet. Der er etableret en rytme, og aktiviteten er synkroniseret. De mindre bygmestre arbejder systematisk, og karmaloven kommer aktivt til udtryk, for man må huske, at det er selve stoffets iboende karma, farvning eller vibrationsrespons, der bestemmer reaktionen på den egoiske tone. Kun det stof, som (gennem tidligere anvendelse) er blevet afstemt efter en bestemt tone og vibration, vil reagere på mantraet og den efterfølgende vibration [side 729] fra det permanente atom. Dette stadium har stor betydning, for det indebærer, at en bestemt type vital kraft strømmer gennem hele redskabet. Det ses tydeligt i relation til æterlegemet, hvor Solens vitale kraft eller prana cirkulerer. Men der skabes en forbindelse med en tilsvarende kraft på det astrale og mentale plan. »*Den tredobbelte varmes pitrier*« arbejder nu som en syntese, og hjernen, hjertet og de lavere centre koordineres. Det lavere og det højere bliver forbundet, og kanalerne er åbne og tilgængelige, så cirkulationen af den tredobbelte energi kan foregå uhindret. Det gælder alle væseners formbygning, makrokosmisk og mikrokosmisk. Det viser, at endnu en pitrigruppe, »*vitalitetens pitrier*«, arbejder aktivt sammen med de andre. Gruppe efter gruppe arbejder sammen, for de 3 primære legemer er fordelt på mange mindre grupper.

6. Det faste stadium. Dette er den sidste fase i selve formbygningen. Det er det punkt, hvor arbejdet med hensyn til samlingen og formningen af stoffet er udført. Størstedelen af månepitriernes arbejde er nu færdigt. Ordet »fast« refererer ikke kun til den laveste objektive manifestation, for en fast

form kan være æterisk, idet betydningen af betegnelsen afhænger af det pågældende væsens udviklingstrin.

Alt, hvad der er sagt her om formbygningens fortløbende stadier på hvert plan, gælder alle former i alle sol- og planet-systemer, og det gælder også bygningen af tankeformer. Mennesket bygger tankeformer hele tiden og følger ubevidst den samme metode, som egoet bruger i bygningen af sine legemer, Logos bruger i bygningen af sit system og Planetlogos bruger i forbindelse med sit system.

Et menneske taler, og resultatet er et yderst kompliceret mantra. Den energi, der er frembragt, driver mængder af små væsener til aktivitet. De bygger en form til tanken og følger stadier svarende til dem, som lige er blevet skitseret. I begyndelsen skaber mennesket sine mantriske vibrationer ubevidst og uden at kende lydets love og deres virkning. Det er altså slet ikke klar over, hvilket okkult arbejde det udfører. Senere vil det tale mindre, vide mere og bygge mere præcise former, som vil have stor virkning på det fysiske plan. Sådan vil, engang i [side 730] en fjern fremtid, hele verden blive »frelst« og ikke blot en enhed her og der.

I forbindelse med bygningen af menneskets hylstre optræder der nogle interessante manifestationsfænomener, som vi vil beskæftige os med her, idet vi lader den studerende selv udarbejde analogierne med hensyn til systemet og planeten og kun giver nogle generelle retningslinjer, som kan være til nytte for ham i hans konklusioner.

I alt formbygningsarbejde er der nogle meget vitale punkter, som optager egoet mere end selve hylstrene, selvom refleksvirkningen mellem det lavere personlige selv og det højere selv er så nøjagtig, at de næsten er uadskillelige:

Det øjeblik hvor egoet tilegner sig hylstret. Det sker først, når den 4. spirilla er begyndt at vibrere, og perioden varierer, alt efter hvilken magt egoet har over det lavere selv. Der er en analogi til det faste fysiske legeme her, nemlig det tidspunkt mellem det 4. og 7. år hvor egoet ophører med sin overskygning og skaber en direkte forbindelse til barnets fysiske hjerne. En tilsvarende begivenhed indtræffer i relation til det æteriske, astrale og mentale redskab.

Det øjeblik hvor egoets energi overføres fra ét hylster til et lavere. Mange er tilbøjelige til at overse, at inkarnationsprocessen ikke er hurtig, men at egoet stiger meget langsomt ned og gradvis tager sine redskaber i besiddelse. Jo mindre udviklet mennesket er, desto langsommere er processen. Vi beskæftiger os her med den tid, der går, efter at egoet har taget sit første skridt mod nedstigning, og ikke tiden mellem to inkarnationer. Nedstigning til et plan med henblik på inkarnation indebærer helt klart en krise og er karakteristisk ved udøvelse af viljen til offer, kærlig tilegnelse af stof, og dets aktivering.

Det øjeblik hvor den krafttype, et redskab er opladet med, tilegnes. Det bringer det pågældende redskab under indflydelse af:

- a. Den egoiske stråle.
- b. En bestemt understråle af den egoiske stråle – og dermed:
- c. Bestemte astrologiske kræfter.
Bestemte planetariske strålinger.
Bestemte kraftstrømme fra bestemte konstellationer.

[side 731]

Disse tre begivenheder udgør en uhyre interessant analogi til Logos' arbejde med at bygge sit fysiske legeme, solsystemet, og også til nogle faktorer, der kommer til udtryk i forbindelse med de 3 første indvielser.

Set fra det lavere selvs synspunkt er de to vigtigste øjeblikke i det reinkarnerende egos arbejde dem, hvor den mentale enhed genoplades til cyklisk aktivitet, og det æteriske legeme belives, dvs. det øjeblik hvor der skabes forbindelse fra rodcentret til et bestemt punkt i den fysiske hjerne via milten – hvilket udelukkende vedrører den fysiologiske nøgle.

Vi vil nu omtale et meget interessant punkt i relation til den faste fysiske krop, hvor vi altså beskæftiger os med det, der ikke betragtes som et princip, hverken i makrokosmos eller mikrokosmos. Som vi ved, er mennesket primært et mentalt og astralt væsen, som tager et æterisk hylster til sig

med henblik på objektivt arbejde. Det er *det sande lavere menneske – disse to i æterlegemet*. Men for også at blive bevidst på det allerlaveste plan, tager mennesket »skindtøj« på, som Bibelen udtrykker det (*1 Mos. 3:21*, o.a.), og iklæder sig (uden på æterlegemet) denne illusoriske form, vi kender så godt. Det er dets laveste objektivitetspunkt og direkte »fængsling«. Men egoets tilegnelse af et fast hylster er underlagt et meget specielt karmisk element, som er forbundet med de 4 kumaraer eller himmelske mennesker, der udgør den logoiske firfoldighed. I de planetsystemer, som vedrører den logoiske triade (dvs. de 3 primære stråler eller himmelske mennesker), er fysisk inkarnation ikke menneskets skæbne. Her har det sin laveste funktion i æterisk stof.

Tilegnelsen af det laveste legeme adskiller sig på flere måder fra fremgangsmåden i relation til de andre hylstre. Først og fremmest er der intet permanent atom at belive. Det fysiske plan er en nøjagtig afspejling af mentalplanet. De 3 laveste underplaner afspejler de abstrakte underplaner, og de 4 æteriske underplaner afspejler de 4 konkrete mentale planer. Manifestationen af egoet på mentalplanet (eller kausalleget) er ikke resultatet af energi, der udgår fra et permanent atom som kraftkerne, men af forskellige kræfter, og primært gruppekraft. Dets skabelse er først og fremmest karakteristisk ved anvendelsen [side 732] af en ydre kraft og fortaber sig i den planetariske karmas mysterier. Det gælder også menneskets laveste manifestation. Den er resultatet af en refleksvirkning og baseret på kraften fra den gruppe æteriske centre, mennesket (som en samling af mindre liv) virker igennem. Disse centres aktivitet fremkalder en svarvibration i det fysiske plans 3 laveste underplaner, og vekselvirkningen mellem de to er årsag til, at partikler af det, vi fejlagtigt kalder »fast stof«, tiltrækkes af eller samler sig omkring æterlegemet. Denne type opladet stof suges op i de kraft-hvirvler, der udgår fra centrene, og kan ikke undslippe. Som følge af energistrømningerne omkring og inden i det æteriske hylster, hober disse kraftenheder altså partikler op, indtil det er skjult, men samtidig gennemtrænger kroppen. Det skyldes

en ubønhørlig lov, selve stoffets lov, og det er kun muligt for mennesket at undslippe virkningen af dets egne centres vitalitet hvis det er en »yogaherre« og – gennem sit væsens bevidste vilje – kan undslippe tiltrækningslovens uimodståelige kraft på det laveste kosmisk fysiske underplan.

Der er en interessant analogi (nøjagtig i generelle linjer men ikke så tydelig i detaljer) mellem bygningen af antaharanaen på mentale planer fra den mentale enhed til det manasiske permanente atom (befrielsens vej for mennesket) og åbningen af kanalen mellem rodcentret og hjernen, og dermed hovedcentret. Gennem denne kanal slipper mennesket fri af det faste fysiske legeme og opnår bevidsthedskontinuitet (mellem det astrale og fysiske plan). I det ene tilfælde nedbryder mennesket, gennem korrekt styring af kraft, det æteriske væv, så det ikke længere udgør en barriere, og mennesket *i sin fysiske hjerne* bliver fuldt bevidst om, hvad der sker på astralplanet. I det andet tilfælde nedbrydes i sidste instans også kausallegemet gennem korrekt styring af kraft. Her vil vi ikke beskæftige os med bygningen af den faste fysiske form på æterlegemets stillads. Det er tilstrækkeligt beskrevet i andre bøger. Vi vil blot berøre yderligere to punkter, som er interessante med hensyn til månepitriernes bygning af menneskets legeme.

I forbindelse med bygningen af kroppen eller den faste menneskeform kan man sige, at den har en vis lighed med et [side 733] kors inden i de andre sfærers ægform. Den er tydeligvis femfoldig:

Hoved.
To arme.
To ben.

Afhængig af hvilken stilling, mennesket indtager, kan den opfattes som firfoldig og et symbol på korset (hvis benene er samlet og betragtes som ét lavere lem), eller som femfoldig og dermed symbol på den femtakkede stjerne (hvis benene er spredte). Det faste fysiske legemes femfoldige natur har

relation til det faktum, at kun 5 centre er virkelig aktive hos det almindelige menneske frem til 3. indvielse. De er der alle sammen, og de er også belivet, men kun 5 af dem er dominerende i den normale femfoldige evolution. Derfor trækker kraften fra disse 5 centre det faste stof sammen til en mere kompakt masse. Da 2 af centrene ikke er så aktive som de 5 andre, dannes der ikke en ægform, sådan som det er tilfældet med det æteriske, astrale og mentale hylster. Det fysiske menneskes femfoldige form er altså resultatet af den femfoldige styring af kraftstrømme fra 5 centre.

Det er også interessant at bemærke, at vekselvirkningen mellem solpitriernes og månepitriernes energi har en bestemt virkning på den lavere gruppe månepitrier og er et af de midler, hvormed de i sidste instans vil nå det stade, solpitrierne befinder sig på. Det vil (hvis mennesket virkelig forstår det) få det til at være meget omhyggelig med sine hylstre og bevidst styre sin kraft eller energi i den rigtige retning. Det er dets opgave at bidrage til stoffets evolution, for det er selv en manasaputra.

(h). Inkarnation og karma. Når vi nu vender tilbage til vores betragtning af den proces, det reinkarnerende ego følger, er det nødvendigt at gøre opmærksom på, at hele emnet dybest set vedrører *energi*, og at alt efter den pågældende enheds position i udviklingen vil processen kræve kort tid eller det modsatte. På de første stadier er den igangsættede impuls tung og langsom og det stof, der er brug for til hylstrene, tilsvarende »groft«, dvs. det har en lav vibrationskapacitet, og derfor går [side 734] der lang tid mellem den første udadgående vibration på mentalplanet og koordineringen af det faste fysiske legeme. Senere bliver vibrationen kraftigere, og virkningerne mærkes tilsvarende hurtigere. Ved slutningen af evolutionen, når menneskeenheden er på udviklingsvejen og bevidst styrer sin skæbne og afvikler karma, er intervallerne mellem to inkarnationer korte eller lange, alt efter hvad mennesket vælger i forbindelse med det arbejde, der skal udføres, og dets beslutning med hensyn til at opnå befrielse for form. Man må også huske, at efterhånden som

evolutionsprocessen skrider frem, vil egoets aktivitet fremkalde respons, ikke blot fra stoffet i de 3 verdener, men også fra systemets formløse trin. Til sidst mærkes responsen på det monadiske plan, og da, efter et øjeblikks ligevægt, mærkes virkningen af rytmen udelukkende på de højere planer og forlader de lavere.

Her bruges ordet »øjeblik« i dets okkulte betydning til at angive en tidsperiode, og må opfattes som en periode der har forbindelse med en Brahmas dag eller et Brahmas år. En af indvielseshemmelighederne vedrører opfattelsen af cykler og deres længde, og mennesket vil ikke blive betragtet som en sand okkultist, før det erkender følgende perioder, forstår hvor lange de er og har overvejet deres antitese (dvs. mellem-liggende pralaya):

- a. 100 Brahmas år. . . . . Et okkult århundrede. Et solsystem.
- b. 1 Brahmas år. . . . . 7 kæder, for 7 af planetsystemernes vedkommende.
- c. 1 Brahmas uge. . . . . 7 runder i ét planetsystem. Vedrører en kæde.
- d. 1 Brahmas dag. . . . . En runde, okkult set.
- e. 1 Brahmas time. . . . . Vedrører kædeforbindelser.
- f. 1 Brahmas minut. . . . . Vedrører de planetariske centre og dermed egoiske grupper.
- g. 1 Brahmas øjeblik. . . . . Vedrører en egoisk gruppe og dens relation til helheden.

Det er de større tidsperioder, og når deres betydning er forstået, vil meget af det, der nu er uklart, blive åbenbaret. Endnu [side 735] er det kun indviende, som får de rigtige tal. Tallene i *Den hemmelige lære*, så som 100 Brahmas år, er et generelt *gennemsnit*, og man må altid huske, at der i forbindelse med tallene for f.eks. et planetsystem må gives et stort spillerum til den individuelle karma og specielle planetariske karakter.

Følgende punkter er værd at overveje, fordi de vedrører dette emne og rummer nogle interessante faktorer.

Alle de planetariske rishier er lige »længe-levende«, i den okkulte betydning af betegnelsen, men de 7 hellige planets planetariske logoi befinder sig på forskellige udviklingstrin.

Derfor varierer deres vibrationsrespons, og det fremkalder forskellige virkninger i tid.

De 3 primære planetsystemer (Uranus, Neptun og Saturn) har endnu ikke modtaget deres maksimale stimulering, og vil ikke gøre det før »de 7 helliges energi« er overført til dem. Derfor passer tallene ikke på deres cykler.

Tallene for de planeter, som vedrører den »indre runde«, adskiller sig fra andre planeters tal med hensyn til *tidslængde*, men ikke rumlig placering.

Det menneske, som ikke er i stand til at forstå betydningen af de andre (talrige) planetlegemer inden for solafgrænsningen, kan ikke fastslå de rigtige tal i forbindelse med et planetsystem og dets okkulte aktivitet. Hele solsfæren er fuld af sådanne legemer, der er karakteristiske ved de samme egenskaber som de 7 og de 10, og hvert af dem har en vis virkning på helheden. Derfor kan man ikke betragte tal som endelige, før man kender de mindre planetlegemers virkning på deres umiddelbare naboer og har målt udstrækningen af deres planetariske stråling. Der er mere end 115 sådanne legemer at tage hensyn til, og de har alle deres eget vibrationsniveau. De har bestemte baner, de roterer om deres akse, de modtager deres »liv« og næring fra Solen, men på grund af deres relative ubetydelighed, er de endnu ikke blevet betragtet som vigtige faktorer. Denne holdning vil ændre sig, når æterisk syn er et faktum, og videnskaben erkender, at alt, hvad der er manifesteret, har en æterisk dublet. Dette faktum vil vise sig i slutningen af århundredet, og i astronomiske kredse vil der i begyndelsen af næste århundrede komme et gennembrud, som vil resultere i [side 736] studiet af de »æteriske planeter«. Da disse legemer er organer for energi, som gennemtrænger den faste form, vil studiet af solenergiens effekt og planetlegemernes okkulte vekselvirkning få ny betydning. Nogle planetlegemer (både større og mindre) »absorberer«, andre »udstråler«, mens andre igen befinder sig på et stadium, hvor de har en dobbelt funktion og er ved at blive »forvandlet«. Alle disse omstændigheder må overvejes af den indviede, som beskæftiger sig med cykler.

Tallene må også revideres, når man kender virkningen af det, der kaldes »asteroiderne«, på planeterne. Den er langt større end den eksoteriske videnskab indtil videre har erkendt, men betydningen må i sidste instans fortolkes i relation til energi og æteriske planer.

En anden faktor, der også må tages i betragtning i beregningen af cyklerne, er de forskellige måners virkning på planetsystemerne og den sande betydning af den 8. sfære i forbindelse med fast stof. Hver måne er okkult set en kilde til »fordærv« eller noget, der opløses i giftige dampe. I deres tilfælde har forvandlingen af formen nået et punkt, hvor alt, hvad der repræsenterer *vital* energi eller solliv, er væk, og der ikke er rester af prana tilbage, og hvor det, man kan se, simpelthen er det fysiske legemes forfald – et forfald der foregår på æteriske såvel som fysiske planer. En måne i forfald har en stor og negativ virkning på alt, hvad der kommer i berøring med den, ligesom et legeme, der går i forrådnelse på Jorden, har på sine omgivelser. Den er okkult »ildelugtende«. Det vil man forstå bedre, når Månens æteriske dublet bliver studeret. Efterhånden som Månen går i opløsning og bliver mindre, vil dens virkning på Jorden formindskes, og det betyder, at menneskenes sønner opnår en højere grad af befrielse for onde impulser. Og frem for alt vil det også betyde, at der bliver bedre forhold for dyrene og at alt, hvad der er skadeligt i dyreriget, dør ud. Når vi kommer til 7. runde vil den negative effekt af Månen (som da praktisk talt er forsvundet) høre op. I løbet af 5. runde vil mennesker opdage, hvordan de kan neutralisere de resterende virkninger gennem et videnskabeligt kendskab til de nødvendige lyde og mantraer, og på den måde vil megen ondskab blive elimineret. Disse oplysninger gælder også [side 737] den æteriske måne. På nuværende tidspunkt kommer virkningen af forholdet omkring Månen primært til udtryk i rædslen og lidelsen i dyreriget.⁵⁸

Endelig er den virkning, de følgende stjerner og konstella-

---

⁵⁸ *Bibelen, Paulus' brev til romerne, 8:22.*

tioner har på vores solsystem og de forskellige planetsystemer i systemet, en faktor, man må tage hensyn til i beregningen af cyklerne:

- a. Store Bjørn.
- b. Lille Bjørn.
- c. Nordstjernen, især i forbindelse med vores planet.
- d. Plejaderne.
- e. Konstellationen Stenbukken.
- f. Dragen.
- g. Sirius.
- h. De forskellige stjerner og konstellationer i dyrekredsen.

Mysteriet skjuler sig i esoterisk astrologi, og så længe man ikke har en klarere opfattelse af den energi, der virker gennem æterlegemet, radioaktivitet og forvandlingen af alle legemer fra en lavere tilstand til en højere, vil spørgsmålet om disse forskellige himmellegemers »indflydelse« på hinanden forblive en uafsløret hemmelighed. Så længe det set fra den praktiske videnskabs synspunkt er et næsten ukendt fænomen, at mennesker eller menneskegrupper påvirker hinanden gennem deres udstråling, vil den okkulte virkning, disse større former har på hinanden, også være ukendt. Videnskaben anerkender visse virkninger, som peger i retning af en generel sammenhæng i universet, og der er også en teoretisk forståelse af de almindelige love for den sociale orden blandt mennesker, men der er ingen sand videnskabelig erkendelse af, at der er en energiudstråling fra alle disse soles og grupper af soles æterlegeme, og fra alle disse planeter og grupper af planeter. Man kender deres atomare aktivitet, men den del af deres væsen, som svarer til »dyremagnetismen« hos mennesket, er der ikke megen forståelse [side 738] for, og deres astrallegemes magnetiske udstråling, som er en endnu vigtigere faktor, er helt uden for beregningerne og slet ikke anerkendt. Men alle disse faktorer må tages i betragtning, når man beskæftiger sig med tid og cykler, og den sande esoteriske viden opnås ikke ved at studere tallene med

det lavere tankesind. Den kommer som et resultat af intuitionen og stimuleres ved indvielse.

Alt, hvad der her er blevet sagt, gælder i lige høj grad egoet og dets cykler (om end i en meget snæver forstand), for der indgår også andre faktorer end de rent »personlige« i dets tidsperioder. Indflydelse fra andre grupper og enheder, virkninger af andre stråler og af krafttyper, som endnu er helt ukendte og derfor ikke kan tages i betragtning, har betydning for dets tilsynskomst og varigheden af dets manifestation, efterfølgende formørkelse og endelige pralaya. Ligesom egoet har tidsperioder svarende til Brahmas, og dets »100 år« og »777 inkarnationer« har analogier i solsystemet, er der også forskellige tidscykler for grupper af egoer, på samme måde som planetsystemerne gennemgår samme udvikling, men varierer med hensyn til perioder. Periodicitetens lov er én, men da den er baseret på en igangsættende impuls og det rytmiske pulsslæg hos en organismes »centrale hjerte« eller »centrale sol« (hvad enten organismen er et solsystem, et planetsystem, en kæde, en egoisk gruppe eller et individuelt egoisk liv), må man fastslå en sådan organismes sande natur eller »familie«, før man med nogen nøjagtighed kan udtale sig om dens cykler. Det var derfor, H.P.B. søgte at understrege nødvendigheden af at studere et menneskes »astrale familie« og okkulte arvelighed, for i den astrale familie ligger nøglen til den »egoiske familie« eller »gruppe«. Med denne nøgle kan den studerende fastslå sin gruppes kendetegn på egoiske planer, dens position blandt andre egoiske grupper, og i sidste instans sin stråle eller sit gruppecenter. Efterhånden som tiden går, vil studiet af arvelighed og esoterisk overførsel få en helt anden karakter og hele tankeklimaet omkring moderne udtryk som: [\[side 739\]](#)

- a. Blodsslægtskab eller blodets bånd,
- b. Fysisk arvelighed,
- c. Atavisme,
- d. Indgiftning,
- e. Familieforbindinger,
- f. Familieenheden,
- g. Sjælevenner,
- h. Skilsmisse og mange andre betegnelser,

blive løftet op på højere planer og anerkendt og brugt om sjælsforbindinger. Endnu er de blot fysiske udtryk for en vag erkendelse af nogle indre forbindelser, der søger ydre respons. Men når alle disse idékomplekser bliver fortolket i relation til kraft og energi, tiltrækning og frastødning, eller enheders og grupper af enheders vibrationsrespons på andre enheder og grupper, vil vi få en opklaring af mange problemer og en forenkling af tilværelsen. Mennesker vil blive loyale over for deres grupperelationer, og nutidens mange fejlgrupperinger og mislykkede ægteskaber vil gradvis dø ud som følge af ny viden.

Nu kan vi så begynde på karma i relation til reinkarnation. Som vi ved, er karmaloven den største lov i systemet, en lov som det er umuligt for det almindelige menneske overhovedet at forstå, for hvis man følger den tilbage ad dens centrale rod og mange forgreninger, når man til sidst et punkt, hvor man må beskæftige sig med årsager, der ligger før solsystemet, og det synspunkt kan kun højt indviede forstå på en fornuftig måde.

Denne store lov er i virkeligheden baseret på årsager, som ligger i selve stoffets struktur og vekselvirkningen mellem atomare enheder, hvad enten vi bruger dette udtryk i forbindelse med et stofatom, et menneske, et planetarisk atom eller et solatom.

Vi kan også udtrykke det ved at sige, at viljesaspektet eller den igangsættende impuls primært er det, der frembringer årsag, eller er selve årsagen. Vi må hele tiden huske, at *årsag* indebærer idéen om dualitet, dvs. det som sætter i gang, og

det der frembringes af den igangsættende impuls. De to faktorer er uadskillelige, og alligevel må den anden faktor i sit mest abstrakte [side 740] aspekt ikke opfattes som en *virkning*. Sand virkning indebærer en tredje faktor. Vi kan måske få et indtryk af problemet, hvis vi betragter fænomener, der altid involverer denne dobbelte igangsættende årsag og dens objektive virkning:

- a. Ånd-stofs dobbelte aktivitet frembringer det objektive univers.
- b. Elektrisk ild og ild ved friktion frembringer, når de sættes i forbindelse med hinanden, solild. Den bryder frem af mørket, men et mørke der er ladet med energi.
- c. Vilje-begær er årsag til inkarnation. Viljen-til-at-være påvirker stof (hvis hovedegenskab er begær eller sensitivitet) og frembringer de former, det centrale liv eller væsen søger at udtrykke sig gennem.
- d. Idéer og tankestof i forening frembringer tankeformer.

Hvis den studerende betragter disse punkter, vil det være klart, at det ikke er muligt for ham at gøre mere end at studere de *virninger*, som frembringes af de parvise modsætningers sammenstilling. Han kan ikke adskille dem i sin bevidsthed og beskæftige sig med ånd eller stof som sådan, lige så lidt som stofatomet i menneskets fysiske legeme kan holde sig ude fra dette legeme og betragte sig selv uafhængig af formens påvirkning. Ethvert atom styres altid af følgende faktorer, og et menneske i en planetlogos' legeme, eller en planetlogos i sin større helhed, styres af de samme grundlæggende principper:

Indflydelsen fra og karakteren af det organ eller den enhed det befinder sig i. For menneskeatomets vedkommende er det kraften eller indflydelsen fra dets gruppe.

Den vitale indflydelse fra hele det fysiske legeme et atom er en bestanddel af. For menneskeatomets vedkommende er det indflydelsen fra det center, hvor dets egoiske gruppe

har sin plads, og den type energi det legemliggør.

Den vitale indflydelse fra begær- eller astrallegemet. Det er den stærkeste af de karmiske faktorer, der må tages i betragtning. For menneskeatomets vedkommende er det indflydelsen fra 3 af det himmelske menneskes legemscentre, [side 741] som udgør en »krafttrekant« og har afgørende betydning for *egogrupper*s befrielse for manifestation.

De vitale indflydelser fra mentallegemet eller det princip, der giver atomet egenskaben aktivitet i form, styrer atomets reaktion på dets gruppelev og sætter det i stand til at realisere dette gruppelev. For menneskeatomets vedkommende er det de årsager, som følger af dets stråle, eller den direkte indflydelse fra Planetlogos på sit eget plan i hans egenskab af et selvbevidst liv, der realiserer sine egne planer og i den forbindelse driver sine legemsceller til aktivitet – noget der set fra hans (det grundlæggende livs) synspunkt er en ren bivirkning.

Livsimpulsen fra tænkeren i kausallegemet. Selvom han repræsenterer en stor abstraktion eller det absolutte set fra cellelivets synspunkt, er han ikke desto mindre en stærk og aktiv faktor, der giver atomet i hvert legeme dets rytme. For menneskeatomets vedkommende er det indflydelsen fra Sollogos' liv, for dette liv giver hvert menneskeatom i systemet dets rytme via stoffet og dets iboende egenskab, sensitivitet.

Med disse tanker har vi nærmet os studiet af karma fra en ny vinkel og prøvet at vise kilderne til de »indflydelser«, som spiller på alle atomare liv.

Atomets styres også af sit eget »væsen« eller sin egen iboende natur eller vibration, der var stoffets egenskab, før det blev samlet til et solsystem, dvs. den vibrationsaktivitet som blev frembragt af det rytmiske liv i et tidligere solsystem. Det gælder alle atomer af alle grader, men kun i forbindelse med stofatomet, og til en vis grad også menneskeatomet, er det på nogen måde muligt at fastslå de grundlæggende årsager. Indtil Store Bjørns mysterium afsløres og kendes,

som det virkelig er, indtil Plejadernes indflydelse bliver forstået og den sande betydning af den kosmiske trekant bestående af:

- a. Store Bjørns 7 rishier,
- b. Vores solsystems 7 planetariske logoi,
- c. De 7 Plejader eller søstre, [side 742]

bliver åbenbaret, vil de 7 hellige planeters karma forblive ukendt. Alt, hvad vi kan se, er dens virkning i solsystemet. Men emnet bliver først virkelig kompliceret, når man gør sig klart, at ikke alene danner disse 3 grupper en kosmisk trekant, men at der inden for denne trekant findes mange mindre trekantede, som må studeres. Hver af de 7 rishier kan danne en underordnet trekant med en af vores planetariske logoi og en af de 7 søstre, og de må alle sammen studeres.

Hvad angår Sollogos' karma bliver emnet endnu mere abstrakt og uforståeligt. Den skjuler sig – ikke i de 7 konstellationer – men i de 3 konstellationer, som vedrører hans personligheds 3 legemer, og som selv blot er manifestationer af et centralt **LIV**, der ligger langt uden for vores fatteevne. Det vedrører manifestationen af **DEN OM HVEM INTET KAN SIGES** i tid og rum. Hans forhold til Sollogos har en fjern analogi i Planetlogos' forhold til mennesket, menneskeenheden, men det tjener ikke noget formål at komme nærmere ind på det.

Vi prøver blot at understrege det faktum, at alle atomer og former er afhængige af hinanden, at fremhæve realiteten af de forskellige indflydelser, som spiller på alt, hvad der manifesterer sig, og at gøre opmærksom på eksistensen af den karma, som udspringer af forgangne tidsaldre, kalpaer og den ukendte periode, hvor der blev givet en igangsættende impuls, som Gud, menneske og atomer stadig realiserer og afvikler. Indflydelser eller vibrationer, som fremkalder respons, spiller på alle former og atomer i solsystemet, og alt, hvad der kan siges om dem, er, at de stræber efter at udvikle bevidsthed af en eller anden art, fremkalde en bestemt rytme i

overensstemmelse med denne bevidste respons og skabe sammenbygninger eller gruppeaktivitet.

Den befrielse for karma, som vordende okkultister så letfærdigt taler om, består, når alt kommer til alt, blot i, at atomet befrier sig for sit eget personlige problem (sin individuelle respons på sanseverdenen) og bevidst indvilliger i at arbejde for gruppen. Det indebærer, at menneskeatomet gør sig fri af den rytme, som påføres det af de lavere »indflydelser«, der virker gennem dets redskaber eller månelegemer, og er villig til at erkende den større helheds viljesimpuls eller livet i den egoiske [side 743] gruppe – et center i det planetariske legeme. Det medfører, at atomet får kontrol, men det medfører også, at det bevidst underlægger sig det himmelske menneskes karma. Mennesket er ikke længere en slave af selve stoffets rytme, men styrer det i sin tilværelses 3 verdener. Ikke desto mindre styres det stadig af det planetariske centers gruppekarma, indflydelse, liv og vibrationsimpuls. Det samme kan siges om et himmelsk menneske og en sollogos.

Måske vi til sidst skulle udtrykke den samme tanke i relation til ild, idet vi husker, at ord blot begrænser og indskrænker tanken, og at den væsentligste hensigt med denne udtryksform er at udmale nogle aspekter af den centrale idé for mennesket.

»Elektrisk ild« eller viljesimpuls frembringer, sammen med »ild ved friktion«, lys eller »solild«. Elektrisk ild er kraft eller energi af en eller anden art og derfor i sig selv primært en udstråling. Ild ved friktion er stof med egenskaben varme som sit fremherskende kendetegn. Den er latent varme eller sensitivitet. Begge disse idéer leder altså tanken hen på dualitet. En udstråling må have sin kilde, og varme er blot resultatet af friktion og dermed dobbelt. Begge disse begreber rummer faktorer, som går forud for solsystemet og skjuler sig i det universelle tankesind. Alt, hvad vi kan fastslå videnskabeligt, er karakteren af det, der frembringes gennem deres forening, og det er solild eller lys. Disse tanker kan måske delvis afklare betydningen af tallet 5, esoterisk forstået. For

da elektrisk ild er en udstråling, er den dybest set dobbelt, og det er ild ved friktion også. De frembringer solild og dermed, esoterisk set, det 5. led.

Det er altså klart, at når et menneske taler om karma, beskæftiger det sig med noget, der er langt bredere end samspillet mellem årsag og virkning i dets egen individuelle rutines sfære. Det styres i enhver henseende af årsager, der stammer fra den samling liv, som udgør dets egoiske gruppe, af den samling grupper, som udgør et kronblad i et af det himmelske menneskes centre, af kraft eller hensigt, der strømmer gennem en trekant af centre, og af den planetariske logos' egen livsenergi eller målbevidste vilje. Og endelig styres det af Sollogos' vilje, som den giver sig udtryk i igangsættende aktivitet. Længere behøver vi næppe gå, for der er sagt tilstrækkeligt til [side 744] at vise, at hvert menneskeatom domineres af kræfter uden for sin egen bevidsthed, kræfter som driver det og andre ind i situationer, som de ikke kan undgå, og som de ikke forstår.

Det er aldrig blevet illustreret bedre end med den seneste krig og den nuværende verdenssituation. Disse er virkninger af årsager, der har deres rod i en bestemt planetarisk trekants fornyede aktivitet og i den vibration, vores planetariske logos satte i gang i månekæden – en vibration som tog sin spæde begyndelse i et tidligere solsystem. Vibrationen ramte primært bestemte atomer og grupper af atomer i hans legeme – især dem der udgør menneske- og dyreriget – og frembragte de meget alvorlige resultater, vi har været vidne til. Virkningen af hans energi var så stor, at også planteriget blev påvirket (om end i mindre grad), mens mineralriget oplevede virkningen på en oprivende måde, langt mere end planteriget og næsten lige så meget som dyreriget. Her har vi nogle omstændigheder, der er uden for menneskets og endog gruppens kontrol. De illustrerer, hvor hjælpeløst mennesket er i visse situationer og introducerer faktorer, der tydeligvis skiller sig ud fra det 4. riges individuelle vibration.

Ikke desto mindre »styrer mennesket faktisk sin skæbne« inden for visse rammer og kan udføre handlinger, der frem-

bringer virkninger, som det selv kan se stammer fra en bestemt aktivitet. Det gentager, i miniatureformat, den fremgangsmåde, Logos følger i meget større målestok, og bestemmer altså sin egen skæbne, udspiller sit eget drama, bygger sit eget hjem og styrer sine egne affærer. Selvom det er mødested for kræfter, der er uden for dets kontrol, kan det alligevel udnytte kræfter, omstændigheder og omgivelser til sine egne formål, hvis det vil.

Afviklingen af karmaloven i et menneskes liv kan i store træk deles i tre dele, som hver for sig udtrykker en bestemt type energi, der har bestemte virkninger på de lavere og højere legemer.

I de første faser, hvor mennesket ikke er stort mere end et dyr, styrer atomernes vibrationsvirksomhed i dets 3 hylstre (og især det laveste) alle dets handlinger. Det er offer for fysisk stofs vibrationsvirksomhed, og meget af det, der sker, er resultatet [side 745] af vekselvirkningen mellem egoet og dets laveste manifestation, det fysiske hylster. Centret for opmærksomheden er det fysiske legeme, og de to finere legemer reagerer kun svagt. Den egoiske impuls er langsom og tung, og vibrationen tager sigte på at fremkalde respons mellem den egoiske bevidsthed og det fysiske legemes atomer. Det fysiske permanente atom er mere aktivt end de to andre. Det er den »ild ved friktion«, som den egoiske udånding puster til med henblik på tre ting:

- a. At koordinere det fysiske legeme.
- b. At forøge det æteriske vævs modstandskraft – et arbejde som først nåede det ønskede punkt i midten af den atlantiske rodrace.
- c. At gøre nogle af de lavere centre tilstrækkelig udtrykfulde.

I denne fase forøges varmen i legemernes atomer og deres atomare liv koordineres, mens trekanten bestående af de 3 permanente atomer bliver et påviseligt faktum og ikke lænere er en vag antydning.

I den anden fase vender karmaloven eller den karmiske indflydelse (på grund af den uundgåelige refleksvirkning, der fremkaldes af hylstrenes forøgede aktivitet) sin opmærksomhed mod realiseringen af begær og dets forvandling til højere aspiration. Gennem erfaring opdager tænkeren modsætningsparrene og bliver ikke længere offer for sit fysiske legemes vibrationsimpulser. Det intelligente valg er nu en mulighed. Mennesket begynder at skelne mellem de parvise modsætninger og vælger til at begynde med hele tiden det, som appellerer mest til dets lavere natur, og som det tror vil give det nydelse. Centret for egoets opmærksomhed er astrallegemet, og det bliver så tæt koordineret med det fysiske legeme, at de to udgør et samlet udtryk for begær. På dette stadium er mentallegemet stadig forholdsvis inaktivt. Egoets kærlighedsnatur er ved at blive udviklet, og denne fase er den længste af de tre. Den vedrører udviklingen af den egoiske lotus' kronblade og blandingen af solild med ild ved friktion. Refleksvirkningen mellem det lavere og højere i denne midterperiode har tre virkninger, som, [side 746] hvis de studeres omhyggeligt, kan give megen information om karmalovens virkemåde. De tre virkninger er:

1. Udviklingen af det astrale permanente atom med en sideløbende stimulering af det fysiske permanente atom og dermed de to pågældende hylstres vækst og udvikling.
2. Koordineringen af det trefoldige menneske gennem den iboende vitalitet i astrallegemet og dets virkning på det mentale og fysiske legeme. Det er den kama-manasiske periode, og da dette legeme er den eneste hele ægførm i det trefoldige lavere menneske, er det i kraft af sin natur det mest magtfulde redskab, for det legemliggør (ligesom solsystemet) hjerteaspektet eller den spirende kærlighedsnatur, som det er den makrokosmiske og mikrokosmiske evolutions mål at udvikle.
3. Og endelig udfoldningen af de 9 egoiske kronblade i 3 stadier.

I forbindelse med lovens virkning skal vi altså først og fremmest lægge mærke til, at mennesket til at begynde med er offer for det faste stofs eller brahmaaspektets impulser og dermed i hurtigt tempo gentager det foregående solsystems evolutionsproces. I den anden fase er det offer for begær eller sin egen kærlighedsnatur.

I den tredje fase virker karmaloven gennem et menneskes mentale natur og vækker en erkendelse af loven og en intellektuel forståelse af årsag og virkning i det. Det er den korteste fase, men samtidig den mest effektfulde. Den vedrører udviklingen af de 3 indre kronblade, som skærmer »juvelen«, og deres evne til på det rigtige tidspunkt at afsløre det, der er skjult. Den dækker udviklingsperioden for det fremskredne menneske og mennesket på vejen. I relation til hele menneskeheden dækker den første halvdel af næste runde før den store adskillelse. Udstrålingen af elektrisk ild begynder at kunne mærkes, og egoets vilje eller hensigt realiseres nu bevidst på det fysiske plan. De 3 permanente atomer danner en lystrekant, og lotusens kronblade folder sig hurtigt ud. Når mennesket i sin fysiske hjernes vågenbevidsthed realiserer egoets vilje og hensigt, [side 747] bliver karmaloven i de 3 verdener neutraliseret, og mennesket er på grænsen til befrielse. Det har opbrugt den igangsættende vibration, og dets redskaber reagerer ikke længere på de 3 verdners trefoldige vibration. Det er befriet for de 3 riger og det 4. rige.

d. Om bygningen af kausallegemet.

Nu begynder vi på en af de mest praktisk anvendelige dele af vores afhandling om ild – den der beskæftiger sig med bygningen af kausallegemet eller egoets manifestationslegeme. Den vedrører solenglenes arbejde eller den virkelige selvbevidste identitet, mennesket. Hvis den studerende i det hele taget har opfattet de foregående sideres generelle tendens, vil han nu være i en sindstilstand, som gør det muligt for ham at fortolke alt, hvad der siges, i relation til energi eller den vibrationsaktivitet, som de 3 primære aspekter af elektriske

fænomener skaber, den forening som fremkalder den guddommelige manifestation, man kalder menneske, eller for det samlede antal enheders vedkommende, menneskeriget.

(a). Indledende bemærkninger. Vi har til dels studeret de 3 grupper pitrier, som ved at ofre sig udruster mennesket med selvbevidsthed og bygger dets egoiske redskab ud af deres egen essens. Vi har ganske kort omtalt månepitrierne, der giver mennesket de lavere hylstre og principper, som solherrens energi kan virke gennem, og nu vil vi så studere tre ting:

For det første den højere energis virkning på de lavere legemer, efterhånden som den i løbet af evolutionsprocessen bliver mærkbar og dermed okkult »forløser« mennesket og samtidig »opløfter« månepitrierne.

For det andet denne energis virkning på mentalplanet i forbindelse med udviklingen og udfoldningen af den egoiske lotus.

For det tredje aktiveringen af det centrale liv i lotusen. Denne aktivitet viser sig på to måder: **[side 748]**

- a. Som menneskets erkendelse af sin guddommelige natur i den fysiske hjerne. Det fører til realiseringen af denne guddommelighed på Jorden, før befrielsen.
- b. Som det individuelle egos bevidste aktivitet på mentalplanet i samarbejde med sin gruppe eller sine grupper.

I det første tilfælde har vi det egoiske livs virkning på hylstrene, og den efterfølgende kontrol med dem. I det andet tilfælde har vi den egoiske enheds opvækkelse på sit eget plan, og i det tredje tilfælde har vi en erkendelse af gruppen, eller enhedens indtræden i det himmelske menneskes bevidsthed.

Det vil ikke være muligt at gøre mere end at angive brede og generelle udviklingslinjer. Den egoiske evolution kan ikke fuldt og helt forstås før efter indvielse, men lærerne på den indre side føler, at de hellere må give grundprincipperne nu, i betragtning af den uventede udvikling (siden begyndelsen af dette århundrede) af to store videnskaber:

Elektricitetens videnskab. Forskernes undersøgelser er blevet kraftigt stimuleret af opdagelsen af radium, der er et elektrisk fænomen af en bestemt art, og af den viden om radioaktive stoffer, som denne opdagelse har medført. Udviklingen af elektricitetens mange anvendelsesområder har også hjulpet. Denne videnskab har bragt mennesket til tærskelen af en opdagelse, som vil revolutionere opfattelsen af disse spørgsmål i verden, og som i sidste instans vil løse en stor del af det økonomiske problem og på den måde gøre det muligt for mange flere mennesker at udvikle sig og arbejde mentalt. Denne udvidelse af vores viden kan forventes, inden der er gået 150 år.

Psykologiens videnskab. De psykoanalytiske teorier, som (skønt de er udtryk for fremskridt) er på vej i en forkert retning, kan vise sig at være katastrofale for racens højere udvikling, medmindre der bliver kastet lys på »psykens« sande natur. Når den offentlige mening, blot overfladisk, har opfattet de følgende kortfattede faktorer, vil skoleuddannelsens udvikling, den politiske videnskabs målsætning og målet for økonomiske og sociale bestræbelser tage en ny og bedre retning. Disse faktorer kan opsummeres med følgende postuler: [side 749]

1. Mennesket er *i sin essens* guddommeligt.⁵⁹ Det er blevet sagt i alle tidsaldre, men er endnu en smuk teori eller en trosforestilling og ikke et videnskabeligt bevist faktum

---

⁵⁹ Hvert menneske er en inkarnation af Gud. – S.D. III, 449. Se også H.L. 4, 69 & S.D. III, 475 & de bibelske ord: »Jeg har sagt: I er guder« (Joh 10:34, o.a.), og »ved I ikke, at jeres legeme er et tempel for Helligånden« (1 Kor 6:19, o.a.).

Intet væsen kan blive en gud uden at gennemgå de menneskelige cykler. – H.L. 3, 335.

Derfor er mennesket ligesom Gud, idet det repræsenterer modsætningsparrene godt og ondt, lys og mørke, han og hun osv. Det er en dualitet. Det repræsenterer også Gud, fordi det er en treleddet størrelse, 3 i 1 og 1 i 3. – H.L. 4, 80-81.

Med menneske menes der den guddommelige monade. – H.L. 3, 195-196.

- eller almindeligt anerkendt.
2. Mennesket er i virkeligheden en del af det universelle tankesind eller verdenssjælen⁶⁰ og tager som sådan del i denne sjæls instinkter og kvaliteter, som de manifesterer sig i menneskeslægten. Derfor er enhed kun mulig på tankens plan. Hvis dette er sandt, må det resultere i en tendens til i den fysiske hjerne at udvikle en bevidst opfattelse af gruppetilhørsforholdet på mentalplanet, en bevidst erkendelse af grupperelationer, -idealer og -mål, og en bevidst manifestation af den bevidsthedskontinuitet, som er evolutionens mål på dette tidspunkt. Derudover vil det fremkalde en overførsel af racebevidstheden fra det fysiske til det mentale plan og dermed en løsning af alle nuværende problemer gennem »viden, kærlighed og offer«. Det vil befri os for de nuværende fysiske forstyrrelser. Det vil føre til en uddannelse af offentligheden med hensyn til menneskets natur og udviklingen af dets latente evner – evner som vil befri det for dets nuværende begrænsninger, og som vil fremkalde en kollektiv afvisning af de nuværende forhold. Når mennesker overalt opfatter sig selv og hinanden som guddommelige selvbevidste enheder, der primært virker i kausallegemet og kun [side 750] bruger de 3 lavere redskaber som midler til kontakt med de 3 lavere planer, vil vi få en regering, politik, økonomi og social orden, som hviler på et sundt, fornuftigt og guddommeligt grundlag.
  3. Mennesket er i sin lavere natur, og i sine 3 redskaber, en samling mindre liv, som er afhængige af det med hensyn til deres gruppenatur, aktivitetsform og kollektive respons, og som senere – på grundlag af solherrens energi eller aktivitet – vil udvikle sig og selv nå menneskestadiet.

Når disse tre faktorer bliver forstået, da og først da vil vi få en rigtig og rimelig opfattelse af menneskets natur.

Denne erkendelse vil igen fremkalde tre ændringer af tidsånden:

---

⁶⁰ H.L. 1, 65-67.

(1). En justering af det medicinske kendskab til mennesket.

Det vil føre til en sandere opfattelse af det fysiske legeme, dets behandling og beskyttelse, og dermed fremkalde en bedre forståelse af helbredets love. Da vil det blive lægens mål at finde ud af, hvad det er i et menneskes liv, som forhindrer egoisk energi i at strømme ud i alle dele af dets væsen, at konstatere hvilke tankebaner der fremkalder den træghed i viljespektet, som så let bidrager til en forkert adfærd, at fastslå hvad det er i følelseslegemet, som påvirker nervesystemet og dermed blokerer energistrømmen fra kærlighedsbladene i den egoiske lotus (via det astrale permanente atom) til astrallegemet og derfra til nervesystemet, og at opdage hvilke forhindringer i æterlegemet der forhindrer pranaen eller solvitaliteten i at strømme ud til alle dele af legemet.

Det er vigtigt i den kommende tid, at læger forstår, at sygdom i den fysiske krop skyldes forkerte indre tilstande. Det overvejer man allerede, men hele spørgsmålet vil stadig blot være en smuk teori (om end ubestridelig i lyset af mentalvidenskabens og de forskellige religiøse healeres præstationer), indtil egoets sande natur, dets struktur, egenskaber og indflydelsessfære, bliver forstået rigtigt.

Afsløringen vil komme, når læger accepterer denne lære som en arbejdshypotese og begynder at studere f.eks. den udholdenhed, de store sjæle på Jorden udviser, og deres evne til **[side 751]** at arbejde under pres og være praktisk talt immune over for sygdom, indtil egoet (ved afslutningen af et langt og nyttigt liv) bevidst vælger at »dø-ud« af den fysiske tilværelse. Den vil komme, når lægevidenskaben koncentrerer sig om forebyggende foranstaltninger og erstatter den nuværende brug af medicin og kirurgi med solskin, vegetarisk kost og anvendelsen af lovene om magnetisk vibration og vitalitet. Da vil der komme en tid, hvor finere og bedre mennesker manifesterer sig på Jorden, da vil læger lære æterlegemets natur og miltens funktion som brændpunkt for pranisk udstråling at kende, og da vil der blive indført sunde principper og metoder, der vil eliminere sygdomme som tuberkulose, evnesvaghed, fejlnæring samt kredsløbs- og nyrelidel-

ser. Når læger forstår, hvilken virkning følelserne har på nervesystemet, vil de vende deres opmærksomhed mod forbedringen af miljøforhold og studere virkningerne af følelsesstrømmene på legemsvæskerne, og især de store nervecentre og rygsøjlen. Når forbindelsen mellem kroppen og de finere legemer er et anerkendt faktum i lægelige kredse, vil man finde bedre metoder til behandling af sindssyge, besættelse og neurotiske tilstande og opnå bedre resultater. Og endelig, når man får en klarere opfattelse af den egoiske krafts eller energis karakter og den fysiske hjernes funktion som formidler af egoisk hensigt, vil man studere koordinationen af hele menneskets væsen og følge sygdom og evnesvaghed tilbage til de egentlige årsager og behandle dem gennem årsagen og ikke kun virkningen.

(2). *Hele den sociale tankeverden* vil koncentrere sig om forståelsen af menneskehedens følelsesnatur, de grupperelationer som er involveret, og vekselvirkningen mellem individer og andre individer, mellem grupper og andre grupper. Disse forbindelser vil blive fortolket på en bred og fornuftig måde, og mennesket vil lære at leve op til sit ansvar over for de mindre liv, det besjæler. Dette vil fremkalde en rigtig styring af individuel kraft og dens anvendelse til stabilisering, udvikling og forædling af de forskellige redskabers stof. Mennesket vil også lære at opfylde sine lovmæssige forpligtelser over for sin egen familie. Det vil fremkalde en beskyttelse af familieenheden og dens videnskabelige udvikling, og det vil også føre til [side 752] eliminationen af de ægteskabelige problemer og forskellige former for misbrug, der på nuværende tidspunkt er så almindelige i mange hjem.

Desuden vil menneskets ansvar over for det samfund, det lever i, blive fremhævet. Mennesker vil lære den sande esoteriske betydning af borgerskab at kende – et borgerskab baseret på egoiske grupperelationer, genfødselsloven og den virkelige betydning af karmaloven. De vil lære at forstå deres nationale ansvar, samfundets plads i nationen og nationens plads i sammenslutningen af nationer. Og i sidste instans vil de lære at leve op til deres ansvar over for dyreriget. Det vil

ske på tre måder:

1. Gennem en dybere forståelse af deres egen dyrenatur.
2. Gennem en erkendelse af individualiseringens love og den indflydelse, det 4. eller menneskelige rige har på det 3. rige, dyreriget.
3. Gennem en mindre avatars arbejde, en avatar som vil komme i begyndelsen af næste århundrede for at vise mennesket, hvilket forhold det har til det 3. rige. Vejen bliver banet for ham af de mange, der i denne tid vækker offentlighedens interesse gennem de forskellige foreninger til dyrenes beskyttelse og de mange historier i bøger og tidsskrifter.

H.P.B. fortæller os,⁶¹ at ansvarsfølelsen er et af de første tegn på egoisk kontrol, og efterhånden som flere og flere mennesker kommer under egoisk indflydelse, vil forholdene langsomt og sikkert blive forbedret på alle livets områder.

(3). *I uddannelsessektoren* vil en forståelse af menneskets sande natur fremkalde en grundlæggende ændring af undervisningsmetoderne. Man vil lægge vægt på at fortælle folk, at egoets eksistens på sit eget plan er et *faktum*, og man vil undervise dem i månelegemernes natur og de metoder til integration af de lavere legemer, som gør det muligt for egoet at kommunikere direkte med den fysiske hjerne og dermed styre [side 753] den lavere natur og realisere sine hensigter. Mennesker vil lære, hvordan de, gennem koncentration og meditation, selv kan skaffe sig viden, udvikle intuitionen og dermed trække på egoets ressourcer. Og mennesker vil lære at *tænke*, få kontrol over mentallegemet og på den måde udvikle deres latente egenskaber.

Med disse få bemærkninger har vi forsøgt, kortfattet og yderst mangelfuldt, at angive, hvilke resultater man kan forvente sig af en sand forståelse af menneskets grundlæggende natur. De er skrevet ud fra den erkendelse, at der i denne

---

⁶¹ S.D. III, 580.

tid er et behov for informationer om det virkelige eller indre menneske og gudsrigetets love. Man har altid vidst, at der var et indre menneske og fortalt om det »indre rige«, indtil H.P.B. kom og gav den gamle sandhed ny form og mystiker-nes tanker en okkult drejning. Nu får mennesket lejlighed til at realisere sit eget væsens love, og i forbindelse med denne realisering vil de, der står på grænsen til intuitiv opfattelse af kundskab, og de videnskabsmænd, der er villige til at acceptere disse sandheder som en arbejdshypotese, der kan bruges som grundlag for eksperiment, indtil den viser sig at være forkert, have mulighed for at løse verdens problemer indefra. Sådan vil Kristusprincippet blive manifesteret på Jorden, og sådan vil Kristus' natur vise sig at være et faktum i selve naturen.

En sand forklaring af egoets evolution og dets gradvis voksende magt på Jorden har stor betydning for den offentlige mening. Der er to måder, mennesket kan opfatte dette spørgsmål på, og de giver begge føde for meditation og fortjener alvorlige overvejelser. De er i nogen grad blevet behandlet af tænkere fra mange forskellige tankeskoler og behøver altså ingen omfattende uddybning. Man kan sige, at problemet kræver, at menneskeenheden (i sit fysiske legeme) løfter sin indre bevidsthed op til mentalplanets højere trin og samtidig udvider sin vågenbevidsthed, så den bliver opmærksom på dette højere liv. Det er mystikernes fremgangsmåde, og man kan finde mange eksempler på, at det er lykkedes, i beskrivelser af deres liv. Gennem ren hengivenhed og ihærdige anstrengelser, og gennem en streng disciplinering af det fysiske legeme, baner mystikeren sig vej ind til sit lille systems hjertecenter, og dermed [side 754] bliver hans liv oplyst af strålerne fra hans egen centrale sol – egoets guddommelige lys. Men man kan også sige, at problemet kræver, at mennesket koncentrerer sin indsats om at bringe det indre centers eller egoets liv, kraft og energi ned i den fysiske hjernebevidsthed og dermed ud på det fysiske plan. Det indebærer ifølge sagens natur en videnskabelig opfattelse af eksistensens love og en erkendelse af selvets dobbelte natur,

og det indebærer en målbevidst indsats med henblik på at styre måneherrerne gennem kraften fra solherren. Det er den okkulte metode. Den består i et studium af strukturen af de væsener, der udgør den firfoldige lavere natur, personligheden, og en omhyggelig udforskning af de guddommelige væsener, som bygger egoets eller det højere selvs legeme. Hertil kommer en streng anvendelse af naturens love på det individuelle problem.

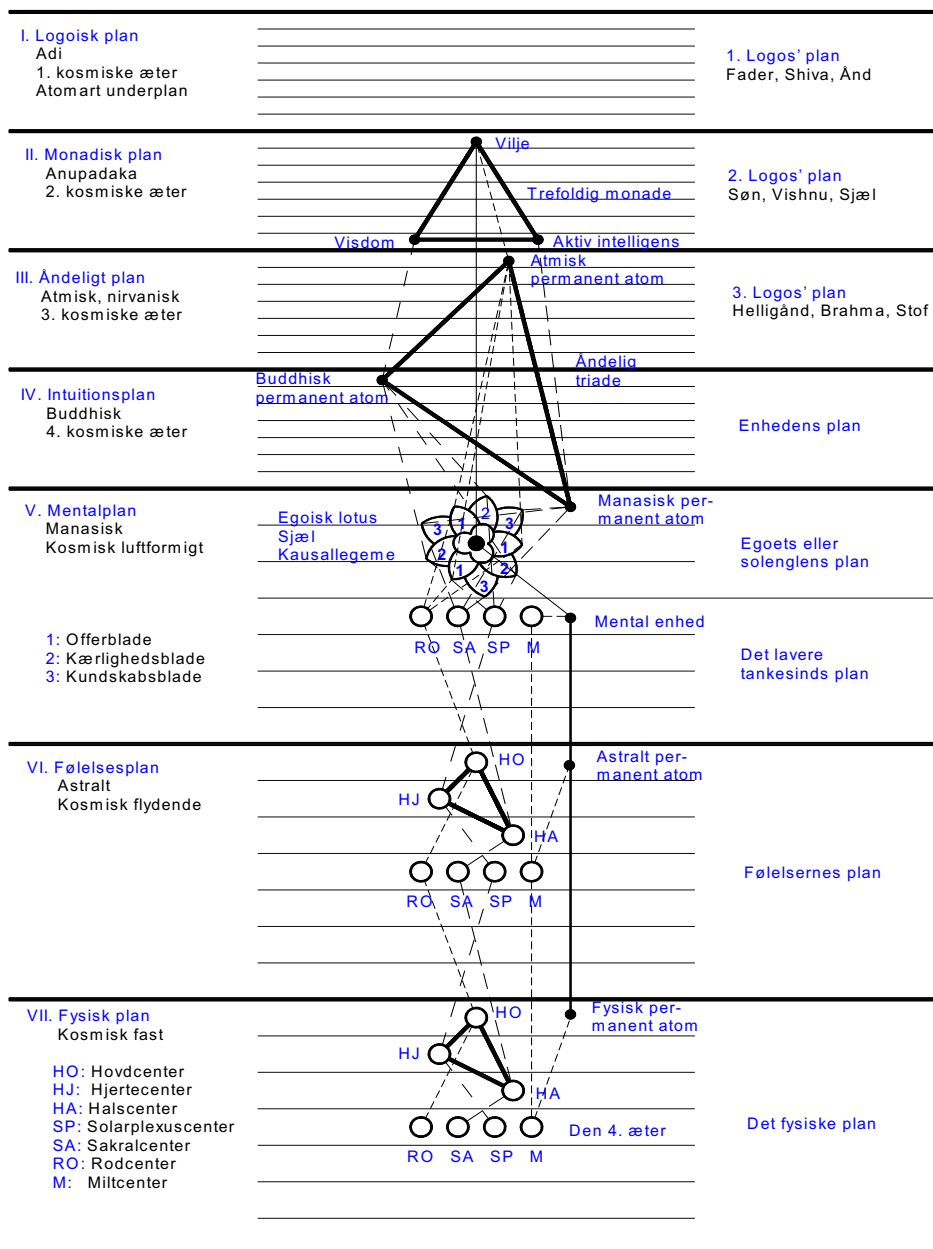
I denne afhandling anbefales det at følge sidstnævnte metode, idet målet er en afklaring af processens logiske forløb.

(b). Kronbladenes udvikling. Bygningen af kausallegemet er resultatet af en dobbelt energi: det lavere selvs energi med dens refleksvirkning på den højere enhed, og selvets naturlige energi som den indvirker direkte på den egoiske lotus' substans. Her må man huske, at selvom denne substans er uhyre subtil, er den egoiske lotus lige så meget substans med en bestemt vibration som det fysiske legeme, og at det kun er det fysiske menneske, der (på grund af dens finhed) ikke betragter den som substantiel. Den er, som sagt, i virkeligheden resultatet af den dobbelte vibration fra de femfoldige dhyanier eller guder og firfoldigheden eller de lavere redskabers pitrier. Gennem en bevidst indsats fra de planetariske logoi bringes disse dhyanier og lavere pitrier i nær forbindelse med hinanden. Det frembringer (på mentalplanets 3. underplan) en nifoldig vibration eller hvirvel i planets luftformige stof – for det er det kosmisk luftformige underplan – som efter en periode tager form af en 9-bladet lotus. Den er foldet sammen som en knop omkring sit centrale punkt eller hjerte – denne gnist af elektrisk ild, der gennem sin aktivitet eller iboende vitalitet indvirker på lotusens substans og tiltrækker sig nok af denne substans til at forme 3 indre kronblade, som danner et tæt skjold omkring den centrale gnist. Men de består af samme substans eller essens [side 755]

Diagram VIII

Den egoiske lotus og centrene

Det kosmisk fysiske plan

[side 756]

som de 9 andre kronblade (**Diagram VIII**). Den studerende må passe på ikke at materialisere sine begreber for meget, og derfor kan det være klogt af ham at betragte denne manifestation fra andre synsvinkler og bruge andre betegnelser til at udtrykke den samme idé. For eksempel kan egoets legeme betragtes på de følgende fire måder:

Som 9 vibrationer der udgår fra et centralt punkt, som med sin puls eller udstråling frembringer 3 primære og uhyre kraftfulde vibrationer, der følger en cirkulær bevægelse omkring centret. De 9 vibrationer forløber diagonalt, indtil de når den egoiske indflydelsessfæres omkreds. Her svinger de rundt og danner på den måde kausallegemets velkendte kugleform.

Som 9 kronblade i en lotusblomst, blade der udgår fra et fælles center og er samlet omkring 3 centrale blade, som skjuler et centralt ildpunkt. Udstrålingen fra kronbladenes spidser fremkalder illusionen af en kugleform.

Som 9 eger i et hjul. De er samlet i et centralt nav, der selv er trefoldigt og skjuler den centrale energi eller kraftdynamo – kilden til al aktiviteten.

Som 9 energityper der fremkalder bestemte udstrålinger fra en trefoldig enhed, som selv udgår fra en central kraftenhed.

I alt væsentligt er den anden definition den, vi bedst kan bruge i vores forsøg på at forestille os egoet i kausallegemet, dets struktur, natur, udviklingsmåde og sande evolution.

I relation til ild kan de samme sandheder udtrykkes på følgende måde – og det er en måde, som den, der studerer denne afhandling, omhyggeligt bør overveje:

1. **Elektrisk ild**. . . . . Viljesaspekt. . . . . Juvelen i lotusen
Ånd
2. **Solild**. . . . . Kærlighedsaspekt. . . . . De 9 kronblade
Bevidsthed
3. **Ild ved friktion**. . . . . Aktivitetsaspekt. . . . . De 3 permanente atomer
Stof

Elektrisk ild repræsenterer monaden i dens trefoldige natur og står for den type manifestation, som vil nå sit højeste udviklingstrin i det næste solsystem. [side 757]

Solild repræsenterer solpitrierne i deres nifoldige formation og gør det muligt for monaden, ved hjælp af egoet, at folde sin bevidsthed ud i den menneskelige evolutions 3 verdener.

Ild ved friktion repræsenterer månepitrierne og udgør det lavere selv, personligheden, eller de redskaber, hvormed egoet gør erfaringer på de lavere planer.

Men samtidig udgør disse tre én manifestation i egoets auriske æg, og der er hele tiden en udveksling af energi og vitalitet mellem dem. Ånden bruger sjælen eller egoet som redskab for sin oplysning, og egoet bruger den lavere firfoldighed som sit udtryksmiddel. Derfor kan åndens udvikling i virkeligheden deles i tre stadier:

For det første det stadium, hvor det primært er månepitrierne, der er virksomme og forbereder de lavere hylstre til beboeren. Den lavere vibration dominerer, og »ild ved friktion« er praktisk talt det eneste, som varmer og nærer.

For det andet det stadium, hvor solpitrierne gradvis bliver fremherskende og den egoiske bevidsthed udvikles. Hylstrene bebos af tænkeren, der gradvis overtager kontrollen med dem, underlægger dem sin vilje og hensigt, og i sidste instans afkaster dem. Den midterste vibration dominerer, og solilden blusser op. I løbet af evolutionen oplyser den de lavere hylstre, forøger gradvis sin varme og hjælper i sidste instans med til at nedbryde formen.

For det tredje det stadium, hvor den elektriske ild viser sig og med sin stærke flamme slukker de to andre former for ild. Månepitrierne har udført deres arbejde, solpitrierne har udviklet den selvbevidste enhed, mennesket, og monaden afkaster nu dem begge (efter brugen) og trækker sig ind i sig selv, denne gang med resultatet af sine inkarnationer i stoffet og

den kærlighed-visdom den har udviklet.

I den gamle kommentar siges det sådan:

»Livets herre sidder i hjertet og iagttager. Solildens herrer løser deres opgave og ofrer sig for alle de lavere planers måneherrer. De dør, men genopstår. De tager af sted og kommer tilbage. Men livets herre bliver siddende. [side 758]

Måneherrerne begynder at dø. Deres kraft begynder at svinde for hver ny cyklus. Solherren stråler i triumf og overgiver de firfoldige til ilden – den ild som brænder og opløser formen.

Mange gange gentages arbejdet. Cyklerne kommer og går, indtil sejrens dag, hvor solherren hylder sig selv og ved, at han er hersker.

Da vender livets herre sig og rejser sig i al sin magt. Han fortærer solherrerne, og de forsvinder ligesom måneherrerne. Han udtaler et ord. Ilden stiger ned. Flammen bryder frem. Væk er den lavere ild gennem solildens flamme, væk er den midterste ild gennem den stærke ild fra himlen.

Intet er tilbage ud over en trefoldig flamme af violet, indigo og gul. DEN forsvinder. Da hersker mørket. Men livets herre består, om end usynlig.«

Som vi ved, består den egoiske lotus af 3 lag, hvor hvert lag består af 3 kronblade, der alle skærmer den indre knop, hvor juvelen er skjult. Det er udviklingen af disse kronblade, vi beskæftiger os med, deres skabelse, belivelse, vækst og i sidste instans deres udfoldning. Det er nyttigt for den studerende på dette stadium at være opmærksom på, at vi primært beskæftiger os med udviklingen af det 2. aspekt i mennesket, kærlighed-visdomsaspektet, og kun sekundært med det 3. aspekt, aktivitetsaspektet, som har sine belivende

centre i de 3 permanente atomer.

De 3 lag kronblade hedder med esoteriske betegnelser:

1. Den ydre triade, »kundskabstriaden«, eller den aktive visheds herrer.
2. Den midterste triade, »kærlighedstriaden«, eller den aktive kærligheds herrer.
3. Den indre triade, »offertriaden«, eller den aktive viljes herrer.

Det første lag er summen af al erfaring og udviklet bevidsthed. Det andet er anvendelsen af denne viden i kærlig tjeneste eller [side 759] udtryk for vibrationssamspillet mellem selvet og ikke-selvet. Det tredje er det fulde udtryk for viden og kærlighed, der bruges i den bevidste hensigt at ofre alt for at fremme den planetariske logos' planer og realisere hans hensigter i gruppearbejde. Hvert af disse 3 lag kronblade er underlagt de 3 grupper agnishvattaer, som former bladene ud af deres egen substans, og som i deres essens *er* det trefoldige ego, mens det er manifesteret. Gennem dem strømmer energien og sammenhængskraften fra de gådefulde væsener vi (i relation til menneskeheden som helhed) kalder:

- a. Aktivitetens buddhaer eller herrer.
- b. Den medfølende kærligheds buddhaer eller herrer.
- c. Offerets buddhaer, som verdens herre, i menneskets øjne, er den bedst kendte eksponent for.

Gennem disse 3 grupper strømmer den trefoldige energi, der i forbindelse med menneskeriget på mentalplanet kommer til udtryk i de 3 grupper agnishvattaer eller solpitrier, som er nævnt ovenfor. Disse 3 grupper udgør substansen i de 3 lag kronblade, og hver gruppe har også en særlig indflydelse på de kronblade, som svinger med samme frekvens som den selv.

For overskuelighedens skyld kan vi opregne de forskellige kronblade, så den studerende får et klarere indtryk af sit eget kausallegemes opbygning og de forskellige trekantsforbindelser:

I. Den ydre triade, »kundskabstriaden«:

- a. 1. kronblad. . . . . Kundskab på det fysiske plan.
Farver: Orange, grøn og violet.
- b. 2. kronblad. . . . . Kærlighed på det fysiske plan.
Farver: Orange, rosa og blå.
- c. 3. kronblad. . . . . Offer på det fysiske plan.
Farver: Orange, gul og indigo.

Disse 3 kronblade organiseres og belives i *uvidenhedens hal*, men forbliver uåbnede og begynder først at folde sig ud, når det andet lag bliver organiseret. [side 760]

II. Den midterste triade, »kærlighedstriaden«:

- a. 1. kronblad. . . . . Højere kundskab anvendt med kærlighed på det fysiske og astrale plan.
Farver: Rosa og de tre oprindelige.
- b. 2. kronblad. . . . . Højere intelligent kærlighed på det fysiske og astrale plan.
Farver: Rosa og de tre tilsvarende.
- c. 3. kronblad. . . . . Kærligt intelligent offer på det fysiske og astrale plan.
Farver: Rosa og de samme tre.

Disse 3 kronblade bevarer grundfarven orange, men tilføjer rosa til hvert blad, så der nu er fire farver. Bladene organiseres og belives i *kundskabens hal*, men forbliver uåbnede. Samtidig folder det ydre lag kronblade sig ud, indtil det er

helt åbent og afslører det andet lag. Det tredje er stadig skjult.

III. Den indre triade, »offertriaden«:

- a. 1. kronblad. . . . . Viljen til at ofre sig gennem kundskab på mentalplanet og dermed intelligent beherske hele det trefoldige lavere menneske.
Farver: Gul og de fire farver – orange, grøn, violet og rosa.
- b. 2. kronblad. . . . . Viljen til at ofre sig gennem kærlighed på mentalplanet og dermed tjene.
Farver: Gul og de fire farver – orange, violet, rosa og blå.
- c. 3. kronblad. . . . . Det totale offer af alt for evigt.
Farver: Gul, orange, rosa, blå og indigo.

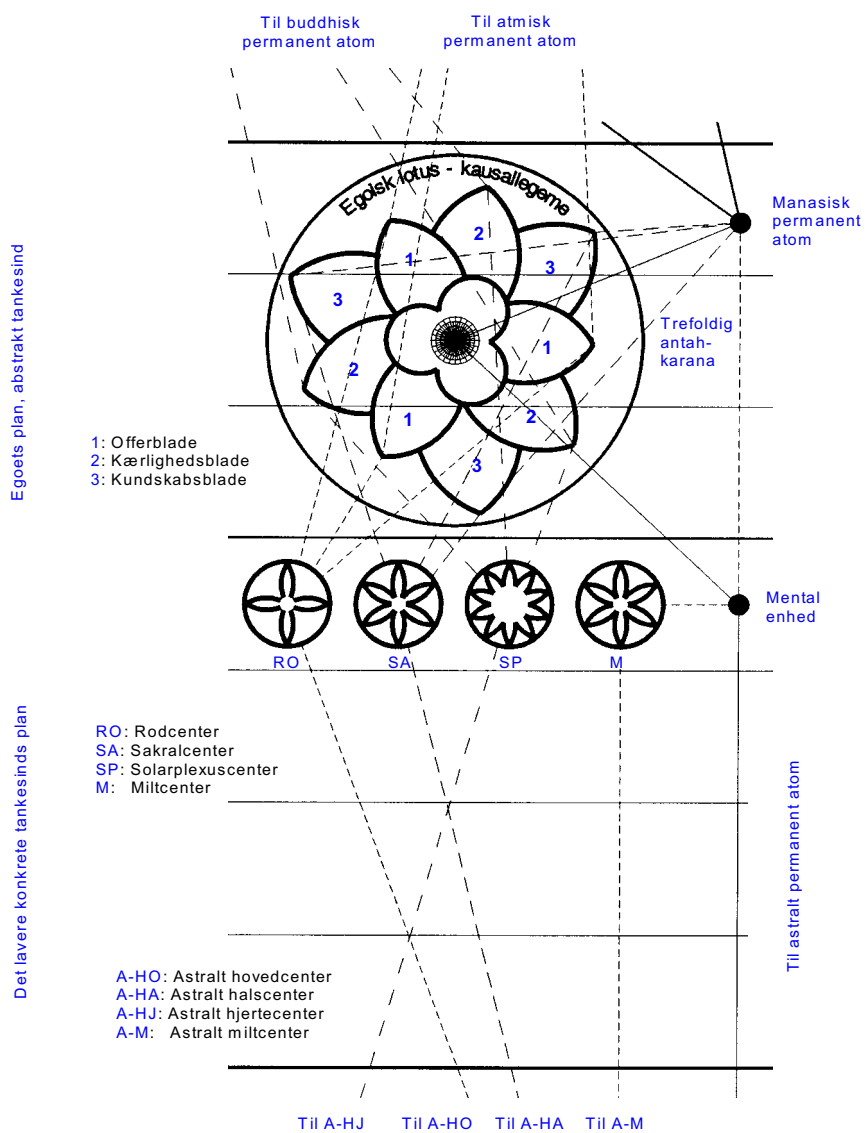
I mysteriet om disse underordnede farver og den gradvise tilsynekomst af fem farver i hvert af lotusblomstens kronblade ligger mysteriet om de 5 kumaraer.⁶² Den studerende, der forsøger [side 761]

---

⁶² H.L. 2, 152.

Diagram IX Den egoiske lotus

Det kosmisk luftformige underplan

[side 762]

at forstå meningen med overvægten af orange og rosa, nærmer sig hemmeligheden om de to kumaraer, som faldt. Mere er det ikke muligt at sige, men farverne rummer den esoteriske nøgle til denne store begivenhed. Det indre lag kronblade organiseres og belives i *visdommens hal*, og samtidig folder midterlaget sig ud, så to lag kronblade nu er åbne, og kun det tredje mangler at blive lukket op. Denne sidste åbning sker i den periode, hvor indvielsesvejen betrædes, og i denne runde fremskyndes den af indvielsesritualerne og menneskets egen store og usædvanlige indsats, støttet af den elektriske impuls som indvieren giver, når han bruger kraftstaven (*Diagram IX*).

Selvom vi nu har delt udviklingen i forskellige stadier, har vi alligevel kun beskæftiget os med det almindelige gennemsnit, idet vi har fået vores informationer fra de optegnelser, vi har adgang til, og som med hensyn til dette emne er samlet i tre grupper i tilknytning til:

- a. Kraftmonaderne.
- b. Kærlighedsmonaderne.
- c. Aktivitetsmonaderne.

Den studerende må huske, at kronbladenes tendens til at folde sig ud er afhængig af denne gruppering. F.eks. er størstedelen af menneskeheden kærlighedsmonader, og det betyder, at kærlighedsbladene er lettest at vække, for kærlighed er den nuværende manifestations natur, og en kærlig linje af en eller anden art (lav, høj eller åndelig) er vejen med mindst modstand for de mange. Men aktivitetsmonaderne er også talrige og indflydelsesrige, og det første blad i hvert lag er for dem det letteste at folde ud. For begge gruppers vedkommende åbnes »kundskabsbladet« først på grund af manasadevaernes egen natur og grundlæggende vibration. For alle er offer det vanskeligste, for det kræver altid begge faktorer, intelligens og kærlighed – intelligent kundskab og en kærlighed,

som strømmer ud til det, der skal frelses gennem offer.

I de 3 lag kronblade ligger der en anden nøgle til mysteriet om de 777 inkarnationer. Tallene angiver ikke det nøjagtige antal år, men er billedlige og symbolske. Det er meningen, de [side 763] skal give indtryk af 3 cykler af forskellig længde baseret på den manifesterende monades syvfoldige natur.

For det første de 700 inkarnationer. De vedrører udfoldningen af det ydre lag. Det er den længste periode. Den igangsættende vibration er langsom og tung, og der må gå tusindvis af liv, før energiudvekslingen mellem egoet og dets afspejling, det personlige selv (det lavere trefoldige menneske), er sådan, at menneskets bevidsthed okkult »vågner« i kundskabens hal. For det fremskredne menneske på nuværende tidspunkt udspillede disse inkarnationer sig i månekæden, og i nogle tilfælde på bestemte planeter forbundet med den indre runde. Det er derfor, de først »kom ind« i den atlantiske rodrace. Mennesker af den type afslog at inkarnere tidligere, da legemerne var for grove. Det var en cyklisk afspejling (på det laveste plan) af monadernes vægning ved at inkarnere i begyndelsen af manvantaraen. Der blev ikke begået nogen virkelig »synd«, for det var deres privilegium at vælge, og denne vægning har forbindelse med forholdene på Jorden, idet den er grundlaget for de store classeskel som – i alle lande – har skabt så mange problemer, og som er den esoteriske baggrund for »kastesystemet«, der misbruges så groft i Indien. Problemet med arbejde og kapital har sine rødder i den subjektive distinktion mellem »udrustede og udrustede« egoer, mellem de enheder af Jordens menneskehed, som er kommet ud af uvidenhedens hal, og dem, der endnu famler sig frem i dens mørke og dystre gange, mellem de egoer, der er »knopegoer«, og dem, som har organiseret det ydre lag kronblade, så de er parate til at åbne sig.

Idéen om en syvfoldighed af århundreder må omhyggeligt overvejes, og som altid i okkulte spørgsmål skal man også være opmærksom på idéen om en treleddet størrelse med en synteseperiode som afslutning på den tredobbelte koordinering:

3 perioder a 3 gange 10.....	90 år
1 synteseperiode.	10 år
	100 år
 Gentaget 7 gange.	700 år

[side 764]

Efter hver cyklus (igen billedlige cykler) er et af kronbladene mere belivet og har en klar virkning på de andre.

For det andet de 70 inkarnationer. De vedrører udfoldningen af midterlaget. Der kan læres meget, hvis man betragter den okkulte betydning af, at en indviet (som f.eks. Kristus) sender sine tilhængere ud to og to, og i grupper på 70. De 70 inkarnationer påvirker primært udviklingen af kærlighed i det personlige liv, evolutionen af den astrale natur, baseret på erkendelsen af de parvise modsætninger og deres afbalancering i kærlighed og tjeneste.

Denne cyklus dækker perioden, som mennesket tilbringer i kundskabens hal og har sin analogi i den atlantiske rodrace med dens konflikt mellem mørkets herrer og lysets broderskab. I denne periode udkæmpes der i hvert enkelt menneskes liv en tilsvarende konflikt, og den ender med det afgørende kurukshetra eller slag, hvor mennesket vinder retten til at betrede prøvevejen og i sidste instans stå foran indiviellsens port. Her må vi igen studere tallenes numeriske betydning. Denne gang ligger den i tallet 10, eller 3 mindre perioders 3 cykler, hver på 9 og en synteseperiode, hvilket fører til afslutningen af en periode i den større cyklus. Det illustreres ved, at 10 står for relativ fuldkommenhed.^{63 64} Samspillet mellem kamisk impuls og manasisk energi har fremkaldt en forståelse i egoets bevidsthed af det, det har lært i de to haller. Det ydre lag kronblade er foldet ud, og midterlaget klar til at åbne sig.

For det tredje de 7 inkarnationer. De tilbringes på prøvevejen. Det er en interessant periode, hvor der sker nogle ting,

som kan beskrives på følgende måde: [side 765]

De to yderste lag kronblade stimuleres på en ny og speciel måde gennem prøvedisciplens bevidste handling. En stor del af det hidtidige arbejde er udført i henhold til evolutionens

---

⁶³ *Tallet 10.* – H.L. 1, 146-147.

1. *De 3, indesluttet i cirklen, er de hellige 4.*

- a. *Adi-sanat*, tallet, enhed, Logos eller den ene i fysisk inkarnation. Gud og menneske fungerer som en enhed på hver sit fysiske plan.
- b. *Ordets stemme*, tallene, for Gud er 1 og 9, det 2. aspekt, den legemliggjorte idé, bevidsthed.
- c. *Det formløse kvadrat*, stofaspektet, substans og form, begrænsning.

Find forbindelsen mellem disse tre og:

- a. En sollogos, der besjæler et solsystem.
  - b. En planetlogos, som besjæler et planetsystem.
  - c. Et menneske, der besjæler sine manifestationslegemer.
2. *De 10 er arupauniverset.* Her lægges der vægt på de subjektive liv eller den intelligente bevidsthed i formerne. Disse 10 er den subjektive bevidsthed, årsagen til manifestation, og kan kaldes:

- I. Den 1. logos... Shiva. . . . . Fader. . . . . Vilje.
- II. Den 2. logos... Vishnu. . . . . Søn. . . . . Kærlighed-visdom.
- III. Den 3. logos... Brahma... Helligånd. . . Intelligens der overskygger stof, Moder.

1. Den kosmiske viljes herre. . . . . 1. stråle
2. Den kosmiske kærligheds herre. . . . . 2. stråle
3. Den kosmiske intelligens' herre. . . . . 3. stråle
4. Den kosmiske harmonis herre. . . . . 4. stråle
5. Den kosmiske kundskabs herre. . . . . 5. stråle
6. Den kosmiske hengivenheds herre. . . . . 6. stråle
7. Det kosmiske ceremoniels herre. . . . . 7. stråle

⁶⁴ H.L. 1, 228-229 & 3, 390-391, 446-447.

almindelige love og har været ubevidst. Men efterhånden som mentallegemet bliver aktivt, ændrer alt dette sig. To af viljesbladene koordineres, og ét »vækker« vitalitet og folder sig ud.

Ilden eller energien fra de to lag begynder at strømme rundt i den atomare trekant, og når det er tilfældet, betegner det en meget betydningsfuld epoke. Der er udført et dobbelt arbejde – i det lavere personlige liv og i det egoiske liv:

- a. I de permanente atomer er de 4 lavere spirillaer helt aktive (to grupper med to i hver), og den 5. er ved at blive lige så [side 766] aktiv. Trekanten roterer, men har endnu ikke opnået den fulde lysstyrke eller firdimensionale omdrejning.
- b. De to lag kronblade er »vågne«, idet det ene er helt åbent, mens det andet er ved at åbne sig.

Hos prøvedisciplen er to aspekter af det guddommelige liv altså aktive, og selvom der endnu er meget at gøre, vil det resterende aspekt ikke desto mindre også blive aktiveret, når det inderste lag kronblade vækkes gennem den besynderlige og usædvanlige indvielsesproces. Da har vi det fuldkomne menneske i de 3 verdener, og dermed er solpitriernes arbejde afsluttet.

Her må vi fremhæve det usædvanlige ved indvielsesprocessen.

Indvielse har karakter af et stort eksperiment, som vores planetariske logos udfører i denne runde. I tidligere og måske senere runder vil hele processen følge naturlovene. I denne runde og denne kæde gør vores planetariske logos det, der esoterisk kaldes at »dyrke yoga« og gennemgår nogle bestemte udviklingsprocesser med henblik på at stimulere sine centre. Det drager Hierarkiet nytte af på Jorden og frembringer bestemte resultater i de racer, de leder. Hele processen er frivillig, og et menneske kan – hvis det foretrækker det – følge den normale proces og bruge tidsaldre til at gøre det, nogle vælger at gøre på kortere tid gennem en forceringsproces.

Efter de 777 inkarnationer går mennesket gennem indvielses dør og begynder på en kortvarig synteseproces eller en sidste periode, hvor det høster frugterne af erfaringerne i de to første haller og forvandler viden til visdom, omdanner skyggen af de ting, det har set, til virkelighedens energi, og opnår den endelige befrielse for alle de lavere former som prøver at holde det fangen. Denne indvielsesperiode er selv delt i 7 stadier, men kun 5 af dem vedrører egoets evolution, ligesom de 5 kumaraer primært er beskæftiget med menneskeheden evolution i systemet og på denne planet. Her har vi altså igen de 4 eksoteriske kumaraer, hvoraf 2 faldt, og de 3 esoteriske, af hvem den ene samler de 4 eksoteriskes livskræfter og sammen med dem udgør de 5, der er nævnt ovenfor. Den studerende må se [side 767] dette spørgsmål fra energiens eller livskraftens synspunkt og opfatte det som udtryk for polaritet eller det okkulte ægteskab, for den virkelige betydning af den seksuelle forbindelse, modsætningernes møde og sammensmeltning, og for det arbejde, der udføres af den, der samler de forskellige energityper. For eksempel:

- a. Egoet forener eller samler det lavere firfoldige menneskes livskræfter.
- b. Mahachohanens stråle på Jorden skaber en syntese af de 4 lavere strålers livskræfter. Denne stråle er den 3. understråle af vores planetariske stråle.
- c. Den 3. primære stråle i solsystemet blander de 4 sekundære.
- d. Den 5. kumara blander og forener de 4 lavers arbejde i sin egen natur.

Det menneske, der forstår hvordan det fysiske legeme er redskab for alle principperne, kan studere afspejlingen af alt dette i mikrokosmos.

På det tidspunkt 3. indvielse tages, åbnes det indre lag kronblade, og den helt udsprungne lotus kommer til syne i al sin skønhed. Ved 4. indvielse brister den inderste knop som følge af den elektriske kraft fra staven, som leder selve solsy-

stemets syntesestråle ind. Derved åbenbares den indre juvel. Arbejdet er afsluttet. De permanente atomers iboende energi har belivet alle spirillaerne, og samtidig samles lotusens fuldtudviklede kraft og den centrale gnists dynamiske vilje til en forenet aktivitet. Dette fører til en trefoldig udladning af vital kraft, der fremkalder formens opløsning og følgende resultater:

- a. *De permanente atomer bliver radioaktive*, og deres afgrænsning er altså ikke længere en barriere for de mindre enheder indeni. De elektroniske liv i deres forskellige grupper undslipper og vender tilbage til det evige reservoir. De udgør stof af en meget høj orden og vil indgå i de former eller redskaber, væsener bygger i en anden cyklus.
- b. *Kronbladene tilintetgøres* af ilden, og de mange devaliv, som udgør dem og giver dem deres sammenhæng og egen-skaber, [side 768] trækkes tilbage til Solens hjerte af solpitrier af højeste orden. De vil blive sendt ud igen i et andet solsystem. *Den atomare substans vil blive brugt i en anden manvantara, men solpitrierne vil ikke blive bedt om at ofre sig igen før næste solsystem, hvor de vil komme ind som planetariske stråler, og altså på monadiske planer gentage hvad de har gjort i dette system. De vil med andre ord være planetariske logoi.*
- c. *Det centrale elektriske liv vender tilbage til sin kilde.* Det slipper ud af sit fængsel og fungerer som et energicenter på den kosmisk æteriske energis planer.

Oven for har vi prøvet at give en generel forestilling om egoets evolutionsproces og dens forløb i henhold til karmisk og cyklisk lov. Hvis den studerende tænker over disse to love, vil det gå op for ham, at de kan samles under fællesbetegnelsen *loven om rytme*. Al manifestation er en følge af, at aktiv energi frembringer bestemte resultater, og energiforbrug i én retning vil kræve et tilsvarende energiforbrug i modsat retning. I relation til egoet og dets livserfaring fremkalder det tre stadier:

For det første det stadium, hvor den manifesterede energi virker udad. Selvet identificerer sig med sine hylstre. Det er det rent personlige stadium.

For det andet det stadium, hvor selvet søger at tilpasse sig i henhold til loven og hverken er helt identificeret med sine hylstre eller sig selv. Det lærer at vælge mellem de parvise modsætninger. Det er en periode med voldsom strid og omvæltning, og den repræsenterer slagmarken, hvor der må ske en tilpasning. Det er laboratorieperioden, hvor disciplen udvikler tilstrækkelig forvandlingskraft til at nå den modsatte yderlighed af det første stadium – det stadium hvor energien vil manifestere sig i det *indre* og ikke det ydre.

For det tredje det stadium, hvor egoets energi er fokuseret i cirkelens centrum og ikke omkredsen og herfra bruges bevidst til gruppetjeneste. Trækket fra den lavere natur har ingen virkning, og der mærkes en tiltrækning fra det, der endog er højere end egoet. Processen gentages nu på en højere vinding af spiralen, og den monadiske energi begynder at påvirke egoet, [side 769] ligesom egoet påvirkede personligheden. Monaden, som hidtil har identificeret sig med egoet (sin ydre manifestation), begynder på ny at søge ind mod sit sande center »i hjertet«, og det påvirker fordelingen og konserveringen af energi på højere planer.

Det er nødvendigt at fremhæve denne procedure, fordi det er vigtigt, at alle okkultister lærer at tænke og fortolke i relation til energi og kraft og ikke de hylstre eller instrumenter, der bruges. Mystikeren har erkendt denne »kraftfaktor«, men kun arbejdet med det *positive* kraftaspekt. Okkultisten må erkende og arbejde med 3 typer kraft eller energi, og deri ligger forskellen på hans og mystikerens arbejde. Han erkender:

1. Positiv kraft. . . . . Det der beliver.
2. Negativ kraft. . . . . Det der modtager energi eller antager form under indflydelse af positiv kraft.
3. Lys eller harmonisk kraft. . . . . Den *stråleenergi* der frembringes ved foreningen eller afbalanceringen af de to andre.

Disse 3 aspekter af energi kaldes, som det så ofte er blevet sagt:

- a. Elektrisk ild. . . . . Positiv energi. . . . . Fader
- b. Ild ved friktion. . . . . Negativ energi. . . . . Moder
- c. Solild. . . . . Stråleenergi. . . . . Sol eller Søn

Hvert af de to sidste aspekter viser sig igen på to måder, men virkningen er et forenet hele, hvad angår den store enhed, de indgår i.

Spørgsmålet om devaerne kan måske bedre forstås, hvis man husker, at de i sig selv legemliggør to typer energi. For eksempel er solpitrierne de egoiske legemers og gruppers substans og samtidig udtryksmedium for åndsaspektet, for ånd manifesterer sig ved hjælp af sjæl. Månepitrierne, der er summen af de lavere hylstre og dermed udgør det lavere personlige [side 770] selv, oplades og bruges af solherrerne. Disse solengle findes igen i mange grupper og udtrykker blandt deres egne rækker en dobbelt energi, både positiv og negativ. Der er den egoiske lotus' positive liv, som koordinerer, opretholder og aktiverer kronbladene, og der er også selve blads substansens energi eller det negative aspekt, som trækkes ind i de levende hvirvler eller hjul, vi symbolsk kalder »kronblade«, af de store solherrer's positive kraft. Der er en nær analogi i forbindelse med Planetlogos og Sollogos mellem *prana*, livskraften der besjæler menneskets æterlegeme og ved hjælp af denne kraft holder den faste fysiske krop sammen, og Logos' samlende livskraft, som besjæler hvert atom på alle systemets planer. Hvis man mediterer over dette faktum og gør sig klart, at alle vores planer er den æteriske og faste fysiske manifestation af Sollogos, vil den rolle, solenglene spiller og deres forhold til den planetariske logos og Sollogos, måske blive klarere.

Vi må ikke alene studere dem i forbindelse med os selv og vores forsøg på at identificere os med månepitriernes solherrer, men også forstå:

- a. Et planetsystems solengle.
- b. Solsystemets solengle.
- c. Planet- og solsystemets måneherrer.

Ordet »måne« er her en anakronisme og teknisk unøjagtigt. Månen eller månerne i et planetsystem er systemiske virkninger og ikke årsager. I nogle planetariske sammenhænge betragtes de som årsager, men i relation til vores solsystem er de det ikke. Der findes også kosmiske himmellegemer, som har lige så klar en virkning på et solsystem, som Månen har på Jorden. Det er noget, der endnu er ukendt og ufatteligt for metafysikere, videnskabsmænd og astronomer. Der udkæmpes stadig kosmiske krige mellem de systemiske »måneherrer« og de væsener, der svarer til solherrerne på kosmiske planer. Før vores studerende udvider begreberne og i deres beregninger medtager det logoiske astral- og mentallegeme som baggrund for, at Logos søger at udtrykke følelse og tanke på det fysiske plan (gennem sit fysiske legeme, et solsystem), vil de ikke nå langt i deres [side 771] forsøg på at komme ind til solmysteriets kerne. Før de kender de kosmiske måneherrers kraft, vil de ikke opdage det faktum, at der hinsides vores solsystem findes hele konstellationer, som er ved at gå i opløsning i tid og rum på samme måde som Månen, og derfor vil de heller ikke kende virkningerne af dem. I sidste instans vil vores solsystem overgå til en lignende tilstand. Her ligger ondskabens mysterium,⁶⁵ og her må den sande betydning af

---

⁶⁵ *Ondskabens problem*. Følgende citat er fra et tranceskrift, givet gennem dr. Anna Kingsford. Det lyder:

»Du har også bedt om ondskabens oprindelse. Det er et stort emne, og vi burde have holdt det tilbage i længere tid, men nu ser det ud til, at du har brug for det. Forstå da, at ondskab er resultatet af skabelse. For skabelse er resultatet af åndens projektion i stof, og med denne projektion kom den første spire til ondskab. Du må være klar over, at der ikke er noget, som hedder ren åndelig ondskab, men at ondskab er resultatet af åndens materialisering. Hvis du omhyggeligt undersøger alt, hvad vi har sagt til dig om de forskellige former for ondskab, vil du se, at de alle er resultatet af begrænsningen af evnen til at erkende, at hele universet blot er det større selv... Det er altså sandt, at Gud skabte det onde, men

»krig i himlen« (Åb. 12:7, o.a.) søges. Men vi må huske, at også planetsystemer går i formørkelse og »dør ud« [side 772] som følge af tilbagetrækningen af det positive liv, den positive energi eller den elektriske ild, som er det besjælende princip i alle solsystemer, planetsystemer, kloder, naturriger og menneskeenheder. Det fører i alle tilfælde til, at »solstrålingen«, eller det lys som frembringes ved blandingen af den negative og positive energi, dør ud. Alt, hvad der bliver tilbage, er den almindelige stofenergi, som den positive energi har haft så mærkbar en virkning på og igennem. Denne negative krafttype går gradvis i opløsning, eller spreder sig, og søger tilbage til det centrale energireservoir. På den måde opløses kugleformen. Det er det, der sker med Månen nu, og den samme regel gælder alle andre legemer. Vi kan formulere det på en anden måde: Soldevaerne (eller stråleenergien) vender tilbage til det centrale hjerte eller den kilde, der åndede dem ud. Det gør den mindre devasubstans afhængig af sin egen indre varme, fordi det, der opbyggede substansen til form, trækkes tilbage. Denne devasubstans findes i mange arter, og måske vi bedre kan forstå den efterfølgende proces,

---

det er også sandt, at Gud er ånd og derfor ikke kan være ond. Ondskab er altså helt og holdent resultatet af Guds materialisering. Det er et stort mysterium. Vi kan blot antyde det i aften... Gud er selve fuldkommenheden. Gud er universel opfattelsesevne. Gud er det, der ser og det, der ses. Hvis vi kunne se alt, høre alt, føle alt osv., ville der ikke være ondskab, for ondskab kommer af opfattelsesevnen begrænsning. Denne begrænsning var nødvendig, hvis Gud skulle skabe andet end Gud. Alt andet end Gud må være mindre end Gud. Uden ondskab ville Gud altså fortsat være alene. Alle ting er Gud i den udstrækning, de er opfyldt af ånden.«

Det betyder, at en fuldendt menneskehed vil være et fuldendt redskab for den guddommelige ånd (se Ezekiels merkabah, Ez 1). Vi står i stor gæld til de seere, som kaster lys på det gådefulde mørke, der omgiver menneskelivet, hvor den indre kæmpende ånd så ofte er begravet i dette gådefulde kaos's dyb og dermed gør mørket synligt, så vi kan se nogle få skridt af vejen foran os og bliver opmuntret til at presse på med fornyet overbevisning om, at tåge og skyer vil blive spredt, og at vi med tiden vil opleve det fulde guddommelige nærvær. – *The Theosophist*, bind XXIX, s. 50.

hvis vi siger, at efterhånden som formen brydes op, vender de mindre bygmestre eller devaer tilbage til deres *gruppesjæl*. Nogle af dem, de der former det 4. naturriges legemer og derfor er den højeste form for substans, bevidsthed kan manifestere sig gennem i de 3 verdener, er på vej mod *individualisering* – de er nærmere menneskestadiet end de 3 andre rigers substans. De indtager en plads i devaevolutionen svarende til den et menneske, som nærmer sig udviklingsvejen, indtager i menneskeriget (læg mærke til at jeg siger rige og ikke evolution). Målet for devaerne (under solpitriernes niveau) er individualisering eller at blive mennesker i en fremtidig cyklus. Målet for et menneske er indvielse eller at blive en bevidst dhyan chohan og i en fjern cyklus gøre for den tids mennesker, hvad solpitrierne har gjort for det, dvs. gøre det muligt for dem at udtrykke selvbevidsthed. Målet for en solpitri er, som førnævnt, at blive en logoisk stråle.⁶⁶ [side 773]

Men lad os vende tilbage til det emne, vi beskæftiger os med: Ligesom Månen, set fra Jordens synspunkt, er en afskrækkende eller skadelig kraft og har en »ond indflydelse«, er alle andre legemer, der går i opløsning, skadelige. Sådanne

---

⁶⁶ *Målet for pitrierne*. Månepitrierne er på højde med de lavere principper. – H.L. 3, 78.

- a. De skaber vores lavere principper. – H.L. 3, 87-88.
- b. De besidder skabende ild men ikke guddommelig ild. – H.L. 3, 77-78.
- c. De udvikler menneskeformen. – H.L. 218-219.
- d. De vil i sidste instans blive mennesker. – H.L. 218-219. Sammenlign med H.L. 3, 99.

De højere principper er latente hos dyrene. – H.L. 3, 264, 277.

- a. Solpitrierne legemliggør det 5. princip. – H.L. 1, 256.
- b. De giver mennesket bevidsthed. – H.L. 1, 219-220.
- c. De former det egoiske legeme og giver dermed redskabet for den inkarnerende monade. – H.L. 1, 252-253.
- d. De udvikler mennesketypen. – H.L. 3, 238. Sammenlign med H.L. 3, 90-91.

legemer findes inden for solafgrænsningen,⁶⁷ om end de endnu er ukendte, og smuldrende konstellationer (som der er mange af i universet, men som astronomerne ikke kender eller accepterer) [side 774] har lige så skadelig en virkning på vores system og alt, hvad der kommer inden for deres indflydelsessfære.

Der findes en sådan konstellation mellem Lille Bjørn og vores system, og en anden der er forbundet med Plejaderne og vores system og stadig har en dybtgående virkning på Sollogos' fysiske legeme.

Ovenstående sætning er bevidst formuleret på den måde, fordi virkningerne mærkes i det *laveste* hylster og er ansvarlige for meget af det, der på grund af uvidenhed kaldes »sort magi«. Disse to konstellationer har gennemgået deres cykler og er i »opløsning«. En del af deres livskraft og energi er blevet overført til vores solsystem, ligesom Månens livskraft blev overført til Jorden, og det er det, der er årsag til megen cyklisk ondskab. Opløsningsprocessen, og den onde udstråling den fremkalder, har stadig kraft til at påvirke former,

---

⁶⁷ *Usynlige planeter*: »Ikke alle planeterne inden for Merkurs bane, og heller ikke i Neptuns bane, er opdaget endnu, selvom man har stærk mistanke om, at de er der. Vi ved, at der findes sådanne planeter, og hvor de er, og at der er utallige 'udbrændte' planeter, som de siger – formørkede siger vi – planeter som er ved at blive dannet, men endnu ikke lyser osv. ...

Når 'tasimeteret' er anbragt på den rigtige måde, vil det gøre det muligt, ikke blot at måle de fjerneste synlige stjerners varme, men også at opdage stjerner, der er usynlige eller på anden måde upåviselige, og dermed også planeter, ud fra deres usynlige udstråling. Opfinderen (Edison, o.a.), der er en F.T.S., som bliver godt beskyttet af M., tror, at hvis tasimeteret viser og bliver ved med at vise en stigning af temperaturen et tomt sted på himlen, et sted der også virker tomt, når det ses gennem det stærkeste teleskop, vil det være et regulært bevis på, at instrumentet er stillet ind på et himmellegeme, som enten er ikke-lysende eller så langt væk, at det er uden for teleskopernes rækkevidde. Han siger, at hans tasimeter 'reagerer på et bredere bånd af æteriske svingninger end øjet kan opfatte'. Videnskaben vil høre lyde fra visse planeter, før den ser dem. Det er en forudsigelse.« – *Mahatma Letters to A. P. Sinnett*, s. 166.

som reagerer på det, der for dem er en tidligere vibration. Disse formers substans er magnetisk forbundet med det smuldrende legeme, ligesom den æteriske dublet er forbundet med sit faste hylster, og der derfor manifesteres forskellige virkninger. En rensende ild er den eneste kur mod dette magnetiske fordærv, og den bruges frit af de planetariske logoi i deres systemer og af Sollogos i solsystemet.

I logens arkiver findes følgende beskrivelser af den rensende ild:

»Ilden brændte svagt. En mat rød glød slumrede i Moderens hjerte. Dens varme kunne næsten ikke mærkes. Den første og anden af de indre linjer pulserede af varme, men resten var kolde.

Guds sønner så ned fra det inderste center. De så, og vendte dernæst deres blik og tanker mod andre sfærer. Deres time var endnu ikke kommet. De elementale liv havde ikke forberedt alteret til herrerne. Offerilden ventede i sin høje sfære, og den jævne glød voksede nedenunder.

Ilden brændte klarere, og den første og anden lyste langsomt op. Deres glød blev til en strålende ildlinje, men stadig var de fem uberørte. På ny så Guds sønner [side 775] ned. I et kort øjeblik tænkte de på Moderen, og idet de tænkte, blussede den tredje op. Hurtigt så de væk, for formen havde endnu ingen appel til dem. Varmen var latent, og ingen ydre varme steg op til deres opholdssted.

Tidsaldrene gik. Gløden voksede. Kuglerne tog form, men spredtes hurtigt, for de manglede sammenhængskraft. De kom og gik. Uophørlig aktivitet, larm, ild og ulmende varme kendetegnede deres cykler. Men lhaerne i deres høje himmel afviste dette elementale arbejde med foragt og så ind i sig selv. De mediterede.«

»Gløden blev til en jævn ild, og små flammer kunne ses. Den første, anden og tredje blev til tre ildlinjer, og én trekant var færdig. Men stadig er de fire inaktive og reagerer ikke på varmen. Sådan kommer og går cyklerne og de elementale liv, og deres arbejde fortsætter.

Former skabes, men holder kun kort. De bevæger sig ikke, men forsvinder alligevel. Timen for den store opvækkelse er kommet. De bevæger sig ikke længere nedad, men stiger op.

Det er den pause, Ihaerne i deres høje himmel har ventet på. De må endnu ikke tage de forberedte former i besiddelse, men føler at tiden nærmer sig. De mediterer på ny og ser et minut på de talløse mængder af trefoldige ildliv, indtil den fjerde reagerer.

De tres sekunders dynamisk koncentration frembringer tre slags former, tre sæt former, og myriader i de tre. Moderens hjerte pulserer med disse tres ildåndedrag. Linjerne bliver forbundet, og der dannes terninger, som skærmer den indre ild. Alteret er forberedt, og der er fire kvadrater. Alteret gløder, rødt i centret og varmt udenpå.«

»Alteret blusser op. Dets varme stiger til vejrs, men det brænder eller fortæres dog ikke. Dets varme, som ingen flamme har, når en højere sfære. I en kort periode varmer Guds sønner sig, men nærmer sig dog ikke ilden før næste cyklus. De afventer timen, offerets time. [side 776]

Solherrerne griber det ord, Guds sønner udtaler, rejser sig i deres sollivs flammende pragt og nærmer sig alteret. De fire linjer gløder og brænder. Solen udsender en stråle. Solherrerne leder den gennem deres substans og nærmer sig alteret på ny. Den femte linje vågner og bliver til et glødende punkt og dernæst en mat rød linje, der viser afstanden mellem alteret og den, der iagttager.

Den dynamiske femfoldige ild blusser op og begynder at brænde. Endnu udsender den intet lys, men glø-

der blot. Tidsaldrene svinder, cyklerne kommer og går.
Hele tiden ofrer solherrerne sig. De er ilden på alteret. Den fjerde udgør brændstoffet.«

»Guds sønner ser stadig på. Arbejdet nærmer sig afslutningen. De evige lhaer kalder hinanden i deres høje himmel, og fire udtaler kaldet: 'Ilden brænder, er den tilstrækkelig varm?'

To svarer hinanden: 'Ilden brænder. Alteret er næsten ødelagt. Hvad sker der nu?' 'Giv ilden brændstof fra himlen. Pust på den knitrende ild og få flammen til at blusse op'.

Sådan lyder kommandoen fra den, der vogter, tavst i umindelige tider indtil nu. De ånder ud. Noget blokerer åndedraget. De beder om hjælp. Der viser sig én, som aldrig har været der før.

Han løfter sin hånd. Den første, anden, tredje, fjerde og femte smelter sammen og blander sig med den sjette. Flammen reagerer på åndedraget og stiger til vejrs. Til sidst forsvinder terningen helt, og da er arbejdet tilendebragt.«

(c). Navnene på de egoiske lotuser. Nu vil vi ganske kort betragte udformningen af den egoiske lotus på dens eget plan. Det er et arbejde, der udføres af agnishvattaerne, efter at den er udskilt i rummet og har fået sin afgrænsning. Vi har været inde på de fjerneste og tidligste stadier, men der er et punkt, som vi endnu ikke har nævnt, og som vil have interesse for den tænksomme studerende. Det er de forskelle, der er på [side 777] egoiske legemer alt efter deres udviklingstrin. For eksempel så man frem til midten af den atlantiske rodrace⁶⁸ (hvor individualiseringens dør blev lukket) egoer på mange forskellige trin, fra nydannede »knopper«, dvs. nyligt individualiserede mennesker, til højtudviklede kausallegemer hos de forskellige disciple og indviede, som forestod racens

---

⁶⁸ H.L. 1, 212.

evolution. Nu kan de egoiske legemer grupperes efter deres udviklingstrin på følgende måde:

På mentalplanets 3. underplan:

Knopegoer. Da vores planetsystem er midtvejs i sin udvikling, er der strengt taget ingen uåbnede »knopper«. Alle egoiske lotuser har åbnet mindst ét kronblad. Alle lotuser er organiserede, men der er store forskelle blandt de uudviklede egoer, hvilket viser sig i de permanente atomers glans og graden af kronbladernes udfoldning.

Brahmiske lotuser. Her er det første kronblad eller kundskabsbladet helt udfoldet. De har fået dette navn, fordi de repræsenterer den fuldt aktive intelligente enhed på det fysiske plan, mennesket med ringe mental udvikling, den laveste type arbejdere, landbrugere og småbønder på alle kontinenter. De kaldes også »tredje klasse skabere«, fordi de kun udtrykker sig gennem den fysiske skabelsesakt på det fysiske plan, og deres funktion hovedsagelig består i at tilvejebringe redskaber til medlemmer af deres egen gruppe.

Brahmans lotuser. Her er det andet kronblad ved at åbne sig, og der er tegn på manifestationen af det andet aspekt i sin laveste form. De repræsenterer nogle egogrupper fra visse planetsystemer, navnlig Jupiter og Venus, og de er en smule længere i deres udvikling end ovennævnte klasse, men har endnu lang vej tilbage. De kaldes også »anden klasse skabere«, for selvom de udtrykker sig på det fysiske plan gennem den fysiske skabelsesakt, er de alligevel i højere grad styret af kærlighed end dyriske drifter som i første tilfælde. På nuværende tidspunkt inkarnerer de i Orienten, især i Indien, i de latinske lande og senest i Amerika. [side 778]

Primære lotuser. Det er en særlig interessant gruppe, som blev bragt ind under indflydelse af 5. stråles herre, og som altså er nært knyttet til den energi, der er den specielle manifestation af og grundlaget for fremgangen i dette system, nemlig manas. De var passive i den atlantiske rodrace, men er kommet ind i 4. og 5. underrace af den nuværende rodrace. Som gruppe er de en hel del mere fremskredne end de tidligere klasser, men har et stort behov for at udvikle det andet

kronblad. Hos dem er det første og tredje kronblad i det første lag åbnet, mens det midterste blad endnu er lukket. Midterlaget viser heller ingen tegn på vitalitet. På grund af forholdene på den planet, de kommer fra, har deres udvikling været ensidig, og derfor kommer de ind i dette planetsystem på en bølge af energi for at »afrunde« sig, som det hedder. De fremtræder som rent intellektuelle, egoistiske, videnskabelige mennesketyper. De er ansvarlige for en stor del af den avancerede teknologi, som er stillet til rådighed for menneskeheden, og for indførelsen af bestemte typer maskiner. De arbejder hovedsagelig i forbindelse med mineralrigets energi. Heraf følger, at de solherrer, der legemliggør denne type, er forbundet med en gruppe måneherrer, som reagerer magnetisk på mineralrigets devaer. Deres arbejde for racen har på nuværende tidspunkt en skadelig virkning, men når det andet kronblad er åbnet, vil de undere, de præsterer gennem kærlig tjeneste på deres specielle felt, blive en af de faktorer, som vil regenerere det 4. rige. De vil opnå befrielse i 5. runde, hvor 4/5 betræder vejen, og 1/5 holdes tilbage i endnu en cyklus.

Lidenskabs- eller begærlotuser. Det hedder de, fordi deres grundlæggende natur kommer til udtryk i kærlighed af en eller anden art. Den store masse af kærlighedsmonader tilhører denne mægtige gruppe, og de inkarnerer i de mange gode og velmenende mennesker i verden. De kan deles i 5 grupper, hvoraf 3 individualiserede på denne planet, og 2 var de sidste der individualiserede på månekæden. De har foldet to kronblade ud, og det tredje er på nuværende tidspunkt genstand for deres opmærksomhed. Det vil måske lykkes mange af dem at åbne det inden 7. rodrace i denne runde, men de fleste vil folde det ud i næste rundes 2. rodrace og før rundens afslutning være parate [side 779] til at betræde prøvevejen, idet de har udfoldet ét lag kronblade og organiseret det andet. Alle disse første-lags-lotuser er delt i grupper, men der er et samspil mellem dem. Energi i ét center frembringer automatisk energi i et andet. Her må vi huske, at da døren til dyreriget blev lukket i atlantiske tider, og der altså ikke blev skabt flere »knoplotuser«, var virkningen dobbelt og kunne

også mærkes på andre områder end i menneske- og dyreriget. Det var resultatet af Planetlogos' interne beslutning om at vende sin opmærksomhed væk fra skabelsesakten på systemets mentalplan, og i stedet rette den mod det fremadskridende evolutionsarbejde. Det fremkaldte en standsning af visse typer aktivitet og førte til inaktivitet i nogle af hans centre og forøget aktivitet i andre. Det påvirkede også solenglene og dermed solsystemets hjerte, som de kommer fra. Bølger af energi eller strømme af kraft fra Solens hjerte (den subjektive sol) blev standset og ledt andre steder hen, mens de pitrier, som i forvejen var aktive, begyndte at samle opmærksomheden om det påbegyndte arbejde, og nye begyndelser midlertidigt var i uoverensstemmelse med planen. Her må man ikke glemme, at solpitriernes arbejde *set fra deres eget synspunkt* ikke primært er menneskets evolution, men deres egen udviklingsproces i henhold til Sollogos' plan. Menneskeracens udvikling er for dem blot en metode.

Fuldendte mennesker sidder i deres stråleherres råd. Solpitrierne er i Sollogos' råd.⁶⁹

Måske ville det være værdifuldt, hvis vi midlertidigt afbrød vores gennemgang af de egoiske grupper og ganske kort opregnede evolutionerne, idet vi husker, at der i denne opstilling kun er taget hensyn til differentieringsplanerne. På det umanifesteredes eller subjektives plan er der kun enhed. Og man må også huske, at betegnelsen »umanifesteret« kun har relativ betydning og vedrører *menneskets opfattelse* af alt, hvad der findes. For Sollogos er det umanifesteredes planer objektive. Mennesket har endnu ikke udviklet æterisk syn, og de æteriske underplaner er derfor stadig umanifesterede for det. Sollogos [side 780] har fuldt udviklet kosmisk æterisk syn, og fordi han er på den kosmiske udviklingsvej, er alt i solsystemet helt åbent og bekendt for ham (*Skema VI*).

Her kan vi indskyde, at planetvæsenet er summen af alle de mindre bygmestres elementale liv, der fungerer som eller udgør en fysisk manifesteret klodes substans. Det gådefulde

---

⁶⁹ Alle disse vil blive sollogoi af forskellige grader.

ved hele spørgsmålet ligger i tre ting:

For det første det faktum, at vores 3 planer, det fysiske, astrale og mentale plan, udgør Sollogos' faste legeme og derfor ikke betragtes som et princip.

For det andet, at de mindre »liv« eller elementalessensen er »rester« fra et tidligere system og reagerer så voldsomt på iboende impulser, at det kun var muligt for Logos at styre dem gennem en bevidst viljeshandling. Ordet »rest« må opfattes som analogt med det, der menes, når man siger, at mennesket i hver ny inkarnation bygger sit faste fysiske legeme af stof, som er farvet af foregående inkarnationers vibrationer. Disse »liv« er gradvis blevet trukket ind i løbet af hele mahamanvantaraen, efterhånden som det blev muligt og sikkert at kontrollere dem og underkaste dem de større bygmestres vilje. En stor del af den tidligere energi-substans i systemet er overgået til det kraft-stof vi kalder månepitriernes, og dets plads er gradvis blevet overtaget af denne type energi, der er indsamlet fra den større sfære, vores Logos befinder sig i. De 12 evolutioner er, når alt kommer til alt, blot de 12 typer energi, som altid manifesterer sig i 3 kraftgrupper og igen som én gruppe, når de samles under manifestationsprocessen. De er firfoldige i deres vekselvirkning og har en systemisk ebbe og flod, som man ikke ved meget om.

For det tredje inkarnationen af denne lavtstående substans' besjælende liv, der er et væsen fra et sted i himlene, som ikke må nævnes. Det legemliggør impulser af en manasisk natur, men manas i sin allerlaveste vibration. Måske kan vi få en forestilling om denne idé, hvis vi siger, at der er en lighed mellem denne vibration, eller dette besjælende liv, og den grundlæggende vibration i det forrige solsystem. Vi må huske, at vores grundlæggende vibration var resultatet af hele det forrige systems evolutionsproces. Dette væsen har samme relation til de- [side 781]

Skema VI

LIVENE OG DERES MÅL

<i>Liv</i>	<i>Mål</i>
1. De 3 primære planetlogoi. . . .	Kosmisk befrielse - de sidste kosmiske indvielser.
2. De 4 sekundære planetlogoi. .	Kosmisk indvielse - de 4 første indvielser.
3. En planets besjælende liv. . . .	En kosmisk kædes manuer. Ikke en sædmanu, men en periodisk manu af mindre grad. Her ligger et mysterium, som ikke kan afsløres, men som er forbundet med visse farvehierarkier.
4. Et naturriges besjælende liv.. .	Overføres i én af 3 retninger: a. Til solpitriernes linje. b. Til Sirius, som administrator af karma. c. Til solsystemet af næste orden for, i forbindelse med sin egen linjes planetlogos, at arbejde som hersker over et rige eller en livsbølge i systemet, og ikke blot i et planetsystem.
5. Solpitrierne.	De 3 højeste grupper vil blive større planetlogoi. De 4 lavere grupper bliver mindre planetlogoi.
6. Menneskeevolutionen.	At blive solpitrier i en anden cyklus. At følge en af de førnævnte veje. De, der bliver solpitrier, hvilket er størstedelen af menneskeheden, vender tilbage til Sirius for senere at blive aktiveret gennem »udåndingen«.
7. Månepitrierne.	At blive mennesker. I deres højere grader vil de gå direkte over i den næste cyklus' dyreevolution og i sidste instans individualisere. De 3 højere grader bliver dyremennesker, og de 4 lavere bidrager til menneskers firfoldige form i den næste skabelse.
8. Dyreevolutionen.	Menneskeriget.
9. Planteevolutionen.	Dyreriget.
10. Mineralevolutionen.	Planteriget.
11. De 4 højere grader af mindre bygmestre på alle planer.	De vil i næste solsystem udgøre den gådefulde 3. evolutions manifesterede form eller doublet, dvs. planetvæsenets æterlegeme. Dette gådefulde liv er endnu et uudgrundeligt mysterium, som først vil blive afsløret i det sidste af vores sollogos' 3 systemer.
12. De 3 lavere grader af mindre bygmestre på alle planer.	Planetvæsenets fysiske legeme i sin mest kompakte form.

[side 782]

vævolutionen, som de (i videnskabens øjne) gådefulde »broer« mellem mineral- og planteriget og plante- og dyreriget har til de pågældende riger – de er hverken det ene eller det andet. I stor målestok er dette »liv« eller det væsen, der besjæler det lavere liv på solsystemets fysiske plan, hverken en fuld eksponent for det forrige systems underbevidste liv eller dette systems elementale liv. Først i næste system vil denne form for bevidsthed, som på nuværende tidspunkt er ufattelig for mennesket, blive manifesteret. Esoterisk siges dette væsen at have »hverken syn eller hørelse«. I sin essens er det hverken deva eller menneske. Okkult set er det »blindt« og helt ubevidst. Det er kun i stand til at bevæge sig og minder om fostret i livmoderen – et foster der først fødes og manifesterer sin natur i den næste større cyklus. Mysteriet om Månen⁷⁰ eller den »guddommelige månesyge« er til dels forbundet med manifestationen (gennem vores planetlogos' forhastede medfølelse) af det liv af denne art, som besjælede månekædens faste fysiske klode. Visse involutionære væsener i månekæden vakte Planetlogos' medfølelse på hans eget høje plan, og (ligesom det skete for Buddha i mindre målestok og på et meget senere tidspunkt) resulterede hans medfølelse iver i karmiske virkninger, som vi stadig er udsat for. »Dyret« må drives tilbage for sin egen skyld, så det kan gennemgå sin cyklus, skjult i sin hule og omgærdet af sikre grænser, indtil et nyt system bryder frem og giver det mulighed for at manifestere sin bevidsthed.

Mere kan vi ikke sige. Man må huske, at mennesket indtil videre kun har et begrænset kendskab til livets mysterier. I de tilfælde, hvor de dybeste mysterier er involveret, er mennesker som regel helt ubevidste om det. Og ofte er de både blinde og døve, hvor der ikke er noget mysterium men en åbenbaring for dem, som har øjne at se med og ører at høre med. Når mennesket er trængt ind til de hemmeligheder, der

---

⁷⁰ H.L. 1, 246, note 8.

ligger bag de lavere naturriger, når det har løst problemet om Jordens indre struktur og herfra arbejdet sig tilbage til en viden om involutionsvejens virkemåde og de liv, som betræder denne vej, da og [side 783] først da vil det begynde at forstå den ejendommelige karakter af det, der ligger uden for dets synsfelt.

Men der kan gives endnu et vink, som vil kaste en stråle af lys på problemet for dem, der er parate, og øge forvirringen hos de ikke-intuitive. Hvis vi ser de 3 solsystemer fra **DEN OM HVEM INTET KAN SIGES'** synspunkt – det væsen for hvem vores solsystem blot er et center (hvis identitet er en af de 3 sandheder, som afsløres ved 7. indvielse) – kan vi sige:

- At 1. system. . . . . var karakteristisk ved organisationen af et center, og at det gådefulde liv, vi har talt om, blev frembragt af »centrets laveste vibration«.
- At 2. system. . . . . er karakteristisk ved dette centers aktivitet i 3 dimensioner og udviklingen af 3 typer bevidsthed: deva-, menneskelig og undermenneskelig bevidsthed i alle dens mange grader og hierarkier. Det er perioden, hvor kræfterne afbalanceres i centret.
- At 3. system. . . . . vil være karakteristisk ved, at centrets aktivitet bliver firdimensional, og at de 12 evolutionstyper bliver til 4 krafttyper.

Det er næsten umuligt for mennesket at forstå og vil synes uforklarligt, men dette vink gives, for at det kan få en opfattelse af de forskellige systemers gensidige afhængighed og den position, de har i et større system. Hensigten er ikke at give den studerende usammenhængende oplysninger, som han ikke kan bruge til noget. Hvis ikke mennesket kender vores position i et større system, vil dets slutninger blive unøjagtige.

Nu vil vi fortsætte med vores opregning af egogrupperne efter deres egenskaber, men først var det måske klogt at beskæftige sig med noget, der kan være et problem for mange, og se om det ikke kan løses. Den tænksomme studerende har to problemer: Det første vedrører positionen (i relation til

et planetsystem) af de store egogrupper, som legemliggøres af væsener, der udgår fra en af de 7 stråler og er forbundet med et af planetsystemerne. Det andet vedrører den virkning, det har, når [side 784] egoer, der ikke er »knopegoer«, men måske har en høj udviklingsgrad som f.eks. disciple og individer, »kommer ind« på mentalplanet.

Disse tanker kan måske afklares, hvis vi fremsætter nogle udtalelser, der omhandler mentalplanet og antyder i hvilken retning, løsningen på disse problemer kan søges.

Mentalplanet er, som H.P.B. har gjort opmærksom på, det største af alle de planer, vi beskæftiger os med. Det er solsystemets nøgleplan. Det er akseplanet, det store hjul drejer omkring. Det er mødestedet for 3 evolutionslinjer og kaldes af den grund esoterisk »*de tre guddommers rådsammer*«. På dette plan mødes den logoiske treenheds 3 personer i et forenet arbejde. Under det er 2 personer forbundet med hinanden, over det er der en anden dualitet, så kun på dette plan udgør de 3 en enhed.

Alle de forskellige planetsystemers logoi udtrykker sig på dette plan. Der er nogle planetsystemer i solsystemet, som har deres laveste manifestation på dette plan, og ikke har noget fysisk legeme som f.eks. Jorden eller de andre faste planeter. Deres *eksistens* er baseret på luftformigt stof, og deres manifestationskugler består simpelthen af de 4 kosmiske ætere og kosmisk luftformigt stof. Men alle solsystemets store væsener har et legeme af systemets mentale stof, og derfor er kommunikation mellem disse væsener mulig på det plan. *Dette faktum er baggrunden for okkult indsigt og det sande fundament for enhed.* Der indgår stof fra mentalplanets abstrakte underplaner i disse store væseners redskab, og gennem denne opladede substans kan de komme i forbindelse med hinanden, uanset hvilket individuelt udviklingsmål de har. Derfor kan enhederne i deres legeme også komme i forbindelse med alle andre egoer og grupper, så snart de har udviklet mental bevidsthed (kausal bevidsthed) og kender de forskellige »gruppenøgler«, -toner og -farver.

Det er altså klart for den samvittighedsfulde studerende, at

i dette faktum ligger den sande forbindelse mellem de forskellige egogrupper, uanset hvilket udviklingstrin de befinder sig på, og hvilken stråle og planetsystem de er knyttet til. Måske [side 785] kan man bedre forstå den grundlæggende sandhed, der er involveret her, hvis man studerer de følgende okkulte sætninger:

»*I uvidenhedens hal* hersker kama-manas. Tynget til jorden af meget malplaceret begær søger mennesket genstanden for sit hjertes opmærksomhed i den tætteste mayas skumle huler. Her finder det den, men dør før det kan høste de længe ventede frugter. Slangen bider, og den ønskede nydelse falder uden for dets rækkevidde. Alle, der søger karmas selviske frugter, må altså foragte hinanden. Derfor kendetegner strid og grådighed, ondskab og had, død og gengældelse, karmisk gæld og hævnens tordenkile denne hal.

I kundskabens hal hersker intellektet og søger at vejlede. Begær af en højere art, frugten af manas og dets brug, fortrænger den lavere kamiske drift. Mennesket vejer og afbalancerer og søger i tankevirksomhedens dunkle haller frugten af kundskab. Det finder den blot for at opdage, at kundskab ikke er alt. Det dør på kundskabens åbne mark, mens det hører råbet ramme sine døende ører: 'Vid at den, der ved, er større end kundskaben. Den, der søger, er større end det søgte'.

I visdommens hal hersker ånden. Den ene blandt de mindre tager hele magten. Døden kendes ikke i disse haller, for dens to store porte er passeret. Disharmoni og strid forsvinder, og kun harmoni er tilbage. De, der ved, ser, at de er én. De opfatter den grobund, hvor kundskab vokser som brahmisk mislyd og opsplittning. De ved, at kundskab er en metode, et instrument alle bruger, og blot en spire til den endelige erkendelse. I denne hal er alles forening, blandingen af én og alle og enheden i handling, mål og evne kendetegnet for alle høje bestræbelser.«

Hvis man tænker over disse ord, vil man opdage, at den virkelige forening ligger i erkendelsen af, at det større liv altid omfatter det mindre, og at hver bevidsthedsudvidelse bringer mennesket nærmere til denne erkendte enhed. [side 786]

Derfor kan man, hvis man prøver at udtrykke en abstraktion og en bevidsthedstilstand i relation til tid og rum og med sprogets begrænsninger, sige, at på egoiske planer eller mentalplanets 3 højere underplaner findes der en kommunikationskanal mellem alle planetsystemerne inden for Solens afgrænsning, en kanal som er baseret på overensstemmelse i vibration og målsætning. Her og her alene bliver det (hvad angår de 3 verdener og menneskeriget) muligt at etablere egoiske forbindelser og udveksle tankesubstans mellem:

- a. Enheder og egoiske grupper.
- b. Grupper og andre grupper.
- c. Større grupper og endnu større eller mindre grupper.
- d. Egoer i ét planetsystem og egoer i et andet.

Ahhi'erne⁷¹, de store bygmestre, som er de herrer, der udfører Sollogos' vilje, kommunikerer hovedsagelig med hinanden og deres grupper på to planer:

For det første *det 2. plan*, hvor de kommunikerer ved hjælp af et åndeligt medium, som på nuværende tidspunkt er ufatteligt for mennesket.

For det andet *mentalplanet*, hvor de kommunikerer med alle de mindre liv ved hjælp af en form for mental telepati.

»Ankomsten« af fremskredne egoer fra den indre runde, andre planetsystemer eller finere sfærer, hvor de har været i pralaya og ventet på muligheden, sker på en trefoldig måde og er resultatet af en tredobbelt aktivitet. Det sker som følge

---

⁷¹ Fra et senzarord der betyder »slanger«. Disse er visdommens drager. – H.L. 1, 82, 96-97.

af en forståelse mellem et planetsystems logos og en anden planetarisk broderlogos, en forståelse der fremkalder en udveksling. Her må den studerende tænke i relation til kraft og energi, magnetisk vekselvirkning og den *bevidste* overførsel af energi fra en planetlogos' legeme, via centrene eller et center, til en anden [side 787] planetlogos' legeme. *Årsagen her er viljen eller hensigten, målet er sensitivitet, og metoden er kraftoverføring.* Nøjagtig det samme fænomen ligger bag »ankomsten« af egoer fra den indre runde, blot med den forskel at energien her udsendes af nogle væsener, som arbejder i forbindelse med en planetarisk logos, og som er »vogtere af den indre cirkel«. Dette berører et mysterium og vedrører »ankomsten« af højtudviklede egoer, avatarer, buddhaer, mestre, indviede, disciple og alle, som må vente på en gruppeimpuls, og ikke en individuel impuls, for at kunne afvikle cyklisk karma i stor målestok, og hvis »hjul« styres af kosmiske kræfter og ikke blot systemiske kræfter.

En anden faktor kan kaldes det karmiske resultat af frø, der er sået i en fjern fortid og skjuler sig i mysterierne omkring det forrige solsystem, det forrige planetsystem eller den forrige kæde, alt efter omstændighederne. Alle disse tre grupper manifestationer følger karmisk impuls, og det er denne impuls, der styrer tidsfaktoren og metoden i forbindelse med tilsynskomsten af nyfødte lotusknopper eller lotuser, der kaldes »mystisk overflyttede«, i en gruppe planetariske egoer. De sidstnævnte lotuser har formentlig nået et højt udviklingstrin. Dette er muligt for både individer og hele grupper.

En tredje faktor vedrører overførslen af egoer eller lotuser fra én aktivitetssfære til en anden. Det skaber ifølge sagens natur forhold, der kræver, at tilsvarende centre tager deres plads. Energi, som overføres, må erstattes af energi fra andre steder, og det er endnu en faktor, der har indflydelse på tilsynskomsten af egoiske lotuser i et planetsystem. Loven om energiens konstans gælder på alle planer.

Hele spørgsmålet om overførslen af egoiske lotuser fra planetsystem til planetsystem eller fra kæde til kæde, på

mentalplanet er uhyre kompliceret og kan ikke belyses for den uforpligtede discipel. Det er kun muligt at give disse generelle indikationer.

Man må, i forbindelse med vores planet, også huske, at der i disse grupper viser sig egoer, hvis lotus ikke er resultatet af tiltrækningsloven, som den virker mellem klodens dyrerige og de højere triader, men er egoer, der har individualiseret andre steder og derfor kommer ind med organiserede kronblade og [side 788] måske har foldet flere af dem ud. Det har naturligvis en dybtgående virkning på både de grupper, de tilslutter sig, og arten af det menneske, der senere viser sig i fysisk inkarnation. Det er omtalt i *Den hemmelige lære*, hvor spørgsmålet om de første lærere og guddommelige konger, som tog den tidlige menneskeheds frastødende legemer i besiddelse, berøres.^{72 73}

Men lad os fortsætte vores betragtning af de egoiske grupper. Ganske kort kan det siges, at de egoiske grupper i forbindelse med vores planet i store træk kan indeles på følgende måde, efter det stadium lotusens organisation befinder sig på:

- a. Egoer som blev skabt gennem individualiseringsprocessen i lemurisk tid. De er, sammen med den anden gruppe, Jordens egen menneskehed.
- b. Egoer der individualiserede i den atlantiske rodrace, indtil døren blev lukket.
- c. Egoer som er »kommet ind« fra månekæden, og som er langt mere udviklede end Jordens menneskehed.
- d. Egoer der er blevet trukket ind siden atlantiske dage for at

---

⁷² Se *Den hemmelige lære*, bind 3 & 4.

⁷³ C. W. Leadbeater havde en uklar forestilling om denne idé, da han beskrev skibsladningerne af egoer fra månekæden, men han har naturligvis materialiseret idéen alt for meget. Hvis den samme grundlæggende idé udtrykkes i relation til kraft og tilsynekomsten af kraftcentre i jordkæden, kraftcentre som er resultatet af energi, der udgår fra en tidligere kæde og frembringer hvirvler i mentalplanets æter eller substans, ville den sande betydning lettere blive forstået.

erstatte de egoer, som har opnået befrielse, og hvis kausallegeme er forsvundet, eller hvis lotus er »døet ud« og har efterladt sig et tomrum i kraftsubstans, et tomrum der må fyldes. De kommer som regel fra ét af to planetsystemer:

1. Fra det system, som legemliggør vores planetariske logos' polære modsætning.
2. Fra det system, der sammen med disse to danner en systemisk trekant. [side 789]

Disse tilfælde er ifølge sagens natur sjældne på nuværende tidspunkt, men vil blive hyppigere, efterhånden som flere og flere mennesker tager 4. indvielse.

- e. Nogle sjældne egoer eller lotuser fra planetsystemer der ikke indgår i ovennævnte trekant. De bringes som regel kun ind, for at de kan afrunde visse udviklinger i deres egen natur, udføre eksperimentelt arbejde i forbindelse med devariget eller frembringe nogle grupperesultater, som den planetariske logos ønsker. Ofte stiger de ikke ned i fysisk inkarnation, men arbejder primært på det mentale og astrale plan, for til sidst at vende tilbage til deres egen sfære hvor de gennemgår de sidste befrielsesstadier.

Alle disse lotuser i deres utallige differentieringer har særlige virkninger på hinanden på mentale planer, og det er virkninger, mennesket endnu ikke har meget begreb om. Ikke desto mindre er de grundlaget for den sande psykologi og al sand aktivitet. Den studerende gør klogt i at tænke over den virkning, et fremskredent ego sandsynligvis vil have på:

- a. Andre egoer i sin gruppe.
- b. Solpitrierne, der er gruppens substans.
- c. Månepitrierne, som er forbundet med solpitrierne gennem de permanente atomer.

For at give de studerende en forestilling om emnets umådelige omfang og problemets kompleksitet har vi ovenfor opreg-

net forskellige klassifikationer af egogrupper på mentalplanets kausale trin. Her må man huske, at på mentalplanets 3. underplan er der ingen individuel adskillelse, som den vi finder, når egoet er fysisk manifesteret, men ikke desto mindre er grupperne adskilte. Disse grupper er alt for mange til at blive opregnet i detaljer. Vi har skitseret og benævnt 5 af de større grupper, sådan som de er katalogiseret med ét af tabuleringsystemerne i optegnelsernes hal. Men der er andre opregningsmetoder, og selv med den der er brugt her, er de 5 grupper underinddelt i 10 grupper, som igen er brudt op i mindre enheder, der betegnes og beskrives med bestemte symboler. [side 790]

Når vi kommer til mentalplanets 2. underplan (det plan hvor fremskredne menneskers, disciples og indviedes egoiske legeme findes), vil grupperingen ske i henhold til:

- a. Stråle.
- b. Understråle.
- c. Departement (om det er manuens, mahachohanens eller bodhisattvaens departement i vores jordsystem eller deres analogier i andre planetsystemer).
- d. Mesters gruppe.

Alle de egoiske lotuser er organiserede og har udfoldet et antal kronblade, men nogle af dem befinder sig på de sidste udviklingsstadier.

De er blevet grupperet under de følgende tre overskrifter:

Åbenbaringens lotuser. De hvis »juvel« er lige ved at blive åbenbaret.

Lotuser med duft. De hvis okkulte »lugt« eller aroma gennemtrænger deres omgivelser. Det er de egoer, som endnu ikke har foldet det sidste lag kronblade helt ud, men hvis liv har magnetisk kraft i de 3 verdener, og hvis løbebane er karakteristisk ved altruistisk tjeneste.

Strålende lotuser. De hvis lys begynder at skinne som lamper i et mørkt rum.

De er også grupperet efter primær farve, sekundær farve, lyd eller tone, og én opregning er helt numerisk. Måske vil det interessere den studerende, hvis vi fortæller, at i optegnelsernes hal er der, i forbindelse med de menneskelige egoer, nogle af optegnelserne, som med symbolsk terminologi fører et minutiøst regnskab med de følgende oplysninger om hver enhed:

Månefortegnelsen. Den vedrører alle de lavere redskaber og former, som de menneskelige monader bruger, og den registrerer: [side 791]

- a. Deres vibrationsfrekvens.
- b. Deres type.
- c. Deres nøgletal.
- d. Hvilken gruppe måneherrer, som er beskæftiget med de pågældende legemer.
- e. Den detaljerede beretning om de elementale liv, der indgår i legemerne.

Disse informationer bruges af den karmiske funktionær, som er ansvarlig for, at der i hver ny inkarnation bygges et sæt redskaber, som kan medvirke til afviklingen af karma. Månelegemernes historie er oplagret i de permanente atomer.

Solfortegnelsen. Den vedrører det mere permanente egoiske redskab og registrerer:

- a. Vibrationsfrekvensen.
- b. Forløbet af kronbladernes udfoldning.
- c. Hvilken gruppe solengle, som er beskæftiget med bygningen af lotusen.
- d. Aktiviteten hos den devasubstans, lotusen er bygget af.
- e. Grupperelationer.

Disse informationer bruges af den mester, der har taget ansvaret for en række egoers stimulering og vækst, og også af fremskredne egoer som arbejder bevidst i deres gruppe.

Bevidsthedsfortegnelsen. Den vedrører det iboende væsens

respons på sine omgivelser. Den beskæftiger sig med tænkerens brug af sin viden og er på mange måder den længste og mest komplicerede af optegnelserne.

Disse optegnelser bruges først og fremmest af verdens herre og hans elever, når de vil skaffe sig oplysninger om de planetariske centre. De er ordnet på en sådan måde, at alle en gruppes optegnelser, uanset hvor stor og omfattende den er, legemliggøres af 7 symbolark, der hver indeholder 49 symboler. Disse ark ændres og rettes hvert syvende år og nedfældes i astralt stof med en viljesindsats af den chohan, som har ansvaret for den pågældende gruppe. [side 792]

(d). Kronbladene og de æteriske centre. Nu mangler vi blot at omtale den nære forbindelse mellem udfoldningen af kronbladene i de egoiske lotuser og menneskets æteriske centre. *Det er gennem centrene, at psykiske energier strømmer.* Studerende må være opmærksomme på de to følgende faktorer:

For det første at æterlegemet, som vi ved, oplades af prana. Det er pranisk energi, der stimulerer dyreaktiviteten og den fysiske udvikling. Den påvirker primært det fysiske legemes atomer og har en tredobbelt effekt på det fysiske legemes stof:

- a. Den opretholder legemets dyriske helbred.
- b. Den opbygger, gennem sin energi og sine kraftstrømme, det der kræves som erstatning for det daglige slid på legemet.
- c. Den er det medium, hvormed mennesket kommer i fysisk kontakt med sine medmennesker. Fysisk magnetisme er i store træk, om end ikke helt, afhængig af prana.

De æteriske centre er krafthvirvler, som dannes i æterisk stof af astrale impulser, der overføres via de astrale centre. Disse astrale centre overfører igen en endnu højere energi, og derfor er det teknisk korrekt at sige, at de æteriske centre er kilden til menneskets psykiske energi og altså påvirkes af kronbladernes udfoldning. Hvert kronblad er et slags kraftcenter, og

energien fra det indvirker på de æteriske centre og frembringer de forskellige typer virkelig psykisk energi.

På de tidlige udviklingstrin mærker man ikke meget til energien fra egoet. Mennesket følger sin afstukne bane gennem dyre- og raceinstinkt og kan trygt overlades til stimuleringen fra sine gruppecentre, den almindelige drivkraft i formen og de tidligere livsbølger. Det er først, når det har nået et relativt avanceret stadium (i forhold til dyremenneskets), at egoisk eller psykisk kraft strømmer gennem dets centre på en sådan måde, at den frembringer resultater i bevidsthed – som det i sidste instans bliver klart opmærksom på i sin fysiske hjerne. Her refererer jeg ikke til den almindelige dyrepsykisme, som de højere dyr udviser, og som endnu findes blandt nogle af de senlemuriske racer. Det er en type bevidsthed, der ligger i atomerne og er en del af »verdenssjælen«. Den er ubevidst og ukontrolleret [side 793] og har ingen plads i denne lære. Jeg refererer til den bevidste psykisme, som fremskredne mennesker, disciple og indviede af alle grader lægger for dagen. Denne form er resultatet af, at der strømmer egoisk energi ind gennem de æteriske centre (hovedsagelig 5 af dem) på en sådan måde, at den fysiske hjernebevidsthed bliver opmærksom på den, og også på:

- a. Dens formål.
- b. Dens fremgangsmåde.
- c. Dens virkning på menneskets lavere selv og andre mennesker.
- d. Menneskets evne til at bruge den efter behag. Den er under dets kontrol.

Som vi ved, beskæftiger den studerende sig med 4 centre:

- a. Hovedet.
- b. Hjertet.
- c. Halsen.
- d. Roden af rygsøjlen.

Det er de eneste, som burde få opmærksomhed. Hans arbejde består i at overføre kraft eller energi fra de to lavere – rodcentret og solar plexus – til de tre højere. Det forudsættes, at han allerede har overført, eller er ved at overføre, kønsorganernes energi til begærcentret, solar plexus, med henblik på at føre den endnu højere op til halscentret. Da miltcentret er pranaredskabet, er det i henhold til evolutionsloven blevet særlig udviklet, og dets energi overføres ikke til noget andet center, men spredes bevidst. Når dets parallel i hovedcentret vækkes, bliver det organ for okkult healing. Gennem det optager healeren (med en viljeshandling) prana og vitalitet fra æterne og ånder den, som udtryk for sin medfølelse, ud igen til den, der skal behandles.

I forbindelse med de æteriske centre skal vi være opmærksomme på det faktum, at det primære hovedcenter har en dobbelt struktur og består af en lotus med 96 kronblade mellem øjenbrynene og en 12-bladet lotus på toppen af hovedet, med [side 794] 96 kronblade i en sekundær hvirvel. Disse tal har en dyb betydning. I alle tilfælde støder man på tallet 12, hvilket viser en klar forbindelse med de grundlæggende psykiske lotuser på egoiske planer. 12 ganget med 8 står for de 12 kronblade i begge tilfælde, mens tallet 8 vækker forestillingen om dualitet:

- a. Firfoldighedens 4.
- b. De 4 i egoets auriske æg (de 3 aspekter og afgrænsningen).

Vi skal også lægge mærke til, at tallet 12 optræder i forbindelse med 3 af centrene:

- a. Det primære hovedcenter.
- b. Det sekundære hovedcenter.
- c. Hjertecentret.

Hvis den studerende undersøger dette forhold og forbinder det med forestillingen om de 3 lag kronblade i den 12-bladede lotus, kan han måske kaste lys på problemet. Mere er det

ikke muligt at give på dette stadium.

Det er først, når de æteriske centre – de to hovedcentre og hjertecentret – er helt aktive og har udfoldet deres 12 blade, at det centrale lag kronblade i den egoiske lotus (det 4. eller inderste lag) folder sig ud. Det faktum, at der er 4 lag blade i den egoiske lotus på mentalplanet og 8 lag a 12 blade i de æteriske lotuser, har stor betydning.

På dette stadium er der ifølge sagens natur 5 centre, mennesket må beskæftige sig med, og det skyldes følgende fakta, som det må studere, hvis det vil opvække sine centre i overensstemmelse med planen og følge den sande psykiske udviklings trygge vej:

Det faktum at energien udgår fra det 5. plan, mentalplanet, for menneskets vedkommende.

Det faktum at det er ved hjælp af det 5. princip, at mennesket kan arbejde bevidst med sin egen udvikling. [side 795]

Det faktum at evolutionsvejen for mennesket er femfoldig og omfatter den menneskelige udviklings 5 planer, og for egoets vedkommende er delt i 5 stadier.

Det faktum at selvom dette solsystem er det 2. i relation til Logos' egoiske cykler, eller hans 2. primære egoiske cyklus, er det det 5. set fra et andet synspunkt, de mindre cyklers. Det svarer til den 5. periode i menneskeevolutionen, den hvor mennesket betræder vejen. Logos betræder nu den kosmiske vej.

Det faktum at den 5. spirilla er ved at vågne. Det må ske før energisamspillet mellem den egoiske lotus og de æteriske centre bliver så stærkt, at det vækker menneskets fysiske hjerne og gør det bevidst om de indre strømninger. Det sker som regel, når det 5. kronblad er organiseret.

Hele spørgsmålet kan også ses i større målestok og fra kumaraernes synspunkt. Man må huske, at summen af en gruppe menneskers æteriske centre udgør kraftcentrene eller de små »energienheder« i deres gruppecenters større kronblade. Gruppecentrene er kronblade i et planetarisk center, og sum-

men af disse kronblade udgør de større energicentre, vi kalder »planetariske centre«. Disse udgør igen kraftcentre for Logos.

Men mysteriet her er så dybt, at hvis ikke den studerende omhyggeligt vogter sig for at skabe for matematiske og materielle begreber, vil han komme på vildspor. Menneskets æteriske centre er ikke på samme plan som en planetlogos' centre. Hans centre er på den 4. kosmiske æters plan, systemets buddhiske plan, og det er først, når mennesket har taget den sidste indvielse, at dets energi bliver indlemmet i det planetariske centers energi på sit eget plan. Planetlogos' æteriske centre formidler og forvandler kraft og har samme forhold til ham, som de *fysiske* centre har til et menneske. Alle de faste fysiske centre, som f.eks. munden, formidler en type energi, der kommer fra den menneskelige hjerne eller vilje.

Forståelsen af kraft, kraftoverføring og virkningen af frigjort kraft på de højere planer er hemmeligheden ved okkult viden. Kraft eller energi strømmer ind fra egoet. Den virker gennem de æteriske centre og fremkalder resultater på de 3 planer alt [side 796] efter sjælens alder. På grund af manglende integration påvirker denne egoiske kraft endnu ikke den fysiske hjerne lige så effektivt som senere, men den påvirker de astrale centre og er ofte årsag til en stor del af den manglende emotionelle kontrol, der ses overalt. Den astrale substans er endnu ikke tilstrækkelig organiseret og bevæger sig voldsomt, når den vækkes af den egoiske energi. Astral substans rammes af to modsat rettede kraftstrømme: for det første den egoiske, og for det andet den vibration som igennem talløse tidsaldre er sat i gang på det fysiske plan, og som er latent i selve substansen og resultatet af et tidligere solsystem. Det er det, der skaber den voldsomme aktion og reaktion, man ser i hvert liv.

Det er ikke muligt at give flere data om udfoldningen af kronbladene og deres forbindelse med de æteriske centre. Men der kan gives tre vink af praktisk betydning om dette store emne, og hvis de overvejes omhyggeligt, vil de måske afklare spørgsmålet for dem, der er parate.

Det første er, at de æteriske centre bliver aktive i en firdimensional henseende (eller bliver til hjul der drejer ind i sig selv), når aspiranten har efterkommet visse detaljer.

Han må arbejde på udfoldningen af det 5. og 6. kronblad, eller de to sidste i det 2. lag, og han må gøre to ting i forbindelse med sin trefoldige lavere natur:

- a. Han må integrere sine 3 legemer, så der dannes en direkte kommunikationskanal mellem egoet og den fysiske hjerne.
- b. Han må stabilisere både sit astrale og mentale legeme og prøve at opnå den emotionelle ligevægt, der fremkaldes af den bevidste »afbalancering af kræfter«.

Han må studere forvandlingens love og den guddommelige alkymi, så han skaffer sig viden om, hvordan han omdanner de lavere kræfter til højere, overfører sin bevidsthed til de højere redskaber og manipulerer energistrømme, så hans egen natur bliver forvandlet. Da vil han blive kanal for egoets lys og den buddhiske indsigt til gavn for racen og oplysning for dem, der snubler i mørket. Han må udtrykke radioaktivitetens love i sit liv på det fysiske plan. Han må begynde at udstråle og have en [side 797] magnetisk virkning på andre. Hermed mener jeg, at han vil begynde at influere på det, der er spærret inde hos andre, for han vil – gennem sine stærke vibrationer – nå det skjulte center i alle. Jeg tænker ikke på den fysiske eller magnetiske virkning mange helt uudviklede sjæle har på andre. Jeg refererer til den åndelige udstråling, som kun de, der selv er ved at blive opmærksomme på det åndelige center i hjertet, kan mærke og reagere på. På dette stadium opfattes han som et menneske, der okkult kan tale »fra hjerte til hjerte«. Han stimulerer hjertecentret hos sin broder og får mennesker til at arbejde for andre.

Det andet vink siger, at efterhånden som aspiranten bliver radioaktiv, og den indre guds energi kommer mere og mere frem i den lavere personlighed, vil »varmereaktionen« blive så stærk, at den fremkalder helt klare resultater af en personlig og også miljømæssig karakter. Nogle få af disse resultater

kan opregnes på følgende måde:

Det æteriske væv, der adskiller den lavere fysiske hjernebevidsthed fra astralplanet, begynder at gennemgå en langvarig nedbrydningsproces, og de første »rifter« i vævet viser sig. Det er gennem dem, at den studerende bliver opmærksom på de indre planer, dvs. bevidst om indre begivenheder i den fysiske hjerne, og (hvis han er en discipel) kan få forbindelse med sit ego og (via egoet) med sin guru.⁷⁴ Dette betegner en meget vigtig udvikling.

Det højere hovedcenter forøger sin aktivitet og bliver i stand til at modtage glimt af oplysning fra de højere planer. I begyndelsen sker det kun engang imellem, men stadig oftere, efterhånden som årene går, og »rifterne« bliver mere talrige.

De forskellige trekanter belives og får forøget deres aktivitet i den rigtige geometriske rækkefølge, mens centret mellem skulderbladene, mødestedet for bestemte ildtyper, bliver aktivt. Det betegner et veldefineret stadium i overførslen af ilden til de højere centre. I store træk kan denne overgangsperiode, hvor varmen eller energien overføres fra de lavere centre til de [side 798] højere, deles i to dele. Det første stadium er den periode, hvor energien i centrene i den lavere del af legemet (dem under mellemgulvet) overføres til de højere centre i den højere del af torsoen. Der er 3 centre i torsoen: hjertet, halsen og centret mellem skulderbladene. Her må vi indskyde, at halscentret sidder i den lavere del af halsen og derfor tilhører torsoen og ikke hovedet. Det må også siges, at centret mellem skulderbladene ikke er et »helligt« center, men har en midlertidig karakter og skabes af aspiranter under overføringsprocessen.

Det andet stadium er den periode, hvor energierne fra de 6 lavere centre:

---

⁷⁴ En *guru* er en åndelig lærer.

- a. Halsen,
- b. Hjertet,
- c. Solar plexus,
- d. Milten,
- e. Kønsorganerne,
- f. Roden af rygsøjlen,

overføres til de tilsvarende centre i hovedet – i en orden der afhænger af et menneskes stråle og understråle. Disse 7 hovedcentre er den mikrokosmiske afspejling af de »himmelske boliger«, og de modtager monadens syvfoldige energi. Det er de »møderum«, den lavere energi har forberedt til at modtage »sjælen eller den højere psykiske energi«.

Det sidste vink, der må gives, kan opsummeres ved at sige, at efterhånden som aspiranten udvikler sig,⁷⁵ afbalancerer han [side 799] ikke alene de parvise modsætninger, men gennemskuer også hemmeligheden om sin broders hjerte. Han bliver en anerkendt kraft i verden og opfattes som én, man kan stole på vil tjene. Mennesker beder ham om assistance og hjælp på hans specielle felt, og han begynder at udsende sin tone, så den kan høres, ikke kun i menneske-, men også devarækker. På dette stadium gør han det gennem pennen i litteratur, det

---

⁷⁵ *Aspiranten.*

»De aktiviteter som fører til forening med sjælen er: brændende aspiration, åndelig læsning og total lydighed over for mesteren.

Den betegnelse jeg bruger, 'brændende aspiration', betyder primært 'ild', og i Østens lære betyder den ilden, der giver liv og lys, og samtidig ilden der renses. Vi har altså som vores første aktivitet, den første af metoderne til åndelig vækst, den brændende egenskab, viljen, der opflammer og oplyser, og samtidig den stadige renselse, bortbrændingen af alle kendte urenheder...

Formålet med dem er at fremkalde sjælsvision og fjernelse af hindringer...

Der er følgende regler: renhed, sindsro, brændende aspiration, åndelig læsning og total lydighed over for mesteren...

Udviklingen af de legemlige dragters egenskaber kommer gennem fjernelsen af urenheder, og gennem brændende aspiration.« – *Yoga Sutras of Patanjali*, 2. bog, 1, 2, 32, 43, (C. Johnstons udgave).

talte ord i undervisning og foredrag, musik, maling og kunst. Han når menneskers hjerte på en eller anden måde og hjælper og tjener dermed sin race.

Her kan vi opregne yderligere to kendetegn ved dette stadium.

Aspiranten forstår den okkulte betydning af penge i tjenesten. Han skal ikke have noget til sig selv ud over det, han har brug for til det arbejde, der skal udføres, og han betragter penge, og det penge kan købe, som noget, der skal bruges for andre og et middel til at realisere mesterens planer, sådan som han opfatter disse planer. Den okkulte betydning af penge er der ikke mange, som forstår, men alligevel er en af de største prøver med hensyn til et menneskes position på prøvevejen dets holdning til og administration af det, alle mennesker søger for at tilfredsstille begær. Kun den, der ikke ønsker noget til sig selv, kan modtage finansiell overflod og forvalte universets rigdomme. I andre tilfælde hvor rigdommen øges, bringer den ikke andet end sorg og lidelse, utilfredshed og misbrug.

På dette stadium bliver aspirantens liv også et »nedbrydningsinstrument« i den okkulte betydning af betegnelsen. Overalt hvor han færdes, har den kraft, der strømmer gennem ham fra de højere planer, og fra hans egen indre gud, til tider ejendommelige virkninger på omgivelserne. Den stimulerer både godt og ondt. De månepitrier, som former hans og hans brøders legeme, stimuleres også, så deres aktivitet forøges og deres [side 800] magt skærpes betydeligt. Dette faktum udnyttes af dem, der arbejder på den indre side for at realisere bestemte mål. Det er det, som til tider fremkalder fremskredne sjæles midlertidige fald. De kan ikke tåle den kraft, der strømmer ind i dem, eller ind på dem, og som følge af den midlertidige overstimulering af deres centre, føres de på vildspor. Det er noget, der sker for grupper såvel som for individer. Men omvendt, hvis det lavere selvs måneherrer tidligere er blevet betvunget og bragt under kontrol, vil virkningen af den kraft og energi, der kontaktes, være at stimulere den fysiske hjernebevidstheds og hovedcentrets respons på

egoisk kontakt. Da bliver den ellers destruktive kraft en faktor for det gode og en nyttig stimulans, som kan bruges af dem, der ved hvordan, til at føre mennesker frem mod yderligere oplysning.

Alle disse stadier må komme til udtryk på alle 3 lavere planer og i de 3 legemer. Det gør de i henhold til strålen og understrålen. På den måde fortsætter disciplen sit arbejde og bliver prøvet og uddannet, indtil de to lag kronblade er udfoldet og det tredje organiseret. Sådan føres han, gennem den rigtige styring af energi og kloge manipulation af kraftstrømme, til indvielsens port og forlader samtidig kundskabens hal for gradvis at gå over i visdommens hal⁷⁶ – den hal hvor han efterhånden bliver »opmærksom« på kræfter og energier, der ligger latent i hans ego og egoiske gruppe. Det er den hal, hvor han vinder retten til at bruge den egoiske gruppes kraft, for nu kan man være sikker på, at han kun vil bruge den til gavn for menneskeheden. Efter 4. indvielse får han adgang til og bliver [side 801] betroet en del af den planetariske logos' energi, så han kan realisere denne logos' evolutionsplaner.

(e). *Indvielse og kronbladene*. På nuværende tidspunkt er det kun lidt, der må gives ud til offentligheden i forbindelse med kronbladene og deres udfoldning gennem indvielse. Alt, hvad der er muligt, er at give nogle udtalelser, der rummer:

---

⁷⁶ De tre *haller*, som menneskets sjæl må udvikle sig gennem, omtales i *Stilhedens Røst*, s. 14.

1. Uvidenhedens hal. . . . . Umodent menneske. . . . . Fysisk plan
2. Kundskabens hal. . . . . Almindeligt menneske. . . . . Astralplan
3. Visdommens hal. . . . . Åndeligt menneske. . . . . Mentalplan

Den længste tid tilbringes i uvidenhedens hal. Den senere periode i kundskabens hal kaldes prøvevejen. I visdommens hal nærmer den indviende sig eksistensens centrale mysterium.

- a. Vink med hensyn til den rigtige styring af energi.
- b. Antydninger af de grundlæggende mysterier, mennesket må løse.
- c. Hentydninger til bestemte analogier.
- d. Praktiske punkter til konstruktive overvejelser.

Studerende må huske, at målet for alle sande okkulte lærere ikke er at give information, men at træne deres elever i brugen af tankeenergi. Det er derfor klart, hvorfor denne instruktionsmetode er den, der altid bruges. Det er en metode, der består i at læreren giver et vink og måske antyder visse analogier, samtidig med at han hentyder til, hvordan spørgsmålet kan afklares. Det kræver at eleven forstår:

- a. At vinket måske er værd at følge.
- b. At meditation er vejen til en afklaring af spørgsmålet, og at *vinket er meditationens sædtanke*.
- c. At informationer, der ikke er ordnet og forbundet med hinanden, blokerer for indsigt og ikke er til nogen hjælp.
- d. At alle de informationer, han gradvis skaffer sig, må assimileres og integreres i hans livserfaring.
- e. At analogier, der ikke passer i atomar, personlig, planetarisk og kosmisk henseende, er upålidelige.
- f. At megen information holdes tilbage, indtil den studerende er en discipel, og endnu mere, indtil han er en svoren indviet. Grunden ligger i det faktum, at al viden vedrører energi og dens brug eller misbrug.

Lad os nu fortsætte vores betragtning af kronbladene og indvielse. **[side 802]**

Hvert af de 3 lag kronblade er nært forbundet med en af de 3 haller. Det har vi før været inde på. Meget af arbejdet i tilknytning til det *første lag kronblade* er en del af erfaringen i uvidenhedens hal. Organiseringen og forberedelserne til udfoldningen er det vigtigste stadium og det, mennesket er mest optaget af. Selve åbningen af kronbladene tager ikke så lang tid og sker som følge af solvarmens eller solildens ind-

strømning og dermed etableringen af en ny energikilde. Den er i vores jordsystem resultatet af samarbejdet mellem mahachohanen, chohanen for et menneskes egoiske gruppe og det pågældende ego.

Følgende opstilling kan måske være til hjælp:

1. Kundskabsblade, første lag.

- a. Organiseres i uvidenhedens hal.
- b. Styres af mahachohanens kraft og energi.
- c. Den 3. gruppe solpitrier påvirkes.

2. Kærlighedsblade, andet lag.

- a. Organiseres i kundskabens hal.
- b. Styres af bodhisattvaens kraft.
- c. Den 2. gruppe solherrer påvirkes.

3. Viljes- eller offerblade, tredje lag.

- a. Organiseres i visdommens hal.
- b. Styres af Manuens kraft og energi.
- c. Den 1. gruppe solengle påvirkes.

På det stadium, vi beskæftiger os med (organiseringen og udfoldningen af det første lag kronblade), mærkes den egoiske indflydelse til at begynde med kun ganske lidt, men når de 3 kronblade bliver tilstrækkelig aktive og levende som følge af den energi, egoet har samlet og oplagret gennem det personlige livs aktiviteter, kommer der en slags indvielse, som er en afspejling (på et lavere plan) af de store manasiske indvielser. Energien i det yderste lag kronblade får det til at løsrive sig fra det næste lag og folde sig ud. Hvert blads energi indvirker på de andre blade, og et meget vigtigt stadium er nået. Denne [side 803] række indvielser opfattes sjældent af den fysiske hjernebevidsthed på grund af legemernes relativt rudimentære tilstand og hjernestoffets manglende sensitivitet. De er ikke desto mindre indvielser af en bestemt, om end mindre betydningsfuld, natur, og de viser sig (i menneskets personlige liv) primært som en intelligent forståelse

af dets grupperelationer på Jorden. Denne forståelse har ofte en egoistisk karakter som f.eks. den, den organiserede arbejder lægger for dagen, men den er tegn på, at der er et gruppesamspil.

En tilsvarende proces udspiller sig, når det andet lag kronblade organiseres og er parat til at folde sig ud. Denne gang samarbejder verdenslæreren, mesteren og det pågældende ego, for de mindre indvielser vedrører nu kærlighedsnaturen, astral eller emotionel tilpasning, og det personlige menneskes erkendelse af en eller anden form for uselvvisk kærlighed, dvs. kærlighed til en sag, en person eller et ideal som fører til altruistisk virksomhed og tilsidesættelse af det lavere selv.

Det bringer os frem til den tredje gruppe kronblade eller udfoldningen af viljes- eller offerbladene, baseret på intelligent hensigt og ren kærlighed. Kraften i denne gruppe påkalder foruden bodhisattvaens også manuens kraft, og den ønskede virkning frembringes af det fulde samarbejde mellem disse kræfter og det fremskredne ego, støttet af dets egen mester (hvis det udvikler sig i en cyklus, hvor den hierarkiske indsats for menneskeheden har samme form som i den nuværende cyklus). Til sidst (efter 2. indvielse) kommer verdens herre ind i billedet – herren over den kraft der finder sit fulde udtryk i kærlighed.

Generelt kan man altså sige, at de egoiske grupper, hvor kundskabsbladene organiseres og udfoldes, primært kommer under mahachohanens indflydelse. De grupper, hvor åbningen af kundskabsbladene efterfølges af kærlighedsaspektets eller det andet lag kronblades åbning, kommer primært under bodhisattvaens indflydelse, mens dem, hos hvem de to første krafttyper er koordineret og det tredje lag nu åbnes, underlægges manuens kontrol. Det vil være klart for den opmærksomme læser, at i dette faktum ligger mysteriet om, hvorfor mahachohanen beklæder sit embede længere end begge sine brødre – nemlig en hel verdensperiode. Nøglen til disse cykler skjuler **[side 804]** sig i følgende tanker: Bodhisattvaen og manuen skifter embede oftere og overgår til andet arbejde, fordi de hver især legemliggør én type tredobbelt kraft, mens

mahachohanen er brændpunkt for 5 typer energi, der hver især har en tredobbelt karakter.

Når kronbladene udfoldes, udvikles der bestemte kræfter, som assimileres og bruges, først ubevidst og senere helt bevidst.

I *uvidenhedens hal* er mennesket hovedsagelig beskæftiget med kraften fra Brahmas energi (stoffets aktivitet og intelligens) og må lære at forstå meningen med aktivitet baseret på:

- a. Iboende energi.
- b. Absorberet energi.
- c. Gruppeenergi.
- d. Stofenergi, dvs. den energi som skjuler sig i det fysiske plans stof.

I *kundskabens hal* bliver disciplen opmærksom på og bruger det 2. aspekts energi til formbygning, i sociale relationer og i familie- og andre gruppeforbindelser. Han får en klar opfattelse af seksualitet og dens relationer, men betragter endnu denne kraft som noget, der skal kontrolleres, og ikke som noget, der skal udnyttes bevidst og konstruktivt.

I *visdommens hal* lærer den indviede det 1. store energi-aspekt at kende, den dynamiske brug af offervilje, og får da overdraget nøglen til energiens trefoldige mysterium. I de to andre haller blev han opmærksom på denne energi i dens 3 aspekter, men det er først ved 3., 4. og 5. indvielse at han får nøglen til de 3 mysterier.

Han får nøglen til det mysterium, han fornemmede i den første hal, Brahmas mysterium, og han kan nu åbne for de skjulte energier i atomar substans. Han får nøglen til seksualitetens eller de parvise modsætningers mysterium og kan åbne for de skjulte kræfter i alle former. Han får nøglen til offerets mysterium og hemmeligheden om Den tavse vogter i kosmos, og dermed lærer han at åbne for viljespektets skjulte energier. Han oplever solsystemets dynamo, hvis man kan kalde den det, og bliver indviet i dens komplicerede mekanisme.

[side 805]

Der er altså 3 grundlæggende mysterier i solsystemet:

1. *Mysteriet om elektricitet*, Brahma eller det 3. aspekt som er latent i den fysiske sol.
2. *Mysteriet om polaritet*, universel seksualitet eller det 2. aspekt der er latent i Solens hjerte, dvs. den subjektive sol.
3. *Mysteriet om selve ilden*, systemets dynamiske centrale kraft eller det 1. aspekt som er latent i den centrale åndelige sol.

De 3 mysterier, vi har berørt ovenfor, er på en særlig måde underlagt nogle store herrer eller væsener, der er nært knyttet til afsløringen af mysteriet for de indviede, som er parate, og som kommer under deres indflydelse på de sidste stadier af vejen.

Elektricitetens mysterium har 3 nøgler, der ligger i hænderne på de 3 aktivitetsbuddhaer. Det er deres privilegium at kontrollere de elektriske kræfter på det fysiske plan og styre de 3 primære strømme af denne krafttype i forbindelse med *vores nuværende klode*. Disse 3 strømme vedrører den atomare substans, som alle former består af. I forbindelse med *vores kæde* er der 3 gådefulde væsener (som vores pratyekabuddhaer blot er jordiske afspejlinger af), der opfylder en tilsvarende funktion i relation til kædens elektriske kræfter. *I planetsystemet* har den planetariske logos også 3 medarbejdere, som er summen af hans 3. aspekt, og som derfor udfører et arbejde, der svarer til det, de 3 aspekter af Brahma udfører i solsystemet. Mysteriet om denne trefoldige type elektricitet er i det store og hele knyttet til de mindre bygmestre, dvs. elementalessensen i et af dens aspekter – det laveste og det som er sværest for mennesker at forstå, fordi det vedrører hemmeligheden om det, der »ligger til grund for« eller »bag« alt, hvad der er objektivt. I en sekundær henseende vedrører det de æterkræfter, som oplader alle atomer og frembringer deres aktivitet. En anden type er forbundet med de elektriske fænomener, der kommer til udtryk i lys, som mennesket til en vis grad kontrollerer, og manifestationen af tordenbyger, lyn,

nordpolarlys, jordskælv og vulkanudbrud. Alle disse manifestationer er baseret på elektrisk aktivitet af en eller anden art og vedrører »tingenes sjæl« eller stoffets essens. Den gamle kommentar siger: [side 806]

»Guds klædning rives til side af hans bevægelsers energi, og det virkelige menneske kommer til syne, men er alligevel skjult, for hvem kender et menneskes hemmelighed set fra dets eget synspunkt?«

Elektricitetens mysterium vedrører Guds »klædning«, ligesom polaritetens mysterium vedrører hans »form«.

I *polaritetens mysterium* manifesterer der sig 3 andre kræfter, og det er derfor klart, at de to mysterier omfatter 6 kræfter tilsammen. Disse 3 typer kraft manipuleres af kærlighedens buddhaer. De er, gennem deres offer, beskæftiget med spørgsmålet om seksualitet eller »magnetisk tilnærmelse« på alle planer. Den buddha, vi taler om, og som kontakter sit folk ved Wesakfuldmånen, er en af de tre i relation til *vores klode*, idet han erstatter den buddha, der overgik til højere arbejde i forbindelse med *kæden*, for her har vi samme hierarkiske opbygning som den, vi finder i forbindelse med aktivitetsbuddhaerne. Den ene gruppe kan opfattes som planetsystemets guddommelige tømrere, og den anden som de guddommelige montører, dvs. dem, der gennem den magnetiske kraft, de formidler, samler delene og bygger en form af dem.

Den nuværende opfattelse af seksualitet må forvandles og hæves fra sin lavere formulering til sit sande udtryk. Seksualiteten – i de 3 verdener – vedrører månepitriernes og solherernes arbejde. Den betegner dybest set substansens formning og belivelse med det åndelige aspekt. Den betegner stofaspektets sublimering som følge af åndens indflydelse, idet de to i fællesskab opfylder deres retmæssige funktion og på den måde, gennem deres blanding og forening, frembringer Sønnen i al hans pragt. Denne fortolkning gælder alle væsener, der manifesterer sig på et eller andet plan – i systemet eller kosmos. I seksualitetsbegrebet indgår der nogle faktorer

eller stadier, som kan opregnes på følgende måde:

- a. Gensidig tiltrækning.
- b. Opfattelse af supplerende egenskaber.
- c. Instinktiv appel.
- d. Tilnærmelse og bevidst samarbejde. [side 807]
- e. Forening.
- f. Moderens, det feminine aspekts eller stofaspektets midlertidige betydning.
- g. Faderens midlertidige tilbagetrækning.
- h. Sønnens skabelse.
- i. Sønnens vækst og udvikling, både stoflig og bevidsthedsmæssig.
- j. Sønnens løsrivelse fra Moderen, eller sjælens modning og befrielse for stoffet.
- k. Sønnens erkendelse af Faderen og tilbagevenden til ham.

Det endelige resultat af disse fortløbende stadier er, at alle 3 aspekter har opfyldt deres funktion (deres dharma) på det fysiske plan og demonstreret bestemte typer energi.

Faderaspektet manifesterer sig ved at give den igangsættende impuls eller positive elektriske ladning, som er spiren til skabelsen af Sønnen, og hvis liv legemliggøres i Sønnen. Der er ikke mange, som forstår den okkulte betydning af det svar, Kristus gav på spørgsmålet: »Herre, vis os Faderen«. Han sagde: »Den, der har set mig, har set Faderen«... for »jeg er i Faderen, og Faderen er i mig«.⁷⁷

Moderen eller det negative aspekt bygger og nærer, passer og plejer Sønnen før fødslen og i barndommen og værner om ham i de senere stadier, idet hun støtter ham med sin egen krops og aktivitets energi.

Sønnen, Faderens og Moderens kombinerede energi, legemliggør begge typer og alle de parvise egenskaber, men har samtidig helt sin egen karakter, en essens der udgør hans individuelle natur, og en energi som driver ham til at realisere

---

⁷⁷ *Bibelen, Johannes-evangeliet, 14:9-10*

sine egne hensigter og projekter og i sidste instans får ham til at gentage den proces, hans Fader satte i gang:

1. Undfangelse.
2. Skabelse.
3. Bevidst vækst. [side 808]

Når vi kommer til *ildens mysterium*, beskæftiger vi os med denne skjulte ekstrasytemiske energi, der er grundlaget for både Moderens aktivitet og Sønnens liv. Sønnen bliver helt konkret »sin moders ægtemand«, som de gamle skrifter siger. Men det er en gådefuld sætning, medmindre man opfatter den som udtryk for kombinationen af energi. Først når Sønnen er voksen og ved, at han i sit inderste væsen er ligesom Faderen, kan han bevidst udføre sin Faders funktion og frembringe og forevige det, der er nødvendigt for at opretholde den kosmiske skabelse.

Stoffets elektricitet, formens elektricitet og selve livets elektricitet må mødes og blandes, før det sande menneske (hvad enten det er logos eller menneske) realiserer sig selv som skaber. På nuværende tidspunkt kender mennesket lidt til stoffets elektricitet og er ved at blive opmærksom på formens elektricitet (selvom det kalder den magnetisme), men endnu kender det intet til eksistensen af selve livets elektricitet. Først når »juvelen i lotusen« er ved at blive åbenbaret, eller det 3. lag kronblade er ved at åbne sig, begynder den indviende at få en forestilling om den virkelige betydning af ordet »liv« eller »ånd«. Bevidstheden må være helt aktiveret, før han kan forstå dette mægtige belivende »noget«, de andre energityper blot er udtryk for.

Nu er der kun to punkter tilbage i forbindelse med kronbladene og indvielse.

Det første punkt, man skal være opmærksom på, er at ordene »kundskab«, »kærlighed« og »offer« har langt større okkult betydning, end de umiddelbart ser ud til at have. Hvert lag kronblade står for en af disse 3 idéer, men legemliggør samtidig alle tre aspekter af eksistensen i større eller mindre

grad. De 3 begreber udtrykker de 3 store kvaliteter, der (set fra fortidens, nutidens og fremtidens synspunkt) kendetegner alle manifesterende væseners natur – guder, mennesker og devaer. Set fra menneskets synspunkt, den centrale faktor i manifestationen, skal man gøre sig klart, at *kundskab* blev udviklet i det forrige solsystem og er den egenskab, mennesket må benytte sig af. Den er til rådighed. Den er planetlogos' skjulte energi, som det må lære at fokusere i sin fysiske hjerne og dermed bringe i anvendelse. [side 809]

Kærlighed er den egenskab, der skal udvikles i det nuværende solsystem. Den er planetlogos' skjulte energi, som det må benytte sig af, fokusere i sit hjerte og på den måde bringe i anvendelse.

Offer er den egenskab, som det vil komme i besiddelse af i fremtiden, og som det bevidst vil fokusere i sit hovedcenter og dermed bringe i anvendelse. Den afhænger af dets bevidsthedsudvikling og dermed dets opfattelse af gruppens og de planetariske væseners hensigter. Da den indebærer det, man kalder »en sol- og månefor nægtelse«, kræver den en rimelig forståelse af sol- og måneenergier og evnen til at få disse to grupper til at arbejde sammen. Den vedrører altså karakteren af »juvelen i lotusen«, og det er først, når de 3 offerblade i de 3 lag er foldet ud, at denne specielle type energi frigøres. De 3 legemers måneherrer er under kontrol og deres vibrationer synkroniseret, så de er klar til det endelig afkald eller offer. Solherrerne, i deres 3 primære grupper, er også klar til det endelige offer, der fører til »bruddet« mellem Solen og Månen, som det hedder. Det resulterer i sprængningen af det magnetiske bånd mellem det sande menneske og den sensitive vibrerende substans, som dets legemer i de 3 verdener består af. Det er ikke længere nødvendigt at inkarnere, karmas lænker er brudt, og mennesket er befriet. »Måneherrerne vender tilbage til deres eget sted«, eller – som den kristne udtrykker det – »Englen greb ... Satan og bandt ham for tusind år«, ⁷⁸ hvilket blot betyder, at pralayas fred er disse væseners lod,

---

⁷⁸ *Bibelen, Johannes' åbenbaring, 20:2*

indtil en ny manvantara begynder.

Det endelige offer indebærer også, at den lavere trekant forsvinder, eller at forbindelsen mellem de 3 permanente atomer i den lavere del af kausallegemet eller den egoiske lotus og den centrale energienhed afbrydes. Som følge af den intense varme, der frembringes gennem foreningen af de 3 former for ild, frigøres atomernes energi og genoptages i det interplanetariske rums generelle reservoir. Ildtrekanten tabes af syne i den almindelige opblussen, og de devaessenser, som midlertidigt udgjorde den, standser deres aktivitet. [side 810]

Og solenglene fuldender deres oprindelige offer ved at ofre sig på det brændende alter. Kausallegemet tilintetgøres helt. De 4 lavere grupper solpitrier vender tilbage til den subjektive sols hjerte, eller dette inderste center i systemet de kom fra, mens de 3 højere grupper (som følge af den kraft og energi, der udvikles i den glødende smelteovn og impulsen fra den centrale juvels flamme) føres direkte til den centrale åndelige sol, hvor de opholder sig, indtil de i den næste kalpa på ny bliver bedt om at ofre sig, denne gang som planetariske logoi. Den studerende må huske, at når han beskæftiger sig med pitrierne, skal han altid tænke i gruppebegreber. De pitrier, der udgjorde menneskets egoiske legeme, bliver ikke hver især planetariske logoi. Vi taler om de 49 grupper solild, som er involveret i det store arbejde, og de bliver de 49 planetariske logoi i forbindelse med 7 solsystemer. Her ligger mysteriet om de 3, der bliver til de 16 – samlet eller forenet af den 17. – en analogi på kosmiske planer til de 7 sfærers forbindelse med den 8. sfære. Det må være et praktisk talt uløseligt mysterium for mennesket på nuværende tidspunkt.

De 4 grupper, der fandt vej til systemets hjerte, vil vise sig igen som de 4 planetariske logoi, der er de 28, og som dermed gør det muligt at opnå fuldkommenhedens 10 i endnu en række manifesterende systemer.

De 7 typer solenergi finder altså tilbage til deres centrale kilde. Gennem afbrydelsen af forbindelsen mellem dem og måneherrerne (der esoterisk kaldes »døde eller døende på slagmarken«), er det store offer afsluttet, og de kan nu vende

sejrrige hjem.

Den okkulte betydning af disse ord i forbindelse med den energi, som står bag og virker gennem al manifestation, kan udtrykkes på følgende måde:

*Kundskaben*⁷⁹ repræsenterer den rigtige forståelse af energiens love, kraftophobning, kilderne til energi, dens egenskaber, dens forskellige typer og dens vibrationer. Den indebærer en forståelse af:

- a. De forskellige grundvibrationer.
- b. De centre, kraft strømmer ind gennem. [side 811]
- c. De kanaler, den cirkulerer i.
- d. De trekanter og andre geometriske figurer, den frembringer i løbet af evolutionen.
- e. Den cykliske ebbe og flod, som styrer energien i forbindelse med de forskellige typer planetarisk manifestation, og deriblandt alle naturrigerne.
- f. Den sande betydning af de kraftaspekter, vi kalder »pralaya« og »manifestationsperioder«. Den indebærer også en rigtig forståelse af formørkelsens love. [side 812]

79

1. Der nævnes 7 *kundskabsgrene* i puranaerne. – H.L. 1, 208.
2. Gnosis, den skjulte kundskab, er det 4. princip, mens den indiske filosofis 6 skoler er de 6 principper. – H.L. 1, 307. De 6 skoler er:
  - a. Logikkens skole. . . . . Bevis på rigtig opfattelse.
  - b. Den atomare skole. . . . . Detaljernes system. Grundstoffer, alkymi og kemi.
  - c. Sankhyaskolen. . . . . Tallenes system. Den materialistiske skole. Teorien om stoffets eller praktis 7 tilstande.
  - d. Yogaskolen. . . . . Forening. Hverdagens regler. Mysticisme.
  - e. Den ceremonielle religions skole. . . . . Ritual. Dyrkelse af devaer eller guder.
  - f. Vedantaskolen. . . . . Ikke-dualitet. Forholdet mellem atman i mennesket og Logos.
3. Der er 4 kundskabsgrene, H.P.B. især henviser til. – H.L. 1, 208. Det er formentlig dem, mennesket har beskæftiget sig mest med i

Alt dette lærer mennesket i de forskellige haller gennem praktisk erfaring, der medfører nydelse og smerte. Det giver det, ved de sidste indvielser, en erkendelse, ikke alene af disse kræfters eksistens, men også af hvordan man håndterer og manipulerer dem. Det er kundskab: At vide hvordan man styrer kraftstrømme på den rigtige måde, først i de menneskelige aktiviteters 3 verdener, og derefter i hele solsystemet.

---

denne 4. runde og 4. kæde. – Sammenlign med H.L. 1, 96-97, 120, 129, 240.

De 4 ædle sandheder, de 4 vedaer, de 4 evangelier, de 4 grundlæggende indgange, de 4 elementer, de 4 grader af indvielse.

- a. Yajna vidya. . . . . Udførelse af religiøse ritualer med henblik på at frembringe bestemte resultater. Ceremoniel magi. Vedrører *lyd* og dermed akashaen eller rumæteren. »Yajna« er den usynlige guddom, der gennemtrænger rummet. Måske vedrører yajna vidya det fysiske plan?
- b. Maha vidya. . . . . Den store magiske viden. Den er degenereret til tantrikadyrkelse. Vedrører det feminine aspekt eller stoffet (Moderen). Grundlaget for sort magi. Sand mahayoga har med formen (2. aspekt) og dens tilpasning til ånden og dens behov at gøre. Måske vedrører maha vidya astralplanet?
- c. Guyha vidya. . . . . Mantraernes videnskab. Den hemmelige viden om gådefulde mantraer. Lydens eller ordets okkulte kraft. Måske vedrører guyha vidya mentalplanet?
- d. Atma vidya. . . . . Sand åndelig visdom.

4. Kendskab til sandheden er en almindelig arv. – H.L. 3, 3-4, 37-38.

5. Viden er relativ og varierer alt efter udviklingstrinet.

- a. Nye dimensioner af viden åbner sig for en planetarisk logos. – H.L. 4, 278, note 1.
- b. Mennesket kan uden hjælp nå frem til de 4 sandheder. – S.D. III, 420.

[side 813]

Kærligheden repræsenterer den rigtige forståelse af formens betydning og anvendelsesmuligheder, de energier der medgår til formbygning, formens udnyttelse, og den endelige tilintetgørelse af den overflødige form. Den indebærer en forståelse af tiltrækningens og frastødningens lov, det magnetiske samspil mellem alle former, store og små, grupperelationer, det samlende livs stimulerende kraft, og den tiltrækning én enhed udøver på en anden, hvad enten det er et atom, et menneske eller et solsystem. Den indebærer en forståelse af alle former, formålet med former, og forbindelsen mellem former. Den vedrører byggeprocesserne i mennesket selv, og i solsystemet, og den kræver, at mennesket udvikler de egenskaber, som vil gøre det til en bevidst bygmester, en solpitri i en kommende cyklus. Det er en af de store åbenbaringer ved indvielse: afsløringen af det kosmiske center, der udstråler den krafttype, som den indviede vil beskæftige sig med, når han med tiden bliver en solengel eller guddommelig manasa-putra for en kommende menneskehed. Derfor må han ikke alene have kundskabens, men også kærlighedens energi, så han i en fjern fremtid kan forbinde de 3 højere og 4 lavere hos en kommende menneskehed og lade den individualisere ved at *ofre sit eget fuldt bevidste midterprincip*.

Offeret omfatter endnu mere, end hvad der allerede er blevet skitseret. Det indebærer følgende faktorer:

-
6. Og endelig, viden er et farligt våben. Det skyldes personlig egoisme. Den er først sikker når man:
    - a. Overgiver sig til den, legeme, sjæl og ånd. – S.D. III, 62, 63.
    - b. Har en urokkelig tro på sin egen guddommelighed. – S.D. III, 62, 63.
    - c. Erkender sine egne udødelige principper.
    - d. Kender sig selv. – S.D. III, 435, 436.
    - e. Praktiserer alle dyderne. – S.D. III, 262.
    - f. Har erfaring. – S.D. III, 481.
    - g. Erkender, at viden er frugten af ånd alene. – S.D. III, 453.
    - h. Skaffer sig viden gennem det højere tankesinds region. – S.D. III, 453.

1. Kendskab til den planetariske logos' hensigter og mål.
2. Opfattelsen af ens egen stråleherres specielle energitype og kvalitet.
3. Forståelsen af de forskellige grupper væsener der deltager i planetarisk evolution og solmanifestation.
4. Åbenbaringen af bestemte kosmiske projekter som vores planetlogos bevidst deltager i. Det bringer den ekstrasytemiske kraft ind i billedet.

Hvis man tager alle disse og andre faktorer i betragtning, er det klart, at den energi, der ofres i forbindelse med disse planer og hensigter, kræver så omfattende en forståelse og visdom, at det ikke er muligt for det almindelige menneske nogen [side 814] sinde at fornemme den. Den vedrører Den tavse vogters hensigter og planer, den der vogter over de 3 planer – de 5 og de 7. Den vedrører den dynamiske kraft hos de store nedbrydende engle på alle planer, de engle som i sidste instans – gennem manipulationen af de 3 former for energi – vil bringe alting til ophør. Disse engle er en gådefuld gruppe fohatiske liv, der blæser i tilintetgørelsens trompeter og ved hjælp af tonerne fremkalder den nedbrydning, som befrier formernes energi.

Det andet punkt er hurtigt givet. Det vedrører det inderste lag kronblade, dvs. de 3 blade eller strømme af hvirvlende energi, der umiddelbart omgiver »juvelen i lotusen«. Hvert af disse 3 blade er forbundet med et af de 3 ydre lag kronblade, og organiseres efterhånden som det tilsvarende lag foldes ud. De udgør derfor en syntese af kundskab, kærlighed eller offer og er, via den type kraft der strømmer gennem dem, nært forbundet med et af de 3 højere centre i et menneskes stråleherre eller planetariske logos. Denne centrale enhed af trefoldig kraft bliver behandlet på en særlig måde ved indvielse.

Ved 1., 2. og 3. indvielse åbner et af de 3 blade sig, så det centrale elektriske punkt gradvis kommer til syne. Ved 4. indvielse fremkalder juvelen (som nu er helt åbenbaret) gennem sit flammende lys, sin intense strålevarme og sin frygtindgydende kraftudstrømning opløsningen af den omgi-

vende form, tilintetgørelsen af kausallegemet, nedbrydningen af Salomons tempel og udslettelsen af lotusblomsten. Indviens arbejde i den forbindelse er uhyre interessant. Ved hjælp af indvielsesstaven og bestemte kraftord frembringer han resultater af en koordinerende, forvandlende og befriende natur.

Når staven bringes i anvendelse ved de to første indvielser, folder de to ydre lag kronblade sig ud, deres energi frigøres, og de to sæt kræfter, som legemliggøres af de 6 kronblade, koordineres og begynder at påvirke hinanden. Dette stadium, hvor kronbladene tilpasser sig hinanden, følger efter det, der før blev kaldt »udfoldningen« og vedrører de to lag kronbladets sideordnede virksomhed. Der etableres altså et samspil mellem de to lag og en cirkulation af deres kraftstrømme. Alt efter et menneskes stråle og understråle bruges staven på det, man kan kalde »nøglebladet«. Det varierer naturligvis fra enhed til [side 815] enhed. Her er det interessant at bemærke, at da kronbladenes masse er devasubstans, og deres energi kommer fra bestemte manasadevaer (en af agnishvattaernes 3 højere ordener), overskygges den indviede af en stor deva, der repræsenterer den ligevægt mellem stofvibrationerne, den indviede selv har fremkaldt hjulpet af de adepter, som præsenterer ham, og som hver især repræsenterer en af de to kraftpoler (ordet »overskygge« er ikke helt godt til at beskrive den type devatjeneste, der er brug for her, men vi må stille os tilfredse med det). Ligevægten stabiliseres midlertidigt af indvieren. Disse 3 faktorer:

1. Den repræsenterende deva,
2. De to adepter,
3. Indvieren,

udgør et kort øjeblik en krafttrekant med den indviede i centret. Mellem dem cirkulerer denne voldsomme kraft, »ilden fra himlen«, der bringes ned fra den højere triade ved hjælp af den elektriske stav.

Denne ekstraegoiske kraft er i sig selv trefoldig, sådan som den symboliseres af de 3 beskyttere og stavens trefoldige

natur. Den stammer primært fra den planetariske logos for et menneskes stråle og udgår fra det af de planetariske centre, der svarer til enten hovedet, hjertet eller halsen hos en menneskeenhed. Energien bruges på det tilsvarende lag kronblade og det tilsvarende blad i laget, alt efter den indvielse der tages og den primære og sekundære stråle. Der er altså en nær overensstemmelse mellem kronbladene og centrene på de æteriske trin af det fysiske plan, og det viser os, hvordan det er muligt (når det fornødne arbejde er udført) at få en direkte kraftoverføring fra de højere til de lavere planer i følgende orden:

- a. Fra det logoiske center, eller den planetariske logos, til monaden på dens eget plan.
- b. Fra monaden til et af de 3 lag kronblade, alt efter hvilket aspekt eller hvilken stråle der er tale om. [side 816]
- c. Fra det pågældende lag kronblade, betragtet som en enhed, til et af bladene i laget, alt efter hvilken kvalitet og krafttype der bruger bladet som formidler.
- d. Fra det blad, kraften på det tidspunkt er koncentreret i, til et af de permanente atomer, igen afhængig af stråle og krafttype.
- e. Fra det permanente atom, via den atomare trekant og de mentale og astrale centre, til det af de 3 højere centre i æterlegemet, det drejer sig om.
- f. Fra det æteriske center til den fysiske hjerne.

Her har vi ganske kort beskrevet kraftoverføringen fra monaden til mennesket på det fysiske plan, og det fremgår heraf, hvorfor der altid lægges så stor vægt på renheden af legemerne (alle 3), og integrationen af disse legemer, så kraften kan strømme uhindret. Virkningen af denne kraftnedstrømning kan opfattes på to måder, dvs. på en stofflig og psykisk måde.

Den *stofflige virkning*, eller resultatet af at formerne og atomerne i formerne stimuleres, består i, at de bliver radioaktive, eller at stofenergien slippes løs. Det er befrielsen af den energi, som er indespærret i formen og vedrører brahma-

aspektet og selve stoffets evolution. Det påvirker månelegerne og har derfor relation til måneherrerne eller -pitrierne og forårsager en svækkelse af deres hold på de mindre bygmestre, hvilket i stigende grad underlægger dem kraftstrømmene fra solenglene og fører til en situation, som i sidste instans vil resultere i, at månepitrierne, i alle deres grader, vender tilbage til det centrale punkt for kraftsubstans. Den *psykiske virkning* af nedstrømningen består i, at menneskets bevidsthed stimuleres, og at det (gennem denne stimulering) udvikler sine latente psykiske evner. Dets 3 højere fysiske centre, pinealkirtlen, hypofysen og altamajorcentret påvirkes, og mennesket bliver i sin fysiske hjerne psykisk bevidst om de højere indflydelser, begivenheder og kræfter. Hvilket center, der påvirkes, afhænger af strålen. Måneherrernes kraft, som har holdt disse 3 organer passive, erstattes af solenglenes energi.

Alt dette er igen nært forbundet med det fysiske legemes trefoldige energi og frembringer virkninger, som vækker kundaliniilden [side 817] ved roden af rygsøjlen og får den til at stige op gennem den tredobbelte kanal, igen afhængig af hvilket aspekt og hvilken stråle der er involveret. Der kan ikke siges mere om det her, idet faren ved en for tidlig viden om disse ting er langt større end faren ved uvidenhed. Det er nok at gøre opmærksom på, at frem mod 2. indvielse er de lavere centres ild – centrene under mellemgulvet – som regel steget op til centret mellem skulderbladene. Ved 2. indvielse stiger de helt op i hovedet, og da er alle torsoens ildtyper aktive. Alt, hvad der er tilbage, er at centralisere dem, fremkalde det nødvendige geometriske samspil mellem de 7 hovedcentre, og dernæst fokusere dem alle, før den endelige befrielse i det højeste center.

4. Ildelementalerne, de mindre bygmestre.

a. Indledning.

Det vil nu være klart, at vi i vores behandling af solsystemets devabygmestre, store og små, hidtil i praksis har begrænset os til dem, der virker i de menneskelige aktiviteters 3 verdener. Vi har ganske kort beskæftiget os med bygmestrene på evolutionsbuen, de større væsener som enten har gennemgået menneskeriget i tidligere cykler og derfor har forladt dette evolutionstrin eller på nuværende tidspunkt er den menneskelige manifestations »solagenter«. Alle disse former for guddommelig eksistens repræsenterer – i deres egen sfære – aspekter af *positiv kraft*. Nu kommer vi til de mindre bygmestre i de 3 verdener, de der repræsenterer det *negative* aspekt af kraft, idet de er på involutionsbuen og derfor modtager energi og impulser. De bearbejdes med energi og tvinges gennem de store bygmestres aktivitet i forskellige retninger i rummet, idet de indbygges i de forskellige former. Den energi, der bearbejder dem, udgår som bekendt fra 2. aspekt, og tilsammen udgør de den store Moder.

Jeg vil gøre alle studerende opmærksomme på, at disse mindre bygmestre bogstavelig talt er et »ildhav«, som den store udånding, **AUM**, indvirker på. Hver gnist, eller hvert atom, bliver (af ordet) opladet med nyt liv og gennemtrængt af en anden type [side 818] energi. I foreningen af den atomare substans' eget liv og det, der får atomerne til at hænge sammen og danne redskaber af en eller anden art, ser vi »Guds søn« komme til udtryk. Her ligger al manifestations grundlæggende dualitet. Denne dualitet suppleres senere med livet hos den, der udtaler ordet. Den kosmiske inkarnation frembringes altså af disse 3 faktorer. Det har vi beskæftiget os tilstrækkeligt med tidligere i bogen.

Meget af det, vi har at sige, vil få karakter af opstillinger, og den eneste måde, hvorpå de studerende kan kontrollere rigtigheden af, hvad der siges, er gennem dybtgående meditation over:

- a. Analogiernes lov.
- b. De realiserbare muligheder.
- c. Bekræftende indikationer i den okkulte litteratur.

Men de studerende må huske, at vi beskæftiger os med involutionsnær substans eller atomart stof. Dette atomare stof er *levende* substans, idet hvert atom er et lille liv, der pulserer med den 3. logos' vitalitet. Disse liv, som er negativ energi, er modtagelige for deres polære modsætning og kan (i henhold til loven om tiltrækning og frastødning) indbygges i former, der er udtryk for 2. aspekt. I sidste instans bliver disse former selv negative og modtagelige for endnu en type kraft, nemlig den 1. logos' liv, når det 4. eller menneskelige rige er nået.

Denne afhandling søger at vise, at i det 4. rige mødes de 3 former for ild:

- a. Ild ved friktion, eller det negative brahmaaspekt, 3. aspekt.
- b. Solild, eller det positive vishnuaspekt, 2. aspekt.
- c. Elektrisk ild, eller det positive shivaaspekt, 1. aspekt.

Mennesket gentager i de 3 verdener, bevidst eller ubevidst, den logoiske proces og bliver en skaber, som arbejder i substans ved hjælp af sin positive energi. Det vil, det tænker, det taler, og resultatet er tankeformer, for den talende tiltrækker atomar substans. De små liv, der udgør denne substans, tvinges (som følge af tænkerens energi) ind i former, der selv er aktive, vitale og stærke. Det, mennesket skaber, er enten gavnligt eller **[side 819]** skadeligt alt efter dets underliggende begær, motiv eller hensigt.

Det er vigtigt, vi prøver at gøre det, der skal siges her, praktisk, for det er frugtesløst for mennesket at studere de mindre bygmestres grupper, funktioner og navne, medmindre det forstår, at det har en intim forbindelse med mange af dem, idet det selv er en af de større bygmestre og en skaber i planetsystemet. Mennesker burde være opmærksomme på, at de gennem deres tankekraft og talte ord indvirker direkte på andre mennesker i den menneskelige evolutions 3 verdener,

og på hele dyreriget. Menneskets separatistiske og skadelige tanker er stort set ansvarlige for vilde dyrs brutale natur og nogle af naturprocessernes destruktive karakter – herunder fænomener som pest og hungersnød.

Det har ingen værdi for mennesket at kende navnene på nogle grupper i »røstens hærskere«, medmindre det forstår sin forbindelse med denne hærskere og erkender, at det er dets ansvar at være en velgørende skaber, der arbejder i henhold til kærlighedens lov og ikke drives til sin skabende virksomhed af egoistisk begær eller ukontrolleret aktivitet.

b. Fysiske elementaler.

Man må huske, at de devaer, vi har beskæftiget os med, udsender impulser og manipulerer energi i deres forskellige grader og på deres eget plan. Derfor er der, i forbindelse med dem, en mængde elementale liv, som modtager kraften og udgør et plans samlede stofmængde. Disse drives på bølger af energi, og som følge af udåndingsimpulsen og vibrationsaktiviteten, ind i alle former, som vi kender dem på det fysiske plan. Derfor kan devaerne i forbindelse med *fysisk* manifestation deles i 3 grupper:

1. De der *formidler Guds vilje* og er ophavsmænd til deva-substansens aktivitet. Det er de større bygmestre i deres forskellige grupper.
2. De der *manipulerer den udsendte energi*. Det er de talløse devaer, som arbejder med kraft og sender impulsen videre [side 820] til elementalessensen. De udgør de mindre bygmestre, men er på evolutionsbuen ligesom den første gruppe.
3. De der *modtager kraften*, et plans samlede mængde levende substans. Disse liv er passive i hænderne på de mere fremskredne bygmestre.

De 3 grupper, der skal behandles, er:

1. Fast stofs elementaler.
2. Flydende stofs elementaler.
3. Luftformigt stofs elementaler.

Når vi studerer disse 3 grupper, må vi huske, at vi ikke beskæftiger os med dem, der udsender energi, men manipulatorerne og dem, som modtager energi.

Det faste stofs elementaler. Det er de arbejdere og bygmestre, der er beskæftiget med den håndgribelige og objektive del af al manifestation. Tilsammen udgør de helt bogstaveligt det, som mennesket fysisk kan røre ved, se og kontakte. I den forbindelse må vi huske, at vi aldrig skal adskille de forskellige grupper for bogstaveligt, for de blander sig med hinanden, på samme måde som et menneskes fysiske legeme består af fast, flydende, luftformigt og æterisk stof. Overalt er der forskellighed, som frembringer enhed. Det faktum må den, der studerer okkultismen, altid være opmærksom på, når han udforsker de undermenneskelige livsformer. Der er en klar fare forbundet med alle opregninger, for de er tilbøjelige til at skabe hårde og faste opdelinger, hvor der egentlig er enhed.

Blandt de manipulerende devaer på det faste fysiske plans laveste trin findes nogle underjordiske væsener, som der hentydes til i de gamle og okkulte bøger. Der er i selve Jordens indre en helt speciel evolution, som minder meget om den menneskelige. De har nogle særlig kompakte legemer, der kan opfattes som klart fysiske, sådan som vi forstår betegnelsen. De bor i kolonier eller grupper i de indre huler adskillige kilometer under jordoverfladen, og de er underlagt en slags regering, der passer til deres behov. Deres arbejde er nært forbundet med mineralriget, og den centrale ilds »agni-chaitaner« er [side 821] under deres kontrol. Deres legemer er opbygget sådan, at de kan tåle det store tryk og den store varme, der findes i Jordens indre, og de er ikke så afhængige af fri luftcirkulation som mennesket. Det er kun lidt, der kan siges om disse væsener, for de er forbundet med de mindre vitale dele af planetlogos' fysiske legeme og har deres mikrokosmiske analogi i et menneskes ben og fødder. De udgør en

af de faktorer, som muliggør en planets fortløbende rotationsaktivitet.

I tilknytning til dem findes der adskillige andre grupper lavtstående væsener hvis plads i tingenes orden, man kun kan beskrive ved at sige, at de har forbindelse med de grovere planetariske funktioner. Det tjener ikke noget formål at uddybe disse liv og deres arbejde nærmere, for det er ikke muligt for mennesket på nogen måde at kontakte dem, og det er heller ikke ønskeligt. Når de har gennemgået deres udviklingscyklus, vil de i en senere cyklus indtage deres plads blandt visse devalegemer, som er forbundet med dyreriget.

Det er en almindelig udbredt opfattelse, at feer, gnomer, alfer og tilsvarende naturvæsener kun findes i æterisk stof, men det er ikke tilfældet. De findes også i legemer af luftformigt og flydende stof, men misforståelsen skyldes, at grundlaget for alt, hvad der er objektivt synligt, er den æteriske struktur, og disse små travle liv beskytter ofte deres faste fysiske aktiviteter ved hjælp af blændværk og kaster et slør over deres objektive manifestation. Hvis man har æterisk syn, kan man se dem, for blændværket, som vi opfatter det, er kun et slør over det håndgribelige.

Her må de studerende huske, at alle faste fysiske former, hvad enten det er et træ, et dyr, et mineral en vanddråbe eller en ædelsten, selv er elementale liv, som de levende manipulatorer har opbygget af levende substans under de intelligente arkitekters ledelse. Det fremgår altså umiddelbart, hvorfor det ikke er muligt på nogen måde at opregne de forskellige væsener i denne laveste gruppe. En smuk diamant, et stateligt træ eller en fisk i vandet er jo blot devaer, når det kommer til stykket. Det er erkendelsen af denne iboende livfuldhed, der er den grundlæggende faktor i alle okkulte undersøgelser og hemmeligheden ved al velgørende magi. Det er altså ikke min hensigt [side 822] at gå mere i detaljer med hensyn til disse laveste former for guddommeligt liv, ud over at påpege to faktorer og dermed antyde løsningen på to problemer som ofte har forvirret den almindelige studerende. Det er problemet vedrørende, for det første, krybdyrenes formål, og for det

andet, den specielle forbindelse mellem fugleevolutionen og devariget.

Krybdyrenes hemmelighed er et af den 2. rundes mysterier, og der knytter sig en dyb betydning til udtrykket »visdommens slanger«, som bruges om alle den gode lovs adepter. Krybdyrene indtager en interessant position i alle mytologier og gamle fremstillinger af sandheden, og det er ikke uden grund. Men det er ikke muligt at gå nærmere ind på den dybere mening, der skjuler sig i vores planetlogos' karmiske historie og åbenbares som en del af den lære, der gives den indviende af 2. grad.

Da den anden store livsimpuls eller livsbølge fra vores planetariske logos blev bragt i forbindelse med den første, dannede den grundlaget for den aktivitet, vi kalder evolutionsenergi. Den resulterede i den gradvise oprulning eller åbenbaring af den guddommelige form. Da den guddommelige slange var kommet ud af ægget, manifesterede den sig og begyndte at bugte sig, idet den voksede i styrke og pragt og gennem sin umådelige frugtbarhed frembragte millioner af mindre »slanger«. Krybdyrene er i visse henseender den vigtigste del af dyreriget, hvis jeg må have lov til at fremsætte en udtalelse, der tilsyneladende strider mod den almindelige opfattelse. For alt dyreliv passerer gennem dette stadium i den prænatale fase, eller vender tilbage til det når formen går i opløsning. Forbindelsen er ikke kun fysisk, men også psykisk. Når man kender kundalinkraftens eller slangeildens virkelige natur og funktion, vil man bedre kunne forstå denne forbindelse, og da vil 2. rundes historie få ny betydning.

Livets hemmelighed ligger i slangestadiet – ikke åndens men sjælens liv – og det vil blive afsløret, når man for alvor nærmer sig »det astrale lys' slange« og begynder at studere den. En af de 4 lipikaherrer, som står vores planetlogos nærmest, kaldes »den levende slange«, og hans symbol er en blå slange med ét øje i form af en rubin i sit hoved. De studerende, der har lyst til at føre symbolikken lidt videre, kan forbinde [side 823] denne idé med »Shivas øje«, som ser, ved og optegner alt, ligesom det menneskelige øje gør i mindre

målestok. Alt aftegnes i det astrale lys, ligesom menneskets øje modtager impulser på nethinden. Tanken går ofte igen i den kristne Bibel i den jødiske og kristne opfattelse af Guds altseende øje. Den praktiske betydning af de vink, der gives her, vil være klar, hvis man studerer det 3. øje og dets forbindelse med ryggraden og dens forskellige strømninger. Det 3. øje er en af genstandene for kundaliniens belivelse, og i rygsøjlen har vi for det første rodcentret, den slumrende ilds hjemsted, dernæst den tredobbelte kanal, denne ild vil strømme igennem i løbet af evolutionen, og endelig finder vi for enden af søjlen, øverst oppe, det lille organ som kaldes pinealkirtlen, og som, når det er belivet, får det 3. øje til at åbne sig og åbenbare de højere og finere planers skønhed. Hele denne fysiske og psykiske hændelse er mulig for mennesket på grund af nogle begivenheder, der indtraf for den himmelske slange i 2. runde, eller slangerunden. Disse begivenheder nødvendiggjorde dannelsen og udviklingen af den specielle og gådefulde familie, vi kalder krybdyr. Disse former for guddommeligt liv er intimt forbundet med det 2. planetsystem, idet de er sensitive over for den energi, som udgår fra dette system og når Jorden via den 2. klode i 2. kæde. En gruppe specielle devaer (forbundet med en særlig *åben* lyd i det planetariske ord) arbejder med krybdyrenes evolution.

Her skal man lægge mærke til, at denne evolution i højere grad påvirker mennesket på de æteriske end de fysiske planer. Hvis de studerende vil overveje disse faktorer omhyggeligt og udforske slangemyten i alle lande, mytologier og skrifter, og hvis de vil sammenholde hele denne kundskab med det, de ved om de himmelske konstellationer, der har et slangenavn (som f.eks. Dragen), kan de måske kaste lys på dette spørgsmål. Hvis intuitionen er tilstrækkelig udviklet, kan de få informationer, som vil afklare forbindelsen mellem de fysiske legemer med deres centre og den psykiske natur.

Fugleriget er specielt forbundet med devaevolutionen. Det danner en overgang mellem den rene devaevolution og to andre manifestationer af liv. [side 824]

For det første. Nogle devagrupper, der ønsker at overgå til

menneskeriget, idet de har udviklet bestemte egenskaber, kan gøre det via fugleriget, og nogle devaer, som vil kommunikere med mennesker, kan ligeledes gøre det via fugleriget. Det er denne sandhed, der hentydes til i den kristne Bibel, hvor engle og devaer ofte fremstilles som om, de har vinger. Der er ikke mange af disse tilfælde, idet den almindelige fremgangsmåde består i, at devaerne gradvis arbejder sig frem mod individualisering ved at udvide deres følelsesliv, men i de få tilfælde, der er, tilbringer devaerne adskillige cykler i fugleriget, hvor de bygger i respons på en vibration, som i sidste instans fører dem over i menneskeriget. På den måde vænner de sig til at bruge en fast form, uden de begrænsninger og urenheder dyreriget afføder.

For det andet. Mange devaer forlader gruppen af passive liv og forsøger at blive manipulerende liv via fugleriget. De tilbringer et vist antal cykler i fugleriget, før de bliver alfer, feer, gnomer eller andre naturvæsener.

Den overfladiske læser vil ikke kunne forstå, hvorfor de to ovenstående begivenheder indtræffer, og den studerende vil heller ikke opfatte den sande forbindelse mellem fuglene og devaerne, før han betragter »fuglen eller svanen uden for tid og rum« og den rolle, denne fugl spiller i mysterierne. Her ligger for ham en nøgle. Han må også huske det faktum, at ethvert liv af enhver grad, fra en gud til den mest ubetydelige af de mindre devaer eller bygmestre, på et eller andet tidspunkt må gennemgå menneskeriget.

Som H.P.B. har gjort opmærksom på,⁸⁰ er fugle og slanger nært forbundet med visdom og derfor med Guds, menneskers og devaers psykiske natur. Studiet af mytologi skulle afsløre nogle stadier og forbindelser, som vil gøre dette spørgsmål klarere.

Det flydende stofs elementaler og mindre devaer. I forbindelse med atmosfæren omkring vores planet ser vi en meget [side 825] interessant illustration af, hvordan alle skabelsens levende stofformer gennemtrænger hinanden. Her finder vi:

---

⁸⁰ H.L. 2, 59-60, 106-107 & 3, 304.

- a. Væde eller de levende essenser, der er de flydende elementaler.
- b. Luftarter eller de liv, som er forbundet med alle ildessenser, idet de er flygtige og resultatet af varme.
- c. Æterisk stof eller æterdevaernes laveste ordener.

Foreningen af disse tre primære elementer frembringer det, vi indånder, og det vi »lever, ånder og er« i. For den opmærksomme studerende er luften fuld af symbolik, for den er en syntese og det, der forbinder manifestationens højere og lavere lag.

Men først vil vi koncentrere os om de liv, som udgør summen af alt, hvad der er vandigt og flydende i manifestationen, og her må vi huske, at vi beskæftiger os med de mest okkulte undersøgelser, og med spørgsmål der er meget nært forbundet med menneskets evolution.

Mytologiske forfattere har i store træk grupperet de mange typer vanddevaer i den manipulerende klasse under betegnelser som undiner, havfruer og andre udtryk, men der er stor variation, og det er ikke svært at forstå, hvis man husker, at den samlede vandmængde på Jorden (have, floder, søer og vandløb) langt overstiger de tørre dele eller landområderne, og at hver eneste dråbe væde i sig selv er et lille liv, som opfylder sin funktion og gennemgår sin cyklus. De mytiske former, der omtales ovenfor, er blot de myriader af liv, som indbygges i en form, en evolutionsdeva søger at udtrykke sig gennem.

Emnets store interesse kan udtrykkes med nogle udtalelser, der vil give den studerende en forestilling om, hvilken dyb opmærksomhed den flydende manifestations devaliv burde have, og i sidste instans også vil få. Som nævnt ovenfor er der flere af disse liv end dem, der udgør den faste jord, sådan som vi opfatter betegnelsen, selvom mængden ikke overstiger antallet af de liv, som udgør manifestationens luftformige del. Denne luftformige del findes i atmosfæren, gennemtrænger fast stof og udfylder i stor udstrækning planetens indre huler. Den mikrokosmiske [side 826] lighed med planetens store liv

ses i det faktum, at begge former blot er ydre hylstre eller skelletter, der afskærmer en indre »hvælving«. Begge former er hule, begge har deres negative og positive yderpunkter, deres poler så at sige, og i det indre foregår der meget, som påvirker de ydre evolutioner.

En af de mest okkulte planeter, Neptun, hersker over »vandenes devaer«, idet deres devaherre, Varuna, astralplanets devaraja, er en udstrømning fra denne planet. Derfor vil de studerende finde det yderst interessant at udforske det nære samspil mellem:

1. Det 6. plan, astralplanet, og det fysiske plans 6. underplan, væskeplanet.
2. Det 6. underplan af alle planerne i solsystemet og deres forbindelse med hinanden.

Her vil man finde en af grundene til, at mennesker med en relativt lav type fysisk legeme og et astrallegeme, der har en hel del 6. underplans stof i sig, reagerer på højere ting og har en åndelig aspiration. Impulser fra det buddhiske plans 6. underplan fremkalder en tilbagevirkende respons fra 6. underplans stof i andre legemer, og i henhold til analogiloven intensiverer det 6. princip, buddhi, denne vibration.

Ordet »Neptun« er det navn, som den planetariske logos for et af de 3 primære planetsystemer kendes under på vores planet. Nogle af hans impulser og energier påvirker især 6. underplans devaessenser, idet de når dem via devaherren Varuna. Denne viden har praktisk astrologisk værdi, for den vil sætte mennesker i stand til at forstå deres eget fysiske legemes natur, og frem for alt deres astrallegeme. Det er et okkult faktum, at arten af astralt stof i et menneskes følelseslegeme bestemmer karakteren af det flydende stof i dets fysiske legeme. Der er, inden for okkultismen, intet skel mellem den fysiske og psykiske natur, for sidstnævnte bestemmer førstnævnte. Derfor har planeten Neptun, i henhold til analogiloven, en dybtgående virkning på og nær forbindelse med det 6. eller astrale plan, dvs. den flydende del af

Logos' fysiske legeme, det fysiske plans 6. underplan eller den flydende del af menneskets og [side 827] planetens fysiske legeme, og også den 6. type energi eller kraft, dvs. 6. stråle.

Det primære planetsystem, som Neptun hersker over, danner sammen med det 6. planetsystem og et til en systemisk trekant af stor interesse for esoteriske astrologer. Det er symboliseret i den trefork, guden Neptun altid afbildes med, og de 3 grene med deres spidser er bogstavelig talt de symbolske trekanter, der er forbundet med 3 kraftlinjer.

Denne planet har også en vital forbindelse med det 6. logoiske princip, buddhi, og derfor med menneskets 6. princip. Intet menneske begynder at koordinere sit buddhiske legeme, før det i et eller andet liv kommer under indflydelse af Neptun. Når det er tilfældet, vil dets personlighedshoroskop vise tegn på en dominerende neptunsk indflydelse.

Neptunsystemet styrer en af de 3 tilbageveje og opsamler i sidste instans alle de egoer, som primært når målet gennem manipulation af den 6. type energi, der normalt kaldes hengivenhed. Det er også Neptuns indflydelse, som hersker over og muliggør 2. indvielse, hvor den indviede fremkalder resultater i astrallegemet, og hvor hans astrale centre er genstand for hierofantens opmærksomhed. Denne bestemte type energi strømmer gennem 3 centre:

- a. Det hovedcenter der er forbundet med hjertecentret.
- b. Hjertecentret.
- c. Solar plexus.

Planeten Neptun styrer, sammen med den 6. stråles planetariske logos, de astrale centre i mennesket. Denne udtalelse rummer stor esoterisk, makrokosmisk betydning. Når man husker, at alle centre – menneskelige og guddommelige – består af devaessens, vil forbindelsen mellem denne indflydelse og devaerne, og deres refleksvirkning på mennesket, blive umiddelbart indlysende.

Åbenbaringen af mysteriet om havet og dets okkulte »udtør-

ring« eller absorption vil i sidste instans afsløre betydningen af: [side 828]

- a. Seksualiteten, makrokosmisk og mikrokosmisk forstået.
- b. Begærets ophør.
- c. Overførslen af ilden til halscentret i stedet for kønsorganerne.
- d. Pralaya og formørkelse.
- e. Meningen med ordene i den kristne Bibel: »Og havet findes ikke mere«. (*Åb.* 21:1, o.a.).

Når de studerende mediterer over disse tanker, gør de klogt i at være opmærksomme på det faktum, at Neptun er en af de større synteseplaneter, at den er en »absorberende« eller »sammendragende« planet, og at den er forbundet med den proces, der fører til den endelige fuldkommenhed. Sønnen gøres fuldkommen, og den kosmiske inkarnation bringes til ophør.

Der er også en meget nær esoterisk forbindelse mellem virkeligheden bag de bibelske ord: »Guds ånd svævede over vandene«⁸¹ og den store Moders ordnede lovmæssige aktivitet, der giver sig udtryk i, at hun bygger legemer ud fra begærimpulser. Den sande forbindelse mellem astralplanet og det fysiske plan vil først gå op for de studerende, når de bliver opmærksomme på, at solsystemets astralplan er det kosmisk fysiske plans 6. underplan og udgør den samlede væskemængde i Logos' fysiske legeme. Når man forstår det, forstår man også devaessensens virksomhed. Da bliver begærfaktoren, dvs. den astrale bevægelse og dens refleksvirkning på det fysiske legeme via det 6. underplan, åbenbar, og den store Moder opfattes som aktivt engageret i arbejdet med, under indflydelse af begær, at bygge, nære og frembringe den varme og fugt, som gør manifestation mulig. Moderen er den største af devaerne og nært forbundet med vandenes devaer, for væde af en eller anden art er nødvendig for alt liv.

---

⁸¹ *Bibelen, Første mosebog, 1:2.*

Det 6. princip, eller kærlighedsaspektet (kristusprincippet), og det 6. plan er altså forbundet med hinanden. Der er et samspil mellem den 4. kosmiske æter, eller buddhisk energi, og det 6. plan eller astral energi. Devaerne på begge disse planer tilhører [side 829] i alt væsentligt grupper, der beherskes af impulser fra Neptun, og det er derfor astralplanet kan, og i sidste instans vil, afspejle det buddhiske plan direkte.

De større bygmestre på solsystemets 2. plan, det monadiske plan eller den 2. kosmiske æter, styrer de energier, de manipulerende devaer i den 4. kosmiske æter, eller på det buddhiske plan, bruger.

De manipulerende devaer i den 4. kosmiske æter vil i løbet af evolutionen realisere planen objektivt ved hjælp af de mindre astrale devaers levende substans. Når de har gjort det, sker der to ting: for det første vil astralplanet fuldt og helt afspejle det buddhiske plan, og for det andet vil resultatet heraf være, at det fysiske plan, gennem vandets eller begærets kraft, frembringer nøjagtig det redskab, der skal bruges til mikrokosmisk eller makrokosmisk manifestation.

Alt dette afsløres for esoterikeren i det menneskelige kredsløbs symbolik. Efterhånden som blodsystemet med dets to typer kanaler (arterier og vener) og dets to typer bygmestre (røde og hvide blodlegemer) bliver studeret ud fra et okkult synspunkt, vil man opdage meget af en revolutionerende karakter. Mennesket vil forstå lovene for den udadgående vej og tilbagevejen med de to grupper devaliv, der er beskæftiget med dem. Her kan der gives endnu et vink. I menneskets fysiske legeme finder vi i kredsløbet og de 3 faktorer – hjertet, arterierne og venerne – nøglen til de 3 typer devaer, den systemiske trekant de repræsenterer, og samtidig også de 3 former for guddommeligt udtryk. Der er et planetarisk såvel som et systemisk kredsløb, og det forløber overalt i devasubstans, både makrokosmisk og mikrokosmisk.

Det 6. fysiske underplans devaer kan deles i 3 grupper, og disse igen i 7 og 49 grupper, sådan at de svarer til alle andre grupper i solsystemet. Disse grupper reagerer (i deres inderste natur) mere på »det, der ligger over« end »det, som ligger

under«, hvilket blot er en okkult beskrivelse af det forhold, at der er en mere intim forbindelse mellem ild- og vanddevaerne end mellem vand- og jorddevaerne. Okkult kan man sige, at vanddevaerne bliver befriet gennem ilddevaernes aktivitet.

[side 830]

Vanddevaernes tjenesteområde ligger i det store arbejde med at nære hele plante- og dyrelivet på planeten. Deres mål er at overgå til den højere devagrube, vi kalder luft- eller ilddevaerne. Disse frembringer, gennem ildens virkning på vandene, det kredsløb, som består i fordampning, fortætning og i sidste instans nedbør der – gennem sin konstante aktivitet – nærer alt liv på Jorden. Her ser vi på ny, hvordan kærlighedens psykiske love virker i devariget såvel som menneskeriget. Først kommer tilbagetrækningen eller adskillelsen af enheden fra gruppen (kaldet individualisering hos mennesket og fordampning for vandets vedkommende). Dernæst følger fortætning eller enhedens sammensmeltning med en ny eller højere gruppe (kondensering for vanddevaerne og indvielse for mennesket). Og til sidst ofrer gruppen af menneske- eller devaatomer sig til gavn for helheden. På den måde styrer tjenestens og offerets lov hele det guddommelige 2. aspekt i alle dets dele, store eller små. Sådan er loven. Men selvom kærlighed er opfyldelsen af loven i menneskeriget, sker det ad lidelsens og sorgens vej, og alle, der i sandhed elsker og tjener menneskeheden, klynges op på korset, indtil det 6. princip er fremherskende hos dem, og den 6. type stof i deres legemer er helt underlagt den højere energi.⁸² For devaernes vedkommende er kærlighed også opfyldelsen af loven, men uden lidelse og sorg. For dem er den vejen med mindst modstand, for de er moderaspektet, den feminine side af manifestationen, og det letteste for dem er at give, passe og pleje.

---

⁸² »Mål dit liv ved tab og ikke gevinst,
ikke ved vin, der er drukket, men vin, der er skænket,
for kærlighedens styrke er kærlighedens offer,
og den, der lider mest, har mest at give.«

Mrs. Hamilton King: Disciplene.

Derfor udøser vanddevaerne deres hjerte i tjeneste for plante- og dyreriget. I den forvandlende ild overvinder de alt, hvad der holder dem tilbage på det 6. underplan, og gennem okkult »destillation eller fordampning« vil disse devaer i sidste instans blive en del af den luftformige ildgruppe og udgøre den ild, som er grundlaget for den guddommelige alkymi.

[side 831]

Generelt må man huske, at det faste stofs jorddevaer i løbet af evolutionen bliver vanddevaer og i sidste instans finder vej til astralplanet, det kosmiske vandplan. De fysiske vanddevaer finder, gennem tjeneste, vej til det luftformige underplan og derfra til det kosmiske luftplan, hvor de bliver mentalplanets devaer. Dette er, helt bogstaveligt og okkult, forvandlingen af begær til tanke.

Luftdevaerne bliver i sidste instans den 4. æters devaer, og finder herfra, efter mange tidsaldre, vej til den 4. kosmiske æter, det buddhiske plan. Disse tre grupper er altså *kosmisk* forbundet med:

1. Det kosmiske astralplan og den konstellation, følelses- og begærenergi stammer fra.
2. Det kosmiske mentalplan og derfor med konstellationen Sirius.
3. Det kosmisk buddhiske plan og konstellationen Plejaderne.

Sådan kan mennesket udarbejde hele processen, hvis det studerer sin egen natur og analogiloven omhyggeligt.

Det luftformige underplans devaer. Når vi beskæftiger os med elementalerne eller de mindre devaer, under de manipulerende devaer i denne omfattende gruppe, studerer vi ilddevaerne og de stoflige ildvæsener, der manifesterer sig i utallige former. De studerende kender nogle af denne gruppes underinddelinger, som f.eks:

Salamandrene eller de ildliv, clairvoyante kan se springe omkring i en flammende ovn eller en vulkan. Denne gruppe kan underinddeles i 4 grupper efter farve – rød, orange,

gul og violet – hvoraf den sidste ligger meget tæt på den 4. æters devaer.

Agnichaitanerne. Det er en betegnelse, som bruges om de ildliv, der er planets samlede stofmængde, sådan som vi så i første del af vores afhandling, og også om de små væsener der udgør manifestationens ild. Efterhånden som man studerer og forstår den fysiske elektricitets sande natur, vil man erkende eksistensen af disse agnichaitaner. [side 832]

Efterhånden som racen bliver clairvoyant – hvilket den utvivlsomt bliver i stor udstrækning i løbet af denne rodrace – vil disse luftdevaer komme til syne, og da vil mennesker indse, at de arbejder med ildliv, og at de selv er nært forbundet med disse liv gennem deres egne legemers ild. Den form for clairvoyance, der er ved at udvikle sig i denne rodrace, er helt fysisk, og denne udvikling er, hvad man kunne forvente i henhold til loven, for det er i den ariske rodrace, at mennesket – i denne 4. runde – bliver helt selvbevidst. Det indebærer færdigudviklet fysisk syn og den fulde brug af de tre fysiske sanser: høre-, føle- og synssansen. I næste rodrace vil astral clairvoyance være fremherskende, om end ikke almindelig udbredt, og dermed bliver det lettere at få kontakt med det buddhiske plan. I de første rodracer i næste runde, den 5., vil der komme en gentagelse af denne rundes aktiviteter, indtil man i 5. rodrace når et punkt, som svarer til det, der er opnået i hele denne runde. Mennesker vil begynde at udvise mental clairvoyance. Sådan overlapper cyklerne hinanden, så ingen livsenhed, uanset hvor lille og ubetydelig den er, går glip af udviklingsmuligheder.

Disse agnichaitaner på det 3. underplan bliver især påvirket af Saturns energi. Det er dem, der smelter og blander substanserne, og det er i forbindelse med dem, at forvandlingen af metaller bliver mulig. De har samme forhold til mineralriget, som vanddevaerne har til plante- og dyreriget. De er, som det fremgår, forbundet med en planetlogos' og en sollogos' halscenter, og det er deres aktivitet, der muliggør lydtransmission. Det overrasker måske studerende og opfin-

dere, men i virkeligheden skyldes den hurtige udvikling af trådløs kommunikation overalt, at en gruppe ilddevaer, som vi ikke før har haft kontakt med, er ved at nærme sig den menneskelige vibration.

Ligesom hvert plan har sine 7 underplaner, kan hvert underplan underinddeles, så der altså er 49 ildtyper på hvert plan eller 343 i hele solsystemet. Her ligger nøglen til mysteriet om »de 4 mellem de 3«, hvilket til tider har forvirret dem, der studerer de okkulte optegnelser. Der er mange måder at læse disse tal på, 3 4 3, men den eneste okkulte måde, som kan antydes her, ligger i erkendelsen af, at de 3 højere og 3 lavere planer [side 833] mødes i et 4. plan imellem dem. Dette 4. plan er okkult blevet kaldt »mødestedet«. Når man husker, at målet for disse luftdevaer er den 4. kosmiske æter eller det buddhiske plan, og at de (i deres større og mindre grupper) udgør den indre makrokosmiske og mikrokosmiske ild, kan man måske få en forestilling om den sande betydning af den endelige forening af de to evolutionslinjer, for menneskets mål er også det buddhiske plan.

I den 5. underinddeling af devavæsenerne på det 3. underplan er der altså nogle grupper, som bliver kontaktet nu i denne 5. rodrace. Resultatet af kontakten kan ses i fremkaldelsen af den responsvibration, som allerede er kommet til udtryk i opdagelsen af trådløs kommunikation og radium.

Man vil også se en sideløbende forøgelse af de menneskelige spirillaers vibration, og det vil, før runden er forbi, resultere i, at den 5. spirilla i menneskets fysiske permanente atom vækkes til fuld aktivitet.

Derfor kan mahachohanens nuværende arbejde i forbindelse med 7. stråle (der midlertidigt fungerer som syntesen af de 5 typer energi, han råder over) opsummeres på følgende måde:

For det første. Han bruger den 7. type energi med henblik på at fremme menneskehedens opfattelse af det fysiske plans finere stof. Denne 7. stråle er en primær faktor med hensyn til frembringelsen af objektivitet. Energien fra det 7. planetsystems planetariske logos styrer det 7. plan. Det er den

stråle, hvorpå devasubstans og ånd lettere kan mødes og tilpasse sig hinanden end nogen anden stråle, bortset fra den 3.

Mennesket er på nuværende tidspunkt fuldt bevidst på de 3 lavere underplaner gennem en af sine sanser. Det er meningen, at det skal blive lige så bevidst på de 4 højere. Det må ske gennem stimuleringen af den devasubstans, som udgør dets legemer. Det vil være resultatet af en dynamisk viljesindsats fra de transmitterende devaer, der oplader de manipulerende devaer og på den måde påvirker de utallige mindre liv, som udgør menneskets legeme, og også af det iboende menneskes eller den indre tænkens forøgede sensitivitet over for kontakten til legemet. Denne forøgede sensitivitet vil blive fremkaldt af belivelsen af den 5. spirilla, udfoldningen af det 5. kronblad i [side 834] den egoiske lotus, og den gradvise åbning af det 3. øje gennem opvækkelsen af fem faktorer og deres sideløbende aktivitet: rodcentret, de 3 kanaler i rygsøjlen, og pinealkirtlen.

Alle disse faktorer er baseret på devaessensens aktivitet og den øgede sensitivitet, den fremkalder hos tænkeren. Derefter følger hans bevidste brug af de nyopvakte evner. På den måde bliver den nære forbindelse og gensidige afhængighed mellem de to evolutionslinjer lysende klar.

For det andet. Mahachohanen arbejder (sammen med manuen) for tiden især med det luftformige underplans devaer. Det har forbindelse med det nedbrydningsarbejde, de må udføre ved afslutningen af denne rodrace med henblik på at befri ånden for de snævre former. Derfor kan vi se frem til en tid med vulkanudbrud, ikke alene i den nuværende jordskælvs- og vulkanzone, men også uventede steder. Før slutningen af århundredet kan vi forvente alvorlige ødelæggelser i Californien og ligeledes i Alaska.

Mahachohanens arbejde kommer også til udtryk i den virkning, kundaliniildens devaer har på mennesket. Det er en særlig gruppe agnichaitaner, som har nået et udviklingstrin, der tillader dem at blive overført fra deres egen gruppe til en gruppe, som er forbundet med en bestemt ild i menneskets legemer. Denne ild er, på grund af dens nuværende aktivitet

og styringen af denne aktivitet, ansvarlig for reaktionen mod fysisk ægteskab overalt og højtudviklede menneskers ønske om at undgå den ægteskabelige forbindelse og begrænse sig til skabelse på det mentale eller astrale plan. Det skyldes en tendens hos kønsorganernes manipulerende devaer til, ved hjælp af kundaliniilden, at søge op mod halscentret og virke dér. Alt dette sker i henhold til evolutionsloven, men i tidsrummet mellem årsag og berettiget virkning kan der gøres megen skade i form af omgåelse af loven og deraf følgende lidelse. På grund af denne voldsomme reaktion mod de love, der sikrer civilisationens beståen, er det blevet besluttet, at devaernes natur og funktioner i nogen grad må afsløres for mennesket, og at deres plads i tingenes orden og menneskets nære forbindelse med og afhængighed [side 835] af dem skal gives ud.⁸³ Men samtidig vil de måder, hvorpå de kan kontaktes, og de ord, hvormed de kan styres, blive holdt tilbage.

Omgåelse af den ægteskabelige forbindelse, der har denne specielle årsag, forekommer kun blandt de højtudviklede og racens selvstændige tænkere. Tilsvarende omgåelse i de store folkemasser og blandt de lavere mennesketyper har andre årsager, og deres promiskuitet skyldes visse udviklinger af dyrenaturen i dens laveste manifestation. De mennesker, der er optaget af den nuværende civilisations behov, vil have gavn af at overveje disse to årsager. Da kan de samarbejde med mahachohanen i arbejdet med at fremkalde den meget nødvendige overførsel af kraft fra et lavere til et højere center og (ud fra deres viden) forebygge den ledsagende vellystighed. Det vil resultere i en vægning ved at besudle naturens store kærligheds- eller seksualitetsimpuls.

Den ceremonielle stråle er ofte blevet kaldt »sønnens bryl-

---

⁸³ Hvis mennesket kan bringes til erkendelse af sit eget væsens og sin opbygnings natur og lære at forstå den logiske begrundelse for det, der sker, og hvis man kan vise racens tænkere, hvilke risici der er forbundet med de nuværende begivenheder i devaevolutionen, kan man afværge megen fare. Heraf kommer beslutningen om at udvide denne bogs rammer, så den kan indeholde mere detaljeret information om devaevolutionen.

lupsritual«, fordi ånd og stof kan mødes og forenes på denne stråle. Det faktum skal man også være opmærksom på de næste 100 år, for der vil komme store ændringer i ægteskabslovene. Den nuværende omgåelse vil uundgåeligt fremkalde en reaktion, og lovene vil blive gjort strengere med henblik på at sikre racen i en overgangsperiode. Ændringerne vil ikke sigte på at gøre det vanskeligere at komme ud af ægteskabet, men virke i den anden ende, så at sige. Den opvoksende slægt vil blive ordentlig opdraget og beskyttet, og man vil ikke tillade tilfældige og forhastede ægteskaber eller lade unge mennesker kaste sig overilet ud i ægteskabelige forpligtelser. Der er ingen grund til at uddybe dette nærmere, for mennesker lærer ved at [side 836] løse deres egne problemer, og alt, hvad lærerne på den indre side har lov til, er at give et vink eller en antydning.

Et andet aspekt af mahachohanens arbejde på nuværende tidspunkt vedrører *lyd* og derfor netop de devaer, vi beskæftiger os med. På grund af menneskers dårlige ledelse og disharmoniske udvikling har lydene i verden, som f.eks. i de store byer, i fabrikkerne og i forbindelse med krig, skabt en meget vanskelig situation for luftdevaerne. Det må modvirkes på en eller anden måde, og i fremtiden vil civilisationens bestræbelser gå i retning af at fremkalde protester mod ulemperne ved at leve så tæt sammen og give en udbredt tilskyndelse til at søge ud på landet og til åbne områder. En af hovedinteresserne i fremtiden vil blive en tendens til at eliminere støj på grund af racens stigende sensitivitet. Når vandets og atomets energi bliver udnyttet til gavn for mennesket vil vores nuværende form for fabrikker, vores transportmetoder til vands og til lands, så som dampskibe og jernbaner, blive fuldkommen revolutionerede. Det vil have en stærk virkning ikke alene på mennesket, men også på devaerne.

c. Æterelementaler.

Nu vil vi beskæftige os med det fysiske plans æteriske trin eller 4 højeste underplaner. Disse æteriske trin er blot gradu-

eringer af stof, som er finere og mere forædlet, men ikke desto mindre fysisk. De kaldes i de fleste lærebøger:

1. Den 1. æter, eller atomart stof.
2. Den 2. æter, eller underatomart stof.
3. Den 3. æter, eller overæterisk stof.
4. Den 4. æter, eller simpelthen æterisk stof.

Den 4. æter er endnu den eneste, som anerkendes af videnskabsmænd, og den er genstand for deres nuværende undersøgelser, selvom de måske ikke er klare over det.

På det atomare underplan findes hele menneskehedens fysiske permanente atomer og devarigets *annekerede atomer*. Devaerne udvikler sig ikke som menneskeslægten. De reinkarnerer [side 837] i grupper og ikke som individer, selvom hver gruppe består af enheder og ikke har noget i retning af den involutionsære gruppesjæl. Gruppesjælen på involutionsbuen og evolutionsbuen er forskellige. Den ene bevæger sig mod differentiering og består af væsener, som besjæles af ét fælles liv. Den anden er differentieret, og hvert væsen er en individuel enhed af det ene liv, hel i sig selv, og alligevel ét med helheden.

Der findes mange typer liv på de 4 æteriske planer, men vi kan på nuværende tidspunkt kun beskæftige os med devalivet, idet vi husker, at devaevolutionen er lige så betydningsfuld som menneskeevolutionen. Disse devaer findes i stort antal, involutionsære såvel som evolutionsære, i alle grader og typer, og deres fysiske hersker er den store deva Kshiti. Han er en deva med samme rang og kraft som en stråles chohan. Han hersker over alt på det fysiske plan, ud over menneskeriget, og som sit »råd« har han de 4 underordnede devaherrer for de 4 æteriske trin. Sammen med disse devaherrer leder han et underordnet råd bestående af 7 devaer, som tager sig af alt, hvad der vedrører devaevolutionen og de større og mindre bygmestres arbejde.

På nuværende tidspunkt har den 4. eller laveste æters devaherre givet et medlem af sit eget råd den opgave at mø-

des med nogle af mestrene for at undersøge to ting: for det første om man forsøgsvis kan tillade en tilnærmelse mellem de to evolutionslinjer, menneske- og devaevolutionen, og for det andet om man kan afsløre nogle af de helbredelsesmetoder og årsager til fysiske handicap, som har forbindelse med den æteriske dublet.

På det fysiske plan findes der devaer af alle typer og farver, men den fremherskende farve er violet, og heraf kommer den betegnelse, der så ofte bruges: »skyggernes devaer«. Med fremkomsten af ceremonierne violette stråle får vi altså en forstærkning af den violette vibration, som altid findes på disse trin, og det vil skabe store muligheder for kontakt mellem de to riger. Det er gennem udviklingen af æterisk syn (der er en egenskab ved menneskets fysiske øje) og ikke clairvoyance, at denne gensidige opfattelse bliver mulig. Og sammen med strålen vil der komme mennesker, som er på den stråle, og som har en naturlig evne til at se æterisk. Der vil ofte blive født børn, [side 838] der har lige så let ved at se æterisk, som almindelige mennesker har ved at se fysisk, og efterhånden som harmoniske tilstande gradvis udvikler sig af det nuværende kaos i verden, vil devaer og mennesker mødes som venner.

Efterhånden som de to planer, det astrale og fysiske, blander sig og smelter sammen og man oplever bevidsthedskontinuitet mellem de to, bliver det svært for mennesker at skelne mellem astrale og fysiske devaer. Til at begynde med vil man især kontakte de violette devaer, for nogle af dem – de der har en højere rang – prøver helt klart at kontakte mennesker. Skyggernes devaer har på det 4. æteriske trin en mørk rødviolet farve, på det 3. trin en lidt lysere violet, og på 2. trin en helt lys violet, mens de på det atomare underplan har en strålende gennemsigtig lavendelblå farve.

De følgende grupper er nogle af de devaer, man kan kontakte på det fysiske plan:

Fire grupper violette devaer. De er knyttet til den æteriske dublet hos alt, hvad der findes på det fysiske plan, og kan igen deles i to grupper: de der bygger de æteriske dubletter, og dem hvis substans dubletterne bygges af.

Planteriget's grønne devaer. Disse findes også i to grupper. De er højtudviklede og vil primært blive kontaktet i forbindelse med magnetisering. De større devaer af denne orden styrer Jordens magnetiske steder, vogter over skovenes ensomhed og bevarer områder på planeten, som det er nødvendigt ikke bliver krænket. De beskytter dem mod forurening og arbejder på nuværende tidspunkt, sammen med de violette devaer, midlertidigt under herren Maitreya. Astralplanets rajaherre, Varuna, og hans broder Kshiti er blevet indkaldt til Hierarkiets råds-kammer til specielle forhandlinger, og ligesom mestrene prøver at forberede menneskeheden på tjeneste for verdenslæreren, når han kommer, arbejder disse rajaherrer på tilsvarende måde i forbindelse med devaerne. De er energiske i deres arbejde og intense i deres iver, men mennesket lægger dem store hindringer i vejen.

Luftens og vandets hvide devaer. De hersker over atmosfæren, arbejder med bestemte aspekter af elektriske fænomener og [side 839] styrer havene, floderne og vandløbene. Blandt dem udtages, på et bestemt stadium af deres udvikling, skytsengle for mennesker, der er fysisk inkarneret. Hver menneskeenhed har sin egen skytsengel.

Hver devagrube har en speciel evolutionsmetode og en måde, hvorpå de udvikler sig og når et bestemt mål.

For de *violette* devaer går vejen gennem følelse og består i at uddanne racen til at færdiggøre det fysiske legeme i dets to dele.

For de *grønne* devaer er tjenestevejen magnetisering, som menneskeslægten endnu ikke ved noget om. Ved hjælp af denne kraft beskytter de plantelivet og Jordens hellige steder. Det er også deres arbejde, der giver menneskekroppen sikkerhed, for i resten af denne runde kommer kroppens næring fra

planteriget.

For de *hvide* devaer ligger tjenestevejen i at beskytte menneskeslægtens individer, i pasningen og udskillelsen af typer, i kontrollen med vand- og luftelementalerne og i meget, som vedrører fiskeriget.

Sådan består udviklingsvejen for disse fysiske devaer i at tjene menneskeheden på en eller anden måde. De har meget at give og gøre for mennesket, og med tiden vil det gå op for menneskeenheden, hvad den må yde i forbindelse med devaerigets udvikling. Sideløbende med menneskeslægtens evolution er der en kraftig fremskyndelse af devaernes udvikling.

Der er endnu nogle devaer, som der på nuværende tidspunkt ikke må siges meget om. De er kommet ind fra et andet planetsystem og er specialister på deres felt. De har gennemgået menneskeriget og har samme rang som nogle af Hierarkiets medlemmer, idet de har valgt at blive og arbejde i forbindelse med den fysiske evolution. Der er ikke mange af dem – nærmere betegnet kun 12. 4 arbejder i den violette gruppe, 5 i den grønne og 2 i den hvide, og de ledes af en overordnet funktionær af samme rang som en chohan. Devaevolutionens tal er 6, hvor menneskets nu er 5, og ligesom 10 står for det fuldendte menneske, står 12 for det fuldkomne i devaeriget. Denne gruppe [side 840] styrer de 3 førnævnte. I tilknytning til disse er der nogle underordnede grupper:

Under gruppe 1 findes alle de elementaler, som arbejder med menneskers æteriske dublet, alle de elementaler der udgør de æterlegemer livet bor i, og alle de elementaler som arbejder med såkaldt livløse tings æteriske dublet. Rækkefølgen angiver deres relative udvikling. De violette devaer er på evolutionsvejen. Elementalerne er på involutionsvejen, idet målet for dem er at overgå til det violette devaerige.

Under gruppe 2 arbejder plantelivets feer, alfer som bygger og farver blomsterne, strålende små væsener der bebor skovene og markerne, og elementaler som arbejder med frugter, grøntsager og alt, hvad der dækker Jordens overflade med frisk vegetation. Her finder vi også de mindre

magnetiseringsdevaer, som er knyttet til hellige steder, talismaner og sten, og en særlig gruppe der opholder sig i nærheden af mestrenes boliger, overalt hvor de findes.

Under gruppe 3 arbejder luftens og havets elementaler, sylferne, vandfeerne og de devaer, som beskytter hvert enkelt menneske.

Her er der kun givet almindelige retningslinjer. Listen er ikke komplet og omfatter ikke de grovere elementaler, nisserne og dem, der bebor Jordens mørke steder, byerne og de underjordiske huler.

Æternes devaer har et lysende symbol i panden i form af en halvmåne, og den gør det muligt for clairvoyante at skelne dem fra de astrale devaer.

Når vi beskæftiger os med æternes devaer finder vi, at de – hvad manifestation angår – naturligt falder i to hovedgrupper. Hver gruppe er repræsenteret på hvert af de 4 underplaner, men denne gruppering må kun betragtes som én metode ud af mange mulige. Grupperne er, for det første de devaer, der formidler prana til alle livsformer. Det er en gruppe mellem-liggende devaer, der kan opfattes som energiformidlere i deres forskellige differentieringer. Og for det andet de devaer, der [side 841] udgør alle manifesterede formers æterlegeme. Det er de fleste af de mindre devaer.

Der findes naturligvis mange andre organiserede intelligenser i »røstens store hærske« i tilknytning til denne primære fysiske opdeling, men hvis den studerende vil betragte disse to grupper og undersøge deres forbindelse med mennesket og det himmelske menneske i hvis legeme, de bor, kan han lære meget, som vil sætte ham i stand til at forstå problemer, der hidtil har været uløselige, og finde mange ting, som kan revolutionere den moderne videnskabs opdagelser og fremkalde ændringer af den fysiske krops pleje.

Devaerne og energi. Før vi begynder på disse to grupper vil det måske være klogt på dette sted at understrege, hvor nødvendigt det er at huske, at når vi betragter det fysiske plans æteriske trin, beskæftiger vi os med de planer, hvor den

sande form findes, og vi nærmer os på den måde løsningen af mysteriet omkring Helligånden og Moderen. I denne erkendelse, og dens udvidelse til at omfatte hele solsystemet, ligger afklaringen af forbindelsen mellem systemets 4 højere planer og de menneskelige aktiviteters 3 verdener. I *makrokosmos* har vi det overbevidste livs 4 planer eller de 4 centrale vibrationer, der danner grundlag for livet og energien i en planetlogos' og en sollogos' æterlegeme, og det bevidste og selvbevidste livs 3 planer, som udgør et himmelsk menneskes og det mægtige himmelske menneskes faste fysiske redskab.

Hvis man undersøger disse forhold i makrokosmos og mikrokosmos nøje, vil det gå op for én, hvorfor okkultister aldrig betragter det fysiske redskab som et princip. Helligånden, den der overskygger og indpoder livskimen i den ventende og føjelige jomfrumoder, dvs. stoffet, (og får hende til at vågne og begynde på sit store arbejde med at frembringe den guddommelige inkarnation), er en primær faktor i dette 2. solsystem. På en måde, som er ufattelig for moderne tænkere, var moderen eller den guddommelige aspirant til det kosmiske bryllups mysterier (i et tidligere system) den dominerende faktor. I det nuværende system er det, i relation til stoffet, Helligånden. Derfor er det arbejde, der udføres på æteriske planer, og den energi og aktivitet, som udgår derfra, de faktorer, der primært [side 842] er ansvarlige for alt, hvad der er håndgribeligt, objektivt og manifesteret på det fysiske plan. Tilvæksten af stof omkring det vitale legeme og fortætningen af substans omkring den vitale æteriske kerne er i sig selv resultatet af samspillet og den endelige vibrationsudveksling mellem det, som kan kaldes resterne af en tidligere manifestation og den nuværende manifestations vibration.

Det er her – i forholdet mellem den firfoldige positive elektriske energi og den tredobbelte modtagelige lavere substans – at videnskabsmænd i sidste instans vil drage nogle afgørende konklusioner og finde:

- a. Selve stoffets hemmelighed, dvs. stof som vi kender og opfatter det.

- b. Nøglen til skabelsesprocessen på det fysiske plan og den måde, hvorpå tæthed og fasthed opnås på de 3 lavere trin.
- c. Formlerne for organisk forvandling eller nøglen til de processer, hvormed grundstofferne, som vi kender dem, kan opløses og kombineres på nye måder.

Først når forskere er parate til at acceptere det faktum, at der findes et vitalitetslegeme, der fungerer som brændpunkt i hver eneste organiseret form, og først når de er villige til at betragte stoffer og former af alle grader som bestanddele af et endnu større vitalt legeme, vil den store gudindes, naturens, metoder blive deres metoder. Hvis det skal ske, må de være forberedte på at acceptere den syvfoldige deling af det fysiske plan, sådan som Østens okkultisme fremlægger den, og anerkende den syvfoldige manifestations trefoldige karakter:

- a. Shivas atomare energi, det 1. underplans eller det 1. æteriske plans energi.
- b. De 3 efterfølgende æteriske planers vitale formbyggende energi.
- c. De 3 faste fysiske planers negative modtagelige energi – det luftformige, flydende og egentlige faste underplan. [side 843]

De vil i sidste instans også blive opmærksomme på samspillet mellem de 3 lavere og 4 højere i det store atom, der kaldes det fysiske plan. Dette samspil gentager sig i fysikerens eller kemikerens atom. Videnskabelige studerende, som er interesserede i disse spørgsmål, vil finde det umagen værd at betragte analogien mellem disse 3 typer energi og det, der forstås ved ordene atomer, elektroner og ioner.

Alt, hvad der manifesterer sig (fra Gud til menneske),⁸⁴ er

---

⁸⁴ *Den hemmelige lære* siger, at: »Gud, monade og atom svarer til ånd, tankesind og legeme i mennesket«. – H.L. 2, 335.

resultatet af disse 3 typer energi, deres kombination, samspil, og psykiske aktion og reaktion. I den logoiske manifestations store cyklus er det den 2. type energi, som dominerer og har evolutionær betydning, og det er derfor æterlegemet, som ligger bag alt, hvad der er synligt, som er det vigtigste. Det gælder i lige høj grad guder, mennesker og atomer.

Der bruges megen tid på at spekulere over livets kilder, aktivitetens udspring og de impulser, som ligger til grund for skabelsesprocessen. Hidtil har videnskaben arbejdet delvis i blinde og brugt meget tid på at undersøge de 3 lavere planer. Den har især beskæftiget sig med moderen, det negative modtagelige stof, og er først nu ved at blive opmærksom på helligåndsaspektet eller den energi, som sætter moderen i stand til at opfylde sine funktioner og udføre sit arbejde.

Hvis vi betragter det samme problem *mikrokosmisk*, bliver vi opmærksomme på, at mennesker først nu er ved at finde kilderne til åndelig aktivitet og åndeligt liv. De højere planers energi afslører sig først når mennesker begynder at betræde vejen og komme under indflydelse af buddhi, der strømmer ned fra det 4. kosmisk æteriske plan. [side 844]

Og endelig, når videnskabsmænd er villige til at anerkende og samarbejde med de intelligente kræfter, som findes på æteriske planer, og når de bliver overbeviste om, at alting er levende, vil deres opdagelser og arbejde blive mere i overensstemmelse med tingene, som de virkelig er. Det vil, som førnævnt, ske, efterhånden som racen udvikler æterisk syn, og okkultistens opfattelse bliver uigendriveligt bevist.

Her vil man have lagt mærke til, at i opregningen af de to hovedgrupper nævnte vi ikke den store gruppe bygmestre, som esoterisk kaldes »de, der formidler ordet«. Jeg har kun beskæftiget mig med de to grupper, som udgør »røstens hær-

---

Logos manifesterer sig i denne manvantara som manas (de guddommelige manasaputraer tilsammen), idet han bruger atomare hylstre til evolutionære formål og med henblik på at udvikle det 2. aspekt, buddhi eller visdom. Visdommen må have manas eller det intelligente tankesind som sit grundlag. De er den samlede intelligens, der udvikler sig for at kunne udtrykke kærlighed.

skare«. Det skyldes det faktum, at vi i denne del kun beskæftiger os med »hæren« eller de bygmestre, store og små, der drives til aktivitet når det fysiske plans ord udtales. »De, der formidler ordet« på det 1. eller atomare underplan, modtager den vibrerende lyd fra astralplanet, og idet de leder den gennem deres legeme, sender de den videre til de resterende underplaner. Af hensyn til overskueligheden kan vi sige, at der er 7 af disse »formidlere«. Tilsammen udgør de rajaherrens atomare fysiske legemer, og i en speciel okkult henseende udgør de (i deres lavere differentieringer på æteriske planer) summen af alle menneskers æteriske centre, ligesom et himmelsk menneske har sine centre på kosmisk æteriske planer.

Forbindelsen mellem centrene og æterisk substans, hvad enten det er i systemet eller mennesket, giver anledning til dybe overvejelser. »De, der formidler ordet« på det atomare underplan af hvert plan, er devaer med stor kraft og store beføjelser, og de kan siges at være forbundet med faderaspektet og legemliggøre elektrisk ild. De er alle helt selvbevidste, idet de har gennemgået menneskestadiet i tidligere kalpaer. De indgår også i de 7 primære hovedcentre i en sollogos' eller planetlogos' legeme.

Selvom de er forbundet med faderaspektet, er de ikke desto mindre en del af Sønnens legeme, og alt efter hvilket plan de oplader, indgår de hver især i et af enten Solens eller planetens 7 centre – planetens når det kun drejer sig om det enkelte center, og Solens når centret betragtes som en integreret del af helheden. [side 845]

Hvert af disse store liv (der legemliggør devaenergi af første grad) er en udstrømning fra i første instans den centrale åndelige sol og i anden instans en af de 3 primære konstellationer. I systemet falder de i 3 grupper: Gruppe 1 omfatter de »formidlere af ordet«, som findes på de 3 lavere underplaner af adiplanet eller det logoiske plan. Gruppe 2 består af de store bygmestre, der formidler ordet på systemets 3 næste planer, dvs. det monadiske, atmiske og buddhiske plan. Gruppe 3 udgøres af dem, der opfylder en tilsvarende funk-

tion i de menneskelige aktiviteters 3 verdener. Dybest set er de i tredje instans også udstrømninger fra en af Store Bjørns 7 stjerner.

I disse 3 udstrømmende kræfter finder vi oprindelsen til alt, hvad der er synligt og objektivt, og med deres hjælp indtager vores solsystem sin plads i det større kosmiske system, hvorved der dannes en bestemt grundlæggende kosmisk ild. Tilsammen er de Sollogos' hoved-, hjerte- og halscenter, og noget tilsvarende findes hos et himmelsk menneske, et menneske og et atom. Derfor sætter videnskabsmanden, når han opdager atomets natur, sig i forbindelse med disse 3 typer solenergi og opklarer systemets centrale mysterium. Efterhånden som atomets tredobbelte natur bliver afsløret, vil menneskets og Guds tredobbelte natur også blive påvist. Gruppernes energi strømmer gennem den fysiske sol, og herfra udtaler de ordet for det plan, de specielt er beskæftiget med.

Den studerende må ikke begå den fejl at tro, at disse 7 store »formidlere« er de 7 himmelske mennesker. De udgør den ene halvdel af deres virkelige natur. Det er alt, hvad der kan siges om dette store mysterium, selvom man kan tilføje, at set fra et andet synspunkt udgør de kun en tredjedel af deres trefoldige guddommelige natur. Mennesket er dobbelt, idet det er ånd og stof, men under evolutionen er det tredobbelte. Sådan er det også med et himmelsk menneske, og heraf kommer mysteriet.

De store »formidlere af ordet« på det fysiske plan, som er det, vi beskæftiger os med her, er den opladende faktor i Brahmas halscenter. Her kan der gives en interessant opstilling af de trefoldige centre og de 3 guddommelige aspekter. Den kan være til nytte for den studerende, men han må huske, at disse centre har til formål at frembringe og udsende energi. [side 846]

1. Den, der formidler energi på det fysiske plan, udgør halscentret i Brahmas eller det 3. aspekts legeme.
2. Den, der formidler energi på astralplanet, udgør Brahmas hjertecenter.
3. Den, der formidler ordet på mentalplanet, udgør det 3. aspekts hovedcenter.

Disse 3 rajaherrer, devaer eller formidlere udgør de 3 logoiske kraftcentre i de 3 verdener. De er det laveste energiaspekt af Brahma.

4. Den, der formidler ordet på det buddhiske plan, udgør Vishnus eller det 2. aspekts halscenter. Derfra udgår det ord, som bygger et himmelsk menneskes eller en sollogos' faste fysiske form.
5. Den, der formidler energi på det monadiske plan, udgør Vishnus eller det 2. aspekts hjertecenter.
6. Den, der formidler kraft på det atmiske plan, udgør Vishnus hovedcenter.

Denne opstilling vil forvirre studerende, medmindre de gør sig klart, at vi her kun beskæftiger os med disse aspekter som toleddede størrelser, og med et af leddene. Det fremgår, at i forbindelse med f.eks. vishnuaspektet, som manifesterer sig på det 2. plan, vil dette plans energi virke som hovedcenter for de efterfølgende planer, og hvis denne opfattelse forstås rigtigt, vil den afklare de andre.

Den, der formidler ordet på det første plan eller adi, legemliggør et kosmisk væsens halscenter. Af denne udtalelse kan man danne sig en rimelig forestilling om vores plads i det kosmiske system, og den fundamentalt fysiske karakter af solsystemets 7 planer kommer også til udtryk her og illustrerer Brahmas eller Helligåndens natur.

Den gamle kommentar siger:

»Brahma er én, men omfatter alligevel sin broder. Vishnu er én, men findes dog ikke uafhængig af sin broder. Han er yngre i tid, og alligevel langt ældre. Shiva er én [side 847] og går forud for dem begge, og alligevel kommer han ikke til syne, før de begge har gennemgået deres cyklus.«

Ovenstående syvfoldige opstilling kan, i henhold til analogiloven, lige såvel bruges om hvert plan, for formidlerne og arbejderne på hvert plan udgør tilsvarende grupper. Mennesket kan også bruge denne opstilling i forbindelse med sine 7 centre, og ved at sammenholde de to opstillinger kan det få at vide, hvilken type energi der strømmer gennem de enkelte centre. Man kan ligeledes høre formidlerne udtale ordet med særlig kraft i det planetsystem, der svarer til deres tone og er afstemt efter deres vibration. Derfor kan planetsystemerne deles i tilsvarende grupper, og det vil åbne et mægtigt forskningsområde for de studerende. De 7 prajapatier falder i to grupper på 3, og med én som den dominerende. Men når man studerer solsystemet, planerne, planetsystemerne, mennesket og atomet, gør man vel i at huske, at under evolutionscyklernerne falder grupperingen af energilinjerne eller -strømmene naturligt i 4 dele:

1. 1-3-3
2. 4-3
3. 3-4
4. 3-1-3

1. del kan forstås i henhold til analogiloven, når karakteren af solsystemets atomare plan, de 3 kosmisk æteriske planer og de menneskelige aktiviteters 3 planer udforskes i forbindelse med hinanden.

2. del bliver lettere at forstå, når man gør sig klart, at der er en nær forbindelse mellem de 4 kosmisk æteriske planer og de 3 lavere planer. Her kan det være en hjælp at studere det fysiske plans 4 ætere og 3 lavere underplaner.

3. del har sin nøgle i opbygningen af mentalplanet med dets 3 formløse trin og 4 formtrin.

4. del kan forstås, når den studerende danner sig en opfattelse af sin egen natur som en åndelig triade, et egoisk legeme og et trefoldigt lavere menneske. På samme måde kan han nærme sig 1. del ved at betragte sig som en primær kraft eller [side 848] monade, en tredobbelt sekundær kraft eller et ego, og en trefoldig lavere energi eller personlighed, idet han husker, at vi her kun beskæftiger os med skabende energi og manifestationens brahmaaspekt, som det koordinerer sig med vishnuaspektet.

Pranaformidlerne. Vi har i en tidligere del af denne afhandling i nogen grad beskæftiget os med de devaer, der formidler prana til menneskets og planetens æterlegeme. De er en afspejling af det guddommelige vishnuaspekt på det laveste plan. Vores fysiske plans 7 underplaner afspejler på en uklar og fordrejet måde de 3 aspekter og er en mørk og dunkel skygge af guddommen. Denne gruppe formidlere er ansvarlige for 3 vigtige resultater og aktive på 3 hovedområder.

Det er de devaer, der beliver og frembringer alle sensitive livsformers energi. Det er deres liv, som pulserer gennem alle planters, dyrs og mellemliggende livsformers æterlegeme, og som udgør den rasende ild, der strømmer rundt i alle æteriske redskaber. Blandt mange andre funktioner frembringer de Solens og alle andre legemers varme. De er årsag til Solens, planetens og menneskets udstråling, og de nærer og opretholder alle former. Okkult set er de mellemlid mellem Faderen og Moderen på hvert plan, hvad enten det er i kosmos eller systemet. De stammer fra Solen og er nært forbundet med det logiske og planetariske solar plexus, for evolutionsprocessen er, ligesom al anden manifestation, resultatet af begær, der indvirker på de skabende evner og frembringer det, som er objektivt.

Det er de devaer, der oplader de talløse små liv, som bygger alle synlige og håndgribelige formers æterlegeme, og som sætter gang i skabelsesprocesserne på det fysiske plans 3

laveste underplaner. De devaer, der er engageret i denne form for aktivitet, kan, i relation til systemet, deles i to grupper:

- a. Devaer som arbejder på systemets 4 højere planer og derfra påvirker de 3 verdener, idet de gennem refleksvirksomhed frembringer de ønskede resultater.
  - b. Devaer der arbejder i de menneskelige aktiviteters 3 verdener, idet de frembringer fast fysisk manifestation direkte.
- [side 849]

Alle de æteriske devaer, som formidler energi på det fysiske plan, tilhører den anden gruppe i førnævnte opstilling og bliver, alt efter hvilket underplan de arbejder på, styret af en større intelligens på et tilsvarende plan.

Der er også de devaer, som udgør alle undermenneskelige formers tiltrækningskraft, idet de holder de 3 lavere naturriegers former sammen og på den måde frembringer manifestationslegemet for det store væsen, der udgør det samlede liv i riget, og de mindre væsener, som besjæler forskellige familier og grupper i det pågældende rige.

Den æteriske dublets devaer. Det emne, vi nu skal i gang med, vedrører de devaer, der er altings æteriske dublet. For den kloge studerende er det uhyre betydningsfuldt, for det afslører den måde, hvorpå alle former materialiseres i den fysiske verden.

Det er ikke hensigten med denne afhandling at følge materialiseringen af en form, sådan som den udgår fra det arketypiske plan og ved hjælp af guddommelig tanke (dvs. styret af intelligente energistrømme) tiltrækker sig stof, efterhånden som den reproduceres på hvert plan, indtil den til sidst fremtræder i sin mest kompakte form (på det fysiske plan). Endnu er ingen form fuldkommen, og det er dette faktum, der nødvendiggør cyklisk evolution og den fortløbende produktion af former, indtil de nærmer sig virkeligheden i skikkelse og funktion. Den måde, former frembringes på, kan opstilles på følgende måde:

FORMSKABELSE

1. Guddommelig tanke. . . . . Det kosmiske mentalplan.
2. Guddommeligt begær. . . . . Det kosmiske astralplan.
3. Guddommelig aktivitet. . . . . Det kosmisk fysiske plan (systemets 7 planer).

*Den logoiske udånding. . . . . 1. plan. . . . Lyden »A«.*⁸⁵

Det er den første æteriske tilsynekomst af et solsystem på det kosmisk fysiske plans atomare underplan. Alle livskim er latente, og egenskaber er overlejet fra en tidligere solessens. [side 850]

Den logoiske lyd. . . . . 2. plan. . . . Lyden »AU«.

Det er solsystemets legeme i den 2. æter, som er det arketypiske plan. Livskimene vibrerer eller spirer. De 7 energicentre er synlige. Den ene deva Agni fremtræder som 7. Formen er nu potentielt fuldkommen. [side 851]

---

⁸⁵ *Mantriske lyde.*

Et mantra er en kombination af lyde, ord og sætninger, der på grund af særlige rytmiske virkninger opnår resultater, som ikke ville være mulige uden dem. Det helligste af alle de østerlandske mantraer, der indtil nu er givet ud til offentligheden, er det, som består af ordene: »Om mani padme hum«. Hver stavelse i denne sætning har en hemmelig kraft, og i sin helhed har den 7 betydninger og kan frembringe 7 forskellige resultater.

Der er forskellige mantriske former baseret på denne formel og det hellige ord, og hvis man udtaler dem rytmisk og i forskellige tonearter, kan man opnå forskellige virkninger, så som at påkalde beskyttende engle eller devaer, eller udføre et bestemt arbejde, enten konstruktivt eller destruktivt, på planerne.

Mantraets kraft afhænger af udviklingstrinet hos det menneske, som bruger det. Hvis det udtales af et almindeligt menneske stimulerer det det gode i dets legemer, beskytter det og har også en gavnlig indflydelse på dets omgivelser. Hvis en adept eller indviet siger det, har det uendelige og vidtrækkende muligheder for at fremkalde positive virkninger.

Der findes mange slags mantraer, men generelt kan de opregnes på følgende måde:

1. Nogle meget esoteriske mantraer som findes på det oprindelige

*Det tredobbelte logoiske ord. . . 3. plan.. . . Lyden
»AUM«.*

Solsystemets legeme fremtræder i det 3. æterplans substans, og de 3 fungerer som én. Logos' tredobbelte energi koordineres, og intet kan nu hindre evolutionens arbejde. De 3 devagrupper er aktive, og den arketypiske form er ved at blive materialiseret.

*Det syvfoldige logoiske ord. . . . 4. plan.. . . . Ord med 7
Logos' æteriske centre bliver aktive. stavelser.*

Solsystemets æterlegeme er nu færdigt, selvom det ikke vil være fuldkomment før afslutningen af endnu en manvantara. Det store vitalitetslegeme er parat til at oplade det faste fysiske redskab. De 7 centre med deres 49 primære kronblade vibrerer, og bevidsthed pulserer i hvert atom i systemet.

På dette stadium kommer der en pause, hvor der sker en koordinering og stabilisering. Energien eller vibrationen forøges indtil det, med en samlet indsats fra alle 3 aspekter, bliver muligt at objektivere det, der endnu er subjektivt. Der er en parallel til dette på det fysiske plan i menneskets indsats for at bringe sine forestillinger og begær igennem og materialisere dem. Grunden til, at så mange mennesker mislykkes i forsøget på at materialisere deres forestillinger, og derfor bliver opfattet som fiaskoer, er, at de er ude af stand til at yde en koordineret indsats og dermed sætte stoffet på det fysiske plans 3 lavere underplaner i bevægelse. Det lykkes dem at

-
- sensasprog og er i Det store hvide broderskabs varetægt.
  2. Nogle sanskritmantraer der bruges af indviede og adepter.
  3. Mantraer som er forbundet med de forskellige stråler.
  4. Mantraer der bruges til healing.
  5. Mantraer som bruges i enten manuens, bodhisattvaens eller mahachohanens departement.
  6. Mantraer der bruges i forbindelse med devaerne og elementalrigerne.
  7. Specielle mantraer som er forbundet med ild.

Virkingen af alle disse mantraer afhænger af hvilken lyd og rytme, de udtales med, og hvilke stavelser der betones. Den afhænger også af den evne, det menneske, som bruger dem, har til at visualisere og *vill*e den.

bringe deres forestilling igennem fra mentalplanet så langt som til det fysiske plans 4. æteriske trin (ligesom Logos på kosmiske planer), og dér er deres energi opbrugt på grund af tre ting:

- a. Mangel på vedholdende koncentration eller vilje.
- b. Mangel på integration med egoet.
- c. En dårlig koordination mellem de to dele af det fysiske redskab.

*Den logoiske sætning. . . . . 5. plan. . . . . Mantra med
Det luftformige legeme. . . . . 35 strofer.*

Nu kommer solsystemet til syne i sin luftformige skikkelse, og energicentrene bliver slørede og skjulte. Tilvækst og fortætning [side 852] skrider hurtigt frem. De tre grupper bygmestre koordinerer igen deres indsats, og der kommer nye devaer ind på en bølge af energi fra det logoiske hovedcenter. De mindre bygmestre reagerer på det logoiske mantra, som udtales ved hver manvantara, og de 7 energistrømme fra de 7 logoiske centre rettes nedad.

*Den logoiske kærligheds-. . . . . 6. plan. . . . . Digt med 42
eller begærsang. . . . . vers.
Det flydende legeme.*

Denne sang eller vibration fremkalder en ny gruppe devaer fra det logoiske hjertecenter, og deres indsats forstærker de andres. Solsystemets flydende legeme kommer til syne i sine 6 differentieringer. Fortætningen sker nu meget hurtigt, og aktiviteten er betydelig voldsommere på grund af det tiltrukne stofs større tæthed.

*Den logoiske »livets bog«. . . . . 7. plan. . . . . Bog med 49
kapitler*

Hele formen er nu åbenbaret. I løbet af evolutionen må den manifestere sit formål og sin natur. En tredje gruppe devaer fra det logoiske halscenter viser sig og arbejder sammen med deres brødre. Al ilden brænder, alle centre er aktive, og alle

49 kronblade på det 4. eller buddhiske plan fremkalder en refleksvirksomhed på det faste fysiske plan.

Mennesker, som er beskæftiget med skabende virksomhed af en eller anden art, og frembringer former, der legemliggør en idé på Jorden, arbejder efter samme retningslinjer. Analogien er perfekt.

Hvad angår de mennesker, som intet skaber, og som kun drives til aktivitet af omstændighederne – og det er størstedelen af menneskeslægten – skal man være opmærksom på, at de indgår i et større og mere fremskredent væsens skabende virksomhed. Men efterhånden som udviklingen af selvbevidsthed skrider frem, vil flere og flere mennesker blive skabende og arbejde intelligent med devasubstans. Gradvis opgiver de deres passive holdning, men det betyder også, at de til at begynde [side 853] med vil gøre oprør mod lov og orden, afslå at blive styret og være tilbøjelige til at følge deres individuelle forestilling på bekostning af gruppen, stor eller lille. Denne tilsyneladende fejl vil evolutionen selv og erfaringen afhjælpe, og efterhånden som bevidstheden bliver opmærksom på højere vibrationer, vil mennesket opdage formålet og planen med sin gruppes intelligens. Det vil opleve denne plans skønhed og begynde at underlægge sine egne interesser den større helhed og samarbejde intelligent. Det vil tilbyde sin skabende evne, der før havde en separatistisk karakter, som et frivilligt offer for den større energi, og dets små planer vil blive opslugt af de større planer. Det er nu ikke længere en passiv enhed, der er en kasterbold for gruppens energi, men bliver en positiv, aktiv og stærk kraft, som har ofret sig på grund af en bevidst erkendelse af den større plan.

Det vil opdage, at der er levende kræfter i naturen, og efterhånden som den større energi strømmer ind i det, vil dets egne latente evner vågne. Det ser og kender devakræfterne og kan derfor arbejde intelligent med dem. Nogle vil det styre og manipulere, andre vil det samarbejde med, og andre igen vil det adlyde.

Det er erkendelsen af disse faktorer i forbindelse med

devasubstans, lydens kraft og vibrationsloven, samt evnen til at frembringe former i overensstemmelse med loven, der kendetegner den sande magiker. Her ligger også en af forskellene på den gode lovs og venstrehandsvejens magikere. En hvid magiker kan styre og manipulere devasubstans, og han gør det gennem et intelligent samarbejde med de større bygmestre. På grund af sit livs renhed og hellighed og sine vibrationers høje niveau kan han kontakte dem i en af deres grader. Skyggernes magiker styrer og manipulerer devasubstans på det fysiske, astrale og lavere mentale plan ved hjælp af sin egen vibrations og videns kraft, men ikke gennem samarbejde med de ledende bygmestre. Han kan ikke kontakte dem, fordi hans karakter er uren og egoistisk og hans vibration for lav. Derfor er hans kraft begrænset og destruktiv, og alligevel umådelig inden for visse grænser. [side 854]

De æteriske dubletters devaer falder i to grupper. Den første gruppe er de mindre bygmestre, som under de store bygmestres ledelse former den æteriske dublet hos alt, hvad der kan ses og er håndgribeligt på det faste fysiske plan. De findes i store mængder og er allestedsnærværende. De samler og opbygger det materiale, som kræves til at forme altings æteriske dublet, og det gør de i henhold til visse love og på baggrund af visse begrænsninger. I den okkulte terminologi kaldes de *lyttende devaer*, for det er dem, der modtager netop den lyd og tone fra det fysiske plans formidlere, de skal bruge til at samle substansen til en planlagt stofform. Man siger også, at »de har ører, men ikke ser«. De arbejder nært sammen med det faste fysiske legemes elementaler. Den anden gruppe kaldes *seende elementaler*, for de findes i de 3 lavere underplaners stof og kan derfor se på det objektive plan i den okkulte betydning, som altid indebærer en overensstemmelse mellem syn og viden. De *lyttende bygmestre* samler stoffet, mens de *seende elementaler* tager det indsamlede stof og indbygger det i en form. De findes i mange grupper alt efter deres udviklingsgrad, og nogle af dem kan opstilles på følgende måde:

1. *De der bygger det menneskelige redskab.*

Det er den højeste gruppe mindre bygmestre, og de er stærkt specialiserede. De vil blive behandlet mere detaljeret senere.

2. *De der bygger formerne i de 3 naturriger i deres to dele.*

For det første, mineralrigets bygmestre. Det er de arbejdere, som okkult kaldes »elementalalkymisterne«. De findes i mange grupper i relation til de forskellige grundstoffer, metaller, kemikalier, mineraler og det, der kaldes aktive og radioaktive stoffer. De vogter to hemmeligheder: monadens metallisering og metallernes forvandling.

For det andet, planterigets bygmestre. De findes i mange grupper og kaldes »overfladealkymisterne« eller »de brobyggende enheder«. De bygger alle planteformers dubletter, og ligesom mineralrigets »alkymister« hovedsagelig er beskæftiget med ildens virksomhed, er disse andre alkymiske [side 855] arbejdere beskæftiget med den guddommelige manifestations væskeaktivitet. Derfor arbejder de sammen med vandets eller det flydende stofs devaer, mens den førnævnte gruppe arbejder sammen med luftdevaerne. Her ligger et vink, men derudover er det ikke muligt at uddybe emnet på grund af faren ved den viden, som kan udledes. De skjuler tre hemmeligheder: den ene angår det forrige eller *grønne* solsystem, den anden vedrører brobygningens love eller vekselvirkningen mellem naturrigerne, og den tredje er forbundet med den 2. rundes historie. Når denne hemmelighed afsløres, vil det blive klart, hvorfor mennesket (i henhold til loven) burde være vegetar og ikke kødspiser. Videnskabsmænd er allerede ved at lære nogle ting om den anden hemmelighed, og efterhånden som kendskabet til farvernes betydning vokser, kan de håbe på at få nogle glimt af den første. Den tredje hemmelighed vil ikke blive afsløret, før den 6. race lever på Jorden.

For det tredje, de der bygger alle dyrs æteriske form.
Det er en gruppe, som er nært beslægtet med den, der

bygger menneskeformen. De kom i stort antal fra et energireservoir, som blev holdt passivt, indtil et planetsystems fysiske forhold berettigede deres aktivitet. Med dem kom der meget af det, som er årsag til de nuværende triste forhold, for en stor del af angsten, hadet og destruktiviteten hos dyrene skyldes, at deres legeme bygges og deres udvikling varetages af »ufuldkomne guder« (som H.P.B. udtrykker det), der arbejder i ufuldkomment stof, som de endnu manipulerer på en ufuldkommen måde. Angstens hemmelighed ligger i æterlegemet og den type stof, det bygges af.

3. *De der bygger planetens æteriske væv.*

Deres arbejde er uhyre dunkelt og findes i tre dele:

- a. *Materialiseringen af vævet.* Den var først færdig i 4. runde og blev bevidst fremskyndet i forbindelse med vores planet på grund af de karmiske forhold og i henhold til den åndelige nødvendigheds lov. Der er en analogi til dette i selve mennesket. I begyndelsen af 4. rodrace [side 856] var det æteriske væv meget løst koordineret hos mennesket. Men åndelig nødvendighed gennemtvang en hurtig befæstelse af det, og det er nu af en sådan beskaffenhed, at det udgør en barriere mellem det fysiske og astrale plan.
- b. *Opretholdelsen af det planetariske væv.* Den vil fortsætte indtil 6. runde. I den periode skrider åndelig evolution frem med en vis grad af planetarisk tryghed, for vævet beskytter mod visse solimpulser og fungerer stort set som et filter mod og fordeler af solkræfter.
- c. *Nedbrydningen af vævet.* Den indtræffer mod slutningen af den planetariske evolution. Dermed slipper den indespærrede planetariske livsønske ud og bliver absorberet af sit syntesesystem. Nedbrydningen kan kun beskrives med ordene perforering og opløsning.

4. *De der bygger planetvæsenets æterlegeme.*

Dette store involutionære liv må forblive et mysterium i mange tidsaldre. Dets æterlegeme er ved at blive bygget, og først i et andet solsystem vil det få konkret fysisk form. Endnu er der ikke udviklet tilstrækkelig energi til, at det kan manifestere sig objektivt. Det er stadig subjektivt. Der findes en analogi til det i solsystemet.

5. *De der bygger det planetariske legeme.*

Det sker i henhold til samme lov, som gælder for solsystemet og mennesket, men ligesom i solsystemet foregår det på de højere planer. Her vil vi opfordre de studerende til at spore forbindelsen mellem solsystemets planer og de kosmiske planer i den specielle henseende.

6. *De der bygger den æteriske dublet af alt, hvad mennesket skaber.*

Det er en speciel gruppe æteriske bygmestre som, i henhold til karma, er tvunget til at virke i forbindelse med mennesker. [side 857]

Det er kun nogle få ud af de mange grupper, som det er muligt at omtale, men det er unødvendigt at uddybe emnet, da der ikke er vundet noget ved at give flere oplysninger. Der kan kun gives små antydninger. Endnu er det hverken trygt eller tilrådeligt at give mennesker en viden om de æteriske devaer, som ville sætte dem i stand til at kontakte dem, og det er heller ikke klogt at samle de spredte oplysninger, der allerede er givet i forskellige okkulte bøger. Videnskaben befinder sig på grænsen til nye opdagelser og er allerede på vej ind på de byggende devaers domæne. Det kræver forsigtighed. Men hvis de vink, som er givet ovenfor, studeres, hvis man tænker over bygmestrenes forskellige hemmeligheder, og hvis man vedholdende og samvittighedsfuldt mediterer over den esoteriske side af frimureri, vil den store arkitekts og hans mange hjælpere arbejde træde frem i et klarere og mere omfattende lys. Der kan imidlertid gives et enkelt vink

her, idet man ikke må glemme, at arbejdet har to sider:

Bygningen af tabernaklet eller bygningen af de midlertidige former er den guddommelige tømrers arbejde, mens bygningen af Salomons tempel eller den mere permanente struktur er den tilsynsførende arkitekts arbejde. Det ene vedrører operativt og det andet spekulativt frimureri i den sande esoteriske betydning af ordet.

Men de devaer, som former alle tings æteriske dublet ud af deres egen substans, må også tages i betragtning. Disse bygmestre er summen af al fysisk substans og udgør stoffet på det fysiske plans æteriske trin. De findes derfor i fire grupper, og hver gruppe har en særlig karmisk forbindelse med et af de 4 naturriger:

<i>Gruppe</i>	<i>Plan</i>	<i>Rige</i>
1.	1.	Menneskerige
2.	2.	Dyrerige
3.	3.	Planterige
4.	4.	Mineralrige

Derfor er substansen i menneskets højeste fysiske form atomar. Mesterens fysiske legeme består af atomart stof, og når han [side 858] ønsker at materialisere det på det faste fysiske plan, former han omkring dette atomare stof et hylster af luftformigt stof, som er en præcis afbildning af alle de kendte fysiske træk. Substansen i dyrelegemets højeste form er den 2. æter, og her er en nøgle til alle hav- og vandformers forbindelse med dyret. Den højest mulige form, planternes liv kan antage, er den 3. æter. Disse forhold vil komme frem i 7. runde, hvor de nuværende 3 naturriger, menneske-, dyre- og planteriget, findes objektivt i æterisk stof, som da vil være deres mest kompakte manifestation. Mineralriget har sin højeste manifestation i den 4. æters stof, og den forvandling er allerede ved at ske, for alle de radioaktive stoffer, som nu bliver opdaget, er helt bogstaveligt ved at blive til stof i den 4. æters kategori. *Relativt set* nærmer mineralriget sig sin mulige manvantariske idealtilstand, og når vi kommer til 7.

runde, er alle mineralliv (ikke former) overført til en anden planet. Det vil ikke være tilfældet for de 3 andre rigers vedkommende.

Den æteriske devasubstans påvirkes på to måder:

Den vækkes til specialiseret aktivitet ved udtalelsen af det fysiske ord, og den bygges til former af de mindre bygmestre.

Det er derfor klart, at den kommer under indflydelse af to typer kraft eller energi.

Nu vil vi ganske kort beskæftige os med devaernes bygningsarbejde i forbindelse med menneskets æteriske og faste fysiske legeme, og her vil det måske være lettere for os at behandle emnet, hvis vi deler vores tanker i to dele og først beskæftiger os med de byggende devaer og mikrokosmos, og derefter med de æteriske planers mindre bygmestre.

d. Elementaler og mikrokosmos.

Mennesket og de byggende devaer. I evolutionsprocessen arbejder mennesket, gennem reinkarnationsmetoden, med fire typer bygmestre og tre primære grader af byggemateriale eller devasubstans.

Det har forbindelse med de formidlende devaer, som i relation til mikrokosmos findes på mentalplanets 4. underplan og [side 859] det astrale og fysiske plans atomare underplan. Derudover har det forbindelse med de devaer, der er beskæftiget med:

1. Den mentale enhed.
2. Det astrale permanente atom.
3. Det fysiske permanente atom.

Det samarbejder med de byggende devaer, som former æterlegemet og påvirker det faste fysiske stofs bygmestre, så det kommer i besiddelse af det fornødne fysiske redskab til sin objektive manifestation.

Det er de fire primære devagrupper, der kommer under indflydelse af et ego. Tilsammen frembringer de det lavere

menneske og manifesterer personligheden, egoets afspejling og monadens skygge. De tre grader af byggemateriale, som indbygges i former gennem de fire ovennævnte gruppers aktivitet, kan her ganske kort betegnes som den mentale substans, der indbygges i mentallegemet, den astrale substans, som indbygges i det astrale redskab, og det fysiske legemes stof. Disse 7 grupper udgør tilsammen det, vi kunne kalde brahmaaspektet af mikrokosmos.

Set fra et andet synspunkt kan vi sige, at vi studerer sol-englens eller -herrens indvirkning på måneenglene og den proces, hvormed solherren påfører forskellige aspekter af den lavere manifestation en bestemt rytme og vibration. Esoterisk gemmer det sig alt sammen i ordene i et meget gammelt skrift, der siger:

»Idet månen roterer reflekterer den. Idet den reflekterer fremkalder den respons i det, der ingen udstråling havde. Disse tre, Solen, Månen og Moderen, frembringer det, som gennemløber en lille cyklus og brænder.«

Egoets første skridt i retning af at frembringe en »skygge« er udtrykt i ordene, »egoet udsender sin tone«. Det hæver stemmen, og »røstens hærskere« reagerer umiddelbart på den (ligesom i den logiske proces). Karakteren af de væsener, der reagerer, afhænger af tonen og stemmens kvalitet. Hvilken status [side 860] og udviklingsgrad, den byggende deva, som besvarer kaldet, har, afhænger af tonens dybde, højde eller lydstyrke. Den egoiske tone har altså visse virkninger:

Den driver devaer, som formidler lyden, til aktivitet. De udtaler et ord.

Det når de lyttende devaer af anden grad, som modtager det og begynder at omdanne det til det, man kunne kalde en mantrisk sætning. Og nu begynder byggeprocessen i tre fortløbende stadier. Mentallegemet bliver koordineret i tre stadier, men alle stadierne overlapper hinanden. Når f.eks. koordinationen af mentallegemet er i sit andet stadium, begynder det første stadium af den astrale fortætning. Den

forløber i syv stadier (tre større og fire mindre), der overlapper hinanden på en kompliceret måde. Og igen, når det andet stadium er nået, udsendes der en vibration, som fremkalder respons i æterisk stof på det fysiske plan, og de devaer, der bygger den æteriske dublet, begynder på deres aktivitet. På ny gentages processen. Når disse devaer kommer til det andet stadium af deres arbejde, *finder undfangelsen sted på det fysiske plan*. Det er et vigtigt punkt at huske, for det bringer hele den menneskelige fødselsproces på linje med den herskende karmiske lov. Det viser, hvilken nær forbindelse der er mellem det subjektive og det håndgribelige og synlige. Bygningen af den fysiske krop sker gennem den prænatale faser tre stadier:

- a. De byggende devaers arbejde i de 3½ måned, før livet realiseres. Ved afslutningen af denne periode påbegyndes tredje stadium af det æteriske legemes bygning.
- b. Svangerskabets næste 3½ måneds bygningsarbejde.
- c. Den sidste fortætningsproces i de resterende 2 måneder.

Her ville det være interessant for de studerende at følge overensstemmelsen mellem denne måde at frembringe evolutionær manifestation på og det, der sker i et planetsystem med dets runder og racer, og i et solsystem med dets manvantaraer og større cykler.

Hvis vi skal sammenfatte denne flygtige skitse, kan vi sige, at de æteriske devaers arbejde ikke ophører ved menneskets [side 861] fødsel, men fortsætter, ligeledes i tre stadier der har en nær analogi i et solsystems livsperiode.

Først arbejder de på at forøge menneskets fysiske redskab, så det kan følge de to finere legemers vækstrater præcist. Det fortsætter, indtil mennesket er modnet. I det næste stadium består deres arbejde hovedsagelig i reparation og vedligeholdelse af kroppen i manddomsårene, så den kan stå mål med det subjektive livs formål. Dette formål varierer ifølge sagens natur alt efter menneskets udviklingstrin. Til sidst kommer det stadium, hvor bygningsarbejdet ophører. Æterlegemets

vitalitet afmattes, og nedbrydningsprocessen sætter ind. Egoet begynder at trække sine kræfter tilbage. »Lyden« bliver fjern og svag. Der er mindre og mindre lydstyrke for de formidlende devaer at sende videre, og den oprindelige vibration bliver svagere og svagere. Formørkelsesperioden begynder. Først bliver den fysiske krop svag og ubrugelig. Så trækker egoet sig tilbage fra centret og virker nogle få timer i den æteriske dublet. Derefter bliver den afkræftet, og sådan fortsætter processen, indtil alle hylstrene ét for ét er afkastet og den egoiske »skygge« opløst.

De byggende devaers arbejde. Lad os nu betragte de byggende devaers arbejde på de 3 planer, idet vi deler dem i to grupper:

- a. De der er beskæftiget med de permanente atomer.
- b. De som er ansvarlige for byggeprocessen.

De permanente atomers devaer. Denne devagrube er summen af de liv, der udgør den mentale enhed og de to permanente atomer. De har, som vi ved, deres plads inden for kausallegemets omkreds og er brændpunkter for egoisk energi. Disse devaer er den højeste type bygmestre og udgør en gruppe liv, som er nært knyttet til solenglene. *De findes i 7 grupper forbundet med 3 af det logoiske, fysiske permanente atoms spirillaer. Disse 3 spirillaer er for disse 7 grupper liv, hvad de 3 primære stråler er for de 7 strålegrupper på mentalplanets egoiske underplaner.* Det lønner sig at meditere over denne sætning, for den kan give den intuitive tænker megen information. Der er en overensstemmelse mellem de 3 permanente [side 862] atomare triader og tilsynekomsten af mennesket i den 3. rodrace. En særlig interessant rækkefølge af de tre kraftlinjer kan ses i:

- a. Den involutionære gruppesjæls triader.
- b. Tilsynekomsten af det tredobbelte menneske i 3. rodrace.
- c. Triaderne i en selvbevidst enheds kausallegeme.

Det er disse byggende devaer, som modtager lyden, når egoet udsender den gennem nogle af de formidlende devaer, og ved hjælp af den vibration, den fremkalder, aktiverer de den omgivende devaessens i dens to grupper:

- a. De der bygger formen.
- b. De som indbygges i formen.

De påvirker kun dem, der har en tilsvarende vibration. Bygningen af de 4 former, det lavere menneske (firfoldigheden) virker igennem, følger nøjagtig de samme stadier, som bygningen af f.eks. en planets eller et solsystems faste fysiske legeme gennemgår. Det kan følges hele vejen fra det tågede og kaotiske stadium, gennem det brændende til det faste stadium, eller for de finere legemers vedkommende, det *relativt* faste stadium. Der er ingen grund til at uddybe dette nærmere. H.P.B. har skitseret disse stadier i *Den hemmelige lære*,⁸⁶ og de er blevet behandlet i en tidligere del af denne afhandling.

Vi har beskæftiget os en hel del med det arbejde, der udføres af de formidlende devaer på de 3 planer i de 3 verdener og de devaer, som er forbundet med de relativt permanente brændpunkter – de permanente atomer i kausallegemet. Nu vil vi betragte den gruppe bygmestre, som, idet de reagerer på de formidlende devaers tone og den oprindelige vibration fra den anden gruppe bygmestre, der vedrører det tredobbelte lavere selv, begynder at samle og forme den levende substans, som er nødvendig for egoisk manifestation på de lavere planer. **[side 863]**

Vi har set, at det egoiske arbejdes 3 første stadier består i:

1. Udsendelsen af den rigtige tone – en tone der viser menneskets plads i evolutionen og karakteren af dets »psyke« eller ego.
2. Formidlingen af denne tone af solenglen og de tre grupper

---

⁸⁶ H.L. 1, 288-289.

- devaer, som er forbundet med de 3 permanente atomer.
3. Skabelsen af en vibration i disse atomer – en vibration der er på linje med tonen og efterhånden bliver så stærk, at den indvirker på den omgivende devasubstans og fremkalder respons.

Disse kan betragtes som de 3 primære stadier, og vi ser funktionen (i forbindelse med mikrokosmos) af de 3 faktorer lyd, farve og vibration, som i henhold til analogiloven afspejler de 3 aspekter af makrokosmos. Her er også en overensstemmelse med den funktion, kabbalaens 3 første sephiroth har, idet manifestationens første fase flygtigt afspejles i egoets arbejde i de 3 verdener.

Nu kommer den anden fase af processen, hvor bygningsarbejdet fortsætter, indtil mikrokosmos, mennesket, viser sig på det fysiske plan. Den efterfølges af en tredje udviklingsfase, hvor menneskets psykiske natur kommer til udtryk gennem de skabte former. Her er de to næste grupper sephiroth reproduceret i mennesket. Set fra et andet synspunkt viser det sig altså at være 9, men i denne sektion er vi kun beskæftiget med formens bygmestre.

Der er 4 grupper bygmestre:

1. Mentallegemets bygmestre.
2. Astrallegemets bygmestre.
3. Æterlegemets bygmestre.
4. Den faste fysiske krops bygmestre.

Hver af disse grupper kan underinddeles i 4, 7 eller 3, alt efter hvilket plan de arbejder på. De studerende må huske, at der aldrig indbygges stof fra de to laveste underplaner af det fysiske og astrale plan i menneskets legeme, som det er sammensat [side 864] nu. Det har for lav en vibration og er for groft for selv den laveste mennesketype på Jorden i vor tid. Man skal også være opmærksom på, at hos det almindelige menneske vil mængden af et underplans stof afhænge af dets naturs dybde og dets placering på evolutionsstigen. De

devaer, der bygger menneskets legeme arbejder under en af de lavere karmaherrers ledelse. Disse herrer findes i 3 grupper, og en herre fra den 3. gruppe har til opgave at overvåge menneskets bygmestre på de 3 planer. Under ham findes der nogle karmiske væsener, som igen er delt i følgende grupper:

1. 3 karmiske væsener der på de karmiske herrers vegne er ansvarlige for arbejdet på de 3 planer.
2. 5 karmiske herrer som arbejder i nær forbindelse med racernes manuer og er ansvarlige for den korrekte bygning af de forskellige racetyper.
3. Karmiske væsener der er ansvarlige for vor tids underracetyper.
4. Nogle mellemliggende væsener som (inden for disse 3 grupper) repræsenterer de 7 stråletyper.
5. Karmiske væsener der er specielt forbundet med de æteriske centres funktion og deres respons på de forskellige planetariske centre.
6. De der fører optegnelserne.

Disse forskellige intelligenser manipulerer byggekræfterne ved hjælp af energistrømme, som sættes i bevægelse, når egoet udsender sin tone. Man må huske, at på sit eget plan er egoet mere eller mindre bevidst om sin karma og ved, hvad der må gøres for at fremme væksten i den kommende inkarnation. Derfor arbejder det sammen med disse herrer, men er kun i direkte kontakt med et væsen fra 6. og 4. gruppe. For det enkelte egos vedkommende udføres arbejdet gennem disse to, og de sætter lovens maskineri i gang (*efter at det har udsendt sin tone*).

De devaer som bygger menneskets personlighed er også delt i 7 hovedgrupper. Alle devaer er, ligesom de menneskelige monader, underlagt en af de 7 stråler og reagerer på en af de [side 865] 7 logiske strømme af ildenergi. Derfor afhænger den type devasubstans, der påvirkes, af et menneskes egoiske stråle.

Disse bygmestre arbejder med visse elementaler, men det

er kun på det fysiske plan, man kan give et indtryk af deres natur og arbejde. Elementalerne er de små væsener, som, idet de følger den plan, bygmestrene legemliggør, blindt bygger legemets struktur og former de hylstre, egoet skal udtrykke sig gennem. På de æteriske planer bygger de den virkelige »form« af æterisk substans og frembringer et hylster med et kompliceret netværk af ildtråde, der i virkeligheden er en forlængelse af sutratmaen eller livstråden. Efterhånden som netværket væves og sammenflettes, belives det af livsenergien, der sendes ned fra egoet, ligesom Shiva, Faderen, giver Sønnen det virkelige »bios« eller liv, mens Moderen bygger, varmer og nærer legemet. De æteriske elementalers arbejde kulminerer, når sutratmaen er forbundet med de 3 fysiske centre i kraniet – pinealkirtlen, hypofysen og altamajorcentret. Okkult set er den vigtigste forbindelse sutratmaens indstrømning i hovedcentret, det center æterlegemets liv trækker sig ud gennem i dødsøjeblikket. Det er det vitale punkt. Ved 7-årsalderen har livets »tråd« delt sig i 3 grene, som går ud til de 3 centre. Dette faktum vil med tiden vise sig at være uhyre interessant for videnskabsmændene. De vil opdage, at en hel del imbecilitet eller retardering har sin oprindelse i den æteriske forbindelse med disse 3 centre. Det æteriske væv er bogstavelig talt et fint netværk af ildtråde, der spreder sig over centret og danner et temmelig stort område. Det adskiller det astrale og fysiske legeme. I solsystemet findes der et tilsvarende område, som de kosmiske kræfter må passere på sin vej ud til de forskellige planetsystemer.

Der er 3 faste fysiske elementalgrupper, der drives til aktivitet af bygmestrene:

- a. De luftformige elementaler.
- b. De flydende elementaler.
- c. De egentlig faste elementaler. [side 866]

Den første gruppe er beskæftiget med ildkanalerne, menneskekroppens ild og de forskellige luftarter, som findes i den

menneskelige organisme. Den anden gruppe arbejder med kredsløbet og al væsken, saften og vandet i kroppen, mens den tredje primært er knyttet til bygningen af skelettet gennem den rigtige fordeling af mineraler og kemikalier. Her er et vink med hensyn til medicin. Det er en okkult sandhed, at ligesom vandets devaer og elementaler er nært forbundet med planteriget, og begge med følelsernes plan, Logos' flydende legeme, ligger kuren for de af menneskets sygdomme, som angriber kredsløbet, nyrerne, blæren og smøringen af ledde-
ne, i plantedele, og frem for alt den rigtige tilpasning af følel-
sesnaturen.

Men der er mange andre indflydelser end de ovennævnte, som må tages i betragtning, når man beskæftiger sig med det menneskelige legemes bygmestre. Ikke alene påvirkes de af:

- a. Et menneskes tone,
- b. Den farve, de formidlende devaer udstråler,
- c. De karmiske væsener,

men også af:

- d. Gruppens karma og vibration, der tiltrækker en anden gruppe væsener og bygmestre og på den måde påvirker et menneskes legeme.
- e. Racekarma, en udvidelse af ovenstående.
- f. Kræfter, der når planeten fra andre planetsystemer eller gennem dannelsen af en systemisk trekant.
- g. En kosmisk krafttrekant, som kan bringe væsener og energier ind fra et hvilket som helst planetsystem, alt efter den planetariske logos' karma.

Det vil derfor være klart for den studerende, hvor kompliceret emnet er, og i hvor høj grad, hvert menneske er resultatet af kraft af en eller anden art – primært egoisk, men også planetarisk og endog systemisk. Alligevel vil intet menneske nogen sinde blive udsat for omstændigheder, der er uoverkommelige, når først det har nået det punkt, hvor det *intelligent* stiller

sig [side 867] på evolutionens eller Guds side. Før da kan og vil det blive drevet af omstændighedernes storme. Presset fra gruppe- og racekarma vil tvinge det ind i situationer, som er nødvendige, hvis det skal vågne op til sine egne iboende muligheder. Men så snart det selv bliver en bevidst bygmester, der søger at styre sin lavere naturs kræfter og devaer og bygge Salomons Tempel, vil det ikke længere blive *underkastet* de førnævnte omstændigheder. Da bliver det en hersker, en bygmester og en formidler, indtil det bliver ét med solenglene, og menneskeevolutionens arbejde er udført.

Hvad der er sagt ovenfor er uhyre overfladisk, og der er kun meddelt det, som har dybtgående betydning for mennesket på nuværende tidspunkt. Man må selv drage sine konklusioner ved hjælp af analogiloven. Og man må hele tiden være opmærksom på, at vores grundlæggende opfattelse vedrører *ildenergi*, kraftcentre der sættes i bevægelse og holdes aktivt vibrerende af større centres pulserende rytme. Hver form er opbygget af ildatomer eller livfulde væsener, der holdes sammen af større væsener i et større hylster – hvor det større hylster forholder sig til det mindre som makrokosmos til mikrokosmos. Alle disse grupper byggende liv kan deles i 3 grupper energienheder, hvis natur kan udledes af sætningerne:

1. Grupper af liv der besjæles af dynamisk energi.
2. Grupper af liv som besjæles af stråleenergi.
3. Grupper af liv der besjæles af atomar energi.

Disse er igen summen af de 3 ildformer: elektrisk ild, solild og ild ved friktion. Med hensyn til det kosmisk fysiske plan ses overensstemmelsen med systemets plan af følgende opstilling:

1. Dynamisk energi.	Elektrisk ild.	Atomart underplan. 1. æteriske trin. Adiplanet.
2. Stråleenergi.	Solild.	3 kosmisk æteriske trin. Logoisk æterlegeme.
3. Atomar energi.	Ild ved friktion.	3 verdener 3 planer. Logoisk fast red- skab.

[side 868]

Med tiden vil man opdage, at hvert plan afspejler denne orden på en interessant måde.

III. MENNESKET, EN SKABER I MENTALT STOF

1. Skabelsen af tankeformer.

Det emne, vi nu skal begynde på, kan ikke behandles for direkte på grund af de færemomenter, som er forbundet med det. I skabelsesprocesserne beskæftiger mennesket sig med elektriske fænomener af en eller anden art, med det der påvirkes direkte af hver tanke, som udgår fra det, og med de mindre liv der (tilsammen), set fra et bestemt synspunkt, udgør en kilde til virkelig fare for mennesket. Vi kan formulere det, der kan siges, i en række udtalelser.

a. Meget af det, som har en ulykkelig karakter i verden, kan føres direkte tilbage til menneskets forkerte manipulation af mentalt stof, til en fejltagtig opfattelse af selve stoffets natur, og til farlige tilstande der er fremkaldt af menneskers samlede skabende indsats op igennem tiden.

Der er opstået misforståelser med hensyn til formålet med universets vitale væsker, og det har, ligesom visse forvrængninger af det astrale lys, forøget lidelserne og fremkaldt et underordnet eller sekundært blændværk eller afspejlet lys, som intensiverer den maya, der allerede er skabt. Denne sekundære afspejling er frembragt af mennesket selv i dets evolutionære forsøg på at afbalancere modsætningsparrene og har fremkaldt en tilstand, som må udbedres, før den virkelig

okkulte afbalancering begynder. Den kan betragtes som hele den store manifestation (skabt af mennesket alene), der kaldes »tærskelens vogter«.

En af de største hindringer på tilbagevejen, en hindring mennesket inden for visse okkulte grænser helt klart er ansvarlig for, er de besjælede former, det har frembragt lige siden midten af den atlantiske rodrace, hvor tanken langsomt begyndte at få betydning. Egoismen, de lave motiver og den villige respons på skadelige impulser, som kendetegner menneskeheden, har fremkaldt en tilstand, der ikke findes andre steder [side 869] i systemet. En gigantisk tankeform overskygger hele menneskeheden, en tankeform som er bygget af mennesker overalt og til alle tider, opladet af vanvittige begær og onde tilbøjeligheder til alt det værste i menneskets natur, og holdt i live af dets lavere begærs tilskyndelser. Denne tankeform må nedbrydes og spredes af mennesket selv i den sidste del af denne runde, før afslutningen af cyklen, og dens spredning vil blive en af de kræfter, der fremkalder interplanetarisk pralaya. Det er dette stykke kreativt makværk, hvis man kan kalde det det, de store er optaget af at nedbryde, men i henhold til karmaloven skal det gøres af dem, der har skabt det, og derfor må mestrene udføre deres arbejde indirekte ved i stadig stigende grad at oplyse mennesker, så de klart kan se denne »vogter på tærskelen« til det nye liv og modstanderen, som står mellem det 4. og 5. naturrige. Hver gang en menneskesøn betræder prøvevejen, lettes deres arbejde, for det betyder, at en lille strøm af livsenergi er ledt ind i nye kanaler og væk fra den gamle strøm, der har tendens til at belive og nære den skadelige form. Endnu en *bevidst* angriber kan blive uddannet til at medvirke i nedbrydningsarbejdet. Hver gang en indviet optages i logegraderne, betyder det, at en ny og magtfuld medarbejder kan hjælpe med til at bringe kraft ned fra højere planer til opløsningsarbejdet. I forståelsen af disse to former for aktivt arbejde (aspirantens og den indviedes) ligger der meget af vital interesse for den ihærdige analogistuderende. Her ligger nøglen til det nuværende problem med ondskaben i verden og det

stærke hold, stofaspektet har på det åndelige aspekt. Denne gigantiske tankeform, som er produktet af menneskets uvidenhed og egoisme, holdes i live og oplades på tre måder:

For det første af summen af individuelle menneskers skadelige begær, ondskabsfulde hensigter og egoistiske tendenser. Hver forkert tanke forøger, når den legemliggøres i tale eller manifesteres i handling på det fysiske plan, dette skadelige væsens omfang.

For det andet af den pleje og omhu der udvises af skyggernes brødre, og det som kan kaldes den »kosmiske ondskabs« repræsentanter, der (i henhold til det 4. eller menneskelige [side 870] hierarkis karma i denne 4. runde) påtager sig det enorme ansvar at stimulere den sekundære belivelse af tankeformen og frembringe så alvorlige forhold, at der kommer en hurtig, lovmæssig krystallisering, og den endelige nedbrydning bliver mulig. Det vil gavne de studerende at udvide deres horisont med hensyn til ondskabens formål og den rolle, onde kræfter spiller i den generelle plan.

For det tredje af den energi og vibration der stadig findes som en overlevering af kraft fra et tidligere solsystem og en udstrømning fra det, der i dette solsystem ikke længere betragtes som et princip.

Det er de tre primære faktorer, de store må tage i betragtning i deres arbejde med at sætte mennesker i stand til at befri sig for denne selvskabte forms indflydelse, nedbryde det de selv har opbygget, og rive sig løs fra de illusoriske skygger, den hårdnakkede vampyr, de har næret og styrket i tusindvis af år, kaster.

Denne nedbrydning fremkalder de store primært på fire måder:

(1) Gennem styrken af deres forenede tanker og meditationer.

(2) Gennem arbejdet med at undervise og uddanne mennesker, så de kan bryde ud af den blinde gruppevirksomhed, blive bevidste kraftcentre og medvirke til nedbrydningen.

Dette arbejde må udføres fra mentalplanet, og heraf kommer den vægt, der lægges på at lære disciple at meditere og arbejde med mentalt stof.

(3) Gennem brugen af nogle mantraer og ord som bringer interplanetarisk kraft af 4. orden ind. Denne kraft rettes mod det 4. skabende hierarkis (det 4. eller menneskelige riges) forvredne skabning, så den styrker nedbrydningsarbejdet. En stor del af dette arbejde udføres af nirmanakayaerne.

(4) Gennem stimuleringen af menneskers egoiske legeme så solenglene kan udkæmpe deres konflikt med måneguderne med større præcision og kraft. Det er den sande krig i himlen. Efterhånden som solguderne⁸⁷ stiger længere ned mod det fysiske plan og derved får stadig stigende kontrol over månevæsenerne, [side 871] bliver menneskers tanker og begær rensset og forædlet. Solilden slukker månellyset, og efterhånden forvandles den lavere natur. Til sidst stråler solenglene i al deres glans gennem den lavere natur på det fysiske plan, idet denne natur giver flammerne brændstof. Gradvis dør den forhadte »vogter på tærskelen« udsultningens død og går i opløsning på grund af manglende vitalitet, og mennesket er

---

⁸⁷ *Solguderne er de »faldne engle«*. – H.L. 3, 283.

- a. De *varmer* skyggerne ... de menneskelige legemer.
- b. De varmes igen af monaden eller atma. – H.L. 3, 110-111, 280-281.
- c. De er visdommens slanger. – H.L. 3, 236-237.
- d. Deres natur er viden og kærlighed. – H.L. 4, 55.
- e. De kommer ind fra det kosmiske mentalplan. – S.D. III, 540.

Egoet eller solenglen er spærret inde. – H.L. 2, 281.

- a. Det må befri sig for sanseopfattelsens slaveri.
- b. Det må se den ene virkeligheds lys.
- c. Det guddommelige ego er fængslet i en jordisk form. – H.L. 4, 105.
- d. For at »genløse menneskene«. – H.L. 3, 249.
- e. For at »skænke dem menneskelige følelser og aspirationer«. – H.L. 3, 249.
- f. Soldevaerne »skænker mennesket intelligens og bevidsthed«. – H.L. 1, 219.

befriet.

b. På nuværende tidspunkt udgår en stor del af det mentale stofs manipulation og indbygning i en eller anden form fra lavere planer og er resultatet af stærkt begær baseret på fysisk tiltrækning. Begærlegemet, og ikke mentallegemet, er for de fleste mennesker det mest dominerende og skaber (på grund af to grupper måneherrers kraft) så stærk en vibration, at den tredje gruppe månevæsener, der bygger mentallegemet, tvinges til at reagere. Derved bliver hele den trefoldige lavere natur straks engageret i den sørgelige proces med at fodre den frygtede »vogter«. Energien følger vejen med mindst modstand. Som vi ved, er en af egoets vigtigste opgaver at påføre sin skygge og afspejling, det lavere menneske, en ny rytme, og det er denne proces, der med tiden leder energi væk fra menneskets [side 872] forvredne skabning og bringer dets vibration i harmoni med solenglens.

Devaerne, der udgør selve stoffets samlede energi, er ligeglade med, hvilken form de bygger. De reagerer ansvarsløst på energistrømme, og kilderne til energien er ikke deres problem. Så når man opdager, at en af menneskets primære opgaver består i at styre energistrømme fra mentalplanet og skabe det, der ønskes på *højere planer*, bliver menneskets plads i den kosmiske plan mere tydelig og levende. Mennesker, som helhed, gennemgår en evolutionær udvikling, der tager sigte på at gøre dem til bevidste skabere i stof. Det indebærer:

En erkendelse af det arketyperiske plan.

En forståelse af de love, som styrer naturens byggeprocesser.

En bevidst og beredvillig skabelsesproces, så mennesket arbejder efter idealet, underkaster sig loven, og frembringer det, der er på linje med den planetariske plan og bedst fremmer racens interesser.

En indsigt i energiens natur og evnen til at styre energistrømme og opløse (eller trække energi tilbage fra) alle former i de 3 verdener.

En opfattelse af devaernes natur, deres beskaffenhed og funk-

tion som bygmestre, og de ord og lyde, hvormed de styres og ledes.

Når menneskeslægtens energistrømme udelukkende kommer fra egoiske planer, og når begær er forvandlet og det 5. princip vakt til live og i sidste instans oplyst af det 6., da og først da vil impulserne fra de lavere planer dø ud og »tærskelens vogter« (som nu hjemsøger menneskeheden) også dø. Med andre ord, når Planetlogos' faste fysiske legeme (bestående af stof fra de menneskelige aktiviteterets 3 verdener) er helt rensset og belivet med den livskraft, der kommer fra æteriske planer, og når alle hans centre (bestående af menneskeenheder) er fuldt aktive, vil disse centre blive kanaler for ren kraft og et væsen som »vogteren« være en umulighed.

Alt, hvad jeg her har sagt om denne »vogter på tærskelen« til vejen mellem de to store riger, det 4. og 5., kan den studerende [side 873] verificere hos sig selv. Hver eneste oprigtige aspirant til mysterierne står ansigt til ansigt med denne vitale form, som han selv har bygget og næret gennem sine tidligere inkarnationer, og som repræsenterer summen af hans skadelige begær, motiver og tanker. I umindelige tider har den udsuget ham og repræsenteret det, han ikke har opnået. Den påvirker ikke alene ham selv men også alle de enheder, han kontakter og møder. Når han vil nedbryde den, må han bruge metoder, der svarer til dem, de store har brugt, og da vil han gennem sin solengels voksende magt, gennem sit egos kraft, gennem studiet af loven, kendskab til lydets virkning og kontrol med talen, i sidste instans fremkalde dens opløsning. Den gamle kommentar siger:

»Solenglen må slukke måneenglenes lys, og da vil det, der har været en hindring, som følge af mangel på varme og lys ikke længere eksistere«.

c. Endnu er det kun få mennesker, som bevidst og med fuldt overlæg kun arbejder i mentalt stof. Den energi, mennesker bruger, er som regel kama-manasisk eller begær plus det lavere tankesind, med en overvægt af begærkraft sådan som man kunne forvente. Det kan udledes af den anden udtalelse. Hele evolutionens tendens går i retning af at fremkalde evnen til at bygge i mentalt stof, og to ting venter racen:

For det første spredningen af ubestemmelige masser af kama-manasisk stof, der omgiver praktisk talt hvert eneste medlem af menneskeslægten og skaber en mørk og dunkel tåge i og omkring hver aura. Den vil gradvis forsvinde, og mennesker vil blive omgivet af klare tankeformer, der er kendetegnet ved en særlig kvalitet alt efter et menneskes stråle og dermed dets type tankesind.

For det andet. Den samlede mængde menneskelige tankeformer, som på nuværende tidspunkt har en personlig karakter og drejer rundt om hvert menneske, ligesom planeterne drejer rundt om Solen, vil få en tendens til at nærme sig et *gruppecenter*. Den tankeenergi, der nu udgår fra hvert menneske som en forholdsvis svag strøm af en ubestemmelig masse mentalt [side 874] stof, der ikke har nogen bestemt karakter, ikke danner særlig klare former og kun opretholder disse former i kort tid, vil blive rettet mod skabelsen af det, *gruppen* ønsker, og ikke kun det enheden ønsker. Det er i store træk grundlaget for den modstand, alle konstruktive tænkere og *gruppearbejdere* møder. Den energistrøm, som de udsender, og som bygger vitale tankeformer, er i modstrid med de fleste menneskers strøm og fremkalder opposition og midlertidigt kaos. Menneskeslægten fremtrædende arbejdere og tænkere er, under logens ledelse, optaget af tre ting:

- a. At tilføre mennesker en ny og højere rytme.
- b. At sprede de mørke skyer af delvis opladede ubestemmelige tankeformer, der omgiver vores planet, og dermed give adgang for interplanetarisk kraft og kraft fra de højere mentale planer.
- c. At vække menneskers evne til at tænke klart, oplade deres

tankeformer præcist og opretholde de vitale tankebygninger, hvormed de kan nå deres mål og fremkalde de ønskede forhold på det fysiske plan.

Disse tre mål gør det nødvendigt, at de betydningsfulde tænkere og arbejdere får en klar opfattelse af tankens magt, styringen af tankestrømme, videnskaben om tankebygning, manipulation af mentalt stof i overensstemmelse med lov og orden, og manifestationen af tanker ved hjælp af de to faktorer: lyd og vitalisering. De kræver også evnen til at modvirke eller afkræfte alle impulser, som kommer fra det lavere selv og har en centraliseret og rent personlig karakter, og evnen til at arbejde i gruppeform, så hver tanke, der bliver sendt ud, har den bestemte mission at føje sin kvote af energi til en strøm, som er *kendt* og veldefineret. Det sidste er vigtigt, for ingen, der arbejder for menneskeheden, bliver til virkelig hjælp, før han (bevidst og med fuldt kendskab til sit arbejde) styrer sin tankeenergi ind i en bestemt tjenestekanal.

d. Ved al tankebygning af en høj orden er det altså menneskers opgave at gøre forskellige ting, som kan opregnes på følgende måde: [side 875]

For det første må de rense deres lavere begær, så de bliver i stand til at *se* klart i den okkulte betydning af ordet. Intet menneske, som er besat af sine egne behov, handlinger og interesser og ikke kender til højere ting og gruppeaktivitet, har et klart syn. Det klare syn medfører evnen til at læse de akashiske optegnelser, selvom det måske er ubevidst i begyndelsen, og dermed fastslå kilden til de nye indstrømmende tankeimpulser, evnen til at lade sine egne interesser opsluge af gruppens interesser og dermed samarbejde med planen, og evnen til at blive bevidst om racens grundtone og »menneskehedens råb«.

Dernæst må de få kontrol over tankesindet. Det indebærer nogle vigtige ting: En erkendelse af sindets og hjernens natur gennem koncentration, en forståelse af det forhold der bør være mellem den fysiske hjerne og mennesket, den virkelige tænkere på det fysiske plan, og endelig en evne, som gradvis

udvikles, når tankesindet først er bragt under kontrol gennem koncentration, til at meditere i den okkulte betydning, og på den måde bringe planen igennem fra højere planer, fastslå sin egen del af planen, og i sidste instans samarbejde med en bestemt gruppe nirmanakayaer. Det efterfølges af et studium af energiens love. Et menneske opdager, hvordan det skal bygge en tankeform af en bestemt kvalitet og tone, oplade den med sit eget liv og dermed – på mentale planer – have en lille skabning, et barn af sin vilje, det kan bruge som en budbringer eller til at manifestere en idé med. Hvis de studerende vil lære at fungere bevidst, lønner det sig at overveje disse punkter omhyggeligt.

Endelig må den, der tjener menneskeheden, lære, hvordan han sender den tankeform, han har bygget, af sted på dens mission (hvad den end er), fastholde dens oprindelige form med sin egen vitale energi, opretholde dens vibration og i sidste instans opløse den, når den har opfyldt sin funktion. Det almindelige menneske er ofte offer for sine egne tankeformer. Det bygger dem, men er hverken stærk nok til at sende dem ud på deres mission, eller klog nok til at opløse dem når det er nødvendigt. Det har fremkaldt denne tykke hvirvlende tåge af halvformede, halvopladede former, 85% af menneskeslægten er omgivet af. [side 876]

I sit arbejde som tankebygger må mennesket udvise de samme kendetegn som Logos, universets store arkitekt eller bygmester. Det må følge hans arbejde som:

Den, der undfanger idéen.

Den, der iklæder idéen stof.

Den, der oplader idéen og dermed sætter tanken i stand til at bevare sin form og fuldføre sin mission.

Den, der gennem begær og kærlighed styrer tankeformen – i tid og rum – og beliver den, indtil målet er nået.

Den, der, når det ønskede formål er opfyldt, nedbryder eller opløser tankeformen ved at trække sin energi tilbage (okkult »vende opmærksomheden bort« eller »tage øjnene fra den«), så de små liv (som er indbygget i formen) falder fra

og vender tilbage til det almindelige reservoir af devasubstans.

I alt kreativt arbejde med mentalt stof er mennesket altså en treenighed i arbejde: skaberen, opretholderen og nedbryderen.

e. Ved alt okkult arbejde i mentalt stof der skal manifesteres på det fysiske plan, og dermed blive objektivt, må mennesket arbejde som en enhed. Det betyder, at det trefoldige lavere menneske må være i stand til at underkaste sig egoet, så egoets dynamiske vilje kan styre den fysiske hjerne.

Det menneske, som på det fysiske plan arbejder bevidst med mentalt stof, følger en fremgangsmåde, der er delt i to dele: først harmoniseringen med egoet så planen, formålet og metoden kan overføres til den fysiske hjerne, og derefter en sekundær proces, hvor mennesket ved hjælp af hjernen realiserer planen, målbevidst bygger den fornødne form, og så, efter at have bygget og opladet formen, »holder øjnene på den«. Det er en okkult formulering af den store sandhed, som ligger bag alle opladningsprocesser. I den kristne bibel tales der ofte om »Herrens øjne«, og okkult set er det øjet, som overfører kraft til sin tjener, tankeformen. Videnskabsmænd er ved at blive interesserede i det menneskelige øjes kraft, og det betyder, at den evne til kontrol og erkendelse, der ses overalt, vil få sin videnskabelige og okkulte forklaring, når den studeres som et *instrument for igangsættende energi*.

[side 877]

Det er altså klart, at en tankeform er resultatet af to typer energi:

Den der i første instans udgår fra egoet på abstrakte planer.
Den der i næste instans udsendes af mennesket på det fysiske plan ved hjælp af hjernen.

At mennesker som regel ikke opfatter den første faktor er et forhold, der er ansvarligt for meget af det onde i verden. Men når »selvets videnskab« er blevet tilstrækkelig udviklet, vil

mennesker blive bevidste om de egoiske impulser i alle tankeprocesser og bruge sand egoisk energi, før de begynder at manipulere devasubstans og bygge former af devaliv.

2. Bygning af tankeformer i de 3 verdener.

Jeg har lidt flere ord at sige om dette emne: mennesket som en skaber i mentalt stof. Ordene er henvendt til alle de studerende, som – gennem deres evne til at koncentrere sig – har udviklet en vis grad af tankekontrol, og som gerne vil forstå skabelsesprocessen med større videnskabelig nøjagtighed. Derfor vil vi betragte to faktorer i forbindelse med bygningen af tankeformer:

- a. Harmoniseringen med egoet.⁸⁸
- b. Overførslen af den egoiske vilje til den fysiske hjerne, eller (hvis vi skal formulere det anderledes) den første udnyttelse af egoisk energi.

Lad os tage dem én for én.

a. Harmonisering med egoet. Dette er, som vi ved, kun muligt for det menneske, der har nået prøvevejen eller et bestemt, veldefineret punkt i sin evolution. Gennem viden og øvelse har det udviklet evnen til automatisk og videnskabeligt at bruge sutratmaen (eller kanalen) som kontaktmiddel. Når det [side 878] derudover kan bruge antahkaranaen (eller broen mellem triaden og personligheden) med samme lethed, har vi en effektiv hjælper for Hierarkiet på Jorden. De forskellige vækststadier og den medfølgende evne til at fungere som en stadig mere effektiv medarbejder ved at tappe kilderne til dynamisk energi i de 3 verdener, kan vi generalisere på følgende måde:

---

⁸⁸ *Harmonisering: Se Breve om Okkult Meditation, s. 16-21.*

Lavere mennesketyper bruger sutratmaen på dens vej gennem æterlegemet.

Almindelige mennesker bruger næsten udelukkende den del af sutratmaen, der går gennem astralplanet. Deres reaktioner er emotionelle og stort set baseret på begær.

Intellektuelle mennesker bruger sutratmaen på dens vej gennem de lavere trin af mentalplanet, ned gennem astralplanet til det fysiske plan i dets to dele. Deres aktiviteter styres af tankesindet og ikke begær som i de tidligere tilfælde.

Aspiranter på det fysiske plan bruger sutratmaen på dens vej gennem de to lavere underplaner af mentalplanets abstrakte trin, og begynder gradvis at bygge antahkaranaen eller broen mellem triaden og personligheden. Egoets kraft begynder nu at kunne mærkes.

Kandidater til indvielse og indviede op til 3. grad bruger både sutratmaen og antahkaranaen – som en enhed. Triadens kraft begynder at komme igennem, stimulere alle menneskelige aktiviteter på det fysiske plan og i stadig stigende grad belive menneskets tankeformer. I den rigtige forståelse af denne proces ligger nøglen til skabelsen af mayavirupaen.

Hvis de studerende omhyggeligt overvejer ovenstående differentieringer, vil der blive kastet meget lys på karakteren af den energi, som bruges til bygning af tankeformer.

På de tidlige stadier af harmoniseringen må den udføres nøjagtigt og velovervejet gennem koncentration og meditation. Senere, når der er skabt den rigtige rytme i legemeerne, og de er tilstrækkelig rensede og forædlede, bliver den dobbelte aktivitet næsten momentan, og da kan den studerende vende sin opmærksomhed mod den *bevidste* bygning og belivelse af tankeformer. [side 879] Det behøver ikke længere koncentrere sig om at opnå harmonisering.

Nøjagtig harmonisering indebærer:

Mental ro eller en stabil mental vibration.

Emotionel stabilitet, som resulterer i glasklar refleksion.
Æterisk ligevægt, der fremkalder en tilstand i hovedcentret,
som tillader en direkte anvendelse af kraft på den fysiske
hjerne via centret.

b. Påvirkning af den fysiske hjerne. Det bliver først muligt
for den fysiske hjerne at få en præcis opfattelse af det, egoet
søger at meddele om det forestående arbejde, når der er
foretaget to ting:

Direkte harmonisering.
Overførsel af den egoiske energi eller vilje til et af de 3 fysi-
ske centre i hovedet –

Pinealkirtlen.

Hypofysen.

Altamajorcentret eller nervecentret ved toppen af ryggraden,
hvor kraniet og rygsøjlen næsten rører hinanden. Når
denne samling nerver er fuldt udviklet, danner den et
kommunikationscenter mellem rygsøjleens vitale energi
(kundaliniilden) og de to ovenstående hovedcentres
energi. Det er den fysiske pendant til antahkaranaen på
højere planer.

Hypofysen er det center, som (når der er tale om en korrekt
og normal udvikling) modtager den trefoldige impuls, der
strømmer gennem sutratmaen fra det lavere mentale, det
astrale og det æteriske plan. Pinealkirtlen bliver aktiv, når
denne funktion forstærkes af energi fra egoet på dets eget
plan. Altamajorcentret kommer i anvendelse, når antahkara-
naen er ved at blive bygget, og så *begynder* de 3 fysiske
hovedcentre at virke som en enhed og danne en slags trekant.
Når 3. indvielse nås, er [side 880] denne trekant helt akti-
veret, og ilden (eller energien) flyder frit (**Diagram X**).

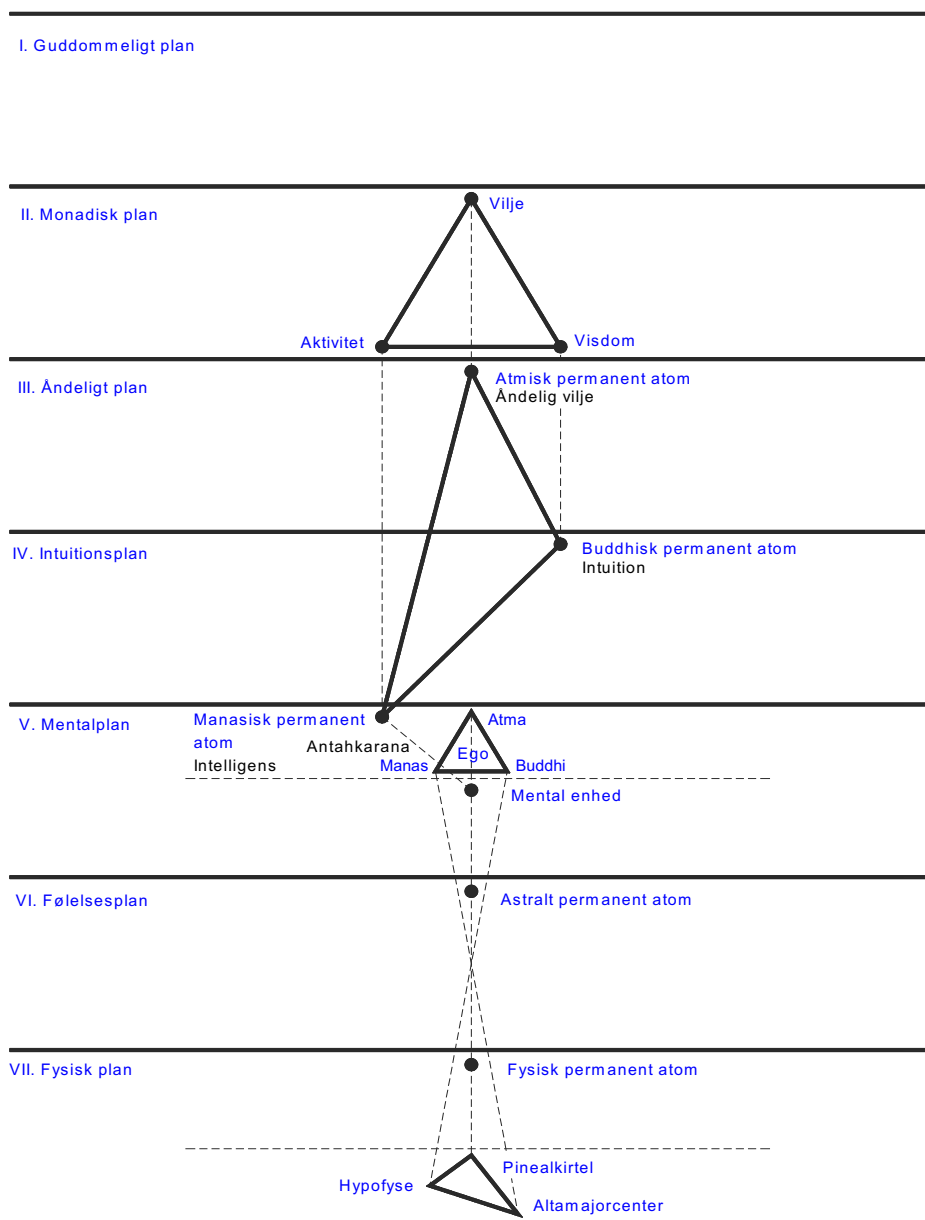
Det er altså klart, at menneskets evne til at skabe i mentalt
stof vokser, når det betræder udviklingsvejen. Men vi må
huske, at vi (set fra vores nuværende synspunkt) ikke beskæf-

tiger os med egoets evne til at frembringe former på mentalplanet, men det fysiske menneskes evne til på mentalplanet at skabe de energiredskaber, som – når det sætter dem i bevægelse med sin bevidste vilje – vil have bestemte virkninger på det fysiske plan. Det gøres ved, at egoisk energi trækkes ned gennem sutratmaen til den fysiske hjerne og herfra sendes tilbage til mentalplanet, plus eller minus det den har vundet eller tabt under processen. Den sande adept bevarer, gennem sin viden, al energi, mens den overføres og forøger den med den energi, der kontaktes. Dermed bliver den til viljesenergi, plus begærenergi, næret af den fysiske hjernes energi. Derfor er processen bogstavelig talt et lille resumé af guddommens skabelsesproces, idet der er tale om en forening af de 3 personers energi, set fra det fysiske plans synspunkt. Det er foreningen af de 3 ildformer i mennesket og i virkeligheden:

- a. Så meget af åndens ild, eller elektrisk ild, et ego legemliggør (relativt lidt før 3. indvielse) eller er i stand til at formidle – parret med:
- b. Så meget af solenglens ild (solild) eller det egoiske aspekt, egoet er i stand til at formidle. Det er kun lidt hos det almindelige menneske, en hel del hos mennesket på prøvevejen, og en fuld nedstrømning når 3. indvielse nås – plus:
- c. Så meget af stoffets ild i dens rene form, som kan trænge igennem. Det afhænger af de 3 hylstres renhed og er hos et højtudviklet menneske kundaliniilden, i den udstrækning de to andre har fået den til at blusse op.

Når harmoniseringen er korrigeret og de fysiske hovedcentre vakt til live, bliver det altså muligt for mennesket at blive en bevidst skaber i mentalt stof.

Diagram X Meditationsvidenskaben

[side 882]

IV. MENNESKET OG ILDVÆSENERNE

Da denne sektion rummer meget, som på nuværende tidspunkt har praktisk værdi for mennesket, vil vi gå lidt mere i detaljer end i forrige sektion. Det vil især komme frem, når vi studerer virkningen af tale og den okkulte betydning af det talte ord.

1. Viljesaspektet og skabelse.

I en tidligere del beskæftigede vi os i nogen grad med formidlingen af egoets vilje til den fysiske hjerne, og vi så, at kun de mennesker, der (gennem evolutionær udvikling) har forbundet sutratmaen og antahkaranaen, og hvis tre hovedcentre er mere eller mindre aktive, kan overføre egoets vilje. I de andre tilfælde, dvs. for det almindelige og lidet udviklede menneskes vedkommende, kommer den hensigt, der påvirker den fysiske hjerne, fra det astrale eller lavere mentale plan. Det er derfor mere sandsynligt, at den er en impuls fra en måneherre, selvom den er højtudviklet, end en guddommelig viljesimpuls fra solenglen, som er det sande menneske.

a. Magikerens tilstand. Det er vigtigt at huske, at når de fysiske hovedcentre vækkes (gennem harmonisering af de æteriske centre) har vi *det laveste aspekt af egoisk indflydelse*. Det er fra disse 3 centre, at mennesket på prøvevejen og op til 3. indvielse styrer og kontrollerer sine hylstre og herfra spreder den stråleglans, der oplyser tilværelsen på det fysiske plan. Når 3. indvielse nås, er den indre trekant i fuld gang med sin formidling, og hele personlighedens liv underkastes egoets vilje. »Stjernen absorberer Månens lys, så Solens stråler kan kastes tilbage« – det er den okkulte måde at udtrykke sandheden om dette udviklingstrin på. Her vil det måske også være værdifuldt at beskrive de æteriske centres tilstand under denne direkte solkontrol.

Før de 3 fysiske hovedcentre vækkes, er mennesket stort

set underlagt de kræfter, der strømmer gennem de 4 mindre æteriske centre. Senere begynder de 3 større centre – hovedet, hjertet og halsen – at vibrere og gradvis udvide deres aktivitetsområde, så deres energi efterhånden ophæver de lavere centres [side 883] energi og afbøjer og absorberer deres vitalitet, indtil de 3 højere hjul er i fuld firdimensional aktivitet. Når det sker, begynder de 3 fysiske hovedcentre at vågne op af deres dvaletilstand og blive aktive. Det foregår på følgende måde:

- a. Når det store hovedcenter vågner, begynder pinealkirtlen at fungere.
- b. Når hjertecentret er helt levende, bliver hypofysen virksom.
- c. Når halscentret indtager sin retmæssige plads i evolutionsprocessen, vibrerer altamajorcentret tilfredsstillende.

Når energien strømmer rundt i de 3 fysiske centres trekant, danner den større trekant også et kredsløb og bliver til et »hjul der drejer ind i sig selv«. De større æteriske centre er i fuld aktivitet, og mennesket nærmer sig befrielsens øjeblik.

Hvis skabelsesarbejdet skal udføres okkult, må alle 3 fysiske centre altså bringes i anvendelse, og ud fra en betragtning af emnet bliver det klart, hvorfor det har været nødvendigt at behandle dem i den orden.

Ved hjælp af *pinealkirtlen*,⁸⁹ den åndelige opfattelses

---

⁸⁹ *Pinealkirtlen*. Det 3. øje. – S.D. III, 548.

1. Evolutionens mål er at udvikle det indre syn.
2. Den okkulte betydning af øjet. – S.D. III, 577.
3. Tyrens øje. Konstellationen Tyren blev kaldt »åbenbaringernes moder«, og »fortolkeren af den guddommelige røst«. – H.L. 2, 375.
4. De indre synsorganer:
  - a. Det eksoteriske organ. . . . . Pinealkirtlen. . . . . Fysisk.
  - b. Det esoteriske organ. . . . . Det 3. øje. . . . . Æterisk.

organ, [side 884] bliver mennesket bevidst om egoets vilje og hensigt og uddrager på den måde den fornødne energi af de højere planer, via hovedcentret og sutratmaen.

Gennem *hypofysen* får mennesket adgang til det andet element, begæret eller formbygningsenergien, og kan nu ved hjælp af tiltrækningsloven forme og bygge i devasubstans.

Når *altamajorcentret*, syntesen af det der kan kaldes nerveenergi, er vågent, bliver det muligt for mennesket at materialisere og aktivere den ønskede form som det er ved at bygge ved hjælp af tiltrækningsenergien.

Det er derfor klart, hvorfor det er sådan, at kun få mennesker nogen sinde bygger konstruktive tankeformer, der er til

---

De studerende må omhyggeligt skelne mellem det 3. øje og pinealkirtlen. – Se H.L. 3, 306: »Det tredje øje er dødt og fungerer ikke længere; men det har efterladt et vidnesbyrd om sin eksistens« i form af pinealkirtlen.

5. Pinealkirtlen er en lille ærteformet masse af gråt nervestof, der sidder på bagsiden af hjernens tredje ventrikel.
6. Hypofysen har samme forhold til pinealkirtlen, som manas har til buddhi, eller tanken har til visdom. – S.D. III, 504-505.
7. Pinealkirtlens højeste udvikling faldt sammen med den laveste fysiske udvikling. – H.L. 3, 305-306, 309-310.
8. Det 3. øje findes i æterisk stof
  - a. Foran hovedet.
  - b. På højde med øjnene.
9. Det er et energicenter, som er dannet af en krafttrekant:
  - a. Hypofysen.
  - b. Pinealkirtlen.
  - c. Altamajorcentret.
10. Det åbnede eller 3. øje giver ikke direkte clairvoyance, men er det organ, hvormed man opnår direkte og sikker viden. – H.L. 1, 107, note 7.
  - a. Den indviede retter øjet mod tingenes essens.
  - b. Asketen må udvikle det 3. øje, før han bliver en adept. – H.L. 4, 175.

varig gavn for menneskeheden, og også hvorfor de store (i deres arbejde gennem disciple) er tvunget til at arbejde med grupper. De er sjældent i stand til at finde en mand eller kvinde, hvis 3 fysiske hovedcentre er aktive samtidig, og ofte er de nødt til at arbejde med store grupper, før den mængde energi, [side 885] de modtager til realiseringen af deres planer, står mål med det, der kræves.

Det er også klart, at disciplens evne til at tjene menneskeheden stort set afhænger af tre ting:

- a. Hans legemers tilstand og deres harmonisering med egoet.
- b. De fysiske hovedcentres aktivitetsniveau.
- c. Trekanternes kraftcirkulation og -formidling.

Disse faktorer er igen afhængige af andre, hvoraf følgende kan opregnes:

1. Disciplens evne til at meditere.
2. Hans evne til at bringe de planer og hensigter, hans ego er vidende om, nøjagtigt igennem fra de finere planer.

-
11. De, der studerer okkultisme, bør vide »at det 3. øje er uløseligt forbundet med karma«. – H.L. 3, 312, 315, 318, note 12.
    - a. 5. rodrace afvikler årsager fra sin atlantiske fortid, den 4. rodrace.
    - b. Fordi den åbenbarer sin fortid. – H.L. 3, 293-294, 315 & 4, 343-344.
  12. Det 3. øje er sjælens spejl. – H.L. 3, 309.
  13. Guderne er ikke mere abstraktioner for det indre åndelige øje, end vores sjæl eller legeme er for os. – H.L. 2, 348-349.
    - a. Det indre øje »kan se igennem materiens slør«. – H.L. 2, 348.
    - b. Det åndelige øje åbenbarer de oversanselige tilstande. – H.L. 4, 88-89.
  14. Det åndelige øje er aktivt hos det åndeligt genfødte menneske. – H.L. 3, 459-460.

3. Hans motivers renhed.
4. Hans evne til at »opretholde meditationstilstanden« og i denne tilstand begynde at bygge formen til sin idé og dermed materialisere sit egos plan. [side 886]
5. Den mængde energi han senere kan sende ind i sin tankeform og på den måde give den en vis eksistensperiode, eller dens lille »Brahmas dag«.

Disse underordnede faktorer afhænger igen af:

- a. Hans placering på evolutionsstigen.
- b. Hans legemers tilstand.
- c. Hans karmiske forhold.
- d. Finheden af det æteriske væv.
- e. Karakteren af hans fysiske legeme og dets relative forædling.

Her er det nødvendigt at advare den studerende mod at begå den fejl at lave strenge regler med hensyn til rækkefølgen af de fysiske hovedcentres udvikling og belivelsen af kraftcentre. Denne proces afhænger af mange ting så som monadens stråle og karakteren af udviklingen i tidligere inkarnationer. I alle dele af naturens samlede liv er der sideløbende udviklingsprocesser og overlapninger, og det kræver en profet med umådelig visdom og erfaring at sige nøjagtig, hvilket stadium en enhed af menneskeslægten befinder sig på. Den kloge afstår altid fra at udtale sig, før han *ved*.

Lad os nu betragte:

b. Bygning af tankeformer. Når egoet har fremkaldt en modtagelig eller sensitiv tilstand i menneskets fysiske hjerne og vakt den fornødne respons, begynder byggeprocessen.

Den fysiske respons er – som alt andet i naturen – baseret på forbindelsen mellem polære modsætninger. De fysiske centre er modtagelige for kraftcentrenes positive indflydelse. I de tidligere evolutionsfaser er den fysiske hjerne sensitiv over for den lavere naturs positive indflydelse eller stofhylestrenes reaktioner, måneherrernes impulser. I de senere faser

reagerer den på egoets positive indflydelse eller solherrens impulser.

Som det fremgår, er byggeprocessen delt i tre dele, der overlapper hinanden og fremtræder som om, de er samtidige. Når processen (sådan som det er tilfældet med størstedelen af menneskeslægten) er *ubevidst*, fremkaldt af refleksvirksomhed [side 887] og stort set baseret på realiseringen af begær, sker alting meget hurtigt og fører til hurtige resultater, hvis effektivitet afhænger af menneskets evne til at believe og holde sin idé sammen i en form. De fleste af de tankeformer, det almindelige menneske skaber, er kun delvis virkningsfulde og underkastet store begrænsninger og snævre rammer. Når mennesket lærer at skabe *bevidst*, hvilket det gør gennem organiseringen af tanken, koncentration og meditation, går det langsommere frem, for der er primært to ting, det må gøre, før den skabende proces kan gennemføres:

- a. Kontakte eller kommunikere med egoet eller solenglen.
- b. Studere skabelsesprocessen og skridt for skridt bringe den i overensstemmelse med naturens udviklingslov.

Ovenstående er ifølge sagens natur blot en anden måde at definere meditation og dens formål på.

Senere, når et menneske er ekspert i meditation, foregår tankeskabelsen hurtigere og hurtigere, indtil den (på en højere vinding af spiralen) passerer den tidligere ubevidste periodes aktivitet.

Så idet mennesket begynder med at opfatte den egoiske hensigt i sin fysiske hjerne, fortsætter det nu med at bygge formen til sin idé. Det begynder med at organisere det fornødne materiale på *mentalplanet*. Det er på dette plan, at impulsen antager sin primære form. Belivelsen sker hovedsagelig på *begær- eller astralplanet*, for enhver tankeforms livslængde (selv en form som vores solsystem) afhænger af begærets styrke og konstans.

Den fysiske fortætning foregår på det fysiske plans *æteriske trin*. Efterhånden som det fysiske redskab opnår den

fornødne størrelse, bliver tankeformen adskilt fra den, der giver den form. Enhver idé, som har tilstrækkelig styrke, vil uundgåeligt materialisere sig i fast fysisk stof, men dens skabers hovedindsats ophører, når han har arbejdet med den på det mentale, astrale og æteriske plan. Den faste fysiske respons er automatisk og uundgåelig. Men nogle af de store og betydningsfulde idéer, der er opstået i bevidstheden hos racens ledere, kan kun nå deres fulde manifestation ved hjælp af mange medhjælpere og mange tankesinds dynamiske impuls. Når det er tilfældet, arbejder nogle få bevidst med bygningen af den fornødne form, mens mange flere drives til aktivitet og bidrager med selve deres naturs negativitet. De bliver »tvunget« til at interessere sig på trods af sig selv og »drives til bevægelse«, ikke gennem mental forståelse eller »vitalt begær«, men fordi det er det, der skal gøres. Her kan man se en illustration af de stores evne til at udnytte tilsyneladende træge og negative tilstande (som skyldes ringe udvikling) og fremkalde gode resultater.

Her vil vi kun beskæftige os med det menneske, der lærer at bygge bevidst, og ikke med den metode, adepten bruger, eller de uudviklede kaotiske forsøg. Efter at mennesket har opfattet idéen, omhyggeligt konstateret motivet bag idéen og på den måde fastslået dens anvendelighed og værdi for gruppen i forbindelse med dens tjeneste for menneskeheden, må mennesket gøre visse ting, som vi for overskuelighedens skyld kan opsummere i nogle udtalelser:

Først og fremmest må det fastholde idéen tilstrækkelig længe til, at den kan registreres nøjagtigt i den fysiske hjerne. Ofte får egoet en forestilling eller en del af en plan »igen-nem« til hjernen, men er nødt til at gentage processen uafbrudt i temmelig lang tid, før den fysiske respons er sådan, at solenglen kan være sikker på, at den er intelligent registreret og optegnet. Det er måske unødvendigt at sige, at hele processen lettes betydeligt, hvis »skyggen« eller mennesket regelmæssigt mediterer, gør sig til vane hver dag og time at genkalde sig det højere selv, og før det trækker sig tilbage for natten prøver at »fastholde tanken« om at bringe så mange

egoiske impulser igennem som muligt ved sin opvågning. Når der er etableret en reaktion mellem de to faktorer: egoet og den modtagelige hjerne, når samspillet er gensidigt, og de to er afstemt eller indstillet efter hinanden, begynder det næste stadium. Idéen er undfanget.

Nu følger en vækstperiode, som igen er delt i forskellige faser. Mennesket grubler over idéen. Det grunder over den og skaber derved en aktivitet i mentalt stof og tiltrækker det materiale, der kræves til iklædningen af sædtanken. Det forestiller [side 889] sig tankeformens omrids, klæder den i farver og udmaler dens detaljer. Her ser man den store betydning af en sand fantasi og dens ordnede videnskabelige anvendelse. Fantasi er kama-manasisk i sin oprindelse, idet den hverken er rent begær eller ren tanke. Den er en ren menneskelig frembringelse og erstattes af intuitionen hos det fuldkomne menneske og naturens højere intelligenser.

Når dets vilje eller igangsættende impuls er tilstrækkelig stærk, og når fantasien eller visualiseringsevnen er tilstrækkelig levende, begynder det på vækstperiodens anden fase, som består i belivelse med begær. Samspillet mellem mental impuls og begær fremkalder det, man kunne kalde en pulserende rytme i idéens organiserende form, og dermed bliver den *levende*. Endnu er den kun tåget og spinkel, men den viser tegn på organisation og omrids i sin form. Studerende må huske, at hele processen nu går ind i den fase, vi opfatter inde fra hjernen. Derfor er der en klar overensstemmelse med de 9 sephiroths arbejde:

De 3 første svarer til den egoiske impuls, vi har behandlet tidligere.

Den 2. gruppe sephiroth har deres analogi i den fase, vi nu beskæftiger os med, eller den tanke-begærimpuls mennesket bevidst udsender med sin hjerne.

De 3 sidstes arbejde afsluttes, når tankeformen, efter at være klædt i mentalt og astralt stof, bliver objektiv på det fysiske plan.

Den næste fase af vækstperioden kommer, når tankeformen, der nu er klædt i mentalt stof og belivet af begær, tiltager sig et lag af astralt stof og dermed bliver i stand til at fungere på astralplanet såvel som mentalplanet. Her vokser den hurtigt. Men man skal være opmærksom på, at bygningsprocessen på mentalplanet fortsætter sideløbende, og at udviklingen nu er dobbelt. Her må den bevidste bygmester være omhyggelig med at holde balancen og ikke lade fantasien få for stort spillerum. Det manasiske og kamiske element må være afstemt efter hinanden. Ellers ser man det, der så ofte sker, at en idé bliver forkert [side 890] opfattet og udviklet og derfor ikke kan indtage sin retmæssige plads i evolutionsplanen, idet den blot er en grotesk forvrængning.

Nu går idéen ind i en kritisk fase og må være klar til at iklæde sig fysisk stof og antage en æterisk form. På de æteriske planer får den en sidste impuls, som vil føre til det, man kan kalde dens »aktivering«, eller den modtager den motiverende impuls der vil føre til dens adskillelse fra sin skaber og udsendelse med henblik på:

1. At antage en fast form.
2. At begynde på en selvstændig tilværelse.

Her må man være opmærksom på, at tankeformen nu har forladt mentalplanet, iklædt sig et astralt hylster og også samlet sig et legeme af æterisk stof. Når den har nået denne fase, går dens belivelse hurtigt, og tiden for dens selvstændige tilværelse nærmer sig.

Denne belivelse udføres bevidst af mennesket, som – alt efter tankeformens oprindelige formål eller igangsættende impuls – tilfører den energi af en eller anden art. Afhængig af den legemliggjorte idéns karakter kommer denne energi fra et af de 3 højere centre og kan ses strømme ud mod den hastigt voksende idé fra det pågældende center. Vi må ikke glemme, at vi beskæftiger os med den *bevidste* bygmesters tankeform.

De fleste menneskers tankeformer bliver ikke belivet fra så højt et center, men modtager deres aktive impuls fra enten solar plexus eller de endnu lavere forplantningsorganer.

Det er denne konstante strøm af emotionel eller seksuel energi, der er ansvarlig for den nuværende kaotiske situation. Der er ikke balance i vekselvirkningen mellem de to aspekter, og de myriader af lavtsvingende tankeformer, som derved skabes, fremkalder en tilstand, som alle mentale arbejdere i sidste instans må modvirke, ophæve og forvandle. Disse former, der knap nok fortjener forstavelsen »tanke«, idet de hovedsagelig er kamiske med et stænk af den laveste type mentalt stof, er ansvarlige for den tunge, langsomt vibrerende eller pulserende tåge eller kappe, som omgiver menneskeslægten og fremkalder [side 891] en stor del af den nuværende ondskab, kriminalitet og mentale sløvhed. Folk er primært polariseret i astrallegemet, som vi ved, og de lavere centre er mest aktive. Og når dette parres med en atmosfære eller et miljø af tankeformer med en lav frekvens og belivet af alle de lavere former for astral energi, bliver det klart, hvor formidabel en opgave det er at løfte menneskeheden op i en klarere, renere og bedre atmosfære, og hvor let det er for de lavere aspekter og lyster at blomstre og gro.

Efterhånden som belivelsen skrider frem, og energien sendes fra et af centrene ind i tankeformen, begynder den *bevidste* bygmester at udvide denne indflydelse med henblik på at sende formen ud, så den kan opfylde sin mission, hvad den end er, gøre den okkult »strålende« så dens vibrationer bliver mærkbare, og i sidste instans gøre den magnetisk så noget i tankeformen vil fremkalde respons fra andre tankeformer eller tankesind, den kontakter.

Når disse tre mål er nået, er tankeformens liv så stærkt, at den kan følge sin egen lille livscyklus og udføre sit arbejde, idet den kun er forbundet med sin skaber gennem en fin tråd af strålende substans, der svarer til sutratmaen. Alle former har en sådan sutratma. Den forbinder et menneskes legemer med den

indre identitet eller den magnetiske strøm, som udgår fra den sande identitet, Sollogos, og forbinder solsystemets skaber med hans store tankeform, idet den strømmer fra den centrale åndelige sol til et punkt i centret af den fysiske sol.

Så længe skaberen af en tankeform, stor eller lille, vender sin opmærksomhed mod den bliver den magnetiske forbindelse opretholdt, formen belivet og dens arbejde udført. Når arbejdet er forbi, og tankeformen har tjent sit formål, vender alle skabere, bevidst eller ubevidst, deres opmærksomhed bort, og tankeformen går i opløsning.

Heraf kommer betydningen af alle de okkulte processer, der er forbundet med synet. Så længe skaberens øje hviler på det skabte, netop så længe består det. Hvis skaberen trækker »sit åsyns lys« tilbage, dør tankeformen, for vitaliteten eller energien følger øjets linje. Når et menneske altså i meditation betragter sit arbejde og bygger sin tankeform med henblik på tjeneste, ser det okkult og oplader dermed. Det begynder at [side 892] bruge sit 3. øje i dets 2. aspekt. Det 3. eller åndelige øje har flere funktioner. Blandt andet er det oplysningens organ, sjælens utilslørede øje hvorigennem lys og illumination kommer ind i tankesindet, så hele det lavere liv bliver bestrålet. Det er også det organ, den bevidst skabende adept bruger, når han sender styrende energi til sit tjenesteinstrument, tankeformen.

De lidet udviklede bruger naturligvis ikke det 3. øje til at stimulere deres tankeformer. Den energi, de bruger, stammer i de fleste tilfælde fra solar plexus og virker i to retninger, enten via forplantningsorganerne eller gennem de fysiske øjne. Hos mange mennesker danner disse 3 punkter – de lavere organer, solar plexus og de fysiske øjne – en krafttrekant, som energien strømmer rundt i, før den kommer ud til den objektiverede tankeform. Hos aspiranten og det intellektuelle menneske kan trekanten gå fra solar plexus til halscentret og derfra til øjnene. Senere, efterhånden som aspiranten forøger sin viden og forædler sit motiv, vil energitrekanten

have hjertet som sit laveste punkt i stedet for solar plexus, og det 3. øje vil begynde at fungere, om end endnu meget ufuldkomment.

Så længe »øjet« er rettet mod den skabte form, vil kraftstrømmen blive overført til den, og jo mere målbevidst mennesket er, i desto højere grad vil energien blive centraliseret og effektiv. En stor del af folks ineffektivitet skyldes det faktum, at deres interesser ikke er samlede, men meget diffuse, og at det ikke er en enkelt ting, der optager deres opmærksomhed. De spreder deres energi og prøver at tilfredsstille hvert eneste flygtige begær og snuse lidt til alt, hvad de møder på vejen. Derfor får ingen af deres tanker en ordentlig form eller bliver ordentlig belivet. Det betyder, at de er omgivet af en tæt tåge af halvformede, smuldrende tankeformer og skyer af delvis belivet stof, som er ved at gå i opløsning. Det fremkalder en tilstand, der okkult svarer til den fysiske forms forrådnelse og er lige så ubehagelig og usund, og det forklarer en stor del af den sygdomstilstand, menneskeslægten befinder sig i for øjeblikket.

Svigtende præstationer på tankeskabelsens område skyldes også det faktum, at mennesker ikke lærer om tankens love og ved hvordan de, gennem meditation, kan få disse børn af deres [side 893] aktivitet til at udføre deres arbejde. Man opnår langt hurtigere resultater på det fysiske plan gennem videnskabelig tankeskabelse end med de regulære fysiske midler. Det er ved at gå op for folk, men ifølge sagens natur må de mere detaljerede forklaringer af processen holdes tilbage, indtil racen har opnået større renhed og uselviskhed.

Endnu en grund til kreativ ineffektivitet er, at de strømninger, der udgår fra de fleste mennesker, er af så lav en orden, at tankeformerne aldrig kommer til at fungere selvstændigt, undtagen gennem kumulativt gruppearbejde. Indtil der er stof fra de 3 højere underplaner af det astrale og fysiske plan i tankeformen, må den primært oplades med flokenergi. Men når den højere substans finder vej ind i formen, begynder den

at optræde selvstændigt, for da kan det pågældende menneskes individuelle ego arbejde gennem stof – noget der før var umuligt. Egoet kan ikke arbejde frit i personligheden, før der er stof fra 3. underplan i dens legemer, og der således er en overensstemmelse med dets eget legeme.

Når tankeformen er blevet belivet og dens æteriske form er færdig eller »forseglet«, som det hedder, kan den antage fast fysisk form, når man ønsker det. Det betyder ikke, at hvert eneste menneskes individuelle tankeformer bygger fast stof uden på den æteriske substans, men at de resulterer i aktivitet på det fysiske plan. Et menneske tænker f.eks. en venlig tanke. Det har bygget og belivet tankeformen, så den er objektiv for den clairvoyante og findes i æterisk stof i nærheden af mennesket. Den vil nu komme til udtryk i en venlig handling eller et fysisk kærtegn. Når handlingen er ovre og kærtegnet udført, dør menneskets interesse for den pågældende tanke gradvis ud, og den forsvinder. Tilsvarende med en forbrydelse – tankeformen er blevet bygget og vil uundgåeligt finde sit fysiske udtryk i en handling af en eller anden art. Al aktivitet er resultatet af: [side 894]

- a. At der er bygget tankeformer, bevidst eller ubevidst.
- b. At man selv eller andre har bygget dem.
- c. At man reagerer på sine egne eller andres indre impulser, og dermed på gruppetankeformer.

Det er altså klart, hvor vigtigt dette spørgsmål er, og i hvor høj grad mænd og kvinder påvirkes af de tankeformer, de selv skaber, eller af andre menneskers mentale børn.

c. Den okkulte betydning af tale. Den hellige skrift siger: »Med mange ord kan overtrædelse ikke undgås«,⁹⁰ for når mennesket taler på sit nuværende udviklingstrin, siger det mange formålsløse ord som, når de analyseres, viser sig

---

⁹⁰ *Bibelen, Ordsprogenes bog, 10:19.*

udelukkende at udspringe af personligheden. Jo større fremskridt aspiranten gør på sin vej til mysterierne, desto større forsigtighed må han udvise. Det er nødvendigt af tre grunde:

For det første er han, på grund af sit udviklingstrin, i stand til at sætte sine ord igennem på en måde, der ville forbavse ham, hvis han kunne se på mentalplanet. Han bygger med større præcision end det almindelige menneske, og derfor er hans tankeform opladet med en stærkere kraft og opfylder den funktion, »lyden« eller talen sender den ud med, mere nøjagtigt.

For det andet er alle talte ord og ledsagende tankeformer (medmindre de følger den højere vej og ikke er baseret på personlige impulser) tilbøjelige til at fremkalde en barriere af mentalt stof mellem et menneske og dets mål. Og stoffet eller barrieren må opløses, før der kan gøres yderligere fremskridt. Denne proces er karmisk og uundgåelig.

For det tredje er tale i store træk en fysisk kommunikationsform. På de finere planer, hvor aspiranten befinder sig, og i hans kommunikation med sine udvalgte medarbejdere, kommer den til at spille en stadig mindre rolle. Intuitiv opfattelse og telepatisk samspil vil kendetegne forbindelsen mellem aspiranter og disciple, og når det parres med fuld tillid til, sympati og en forenet indsats for planen, har vi en gruppedannelse, mesteren kan arbejde med og sende sin kraft igennem. Mesteren [side 895] virker gennem grupper (store eller små), og arbejdet bliver lettere for ham, hvis samspillet mellem gruppens enheder er konstant og ubrudt. En af de mest almindelige årsager til problemer med gruppearbejde, og deraf følgende standsning af kraftindstrømningen fra mesteren, er misbrug af talen. Det fremkalder en midlertidig tilstopning af kanalen på mentalplanet.

Jeg nævner disse tre faktorer, fordi spørgsmålet om gruppearbejde har vital betydning, og der stilles store forhåbninger til det i denne tid. Hvis mesteren i en fysisk organisation kan få en kerne på blot tre mennesker, som er i indbyrdes vekselvirkning (jeg vælger ordet bevidst), og som uegennytt-

tigt følger tjenestevejen, kan han opnå bedre resultater på kortere tid, end det er muligt med en stor og aktiv gruppe mennesker, der er ivrige og oprigtige, men ikke ved hvad tiltro til og samarbejde med hinanden er, og ikke vogter talens port.

Hvis det lykkes et menneske at forstå talens betydning, hvis det lærer, hvordan det skal tale, hvornår det skal tale, hvad det kan vinde ved at tale, og hvad der sker, når det taler, er det godt på vej til at nå sit mål. Den, som styrer sin tale på den rigtige måde, vil gøre størst fremskridt. Det har alle okkulte bevægelsers ledere altid forstået. Pythagoras' okkulte orden i Kroton og mange andre esoteriske skoler i Europa og Asien havde den regel, at alle nybegyndere og prøvedisciple ikke måtte tale, før de havde været i skolen i to år. Når de havde lært at tie stille i den periode, fik de lov til at tale, for da var de særlig tilbageholdende.

Her vil det være værdifuldt, hvis de studerende gør sig klart, at enhver god taler udfører et særdeles okkult arbejde. En god foredragsholder (f. eks.) udfører et arbejde, der i mindre målestok svarer til det, Sollogos udførte. Hvad gjorde han? Han tænkte, han byggede, han belivede. En foredragsholder udskiller altså det stof, han vil opbygge sit foredrag omkring og belive. Ud af alt tankestoffet i verden samler han den del, han selv vil prøve at bruge. Derefter kopierer han den 2. logos' arbejde ved at bygge en fornuftig form af det. Han bygger formen, og når han er færdig med det, optræder han til sidst som treenighedens 1. person og sender sin ånd, vitalitet og [side 896] kraft ind i den, så den bliver en vibrerende, levende manifestation. Når en foredragsholder eller taler af en eller anden art kan gøre det, kan han altid fastholde sine tilhørere, og hans tilhørere vil altid lære af ham. De vil opfatte det, som det er meningen, tankeformen skal formidle.

Når den studerende taler i hverdagen, gør han nøjagtig det samme, men der rejser sig ofte det problem, at han i sin tale bygger noget, det ikke er umagen værd at bygge, og believer

det med den forkerte slags energi, så formen, i stedet for at være en konstruktiv, vital og nyttig kraft, bliver destruktiv. Hvis vi studerer de forskellige kosmologier i verden, ser vi, at skabelsesprocessen blev udført med lyd, tale eller ord. I den kristne Bibel står der: »I begyndelsen var Ordet... og Ordet var Gud... Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er«. ⁹¹ Så ifølge den kristne lære blev verdenerne skabt af Guds ord.

I hinduskrifterne finder vi, at herren Vishnu, der står for treenhedens 2. person, kaldes »stemmen«. Han er den store sanger, som har bygget verdenerne og universet med sin sang. Han åbenbarer Guds tanke, der har bygget solsystemers univers. Ligesom den kristne taler om det store ord, Guds ord, Kristus, taler hinduen om Vishnu, den store sanger som skaber med sin sang.

I fysisk manifestation kendes vi på vores tale. Vi kendes på vores tavshed, på det vi siger, og det vi ikke siger. Vi vurderes ud fra kvaliteten af vores samtale. Vi opfatter folk på grundlag af det, de siger, fordi deres ord afslører, hvilken type tankestof de arbejder med og karakteren af den energi eller det liv, de lægger bag ordene. De forskellige sollogoi for de store konstellationer, vi kan se, når vi lader blikket glide hen over stjernehimlen, vurderer karakteren af vores solsystems logos ud fra den store tankeform, som han har bygget med sin tales kraft, og som er belivet af hans specielle kærlighedskvalitet. Når Gud taler bliver verdenerne skabt, og på nuværende tidspunkt er han blot i færd med at tale. Han er endnu ikke færdig med det, [side 897] han har at sige, og heraf kommer den tilsyneladende ufuldkommenhed. Når han afslutter den store guddommelige sætning eller ordforbindelse, der optager hans tanker, vil vi have et fuldkomment solsystem beboet af fuldkomne væsener.

En tanke realiseres gennem tale og kommer til syne. Den

---

⁹¹ *Bibelen, Johannesevangeliet, 1:1-3.*

bringes ud af sin tågede abstraktion og materialiseres på det fysiske plan, idet den (hvis vi blot kunne se det) frembringer noget helt konkret på æteriske planer. Der skabes en objektiv manifestation, for »tingene er, hvad ordene gør dem til ved at benævne dem«. Tale er ligefrem en stor magisk kraft, og gennem kendskabet til talens og tavshedens kraft kan adepterne eller de hvide magikere frembringe virkninger på det fysiske plan. Som vi ved, er der en del af det magiske arbejde, som består i udnyttelsen af denne viden i form af kraftord, mantraer og formularer, der kalder naturens skjulte energier frem og sætter devaerne i gang med deres arbejde.

Tale er en af nøglerne, som åbner dørene for kommunikation mellem mennesker og mere subtile væsener. Den leder os på sporet af de væsener, der kan kontaktes på den anden side af sløret. Men kun den, som har lært at tie stille, og ved hvornår han skal tale, kan passere dette slør og opnå disse esoteriske kontakter. Som vi får at vide i *Den hemmelige lære*, består magi i at tale til guderne på deres eget sprog. Derfor kan det almindelige menneskes sprog ikke nå dem.

Derfor må de, der prøver at lære det okkulte sprog, de der længes efter at kende nogle ord, som vil nå væsenerne på den anden side, og de der søger at bruge formularer og sætninger, som giver dem magt over bygmestrene, først glemme deres tidligere sprogvaner og afstå fra at tale almindeligt. Da vil det nye sprog blive deres, og de vil få betroet de nye udtryk, ord, mantraer og formularer.

Talens love er stoffets love, og de studerende kan bruge de love, der styrer fysisk stof på deres egen tale, for den vedrører manipulationen af stof på andre planer. Tale er det store medium, hvormed vi viser karakteren af det lille system, vi bygger – det system hvori det enkelte menneske er den centrale sol, for det samler, hvad det har brug for, ved hjælp af tiltrækningsloven. [side 898]

2. Magiens natur.⁹²

Vi har beskæftiget os temmelig indgående med bygningen af tankeformer og set, at den proces, mennesket følger, svarer til den, den trefoldige logos følger ved skabelsen af solsystemet. Nu vil vi gå over til den store gren af okkultismen, der normalt kaldes magi. Det menneske, som forstår den esoteriske betydning af, hvad der siges her, hører til blandt dem, der har ret til at kalde sig »den hvide magis brødre«. Men emnet er for stort til, at vi kan gøre mere end at berøre det flygtigt, for det dækker al aktivitet inden for stofbygningens område.

Først må vi beskæftige os med den mentale tilstand hos mennesket, når det skal i gang med skabelsesarbejdet, og dets

---

⁹² *Magi*. – H.L. 1, 292.

1. Magi er en guddommelig videnskab, som fører til deltagelse i selve guddommelighedens egenskaber – *Isis Unveiled I*, 25-27.
2. Alle magiske operationer består i at befri sig for den gamle slanges snoninger. – *Isis Unveiled I*, 138.
3. Målet for magiens kunst er menneskets fuldkommengørelse. – *Isis Unveiled I*, 309.
4. Magi udforsker altings inderste væsen og kraft. – *Isis Unveiled I*, 282 & H.L. 4, 73, note 5.
5. Magi og magnetisme er synonyme betegnelser. – *Isis Unveiled I*, 279.
6. Magi er den samlede mængde viden om naturen – *Isis Unveiled II*, 99, 189.
7. Magi indebærer ikke en overskridelse af naturlovene. – *Isis Unveiled I*, preface (side V, o.a.).

Magiens grundlag.

1. Magi er baseret på den menneskelige sjæls indre evner. – *Isis Unveiled I*, 459.
2. Naturens treenighed er magiens lås, menneskets treenighed er den nøgle, som passer til den. – *Isis Unveiled II*, 635.
3. Magi er okkult psykologi. – *Isis Unveiled I*, 612-616.
4. Det astrale lys er magiens primære medium. – *Isis Unveiled I*, 128, 616 & H.L. 1, 284-285 & 4, 537-538.

evne til, via mentallegemet, at føre egoets hensigt igennem og [side 899] på den måde indgive bygmestrene på mentalplanet en bestemt rytme og vibration. Det er den primære faktor, som resulterer i direkte egoisk aktivitet (på det fysiske plan). I den forbindelse må vi huske, at vi i betragtningen af dette emne ikke beskæftiger os med det almindelige menneskes daglige arbejde, men taler om det fremskredne menneskes organiserede og skabende aktivitet i henhold til love og regler. Derved angiver vi en norm og fremhæver et ideal, som den, der studerer okkultisme, bør stræbe efter at realisere.

Vi må også betragte det arbejde, den kloge magistuderende udfører på astralplanet, hvor han, gennem rensede begær og forædlet følelse, skaber den ligevægt og de stabile vibrationer, som gør det muligt for ham at overføre egoets vibration og de højere cirkulerende kræfter uhindret til det fysiske plan via sin fysiske hjerne. Det er derfor (hvis vi må indskyde en praktisk bemærkning til den almindelige studerende), at udviklingen af emotionel ro er et af den hvide magikers første skridt i etableringen af den fornødne udrustning. Denne ro opnås ikke ved at kvæle alle astrale vibrationer med viljen, men ved at fremelske respons på egoet og ophæve al respons på det astrale hylsters egne iboende vibrationer.

Og endelig må vi beskæftige os med kraftoverføringen på det fysiske plan via de æteriske centre og den fysiske hjerne, idet vi studerer virkningen af lyd, når den udsendes ubevidst i daglig tale, og bevidst i form af den sande magis⁹³ ordnede regulerede ord.

Men på grund af denne sektionens store praktiske værdi og de farer, der er forbundet med at mennesker, som endnu ikke er parate til at arbejde med bevidst manipulation af kraft, får for stor viden om disse spørgsmål, foreslår vi, at den nødvendige lære gives i form af nogle »regler for magi« med ledsagende kommentarer. På den måde beskyttes det magiske arbejde, samtidig med at der gives tilstrækkelige oplysninger til dem, hos hvem det indre øre er opmærksomt, og visdommens øje er ved at åbne sig. [side 900]

a. Sorte og hvide magikere. I vor tid siges der blandt de

studerende meget om sort og hvid magi,⁹⁴ og en stor del af

---

⁹³ *Magi*. – Selve ordet »magi« vidner om dens høje oprindelse. I det latinske »magnus« og græske »magnos«, en magiker, har vi andre ord, der antyder autoritet, visdom og overlegenhed. Vi har også »magnitudo« (storhed), »magnificent« (storslået) og »magniloquent« (stortalende), som udtrykker storhed i position, handling og tale. Og hvis vi ændrer endelsen en smule, bliver ordet til »majesty« (majestæt), der indebærer herredømme, »magistrate« (dommer) og alt, hvad der er »magisterial« (har med øvrighed at gøre), som igen er blevet forenklet til »master« (herre) og i sidste instans, gennem ordenes evolution, simpelthen til »mister« (hr.). Men den latinske rod er kun et overgangsled. Vi kan også følge rodens historiske udvikling tilbage til det gammelpersiske sprog, hvor vi finder, at den tjener som navn for hele præstestanden. Magikerne var berømte over hele verden for deres visdom og okkulte dygtighed, og vores ord »magi« skylder utvivlsomt først og fremmest denne kilde sin nuværende eksistens og betydning. Men vi behøver ikke engang standse her, for bag det gammelpersiske »mag« toner sanskritordet »maha«, der betyder stor, frem. De lærde regner med, at »maha« oprindeligt blev stavet »magha«. Ganske vist er der sanskritordet »maga«, som betyder en solpræst, men det er tydeligvis et meget senere lån fra gammelpersisk, der oprindeligt fik sin rod fra naboen, sanskrit. – *Lucifer*, bind X, s. 157.

⁹⁴ *Magi*. – »Den guddommelige magis kunst består i evnen til at opfatte tingenes inderste væsen i naturens lys (astrallyset), og i at bruge åndens sjælelige evner til at frembringe materielle ting af det usynlige univers, og ved sådanne foretagender må det, som er foroven, og det, der er forneden, føres sammen og bringes til at virke i harmoni med hinanden.« – H.L. 4, 73, note 5.

Magi er den anden af de fire vidyaer og den store maha-vidya i de tantriske skrifter. Hvis den skal være *hvid* magi, må den fjerde vidya (atma-vidya) kaste sit lys på den. – H.L. 1, 208-209.

H.P.B. definerer *sort* magi på følgende måde:

- a. Sort magi bruger astrallyset til at bedrage og forføre med, mens den hvide magiker bruger det til at informere og hjælpe evolutionen med. – H.L. 1, 284.
- b. Sort magi arbejder med modsatte poler. Den hvide magiker søger ligevægts- eller balancepunktet, og syntesepunktet. – H.L. 2, 118.
- c. Sort magi har den omvendte 5-takkede stjerne som sit symbol. Hvid magi bruger det samme symbol, men med en af takkerne øverst.
- d. Sort magi er maha-vidya uden atma-vidyas lys. Hvid magi er maha-

det [side 901] er uden kraft eller sandhed. Men én ting er sandt, og det er, at skillelinjen mellem de to typer arbejdere er så spinkel, at den er vanskelig at skelne for dem, der endnu ikke fortjener betegnelsen »kyndig«.

Forskellen mellem de to består i både motiv og metode og kan opsummeres på følgende måde:

Den hvide magiker er motiveret af trangen til at gavne den gruppe, han bruger sin tid og energi på. Venstrehåndsvejens magiker arbejder altid *alene*, eller hvis han på et eller andet tidspunkt samarbejder med andre, er det med et skjult egoistisk formål. Eksponenten for hvid magi interesserer sig for bygningsarbejdet, for at samarbejde med de hierarkiske planer og fremme realiseringen af den planetariske logos' ønsker. Den mørke broder beskæftiger sig med det, der ligger uden for Hierarkiets planer og ikke er omfattet af den planetariske stråleherres hensigter.

Den hvide magiker arbejder, som det er blevet sagt før, udelukkende gennem de store devabygmestre og blander ved hjælp af lyd og tal deres arbejde. Derved påvirker han de mindre bygmestre, som former deres legemers substans og derfor alt, hvad der findes. Han arbejder gennem gruppecentre og vitale energipunkter og frembringer herfra de ønskede resultater i stof. Den mørke broder arbejder direkte med selve stoffet og de mindre bygmestre. Han samarbejder ikke med de kræfter, [side 902] som udgår fra egoiske planer. »Røstens

---

vidya oplyst af atma-vidya. – H.L. 1, 208-209.

- e. Månen hersker over sort magi. Solen hersker over hvid magi.
- f. Sort og hvid magi opstod under den store strid, som begyndte i 4. rodrace. – H.L. 3, 214-215, 446-447 & 4, 49-50.
- g. Sort magi er baseret på en degradering af seksualiteten og den skabende funktion. Hvid magi er baseret på forvandlingen af den skabende evne til den højere skabende tanke, idet kønsorganerne tilside-sættes af den indre ild, som strømmer op til halscentret, centret for den skabende lyd.
- h. Sort magi beskæftiger sig med involutionskræfterne. Hvid magi arbejder med evolutionskræfterne.
- i. Sort magi vedrører form og stof. Hvid magi vedrører livet i formen, ånden.

mindre hærskere« er hans tjenere, og ikke de styrende intelligenser i de 3 verdener, og derfor arbejder han primært på det astrale og fysiske plan og kun sjældent med de mentale kræfter. Kun i nogle få specielle tilfælde, der skjuler sig i kosmisk karma, har en sort magiker vist sig at arbejde på de højere mentale planer. Og alligevel er disse få tilfælde hovedårsagen til al manifesteret sort magi.

Lysets broder arbejder altid gennem det 2. aspekts iboende kraft, så længe han beskæftiger sig med de 3 lavere planer. Efter 3. indvielse arbejder han i stigende grad med åndelig energi eller 1. aspekts kraft. Han påvirker de lavere substanser og manipulerer de lavere bygmestre med kærlighedens vibration og Sønnens magnetiske sammenhængskraft, og formerne bygges med visdom. Han lærer at arbejde fra hjertet og dermed manipulere energien fra »Solens hjerte«, indtil han (når han bliver en buddha) til en vis grad kan forvalte kraften fra den »åndelige sol«. Derfor er hjertecentret det organ, højrehandsbroderen formidler byggekraften med, og den trekant, han bruger i sit arbejde, er:

- a. Det hovedcenter, som svarer til hjertet.
- b. Selve hjertecentret.
- c. Halscentret.

Venstrehandsbroderen arbejder udelukkende med det 3. aspekts kræfter, og det er det, der i det ydre giver ham så megen magt, for det 2. aspekt er blot ved at nærme sig sin maksimale vibration, mens det 3. aspekt har nået den, idet den er produktet af evolutionsprocessen i det forrige større solsystem. Han arbejder næsten udelukkende fra halscentret og manipulerer primært den fysiske sols kræfter. Det er derfor, at han når så mange af sine mål ved hjælp af pranisk stimulering eller afmatning, og at de fleste af hans virkninger fremkaldes på det fysiske plan. Han arbejder altså gennem:

[side 903]

- a. Det hovedcenter, som svarer til halscentret.
- b. Halscentret.
- c. Rodcentret.

Den hvide magiker arbejder altid sammen med andre og bliver selv styret af visse gruppeledere. For eksempel arbejder den hvide loges brødre under de 3 store herrer og tilpasser sig de planer, der bliver lagt frem, idet de underlægger deres individuelle hensigter og idéer den store generelle plan. Den sorte magiker arbejder normalt på en meget individualistisk måde og realiserer sine planer alene eller med hjælp fra undergivne. Han plejer ikke at anerkende nogen kendt overordnet, men er ikke desto mindre tit offer for den kosmiske ondskabs aktører på højere planer, væsener der bruger ham, som han bruger sine underordnede medarbejdere, og det vil sige, at han (hvad det større formål angår) arbejder blindt og ubevidst.

Den hvide magiker arbejder, som vi ved, på evolutionens side eller i forbindelse med tilbagevejen. De sorte brødre beskæftiger sig med involutionskræfterne eller den udadgående vej. De udgør den store afbalancerende kraft i evolutionen, og selvom de er beskæftiget med stofsiden af manifestationen, og lysets broder med sjæls- eller bevidsthedsaspektet, bidrager de og deres arbejde i henhold til den store evolutionslov til Sollogos' generelle hensigt, om end *ikke til Planetlogos' individuelle hensigt* (og det har kolossal okkult betydning for den oplyste studerende).

Endelig kan det i forbindelse med forskellene på de forskellige magikere ganske kort siges, at den gode lovs magiker arbejder med tingenes sjæl, mens hans mørke broder arbejder med stofaspektet.

Den hvide magiker arbejder gennem kraftcentrene på det 1. og 4. underplan af hvert plan. Den sorte magiker arbejder gennem de permanente atomer og de pågældende former og substanser. Den hvide magiker anvender i den forbindelse de 3 højere centre. Den sorte magiker bruger de 3 lavere centre (forplantningsorganerne, milten og solar plexus). Med sin

vilje samler han deres energi og sender den ned i rodcentret, hvorfra den firfoldige energi ledes op til halscentret. [side 904]

Den hvide magiker anvender kundalinikraften som den formidles gennem den centrale kanal i rygsøjlen. Den sorte magiker bruger de to sekundære kanaler, idet han deler den firfoldige energi i to enheder som stiger op gennem hver sin kanal og lader den centrale kanal ligge urørt. Heraf følger, at den ene arbejder med dualitet og den anden med enhed, og det er samtidig klart, hvorfor den sorte magiker har så stor magt på dualitetens planer. Enhedens plan er for menneskeheden mentalplanet. Forskellighedernes planer er det astrale og fysiske plan. Derfor har den sorte magiker i det ydre mere magt på de 2 lavere planer i de 3 verdener end den hvide broder.

Den hvide broder arbejder under Hierarkiet eller den store konge og realiserer hans planetariske hensigter. Den mørke broder arbejder under visse enkeltstående væsener, som han ikke kender, og som er forbundet med selve stoffets kræfter. Der kunne siges meget mere, men det, der er givet her, er tilstrækkeligt til vores formål.

b. Kilden til sort magi. Her træder vi ind på mysteriets område og det uforklarliges domæne. Men alligevel kan der gives nogle oplysninger, som, hvis de overvejes, måske vil kaste lidt lys på dette mørke emne.

For det første må man huske, at hele spørgsmålet om planetarisk ondskab (og studerende må omhyggeligt skelne mellem planetarisk og kosmisk ondskab) skjuler sig i det store væsens, Jordlogos', individuelle livscyklus og historie. Så før mennesket har taget visse indvielser og på den måde udviklet et vist mål af planetarisk bevidsthed, lønner det sig ikke for det at spekulere over disse optegnelser. H.P.B. har i *Den hemmelige lære*⁹⁵ omtalt »de ufuldkomne guder«, og i de ord ligger nøglen til planetarisk ondskab.

For det andet kan man ganske kort sige, at for vores men-

---

⁹⁵ S.D. III, 62, 67.

neskeheds vedkommende kan betegnelserne planetarisk og kosmisk ondskab fortolkes på følgende måde:

Planetarisk ondskab kommer af nogle forbindelser mellem vores planetlogos og en anden planetarisk logos. Når denne [side 905] polarisering er udlignet, vil planetarisk ondskab ophøre. Udligningen sker som følge af en tredje planetlogos' meditation (okkult forstået). Disse tre vil i sidste instans udgøre en ligesidet trekant, og da vil planetarisk ondskab høre op. Der kommer fri cirkulation, planetarisk formørkelse bliver mulig, og de »ufuldkomne guder« vil have opnået en relativ fuldkommenhed. Sådan vil manvantaraens eller den sekundære cyklus' karma blive tilpasset og megen planetarisk, karmisk ondskab »afviklet«. Alt det ovenstående skal fortolkes esoterisk og ikke eksoterisk.

Kosmisk ondskab består, set fra vores planets synspunkt, i forholdet mellem den åndelige intelligente enhed eller »højere konstellations rishi«, som han kaldes (og som er det besjælende liv i en af Store Bjørns 7 stjerner og vores planetariske prototype), og en af Plejadernes kræfter.⁹⁶ Her må de studerende huske, at de »7 søstre« okkult kaldes rishiernes »7 hustruer«, og at de dobbelte kræfter (som er resultatet af dette forhold) løber sammen og virker gennem de planetariske logoi, der er »afspejlinger« af rishiernes. I dette forhold, som på nuværende tidspunkt mangler den perfekte afstemning, ligger mysteriet om kosmisk ondskab, som den kommer til udtryk i et planetsystem. Men når den himmelske trekant er afbalanceret, og kraften cirkulerer frit gennem:

- a. En af Store Bjørns stjerner,
- b. Den tilsvarende Plejade,
- c. Det pågældende planetsystem,

vil kosmisk ondskab ophøre og en relativ fuldkommenhed være opnået. Dette er afslutningen på den primære udvikling og større cyklus.

---

⁹⁶ H.L. 4, 105-107.

Cyklisk eller en tredje form for ondskab ligger i forholdet mellem kloderne i et planetsystem, hvor to af dem altid er i opposition til hinanden, indtil kraften fra en tredje klode skaber ligevægt. De studerende vil først forstå betydningen af denne [side 906] lære, når de udforsker modsætningsparrene i deres egne cykler og egoets afbalancerende arbejde.

En fjerde type ondskab, der udspringer af den ovenstående, finder sit primære udtryk i det 4. eller menneskelige riges sorger og problemer og vil blive bragt til ophør på to måder: for det første gennem afbalanceringen af de 3 rigers kræfter (det åndelige eller 5. rige, menneskeriget og dyreriget), og for det andet gennem det åndelige og det 4. eller menneskelige riges afvisning af den tiltrækningskraft, der udgår fra de 3 lavere riges (mineral-, plante- og dyreriget, som i den henseende udgør en enhed). I alle disse tilfælde dannes der krafttrekanter som, når de er harmoniseret, opnår de ønskede resultater.

Man siger, at sort magi gjorde sin entré på vores planet i 4. rodrace.⁹⁷ Men her skal man være opmærksom på, at det udtrykkeligt betyder i forbindelse med det 4. rige og skævt udviklede menneskers bevidste brug af den. Ondskabens kræfter har været her i deres planetariske og kosmiske form, lige siden manifestationen begyndte, for de lå latent i den planetariske logos' karma, men i denne runde begyndte mennesker at arbejde bevidst med disse kræfter og bruge dem til bestemte egoistiske formål i 4. rodrace.

Sorte magikere arbejder under visse store væsener, 6 i alt, som f.eks. i den kristne bibel betegnes med tallet 666.⁹⁸ De kom (idet de er kosmiske og ikke systemiske) ind på en kraftstrøm fra de kosmisk mentale planer, den strøm der frembragte de menneskelige aktiviteters 3 verdener. Her må de studerende huske det faktum, at solsystemets 3 lavere planer ikke legemliggør noget kosmisk princip, fordi de

---

⁹⁷ H.L. 2, 120-122 & 3, 214-215, 230-231 & 4, 49.

⁹⁸ *Bibelen, Johannes' åbenbaring*, 13:18.

udgør Logos' faste fysiske legeme, og det fysiske legeme ikke betragtes som et princip. Der ligger en okkult betydning i udtrykket »principløs«. Disse væsener er summen af stoffet på de 3 lavere underplaner af det kosmisk fysiske plan (systemets 3 lavere planer), og det er under dem, at de sorte magikere drives til aktivitet, ofte ubevidst, men magtfulde når de arbejder bevidst.⁹⁹ [side 907]

På de tidlige stadier af menneskelig udvikling er alle mennesker ubevidst sorte magikere, men dermed ikke okkult »fordømte«. Efterhånden som evolutionen skrider frem, bliver de påvirket af 2. aspekts kraft, og størstedelen reagerer på den, undslipper de sorte magikers net og er nu underlagt en kraft med et andet nummer. De få, der ikke gør det i denne manvantara, er de »mislykkede« individer, som må fortsætte kampen på et senere tidspunkt. En meget lille procentdel afslår egenrådigt at »gå videre«, og de bliver de virkelige »sorte magikere«. For dem er enden altid den samme: *For det første* løsriver monaden sig fra egoet, hvilket resulterer i en venteperiode på mange tidsaldre, indtil et andet solsystem er vokset frem. I de »mislykkede« individers tilfælde løsriver egoet sig fra personligheden eller det lavere selv, og det fører til en mindre venteperiode, hvor egoet stadig har mulighed for at udvikle sig i systemet. *For det andet* må de tilbringe en cy-

---

⁹⁹ Her kunne man spørge, om der er nogen forbindelse mellem dette og den indre runde. Den indre runde har mange betydninger, og nogle af dem er umulige at give, men der kan siges to ting her:

At den vedrører virkningen af den tresidede afbalancering af kræfter hen mod cyklens afslutning, hvor den pågældende kraft eller energi cirkulerer uhindret, om end langsomt, gennem:

1. To af solsystemets konstellationer.
2. Planetsystemerne.
3. Tre kloder i planetsystemet.

Man må huske, at disse tre er afhængige af hinanden, og at kraften derfor begynder at strømme, når en cyklus er 2/3 henne.

At den vedrører de større indvielser og på højere planer svarer til den okkulte genvej til visdom og viden, vi kalder indvielsesvejen.

klus i ubegrænset ondskab, en cyklus hvis længde afhænger af det løsrevne egoiske legemes vitalitet og iboende modstandskraft. Det er de almindelige »fortabte sjæle«, der omtales i *Den hemmelige lære*.¹ Hvis de studerende vil undersøge disse forhold og udvide begreberne til også at omfatte et tidligere og mere modent solsystem, kan de kaste lidt lys på spørgsmålet om ondskabens oprindelse i dette solsystem.

[side 908]

c. Betingelser for hvid magi. Når vi studerer de faktorer, som må tilpasses, før man kan begynde at arbejde med magi, beskæftiger vi os med noget, der har stor praktisk værdi. Og hvis ikke de magistuderende går ind til denne virksomhed med rent motiv, rene legemer og høje aspirationer, er de på forhånd dømt til at mislykkes og måske endog katastrofe. Alle, som prøver at arbejde bevidst med manifestationskræfterne og styre energierne bag alt, hvad der findes, behøver renhedens stærke beskyttelse. Det er et punkt, som ikke kan fremhæves og understreges for kraftigt, og heraf kommer de konstante opfordringer til selvdisciplin, forståelse af menneskets natur og hengivenhed for menneskehedens sag. Studier af magi er farlige på tre måder:

Hvis et menneskes legemer ikke er tilstrækkelig rensede, og deres atomare vibration ikke er tilstrækkelig høj, risikerer det at blive overstimuleret, når det bringes i kontakt med naturens kræfter, og det fører uundgåeligt til nedbrydning og opløsning af et af dets legemer. Somme tider fører det til ødelæggelse af to eller flere legemer, og når det er tilfældet, betyder det et alvorligt tilbageslag for den egoiske udvikling, for da kræves der et meget længere interval mellem inkarna-

---

¹ Ingen *sjæl* kan være *fortabt* når:

- a. Én god aspiration er til stede.
- b. Én uselvisk handling er udført.
- c. Livet har store dyder.
- d. Livet er retskaffent.
- e. Livet er naturligt og rent. – *Isis Unveiled* II, 368. Læs S.D. III, 528-529.

tionerne på grund af vanskeligheden ved at samle det fornødne materiale til hylstrene.

Hertil kommer, at hvis et menneske ikke er styrket af et rent motiv, er det tilbøjeligt til at blive ledt på afveje, når det får magt. Viden om magiens love giver den studerende evner, som sætter ham i stand til at skabe, tilegne sig og kontrollere. Sådanne evner er en trussel mod den uforberedte og uafklarede, for den studerende kan, i dette tilfælde, vende dem til [side 909] egoistiske formål, bruge dem til sin egen midlertidige materielle fremgang, og på den måde skaffe sig det, der vil stimulere den lavere naturs begær. Han tager altså det første skridt på venstrehandsvejen, og hvert liv går det lettere for ham, indtil han til sidst (næsten ubevidst) har nået de sorte mestres rækker. Denne situation kan kun undgås ved at fremelske altruisme og oprigtig kærlighed til mennesket og hele tiden afvise alle lavere begær.

Den tredje fare, som truer den ubesindige magistuderende, ligger i det faktum, at når han sysler med disse kræfter og energier, beskæftiger han sig med det, der er beslægtet med hans egen natur. Han følger altså vejen med mindst modstand. Han forstærker energierne og øger derved deres respons på de lavere og mere materielle aspekter af hans natur. Det gør han på bekostning af sin højere natur, og udsætter derved dens udvikling og forsinket sit fremskridt. Samtidig tiltrækker han sig opmærksomhed fra venstrehandsvejens mestre, som altid er på udkig efter dem, de kan underkaste deres hensigter, og bliver dermed (i begyndelsen uafvidende) medarbejder på den mørke side.

Det er derfor klart, at den studerende har brug for følgende egenskaber, før han giver sig i lag med den vanskelige opgave at blive en bevidst mester i magi:

Fysisk renhed. Det er noget, der ikke er let at opnå, men kræver mange livs ihærdig indsats. Gennem afholdenhed, seksuelt mådehold, ren livsførelse, vegetarisk kost og streng selvdisciplin hæver mennesket gradvis sine fysiske atomers vibration, bygger en krop med stadig større modstandskraft og styrke og »manifesterer« sig dermed i et mere forædlet

redskab.

Æterisk frihed. Denne betegnelse dækker ikke alt, hvad jeg prøver at meddele, men den kan bruges i mangel af bedre. Den magistuderende, som trygt kan hengive sig til sin virksomhed, vil have bygget et æterlegeme af en sådan natur, at vitalitet eller pranisk kraft og energi kan cirkulere uhindret. Det vil have dannet et æterisk væv af en sådan finhed, at det ikke udgør en barriere for bevidstheden. Det er alt, hvad der kan siges om dette emne på grund af de farer, som er involveret, [side 910] men det er nok til at informere dem, der begynder at vide besked.

Astral stabilitet. Den studerende prøver frem for alt at rense sine begær og forvandle sine følelser i en sådan grad, at den lavere fysiske renhed og højere mentale sensitivitet og forvandlingskraft begge er til rådighed. Enhver magiker må lære, at i dette solsystem er astrallegemet, i menneskecyklen, det punkt, alle hans bestræbelser drejer sig om, idet det har en refleksvirkning på begge de andre hylstre, det fysiske og mentale. Derfor prøver han (som det så ofte er blevet sagt) at omdanne lavere begær til aspiration, erstatte de lavere og tungere farver, der kendetegner det almindelige menneskes astrallegeme, med det åndelige menneskes klarere og renere farvetoner, og forvandle dets normale kaotiske vibration og »livets oprørte hav« til en rolig og rytmisk respons på det, som er højest og centret for fred. Det gør han gennem konstant årvågenhed, utrættelig disciplin og stadig meditation.

Mental ligevægt. Ordene bruges i deres okkulte betydning og betyder, at tankesindet (som det normalt opfattes) bliver den iboende tænkens skarpe og rolige instrument og det punkt, hvorfra han kan rejse videre ind i en højere indsigtens riger. Det er fundamentet, ekspansionen mod det højere kan udgå fra.

Det er ikke klogt af den vordende magiker at gå i gang med sine undersøgelser og eksperimenter, før han er opmærksom på disse anvisninger og har koncentreret hele sin mentale kapacitet om at manifestere og udtrykke dem i hverdagen. Når han har arbejdet uophørligt og utrætteligt på det, og hans

fysiske liv og tjeneste viser tegn på denne indre forvandling, kan han sideløbende begynde at studere og arbejde med magi. Kun solenglen kan udføre den hvide magikers arbejde, og han gør det ved at styre og underlægge sig måneenglene helt. De modarbejder ham, indtil han gennem meditation, aspiration og disciplin har underkastet dem sin vilje, og de bliver hans tjenere.

Denne tanke fører os ind på den vitale og virkelige forskel på den hvide og mørke broder, og med denne opsummering vil vi afslutte den nuværende diskussion og begynde på reglerne.

Den hvide magiker bruger altid solenglens energi til at nå sine mål. Den mørke broder arbejder gennem den kraft, der [side 911] bor i måneherrerne, som er forbundet med alt, hvad der er objektivt i naturen. I en gammel magibog, som er skjult i lærdommens huler og bevogtes af mestrene, findes følgende afsluttende ord, som, fordi de er så illustrative, finder vej ind i denne *afhandling om ild*:

»Ved at puste solilden op til en flamme i den anden himmels brændende hvælv slukker solens brødre måneilden og tilintetgør den lavere 'ild ved friktion'.

Månebroderen ignorerer Solen og solvarmen, låner sin ild fra alle trefoldige former og gennemgår sin cyklus. Helvedes ild venter, og måneilden dør ud. Da er hverken Solen eller Månen til gavn for ham, kun den højeste himmel afventer den elektriske gnist, idet den søger en vibration synkron med den underliggende. Alligevel kommer den ikke.«

3. 15 regler for magi.

Disse regler vil i følge sagens natur have en esoterisk karakter, og de studerende skal være opmærksomme på, at terminologien har form af blindspor, der altid vil være forståelige for dem, som har nøglen, men forvirre og vildlede den studerende, der endnu ikke er parat til at høre sandheden. Jeg vil

også minde den studerende om, at alt, hvad der meddeles her, vedrører »*hvid magi*« og gives ud fra solenglens og solildens synspunkt. Men hvis han holder sig disse punkter for øje, vil han i reglerne finde meget, som i sidste instans kan føre til indre oplysning. Vi vil dele dem i tre grupper aforismer eller okkulte sætninger. Af disse vedrører de første magikerens arbejde på mentalplanet, hans manipulation af solenergi, og hans evne til at drive bygmestrene til samarbejde med sine hensigter.

Den anden gruppe vil føre arbejdet ned til begærets og belivelsens plan og give informationer om afbalanceringen af modsætningsparrene, så manifestation i sidste instans bliver mulig.

Den tredje gruppe regler beskæftiger sig med det fysiske plan og formidling af kraft: [side 912]

- a. Gennem centrene.
- b. Gennem hjernen.
- c. Gennem selve det fysiske plan.

a. 6 regler for mentalplanet. Der vil blive givet nogle af talens love, og for dem, hvis opfattelsesevne er tilstrækkelig udviklet, vil betydningen af farve og lyd kunne skimtes bag sætningens eksoteriske form.

1. REGEL. *Solenglen samler sig, spreder ikke sin kraft, men kommunikerer i dyb meditation med sit spejlbillede.*

Betydningen af denne regel er let at se, for den hvide magiker er altid, gennem bevidst harmonisering med sit ego eller sin »engel«, sensitiv over for hans planer og hensigter og derfor i stand til at modtage de højere impulser. Vi må huske, at hvid magi arbejder oppefra og nedefter og er resultatet af solvibration og ikke varmeimpulser fra en af månepitrienerne. Nedstrømningen af illuminationsenergien fra solpitrien er resultatet af hans indre fatning, hans indsamling af sine kræfter før

han sender dem ud i koncentreret form til sin skygge, mennesket, og hans stadige meditation over hensigten og planen. Det kan måske være til nytte for den studerende her, hvis han husker, at egoet (såvel som Logos) mediterer dybt under hele den fysiske inkarnationscyklus. Denne solmeditation har en cyklisk karakter, idet pitrien sender rytmiske energistrømme ud til sit »spejlbillede«, energistrømme som det pågældende menneske opfatter som sine »højere impulser«, drømme og aspirationer. Det er derfor klart, hvorfor de, der arbejder med hvid magi, altid er fremskredne og åndelige mennesker, for »spejlbilledet« er sjældent sensitivt over for egoet eller solenglen, før der er gået mange inkarnationscykler. Pitrien kommunikerer med sin »skygge« eller afspejling via sutratmaen, som strømmer ned gennem legemerne til et indgangspunkt i den fysiske hjerne. [side 913]

2. REGEL. *Når skyggen har reageret, fortsætter arbejdet i dyb meditation. Det lavere lys kastes opad, det større lys oplyser de tre, og de fires arbejde fortsætter.*

Her fremstilles de to og deres arbejde, egoet på sit eget plan og dets instrument i de 3 verdener, som sammenkædet og koordineret. Som vi ved er meditationens primære funktion at gøre det lavere instrument så modtageligt og sensitivt over for vibrationer, at egoet, eller solenglen, kan bruge det og opnå bestemte resultater. Det indebærer altså, at der er en nedstrømning af kraft fra mentalplanets højere trin (det virkelige menneskes hjemsted) og en tilbagevirkende vibration fra mennesket, spejlbilledet. Når disse vibrationer er afstemt efter hinanden, og samspillet er rytmisk, forløber de to meditationer samtidigt, og da kan det magiske skabelsesarbejde foregå uhindret. Det er derfor klart, at hjernen er den fysiske parallel til kraftcentrene på mentalplanet, og at mennesket må frembringe vibrationen *bevidst* under meditationen. Når det sker, kan mennesket fungere som en *bevidst* skaber, og arbejdet har altså en tredobbelt karakter, idet kraften cirkulerer frit

gennem 3 koncentrerede aktivitetspunkter:

For det første den række kronblade i den egoiske lotus, egoet vælger at bruge eller er i stand til at bruge. Det afhænger af målsætningen og egoets udviklingstrin.

For det andet det fysiske hjernecenter, der er aktivt under meditationen. Det afhænger også af menneskets udviklingstrin og det mål, det søger at nå.

For det tredje det kraftcenter, mennesket udvikler på det lavere mentalplan, når det bygger den fornødne tankeform og driver de bygmestre, som kan reagere på vibrationen, til aktivitet. Det afhænger igen af dets meditations kraft, dets tones fylde og styrken af dets igangsættende vibration.

Det første, solenglen gør, er altså at danne en trekant bestående af ham selv, mennesket på det fysiske plan, og det lille kraftcenter, som er resultatet af deres forenede anstrengelser. Det [side 914] vil være værdifuldt for dem, der studerer meditation, at tænke over denne fremgangsmåde og undersøge overensstemmelsen mellem den og det arbejde, Sollogos udførte, da han skabte »himlen og jorden«. Det højeste og laveste aspekt mødtes, ånd og stof blev bragt i kontakt med hinanden, og konsekvensen af dette samspil var Sønnens eller den store soltankeforms fødsel. I de 3 verdener gør mennesket, den mindre guddom, inden for sine rammer noget tilsvarende. De 3, som oplyses af den enes lys, er den lavere triades 3 personer: mentallegemet, astrallegemet og det fysiske legeme. De udgør, sammen med den der oplyser, de omtalte »4«, og sådan kommer den mikrokosmiske tetrakt til syne.

Ovenstående to regler udgør det esoteriske grundlag for al meditation og må studeres omhyggeligt, hvis man vil opnå resultater.

3. REGEL. *Energien cirkulerer. Lyspunktet, frugten af de fires arbejde, vokser og gror. Myriaderne samles omkring dets glødende varme, så lyset aftager. Dets ild bliver svagere. Da toner den anden lyd frem.*

Efter at den hvide magiker gennem meditation og bevidst hensigt har dannet et energibrændpunkt på mentalplanet, øger han dybt koncentreret vibrationen. Derefter begynder han i detaljer at visualisere den form, han vil bygge. Han forestiller sig den med alle dens bestanddele og ser for sit »indre blik« det færdige produkt af den egoiske meditation, sådan som det er lykkedes ham at bringe det igennem. Det fremkalder det, der her kaldes den »sekundære tone«, idet den første er egoets tone på sit eget plan, den tone som vækkede »spejlbilledet« og gav respons. Vibrationen bliver stærkere, og den tone, mennesket udsender på det fysiske plan, stiger til vejrs og høres på mentalplanet. Det er derfor, mennesket i alle meditationer, der har okkult værdi, må gøre visse ting for at hjælpe med til at frembringe resultaterne.

Han beroliger sine legemer, så der ikke er nogen hindringer for den egoiske hensigt, og lytter til »stilhedens røst«. Derefter [side 915] reagerer han bevidst på denne stemme og grunder over de meddelte planer.

Så udtaler han det hellige ord, idet han griber egoets ord, sådan som han synes, han hører det, og sender det ud, så det udvider den egoiske lyd og sætter stoffet på mentalplanet i bevægelse. Samtidig visualiserer han den tankeform, der formodes at legemliggøre de egoiske hensigter og forestiller sig den i detaljer.

Her må vi ikke glemme, at vi beskæftiger os med de bevidste meditationer, som er baseret på viden og tidsaldres erfaringer, og som frembringer magiske resultater på det fysiske plan. Vi beskæftiger os ikke med de meditationer, der har til formål at åbenbare den indre gud og bringe egoets oplysende ild ind.

Når denne proces forløber lovmæssigt, vokser energi-

brændpunktet på det lavere mentalplan. Dets lys eller ild kan mærkes. Det bliver, i den okkulte betydning, objektivt synligt og tiltrækker sig de mindre bygmestres opmærksomhed gennem:

- a. Sin udstråling eller varme.
- b. Sin aktive vibration.
- c. Sin lyd eller tone.
- d. Sit lys.

De elementale bygmestre, som reagerer på tonen, trækkes ind i kraftens indflydelsessfære og begynder at samle sig. Den planlagte form kommer gradvis til syne, og ét efter ét af de mikroskopiske liv indtager deres plads i formen. Resultatet af denne »sammenrængning« er, at det indre lys bliver skjult og dets glans tåget, ligesom egoets indre lys bliver skjult og tåget i dets skygge eller tankeform – mennesket. [side 916]

4. REGEL. *Lyd, lys, vibration og formen blander sig og smelter sammen, og dermed er arbejdet ét. Det forløber lovmæssigt, og intet kan nu hindre det i at skride frem. Mennesket ånder dybt. Det samler sine kræfter og sender tankeformen af sted.*

Her har vi et uhyre vigtigt stykke magisk arbejde, som kun få er opmærksomme på og kender. Den kraft, egoet har brugt til at tvinge mennesket til at realisere sine hensigter, er *dynamisk* vilje, og det kronblad eller energicenter, der er anvendt, er et af *viljesbladene*. Indtil nu er mennesket blevet drevet af egoisk vilje, men det har blandet den med en hel del tiltrækningsenergi (begær eller kærlighed) og på den måde samlet det fornødne materiale til sin tankeform på mentalplanet. Det er lykkedes så langt, at der nu på mentalplanets konkrete trin kan ses en form af mentalt stof, som er sammenhængende, levende, vibrerende og har den ønskede karakter. Dens indre aktivitet er sådan, at formen kan

bestå længe nok til at opfylde det egoiske formål. Den er klar til at blive sendt af sted på sin mission, samle sig fastere stof på astralplanet og dermed blive mere befæstet. Det gøres med en viljesindsats fra mennesket, der giver den levende form kraft til at »rive sig løs«. Lykkeligvis for menneskeslægten er det netop på dette punkt, at de fleste magistudentenes arbejde mislykkes. De bygger en form i mentalt stof, men ved ikke hvordan de skal sende den af sted, så den uundgåeligt vil fuldføre sin mission. Derfor dør mange tankeformer en naturlig død på mentalplanet, fordi mennesket er ude af stand til at bruge sin viljesfunktion konstruktivt og ikke forstår lovene for bygning af tankeformer. En anden faktor er dets manglende kendskab til den formular, som frigør de elementale bygmestre fra deres omgivelser og tvinger dem til at samle sig inden for tankeformens omkreds, så længe tænkeren ønsker det.

Og endelig dør de, fordi mennesket ikke kan opretholde sin meditation længe nok og formulere sine idéer klart nok til at fremkalde den sidste materialisering. [side 917]

Mennesker er endnu for urene og egoistiske til at blive betroet denne viden. De ville bygge tankeformer for at sende dem ud på egoistiske missioner og med destruktive formål, så før de er blevet mere åndelige og har fået kontrol over deres lavere natur, vil de magiske ord, som stimulerer den mentale tankeform til selvstændig aktivitet, ikke være til rådighed for dem.

Her kunne man spørge, hvordan det går til, at mennesker, gennem koncentration og visualisering, faktisk når deres mål og sender tankeformer af sted, der realiserer deres hensigter. Det kan ske på to måder:

For det første gennem en ubevidst erindring af metoder og formularer, som var kendt og blev brugt i atlantisk tid, da magiske formularer var offentlig ejendom, og mennesker opnåede resultater ved at udsende visse lyde. De nåede ikke deres mål gennem brug af mentale evner, men primært gennem en papegøjeagtig evne til at gentage mantraer. Disse ligger somme tider skjult i den underbevidste natur og bruges

uafvidende af det menneske, der *føler* stærkt nok.

For det andet ved at et menneskes tanker og idéer passer ind i planerne og hensigterne hos dem, der *faktisk ved*, hvad enten de er på den hvide eller sorte magis vej. De bruger formen med dens iboende kraft, aktiverer den, gør den midlertidigt til et selvstændigt væsen og sender den af sted, så den kan opfylde sit formål. Det forklarer mange af de tilsyneladende fænomenale resultater, egoistiske eller inkompetente (om end gode) tænkere opnår.

På grund af den store fare, som er involveret, bliver de magiske ord kun meddelt under tavshedsløfte til mennesker, der arbejder for lysets broderskab, indviede og svorne aspiranter. Af og til opdages de også af mænd og kvinder, som har bragt sig på linje med egoet og derfor er i berøring med det indre center for al viden i dem selv. Når det er tilfældet, er oplysningerne i sikkerhed, for egoet arbejder altid på lovens og retfærdighedens side, og de ord, egoet udtaler, »drukner i lyden« (som det hedder okkult) og vil ikke blive husket af den fysiske hjerne, når den ikke er under indflydelse af solenglen. [side 918]

De 6 regler for mentalplanet er ifølge sagens natur kortfattede, fordi tankesindets plan endnu er ukendt land for de fleste – ukendt hvad angår *bevidst* kontrol. De to sidste regler vedrører henholdsvis broderen, der arbejder med hvid magi, og den tankeform han bygger.

5. REGEL. *Tre ting optager solenglen, før det skabte hylster sendes nedad: vadenes tilstand, den skabendes sikkerhed, og vedholdende kontemplation. Således forenes hjertet, halsen og øjet med henblik på tredobbelt tjeneste.*

Det energibrændpunkt, mennesket, magikeren, har skabt på mentalplanet, er nu kommet op på et vibrationsniveau, som sikrer, at det stof, der kræves til bygningen af det næste og mere kompakte hylster, vil reagere. Vibrationen resulterer i, at der samler sig en anden type guddommelig livssubstans

omkring den centrale kerne. Okkult set skabes formen for at blive sendt af sted, for at stige ned, for at flyve ud på sin mission som en fugl, og magikeren nærmer sig nu et kritisk punkt. En af de ting, han må sørge for, er, at den form, han har bygget og holder knyttet til sig med en fin tråd af belivet substans (en lille parallel til den sutratmiske tråd, hvormed monaden eller sjælen opretholder forbindelsen til sin »manifestationsform«), hverken dør af mangel på vital næring eller vender tilbage til ham med uforrettet sag. Når sidstnævnte katastrofe indtræffer, bliver tankeformen en trussel for magikeren, og han bliver offer for det, han selv har skabt. De devaer, der skaber formen til en idé, som har forfejlet sit mål, dræner hans vitale kræfter. Derfor sørger han for, at motivet eller begæret bag »idéen«, der nu er klædt i sit første hylster, bevarer sin uskylds renhed, og at intet spor af egoistisk hensigt og ingen fordrejning af solenglens oprindelige formål får lov til at indføre en uværdig vibration. Det er det, der menes med at passe på »vandenes tilstand«. Som vi ved, står vand for stof, og astralplanets stofformer, som vi nu beskæftiger os med, har primær betydning for al formbygning. Realiseringen af tankeformens formål afhænger af hvilket stof, der bruges, og karakteren af de bygmestre, [side 919] som reagerer på den mentale stofforms tone. Det er på mange måder det vigtigste stadium, for enhver forms astrallegeme bestemmer:

- a. Det fysiske legemes natur.
- b. Formidlingen af kraft fra det næsthøjeste plan.

Forudsat at mennesket på det fysiske plan kan opretholde hensigten og afslå at lade den blive fordrejet af påvirkningerne og vibrationerne fra det lavere menneske, kan de »kamiske devaer« nu udføre deres arbejde. Her vil jeg minde de studerende om, at enhver tankeform ifølge sagens natur finder vej ind i større kraft- eller energistrømme, der udgår fra fremtrædende tænkere af enhver art, fra den planetariske logos og nedefter, og at evolutionsarbejdet derfor fremskyn-

des eller forsinkes alt efter dens natur og motiv. Det er her, nirmanakayaernes arbejde ligger, for de manipulerer strømme af tankeenergi, beliver de former, mennesker skaber, og udfører på den måde opbygnings- eller nedbrydningsarbejdet. De må bruge det, der er, og derfor er det nødvendigt at tænke klart. Efter at have »renset« vandene eller sikret sine begær, er tænkerens næste skridt (ved hjælp af nogle ord, solenglen meddeler ham) at beskytte sig mod de elementale devaer, han har til hensigt at arbejde med. På mentalplanet var solenglens natur og vibration tilstrækkelig beskyttelse, men nu skal han til at arbejde med de farligste elementaler og væsener i de 3 verdener.²

Disse beskyttende formularer udtales af tænkeren, sammen med solenglen, så snart tankeformen er klar til at modtage sit astrale hylster. Mantraet vedrører de kræfter, som driver agnisuryanerne til aktivitet og fremkalder en beskyttende energistrøm fra et af den egoiske lotus' hjerteblade. Den strømmer gennem menneskets halscenter og skaber en energihvirvel omkring mennesket, en hvirvel der automatisk frastøder de devaer, [side 920] som (gennem deres blinde og uintelligente arbejde) måtte forstyrre hans fred. Når disse to ting er opfyldt – begæret reguleret og individet beskyttet – glider både solenglen og magikeren over i en kontemplativ tilstand, dvs. den dybtgående tilstand, som følger efter den, der kaldes meditation.

Under kontemplation er det indre øje fæstet på genstanden for kontemplationen, og det fremkalder (i de fleste tilfælde ubevidst) en stadig strøm af energi, som er fokuseret på hensigten og resulterer i belivelse og aktivitet. Kontemplation er grundlaget for »forædlingsarbejdet«, når f.eks. den menneskelige substans forvandles til solsubstans. Egoet kontemplerer sine månelegemer, og så bliver arbejdet gradvis udført. Men

---

² H.P.B. har sagt, at luftens elementaler er de farligste og mest ondskabsfulde. Han refererer dér til det fysiske plan og farer, der truer det fysiske legeme. De er de farligste på det fysiske plan, men i dette tilfælde beskæftiger vi os med menneskeenheden i de 3 verdener.

når dets spejlbillede, mennesket, har nået et udviklingstrin, hvor det kan meditere og kontemplere, fremskyndes arbejdet betydeligt, og forvandlingen sker hurtigt, især på det fysiske plan. Det er i kontemplation, at mennesket oplader og beliver tankeformen, og i den forbindelse kan det siges, at det er øjet, som er den styrende faktor. Når det 3. øje bruges, hvilket er tilfældet i kontemplation, samler og styrer det den tredobbelte energi. Det er derfor, de mennesker, hos hvem det fungerer, er i stand til at udføre så virkningsfuldt et arbejde. Det 3. øje begynder først at virke, når den 3. række kronblade langsomt åbner sig.

Hvis de studerende vil udforske det menneskelige øjes virkninger på det fysiske plan, og derefter udvide begreberne til også at omfatte den indre tænker, som bruger det 3. øje, vil de kunne kaste et interessant lys på spørgsmålet om tankekontrol. Den gamle kommentar siger:

»Når øjet er blindt, kredser de skabte former rundt i cirkler og opfylder ikke loven. Når øjet er åbent, strømmer der kraft ud, og styringen er sikker, realiseringen er sikker, og planerne udvikler sig i henhold til loven. Det øje, som er blåt, og det øje, som ikke ser rødt, når det er åbent, frembringer med største lethed det, der er hensigten.«

Den sidste regel er indeholdt i ordene: [\[side 921\]](#)

6. REGEL. *De fire laveres devaer mærker kraften, når øjet åbner sig. De drives frem og mister deres herre.*

Den egoiske energi, som formidles via den fysiske hjerne, bruges nu til at sende formen af sted, så den kan iklæde sig astralt stof. Tænkerens øje åbner sig, og frastødningskraft strømmer ud. Mere behøver der ikke siges her, for før øjet er aktivt, er det ikke muligt for mennesker at forstå karakteren af den energi, de så kan håndtere eller styre.

b. 5 regler for astralplanet. Før vi begynder på det andet aspekt af disse »regler for magi«, vil jeg fremsætte nogle få bemærkninger om »magikerens øje«, der er blevet omtalt før. En af de grundlæggende regler bag alle magiske processer er, at intet menneske er en magiker eller arbejder med hvid magi, før det 3. øje er åbnet, eller er ved at blive åbnet, for det er med dette øje, at tankeformen belives, styres og kontrolleres, og de mindre bygmestre eller kræfter drives til en bestemt type aktivitet. Blandt de kommende opdagelser, og blandt den materialistiske videnskabs næste afsløringer, vil der være én, som vedrører det menneskelige øjes evne til at styre kraft, alene eller kollektivt, og det bliver et af de første skridt mod genopdagelsen af det 3. øje eller »Shivas øje«. Som vi ved, er Shiva et af navnene for det 1. logoiske aspekt, og der skjuler sig meget af esoterisk betydning under dette navn. Shiva står for:

- a. Viljesaspektet,
- b. Åndsaspektet,
- c. Faderen i himlen,
- d. Det styrende formål,
- e. Bevidst energi,
- f. Dynamisk hensigt,

og en betragtning af disse sætninger viser klart, hvilke iboende egenskaber, det 3. øje har. [side 922]

Som bekendt sidder »Shivas øje« hos mennesket midt i panden mellem de to fysiske øjne.³

Det må ikke blandes sammen med pinealkirtlen, der helt klart er et fysisk center eller en fysisk kirtel. Det 3. øje findes i æterisk stof og er et æterisk kraftcenter bestående af æternes substans, mens pinealkirtlen består af stof fra det fysiske plans 3 lavere underplaner. Ikke desto mindre må sidstnævnte

---

³ H.L. 1, 107, note 7 & 3, 293-294, 306-307, 312.

fungere mere eller mindre, før »Shivas øje« på nogen måde bliver aktivt, og det er dette faktum, der før i tiden har fået okkulte bøgernes forfattere til bevidst at blande de to sammen, for at beskytte læren.

Det 3. øje dannes som følge af tre faktorerers aktivitet:

For det første gennem en direkte impuls fra egoet på sit eget plan. I størstedelen af evolutionen tager egoet kontakt med sit spejlbillede, det fysiske menneske, gennem centret på toppen af hovedet. Når mennesket er mere udviklet og nærmer sig eller betræder udviklingsvejen, tager det iboende selv et fastere greb i sit lavere redskab og stiger ned til et punkt i hovedet eller hjernen, der findes omkring midten af panden. Det er dets laveste kontakt. Her er det interessant at bemærke overensstemmelsen med sansernes udvikling. De 3 større sanser, og de 3 første som viser sig, er høre-, føle- og syns-sansen. I størstedelen af evolutionen er *hørelsen* den styrende impuls i menneskets tilværelse gennem egoisk kontakt med toppen af hovedet. Senere, når egoet stiger lidt længere ned, bliver det æteriske center i forbindelse med hypofysen føjet til, og mennesket bliver sensitivt over for de finere og højere vibrationer. Den okkulte analogi til den fysiske *følesans* vågner. Til sidst åbner det 3. *øje* sig, og samtidig begynder pinealkirtlen at fungere. Til at begynde med er synet tåget, og kirtlen er kun delvis modtagelig for vibrationerne, men gradvis åbner øjet sig helt, kirtlen blive helt aktiv, og vi har det »helt opvakte« menneske. Når det er tilfældet, vibrerer altamajorcentret, og da er alle 3 fysiske hovedcentre virksomme. **[side 923]**

For det andet gennem den koordinerende aktivitet i det primære hovedcenter, den mangebladede lotus over toppen af hovedet. Dette center påvirker pinealkirtlen direkte, og kraftsamspillet mellem de to (overensstemmelsen, i lille målestok, til modsætningsparret: ånd og stof) frembringer det store bevidsthedsorgan, »Shivas øje«. Det er visdommens instrument, og i disse 3 energicentre har vi det, der i menneskets hoved svarer til de 3 aspekter:

1. Primært hoved-	.. Viljesaspekt.	Ånd.	Fader i himlen
2. Pinealkirtel.	Kærlighed-.	Bevidsthed.	Søn
	visdomsaspekt		
3. 3. øje.	Aktivitetsspekt.	Stof.	Moder

Det 3. øje styrer energi eller kraft og er dermed viljens eller åndens instrument. Men det er kun modtageligt for denne vilje, som den styres af sønneaspektet, det aspekt der åbenbarer guders og menneskers kærlighed-visdomsnatur, og derfor er det den hvide magikers tegn.

For det tredje selve pinealkirtlens refleksvirksomhed.

Når disse tre typer energi, eller disse tre centres vibration, begynder at kontakte hinanden, opstår der et direkte samspil mellem dem. *Når tiden er inde*, danner dette tredobbelte samspil en hvirvel eller et kraftcenter, som sidder midt i panden og i sidste instans kommer til at ligne et øje, der ser ud mellem de to andre. Det er den indre synsevnes øje, og den, der har åbnet det, kan styre og kontrollere stoffets energi, se alting i det evige nu og på den måde komme i berøring med årsager mere end virkninger, læse de akashiske optegnelser og se clairvoyant. Den, der besidder det, kan altså styre de lavere bygmestre.

Når »Shivas øje« er færdigudviklet er det blåt, og da vores Sollogos er den »blå logos«, er der en okkult lighed mellem ham og hans børn. Men farven må fortolkes esoterisk. Og man må også huske, at før de to sidste indvielser (den 6. og 7.) vil den hvide magikers øje, når det er udviklet, have en farve, som svarer til menneskets stråle – igen esoterisk forstået. Mere kan der ikke siges angående dette spørgsmål om farve. Den energitype, [side 924] som manipuleres, afhænger af farven, men her skal man være opmærksom på, at alle magikere arbejder med 3 typer energi:

- a. Den der er den samme som deres egen stråle,
- b. Den der er komplementær til deres egen krafttype,
- c. Deres polære modsætning,

og derfor arbejder de enten på den måde, som giver mindst modstand, eller gennem tiltrækning og frastødning.

Det er ved hjælp af dette alt-seende øje, at adepten på et hvilket som helst tidspunkt kan komme i kontakt med sine disciple overalt, – at han kan kommunikere med sine kolleger på planeten, på vores planets polære modsætning, og på den tredje planet der sammen med de to andre danner en trekant, – at han kan kontrollere og styre bygmestrene og holde enhver tankeform, han har skabt, inden for sin indflydelsessfære og sørge for, at den udfører det tjenestearbejde, den er beregnet til, – og at han med dets styrende energi kan stimulere sine disciple eller grupper af mennesker hvor som helst og når som helst.

Pinealkirtlen stimuleres fra to sider: *For det første* af det der udgår fra egoet selv via de æteriske kraftcentre. Denne nedstrømning af egoisk energi (som er resultatet af centrenes opvækkelse gennem meditation og åndelig livsførelse) rammer kirtlen og forøger med årene gradvis dens sekretion, forstørrer den og sætter den i gang med en ny aktivitetscyklus.

Den *anden* stimulering, som påvirker pinealkirtlen, er det, der er konsekvensen af, at det fysiske legeme disciplineres og underkastes den åndelige udviklings love. Efterhånden som disciplen regulerer sit liv, undgår kød, nikotin og spiritus og bliver seksuelt mådeholdende, svinder pinealkirtlen ikke længere, men genoptager sin tidligere aktivitet.

Mere kan der ikke gives her, men der er sagt nok til at give den studerende stof til eftertanke.

Ved at udtale ordet under meditation vækker den studerende respons i det primære hovedcenter, fremkalder en vibrationsmæssig vekselvirkning mellem det og det fysiske hovedcenter, og koordinerer gradvis kræfterne i hovedet. Ved at opøve sin [side 925] visualiseringsevne udvikler han det 3. øje. De former, han visualiserer, og de idéer og abstraktioner, som iklædes mentalt stof under processen, afbildes nogle få tommer fra det 3. øje. Det er kendskab til dette, der får Østens yogi til at tale om »koncentration om næsetippen«.

Bag denne misvisende udtalelse skjuler der sig en stor sandhed.

Nu vil vi gå over til det andet sæt »regler for magi«, som vedrører de formbyggende impulser og tiltrækningskræfter, der er grundlaget for fysisk manifestation. Vi har beskæftiget os med nogle regler, som angår det arbejde, der udføres af solenglen, som (i al virkelig magisk virksomhed) er den aktive faktor. Vi har beskæftiget os med de regler, hvormed han bygger en tankeform på mentalplanet eller det frø, der (gennem tilvækst og vibrerende lyd) vil iklæde sig andre former.

7. REGEL. *Den mediterende ser de dobbelte kræfter på det plan, hvor den vitale kraft må søges. De to veje konfronterer solenglen. Polerne vibrerer. Den mediterende må vælge.*

Tankeformen skal nu virke på astralplanet, og for at dette kan blive muligt, må der tilvejebringes et legeme. Der indgår begæreenergi i den, og »den, der mediterer«, må oplade formen med én af to typer kraft, før den bliver objektiv. Bygningen af æterlegemet og den efterfølgende fysiske manifestation afhænger af, hvad han gør. Det er et punkt, den almindelige tænker sjældent gør sig klart, men det er en nøjagtig parallel til hans egen livserfaring og til den kosmiske proces. »Devaens natur« (som det hedder) indgår i processen, og tankeformens karakter afhænger nu af kvaliteten af dens kærlighedsnatur og genstanden for kærligheden. Hvis devaen, eller solenglen, endnu føler sig tiltrukket af manifestation, begærer objektiv eksistens og altså frivilligt identificerer sig med stof, er resultatet fysisk reinkarnation. Hvis devaen, eller solenglen, ikke mere tiltrækkes af stoffet, er der ingen identifikation, og objektivt liv er ikke længere tilværelsens lov for ham. Han identificerer sig med kvalitet, eller energi, og bliver et udtryk for de guddommelige egenskaber. Han kan nu manifestere sig objektivt som [side 926] et frivilligt offer til gavn for gruppen eller det planetariske liv, men han identificerer sig

ikke længere med selve formen. I det tilfælde er det menneskelige redskab, der skabes, lige så meget en tankeform, som enhver anden specificeret idé, og da har vi det største udtryk for bevidst magi. Alle andre magiske frembringelser er sekundære i forhold til den. Adepten former sit fuldendte legeme ved at manipulere negativ og positiv energi og skabe ligevægt mellem dem, før han besjæler dem. Alt magisk arbejde på astralplanet må gå ud på at skabe ligevægt, og derfor kan vi opsummere karakteren af denne type arbejde på de 3 planer i de 3 verdener på følgende måde:

På mentalplanet driver solenglens *positive* kraft den fornødne substans ind i den korrekte form.

På astralplanet samler solenglens *afbalancerende* kraft den fornødne stofmængde og energi fra alle retninger og indbygger den i det nødvendige astrale hylster.

På det fysiske plan er solenglens *negative* kraft alt, hvad der behøves til at samle den ønskede æteriske substans. Hermed mener jeg, at formen nu har opnået sit eget særpræg og sin egen vitalitet, så der ikke behøves en aktiv impuls fra det egoiske center til at fortsætte arbejdet. Formens egen tone og vibration er tilstrækkelig.

8. REGEL. *Agnisuryanerne reagerer på lyden. Vandene stiger og falder. Lad magikeren vogte sig for at drukne dér, hvor land og vand mødes. Han må sætte sine fødder midt imellem, hvor der hverken er tørt eller vådt. Når vand, jord og luft mødes, kan det magiske arbejde udføres.*

Man vil lægge mærke til, at det 4. element, ild, ikke nævnes i denne regel. Det skyldes, at magikeren må udføre det store arbejde at udvikle den fornødne ild på dette tredobbelte »mødested«. Det er en af de mest okkulte og forvirrende af reglerne. Men måske de følgende tre sætninger fra den gamle kommentar kan kaste lys på sagen: [\[side 927\]](#)

»Når ilden drages fra det inderste punkt i hjertet, er vandene ikke i stand til at dæmpe den. Den skyder frem som en lysende flamme og krydser vandene, som forsvinder foran den. Sådan findes målet.

Når ilden stiger ned fra den, der iagttager foroven, er vinden ikke i stand til at blæse den ud. Vindene beskytter, afskærmer og hjælper selv med i arbejdet, idet de leder den faldende ild frem til indgangen.

Når ilden strømmer ud af munden på den, der tænker og ser, er jorden ikke i stand til at skjule eller dræbe flammen. Den nærer flammen og får ilden til at vokse og udvide sig, så den når den snævre indgangsdør.«

Bag denne symbolik skjuler der sig meget om den livgivende energi, de centre der symbolsk fokuserer og driver den frem, og den rolle de forskellige typer modtageligt stof spiller i det magiske arbejde. Som altid i forbindelse med hvid magi er solenglens aktivitet den primære faktor, mens menneskets arbejde på det fysiske plan betragtes som sekundært, idet dets fysiske legeme og den virksomhed, der foregår i det, ofte betegnes som »brændstof og dets varme«. Det skal man være meget opmærksom på, for her ligger forklaringen på, hvorfor harmonisering med egoet er nødvendig, og på udslettelsen af visse magikere, som blev »tilintetgjort af deres egen ild« eller energi. Den forsigtige magiker sørger for, at hans laveste redskab er i stand til at bære den ild, han arbejder med, og det gør han gennem disciplin og streng renhed.

Gennem kendskab til visse formularer beskytter magikeren sig mod at »drukne« eller komme under indflydelse af vandet eller de astrale elementaler, og ikke før mennesket får meddelt og kender disse lyde og mantraer, kan det trygt give sig i lag med det magiske skabelsesarbejde på det fysiske plan. Der er tre sæt formularer:

For det første de der blander de to toner, tilføjer en tredje og på den måde aktiverer astralplanets bygmestre, agnisuryaerne, i en af deres grader. Disse bestemmes af egoets igangsættende lyd, og de skelner mellem den og lyden af den

tone, som udgår fra de bygmestre og liv, der er knyttet til den lille [side 928] tankeform, som allerede er bygget. Formularen messes på basis af de tre toner, og der frembringes forskellige formtyper gennem en variation af tone og klang, men ikke formular.

For det andet de der har en rent beskyttende karakter, og som magikeren, gennem kendskab til lydets love som de virker i forbindelse med vand (eller astralplanet), bruger til at skabe et tomrum mellem sig selv og vandene, og mellem sig selv og sit værk. Denne formular er også baseret på luftens lyde, for det er ved at anbringe en beskyttende skal af luftatomer omkring sig, esoterisk forstået, at magikeren vogter sig mod vanddevaernes tilnærmelse.

For det tredje de der, når de udtales, har to virkninger: udsendelsen af det færdige produkt så det kan iklæde sig et fysisk legeme, og dernæst opløsningen af byggekræfterne, nu hvor de har udført deres arbejde.

Det sidste sæt formularer er uhyre interessante, for hvis ikke de var så virkningsfulde, kunne magikeren blive angrebet af sin egen tankes frembringelser og offer for en vital tankeform og for nogle af »vandenens devaer«, som ikke ville slippe ham, før de havde drænet ham for alle »vandene i hans natur«, absorberet dem i deres egen natur og dermed fremkaldt hans astrale død. Dette besynderlige fænomen ville blive opfattet af egoet eller solenglen, der er inkarneret i det mentale hylster, men nu adskilt fra det fysiske legeme på grund af magikerens okkulte »drukning«. Og da er der ikke andet for egoet at gøre end at trække sutratmaen eller tråden ud og afbryde al forbindelse med det laveste hylster. Dette laveste hylster kan nu leve videre et kort stykke tid, alt efter dyrelivets styrke, men vil mere sandsynligt dø umiddelbart efter.⁴ Adskillige magikere er omkommet på den måde.

9. REGEL. *Derefter følger fortætning. Ilden og vandet mødes, formen vokser og gror. Lad magikeren sende sin form ud på den rette vej.*

Denne regel kan ganske kort opsummeres med påbudet: Lad begær og tanker være så rene og ligeligt fordelte, og den skabte [side 929] form så velafbalanceret, at den ikke kan blive tiltrukket af den destruktive vej eller »venstrehandsvejen«.

10. REGEL. *Idet vandene bader den skabte form, absorberes og bruges de. Formen tiltager i styrke. Lad magikeren fortsætte sådan, indtil arbejdet er tilfredsstillende. Lad derefter de ydre bygmestre standse deres aktivitet, og de indre arbejdere begynde på deres cyklus.*

Et af de fundamentale begreber, alle magikere forstår, er, at både vilje og begær er *kraftudstrålinger*. De er forskellige med hensyn til kvalitet og vibration, men i alt væsentligt energistrømme, hvor den ene danner et aktivitetscenter eller en igangsættende hvirvel, som er centrifugal, og den anden er centripetal og den primære faktor med hensyn til indbygningen af stof i en form omkring den centrale hvirvel. Det bliver demonstreret på en interessant måde i den egoiske lotus' tilfælde, hvor viljesaspektet danner »juvelen i lotusen« eller det indre elektriske energicenter, og begær- eller kærligheds-

---

⁴ Efter adskillelsen er der to veje åbne for det guddommelige ego. – S.D. III, 524.

- a. Det kan begynde på en ny række inkarnationer.
- b. Det kan vende tilbage til »Faderens bryst« og blive trukket ind af monaden.

Der er to veje åbne for det lavere udskilte selv. – S.D. III, 525, 527.

- a. Hvis det har et fysisk legeme, kan det blive et sjælløst menneske. I det tilfælde er der håb.
- b. Hvis ikke det har noget fysisk legeme, bliver det et spøgelse eller tærskelens vogter i en af dens former.

aspektet danner selve den egoiske lotus eller den form, der skjuler centret. Og analogien gælder al formbygning for guder, mennesker og atomer. Solsystemet ses (fra de højere kosmiske planer) som en mægtig blå lotus, og sådan fortsætter det ned ad skalaen. Selv det lille stofatom kan opfattes på den måde. Forskellen på lotuserne [side 930] ligger i antallet og ordningen af kronbladene. Solsystemet er egentlig en 12-bladet lotus, hvor hvert kronblad består af 49 mindre blade. De planetariske lotuser varierer med hvert planetsystem, og en af indvielseshemmelighederne afsløres når antallet af kronblade hos:

- a. Vores planet,
- b. Vores planetariske polære modsætning,
- c. Vores komplementære afbalancerende planet,

bliver betroet den indviede. Rustet med denne viden kan han så udarbejde nogle magiske formularer, der vil sætte ham i stand til at skabe i de 3 sfærer. Det er det samme grundlæggende begreb, som styrer bygning af tankeformer, og som sætter den hvide magiker i stand til at frembringe objektive fænomener på det fysiske plan. Han arbejder med de to typer energi, vilje og begær, og deres afstemning er det, der fører til afbalancering af modsætningsparrene og den efterfølgende frigørelse af energi-substans til dannelsen af den fysiske struktur. Magikeren må kende følgende formularer:

Formularen for de to aspekter af logoisk energi: vilje og begær. Det indebærer egentlig en forståelse af brahma- eller stofaspektets tone og formular, og vishnu- eller byggeaspektets tone og formular. Den ene fastslår han, fordi han mestrer stoffet, og den anden åbenbares for ham, når han har opnået gruppebevidsthed.

Formularen for den specielle type energi-substans han vil bruge. Den har relation til det kronblad i sollotusen, den ønskede kraft udgår fra.

Formularen for den bestemte type energi der formidles til ham via et af de 3 lag kronblade i hans egen egoiske lotus.

Formularen for det specielle kronblad han vælger at arbejde med i et lag kronblade. Alle disse vedrører primært viljes-

aspektet *af den tankeform, som skal bygges*, for magikeren er selv viljen, hensigten eller ånden bag det objektive fænomen, han er ved at frembringe.

Formularen der driver de agnisuryaner, som oplades af et aspekt af solkraft, til aktivitet (og dermed frembringer en [side 931] form). Når de to kræfter bringes i kontakt med hinanden, frembringes der en form, eller der viser eller manifesterer sig et tredje energicenter:

- a. Viljesaspektets energi.
- b. Begær- eller kærlighedsaspektets energi.
- c. Den opståede tankeforms energi.

Der er ingen modsætning her til den okkulte lære, som siger, at når Fader og Moder, eller ånd og stof, bringes i kontakt med hinanden, frembringer de Sønnen. Den vanskelighed, de studerende må overvinde, består i at fortolke de 3 betegnelser: Moder, stof og væde (eller vand) på den rigtige måde.

Under skabelsesprocessen fungerer de 3 vibrationssfærer:

1. Den fast fysiske. . . . . Moder. . . . . Stof,
2. Den æteriske. . . . . Stof. . . . . Helligånd,
3. Den astrale. . . . . Væde. . . . . Vand,

som en enhed, og i den okkulte lære må de ikke adskilles eller betragtes som selvstændige på de tidlige stadier af skabelsen. Hvis vi vil afklare spørgsmålet, kan vi se det under en anden synsvinkel og sige, at på involutionsvejen skelnes der mellem dem, mens man, som vi ved, hæver sig over dem på evolutions- eller tilbagevejen. Men midtvejs, i ligevægtspunktet, som f.eks. på vores klode, bliver den studerende forvirret på grund af det okkulte faktum, at de forskellige formularer bliver brugt samtidig, og at tankeformerne befinder sig på alle byggestadierne, og der derfor er et frygteligt kaos.

Den regel, vi er ved at kommentere, kan fortolkes sådan, at den siger, at i det magiske arbejde bliver vandenes energi nu fremherskende, og begæret efter form og opfyldelsen af dens formål forøges. Det sker efter, at viljesenergien har formet den centrale kerne ved at blive bragt i kontakt med begær-

kraften. Magikeren forøger gennem begær (eller stærk motivering) formens vitalitet, indtil den er så magtfuld og intens i sit eget individuelle liv, at den er klar til at blive sendt ud på sin mission på det fysiske plan. De byggende devaer, der er blevet tvunget [side 932] til at skabe formen ud af de myriader af elementale liv, som er til rådighed, er færdige med deres arbejde og holder nu op med at bygge. Den specielle type energi driver ikke længere de mindre liv i en bestemt retning, og arbejdet går ind i sin sidste cyklus på astralplanet. Den bliver opsummeret i den næste regel.

11. REGEL. *Tre ting må den, der arbejder med loven, nu gøre: Først skaffe sig den formular, som vil holde livene inden for den omgivende mur. Dernæst udtale de ord, som fortæller dem, hvad de skal gøre, og hvor de skal bringe det, der er skabt. Og endelig fremsige den gådefulde sætning, som vil beskytte ham mod deres arbejde.*

Den legemliggjorte idé har nu form og omrids på astralplanet, men alting er endnu flydende, og livene holdes kun på plads som følge af den faste opmærksomhed hos magikeren, der arbejder gennem de store bygmestre. Ud fra sit kendskab til visse magiske sætninger må han gøre arbejdet mere permanent og uafhængigt, fastlægge de belivende elementers plads i formen, og give dem en impuls, som vil resultere i en mere kompakt form. Når han har gjort det, bliver han karmas medarbejder, hvis man kan udtrykke det sådan, og sender den dobbelte tankeform af sted (klædt i mentalt og astralt stof), så den kan opfylde sin mission, hvad den end er. Og endelig må han tage skridt til at beskytte sig mod sin egen naturs tiltrækningskræfter, der kunne ende med at holde tankeformen så langt inden for hans egen indflydelses radius, at den ville blive ubrugelig, miste sin egen iboende energi og ikke opfylde sit formål.

De kunne også udøve så stærk en tiltrækning, at han trak formen helt ind til sig og blev nødt til at absorbere den. Det kan være en harmløs handling, når den udføres af et menne-

ske, som ved hvordan, men resultatet er ikke desto mindre spild af energi, og det er forbudt i henhold til økonomiloven. Hos de fleste mennesker, der ofte er ubevidste magikere, er mange [side 933] tankeformer ondsksfulde eller destruktive og virker tilbage på deres skaber på en katastrofal måde.

c. 4 regler for det fysiske plan. I forbindelse med den magiske formskabelse har vi ført tankeformen fra mentalplanet, hvor solenglen påbegyndte arbejdet, gennem astralplanet, hvor afbalanceringen foregik, ned til det fysiske plan eller de æteriske trin. Her fortsættes arbejdet med at frembringe objektivitet, og her er magikeren i akut fare for at mislykkes, hvis han ikke kender de former og mantraer, hvormed den nye gruppe bygmestre kan nås og kløften mellem astralplanet og det fysiske plans luftformige underplan bliver udfyldt. I den forbindelse kan det være nyttigt at huske, at magikeren i sit skabelsesarbejde benytter sig af *den aktuelle strålepåvirkning*. Når den 3., 5. eller 7. stråle er ved magten – hvad enten de er på vej ind, på deres højeste, eller på vej ud – er arbejdet betydelig lettere, end når den 2., 6. eller 4. stråle dominerer. På nuværende tidspunkt er 7. stråle, som vi ved, hurtigt ved at vinde frem, og den er en af de letteste af kræfterne for mennesket at arbejde med. Under denne stråle vil det være muligt at bygge en ny struktur til den hastigt forfaldende civilisation og rejse det nye tempel, der er brug for til den religiøse impuls. Under dens indflydelse vil de mange ubevidste magikers arbejde blive langt lettere. Det vil resultere i en hurtig vækst af ubevidste psykiske fænomener, udbredelsen af mental videnskab og dermed tænkernes evne til at opnå og skabe de håndgribelige fordele, de ønsker sig. Men denne ubevidste eller egoistiske magi fører til karmiske resultater af en sørgelig karakter, for kun de, der arbejder med loven og styrer de mindre liv gennem viden, kærlighed og vilje, undgår de virkninger, som rammer dem, der manipulerer levende stof til egoistiske formål.

Den hvide magiker bruger solkræfter. Idet planeten drejer rundt om solen kontaktes forskellige typer solenergi, og der kræves en ekspertviden, hvis man vil udnytte påvirkningerne på det rigtige *tidspunkt* og have formen indrettet sådan, at den kan reagere på de forskellige energier til rette tid.

Han manipulerer planetarisk kraft af en tredobbelt natur:
[side 934]

- a. Den der er produktet af hans egen planet og lettest tilgængelig.
- b. Den der udgår fra vores planets polære modsætning.
- c. Den der stammer fra den planet, som sammen med vores jord og dens modsætning danner den esoteriske trekant.

Her må de studerende huske, at vi nu beskæftiger os med æterisk stof og vital energi og derfor med det fysiske plan og alt, hvad denne betegnelse indbefatter. De må også huske, at magikeren (når han arbejder på objektivitetens plan) er i stand til at bruge sine egne vitale kræfter i arbejdet med at skabe tankeformer, men det er kun muligt og tilladeligt, når han har nået et udviklingstrin, hvor han er en kanal for kraft og ved, hvordan han skal trække den ind i sig selv, forvandle den eller forbinde den med sit eget legemes kræfter og derefter sende den videre til den tankeform, han er ved at bygge. Mange interessante ting vil åbne sig for den tænker, der udvider idéen til også at omfatte den planetariske logos og hans bygning af tankeformer.

Efter disse få indledende bemærkninger kan vi nu fortsætte med reglerne for magi på det fysiske plan.

12. REGEL. *Vævet pulserer. Det trækker sig sammen og udvider sig. Lad magikeren indtage midtvejs-punktet og dermed befri de af »planetens fanger«, hvis tone er rigtig og nøjagtigt afstemt efter det, der skal skabes.*

Her må magikeren huske, at alt, hvad der sker på Jorden, findes i planetens æteriske væv. Og da den, som arbejder med hvid magi, er okkultist, beskæftiger han sig med det universelle og begynder sit magiske arbejde på grænsen til den fysisk æteriske sfære. Hans problem er at lokalisere de af vævets mindre liv, der egner sig til at blive indbygget i den planlagte tankeform. Det arbejde kan ifølge sagens natur kun udføres af et menneske, som ved at have gennembrudt sit

eget æteriske vævs begrænsninger kan nå ud til det, det bevidst opfatter som planetens vitale legeme. *Kun den, der er fri, kan styre og udnytte [side 935] dem, som er fanger.* Det er et virkelig betydningsfuldt okkult aksiom, og mange af de vordende magikers mislykkede forsøg kan føres tilbage til det faktum, at de selv ikke er frie. »Planetens fanger« er de talløse devaliv, der udgør planetens praniske legeme og skylles ind med bølgerne af vital kraft fra den fysiske sol.

13. REGEL. *Magikeren må genkende de fire og i sit arbejde være opmærksom på den violette farve, de har, for herudfra at bygge skyggen. Når det er sket, klæder skyggen sig selv, og de fire bliver til de syv.*

Det betyder helt konkret, at magikeren må være i stand til at skelne mellem de forskellige ætere, lægge mærke til hvilken farve de forskellige underplaner har, og på det grundlag sørge for, at »skyggen« bygges på en afbalanceret måde. Han »genkender« dem i den okkulte betydning, dvs. han kender deres grundtone og er opmærksom på den specielle type energi, de legemliggør. Der er ikke blevet lagt tilstrækkelig vægt på det faktum, at de 3 højere æteriske underplaner er i vibrationskontakt med det kosmisk fysiske plans 3 højere planer, og at de (med deres omkransende 4. underplan) i de okkulte bøger er blevet kaldt »de omvendte tetraakter«. Det er denne viden, som giver magikeren magt over de 3 typer planetarisk kraft og deres kombination, eller den 4. type, og dermed sætter ham i stand til at bruge den vitale energi, der vil gøre hans idé objektiv. Efterhånden som de forskellige typer kraft mødes og smelter sammen, iklæder det vibrerende astrale og mentale hylster sig en mørk og tåget sky, og solenglens idé får en mere kompakt form. [side 936]

14. REGEL. *Lyden tiltager. Den modige sjæl nærmer sig farens stund. Vandene har ikke skadet den hvide skaber, og intet kunne drukne eller gennembløde ham. Nu truer faren fra ild og flamme, og der ses en opadstigende røg, som endnu er svag. Lad ham atter, efter den fredelige cyklus, påkalde solenglen.*

Skabelsesarbejdet antager nu alvorlige proportioner, og for sidste gang trues magikerens legeme med tilintetgørelse. Efter at »skyggen« er blevet formet, er den nu klar til at antage et »ild-« eller luftformigt legeme, men det er disse ildbygmestre, som truer magikerens liv, og det af følgende grunde:

Før det første fordi det menneskelige legemes ild er nært beslægtet med den ild, magikeren vil arbejde med, og hvis kroppens latente ild og planetens latente ild kommer for tæt på hinanden, er skaberen i fare for at brænde og blive tilintetgjort.

Før det andet fordi agnichaitanerne, idet de er *beslægtet* med mentalplanets ilddevaer, har stor magt og kun kan kontrolleres ordentligt af solenglen selv.

Før det tredje fordi den planetariske ild på denne planet endnu ikke er behersket af solild og derfor let drives til destruktivt arbejde.

Derfor må solenglen nu igen påkaldes. Det betyder, at magikeren (når hans »skygge« er færdig og før de sidste fortætningsstadier) må sørge for, at hans harmonisering med egoet er nøjagtig og kommunikationsstrømmen uhindret. Han må bogstavelig talt »forny sin meditation« og skabe direkte kontakt, før han fortsætter med arbejdet. Ellers kan han miste kontrollen over sin egen krops ild og dermed skade æterlegemet. Derfor bekæmper han ild med ild og trækker solild ned til at beskytte sig. Det var ikke nødvendigt på astralplanet. Under skabelsesarbejdet er de farligste punkter for magikeren nogle kritiske øjeblikke på astralplanet, hvor han er i fare for at drukne okkult, og overgangen fra æteriske trin til de faste og håndgribelige underplaner, hvor han risikerer at »brænde« okkult. I det ene tilfælde påkalder han ikke egoet, men stand-

ser bølgen med kærlighed og sin egen naturs afbalancerende kræfter. [side 937] I sidstnævnte tilfælde må han påkalde det, der repræsenterer viljesaspektet i de 3 verdener, den impulsiv dynamiske tænker eller solengel. Det gør han ved hjælp af et mantra, men det kan ikke oplyses på grund af den magt, det giver.

15. REGEL. *Ilden nærmer sig skyggen, men brænder den ikke. Ildhylstret er færdigt. Lad magikeren fremsige de ord, der blander ild og vand.*

Ud over en henvisning til den generelle betydning kan der kun siges lidt som fortolkning af disse ord. Det luftformige hylster er skabt, og tiden for bygningen af det 6. underplans hylster, det flydende, nærmer sig. De to må blandes. Det er det farligste øjeblik for selve tankeformen. Før truede farerne magikeren. Nu må den form, han skaber, beskyttes. Karakteren af faren er antydnet med ordene: »Når ild og vand mødes uafhængig af mantrisk lyd, opløses alting i damp. Ilden op-hører med at eksistere«. Denne fare skjuler sig i det karmiske fjendskab mellem de to store devagrupper. Disse grupper kan kun forenes af formidleren, mennesket.

Man kunne spørge, hvilken nytte disse 15 regler for magi er til. Endnu ingen, hvad angår det praktiske arbejde, men stor nytte, hvis man ønsker at udvikle sit indre intellekt. Den, der mediterer og spekulerer over disse regler i lyset af, hvad der før er sagt om devaer og byggekræfter, vil komme til en forståelse af byggelovene i makrokosmos, og det vil være til stor hjælp og spare megen tid, når det magiske arbejde og formularerne bliver lagt i hans hænder. [side 938]

ANDEN DEL

STYKKE E

Bevægelse på mentalplanet

- I. INDLEDENDE BEMÆRKNINGER.
- II. BEVÆGELSENS NATUR.
  - 1. *Spiralcyklisk.*
  - 2. *Tredobbelt.*
  - 3. *Tiltrækkende.*
- III. BEVÆGELSENS RESULTATER.
  - 1. *Udvidelsesloven.*
  - 2. *Den monadiske tilbagevendens lov.*
  - 3. *Solevolutionens lov.*
  - 4. *Strålingsloven*
    - a. Årsagen til udstråling.
    - b. Udstråling i de 5 riger.
    - c. Udstråling og cyklisk lov.
- IV. HJULETS DREJNING.
  - 1. *Solhjulet.*
  - 2. *Det planetariske hjul.*
  - 3. *Det menneskelige hjul.*
- V. BEVÆGELSE OG FORMBYGNINGSASPEKTET.
  - 1. *Bevægelse og det mentale hylster.*
  - 2. *Bevægelse i kausallegemet.*
- VI. DEN SAMLEDE BEVÆGELSENS VIRKNINGER.
  - 1. *Indledende bemærkninger.*
  - 2. *Periodisk manifestation.*
  - 3. *Trekantsforbindelser.*
  - 4. *Forbindelse mellem 3 centre.*

I. INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

Vi har nu afsluttet vores gennemgang af tankeformer. Vi har betragtet hele universet (inklusive mennesket) som en legem-

liggjort tanke, og vi har beskæftiget os med menneskets evne til selv at skabe former, det kan iklæde sine idéer med. [side 940]

Nu vil vi endnu engang vende tilbage til de tekniske begrebers verden og den mere videnskabelige del af vores afhandling. Jeg bruger ordet »videnskabelig«, for det, der vil blive sagt, vedrører det, okkultisten betragter som kendt og bevist. Der er altså tale om *kendsgerninger*. De moderne videnskabsmænds kendsgerninger er deres tilnærmelse til en del, og ofte en meget lille del, af et større hele, og selv da vedrører de kun den mest objektive del af manifestationen, for det, der er essensen, betragter de slet ikke som en realitet, sådan som den virkelige okkultist gør. Det vi kan se og røre ved er kun en *virkning* af indre underliggende årsager. Okkultisten beskæftiger sig ikke med virkninger, men kun med deres oprindelige årsag. Den moderne videnskabsmand beskæftiger sig altså endnu ikke med årsager. Historisk nærmede han sig først disse igangsættende impulsers verden, da han begyndte at forstå stoffets energiaspekt og udforske atomets natur. Når han i sine tanker kan gå over til en mere direkte diskussion og betragtning af de dybere æteriske lag, der ligger til grund for det håndgribelige, da og først da vil han bevæge sig ind på årsagernes domæne, og selv da kun de fysiske årsager, som ligger bag den faste verden. Han vil slet ikke have opdaget de vitale impulser, der frembringer eksistens. Og alligevel vil der være taget et stort skridt, for da vil han i henhold til analogiloven være i stand til at forstå nogle af solmanifestationens større hemmeligheder, for, som vi ved, og som denne afhandling søger at vise, udgør vores solsystems planer de 7 underplaner af det kosmisk fysiske plan.

Det må nu være klart for alle, der studerer denne *afhandling om ild* omhyggeligt, at vi i denne sektion beskæftiger os med:

For det første den aktivitetsform der kendetegner vishnuaspektet af guddommen, eller de guddommelige manasaputraers bevægelse. Det indebærer altså en betragtning af denne bevægelses virkninger:

- a. I planetsystemerne, deres legemer.
- b. På atomerne eller »punkterne« i disse legemer, menneske- og devamonaderne. [side 941]

For det andet den impuls som er grundlaget for periodicitets lov, og som resulterer i alle væseners cykliske inkarnation. Denne impuls manifesterer sig i 3 cykler eller 3 drejninger af livets hjul:

- a. Den aktivitet der frembringer involution, eller nedsænkningen af livet eller ånden i stof.
- b. Den aktivitet som skaber ligevægt mellem disse to kræfter, stof og ånd, dvs. manifestationen eller evolutionsprocesserne.
- c. Den aktivitet der trækker den centrale energi ud af den sensitive form og fremkalder formørkelse.

For det tredje den aktivitet som skaber samspillet – tiltrækningen og den efterfølgende frastødning – mellem alle atomer, fra det store kosmiske atom, et solsystem, til kemikerens eller fysikerens mikroskopiske atom. Denne aktivitet kan altså opfattes som:

- a. Interkosmisk eller vedrørende konstellationer.
- b. Interplanetarisk eller vedrørende planetsystemerne.
- c. Interkæde- eller vedrørende kæderne.
- d. Interklode- eller vedrørende udveksling af kraft mellem kloderne i en kæde.
- e. Interrige- eller vedrørende overførsel af kraft mellem de 5 naturriger.
- f. Intermenneskelig eller vedrørende samspillet mellem de forskellige menneskeenheder.
- g. Interatomar eller vedrørende overførslen af kraft fra et atom til et andet atom.

Her skal den studerende være opmærksom på, at vi beskæftiger os med den energi eller aktivitet, der frembringer *former*,

og dermed de kræfter, som har en tendens til at sammentrænge, fortætte og stabilisere bygmestrenes arbejde. Hvis han blot gjorde sig det klart, ligger nøglen til meget af det, der vedrører frembringelsen af former, eller Sønnen, det 2. aspekt, i ovenstående opstilling, for hele naturen hænger sammen, og [side 942] livet i et planetsystem, en klode, et rige eller et atom bliver for sin del det besjælende princip i et andet planetsystem, en anden klode, et andet rige eller et andet atom. Alt i solsystemet er flydende, ligesom alt i universet, og den vitale energi cirkulerer i hele systemet, ligesom blodet eller nerveenergien cirkulerer i kroppen. Det er f.eks. grundlaget for det okkulte faktum, at alt i naturen vil komme ind i, er i, eller har været gennem menneskeriget.⁵ I forbindelse med denne type solaktivitet opnås det endelige gode gennem samspil, udveksling og gensidig tiltrækning og frastødning.

Her ville det være klogt, hvis de studerende læste det, der blev fortalt om bevægelse på det fysiske og astrale plan i en tidligere del af denne afhandling. Da vil de se, at der naturligvis er meget, som ved hjælp af analogiloven må overføres til det højere plan og omdannes, så det passer til den formbyggende impuls' energi. Vi vil betragte det, vi har at sige i denne sektion, under overskrifterne:

1. Bevægelsens natur – spiralcyklisk.
2. Resultaterne af dens virksomhed. Disse resultater kan opfattes som 4 af den store tiltrækningslovs underordnede eller supplerende love, og kaldes:

---

⁵ H.L. 1, 229, 256-257, 304. (Vedr. s. 304: Da den sætning, der her henvises til i *The Secret Doctrine*, ikke findes i den danske oversættelse, anføres den oprindelige henvisning til 3. reviderede udgave, o.a.): S.D. I, 295.

Udvidelsesloven.
Den monadiske tilbagevendens lov.
Solevolutionens lov.
Strålingsloven.

Det er altså klart, at når vi betragter disse love, beskæftiger vi os med spørgsmål, der vedrører: [side 943]

Indvielsesprocessen.
De guddommelige pilgrimmes liv på den opadgående bue.
Den impuls, som frembringer Sønnen og driver ham til at vinde erfaring ved hjælp af solsystemet.
Magnetisme eller guddommelig alkymi.

3. Hjulets drejning –

- a. Solhjulet.
- b. Det planetariske hjul.
- c. Det menneskelige hjul.

Det kræver, at vi beskæftiger os med de forskellige kuglers kredsløbsbevægelse, deres centre, vekselvirkning og indbyrdes kommunikation og kraftoverføring, og vi vil se, at al spiralcyklisk aktivitet ikke er resultatet af stoffets egen rotation, men af en impuls, der kommer fra en kilde uden for atomet og derfor er fremmed i forhold til det.

4. Bevægelse eller den formbyggende impuls som er latent i:

- a. Selve det mentale hylster – kosmisk og menneskeligt.
- b. Kausallegemet – makrokosmisk og mikrokosmisk.
- c. Centrene – guddommelige og menneskelige.

5. Virkningerne af hylstrets, centrenes og kausallegemets samlede aktivitet som den skaber:

- a. Periodisk manifestation.
- b. Trekantsforbindelser.
- c. Forbindelse mellem halscentret, altamajorcentret og det mentale center, makrokosmisk og mikrokosmisk.

II. BEVÆGELSENS NATUR

Som vi ved, har bevægelse på stofplanet karakter af *rotation*. Hvert stofatom roterer om sin egen akse, og set fra et rent [side 944] fysisk synspunkt gør alle større atomer det samme. Et kosmisk atom (et solsystem), et planetarisk atom og et menneskeatom roterer om deres egen akse eller pol, om end hastigheden varierer. Når vi kommer til tankesindets plan og skal beskæftige os med det 2. guddommelige aspekts virksomhed – det som bygger alle former og holder dem sammen, og som er grundlaget for det fænomen, vi kalder *tid* (egentlig formens bevidsthed) – støder vi på en anden type kraft eller bevægelse. Denne bevægelse ophæver eller tilsidesætter på ingen måde den atomare rotation, men knytter sig til den og bringer samtidig alle de forskellige grader af atomer under sin egen aktivitets indflydelse, så de to typer bevægelse optræder i alle manifesterede former. Her vil jeg minde de studerende om, at vi primært beskæftiger os med det 2. aspekts kraft i relation til det menneskelige og overmenneskelige rige, eller til manasaputraerne og deres forskellige grupper. På involutionsbuen mærkes vishnukraften også, men indtil man forstår gruppesjælens natur bedre og ved mere om karakteren af det liv, der besjæler hvert af de undermenneskelige riger, får vi mere ud af at beskæftige os med kraft, som den påvirker mennesket, den planet det befinder sig på, og det system planeten er en del af.

Det 2. aspekts aktivitet er blevet kaldt *spiralcyklisk*, hvilket i sig selv indebærer begrebet dualitet. Denne aktivitet er årsagen til al cyklisk evolution og er med den okkulte terminologi blevet kaldt »aktiviteten i et Brahmas år«. Det er den, der fremkalder den periodiske tilsynekomst og forsvinden af alle væsener, store og små. Den er nært forbundet med gud-

dommens viljesaspekt og lipikaherrerne i deres højeste grad, og vi har derfor svært ved at forstå dens oprindelse. Måske er alt, hvad der kan siges om den, at den stort set skyldes visse impulser, som (for vores solsystems vedkommende) kan føres tilbage til solen Sirius. Der er en analogi til disse impulser i de cykliske impulser fra menneskets kausallegeme, impulser som fremkalder dets midlertidige tilsynekomst på mayas plan. Her kan der gives den oprigtige studerende et vink. I det trefoldige ego (de liv som danner den centrale knop, kronbladens liv og den tredobbelte gruppe liv, der udgør de 3 [side 945] permanente atomer) har vi en parallel til de 3 grupper lipikaherrer, som er den karmiske årsag til Solens manifestation, og som styrer dens periodiske tilsynekomst. Disse 3 grupper er forbundet med deres styrende intelligenser på Sirius.

Periodicitetens lov er virkningen af de to typer krafts sammensmeltning med en tredje kraft. De to typer kraft eller energi er det 1. aspekts aktivitet, den logiske vilje eller hensigt, og det 2. aspekts energi. Denne hensigt gemmer sig i Logos' forudviden og er fuldkommen skjult selv for adepten med 5. indvielse. Adepten har fået en forståelse af Sønnens hensigt, så han mangler stadig at fornemme Faderens hensigt. Den ene er impulsen bag alt livs *fremadskridende* bevægelse, og den anden impulsen bag dets cykliske aktivitet, der kaldes spiralcyklisk. Når denne blandede dobbelte kraft bringes i berøring med stoffets egen rotationsbevægelse, har vi f.eks. egoets tredobbelte aktivitet, som er roterende spiralcyklisk, dvs. den aktivitet, der resulterer i stimuleringen af det enkelte atom, den periodiske tilsynekomst af form, og den stadige om end langsomme udvikling frem mod et mål. For klarhedens skyld kan vi opdele virkningerne sådan:

1. Rotationsbevægelse. . . . . Atomets indre aktivitet, når det betragtes som en enhed, den aktivitet der kendetegner Brahma eller Helligånden, som blev færdigudviklet i 1. solsystem.

- Den er den samlede *individuelle bevidsthed* – »jeg er«.
2. Cyklisk bevægelse. . . . . Alle formers aktivitet, når de ses fra bevidsthedens og tidens synspunkt, den aktivitet der kendetegner Vishnu, som er ved at udvikle sig i dette 2. solsystem. Den er den samlede *gruppebevidsthed* – »jeg er den«.
3. Spiralbevægelse. . . . . Den impuls som påvirker alle former, som udgår fra deres større center, og som blander sig [side 946] lidt, meget lidt, med de to andre typer bevægelse, idet den praktisk talt fortaber sig i deres stærkere vibration. Det er den aktivitet, der vil blive færdigudviklet i det 3. solsystem og er Shivas form for bevægelse. Den er alle gruppers *samlede bevidsthed*, som siger – »jeg er den, jeg er«.

En af de vigtigste ting, den studerende skal huske i forbindelse med den spiralcykliske aktivitets natur, er, at den har to virkninger:

For det første er den en tiltrækningskraft, som samler de roterende stofatomer sammen i bestemte formtyper og holder dem dér så længe, det er nødvendigt.

For det andet bliver den selv gradvis domineret af en anden og højere vibration, og gennem sin spiralformede bevægelse gennem stof driver den systematisk disse former nærmere og nærmere til et andet og stærkere energicenter.

Disse virkninger kommer tydeligt til udtryk i menneskets evolution, hvor de viser sig som den stadige tilnærmelse, det gennem cyklerne gør til den spiralcykliske energis center, og derefter til det endnu mere virkningsfulde punkt, dets »Fader

i himlen«. Først tiltrækker englen dyremennesket. Cyklisk aktiverer den stofhylstrene og gør dem på den måde sammenhængende, og hele tiden bringer den dem i nærmere kontakt med sig selv. Senere, efterhånden som drivkraften forøges, får mennesket gradvis forbindelse med det monadiske aspekt, indtil det til sidst har underlagt sig denne højere rytme. Det gælder i lige høj grad en planetarisk logos og en sollogos.

Som man kunne forvente, viser den spiralcykliske kraft sig på 7 måder. Af disse symboliseres de 3 primære af Sanat Kumaras indvielsesstav. Den stav, mennesker kender bedst, er hierofantens eller bodhisattvaens stav, der består af 3 slanger, en lige i midten og to andre, der snor sig omkring den, så den blandt andet afbilder: [side 947]

- a. De 3 udstrømninger,
- b. De 3 verdener,
- c. Rygsøjlen og dens kanaler,

dvs. de vigtigste faktorer, den indviede beskæftiger sig med. Han må til en vis grad forstå karakteren af stoffet og det, som dette udtryk okkult indebærer, sin egen tredobbelte konstitution, de 3 verdener han må spille sin rolle i, og det instrument han må bruge. Bodhisattvaens stav afsluttes af en diamant, der ikke er så stor som den første kumaras »flammende diamant«, men usædvanlig smuk. Når de elektriske kræfter tappes under indvielsen roterer denne diamant om sin akse og afbilder på den måde det atomare stofs rotationsbevægelse.

Sanat Kumaras stav er langt mere kompliceret, og i stedet for at den centrale stav eller slange står på sin hale i midten, er alle 3 slanger viklet sammen i en spiral, og den flammende diamant, der afslutter den, har en sådan udstråling, at den frembringer en kugleformet aura omkring de sammenslyngede slanger som et symbol på vishnuaktivitetens formbyggende karakter.

Alt efter hvilken indvielse, der tages, er der en tilbagekastning fra en del af de sammenslyngede slanger, og det skaber den illusion, at diamanten kredser op og ned i en spiral mel-

lem toppen og den oplyste del.

Samtidig roterer hver slange omkring sig selv og drejer rundt om sin nabo. Det resulterer i en helt vidunderlig stråle-glans og symboliserer den roterende spiralcykliske kraft.

De 7 typer spiralcyklisk energi udtrykker karakteren af de planetariske logoi, de repræsenterer, og fremkalder derfor forskellene mellem mennesker. De er ansvarlige for cyklernes natur, og det er et punkt, som ofte overses. Studerende diskuterer strålernes manifestationsperioder og anslår vilkårlige tidsrum, som f.eks. 2.500 år, for en stråles manifestation. Én af strålerne gennemgår faktisk sin cyklus på den tid, men kun én, for de andre bruger længere eller kortere tid. Disse forskelle har stor virkning på de egoiske cykler og er ansvarlige for intervallerne mellem inkarnationer. Nogle egoer gennemgår deres inkarnationer og pralayaperioder meget hurtigt, andre [side 948] bruger umådelige tidsrum, og derfor kan man ikke engang give et »gennemsnit« for egoers tilsynekomst på f.eks. astralplanet. Dette faktum har forbindelse med H.P.B.s udtalelse om logens specielle indsats hvert 100. år. Den type cyklisk kraft, der udgår fra logen, kulminerer én gang hver 7. cyklus. Alt, hvad der er på den pågældende stråle, styres af spiralcykliske impulser baseret på tallet 10, og multipla af 10, og viser sig at have sin maksimale cykliske vibration i den sidste fjerdedel af hvert århundrede. Hvad vores moderne studerende i den forbindelse er tilbøjelige til at glemme er, at denne aktivitet blot er udtryk for én type kraft ud af 7 mulige, og at den primært vedrører den gruppe adepter, som følger denne specielle energilinje, og derfor har stor virkning på alle disciple og mennesker på den samme linje. Men samtidig understøttes det arbejde, den sætter i gang, af logen som helhed, for kraften er en del af den planetariske logos' kraft. Det har naturligvis stor betydning, fordi denne stråleenergi er en af de 3 primære stråler, men den vil igennem harmoniseringsprocessen blive afbalanceret af tilsvarende cyklisk strålingsaktivitet fra de to andre primære stråler.

Her kunne man tilføje, at når dette erkendes, vil det være klart, at de revolutionerende videnskabelige opdagelser, der

kan følges ned gennem århundrederne, som f.eks. formuleringen af tyngdeloven, beskrivelsen af blodets kredsløb, bestemmelsen af dampens natur, opdagelsen af den form for elektriske fænomener, mennesket kan udnytte, og den senere opdagelse af radium, i deres eget departement (mahachohanens) svarer til den indsats, der gøres den sidste fjerdedel af hvert århundrede for at stimulere menneskers udvikling gennem nye afsløringer af dele af den *hemmelige lære*. Newton, Kopernikus, Galilei, Harvey og ægteparret Curie er, på deres egen kraftlinje, lysbringere på højde med H.P.B. Alle revolutionerede tanken på deres tid. Alle gav en stor impuls, som gjorde det lettere at fortolke naturens love og forstå de kosmiske processer, og kun de snæversynede kan undgå at se, at de mange kraftimpulser, der udgår fra den ene loge, udgør en helhed.

Disse cykler falder ikke sammen, for de er ikke alle ligesom 100-årsspiralen. Man kan danne sig et indtryk af mahachohanens [side 949] cykliske strålingsimpuls ved at undersøge tidspunkterne for de største videnskabelige opdagelser siden Platons tid. Og på samme måde kan man få indtryk af 2. stråles cykler ved at opsummere de store læreres tilsynkomst ned igennem tiden.

Manuens eller 1. stråles kraftudstrømninger er lette at følge, når man tager racerne i betragtning, og det er blevet gjort gennem studiet af racer og underracer. Hvad, der ofte overses, er, at hver af disse stråleenergier viser sig *konstruktivt* gennem formbygningens repræsentanter, og *destruktivt* gennem kraftens evne til at nedbryde før den opbygger. Derfor kan cyklerne ses fra to vinkler.

Det er her, de studerende i en af vores teosofiske bevægelser forgreninger må anerkende det faktum, at ligesom H.P.B. kom frem på en cyklisk energibølge for at nedbryde de begrænsende former i videnskabens og religionens verden, må hans arbejde også passe ind i andre kraftudstrømninger så som det konstruktive arbejde, der udføres af 2. stråle sammen med 7. stråles energi på nuværende tidspunkt.

Når de studerende lærer at blande 1. stråles 100-årscyklus

med de lige så stærke impulser fra 2. og 3. stråle, vil mange kontroverser høre op. *Der kommer ingen stor impuls fra logen på 1. stråle, vilje eller kraft, før i slutningen af århundredet.* Men der kom en sådan impuls på en anden kraftlinje, da man opdagede atomets natur gennem studiet af elektricitet og radioaktive stoffer, og *en impuls fra 2. aspekt er nært forestående.* Det er ikke klogt af studerende med begrænset udsyn at være dogmatiske med hensyn til dette spørgsmål om cykler. Ud over de cykliske impulser, som hele tiden strømmer ud, overlapper, afløser og blander sig med hinanden, er der mange, vi kunne kalde mindre impulser – (og den 100-årscyklus, H.P.B. refererer til, er blot en af de mindre impulser. Der er en 1.000-årscyklus, som har større betydning). Men der er endnu større cykler på 2.500, 7.000, 9.000 og 15.000 år og mange andre, som kun fremskredne indviede kender eller kan følge. De kan bryde ind i alle mindre impulser og viser sig, set fra det almindelige menneskes synspunkt, uventet, og alligevel [side 950] er de blot de tilbagevendende impulser, der blev sat i gang for måske tusinder af år siden.

H.P.B. har ret med hensyn til impulser på 1. stråle. Men hans tilhængere har ikke ret, for så vidt som de overser og afviser 6 andre typer impulser af tilsvarende eller større betydning, impulser som cyklisk kommer fra logen, og som vil blive mødt med respons fra dem, der vibrerer med den bestemte type energi.

III. BEVÆGELSENS RESULTATER

Disse resultater kan studeres på fire måder, idet vi betragter hver af dem som en underordnet forgrening af den grundlæggende lov om tiltrækning og frastødning. Al bevægelse er egentlig resultatet af samspillet eller forbindelsen mellem atomer, og der er intet atom nogen steder, som undgår denne kraft. Hvad angår *rotationsbevægelsen*, der styrer stofatomets aktivitet, kommer impulsen inde fra selve atomet og frembringes af den positive ladnings indvirkning på de negative ladninger. Det gælder alle atomer: kosmiske, solare, individu-

elle, kemiske og så videre.

Men når atomets rotation er så kraftig, at det begynder at influere på andre atomer uden for sin individuelle afgrænsning, begynder der at vise sig en anden kraft, som samler eller spreder disse roterende og kontaktsøgende atomer. Former bygges altså ved hjælp af sammenhængskræfter af en eller anden art, og disse former påvirker nu igen andre komplekse atomare former, så der opstår en rytme og vibration, som er en fortsættelse af de individuelle atomers rotationsbevægelse plus den modifikation, deres gruppeaktivitet fremkalder. Det resulterer i en fremadskridende bevægelse, samtidig med rotationen. Den fremadskridende bevægelse modificeres betydeligt af den indre atomare aktivitet, og det er det, der fremkalder den bevægelse, vi kalder spiralcyklisk. Den viser sig i alle former som en tendens til gentagelse, der skyldes, at formaktivitetens stærke fremadrettede impuls holdes tilbage af de roterende atomer. De studerende kan udarbejde dette i forbindelse med: [\[side 951\]](#)

Den planetariske logos, som han manifesterer sig gennem runderne, der i de første faser hver især gentager alt, hvad der før er sket.

Mennesket i den prænatale periode, hvor det gennemgår forskellige udviklingsstadier.

Det åndelige menneske, når det skaber det, som vil tilintetgøre »tærskelens vogter«.

Den spiralcykliske aktivitet, der kendetegner alle former, kan måske forstås på en mere praktisk måde, hvis vi studerer den som et udtryk for 4 love og ganske kort behandler dem én for én:

1. Udvidelsesloven.

Denne lov handler om den gradvise evolutionære udvidelse af bevidstheden i alle former, og den er årsag til, at hvert eneste liv i solsystemet er kugleformet. Det er et faktum i naturen, at

alt, hvad der eksisterer, bor i en kugle.⁶ Det kemiske atom er

---

⁶ *Atomet*. – H.L. 1, 134. »Hele den okkulte videnskab hviler på læren om stoffets illusoriske natur og atomets ubegrænsede delelighed.« – H.L. 2, 226-227.

1. Alting er atomart – Gud, monader, atomer.

- a. Solmanifestationens kugle. . . . . Gud
Verdensægget. Logos' auriske æg. . . . . Makrokosmos
- b. Den monadiske manifestations kugle. . . . . Monader
Monadens auriske æg. . . . . Mikrokosmos
- c. Det fysiske grundatoms kugle. . . . . Atomer

2. Solsystemet er et kosmisk atom.

3. Hvert plan er et atom eller en komplet kugle.

4. Hver planet er et atom.

5. Hvert himmelsk menneske er en atomar enhed.

6. Hver menneskelig monade er et atom i et af de himmelske menneskers legeme.

7. Kausallegemet er et atom eller en kugle.

8. Den fysiske elementar er en atomar enhed.

Hvad er et atom?

1. Et hylster bestående af solsystemets stof i en af dets 7 grader og beboet af liv af en eller anden art.

a. Absolut intelligens besjæler hvert atom. – (Da den sætning, der her henvises til i *The Secret Doctrine*, ikke findes i den danske oversættelse, anføres den oprindelige henvisning til 3. reviderede udgave, o.a.): S.D. I, 298.

b. Absolut liv besjæler hvert atom. – H.L. 1, 288, 289-290 & 4, 278, note 2.

2. Atomer og sjæle er synonyme betegnelser. – H.L. 2, 280-282.

a. I det nuværende solsystem er atomer og sjæle synonyme betegnelser. Urstrålen plus visdommens guddommelige stråle.

b. I det foregående solsystem var atomer og tankesind formentlig synonyme betegnelser. Det resulterede i det aktive intelligente stofs urstråle, grundlaget for den nuværende evolution.

[side 952] kugleformet, mennesket bor i en kugle, og det gør Planet- og Sollogos også, for kuglen er den form, stof antager, når dets egen indre aktivitet og formens aktivitet arbejder sammen. Det kræver to typer kraft – roterende og spiralcyklisk – at frembringe kugleformen. Det er videnskabsmænd mere eller mindre ved at opdage, og de begynder at forstå, at det er loven om relationer eller alle atomers indbyrdes forbindelse, som frembringer det, der kaldes lys, og danner den komplekse kugle, solsystemet som helhed er. Konstellationernes bevægelse *uden for* solsfæren er, sammen med dens egen rotationsbevægelse i rummet, ansvarlig for dens form. Når konstellationernes [side 953] lysbølgelængder og deres forhold til Solen bliver forstået bedre, dvs. når virkningen af disse bølgelængder eller lysvibrationer (der enten bliver tiltrukket eller frastødt af Solen) bliver forstået, vil meget være afklaret. Endnu har man kun en yderst begrænset opfattelse af virkningen af de konstellationer, som står i et modsætningsforhold til solsystemet, og hvis bølgelængder ikke bliver transmitteret af det, eller hvis lysstråler ikke trænger igennem solafgrænsningen (hvis man kan udtrykke det så uvidenskabeligt).

I *Den hemmelige lære* får vi fortalt, at »de 7 solstråler udvider sig til 7 sole og sætter hele kosmos i brand«. ⁷ Det er det, der fremkalder den endelige forbrænding, som indvarsler den store pralaya og afslutter den logiske inkarnation. Det sker i henhold til udvidelsesloven og forårsager den blanding

-
- c. I det næste solsystem kan atomer og den 3. faktor, ren ånd, blive synonyme betegnelser. Urstrålen og den guddommelige stråle plus den 3. kosmiske stråle, vilje eller kraft.

3. Atomer er uadskillelige fra ånd. – H.L. 2, 44.

- a. De er de hylstre, de besjælende guder manifesterer sig gennem.
- b. Hylstrets form er en kugle.
- c. Hylstrets kvalitet er latent kærlighed.
- d. Hylstrets stof er aktiv intelligent substans.

⁷ H.L. 3, 74, note 4.

og sammensmeltning af de 7 hellige planetsystemer, der viser, at de har nået målet og er færdigudviklede.

I okkult litteratur omfatter betegnelsen »udvidelsesloven« kun de 7 stråler og de *planetariske* indvielser. Når vi beskæftiger os med menneskets bevidsthedsudvidelser og indvielser, grupperer vi dem under den anden lov, »den monadiske tilbagevendens lov«.

Her må de studerende huske, at vi beskæftiger os med en planetarisk logos' bevidsthedsudvidelser ved hjælp af:

- a. Kæderne.
- b. Runderne.
- c. Naturrigerne.
- d. Rodracerne.

Og man skal også være opmærksom på, at den bevidsthed, han er ved at udvikle, er Sollogos' absolutte vilje og hensigt, [side 954] som den udtrykker den kosmiske logos' *begær*.⁸ Derfor kan udvidelserne opregnes på følgende måde:

---

⁸ De 4 inddelinger af *begær* bør studeres i Sama-vedaens Brahmana. (1) Begær efter at vide, hvoraf (2) begær efter at eje, derefter (3) begær efter at sikre sig ejendom, dvs. tage de nødvendige skridt til at skaffe sig besiddelser, og endelig (4) realisering – det er de 4 inddelinger, henholdsvis erkendelsesbegær, egentligt begær, aktivt begær og opsummeret begær.

»Begærets hersker er Shiva, og hans instruktioner til sine undersåtter tager denne form: Se, vores arbejde består i at nedbryde. Det sker i følgende orden og på følgende måde. Det skal nedbrydes først, og det bag efter, og der skal foretages den og den afvisning. Undersøg først sagen, udøv 'begæret efter at vide' og forstå karakteren af jeg'et og det'et fuldt og helt. Udøv derefter begæret efter at eje: 'Jeg vil have det'et og jeg'et'. Når det er sket, går du over til afvisningen, til erklæringen: 'Nej, (jeg vil ikke længere have dem)'. I afvisningen ligger opsummeringen, sam-hara, 'at bringe alting sammen', og det er også sam-hara, 'at tage alting ind', reabsorbering, nedbrydning.« – *Bhagavan Das: Pranava Vada*, s. 364.

1. Sollogos udvider sin bevidsthed, så den omfatter den kosmiske logos' begær.
2. Den planetariske logos udvider sin bevidsthed, så den kan stå mål med Sollogos' vilje og hensigt.
3. Kædernes herrer arbejder med planetlogos' *begærbevidsthed* (kærlighedsnatur).
4. De liv, der besjæler kloderne i en kæde, arbejder med planetlogos' intelligente bevidsthed.

I relation til en klode i en kæde (så som vores jordkæde) kan det opstilles på følgende måde:

Verdens herre, den planetariske logos i fysisk inkarnation, arbejder med sit eget specielle problem, nemlig realiseringen (i fysisk manifestation på planeten) af Sollogos' *hensigt* eller vilje med hensyn til planetsystemet. Det gør han gennem meditation. [side 955]

Alle det 5. eller åndelige riges dhyan chohaner er beskæftiget med at realisere planetlogos' vilje og hensigt i aktiv manifestation.

Menneskeslægten, eller det 4. rige, søger at manifestere planetlogos' begær eller kærlighedsnatur.

De 3 undermenneskelige rigers mål er manifestationen af planetlogos' intelligensnatur.

Alt dette sker i henhold til udvidelsesloven og som resultat af spiralformet fremdrift, cyklisk vækst og regelmæssig rotation, og afslutningen af hver større spiral repræsenterer en udvidelse af bevidstheden, så den omfatter den kugle, der omgav den mindre kugle, og det indespærrede liv slipper ud og smelter sammen med sit større hele. Når den pågældende kugles ild flammer op, blandes og forenes »friktionsilden«, som fremkalder rotationsbevægelse, og »solilden«, der er grundlaget for den spiralcykliske aktivitet. Den indesluttende kugleforms afgrænsning ophæves, og et flammende lys er resultatet.

Den gamle kommentar udtrykker det på følgende måde i relation til planeterne, men det gælder også stofatomet eller solatomet i hver deres sfære:

1. »Livet pulserer, og polen opfylder sin funktion. Kuglen roterer i mange cykler. Mens den roterer, fornemmer den andre kugler og søger at opdage deres hemmelighed.
2. De mødes. De søger større intimitet eller afviser hadefuldt al yderligere tilnærmelse. Nogle forsvinder, andre vender tilbage og gifter sig. De kender hinanden og følger deres spiralkurs hånd i hånd. Ved foreningen blusser ilden op, de to bliver ét og lever videre i deres søn, som er den tredje.«

Ved at studere disse betydningsfulde ord kan de studerende lære noget om »polær affinitet«, det »himmelske bryllup«, overførslen af livskimene fra den mandlige og tiltrækkende til den negative og modtagelige planet, og den sidste fase hvor en tredje planet absorberer de to planeters liv – en planet der okkult kaldes »sønnen«, dvs. synteseplaneten, som udgør toppunktet i soltrekanten. [side 956]

Hvis vi skal opsummere virkningen af, at individuel atomar rotationsbevægelse og spiralcyklisk aktivitet forenes i alle atomare grupper, er det nødvendigt at gøre opmærksom på hvilke enheder, der er omfattet:

Det grundlæggende individuelle atom, hvis evolutionære fremskridt mod selvbestemmelse fremkaldes af dets gruppeaktivitet, eller af at formens bevægelse modificerer dets egen iboende aktivitet.

Den atomare form, som også er en atomar enhed, der roterer omkring sin akse og påvirkes og drives fremad mod et højere makrokosmisk kraftcenter af sit omsluttende riges aktivitet.

Menneskeatomet, som er selvbestemmende og individuelt, men alligevel drives fremad af sin gruppes indflydelse eller det himmelske menneskes virkningsfulde aktivitet – det himmelske menneske i hvis legeme det er en celle.

Planetatomet, der er lige så selvbestemmende, består af alle planetariske grupper tilsammen og roterer om sin akse, men samtidig tilpasser sig den cykliske spiralbevægelse, som fremkaldes af aktiviteten i den større kugle, det er en del af.

Solatomet, der også er et individuelt liv (Sønnen som in-

karnerer gennem Solen), følger sin egen naturlige cyklus, men alligevel bevæger sig gennem rummet i en spiralcyklisk bane, og altså udvikler sig som følge af indflydelsen fra de ekstrakosmiske aktive liv, der enten tiltrækker eller frastøder det.

Det er de vigtigste atomare grupper, men der er mange mellemliggende former, som det endnu ikke er muligt at berøre. Alt i naturen påvirker det, det kontakter, og disse indflydelser virker enten som:

- a. Tiltrækkende eller frastødende impulser.
- b. Forsinkende eller fremskyndende impulser.
- c. Nedbrydende eller opbyggende impulser.
- d. Afkræftende eller stimulerende impulser.
- e. Opladende eller opløsende impulser.

Alting kan altså udtrykkes som negativ og positiv kraft, der manifesterer sig som roterende eller spiralformet aktivitet. Set [\[side 957\]](#) under en bestemt synsvinkel kan den mindre cyklus opfattes som udtryk for visse atomare formers rotationsaktivitet, mens de større cykler, der er så meget sværere for mennesket at følge, er knyttet til den spiralbevægelse, der kendetegner den større kugles indesluttende liv. Hvert atom er en del af et større hele. Selv solatomet er ikke et adskilt liv, men en del af et umådeligt væsen, som overstiger menneskets fatteevne, og som den mest fremskredne dhyan chohan kun svagt kan ane.

2. Den monadiske tilbagevendens lov.

Her vil vi studere monaden i relation til cykler og energi og midlertidigt afstå fra at beskæftige os med det aspekt af manifestation, vi kalder det menneskelige, eller menneske.

I behandlingen af den »guddommelige pilgrim« kan vi studere ham som udtryk for:

- a. 3 energi- eller kraftbrændpunkter.
- b. 3 typer ild, der hver især har en bestemt virkning og også påvirker hinanden.

I relation til et solsystem kaldes disse 3 ildtyper på de kosmiske planer for:

1. Den centrale åndelige sol (den inderste kerne).
2. Solens hjerte (den subjektive sol).
3. Den fysiske sol (den objektive sol).⁹ [side 958]

---

⁹ *Solen*. – H.L. 1, 147-149.

1. I *Den hemmelige lære* nævnes der følgende navne på Solen:
  - a. Martanda. – H.L. 2, 152 & 3, 224, note 7.
  - b. Agni. – H.L. 3, 64, note 11, 399.
  - c. Surya. – H.L. 1, 148.
  - d. Helios. – H.L. 3, 38.
  - e. Apollo. – H.L. 3, 6, 121, 399.
2. I *Den hemmelige lære* bruges ordet »Solen« i følgende 3 betydninger:
  - a. Den centrale åndelige sol. – H.L. 2, 183-184, 355-356, 392 & 3, 114, 243-245.
  - b. Den synlige fysiske sol. – H.L. 2, 291-292, note 5.
  - c. De 3 sekundære sole. – Som ovenfor. Sammenlign med mikrokosmos, der manifesterer sig gennem kausallegemet, som indeholder de 3 permanente atomer, kraftcentrene for de 3 legemer, det mentale, astrale og fysiske legeme.
3. Overvej de 3 følgende udtalelser. – H.L. 2, 235.
  - a. I kosmos. . . . . Solen er akashaens (Brahmas 2. aspekts) kama-rupa eller begærlegeme. Sammenlign med »nødvendighedens søn«. – H.L. 1, 100.
  - b. I systemet. . . . . Solen er det 6. princip, buddhi, og dets redskab, (idet visdommens drager tager form i den 4. kosmiske æter, eller på det buddhiske plan).

Og den samme tanke kan bruges i forbindelse med den monadiske manifestation. De 3 monadiske centre er karakteristiske ved forskellige typer energi:

1. Monadisk-dynamisk energi. . . . . elektrisk impuls – ren ild.
2. Egoisk-magnetisk energi. . . . . strålingsimpuls – solild.
3. Personlig-individuel energi.. . . . rotationsimpuls – ild ved friktion.

Den første frembringer lys, den anden varme og den tredje væde eller fortætning. [side 959]

Gennem samspillet mellem de 3 typer kraft, der udgør de 3 monadiske aspekter, skabes der en rytme, som resulterer i dannelsen af:

En afgrænsning eller ægform, som pilgrimmen er begrænset af, og som rummer 3 primære kraftcentre svarende til:

- a. De 3 primære logoiske centre, hvis man beskæftiger sig med tilværelsens subjektive aspekt eller kraftside.
- b. De 3 permanente atomer, hvis det er den rent objektive side, der er på tale.

En cyklisk pulseren, som er årsag til alle evolutionsimpulser.

Man kan sige, at for et solsystem eller en monades vedkommende, er der 3 af disse evolutionsimpulser:

Der er den impuls, som driver hvert atom til selvbestemmelse og er hemmeligheden bag fænomenet individualisering. Det er stort set den kraft, der kaldes Brahma.

-
- c. Som et væsen. . . . Solen er Brahmas 7. princip, eller det aktive intelligente stofs aspekt.

Det er derfor, der sker en »afvisning«, som det kaldes, for det er *bevidstheden* eller egoets udvikling (logoisk eller menneskelig), der er evolutionens mål og ikke stofaspektets. Urstrålen er blot den guddommelige stråles redskab. – H.L. 1, 130.

Der er den impuls, som driver det individuelle atom i retning af gruppebestemmelse og er hemmeligheden bag fænomenet »indvielse« eller den proces, der består i at bevæge sig fra det menneskelige eller selvbestemmende individualiserede liv over i det højere rige. Det er den samlede vishnukraft, 2. aspekt, og den fremkalder højere bevidsthedstilstande.

Og endelig er der den impuls, som driver de planetariske grupper, summen af alle atomer og former, til bevidst erkendelse af den altomfattende gruppes, solatomets natur.

Monadens danner, under indflydelse af det himmelske menneske, intelligent sin afgrænsning. Der ophører dens arbejde, set fra et rent monadisk synspunkt. Det iboende liv i det atomare stof, som bruges, frembringer sidstnævnte fænomen. Rotationslivet i atomerne og deres samspil, modificeret igennem tidsaldrene af den planetariske gruppes eller det himmelske menneskes liv, fremkalder de forskellige involutionsstadier frem til det punkt, hvor nogle af atomerne har nået dyremenneskets bevidsthedsniveau. Igennem dette ufattelige tidsrum (dvs. i forbindelse med vores jordklode) har de mange [side 960] milliarder atomare liv fulgt deres kurs, besjælet af monadens liv med den pulserende rytme, det monadiske hjerte giver det på det åndelige plan. Og samtidig har de reageret på det himmelske menneskes større rytme. Det er det, som gradvis har fremkaldt fortætning og ført dyremennesket frem til det stadium, hvor monadens opadgående træk begyndte at kunne mærkes. Samtidig begyndte monaden på sit eget plan at reagere på den lavere forms selvskabte energi. De to rytmer mødtes, individualiseringen indtraf, og pilgrimmen manifesterede sig i sin sande natur.

Da begynder – for monadens vedkommende – det fremadskridende liv. Det er nu for alvor cyklisk, roterende og spiralformet. Til at begynde med er monadens virksomhed, eller samspillet mellem den lavere roterende atomare form og monadens impuls, sløv, langsom og tung, og formen holder med sin tunge vibration monadens højere vibration tilbage. Men gradvis, efterhånden som de medrivende spiraler spiller deres rolle, begynder den højere vibration at gøre sig gældende, og

aktiviteten eller bevægelsen bliver lettere og mere afbalanceret. På den måde forløber cyklerne, indtil den højere rytme eller vibration er så dominerende, at formens indflydelse ophæves, og formen i sidste instans afkastes. Samtidig mærkes den højeste rytme, og det fører til øget aktivitet på det højeste plan og med tiden en afvisning af egoets formliv. Som den gamle kommentar siger:

»Fugtdråberne bliver tungere. De falder som regn på det laveste plan. De synker ned i leret og får det til at blomstre. Sådan dækker vandene Jorden og alle cyklerne.

De frugtbare dråber har to formål, som de opfylder igennem to mægtige cykler. Det ene er at synke ned og fortabe sig i klodens mørke jord, det andet at rejse sig og smelte sammen med himlens klare luft.

Imellem de to mægtige cykler udfører varmen sit arbejde.

Men når varmen bliver stærk, og ilden i jorden og under vandene brænder varm og strømmer, undergår de **[side 961]** mange dråbers natur en forandring. De spredes som damp. Sådan udfører varmen sit arbejde.

Senere bryder den elektriske ild frem og forvandler dampen, så den kan bevæge sig gennem luften.«

Nu vil vi ganske kort opsummere de forskellige vibrationsimpulser, som har en direkte virkning på monaden, og som vi må være opmærksomme på, når vi beskæftiger os med den guddommelige pilgrims evolution. Det er ikke denne *Afhandlings* hensigt at uddybe hver enkelt impuls. Den søger blot at antyde, og så må de enkelte studerende senere udvide de idéer, den fremlægger.

1. De 3 impulser der er forbundet med de 3 periodiske redskaber, som H.P.B. kalder de 3 primære energicentre, monaden manifesterer sig gennem:

- a. Det monadiske ægs energi, betragtet som en enhed.
- b. Kausallegemets energi, inden for monadens omkreds.
- c. Det fysiske legemes energi, syntesen af den kraft der strømmer gennem de 3 permanente atomer og manifesterer sig på det fysiske plan.

2. De 7 æteriske kraftcentres aktivitet, resultatet af de 7 principers virksomhed:

- a. Hovedcentret – esoterisk 7 og eksoterisk 3.
- b. Halscentret.
- c. Hjertecentret – esoterisk 3 og eksoterisk 7.
- d. Solarplexuscentret – esoterisk 3 og eksoterisk 4.
- e. Forplantningsorganerne – esoterisk 2.
- f. Roden af rygraden – en esoterisk enhed.

3. De enkelte atomers aktivitet i hylstrene, hvilket frembringer hylstrenes rytme.

4. Den samlede aktivitet i hvert hylster eller hver form den guddommelige pilgrim bruger. [side 962]

5. Den samlede aktive bevægelse der fremkaldes ved foreningen af de 3 redskaber, de 7 hylstre, kraftcentrene og den atomare substans.

6. Virkningen af de grupper som er karmisk forbundet med pilgrimmen. De er:

- a. Hans strålevibration, hans monadiske gruppe.
- b. Hans understrålevibration, eller den egoiske gruppes vibration.
- c. Hans personlige forbindelser så som hans familie, race- og nationale energi. Alle disse spiller på de sensitive atomer i de forskellige legemer og har bestemte virkninger.

7. Den aktivitet eller bevægelse der sættes i gang og stimuleres af livet i de 3 naturriger – som alle fremkalder bestemte resultater.

8. Planetens vibration, den planet monaden søger at ud-

trykke sig og vinde erfaringer på.

9. Den virkning de forskellige planeters impulser eller vibrationer har på hylstrenes stof. Det er, esoterisk set, en indflydelse fra andre solcentre, hvis kræfter spiller på de planetariske centre og dermed indvirker på de pågældende monadiske enheder. Det har sin rod i det himmelske menneskes karma, og når den virkelige esoteriske astrologi kommer frem, vil der blive givet flere oplysninger om denne sag. Sådan som man på nuværende tidspunkt studerer og underviser i astrologi, vildleder den mere end den hjælper, og de studerende er endnu blot ved at lære dette mægtige emnes ABC. De beskæftiger sig med de ydre frynser på det store slør, der klogeligt er kastet over al planetarisk overlevering.

10. Den kraft den planetariske logos sender ud over de forskellige grupper evolutionære menneskeenheder gennem en kæde eller en klode. Set fra menneskets synspunkt kan denne kraft endnu ikke beregnes, for den afhænger af, at planetlogos i sin meditation okkult set »vender opmærksomheden« mod et center i sit samlede legeme. Det sker naturligvis i henhold til kosmisk lov, men overstiger menneskets fatteevne, idet det ville kræve indsigt i den individuelle planetariske hensigt, og [side 963] den afsløres ikke for mennesket, før det når de senere indvielser.

11. Solatomets egen iboende energi der ligeledes har en rytmisk effekt på den individuelle monade, og selvom den kun når monaden via de større livscentre, har den alligevel en virkning på alle som én. Det er endnu en faktor, som man ikke er tilstrækkelig opmærksom på.

12. Endelig er der det større livs energi (det liv vores solsystem blot er en del af). Impulserne fra den kosmiske logos, **DEN OM HVEM INTET KAN SIGES**, når de monadiske liv og stimulerer eller hæmmer dem alt efter den kosmiske tankevirkningens karakter. Disse impulser overstiger naturligvis fuldstændig det almindelige menneskes fatteevne og nævnes kun, fordi ingen opstilling ville være komplet uden dem.

13. Men man må også huske det spil af energier, der udgår fra de »12 tegn i zodiakken«, astrologien beskæftiger sig

med. Denne krafttype vedrører primært planetarisk stimulering, de planetariske logoi, og skjuler sig i deres cykliske karma – en karma som ifølge sagens natur også omfatter de monader og devaer, der udgør deres legemer og centre.

14. Og vi må heller ikke ignorere de 3 store energibølger, som cyklisk strømmer gennem hele solsystemet fra:

- a. Store Bjørns 7 stjerner. Styrken af disse vibrationer afhænger af hvor tæt forbindelsen og nøjagtig harmoniseringen mellem et himmelsk menneske og dets prototype er. Det er et stort mysterium, der er forbundet med de »ufuldkomne guders« udviklingstrin og de planetariske guddommers målsætning.
- b. De 7 søstre, eller Plejaderne, og især den som okkult kaldes den planetariske logos' hustru, den planetlogos hvis system i sidste instans vil modtage livskimene fra vores planet, der ikke betragtes som en hellig planet, sådan som det tidligere er blevet nævnt.
- c. Solen Sirius. [side 964]

Der er andre strømme af virksom kraft, som påvirker pilgrimmen overalt, men overstående opstilling vil tjene til at illustrere emnets kompleksitet og evolutionsplanens umådelige omfang. Alle disse vibrationer strømmer cyklisk gennem kloben. De kommer og går, og alt livs ydre fremtræden, periodernes natur og de manifesterende monaders karakter afhænger af, om de er til stede eller ej, og af det udstrålende væsens udviklingstrin. Det er den rytmiske tilsynekomst og forsvinden af disse bølger af livskraft (planetarisk, interplanetarisk, systemisk, kosmisk og interkosmisk), som driver de guddommelige pilgrimme i inkarnation, og som fremkalder den cykliske inkarnation af så store liv som »Den tavse vogter« og »Det store offer«. Det er også det, der forårsager et planetsystems opløsning og genkomst og er ansvarlig for livskimenes overførsel fra et planetsystem til et andet, eller fra et solsystem til et andet.

Monaderne føres med af denne store flodbølge af kræfter.

Tilsammen kaldes de »evolutionens kræfter«, og det igangsættende væsens liv og ihærdighed bestemmer deres varighed. Mennesket er blot en kastebold for de kræfter, som samler det op og fører det med sig, ligesom atomet i det menneskelige legeme blot er en lydige tjener i forhold til menneskets overordnede styring. Og alligevel bestemmer mennesket inden for visse grænser selv sin skæbne. Det bruger kræfter og energier, manipulerer mindre liv og styrer mindre energicentre, og efterhånden som tiden går, udvider det sin aktionsradius mere og mere.

Atomets styrer sit eget centrale liv. Mennesket kan styre de grupper af liv, som udgør dets 3 legemer. Indviede og adepter styrer mange slags energier i de 3 verdener, ligesom chohanen gør på evolutionens 5 planer. Sådan føres planen fremad, indtil røstens herskare selv bliver dem, der udtaler ordet, og de, der udtaler ordet, bliver selve ordet.

Det er altså klart, at »den monadiske tilbagevendens lov«, vi lige har beskæftiget os med, er summen af de impulser, som har en direkte betydning for de monadiske atomer, som cyklisk påvirker deres udvikling og stimulerer eller dæmper deres aktivitet alt efter det igangsættende livs styrke. Det er [side 965] først efter indvielse, at menneskeatomet når et udviklingstrin, hvor det begynder at forstå kræfter og impulser. Når det forstår, hvordan det kan tilpasse sig fremmede kraftstrømme, kan det *bevidst* og med videnskabelig nøjagtighed modsætte sig forsinkende kræfter og bringe sig på linje med de kræfter, som vil føre det frem ad tilbagevejen. I denne tanke ligger der ingen overflødig kompleksitet eller grund til modløshed, for den elektriske energis stærke kraft vil altid opveje solildens tungere vibration, og solilden vil selv med tiden ophæve virkningerne af »ild ved friktion«.

3. Solevolutionens lov.

Det er naturligvis indlysende, at solevolutionens lov er summen af alle mindre aktiviteter.

Vi kan betragte dette punkt i relation til det planetariske

atom og solatomet.

Det planetariske atom har, som alt andet i naturen, 3 hovedaktiviteter:

For det første roterer det om sin egen akse, drejer cyklisk rundt inden for sin afgrænsning og demonstrerer på den måde sin egen iboende energi. Hvad betyder den sætning? At de mange milliarder atomer, som udgør planetlegemet (hvad enten det er det faste eller æteriske), følger en kredsformet bane omkring den centrale positive energikerne. Man må forestille sig, at dette dynamiske kraftcenter naturligt kan befinde sig to steder (hvis man kan bruge et så uegnet udtryk), alt efter det iboende planetariske væsens stadium, metode og specielle type:

- a. I det der svarer til hovedcentret hos mennesket, hvis den planetariske logos er meget højtudviklet.
- b. I den planetariske parallel til hjertecentret.

Halscentret vibrerer naturligvis altid hos alle logoi, da de er fuldt intelligente skabere, som har udviklet denne evne i et tidligere solsystem. [\[side 966\]](#)

Her skal de studerende være opmærksomme på, at disse kraftcentre er afbildet i de centrale trekanter på diagrammet side 369, selvom man ved at studere trekanterne ikke kan finde tegn på den planetariske logos' relative udviklingstrin. Tilsvarende energicentre findes i kæderne, og også i en planetlogos' faste fysiske legeme, den fysiske planet.

Et sådant center findes ved Nordpolen, og der er to til inden i kloden, og ofte resulterer indstrømningen af kraft eller energi til disse interne centre (via polcentret) i de naturkatastrofer, vi kalder jordskælv og vulkanudbrud.

Som vi ved skifter polariseringen cyklisk på grund af Planetlogos' gradvis voksende sensitivitet over for sin himmelske prototype, og det betyder, at okkult set »tiltrækker« impulser fra Store Bjørn Logos' opmærksomhed og bringer ham mere på linje med en større og stærkere vilje. Denne skiften skaber forstyrrelse i hans lavere manifestation, hvilket er en tilstand

på den kosmiske indvielsesvej, der svarer til den, en discipel gennemgår.

Det planetariske atom roterer om sin akse og bliver periodisk udsat for påvirkninger, som har bestemte virkninger. Disse påvirkninger kommer blandt andet fra Månen og de to planeter, der ligger nærmest ved det på begge sider – tættere på eller længere væk fra Solen. Månens indflydelse er meget stærk og har (for den *fysiske* planets vedkommende) en besynderlig lighed med indflydelsen fra »tærskelens vogter«, hvis stærke virkning på menneskeatomet er velkendt. Sammenligningen må ikke drives for vidt, for man må huske, at Månen ingen virkning har på selve det himmelske menneske, fordi dets udviklingstrin er alt for højt, men at indflydelsen mærkes af planetvæsenet – summen af planetens elementalesenser. De, der studerer okkultismen videnskabeligt, kan lære meget om planetsystemet, hvis de undersøger virkningen af Månens *karmiske* træk i Jorden, parret med de to naboplaneters virkning, okkult set.

For det andet kredser det planetariske atom også omkring sit solcenter. Det er dets roterende spiralcykliske bevægelse og dets udtryk for en erkendelse af den centrale guddommelige magnet. Det bringer det under konstant indflydelse af andre [side 967] planetsystemer, der hver især påvirker planeten. Det bringer det også under indflydelse af det, der kaldes de zodiakale konstellationer, hvis energistrømme når planetsystemet via det store center, Solen. Det vil være klart for alle studerende, som blot har den mindste smule visualiserings-evne og en forestilling om solsystemets kraftstrømme, at alt kan opfattes som en hvirvlende flodbølge af krydsende strømme med talrige energibrændpunkter, der viser sig her og dér, men på ingen måde er statiske med hensyn til placering.

Det planetariske atoms tredje aktivitet er den, som fører det gennem rummet sammen med hele solsystemet, og som legemliggør dets »drift« mod eller tilnærmelse til systemets bane i rummet.

Solatomet har tilsvarende aktiviteter og gennemgår i stor målestok en udvikling, der er parallel med planetatomets. He-

le solkuglen, den logoiske afgrænsning, roterer om sin akse, og dermed føres alt, hvad der findes i kuglen, gennem rummet på en cirkulær måde. Endnu må det nøjagtige tal for den cyklus, som dækker den mægtige omdrejning, forblive esoterisk, men det kan siges, at det er nær ved 100.000 år, idet det, som man kunne forvente, styres af 1. aspekts energi og dermed af 1. stråle. Det er i sig selv nok til at forklare de varierende indflydelser, som de, der har det »seende øje«, kan følge igennem lange perioder, for det er årsag til, at forskellige dele af kuglen kommer til at vende mod de forskellige zodiakale konstellationer. I forbindelse med planeterne forøges eller dæmpes denne indflydelse alt efter planeternes placering i deres kredsformede bane. Det er derfor, spørgsmålet er så umådelig kompliceret, og det er umuligt for den almindelige astronom og astrolog at lave nøjagtige beregninger eller opstille nøjagtige horoskoper. I visdommens hal findes der en afdeling, som de forskellige moderne astrologiske organisationer blot er svage og ubestemte afspejlinger af. De adepter, der er forbundet med den, arbejder ikke med menneskeheden, men er især beskæftiget med at »lægge horoskoper« (og dermed fastslå det umiddelbart forstående arbejdes natur) for de forskellige store liv, som besjæler kloderne og naturrigerne, og bestemme [side 968] karakteren af de karmiske impulser, der virker i forbindelse med tre af de planetariske logos manifestation:

1. Vores egen planetlogos.
2. Vores polære modsætnings planetlogos.
3. Logos for det planetsystem der sammen med de to ovennævnte danner en planetarisk trekant.

Længere må de ikke gå. De udvikler de forskellige horoskoper for den næste angivne cyklus, og deres optegnelser er uhyre betydningsfulde og dybt interessante. Her vil jeg indstændigt bede studerende om (i de kommende år) at afholde sig fra at forsøge at lave cykliske beregninger af nogen art, for endnu er de mange konstellationer, som kun findes i fysisk

stof af en æterisk natur, ukendte og usynlige. Alligevel har de en kraftig indflydelse, og før æterisk syn er udviklet, vil alle beregninger være meget mangelfulde. Indtil videre er det nok for mennesket at mestre sin egen dharma, opfylde sin gruppekarma og styre det, der kaldes »dets stjerner«.

Ligesom det planetariske atom roterer solatomet ikke alene om sin akse, men bevæger sig også på en spiralcyklisk måde gennem rummet. Det er en anden aktivitet end »driften« eller den fremadskridende dynamiske bevægelse gennem rummet. Den vedrører vores sols kredsen omkring et centralt punkt og dens forbindelse med de 3 konstellationer, der så ofte refereres til i denne *Afhandling*:

Store Bjørn.
Plejaderne.
Solen Sirius.

Disse 3 grupper sollegemer har afgørende indflydelse på vores systems spiralcykliske aktivitet. Ligesom den spiralcykliske aktivitet hos menneskeatomet er egoisk og styres fra det egoiske legeme, er disse 3 grupper i relation til solsystemet forbundet med Logos' åndelige triade, atma-buddhi-manas, og har en dominerende indflydelse med hensyn til solinkarnation, solevolution og soludvikling. [side 969]

Desuden må det tilføjes, at den tredje type bevægelse vores system er underlagt, den fremadskridende, er resultatet af de 7 konstellationers forenede aktivitet, de konstellationer som vores solsystem er én af, og som udgør den kosmiske logos' 7 centre. Denne forenede aktivitet frembringer et jævnt og vedholdende *skub* (hvis man kan udtrykke det sådan) mod et punkt på himlen, selv de planetariske logoi endnu ikke kender.

Himlens egen udstrækning er ubegrænset og helt ukendt. Kun de vildeste spekulationer er mulige for menneskers snævre tankegang, og det lønner sig ikke for os at beskæftige os med spørgsmålet. Gå ud en stjerneklar nat og prøv at fornemme, at de mange tusinde sole og konstellationer, man kan

se med det blotte øje, og de mange millioner som moderne teleskoper afslører, blot er den fysiske manifestation af lige så mange millioner intelligente væsener. Det fortæller os, at det, der er synligt, simpelthen er de væsener, som er inkarnerede. Men kun 1/7 af det mulige antal er inkarneret. 6/7 er ude af inkarnation og venter på, at det bliver deres tur til at manifestere sig. De afholder sig fra at inkarnere, indtil der med drejningen af det store hjul måske kommer bedre og mere velegnede betingelser.

Prøv også at fornemme, at alle disse sensitive intelligente kosmiske, solare og planetariske logos legemer består af levende sansevæsener. Det får det til at løbe rundt for os, og tanken trækker sig beskæmmet tilbage fra så svimlende en forestilling. Alligevel er det sandt, og alting bevæger sig fremad mod en ufattelig og storslået afslutning, som vi først delvis begynder at kunne opfatte, når vores bevidsthed har hævet sig over det kosmisk fysiske plan og det kosmiske astralplan og kan »tænke og forstå« på det kosmiske mentalplan. Det forudsætter en indsigt, der overgår både buddhaernes kosmisk fysiske bevidsthed og de planetariske logos bevidsthed. Det er en sollogos' bevidsthed og viden.

For den studerende, der har udviklet sin indre synsevne, tager himmelhvælvet sig altså ud som en flammende ild, og stjernerne som lysende brændpunkter, der udsender strømme af dynamisk energi. Mørke er lys for den oplyste seer, og himmelhvælvets hemmelighed kan udtrykkes i begreber som [side 970] kraftstrømme, energicentre og dynamisk brændende systemafgrænsninger.

4. Strålingsloven.

Her vil man opdage, at der bliver brugt mere tid på dette udtryk for guddommelig aktivitet end på noget andet i denne sektion, idet det har den allerstørste praktiske værdi. Strålingsloven er, siden videnskabsmændene opdagede visse stoffers radioaktivitet, efterhånden ved at blive anerkendt, og når de er villige til at åbne sig for den okkulte opfattelse: at

alle stoffer på et bestemt punkt i deres evolution bliver radioaktive, nærmer de sig for alvor virkeligheden.

Udstråling er den ydre effekt, alle former i alle riger frembringer, når deres interne aktivitet har nået et sådant vibrationsniveau, at formens omsluttende vægge ikke længere udgør et fængsel, men lader den subjektive essens slippe ud.

Det betegner et bestemt trin i evolutionsprocessen, og det gælder i lige høj grad det stofatom, kemikerne og fysikerne beskæftiger sig med, når de arbejder med grundstofferne, som formerne i planteriget, dyreriget, menneskeriget og det guddommelige rige.

Man kan sige, at set under en bestemt synsvinkel gør den »sande form« (der okkult skal forstås som den æteriske energiform) sig bemærket på en sådan måde, at den bliver åbenbar selv for videnskabsmænd. Men her skal de studerende huske to ting:

For det første at det i alle okkulte konklusioner er energileget, man beskæftiger sig med, og det subjektive liv bag formen, der opfattes som mest betydningsfuldt.

For det andet at den faste objektive manifestation slet ikke regnes for et princip, sådan som det så ofte er blevet sagt.

Og okkultisten beskæftiger sig kun med principper.

Her vil det måske også være værdifuldt at minde de studerende om, at der i forbindelse med al manifestation gælder tre ting: [side 971]

For det første at det håndgribelige og objektive ydre, det negative modtagelige og okkult uorganiserede, er formløst og ubrugeligt *uden den indre energi*.

For det andet at den »sande form« eller kraftredskabet beliver og skaber sammenhæng i det uorganiserede.

For det tredje at den »flygtige essens« eller det indre åndelige

liv samler sig i et punkt i den »sande form«. ¹⁰ [side 972]

---

¹⁰ *Form*. »Den model, i overensstemmelse med hvilken naturen« udfører sit ydre arbejde. – H.L. 3, 99. Se H.L. 2, 279-280.

1. Den guddommelige tankevirksomhed bevæger sig fra det abstrakte til den konkrete eller synlige form.
    - a. Det objektive er en udstråling af det subjektive. – H.L. 2, 81.
    - b. Impuls er åndsenergi, der forårsager objektivitet. – H.L. 2, 27-28, 338.
    - c. Logos gør en skjult tanke objektiv. – H.L. 3, 22.
  2. Der kræves 3 ting, før en energiform kan blive objektiv. – H.L. 1, 113-114.
    1. Privation. . . . . Adskillelse, igangsættende impuls, energi, vilje.
    2. Form. . . . . Kvalitet eller form, natur, kærlighed.
    3. Stof. . . . . Objektiv sfære, intelligent aktivitet. – Se S.D. III, 561.
  3. »Livet er der før formen.« – H.L. 1, 257.
    - a. Tænkeren består altid. – H.L. 3, 22-23.
    - b. Livskraft er forvandlingen af Logos' tanke til energi. – Se S.D. III, 179.
  4. Ånd udvikler sig gennem form og ud af form. – H.L. 2, 335-336.
    - a. Ånd må udvikle fuld selvbevidsthed. – H.L. 1, 229.
    - b. Form spærrer ånd inde. – H.L. 4, 307.
    - c. Begrænsningsprincippet er form. – S.D. III, 561.
    - d. Ånd besjæler alle hylstre. – H.L. 2, 349, note 1.
    - e. Ånd gennemgår livscyklens. – H.L. 1, 177-178.
  5. Devaerne er formens oprindelse. – H.L. 2, 488-489. De findes i to store grupper:
    - a. Ahhi som er den guddommelige tankes redskab. – H.L. 1, 96.
    - b. Røstens herskare. – H.L. 1, 145.
- De er summen af stoffet på de 4 højere og 3 lavere planer.
6. Der er en form, som forener alle former. – H.L. 1, 100-101, 141.

Når vi studerer emnet stråleaktivitet, beskæftiger vi os med den indre essens' virkning, når den udtrykker sig gennem formen, dvs. når formen er forædlet i en sådan grad, at det bliver muligt.

Når man overfører denne erkendelse til alle former i alle riger, kan man slå bro over kløften mellem de forskellige livsformer og finde »grundstofferne« og de samlende strålingscentre i alle riger. Ordet »grundstof« har hidtil været forbeholdt de grundlæggende substanser i det, der kaldes egentligt stof, og det er sådanne liv, kemikere og fysikere beskæftiger sig med. Men okkult set findes der paralleller til dem i alle naturriger, for i planteriget er der livsformer, der betragtes som »radioaktive«, som f.eks. eukalyptustræet, i dyreriget er der livsformer, som befinder sig på et tilsvarende stadium, og når menneskeenheden nærmer sig »befrielsen«, vil den udvise lignende egenskaber.

Når et planetsystem nærmer sig sin afslutning, bliver det også »radioaktivt« og overfører gennem stråling sin essens til en anden »absorberende planet«, eller andre planeter, ligesom det er tilfældet med et solsystem. Dets essens eller sande liv absorberes af en modtagende konstellation, og det ydre »hylster« vender tilbage til sin oprindelige uorganiserede tilstand.

I vores behandling af strålingsloven vil vi først beskæftige os med strålingens årsag.

a. Årsagen til udstråling. Den studerende vil kun være i stand til at få et sandt billede af dette spørgsmål, hvis han betragter emnet i store træk. To aspekter springer naturligt i øjnene for hans mentale blik, og begge må tages i betragtning, hvis han vil danne sig en fyldestgørende forestilling om emnet [side 973] – et emne der har optaget filosofers, videnskabsmænds og alkymisters interesse i hundredvis af år, bevidst eller ubevidst. Vi må altså beskæftige os med:

- a. Det, der stråler ud.
- b. Det, der er den subjektive årsag til udstråling.

Ganske kort kan vi sige, at når en form bliver radioaktiv er visse betingelser blevet opfyldt og visse resultater opnået, og disse betingelser og resultater kan opsummeres på følgende måde:

Den radioaktive form har gennemgået sin fastlagte cyklus gennem sit, store eller lille, livshjul, som er blevet drejet tilstrækkelig ofte til, at den flygtige livsønske er klar til at undslippe formen og smelte sammen med den større form, den lille blot er en del af. I den forbindelse må man huske, at udstråling forekommer, når den æteriske eller sande form begynder at reagere på bestemte krafttyper. Okkult set vedrører udstråling ikke udstrømningen fra den fysiske eller faste form, men den periode i ethvert levende væsens liv (atomart, menneskeligt eller guddommeligt), hvor det æteriske eller praniske legeme er i en sådan tilstand, at det ikke længere kan begrænse eller indespærre det iboende liv.

Udstråling opstår, når et atoms indre selvforsynende liv opvejes af en stærkere drift, eller et stærkere træk, der kommer fra det større væsen, hvis legeme det er indesluttet i. Men det sker kun, når *den større forms indre liv trækker i den mindre forms indre liv*. Udstråling skyldes altså ikke tiltrækningskraften fra det større livs formaspekt. Det må man gøre sig helt klart. Det er en manglende erkendelse af dette, som har fået så mange alkymistuderende og videnskabelige forskere til at fare vild og dermed gå glip af de mange studieårs konklusioner. De forveksler atomets tendens til at reagere på en stærkere og mere omfattende forms vibrerende magnetisme med den sande esoteriske tiltrækning, der alene frembringer »okkult udstråling« – den tiltrækning som udgår fra det centrale indre liv i den form, det pågældende stof befinder sig i. Det er meget nødvendigt at gøre sig dette klart fra begyndelsen. Måske [side 974] hele emnet vil blive klarere, hvis vi betragter det på følgende måde:

Atomets i formen roterer om sin egen akse, følger sin egen omdrejning og lever sit eget indre liv. Dette vedrører dets *primære* bevidsthed. Efterhånden som tiden går, bliver det magnetisk opmærksom på den tiltrækkende karakter af det,

der indeslutter det på alle sider, og bevidst om den omgivende form. Det er den *sekundære* bevidsthed, men den vedrører stadig det, vi af mangel på en bedre betegnelse kan kalde stof. Atomet har altså et samspil med andre atomer.

Senere bliver atomet i formen opmærksom på, at det ikke alene roterer om sin akse, men også følger en kredsformet bane omkring et større kraftcenter i en større form. Dette er *tertiær* bevidsthed og skyldes, at atomet mærker det magnetiske træk fra det større center og føler trang til at bevæge sig i nogle bestemte cykler. Esoterisk set vedrører denne bevidsthed substans eller den sande form inden i den objektive form.

Til sidst bliver det større centers tiltrækning så stærk, at det positive liv i atomet (hvilket atom og rige der nu er tale om) føler kraften fra den centrale energi, som får det og andre atomer til i fællesskab at opfylde deres funktion. Energien gennemtrænger afgrænsningen, vækker ikke respons fra det, der kan kaldes de elektroniske eller negative liv i den atomare sfære, men fremkalder en respons fra atomets indre positive kerne. Det skyldes det faktum, at ethvert atoms indre liv i sit højeste positive aspekt altid har samme karakter som det større liv, der trækker det til sig. Når det mærkes tilstrækkeligt stærkt, er den atomare cyklus forbi, den faste form afkastes, den sande form opløses, og det centrale liv strømmer ud for at finde sit større magnetiske brændpunkt.

Gennem denne proces (som udspiller sig i hele solsystemet i alle dets afdelinger) bliver ethvert atom på et tidspunkt til en elektron. Atomets positive liv bliver i løbet af evolutionen negativt polariseret i forhold til et større liv, der tiltrækker det, og på den måde fører evolutionsprocessen uvægerligt hvert liv gennem de 4 ovennævnte stadier. I de 3 lavere naturrigger gennemgås processen ubevidst, sådan som mennesket opfatter denne betegnelse. I menneskeriget gennemgås den [side 975] bevidst og i de højere livssfærer med en indesluttende bevidsthed, der kun kan antydes med den flertydige betegnelse »selvbevidst gruppeerkendelse«.

Det var denne forvandlingsproces, de gamle alkymister beskæftigede sig med, men de nåede sjældent det stadium,

hvor det var muligt for dem at beskæftige sig med de to typer positiv energis respons på hinanden og dermed en mindre positiv krafts overgang til sit større tiltrækningscenter. Når de gjorde det, løb de (med nogle få undtagelser) panden mod en mur, for selvom det var lykkedes dem at lokalisere substansens eller den sande forms udstrålende princip og trænge ind i (eller ophæve) både det faste fysiske legeme og den æteriske form, havde de ingen fornemmelse af karakteren af den centrale kraft, som trak det liv, de beskæftigede sig med, ud af dets tilsyneladende legitime sfære og ind på et nyt aktivitetsfelt. Nogle få besad virkelig denne viden, men de afslog at skrive resultatet af deres undersøgelser ned (idet de indså faren ved deres konklusioner).

Hvis de studerende ville udforske forvandlingens love, som de allerede er givet, og frem for alt som de er inkorporeret i Hermes Trismegistos' skrifter¹¹ (husk det), kunne de nå [side 976] frem til nogle interessante resultater. Men de må være opmærksomme på, at det, der »søger befrielse«, er den centrale elektriske gnist, og at denne frihed i første omgang opnås gennem aktiviteten hos »friktionsilden«, som øger sin interne vibration, og dernæst gennem solildens bearbejdning

---

¹¹ I forbindelse med *forvandling* er følgende gamle formular interessant. Den var grundlaget for det alkymiske arbejde i gamle dage.

»Ét er uden tvivl sikkert og sandt: Det, der er for oven, er som det, der er for neden, og det, der er for neden, er som det, der er for oven, når man vil udføre den ene tings mirakler. Og ligesom alting kom fra det ene gennem det enes meditation, udsprang alting af dette ene gennem tilpasning.

Dets Fader er Solen, dets Moder er Månen. Vinden bærer det i sit skød, og jorden er dets moder. Det er fader til al fuldkommenhed, og fuldbyrdelsen af hele verden. Det bevarer sin kraft, når det forvandles til jord.

Du skal adskille jorden fra ilden og det fine fra det grove, forsigtigt og med omtanke. Det stiger fra Jorden op til himlen, og atter ned til Jorden, og optager de overordnedes og underordnedes styrke i sig – så du har hele verdens glans. Lad derfor alt mørke forlade dig. Det er stærkere end det stærkeste, for det overvinder alle subtile og gennemtrænger alle faste ting. Sådan blev verden skabt.« – *Hermes' smaragdtavle*.

af atomet eller substansen, hvilket forårsager:

- a. Kredsformet omdrejning,
- b. Stimulerende vibration,
- c. Øget indre respons,

indtil den elektriske ild til sidst kontaktes. Dette gælder alle atomer:

- a. Stofatomet.
- b. Et formatom – uanset hvilken form det er.
- c. Et naturrigeatom.
- d. Et planetatom.
- e. Et solatom.

I alle tilfælde spiller de 3 typer ild eller energi deres rolle. I alle tilfælde gennemgås de 4 stadier. I alle tilfælde sker der en forvandling og en overførsel eller udstråling, som resulterer i, at den centrale positive energi undslipper, bliver absorberet af en større form og fastholdes af en stærkere energi i en bestemt cyklus.

Denne proces, der gør alle grundstofferne radioaktive, har, som vi har set, optaget studerende ned igennem tiden. Midaldernes alkymister begyndte med mineralriget og de enklere stoffer og prøvede at opdage befrielsesprocessens hemmelighed, bestemme frigørelsesmetoden og forstå forvandlingens love. I de fleste tilfælde lykkedes det ikke, fordi de, efter at have lokaliseret essensen, ikke vidste, hvordan de skulle håndtere den, når den var frigjort, eller (som vi har set) havde noget begreb om den magnetiske kraft, der trak den frigjorte essens til sig.

Hvis den eksperimenterende elev vil forstå loven, og dermed blive i stand til at mestre den, må han have evnen til at **[side 977]** befri essensen for sin form. Han må kende de formler og ord, som leder den hen til det brændpunkt i mineralriget, der har samme forhold til mineralmonaden, som egoet på sit eget plan har til det menneske, der afkaster sin

fysiske og sande form ved døden. Det kræver en viden, som kun den svorne discipel bliver betroet. Hvis tilfældige studerende opdager loven og kender processen teoretisk, gør de klogt i ikke at fortsætte, før de har lært, hvordan de skal beskytte sig mod kræfternes spil. Som vi ved, bliver de, der arbejder med radium og eksperimenterer i verdens laboratorier, ofte udsat for at miste liv og lemmer. Det skyldes deres manglende viden om de kræfter, de beskæftiger sig med. De befriede essenser bliver ledere af den større kraft, som er deres magnetiske center, fordi de er sensitive over for den, og det er denne kraft, som frembringer den pinefulde tilstand, der somme tider ledsager arbejdet med radioaktive stoffer. På grund af denne ledningsevne bliver alle radioaktive atomer »befriere« og forårsager det, vi kalder forbrændinger. Disse forbrændinger skyldes, at det indre liv i de fysiske stofatomer, man arbejder med, bliver befriet.

Her skal man lægge mærke til det ejendommelige fænomen i menneskeriget, som fejlagtigt er blevet kaldt livets forlængelse. Det ville være rigtigere at kalde det formens forevigelse. Lægerne gør i dag alt, hvad de kan, for at opretholde livet i syge og mangelfulde former. Dem ville naturen for længst have afkastet, hvis den havde været overladt til sig selv. Dermed spærrer de livet inde og tvinger igen og igen livsessensen tilbage til hylstret i befrielsesøjeblikket. Men efterhånden som tiden går, og man får større viden, vil den sande lægevidenskab blive rent forebyggende. Den vil koncentrere sig om at opretholde menneskeatomets atomare liv og fremme de præventive beskyttelsesforanstaltninger og det roterende atomare livs gnidningsfrie funktion, så det følger menneskets kredsformede bane på den rigtige måde. Men længere end det vil den ikke gå, og når naturen har gået sin gang, når livets hjul er gået i stå, når befrielsens time er inde, og når det er på tide, at essensen vender tilbage til sit center, da vil man forstå, at arbejdet er fuldført og formen skal afkastes. Men det vil imidlertid [side 978] ikke være muligt, før menneskeslægten har nået et stadium, hvor det nuværende fordærv er blevet elimineret gennem ren livsførelse og ren

tænkning. Da vil mennesker fungere, indtil de bliver gamle, eller indtil egoet, ud fra erkendelsen af at det arbejde, der skal udføres i livet, er gjort, kalder den lavere livsgnist hjem og trækker det centrale ildpunkt tilbage. Det forudsætter naturligvis viden og evner som på nuværende tidspunkt mangler.

Alle disse tanker kan udvides, så de omfatter hele naturrigger, en kædes kloder, kæderne selv, et planetsystem eller et solsystem.

Månen er et interessant eksempel på en klode, hvor forvandlings- eller befrielsesprocessen praktisk talt er afsluttet. Menneskerigets indre liv har trukket sig tilbage og fundet et nyt udtryksfelt. Hele dyrelivet er ligeledes blevet absorberet af et større center i en anden kæde. Praktisk talt det samme kan siges om planteriget på Månen, selvom der stadig findes nogle få af de lavere former for planteliv (af en art vi slet ikke kan opfatte), mens mineralriget er radioaktivt, og alle mineralformers essens hurtigt forsvinder.

Men i forbindelse med naturriggerne må man huske, at deres vækst, og i sidste instans også deres udstråling, afhænger af planetlogos' cykliske hensigt og de kraftstrømme, som udgår fra andre planetsystemer og spiller på hans planetariske legeme.

Alle atomer bliver radioaktive som et resultat af respons på et stærkere magnetisk center, en respons der fremkaldes af den gradvise evolutionære udvikling af bevidsthed af en eller anden art. Videnskabsmænd ved, at det i mindre grad er tilfældet i forbindelse med mineralriget, selvom de endnu ikke har indrømmet, at der opstår stråling på den måde. Det vil de senere, men først når de medgiver, at den generelle teori, som fremsættes her i forbindelse med alle atomer, er en sandsynlig hypotese. Da vil de delvis ændre deres målsætning. De vil, gennem klar tænkning og et studium af den involverede analogi, prøve at bestemme, hvilke brændpunkter for magnetisk energi der findes, og hvordan de påvirker atomerne i deres [side 979] omgivelser. Her kan der kun gives et enkelt vink. Der vil blive kastet lys på disse mørke problemer ad to veje.

For det første gennem studiet af solsystemets plads i det

universelle hele og den virkning, visse konstellationer har på det. For det andet gennem et grundigt studium af planetsystemernes virkning på hinanden og Månens plads i vores eget planetariske liv. Det vil føre til omhyggelige undersøgelser af polforholdene på Jorden, planetens magnetiske strømninger og den elektriske forbindelse mellem vores jord og venus- og marssystemet. Når det sker, vil astronomi og esoterisk astrologi blive revolutioneret, og karakteren af solenergi som udtryk for et væsen af 4. grad blive erkendt. Det vil komme ved slutningen af dette århundrede efter en videnskabelig opdagelse af endnu større betydning for den videnskabelige verden end afsløringen af atomets natur. Indtil da vil det være lige så svært at udtrykke det hylozoistiske begreb på en nøjagtig, videnskabelig måde, som det ville være for det 16. århundredes forfædre til den nuværende menneskehed at forstå, at atomet simpelthen er et aspekt af kraft og ikke objektivt og håndgribeligt. Yderligere forklaringer vil blot forvirre.

Måske det ville have interesse, hvis jeg her i forbindelse med dette mægtige emne, udstråling, der er resultatet af spiralformet bevægelse, gør opmærksom på, at der i alle naturrigger findes visse energibrændpunkter, der, efterhånden som tidsaldrene skrider frem, fører de atomare substanser, alle former i alle riger består af, frem til et punkt, hvor de bliver radioaktive og befriet. (Betegnelsen »befrielse« betyder i virkeligheden et bevidst atoms evne til at bevæge sig fra én belivet indflydelsessfære til en anden med en højere vibration og en større og mere omfattende bevidst erkendelse).

Generelt kan man sige at:

Mineralriget reagerer på den energitype, der er det laveste aspekt af ild, dvs. de indre smelteovne som indvirker på stofferne i mineralverdenen, og som gradvis opløser disse atomare liv til en række stadig højere typer mineralenergi. For eksempel udgår den type energi, der spiller på jernmalm eller frembringer tin, fra et andet legemscenter hos det væsen, som besjæler mineralriget, end det der omdanner stofferne til de [side 980] vidunderlige ædelstene: diamant, safir, smaragd eller rubin. Det pågældende centers energi reagerer også på kraft fra et center i

Planetlogos' legeme. Hvilket center, det er, afhænger af, hvilket rige der skal belives. Forholdet mellem riger og centre kan altså ganske kort opregnes på denne måde:

<i>Rige</i>	<i>Planetarisk center</i>
a. Menneskerige.	Hjertecenter
b. Dyrerige.	Halscenter
c. Planterige.	Solarplexuscenter
d. Mineralrige.	Miltcenter

Planetens egoiske center formidler naturligvis energi til alle de andre centre, og i den forbindelse må man huske, at hvert center formidler 3 typer kraft, med undtagelse af miltcentret der slet og ret formidler solenergi eller pranisk kraft. Studerende vil i sidste instans opdage, hvordan de skal gruppere de forskellige typer i de forskellige riger efter den type energi, de primært udviser, idet de husker, at den højeste af de 3 typer (den der frembringer selvbevidsthed) først manifesterer sig i det 4. eller menneskelige rige. I de andre er den latent. Det vil blive klart, hvis man studerer individualisering i månekæden.

Planteriget reagerer på den type energi, som frembringer fænomenet vand eller væde. Alle højere typer planteliv udvikles gennem virkningen af vand, og nye typer er resultatet af en kombination af varme og vand. Planteavlere, der frembringer nye arter, er i virkeligheden beskæftiget med virkningen af seksuel energi i det 2. naturrige. Han vil gøre klogt i at opfatte alt planteliv som energipunkter, der er sensitive over for andre og større energicentre. Når han bruger elektricitet og farvet lys mere frit i sine eksperimenter, vil han lære meget om dette emne. Seksualitet i mineralriget, eller kemisk affinitet, er udtryk for den 2. type magnetisk kraft i dette rige. I planteriget kan man studere det samme i forbindelse med frøets liv og alle planters befrugtningsprocesser. Neptun, vandenes gud, har en speciel forbindelse med vores planetariske logos, og også med det væsen, som besjæler det 2. rige. [side 981]

Dyreriget reagerer på en energitype, der hverken er ild eller vand, men en kombination af de to. Det er også det første rige på det fysiske plan, som er sensitivt over for *lyd* eller energien fra det, vi kalder støj. Det er et okkult faktum, som det er værd at lægge mærke til. Energien fra det væsen, der er det besjælende liv i det 3. naturrige, har 5 indfaldsveje, dvs. 5 centre. Det væsen, som besjæler det 4. rige, har 7, for her er tankesindet og intuitionen tilføjet. I det 2. rige er der 3 centre, men deres manifestation er så dunkel, at de praktisk talt ikke eksisterer for det menneskelige sind. I det 1. rige, eller mineralriget, er indfaldsvejene begrænset til ét center. Vi ser altså, at stimuleringen med magnetisk energi sker i, hvad der kan opfattes som spring, 1-3-5-7. Hvert rige begynder med en bestemt udrustning og forøger den i løbet af evolutionsprocessen i riget, sådan at det befriede liv træder ind i det næste rige med sin gamle udrustning plus én.

Menneskeriget reagerer også på energi. Denne gang er det ildens energi i sin højeste manifestation i de 3 verdener. Her skal man huske, at vi refererer til det større heles positive energi, som den påvirker de mindre *positive* energipunkter. Vi refererer ikke til formenergi.

Atomet bliver sensitivt over for formenergi eller det, der omgiver det. Det bliver bevidst, og begynder derefter at reagere på kraften fra det *rige*, det er en del af. Gradvis bliver det sensitivt over for stærkere impulser eller den kraft, der udgår fra det væsen, som er det pågældende riges liv.

Til sidst bliver atomet bevidst om planetarisk energi, dvs. det reagerer på selve det himmelske menneske. Da hæver det sig over det rige, det har været i, og løftes op i et andet rige, hvor cyklen gentager sig.

Det kan alt sammen udtrykkes i relation til bevidsthed, men i denne sektion vil vi simpelthen begrænse tanken til energi. Sammenfattende kan det siges, at:

1. Planetlogos har 7 centre ligesom mennesket.
2. Dyrerigets besjælende liv har 5 centre, og dyreriget har 5 prototyper på det arketyperiske plan, mens mennesket har 7

prototyper. [side 982]

3. Planterigets besjælende liv har 3 kraftcentre på sit eget plan, og derfor er der kun 3 grundlæggende typer planteliv. Alle dem, vi kender, er blot differentieringer af disse 3.
4. Mineralrigets besjælende liv virker gennem ét center.

b. Udstråling i de 5 riger. Vi har set, at årsagen til udstråling er den respons, det positive liv i et atom har på tiltrækningskraften fra det positive liv i et større atom. Vi kan med andre ord sige, at en atomar forms devaliv udvikler sig og overføres gennem en række »frigørelser« i løbet af de manvantariske cykler fra et rige til et andet, indtil alle atomer har opnået selvbestemmelse, og det himmelske menneskes hensigt for en mahamanvantara er realiseret på en tilfredsstillende måde. Derfor er der, sådan som man kunne forvente, 5 primære sammensmeltninger i evolutionsprocessen, når man betragter emnet som en helhed og ikke ser det fra et enkelt riges synspunkt:

1. Sammensmeltning med mineralriget.
2. Mineralmonadens sammensmeltning med planteriget.
3. Plantemonadens sammensmeltning med dyreriget.
Det fremadskridende liv har nu foretaget 3 sammensmeltninger eller udvidet sin indsigt 3 gange.
4. Sammensmeltning med menneskeriget.
5. Sammensmeltning med det himmelske menneske eller det store planetariske liv.

Af disse 5 stadier betragtes et af dem i dette solsystem som det vigtigste, og det er sammensmeltningen med menneskeriget. I denne større cyklus er evolutionens mål mennesket. Når individualisering er nået og selvbestemmelse en realitet, har monaden eller den guddommelige pilgrim opnået det, der udtrykker den logiske hensigt bedst. De senere stadier sætter blot kronen på sejrherren, og den sidste sammensmeltning med det guddommelige selv er blot afslutningen på det 4. stadium. Studerende vil finde det interessant at udarbejde

overensstemmelsen mellem de 5 indvielser og disse 5 sammensmeltninger. Der er en nær forbindelse mellem de to. Man [side 983] kan lære meget om de betingelser, der styrer de 5 indvielser, ved at studere de forskellige rigers love. Man vil opdage, at indvielserne repræsenterer grader af respons på kontakt og erkendelse, som har deres interessante spirer i de 5 riger.

Her vil det måske være passende at gøre opmærksom på, at udstråling er resultatet af forvandling. Forvandling betegner afslutningen af en cyklus med roterende spiralcyklisk aktivitet. Intet atom bliver radioaktivt, før dets egen indre rytme er blevet stimuleret til et punkt, hvor det centrale positive liv er klar til at blive tilført en højere vibrationsaktivitet, og hvor de negative liv i den atomare form bliver frastødt af dens kraftige vibration og ikke længere tiltrækkes af dens dragende kvaliteter. Det skyldes fremkomsten af og den efterfølgende respons på et endnu stærkere positivt livs magnetiske vibration, som befrier den indespærrede centrale gnist og forårsager det, der set fra ét synspunkt kan kaldes atomets opløsning. Men i de fleste tilfælde dækker denne proces så mægtige tidsrum, at den menneskelige tanke er ude af stand til at følge processen.

Den radioaktive periode er klart længst i mineralriget, og kortest i menneskeriget. Vi beskæftiger os ikke med udstrålingen i det åndelige rige ved mahamanvantaraens afslutning, så den er der ingen kommentarer til.

Det er interessant at bemærke, at i denne runde bliver den proces, som frembringer menneskelig udstråling eller »befrielse«, på grund af en planetarisk beslutning, kunstigt stimuleret gennem den metode, vi kalder indvielse, og genvejen til intensiv renselse og stimulering er åben for alle, der er villige til at gå igennem den guddommelige alkymiske ild. Samtidig bliver en proces af samme natur, men ikke grad, afprøvet i de andre naturriger. Den voldsomme manipulation af metaller, kemikerens arbejde og den videnskabelige forskning svarer i mineralriget til de verdensprocesser, som bruges til at befri den menneskelige gnist. For eksempel var verdenskrigens

kaos og tummel, og vægten af metal der gennemgik en voldsom opløsning, en situation, som for mineralmonaden svarede til en indvielsesprøve, hvor ufatteligt det end kan lyde. Derfor er det klart, at der er en stor bevægelse i gang med henblik på [side 984] hurtigere at fremkalde udstråling i alle naturriggerne, så den planetariske udstrålingsproces kan være afsluttet, når cyklen er forbi. Denne intensive udvikling foregår ikke på alle planeterne, men kun på meget få. De andre vil gennemgå en længere cyklus. Indvielses- eller udviklingsprocessen, som sigter på stimuleringen af magnetisk udstråling eller forvandling, er kun et eksperiment. Den blev prøvet første gang på Venus og viste sig i det store og hele at være vellykket, for den resulterede i, at den planetariske hensigt blev realiseret på 5 runder i stedet for 7. Det var det, der gjorde det muligt at bruge venusisk energi på vores planetsystems venusklæde og -klode, og dermed fremkalde fænomenet forceret individualisering i lemurske dage. Det var den intensive stimulering af det 3. naturrige i 3. rodtræ, som kunstigt forenede de 3 aspekter. Stimuleringen med venusisk energi begyndte i virkeligheden i 3. runde, da krafttrekanten var færdig og klar til at fungere. Det er denne faktor, der okkult gør 3. indvielse så kolossalt betydningsfuld. Ved den samles den menneskelige trekant – monaden, egoet og personligheden, eller Venus, Solen og Jorden, bliver symbolsk forbundet.

Her er der blevet sagt nok til at give de studerende noget at tænke over, selvom vi kunne tilføje en enkelt ting i den forbindelse. I de potentielle radioaktive egenskaber ved de 4 naturrigger, vi primært beskæftiger os med, er der en interessant analogi til funktionen af de 4 planetsystemer, som (tilsammen) udgør den logiske firfoldighed. Det gælder også i mindre grad de 4 kæder, der udgør den planetariske firfoldighed. De må alle sammen blive radioaktive, alle deres principper må forvandles, og de må overskride den form, de er ansvarlige for.

Når emnet udstråling bliver bedre forstået, vil man opdage, at det repræsenterer endnu et eksempel på alt livs enhed og giver os endnu en bekræftelse på hele evolutionsprocessens

syntesenatur. Det, der udstråler fra naturriggerne, er i alle tilfælde ét og det samme. Det radioaktive menneske har samme karakter som det radioaktive mineral (idet det kun adskiller sig med hensyn til udviklingsgrad og bevidst respons). I begge tilfælde er det det centrale positive liv, den elektriske [side 985] gnist eller det, der svarer til den, som stråler ud. Derfor er der i den forbindelse 7 paralleller i solsystemet, 7 typer som stråler ud, eller 7 klasser væsener der demonstrerer evnen til at overskride deres normale bevægelse og overgå til en større sfære i løbet af evolutionen. De er:

1. Mineralrigets monade, eller den centrale positive kerne i alle atomer og stoffer.
2. Monaden i planteriget, eller det centrale positive liv i alle plantevækster.
3. Monaden i dyreriget, eller hver types positive liv.
4. De menneskelige monader i deres mange forskellige grupper.
5. Enhver type eller forms monade.
6. Den planetariske monade, summen af alle livene i et planetsystem.
7. Solmonaden, eller summen af alle liv i solsystemet.

Alle disse er først roterende i deres aktivitet eller selvcentrerede. Senere udviser de, samtidig med deres oprindelige bevægelse, spiralcyklisk aktivitet. Dermed bliver de »opmærksomme på« formen og i sidste instans radioaktive. I denne sidste periode hæver de sig over formen, slipper ud af den og bliver på den måde bevidste om, og i stand til at deltage i, det større indesluttende heles aktivitet.

c. Udstråling og cyklisk lov. Rundt om i denne *Afhandling* er der talrige antydninger af fænomenet udstrålings cykliske natur, og de studerende må huske, at i alt, hvad der vedrører udstråling, er der, ligesom i alt andet, perioder med ro og perioder med intensiveret aktivitet. Det ses helt klart i forbindelse med det 4. naturrige. På nuværende tidspunkt er vi på vej ind i en radioaktiv periode, hvor mænd og kvinder vil op-

nå større indsigt. De vil begynde at overskride eller transcendere deres menneskelige begrænsninger og én efter én, enhed for enhed, træde ind i det 5. rige. Hvad den større cyklus angår, begyndte denne periode, da indvielsesdøren blev åbnet i atlantiske dage, men der har været mange mindre cykler, for indstrømningen i det 5. rige styres også af cyklisk [side 986] lov og har sin periodiske ebbe og flod. Ved slutningen af 4. rodrace var der en periode med tydelig radioaktivitet, og mange hundrede mennesker forlod det 4. skabende hierarki og overgik til et andet og højere hierarki. Mange poster, som hidtil havde været besat af venusiske væsener, blev frigivet, så vores menneskehed kunne besætte dem, og der var en mægtig udstråling i retning af andre kæder, hvor mange af kumaraerne og visse mindre væsener forlod vores jordkæde og overgik til højere og mere avanceret arbejde. Derefter ebbede aktiviteten gradvis ud, indtil en ny cyklus bragte impulser ind, som fremkaldte en ny udstråling, om end ikke af samme styrke som i den foregående periode.

På Buddhas tid kom der en ny periode med radioaktivitet, og mange blev arhat dengang. Denne periode var det højeste punkt i det, der okkult kaldes en »cyklus af 3. grad«, og siden har der ikke været en radioaktiv virksomhed af samme grad. På Kristi tid kunne man mærke en meget svag menneskelig udstråling, men den varede kun nogle få hundrede år, og selvom individer her og der har nået målet siden da, er det ikke mange, for hvem det er lykkedes at trænge igennem forvandlingens ild og hæve sig over det 4. rige. Men nu er cyklen igen på vej op. Omkring det 14. århundrede begyndte menneskeriget at blive mærkbart radioaktivt, og vi er nu på vej til realiseringen af en »cyklus af 2. orden«, eller en grænseoverskridende periode med endnu større aktivitet end på Buddhas tid. Men den vil først vise sin egentlige storhed, når visse betingelser er opfyldt:

For det første når det nuværende verdenskaos har lagt sig. Dernæst når den nuværende generation er færdig med sit genopbygningsarbejde. For det tredje når den kommende store herre begynder på sin mission på Jorden og dermed forøger

vibrationen i alle naturriger, men især i det 2. og 4. rige.

For det fjerde når den bevægelse, det transhimalayaske broderskab indstifter ved afslutningen af hvert århundrede, er på vej, og de psyko-videnskabelige egoer, som er dens aktører, har gjort deres tilstedeværelse mærkbar.

Og endelig når logen, i samarbejde med den 4. rodrace, har indledt en bevægelse, der også er en del af stimuleringsprocessen [side 987] og vil resultere i, at nogle af denne races mest fremtrædende tænkere bliver radioaktive. Det vil være deres store dag, og man tillægger det så stor betydning, at et medlem af logen, Kungfutse som han blev kaldt før i tiden, vil inkarnere for at forestå arbejdet. De indledende skridt bliver taget nu, og der inkarnerer egoer, som vil prøve at lede denne races energier i den rigtige retning, om end cyklens stimulering ikke kulminerer før midt i næste århundrede. Det er unødvendigt for mig at gøre opmærksom på, at alle sådanne bevægelser opfattes som forstyrrende i begyndelsen, og at *formålet* først vil vise sig, når forvirringens støv har lagt sig og larmen fra de stridende kræfter er stilnet af. Det er meget tydeligt i Rusland på nuværende tidspunkt.

En anden væsentlig faktor, der er vanskelig at forklare, så den almindelige tænker kan forstå den, er den cykliske inkarnation af egoer, som befinder sig på et evolutionstrin, hvor de er parate til deres første radioaktive liv. I et af hierarkiets store departementer er alle egoer delt i to grupper alt efter deres cyklus og energitype. Disse grader er igen underinddelt i henhold til karakteren af den vibrationseffekt, egoerne i fællesskab, eller enkeltvis, vil have på et naturrige, når de inkarnerer. Det kan vi illustrere ved at gøre opmærksom på, at vi med den gradvise inkarnation af mennesker, der har en naturlig tilbøjelighed til vegetarisme, og tilsynekomsten af egoer, som især er engagerede i dyrs velfærd og opfostring (hvilket tydeligt er tilfældet nu), har den cykliske tilsynekomst af en hel gruppe menneskeenheder, der har en klar karmisk forbindelse med det 3. rige. Denne forbindelse adskiller sig på visse punkter fra den, de kødspisende og ofte barbariske menneskegrupper har haft de sidste 500 år.

Måske det her vil være nyttigt og interessant at opregne nogle af de okkulte betegnelser, som bruges om disse forskellige grupper, idet vi husker, at vi kun nævner nogle få ud af et stort antal, og kun dem hvis navn er oplysende og til pædagogisk gavn for de studerende: [side 988]

1. Inertiens enheder.
2. Rytmask centraliserings atomer.
3. Primær udstrålings enheder.
4. Tung rytmes sønner.
5. Glødende ildpunkter (en betegnelse der ofte gives til højtudviklede magnetiske typer).
6. Sekundær ilds tertiære punkter.
7. Magnetiske flammer (gives til chelaer og indviede af en vis grad).
8. Elektricitets positive sønner.
9. Roterende enheder af 7. orden.
10. Lyspunkter af 4. grad.
11. Elektriske gnister.
12. Negativ modstands enheder.
13. Afbalancerede atomer.

Der kunne gives mange flere navne, men disse må være nok til at vise den generelle karakter af disse energi-opsummeringer, hvorunder alle medlemmer af menneskeslægten er samlet og placeret, alt efter:

- a. Deres rytme.
- b. Deres kvalitet.
- c. Deres varme.
- d. Deres lys.
- e. Deres magnetiske indflydelse.
- f. Deres udstråling.
- g. Deres aktivitet.

Men denne opstilling er blot en udvidelse af den større opstilling, som grupperede alle egoer efter farve, lyd og vibration.

En tilsvarende opregning grupperer også atomerne i de andre naturriger, og selv de højeste dhyan chohaner har deres plads i de hierarkiske arkiver i dette 5. (eller 3.) departement.

En opstilling af cykler er lige så interessant, men har en helt anden karakter, idet den rummer mange vink af evolutionær og historisk værdi for de indviede og intuitive forskere. Igen kan vi tilføje et kort udtog af nogle af de udtryk, der [side 989] bruges, og nogle af de navne, mennesker grupperes under i det 7. departements arkiver:

1. Ildtågestadiets enheder.
2. Punkter fra Månen.
3. Solens sønner.
4. Devaer af 4. grad.
5. Flammer fra interplanetariske sfærer.
6. Atomer fra den højrøde sfære – en henvisning til nogle egoer, der er kommet til Jorden fra det planetsystem, hvis tone er rød.
7. Succesrige vyasier.
8. Punkter i det 3. planetariske kronblad og grupper af andre, som er forbundet med planetens 12-bladede lotus.
9. De der elsker lav vibration.
10. De der afviser det 8. planetsystem.
11. Den tredobbelte modstands punkter.
12. ARHATTENS tilhængere.
13. Fredens cykliske sønner.
14. Krigens tilbagevendende sønner.
15. Det planetariske øjes støvgran.
16. Chakraernes kendte punkter. Disse findes ifølge sagens natur i 10 grupper.

Hvert navn giver den indviede en forestilling om den pågældende monades evolutionstrin, karakteren af dens inkarnationer, og dens plads i den cykliske evolution.

Denne måde at gruppere på bruges også i forbindelse med de andre riger, om end det kun er i 4. og 5. riges tilfælde, at de enkelte atomer er nævnt. Opstillingerne og optegnelserne

af de andre riger beskæftiger sig med grupper, for når en gruppe er kendt, fremgår det enkelte atoms karakter, vibration og rytme umiddelbart. [side 990]

IV. HJULETS DREJNING ¹²

Nu kommer vi til et punkt, som har virkelig stor betydning. Det udspringer af det, vi har sagt om cykler, og er grundlaget for alle periodiske fænomener. En af de mest elementære videnskabelige sandheder er, at Jorden roterer om sin akse, og at den drejer rundt om Solen. En sandhed, der er mindre kendt, men har lige så stor betydning, er, at hele solsystemet også roterer om sin akse, men i en cyklus som er så stor, at det almindelige menneske ikke kan fatte den, og som kræver

---

¹² Mennesket må forstå karakteren af det *hjul*, der drejer det, det hjul som på sanskrit hedder samsaras hjul. Samsara kommer af roden sru, at bevæge, og angiver et drejende hjul eller det skiftende livs store hjul, som mennesker er blevet sat til at arbejde i, og som de, efter alle sande yogiers og Sri Krishnas mening, aldrig må forlade, hvis de har medlidenhed med deres medmennesker og adlyder enhedens lov, der forbinder de mange. Læreren beskriver karakteren af samsaras hjul på en særlig måde, der fortjener at blive overvejet af jer alle. Han siger: »Alle bhootaer udspringer af føde, og føde af parjanya eller regn. Regn kommer af yagna og yagna af karma. Karma kommer af vedaen, og vedaen er evig«. Her ser I en syvfoldig skala med bhootaen (den manifesterede form) i den ene ende og den evige umanifesterede substans i den anden. Hvis vi deler disse 7 efter det teosofiske plan med 4 lavere, der beherskes af en højere triade, får vi: form, føde, regn og yagna som de 4 lavere, og karma, veda og evig substans som den højere triade. Den evige substans – der gennemtrænger hele rummet, bearbejdes af verdenssangen og giver anledning til alle de karmiske love, som styrer verdensudviklingen – udvikler de 4 lavere, og disse 4 påbegyndes af yagna – evolutionens ånd der forbinder det højere og lavere, eller, som puranaerne siger, ånden der søger at udvide det umanifesteredes harmoni ved at give det et disharmonisk felt, det kan arbejde og etablere sin egen storhed med. På sin vej til at frembringe den manifesterede form giver yagnas ånd anledning til parjanya eller regn. Ordet parjanya bruges om regn og ofte om en ånd, hvis funktion er at frembringe regn. – *A brahmin: Some Thoughts on the Gita*, s. 121.

komplicerede matematiske formler at beregne. Men videnskabsmændene begynder så småt at fornemme Solens kredsformede bane omkring sit kosmiske center i rummet, og de betragter også vores konstellations almindelige fremdrift som [side 991] en velkommen hypotese. Men det faktum, at vores solsystem drejer rundt om et kosmisk center sammen med 6 andre konstellationer, som i de fleste tilfælde er større end vores, idet kun én har omtrent samme størrelse som vores solsystem, indgår endnu ikke i deres beregninger. Det kosmiske center er igen en del af et stort hjul – og i sidste instans indser den oplyste seer, at hele himmelhvælvet er i bevægelse. Alle konstellationerne, betragtet som en helhed, drives i én retning.

Den gamle kommentar udtrykker denne dunkle sandhed på følgende måde:

»Det ene hjul drejer. Det drejer kun én gang, og himmellegemer og sole af alle grader følger dets bane. Tidens nat fortaber sig i det, og kalpaer tæller mindre end sekunder i menneskets lille dag.

Ti billioner kalpaer går, og to gange ti billioner brahmiske cykler, og alligevel er der ikke gået en time af den kosmiske tid.

Inden i hjulet er alle de mindre hjul fra første til tiende dimension – de hjul som udgør det store hjul. Disse rummer igen, i deres cykliske drejning, andre og mindre hjul i deres kraftsfære, og mange sole danner tilsammen den kosmiske sol.

Hjul inden i hjul, sfærer inden i sfærer. Hver især følger de deres kurs og tiltrækker eller frastøder deres brødre, men de kan ikke undslippe moderens indesluttede arme.

Når den fjerde dimensions hjul, som vores sol er ét af, og alt, hvad der har mindre kraft og højere nummer så som den ottende og niende grad, drejer ind i sig selv, opsluger hinanden og sønderflænger deres moder, er det kosmiske hjul rede til en hurtigere rotation.«

Det er altså klart, at menneskets evne til at opfatte disse hvirvlende konstellationer, bedømme deres vekselvirkning og erkende deres grundlæggende enhed endnu ikke er stor nok. Vi får fortalt, at selv for den befriede dhyan chohan er det, der ligger uden for hans egen solafgrænsning, en gåde. [side 992]

Visse påvirkninger og kraftlinjer viser ham, at nogle konstellationer er nært knyttet til hans system og sammen med det udgør en samlet enhed. Han ved, at Store Bjørn, Plejaderne og Draco eller Dragen på en eller anden måde er forbundet med solsystemet, men endnu kender han ikke deres funktion eller de andre konstellationers natur. Man må også huske, at drejningen af vores lille systemhjul og drejningen af et kosmisk hjul kan fremskyndes eller forsinkes af impulser fra ukendte eller uopdagede konstellationer, hvis forbindelse med en systemisk eller kosmisk logos, relativt set, er lige så gådefuld som den virkning, individer har på hinanden i den menneskelige familie. Virkningen skjuler sig i logoisk karma og overstiger menneskets fatteevne.

Man kan opregne hjulene på følgende måde efter deres betydning:

Universets hjul eller summen af alle stjerner og stjernesystemer.

Et kosmisk hjul eller en gruppe på 7 konstellationer. Disse grupperes efter:

- a. Deres størrelse.
- b. Deres vibration.
- c. Deres farve.
- d. Deres indflydelse på hinanden.

I henhold til de esoteriske bøger er disse kosmiske hjul delt i 49 grupper, der hver omfatter millioner af 7-leddede konstellationer. For at adepterne kan studere dem, er de hver især beskrevet med et symbol, og disse 49 symboler legemliggør alt, hvad man kan fatte med hensyn til formernes størrelse, omfang, kvalitet, vibrationsaktivitet og formål – de former

mægtige væsener gør deres erfaringer gennem. De højtudviklede chohaner kender de 49 lyde, som illustrerer *kvaliteten* af disse store væseners bevidsthed, der er lige så fjern fra vores sollogos' bevidsthed, som menneskets bevidsthed er fjern fra et krystals. Den viden, chohanerne får på den måde, er naturligvis blot teoretisk og bibringer kun deres relativt begrænsede bevidsthed den generelle karakter af gruppen af konstellationer [side 993] og den kraft, som udgår fra dem og til tider må tages med i deres beregninger. For eksempel skyldes den interesse, kæmpestjernen Betelgeuse i konstellationen Orion på det seneste har vakt i den offentlige bevidsthed, det faktum, at der på nuværende tidspunkt har været en kraftudveksling mellem vores lille system og dette gigantiske system og en kommunikation mellem de to besjælende væsener.

Systemiske hjul, eller individuelle konstellationers atomare liv. Disse er igen delt i 343 grupper, som adepten kender på en række skriftegn, der danner et ord, som gennem sin ideografiske natur giver adepten vigtige informationer. Ideogrammet for vores solsystem må delvis afsløres – ikke selve skriftegnene, men et sammendrag af, hvad de står for. Vores solsystem bliver betegnet som:

- a. Et system af 4. orden, idet det har sine kraftcentre på det 4. kosmiske plan og skaber sin objektive manifestation fra systemets 4. plan via det 4. underplan af systemets fysiske plan.
- b. Blåt i farven, esoterisk orange og grønt.
- c. Et system, adepten okkult kender som: »I et luftigt tegn hvor fuglen kan flyve«.
- d. Et system, der er forment af »3 ildtyper, som danner en 4.«.
- e. Et system, hvor fuglen har »4 halefjer« og derfor okkult kan »stige op på et højere plan og finde sin 5.«.
- f. Et system, der har 4 større cykler og mindre manifestationsperioder, som er multipla af dette tal.
- g. Et system, der med mestrenes alkymiske sprogbrug beskrives som »et produkt af den 4., der selv er ved at forvandle sig; og

den levende sten med 4 skaller«. ¹³ Alt dette kan ses med et enkelt blik af mesteren, der har det ideografiske ord frem for sig. Han har også andre ideogrammer til rådighed, og de giver ham de informationer, han skal bruge, når han studerer de impulser, som kontakter vores solsystem. [side 994]

Planetariske hjul. For dem er der 10 udtryksformer.

Kædehjul som i nogle af bøgerne kaldes runder.

En klodes omdrejning.

De 3 verdeneres cyklus.

Et plans hjul.

Et naturriges omdrejning eller cykliske tilsynekomst. Dette vedrører et planetsystem, men kun de 4 riger der er objektivt manifesteret.

Et planetarisk centers omdrejning som resulterer i monadisk tilsynekomst.

Det monadiske hjul, eller den periodiske tilsynekomst af enheder fra det 4. skabende hierarki. På den måde bevæger vi os ned ad skalaen gennem alle rigerne og formerne, til vi når det mikroskopiske stofatoms omdrejning.

Som afslutning på vores bemærkninger om universets forskellige hjul vil vi ganske kort berøre de »hjul«, der vedrører den menneskelige monade. Det er et emne, vi endnu kun har beskæftiget os lidt med, selvom der er sagt nogle få ord om det egoiske hjul.

Man skal være opmærksom på, at monadens evolution er langt mere kompliceret, end det fremgår af de bøger, som hidtil er givet til offentligheden. I disse bøger er bevidsthedens udvikling og dens bevægelse gennem naturriggerne de punkter, man har koncentreret sig om. Men der har været tidligere cykler, som det først bliver muligt at forstå, efterhånden som de planetariske logos historie og evolution afsløres. Monaderne er dele af Planetlogos' manifestationslegeme, celler i det større redskab og derfor belivet af hans liv, farvet af hans natur og kendetegnet ved hans egenskaber. Dette vil

---

¹³ Se *Bibelen, Peters første brev, 2:4.*

altså føre en monades historie tilbage til tidligere kalpaer. Men det er ikke muligt at afsløre denne historie, og det ville heller ikke tjene noget formål at gøre det. Så når vi vil kende selvets sande natur nøjagtigt, må vi nøjes med at antyde forholdet, fordi det kun kan behandles i generelle vendinger.

Vi kan sige, at menneskets monade gennemgår cykler svarende til det himmelske menneskes cykler. Der er først den mægtige udviklingscyklus en »gnist« gennemgår. Den dækker perioden med de 3 større solsystemer – det foregående, det [side 995] nuværende og det efterfølgende. Disse 3, den samlede kosmiske fortid, nutid og fremtid, legemliggør de 3 aspekter af Sollogos' guddommelige liv, og i dem udvikler en individualiseret monade sig til fuldkommenhed. Men man må huske, at f.eks. i dette solsystem er nogle af udviklingerne kun gentagelser af evolutionsprocesser, som er gennemgået i et tidligere solsystem. Nøglen til dette ligger i en betragtning af det manasiske princip eller tankeprincippet. Solenglene, den intelligente individualiserende faktor, var (set under en bestemt synsvinkel) produktet af et tidligere system og ventede blot på den tid i det nuværende system, hvor formerne i de 3 riger havde nået et punkt i den samlede udvikling, der gjorde det muligt for dem at blive påvirket og modtage indtryk ovenfra. I denne forestilling har vi en idé, som svarer til ankomsten i atlantiske dage af de monader, der, efter at være individualiseret i en anden kæde, ventede i det interplanetariske rum, indtil forholdene på Jorden var sådan, at det blev muligt at tage passende former i besiddelse. Overensstemmelsen er ikke helt præcis, men antyder sandheden. Den store evolutionscyklus (som gjorde senere udvikling mulig) gik forud for dette solsystem og kan betragtes som den monadiske parallel til et kosmisk hjul. I den gamle kommentar hentydes der til dette udviklingstrin med ordene:

»Det femte var ikke produktet af nutiden. Hjulets fem eger havde hver deres udviklingscyklus, og én hvor de blev knyttet til centret.«

Monadene har cykler der, om end i miniaturemålestok, svarer til det ene livs cykler – det liv som gennemtrænger og beliver alle mindre liv. Nogle af disse cykler dækker tidsperioder, der er så umådelige og ligger så langt tilbage i tiden, at deres historie kun kan meddeles de forskende adepter ved hjælp af lyde og symboler. Udviklingens detaljer fortaber sig i andre kalpaers nat, og alt, hvad der kan ses, er *resultaterne*. Vi må acceptere, at årsagen findes, men at den er uforklarlig for os, indtil vi har taget de højere indvielser. [side 996]

I det faktum, at det monadiske hjuls drejning dækker 3 solsystemers periode, ligger mysteriet om monadisk egenrådighed og hemmeligheden om, hvorfor nogle af monaderne afslog at inkarnere, mens andre »faldt« og dermed fortsatte ad de nuværende evolutionslinjer. De afslog at inkarnere på grund af indre gruppeforhold, som blev fremkaldt gennem de tidligere kalpaers evolutionsprocesser. Det er derfor klart, at spørgsmålet om, hvad der udgør synd og ondskab, er langt mere kompliceret, end det ser ud til på overfladen. Set med vores begrænsede udsyn forekommer det at være »synd« at synke ned i inkarnation, og lige så meget »synd«, egenrådighed eller selvtilfredshed at forblive uudviklet på de højere planer. Og alligevel fulgte begge grupper deres væsens lov, for løsningen på mysteriet ligger i det, der kommer.

Hvis den studerende vil meditere omhyggeligt over det faktum, at de 3 lavere planer – det mentale, astrale og fysiske plan – udgør Planetlogos' faste fysiske legeme og derfor ikke er noget princip, vil det blive klart for ham, at nogle enheder eller legemsceller nødvendigvis er mere aktive i tid og rum end andre. Han må også huske, at grupper af monader inkarnerer i henhold til, hvilket center i et planetsystems himmelske menneske, eller hvilket af Sollogos' centre, som bliver belivet eller er cyklisk aktivt, og at nogle af en sollogos' *og dette specielle solsystems* centre er i delvis pralaya, fordi sollivets lavere kræfter er ved at blive absorberet af den højere vitalitets centre. Og endelig må han huske, at det ikke er meningen, at alle aspekter af det guddommelige liv skal nå sin fulde udvikling på noget tidspunkt i dette solsystem, men må

vente på et senere systems belivende impulser. Det skyldes det faktum, at der i dette solsystem findes virkninger af årsager, som stammer fra tidligere kalpaer, eller – for nu at formulere det på en anden måde – er de karmiske frø af tidligere logiske aktiviteter.

Vores sollogos har endnu ikke fundet sin sande rytme, og derfor må udligningsprocessen fortsætte i tusindvis af cykler. Og vores planetlogos har heller ikke afbalanceret kræfterne og opnået ligevægt, og derfor er det klogt at afstå fra dogmatiske påstande og alt for frie udtalelser om inkarnerende og [side 997] ikke-inkarnerende monader, indtil man kender hans udviklingstrin og objektive vision, og indtil man ved hvilket center i sollegemet, der bliver belivet af hans kraft. Alle drejer på monadernes kosmiske hjul, alle drives til en eller anden form for aktivitet af vores systemiske hjuls mindre omdrejning, men det er ikke alle, som i en cyklus drejer på et bestemt planetarisk hjul. Mange venter på udvikling og bedre tider i det interplanetariske rum, og nogle må vente, indtil en ny mahamanvantara begynder. Her må de studerende endelig huske H.P.B.s ord, hvor han fortæller dem, der studerer *Den hemmelige lære*, at stanzerne og deres kommentarer primært vedrører vores egen planetariske logos. Det glemmes ofte.

Det vil måske interessere studerende at vide, at der findes nogle farver, som skjuler disse grupper af ikke-inkarnerende monader – farver der på nuværende tidspunkt er helt ukendte for menneskeheden. De vil strømme ind i menneskets bevidsthed i et andet solsystem, eller efter at det har taget 6. indvielse. Alt, hvad vi har på Jorden, er afspejlinger af de sande farver, og samtidig afspejlinger af det laveste aspekt.

Hver farve i kosmos findes i 3 former:

1. Den sande farve.
2. Farvens illusoriske fremtræden.
3. Dens afspejling.

Afspejlingen er det, vi kender. Farvens fremtræden eller det, der skjuler virkeligheden, opfatter og kender vi, når vi ser

med sjælens øje, Shivas øje, og den sande farve¹⁴ opfattes, [side 998] efter at det 5. rige er gennemgået, og gruppebevidsthed er ved at smelte sammen med guddommelig bevidsthed. Studerende vil derfor lægge mærke til, at monadernes kosmiske hjul kan ses i sin »sande farve« og opfattes af den oplyste seer som blandingen af de 3 solsystemers primære farver.

Monadernes systemiske hjul, der vedrører dette system alene, er kendetegnet ved at være summen af de 7 himmelske menneskers farver, og ses af adepten med 5. indvielse som summen af de primære farver på de egoiske grupper i de forskellige planetsystemer.

Monadernes planetariske hjul, der vedrører den gruppe monader, som inkarnerer i et bestemt planetsystem, opfattes af seeren som en blanding af egoiske grupper, men med den forskel, at farven er dobbelt, fordi farven på det inkarnerende egos personlighedsstråle også ses.

Den egoiske cyklus, eller drejningen af det inkarnerende egos hjul, har den allerstørste praktiske interesse for mennesket og er til en vis grad allerede blevet behandlet. Men for klarhedens og oplysningens skyld kan man sige, at dette hjul også drejer i 3 cykler og har 3 omdrejningsformer, som dækker forskellige tidsperioder.

For det første er der *kædehjulet*, eller monadens bevægelse rundt i hele kæden og gennem alle kloderne og rigerne. Dette spørgsmål kompliceres af det faktum, at monaderne sjældent begynder og ender deres evolution i en enkelt kæde. Det er sjældent, de dukker frem, gennemgår deres cyklus og når de-

---

¹⁴ *Farve* betød oprindeligt et »dække«. Af roden »celare«, at dække eller skjule. Også »okkultare«, at skjule.

Farvers symbolik. I prismets sprog, hvor »de 7 moderfarver hver har 7 sønner«, dvs. 49 toner eller »sønner« mellem de 7, udgør de graduerede farvetoner lige så mange bogstaver eller alfabetiske tegn. For den indviede har farvesproget altså 56 bogstaver. Af disse bogstaver optages hver syvleddet enhed af moderfarven, ligesom de 7 moderfarver i sidste instans optages i den hvide stråle, den guddommelige enhed som symboliseres af disse farver.

res mål. Det er ikke muligt at adskille en kæde fra den foregående eller efterfølgende kæde. Mange monader, som opnåede selvbevidsthed i månekæden, genoptog først deres aktivitet i midten af 4. rodrace. Andre, der er individualiseret her på Jorden, vil ikke nå deres mål på denne planet. Her er der en overensstemmelse med systemets evolution, og der er en analogi mellem de monader, som afslog at inkarnere, og de egoer, der var ude af stand til at tage legemer i den lemuriske eller 3. rodrace.

Derefter følger en *klodes hjul*, eller evolutionsprocessen på en enkelt klode. Den studerende må huske, at efter planetarisk opløsning tilbringer monaden tiden mellem inkarnationerne på [side 999] andre og finere kloder, som svarer til de interplanetariske og intersystemiske sfærer.

Der er også en *paces hjul*, eller den mindre inkarnationscyklus – der udgør en afgrænset række – hvor den inkarnerende monade gennemgår et antal liv i en bestemt race.

Alle disse cykler med periodisk manifestation vedrører primært »gnisternes« tilsynekomst eller inkarnation på et af de 3 planer i de 3 verdener, eller i en del af den planetariske logos' fysiske legeme. Det gælder de mindre cykler. Den større drejning af hjulet vedrører også gnisternes tilsynekomst eller opblussen i planetens eller systemets æterlegeme, eller på vores solsystems 4 højere planer. Vi kan forestille os hvor pragtfuld denne forestilling er – kaskader af glødende gnister strømmer ned, blusser op til flammende ildpunkter, når de møder forhold, som fremkalder okkult »antændelse«, og det konstante kredsløb af de 49 typer ild bestående af 60 milliarder menneskelige monader og talløse strømme af devamonader: ild på alle sider, et netværk af brændende floder af levende energi, brændpunkter med intens stråleglans og gnister overalt.

Vi mangler endnu at fremsætte nogle få bemærkninger om drejningen af de forskellige hjul, og derefter kan vi begynde på bevægelse og hylstrene.

I alle de hjul, vi har opregnet, er der mange mindre hjul, som alle styres af de samme love, alle aktiveres af de samme

3 former for aktivitet og alle (tilsammen) udgør ét stort hele. Det vil være klart for de samvittighedsfulde studerende, at det er lykkedes symbollærens grundlæggere med hjulets symbol at give en forestilling om alle atomers tredobbelte aktivitet:

- a. Det centrale punkt med aktiv positiv kraft. . . . Navet
- b. Den negative livsstrøm. . . . . De udstrålende eger
- c. Selve aktivitetssfæren, virkningen
af samspillet mellem de to. . . . . Hjulets omkreds

Hvis den studerende kan forestille sig disse hjul i aktivitet, hvis han kan visualisere alle dele af hjulet som sammensat af mindre levende hjul, og hvis han i sit billede kan indarbejde [side 1000] en antydning af samspillet mellem alle disse flammende væsener, domineret af visse fremtrædende farvetoner, vil han blive opmærksom på forhold og for sit indre blik se et billede, der hele tiden er åbenbart for den oplyste seer. Og hvis han, før han gør det, kan forestille sig, at der i hele systemets hjul er en konstant cirkulation, hvor det centrale sollivs kraft driver alle de mindre liv rundt i hjulet, så de kommer i kontakt med alle dele af det og bliver påvirket af alle de forskellige typer »kraft-substans«, da kan han danne sig et indtryk af processens generelle natur. Vi bruger betegnelsen »bevægelse«, men hvad mener vi egentlig? Simplethen manifestationen af den energi, som udvikles gennem sammenføringen af visse energiaspekter, og den tredobbelte virkning det har, eller de aktiviteter der er resultatet af denne strøm af dynamisk elektrisk energi, som udgår fra et center, fremkalder respons hos alt, hvad den kontakter, og holder de påvirkelige enheder sammen i en eller anden form.

Set fra et okkult synspunkt er alt, hvad der manifesterer sig, kugleformet og kaldes derfor hjul. Men der er (i fast fysisk inkarnation) mange forskellige former, og hvis ikke man har æterisk syn, kan man ikke se alle livenes kugleform. Hvordan kan det forklares? Der er tre primære grunde til denne illusion, og dem vil vi omtale her, idet vi finder nøglen til

mysteriet i ordet »illusion«. ¹⁵

Vi har fået fortalt, at den faste fysiske krop ikke betragtes som et princip og (i dette 2. solsystem) ikke udtrykker de kvaliteter, der er karakteristiske for Sollogos i hans nuværende inkarnation. Vi får også fortalt, at de grovere faste stoffer, alt hvad der er objektivt og håndgribeligt på det fysiske plan, vibrerer med en frekvens, som kendetegner det foregående [side 1001] system, idet det er et levn (hvis man kan udtrykke det sådan) fra en tidligere kalpa.

Disse to punkter må man være opmærksom på og give et vist spillerum, når man prøver at udtrykke sandheden om bevægelse. En del af stofatomerne er altså stadig styret af et indre liv, hvis primære kendetegn er tendensen til en langt tættere sammenknytning og fastere gruppering, end hvad der ifølge sagens natur er karakteristisk for solsystemets nuværende manifestationslegeme. Men i den forbindelse må vi huske, at alt, hvad der er fast og kompakt i alle former, kun vedrører disse former på de 3 lavere underplaner af systemets laveste planer. Formerne består af alle planernes stof, men som vi kan se, er procentdelen af det grovere stof kun lille. Mineralmonaden har mulighed for en vekselvirkning, og det opvejer helt vibrationen fra det fysiske plans 3 lavere underplaner. Den overgår i sidste instans til former, som er nærmere forbundet med den »sande form«.

Mineralmonaden har et problem, der er lidt anderledes end de andre rigers problem, for den er specielt et udtryk for de liv, der blev klassificeret som et tidligere solsystems fejltagelser, og som blev dømt til at dukke ned i mineralrigets former. Menneskets befrielse kommer, når det lykkes det at gøre sig fri af vibrationen på vores solsystems 3 lavere planer, den del

---

¹⁵ Maya eller *illusion*. Ordet maya må I forstå rigtigt, hvis I vil opfatte ånden i den gamle filosofi. Ordets oprindelse siges at være MA+YA eller »ikke det«. Derfor er maya en kraft, der får en ting til at se ud som noget, den ikke er, eller en *illusionskraft*, som, ifølge den gamle opfattelse, opstår af en begrænsning af en virkelig enhed, der ved hjælp af mayas kraft periodisk viser sig som en mangfoldighed, side om side med enheden.

af Logos' manifestation som udgør hans *faste* legeme, og som han derfor ikke betragter som et princip. Det er derfor klart, at der er en overensstemmelse mellem mineralmonaden, et menneske og en sollogos, en overensstemmelse som det er værd at studere. Hvis man betragter dem som en treleddet esoterisk størrelse, kan man måske afklare spørgsmålet ved at meditere på dem som:

- a. Den tilbageværende vibration fra system 1.
- b. Aktivitetens midtpunkt i system 2.
- c. Det nuværende systems subjektive energi.

I forståelsen af dette og i erkendelsen af, at der i naturen findes kræfter, som har karakter af et levn, har vi nøglen til mange af manifestationens forvirrende sider, grusomheden og [side 1002] døden, lidelsen og smerten i plante- og dyreriget – og under dyreriget medtager jeg menneskets fysiske legeme. Det giver os også nøglen til nogle aspekter af venstre-håndsvejen og spørgsmålet om den grundlæggende baggrund for tilsynekomsten af væsener som sorte magikere. Ligesom intet menneske kan undslippe virkningerne af energi, det har udviklet i et tidligere liv, afvikler Sollogos også selv impulser, som er resultatet af hans tidligere aktiviteter i system 1, og som holder ham tilbage i det nuværende system.

De faste fysiske former er en illusion, fordi de skyldes øjets reaktion på de kræfter, vi har talt om. Æterisk syn, eller evnen til at se energi-substans, er det sande syn for mennesket, ligesom den æteriske form er den sande form. Men indtil racen er yderligere udviklet, vil øjet kun være bevidst om og reagere på de tungere vibrationer. Gradvis gør det sig fri af de lavere og grovere reaktioner og bliver et organ for det sande syn. Her er det interessant at lægge mærke til det okkulte faktum, at atomerne i menneskets fysiske legeme på deres vej frem gennem evolutionen hele tiden bevæger sig over i bedre former og til sidst finder deres plads i øjnene, først dyrenes og så menneskets. Det er den højeste, faste form, de indbygges i, og betegner derfor kulminationen for

det *faste* stofs atom. Okkult set dannes øjet gennem samspillet af visse kraftstrømme, som der er 3 af hos dyret og 5 af hos mennesket. Når de mødes og griber ind i hinanden, danner de det, der kaldes den »tredobbelte åbning« eller »femfoldige dør«, dyresjælen eller menneskeånden kan »se ud på verdensillusionen gennem«.

Den sidste grund til, at altings kugleform tydeligvis ikke ses på planeten, kan på dette stadium kun udtrykkes med et citat fra et gammelt esoterisk manuskript i mestrenes arkiver:

»Synet af den højere kugle skjuler sig i den fjerde stofforms skæbne. Øjet ser nedad, og se, atomet forsvinder. Øjet ser til siden, dimensionerne smelter sammen, og på ny forsvinder atomet. [side 1003]

Det ser udad, men ser et fordrejet billede af atomet. Når øjet afslår at se nedad, og ser alting indefra og ud, vil det atter se kuglerne.«

V. BEVÆGELSE OG FORMBYGNINGSASPEKTET

1. Bevægelse og det mentale hylster.

I første del af denne afhandling beskæftigede vi os i nogen grad med forskellige aktivitetsfaser i relation til »ild ved friktion« og selve stoffets livfulde bevægelse. Nu vil vi berøre nogle flere aspekter af emnet, for det er vigtigt, den studerende er opmærksom på visse ting. Han må prøve at fastslå forbindelsen mellem det universelle tankesind (eller systemets sind) og det kosmiske sind, og forstå formålet med det mentale hylster der er et af de mest interessante af legemerne på grund af dets glødende luftformige struktur. Han må også prøve gennem meditation at udvikle den mentale kontrol og integration, som vil resultere i stabilisering og sensitivitet over for kausale impulser, og dermed egoisk instruktion af mennesket på det fysiske plan.

Der er nogle punkter i forbindelse med det mentale hylster, som må understreges, selvom det ikke er vores hensigt at

gøre mere end at henlede opmærksomheden på deres natur. Den studerende skulle selv være i stand til, ved hjælp af analogiloven, at drage visse konklusioner og nå frem til en fornuftig vurdering af, hvilken opgave og placering, den gruppe månepitrier, som udgør redskabet, har fået tildelt.

Mentallegemet består kun af 4 typer essens, hvor astrallegemet og det fysiske legeme har 7 typer. De devaer, der udgør dette legeme har fællesbetegnelsen »flokkene af 4. orden« og er nært forbundet med den gruppe kosmiske liv, som (ved at sætte deres præg på solstoffet) er ansvarlige for det faktum, at vores solsystem er et system af 4. orden. Denne gruppe liv styres og manipuleres, i makrokosmisk henseende, fra kosmisk mentale planer via den centrale åndelige sol og gennem det, der med esoterisk sprogbrug kaldes »det 4. solkammer«. Hvis de studerende vil meditere over karakteren af det menneskelige [side 1004] hjerte med dets forskellige dele, og især en af klapperne, vil de måske kaste lys på dette komplicerede problem. Der er en konstant indstrømning af energi fra disse store væsener på kosmisk mentale planer. Denne indstrømning er selve livet i de solenheder, som er summen af mentalplanets 4 lavere underplaner, og dermed også livet i de individuelle enheder, der udgør alle menneskers mentallegeme.

Det vil være klart for alle samvittighedsfulde studerende, at det 4. underplan på alle planerne har en særlig og nær forbindelse med det 4. skabende hierarki, de menneskelige monader, og det er især tilfældet for mentallegemets vedkommende. Ved hjælp af plan nr. 5, og underplan nr. 4, bliver det muligt for mennesket at tage indvielse og begynde på den specielle form for aktivitet, som kendetegner dets fremskridt. Der er altså to hovedenergistrømme, som er ansvarlige for dannelsen af det mentale hylster:

- a. Den der udgår fra det kosmiske mentalplans 4. underplan, og dermed også omfatter de resterende 3 underplaner.
- b. Den der udgår fra den samlede mængde liv, som udgør det 4. skabende hierarki. Som vi ved er det esoteriske tal for dette hierarki 9, og det eksoteriske tal 4.

Det er blandingen af disse to kraftstrømme, der (inden for de 3 verdener grænser) resulterer i menneskets *fremadskridende* aktivitet. Når denne parres med de enkelte atomers selvstændige virksomhed, har vi spiralformet bevægelse i et hylster. Det gælder både makrokosmisk og mikrokosmisk, for aktiviteten på det kosmisk fysiske plan (systemets 7 planer) er i det store og hele afhængig af visse kraftmanifestationers koordinerede aktivitet, manifestationer som kan opregnes på følgende måde:

- a. Det 4. skabende hierarki der som helhed udgør kraftcentre.
- b. Impulserne fra den 4. kosmiske æter, det buddhiske plan, som alt, hvad der er håndgribeligt og objektivt i systemet, er afhængig af. [side 1005]
- c. Åbningen, både makrokosmisk og mikrokosmisk, af det 4. aspekt af Solens og menneskets egoiske lotus. Det er åbningen af »juvelen i lotusen« og makrokosmisk den fuldendte koordination af de 3 aspekter ved hjælp af substans. Dette er realiseringen af den logiske hensigt, den 4. gruppes hensigt, og kan også udtrykkes på en anden måde:

»Når hele betydningen af firdimensional eksistens kendes, vil den fjerde orden, sammen med den femte, realisere de hellige ni.«

- d. Det specielle samspil, eller den specielle harmonisering eller frie kraftcirkulation, mellem følgende manifestationer af det ene liv:
  1. Den logiske og menneskelige firfoldighed.
  2. Systemets 4. æter.
  3. Den 4. kosmiske æter, den buddhiske.
  4. Det 4. skabende hierarki.

Når det sker, vil det universelle mål være nået og Logos have tiltaget sig den ønskede kontrol over sit fysiske legeme. Da

vil menneskeenhederne fungere på det buddhiske plan og de grupper af liv, som udgør menneskers mentallegeme (og som er numerisk forbundet med ovenstående række), også have nået deres mål.

Visse impulser og kræfter spiller på et menneskes mentale hylster og fremkalder den aktivitet, vi kalder »spiralformet bevægelse« i det. Disse kræfter kan vi ganske kort opregne som:

1. Energien fra de stofatomer, der udgør mentallegemet.
2. Energierne fra månefædrene, som er det mentale gruppelegemes sammenhængende liv. Disse to grupper vedrører ikke-selvet, det 3. aspekt af monadisk manifestation.
3. Energierne fra Solenglen, eller Faderen, der er det koordinerende princip bag manifestationen i de 3 verdener. [side 1006]
4. Energierne fra de intelligente liv, som udgør det egoiske legeme og har deres kilde på andre planer end systemets. Disse to grupper vedrører det egoiske princip, midterprincippet der forbinder det højere og lavere og er det 2. aspekt af monadisk manifestation.
5. Energien fra »juvelen i lotusen«, som selv er brændpunkt for den højere triades energi. Den vedrører selvet, det højeste aspekt af monadisk manifestation.

Virkningerne af disse 5 typer energis spil på hinanden frembringer, via den mentale enhed, det, vi kalder det mentale hylster. Når alt kommer til alt, er dette hylster blot samlingen af den specielle type atomer, som tænkere bruger, som han magnetisk holder inden for sin afgrænsning, og som tjener som medium for hans mentale udtryk, alt efter hans udviklingstrin. Den samme definition gælder alle atomare hylstre, og en af de ting, som de, der studerer de okkulte videnskaber, i sidste ende vil gøre, er at udforske karakteren af hylstrenes besjælende liv, kvaliteten af de energier som påvirker disse liv, og de fundamentale underliggende princippers natur og kraft. På den måde vil de fastslå nogle kendsgerninger om

energierne i menneskeriget, kendsgerninger der vil vise sig at have uvurderlig værdi.

For at opretholde den samme grundlæggende idé i de forskellige dele af denne afhandling vil jeg henlede jeres opmærksomhed på de 4 punkter, vi beskæftigede os med i relation til bevægelse i det fysiske og astrale hylster. Vi fandt, at der alt i alt var 4 virkninger af denne bevægelse:

Adskillelse.
Bevægelsesimpuls.
Friktion.
Absorption.

Adskillelse. Denne adskillelse fremkaldes af egoet, der med sin igangsættende impuls bringer de omtalte energier sammen og frembringer den første af de former, det har til hensigt at bruge under inkarnationscyklen. For at udvikle sig identificerer [side 1007] det sig med denne form og adskiller sig dermed *midlertidigt* fra sit eget virkelige selv. Gennem det mentale stofs slør oplever det første gang adskillelsen og høster sine første erfaringer med hensyn til de 3 verdener. Dette vedrører adskillelsen fra det højeste aspekt. Men set fra personlighedens synspunkt er der også adskillelse, for det monadiske hylsters aktivitet, dets iboende viljeskraft, fremkalder dannelsen af en aktivitetssfære, som har sin egen karakteristiske natur og styres af sine egne love, og som – indtil der i løbet af evolutionen er opnået et vist mål af harmonisering – lever sit eget individuelle liv adskilt fra de to lavere hylstre, det astrale og fysiske. Derfor kan det i sandhed siges, at »tankesindet er virkelighedens drabsmand«¹⁶ og i det ene tilfælde fungerer som selvets »store bedrager« og i det andet som den »store separator«. Det stiller sig imellem det centrale egoiske liv og personlighedens væsener.

Dette adskilte liv bliver stadig stærkere, efterhånden som

---

¹⁶ »Tankesindet er det Virkeliges store Drabsmand.« – *Stilhedens Røst*, s. 11.

mentallegemets roterende spiralbevægelse bliver intensiveret under manifestationscyklerne, og den »individualiserede« idé dag for dag bliver mere dominerende. »Ahamkaraprintet«,¹⁷ som det kaldes i *Den hemmelige lære*, har sin virkning, og mennesket bliver stærkt selvcentreret og selvbevidst *i den lavere betydning af betegnelsen*. Senere, når højere energier begynder at virke, og der gøres en indsats for at afbalancere de 3 typer kraft, der manifesterer sig i de 3 verdener gennem de 3 redskaber, bliver egoet opmærksom på illusionen og gør sig i sidste instans fri. Efterhånden som denne proces afsluttes i løbet af de sidste evolutionsfaser, bliver mentallegemet en formidler af tankestrømmene fra det egoiske sind, antahkaranaen mellem det højere tankesind og det mentale hylster bygges, og det »formidlende tankelegeme« [side 1008] blander sig med det »afspejlende astrallegeme«. Sådan ophæves adskillelsen.

De studerende vil altså bemærke, at målet for mentallegemet simpelthen er, at det bliver en formidler af solenglens tanker og ønsker og optræder som repræsentant for triaden. Målet for astrallegemet er, at det på lignende måde skal afspejle de buddhiske impulser, der når følelseslegemet via bestemte kronblade i den egoiske lotus og det astrale permanente atom. Harmoniseringen af personlighedens kræfter (og dermed skabelsen af stabilitet og integration) sker gennem den videnskabelige manifestation af de 3 hylstres elektriske reaktioner.

Som helhed betragtes det *mentale hylsters* kraft som positiv. Det *fysiske legeme* betragtes som negativt i forhold til mentallegemet. Det *astrale redskab* er samlingspunkt for energierne. Det er slagmarken, hvor modsætningerne tilpasses hinanden, og der skabes ligevægt. Det er den underliggende tanke, når ordene »kama-manasisk« legeme bruges, for i 2/3 af pilgrimmens rejse tjener dette legeme et dobbelt for-

---

¹⁷ *Ahamkara*. Det »jeg-skabende« princip som er nødvendigt med henblik på udvikling af selvbevidsthed, men som individet hæver sig over, når arbejdet er udført.

mål. Det er først på de senere stadier, at mennesket skelner mellem vilje og begær, og mellem sit mentallegeme og begærlegeme.

Bevægelsesimpuls. Mentallegemets aktivitet og gradvis voksende vibrationstakt fremkaldes af indstrømningen af forskellige former for energi. Når disse faktorer bringes i anvendelse på det mentale hylster, forøger de rotationsbevægelsens aktivitet og hastighed, og også hele hylstrets fremskridt. Det indebærer en hurtigere udskiftning af lavtsvingende atomer med atomer af høj kvalitet.

Det betyder også en hurtigere sublimering af de forskellige energier, eller forøget spiralaktivitet. Det er en af de faktorer, som resulterer i hurtigere inkarnation og hurtigere assimilering af de indvundne erfaringer. Men set fra den almindelige tænkens synspunkt forårsager denne faktor pudsigt nok længere devachanperioder, for aktiviteten i disse cykler med interne mentale overvejelser vokser hele tiden. Der foregår en intens mental tilpasning og udvikling af kraft, indtil aktiviteten (mod afslutningen af inkarnationscyklen) er så stærk, at bevidsthedskontinuitet bliver en fuldbyrdet kendsgerning. Mennesket [side 1009] giver da ofte afkald på devachanperioden, fordi det ikke længere behøver den. Andre resultater er den firdimensionale aktivitet i de forskellige »hjul«, der ikke alene roterer, men begynder at »dreje ind i sig selv«, og belivelsen af den mentale enheds 4 spirillaer. Vi kan opregne nogle af de energier, som frembringer øget bevægelsesimpuls i det mentale hylster, og når den studerende betragter dem, vil det endnu en gang blive klart, hvor kompliceret menneskets udfoldelse virkelig er. Disse energier er:

1. Forøgelsen af solenglens direkte indflydelse. Denne indflydelse mærkes i 4 stadier:

Udfoldningen af de 3 rækker kronblade.
Forøgelsen af den »indre juvels« udstråling.

2. Den fysiske personligheds reflekshandling, eller den voksende mængde tankestrømme fra den fysiske hjerne.
3. Astrallegemets virksomhed.
4. De tanke- eller energistrømme, der sættes i gang af identifikation med nationale, familie-, race- og egoiske grupper.
5. De strømme, som rammer alle menneskers mentallegeme, når forskellige stråler går ind og ud af inkarnation.
6. De kræfter og energier, der er aktive eller latente i forskellige cykler.
7. Samspillet mellem planeter, eller mellem systemer og konstellationer. Vi ser en illustration af dette i den venusiske energis indflydelse på vores jord.

Men der er mange andre faktorer, som er for talrige til at blive nævnt. Alle disse energier har deres virkninger og tjener til at enten fremskynde eller, i nogle tilfælde, forsinke evolutionsprocessen.

De studerende må huske, at alle egoiske grupper er underlagt karmaloven, men kun som den påvirker det himmelske menneske, og ikke som den kommer til udtryk i de 3 verdener. Denne karmiske lov, der er hans centres styrende impuls, [side 1010] vil vise sig på specielle måder, og da de menneskelige monader udgør disse centre, vil hver gruppe have sine egne »aktivitetsproblemer«, følge tilværelsens spiralformede bane på sin individuelle måde, og udvise egenskaber og bevægelser som adskiller sig fra dens brødrer. For eksempel er de monader, der tilsammen udgør det himmelske menneskes center for skabende kraft, som følge af tilbagetrækning af energi og ikke grundlæggende inerti, tilbøjelige til på det fysiske plan at reagere voldsomt mod visse »naturlove«, og afslører i den periode, hvor de overføres fra det himmelske menneskes laveste center til halscentret, oprørske tendenser, der gør dem til et problem for deres brødrer.

Nu må vi beskæftige os med det mentale hylsters aktivitet, når den viser sig som »friktion« og absorption. Disse to vedrører, som vi husker, mentallegemets bevægelse som helhed. Resultatet af denne aktivitet er roterende, spiralformet, frem-

adskridende bevægelse.

Friktionsaktivitet. Denne vedrører, som ordene fortæller, stoffets »ild-ved-friktionsaspekt« og dermed det laveste aspekt af det mentale hylsters energi. Hylstrets livskraft manifesterer sig som de enkelte atomers tiltræknings- og frastødningsaktivitet, og dette konstante og uophørlige samspil resulterer i legemets »okkulte varme« og forøgede udstråling. Det er også en af de faktorer, der er årsag til den gradvise indbygning af nye stofatomer (af en stadig bedre og mere velegnet karakter) og udstødningen af det, der ikke længere kan bruges som medium for intelligent udtryk.

Den mentale enhed er syntesen af de 4 typer kraft og deres 4 udtryk, som vi beskæftiger os med.

De grupper af liv, som er de 4 underplaners levende essens, og som er fokuseret i enhedens 4 spirillaer og dermed påvirker:

- a. Selve hylstret,
- b. Mennesket på det fysiske plan,
- c. En del af hovedcentret, [side 1011]

udtrykker i større eller mindre grad disse 4 egenskaber.

Her kan vi indskyde, at nogle okkulte lærere kalder grupperne ved bestemte navne, der giver en forestilling om den aktive virksomhed, som er deres fremherskende funktion.

»Livene« på 4. underplan (det den mentale enhed befinder sig på) kaldes »de, der absorberer det øvre og nedre« eller »formidlende ansigter af 4. orden«. På den ene side modtager og absorberer de energi fra egoet i inkarnationsprocessens første stadium, og på den anden side absorberer de personlighedens energier ved afslutningen af manifestationsperioden. Derfor kan man opfatte deres aktivitet som svarende til 1. aspekt. Hvis man husker, at den kosmiske proces gentager sig på hvert plan, og at egoet i de 3 verdener står for det umanifesterede, kan man se, at de er de primære separatorer og de endelige »nedbrydere«.

Livene på næste plan (der bruger den mentale enheds 2.

spirilla) kaldes »punkter med cyklisk vekslende kraft«. Disse punkter, som samler styrke gennem tiltræknings- og frastødningprocessen, repræsenterer *dobbelt kraft* i mentallegemet, for det er kun ved, at atomer, store og små, makrokosmisk og mikrokosmisk, mødes og adskilles, at manifestation af nogen art bliver mulig.

På det underplan, der dannes af liv, som virker gennem den 3. spirilla, findes »friktionsaktivitetens punkter« eller »varme-producenterne«, og disse tre – de absorberende, kraftpunkterne og varmeproducenterne – sender deres forenede kræfter gennem de »adskillende liv«, der udgør den virkelige barriere mellem det mentale hylster og det næste legeme. Det er kun muligt, når deres arbejde er samlet og forenet. Her må den studerende huske, at livene er udtryk for ét liv, men at spirillaerne repræsenterer liv, som udtrykker bestemte aspekter. Her beskæftiger vi os specielt med den 4. virkning af bevægelse i det mentale hylster, som den manifesterer sig i hele redskabet.

Absorption. Det er den egenskab, som frembringer den mentale afgrænsnings former, og som (ved cyklens afslutning) er det aktive princip bag *devachanisk* manifestation. Gennem en betragtning af den makrokosmiske proces kan den studerende skaffe sig viden om mentallegemets adskillelse og individuelle [side 1012] funktion. Det er den »himmelske tilbagetrækningsproces«, vi taler om. Men det er ikke let ved hjælp af analogiloven at følge de forskellige skridt og stadier, og det af følgende grunde:

Alle vores planer udgør, idet de er de kosmisk fysiske underplaner, Logos' fysiske legeme. Ved sin endelige tilbagetrækning fra manifestation virker han gennem sit kosmiske astrallegeme, og det kosmiske devachan er endnu fjernt fra ham og umuligt at forestille sig. Derfor kan vi kun beskæftige os med bestemte punkter i forbindelse med menneskets »hvile i himlen«.

Absorption i devachan er overgangen til et bestemt bevidsthedsstadium i Logos' fysiske legeme. Okkult set er devachan altså en bevidsthedstilstand, men en bevidsthed der tænker i de 3 verdners tid- og rumbegreber. Derfor har det

ingen beliggenhed for bevidsthedsenheden – kun set fra det himmelske menneskes synspunkt. Prakriti (stof) og bevidsthed er – i manifestation – uadskillelige.

De okkulte bøgernes »devachan« er forbundet med Logos' planetariske legeme og det kosmisk fysiske plans luftformige underplan. Derfor hæver et menneske sig over det, i det øjeblik det begynder at fungere i de kosmiske ætere så som den 4. kosmiske æter, det buddhiske plan. Det er nært knyttet til visse karmiske kræfter, for når mennesket er i devachan, er det beskæftiget med summen af de tankeformer, som det har bygget, og som i alt væsentligt har en okkult, mental og vedvarende karakter.

Det er i devachan, mennesket former og polerer de sten, der indbygges i Salomons tempel. Det er det værksted, de enkelte sten (gode gerninger og tanker) tages ind i for at blive tilpasset, efter at de er hugget ud af det personlige livs stenbrud.

Da devachan består af mentalt stof kan det betragtes som et center eller en kerne med fred inden for den mentale enheds indflydelsessfære. De 4 spirillaer udgør 4 beskyttende kraftstrømme. Der er en parallel til denne kraftstrøm i de 4 floder, som udgik fra paradiset's have. Mennesket drives ud af denne have og ind i den fysiske inkarnations verden, og englen med det flammende sværd vogter indgangen og nægter [side 1013] det adgang, indtil den tid kommer, hvor evolutionen er så vidt fremskredet, at det kan komme til porten ladet med sten, som kan modstå ildens aktivitet. Når det overgiver disse sten til ilden, og de består prøven, kan det komme ind i »himlen« igen, om end dets tid begrænses af karakteren og kvaliteten af det, det har bragt med sig.

Når bevidstheden i devachan har absorberet hele essensen af livserfaringen kan selv dette sted, eller dette stofaspekt, ikke holde på mennesket, og det undslipper begrænsningen og vender tilbage til det kausale redskab.

2. Bevægelse i kausallegemet.

Nu har vi til dels studeret aktiviteten, som den manifesterer sig på en firfoldig måde i det mentale hylster, og grunden til, at der har været så meget at sige om dette emne, er, at det mentale hylster er underlagt stofaspektets love og underkastet de samme regler, som alle andre væseners stofredskaber. Det er blot stof af en finere grad. Derfor kan den studerende anvende, hvad der før er blevet sagt om det astrale og fysiske legeme, på mentallegemet og dermed gøre det overflødigt at behandle emnet mere detaljeret. Kausallegemet adskiller sig fra brahmaaspektet ved, at det er en mere fuldstændig legemliggørelse af det 2. aspekts liv, idet dets fremherskende kendetegn er 2. aspekts. Men det kræver en klar tankegang at studere karakteren af det kausale redskabs bevægelse og en rimelig forståelse af dette legemes natur.

Her skal man huske, at i betragtningen af kausallegemet beskæftiger vi os direkte med en solengels manifestationsredskab, en solengel som er dets besjælende liv, og som er ved at opbygge, forbedre og forstørre det, og dermed i lille målestok afspejler Logos' arbejde på sit eget plan.

Hver del af kausallegemet aktiveres af en type kraft, der udgår fra et eller andet stort center, og derfor ville det måske have interesse, hvis vi betragtede dette »sjæletempels« bestanddele, hvis vi studerede karakteren af den belivende aktivitet og fik kendskab til de kræfter, som spiller på det og [side 1014] virker igennem det. Vi vil tage dem én for én og begynde med den ydre række kronblade.

Kundskabsbladene. Det er de blade, der repræsenterer triadens laveste aspekt og er modtagelige for de laveste former for egoisk kraft. Der er 3 blade, og de bliver påvirket af visse aktivitetsstrømme:

- a. En energistrøm som kommer fra den lavere triade af permanente atomer, og især det fysiske permanente atom via det af de 3 blade, der kaldes kundskabsbladet. Det lavere

- selvs kraft cirkulerer i den atomare trekant ved roden af den egoiske lotus i form af en tredobbelt strøm (som er afspejlingen af den trefoldige vej til Gud i det lavere selv). Når den er tilstrækkelig stærk og ren, påvirker den det ydre lag kronblade. Det begynder at kunne mærkes i den 3. periode af menneskets evolution, hvor det er en almindelig intelligent enhed. Når denne energi blander sig med det iboende liv i de atomare væsener, der udgør bladene, fremkalder den i sidste instans den intime sammensmeltning af sjæl og legeme, som gør mennesket til en levende sjæl.
- b. En anden energistrøm der med tiden kommer fra det 2. lag kronblade, når de er aktive. Dette lag er især besjælet af den manifesterende manasaputras liv og kvalitet. Det 2. lag kronblade i enhver egoisk lotus er det, der giver os nøglen til solenglens natur, ligesom det ydre lag – for adeptens indre blik – er nøglen til personlighedens udviklingstrin. Ved at se på den egoiske lotus kan seeren afgøre karakteren af:

Det personlige selv, ud fra den atomare trekants tilstand og det ydre lag kronblade.

Det højere selv, ud fra det centrale lag kronblades farve og ordning. Dette lag viser solenglens »familie« ud fra ordningen af de atomare liv, som udgør bladene, og cirkulationen af kraftstrømmene i disse blade.

*Monad*en, ud fra den indre kreds af kronblade. Dens lavere bevidstheds stadium afsløres på en tilsvarende måde.

[side 1015]

Den pågældende *stråle*, ud fra den skjulte juvels »lyskvalitet«.

Alle disse kronblade repræsenterer grupper af liv, solare og andre, og energistrømme fra dem er fokuseret i bladene. Det er åbenbart for det menneske, der har nøglen. Det er et ejendommeligt faktum, at de kraftstrømme, som udgør kronbladene, og som stadig undergår forandringer, tilsyneladende frembringer »nøglesymboler« inden for det egoiske

hjuls omkreds og dermed afslører sig gennem aktiviteten.

- c. En tredje type energi der ved afslutningen af evolutionen viser sig gennem det indre lag kronblade og er resultatet af en indstrømning af monadisk kraft, eller atma.
- d. Og endelig formidler kronbladene altså, når de er åbnet, liv eller energi fra 3 kilder:

- 1. Lavere selv. . . . . Månepitri. . . . . Kundskabsblade
- 2. Ego. . . . . Solengel. . . . . Kærlighedsblade
- 3. Monade. . . . . Faderen i himlen. . . . . Offerblade

Da bliver det muligt for en endnu højere form for energi at gøre sig gældende, nemlig den som kommer fra det himmelske menneskes eller den planetariske logos' legemscenter, og som bruger »juvelen i lotusen« som brændpunkt.

I denne opsummering har vi beskæftiget os med de primære energityper, der manifesterer sig i det egoiske eller kausale legeme. Men der er også andre indflydelser, som må tages i betragtning i forbindelse med det ydre lag kronblade.

- e. Der er den energi, som strømmer direkte fra det manasiske permanente atom til kundskabsbladene. Den åndelige triades permanente atomer såvel som de legemer, der bygges omkring dem, indfører visse grupper devaliv, som der endnu ikke er sagt meget om. De er ikke månepitrier, sådan som betegnelsen normalt opfattes, men har en direkte forbindelse med det, der kaldes »den kosmiske måne« eller [side 1016] det døende solsystem, der har samme forhold til vores system, som Månen har til jordkæden. Denne »kosmiske måne« formidler sin energi til det manasiske atomare underplan via planeten Saturn. Det er en tredobbelte energi, og der er en forbindelse mellem den og Saturns ringe.

Den gamle kommentar udtrykker denne sandhed om en interessant gruppe sønner af manas på følgende måde:

»Disse tankesindets sønner klyngede sig til den gamle og døende form og afslog at forlade deres moder. De valgte at gå i opløsning sammen med hende, men en yngre søn (Saturn) søgte at redde sine brødre, og til det formål byggede han en tredobbelt bro mellem det gamle og det nye. Denne bro findes endnu og udgør en mulig flugtvej.

Nogle undslap og kom for at hjælpe de inkarnerende sønner af tankesindet, som havde forladt Moderen til fordel for Faderen. Dermed blev der bygget bro over den større kløft, men den mindre kløft er der stadig, og den må de levende sønner af tankesindet selv bygge bro over.«

(Den sidste sætning refererer til bygningen af antakaranaen).

Den energi, som udsendes fra hver inkarnerende jivas manasiske permanente atom, dens forening med sin afspejling, den mentale enheds energi, og den tredobbelte kraftstrøm der derved skabes på mentalplanet, har sin planetariske afspejling i Saturns forhold til et andet planetsystem, og i de 3 ringe som er energiringe og symboler på en indre sandhed.

- f. Der strømmer også energi ind til kundskabsbladene fra de egoiske grupper, eller fra summen af kundskabsblade hos alle andre lotuser i den gruppe, som er forbundet med en solengel. Disse grupper er blevet beskrevet før.
- g. Endelig formidles der energi til bladene via grupperne og udstrålingerne fra de planetsystemer og kraftstrømme, der udgør de ydre kronblade i det store center, som er vores [side 1017] solsystem, og som fra de højere planer ses som en 12- bladet lotus – sådan som vi får fortalt. Disse strømme udgår ikke fra de 7 hellige planeter, men fra andre planetlegemer inden for Solens afgrænsning. Kraftstrømme fra de *hellige planeter* spiller på det centrale lag kronblade. Her ligger et vink til den kloge studerende, og en nøgle til karakteren af solenglens lavere aspekt.

Kærlighed-visdomsbladene. De energistrømme der spiller på og virker igennem dette 2. lag kronblade minder meget om dem, vi allerede har beskæftiget os med, men stammer fra andre grupper måne- og solliv.

- a. Den laveste form for energi, som når dette lag, kommer fra det lavere selv via det astrale permanente atom og det 2. blad i det yderste lag. Den omdannes til astral energi og er stærkere end sin genpart i det 1. lag på grund af astrallegemets natur og det faktum, at den forstærkes af det ydre lags egen energi. Det er en af de faktorer, der fremkalder det hurtigere fremskridt som gøres mod slutningen af evolutionsperioden. I monadens udvikling er der visse kraftstrømme, der kan opfattes som udtryk for vejen med mindst modstand, og de er, idet vi begynder nedefra:
  - a. Udstråling fra planteriget.
  - b. Astral energi.
  - c. Det 2. lag kronblades energi.
  - d. Buddhisk kraft.
  - e. Den 2. logos' aktivitet, planetarisk eller solar.

Det gælder naturligvis kun i dette solsystem, fordi det er den regenererende kærligheds system.

- b. En anden form for indflydelsesrig energi kommer fra det indre lag kronblade, der er brændpunkt for monadens kraft, betragtet som atma. Man skal være opmærksom på, at de kraftstrømme, der udgør »viljesbladene«, har en dynamisk aktivitet og fremkalder en meget hurtig udvikling (når de er aktive). Det er den indre af de to typer kraft. Deres [side 1018] samspil giver den fornødne impuls og resulterer i åbningen af knoppen og åbenbaringen af juvelen.

De andre energityper svarer til dem, der allerede er opregnet, og derfor vil jeg kun nævne én af dem – den der når det 2. lag kronblade, kærlighedsbladene, via det buddhiske permanente atom. Denne energi er af en særlig interessant art, fordi den

er al manifestations grundlæggende energi og summen af de kræfter, som udgør den fysiske sols syvfoldige hjerte, og som befinder sig inden i dens beskyttende lyskugle. Disse kræfter formidler igen livsimpulserne fra den centrale åndelige sols hjerte, så vi har en direkte trindelt kæde af formidlende energier fra:

- a. Hjertet af den centrale åndelige sol.
- b. Den fysiske sols syvfoldige hjerte.
- c. De buddhiske devaer.
til
- d. Det centrale lag kronblade.
- e. Det astrale permanente atom.
- f. Hjertecentret i hovedet.
- g. Hjertecentret.

Denne buddhiske energi er Vishnus eller Sønnens samlede livskraft, og Sønnen er igen repræsentant for og formidler af en endnu større kosmisk guddoms kraft.

Alt det ovenstående tjener til at illustrere det mindste mikroskopiske væsens enhed med det ene store besjælende liv og viser, hvor vidunderligt systemet er integreret. Den største kosmiske kærlighedsheres liv pulserer, om end i uendelig lille målestok, i hans mindste afspejlings hjerte, og derfor kan det menneskelige atom med rette sige: »Jeg er også Gud; hans liv er mit«.

Offerbladene. De energier eller kræfter, der strømmer gennem, og dermed frembringer aktivitet i, det indre lag kronblade, *offerbladene*, svarer også til dem, som allerede er opregnet, men derudover er der en klar krafstimulering fra to sider. **[side 1019]**

Den ene stimulerende impuls kommer fra monadens viljesaspekt, og dermed (ved overførsel) fra 1. aspekt af den planetariske logos, og den anden udgår fra den »hellige knop, som skjuler juvelen«. Det er en særlig stærk vibration, for når inderkredsen foldes ud, åbenbares juvelen, og de 3 »slør« eller »hellige kronblade« åbner sig successivt, efterhånden som de

3 lag folder sig ud.

Det er altså klart, hvilke talrige belivende impulser der er ansvarlige for den egoiske lotus' »bevægelse«, okkult set. Der er det iboende liv i de atomare enheder, som udgør hvert kronblad, og det cirkulerende liv i selve bladet, betragtet som en individuel enhed. Der er også livet i et lag med 3 blade, og hertil kommer de 3 ydre lags samlede aktivitet, eller blandingen af *kundskabskræfter*, som uddrages af det personlige liv, *kærlighedskræfter*, der er solenglens naturlige energier, og *offerkræfter*, som strømmer ind fra monaden. På den måde har vi en vidunderlig samling energistrømme, der alle repræsenterer indre og endnu højere energier (nemlig kosmiske).

Endelig har vi den dynamiske kraft fra »juvelen« i hjertet, juvelen der selv er brændpunkt for den planetariske logos' liv, og via Planetlogos for alle de andre logoi.

Den inkarnerende jivas latente muligheder er altså formidable, og den kan blive ligesom Gud, forudsat at den underkaster sig evolutionsprocessen og ikke »afslår at blive lagt på hjulet«. Derfor er de bevidsthedsudvidelser, som vil give en individuel åndelig livsgnist adgang til rådsforsamlingerne og guddommens visdom, ikke tomme løfter, men garanteret af selve opbygningen af det redskab, der bruges, og placeringen af »udviklingsenheden«, som egoet til tider kaldes, i systemet. Intet i tid og rum kan forhindre det, for da enhver form simpelthen er et udtryk for vitalt liv, vil den være tilbøjelig til at tjene alle andre former. Stimulering af en eller anden art, energistrømmenes tendens til at forstærke vibrationen hos hinanden, forøgelsen af de enkelte enheders aktivitet når de møder andre enheder som et led i den generelle højnelse af vibrationen gennem kræfternes samspil, alt dette driver hele systemet frem mod dets afslutning og »den herlighed, som [side 1020] skal åbenbares«. ¹⁸ Alle disse kræfter udgør tilsammen det, der kaldes »fohatisk liv«. Efterhånden som systemet, eller Logos' legeme, føres fremad af alle dets bestanddeles energi, føres også hver enkelt lille del frem mod sin til-

---

¹⁸ *Bibelen, Peters første brev, 5:1.*

svarende individuelle glorificering. Når enden er nået, kan de mange, der danner helheden, og enhederne, som udgør den ene, ikke adskilles. De smelter sammen og fortaber sig i det generelle »lyksalige lys«, som det nogle gange kaldes. Derefter kan vi udvide begreberne endnu mere og forestille os, hvordan det kosmiske samspil også føres videre. Vi kan udmale os den kosmiske stimulering og intensivering, der foregår, når konstellationer udgør enhederne i helheden i stedet for planeter eller menneskeatomer, og hele sole med deres umådelige systemer spiller atomers rolle. På den måde kan vi få en forestilling om det samlede formål, som ligger til grund for drejningen af den kosmiske himmels store hjul og realiseringen af de mægtige væseners livsmål, væsener der har samme position i det kosmiske hierarki som »[DEN OM HVEM INTET KAN SIGES](#)«.

Det er ikke muligt at give de studerende en fyldestgørende forestilling om den egoiske lotus' skønhed, når den er helt udfoldet. Det er ikke de strålende farver, der refereres til her, men ildens lysende klarhed og energistrømmenes og -punktternes uophørlige bevægelse og tindrende glans. Hvert kronblad pulserer med glimtende »lyspunkter«, hvert lag kronblade sitrer af liv, og i midten gløder juvelen og udsender strømme af energi fra centret til den yderste cirkels omkreds.

Den levende energi ild strømmer rundt i hvert enkelt kronblad, og ildstrømmenes måde at cirkulere og flette sig sammen på er (som man kan forvente) syvfoldig, svarende til den pågældende logos' syvfoldige natur. Efterhånden som evolutionen skrider frem, bliver hvert lag kronblade også aktivt og drejer rundt om den centrale juvel, så vi ikke alene har kronbladenes aktivitet, ikke alene de levende punkters eller devalivenes aktivitet inden for bladenes omkreds, men også hvert lags samlede aktivitet i den trefoldige lotus. På et bestemt [\[side 1021\]](#) udviklingsstadium, før åbningen af den centrale indhyllende knop, begynder de 3 lag kronblade tilsammen at dreje rundt, så det ser ud som om, hele lotusen bevæger sig. På det sidste stadium åbner det centrale lag kronblade sig, åbenbarer det, der er skjult, og drejer rundt om

juvelen, men i modsat retning i forhold til den hurtigt roterende ydre lotus. Grunden må ikke afsløres her, for den skjuler sig i den elektriske ilds eller åndens egen natur.

Juvelen selv står, okkult set, stille og drejer ikke rundt. Den er et fredspunkt. Den pulserer rytmisk, ligesom menneskets hjerte, og udsender 8 strømme af levende ild, som når ud til spidserne af de 4 kærlighedsblade og de 4 offerblade. Denne ottefoldige energi er atma-buddhi. Det er denne sidste udstråling, der fremkalder det egoiske legemes endelige opløsning. Da kundskabsbladene ikke er genstand for denne centrale ilds opmærksomhed, ophører de efterhånden med at være aktive. Kundskab erstattes af guddommelig visdom, og kærlighedsbladenes kræfter bliver også absorberet. Til sidst er der kun et ønske om at »ofre«, og da denne vibrerende impuls er beslægtet med den levende juvels natur, absorberes den af den centrale enhed, så kun den flammende juvel er tilbage. Når alle kronbladene har afgivet deres kræfter, er åbenbaringsprocessen afsluttet. Den lavere ild dør ud, den centrale ild absorberes, og kun det lysende punkt af elektrisk ild består. Så kommer der et ejendommeligt fænomen ved den sidste indvielse. Den flammende juvel blusser op som 7 juveler inden i den ene, eller som en syvfoldig elektrisk gnist, og genoptages i det intense lys, der på den måde er skabt, i monaden eller den ene. Denne proces har sin parallel i sol-evolutionens endelige afslutning, hvor de 7 sole blusser op før den store pralaya.

Alle disse udtryksmåder er blot billeder, som tjener til at give en begrænset forestilling om skønheden og den komplicerede karakter af den guddommelige proces, som den udspiller sig i mikrokosmos og makrokosmos. De er alle en begrænsning og indsnævring af virkeligheden, men for den, hvis guddommelige øje er ved at åbne sig, og den, hvis højere intuitive evner er vakt til live, giver sådanne billeder en nøgle [side 1022] til den højere indsigt. De giver den studerende nogle idéer med hensyn til ildens natur.

Som afslutning på det, jeg har at sige om kausallegemets bevægelse, vil jeg gøre opmærksom på, at den også – på sit eget

plan – har de 3 egenskaber: inert, bevægelighed og rytme.

Inert karakteriserer stadiet før de forskellige lag kronbladets omdrejning, og denne omdrejning begynder først at kunne mærkes, når bladene bliver aktive. Man kan sige, at pilgrimmens vej gennem uvidenhedens hal svarer til perioden med »egoisk inert«. I den periode er de permanente atomer de mest fremtrædende lyspunkter i lotusen. De udgør kronbladets »energikilde«. Senere, når pilgrimmen på det fysiske plan bliver mere aktiv, og den egoiske lotus derfor folder sig hurtigere ud, begynder det *bevægelige* stadium og kronbladets omdrejning. Til sidst, når mennesket betræder vejen og dets hensigt intensiveres, lukker den centrale knop sig op, omdrejningen bliver ensartet, og lotusen får, gennem juvelens udstråling af ild, tilført en speciel *rytme*, og dens energier stabiliseres. Denne rytme varierer alt efter den pågældende monades type eller karakteren af menneskets stråleherre, dets guddommelige prototype.

Ved hjælp af visse betegnelser får planetens arbejdere, lysets broderskab, oplysninger om det pågældende egos *natur*, *strålekvalitet*, vibrationstal og udviklingstrin. Det er derfor klart, hvorfor det ikke er tilladt at offentliggøre navnene på de 7 rytmiske grupper her.

En af de virkninger, kausallegemets ensartede aktivitet har på mennesket, via centrene, er koordineringen af dets lavere energier. Disse lavere energier viser sig, som vi ved, gennem:

- a. De 3 grupper centre i de 3 legemer.
- b. Selve det æteriske legeme.
- c. Visse centre i den fysiske krop så som pinealkirtlen, hypofysen og milten.

Her refererer vi ikke til det arbejde, disse centre udfører i kraft af deres egen natur, men til de virkninger der optræder **[side 1023]** i dem, efterhånden som de 3 lag kronblade fungerer mere sammenhængende, og den latente kraft i juvelen gør sig gældende. Man kan sige, at disse virkninger viser sig på 3 måder:

For det første får de gruppen af »hjul« eller centre på hvert plan (eller i hvert af de finere redskaber) til at blive firdimensionale og fungere som »hjul, der drejer ind i sig selv«.

For det andet fremkalder de en ordnet fordeling af kraft ved at danne forskellige energitrekanter i legemerne. Det har vi beskæftiget os med før, så her er det kun nødvendigt at gøre opmærksom på, at det er den energi, som høber sig op i kausallegemet og virker derfra, der fremkalder den esoteriske kraftcirkulation blandt centrene, som i sidste instans forbinder dem i et særligt geometrisk mønster og på den måde disciplinerer hver del af det lavere menneskes natur.

For det tredje fremkalder de en stimulering af nogle af kroppens kirtler, der på nuværende tidspunkt opfattes som rent fysiske, og sætter dermed solenglen i stand til at drive den *faste* fysiske krop til at opfylde sin hensigt.

Måske vil det hjælpe den studerende, hvis han husker det faktum, at hvert center kan opfattes som et udtryk for solenergi eller -ild, der manifesterer sig som et medium for lavere energi eller ild ved friktion. Hvor disse centre findes, kan solenglen efterhånden overføre sin rytme og vibration til det, der vibrerer med, hvad der betragtes som en lavere rytme. På den måde får den gradvis kontrol over hele den lavere formsubstans.

Før den endelige befrielse, men *efter* at størstedelen af renselses- og integrationsprocessen er fuldført, har den individes redskaber et vidunderligt udseende, fordi energistrømmene fra det egoiske legeme kan nå ham. Den egoiske lotus er foldet ud og den centrale »ild« kommet til syne. Hvert kronblad og hvert lag kronblade pulserer med liv og farve. De bevæger sig aktivt, roterer med stor hastighed, og strømme af levende energi cirkulerer i hver eneste del af lotusen. De 3 permanente atomer funkler og gløder og danner med deres samspil og [side 1024] hurtige omdrejning, hvad der ligner en lysende flamme, så de til tider er blevet kaldt »afspejlingen af juvelen i Moderens pande«. De 18 centre på de 3 planer (4

på mentalplanet og 7 på hvert af de to lavere planer) er strålende ildhjul. Hver gruppe har en speciel farve, og hjulene roterer med en sådan hastighed, at øjet dårligt kan følge dem. Legemerne består af de højeste stofgrader, hvor hvert enkelt atom vibrerer intensivt og gløder med sin egen centrale ilds lys. Æterlegemet er særlig fremtrædende, fordi det på dette stadium formidler den reneste type prana og dermed gør sig fortjent til navnet »Solens legeme«, der somme tider bruges om det. Det er det hylster, som rummer det mikrokosmiske systems ild, for det er ikke alene brændpunkt for den praniske ild, men indeholder også de 7 centre, der formidler alle de højere energier fra egoet og de to finere stoflegemer. Alt er samlet i det æteriske redskab, og når det lykkes mennesket at forbinde det fysiske legemes to aspekter og udvikle bevidsthedskontinuitet, er det klar til at blive brugt sammen med det faste medium på det fysiske plan. Når det sker, bliver de 3 rent fysiske centre – pinealkirtlen, hypofysen og milten – selv lysende og strålende og hele kroppens ild stimuleret i en sådan grad, at de atomer, der udgør det fysiske hylster, synes at skinne. Det er den okkulte sandhed bag troen på, at alle frelsere og budbringere fra logen har naturlige helbredende evner. De kræfter, som strømmer gennem og stråler ud fra et menneske, hvis atomer, centre, hylstre og kausallegeme udgør en sammenhængende enhed i fuld aktivitet, er af en sådan styrke og renhed, at det pågældende menneske har en direkte virkning på dem, det møder. Det heler og stimulerer sine medmennesker og forøger deres vibration.

Alt dette må til en vis grad erkendes og visualiseres, før mennesket på det fysiske plan er villig til at gennemgå den rensende disciplin, betræde vejen til sit center og herfra arbejde med den fornødne kraft. Det må bringe disse forskellige faktorer eller energicentre på linje med hinanden og derved overføre den kraft, det skal bruge i arbejdet med nationernes helbredelse, til det fysiske plan. Når et menneskes indre gudoms glans kan ses, og dets udstråling lyser, vil man sige om [side 1025] det, som om alle der har gået vejen før: Da »skal retfærdighedens sol stråle frem, under dens vinger er der hel-

bredelse«. ¹⁹

I forbindelse med menneskeevolutionen er der nogle faktorer, som frembringer bestemte og betydningsfulde resultater, når de er knyttet til hinanden med energistrømme og derfor fungerer bevidst. Disse faktorer kan vi opstille på følgende måde, idet vi deler dem i to grupper og på den måde fremhæver den mikrokosmiske manifestations dualitet:

Gruppe I.

1. Kundskabsbladene.
2. Kundskabsbladet i hvert af de to andre lag.
3. Centrene på mentalplanet.
4. Halscentret i æterisk stof.
5. Altamajorcentret.
6. Den fysiske hjerne.

Gruppe II.

1. Kærlighedsbladene.
2. Kærlighedsbladet i hvert lag.
3. Centrene på astralplanet.
4. Hjertecentret i æterisk stof.
5. Hypofysen.
6. Det sympatiske nervesystem.

Disse forskellige forbindelser resulterer (når de fungerer harmonisk) i formidlingen af energi, i det første tilfælde fra det manasiske permanente atom og i det andet fra det buddhiske permanente atom. Det er derfor klart, hvor vigtigt det er, at den studerende er opmærksom på skabelsen af en ensartet og harmonisk forbindelse og bevidst om de to grupperes vibrationsprocesser. Efterhånden som han skaber denne tilpasning, vil virkningen på det fysiske plan være manifestationen af **[side 1026]** sjælens kræfter og helbredende evner. Mennesket

---

¹⁹ *Bibelen, Malakias' bog, 3:20.*

bliver et brændpunkt for egoisk energi og en verdenstjener. Den sorte magiker opnår lignende resultater ved hjælp af den første gruppe, men med den forskel at han ikke kan integrere kundskabsbladene i de to indre lag, fordi kærlighed-visdoms-aspektet i hans tilfælde er tæret hen. Det lykkes ham imidlertid at bringe det manasiske permanente atoms energi igennem, for mahatkraften (som manas er udtryk for) er nært forbundet med det, der fejlagtigt kaldes »ondskab«. Mahat og kosmisk ondskab har en nær forbindelse.

De store væsener, som udgør det kosmiske mahatprincip, er forbundet med de mindre væsener, der udtrykker ondskab i systemet. De udgør tilsammen separatismens redskab, og hvis der er adskillelse i nogen *form*, er der også uvidenhed og dermed ondskab. Adskillelse modvirker forståelse, eller kendskab til det som er uden for den adskilte bevidsthed, for separativ viden indebærer identifikation med det, der udtrykker sig ved hjælp af form. Derfor kan skyggernes brødre nå et højt niveau på ét bevidsthedsområde og berøre visse aspekter af kosmisk ondskab, idet de bevæger sig et godt stykke ud ad mahats eller kundskabens linje, det universelle tankeprincip. På de senere stadier kan de nå bevidstheds- og kraftudvidelser, som fører dem langt ud over vores solsystems grænser og giver dem egenskaber og evner, der er en trussel mod udfoldelsen af det 2. aspekt.

Den første gruppe forbindelser er, når den ikke bliver afbalanceret af den anden gruppe, den sorte magikers linje. Den fører ham i sidste instans ud af den femfoldige energistrøm, vi kalder *manasisk*, og over på fohatenergiens kosmiske vej, den rent mahatiske. Når han kommer over på den, åbner der sig to muligheder for ham. Den ene vil holde ham i berøring med det naturlige stofaspekt, som er forbundet med *vores* sollogos' kosmiske inkarnation, og den anden vil føre ham til det center i universet, der er kilden til det mahatiske princip. Det er det brændpunkt, hvor der udvikles den type energi, som gør gunders og menneskers *faste* fysiske manifestation mulig.

Man må i den forbindelse huske, at det faste fysiske hylster aldrig betragtes som et princip. *Okkult* set opfattes det

altid [side 1027] som ondt. Spørgsmålet kan udtrykkes enklere, hvis man siger, at den sorte adept simpelthen beskæftiger sig med det, der kaldes »rester efter det, som var før«. Han reagerer på vibrationen fra en tidligere større cyklus' solsystem, hvor kundskabens eller det manasiske princip var udviklingens mål. Han reagerer ikke på dette solsystems impuls, men årsagen til denne mangel på respons skjuler sig i den tidligere manifestations karma. Som vi ved, er tankesindets sønner eller de inkarnerende jivaer en foregående logisk inkarnations tilbagevendende nirvanier. De har udviklet tanken og har brug for kærlighed. Som følge af en gådefuld række begivenheder, der er uforklarlige for mennesket i dette solsystem, afviste nogle få af dem den gunstige lejlighed og forbandt sig med det store devavæsen, som er det faste fysiske plans impuls, og de kan ikke slippe fri. Deres, såvel som devaens, skæbne skjuler sig i [DEN OM HVEM INTET KAN SIGES](#)' planer, og i dette solsystem er der intet håb for dem. Heldigvis er de utilbøjelige til at gøre sig bemærket over for det almindelige menneske. Det er som oftest den gode lovs adepter, der møder dem.

Emnet er yderst kompliceret, men vi kan måske få nogen afklaring, hvis vi husker, at manas på mentalplanet har to udtryksformer: den mentale enhed på formlanerne og det manasiske permanente atom på de formløse planer. Man kan sige, at disse to typer manas legemliggør de to slags kvaliteter, hvid og sort. For eksempel er menneskets mentale enhed eller tankeaspekt, når alt kommer til alt, blot den 6. sans og må erstattes af det højere tankesind og intuitionen. Den sorte broder fører sansernes evolution op på et niveau, som er ufatteligt for mennesket nu, og denne 6. eller mahatiske sans har større omfang og betydning for ham, end den nogen sinde har for den hvide adept. Det er derfor klart, at den sorte magiker kan opretholde sin eksistens og udvikle sine evner i lang tid, fordi 1/3 af den egoiske lotus' kraft er hans, og han ved, hvordan han skal bruge den med størst fordel. Han bygger også en antahkarana, men af en anden karakter og med et andet formål end den, den hvide magiker bygger. Den kaldes »den ma-

nasiske ondskabs vej« og slår bro over kløften mellem den pågældende magikers mentale enhed og visse paralleller i de mentale [side 1028] devaers redskaber. Ved hjælp af denne, og gennem *identifikation med devaerne*, kan han forlade de 3 verdener og bevæge sig over i onde sfærer, der er ufattelige for os. Det, man skal huske her, er, at den sorte magiker altid er en fange. Han kan ikke slippe fri af stof og form.

Der er ingen grund til at uddybe dette emne nærmere. I stedet vil jeg opregne forbindelseslinjerne i den tredje gruppe som i sidste instans erstatter de to andre og fremkalder menneskets endelige oplysning og befrielse.

Gruppe III.

1. Offerbladene.
2. Offerbladet i de to andre grupper.
3. De 3 *primære* centre på hvert af de 3 planer i de 3 verdener – de centre der absorberer de 4 lavere centres energi på hvert plan.
4. Hovedcentret, eller den 1000-bladede lotus.
5. Pinealkirtlen som beliver og oplyser hele den lavere natur.

Når disse 3 grupper kræfter i mennesket forenes, frembringer de en fuldendt koordination og tilpasning til alle betingelser, former og omstændigheder, en tilpasning der i sidste instans resulterer i, at den befriede vitale gnist undslipper. Teknisk sker det, når »knoppen« åbner sig, og det bliver muligt for hierofanten ved indvielse at frigøre monadens energi og (ved hjælp af staven) få den til at cirkulere frit og uhæmmet i hver eneste del af den trefoldige lavere manifestation. Mens den cirkulerer, nedbryder den ved at brænde, for når 5. indvielse tages, vækker den kundalinaspektet helt. Nedbrydningsaspektet bliver dominerende, og formen »brændes på alteret«.

Disse idéer kan også studeres i deres større aspekt. Der ligger en nøgle til mysteriet om kosmisk ondskab i forskellen

på de hellige og ikke-hellige planeter, og i formålet med og placeringen af de hidtil ukendte væsener, som besjæler de mange planeter og småplaneter i solsystemet. Nogle er rent mahatiske eller tilhører 3. aspekt og styres af devaer. Andre [side 1029] (som f.eks. de hellige planeter) styres af 2. aspekt, og dette 2. aspekt vil uomgængeligt arbejde sig igennem til manifestation. Nogle få, som vores planet Jorden, er en slagmark, hvor de to aspekter kolliderer, men med en antydning af, at den »hvide« magi i sidste instans vil vinde.

VI. DEN SAMLEDE BEVÆGELSE VIRKNINGER

1. Indledende bemærkninger.

Virkningerne af centrenes, hylstrenes og kausallegemets samlede bevægelse skaber:

Periodisk manifestation.
Sammenkædning af trekanterne.
Forbindelse mellem:

- a. Altamajorcentret.
- b. Halscentret.
- c. Centrene på mentalplanet.

Hvis vi opsummerer de tanker, der er givet her, ser vi, at de vedrører nogle aspekter af den meget nødvendige integration, som må finde sted, før mennesket bliver i stand til at gennemføre den endelige befrielse. Vi har studeret menneskets, mikrokosmos', bestanddele under mange synsvinkler og den måde, det manifesterer sig på i verden for at udtrykke det, der er skjult, og gøre sin energi gældende i den gruppe og på det sted, det befinder sig. Vi har set, at kausallegemet består af 3 former for energi, med en 4. og mere dynamisk krafttype latent i hjertet, klar til at vise sig, når de 3 andre er aktive og kan bruges som et redskab. Vi har ligeledes bemærket, at der er 3 former for energi, vi kalder det personlige selvs hylstre,

og som også må være aktive, før den tredobbelte egoiske kraft kan virke gennem dem. Hertil kommer de 7 æteriske centre, der befinder sig i æterlegemet, og som vågner og bliver aktive, efterhånden som hylstrenes virksomhed bliver rytmisk. Af disse er de 3 primære centre særlig betydningsfulde, hvad [side 1030] angår integrationen med egoet, og deres vitale kraft begynder først at gøre sig gældende, *når* de 4 lavere er helt aktive.

En anden faktor, der kommer ind i billedet her, er den latente tredobbelte kundaliniild som, når de 3 primære centre (hovedet, hjertet og halsen) danner en esoterisk trekant, vækkes og stiger op gennem den tredobbelte rygradskanal og dermed sætter de enkelte centres skjulte ildenergi i omløb. Sammenfattende kan vi sige, at når efterfølgende faktorer er sat i forbindelse med hinanden, eller når deres bevægelse eller aktivitet er smeltet sammen, har vi den fuldendte integration. Det er et uhyre vigtigt emne, som de, der studerer meditation og betræder udviklingsvejen, må beskæftige sig med og realisere i praksis. Faktorerne er:

1. De 3 lag kronblade.
2. De 3 hylstre.
3. De 3 primære centre.
4. Den trefoldige kundaliniild.
5. Den trefoldige rygradskanal.
6. De 3 hovedcentre: pinealkirtlen, hypofysen og altamajorcentret.²⁰

Men der er endnu en faktor, som må tages i betragtning på de avancerede udviklingsstadier, og det er det 3. øje, der for okkultisten og den sande hvide magiker er, hvad det 4. energicenter (juvelen i lotusen) er for lotusen eller de 3 lag kronbla-

---

²⁰ *Altamajorcentret*, som dannes det sted hvor rygsøjlen møder kraniet og derfor befinder sig i den nedre del af baghovedet, består af den laveste type æterisk stof, den 4. æters stof, mens disciples æteriske centre består af de højere æteres stof.

de. Overensstemmelsen er interessant:

Juvelen i lotusen styrer energien fra monaden, mens det 3. øje styrer egoets energi på det fysiske plan.

Juvelen i lotusen er det kraftcenter, der forbinder det buddhiske og mentale plan. Når det gør sig gældende, kan mennesket fungere bevidst på det buddhiske plan. Det 3. øje [side 1031] forbinder det opvakte fysiske menneske med den astrale eller subjektive verden og sætter det i stand til at fungere bevidst dér.

Juvelen eller diamanten, som den egoiske lotus skjuler, er det vindue, monaden eller ånden ser *ud* på de 3 verdener gennem. Det 3. øje er det vindue, hvorigennem egoet eller sjælen fra det fysiske plan ser *ind* i de 3 verdener.

Juvelen i lotusen befinder sig mellem manas og buddhi, mens det 3. øje sidder mellem det højre og venstre øje.

En af de vigtigste funktioner, mesteren har i denne cyklus (men ikke i alle cykler), er at lære sin elev, hvordan han skal få alle disse faktorer til at stemme overens, hvordan han skal samle deres forskellige bevægelser eller udtryk, og hvordan han skal koordinere dem, så vibrationen bliver ensartet. Når energien fra egoet styrer eller påfører de forskellige hylstre sin rytme via deres respektive primære centre, når den tredobbelte ild stiger op gennem den tredobbelte kanal på en ordnet måde, og når de 3 hovedcentre er forbundet til en trekant, da bliver hele personlighedens liv oplyst eller bestrålet, mørket viger for lyset, og kundskabens sol stiger op og fordri-
ver uvidenhedens mørke. De mindre centre er beskæftiget med hylstrenes interne koordination, de større med gruppekoordinationen eller hylstrenes indbyrdes forbindelse, og mennesket bliver et brændende og skinnende lys med en udstråling, der brænder indefra.

Når det næste skridt er taget, og monadens energi, som er fokuseret i juvelen, også gør sig gældende på det fysiske plan, idet den strømmer gennem den tredobbelte egoiske lotus via de kanaler, egoet allerede bruger, har vi et menneske, som er

»inspireret«, som er en åndelig skaber, og som i sig selv er »en sol med helbredende stråleglans«.

Det er målet for alle, der betræder vejen, overholder den nødvendige disciplin i livet og gennemgår meditationens udviklingsstadier. Der findes naturligvis nogle arbejdsmetoder og mantriske formularer, som mestrene kender, og som sætter dem i stand til (om nødvendigt) at fremskynde processen for deres disciple, men det er hemmeligheder, der vogtes omhyggeligt [side 1032] og kun sjældent bruges. Den almindelige metode er langtrukken og møjsommeligt og består i at lade eleven selv finde ud af hvert skridt på vejen, lære ham hvordan hans eget legeme er opbygget, hvordan hylstrene og energicentrene fungerer, og på den måde gradvis lade ham blive opmærksom på sine latente kræfter. Langsomt afsløres det for ham, hvad der menes med de »3 periodiske redskaber« og de 7 kraftprincipper eller -kvaliteter, og gennem erfaring, eksperiment, hyppige fejltrin, lejlighedsvis succes, moden overvejelse, introspektion og hyppige inkarnationer føres han frem til et punkt, hvor han af egen drift og gennem en vedvarende indsats har frembragt et vist mål af integration. Da lærer han, hvordan han skal bruge denne integration, og hvordan han skal manipulere energien bevidst, så han i sin tjeneste på det fysiske plan kan opnå resultater, som i mange liv formentlig blot har været en drøm eller en umulig vision. Når han er dygtig til disse to ting – stabilisering og manipulation – da og først da får han betroet de ord og hemmeligheder, der frembringer de fysiske udtryk for åndelig eller monadisk energi via sjælens eller egoets energi, som igen bruger stofformernes energi, eller det vi kan kalde legemsenergi, i de 3 verdener. Det er blevet udtrykt med følgende gådefulde og okkulte sætning:

»Når juvelen funkler, som diamanten gør i den flammende sols stråler, glimter indfatningen også og udsender lys. Efterhånden som diamantens stråleglans vokser, udvikles den flamme, som sætter ild i det, der holdt den indespærret.«

2. *Periodisk manifestation.*

Her må vi huske, at vi beskæftiger os med den *samlede* integration i forbindelse med 2. aspekt, og derfor med aktiviteten hos de former for guddommelig manifestation, der nærmer sig deres mål. Dette mål kan defineres som evnen til at vibrere synkront med den større enhed, de er en del af. Det må den studerende altså betragte på 7 måder. [side 1033]

De 3 første måder vedrører forholdet mellem de fuldtudviklede eller næsten fuldtudviklede enheder i de 3 naturriger og deres overordnede gruppesjæl, og deres fortsatte manifestation i et af rigerne.

Den 4., forholdet mellem disciplen eller mennesket på udviklingsvejen og dets overordnede gruppe og de love, der styrer dets tilsynekomst i fysisk inkarnation.

Den 5., en planetånds forhold til sin gruppe planeter og menneskets formørkelsesproces eller tilbagetrækning fra fysisk manifestation.

Den 6., forholdet mellem de 3 større planetariske ånder, eller de 3 primære aspekter af Logos og deres manifestation.

Den 7., forholdet mellem et solsystems besjælende liv og den gruppe konstellationer, det er en del af, og dets periodiske manifestation.

Disse emner er blevet berørt, da vi studerede inkarnationsprocessen, og endnu tidligere da vi beskæftigede os med pralaya eller formørkelse, men dengang behandlede vi dem i generelle vendinger. Nu kan vi beskæftige os mere specifikt med de afgørende aktiviteter eller bevægelsesformer hos de forskellige samlinger af liv, og se hvad der sker i de sidste faser af bevidst tilværelse og begrænset manifestation. Emnet er særlig dunkelt for de elementale grupperes vedkommende, men vi kan fremføre nogle interessante punkter, som det lønner sig at studere nærmere. Lad os begynde med de 3 lavere riger, og bagefter fortsætte med et menneskes, en planetlogos' og en sollogos' metoder og aktiviteter.

Et manifesteret livs tilsynekomst og endelige forsvinden er

intimt forbundet med besiddelsen, den evolutionære udvikling og i sidste instans opløsningen af det permanente atom. Men det er kun de liv, der har opnået selvbevidsthed eller individualitet, og derfor er relativt permanente i tid og rum, som har permanente atomer, sådan som begrebet normalt opfattes. Det permanente atom kan betragtes som et brændpunkt for manifestation på et plan. Det tjener, hvis jeg må bruge så ejendommeligt et udtryk, som anker for et individ i en eller anden sfære, og det gælder alle tre store grupper selvbevidste liv: [side 1034]

- a. De inkarnerende jivaer eller mennesker.
- b. De planetariske logoi.
- c. Sollogos.

Her må vi huske, at de 7 planers atomare underplaner udgør de 7 spirillaer i Logos' permanente atom, for det har en nær forbindelse med det emne, vi beskæftiger os med.

Derfor har enhederne i de 3 lavere riger ikke selv nogen permanente atomer, men bidrager til dannelsen af disse atomer i de højere riger. Her kan vi fremsætte nogle generelle betragtninger, men de må ikke fortolkes alt for bogstaveligt eller indforstået.

For det første kan man sige, at det laveste rige eller *mineralriget* bidrager med dette vitale noget, der er essensen af menneskets fysiske permanente atom. Det tilvejebringer den energi, som er det negative grundlag for den positive kraft, der strømmer ind gennem fordybningen øverst på det fysiske permanente atom.

For det andet tilvejebringer *planteriget* på lignende måde den negative energi for menneskets astrale permanente atom, og for det tredje tilvejebringer *dyreriget* den negative kraft som, når den oplades af den positive, bliver til den mentale enhed. Den energi, de 3 lavere riger bidrager med, består af den højeste vibration, rigerne kan yde, og tjener som et forbindelsesled mellem mennesket og dets forskellige hylstre, der alle er knyttet til et af de lavere riger:

- a. Mentallegeme... Mental enhed. . . . . Dyrerige
- b. Astrallegeme. . . . . Astralt permanent atom... Planterige
- c. Fysisk legeme... Fysisk permanent atom... Mineralrige

I mennesket bringes disse 3 typer energi sammen i en syntese, og når personligheden er fuldt udviklet og redskaberne bragt på linje med hinanden, har vi:

- a. Den mentale enheds energi. . . . . Positiv
- b. Det astrale permanente atoms energi. . . . . I ligevægt
- c. Det fysiske permanente atoms energi. . . . . Negativ

[side 1035]

Da er mennesket nært forbundet med de 3 lavere riger gennem det bedste, de kan præstere, og de har bogstavelig talt givet det dets permanente atomer og sat det i stand til at manifestere sig gennem deres aktivitet. De 3 ovenstående grupper kan også studeres i relation til de 3 gunaer:²¹

---

²¹ *Gunaer*. »Heraf kommer det, at enhver manifesteret gud omtales som en treenighed. Forbindelsen af disse tre aspekter eller manifestationsfaser paa deres yderste berøringspunkter med cirklen danner grundtriangleret for berøringen med materien. Dette tilligemed de tre triangler, som dannes ved de af punktet optrukne linjer, fremstiller saaledes den guddommelige Tetrakt, undertiden kaldet den kosmiske firfoldighed, de tre guddommelige aspekter i berøring med materien, færdige til at skabe. Disse tre i deres totalitet er Oversjælen i det vordende kosmos.

Under betragtningen af formsymbolet skal vi først kaste et blik paa virkningerne af disse aspekter, naar de præges i materien. Disse virkninger skyldes naturligvis ikke et systems Logos; men de er sider ved universel materie, som svarer til det Universelle Selvs aspekter. Saligheds- eller viljesaspektet paalægger eller indpræger i materien træghedskarakteren – Tamas, modstandskraft, stabilitet, ro. Virksomhedsaspektet giver materien dens evne til at besvare paavirkninger – Rajas, bevægelighed. Visdomsaspektet giver den rytme – Satva, vibration, harmoni. Det er ved hjælp af en saaledes forberedt materie, at Logos' bevidsthedsaspekter kan manifestere sig som væsener.« – *Annie Besant: Bevidstheden og dens udvikling*, s. 6.

1. Tamas. . . . Inerti. . . . . Mineralrige. . . . Fysisk permanent atom
2. Rajas. . . . Aktivitet. . . . Planterige. . . . Astralt permanent atom
3. Sattva. . . . Rytme. . . . . Dyrerige. . . . . Mental enhed

Alle disse må kun ses fra personlighedens, det lavere selvs eller ikke-selvs synspunkt. Som en illustration af denne idé kan vi gøre opmærksom på, at da dyremenneskets legeme blev rytmisk tilpasset og havde nået sin højeste eller sattviske vibration, blev individualisering mulig, og det egentlige menneske manifesterede sig.

Hvert rige er *positivt* i forhold til riget under, og mellem dem findes den manifestationsfase, der forbinder dem, dvs. forbinder det positive og det negative. De mineralformer, som [side 1036] er mest aktive eller rajasiske, er de liv, der hverken er mineraler eller planter, men slår bro mellem dem. På samme måde når rajasperioden i planteriget sit maksimale udtryk, lige før aktiviteten bliver rytmisk, og planten smelter sammen med dyret. I dyreriget ses det samme hos de dyr, som individualiserer, forlader gruppesjælen og bliver et særskilt individ. Derfor må man opfatte disse typer aktivitet som fysisk for mineralet, sensitiv for planten og spirende mental for dyret.

Når Sol- eller Planetlogos' fysiske legeme har opnået denne tredobbelte aktivitet, kan man sige, at det er fuldt udviklet og dermed kan få *bevidst* kontakt med det æteriske eller vitale legeme. *Det er denne kontakt, der frembringer mennesket*, for ånd (sådan som mennesket opfatter betegnelsen) er, når alt kommer til alt, blot Sol- eller Planetlogos energi, vitalitet eller grundlæggende liv. Parallellen i mennesket er prana. Det vil mennesket forstå, når det gør sig klart, at alle solsystemets planer kun er det kosmisk fysiske plans 7 underplaner. Det er erkendelsen af dette, der i sidste instans vil forene videnskab og religion, for det, videnskabsmændene kalder energi, kalder det religiøse menneske Gud, og alligevel er de to én, for de er blot et stort ekstrasystemisk væsens hensigt manifesteret i fysisk stof. Naturen er tilsynecomsten af Logos' fysiske legeme, og naturlovene er de love, som styrer dette legemes naturlige processer. Guds liv, energi og vitalitet findes i hvert

eneste manifesteret atom. Hans essens bor i alle former. Denne essens kalder vi ånd, og alligevel er han selv andet og mere end formerne, ligesom mennesket er noget andet end sine legemer. Det opfatter sig selv som en vilje og en hensigt, og efterhånden som evolutionen skrider frem, bliver denne vilje og hensigt stadig mere bevidst defineret. Det samme gælder Planetlogos og Sollogos. De bor i, og findes samtidig uden for, planetsystemet eller solsystemet.

Her er det nyttigt at huske, at i de 3 lavere riger er manifestation, eller tilsynekomst på det fysiske plan, altid en *gruppe-manifestation* og ikke tilsynekomsten af individuelle enheder. Hver gruppesjæl, som den hedder, er delt i 7 dele, der viser sig i en verdensperiodes 7 racer, og der er en interessant forskel på dem og menneskerigets enheder. Når dele af gruppesjælen [side 1037] i en af dens 7 dele er ude af inkarnation, befinder de sig på astralplanet, selvom modergruppesjælen findes på mentalplanet. Når det 4. riges menneskeenheder er ude af inkarnation, passerer de gennem det astrale til det mentale plan, og stiger senere ned i inkarnation fra mentalplanet. Derfor danner hver gruppesjæl subjektivt en krafttrekant med ét punkt (det højeste) på mentalplanet, det laveste på det fysiske plans æteriske trin, og det sidste på astralplanet. Mineralgruppesjælens tredje punkt findes på astralplanets 2. underplan, plantesjælens på det 3., og dyresjælens på det 4. underplan. Det er på grund af det faktum, at dyregruppesjælen har et kraftcenter på astralplanets 4. underplan, at det i sidste instans er muligt for dyrene at forlade dette rige og overgå til det 4. rige.

Den periodiske tilsynekomst af de 3 naturriger styres af visse love. Det er involutionens love, elementalrigernes love, og de 3 store gruppers love, de grupper som rummer alle manifesterede formers kim eller frø. I forbindelse med logoisk manifestation må vi tage følgende 7 grupper i betragtning:

1. 2. 3. Tre grupper overmenneskelige væsener:
  - a. Den gruppe som udgør faderaspektet, en gruppe der kun kan siges lidt om her.
  - b. Gruppen med de 7 planetariske logoi.
  - c. Gruppen med de 7 devarajaer, eller hvert af de fysiske planers liv.
4. En gruppe solliv som er manasaputraer eller mennesker.
5. 6. 7. Tre grupper elementale liv der udgør de 3 involutionsnære elementalriger.

De 3 lavere grupper opnår fast form og begynder på den opadgående bue ved hjælp af de 3 lavere riger. I den nuværende cyklus er den 4. gruppe på mange måder den vigtigste, for den låner af alle de 6 andre grupper og er derfor en syntese af energier, som tages fra hver gruppe og manifesteres. De 3 højere grupper er nært forbundet med hinanden, og før [side 1038] mennesket har forladt den livsperiode, hvor det styres af det, det har lånt af de 3 lavere riger, kan det ikke forstå de 3 højeres natur og hensigt. Vi kan udtrykke sagen på følgende måde:

De 3 højere grupper er sattviske.
De 3 lavere grupper er tamasiske.
Den 4. eller menneskelige gruppe er rajasisk.

De 3 højere grupper oplades af 3 kraftstrømme fra det logoiske permanente atoms 3 højere spirillaer. De 3 lavere grupper oplades af energien fra de 3 laveste spirillaer (som vi kalder de 3 laveste planer), og disse spirillaer oplader Logos' faste krop. De blev belivet i det forrige solsystem og er ikke længere på nogen måde styrende faktorer i den logoiske tilværelse. Den 4. gruppe, den menneskelige, oplades af den 4. spirillas kraft, som vi kalder buddhisk energi, og denne 4. gruppe har derfor til opgave at fremkalde betingelser, hvor den bud-

dhiske vibration kan beherske de 3 andre og lavere. Det er løsningen af denne opgave, der i sidste instans befrier menneskehederne og gør det muligt for dem at komme over i den højere gruppe. Elementalrigernes gruppesejle har paralleller i de højere grupper: i menneskerigetets 3 primære egogrupper som præges af de 3 energityper, i de 3 primære eller større planetariske grupper, og i sidste instans i de 3 aspekter.

Elemental- . . . Dyrerige.	Sattvisk.	Sollogos.	Uranus
gruppe	Faderaspekt		
Elemental- . . . Planterige.	Rajasisk.	Planetlogoi.	Neptun
gruppe	Sønneaspekt		
Elemental- . . . Mineralrige.	Tamasisk.	Plandevaer.	Saturn
gruppe	Moderaspekt		

Den 4. eller menneskelige gruppe forener alle 3 liv. De 3 elementale grupper periodiske manifestation (gennem de 3 lavere riger) styres altså af faktorer, der skjuler sig i karakteren af den store vibration, vi kalder *tamasisk* eller tung rytme. Det er Brahmas, det 3. aspekts, moder- eller stofaspektets [side 1039] vibration. Deres tilsynkomst er derfor en uhyre langsom manifestation, hvor de 7 underordnede vibrationer bringer gruppesejlenes forskellige delgrupper ind i en meget langsom takt. Cyklerne kan ikke oplyses, men der kan siges to ting: Tilsynkomsten af disse grupper som manifesterede enheder styres af 3 faktorer:

1. Månen, for det er de mange månefædre, vi beskæftiger os med her.
2. Den stråle som på et givet tidspunkt er manifesteret.
3. Den karmiske situation for et riges besjælende liv.

Det andet, der må tages i betragtning, er planetvæsenets karma og livshistorie. Dette væsen sover og vågner. Det er legemliggørelsen af *tamas*, og efterhånden som det udvikler sig, udvikler de lavere riger sig også.

Månepitrierne er for planetvæsenet, hvad de 3 primære centre er for mennesket eller de planetariske logoi. De måne-

pitrier, der bygger den menneskelige form, svarer (for plantevæsenets vedkommende) til *hovedcentret*. Planterformer-
nes fædre svarer til *hjertercentret*, mens mineralrigets pitrier
svarer til *halscentret*. Det er alt sammen meget dunkelt, men
der ligger værdifulde vink her.

Det er ikke muligt at sige meget mere om den periodiske
tilsynekomst af de undermenneskelige livsformer. Emnet er
for dunkelt, og detaljerne for mangfoldige. Det er umuligt for
den studerende at forstå spørgsmålet, før han har kvalificeret
sig til at tyde adepternes symbolske eller hieroglyfiske skrifer.²² Da læren om dette emne primært vedrører formbygnin-

---

²² *Symboler*. »Der ligger hemmeligholdelse eller åbenbaring i et sym-
bol.« – *Carlyle*.

1. Symboler er tiltænkt:
  - a. De lidet udviklede. De giver store sandheder i en enkel form.
  - b. Størstedelen af menneskeheden. De bevarer sandheden intakt og legemliggør kosmiske kendsgerninger.
  - c. Mestrenes elever. De udvikler intuitionen.
2. I mestrenes arkiver findes der symbolbøger, som bruges i undervisningen. Symbolerne fortolkes:
  - a. Efter deres farve.
  - b. Efter deres placering, dvs. over eller under en linje.
  - c. Efter deres forbindelse med hinanden.
  - d. Efter deres nøgle. En side kan læses på 4 måder:
    1. Oppefra og ned. . . . . Involution.
    2. Nedefra og op. . . . . Evolution.
    3. Fra højre mod venstre. . . . . Større cykler.
    4. Fra venstre mod højre. . . . . Mindre cykler.
3. De 3 nøgler er:
  1. Kosmisk fortolkning. Symbolerne står for kosmiske faktorer, dvs. mørke, lys, korset, trekanten osv.
  2. Systemisk fortolkning. Vedrører evolutionen af systemet og alt, hvad der er i det.

gens [side 1040] første stadier, findes en stor del af den i optegnelserne i manuens departement. Man kan sige, at tilsynecomsten af et manifesterende liv skyldes et eller andet væsens primære aktivitet, og at denne aktivitet stort set er udtryk for 1. stråle. Det gælder den periodiske manifestation af livet eller livene i en runde såvel som guldsmedens kortvarige tilværelse. Det gælder den form, det, vi kalder en race, udvikler sig gennem, og det gælder et individs lille liv i denne race. Den samme lov styrer alt, om end reaktionen på loven varierer. Denne lov har fællesbetegnelsen »cyklernes lov« og udtrykkes i relation til [side 1041] tid, men cyklernes hemmelighed må endnu ikke afsløres, idet den ville give den intuitive for megen farlig viden. Det er kendskabet til denne lov som den virker i forbindelse med runder, racer, grupper (involutionære og evolutionære) og individer (menneskelige og overmenneskelige), der sætter karmas herrer, og den gode lovs adept, i stand til at manipulere kraft eller energi, og på den måde føre alt, hvad der findes, frem mod dets sejrige afslutning. I den forbindelse vil de studerende kunne kaste meget lys på dette vanskelige spørgsmål, hvis de husker, at enhver form i ethvert rige på den nedadgående og opadgående bue er en negativ kraft, der drives til aktivitet af en positiv kraft og manifesterer sig som en kombination af de to. Forskellighederne viser sig i det faktum, at nogle former er negative-positive, andre positive-negative, mens andre igen er i ligevægt. Dette omfatter alle mellemliggende stadier.

---

3. Menneskelig fortolkning. Vedrører mennesket selv, menneskeheden, kors, den syvarmede lysestage.

4. Der er 4 typer symboler:

1. Symboler på ydre genstande. . . Fysiske ting.
2. Symboler på følelsesnaturen. . . Astrale ting, billeder.
3. Numerisk symbolik. . . . . Lavere mental, mennesket brugte sig selv som målestok.
4. Geometrisk symbolik. . . . . Højere mental, abstrakt symbolik.

Kosmos' bygmestre arbejder *bevidst* i henhold til cyklernes lov og bruger alle kræfter i alle riger, alle grupper og enheder, til at realisere planen med.

Det ville interessere mennesker meget, hvis de kunne se og fortolke nogle af optegnelserne i de hierarkiske arkiver, for her er mennesker og engle, mineraler og grundstoffer, dyr og planter, riger og grupper, guder og myrer *specificeret med energiformler*, og ved at granske disse optegnelser kan man når som helst bestemme den omtrentlige vibrationsforøgelse i enhver form. De kan også udtrykkes ved hjælp af gunæer. Disciple vil opdage (når de får adgang til optegnelserne), at de selv, sammen med alle andre udtryk for det guddommelige liv, er beskrevet med en tredobbelt formel, der fortæller den indviede, hvordan forholdet mellem *tamas* eller *inerti*, *rajas* eller aktivitet og *sattva* eller rytme er i enhver form. Derfor fortæller den også, i henhold til analogiloven, hvilke tidligere resultater, nuværende muligheder og fremtidige udsigter en enhed eller et legemliggjort liv, som manifesterer sig under et af de 3 aspekter, har.

En anden række optegnelser i arkiverne giver – med en anden formel – oplysning om det, der esoterisk kaldes en enheds »varmeindhold«, en forms »udstrålende lys« og et livs »magnetiske kraft«. Det er gennem kendskab til denne formel, [side 1042] at lipikaerne styrer hvert livs tilsynekomst og forsvinden, hvad enten det er et guddommeligt, overmenneskeligt eller menneskeligt liv, og det er ved en betragtning af denne formel, som er den grundlæggende formel for et solsystem, at den fysiske tilsynekomst af en sollogos styres, og længden af en kosmisk *pralaya* bestemmes. Vi må ikke glemme, at solsystemets lipikaherrer har deres kosmiske prototyper, og at disse har deres svage og famlende menneskelige afspejling i de store astronomer, der forsøger at fastslå kendsgerninger om himmellegemerne, idet de underbevidst er opmærksomme på eksistensen af disse kosmiske formler, som giver oplysninger om en sol, et solsystems eller en konstella-tions vægtfylde, struktur, udstråling, magnetisk træk, varme og lys. Mange af dem vil i en fjern fremtid opnå den fulde

erkendelse og få formlerne betroet og på den måde indgå i lipikaernes rækker. Det er en speciel linje, som kræver mange cykler med en grundig uddannelse i guddommelig matematik.

Lipikaherrerne, der styrer livets cykliske manifestation, er i store træk delt i følgende grupper, som det måske vil være interessant at få oplyst:

1. 3 ekstrasytemiske eller kosmiske karmaherrer der arbejder fra et center i Sirius gennem 3 repræsentanter. De danner en gruppe omkring Sollogos og har samme forhold til ham, som de 3 aktivitetsbuddhaer har til Sanat Kumara.
2. 3 lipikaherrer der er karmas repræsentanter i forbindelse med de 3 aspekter.
3. 9 lipikaer som er summen af de karmiske væsener, der arbejder gennem det, *kabbalaen* kalder de 9 sephiroth.
4. 7 karmiske væsener som forestår de 7 planetsystemer.

Disse 4 grupper svarer i manifestation til de umanifesterede, der manifesterer sig gennem de 3 aspekter, og under dem arbejder talløse mindre væsener. Disse mindre væsener kan igen opdeles, idet alle de følgende grupper findes i hvert planetsystem og på hver stråle: [side 1043]

1. Et planetsystems lipikaherrer som gennem manipulation af kræfter gør det muligt for en planetarisk logos at inkarnere i henhold til loven og afvikle sit cykliske problem.
2. De der (under den første gruppe) styrer en kædes skæbne.
3. De der er en klodes energibestyrere.
4. Forskellige slags væsener som er beskæftiget med den karmiske tilpasning, der følger med den periodiske manifestation af former som:

- a. En runde, 7 i alt.
- b. Et naturrige, 7 i alt.
- c. Menneskeriget.
- d. En rodrace, underrace og delrace.
- e. En nation, en familie, en gruppe og det der svarer til dem i alle rigerne.
- f. Et plan.
- g. Krybdyrenes og insekternes verden.
- h. Fugleevolutionen.
- i. Devaerne.
- j. Menneskeenheder, egoiske grupper, monadiske liv,

og utallige andre former, objektive og subjektive, planetariske og interplanetariske, i forbindelse med Solen og i forbindelse med småplaneterne.

Alle arbejder med energiudstrålinger og kraftenheder i henhold til cyklernes lov, og alle har samme mål: at maksimere aktiviteten og intensivere varmen og det strålende magnetiske lys som udtryk for de legemliggjorte livs vilje og hensigt.

Periodisk manifestation er den cykliske tilsynekomst af bestemte former for energi, og det gælder, hvad enten et menneske taler om et solsystem, en stråle, en planets tilsynekomst i rummet, eller fænomenet menneskelig fødsel. Visse faktorer uden for en energienhed vil uundgåeligt influere på dens tilsynekomst og virke styrende eller afsporende. Cyklernes lov er altid blevet betragtet som en af de vanskeligste for mennesket at beherske, og det er med sandhed blevet sagt, at når et menneske behersker dens tekniske aspekter og kan forstå dens måde at beregne tid på, er det en indviet. Den rummer så [side 1044] mange indviklede detaljer og er så nært knyttet til den endnu større lov, loven om årsag og virkning, at det dermed har hævet sig over praktisk talt hele skalaen af mulig viden. At forstå denne lov kræver evnen til:

- a. At håndtere solsystemets højere matematiske formler.
- b. At beregne forholdet mellem en hvilken som helst enhed og det større hele, hvis vibration fører enheden i periodisk manifestation.
- c. At læse et planetsystems akashiske optegnelser.
- d. At vurdere karmiske virkninger i tid og rum.
- e. At skelne mellem de 4 strømme af karmiske virkninger, som vedrører de 4 naturriger.
- f. At skelne mellem de 3 hovedenergistrømme – inertiens, bevægelighedens og rytmens enheder – og bestemme hver enheds frekvens og plads i den større gruppe overgangspunkter. Sidstnævnte enheder er dem, der befinder sig på toppen af en af de 3 bølger og derfor er rede til at blive overført til en bølge med højere vibrationskapacitet.
- g. At træde ind i optegnelsernes hal og dér læse en bestemt gruppe dokumenter, der omhandler firfoldig planetarisk manifestation. De vedrører Planetlogos og beskæftiger sig med overførslen af energi fra månekæden. De vedrører udsendelsen af energi til et andet planetsystem og vekselvirkningen mellem det menneskelige hierarki (det 4. rige) og dyrerigets store besjælende liv.

Når et menneske kan alle disse ting og har gjort sig fortjent til at kende det, der frembringer fænomenet manifestation, er det kvalificeret til at træde ind i det planetariske hierarkis rådsforsamling og selv styre energistrømme ind på, igennem og væk fra planeten.

Man kan få en forestilling om, hvor kompliceret menneskets periodiske manifestation er, ved at betragte de kræfter, som bringer menneskeenheder i manifestation, dvs. fremkalder individualisering. Det er, når alt kommer til alt, tilsynkomsten af en 3. energistrøm i forbindelse med to andre. Et [side 1045] menneske er mødestedet for 3 kraftstrømme, hvor en af dem er i overvægt alt efter dets specielle type.

Lad os ganske kort opregne disse faktorer og dermed få en forestilling om emnets komplicerede natur:

Den første og altoverskyggende faktor er den stråle, en

menneskeenhed befinder sig på. Det betyder, at der er 7 specialiserede kraftstrømme, som hver især har deres bestemte kvalitet, type og rytme. Spørgsmålet kompliceres yderligere af det faktum, at selvom monadens stråle er enhedens primære kvalificerende faktor, må de to underordnede stråler, egoets og personlighedens stråle, også tages i betragtning.

For det andet må man huske, at de nuværende menneskeenheder på planeten naturligt falder i to store grupper: de der nåede individualisering, eller blev »selvstyrende energienheder«, på Månen, og de som opnåede selvbevidsthed på Jorden. Der er betydningsfulde forskelle på disse to grupper, for månekædens enheder er, på grund af deres længere evolutionsperiode, ikke alene karakteristiske ved en mere fremskreden udvikling, men også evnen til en betydelig og intelligent aktivitet, for (som man kan forvente) var 3. stråle en dominerende faktor i den 3. kæde eller månekæden. I den 4. kæde dominerer firfoldigheden, eller syntesen af de 3 som frembringer den 4., og det er en af grundene til den meget materialistiske natur hos dem, der overgik til menneskeriget på denne planet. Forskellene på de to grupper er meget store, og et af mysterierne bag menneskehedens hovedinddelinger – herskere og undergivne, kapitalister og arbejdere, de styrende og de styrede – ligger netop her. Intet sociologisk reformsystem vil få succes, uden at man tager passende hensyn til dette vigtige faktum. Man kunne opregne flere karakteristiske forskelle, men på dette stadium ville det blot tjene til at komplicere emnet.

En tredje faktor, der gør de grupper menneskeenheder, som opnåede selvbevidsthed på vores planet anderledes, skjuler sig i de metoder flammeherrerne brugte i sin tid. Vi får fortalt, at de brugte tre metoder:

For det første tog de selv legemer og styrkede dermed nogle af dyrerigets højere former, så de viste sig som mennesker, [side 1046] og på den måde satte de den primære gruppe i gang. I vore dage udgør deres efterkommere de højest udviklede eksemplarer af jordmenneskeheden. Men selv nu er de ikke lige så fremskredne som grupperne af enheder fra måne-

kæden – de enheder der kom ind i den atlantiske tid – for deres medfødte egenskaber er helt specielle.

For det andet indpodede de spiren til tankesindet i den sekundære gruppe dyremennesker, som var parate til at individualisere. I lang tid var denne gruppe ude af stand til at udtrykke sig og næsten ved at slå fejl, og derfor blev den omhyggeligt overvåget af flammeherrerne. Men på det tidspunkt, hvor den lemuriske rodraces sidste underrace var på sit højeste, kom den imidlertid pludselig i forgrunden i den daværende civilisation, og retfærdiggjorde dermed den hierarkiske indsats.

For det tredje fremmede de instinktets spire hos nogle grupper dyremennesker, så det udviklede sig til tænkeevnen. Man må aldrig glemme, at mennesker (ud over en ydre opfostring) har en indre evne til at *komme frem* på eget initiativ og opnå fuld selvbevidsthed.

Disse tre metoder bringer os frem til den fjerde faktor, som man må huske, nemlig de 3 bevægelsesmåder der har så stor indflydelse på de inkarnerende jivaer.

Tankesindets sønner er kendetegnet ved stoffets 3 egenskaber, sådan som det før er blevet nævnt, og de har fællesbetegnelserne:

1. Den sattviske rytmes sønner.
2. Bevægelighedens sønner.
3. Inertiens sønner.

Disse 3 egenskaber er de 3 primære strålers og de 3 guddommelige personers kendetegn. De er bevidsthedens egenskaber – materiel, intelligent og guddommelig bevidsthed. De er de fremherskende kendetegn ved de kæder, vores jordkæde er én af. [side 1047]

Jordens planetsystem

1. kæde..... Arketypisk.
2. kæde..... Sattvisk rytme.
3. kæde..... Mobilitet.
4. kæde..... Inerti.
5. kæde..... Mobilitet.
6. kæde..... Sattvisk rytme.
7. kæde..... Fuldkommenhed.

De faktorer, som vi har betragtet, og som påvirker de forskellige inkarnerende enheder, har vital betydning for deres cykliske evolution, og strålen og de 3 hovedtyper fremkalder forskellige former for periodisk tilsynekomst. I okkulte bøger er der udtalelser om skiftende tidsintervaller mellem inkarnationer. Disse udtalelser er i det store og hele unøjagtige, for de tager ikke hensyn til stråleforskelle, og gør det ikke muligt at beregne, hvorvidt den pågældende menneskeenhed er en inertienhed, et sattvisk punkt eller et rajasisk væsen. På nuværende tidspunkt kan der ikke gives faste regler til offentligheden, selvom sådanne regler findes og styres af 7 forskellige formler for de 3 hovedtyper. Inden for denne syvfoldige differentiering er der mange mindre, og den kloge studerende afstår fra at fremsætte dogmatiske påstande om dette yderst specielle og vanskelige emne. Her har vi blot berørt de yderste lag. Men man må huske, at i de første inkarnationsfaser styres enheden primært af gruppehensyn og inkarnerer sammen med sin gruppe.

Efterhånden som tiden går, og menneskets egen vilje eller hensigt bliver mere fremtrædende, vil det til tider tvinge sig igennem til manifestation uafhængig af sin gruppe. Det er der også andre gruppeenheder, som gør, og det fører til en åbenbar forvirring, der forstyrrer den overfladiske studerendes beregninger. Når det sker, får den pågældende enhed sine optegnelser overført til et andet kartotek i de hierarkiske arkiver og bliver, hvad der okkult kaldes »et selvstyrende ildpunkt«. Da er enheden stærkt individualistisk, helt opslugt af

sig selv og befriet for al gruppefølelse, ud over de jordiske forbindelser, [side 1048] den holder fast ved af hensyn til sin sikkerhed og personlige trivsel. Dette stadium bliver den på i lang tid, og foran den ligger nu beherskelsen af en fase, hvor den vender tilbage til sin tidligere gruppefølelse, men på en højere vinding af spiralen.

De regler, som styrer det almindelige menneskes inkarnationer, er blevet behandlet andetsteds, og der er givet mange informationer i denne afhandling og i *Breve om Okkult Meditation*. Hvis disse informationer sammenstilles, vil de vise sig at udgøre et fyldestgørende studiemateriale i lang tid fremover. Men der er ikke givet meget om disciples inkarnationer og de metoder, som bliver brugt på de senere udviklingsstadier.

Her skal man huske, at for en discipel er direkte forbindelse mellem egoet og hjernen, via centrene, målet for hans meditative og disciplinære liv. Det sker for at den indre gud kan fungere med fuld bevidsthed og kontrol på det fysiske plan. På den måde vil menneskeheden blive hjulpet og gruppens interesser fremmet. Igen må man huske, at de grundlæggende strålelove og disciplens specielle type i stor udstrækning dikterer hans tilsynekomster, men der er også andre kræfter, som begynder at gøre sig gældende, og dem vil vi omtale her.

De faktorer, der styrer en discipels tilsynekomst i inkarnation, er følgende:

For det første *hans begær efter at afvikle karma så hurtigt som muligt* og dermed blive til rådighed for tjenestearbejdet. Egoet indprenter disciplen dette begær under inkarnationen, og imødegår på den måde eventuelle modvirkende begær efter salighed i devachan eller endog arbejde på astralplanet. Derfor er hele disciplens mål efter døden at komme af med sine finere legemer og få nogle nye. Der er intet begær efter en hvileperiode, og da begær er den styrende faktor i dette begærsystem, og især i dette planetsystem, er der ikke noget, der kan aflede hans opmærksomhed. Derfor forlader mennesket kun det fysiske plan i meget kort tid, og drives hurtigt

tilbage i et fysisk legeme af sit ego.

For det andet *realiseringen af et bestemt stykke tjenestearbejde* under mesterens opsyn. Det indebærer nogle tilpasninger [side 1049] og somme tider en midlertidig standsning af disciplens karma. Disse tilpasninger foretages af mesteren med disciplens samtykke, og det er kun muligt, når det drejer sig om en accepteret discipel af en vis rang. Det betyder ikke, at karma tilsidesættes, men kun at visse kræfter stilles i bero, indtil det planlagte gruppearbejde er udført.

For det tredje *vil en discipel af og til vende tilbage til inkarnation for at passe ind i et større væsens planer*. Når en budbringer fra den store loge skal bruge et redskab til at udtrykke sig gennem, og på grund af stoffets finhed ikke kan bruge sit eget fysiske legeme, vil han bruge en discipels legeme. Vi har et eksempel på dette i tilfældet med Kristus, der overtog den indviede Jesus' legeme ved dåben. Og når et budskab periodisk skal gives til verden, vil en discipel med en fremtrædende position i en mesters gruppe komme til syne i fysisk inkarnation og blive »overskygget« eller »inspireret« (i den teknisk okkulte betydning) af en lærer, der er større end ham selv.

For det fjerde kan en discipel have fået en skæv udvikling og være meget langt fremme på visse områder, men mangle det, der kaldes fuld intensivering af et bestemt princip. Han kan derfor beslutte (med fuld tilslutning fra sit ego og sin mester) at *tage en række inkarnationer hurtigt efter hinanden* med henblik på at bringe en bestemt egenskab, eller en række egenskaber, op på et højere vibrationsniveau og på den måde færdiggøre afrundingen af sin manifestationssfære. Det forklarer de specielle, men kraftfulde, mennesker man somme tider møder. De er så ensidige og tilsyneladende disharmoniske, og hele deres opmærksomhed er i den grad rettet mod en bestemt udviklingslinje, at de andre linjer næsten slet ikke findes. Og alligevel synes deres indflydelse at være stor og ude af mål med *det, de overfladisk set kan præstere*. En erkendelse af disse faktorer vil afholde den fornuftige studerende fra at fælde forhastede domme og drage forhastede konklusioner.

sioner om sine medmennesker.

Af og til ser man en variation af denne grund til hurtig og direkte inkarnation, når en indviet (der omtrent er færdig med sin cyklus) inkarnerer for næsten udelukkende at udtrykke ét [side 1050] fuldtudviklet princip. Det gør han til glæde for en bestemt gruppe, der – selvom den er optaget af arbejde for menneskeheden – delvis svigter sin målsætning, fordi den mangler en bestemt egenskab eller kraftstrøm. Når det bliver åbenbart på den indre side, stiller en fremskreden discipel denne specielle energi til rådighed for Hierarkiet og bliver sendt ud for at *afbalancere* gruppen, og ofte i en række liv der følger hurtigt efter hinanden.

Disse er nogle få af de årsager, som styrer den periodiske manifestation af dem, der i de hierarkiske optegnelser er grupperet under betegnelsen »de integrerede ildpunkter«. De er kendetegnet ved den energi, som strømmer gennem dem, deres arbejdes magnetiske kvalitet, deres stærke gruppevirkninger og deres realisering af planen på det fysiske plan.

Manifestationen af de overmenneskelige liv (så som større befriede væsener eller planernes rajadevaer) og den fysiske tilsynekomst af planetariske logoi og sollogoi styres af love af samme natur som dem, der styrer menneskeenheden, om end de har komisk omfang. Det vil være klart for den mest overfladiske studerende, at den gradvise tilsynekomst af et plan ud af det mørke, der er mellem systemerne, ikke alene er resultatet af vibrationsrespons på det udtalte ord, men også udtryk for et kosmisk livs karma og forholdet mellem dette liv og det kosmiske væsen, vi kalder Brahma eller treenighedens 3. person. Et plans devaherre er et overmenneskeligt væsen, som kommer ind på en stor kosmisk impuls for at tilvejebringe den vibrerende form, der vil muliggøre tilsynekomsten af andre og mindre former. På samme måde er stråleherrerne eller de planetariske logoi karmisk forbundet med det 2. logoiske aspekt eller det manifesterende liv, vi kalder Vishnu. Vi ser altså, at 3 hovedimpulser, som hver især udgår fra et kosmisk væsens vilje, plan eller bevidste hensigt, er ansvarlige for alt, hvad der kan ses og kendes i vores solsystem. Det

er naturligvis ofte blevet fremhævet i okkulte bøger, men følgende opstilling kan måske alligevel være til nytte: [side 1051]

<i>Kosmisk væsen</i>	<i>Systemiske væsener</i>	<i>Antal impulser</i>	<i>Kvalitet</i>
1. Brahma. . . .	Rajaherrer.	7 – Aktivitet.	Inerti
2. Vishnu.	Planetlogoi.	7 – Visdom.	Bevægelighed
3. Shiva.	Sollogos.	1 – Vilje.	Rytme

Her skal man lægge mærke til, at ovenstående opstilling gælder mikrokosmos såvel som makrokosmos, og de studerende vil finde det interessant at udarbejde parallelterne.

3. Trekantsforbindelser.

Der er blevet sagt nok i denne *Afhandling* til at vise den generelle plan, der ligger til grund for systemets tilsynekomst eller inkarnation, og det er ikke min hensigt at uddybe emnet her. Ligesom det ikke er muligt for mennesket i en tidlig inkarnation at forestille sig de virkninger, evolutionen vil have på det, og disciplens natur, er det heller ikke muligt for selv højtudviklede væsener i systemet at forestille sig Sollogos' natur og den virkning, evolutionen vil have på ham (undtagen i brede og generelle vendinger). Så alt, hvad vi vil tilføje om dette emne, er, at når der er foretaget nogle mægtige kosmiske tilpasninger, og energien fra Logos' kausallegeme på det kosmiske mentalplan kan flyde uhindret gennem det fysiske atom (vores solsystem), vil der ske store begivenheder og vise sig uanede muligheder.

Efterhånden som cyklerne glider forbi, vil der også forekomme nogle fænomener af en sekundær karakter i forhold til den større begivenhed, og dem kan vi i generelle vendinger opsummere på følgende måde:

For det første. Der vil blive dannet nogle systemiske trekanter, som vil muliggøre et energisamspil mellem de forskellige planetsystemer og på den måde fremskynde reali-

seringen af de pågældende livs planer og hensigter. Her skal man lægge mærke til, at når vi beskæftiger os med overførsel af energi gennem harmonisering og dannelsen af visse trekanter, er det altid i forbindelse med 1. aspekts energi. Det er *overførslen [side 1052] af elektrisk ild*. Det er vigtigt at huske, fordi det illustrerer analogien mellem makrokosmos og mikrokosmos på en nøjagtig måde.

For det andet. Der bliver dannet en sidste og uhyre kraftfuld systemisk trekant, for den vil de 7 planetsystemers tilbagetrukne essens og energier bruge som den negative basis for modtagelsen af positiv elektrisk energi. Som følge af denne kosmiske harmonisering kan den elektriske energi nu cirkulere gennem planetsystemerne, og det er indstrømningen af denne enorme åndelige kraft i manifestationens sidste faser der resulterer i at de 7 sole blusser op.²³ Selvom de 7 er blevet

---

²³ *Solens* opgang og nedgang symboliserer manifestation og formørkelse. – H.L. 3, 73-74, note 4.

Der er forskellige slags pralaya:

1. Kosmisk pralaya. . . . . De 3 soles eller solsystemers formørkelse.
2. Solpralaya. . . . . Et systems formørkelse ved afslutningen af 100 Brahmas år. Periode mellem solsystemer.
3. Medfølgende pralaya. . . . Planetsystems formørkelse. Periode mellem manvantaraer.

Mennesket gentager dette ved 7. indvielse, 5. indvielse, og ved hver genfødsel i de 3 verdener.

Plejaderne er det center, vores solsystem drejer rundt om. – H.L. 4, 107-108.

Solen er kernen i og oprindelsen til alt, hvad der findes i solsystemet. – H.L. 1, 316-318 & 2, 251-252.

Kerne kommer fra det samme ord som korn. Sammenlign med ordene i Bibelen: »Hvis hvedekornet ikke falder i jorden og dør, bliver det kun det ene korn; men hvis det dør, bærer det mange fold«. – (*Joh*, 12:24, o.a.)

Solen styres af de samme love som alle andre atomer. – H.L. 1, 187-188 & 2, 324.

de 3, er det kun i forbindelse med de faste fysiske planeter. Den opblussen, der tales om i okkulte bøger og *Den hemmelige lære*, er i æterisk stof, og det er denne brændende æteriske energi, som afslutter (og dermed opløser) de resterende 3 primære planetsystemer. Her har vi en *parallel* til brændingen [side 1053] af menneskets kausallegeme ved 4. indvielse som følge af de 3 ildformers sammensmeltning. Men det er kun en parallel, og detaljerne må ikke drives for vidt. Esoterisk siger man, at saturnsystemet absorberer »friktionsilden i systemets rum«, at Neptun er opholdssted for »solflammer«, og at Uranus er den »elektriske ilds« hjem. Når disse 3 systemer, gennem ekstrasytemisk aktivitet baseret på 3 kilder:

1. Logoisk integration,
2. Logoisk indvielse,
3. Impulser fra [DEN OM HVEM INTET KAN SIGES](#),

stimuleres samtidig, og ilden strømmer rundt i trekanten, bliver de også formørket. Intet er tilbage ud over de flammende æteriske sole, og de opløses hurtigt på grund af den kraftige forbrænding.

4. Forbindelse mellem 3 centre.

Spørgsmålet om centrene har altid haft en vis interesse for mennesker, og de har gjort megen skade ved at rette opmærksomheden mod de fysiske centre. Desværre har man givet centrene navne, de centre som har deres genpart i den fysiske form, og på grund af menneskets almindelige tendens til at identificere sig med det håndgribelige og fysiske, er der opbobet en masse data, der ikke er baseret på åndelig viden, men på et studium af de virkninger, meditation på de fysiske centre har. En sådan meditation er kun ufarlig at give sig i kast med, når et menneske ikke længere er polariseret i det lavere personlige selv, men er fuldkommen identificeret med egoet og ser alting fra dets synspunkt. Når det er tilfældet, opdager det, at centrene i fysisk stof simpelthen er

energibrændpunkter i æterlegemet og har en bestemt funktion. Denne funktion består i at virke som formidler af visse former for energi, egoet eller selvet *bevidst* udsender med henblik på at drive den fysiske krop (som *ikke* er noget princip) til at opfylde den egoiske hensigt. For at kunne gøre det, må egoet følge visse regler, tilpasse sig loven, og ikke alene have opnået [side 1054] bevidst kontrol over den fysiske krop, men også have et vist kendskab til energiens love og æterlegemets struktur og relation til kroppen. Derfor må de studerende gøres opmærksom på nogle grundlæggende kendsgerninger om centrene, så de kan supplere, koordinere og opsummere det, der allerede er givet i denne *Afhandling*. At det bliver nødvendigt at gentage visse ting er kun værdifuldt, og de informationer, som gives her, og de analogier der antydes, skulle give alle, som dyrker raja yoga grundlag for sunde overvejelser, klog meditation og en større forståelse af de pågældende sandheder. På grund af racens hurtige udvikling og den snarlige åbning af æterisk syn, er det meget vigtigt, at de studerende har i det mindste en teoretisk opfattelse af karakteren af det, der snart vil kunne iagttages.

Der er, som vi ved, 7 centre, og de består af stof fra det fysiske plans æteriske underplaner. Som vi har fået fortalt, er der i virkeligheden 10, men man betragter ikke de 3 lavere som genstand for den egoiske energis styring. De vedrører videreførelsen af den fysiske form og har en nær forbindelse med:

- a. De 3 lavere naturriger.
- b. Det fysiske plans 3 lavere underplaner.
- c. Det 3. solsystem, set fra det logoiske synspunkt.

Man må huske, at selvom de 3 solsystemer (det foregående, det nuværende og det kommende) i relation til den menneskelige bevidsthed er adskilt i tid og rum, repræsenterer de set fra Logos' synspunkt snarere det højeste, mellemliggende og laveste, men udgør tilsammen ét udtryk. Det foregående solsystem er altså esoterisk set det 3., fordi det er det laveste og

har forbindelse med det faste og negative stof. Det er derfor klart, at det foregående system er nært knyttet til det 3. rige, dyreriget, som mennesket formodes at have hævet sig over.

De 7 centre, der vedrører mennesket, findes i to grupper: 4 lavere som har relation til de 4 attributstråler, eller de 4 sekundære stråler, og derfor er nært forbundet med firfoldigheden, [side 1055] både mikrokosmisk og makrokosmisk, og 3 højere der formidler de 3 aspektstråler.

Disse centre formidler energi fra mange forskellige kilder, som ganske kort kan opregnes på følgende måde:

- a. De 7 stråler, via de 7 understråler af den monadiske stråle.
- b. De 3 aspekter af den planetariske logos i hans egenskab af den, der manifesterer sig gennem et planetsystem.
- c. Det der kaldes »de 7 dele af det logoiske hjerte« eller Solen i sin grundlæggende syvfoldige natur, som esoterisk ligger til grund for den ydre fysiske solform.
- d. Store Bjørns 7 rishier. Denne energi strømmer ind via monaden, sendes nedad og smelter på mentalplanets højere trin sammen med 7 energistrømme fra Plejaderne, energier der kommer ind som den fysiske kraft, der udtrykker sig gennem solenglen.

Alle disse forskellige energistrømme ledes gennem visse grupper eller centre og bliver på den måde mere aktive og strømmer friere, efterhånden som evolutionen skrider frem. For menneskets vedkommende på nuværende tidspunkt løber denne energi sammen i og søger at oplade dets fysiske legeme og styre dets aktiviteter via de 7 æteriske centre. Disse centre modtager kraft fra 3 kilder:

- a. Det himmelske menneske, og dermed Store Bjørns 7 rishier via monaden.
- b. Plejaderne, via solenglen eller egoet.
- c. Planerne eller rajadevaerne, dvs. fohatisk energi via et permanent atoms spirillaer.

Det er dette faktum, der forklarer et menneskes gradvise vækst og udvikling. Først er det plansubstansens kraft, som styrer det og får det til at identificere sig med det grovere stof, opfatte sig selv som et menneske, et medlem af det 4. rige, og derfor blive overbevist om, at det er ikke-selvet. Senere, når kraften fra egoet strømmer ind, fortsætter dets fysiske evolution (og her bruger jeg ordet »fysisk« i dets højere betydning), [side 1056] og det begynder at betragte sig som egoet, tænkeren, den der bruger formen. Til sidst reagerer det på energi fra monaden, og det ser nu sig selv som hverken mennesket eller englen, men en guddommelig essens eller ånd. Disse 3 typer energi viser sig under manifestationen som ånd, sjæl og legeme, og gennem dem mødes og samles de 3 aspekter af guddommen i mennesket, og ligger latent i hvert eneste atom.

Planernes, og dermed stoffets, syvfoldige energi kulminerer, når de 4 lavere centre er helt aktive. Psykens eller bevidsthedsaspektets syvfoldige energi kommer til udtryk, når de 3 højere centre i de 3 verdener vibrerer præcist. Åndens syvfoldige aktivitet gør sig gældende, når de 7 centre ikke alene er helt aktive, men roterer som »hjul der drejer ind i sig selv«, når de er firdimensionale og ikke alene er individuelt levende, men også forbundet med det syvfoldige hovedcenter. Da ses et menneske, som det virkelig er – et ildnetværk med flammende brændpunkter, der formidler ildenergi. Ikke alene modtager centrene energi gennem toppen af hovedet, eller et punkt som ligger en smule over toppen af hovedet, for at være helt nøjagtig, men sender den også ud via hovedcentret, og det, der sendes ud, har en anden farve og er lysere og vibrerer hurtigere end det, som modtages. Æterlegemet består af et negativt ildaspekt og modtager en positiv ild. Efterhånden som de forskellige ildtyper blander sig, smelter sammen og cirkulerer, bliver de stærkere og har bestemte virkninger på det mikrokosmiske systems ild.

Centret ved roden af rygsøjlen (det laveste mennesket er nødt til at beskæftige sig med bevidst) er særlig interessant, fordi det er udgangspunkt for 3 langstrakte energistrømme,

der bevæger sig op og ned langs rygsøjlen. Denne tredobbelte kraftstrøm har en yderst interessant parallel, som den intuitive studerende selv kan finde frem til, om end der kan gives nogle få vink her. Den trefoldige energikanal har 3 punkter af den allerstørste interesse (for nu at formulere det sådan, at det giver mening for den interesserede), og de er: [side 1057]

1. Rodcentret ved den nederste ende af rygraden.
2. Altamajorcentret ved den øverste ende af rygraden.
3. Det øverste hovedcenter.

Derfor er den et miniaturebillede af hele åndens og stoffets evolution, for:

1. Det laveste center svarer til personligheden.
2. Centret i midten svarer til egoet eller tænkeren.
3. Det øverste hovedcenter svarer til monaden.

I evolutionen af rygradens ild har vi en parallel til sutratmaen med de 3 punkter, der interesserer os: monadens auriske æg, dens udgangspunkt, egoets auriske æg, midtpunktet, og kroppen eller den faste form, dens laveste punkt.

Der er et andet interessant vink i det faktum, at der mellem centrene i rygraden er visse åbninger (hvis jeg må udtrykke det sådan), som i løbet af evolutionen skal udfyldes af kraftenhedens hastigt voksende vibrationsaktivitet. Mellem rygsøjleens tredobbelte energi og altamajorcentret er der en kløft, ligesom der er en kløft mellem det tredobbelte lavere menneske og det egoiske legeme, eller mellem den mentale enhed på mentalplanets 4. underplan og solenglen på 3. underplan. Selvom vi får at vide, at de permanente atomers trekant befinder sig i kausallegemet, er der, *set fra bevidsthedens synspunkt*, ikke desto mindre en kløft, som mennesket må slå bro over. Og mellem altamajorcentret og det øverste hovedcenter er der også en kløft, svarende til kløften mellem egoets plan og triadens laveste punkt, det manasiske permanente atom. Når mennesket har bygget antahkaranaen (hvilket det gør i de

sidste faser af sin evolution i de 3 verdener), er denne åbning udfyldt, og monaden og egoet nært forbundet med hinanden. Når mennesket er polariseret i sit mentallegeme, begynder det at bygge antahkaranaen. Når centret mellem skulderbladene, det center som tidligere i denne *Afhandling* er blevet kaldt det manasiske center, vibrerer kraftigt, da kan altamajorcentret og hovedcentret blive forenet *via halscentret*. [side 1058]

Når mennesket når dette stadium, er det en skaber i mentalt stof af en helt anden kaliber end det almindelige menneske, der skaber ubevidst. Da bygger den guddommelige manasaputra, tankesindets søn, i harmoni med planen og er ikke længere kraftens søn i de 3 verdener, men fokuserer sin bevidsthed i den åndelige triade og gentager dermed, på en højere vinding af spiralen, det arbejde, han udførte som menneske. Det bliver muligt, når væksten af den ovennævnte trekant (foreningen af rodcentrets, altamajorcentrets og halscentrets energi i hovedet) ledsages af en anden trekant: solar plexus, hjertet og det 3. øje, hvis energier samles i det samme hovedcenter. Det 3. øje er et energicenter, mennesket selv bygger. Det svarer til det energicenter, kausallegemet, monaden bygger. Altamajorcentret er også bygget af andre kraftstrømme og svarer på en interessant måde til den tredobbelte form, egoet bygger i de 3 verdener.

Når dette dobbelte arbejde har nået et vist evolutionstrin, vækkes endnu en trekant til live inde i selve hovedet som et resultat af disse to tredobbelte energistrømme. Denne trekant sender via pinealkirtlen, hypofysen og altamajorcentret ildenergi til hovedcentret. I disse 3 trekanter har vi altså 9 energistrømme, som løber sammen i hovedets øverste lotus. Parallellen til visse makrokosmiske kræfter vil være åbenbar for alle skarpsindige studerende.

Vi har set, at der er en nær forbindelse mellem de forskellige centre, og at denne forbindelse har den virkning, at der gradvis skabes et kredsløb for både egoisk energi og det lavere menneskes energi, som udgør et slags medium, den egoiske kraft kan virke igennem. Makrokosmisk kan der ikke siges meget, som vil være forståeligt for mennesket på dets

nuværende udviklingstrin. Men vi kan give nogle kortfattede meddelelser, der (hvis de overvejes og sættes i forbindelse med hinanden) kan kaste lidt lys på planetarisk evolution og de planetariske logois forhold til Sollogos.

En sollogos bruger planetsystemerne som sine energicentre, og hvert af disse legemliggør en bestemt type energi og vibrerer derfor i takt med den logoiske solengel, som den menneskelige solengel er en svag afglans af. Her skal vi lægge [side 1059] mærke til, at hvor den menneskelige solengel er en enhed, der er interessant ved, at den manifesterer sig gennem 3 lag kronblade, er den logoiske parallel endnu mere interessant, for dette store kosmiske væsen viser sig på det kosmiske mentalplan som en tredobbelt flamme, der virker gennem 7 lag kronblade, og det er energien fra disse 7 lag, som pulserer i planetsystemerne. Alt dette skjuler sig i mysteriet om **DEN OM HVEM INTET KAN SIGES**, og det er ikke muligt for mennesker at løse det, idet sandheden er dunkel for selv den højeste dhyan chohan i vores system.

Sollogos' centre har selv form af mægtige lotusblomster²⁴

---

²⁴ Se afsnit 8 i *Den hemmelige lære*, bind 2, s. 80.

Lotusen er symbol på både makrokosmos og mikrokosmos.

- a. Lotusplantens frø rummer en miniatuereudgave af den fuldendte plante.
- b. Den er produktet af ild og vand.
- c. Den har sine rødder i mudderet, den vokser op gennem vandet, den næres af Solens varme, og den blomstrer i luften.

MAKROKOSMOS

Mudder.	Det objektive fysiske solsystem.
Vand.	Den emotionelle eller astrale natur.
Blomst på vand.	Realisering af det åndelige.
Metode.	Kosmisk ild eller intelligens.

MIKROKOSMOS

Mudder.	Det fysiske legeme.
Vand.	Den emotionelle eller astrale natur.
Blomst på vand.	Realisering af det buddhiske eller åndelige.
Metode.	Tankesindets ild.

[side 1060] eller hjul, og midt i disse skjuler det centrale kosmiske liv, vi kalder en planetarisk logos, sig. Han er mødestedet for to typer kraft: for det første åndelig eller logoisk kraft, der kommer fra Store Bjørns 7 rishier på deres eget plan (via den logoiske lotus på kosmisk mentale planer), og for det andet buddhisk kraft, som, via Plejadernes 7 søstre, kommer fra en konstellation, der i nogle bøger hedder Dragen, hvilket har givet anledning til betegnelsen »visdommens drage«.

Hertil kommer en tredje type energi, som kan spores i disse centre, og det er manasisk energi. Den når de logoiske centre via stjernen Sirius, og udsendes fra den konstellation, der på nuværende tidspunkt (som jeg tidligere har antydnet) må forblive skjult. Disse 3 store energistrømme udgør et logoisk centers samlede manifestation og er det, vi kender som et planetsystem.

I planetsystemet virker energistrømmene primært på følgende måde:

»Myten om, at Brahma fødes af eller i lotusen, har samme betydning. Lotusen symboliserer et verdenssystem, og Brahma bor i det og repræsenterer handling. Derfor kaldes han kamal-asana, den der sidder i lotusen. Lotusen siges også at komme fra Vishnus navle, for Vishnus navle eller al-kundskaben er *nødvendigt begær*, den primære form hvorom vedateksten siger: »Lad mig blive født (som mangfoldigt afkom)«. Af dette centrale og grundlæggende begær, viljen til at leve, opstår hele tilværelsen, alle processerne, alle de skiftende og hvirvlende forandringer og manifestationer, der udgør livet. I denne tilblivelsesproces bor Brahma, og ud af ham, dvs. gennem uophørlig aktivitet, opstår den manifesterede og organiserede verden, trib huvanam, den tredobbelte verden. Fordi Brahma er den første, der *manifesterer* sig, *kaldes* han den første af guderne. Manifestation sker gennem aktivitet, og han er aktøren, og fordi han er aktøren, kaldes han somme tider også den, som bevarer og beskytter verden, for den, der skaber en ting, vil også vedligeholde og bevare sit kunstværk, og ved at skabe en ting tilvejebringer han samtidig grundlaget og muligheden for bevarelsen, som, når alt kommer til alt, naturligvis tilhører Vishnu.« – *Bhagavan Das: Pranava Vada*, s. 84, 311.

- a. Åndelig energi. . . . . 3 højere planer. . . . . Monaderne
- b. Buddhisk kraft. . . . . 4. plan. . . . . Solenglene
- c. Manasisk kraft. . . . . 2 lavere planer. . . . . De 4 naturriger

Fysisk energi, et levn fra et tidligere solsystem, kommer til udtryk i den faste fysiske form og det stof, der belives under involutionscyklen. Den opfattes ikke som et princip, men betragtes som grundlaget for maya eller illusion. [side 1061]

De forskellige planetsystemer er ikke ens, men adskiller sig fra hinanden med hensyn til:

- a. Energitype.
- b. Udviklingstrin.
- c. Plads i den generelle plan.
- d. Karmisk situation.
- e. Vibrationstakt.

Hovedforskellen ligger i det faktum, vi så ofte har gentaget: at 3 af dem udgør Logos' 3 højere energicentre, mens 4 udgør de lavere centre.

Her har Saturn særlig interesse, fordi Saturns logos indtager en position i det logoiske legeme svarende til den, halscentret har i mikrokosmos. Frem mod afslutningen af manifestationen vil 3 centre blive afstemt efter hinanden ligesom rodcentret, halscentret og altamajorcentret. Her skal man være opmærksom på, at der er 3 planetsystemer, som indtager en position, der er analog med pinealkirtlens, hypofysens og altamajorcentrets position, men det er ikke de planetsystemer, der refereres til som centre, eller som vi ved besjæles af planetariske logoi. Nogle af småplaneterne har deres plads her, samt et planetsystem der ikke længere er aktivt, men befinder sig i en hviletilstand. Sidstnævnte planetsystem svarer i det logoiske legeme til det hentærede 3. øje i det 4. naturrige. Når mennesket har udviklet æterisk syn og på den måde udvidet sin synsvidde, vil det blive opmærksom på disse kendsgerninger, for det vil selv kunne verificere dem. Mange planetsystemer, som kun findes i æterisk stof, vil blive åbenbaret for dets forundrede blik, og det vil opdage, at der (ligesom i det

mikrokosmiske legeme) er 7 (eller 10) altdominerende centre, men også mange andre, som har det formål at belive forskellige organer. I det makrokosmiske legeme er der utallige energibrændpunkter eller -kilder, som har deres plads, funktion og mærkbare virkninger. Disse centre, uden fast fysisk klode, udgør, hvad der somme tider kaldes »den indre runde« og formidler deres kraft gennem de større centre, som i okkulte bøger siges at have forbindelse med den indre runde. [side 1062]

Hvert af disse planetsystemer kan opfattes som en lotus med 7 større kronblade, hvor hver kæde udgør ét kronblad, men hvor der også er underordnede blade med en sekundær farve, alt efter karakteren af det pågældende væsens karma. Det er i opregningen af disse sollotuser, at den studerende kommer på afveje. F.eks. er det korrekt at sige, at det planetsystem, som svarer til det mikrokosmiske rodcenter, er en firfoldig lotus og derfor har 4 kronblade. Der er 4 fremtrædende kronblade med en bestemt farve, men der er 3 med en sekundær farve, og 9 af en tertiær natur. (Det vink, som er givet her, vil måske afsløre planetens navn og karakteren af dens evolution for de intuitive studerende).

Hver af disse sollotuser, eller hvert af disse planetsystemer, folder sig ud gennem 3 store aktivitetsstadier, og på hvert stadium dominerer en af de 3 typer energi. Efterhånden som udfoldningen sker, forøges vibrationsaktiviteten, og den manifesterende aktivitets *ydre fremtræden* ændrer sig.

- a. I lang tid er lotusens eller hjulets bevægelse simpelthen en langsom omdrejning.
- b. Senere drejer hvert kronblad, i en endnu længere periode, rundt inden i det større hele og med en anden vinkel end den samlede omdrejning.
- c. Til sidst forøges disse to aktiviteter ved tilsynekomsten af en form for energi, som, idet den udgår fra centret, pulserer så voldsomt, at den frembringer, hvad der ligner energistrømme, der bevæger sig frem og tilbage mellem centret og omkredsen.

d. Når disse 3 fungerer som en enhed er virkningen helt vidunderlig og umulig for øjet at følge, tanken at opfatte, eller pennen at udtrykke med ord. Det er på dette stadium, makrokosmisk og mikrokosmisk, at vi har de forskellige grader af harmonisering, for de studerende må aldrig glemme, at alt, hvad der manifesterer sig, er en kugle, og at harmonisering i virkeligheden består i uhindret kommunikation mellem kuglens hjerte og den dynamiske viljes og centrets indflydelsessfære. [side 1063]

I hvert planetsystem er der 7 kæder, som er de 7 planetariske centre, og i hver kæde er der 7 kloder, som er kædens centre, men de studerende vil gøre klogt i ikke at studere kloderne som centre, før deres kendskab til mysteriet bag fast fysisk stof er større, for ellers kan de let tage fejl. Jo længere man prøver at føre overensstemmelsen ned, desto større er chancen for fejltagelser. Overensstemmelsen må ligge i kvalitet og i principper, der udtrykkes, og ikke i form. [side 1064]

ANDEN DEL

STYKKE F

Tiltrækningsloven

I. UNDERORDNEDE LOVE.

1. *Loven om kemisk affinitet.*
2. *Fremskridtets lov.*
3. *Seksualitetens lov.*
4. *Magnetismens lov.*
5. *Udstrålingens lov.*
6. *Lotusens lov.*
7. *Farvernes lov.*
8. *Tyngdeloven.*
9. *Loven om planetarisk affinitet.*
10. *Loven om solenhed.*
11. *Skolernes lov.*

II. TILTRÆKNINGSLOVENS VIRKNINGER.

1. *Associering.*
2. *Formbygning.*
3. *Formens tilpasning til liv.*
4. *Gruppeenhed.*

III. GRUPPERELATIONER.

1. *3 atomare relationer.*
2. *7 love for gruppearbejde.*
3. *22 former for gruppesamspil.*

Som vi ved, er denne lov al manifestations grundlæggende lov og den altoverskyggende lov for dette solsystem. Strengt taget kunne den kaldes tilpasningens eller balancens lov, for den betinger det aspekt af elektriske fænomener, vi kalder *neutralt*. Økonomiloven er den ene pols, dvs. det negative aspekts, grundlæggende lov. Synteseloven er det positive aspekts grundlæggende lov, men tiltrækningsloven er loven for den ild, som frembringes ved de to polers sammensmelt-

ning under evolutionen. Set fra menneskets synspunkt er det den, der fremkalder realiseringen af selvbevidsthed. Set fra de [side 1066] undermenneskelige væseners synspunkt er det den, som trækker alle livsformer frem mod selvrealisering, og i forbindelse med det overmenneskelige aspekt kan man sige, at denne livets lov udvider sig til den proces, der betinges af den højere synteselov, som tiltrækningsloven blot er en underordnet forgrening af.

Strengt taget er tiltrækningsloven en fællesbetegnelse, som adskillige andre love er samlet under, love der har en tilsvarende natur, men adskiller sig med hensyn til manifestation. Måske kan det være til nytte, hvis vi opregner nogle få af disse love, og dermed sætter den studerende i stand til (når han betragter dem som helhed) at få en bred og generel forestilling om loven og dens modifikationer, dens indflydelsessfære og omfanget af dens aktivitet. Her skal man, som en grundsetning i forbindelse med alle atomer, være opmærksom på, at tiltrækningsloven styrer sjælsaspektet. *Økonomiloven er den negative elektrons lov, synteseloven er det positive centrale livs lov, mens tiltrækningsloven styrer det, der frembringes gennem forbindelsen mellem de to*, og selv styres af en større kosmisk lov, som er stoffets intelligensprincip. Den er akashaens lov.

Man må huske, at disse 3 love er udtryk for de 3 logoiske aspekters hensigt eller formål. Økonomiloven er Brahmas eller Helligåndens styrende princip, synteseloven er den lov, der gælder Faderens liv, mens Sønnens liv styres af og manifesterer guddommelig tiltrækning. Og alligevel er disse 3 en større impuls' 3 underordnede love, en impuls som styrer den umanifesterede logos' liv.²⁵

I. UNDERORDNEDE LOVE

Tiltrækningslovens underordnede aspekter eller love kan opregnes på følgende måde:

²⁵ H.L. 1, 82-83, 98-100.

1. Loven om kemisk affinitet. Denne lov styrer sjælsaspektet i mineralriget. Den vedrører atomernes ægteskab og grundstoffernes [side 1067] romance. Den tjener til at opretholde mineralrigets liv og bevare dets integritet.

Den er årsag til monadens metallisering.

2. Fremskridtets lov. Det kaldes den i planteriget på grund af det faktum, at det er i dette rige, der er en klar objektiv respons på stimulering. Den er grundlaget for fænomenet sansning, som er nøglen til dette kærlighedssystem, idet vores solsystem er en »søn af nødvendighed« eller begær. Loven er en manifestation af den bevidsthed, der besjæler en del af planteriget, og af visse praniske energier. Den studerende vil finde meget af esoterisk interesse i følgende linje af levende kræfter:

- a. Den 2. kæde, klode og runde.
- b. Det 2. rige, planteriget.
- c. Den 2. *afspejlede* gruppe begærdevaer.
- d. Solens hjerte.
- e. Den 2. strålekraft.

3. Seksualitetens lov. Det er den betegnelse, som bruges om den kraft, der fremkalder den fysiske sammensmeltning af de to poler i forbindelse med dyreriget, og mennesket, hvis vi opfatter det som modtageligt for sin dyrenatur kalden. Den vedrører formens beskyttelse og videreførelse i denne cyklus. Den virker kun i kønnenes adskillelses- og dualitetsperiode, og vil i menneskets tilfælde blive erstattet af et højere udtryk for loven, når mennesket igen er androgynt. Den er ægteskabslov, og vi finder nogle aspekter af dens manifestation, ikke alene i menneskers og dyrs fysiske ægteskab, men også i det »okkulte ægteskab« mellem:

- a. Sjælen og ånden.
- b. Sønnen og Moderen (eller sjælen og fysisk stof).
- c. De negative og positive planetariske liv, som førnævnt.

- d. De to sidste planetsystemer efter deres absorbering af de andre kræfter.
- e. Vores solsystem og dets kosmiske modpol, en anden konstellation. Det kosmiske ægteskab mellem stjerner og systemer [side 1068] er årsagen til, at sole engang imellem irregulært blusser op og forøger deres lysstyrke, et fænomen der somme tider er blevet iagttaget og ofte har været genstand for diskussion.

4. Magnetismens lov. Det er loven, som fremkalder en personligheds samling, og selvom den er et udtryk for månekraft, er den ikke desto mindre af en langt højere orden end den fysiske seksualitets lov. Den udtrykkes af de 3 primære grupper månepitrier. Disse 3 grupper er ikke beskæftiget med bygningen af dyrerigets former, for de bygger menneskets legeme på de 3 sidste stadier af evolutionsvejen:

- a. Det højtudviklede intellekts eller den kunstneriske evnes stadium.
- b. Discipelskabets stadium.
- c. Udviklingsvejens stadium.

De 4 lavere grupper er beskæftiget med de tidligere stadier, og med dyreaspektet af tiltrækning i begge riger.

5. Udstrålingens lov. Det er en af de mest interessante af lovene, for den kommer kun i aktivitet i forbindelse med de højeste repræsentanter for de forskellige riger, og vedrører den tiltrækning, et højere naturrige har på de højeste liv i riget under. Den styrer mineralers radioaktivitet, planterigets udstrålinger, og (ejendommeligt nok) hele spørgsmålet om *dufte*. Lugtesansen er den højeste af de rent fysiske sanser, så i planteriget er en bestemt række dufte udtryk for udstråling i dette rige.

Desuden er der en interessant forbindelse mellem medlemmerne af det 5. rige (det åndelige) og planteriget, for i den esoteriske lære er 2 og 5, Sønnen og tankesindets sønner, nært forbundne. Det er ikke muligt at sige mere, men det er

ikke uden betydning, at nogle stråler, gennem de indviede og mestrene, er repræsenteret af plantedufte. Det betyder udstråling og afslører for dem, der har nøglen, den egoiske lotus' *kvalitet* og placering i en planetarisk lotus, såvel som en forbindelse med visse devaer, der er planterigets syvfoldige liv. [side 1069] Vi må ikke glemme, at mennesket okkult set er en »syvbladet plante, en saptaparna«. ²⁶

På en gådefuld måde, som er uforklarlig for dem, der ikke kender vores planetariske logos' karma, er denne lov ikke virksom i dyreriget i denne cyklus eller kæde. Et af problemerne i næste kæde vil være indførslen af dyreudstråling som erstatning for den nuværende indvielsesform. Man må aldrig glemme, at individualiseringsprocessen i kæden og de 3 første indvielser vedrører dyreriget, og at mennesket i den henseende betragtes som et dyr. Ved de sidste indvielser, eller ofringen af hele den legemlige natur, afpasses denne del af Planetlogos' generelle karma og dyrerigets besjælende liv efter hinanden. Hvis man mediterer over det, kan man måske afklare spørgsmålet om, hvorfor venstrehåndsvejens adepter i den atlantiske tid hed »træerne«²⁷ og blev tilintetgjort sammen med hele den atlantiske vegetation. I den ældste af alle kommentarerne udtrykkes mysteriet sådan:

»De (venstrehåndsvejens adepter) blev udskilt på grund af deres egen forseelse. Deres duft steg ikke op til himlen. De afslog at integrere sig. De havde ingen duft. De knugede hele udbyttet af den blomstrende plante til deres grådige bryst.«

6. Lotusens lov. Det er betegnelsen for den gådefulde impuls fra den kosmiske tiltrækningslov, som bragte tankesindets guddommelige sønner ind, og dermed forbandt de to poler ånd og stof, og på mentalplanet frembragte det, vi kalder

---

²⁶ H.L. 1, 264 & 4, 149.

²⁷ H.L. 4, 49-50.

den egoiske lotus eller »selvets blomst«. Det er den lov, der sætter lotusen i stand til at uddrage den væde og varme, den skal bruge til sin udvikling af den lavere natur (stof- og vand-aspektet), og fra åndens planer hente det, som for den er, hvad Solens stråler er for planteriget. Den styrer kronbladernes udfoldning og viser sig derfor som en tredobbelt lov: [side 1070]

- a. Solvarmens lov... . . . . Kundskabsblade.
- b. Sollysets lov... . . . . Kærlighedsblade.
- c. Solildens lov. . . . . Offerblade.

7. Farvernes lov. Hvis de studerende vil danne sig et indtryk af denne lov, må de huske, at farve tjener to formål. Den virker som et slør for det, der ligger bag, og tiltrækkes derfor af den centrale gnist. Den udtrykker det centrale livs tiltrækningssevne.

Derfor er alle farver tiltrækningscentre, som enten supplerer eller er antipatiske over for hinanden, og hvis de studerende følger disse tankebaner, kan de gennemskue loven og forstå, hvordan den virker, gennem en erkendelse af farvernes formål, aktivitet og forbindelse med hinanden.

8. Tyngdeloven. For den, der ikke studerer okkultismen, er denne lov den mest gådefulde og forvirrende af alle lovene. I et af sine aspekter viser den sig som den stærke dragning, et større og mere vitalt liv har på et mindre liv, som f.eks. den evne Jordens ånd (planetvæsenet og ikke Planetlogos) har til at holde alle fysiske former ind til sig og forhindre dem i at blive »spredt«. Det skyldes den tunge vibration, den store ophobningskraft og summen af de tamasiske liv i planetvæsenets legeme. Denne kraft påvirker det negative eller laveste aspekt af alle fysiske former. Men tyngdeloven viser sig også som den respons, altings sjæl har på den større sjæl, den befinder sig i. Denne lov påvirker altså de to laveste former for guddommeligt liv, men ikke den højeste. Den udgår i første instans fra den fysiske sol og Solens hjerte. Den endelige syntese-kraft, man kunne fristes til at opfatte som en slags åndelig

gravitationsaktivitet, er det i virkeligheden slet ikke, men skyldes en anden lovs virksomhed, en lov der udgår fra den centrale åndelige sol. Den ene er en rent systemisk og den anden en kosmisk lov.

9. Loven om planetarisk affinitet. I den okkulte lære bruges denne betegnelse specielt om planeternes indvirkning på hinanden og sluttelige ægteskab. Som vi ved, vil planetsystemerne (de 7 hellige planeter), hvad de 4 naturriger angår, i sidste instans samle eller absorbere livet fra de planeter, der ikke [side 1071] kaldes hellige, og de mange småplaneter. Absorberingen af åndsaspektet sker i henhold til synteseloven. De 4 mindre planetsystemer bliver først til 2, og derefter til 1. Dette ene udgør, sammen med de 3 større, en højere firfoldighed, som gentager processen og omdanner de 4 til 2, og de 2 til 1. Dette ene planetsystem smelter i sidste instans sammen med Solen og fremkalder gennem denne langvarige proces over et mægtigt tidsrum tilsynekomsten af »de 7 sole, der løber sammen, blusser op og dermed frembringer én flammende ildkugle«.

Den samme lov styrer i mindre målestok sammensmeltningen af kæder i et planetsystem.

10. Loven om solenhed. Okkult bruges denne betegnelse om solenes samspil, set fra stof- og bevidsthedsaspektets synspunkt. Vi kan ikke uddybe emnet, men blot gøre opmærksom på tiltrækningslovens almengyldighed.

11. Skolernes lov (kærlighedens og lysets lov). Dette er en gådefuld betegnelse, der bruges om loven i relation til de bevidsthedsudvidelser, en indviet gennemgår, og hans evne til gennem sin viden at tiltrække:

- a. Sit eget højere selv, og dermed fremkalde harmonisering og oplysning.
- b. Sin guru.
- c. Det, han søger at vide.
- d. Det, han kan bruge til sit tjenestearbejde.
- e. Andre sjæle, som han kan arbejde sammen med.

Det må nu være klart for den eftertænksomme studerende, at skolernes lov primært gælder alle enheder af det guddommelige liv, der har nået eller overskredet selvbevidsthedens stadium. Derfor har den en vital forbindelse med menneskeriget, og der ligger en okkult betydning i det faktum, at den er den 11. lov. Det er den lov, som gør det muligt for et menneske at forene to af sine aspekter (det personlige selv og det højere selv). Det er den lov, der styrer menneskeatomets overgang til et andet og højere rige. Det er den lov, som (når mennesket forstår den og retter sig efter den) sætter det i stand til at begynde [side 1072] på en ny cyklus. Den er adeptens, mestrens og det fuldendte menneskes lov. Derfor lønner det sig måske for os at beskæftige os lidt mere indgående med den end de andre love, for menneskeheden befinder sig nu på det stadium, hvor en del af dens enheder er parate til at komme under direkte indflydelse af denne lov og dermed blive overført fra kundskabens hal, via visdommens hal, til det 5. eller åndelige rige.

Skolernes lov gælder ikke devaevolutionen. Denne er underlagt en anden lov, der hedder »den passive modstands lov«, som ikke vedrører os her, og som det heller ikke ville betale sig at beskæftige sig med. Skolernes lov styrer 3 hovedgrupper af væsener:

1. Mennesker fra det øjeblik de betræder prøvevejen.
2. Alle det 5. riges enheder, og derfor alle Hierarkiets medlemmer.
3. De planetariske logoi i hele systemet.

Det er derfor klart, at denne lov vedrører det store eksperiment, der er blevet sat i gang på Jorden af vores planetariske logos i forbindelse med indvielsesprocessen, som har stået på, siden indvielsesdøren blev åbnet i den atlantiske tid. Den gælder altså *ikke* alle medlemmer af menneskeslægten, for nogle af dem vil nå deres mål langsomt og i henhold til den grundlæggende evolutionslov. F.eks. påvirker den på ingen måde de medlemmer af menneskeslægten, der er individuali-

seret i jordkæden gennem stimuleringen af tankesindets gnist – en af de metoder, flammeherrerne brugte, sådan som vi før har set.

Den kan studeres i sine to hoveddele: først i forbindelse med de menneskeenheder, der kommer under hierarkisk indflydelse i visdommens hal, og dernæst i forbindelse med de forskellige planetsystemer. Hvert planetsystem findes med henblik på at lære et bestemt bevidsthedsaspekt fra sig, og hver planetarisk skole eller hvert hierarki underkaster sine elever denne lov, blot på forskellige måder. Disse planetariske skoler styres ifølge sagens natur af visse faktorer, hvoraf de to vigtigste er den pågældende planetlogos' individuelle karma og hans stråle. [side 1073]

På dette stadium er det ikke muligt at give de studerende oplysninger om karakteren af hver eneste planetariske skole. De findes i 5 store grupper:

1. De eksoteriske ikke-hellige planeter som med esoterisk sprogbrug kaldes »den ydre runde« eller ydre kreds af indviede. Dem er vores jord én af, men da den på en speciel måde er på linje med visse kloder i den indre runde, er der to muligheder for menneskeheden, og det fremmer evolutionsprocessen, men gør den også mere kompliceret.

2. De hellige planeter der somme tider (i relation til skolernes lov) kaldes »de 7 grader af psykisk kundskab« eller »de 7 delinger af kundskabsområdet«.

3. Den indre runde som rummer store muligheder for dem, der kan løse dens problemer og modstå dens fristelser. Denne indre runde har en særlig appel til enheder på bestemte stråler og rummer sine egne specielle faremomenter. Det er den runde, der følges af dem, som har gennemgået menneskestadiet og *bevidst* udviklet evnen til at leve æterisk og kan følge de æteriske cykler, idet de fungerer bevidst på de 3 højere æteriske planer i alle dele af systemet. De har – af specielle og okkulte grunde – brudt forbindelsen mellem det 3. æteriske underplan og de 4 lavere underplaner af det fysiske plan. Denne runde følges kun af en særlig forberedt procentdel af menneskeheden og er nært knyttet til en gruppe, der med let-

hed bevæger sig omkring og lige så let udvikler sig på de tre planeter, som udgør en trekant, nemlig Mars, Merkur og Jorden. I forbindelse med den indre runde findes disse 3 planeter kun i æterisk stof og indtager (i relation til et af de himmelske mennesker) en plads svarende til den, den æteriske trekant i menneskets æterlegeme har. Her har jeg sagt mere, end der indtil nu eksoterisk er oplyst om den indre runde, og hvis man studerer menneskets æteriske trekant, dens funktion og den type kraft, som cirkulerer i den, kan man udlede meget om den planetariske indre runde. I den forbindelse må vi huske, at ligesom menneskets æteriske trekant kun er en forberedelse til en mere omfattende cirkulation i hele æterlegemet, er den planetariske æteriske trekant – fra Jorden til Mars og Merkur – [side 1074] blot et forberedende kredsløb i forhold til en større runde inden for en planetarisk herres indflydelsessfære.

4. Kredsen af småplaneter. De, der studerer den tidløse visdom, er tilbøjelige til at glemme, at Logos' liv også manifesterer sig gennem disse kredsende kloder, der (skønt de ikke er store nok til at blive betragtet som planeter) følger deres bane omkring solcentret, har deres egne evolutionære problemer, og fungerer som en del af sollegemet. Ligesom alle andre planeter er de besjælet af et kosmisk væsen og under indflydelse af Sollogos' livsimpulser, sådan som de større legemer er. Evolutionerne på dem er analoge, om end ikke identiske, med vores planets evolutioner, og de gennemgår deres cykler i rummet i henhold til de samme love som de større planeter.

5. De absorberende trekanter. Denne betegnelse bruges om evolutionsskolerne på vores systems 3 primære planeter – Uranus, Neptun og Saturn – og om dem, der findes i de 3 primære kæder og på de 3 primære kloder i ethvert planetsystem. De, der hersker over disse planeter, kæder og kloder, kaldes de »guddommelige eksaminatorer«, og deres arbejde vedrører udelukkende menneskeriget. De er ansvarlige for:

- a. Overførslen af mennesker fra én skole til en anden, og fra én grad til en anden.
- b. Udvidelsen af den menneskelige bevidsthed i henhold til loven.
- c. Forvandlingen af den menneskelige enheds former i de 3 verdener, og i sidste instans afvisningen af formen.
- d. Det 4. naturriges radioaktivitet.

Vi kan betragte overhovederne for disse departementsskoler som udviklingsvejens vogtere og derfor ansvarlige for den guddommelige pilgrim på de sidste stadier af hans evolution. De begynder at arbejde med mennesker fra det øjeblik, disse sætter deres fod på prøvevejen, og de fortsætter med deres arbejde, indtil 7. indvielse er taget.

Derfor hører de mestre, som tager elever, til blandt dem, mens de mestre, der ikke beskæftiger sig med individer og deres udvikling, ikke gør det. [side 1075]

Det er ikke muligt at give en udtømmende beskrivelse af skolerne og den undervisning, de giver på de forskellige planeter. Alt, hvad vi kan gøre, er at fremsætte en okkult sætning, som vil give den intuitive studerende det nødvendige vink.

Planetariske skoler

URANUS – Magiskolen af 10. orden. Somme tider kaldes den »planeten med den violette kraft«, og dens kandidater bruger den kosmisk æteriske pranas kraft.

JORDEN – Den magnetiske respons' skole. Dens elever kaldes også »de pinefulde bestræbelsers kandidater« eller »de, der bedømmer de polære modsætninger«.

Et andet vink i forbindelse med ovenstående to navne er, at dens kandidater siges at blive eksamineret på astralplanets 3. underplan.

- VULCAN** – Skolen for ildsten. Der er en ejendommelig forbindelse mellem de menneskeenheder, som kommer igennem dens haller, og mineralriget. Med esoterisk sprogbrug kaldes menneskeenhederne i jordsystemet for »de levende sten«. På Vulcan kaldes de »ildsten«.
- JUPITER** – De velgørende magikers skole. Somme tider kaldes denne planet med skolernes terminologi for »de firdobbelte kraftenheders universitet«, for dens medlemmer bruger 4 slags kraft i det *konstruktive* magiske arbejde. En anden betegnelse for dens haller er »overflodens palads«, for dens kandidater arbejder med forsyningsloven og kaldes ofte »sædemændene«.
- MERKUR** – Eleverne i denne planetariske skole hedder »aspirationens sønner« eller »det gule livs punkter«. De har en nær forbindelse med vores jordsystem, og det henviser den gamle kommentar til med ordene: **[side 1076]**
- »Den gyldne flammes punkter blander sig og smelter sammen med den firbladede, lysegrønne plante og ændrer dens farve til efterårsgul. Gennem denne nye og stimulerende impuls bliver den firbladede plante til planten med syv blade og tre hvide blomster.«
- VENUS** – Skolen med 5 svære klasser. Dette planetsystem er også nært forbundet med vores, men dets planetariske logos tilhører, i kosmisk henseende, en mere fremskreden gruppe studerende end vores planetlogos. De fleste af dets hierarkiske lærere kommer fra det 5. kosmiske plan og udgør en speciel gruppe manasadevaer af en meget høj rang. I vores hierarkis arkiver er de

- afbildet med en ildtrefork i hånden, og oven over treforken er der 5 grønne smaragder.
- MARS** – Krigerskolen, eller klasserne som er åbne for soldater. 4 af disse planetariske skoler er ansvarlige for den energi, der strømmer gennem de mest fremtrædende eksponenter for de 4 kaster, og ikke kun i Indien, men i alle dele af verden. Dens lærere omtales som »den røde ilds kandidater« og afbildes ofte iklædt røde kapper og med ibenholtstave i hænderne. De arbejder under det 1. logoiske aspekt og uddanner dem, der er beskæftiget med nedbrydning.
- NEPTUN** – Denne skole vedrører udviklingen og opfostringen af begærelementet, og dens kandidater kaldes »Vishnus sønner«. Deres symbol er en kappe, hvor der over hjertet er afbildet et skib for fulde sejl. Betydningen er åbenbar for dem, der har øjne at se med.

Det er ikke tilladt at omtale de andre planetariske skoler, og det lønner sig heller ikke. Men den, der studerer meditation og er på linje med sit ego og i berøring med sin egoiske gruppe, kan selv skaffe sig yderligere oplysninger. [side 1077]

Den undervisning, som gives i visdommen hal i vores jordsystem, er beskrevet i mange okkulte bøger, inklusive *Indvielse, menneskelig og solar*, og behøver ikke uddybes her.

Dermed har vi behandlet nogle aspekter af tiltrækningsloven. Området er på ingen måde færdigbehandlet, men der er givet tilstrækkeligt til at vise dets omfang og betydning. Som afslutning må det siges, at set under en bestemt synsvinkel udgør *karmaloven* en sammenfatning af denne tiltrækningslov, for den styrer alle formers forhold til det, der bruger formen, og alle livs forhold til hinanden.

De, der studerer tiltrækningsloven, skal være opmærksom-

me på visse ting, som de omhyggeligt må overveje og søge at forstå i forbindelse med deres undersøgelser.

For det første må de huske, at alle disse underordnede love i virkeligheden blot er manifestationen af den ene lov. De er kun betegnelser, der bruges til at udtrykke én stor manifestationsmåde.

For det andet må de forstå, at al energi, som kommer til udtryk i solsystemet, når alt kommer til alt, er energien fra Logos' fysiske permanente atom, der har sin kerne på det kosmisk fysiske plans atomare underplan. Dette fysiske permanente atom har (som det er tilfældet med den inkarnerende jivas tilsvarende atom) sin plads i det logoiske kausallegeme på dets eget plan, og er derfor *præget* af hele den kosmiske egoiske lotus' kraft, eller den kosmiske kærligheds tiltrækningsevne. Denne kraft formidles til solsystemet på to måder: Gennem Solen der okkult set er det fysiske permanente atom og derfor tiltrækker og holder alting samlet inden for sin indflydelsessfære og dermed skaber Logos' fysiske legeme. Gennem planerne som svarer til de 7 spirillaer i det fysiske permanente atom hos et menneske. Der er altså to typer tiltrækningskraft: den ene primær og grundlæggende, den anden mere differentieret og sekundær. Disse energistrømme kaldes, efter deres virkninger, *love* med menneskets terminologi, fordi deres resultater er uforanderlige og uimodståelige, og deres virkninger altid er de samme og kun varierer i henhold til den form, som er genstand for energiimpulsen. [side 1078]

For det tredje må den studerende huske, at de 7 planer, eller de 7 spirillaer i Logos' fysiske permanente atom, ikke er lige belivede af tiltrækningskraften fra den logoiske lotus via Solens hjerte. 5 af dem er mere »levende« end de 2 andre. Disse 5 omfatter ikke den højeste og den laveste. Her må ordene »Solens hjerte« opfattes sådan, at de ikke kun refererer til et sted i sollegemets indre, men også til solkuglens natur. Denne solkugle minder meget om det atom, der er afbildet i Babbitts bog og senere i *Occult Chemistry* af fru Besant (*dia-*

[gram XI](#)). Solen er hjerteformet og har (set under en kosmisk synsvinkel) en fordybning ved det, vi kan kalde dens nordpol. Denne dannes af den logoiske energis anslag mod solsubstan-
sen.

Den energi, som rammer solkuglen og derfra sendes ud til alle dele af systemet, udgår fra 3 kosmiske centre og er derfor tredobbelt i denne cyklus:

- a. Fra den syvfoldige Store Bjørn.
- b. Fra solen Sirius.
- c. Fra Plejaderne.

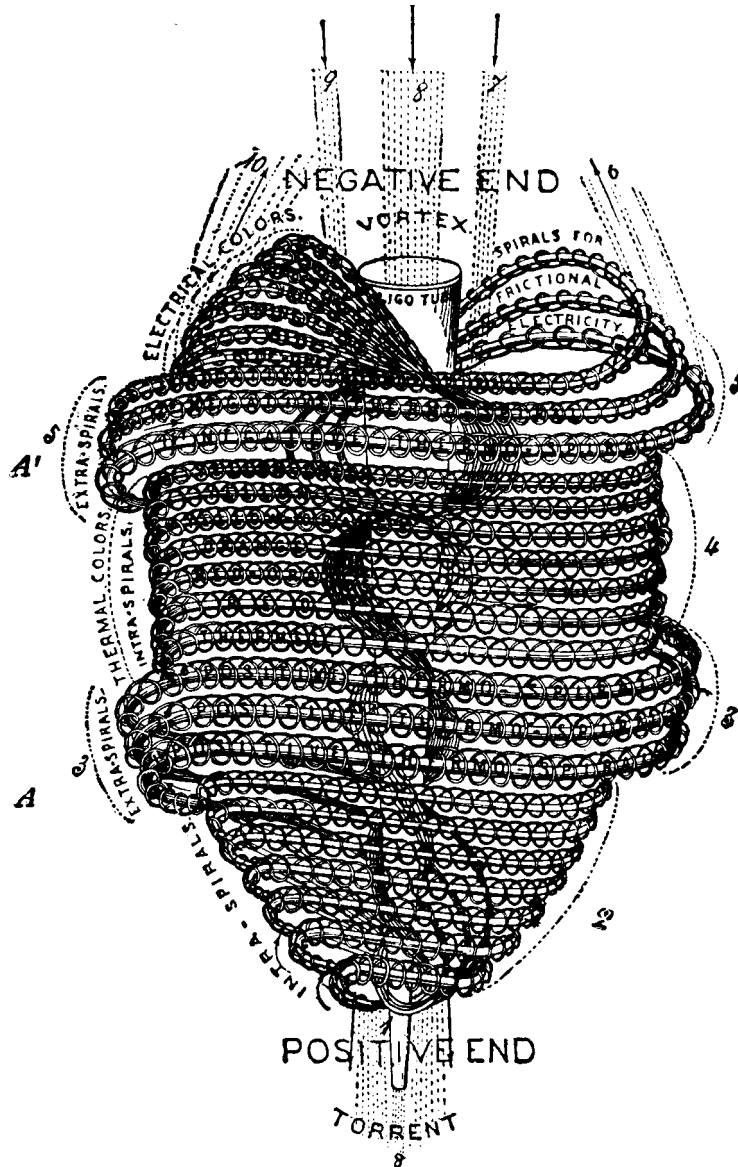
Man må huske, at der er 7 mulige kosmiske strømme til rådighed for os i vores solsystem, og heraf er 3 primære. Disse 3 varierer i løbet af umådelige og uoverskuelige cykler.

De studerende vil måske finde det nyttigt at huske at:

- a. Økonomiloven viser sig som en *drift*.
- b. Tiltrækningsloven som et *træk*.
- c. Synteseloven som en tendens til at samle i et center, eller sammensmelte.

De energier, der strømmer fra den egoiske lotus gennem Solen og i realiteten er »logoisk sjælsenergi«, tiltrækker det, som har en beslægtet vibration. Det lyder måske som en banalitet, men har i virkeligheden dyb betydning for den studerende, for det forklarer alle fænomener i systemet. Strømmene følger forskellige retninger, og med kendskabet til okkult retning kom-
[\[side 1079\]](#)

Diagram XI Atomet

Et atoms generelle form med spiralerne og de første spirillaer, samt ind- og udstrømmende ætere der er vist med prikker som går gennem disse spirillaer. De næste spirillaer med deres endnu finere ætere er ikke vist. - *Edwin D. Babbitt: Principles of Light and Color* (s. 7 i redigeret og kommenteret udgave fra 1967, o.a.)

[side 1080]

mer kendskabet til de forskellige hierarkier af væsener og forståelsen af de esoteriske symbolers hemmelighed.

Hovedenergien kommer ind i solkuglens fordybning foroven, strømmer gennem hele afgrænsningen og deler den i to halvdele.

Med denne strøm følger den gruppe aktive liv, vi kalder »karmas herrer«. De styrer tiltrækningskræfterne og fordeler dem jævnt. De kommer ind, bevæger sig ind til kuglens centrum og anbringer og rejser dér (hvis jeg må udtrykke det sådan) »den guddommelige retfærdigheds hellige tempel«. Herfra sender de de 4 maharajaer ud til cirkelns 4 verdenshjørner som deres repræsentanter. Sådan bliver det ligearmede kors dannet – og alle hjulene sat i bevægelse. Men denne proces er betinget af et tidligere systems karmiske frø, og Logos bruger kun den substans og manifesterer kun de liv, der har etableret en gensidig tiltrækning.

Disse 5 strømme af levende energi (den ene og de 4) er grundlaget for alle tings fremadgående bevægelse, og esoterisk kaldes de somme tider »livene, der bevæger sig fremad«. De legemliggør Logos' *vilje*, og det er den tone, de udsender, og den tiltrækningskraft, de udøver, som bringer nogle grupper af væsener, hvis bevægelsesmåde er spiralformet og ikke fremadrettet, i kontakt med solkuglen.

Der er 7 af disse grupper, og de manifesterer sig gennem det, der for dem er en stor indvielsesport. I nogle af de okkulte bøger kaldes disse 7 grupper for »de 7 kosmiske indviede, som er kommet ind i hjertet og bliver dér, indtil prøven er bestået«. Det er de 7 hierarkier af væsener, de 7 dhyan chohaner. De manifesterer sig i en spiralformet bane, der skærer det firfoldige kors og møder den korsformede energistrøm bestemte steder. De steder, hvor kærlighedsenergiens strømme

krydser viljesenergiens og den karmiske energis strømme, hedder okkult »huler med et dobbelt lys«, og når en reinkarnerende eller befriet jiva kommer ind i en af disse huler på sin pilgrimsfærd, tager den en indvielse og fortsætter på en højere vinding af spiralen.

En anden energistrøm følger en anden rute, som er lidt sværere at beskrive. Denne gruppe aktive liv kommer ind i [side 1081] den hjerteformede fordybning, fortsætter rundt på *overfladen* af afgrænsningen til den nederste del af solkuglen og stiger derefter op, og bevæger sig altså imod den nedadgående strøm. Denne kraftstrøm kaldes i mangel af en bedre betegnelse »månekraft«. Den udgør plandevaernes eller rajaherernes legeme og styres af økonomiloven.

Alle disse energistrømme danner geometriske mønstre af stor skønhed for den indviede seers øje. Vi har linjer på kryds og tværs, de 7 kraftlinjer som udgør planerne, og de 7 spiral-linjer der tilsammen danner systemiske længde- og breddegrader, og deres samspil og vekselvirkning frembringer en helhed af en vidunderlig skønhed og form. Når disse visualiseres i farve og ses i deres sande stråleglans, går det op for én, at vores sollogos' udviklingstrin er meget højt, for den lo-goiske sjæls skønhed kommer til udtryk i det, der ses.

II. TILTRÆKNINGSLOVENS VIRKNINGER

Tiltrækningsloven har visse virkninger, som vi kan have gavn af at omtale her, hvis vi husker, at vi kun kan beskæftige os med nogle få virkninger ud af mange mulige.

1. Associering.

Den første virkning kan kaldes associering. I henhold til denne lov kan de karmiske herrer associere de liv (menneskelige, undermenneskelige og overmenneskelige), der før har været forbundet med hinanden, og derfor har noget at afvikle. De 7 himmelske mennesker er f.eks. nogle få ud af den store skare forbundne liv, som har valgt at inkarnere i denne kalpa med henblik på gensidig hjælp og korrigering. De er faktisk bestemt til at arbejde sammen, men har ikke desto mindre på andre kosmiske planer kontakter, vi ikke kender.

Som følge af denne tiltrækningskraft involveres de forskellige naturrigers besjælende væsener i en gensidig udveksling og driver på den måde alle manifestationslegemernes liv til en lignende aktivitet, om end i mindre målestok. Disse tiltrækningslinjer er et mysterium, og alt, hvad det er muligt at sige, [side 1082] er, at der er et karmisk bånd mellem det 2. riges eller planterigets herre og det 5. riges herre, og en nær energiforbindelse mellem mineralrigets og menneskerigets herre. Men disse punkter gælder kun vores eget planetsystem. Månekædens herre og det nuværende dyrerigets herre er »blodbrødre«, og mysteriet om den nuværende dyrekarma, slagtningen af dyreformere, de vilde dyrs terror og vivisektorerens arbejde, skjuler sig i deres indbyrdes forbindelse og den esoteriske indblanding fra »menneskenes menneske« (personificeringen af menneskeslægten).

Det er også på grund af denne lov, at mennesker finder »vejen« og overgår fra det menneskelige bevidsthedsstadium til det guddommelige, men det er der ingen grund til at uddybe her.

2. Formbygning.

Den anden virkning er formbygning. Det emne vil vi ikke gøre meget ud af, fordi alt, hvad det på nuværende tidspunkt er muligt at sige, allerede er givet i denne afhandling og andre arbejder af lignende art. Det er altid det midterste eller 2. aspekt, som er ansvarligt for bygningen af en form omkring en central kerne. De studerende vil finde det nyttigt at tænke og meditere over det efterfølgende skema, der omhandler energistrømme og deres objektivering gennem indbyrdes samspil ([Skema VII](#)).

Efterhånden som tiden går, vil videnskaben blive opmærksom på den grundlæggende karakter og fundamentale nøjagtighed af det princip, at enhver form kan deles i sine 3 aspekter og betragtes som et væsen, der oplades af 3 typer kraft fra forskellige kilder uden for den pågældende form. Man kan også sige, at formen på den ene eller den anden måde, i sine forskellige dele, udtrykker kraft eller energi, som stammer fra manifestationens 3 kræfter: Brahma, Vishnu og Shiva. Når det sker, og forudsætningerne accepteres, vil hele synet på liv, natur, medicin, videnskab og metoder til opbygning og nedbrydning blive ændret. Alle ting vil blive opfattet som trefoldige i deres inderste væsen, mennesker vil blive betragtet som [\[side 1083\]](#)

Skema VII

ENERGIER

SOLLOGOS

<i>Kilde</i>	<i>Brændpunkt</i>	<i>Medium</i>	<i>Energitype</i>	<i>Ildform</i>
1. Kausallegeme	Juvel	Central åndelig sol	Kosmisk vilje	Elektrisk ild, positiv
2. Kausallegeme	Lotus, 2-bladet	Solens hjerte	Kosmisk kærlighed	Solild, harmoni, balance
3. Fysisk kerne	Permanent atom	Fysisk sol	Kosmisk aktivitet	Ild ved friktion, negativ

PLANETLOGOS

1. Planetarisk kausallegeme	Juvel	Himmelsk menneske på eget plan	Systemisk vilje	Elektrisk ild, positiv
2. Planetarisk kausallegeme	Lotus	Egoiske grupper	Systemisk kærlighed	Solild, harmoni, balance
3. Fysisk kerne	Permanent atom	Fysisk planet	Systemisk aktivitet	Ild ved friktion, negativ

MENNESKE

1. Menneskeligt kausallegeme	Juvel	Monade, ånd	Atma-buddhi	Elektrisk ild, positiv kraft
2. Menneskeligt kausallegeme	Lotus	Solengel	Manasisk ego	Solild, afbalancerende kraft
3. Plan-kerne	Permanent atom	Måneengle	Lavere trefoldigt menneske	Ild ved friktion, negativ kraft

PLANER

1. Plan, rajaherre	Et deva-hierarki	Atomart underplan	Fohatisk energi	Central ild, igangsættende
2. Plandevaer	Centre	Prana	Solenergi	Formbyggende ild
3. Elementaler	Elementalessens	Molekylært stof	Månekraft	Moderens varme

ATOMER

1. Atom	Kerne	Plandeva	Positiv	Elektrisk ild
2. Atomar formenhed	Kugle	Plandevaer	Afbalancerende	Solild
3. Elektroner	Kerner	Elementaler	Negative	Ild ved friktion

[side 1084]

en kombination af energienheder, og arbejdet med ting og mennesker ud fra *formaspektet* vil blive revolutioneret.

I skemaet er der givet megen information om formbygningsaspekterne af energi og tiltrækningsloven, som den kommer til udtryk i de forskellige grupperes funktion, de grupper der udgør røstens hærskere. Det er denne hærskere, som er ansvarlig for tiltrækningen og samlingen af det stof, de frie ånder skal bruge til bygningen af deres manifestationslegeter. Den vibration, der sættes i gang af lyden, som er udtryk for synteseloven, efterfølges af stemmen eller ordet, og når dette ord bevæger sig udad fra centret til omkredsen (for okkult set »udtales ordet fra hjertet«) bliver det til:

- a. Et udtryk.
- b. Flere udtryk.
- c. Sætninger.
- d. Tale.
- e. Naturens utallige lyde.

Hver af disse betegnelser kan opfattes som udtryk for tiltrækningsenergi, og denne tiltrækningsenergi er igen udtryk for et levende væsen af en eller anden art.

»Gud taler og former skabes.« Skemaet skulle danne basis for et selvstændigt studium ad disse baner og er et af de mest grundlæggende, der er givet i denne *Afhandling*.

3. Formens tilpasning til liv.

Det er den proces, hvormed der hele tiden frembringes former, som er velegnede udtryk for den iboende bevidsthed, hvilket er det, vi kalder »moder natur« primære formål. Det opfylder hun ved hjælp af tiltrækningsloven, som vi beskæftiger os med her. Denne lov styrer altså to aspekter af udviklingen: det der vedrører sjæls- eller bevidsthedsaspektet, og det som har relation til ånden på sit eget plan. Den er årsag til den fortløbende cyklus, der består i, at levende væsener inkarnerer ved at tage form, bruge form og afkaste form. Her skal den studerende huske, at der er 7 af de væsener, eller dhyan choha-

ner, som er [side 1085] den tiltrækkende kraft i manifestationen, og at der derfor er 7 varianter af de redskaber, som udgør deres legemer, alt efter livets herrers specielle natur.

Den eneste måde, hvorpå man kan få en forståelse af disse planetariske logois grundlæggende natur, er ved at betragte den energi, som udgår fra dem, og det er det, den sande astrologi i sidste instans vil gøre. Men tiden er endnu ikke inde. Den vil komme, når videnskaben for alvor beskæftiger sig med menneskelig magnetisme, forskellene på de 7 mennesketyper, og egoets natur. Da vil man afsløre den planetariske magnetismes og en planetarisk *sjæls* natur, som den kommer til udtryk i karakteren af de mennesker, der reagerer på og er eksponenter for en bestemt planetarisk stråle. Mysteriet forøges af det faktum, at der ikke alene er manifesteret nogle logoiske egenskaber, som ikke er omfattet af betegnelsen »hellig«, men at mange andre aspekter af det, vi kan kalde »sekundære ildcentre«, gør sig aktivt gældende. Der er en overensstemmelse med det i det faktum, at mennesket har energicentre, som ikke er rent æteriske, men produktet af vekselvirkningen mellem de æteriske centre og visse former for negativ energi af den laveste art. Et eksempel på det er hjertet. Der er hjertecentret, et af de primære centre på æteriske planer, men der er også det fysiske hjerte, som i lige så høj grad er en energidynamo. Der er de lavere forplantningsorganer, som ligeledes er en refleksvirkning, og de har en energi, der er resultatet af de højere vibrationer, men samtidig har helt sin egen karakter. Og vi finder noget tilsvarende i Solsystemet. Der er mange mindre planeter, som har deres egen energi eller tiltrækningskraft, og som der, set fra systemets synspunkt, må tages hensyn til, hvis man vurderer den tiltrækning, som frembringer formerne på en planet.

Som vi ved fra studiet af *Den hemmelige lære*, er nogle af de planetariske logoi rene og lidenskabsløse, mens andre stadig er præget af begær og lidenskab.²⁸ Denne egenskab tiltrækker ifølge sagens natur det, som de har brug for til at udtrykke [side 1086] deres liv i et planetsystem, og bestemmer karakteren af de egoiske grupper der (for dem) er kraftudvik-

---

²⁸ H.L. 1, 229 & 2, 118-119 & 3, 216.

lende centre. Heraf kommer jordiske menneskers natur. Alle mennesker styres først og fremmest af nogle planetariske tiltrækninger, impulser eller indflydelser, som vi vil opregne i den rækkefølge, der svarer til deres betydning:

Først er der tiltrækningen fra vores Planetlogos' liv. Det er naturligvis den stærkeste kraft, og den er en af de grundlæggende faktorer, som har bestemt den linje, menneskeformen har fulgt på denne planet. Der er mennesker, eller eksponenter for selvbevidsthed på andre planeter, men de former, de bruger, er ikke de samme som vores.

Så er der tiltrækningen fra den planetariske logos, der er vores logos' komplementære liv. Det er en planetlogos, som reagerer på en vibration, der er i samklang med vores logos' vibration, men som sammen med ham danner, hvad der kan kaldes »tertsen« eller »dominanten«, alt efter omstændighederne. Det er ikke muligt at afsløre, om blandingen af tonerne vil betyde, at vores planetsystem absorberer det, der udtrykker et andet systems tone, eller omvendt. Det betyder, at der et eller andet sted i solsystemet findes et planetsystem af en eller anden art (ikke nødvendigvis et af de 7 eller 10), som har et samspil med vores og derfor uundgåeligt påvirker de egoiske grupper. Vi skal også lægge mærke til det faktum, at de egoiske grupper – i forbindelse med et himmelsk menneskes ydre udtryk – er energicentre og i sidste instans gør dets faste fysiske krop til en fuldbyrdet kendsgerning.

Endelig er der tiltrækningen fra det planetsystem, der esoterisk betragtes som vores polære modsætning. (Hvad der siges her, vedrører også de andre planetsystemer, for loven gælder i hele solsystemet).

Det er altså klart, at den virkelige og esoteriske astrologi vil beskæftige sig med 4 slags kraft, når den skal forklare karakteren af de energier, som påvirker et menneske: [side 1087]

1. Solsystemets kraft
2. Planetlogos' kraft som den strømmer gennem kæderne, kloderne og runderne i sin syvfoldige differentiering.
3. Kraften fra Jordens komplementære planet.
4. Tiltrækningskraften fra Jordens polære modsætning.

Dette kræver informationer, som endnu er indhyllet i den dybeste mystik, men som vil blive afsløret, efterhånden som den sande psykologi bliver studeret, og som i sidste instans vil resultere i en 4. grundsætning i *Den hemmelige lære*, så senere studerende vil have de 3, som de findes i fortalen til omtalte bog, plus den 4.²⁹ Det kan forventes i denne 4. runde, og den sande astrologi vil på et senere tidspunkt åbenbare karakteren af denne 4. sætning. Man vil, med hensyn til egoets natur, i sidste instans beskæftige sig mere med de planetariske indflydelser og ikke så meget med tegnene i zodiakken. Dyrekredsens store stjernebilleder vedrører det himmelske menneske og derfor ifølge sagens natur også hvert menneskes monade. Men hvis man vil finde et menneskes stråle, må man studere de planetariske indflydelser på den ovennævnte trefoldige måde. Mennesket er monaden og udtrykker derfor en lille del af sit omsluttende liv, men i dette solsystem er det i alt væsentligt egoet.

Astrologer burde studere planetsystemerne i lyset af de himmelske mennesker. De burde betragte dem som en inkarnation af en planetlogos og dermed stræbe efter at lægge den planetariske logos' horoskop. Det er de ikke i stand til at gøre, men i forsøget kan de lære meget og måske kaste nyt lys på et uhyre vanskeligt emne.

I forbindelse med spørgsmålet om formens tilpasning til vibration, eller bygningen af et redskab som vil være et passende instrument for ånden, må man huske følgende faktorer: [\[side 1088\]](#)

1. At det er det iboende livs *kvalitet*, der afgør formtypen.
2. At disse kvaliteter er summen af de guddommelige egenskaber, det er lykkedes det iboende liv at udvikle.
3. At der – som man kunne formode – findes 7 af disse kvaliteter.
4. At de også findes i to grupper: de der vedrører de lavere principper og derfor er 4, og dem der vedrører de højere og midterste og derfor er 3.

---

²⁹ H.L. 1, 66-69.

Det gælder alle mennesker, det himmelske menneske og også Sollogos, og der er en gådefuld analogi mellem manifestationen af menneskets 3 højere principper (sådan som de viser sig hos den fuldendte adept, bodhisattvaen) og Sollogos' 3 højere principper, som de kommer til udtryk i de 3 primære aspekter. De udgør blot ét princip, der viser sig på 3 måder. Sådan er det også med den umanifesterede monade (umanifesteret set fra det lavere menneskes synspunkt). Denne monade kan, på et meget avanceret udviklingstrin som er langt højere end adeptens, manifestere sig på 3 måder samtidig: dvs. vise sig som en mester i de 3 verdener, en bodhisattva på sit eget plan, og en befriet dhyani buddha. Og alligevel er de 3 kun én. De er resultatet af en stor åndelig vibration og udfører et tredobbelt arbejde, der (set fra de 3 verdener) fremtræder som 3 forskellige væseners arbejde. De er 3 former for monadiske »klædninger«, der bæres af én monade, ligesom et menneske bærer sine 3 legemer samtidig og fungerer i dem hver for sig.³⁰ [side 1089]

---

³⁰ *De 3 klædninger*. »Strømmen er overskredet. Vel sandt, Du har ret til Dharmakâya-Klædningen; men Sambhogakâya er større end en Nirvânî, og endnu større er en Nirmânakâya – Barmhjertighedens Buddha.« – *Stilhedens Røst*, s. 63.

»De tre Buddhiske Legemer eller Former kaldes:

- I. Nirmânakâya.
- II. Sambhogakâya.
- III. Dharmakâya.

Den første er den ætheriske Form, som et Menneske vilde antage, naar han, idet han forlod sit fysiske Legeme, vilde vise sig i sit astrale – og har desuden hele en Adepts Kundskab. Bodhisattvaen udvikler det i sig, efterhaanden som han skrider frem ad Vejen. Naar han har naaet Maalet og givet Afkald paa dets Frugter, forbliver han paa Jorden, som en Adept; og naar han dør, bliver han, i Stedet for at indtræde i Nirvâna, tilbage i det herlige Legeme, som han har vævet til sig selv, usynlig for den uindviede Menneskeslægt, for at vogte over den og beskytte den.

Sambhogakâya er det samme, men med en yderligere Glans af 'tre Fuldkommenheder', hvoraf den ene er fuldstændig Udslettelse af al jordisk Interesse.

Dharmakâya-Legemet er en fuldkommen Buddhas Legeme, d.v.s. slet intet Legeme, men et ideelt Aandedrag: Bevidsthed, der er gaaet op

En af disse 3 kan, hvis han ønsker det, besidde et fysisk legeme, som ikke blot er et selvskabt mayavirupa. Det kan han gøre på én af to måder: enten ved at tage et legeme, der frivilligt er forladt, i besiddelse, sådan som det skete, da Kristus overtog Jesus' legeme, eller ved en guddommelig overskygning af en discipel, sådan som det har været og vil blive tilfældet. Kvaliteten af den form, der tages i besiddelse eller bruges, og karakteren af dens arbejde, afhænger af hvilket af de 3 højere aspekter af den igangsættende impuls, der manifesterer sig. Men uhyre sjældent optræder der et endnu mere gådefuldt fænomen, nemlig når den overskyggende buddha, bodhisattva og adept *kommer til syne* på Jorden og dermed demonstrerer alle 3 aspekter – kundskab, kærlighed og vilje – i manifesteret form. [side 1090]

Det kan virke kompliceret, men er, når alt kommer til alt, ikke så meget mærkeligere end det fænomen, at monaden (i tid, rum og under evolutionen) manifesterer sig som triaden, egoet og personligheden. Denne type tredobbelt avatar vedrører en gruppe monader, der var de mest fremskredne og udviklede ved begyndelsen af mahamanvantaraen, og den viser sig kun i en særlig række cykler. Endnu er der ikke mange, som er udviklede nok til at udføre dette tredobbelte arbejde. Buddha og 9 andre er de eneste, der stadig har forbindelse med vores klode på den specielle måde. Nogle få er som Kristus og har evnen til at foretage en dobbelt tilsynkomst. Den type monade findes kun på 2., 4. og 6. stråle.

Den studerende må altså huske, at formens natur afhænger af det inkarnerende livs *kvalitet*, og han må også huske forskellene på de hierarkiske grupper. For livene i disse grupper

---

i den Universelle Bevidsthed eller Sjæl, ganske blottet for enhver Attribution. Een Gang en Dharmakâya, lader en Adept eller Buddha bag sig enhver mulig Forbindelse med eller Tanke om denne Jord. For at blive i Stand til at hjælpe Menneskeheden giver en Adept, som har vundet Retten til Nirvana, saaledes, i mystisk Sprogbrug, 'Afkald paa Dharmakâya-Legemet', beholder af Sambhogakâya kun den store og fuldkomne Kundskab, og bliver tilbage i sit Nirmanakâya. Den Esoteriske Skole lærer, at Gautama Buddha tillige med adskillige af sine Arhater er en saadan Nirmânakâya, og, paa Grund af hans store Forsagelse og Offer for Menneskeslægtens Skyld, kendes der Ingen højere end ham.« – *Stilhedens Røst*, note 126, s. 124-125.

har forskellig karakter, og de former, de manifesterer sig gennem, er lige så forskellige. Derfor må vi skelne mellem:

1. De involutionære grupper.
2. De evolutionære grupper.
3. De 7 grupper liv, vi kalder månefædrene:
  - a. 3 ulegemlige som er elementarrigerne.
  - b. 4. legemlige der er de 4 rigers former på den opadgående bue.
4. De 7 hierarkier af liv.
5. De 7 grupper solengle.

Der må ikke herske nogen forvirring med hensyn til forskellen på hierarkierne af væsener og de 7 stråler, for selvom der er en nær forbindelse, er der ingen lighed. »Strålerne« er blot visse livs oprindelige form, liv der bærer alle formers kim »i deres hjerte«. Hierarkierne er de mange grupper liv, som befinder sig på de forskellige vækst- og udviklingstrin, og som [side 1091] vil bruge formerne.³¹ Strålerne er redskaber og derfor negative modtagere. Hierarkierne er redskabernes brugere, og det er disse livs natur og deres vibrations kvalitet, der i henhold til den store tiltrækningslov skaffer dem de fornødne former. Det er to primært forskellige aspekter, liv og

---

³¹ *De 12 skabende hierarkier*. De studerende bliver ofte forvirrede, når de prøver at gøre rede for de 12 i kosmos. En medarbejder sender følgende forslag: I *Bevidstheden og dens udvikling* (af Annie Besant, o.a.) fortælles det, hvordan de 3, gennem et arrangement af indbyrdes forbindelser, bliver til 7 grupper. Disse kan fremstilles som ABC, ACB, BCA, BAC, CAB, CBA og en 7., der er en syntese, hvor de 3 er lige. Yderligere 6 kunne fremstilles som (AB)C, C(AB), A(BC), (BC)A, (CA)B og B(AC), hvor de 2 i parenteser er lige, mens den 3. er stærkere eller svagere. Disse to grupper med 6 og den gruppe, hvor de 3 er lige, udgør tilsammen 13. »Disse 13 kan ordnes i en cirkel med 12 og én i centret. Den centrale er syntesen og den klasse, hvor de 3 er lige. Den fysiske parallel til dette er zodiakkens 12 tegn med Solen i midten – syntesen af dem alle. Den åndelige parallel er de 12 skabende ordener med Logos i centret som en syntese af dem alle«. Dette arrangement er helt legitimt. – *The Theosophist*, bind XXIX, s. 100.

form, og tilsammen er de »Guds Søn«, treenighedens 2. person i sit formbyggende aspekt. De er bygmestrene og findes også i 3 grupper med deres mindre differentieringer. Men her er det ikke nødvendigt at placere grupperne på bestemte planer i solsystemet.

Disse hierarkier af væsener, som kommer ind på lysstrålen fra centret, er spirerne til alt, hvad der senere findes, og det er først, når de begynder at manifestere sig, og de former, de skal bebo, gradvis bliver udviklet, at det er nødvendigt at tale om planer. Planerne er for nogle af disse hierarkier, hvad månadens hylstre er for den. De er slør for det iboende liv, de er udtryksmidler og eksponenter for en specialiseret kraft eller energi. En stråles kvalitet afhænger af karakteren af det hierarki af væsener, der bruger den som udtryksmiddel. Disse 7 hierarkier tilsløres af strålerne, men de findes bag strålerne, for tilsammen er de det besjælende liv i alle solsystemets planetsystemer. Samtidig er de hele det interplanetariske rums liv og de væsener, der udtrykker sig gennem småplaneterne og [side 1092] alle former for uafhængigt liv, som er mindre end en planet. Lad mig ganske kort give nogle vink om disse hierarkier, vink som kan kaste lys på det, der findes om dem i *Den hemmelige lære*.

Det, der siges her, er ikke i sig selv nyt, men en syntese af det, som allerede er kendt, og det gives i form af kortfattede meddelelser.

Hvert af disse 7 hierarkier af væsener, som er bygmestrene eller *tiltrækningskræfterne*, er (i deres forskellige grader) formidlende mellemlid. De legemliggør alle en af krafttyperne fra de 7 konstellationer, og derfor er deres formidlende arbejde dobbelt:

1. De er mellemlid mellem ånd og stof.
2. De formidler kraft fra kilder uden for solsystemet til former inden i systemet.

Hver gruppe er også syvfoldig i sin natur, og Brahmas 49 ildformer er den laveste manifestation af deres ildnatur. Desuden kan hver gruppe betragtes som »falden« i kosmisk henseende, fordi den er involveret i byggeprocessen eller bebor former af en eller anden tæthedegrad.

Hierarki I. Det 1. store hierarki udgår fra den centrale åndelige sols hjerte.³² Det er selve Guds Søn, den førstefødte i kosmisk forstand, ligesom Kristus var den »ældste i en stor familie af brødre« og den »menneskelige plantes første blomst«. Symbolet på dette hierarki er den gyldne lotus med sine 12 kronblade sammenfoldet.

Man skal huske, at dette hierarki i virkeligheden er det 6., fordi 5 hierarkier er gået videre, idet de er produktet af et tidligere system, hvor intelligens eller manas var målet. De 5 befriede hierarkier udgør tilsammen manas. Samtidig får vi fortalt, at det 5. hierarki er ved at opnå endelig befrielse, eller tage sin 4. indvielse, og det er det, der er årsag til bestemte fænomener på vores planet, fænomener som er skyld i, at planeten [side 1093] kaldes »lidelsens stjerne«. Der er en karmisk forbindelse mellem det forrige systems dyrerige og 5. skabende hierarki, og den viser sig hos mennesket som nødvendigheden af, at den fysiske dyrenatur korsfæstes, og især på det seksuelle område. Vi må huske, at hierarkierne arbejder i henhold til tiltrækningsloven, der er bygmestrenes lov.

Dette 1. (6.) hierarkis energitype er det 1. aspekt af den 6. type kosmisk elektricitet, og derfor har det en særlig magt over den laveste ild, eller »ild ved friktion«, som den kommer til udtryk på det 6. plan. Disse liv kaldes »begærets brændende sønner«, og det var dem, der var nødvendighedens sønner. I den gamle kommentar siges det om dem:

»De brændte efter at vide. De kastede sig ned i sfærerne. De er Faderens længsel efter Moderen. Derfor lider, brænder og længes de, mens de er i sansningens sjette sfære.«

Hierarki II. Det 2. hierarki er nært forbundet med Store Bjørn. Vi får fortalt, at de kom ind gennem det hellige hjertes 2. kammer, og at de (som der står i *Den hemmelige lære*) er monadernes prototyper. De er kilden til det monadiske liv, men ikke monaderne selv, for de er langt højere.

Dette hierarki, som egentlig er det 7., repræsenterer i vores

---

³² H.L. 1, 249-264. S.D. III, 565-566.

system de liv, som i det 1. solsystem forblev på deres eget plan, fordi de var for syndefri og hellige til at inkarnere i den meget materielle og intellektuelle evolution. Selv i dette system vil de kun kunne påvirke de inkarnerende jivaer og bringe dem evnen til at forstå karakteren af gruppebevidsthed, de 7 himmelske menneskers kvalitet, men ikke selv være i stand til at udtrykke sig helt. Dette mysterium kan de studerende delvis afklare, hvis de er opmærksomme på, at vores solsystem med sine 7 planer kun repræsenterer Logos' fysiske legeme, og at dette fysiske legeme er en begrænsning af udtrykket for hans trefoldige natur. Vi kan sige, at det 1. (6.) hierarki prøver at udtrykke Sollogos' *mentale* vibration, og det 2. hans *emotionelle* eller kosmisk astrale natur. [side 1094]

Dette 2. (7.) hierarkis krafttype er det 2. aspekt af den 7. type kraft, ud af de mange. Man kan få en forestilling om Sollogos' relative udviklingstrin ved at studere de forskellige aspekter af kraft, han udtrykker i denne inkarnation. Det er den energi, som driver monaderne til fysisk inkarnation, for den gør sig gældende på det 7. plan. De energier, der er aktive, er dem, som Logos har udviklet, og som er *gevinsten* ved tidligere inkarnationer. Derfor er der ifølge sagens natur huller, og visse krafttyper mangler, fordi han kosmisk set stadig har meget at vinde.

Det er energien fra dette hierarki (hvis tal er 2 og 6), der resulterer i manifestationen af den guddommelige hermafrodit og de 7 kraftcentre, som er de 7 åndelige energier.

Hierarki III. Det 3. skabende hierarki (eller det 8.) er særlig interessant. Dets væsener kaldes »triaderne«, for de har mulighed for en tredobbelt evolution: mental, fysisk og åndelig. Set fra ét synspunkt er disse livstriader ifølge deres natur blomsten af det forrige system, hvor de var de 3 personer. Set fra et andet synspunkt er de, når de opfattes som »blomsten af de forrige 8«, de ottefoldige punkter, der venter på en lejlighed til at lyse op. Dette hierarki er devaer, som er parate til at tjene ved at give et andet hierarki nogle egenskaber, det mangler. De skænker udødelighed, mens de selv »holder sig uden for inkarnation«. De er offerets og kærlighedens herrer, men de kan ikke forlade Logos' æterlegeme og bevæge sig over i det faste fysiske redskab.

Dette 3. hierarkis krafttype er det 3. aspekt af elektrisk kraft eller den 1. type kosmisk energi. De står for denne energitypes tilbagevendende cyklus, symboliseret af tallet 8. Formlerne for disse elektriske energier er for komplicerede til at blive givet her, men den studerende skal huske, at disse hierarkier udtrykker:

1. Syvfoldig kosmisk energi.
2. Kosmisk prana.
3. Solenergi, dvs. elektrisk ild, solild og ild ved friktion.

[side 1095]

Hvert hierarki manifesterer en tredobbelt energi eller et aspekt af hvert af de ovenstående punkter, og det kræver en nifoldig differentiering, for de to første er tredobbelte ligesom det tredje. Det er, når en enhed af det 4. hierarki, de menneskelige monader, afviser disse triadiske liv, at et menneske i sidste instans ender i den 8. sfære. Det afslår at blive en Kristus, en frelser, og vedbliver at være selvoptaget.

Vi har beskæftiget os med de tre første hierarkier, der siges altid at »se ansigtet af dybets hersker« eller være så rene og hellige, at de med deres kræfter er i bevidst kontakt med deres kilde.

Nu vil vi ganske kort betragte to hierarkier, der er nært forbundet med os selv, de menneskelige selvbevidste enheder. Disse to grupper er i virkeligheden tre, idet det 5. hierarki er dobbelt, og det er det, som har ført til nogen forvirring og er den okkulte betydning bag det skæbnesvangre tal 13. Det er de væsener, der »søger tilfredsstillelse« og repræsenterer det andet »syndefald«, betegnelsen for det faktum, at egoet iklæder sig en lavere natur. Det 4. og 5. hierarki er det 9. og 10., eller de »indviede« og de »fuldendte«. Alle mennesker eller »uforgængelige jivaer« udvikler sig gennem en fortløbende række indvielser, enten på eget initiativ eller fremkaldt af ydre faktorer på vores planet. Det gør de gennem et »ægteskab« med den næste orden, den 5., og dermed fuldfører de deres udvikling. Det er på grund af dette okkulte faktum, at det 4. hierarki betragtes som maskulint og det 5. som feminint.

Hierarki IV. Det 4. hierarki er den gruppe, hvori menne-

skets højeste aspekt, dets »Fader i himlen«, har sin plads. Disse liv er ildpunkterne, der må blive til flammer. Det gør de ved hjælp af det 5. hierarki og de 4 væger eller de 2 dobbelte lavere hierarkier. Vi ser altså, at for menneskets vedkommende er det 4., 5., 6. og 7. hierarki dets selv i inkarnationscyklen. De er »offerets herrer« og »kærlighedens herrer«, blomsten af atma-buddhi.

Når vi studerer disse hierarkier, er en af de mest værdifulde lektier, vi skal lære, menneskets placering og betydning i systemet. For eksempel er det hierarki, som er essensen af åndens ulegemlige liv, og det buddhiske princip, den esoteriske [side 1096] årsag til åndens og stoffets kosmiske ægteskab, baseret på Logos' kærlighed og begær, men hvert hierarki udtrykker sig også gennem en bestemt manifestation, som mennesket med sin begrænsede bevidsthed så opfatter som selve hierarkiet. Det er ikke tilfældet, og man må omhyggeligt skelne mellem disse hierarkier.

De er latente spirer til kraftcentre og manifesterer sig subjektivt. De varmer og beliver grupper af former. De blomstrer op og udtrykker sig gennem en form, eller et andet hierarki. Hierarkierne er indbyrdes forbundne og negative eller positive i forhold til hinanden, alt efter omstændighederne.

Som det siges i *Den hemmelige lære*, er det 4. hierarki de inkarnerende jivaers barnekammer,³³ fordi det indeholder de livskim, der nåede det menneskelige stade i et andet solsystem, men ikke var i stand til at fortsætte på grund af den spirende pralaya, som førte dem over i en latent tilstand. Deres tilstand svarer, i kosmisk målestok, til de menneskelige livskims formørkelsestilstand i intervallet mellem to kæder. De 3 andre hierarkier, vi har beskæftiget os med (det 1., 2. og 3.), er dem, der i den logoiske manifestations tidligere kalpaer gennemgik og helt hævdede sig over menneskestadiet. De er derfor den formløse gruppe, mens de resterende er rupagrupperne eller dem, der har form.

Det 4. skabende hierarki (eller det 9.) må i dette solsystem altid betragtes som det, der indtager den 3. plads:

---

³³ H.L. 1, 253.

For det første treenighedens 3 personer eller liv.
For det andet menneskets prototyper, de 7 ånder.
For det tredje mennesket eller den laveste manifestation af
det selvbevidste åndsaspekt.

Det skal man være opmærksom på. Det refererer ikke til formaspektet men kun til karakteren af de liv, der udtrykker sig gennem andre liv, som også er *selvbevidste* eller fuldt intelligente. Det er ikke alle hierarkier, der er det. [side 1097]

De 4 lavere hierarkier er alle beskæftiget med manifestation i de 3 verdener, eller i Sollogos' faste fysiske legeme. Det er dem, som kan forlade eller bevæge sig igennem Sollogos' æterlegeme og tage former bestående af enten luftformigt, flydende eller fast stof. De andre kan ikke. De kan ikke deltage i fysisk formering.

De studerende må huske, at set fra Logos' synspunkt er solenglene på mentalplanet (det kosmisk fysiske plans 5. underplan) fysisk inkarneret, og det er det, som det »andet syndefald« refererer til. Det første syndefald refererer til inkarnationen i en form af kosmisk æterisk stof, sådan som det er tilfældet med de himmelske mennesker, de menneskelige jivaers prototyper. I dette sidstnævnte tilfælde kaldes de legemer, der bruges, set fra vores synspunkt, »formløse« og er »vital legemer« belivet af kosmisk prana. I vores eget tilfælde, og for resten af gruppernes vedkommende, består formerne af de 3 lavere planers stof (det Logos ikke betragter som et princip) og reagerer derfor stadig på det forrige systems vibration. Det betyder, at de 4 lavere hierarkier er *forbindelsesled* mellem fortidens og fremtidens liv. De er nutiden. De har ikke afsluttet deres kontakter med det aktive intelligente princip i den foregående kalpa, og må derfor fortsætte disse kontakter i denne kalpa. Det vil de arbejde sig ud af i dette system. De 4 vil blive de 3, og derefter vil de blive de 3 højere arupa hierarkier i det næste system.

Før vi fortsætter vores betragtning af hierarkierne, er det nødvendigt at gøre opmærksom på, at blandt disse hierarkier kaldes nogle af dem »dominerende hierarkier«, mens andre kaldes »underordnede hierarkier«. Hermed menes at i dette solsystem udtrykker nogle af dem sig mere fuldstændigt end andre, og det medfører nødvendigvis at deres vibration er

mere mærkbar end de underordnede gruppers vibration. De dominerende grupper er den 2., 4. og 5., fordi: [side 1098]

- a. *Den 2.* er det store udtryk for dualitet, Sønnen der beliver Solen.
- b. *Den 4.* er de menneskelige monaders hierarki, som forbinder og skaber syntese. De udtrykker udbyttet af system 1 og målet for system 2.
- c. *Den 5.* eller 10. er nært forbundet med de 5 befriede hierarkier og udtryk for deres samlede liv. Derfor kan man sige, at det 5. hierarki repræsenterer de 5 befriede grupper, og det 4. er den repræsentative gruppe i dette system, mens det 2. (for mennesket eller disse to grupper tilsammen) repræsenterer åndsaspektet, Faderen, den ukendte.

Hierarki V. Som vi ved fra studiet af *Den hemmelige lære*, er det 5. skabende hierarki yderst gådefuldt. Mysteriet ligger i det 5. hierarkis forhold til de 5 befriede grupper. Dette forhold kan man, *i forbindelse med vores planet, der ikke er en hellig planet*, delvis forstå, hvis man betragter historien om Buddha og hans arbejde. Denne historie er der hentydet til i 3. bind af *The Secret Doctrine*.³⁴

Det 5. hierarkis forhold til en bestemt konstellation har også forbindelse med dette mysterium. Det skjuler sig i Sollogos' karma og vedrører hans forhold til en anden sollogos og spillet mellem dem i den større mahakalpa. Det er »Dragens sande hemmelighed«, og det var indflydelsen fra Dragen eller »slangeenergien«, som forårsagede indstrømningen af manasisk energi eller tankeenergi i solsystemet. Og nært knyttet til disse to kosmiske væseners karma var et mindre kosmisk væsens karma, det væsen der er vores planets liv, den planetariske logos. Det var denne tredobbelte karma, som bragte »slangereligionen« og »visdommens slanger eller drager« ind i den lemuriske tid. Det havde noget med Solens og planetens kundalini eller slangeild at gøre. Der ligger et vink i

---

³⁴ Som angivet under Oversætterens bemærkninger, side 20, er 3. bind af H. P. Blavatskys *The Secret Doctrine*, 3. reviderede udgave (svarende til 5. bind af 4. udgave, Adyarudgaven) endnu ikke udgivet på dansk. Derfor anføres værket med sin engelske titel, o.a.

det faktum, at konstellationen Dragen har samme forhold til [side 1099] DEN, der er større end vores logos, som rodcentret har til et menneske. Den vedrører stimulering, belivelse og dermed koordinering af den manifesterende ild.

Der ligger også en nøgle til mysteriet i denne 5. gruppes forhold til de to kontaktsøgende poler. Dens væsener er det femfoldige forbindelsesled, de »velgørende forenere«, og dem der »fremkalder forsoning«. Esoterisk er denne gruppe »raccens frelsere«, og fra dem udgår det princip som – i forbindelse med det højeste aspekt – løfter det lavere aspekt op i himlen.

Når man studerer disse mysterier omhyggeligt og herunder de liv, der er de største eksponenter for det samlende princip, bliver det klart, hvor uhyre betydningsfuld deres plads i planetsystemet er.

Det er af den grund, at enhederne i det 5. hierarki kaldes »den brændende kærligheds hjerter«. De frelser gennem kærlighed, og er selv nært knyttet til Sollogos' store kærligheds-hjerte. Derfor bliver disse store forløsende engle, der er menneskenes sønner på deres eget sande plan, mentalplanet, afbildet som 12-bladede lotuser – hvor denne symbolik forbin-der dem med »den guddommelige kærligheds søn«, det manifesterede solsystem, der siges at være en kosmisk 12-bladet lotus og have et logoisk kausallegeme, som ligeledes er af en 12-bladet natur.

Vi har altså en direkte strøm af energi gennem:

- a. Logos' 12-bladede egoiske lotus på det kosmiske mentalplan.
- b. Solsystemets 12-bladede lotus.
- c. Den planetariske logos' hjerte, også en 12-bladet lotus.
- d. Menneskets 12-bladede egoiske lotus på mentalplanet.
- e. Menneskets 12-bladede hjertecenter.

Hvis man vil formulere det på en anden måde, kan man sige, at energistrømmen skaber en direkte forbindelse mellem: [side 1100]

- a. Sollogos, via de 3 store kosmiske centre:
  1. Den centrale åndelige sol.
  2. Solens hjerte.
  3. Den fysiske sol.
- b. Den planetariske logos' hjertecenter der befinder sig på det 4. kosmisk æteriske plan (det buddhiske plan).
- c. Et menneskes egoiske lotus på mentalplanet. Denne lotus er en direkte parallel til »Solens hjerte«, mens det monadiske punkt er en afspejling af den »centrale åndelige sol« i det menneskelige system.
- d. Et menneskes hjertecenter på det fysiske plans æteriske trin. Det svarer til den fysiske sol.

På den måde er det mikroskopiske atom, mennesket, forbundet med solsystemets store centrale liv.

Det 5. hierarki formidler også, i henhold til loven, energi til det 5. underplan af hvert plan i systemet, blot med det forbehold, at man i de 3 verdener tæller oppefra og ned, mens man i den overmenneskelige evolutions verdener tæller nedefra og op. Dette hierarki styrer, som vi ved, de to aspekter af manas, ét i de 3 verdener, og et andet der gør sig gældende i de højere sfærer.

Det er nødvendigt at huske, at disse grupper (selv når de kaldes »formløse«) er altings sande form, for de befinder sig alle sammen i Sollogos' eller Planetlogos' *æteriske* legeme. Det er et punkt, der omhyggeligt må understreges. De studerende har alt for længe betragtet formen som den faste fysiske krop, men for okkultisten er den slet ikke formen, men et tæt maya, eller en illusion, mens den sande form er det vitale legeme. Derfor er disse hierarkier summen af de vitale liv og substansen eller de dybere lag bag alt, hvad der findes. Vi kan betragte emnet på følgende måde:

a. De 4 højere grupper er de hierarkier, som udtrykker sig gennem de 3 kosmiske ætere, den 2., 3. og 4.

b. De 2 laveste grupper er de liv, der fungerer som det involutionsstof (organiseret og uorganiseret) i Logos' faste

[side 1101] fysiske legeme: det luftformige og flydende plan samt den levende substans på de 4 højere underplaner af systemets faste fysiske plan.

c. Det 5. hierarki har en interessant position som det »forbindende« legeme mellem de 4 højere og dem, der findes på de 3 lavere underplaner. Der er en vital og betydningsfuld overensstemmelse mellem de 7 hovedcentre og de 7 grupper egoer på mentalplanet, og der er en okkult analogi *mellem de 3 hovedcentre (pinealkirtlen, hypofysen og altamajorcentret) og disse 7 egogrupper udtryk i de 3 verdener*. Det er et meget vigtigt esoterisk faktum, og alle studerende, som mediterer over sammensmeltningens love, må tage denne analogi i betragtning.

Det er nyttigt at huske hierarkiernes plads i planetsystemet og forstå, at omkring alle disse vitale legemer samles gradvis den faste manifestation, vi opfatter som det evolutionære stof. Formerne bygges (fra atomers form til egoets legeme, fra en blomsterform til den mægtige planetariske eller solare lotus), fordi der findes hierarkier, som er livets kim, giver impulsen, tilvejebringer modellen og gennem deres blotte eksistens giver alt, hvad der findes på alle planer, dets *raison d'etre*.

Hierarki VI og VII. Dette 6. og 7. hierarki tilvejebringer de 3 verdners stofformer. De har vital betydning og spiller en yderst interessant rolle. Set fra det logiske synspunkt betragtes de ikke som et princip, men set fra menneskets synspunkt giver de det *dets* laveste principper. De har samme forhold til Logos, som den faste fysiske krop har til mennesket, og alt, hvad der vedrører menneskets evolution, må (på dette sted) opfattes som noget, der foregår i Logos' fysiske redskab. De er beskæftiget med udladning af fysisk energi, realiseringen af alle guddommelige formål i det fysiske redskab, og den fysiske organisation af et bestemt stort kosmisk liv.

Det fremgår klart, når vi betragter de to hierarkier, vi beskæftiger os med. De er det laveste levn efter det forrige system og energien i det stof (fast, flydende og luftformigt), som vibrationen fra Logos' permanente atom (på adiplanet) tiltrækker til bygningen af den guddommelige form. Af hensyn til overskueligheden kan vi tilføje, at det 7. hierarki er det [side 1102] liv

eller den energi, der findes i hjertet af hvert eneste atom, dvs. dets positive aspekt, mens det 6. hierarki er livet i alle håndgribelige formers æteriske legeme. Dette hierarkis funktion er godt beskrevet med den gamle kommentars ord:

»Devaerne hører ordet og træder frem. De ofrer sig og bygger den ønskede form ud af deres egen substans. De henter liv og stof i deres egen natur, og hengiver sig helt til den guddommelige impuls.«

Det er ikke muligt at sige meget mere om disse sidste to hierarkier. Der er givet mange oplysninger om dem i den del af denne *Afhandling*, som beskæftiger sig med stoffets ild. Jeg vil blot gøre opmærksom på, at ligesom vi i den okkulte lære fortæller, at der er en klar udvikling fra ét rige til riget over, er der en tilsvarende aktivitet for hierarkiernes vedkommende. De liv, som udgør et hierarki, overgår i ordnede cykler til hierarkiet over, selvom ordet »over« blot virker vildledende. Man må forstå, at det er *bevidsthed* og indsigt, der overføres, og at et hierarkis bevidsthed udvides, så den omfatter det næste hierarkis bevidsthed.

Dette kan også udtrykkes med hensyn til energi. Et hierarkis negative liv følger denne linje:

1. Negativ energi.
2. Energi i ligevægt.
3. Positiv energi.

De positive liv i ét hierarki bliver negative liv, når de kommer over i et andet, og det er det, der fører til den generelle sammenblanding af idéer, den almindelige studerende er offer for. Hvis han skal forstå spørgsmålet nøjagtigt, må han studere hvert hierarki på en trefoldig måde, og også betragte det i den overgangsfase, hvor det negative blander sig og smelter sammen med det positive, og det positive bliver et højere vibrationsstadiums negative pol. Derfor er der 9 bevidsthedstilstande, som hvert hierarki må gennemgå, og man kan få en forestilling om deres relative betydning ved at be-

tragte det 4. [side 1103] skabende hierarkis 9 indvielser. Men mellem disse 9 klare udvidelser, som hvert liv i hvert hierarki må gennemgå, er der mindre udvidelser, og det er her hovedproblemet ligger for den, der studerer guddommelig psykologi. Hele emnet vedrører psyken hos, eller det 2. aspekt af, hvert liv – overmenneskeligt, menneskeligt eller undermenneskeligt – og først når den virkelige psykologi bliver bedre forstået, vil emnet få sin sande betydning. Da vil man til en vis grad erkende hvert hierarkis 9 bevidsthedsudvidelser og bestemme deres relative betydning.

Et studium af spørgsmålet i hvert rige vil endnu ikke føre til fuld afklaring med hensyn til menneskeriget og dets principers stofstrukturer, som er de forskellige hierarkiers manifestationer. Den sande åbenbaring vil først komme, når følgende punkter tages i betragtning:

1. Menneskets tredobbelte natur.
2. Forskellen på et redskab og den der bruger redskabet.
3. Forskellen på en stråle, som er udtryk for logoisk energi og en *positiv* udstråling, og et hierarki der er en *negativ* logoisk udstråling, som den positive energi præger, driver til at udfolde sig og tvinger til at forene sine to poler.

Hele emnet er meget kompliceret og vanskeligt, men det vil ikke vare længe, før videnskaben begynder at kaste lys på det og erkende det æteriske eller vitale legemes natur, plads og funktion i forbindelse med mennesket, og dets position som den faste fysiske krops sande form og grundlæggende enhed. Når det sker, og man har indsamlet og registreret oplysningerne, forstået forbindelsen mellem dem og draget de fornødne slutninger og paralleller, vil hele spørgsmålet om logoisk manifestation og det arbejde, der udføres af livene på de 4 højere planer, og dets virkning på Logos' faste fysiske plan (vores aktiviteters 3 verdener) få en ny drejning. Menneskers forestillinger om begrebet skabelse vil blive revolutioneret, de betegnelser og udtryk, man bruger nu, vil blive ændret, og alting vil blive udtrykt i relation til formbyggende energi og de 3 former for elektriske fænomener. Denne erkendelse er

hastigt [side 1104] på vej, men først når vi kommer til generationen efter den, som den nuværende tidsalders børn udtrykker, vil den vække en sådan genklang, at eksistensen af æteriske elektriske fænomener er hævet over enhver tvivl. Det vil ske gennem tilsynekomsten af egoer, som er helt bevidste på de æteriske trin, og som kan *se* alt det, der nu er genstand for spekulation. De vil – på grund af deres store antal og høje intellektuelle stade – føre hele området ud af kontroversernes rige og bevise kendsgerningerne.

Man vil ikke forstå formbygningsarbejdet, før man kender æterlegemetets sande funktion. Det er æterlegemet, der tiltrækker de liv, som tilhører så lav en orden, at de okkult set er *uvirksomme*. Disse liv, der ikke er omfattet af listen over hierarkier, påvirkes af den 6. og 7. gruppe og den energi, som udgår fra dem. De vækkes af den uvirksomhed, de har hvilet i, og drives til at indtage deres pladser og danne alle tings konkrete redskab. De er den laveste manifestation af det abstrakte. De er åndens mest kompakte form. De er det foregående systems fejlslagne individer, og deres fejltagelse er (set fra bevidsthedens synspunkt) så total, at hele deres respons på det 7. hierarkis positive vibration består i at blive tiltrukket. Okkult set kan de kun føres på plads, og først ved afslutningen af dette solsystem vil de være i stand til at overgå til og blive det næste solsystems 7. hierarki.

Målet for det, der ikke er noget princip, er at blive et vitalt princip ved at lade sig påvirke af energi. Her beskæftiger vi os med det gådefulde noget, der er blevet kaldt »affaldet efter det forhenværende«, dvs. den latente energi, som repræsenterede den laveste vibration i systemet før vores, og som var så tung og træg, at den lå under Logos' bevidsthedstærskel. Han var ikke opmærksom på den, og opgaven for disse specielle liv (der lever, men okkult set er døde) består i at tvinge sig adgang til hans *bevidste* kontrols spektrum ved at reagere på de liv, som han styrer bevidst, og som derfor er de lavestes frelsere. [side 1105]

4. Gruppeenhed.

Gruppeenhed må til dels ses fra mystikerens synspunkt. Det er en frase inden for okkultismen at sige, at intet står alene, og alligevel er det et faktum, at hver lille del af helheden har 3 forbindelser, nemlig med:

1. De enheder, der udgør dens manifestationslegeme.
2. Sit eget samlede liv.
3. Den større enhed, den er en del af.

Det er blevet sagt, at en af de væsentligste ting, som ligger til grund for den logiske hensigt, er udarbejdelsen af metoder, der vil resultere i sand gruppeenhed. Alt, hvad der sker, kan betragtes som den store intelligens' gigantiske forsøg på at frembringe en gruppe, og derfor må evolution opfattes som et stort eksperiment med dette formål for øje.

Det tredobbelte ansvar, der er nævnt ovenfor, gælder atomet såvel som Sollogos, og evolutionsprocessen tenderer mod at gøre hver enhed, mikrokosmisk og makrokosmisk, til en intelligent medarbejder, der reagerer på kræfter, som rammer den udefra og er bevidst om sin egen interne økonomi og de latente kræfter og energier, den må bidrage med til gavn for helheden. Mennesket betegner midtpunktet i evolutionen og repræsenterer det stadium i bevidsthedsudviklingen, hvor en tredobbelt erkendelse er mulig: erkendelse af individualitet, erkendelse af de kræfter der er undermenneskelige og må kontrolleres, og erkendelse af en position i et større menneskes planer og hensigter. Derfor kan mennesket med rette opfattes som den vigtigste af evolutionerne, for gennem det kan gruppeenhedens love for alle 3 grupper – den overmenneskelige, menneskelige og undermenneskelige gruppe – realiseres intelligent.

Over det står dem, der er for rene eller, som det hedder, »for koldblodige« til at lade sig nedsænke i de 3 verdners stof. Under det findes de liv, der er for urene (okkult set) eller »for fulde af brændende stof og hyldet i røg« til at kunne stige

op i de regioner, hvor Guds utilslørede sønner befinder [side 1106] sig. Derfor fungerer mennesket som mellemmand, og med udgangspunkt i det kan der udarbejdes gruppemetoder og -love, der i et senere solsystem kan fungere som en grundlæggende lov for samarbejde. Det er dette faktum, der skaber så mange af de specielle problemer i menneskeriget, og her kan det siges, at på denne planet, som man må huske er en af de »profane« planeter, har vores planetariske logos udført visse eksperimenter i forbindelse med dette problem. Disse vil (hvis de lykkes) resultere i en stor udvidelse af Planetlogos' kendskab til de love, der styrer alle legemer og masser. Vores planetariske logos har fået tilnavnet den »eksperimenterende guddommelige fysiker«, og det er ovennævnte forhold, som i visse henseender gør denne planets menneskehed enestående, for den løser to hovedproblemer:

1. At etablere en *bevidst* forbindelse med og respons på dyreriget.
2. At modtage og fastholde vibrationer fra overmenneskelige liv, og samtidig bevidst sende dem videre til de undermenneskelige niveauer.

Alt dette skal gøres af menneskerigets enheder med fuld individuel bevidsthed, og derfor kan man sige, at hvert menneskes arbejde består i at etablere en sympatisk forbindelse med andre menneskeenheder og dyrerigets pitrier, og i udviklingen af evnen til at modtage energier fra liv, der er større end dets eget og forvandle og sende dem videre.

Her er det interessant at lægge mærke til, at det er menneskets problem med at skabe forbindelse mellem dyret og sig selv, som var det oprindelige grundlag for det, der kaldes hathayoga og tantramagi. Med denne yoga søgte man at skabe en forbindelse mellem det, man vidste, var fælles i de to riger (den fysiske krop med dens aktiviteter og formål), sådan at det, der skulle være negativt i menneskeriget, ved hjælp af viljen blev stimuleret, så det blev en positiv faktor. Det er måske sandt, at nutidens tilhængere af hathayoga ikke er opmærksomme på dette formål, men de oprindelige eksponenter

for hathayogamysterierne var helt bevidste om det og søgte i [side 1107] deres iver efter enhed mellem de to riger at forene de lavere aspekter, og dermed tilsidesatte de den rigtige metode.

III. GRUPPERELATIONER

Når det drejer sig om at etablere grupperelationer til de overmenneskelige riger, har mennesket ikke begået så mange fejl, selvom der endnu kun er gjort relativt beskedne fremskridt, og der blot er få mennesker, som har forenet deres bevidsthed med de store styrende intelligensers bevidsthed, samtidig med at de er forblevet mennesker – hvilket er den sande rajayoga.

Det er altså klart, at i det 4. eller menneskelige rige, hvor det 4. hierarki samler erfaringer, bliver der gjort en indsats for at sammensmelte eller centralisere de 3 grupper kræfter:

- a. Den energi dyreriget står for.
- b. Den rent menneskelige energi.
- c. Den åndelige energi i den gruppe der er eksponent for buddhisk kraft, og ved den 3. store realisering også atmisk kraft, som buddhi blot er redskab for.

Disse 3 kraftstrømme bør indtage følgende stilling i forhold til hinanden:

Buddhisk kraft.	Positiv.
Menneskelig energi.	I ligevægt.
Dyreenergi.	Negativ.

Eller, for nu at formulere det anderledes: Den positive styrende faktor i menneskegruppen bør være den åndelige energi, som dyrenaturen er modtagelig for, idet disse to forholder sig til hinanden som Fader og Moder. Den rent menneskelige energi fungerer som den afbalancerende faktor og fremkalder en tilpasning mellem ånds- og stofaspektet. Det er denne tredobbelte grupperelation, der gør mikrokosmos til så ægte en

afspejling af det større menneske og det 4. rige til en sand eksponent for kosmiske processer. [side 1108]

De love, som styrer forholdet mellem disse 3 faktorer, er de samme som dem, der styrer grupperelationerne mellem Brahma-, Vishnu- og Shivaaspektet. Tid og rum eller »guddommelige muligheder« spiller deres rolle i mikrokosmisk såvel som makrokosmisk gruppearbejde, og den cykliske evolution udfører sit gruppetilpasningsarbejde for begge enheder med henblik på i sidste instans at frembringe gruppeharmonier. Det er den enkeltes harmoni med sig selv og enhederne i omgivelserne, og hans erkendelse af alt livs grundlæggende enhed, der fremkalder de store bevidsthedsudvidelser og fører til individets identifikation med et større hele.

Derfor er menneskeatomets arbejde blot en gentagelse af det, der udføres af planet- eller solatomet og tjener som et incitament for de mikroskopiske individuelle liv, der har deres plads i de 6 undermenneskelige riger (de 3 elementale og de 3 stoflige). I det ene tilfælde har vi en overensstemmelse, der er så nær, at den næsten er en kopi i lille målestok. I det andet har vi analogier, der kan betragtes som afspejlinger af helheden. I begge tilfælde har vi grundlæggende grupperelationer, fundamentale gruppe love, der skaber forbindelser mellem grupper og en essentiel enhed mellem alle livsformer. Det er ikke min hensigt at sige meget om gruppeformer og -arbejde. Den studerende må undersøge sig selv og sine omgivelser og på det grundlag drage sine egne konklusioner. Derfor vil vi afslutte denne del af vores *Afhandling* med en kortfattet opregning af:

1. De 3 atomare relationer.
2. De 7 love for gruppearbejde.
3. De 22 former for gruppesamspil.

Disse 32 faser og idéer må bringes i anvendelse i forskellig grad på alle atomer: de små liv som er summen af alle stofverdener, det planetariske atom, makrokosmos for alt på de 5 planer, og solatomet, syntesen af alt på de 7 planer og i de 7 evolutioner. [side 1109]

1. 3 atomare relationer.

- Individuel* – Denne vedrører alle atomers centrale ild og påvirker dette positive centers forhold til alting inden for dets indflydelsessfære.
- Systemisk* – Denne vedrører alle atomers forhold til andre atomer, der kommer inden for deres indflydelses rækkevidde eller kontakters omfang.
- Universel* – Denne vedrører alle atomers identifikation med disse bestemte grupper, og dermed deres integration til gavn for det større hele.

Her kan vi indskyde, at menneskerigets umiddelbare mål er at etablere *bevidste* relationer til systemet og tage aktivt del i gruppearbejdet. Individets bevidsthed om relationer er delvis etableret på grund af selvbevidstheden. De undermenneskelige rigers arbejde består i at etablere bevidst selvrealisering eller fremkalde en klar individualisme i enhver form for atomart liv, mens de overmenneskelige livs mål er etableringen af en universel bevidsthed, der vil sætte alle planet- og solliv i stand til at blive en bevidst og intelligent del af en kosmisk helhed.

2. 7 love for gruppearbejde.

Disse kan stort set kun udtrykkes ved hjælp af mysticismens begreber, og dermed er det overladt til den studerendes intuition at anvende dem på de mere stofflige livsformer.

1. lov. Offerets lov. Denne indebærer opgivelsen og ofringen af det, der er realiseret. Den er korsfæstelsen, alt gruppearbejdes grundlæggende lov, det styrende princip som resulterer i, at hver menneskehed i sidste instans bliver en frelser.

2. lov. Den magnetiske impuls' lov. Det er loven, der styrer et atoms primære realisering af sine kontakter med omverdenen, dvs. dets udadvendte sensitivitet, som i sidste instans resulterer i etableringen af en forbindelse mellem enheden og det, der opfattes som en del af gruppen. Det er ikke det samme som sanseopfattelse, fordi den forbindelse, der etableres,

er mellem selvet i alting og ikke mellem aspekter af ikke-selvet. [side 1110] Denne lov kaldes somme tider »det første skridt mod ægteskab«, for den resulterer i menneskets eller atomets endelige forening med gruppen, en forening som fremkalder harmoniske grupperelationer.

3. lov. Tjenesteloven. Denne lov betegner, i mangel af et bedre navn, et atoms identifikation med gruppens interesser og dets stadige afvisning af sine egne materielle interesser. Helt konkret beskæftiger den sig med den proces eller metode, hvormed et atom (positivt i sit eget centrale liv) gradvis bliver sensitivt og modtageligt over for gruppens positive liv.

4. lov. Frastødningsloven. Denne lov vedrører et atoms evne til at afkaste eller afvise at kontakte en energi, der opfattes som skadelig for gruppeaktiviteten. Den er i virkeligheden en tjenestelov, men bliver først bevidst aktiveret, når atomet har etableret en grundlæggende skelnevne og styrer sine aktiviteter ud fra kendskabet til sit eget væsens love. Denne lov er ikke den samme som den frastødningslov, der sammen med tiltrækningsloven virker mellem former og har relation til stofaspektet. Den lov, vi nu beskæftiger os med, har relation til psyken eller vishnuaspektet. Den ene gruppe love vedrører energier, der udgår fra den fysiske sol. Den anden gruppe, som vi nu beskæftiger os med, vedrører energier fra Solens hjerte. Den »frastødning«, der her er tale om, har (når f.eks. et menneskeatom bruger den bevidst via sin udviklede hjerteenergi) den virkning, at den fremmer den frastødte enheds interesser og driver den nærmere til sit eget center. Måske en okkult sætning i en bestemt gammel bog kan give os et indtryk af den store skønhed, som er forbundet med denne lovs virksomhed:

»Frastødningskraften stråler i syv retninger og driver alt, hvad den møder, tilbage til de syv åndelige fædres bryst.«

Gennem frastødning drives enhederne hjem, og de omstrejfende, ubevidste enheder tvinges ind mod deres eget center. Frastødningsloven, eller den energistrøm, den blot er navnet på, kan virke fra alle centre, men sådan som vi beskæftiger os

[side 1111] med den her, *må den udgå fra hjertet*, hvis den skal fremkalde det nødvendige gruppearbejde.

5. lov. *Gruppefremskridtets lov*. Denne kaldes somme tider »ophøjelsens lov«, for den vedrører mysterierne omkring grupperealisering, bevidsthedsudvidelser og den rolle, hver enhed spiller i gruppens almindelige fremskridt. I forbindelse med menneskeslægten må man f.eks. altid være opmærksom på den sandhed, at intet menneskeatom opnår »livets fylde« uden at yde et stort bidrag til sin egen gruppes generelle natur. Ophøjelsen af enheder resulterer i ophøjelsen af gruppen. Enhedens indsigt fremkalder i sidste instans gruppeerkendelse. Enhedens indvielse fører til sidst til planetarisk indvielse, og når menneskeatomet når sit mål og realiserer sin hensigt, vil også gruppen støt og roligt nå sit mål. Intet menneske lever alene, og når enhederne bliver korsfæstet gennem tidsaldrene og realiserer deres grundlæggende natur, blot for senere at ofre det bedste de har til gavn for gruppen, er det simpelthen udtryk for den måde, befrielsesarbejdet udføres på.

Offer, tjeneste, magnetisme (»*når jeg er blevet ophøjet fra jorden, vil jeg drage alle til mig*« (Joh. 12:32, o.a.)), gruppefremskridt og guddommelig frastødning – alle disse er kun mangelfulde betegnelser, hvormed vi prøver at udtrykke den guddommelige sandhed, at hele Sollogos' liv og udtryk først kan realiseres, og hans hensigt først åbenbares, når han har ført alle atomare enheder frem til selvrealiseringens stadium. Da vil han føre dem videre frem til det punkt, hvor de ofrer dette realiserede selv, så den guddommelige hensigt og vilje kan opfyldes, og det guddommelige liv og lys skinne med fuldendt stråleglans.

Det kan også udtrykkes med mere materielle betegnelser, ved at vi siger, at gennem beherskelsen af disse sjælelove bliver Logos' fysiske legeme et aktivt udtryk for hans selvrealiserede hensigt.

De to sidste love om gruppeaktivitet vil blot blive behandlet ganske kortfattet, da det kun er svorne disciple, som kan forstå deres sande betydning. De vedrører primært astral- og mentalplanet og dermed gruppeenhedernes tilsvarende redskaber. Man må huske, at en gruppe, der virker på det fysiske [side 1112] plan, også findes på det astrale og mentale plan,

og i en endnu større form. Ligesom menneskets astrallegeme er større end dets fysiske legeme og derfor har indbygget et større antal atomare enheder i sin struktur, rummer en gruppe også flere astrale end fysiske enheder. De love, vi her skal beskæftige os med, vedrører forholdet mellem de fysiske enheder og de enheder, som udgør en del af gruppen, men samtidig fungerer uden de fysiske hylstre eller redskaber. Og den samme idé gælder de enheder, der ikke har noget fysisk redskab og samtidig udgør en del af gruppens mentallegeme.

De to love hedder:

6. Den udvidede sensitivitets lov.

7. De 4 laves lov.

Disse love virker kun for de fysiske enheder, som er bevidst sensitive over for diskarnerede gruppearbejdere.

Set fra disciplens synspunkt er alle disse love kun virksomme i de 3 verdener, selvom der naturligvis er paralleller på alle planer. Men det er disse 7 love, som verificeres og studeres i alle grupper, der arbejder under mestrene.

For hver lov er der en bestemt formular og et bestemt symbol. På dette stadium af læren eller afhandlingen er det ikke muligt at afsløre eller meddele formularerne. Symbolet må godt beskrives, og hvis den studerende vil overveje lovens terminologi, symbol og okkulte navn omhyggeligt, kan han skaffe sig mange informationer om grupperelationer ([Skema VIII](#)).

Det er disse love, som vil blive formuleret i den kommende regenerationscyklus, og som den store herre vil illustrere, når han viser sig, og det er disse love alle organisationer, broderskaber og frimurerkredse gradvis vil antage som deres arbejdsmetoder. Symbolerne er:

1. lov Et rosa kors med en fugl svævende over sig.

2. lov To ildkugler, der er samlet af en ildtrekant. Dermed afbilder symbolet alle atomare strukturers tredobbelte samspil.

Skema VIII

LOVENE OG SYMBOLERNE

<i>Nr.</i>	<i>Eksoterisk navn</i>	<i>Esoterisk navn</i>	<i>Symbol</i>	<i>Stråleenergi</i>
1.	Offerets lov	Loven om dem der vælger at dø	Rosa kors med gyl-den fugl	Udstrømmende energi 4. stråle, forenende faktor
2.	Den magnetiske im-puls' lov	Loven om polær enhed	To ildkugler og tre-kant	Udstrålende energi 2. stråle, manifesterende faktor
3.	Tjenesteloven	Loven om vand og fisk	Krukke på en mands hoved	Udgående energi 6. stråle, belivende faktor
4.	Frastødningsloven	Loven om nedbry-dende engle	Engel med et flam-mende sværd	Afvisende energi 1. stråle, splittende faktor
5.	Gruppefremskridt-ets lov	Loven om ophøjel-se	Bjerget og geden	Fremadskridende energi 7. stråle, udviklende fak-tor
6.	Den udvidede sen-sitivitets lov	(navnet ikke givet)	Flammende rosa sol	Udvidende energi 3. stråle, tilpassende fak-tor
7.	De 4 lavers lov	Loven om æterisk forening	Mand- og kvinde-form med ryg mod ryg	Brændende energi 5. stråle, stimulerende faktor

[side 1114]

3. *lov* En vandkrukke, som balancerer på hovedet af en mand, der står i en korsformet stilling. Det er denne lov, som indfører den energi, der symboliseres af Vandbærerens tegn, og som er den styrende faktor i Vandbærerens tidsalder. Her kan vi tilføje, at symbolet for den 2. lov var oprindelsen til symbolet for Vægtens tegn, de to vægtskåle, men med tiden blev den sande form fordrejet. Ikke alle de astrologiske tegn kan føres tilbage til symbolerne, for kun nogle få af dem kan følges så langt tilbage som til mesterens ashram.
4. *lov* Her har vi englen med det flammende sværd, der kan drejes i alle retninger. Denne symbolik genfinder vi i Bibelen, hvor englen vogter skatten og sender mennesket bort i søgen efter en anden indgang, og på den måde tvinger det igennem genfødselens cyklus, indtil det finder indivielseens port. Okkult set blokeres denne port ikke af sværdet, idet mennesket har udviklet evnen til at svinge sig til vejrs som en ørn på sine vinger.
5. *lov* Symbolet for denne er bjerget med en ged stående på toppen, og igen ser vi forbindelsen med et astrologisk tegn, nemlig Stenbukken. Den »guddommelige ged« kan klatre op alle vanskelige steder og nå toppen, og det er symbolet på gruppen, betragtet som en enhed.
6. *lov* Dette symbol indeholder en flammende rosafarvet sol med et tegn i centret – et tegn der symboliserer foreningen af ild og vand. Under dette tegn findes nogle hieroglyffer, som ikke må afsløres, da de giver nøglen til Jordens tegn og Planetlogos' fysiske legemes grundtone.
7. *lov* Dette symbol har form af en mande- og kvindeskikkelse, der står med ryggen mod hinanden. Mandeskikkelsen holder, hvad der ligner et sølvskjold eller en sølvbakke, over sit hoved som en reflektor, mens kvindeskikkelsen holder en krukke fuld af olie med løftet arm. Under dette tegn er der nogle andre hieroglyffer, som rummer hemmeligheden om astralplanet, der må beherskes af mentalplanet.

[side 1115]

Disse 7 love har mange analogier. F.eks. vil man opdage, at centrenes energi og lovene kan bringes på linje med hinanden.

3. 22 former for gruppesamspil.

Disse former for gruppesamspil kan man kun forstå, hvis man tager det faktum i betragtning, at alle grupper er på en af de 7 stråler, og at der derfor er en tredobbelt vekselvirkning mellem dem. Denne må igen betragtes som:

- a. Et tredobbelt internt samspil.
- b. En tredobbelt ekstern vekselvirkning.

Vi kan altså tage de 7 stråler og give navnene for de tre måder, grupperne på en eller anden stråle vekselvirker med hinanden på, idet vi husker, at vi dermed i virkeligheden studerer tiltræknings- eller bevægelseslovens 21 vibrationer plus den grundlæggende vibration, der er syntesen af de 21, hvilket giver de 22:

STRÅLERNES AKTIVITETSFORMER

1. stråle, kraft.

1. Nedbrydning af former gennem gruppesamspil.
2. Stimulering af selvet eller det egoiske princip.
3. Åndelig impuls eller energi.

2. stråle, kærlighed-visdom.

4. Bygning af former gennem gruppeforbindelse.
5. Stimulering af begær, kærlighedsprincippet.
6. Sjælsimpuls eller -energi.

3. stråle, aktivitet eller tilpasning.

7. Belivelse af former gennem gruppearbejde.
8. Stimulering af former, det æteriske eller praniske princip.
9. Stofimpuls eller -energi. [side 1116]

4. stråle, harmoni, forening.

10. Færdigudvikling af former gennem gruppesamspil.
11. Stimulering af solenglene eller det manasiske princip.
12. Buddhisk energi.

5. stråle, konkret viden.

13. Overensstemmelse mellem former og type gennem gruppeindflydelse.
14. Stimulering af Logos' faste fysiske legeme, de 3 verdener.
15. Manasisk energi eller impuls.

6. stråle, abstrakt idealisme eller hengivenhed.

16. Afspejling af virkelighed gennem gruppearbejde.
17. Stimulering af mennesket gennem begær.
18. Begæreenergi, instinkt og aspiration.

7. stråle, ceremoniel orden.

19. Forening af energi og substans gennem gruppeaktivitet.
20. Stimulering af alle æteriske former.
21. Vital energi.

Disse 21 aktivitetsformer og deres syntese opsummerer i store træk alt, hvad der kan siges om al devasubstans' og alle formers aktiviteter og bevægelser. Tiltrækningsloven fremkalder samspillet mellem strålekræfterne og de atomare former, og dermed bliver manifestationen og det store maya et faktum i naturen. Til sidst kan vi gøre opmærksom på at følgende faktorer:

3 atomare relationer
7 love
22 aktivitetsformer
32

giver de 32 vibrationer, som kræves til at frembringe evolutionens 5 planer, for menneskets vedkommende. Som vi ved, [side 1117] er der 35 underplaner, eller i virkeligheden 32

mindre vibrationer og de 3, der er fremherskende. For egoets 3 underplaner på mentalplanet dominerer de resterende planer i de 3 verdener, og i Hierarkiets 5 verdener indtager det atmiske plans 3 højere underplaner en tilsvarende position.

Som afslutning vil vi give nogle af symbolerne på de 12 skabende hierarkier. Det er ikke muligt at give symbolerne, sådan som adepterne kender dem, for derved ville vi afsløre meget, som det er klogere at holde hemmeligt. Men vi kan give symbolerne, som de findes i de optegnelser, der er tilgængelige for disciple, og hvis man studerer dem grundigt, kan man danne sig et vist indtryk af hierarkiernes grundlæggende karakter.

Symbolerne på de 5 hierarkier, som er gået videre, kan beskrives på følgende måde:

1. En grøn ildkugle med 3 rosa stråler.
2. En grøn og sølvfarvet kugle delt af et tau.
3. En fugl med mørk fjerdragt og et strålende ildøje.
4. To lysende rosa stjerner forbundet med et violet bånd.
5. En indigofarvet oval med 5 bogstaver eller symbolske ord inden for omkredsen.

Disse hierarkier slås også sammen og betragtes som ét. Da kaldes de med esoterisk sprogbrug:

»Livene i det, der kom til syne, roterede og assimilerede det femte aspekt af mahat.«

Dette symbol, som betegner befrielsen og udbyttet af det 1. system, har form af et flammende alter af ren ild, hvorfra en fugl med grøn og gylden fjerdragt og 5 udbredte vinger undslipper. Oven over symbolet er der nogle hieroglyffer i den første sensaskrift, og de betyder: »Jeg søger stadig«.

Symbolerne på de 7 hierarkier, som er manifesteret nu, er omgivet af en cirkel, der betegner livets indsnævring og afgrænsning. Alle disse hierarkier er sønner af begær og primært udtryk for Sollogos' begær efter manifesteret liv. De [side 1118] modtager deres primære impuls fra det kosmiske astralplan. Men de er også udtryk for en vibration, som udgår fra det 2. lag kronblade i den logoiske lotus på det kosmiske

mentalplan ([Skema IX](#)).

Derfor er de alle som ét udtryk for hans kærlighedsnatur, og derfor findes buddhi, eller det, vi i dette system kalder elektrisk ild, i hjertet af det mindste atom. For alle formers positive centrale liv er blot et udtryk for kosmisk buddhi og nedstrømningen af en kærlighed, der har sin kilde i Sollogos' hjerte. Denne kærlighed er igen et princip som udgår fra [DEN, DER STÅR OVER VORES LOGOS, DEN OM HVEM INTET KAN SIGES](#).

Det er en kærlighed, der begrænser sig selv med begær, og derfor er kærlighed til det, som begæres. Det er en kærlighed, der strømmer ud i former, som derved hjælpes og stimuleres. Det er opfyldelsen af guddommelige forpligtelser, der er indgået i de fjerne og tågede kalpaer, som ligger før de 3 solsystemer, vi svagt kan ane, og det er »lysets Fader« (i kosmisk betydning), der stiller sig til rådighed for det, som binder ham, og som det er hans dharma at løfte op til sin trone. Det er ikke muligt at beskrive Sollogos' kærlighed, som den åbenbarer sig for den oplyste seers øje, eller illustrere karakteren af offerets kosmiske herre, som han begrænser sig for at kunne frelse. Men skridt for skridt på udviklingsvejen åbner kærlighedens og offerets omfang sig for disciplen, efterhånden som han opdager, at han også selv er en offerets og kærlighedens herre i miniaturemålestok. Det kan kun erkendes, når de to indre lag egoiske kronblade er udfoldet. Kundskab alene er ikke nok, og det er først, når mennesket overskrider kundskaben og oplever sig selv som noget ikke-adskillende og altomfattende, at denne åbenbaring kommer til det.

Det er hemmeligheden bag de 7 symboler, der hver især skjuler et aspekt af Guds syvfoldige kærlighed, som den åbenbares gennem hierarkiet af væsener, eller som Sønnen åbenbarer den, den Søn der sammenfatter Guds kærlighed.

Derfor kunne vi passende beskæftige os med den krafttype, et bestemt hierarki bruger.

[side 1119]

Skema IX

DE 7 HIERARKIER

<i>Hierarki</i>	<i>Nr.</i>	<i>Symbol</i>	<i>Aspekt af krafttype</i>
1. Guddommelige liv	1 eller 6	Lukket 12-bladet gylden lotus	1. aspekt af 6. kosmiske kraft eller shakti
2. Begærets brændende sønner	2 eller 7	7 farvede kugler med hver sin centrale ild	2. aspekt af 7. kosmiske kraft
3. Triader eller tredobbelte blomster	3 eller 8	Tredobbelt flamme over glødende alter	3. aspekt af 1. kosmiske kraft
4. Offerets herrer eller de indviede	4 eller 9	Sønnen, stående med udstrakte arme i rummet	2. aspekt af 4. kosmiske kraft
5. Krokodiller eller de fuldkomne	5 eller 10	Femtakket stjerne med 1. systems symbol i midten	4. aspekt af 5. kosmiske kraft (Mahat)
6. Offerild eller aspiranter	6 eller 11	Sølvfarvet måne med ligearmet kors oven over	3. aspekt af 6. kosmiske kraft
7. Kurve med næring eller blinde liv	7 eller 12	Omvendt menneske med lukkede øjne	4. aspekt af 7. kosmiske kraft

[side 1120-1122]

TREDJE DEL

ELEKTRISK ILD

Åndens ild

	Side
<u>STYKKE A</u> – Grundlæggende meddelelser.....	<u>1123</u>
<u>STYKKE B</u> – De 7 kosmiske vejes natur.....	<u>1133</u>
<u>STYKKE C</u> – Syv esoteriske strofer.	<u>1155</u>

TREDJE DEL

STYKKE A

Grundlæggende meddelelser

I forbindelse med denne sidste del af *En afhandling om kosmisk ild*, der vedrører åndens elektriske ild, skal man huske, at det vil være helt umuligt at give klare informationer. Emnet er (set fra den studerendes synspunkt) helt formløst og derfor ubegribeligt for det lavere konkrete tankesind. Åndens natur kan kun gøres forståelig for indviede af højere grader, dvs. de der (gennem virkningerne af 3. indvielse) er kommet i bevidst kontakt med deres »Fader i himlen«, monaden. Mennesker, som studerer den esoteriske lære, disciple og indviede af lavere grader, udvikler kontakt med sjælen, eller det 2. aspekt, og først når denne kontakt er fast etableret, kan de opfatte det højere begreb. I Det nye testamente er åndens natur beskrevet i en af den store herres udtalelser til den indviede Nikodemus. Da han var en indviet af 2. grad, må man formode, at han havde en spirende forståelse af meningen med de ord, der blev sagt til ham som en del af hans forberedelser til 3. indvielse:

»Vinden (prana eller ånd) blæser, hvorhen den vil, og du hører den suse, men du ved ikke, hvor den kommer fra, og hvor den farer hen. Sådan er det med enhver, som er født af Ånden.« (*Joh. 3:8*, o.a.)

Der er to idéer i denne tankeform: lyden og dens retning, og det der er resultatet af lyden. Dette repræsenterer evolutionen og virkningen af åndens styrende energi eller aktivitet. Set fra bevidsthedens synspunkt er disse to det eneste, disciplen kan forstå intelligent.

Alt, hvad vi kan gøre i denne del, er at illustrere sandheden på tre måder. For det første gennem den oplysning af tankesindet, den studerende vil opleve, når han læser stroferne af Dzyans bog i begyndelsen af afhandlingen. For det andet gennem den indsigt, som vil komme til ham, når han sammenfatter [side 1124] og tænker over de forskellige okkulte brud-

stykker, der findes rundt om på siderne, og især samler sin opmærksomhed om ordene:

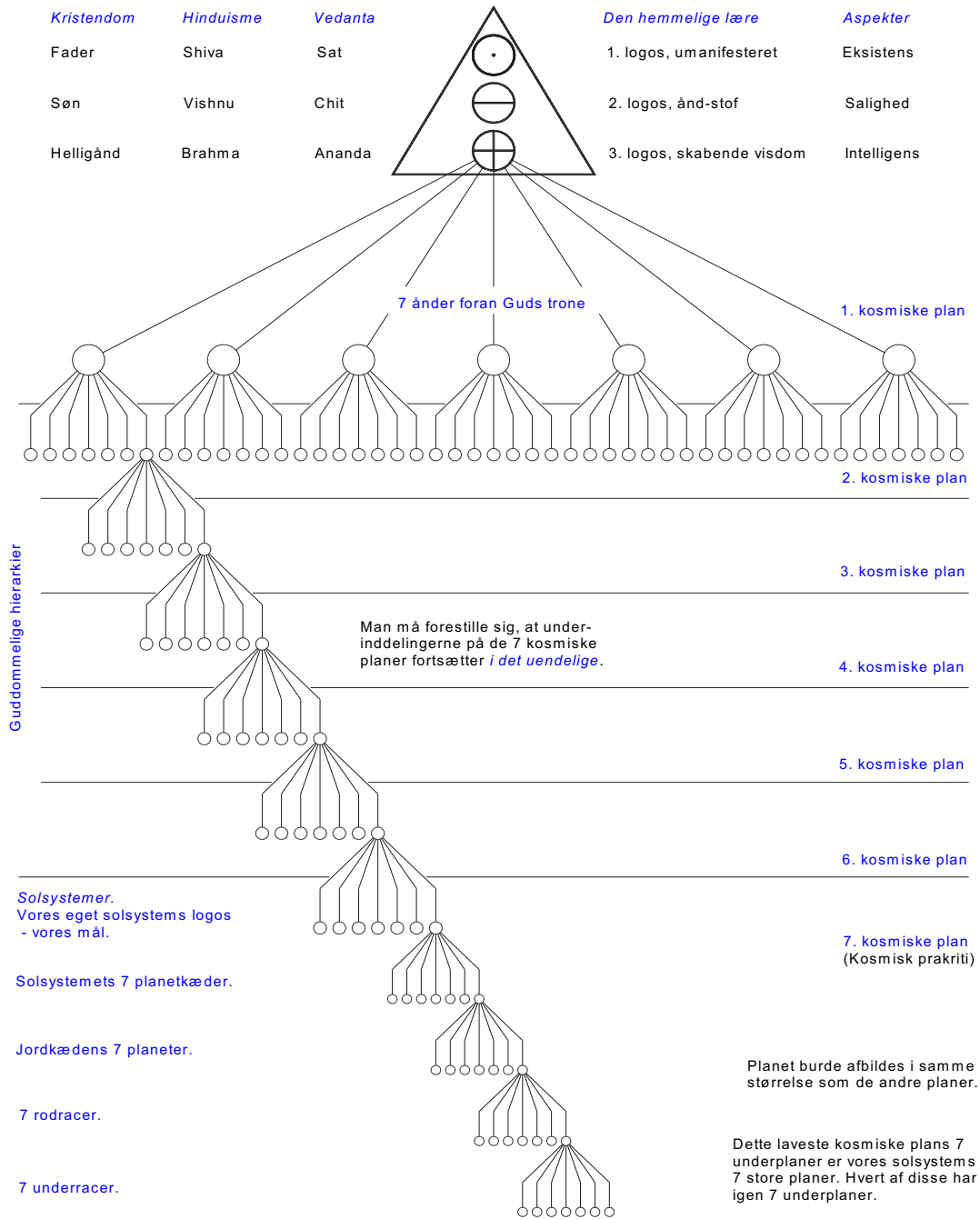
»Ildens hemmelighed ligger gemt i det hellige ords andet bogstav. Livets mysterium skjuler sig i hjertet. Når det lavere punkt vibrerer, når den hellige trekant gløder, når punktet, det midterste center og toppen forbindes, og ilden sættes i omløb, og når det trefoldige toppunkt også brænder, da vil de to trekanter, den større og den mindre, blive til én flamme, der brænder det hele op.«

For det tredje gennem studiet af de forskellige diagrammer og ordbilleder, der også findes rundt om i *Afhandlingen*. Den nye tidsalders studerende vil møde meget, som han må mestre ved hjælp af øjet. Det indebærer, at han må lære at opfatte og fortolke det, der præsenteres for ham i form af linjer og figurer. Alt er symboler, og disse symboler må beherskes (*Diagram XII*).

Dernæst må de studerende, som nærmer sig begrebet *ÅND*, forstå følgende forhold:

I. I hele den periode, hvor solsystemet er manifesteret, er det umuligt for selv den højeste dhyan chohan at tænke i baner, som forudsætter tilstande, hvor der ikke findes organiseret stof eller form. Målet for mennesket er at blive bevidst om sjælens natur, det medium åndsaspektet altid virker gennem. Mere er det ikke muligt for det at gøre. Når det har lært at fungere som sjælen, uafhængig af de 3 verdener, bliver mennesket en bevidst, integreret og aktiv del af denne sjæl, der gennemtrænger og præger alt, hvad der er manifesteret. Da og først da bliver selve åndens rene lys synligt for det i form af en direkte opfattelse af juvelen, som skjuler sig i hjertet af dets eget væsen, og da bliver det også opmærksom på den større juvel, der skjuler sig i solmanifestationens hjerte. Og selv på dette fremskredne stadium er alt, hvad det kan opfatte, kontakte og visualisere, lyset fra juvelen og den stråleglans, som skjuler den indre pragt.

Diagram XII Parabrahm

The Theosophist, december 1899

[side 1126]

Da er seeren (se-eren) blevet rent visionær. Han opfatter, men forstår endnu ikke karakteren af det, han opfatter, og ikke før i næste solsystem og næste kalpa opdager han meningen med åbenbaringen, kilden til oplysningen, og essensen af det liv, hvis kvalitet han allerede kender gennem dets vibrations-takt, varme og lys. Derfor er det unødvendigt for os at studere og beskæftige os med det, den højtindviede kun vagt fornemmer. Det ville være forgæves at prøve at finde betegnelser for det, der skjuler sig bag alle idéer og tanker, når vi ikke engang forstår selve tanken, og forståelsesmekanismen ikke er færdig-udviklet. Mennesket – som selv er en stor og speciel idé – kender ikke karakteren af det, det prøver at udtrykke.

Alt, hvad vi kan gøre, er at prøve at forstå det faktum, at der **FINDES NOGET**, som endnu ikke kan defineres, og at der er et centralt liv, som gennemtrænger og beliver sjælen, og som søger at bruge den form, sjælen udtrykker sig gennem. Det gælder alle sjæles former: menneskelige, undermenneskelige, planetariske og solare.

II. Den kloge studerende må også vænne sig til at betragte alle udtryksformer som symboler. Et symbol kan fortolkes på tre måder. Det udtrykker en idé, og bag denne idé ligger der et formål, som endnu er ufatteligt. De tre fortolkningsmåder kan beskrives på følgende måde:

1. Den eksoteriske fortolkning af et symbol er stort set baseret på dets objektive anvendelighed og formens karakter. Denne eksoteriske og substantielle side af symbolet tjener to formål:

- a. At give en vag antydning af idéen eller begrebet. Den forbinder symbolet i sin eksoteriske natur med mentalplanet, men løsriver det ikke fra den menneskelige opfattelses 3 verdener.
- b. At indskrænke, indeslutte og indespærre idéen og dermed afpasse den efter det udviklingstrin, Sollogos, Planetlogos eller mennesket har nået. Den latente idées sande natur er altid mere omfattende og virkningsfuld end den form eller det symbol, den udtrykker sig gennem. Stof er blot et symbol på en central idé. Alle slags former i alle naturriger, [side 1127] hele den samlede mængde manifesterede hyl-

stre, er blot symboler på livet, men hvad dette liv selv er, forbliver et mysterium.

Der er mange slags eksoteriske symboler, og de tjener mange forskellige formål. Det er stort set det, som er skyld i menneskers forvirring med hensyn til disse spørgsmål. Alle symboler udgår fra tre grupper skabere:

Sollogos der bygger et tempel i himlen, »som ikke er bygget med hænder« (Mark. 14:58, o.a.).

De planetariske logoi der – i deres 7 grupper – skaber på 7 måder og dermed frembringer forskellige symboler og er ansvarlige for det konkrete.

Mennesket som bygger former og skaber symboler i det daglige arbejde, men som endnu arbejder i blinde og stort set ubevidst. Ikke desto mindre fortjener det navnet skaber, fordi det bruger tankesindet og den rationelle evne.

De mindre devaer, de undermenneskelige væsener og alle de bygmestre, der i en fjern fremtid vil gennemgå det menneskelige bevidsthedsstadium, betragtes ikke som skabere. De styres af impulser fra de tre andre grupper, som inden for visse rammer er frie.

2. *Den subjektive fortolkning* er den, der åbenbarer idéen bag den objektive manifestation. Denne idé er i sig selv formløs, men bliver konkret på objektivitetens plan. Som førnævnt ligger der en idé bag hver eneste form, uden undtagelse og uafhængig af hvilken gruppe skabere, som er ansvarlig for bygningen, og disse idéer bliver den studerende opmærksom på, når han kommer ind i kundskabens hal. Så længe mennesket endnu er i uvidenhedens hal, er symbolernes eksoteriske form alt, hvad det lægger mærke til, men så snart det begynder at bruge sit mentale apparat og har fået selv en begrænset kontakt med sit ego, sker der tre ting:

- a. Det overskrider formen og begynder at forklare den.
- b. Det trænger, gennem kendskab til sin egen sjæl, ind til den sjæl, alle former skjuler. [side 1128]
- c. Det begynder selv at formulere idéer, i den okkulte betydning af betegnelsen, og forme og manifestere den sjælsenergi eller substans, det opdager, det kan manipulere.

At uddanne folk til at arbejde i mentalt stof er at uddanne dem til at skabe. At fortælle folk, hvordan de skal lære sjælens natur at kende, er at sætte dem i bevidst forbindelse med den subjektive side af manifestationen og lægge evnen til at arbejde med sjælsenergi i deres hænder. At sætte folk i stand til at realisere sjælsaspektets potentielle muligheder er at sætte dem i forbindelse med de kræfter og energier, som skjuler sig i akashaen og anima mundi.

Og når mennesket har udviklet sjælkontakt og styrket sin subjektive opfattelse, bliver det en bevidst skaber, der samarbejder med hierarkiet af adepter, som er beskæftiget med idéer, og som søger at bringe disse (planetariske) idéer til manifestation på det fysiske plan. Efterhånden som mennesket gennemgår de forskellige klasser i kundskabens hal, øges dets evne til at kontakte og arbejde med tanken bag alle symboler. Det lader sig ikke længere narre af den ydre fremtræden, men ved at den er en illusorisk form, der tilslører og indsnævrer en tanke.

3. Den åndelige fortolkning af et symbol vedrører det, som ligger bag det subjektive aspekt, og som er skjult af idéen eller tanken, ligesom idéen selv er skjult af den form, den antager, når den er eksoterisk manifesteret. Den vedrører den hensigt, der fremkaldte idéen og førte til dens tilsynekomst i formernes verden. Den vedrører den centrale dynamiske energi, som er ansvarlig for den subjektive aktivitet.

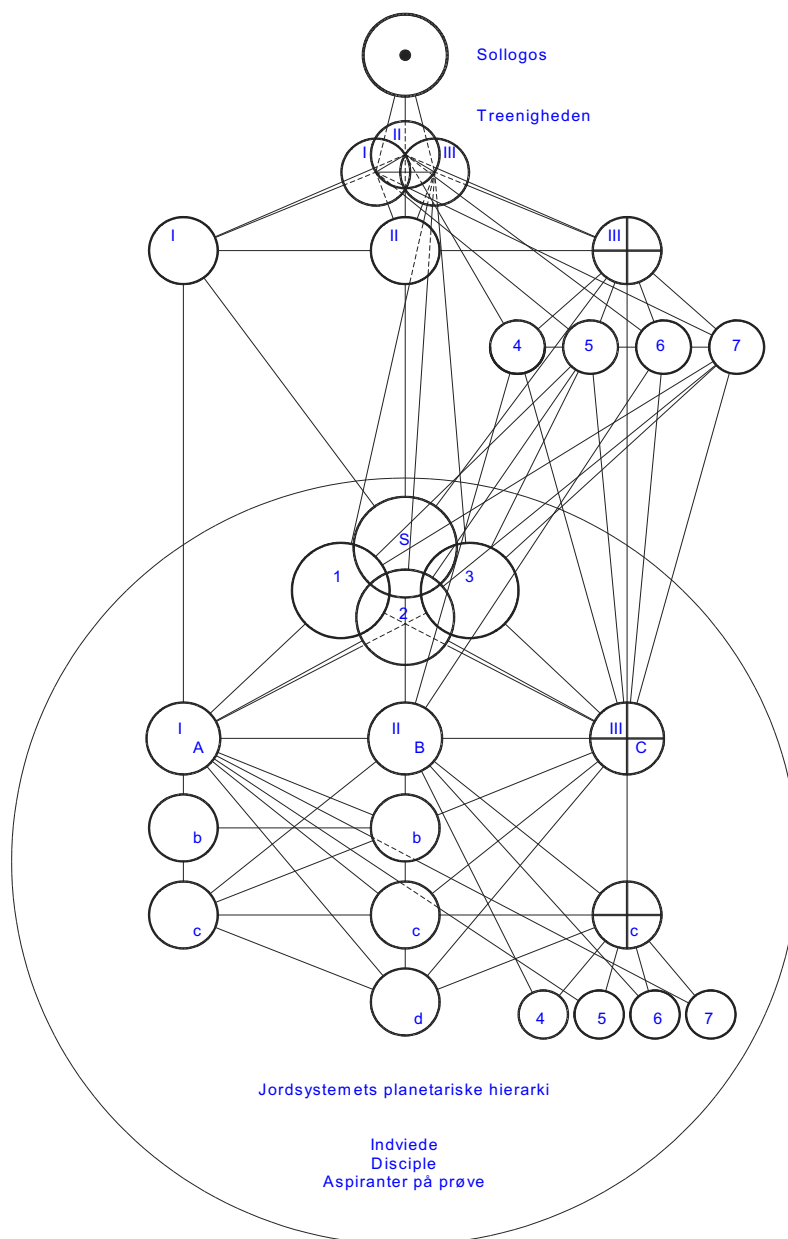
Disse tre aspekter af et symbol kan studeres i forbindelse med alle atomare former. Der er f.eks. den energienhed, vi kalder fysikerens eller kemikerens atom. Det har en form, som er symbolet på den energi, der frembragte det. Den atomare form er dets eksoteriske manifestation. Men der er også det aspekt af atomet, vi – af mangel på en bedre betegnelse – kalder elektronerne. Disse elektroner er stort set ansvarlige for atomets karakter, ligesom et menneskes sjæl er ansvarlig for dets specielle natur. De repræsenterer det subjektive aspekt eller [side 1129] liv. Endelig er der det positive aspekt, den energi som sørger for, at det hele hænger sammen, og at to aspekter, det eksoteriske og det subjektive aspekt, manifesterer sig på en helstøbt måde. Det er dette positive aspekt, den åndelige fortolkning vedrører, og hvem kan give en sådan fortolkning?

Disse tre aspekter finder vi også hos mennesket, det menneskelige atom. Det fysiske menneske er det eksoteriske symbol på en indre subjektiv idé, der har en bestemt karakter, bestemte egenskaber og en form, den søger at udtrykke sig gennem. Denne sjæl er igen resultatet af en åndelig impuls, men hvem kan sige, hvad den impuls er? Hvem kan på nuværende tidspunkt definere hensigten bag sjælen eller idéen, hvad enten den er logoisk eller menneskelig? Alle tre faktorer er endnu ved at udvikle sig. De er, i hver deres verden, »ufuldkomne guder« og derfor ude af stand til fuldt og helt at udtrykke den åndelige faktor bag den bevidste sjæl.

III. Endelig må den kloge studerende også overveje ordene »elektricitetens mysterium«, dvs. mysteriet omkring den proces, som resulterer i frembringelsen af lys og dermed selve fænomenet vibration. I de to andre dele af afhandlingen har vi primært beskæftiget os med *virkninger*, resultater af naturens subjektive virksomhed (den eneste okkultisten arbejder med) og dermed frembringelsen af objektiv manifestation. Nu indser vi, at der er en årsag til, det der hidtil selv er blevet betragtet som en årsag, for vi opdager, at der bag alle subjektive fænomener ligger en grundlæggende åndelig impuls. Det er denne impuls, denne latente åndelige årsag, som er genstand for det åndelige menneskes opmærksomhed. Det verdslige menneske beskæftiger sig med objektive fænomener, det der kan ses, mærkes og håndteres. Den, der studerer okkultisme, udforsker livets subjektive side og er beskæftiget med de kræfter, som frembringer alt, hvad der er velkendt på det jordiske plan. Disse kræfter falder i tre hovedgrupper:

- a. Kræfter som udgår fra mentalplanet i dets to dele.
- b. Kræfter af en kamisk natur.
- c. Kræfter der er rent fysiske.

Diagram XIII Solens og planetens hierarki

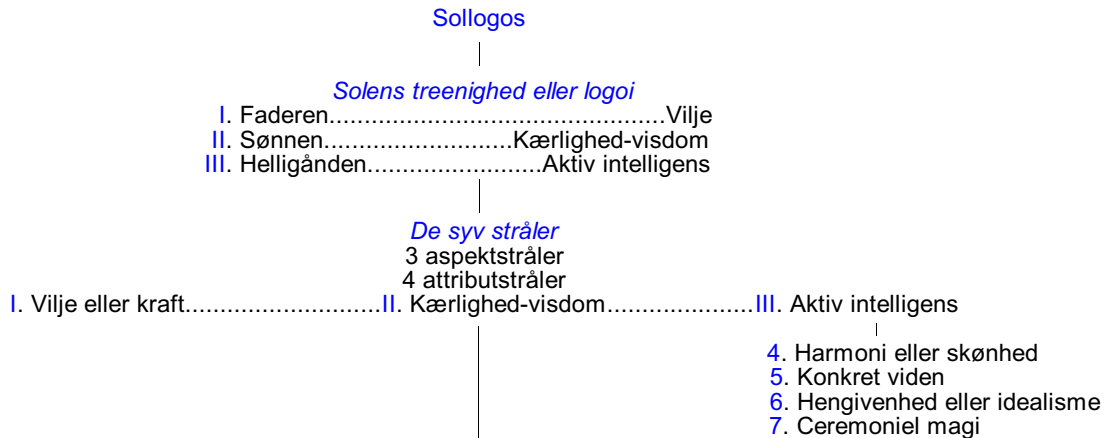

Dette diagram er en oversigt over en del af Hierarkiet på nuværende tidspunkt og viser kun de mest fremtrædende skikkelser i forbindelse med menneskeevolutionen. Et tilsvarende diagram over devæevolutionen ville være opstillet på en anden måde. (Forbindelseslinjerne angiver kraftstrømme).

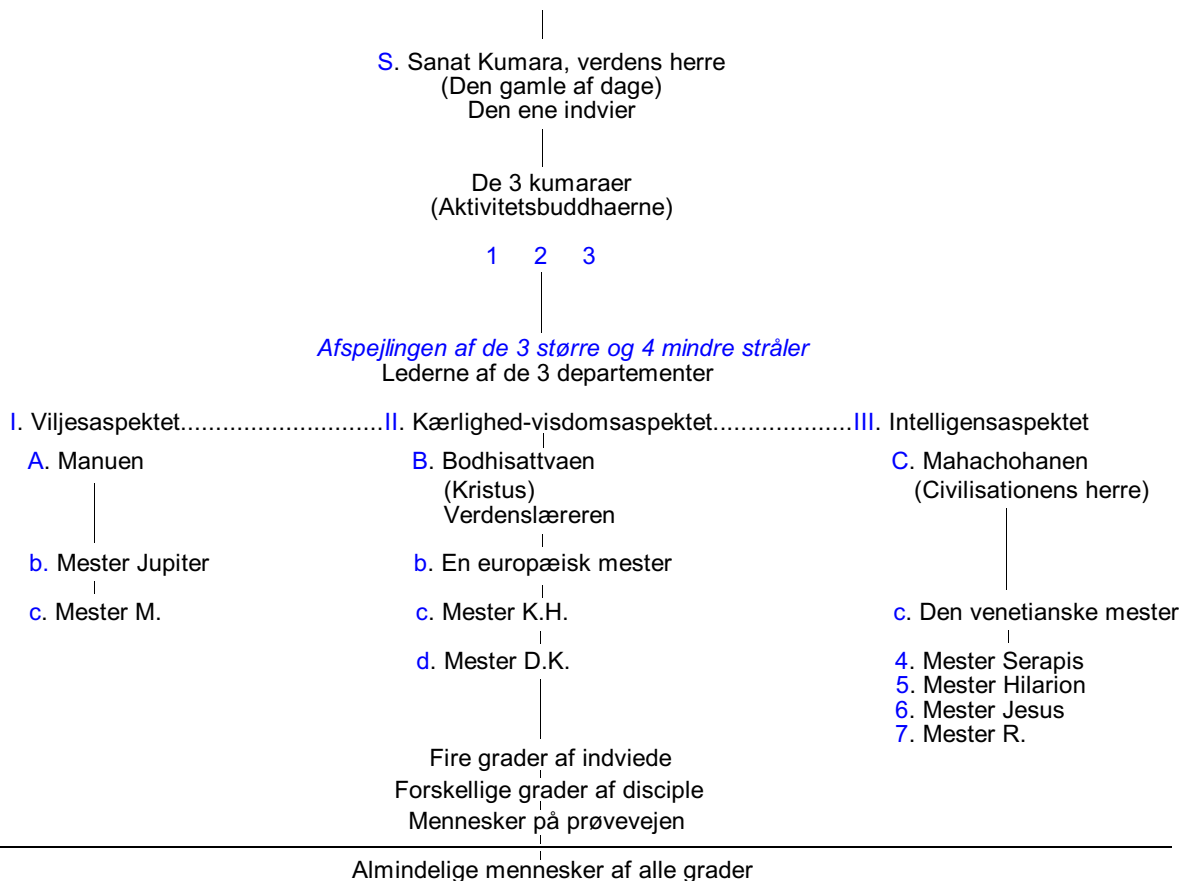
Nøgle til diagram over Solens og planetens hierarki

SOLENS HIERARKI

PLANETENS HIERARKI

[side 1132]

Det er dem okkultisten studerer, eksperimenterer med, manipulerer og koordinerer. Med den viden, han skaffer sig på den måde, kommer en forståelse af alt, hvad der findes i de 3 verdener, og herunder også hans egen natur.

Det åndelige menneske, som både har levet i verden og studeret okkultisme, er nået til den konklusion, at der bag alle de årsager, det hidtil har beskæftiget sig med, ligger **EN ENKELT ÅRSAG**, og denne årsagsmæssige enhed bliver målet for dets søgen. Den er mysteriet bag alle mysterier. Den er hemmeligheden, som alt, hvad der hidtil har været kendt og opfattet, blot er sløret for. Den er kernen i det ukendte, som skjuler hensigten med og nøglen til alt, hvad der **FINDES**, og denne nøgle lægges kun i hænderne på de ophøjede væsener, der har arbejdet sig gennem livets mangfoldige forgreninger og nu helt konkret oplever sig selv som atma eller ånden, ægte og uforfalskede gnister i den ene store flamme.

Tre gange lyder råbet til alle pilgrimme på livets vej. Først: »Kend dig selv«. Det er det første store påbud, som det tager lang tid at efterleve. Så følger: »Kend selvet«, og når det er realiseret, kender mennesket ikke blot sig selv, men alle selv. Universets sjæl er ikke længere en forseglede bog for det, men en bog hvor de 7 segl er brudt. Og endelig, når mennesket er en adept, lyder råbet: »Kend den ene«. Da klinger følgende ord i adeptens ører: »Søg det, der er den ansvarlige årsag, og når du kender sjælen og dens udtryk, form, søg da **DET** sjælen åbenbarer« (**Diagram XIII**).

Her ligger nøglen til den søgen, adepten eller det fuldkomne menneske begynder på, når det sætter foden på en af de 7 mulige veje. Den eneste måde, hvorpå vi kan kaste lidt lys på mysteriet, er ved at beskæftige os med de 7 kosmiske veje, dvs. deres navne og symboler. Der kan kun siges meget lidt, for de højere individers hemmeligheder må ikke afsløres eller udgives i en bog til offentligheden. Alt, hvad vi kan gøre, er at fremsætte nogle forslag, advare mod visse konklusioner, og antyde bestemte symboler som, hvis de overvejes, kan bringe nogen oplysning.

[side 1133]

STYKKE B

De 7 kosmiske vejes natur

Her skal man være opmærksom på, at når betegnelsen *vej* bruges, er det simpelthen et spørgsmål om energi. I virkeligheden menes der strømme af energi – 7 strømme som blander sig og smelter sammen, så de udgør én vej. Man skal også lægge mærke til, at adepten, der gennemgår den disciplin og de indvielsesritualer, som sætter ham i stand til at betræde en af disse 7 veje, har hævet sig over *farve*, er trængt igennem sløret og har udvidet sin bevidsthed, så han er ét med sin planetariske logos' bevidste liv. Han har derfor nået et stadium, der er ufatteligt for mennesket på nuværende tidspunkt. Han træder ud af stofformernes rige og over i energiens rige. Han kender de to aspekters, sjælens og legemets, liv og forlader hele *bevidsthedsområdet*. Det vil for den almindelige læser lyde som et tåbeligt ordgyderi og hårdkløveri, men den, der tænker ud fra analogiloven og har forstået det grundlæggende forhold mellem de 3 aspekter, er kommet til den konklusion, at bag alle former findes et subjektivt liv, som kendes på sin kvalitet, sin farve og sine egenskaber. Han har udvidet sin bevidsthed og gradvis verificeret disse egenskaber og gjort dem til en del af sit eget bevidste hele. Men den pulserende dynamiske vibration, der er årsag til både det subjektive liv og dets kvalitative form, er – for ham – endnu mysteriernes mysterium og den uudsigelige hemmelighed. Den bliver målet for hans bestræbelser, når han sætter foden på en af de 7 veje, som åbner sig for ham efter den 5. indvielse. Hvis ikke engang en visdommens mester, der har forenet manas (intellekt) og buddhi (visdom), ved, hvad der vil blive åbenbaret for ham, når han betræder den kosmiske vej, han vælger, nyter det ikke noget, at vi (på vores relativt lave udviklingstrin) prøver at forstå den sande betydning af ordet »ånd«. At spekulere over disse spørgsmål er (for det almindelige menneske) ikke alene nytteløst, men også farligt. Det har endnu ikke det tankeapparat, som er nødvendigt, hvis det skal foregå trygt og sikkert. Det svarer til, at man prøver at tvinge et [side 1134] barn i skolens første klasse til at forstå differentialreg-

ning og trigonometriens love.

Når de 7 veje betrædes, forbereder de et menneske til at tage visse kosmiske indvielser, og herunder dem på solen Sirius. Her kan der gives et vink. Hver af disse veje fører i sidste instans til en af de 6 konstellationer, der (sammen med vores) udgør de 7 centre i **DEN OM HVEM INTET KAN SIGES'** legeme. Derfor svarer de adepter, som i en fastlagt periode bliver på vores planet, til de større indviede, der bliver i solsystemet i mange kalpaer og tager nogle gådefulde indvielser, som udelukkende vedrører solevolutionen. Deres arbejde angår systemet som et center i et større væsens legeme, det væsen der beliver vores eget systems logos.

Her vil det måske være værdifuldt at opregne de 7 kosmiske veje på følgende måde:³⁵

1. vej..... Jordtjenestens vej.
2. vej..... Det magnetiske arbejdes vej.
3. vej..... Planetlogos' vej.
4. vej..... Vejen til Sirius.
5. vej..... Strålevejen.
6. vej..... Sollogos' vej.
7. vej..... Det absolutte sønneskabs vej. [side 1135]

Men man må huske, og ikke være det mindste i tvivl om, at disse navne er de fællesbetegnelser, som logens mestre med deres okkulte sprogbrug giver de 7 arbejds-, udviklings- og

---

³⁵ De studerende må omhyggeligt skelne mellem disse 7 kosmiske veje og de 7 stråleveje, som hele menneskeheden befinder sig på, og som er blevet behandlet tidligere i denne afhandling. Som vi allerede har set, bliver de 7 stråleveje til 3, når enhederne på de 4 sekundære stråler overgår til en af de 3 primære stråler. Når menneskenes sønner har taget de sidste indvielser i systemet, danner disse 3 én samlende stråle, Kærlighed-visdommens stråle. Når dette stadium er nået, og mennesker erkender solsystemets enhed, ikke blot teoretisk men også som en praktisk realitet, de har identificeret sig med, da fødes der i deres bevidsthed noget, som helt overskrider begrebet bevidsthed, og som kun kan udtrykkes med det begrænsende ord *identifikation*. Denne identifikation er en kosmisk og ikke systemisk proces og har i sig selv en syvfoldig karakter. I mangel af en bedre betegnelse kalder vi denne syvfoldige proces den syvfoldige kosmiske vej.

aspirationsmetoder, hvormed jordmenneskeheden fuldt udviklede sønner overgår til bestemte kosmiske veje eller energistrømme, der tilsammen udgør én stor kosmisk VEJ.

På et bestemt stadium, som ikke kan defineres, bliver de 7 veje til 4 veje på grund af det faktum, at vores solsystem er af 4. orden. Denne sammensmeltning sker på følgende måde:

De indviiede på den 1. vej »kæmper sig vej« til den 6. vej.

De indviiede på den 2. vej »alkymiserer sig« over på den 7. vej.

De indviiede på den 3. vej overgår til den 5. vej ved at »trænge igennem sløret«.

Så er der kun den 4. vej tilbage. Den betrædes af alle dem, der når deres mål gennem en kombination af hengivenhed og aktivitet, men stadig mangler den fulde udvikling af det manasiske princip. Da vores solsystem er et kærlighed-viddomssystem, hvor astral-buddhisk udvikling er i fokus, omfatter den 4. vej størstedelen af menneskeheden. I vores planetariske hierarki er der flere »medfølelsens herrer« end »visdommens mestre«. Førstnævnte må derfor alle følge vejen til solen Sirius og dér blive udsat for en kolossal manasisk stimulering, for Sirius er kilden til manas. Dér må mystikeren tage hen og blive, hvad der kaldes »en gnist af mahatisk elektricitet«.

De 7 veje vedrører ikke modsætningsparrenes natur eller afbalancering. De vedrører kun enhed, det der bruger modsætningsparrene som ingredienser i frembringelsen af LYS. De angår den ukendte størrelse, som er ansvarlig for modsætningsparrene. Derfor vedrører de primært det, der ligger uden for de manifesterede former, den sande abstraktion eller det absolutte. Ånd og stof er aldrig adskilte under manifestation. De udgør dualiteten bag alt, hvad der er objektivt. Og alligevel er der en faktor, som er ansvarlig for dem – det der hverken er ånd eller stof, det der vil blive betragtet som ikke-eksisterende af alle andre end adepter. Ved 3. indvielse opfanger [side 1136] den indviiede et svagt glimt af denne abstraktion, og når han kommer til 5. indvielse, har han forstået nok til at kaste sig ivrigt ud i sin søgen efter dens hemmelighed.

1. VEJ. JORDTJENESTE.

Karakteren af den åndelige kraft, der besjæler vores jordiske gruppe planetariske indviede, vil måske blive åbenbar, hvis deres arbejdsmetoder og hensigter studeres ud fra den subjektive energis synspunkt, og ikke så meget stofformens synspunkt. Dette synspunkt får man bedst indtryk af ved at betragte drivkraften bag alle de verdensomspændende grupper, som har helliget sig menneskeslægtens generelle højnelse. De omfatter politiske, religiøse, videnskabelige såvel som metafysiske organisationer. Man vil opdage, at de alle som én har en klar forbindelse med og tilknytning til nogle af de talrige okkulte institutioner, der (som regel uden at grupperne ved af det) er ansvarlige for stimuleringen af de vigtigste enheder i organisationerne bag dette pionerarbejde.

Den 1. vej holder et menneske knyttet til det hierarki, der har forpligtet sig til at tjene vores planetsystem. Den indbefatter dem, som arbejder under verdens herre i de 7 grupper, visdommens mestre er delt i. Det er ikke så mange, der følger denne vej som nogle af de andre veje, for det er kun det antal, der kræves til at gennemføre den planetariske evolution på en tilfredsstillende måde, som får lov til det. Man ved mere om denne vej end nogen af de andre, og man vil hele tiden få mere at vide, efterhånden som medlemmer af vores menneskehed kvalificerer sig til at kontakte Hierarkiets brødre. Deres aktivitetsområde og arbejdsmetoder vil i sidste instans blive almindelig kendt, og efterhånden som de 7 grupper bliver opdaget og anerkendt, vil den logiske følge være oprettelsen af skoler, der kan uddanne mennesker til at udfylde posterne i disse grupper.

De adepter, som følger denne vej, er karakteristiske ved en dobbelt egenskab, der er deres garanti for, at de når målet ad denne åndelige aktivitetslinje. De er besjælet af *vis medfølelse*. Disse ord bør studeres omhyggeligt, for de rummer [side 1137] nøglen til den 1. vejs natur. De adepter, som vælger denne vej, kaldes esoterisk de »velgørende drager«, og den strøm af levende kraft, de arbejder med og befinder sig på, kommer fra konstellationen Dragen via stjerne tegnet Vægten. Denne energi fremkalder i alle de grupper, der kommer under dens direkte indflydelse, en særlig evne til dybtgående identi-

fikation. Denne identifikation vedrører ikke formen eller sjælen, men kun det åndelige punkt af positivt liv, vi i menneskeheden kalder »juvelen i lotusen«. I den forbindelse må man huske, at der er en juvel i hjertet af hvert atom. Hver juvel har 7 facetter, som er de 7 døråbninger til de 7 veje.

De »velgørende drager« er karakteristiske ved deres »lysstyrke«, og det er den grundlæggende egenskab, der ligger bag det påbud, alle åndelige lærere giver deres elever med ordene: »Lad dit lys skinne«.

Når adepten træder ind gennem den »lysende dør«, ligger der fire meget specielle og esoteriske IDENTIFIKATIONER foran ham. Denne indtræden sker, efter at han har taget 5. indvielse og igennem en lang tjenesteperiode i forbindelse med vores planetariske evolution har demonstreret sin egnethed. Disse identifikationer fremkalder i sidste instans en vigtig begivenhed i juvelen, som dybest set er den sande åndelige enhed, en begivenhed der opleves i den monadiske bevidsthed, efter at den har hævet sig over det atmiske hylster. De fire identifikationer er forbundet med Sollogos' firfoldige lotus, eller hans 12-bladede hjertecenter. Denne lotus kaldes somme tider »Solens hjerte« og vedrører den subjektive sol. Det er imidlertid ikke muligt at sige mere om dette emne.

Disse fire identifikationer gennemgås kun på denne vej, og forud for hver af dem er der 3 mindre identifikationer, så der er 12 identifikationer i alt, svarende til den 12-bladede lotus. Den samvittighedsfulde studerende vil have bemærket, at vi ikke længere bruger ordet »indvielse«, som især har noget med bevidsthed og derfor dualitet at gøre, men at vi i stedet bruger et ord, der betyder syntese, selvom det er temmelig mangelfuldt.

Den energi, der manipuleres under identifikationsprocesserne, er i det store og hele den, som strømmer gennem det 6. [side 1138] hierarki, der har en esoterisk forbindelse med den 6. vej, som de indviede på den 1. vej i sidste instans kæmper sig over på. Den form, adepten må arbejde igennem for at demonstrere sin kontrol over den pågældende energi, må ikke gives her. Vi kan kun sige, at adepten vinder sin »lysstyrke« på slagmarken gennem en kamp med dragen. Men måske følgende opsummering kan give nogle vink:

1. vej. Jordtjeneste

Egenskaber.	Vis medfølelse.
Kilde.	Konstellationen Dragen, via Vægten.
Metode.	12 kosmiske identifikationer.
Hierarki.	Det 6.
Symbol.	En grøn drage der udgår fra centret af en strålende sol. Bag solen ses to søjler, som rager op over den. Mellem søjlerne er der en lukket dør.
Kvalitet der vindes.	Lysstyrke.

2. VEJ. MAGNETISK ARBEJDE.

Her må de studerende huske, at de beskæftiger sig med den af de 7 veje, som bedst udtrykker virkningerne af tiltrækningsloven. De, der har læst denne *Afhandling* grundigt, vil være opmærksomme på, at denne lov er udtryk for den åndelige vilje, som fremkalder manifestationen af Sønnen (Solen). Set fra menneskehedens synspunkt er magnetisme – fysisk, tiltrækkende og dynamisk – udtryk for denne lov i de 3 verdener. Det er derfor klart, at adepten, der betræder denne vej, beskæftiger sig med den realitet, som er grundlaget for al *sammenhæng* i naturen, og med den essens der gennem sin egen iboende kvalitets kraft frembringer en tiltrækningsenergi, som fører modsætningsparrenes poler sammen. Det er den kraft, der er ansvarlig for samspillet mellem elektriske fænomener af enhver art. Den adept, som vælger at foretage en række kosmiske udviklinger og tilnærmelser på denne kosmiske energistrøm, har primært arbejdet på 2.-strålevejen før 5. indvielse, [side 1139] og har også tit været på 4.-strålevejen. Men adepter, der har været på 4.-strålevejen og derfra overgår til 2. stråle, vælger som regel ikke denne kosmiske udviklingsvej.

De, der til gavn for Hierarkiet beskæftiger sig med kræfter eller elektrisk magnetisme på alle planer, betræder denne vej. De arbejder med den formbare elementale energi og manipulerer stof af enhver tæthed og vibration. De manipulerer store bølger af idéer og den offentlige menings brusende strømme på astralplanet, såvel som på de højere planer, hvor de store arbejder. Et stort antal 5.-strålemennesker, de der har den

konkrete viden som deres monadiske stråle, følger denne aktivitetslinje. Den monadiske types iboende kvalitet bestemmer aktivitetslinjen, og den 5. stråles karma er en medvirkende faktor. Disse monader arbejder med fohat, og det må de blive ved med til afslutningen af den større manvantara. I sidste instans har de deres plads på det kosmiske mentalplan, men endnu er evnen til abstrakt tænkning så uudviklet, at det er umuligt for os at forstå meningen med dette udtryk.

Den adept, der betræder denne 2. vej, mestrer tre typer magnetisk virksomhed. Han kan udføre formbygningens magiske arbejde (i de 3 verdener) ved at manipulere magnetisk energi og bruge fohats tiltrækningsenergi til at »binde byggestrener«. Det gør han ved hjælp af en rensset lavere natur, der fungerer som en fuldendt formidler.

Han har også lært hemmeligheden ved gruppesammenhæng på mentalplanets højere trin i forbindelse med sin egen planetariske logos og de to andre logoi, der sammen med hans egen logos danner en trekant i solsystemet. Samtidig har han fået indsigt i de kræfter, som forener de forskellige strømme af levende energi, de udsender for at fremme solevolutionens planer. Dette bliver muligt for ham, når han kan fungere i det monadiske redskab og er bevidst i denne kraftenhed.

I den gamle kommentar er det blevet udtrykt med følgende ord: [side 1140]

»De syv brødre elsker hinanden, og alligevel følger de hver især hadets vej i evigheder. De hader og dræber hinanden, indtil de finder det, som ikke dør og ikke såres. Da står de sammen og tjener, og som følge af deres tjeneste brænder de syv sole op.«

De 7 sole nedbrydes, for når der er opnået enhed og syntese, og når de forskellige kræfter bliver til én homogen kraft, er den tiltrækkende eller magnetiske virkning af denne sammenhæng en manifesteret enhed på det fysiske plan såvel som på den subjektive side af naturen. Det fremkalder ifølge sagens natur en nedbrydning af alle hindrende former, en sammen-smeltning af de forskellige ildtyper, og en objektivt synlig oplussen af Logos' vitale legeme, før den endelige

tilbagetrækning og efterfølgende uddøen eller formørkelse af solsystemet.

Viljes- eller formålsaspektet, som er det åndelige liv bag alle subjektive og objektive fænomener, bliver pludselig mærkbart og synligt, og det er frembringelsen af dette, der er det primære arbejde for den adept, som overgår til den 2. vej fra sin strålevej.

De, der betræder den 2. vej, arbejder med magnetisk energi eller tiltrækningsenergi, fordi de har identificeret sig med den. I sidste instans vil de alle sammen overgå til den 7. vej, som er det absolutte sønneskabs vej. Alt, hvad der kan siges her med hensyn til deres indsats, er, at denne vej fører dem til hjertet af [DEN OM HVEM INTET KAN SIGES](#) (via det logoiske hovedcenter). De føres helt ud af solsystemets evolution på en mægtig bølge af tiltrækningsenergi fra et af de primære centre hos det mægtige væsen, som er kilden til Sollogos' liv. Dette center er naturligvis en af de 7 konstellationer. Da det er den konstellation, der har størst indflydelse på vores system, på grund af det faktum at systemet overvejende udtrykker kærlighed eller tiltrækningsenergi, og vores logos endnu er polariseret i sit kosmiske astrallegeme, er det ikke tilladt at antyde konstellationens navn. For hvis navnet var kendt, og tilstrækkelig mange mennesker kunne praktisere okkult meditation og visualisering, og desuden var i besiddelse af en levende fantasi, [side 1141] ville det måske være muligt at fremkalde en sådan nedstrømning af tiltrækningsenergi fra den pågældende konstellation, at evolutionsprocessen på vores planet blev fremskyndet urimeligt, og hele økonomien i solsystemet blev bragt ud af ligevægt. Folk forstår endnu ikke, hvor virkningsfuld meditation og især grupped meditation er.

Stjernetegnet er Tvillingerne, og grunden vil være åbenbar for alle øvede indviede.

Her er det nødvendigt at forklare det udtryk, der blev brugt før om adepters overgang fra den 2. til den 7. vej. Det siges, at de »alkymiserer sig« over på den. Man kan få en forestilling om meningen med dette udtryk ved at betragte formålet med varme, uafhængig af væde, og anvendelsen af denne varme. Adepterne bruger den »tørre alkymiske ild« til at fremkalde de resultater, de har brug for i forbindelse med stimuleringen af evolutionsprocessen. Og når de bruger denne »tør-

re ild«, har det den virkning på dem selv, at de forvandler monaden (eller den elektriske gnist i det planetariske livs flamme) og bryder den op på en sådan måde, at den kan passere gennem systemets æteriske væv og overgå til den strøm af kosmisk energi, som udgår fra ovennævnte konstellation.

Da kaldes de »forældrekærlighedens absolutte gnister«, eller de overgår til den 7. vej, det »absolutte sønneskabs« vej (som den hedder med de indviedes eksoteriske sprogbrug).

De egenskaber, adepten på denne vej må besidde, før han gennemgår de nødvendige forberedelser til den 7. kosmiske indfaldsvej, er *modtagelighed for varme og kendskab til rytme*. Disse ord har naturligvis ingen mening for den uindviede, men nogle mennesker kan få meget ud af dem, og når de opdager, at der til disse to egenskaber skal lægges evnen til at se »varmepartiklernes dans« og »varmevibrationens bølger« (som det hedder i en gammel håndbog for aspiranter til denne vej), går det op for dem, at det er virkningerne af ild eller ild-energiens og ildvibrationens love, man beskæftiger sig med her. De menneskesønner, som på nuværende tidspunkt søger efter »kærlighedsnaturens varme« hos menneskeenheden, og som til denne søgen føjer udviklingen af en levende fantasi og en intensiv evne til at visualisere, lægger et fundament, de [side 1142] senere kan rejse denne viden på. Men det er ikke så let, som det lyder, for det indebærer en identifikation, der på nuværende tidspunkt er umulig for de fleste, og evnen til at forstå karakteren af det der visualiseres – en evne som op hæver dualiteten mellem den, der visualiserer, og det der visualiseres.

Den metode, der bruges, kan kun beskrives som »at betræde brandstedet«. Det lærer man ved at passere de tre forberedende »brandsteder«, der kan opregnes på følgende måde:

1. Det brandsted som ligger mellem uvidenhedens hal og kundskabens hal. Det er den nedbrydende ild, mennesket skaber i henhold til karmalovens virksomhed.
2. Den døde personligheds brandsted der ligger mellem kundskabens hal og visdommens hal. Det befinder sig på bredderne af livets flod og må passeres før 3. indvielse.
3. Det brandsted som et menneske finder, når det er parat til at forlade visdommens hal som en fuldtudviklet adept. Det

er et tredobbelt brandsted, der ligger »på bjergtoppen og holdes levende og flammende af alle himlens vinde«. Det er ansvarlig for nedbrydningen af det kausale eller egoiske legeme.

Det tredje fremkalder en åndelig »alkymisering«, mens de to andre fremkalder virkninger i henholdsvis den objektive eller formmæssige side og den subjektive eller bevidsthedsmæssige side af menneskets tredobbelte natur. Når disse tre brandsteder er passeret, er adepten parat til en endnu voldsommere oplevelse.

De hierarkier, som er forbundet med denne vej, er hovedsagelig det 3. og 4. Kun menneskeenhederne kan overgå til disse to veje. Devahierarkierne af den 3. orden har allerede gennemgået dem, og det er deres tidligere arbejde, der sætter mennesket i stand til at betræde dem. Dette er et stort mysterium, og der må ikke siges mere om det. Den gruppe, der rummer de tavse vogtere af alle grader, er nært forbundet med den 2. kosmiske vej. De er alle sammen offerherrer og udelukkende besjælet af kærlighed, og derfor har de passeret offerets brandsteder. [side 1143]

Det er kun muligt at give det mest elementære af de eksoteriske symboler. Det har form af et flammende ligbål med 4 flammende fakler i de 4 hjørner. Fra centret af bålet stiger en femtakket stjerne som en raket op mod en flammende sol, der primært har en rosa farve.

2. vej. Magnetisk arbejde

Egenskaber.	Modtagelighed for varme og kendskab til rytme.
Kilde.	En ukendt konstellation, via Tvillingerne.
Metode.	Betrædelse af brandstedet.
Hierarki.	Det 3. og 4.
Symbol.	Et ligbål, 4 fakler og en femtakket stjerne som stiger op mod Solen.
Kvalitet der vindes.	Elektrisk hastighed.

3. VEJ. UDDANNELSE TIL PLANETARISK LOGOS.

Denne vej tiltrækker kun relativt få af menneskenes sønner. Den indebærer en særlig form for udvikling og evnen til vedholdende *opmærksomhed* sammen med den åndelige identifikation, der er det karakteristiske kendetegn ved de 7 kosmiske veje.

De adepter, som vælger denne vej, bevarer på en særlig måde evnen til sanseopfattelse plus identifikation med det åndelige aspekt. I de okkulte arkiver omtales de altid som »de herrer, hvis mayavirupa bliver ved med at vende tilbage«. Da de arbejder med manifestationens psyke eller sjæl og primært er beskæftiget med den subjektive side af livet, har de forbindelse med det center i **DEN OM HVEM INTET KAN SIGES'** legeme, der er kilden til bevidst sansning. De stimuleres altså af solar plexus hos det store væsen, hvis altomfattende vitalitet holder vores logos, og de andre sollogoi, inden for sin bevidstheds-sfære. Som vi ved, er solar plexus det center, der samler de 3 lavere centres reaktioner og grundlæggende egenskaber. Det punkt må man huske, når man studerer denne kosmiske vej.

[side 1144]

Disse adepter kaldes også »den kosmiske mayas herrer«, for de arbejder med den egenskab, som er ansvarlig for illusion, og med forholdet mellem den, der ved, og det der skal vides. Husk her at vi ikke beskæftiger os med den menneskelige aktivitets 3 verdener, undtagen i den udstrækning de indgår i helheden.

Der er tre egenskaber, der disponerer et menneske for arbejdet med at forberede sig til en planetlogos' vej, og de kan udtrykkes sådan:

1. Kosmisk syn. Disse adepter er forbundet med Logos' 3. øje.
2. Devahørelse.
3. Psykisk koordination.

Alle sanserne er, som vi ved, forbundet med et eller andet center, og disse centre er igen forbundet med planetariske centre, der oplades fra tilsvarende kosmiske kilder. Adepten på den 3. vej har en speciel forbindelse med den energi, som

udgår fra de kosmiske centre, der har med åndeligt syn og åndelig hørelse at gøre. *Følesansen* vedrører primært den faste fysiske forms objektivitet, og den har denne gruppe adep-ter ikke noget at gøre med. Deres egenskaber er syn, hørelse og evnen til at koordinere forholdet mellem selvet og ikke-selvet, men ikke-selvet styres og stimuleres af en helt anden gruppe kosmiske arbejdere. Det er vanskeligt at give en klar mening i den forbindelse, og de studerende må huske, at vi beskæftiger os med ånd og de to andre typer kosmisk energi.

Denne vej betrædes af dem, der i næste solsystem vil påtage sig arbejdet som de 7 planetariske logoi, de 49 mindre logoi, deres assistenter og visse andre væsener i dette departement. Der vil være 7 systemer, men vi beskæftiger os kun med de 3 primære, hvoraf vores nuværende solsystem blot er det 2.

Hver chohan for en stråle udtager et bestemt antal indviede med 6. indvielse og uddanner dem specielt til dette arbejde. Særligt talent for farve og lyd påvirker valget, og evnen til at arbejde med »psyken« eller ånderne i evolutionen udpeger et [side 1145] menneske til denne høje position. Vi kan sige, at de planetariske logoi er de guddommelige psykologer, og derfor er psykologi det grundlæggende emne i uddannelsen til denne post, om end det er en psykologi, der endnu er ufattelig for os.

Hver planetlogos har, på sin egen planet, skoler til udvikling af underordnede logoi, og dér uddanner han dem og giver dem vide muligheder for at gøre erfaringer. De planetariske logoi gør også selv fremskridt, og deres pladser må udfyldes efter dem.

De studerende bliver måske forbavsede over at høre, at kilden til den specielle kosmiske energi, som strømmer ind i vores system ad denne kosmiske vej, kommer fra solen Betelgeuse. Dette navn er imidlertid et blindspor. Grunden til, at visse oplysninger om denne sol er kommet i offentlighedens søgelys på det sidste, er i virkeligheden subjektiv. Sjælens videnskab i sine forskellige aspekter (det mentale, psykiske og åndelige aspekt) er på vej frem i verden nu og tiltrækker sig mere og mere opmærksomhed fra tænkerne. Det skyldes nogle energibølger, der rammer vores solsystem og efterhånden finder vej til vores planet. Set fra et okkult synspunkt er

Betelgeuse et system af 2. orden, ligesom vores solsystem er af 4. orden, og der er en forbindelse mellem de to tal både i systemet og i kosmos. Denne indflydelse når vores system via *stjernetegnet Skytten*.

Det arbejde, adepterne på denne vej må udføre, er primært at muliggøre manifestationen af Sollogos' monade ved hjælp af bevidsthedslegemet eller sjæleformen. Dermed gentager de bygmestrenes arbejde på et højere plan, de bygmestre som skaber og manifesterer det legeme, sjælen prøver at udtrykke sig gennem. De beskæftiger sig ikke med objektivitet, men har en forbindelse med det 5. hierarki, der giver mennesket dets egoiske legeme.

Adepter, som søger denne vej her på Jorden, gør det gennem mahachohanens departement, der arbejder med manifestationens intelligens eller mentale aspekt. Gennem dette 3. departement kommer de under direkte indflydelse af en af aktivitetsbuddhaerne, og i de sidste faser bliver de undervist personligt af Sanat Kumara, der fungerer som legemliggørelsen [side 1146] af den planetariske logos. Denne undervisning vedrører tre hovedemner:

1. Farve, det der skjuler åndsaspektet, ligesom den faste form skjuler sjælen.
2. Lyd, det ånden udtaler for at blive bevidst og fremkalde psykisk erkendelse. De mestrer hele mantrayogavidenskab, men kun i forbindelse med solsystemets højere planer og de kosmiske planer.
3. Dualitetens natur, det der dybest set er sjælens videnskab.

Det er vanskeligt at beskrive den *metode*, visdommens mester bruger, når han betræder denne kosmiske vej. Den er blevet kaldt den *prismatiske identifikations metode*, for den vedrører de farveslø, som indhyller den åndelige energi. En anden måde at udtrykke denne sandhed på er at sige, at metoden består i at forstå livets sang. Når »stjernerne jubler« og »gudernes sang« bruser som et mægtigt kor over himlen, frembringer den også en farvesymfoni. Denne identifikationsmåde sætter adepten i stand til at virke som dirigent for koret og frembringe de fornødne farvevirkninger og -akkorder. Når han kan gøre det til fuldkommenhed, er han i stand til at be-

klæde embedet som planetarisk logos. Mere er det ikke tilladt at sige, og ovenstående er blot en symbolsk måde at udtrykke en grundlæggende, men vanskelig tilgængelig sandhed på.

Symbollet på denne vej (og det eneste det er muligt at gøre eksoterisk) er et strålende kors af farvet lys. Det lange stykke formes af solspektrets 7 farver, og det tværgående stykke består af 12 farvenuancer, som mennesket endnu ikke kender. I midten af korset ses en femtakket stjerne med en dyb indigofarve, og bag den en varm mørkeblå, flammende sol. Oven over det hele er der nogle sensategn i guld, og for den indviede adept angiver de navnet på en af de planetariske skoler, hvor man følger denne studieretning. Der er som førnævnt 7 sådanne skoler, og kandidater til denne vej fra vores planetsystem overføres til den indre runde, og derfra til jupitersystemet. [side 1147]

Den *kvalitet*, der udvikles, er kosmisk æterisk syn som omfatter de 7 systemer, der (inklusive vores solsystem) udgør de 7 centre hos det kosmiske liv, vores sollogos er forbundet med. Dette syn kaldes somme tider for syvfoldig kosmisk clairvoyance.

Og her kan vi tilføje endnu et interessant faktum. Denne vej kaldes somme tider »lotusvejen«, fordi den vedrører bygningen af sollogois egoiske lotuser. De skoler, som uddanner mestre til dette arbejde, kaldes med adepternes okkulte sprogbrug »lotusrigerne«. Pensummet betegnes til tider »lotussøvnen«, idet det indebærer en totalt afvisende holdning over for og fuldkommen tilbagetrækning fra formlens manifestationen, hvilket fremkalder en slags solsamadhi. Når adepten gennemgår denne tilstand, bruger han en form eller et redskab, der er en atmisk parallel til mayavirupaen på mentalplanet.

3. vej. Uddannelse til planetarisk logos

Egenskaber.	Kosmisk syn, devahørelse og psykisk koordination.
Kilde.	Betelgeuse, via Skytten.
Hierarki.	Det 5.
Metode.	Prismatisk identifikation.
Symbol.	Et farvet kors med en stjerne i centret. I baggrunden en flammende sol, og over den et sensaord.
Kvalitet der vindes.	Kosmisk æterisk syn eller syvfoldig clairvoyance.

4. VEJ. VEJEN TIL SIRIUS.

Af alle vejene er denne den mest gådefulde. Den er hyllet i mysteriets slør, og grunden er kun åbenbar for den indviede discipel, selvom man kan få en antydning af løsningen, hvis man indser, at i en bestemt esoterisk henseende er solen Sirius og Plejaderne nært forbundet med hinanden. Det er en forbindelse, som svarer til forbindelsen mellem det lavere og højere tankesind. Det lavere er modtageligt eller negativt polariseret [side 1148] over for det højere. Sirius er sædet for det højere tankesind, og det universelle sind eller mahat (som det hedder) manifesterer sig i vores solsystem via Plejaderne. Det er næsten som om, der dannes en stor trekant af mahatisk energi. Sirius sender energi til vores solsystem gennem den

»...syvfoldige rugende Moder, sølvkonstellationen hvis stemme er som en klingende klokke, og hvis fødder glider let hen over den strålende vej mellem vores verden og hendes«.

I solsystemet er der en interessant parallel til dette kosmiske samspil i forholdet mellem venussystemet, jordsystemet og venuskæden i vores planetsystem.

Mærkeligt nok er det gennem en forståelse af den menneskelige antahkarana, eller den vej tænkere i løbet af evolutionen bygger mellem det lavere og højere tankesind, at der vil blive kastet lys på dette dunkle emne. Der er (i forbindelse med vores planetariske logos) netop sådan en antahkarana, og

efterhånden som han bygger den, bliver den en del af den 4. vej og lader størstedelen af vores menneskehed nå dette fjernede mål uden forhindring. Der ligger en nøgle til forståelsen af denne vejs karakter og grunden til, at så mange af de menneskelige monader følger denne energilinje, i ovenstående vink.

De indviede, der betræder denne vej, tilhører primært den 4. og 6. orden. Som førnævnt er det denne vej, »medfølelsens herrer« som oftest følger, og på nuværende tidspunkt forbereder den ægyptiske mester og mester Jesus sig på at betræde den. De af Vestens mystikere, der er inkarneret i løbet af de sidste 1.000 år, tilhører en bestemt gruppe egoer, som har en forkærlighed for denne type kosmisk energi. De har udviklet nogle grundlæggende erkendelser i dette system, og den »ekstase«, der er karakteristisk for occidentale mystikere, er en latent spire, som en dag vil blomstre op til den kosmiske henrykkelse, vi endnu ikke har noget navn for.

Kosmisk henrykkelse og rytmisk salighed er den 4. vejs kendetegn. Det er en form for identifikation, der slet ikke har noget med bevidsthed at gøre. En anden grund til at så mange [side 1149] mennesker følger denne vej ligger i dens numeriske position. Enhederne i det 4. rige, størstedelen af det 4. skabende hierarki på denne 4. klode i det 4. planetsystem i et solsystem af 4. orden har en naturlig tendens til at søge ud på denne 4. VEJ for at afslutte deres udvikling. De kaldes »lyksaligt dansende punkter af fanatisk hengivenhed«. Nærmere kommer vi ikke en sand beskrivelse. De er også blevet beskrevet som »roterende hjul, der drejer ind i sig selv og finder den åbne dør til fuldendt salighed«.

Den 4. vejs energi når os fra *Sirius via Solen*. Det må opfattes som et blindspor, som skjuler et af stjerne-tegnene.

De hierarkier, der er beskæftiget med denne type kosmisk kraft, skjuler sig bag tallene 14 og 17. Dette vil være et uigen-nemskueligt blindspor for den almindelige læser, men samtidig det vink, den svorne chela har brug for til at forstå situationen.

Den *metode*, hvormed adepten kvalificerer sig til at betræde denne vej, kaldes dobbelt rotationsbevægelse eller »rytmisk dans på kvadratet«.

Symbolet, som kun den svorne discipel må studere, men som ikke desto mindre godt må beskrives, består af to sam-

menkædede hjul, der drejer hver sin vej og fremkalder et samlet hele. Hjulene afbildes som manifesterende elektrisk blå flammer, der roterer med stor hastighed omkring et ligearmet kors. Korset vises i orange ild med en dyb smaragdgrøn cirkel, der pulserer i centret, hvor korsets 4 arme mødes. Disse farvers symbolik forbinder den 4. vej med det foregående solsystem. I det system var den siriske indflydelse stærkere end i det nuværende.

Det er ikke muligt at sige mere ud over at gøre opmærksom på, at den *kvalitet*, adepten udvikler ved at betrede denne vej, ikke må afsløres. Han bliver kraftigt påvirket af den energi, der klassificeres som den planetariske antahkarana. Derfor er det ikke tilladt at angive dens nøjagtige karakter, idet det ville give den intelligente læser for megen information om vores planetariske logos' natur og hensigt. [side 1150]

4. vej. *Vejen til sirius*

Egenskaber.	Kosmisk henrykkelse og rytmisk salighed.
Kilde.	Sirius, via Solen der skjuler et stjernetegn.
Hierarki.	Skjult bag tallene 14 og 17.
Metode.	Dobbelt rotationsbevægelse og rytmisk dans på kvadratet.
Symbol.	To elektriske ildhjul som roterer omkring et orange kors med en smaragd i midten.
Kvalitet der vindes.	Ikke givet.

5. VEJ. STRÅLEVEJEN.

Denne vej er en af systemets store fordelingsveje, og den betrædes af den adept, der har en klar forståelse af vibrationslovene. Den gør det muligt at komme over på det næste kosmiske plan med stor lethed og kaldes derfor »yderdøren«. Som vi ved, er de 7 stråler, der manifesterer sig i vores solsystem, blot de 7 understråler af én stor stråle, kærlighed-viddomsstrålen. Strålevejen er den, størstedelen af »visdommens mestre« følger. På samme måde følger mange af »medfølelsens herrer« den 4. vej. 5/8 af førstnævnte gruppe overgår til denne vej, mens 4/5 af »lidelsens adepter« overgår til den 4. vej. Her skal man være opmærksom på, at tallene er meget store. 1/5 af »medfølelsens herrer« er et stort antal, og 3/8 er et

enormt antal monader. I den forbindelse må vi også huske, at vi kun beskæftiger os med adepter med 5. indvielse og ikke tager indviede af lavere grader eller de mange disciple i betragtning. Det lønner sig ikke for det almindelige menneske at spekulere over disse tal. De er for svære at gøre op og kræver meget vanskelige og komplicerede beregninger. Det kan vi illustrere ved at sige, at man fra disse tal må trække de 2/5 som afvises ved dommedag (i næste runde). Ud af de resterende 3/5 når kun en vis procentdel, der ikke må afsløres, det endelige mesterskab, selvom alle betræder vejen. De ovennævnte [side 1151] 5/8 og 4/5 refererer kun til de to store grupper asekhaindviede.

Adepter, som betræder strålevejen, må være i besiddelse af egenskaber, der gør dem uhyre sensitive over for vibration. Vi kan sammenligne resultatet af deres gruppearbejde med funktionen af kompasset på et skib (idet vi betragter alle enhederne på denne vej som et samlet hele). De reagerer på en grundlæggende vibration, ikke gennem sansning, men videreudviklingen af sansning. Det er en slags indsigt, der er den kosmiske analogi til den reaktion, som kommer, når huden berøres. Det er ikke bevidsthed, men *viden gennem vibration*. De er i deres eget væsen identificeret med en bestemt vibration, og de reagerer kun på den vibration, der er en højere parallel på kosmiske planer. De ignorerer alle andre vibrationer.

De lærer, hvordan de skal isolere sig, så kun vibrationen fra syntesestrålens kosmiske kilde kan påvirke dem. Studerende kan få en forestilling om dette ved at udforske den lavere parallel, kompasset, dets respons på visse magnetiske strømme og tendensen til altid at pege mod nord. Okkult set er adepterne på den 5. vej den integrerede faktor, der sørger for, at vores solsystem roligt og afbalanceret følger én bestemt retning. Deres primære kendetegn eller egenskab kan beskrives som en *fornemmelse for kosmisk retning*.

Den *energikilde*, de reagerer på, kan betragtes som Polarstjernen. Men man skal være opmærksom på, at denne stjerne blot fungerer som blindspor for en konstellation, der ligger bag – en konstellation som kun findes i æterisk stof. Derfor ignoreres den af astronomer, selvom den har stor indflydelse på vores system. Man må også huske, at på en anden planet

inden for solsfæren følger størstedelen af adepterne den 5. vej. Derfor vil adepter på denne vej overgå til dette andet planetsystem, før de finder vej til Solen, og derfra til kosmiske sfærer. Adepter fra andre planetsystemer overføres ikke til vores jordsystem som uddannelsesskole, fordi Jorden ikke er en hellig planet og derfor mangler en sådan skole.

Polarstjernens indflydelse, der er så magtfuld en faktor i solsystemet, når vores planet via stjernebilledet Vandbæreren. De studerende vil forstå hvorfor, hvis de husker betydningen [side 1152] af vand som symbol på følelserne, der blot er en lavere manifestation af kærlighed-begær. Vandbæreren er et kraftcenter, hvorfra adepterne henter »livets vand« og skænker det til de mange. Kraften fra Polarstjernen, via Vandbæreren, er særlig mærkbar på nuværende tidspunkt, og derfor er der store muligheder. Den er en af de faktorer, som sætter den store herre i stand til at træde frem. Han er selv på den 5. vej, ligesom manuen er på den 3. Heraf kommer den nære forbindelse mellem de to veje, for de, der er på den 5. vej, kan overgå til den 3. og omvendt. Den 1. og 7., den 2. og 4., og den 3. og 5. er blot to sider af ét hele, eller to aspekter af én vej. Disse 3 veje udgør (sammen med den 4.) to veje, og de to veje er blot én. Dette store mysterium kan vi ikke uddybe nærmere.

De *hierarkier*, som spiller en væsentlig rolle med hensyn til indstrømningen af impulsen fra Polarstjernen, er *det 1. og det 2.* Det var denne okkulte sandhed, der havde så stor indflydelse på karakteren af menneskehedenens to første racer og deres hjemsted.

Den *metode*, hvormed adepten udvikler de egenskaber, der kræves på denne vej, er antydnet ovenfor. Processen kan beskrives som *elektrisk isolering og opsamling af polmagnetisme*. Det er ikke tilladt at sige mere.

Symbolet på denne vej er 5 ildkugler (blå ild) inden i en cirkel. Cirklen dannes af en slange, der bider sig selv i halen, og hele slangekroppen er dækket af et tæt lag sensaskrifttegn. Disse skrifttegn udtrykker det mantra, hvormed adepten isolerer sig fra alle andre magnetiske strømninger end den, han er ansvarlig for.

Den *kvalitet*, adepten udvikler, når han betræder denne vej, kan kun gives med ordene fra den gamle kommentar:

»Fordybningen i nordenden lader det, der stimulerer, slippe ind, men virker som en blokering af det, som søger at forstyrre eller aflede opmærksomheden.«

Måske *kosmisk stabilitet og magnetisk ligevægt* bedst udtrykker den pågældende idé. [side 1153]

5. vej. Strålevejen

Egenskaber.	En fornemmelse for kosmisk retning.
Kilde.	Polarstjernen, via Vandbæreren.
Hierarki.	Det 1. og 2.
Metode.	Elektrisk isolering og opsamling af polmagnetisme.
Symbol.	5 ildkugler i en cirkel. Cirklen består af en slange med isoleringens mantra indgraveret i sin krop.
Kvalitet der vindes.	Kosmisk stabilitet og magnetisk ligevægt.

Der er ingen måde, hvorpå vi kan beskrive læren eller give informationer vedrørende den 6. og 7. vej. Alt, hvad der kan siges, er følgende:

6. VEJ. SOLLOGOS' EGEN VEJ.

Det vil være klart for alle de studerende, som omhyggeligt har udforsket verdensprocesserne i lyset af analogiloven, at Logos på kosmiske planer udvikler sit indre kosmiske syn, ligesom mennesket i mindre målestok stræber efter dette syn i systemet. Det kan kaldes udviklingen af det kosmiske 3. ØJE. Hemmeligheden ligger i øjets fysiske struktur, og man kan få en vis indsigt i mysteriet ved at studere den.

En del af øjet er kernen i synet og selve synsmekanismen. Resten af øjet fungerer som en beskyttende skal. Begge dele er nødvendige, og ingen af dem kan eksistere uden den anden. Sådan er det også i kosmisk henseende, men analogien opererer på så højt et plan, at ord blot slører og udvisker sandheden. Nogle af menneskenes sønner, en kerne som nåede en meget høj indvielsesgrad i et tidligere solsystem, dannede en esoterisk gruppe omkring Logos, da han besluttede sig til at fortsætte sin udvikling. Derefter formede han dette

solsystem, tilskyndet af begær efter kosmisk manifestation. Denne esoteriske gruppe er stadig knyttet til Logos og opholder [side 1154] sig på systemets 1. eller atomare plan, på den subjektive eller indre side, og den svarer okkult set til øjets pupil. Disse store væseners virkelige hjem er på det kosmisk buddhiske plan.

Gradvis og gennem store anstrengelser har nogle mestre kvalificeret, eller er ved at kvalificere, sig til at indtage de oprindelige gruppemedlemmers plads og på den måde gøre det muligt for dem at vende tilbage til det kosmiske center, vores system, og det større siriusystem, kredser omkring.

Kun en enkelt adept her og dér har de fornødne egenskaber, for arbejdet kræver en bestemt type respons på kosmisk vibration. Det indebærer en specialisering af det indre syn og udviklingen af en vis grad af kosmisk syn. Flere devaer end mennesker overgår til denne vej. Mennesker kommer over på den via devaevolutionen, som adepten kan tilslutte sig gennem overførsel til den 5. vej eller strålevejen. På denne sidstnævnte vej smelter de to evolutioner sammen, og fra den 5. kan han komme over på den 6. vej.

7. VEJ. DET ABSOLUTE SØNNESKAB.

Dette sønneskab svarer på det højeste plan til den discipelgrad, vi kalder »mesterens søn«, men det er en søn af et væsen, som er højere end vores Logos, og som vi ikke må sige noget om. Det er også karmas vej. Lipikaherrerne er på denne vej, og alle, der kvalificerer sig til den type arbejde, og er nært knyttet til Logos på en personlig og intim måde, overgår til denne 7. vej. Det er vejen for Logos' nærmeste medarbejdere, og i deres hænder har han lagt afviklingen af karma i solsystemet. De kender hans ønsker, vilje og mål, og han har betroet dem at realisere sine planer. Denne gruppe, i tilknytning til Logos, udgør en speciel gruppe, som er forbundet med en endnu højere logos.

Disse to veje fører over i kosmiske bevidsthedstilstande, der er lige så ufattelige for mennesket, som et menneskeligt egos bevidsthed er for et stofatom. Derfor er det unødvendigt og formålsløst at uddybe disse ophøjede tilstande nærmere.

[side 1155]

STYKKE C

Syv esoteriske strofer ³⁶

Strofe I

(Fra arkaiske formularer, nr. 49)

1. VEJ. JORDTJENESTE

Dragen, der skjuler sig i den laveste af de tre hellige, rejser sig i al sin magt. I sin mund holder han vægtskålene, og på dem vejer han de menneskesønner, som spiddes af hans spyd på slagmarken.

Den store vægt, hans øjne er fæstet på, har to skåle. Den ene er indhyllet i en klar grøn ild, mens den anden skjuler sig bag et rødt slør.

De menneskesønner, hvis tone ikke er modtagelig for den røde tone, træder op på den højre vægtskål. Derfra drager de ud på en vej, der svagt kan skimtes bag dragens form.

En firfoldig dør giver adgang til denne vej. Lysets sønner betegner den med deres hellige strofer således: »Den lysende portal som fører fra den grønne til hjertet af den indigofarvede via den ophøjede ild og farvestrålende flamme, der endnu ikke er navngivet på Jorden«. Dens farve er ukendt.

Menneskenes sønner (og de er kun få) træder ind ad den lysende ildør, når de hæver sig over den gyldne hjelmbusk, [side 1156] som rejser sig på dragens hoved over det punkt,

---

³⁶ Disse 7 strofer udgør kun én sand strofe i verdens ældste bog, som det almindelige menneskes øje aldrig har kontaktet. Her er der kun givet essensen af betydningen og ikke en direkte oversættelse, og af én af de 3 følgende grunde er visse sætninger udeladt i dem alle sammen: Enten mangler det manuskript, disse uddrag stammer fra, bestemte ord eller symboler på grund af den ekstreme alder af det materiale, teksten er skrevet på, eller også ville deres indsættelse give det menneske, hvis opfattelsesevne ikke er tilstrækkelig udviklet, for stor viden. For det tredje ville de udeladte ord blot skabe forvirring eller endog virke latterlige på grund af det umulige i at oversætte dem korrekt. De vedrører erkendelser, der langt overstiger menneskets opfattelsesevne på nuværende tidspunkt.

hvor »ildøjet« funkler.

Ildøjet formidler en stærk vibration fra de tre lhaer til et center i adeptens hoved. Når det opvækkes, åbenbarer det det nuværende liv, den kommende form og de tos og fires samlede arbejde.

Disse to forenes. Deres essens blandes. Derefter spiddes det menneske, der søger denne vej, på spyddet og tvinges ind i det brændende lys, som skjuler vægten. Den gådefulde proces fortsætter og ... Sådan udføres SATURNS arbejde, sådan fremkaldes afslutningen.

Med SATURNS skæbnsvangre kraft slynges sejrherren hurtigt op på toppen af hjelmbusken og videre til den vibrerende skive, der dækker den firfoldige lysende dør.

Da får den befriede betroet tre ord. Triumferende står han på den roterende skive, og når udtalen af ordene har ... står døren på klem, og en stemme fra den anden side siger: »Medfølelsens søn, kærlighedens og livets mester, hele tiden drejer hjulet for dem, der kæmper på den brændende slagmark under dragens fødder«.

Når det første ord er sendt ud på sin mission, løfter sejrherren sit hoved og prøver at udtale det andet ord. Men idet han udtaler det, standser han dets omfattende vibration og trækker på ny dets kraft ind i sit hjerte.

Skiven drejer langsommere. Det brændende lys' portal åbner sig endnu mere. En form kommer til syne og viser det glødende hjertes mester tre dyrebare juveler. Deres navne er skjult for de menneskesønner, som endnu ikke har nået dragens hjelmbusk.

Disse tre juveler giver det glødende hjertes mester en del af den tredobbelte kraft, der er i omløb i planetsfæren.

Med anspændt øje og hjertet fuldt af brændende kærlighed udtaler mesteren ikke det sidste ord. Han træder ned fra skiven, vender sine lotusfødder mod den vej, han før forlod, og stiger fra den anden side atter op på dragens hjelmbusk. Idet han selv er en drage, identificerer han sig nu med dem, der søger uhyret. Han vender lysets dør ryggen og tjener. Han er dragens afkom og udstår sin læretid ... [side 1157]

Uden at han ved det, kommer en større skive til syne og drejer uophørligt. Han ser ikke dens bevægelse, for hans øjne hviler på den verden, han er vendt tilbage til for at tjene. Ski-

ven drejer rundt og bringer en større og videre dør frem for hans intet seende øje ... Hans syn åbner sig ... Han betræder den første store vej, men ved det endnu ikke.

Endnu hører han ikke tonen fra denne første store VEJ. Lyden fortaber sig i det råb, der rejser sig fra den mindre drages børn.

[side 1158]

Strofe XVII

(Fra arkaiske formularer, nr. 49)

2. VEJ. MAGNETISK ARBEJDE

Det kosmiske brandsted for den levende ild ligger på den vestlige himmels nederste del. Dets røg stiger op til det ophøjede sted, hvor de hellige lhaer bor, de lhaer treenigheden i vores solsfære tilbyder sine ofre og sin troskab. Den liflige krydrede duft og fine aroma af glødende ... når ud til stjernehvælvets yderste grænser.

De to rejser sig og krydser brandstedets grundlæggende flamme, idet de blander deres mindre røg med den større.

Denne røg danner en vej, som fører over til de kloder i det tiltrækkende livs strålende form, mod hvilke skabningens og menneskenes sønner i alle deres grader opsender deres bønner, liv og tilbedelse.

Mesteren på denne klode, der kendes som den fjerde og ikke er hellig, ser den glødende VEJ. Han reagerer på dens brændende hede og søger at varme sig i dens bølger af strålende elektrisk ild.

Et center midt i det store kumariske legeme danner ligbålet. Det pulserer og gløder. Det bliver til et hav af levende ild og trækker sin egen ind i sig selv. Røgen fra dette ildhjul danner en levende VEJ og skjuler de næste skridt fremad.

Mesteren – med det midterste hjul i brand – træder ind i røgen i blinde. Han ser intet skridt fremad. Han hører ingen stemme. Han mærker ingen styrende hånd. Kun det femte og sidst tilkomne hjælper ham med at famle sig frem gennem de indhyllende skyer. Kun opvækkelsen af hjulet viser hans fremskridt gennem det nye magnetiske felt.

Kun ... (TVILLINGERNES) sønner kender vejen ind. Kun de sønner, hvis midtpunkt udsender en flammende ild, må komme ind. De kaster deres stråler fremad, så de oplyser VEJEN. Ligbålets adept, den flammende klodes mester, fortærer sig selv. Den der er, det nyskabte trefoldige ord, det hellige OM eller guds ild ofrer sig, træder ind i ilden og stråler som en flammende sol for dem, der iagttager. [side 1159]

Han ... og trækker folk videre frem mod deres mål, idet han varmer deres hjerte, fremkalder en dobbelt ild, og fører alle frem mod Solens portal og derfra til ... (TVILLINGERNE).

Det gådefulde ord skjules af fire bogstaver – E, M, A og O. Gennem kendskabet til deres tal og udnyttelsen af deres farver spredes røgen.

[side 1160]

Strofe XXXIX

(Fra arkaiske formularer, nr. 49)

3. VEJ. UDDANNELSE TIL PLANETARISK LOGOS

Shivas øje åbner sig, og de, der er inden for dets synsvidde, vågner til en anden form for søvn. De sover, men alligevel ser og hører de. Deres øjne er lukkede, og alligevel undgår intet af det, som sker i de større kosmiske syv, deres opmærksomhed. De ser, og dog ser de ikke. De hører, og dog er deres ører døve.

Tre gange lukker Shivas øje sig, og tre gange åbner det sig helt. På den måde sendes tre store grupper lotusherrer af sted på deres vej.

Den første gruppe kaldes »den dybe intet seende søvns lotusherrer«. De drømmer, og når deres drømme tager form, skrider verdenerne hurtigere frem. Illusionsplanernes store og grusomme maya bliver til, lokker de usammenhængende lyspunkter i sin fælde og dæmper deres glans.

Sådan fortsætter arbejdet ...

Lotusherrerne kontakter det kosmiske syns planer gennem et øje, som vender *indad*. De ser ikke det, der er på overfladen.

Den anden gruppe hedder »den indre lotus' herrer«. Det er

dem, der sover, men ikke så dybt. De er tilstrækkeligt vågne til at vogte sig for at krydse den hemmelige afgrænsning, som indrammer den store illusion. De står fast, og gennem deres standhaftighed holdes formerne sammen.

Disse lotusherrer ser ud på den store illusion gennem et øje, som vender *opad*. De ser kun det, der ligger over dem. De skuer ud mod den mægtige bjergtop, som skyder op gennem det afgrænsende hjul. Denne bjergtop udsender et strålende lys, en tilbagekastning af lyset fra ham hvis ansigt, verdenernes herrer i vores solsfære aldrig har set.

Den tredje gruppe er den gådefulde tredobbelte gruppe, hvis navn endnu ikke må høres på de planeter, hvis farve ikke blander sig med den blå i det rigtige forhold. [side 1161]

Disse lotusherrer stirrer ud på den kosmiske vej gennem et øje, som vender *udad*. Det er indigofarvet. Den midterste gruppe lotusherrer ser opad gennem et turkisblåt øje, mens den dybe ubevægelige søvns herrer ser indad gennem deres safirblå øje. Sådan bliver **VEJEN** med tre blå farver til én.

Sidstnævnte aspekt af Shivas øje styrer de to andre og samler al sin energi fra en fjerntliggende kosmisk sfære. De to reagerer, og idet de betræder den kosmiske **VEJ**, væver de tredobbelte kraft ind i den vej, som dækker behovet for dem, der senere vil betræde den.

De ser, de hører, de drømmer, og bygger i drømme. Deres øjne er blinde, deres ører er døve, men de er ikke stumme. De udtaler de forskellige kosmiske ord, væver de syv sammen med de tolv og mangfoldiggør de fem.

Sådan bygges planeterne. Sådan styres, beherskes og kendes de.

[side 1162]

Strofe LXXVII (Fra arkiv 49)

4. VEJ. VEJEN TIL SIRIUS

Den hellige, skjulte ilds gådefulde lhaer trækker deres tanke

tilbage, standser deres meditation, og alt, hvad der findes – mellem det første og tredje – forsvinder. Intet bliver tilbage. Lyden dør hen. Ordene er spildte, for der er ingen til at høre. Farverne falmer, og hvert eneste punkt bliver mat.

Havet falder til ro. Moderen sover og glemmer sin Søn. Faderen trækker sig også tilbage til det ukendte sted, hvor ilden ligger skjult.

Slangen strækker sig dovent. Dens bugtninger dæmper den lavere ild og kvæler gnisterne ... Stilheden hersker. De fraværende lhaer glemmer verdenerne og beskæftiger sig med andre ting ... Alt forsvinder i intetheden. Kun lhaerne er tilbage.

Den femdobbelte krafts gådefulde lhaer forener deres tanke, synker ned i dyb meditation og forbinder det første og tredje. Verdenerne kommer til syne, tager de forberedte former i besiddelse og gennemgår deres cykler.

De tolvttakkede spiller deres rolle og er resultatet af forbindelsen mellem den, der står over Solen, og en af de syv hustruer.

Det hellige hjertes mester bygger en vej mellem den klode, hans skæbne udspiller sig på, og den store manasiske klode. Han bygger den bevidst, idet han kalder de blå punkter til hjælp. Disse kommer fra en af de syvs ([PLEJADERNES](#)) hjerte.

Han puster på dem, og de finder deres plads som sten på den ene vej, han bygger for de mange, som vandrer fra tanke til tanke, og derfra til forståelse (fra manas til mahat og videre til buddhi).

[side 1163]

Strofe CXLVII

(Fra arkiv 49)

5. VEJ. STRÅLEVEJEN

Udlignereren holder vægten, og vægtskålene afbalanceres. Energierne løber sammen og bringer dem ud af ligevægt. De går ned, somme tider på den højre side og somme tider på

den venstre.

Der er fem energier, og deres primære farve er guld.

Udlignereren udtaler tre store ord, og hvert ord høres af dem, hvis ører har været døve i syv cykler, og hvis læber har været forseglede i næsten fjorten fulde perioder.

Det første ord rummer den numeriske værdi af syntesefarven indigo. Det toner frem. Vægtskålene går ned. Den, der har ører at høre med, stiger op på vægtskålene og føjer endnu en lyd til dette ord. Ingen har hørt den ud over ham, som har stået foran dommedagsfyrsten og set mørket sænke sig over kødets femfoldige sønner.

Dette dobbelte ord bygger en mur omkring menneskesønnen, hvis læber er stumme. Den sikrer ham, indtil ordet, der åbner talens kilde, udtales.

Denne tavshed varer i syv gange niogfyrre år, og hvert år i én dag.

Når den tavse inden for muren ser strålen nærme sig, når han ændrer det tidligere ords toneleje, da nedbrydes muren, og en dør åbner sig for ham.

Det andet ord skjuler den hellige blå farves tal. Når det toner frem, går vægtskålene op, og mennesket, som vil stige op på dem, ser, at tiden er inde, men ved ikke, hvad det skal gøre.

Det forsøger at tale og løfter sin højre hånd i ydmyg anmodning til den store udligner. Fra de hellige haller i byen på den hvide ø kommer der en budbringer, som siger de følgende gådefulde ord til ham: **[side 1164]**

»Når kraften strømmer ned fra det højeste, og når den udgår fra lotusen i den tavsens hoved, sig da dette ord ... og se indad.«

Den tavse bryder stilheden. Han udsender de fire dybe lyde, der får vægtskålen til at falde ned igen og komme inden for hans rækkevidde. Han ser en anden dør. Den åbner sig, og han betræder **VEJEN**.

Nøglen til den ydre blå skjuler sig i det tredje ord. Det rummer vendepunktets hemmelighed, og kun de, hvis ører har

været lukket i elleve æoner, kan høre dette ord. Det høres aldrig i smertens riger. Derfor høres det kun af få, og disse få undviger vægtskålene, undslipper den store udligners flammende øje, og finder i deres blindhed vejen på den anden side af vægten.

Disse ledende ord udgår fra det, der ligger på den ... af det styrende liv, som holder vores herre på hans vej.

[side 1165]

Strofe VI (Fra arkiv 49)

6. VEJ. SOLLOGOS' VEJ

Den større tredje bærer den foregående vibration i sig. Den kosmiske herre, der er en af de syv større (og hvis hellige navn er skjult), søger centret for sit liv blandt de syv hellige. Det er det skjulte mysterium, den indre hemmelighed i hjertet af det kosmiske rum blandt de guddommelige grupper.

De syv hellige og de syv større nærmer sig deres ophav, den der står over dem, og vil i deres ydre cykliske baner engang få kontakt. De to bliver til én og forsvinder i deres ophav.

Prøv I i mindre målestok at opnå det samme i den indre runde, og manifestér det mindre ophav på det faste plan. Loven holder stik. Mysteriet løser sig i **TID**.

Den større tredje i både det mindre og det større, den kosmiske herre – og hans svage solare afglans – afslutter sin cyklus, møder sin broder, bliver Sønnen, kontakter Moderen og er selv Faderen. Alt er ét, og intet skiller undtagen i en overgangsfase og i tid.

Den større femte, i det evige nu, bærer den nuværende vibration i sig. Den betegner en kosmisk kundskab, der rækker langt frem i den udvidede nutid. Den kosmiske herre, hvis hellige navn rummer sfærernes visdom for os, søger en form, hvori han kan skjule essensen og med tiden færdigudvikle den store treenighed.

Skjult er mysteriet, tilsløret af det der er. Dybt ligger essensen, indkapslet i det som bevæger sig. Sort er mørket, opslugt af skabningens hjerte. Faste er de former, der skjuler det indre lys, tykt er det hylster, der virker som en barriere, og groft er det stof, som gemmer det latente liv.

Den større femte omfatter den mindre tredje. De to større markerer det punkt, der er nået. Når den større tredje er synkroniseret med den større femte og den kosmiske tone – som [side 1166] kendetegner den kosmiske kærligheds herre, hvis essens er ild – høres det hellige navn.

Den kosmiske anden nærmer sig den større og den mere kompakte. Han blander dem og smelter dem sammen, og det hele fortoner sig i afstemt disharmoni. Kloderne reagerer. Nu'et bliver til fortid og blander sig med den tid, der skal komme. Essensen og livet, punktet i cirklen, og den evige afgrænsning bliver ét, og alt ånder fred i evigheder. Tiden hører op, rummet spredes, intet findes. Mørket hersker, og stilheden sænker sig over vandene. Den centrale ro varer ved.

Den fulde akkord, den tredje, femte og syvende i det evige nu, bærer den kommende vibration i sig. »Dagen vær med os« oprinder på det større kosmiske plan. Da viser liv, kærlighed og kraft sig som ét.

Den kosmiske herre, hvis hellige navn endnu er skjult for selv den højeste chohan, rummer kilden til kosmisk aktivitet og udbyttet af kosmisk kærlighed i sin egen natur. Fra tid og rum synker det tredobbelte alt ned i pralayaens fred.

Alting er, og er dog ikke. Hjulene drejer ikke. Ilden brænder ikke. Farvens slør spredes. De tre trækker sig tilbage til fredens punkt. Den tredobbelte afgrænsning virker ikke længere som en barriere.

[side 1167]

Strofe IV (Fra arkiv 63)

7. VEJ. ABSOLUT SØNNESKAB

Det der ingen begyndelse og ende har, det som er synligt og

alligevel ukendt, det vi kan røre, men dog ikke nå – det er den, der betræder sin VEJ.

Det vi kalder Faderen og Sønnen, det vi ikke kan beskrive med ord, det Moderen kalder sin herre og mester – det er den, der stiger op ad den kosmiske trappe.

Det vi ser, når hvert lyspunkt på himlen sender sin stråle ud på det midnatsblå, det vi hører i hver kosmiske tone og mærker bag alle formers lyd – det er den, der synger den himmelske sang og forstærker den kosmiske ild med sit lys.

Det der vides af hver søn af Gud, som skridt for skridt mestrer den gyldne vej, det der høres af hver devaherre, som lytter til ordet, der klinger fra evighed til evighed, det der udtaler det tredobbelte cykliske AUM, men samtidig gemmer endnu en lyd til højere kosmiske planer – det er den ukendte, den tilslørede, den der synger en tone i en kosmisk akkord.

Det der hver tidsalder kommer frem og gennemgår sin cyklus på en kosmisk vej, det som i større kalpaer vil spille et guddommeligt spil, det der i alle de kosmiske sfærer kaldes »den som står over den violette farves søn« – det er den, der lyser som en stjerne i galaksen.

Sådan er den, som de ærefulde sønner i al evighed hylder, når han betræder sin VEJ. De priser ham som Moderen, Faderen og Sønnen, som den der findes i fortiden, nutiden og tiden, der kommer.

[side 1168]

Afslutning

»Alle morgenstjerner jublede«³⁷ på deres vej.

Skabelsens store festhymne klinger stadig og vækker vibrationen.

Når det fuldendte er nået, ophører sangen.

Når alt er samlet til én stor akkord, er arbejdet tilendebragt.

Endnu hersker disharmoni i rummet. Mislyde rejser sig i mange systemer. Når alt er bragt i harmoni, når alt er ordnet i en symfoni, vil den store koral give genklang i de fjerneste

---

³⁷ *Bibelen: Jobs bog, 38:7, o.a.*

egne af det kendte univers.

Da lyder det, som overgår den højeste chohans fatteevne –
det himmelske menneskes bryllupssang.

[side 1169-1170]

Den store invokation

Fra lysets kilde i Guds sind
lad lys strømme ind i menneskers tanker
lad lyset komme til jorden.

Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
må Kristus komme til syne på jorden.

Fra centret hvor Guds vilje er kendt
lad hensigt lede menneskers små viljer
den hensigt mestrene kender og tjener.

Fra centret vi kalder menneskeheden
lad Planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
må den forsegle døren til det onde.

Lad lys og kærlighed og kraft
genoprette Planen på jorden.

Denne invokation eller bøn tilhører ikke nogen person eller gruppe, men hele menneskeheden. Skønheden og styrken i invokationen ligger i dens enkelhed, og i at den udtrykker visse centrale sandheder, som alle mennesker naturligt og normalt accepterer – nemlig at der findes en grundlæggende intelligens, som vi giver det vage navn Gud, at den drivende kraft bag hele det ydre univers er kærlighed, at en stor individualitet, som de kristne kalder Kristus, kom til jorden og legemliggjorde denne kærlighed, så vi kunne forstå den, at både kærlighed og intelligens er virkninger af det, der kaldes Guds vilje, og endelig den selvindlysende sandhed, at kun gennem *menneskeheden* selv kan den guddommelige plan virkeliggøres.

Alice A. Bailey

[side 1171-1272]

Register

A

A, lyd, logoisk udånding, 1. plan, 849

Abstraktion –

i 3 verdener, analogi, 108

Se også: Tilbagetrækning.

Adept – Adepter –

agnichaitaners sande natur afsløres for, 618

arbejde –

på atmiske planer, 481

som en del af gruppe, 700-701

bevarer og forøger energi, 880

brug af tale og tavshed til at frembringe fysiske virkninger, 897

evner, vha. alt-seende øje, 924

forstår forvandleringsproces, 461

højtudviklet, udtalelse af kraftord, 435

i inkarnation –

mål, 707

udtryk, 707-718

legeme, 926

lysets, arbejde, basis, 581

magt over form og kraft, 436

med 5. indvielse, 945

redskaber, brugt af kosmisk væsen, 700

samarbejde med –

mester Jesus, 636

store devaer, 637

skabelse af fysisk legeme, 708

store, beskæftiger sig med kosmisk

æterisk vibration, 603

styrer energi, 964

Adi, plan, 90, 103, 106, 314, 612, 618,

619, 621, 845, 846

Afgrænsning –

af det rent fysiske i forhold til det

astrale, 130

atomets, 256

bevægelser, 67

centrale livs, 485

dannes, 352, 959

definitioner, 67, 130

himmelsk menneskes, 258, 262,
296, 352

hindring for det relativt uudviklede,
130-131

ild forlader, 120

indre ilds, 470

logoisk, 126-127, 241

menneskets, 258, 288, 295

midlertidig, 122

personlighedens, 134

planetarisk –

logos', 124, 132, 134, 295

ånds, 126

planets, 451

Solens, 126, 132, 134, 135, 168,

195, 247, 511

Sollogos', 263, 297, 352

solsystemets, 473

strofe VIII, 53

større væsens, 352

æterisk, 130, 132

Afhængighed af hinanden –

atomer og former, 742

skabningers, 118

Agni –

1. aspekt, kraft, 589

aktiverende ild, 573

arbejde på mentalplan, 571

aspekter, 578

besjælende væsen, 602

definitioner, 52, 90, 568-573, 577,
589, 616

demonstrerer ildliv på planer og
underplaner, 498

deva, fremtræder som 7 (syv), 850

funktion som kosmisk æterlegemes
vitale liv, 571

ildens herre, 90, 568-578

legemliggør kosmisk mentalplans
devaer, 473

manifestationer, 574, 578, 594

natur, 571, 572, 573, 578

og –

de 3 former for ild, 573-578

- ildengle, arbejde, afslutning, 691
- mentalplanet, 571-573
- Sollogos, 568-571
- ren elektricitet, 578
- status, 598
- styrer elementaler og devaer, 78
- Agnichaitaner –
  - 49 grupper, 600
  - arbejde, 598-599
  - definitioner, 92, 598, 831, 832
  - destruktive, 603-604
  - gruppe –
    - A, 615-619
    - B, 606-614, 616
    - C, 601-606, 616
    - der manifesterer sig som fysisk elektricitet, 608
  - kan kun kontrolleres af solenglen, 936
  - muliggør lydtransmission, 832
  - relation til fysisk elektricitet, 831
  - tre grupper, beskæftigelse og funktion, 600-601
  - udgør rodcentret, 609, 611
- Agnishvattaer –
  - 3 grupper, beskæftiget med menneskets evolution, 723
  - 5. hierarki, frembringer selvbevidsthed, 658-659
  - aktivitet, 722
  - arbejde, 640, 666, 691-693, 722-723
  - betydning og arbejde, 599-600
  - bygger –
    - kronblade ud af egen substans, 666
    - menneskets selvrealiseringslegeme, 658
  - energi, manifestation, 642
  - frelser, sande, 692
  - fremkaldte individualisering af dyremenneske, 691
  - har gennemgået menneskestadiet, 725
  - solengle, 638-867
  - synonymer, 641
  - typer, to, 641
  - Se også:* Ego; Sjæl; Solengel.
- Agnisuryaner –
  - astralplanets –
    - bygmestre, aktiveres, 927
    - devaer, 620-638
    - definition, 92
    - drives til aktivitet, 930-931
    - funktion, 599, 620, 622-635
    - grupper på systemets astralplan, 635-638
    - mantra, driver til aktivitet, 919
    - reagerer på lyd, 926
  - Ahhi'er, definition, 786
  - Akasha –
    - 2. kosmiske æter, 592
    - brændende æterisk stof, 314
    - definitioner, 67, 70, 84, 85
    - elektrisk manifestation på 7 planer, 331
    - og mennesket, 72
    - stof på 2. manifestationsplan, 103
    - strømme eller stråler, 172
    - systemets, 86
    - underatomart, fysiske og kosmiske planer, 137
  - Akashisk aura, 724
  - Akashiske optegnelser, evne til at læse, 875
  - Akkord, hele menneskehierarkiets, 725-726
  - Akse, rotation omkring, 284, 286-287
  - Aktivitet –
    - 2. aspekts, 949
    - al, årsager, 893-894
    - aspekt, stråle, plan og love, 556, 557-558
    - devasubstansens, ophavsmænd, 819
    - form, der kendetegner vishnu-aspektet, 940-942
    - friktions-, 1010-1011
    - mening, læres i uvidenhedens hal, 804
    - ordnet, 410-412
    - spiral-cyklisk, årsag, 943
    - stråle-, studere, 972
    - Se også:* Bevægelse.
  - Alaska, alvorlige ødelæggelser, 834
  - Alderdomsproces, 861
  - Alfer –
    - bygger og farver blomster, 840
    - hjemsted, 821
    - legemer, beskytter ved hjælp af blændværk, 821
    - udvikles gennem fugleriget, 824

- Alkymi –
 fremgangsmåde, 468
 guddommeligt, studere, resultater,
 796-797
- Alkymister –
 arbejde i fremtiden, 604
 ikke nået mål, årsager, 473-474
 samarbejde med mindre bygmestre
 og større devaer, 468
 søgen efter de vises sten, 457, 465,
 467-468, 469, 470
- Alselv –
 1. aspekt, 555
 enhed, 189
- Altamajorcentret –
 forbindelse med –
 halscenter, 183
 sutratma, 865
 forbinder ild, 156
 funktioner, 879-880, 884
 relation til halscenter, 883
 vibration, 922
- Analogi, mellem et system, en planet,
 et menneske og et atom, 254-266
Se også: Harmonisering; Integrati-
 on; Koordination; Overensstem-
 melse.
- Angst, hos dyrene, oprindelse, 855
- Ansvar, leve op til, over for dyreriget,
 752
- Antal, og tals betydning i devaevolu-
 tion, 839-840
Se også: Tal.
- Antahkarana –
 anvendelse, 879
 bygge, 156-157, 158, 187, 303,
 418, 478
 definition, 156, 187, 441, 607, 878
 forbindelse med sutratma, 882
 fysisk pendant til, 879
 gruppe-, 441
 koordinere, 720-721
 planetarisk, 347
 på mentale planer, 732
- Anupadaka, definition, 106
- Arisk rodrace, evolutionære evner, 832
- Arketyrisk –
 form ved at blive materialiseret,
 851
 idé, 629
- plan –
 adi, 103
 former udgår fra, 849
 lyden »AU«, 850
 menneskets sande hjem, 213
 responds på 5. stråleherre, 435
 solsystemets legeme, 850
- Armageddon, det endelige, planetarisk
 kurukshetra, 660
- Arupa, definition, 583
- Arv, sand, studere, 738
- Askese, må ledsages af andre nødven-
 dige egenskaber, 699
- Aspekt –
 1. –
 viljen til at leve, 226
 virker gennem et kraftord, 717
 2. –
 impuls fra, nært forestående, 949
 virker gennem mantraer, 717
 vishnuaspektet, 225-226, 228-229
 3. –
 brahmaaspektet, 225
 virker gennem matematiske
 formler, 717
- Aspekterne og evolution, 431
- Aspirant –
 brug af sutratma, 877-878
 må være forsigtig med talens brug, 894
 opgave, 176-177
- Asteroider, virkning på planeter, 736
- Astral – Astrale –
 buddhisk bevidsthed, definition, 205
 centre –
 fuld aktivitet, 215
 funktion, 792
 genstand for hierofantens op-
 mærksomhed, 827
 påvirkes af egoisk kraft, 796
 styres af Neptun og 6. stråles
 planetariske logos, 827
 dyremenneske, fremkaldt møde med
 monade, 553-554
 død, magikers, 928
 familie, nøgle til egoisk familie
 eller gruppe, 738
- lys –
 devaer, 590, 592
 forbindelse med astralt redskabs
 bygning, 728

- læse optegnelser, 689
Se også: Lys, astral-.
- permanent atom. *Se:* Atom, permanent astralt.
- plan –
- 4. underplan, normalt aktivitetsområde for almindeligt menneske, 135
  - 5 regler for, 921-933
  - 5. underplan, betydning, 307
- afspejling af –
- buddhisk plan, 828-829
  - Logos' 2. aspekt, 587
- avatars arbejde på, 703
- belives, 620-621
- bevægelse på, 159-223, 942
- devaer, 624, 628, 703
- elementaler og devaer, 92
- emotionelt, vand, kosmisk flydende, 106
- forbindelse med –
- buddhisk plan, 624
  - fysisk plan, 828
- grundlæggende impulser og påvirkninger, 99
- hylster, fungere i, 134
- involutionær del af, besjælende liv, 620
- kosmisk. *Se:* Kosmisk astralplan.
- manasiske egenskaber, 479
- nøgler til, 635
- offerbladet for, 516
- solsystemets, substans, legemliggørelse, 635
- substans, devagrupper, 620
- systemets, agnisuryaner, 599, 635, 637
- tankeform virke på, 925
- udtryk for kærlighed, 547
- redskab, bygning, 728
- stof, form ikklædes, 921
- strømninger, fremmede, i fysisk legeme, 130
- substans –
- bruges af devaer, 859
  - rammes af to modsat rettede kraftstrømme, 796
- Astrallegeme –
- enhver forms, bestemmer, 919
  - essens, 1003
- hovedkanal for kærlighedsloven, 559
- Logos', vigtighed, 490, 632
- mennesket smelter sammen med, 552
- nedbrydning, 551
- relation til planer, 621-622
- stabilisere, 796
- svingninger, gøre sig til herre over, 560
- tredobbelt manifestation af ild, 86
- Astrologi, som den studeres nu, 962
- Astrologisk værdi af viden om Neptun, 826-827
- Astronomer forsøger videnskabeligt at fastslå kendsgerninger om himmellegemerne, 1042
- Atlantider, gamle, vil reinkarnere, 418, 439
- Atlantisk viden, genvinde, 467
- Atlantiske alkymister, 474
- Atma –
- i menneskelig udvikling, 681
  - ophøjede væsener, 1132
- Atmisk – Atmiske –
- aspekt, respons på bestræbelser, 607
  - permanent atom, 510, 511
- plan –
- 3. underplan, endelig opløsning, 551-552
  - formidler af kraft på, 846
  - formidlere af ordet på, 845
  - magt på, 436
  - okkult forbindelse med center, 179
  - sanser, 201, 204
  - planer, 481
  - underplaner, 3 højere i Hierarkiets 5 verdener, 1117
- Atmosfæren –
- devaer hersker over, 838-839
  - omkring vores planet, sammensætning, 825
- Atom – Atomer –
- beskrivelse, 254-256, 460-461
  - definition, 503-504
  - egenskaben aktivitet i form, 741
  - energi –
    - hemmelighed, finde, 475
    - udnytte til gavn for mennesket,

- i fremtiden, 836
- firdobbelt omdrejning, symbol, 175-176
- forvandling, 461
- fysisk –
  - besjælende væsen, 602
  - beskrivelse, 254-255
  - styrende faktorer, 740-741
- grupper, tre store, 59
- ild, indre, 89
- kosmisk, et solsystem, 941
- latent varme, 71
- liv, 71, 256
- love der styrer, 229-230
- mål, 691
- natur, 818, 845, 949
- negative og positive, 323-324
- opnåelse af mål, 586
- permanent – permanente –
  - adskilt fra, så findes menneskets fysiske legeme ikke, 651
  - annekteres af jiva, 714-715
  - antal der manifesterer sig gennem væsener, 508-511
  - anvendelse, 486-487
  - astralt –
    - anvendes ved overskygning af chela, 705
    - beskrivelse, 493
    - betydning, 488-491
    - de 7 strålers virkning på, 491
    - devaer beskæftiget med, i forbindelse med reinkarnationsprocessen, 858-859
    - kontaktfase under evolution, 720
    - kraftstrømme, indre, 507
    - modtagelse af indstrømmende kraft, 720
    - modtager af energi, 488-489
  - atmisk, 510, 511
  - belivelse, anerkendes videnskabeligt, 578
  - belives af agnishvattaer for at aktivere 5. spirilla, 666
  - beskrivelse, 486, 491, 493-494
  - bevidsthed, 709
  - buddhisk, 507, 509, 510, 511, 1025
  - definitioner, 93, 502, 511, 578,
- 861
- devaer beskæftiget med, arbejde i forbindelse med reinkarnation, 859-862, 863
- dyregrupper, 507
- form, 507
- formbygningsevne, 493
- formål, 486-488
- forskel fra det atomare stof, 494
- fysisk –
  - absorberer fysisk legemes livskraft, 691
  - arbejde i reinkarnationsproces, 858-861, 863
  - beskrivelse, 493
  - devaer der er beskæftiget med, 858-859
  - kraft strømmer gennem, 491
  - menneskehedens, på atomart underplan, 836
  - modtagelse af indstrømmende kraft, 720
  - Sollogos', 487, 494-495
  - tilbagetrækningsplan, 149
  - tilintetgøres, 691
- i –
  - kausallegereme, 192, 319-320
  - mesters grupper, 510
  - åndeligt rige, 508
- ild i, 709
- Logos', 5. spirilla, 654
- magnetisk kontrols lov, arbejde, 553-554
- manasisk –
  - arbejde med, 654
  - bro bygges, 156-157, 303
  - i mesters grupper, 510
  - kraft, 589
  - vibration, 506
  - Se også:* Mental enhed.
- menneskets –
  - aktivitet, 618, 833
  - lipikaherrers arbejde med, 494
  - placering, 507
  - reagerer på indstrømmende kraft, 651
  - sum, 508
- mineralgrupper, 507
- modtagelighed, 493

- modtagelse af vibration, 720
- månelegemernes historie oplagret i, 791
- natur, 485, 486-511
- og personlighedsstrålen, 95-96
- opbygning, 493-495
- oplagring af bevidsthed, erindring og egenskaber, 650, 791
- opvækkelser, 720
- permanens, relativ, 493-494
- plads, 488-492
- redskab –
  - for karma, 494
  - ved kontrol over lavere natur, 480
- resultater af kausallegemets nedbrydning, 767-768, 809
- Sollogos', 512
- spirilla i, 447
- tiltrækningskraft, 726
- tre –
  - belivende centre, 758
  - indstrømning af kraft er solpitriens arbejde, 721
  - lystrekant, 746
  - vibration på linje med solens tone, 863
- varme, 494-495
- ved rod af lotusblade, funktion, 709
- vedrører evolutionens stofaspekt, 519
- planetarisk, aktiviteter, 965
- rytme, 741
- samling af, natur, 503-505
- skift til polarisering i triaden, 502
- stof –
  - besjæles af Logos' liv, 116
  - de højeste i menneskets redskaber, 727
  - fysisk plan, indre varme og rotationsbevægelse, 103
  - kan studeres i 4 aspekter, 230
  - liv, 148-149
  - oplades, 155
  - positivt punkt i, indflydelse, 175
  - pralaya, 694
  - prana, 109
  - rotation om egen akse, 943-944
  - styres, faktorer, 740-741
  - tiltrækning og frastødning, aktivitet
    - som skaber, 941
    - tredobbelt natur afsløres, 845
    - typer, 458-459, 951-952, 956
    - udvikling, 41
    - vibration fra, 728-729
    - vibrationsfrekvens, i alle legemer, øges af kundalini, resultater, 196-197
    - videnskabsmandens, 39
    - ydervæg, nedbrydning, 99
    - æterkræfter oplader alle, og frembringer deres aktivitet, 805
- Atomar – Atomare –
  - enheder, arbejde, 301-310
  - legemer, regler for, 230
  - substans –
    - energier, 804, 805
    - mennesket skaber i, 818-819
    - tiltrækkes af den talende, 818
  - trekant, i kausallegeme, 491-492, 720-721
  - underplaner –
    - angiver frekvensen, 548
    - formidlere på, 844, 845
    - kraft mærkes på, 654
    - logoisk bevidsthed, 650
    - menneskehedens fysiske permanente atomer, 836
    - sted for sammensmeltning, 550
    - vibration, virkning på planets stof, 545
- AU, lyd, logoisk, 2. plan, 850
- AUM –
  - den store udånding, 817
  - lyd, tredobbelt logoisk ord, 3. plan, 851
  - manifestation i solsystemet, 849-851
  - udtale, 46-47, 228, 433-434
  - Se også: OM.
- Aura –
  - menneskets, mørk og dunkel tåge, spredning, 873
  - sundheds-, 79
- Avatar – Avatarer –
  - begivenhed, systemisk overensstemmelse, 378, 380
  - definition, 674-675
  - den sidste, 367
  - fra Sirius, 675-676
  - inkarnation, 707-718

- interplanetariske, 678-679
 kommende, 696-707, 752
 kosmiske, 674-676
 menneskelige, 680
 metoder, 698-708
 monadisk lys føres igennem til fysisk plan, 708
 natur og arbejde, 674-680
 planetarisk logos, 378, 380, 385
 planetariske, 679-680
 solavatarer, 676-678
 tredobbelt, 1090
 viljesaspekt, betydning, 708
- Avitchi –
 definitioner, 605, 660
 planetarisk og systemisk, 660
- B**
 Balance, perfekt, virkninger, 173-174
 Barhishad pitriar. *Se:* Månepitriar.
 Barn, 7. år, 865
 Befrielse –
 af elektrisk ild i centret af atomet, 473
 endelig, 577
 for karma, 742-743, 809
 fremgangsmåde, 144-145
 indviedes, 230, 766
 menneskes, 185, 240, 391-392, 746-747, 883
 periode, 191
 Sønnens, 238
 åndens, 124, 145, 155, 307, 834
 Befrugtning, al, årsag, 78
 Begreber, korrekt brug, 235-236
 Begær –
 former, devaer af alle grader og vibrationskapacitet, 637
 forvandlet, produkt, 192
 forvandling, 630, 831
 fremkalder fysisk manifestation, 708
 ildelementaler, 92
 kraft, tilbagetrækning, resultat, 630
 lavere, rene, for at kunne se klart, 875
 legeme, alle menneskers, 620
 og –
 karma, 745
 tanker, rene, så de ikke bliver tiltrukket af venstrehandsvejen, 928-929
 træk fra sansning fremkalder genfødsel, 713
 vilje, forskel mellem, 319
 ophør –
 underliggende betydning, 827-828
 årsag til død, 148, 630
 produkt af, 104
 stærkt, baseret på fysisk tiltrækning, resultater, 871-873
 udstrømning, 649
 Berøring, på 5 planer, 200-201, 205-210
 Besjælende –
 liv, solsystemets, 780-782
 væsener, 602
 Beskyttende lyde og formularer, 464, 919-920, 927
 Besværgelsesformularer, bruges til at kontrollere agnichaitaner, 604
 Besættelse –
 behandling, 751
 årsag, 145-146
 Bevarende arbejde, 102-103
 Bevidsthed – Bevidstheds –
 7 tilstande, 292
 al, oplagres, 650
 definitioner og udvikling, 251-254
 egenskaber, forskellige, besidde, årsag, 725
 enheder –
 manifesterer evolution, 242-246
 mål for evolution, 241-242
 erindring og alle egenskaber oplagres, 650
 gruppe-. *Se:* Gruppebevidsthed.
 hierarki af devaer arbejder med, 606
 i naturriger, 537
 individuel, udvikling, 298
 intelligent, sum af, 319
 kausal –
 alting vender tilbage til, 108
 opnå, 478, 784
 kontinuitet –
 mål for evolution, 749
 nødvendig for direkte inkarnation, 707

- opnå, 140, 141, 145, 197
 relation til –
   astralt redskab, 552, 732, 838
   kundalini, 220
   permanente atomer, 486
 løftes til højere trin, 753-754
 menneskelig, kilder til, 725
 menneskets, bygmestre, 599
 og eksistens, 348-352
 plads i system, 251-254
 race-, overføres fra fysisk plan til
   mentalplan, 749
 stadier, periode med brobygning,
   607
 trin, nå, 295-300
 typer, 41, 74-75, 77, 88, 110, 134,
   147, 252, 285-286
 udvidelse, 295, 785
 udvidelser og indvielser, 953
 udvikling, 253, 283-284, 298, 300
 vibrationer, 499
 Bevægelighed, har karakter af rotation,
   173
 Bevægelse –
   3 egenskaber, 148
   al, årsag, 950
   Brahmas, Vishnus og Shivas, 945-946
   cyklisk, 945
   den samlede, virkninger, 1029-1063
   egenskaber, 148
   i –
     fysisk og astralt hylster, virknin-
     ger, 1006
     kausalleger, 1013-1029
   latent formbyggende impuls, 943
 og –
   centrene, 176-223
   formbygningsaspekt, 1003-1029
   mentalt hylster, 1003-1013
   periodisk manifestation, 1032-
   1051
   symbolik, 174-176
 på –
   fysisk og astralt plan, 159-223,
   942
   mentalplan, 939-1063
   stofplan, karakter af rotation,
   943-944
 rotations-, 173-176, 945, 950
 skyldes latent ild i stof, 159
 spiral-, 945-946
 spiralcyklisk, fremkaldes, 950
 urstrålens eller den aktive intelli-
   gens' primære kendetegn, 159
Se også: Aktivitet.
 Bibel, skabelsesproces, 896
 Blade –
   hjerter-, beskyttelse for menneske,
   919-920
   kundskabs-, 515, 1014-1017, 1021,
   1025
   kærligheds-, 515-516, 1015, 1017-
   1018, 1025
   offer-, 516-517, 1015, 1018-1019,
   1028
   viljes-, koordineres, og ét blad væk-
   kes, 765
Se også: Kronblade.
 Blavatsky, H.P., 662, 698, 948, 949,
   950, 997
 Blindspor, natur, 911
 Blomster, bygges og farves af alfer,
   840
 Bodhisattva –
   departement, arbejde, 466
   embede og arbejde, 140
   indflydelse, 803
   kraft, faktor ved udfoldning af bla-
   de, 803
   linje, definition, 209
   mysterium, 698, 700, 702
   og hans tilhængere, center, 193
   skifter embede, og overgår til andet
   arbejde, 804
 Bog, livets, logoisk, på 7. plan, 49 ka-
   pitler, 852
 Borgerskab, lære sand esoterisk be-
   tydning af, 752
 Brahma –
   3 aspekter, arbejde i solsystem, 805
   aktivitet, færdigudviklet i 1. solsy-
   stem, 945
   aspekt –
     definition, 189
     ild ved friktion, 818
     manifestationens, koordination
     med vishnuaspekt, 848
     menneskets, 859
     mikrokosmos', 859
     planetarisk logos', 619

- samlede manasiske aspekt, intelligens i aktivitet, 391
 skabende Logos', 616
 solsystemets, 724-725
 stofaspekt er tydeligt og fremherskende, 681
 centre, opladning, 845-846
 definitioner, 429, 499
 eller aktiv hensigt, 319
 energiaspekt, laveste, 846
 femtakket stjerne, 427
 hals-, hjerte- og hovedcenter, formidler energi, 846
 halscenter, opladende faktor, 845
 Helligånd, natur, 846
 intelligent vilje, et aspekt af, legemliggøre, 726
 kraft, 959
 manifestationer, 160-161, 499, 594
 manifesteret Gud, aspekter, samspil, 606
 mysteriet om, 805
 mål, 681
 natur, 846-847
 ord, forbindelse med arbejde på fysisk plan, 435
 stofaspekt, 930
 stort kosmisk væsen, individualisering, 357
 tankefødte sønner af, 357, 371, 658
 åndsaspekt beliver 3 højere underplaner, 499
 år, aktivitet, 944
 Brandsted, krydse, 487
 Brobygning –
 mellem stadier eller riger, 607
 menneske og devaer, 306
 over kløft, udføres af tænkere, 156-157
 Broder –
 hvid, arbejde, 628
 mørk, arbejde, 581
 Broderskab –
 arbejde for, 703
 idé, opbygge en form, 563, 655
 natur, 39, 41
 Broderskabet udfører forvandlingsprocesser, 470
 Bryllup, kymisk, nøgle til, 631-632
 Brænde kroppens eller hjernens væv,
 advarsel mod, 176-177
 Brændende grund. *Se:* Brandsted.
 Buddha, herren –
 en af 3 kærlighedsbuddhaer, 806
 »fejltagelse,« 632-633
 fuldendt adept, viljesaspekt, 708
 klædninger, 702, 703
 Buddhaer –
 aktivitets-, 98, 805
 bevidsthed, 969
 kærlighedens, manipulerer 3 typer kraft, 806
 skabelsens, kærlighedens og viljens, 55
 Buddhi –
 4. plan, betydning, 134, 852
 4 planer, devaherrer for, 133-134
 6. underplan og princip, 766
 brug af manas, 642
 definition, 376
 devaherrer for, 133
 hemmeligheden om, 659
 ildvæsener, 92
 indsigt, til gavn for racen, 796
 kilde, 843
 kontrol over personligheden via mentalplan, 158
 kærlighed udtryk for, på fysisk plan, 192
 nedstrømning af, til punkt midt i lotus, 664
 og manas, smelter sammen, 268
 opnås af menneske, 659
 plan, de planetariske logois sfærer, 626
 på Venus, 363
 redskab for eller modtager af, 659
 solild, 334
 visdom, udvikle, 334
 Buddhisk – Buddhiske –
 bevidsthed, opnå, midler, 638
 elektrisk kraft, anvendelse, 322-323
 energi, samspil med astral energi, 828
 liv, i 5. runde, 660-661
 permanent atom, 507, 509, 510, 511, 1025
 plan – planer –
 4. kosmiske æter, Logos' centre på, 495, 497

7 himmelske mennesker fungerer på, 140-141
 astrallegeme formidler fra, til fysisk plan, 622
 astralplan belives via, 621
 brændende energi, luft, 496
 devakræfter, 628
 farve, 329, 351
 formidlere af ordet på, 845, 846
 fungere bevidst på, 340, 571
 gruppeenhed, 329
 karmisk overgang, 392
 kontakt med, 557, 832
 kosmisk –
   4. æter, 831
   mål for luftdevaer, 831-833
 kraftbrændpunkter, et himmelsk menneskes på, 599
 legeme for Sollogos, 280
 liv strømmer fra, 417-418
 lov for, 547, 553
 magt på, 436
 manipulerende devaer på, 829
 natur, 106, 134, 138, 140-141, 280, 328, 392, 621-622
 og astralplan, bro mellem, devaer, 637
 okkult forbindelse med center, 179
 okkulte begivenheder, 592
 overensstemmelse, med menneskeriget og 4. stråle, 557
 redskab for 7.-strålekraft, 455
 relation til himmelsk menneske, 641-642
 sanser, 200, 201-202
 sejrspads, slagmark, 497
 skelneevne på, 480
 stof –
   kontakt med, 209
   planetlogos' æteriske centre, 611
 systemets, planetlogos' centre på, 795
 tilnærmelse mellem to evolutionslinjer, 455
 virkning på 3 lavere planer, 553
 vitalitet og impuls, virkning på fast fysisk redskab, 641
 æter, 140, 141, 322, 323, 418
 æteriske centre for –
   himmelsk menneske på, 599
   Logos på, 495, 497
   Se også: Æter, 4. kosmiske princip, 161, 339, 398, 553, 642
 redskab –
   forbundet med astrallegeme og kærlighedsmonader, 559
   fungere i, 134, 187
   koordinering, resultater, 134
   kærlighed i triaden, 559
   magnetisme mærkes, 79
   udvikling, næste runde, 611
 stof, legeme af, 329, 336
 Bygmestre –
   7 (syv), 242
   aktivitet på fysisk plan, 536-537
   automatiske og underbevidste, 588
   bygger –
     det menneskelige redskab, 854
     dyrs æteriske form, 855
     formerne i de 3 naturriger, 854-855
     menneskekroppen, faktorer der påvirker aktivitet, 865-867
     menneskelegemet, arbejder under ledelse af karmas herre, 864
     menneskets 3 planer, overvåge, 864
     mineralrige, 854
     personlighedens 4 aspekter, 863
     planetarisk legeme, 856
     planetens æteriske væv, 855-856
     planetvæsenets æterlegeme, 856
     planterige, 854-855
     æterisk dublet af alt hvad mennesket skaber, 856-858
   evolutionære, 578
   fysiske elementargrupper drives til aktivitet af, 865-866
   ildvæsenerne og mennesket, 882-937
   involutionære, 578
   magt over, formularer og sætninger, 897
   mentalplanets, indgives rytme og vibration, 898-899
   mindre –
     arbejde, ubevidst, midler, 454
     eller kræfter, drives til aktivitet af 3. øje, 921

- faktor ved bygning af tankeformer, 536-537, 539
 former æterisk dublet af alt, 854
 formidler sol- og månekraft, 593
 formularer som styrer, 467
 ildelementaler, 817-868
 indvirkning på, 581
 knyttet til mysteriet om trefoldig elektricitet, 805
 kontrol med, 558
 lyttende, 854, 860
 natur, 726-727
 opmærksomhed tiltrækkes, 915
 »røstens hærske«, 454, 511, 819, 841, 844, 859, 902, 964, 972, 1084
 syv, udgør central ild, 596
 redskab for guddommelig hensigt, 433
 sende, 854
 som –
 formidler ordet, 844
 kan reagere, drives til aktivitet, 913
 store –
 aktive medhjælpere under manifestation, trækker opmærksomhed tilbage, 151
 arbejder med ubevidste bygmestre og elementaler, 454, 536-537
 gruppe der formidler Guds vilje, 819
 hjælper Sollogos, 536
 ilddevaer, 578-638
 leder mindre bygmestre, 854
 resultat, ved afslutning af mahamanvantaraan, 585
 vilje, 780
 universelt tankesind, 582
- C**
 Californien, fysiske ødelæggelser, 834
 Celle –
 betegnelse, vedrører redskabets form, 300
 latent varme, 71
 menneskelegemets, liv, positiv faktor, stimulere, 658
 udvikling, abnorm, årsag, 129
 væv, vækst og tilpasning, 102
 Center – Centre –
- 3 –
 fire- og femdimensionale, 196
 fysiske, i kraniet, 865
 højere fysiske, påvirkes af kraftstrømme, resultater, 816-817
 typer, underlagt Logos' belivende kraft, 513
 6 lavere, 798
 7, tilsynekomst på æteriske planer, 493
 49, i legeme, 180
 aktivitet, ændres, 144
 atmiske, 215
 belivelse, 619
 beskrivelse, 180-182, 184, 218, 223
 bruges af sort og hvid magiker, 902-903
 buddhiske, 215
 energi-, 513-514
 forbindelse med –
 kraft, 179-180
 monade og udødelighed, 179
 strålerne, 186-195
 formål, 845
 hals-, altamajor- og mental, forbindelse mellem, 1053-1058
 himmelske menneskers, på 3 solplaner, 180
 hoved-. *Se:* Hovedcenter.
 hvert, er under indflydelse af en planet, 609
 i –
 menneske, afspejlinger, 192
 Sol- eller Planetlogos' legeme, 601
 indbyrdes afhængige, 882-883
 kraft-, det trefoldige åndelige menneskes, 513
 legemliggjort af –
 planetariske kæder, 217-218
 Planetlogos, 364
 menneskets, devaer udgør substans i, 608-609
 mentale, 82, 215
 mysterium, nøgle til, 591
 natur, 178-186
 og –
 bevægelse, 176-223
 indvielse, 218-223
 kundalini, 195-197

- sanser, normale og overnormale, 197-218
- solsystemets, med 49 kronblade, 851
- stimuleres ved indvielse, resultater, 219-220
- toner og harmoni, 591
- trekanter –
- i menneske, 154-155, 183-184
  - og kundalini, 154-157
- æterisk, subjektivt liv udtrykkes gennem, 298
- æteriske. *Se:* Æteriske centre.
- Se også:* Under de enkelte centres navne.
- Chela –
- brugbarhed, 698
  - kan fødes direkte i fysisk verden, 700
- Chohan – Chohaner –
- 7 (syv), 91
  - arbejde, 466
  - definitioner, 91
  - styrer på 5 planer, 964
- Christian Science, en mesters arbejde, 706
- Clairaudience, planer, 200, 201, 203
- Clairvoyance –
- arisk rodraces, 832
  - mental, 832
  - udviklet, 437
- Cyklus – Cykler –
- begyndelse og ende, 109
  - beregninger af, 573
  - egoiske, periode mellem, 688-689
  - i evolutionsproces, 305-310
  - kendskab til, 41
  - livs-, 40-41, 240
  - opfattelsen af, 734
  - større, mål, 124
  - typer, 284, 290-291, 304-308
  - udspring og virkninger, 124
  - verdens-, synkronisering, betydning, 283
- D**
- Delracer, 7 (syv), 88
- Den om hvem intet kan siges –
- eksistens, en kendsgerning, udtryk for synteseloven, 540
  - forbindelse med –
    - Sollogos, 385-386, 671
    - solsystemet, 783
    - hensigt, tilskynder Sollogos, 385-386
    - kosmisk logos, impulser fra, 963
- legeme –
- centre, 195, 297, 300, 489, 497, 528, 543, 1134
  - hjertercenter, 497
  - manifestation i tid og rum, 742
  - mysteriet om, 1059
  - planer, 250, 1027
  - proces på kosmiske planer, 492
  - vibrationer fra, 528, 671
- Deva – Devaer –
- 6. fysiske underplans, grupper, 829
  - 7 rajaherrer, 7 planer, 594
  - 7 store, underplaners positive kraft, 635
  - 7. stråles virkninger på, 430-436, 438-439, 448-451
- af –
- 2. orden, plan og center, 628
  - 3. orden, 636
  - 6. orden, 628-630
  - 7. orden, 628, 636
- aktiviteter i relation til selvbevidsthed, 579
- aktivitets-, 558-559
- arbejde, 390, 470, 618-619
- arupa-, beskrivelse, 582, 583
- astralplanets, 624, 628, 703
- atomer, gruppen af, ofrer sig, 830
- automatiske underbevidste byggestre, 588
- believer –
- alle sensitive livsformer, 848
  - myriader af liv og frembringer alle livsformer, 848
- beskytter områder mod forurening, 838, 839
- byggende –
- arbejde –
    - med at skabe menneskets legemer, 859-863
    - på 3 planer, 859-868
    - og mennesket, 858-868
    - på involutionsvejen, 561
- bygger former, 469
- bygmestre. *Se:* Bygmestre.
- definitioner, 306, 450, 586, 587, 630
- egoiske kronblades, virkninger af

- kausallagemets nedbrydning, 767-768
- essens –
- af alt håndgribeligt, synligt og objektivt, 601
  - brugt af alkymist, 468, 469
  - fast fysisk krop bygget af, 493
  - middel ved bygning af tankeformer, 597
- evolution. *Se*: Evolution, deva-
 evolutions-, atomets, cellens eller den undermenneskelige forms positive energi, 659
- evolutionære, besjæler involutionært stof, 632
- fire laveres, mærker kraften når øjet åbnes, 921
- flydende stofs, og elementaler, 824-836
- forbindelse med magikere, 853
- forbindelse mellem ild-, vand- og jorddevaer, 829
- forbundet med egoisk lotus' kronblade, 637
- former æterisk dublet af alle ting ud af egen substans, 857
- formidler prana, 455, 840, 848
- fra –
- logoisk halscenter, 852
  - tidligere mahamanvantara, forbindes med andre, 651-652
- funktion, 586-593
- fysisk plans, stoffets liv, 616
- gruppe – grupper –
- arbejder –
    - i forbindelse med mennesker, 114-115
    - med krybdyrenes evolution, 823
  - astralplanets, 92
  - findes på alle planer, 615-618
  - forbundet med kosmiske planer, 831
  - fra et andet solsystem, 839-840
  - frembringer konstruktive resultater, 635-638
  - fysisk plans, 91-92, 819-820, 838-839
  - kommer under indflydelse af et ego, 858-868
  - mange former, fortegnelse umulig, 611-612
  - specielle evolutionsmetoder og måder til at nå mål, 839
  - Se også*: Gruppe – Grupper.
- grønne, 838, 839
- har gennemgået menneskestadiet i tidligere kalpaer, 844
- herrer –
- Agni, Varuna og Kshiti, 591, 598
  - et plans, manifestation, 596
  - Shiva, Surya og Brahma, 592
- hierarki, 450-451, 606
- hierarkier, to, 572
- hvide –
- beskytter menneskeslægtens individer, 839
  - tjenestevej, 838-839
  - Se også*: Skytsengel.
- identiske med den essens de manipulerer, 433
- ild- –
- Agni hersker over, 90
  - befrier vanddevaer, 829
  - besjæler lysstråler, 92
  - fohat, 7 centre, 90-91
  - grupper udgør indre ild, 78
  - mentalplanets, 638-817
  - natur, 473
  - og elementaler, 471, 473
  - på aspirationens vej, 92
  - større bygmestre, evolutionære og involutionære, 578-638
- jord-, det faste stofs, evolution, 831
- kendskab til, hjælp til at løse gåde, 475
- klasser, 582, 583, 608-611
- kontakt med –
- fare, 435, 439, 454, 455, 461-464, 470, 588, 618
  - resultater, 455
- kontakte, midlet til at, 628
- kraft – kræfter –
- samarbejde med, og adlyde, 853
  - virkning på det seksuelle område, 611
- kraftsubstans, 587-593
- kundaliniildens, virkning på menneske, 834
- kærlighed, opfyldelse af loven, 830
- kønsorganernes, tendens, 834

lavere planer, placering på bevidsthedsskalaen, 626

laveste kosmiske plans tosidede kraftsubstans, 587-588

legemliggør –
energi, 769
tanken, 587

luft- –
finder vej til buddhistisk plan, 831
meget vanskelig situation for, pga. lyd, må modvirkes, 836
mål, 833

luftformige underplans, 831-836

lyttende, 854, 860

manipulerende –
energi styres, 829
i 4. kosmiske æter, fremtidigt arbejde, resultater, 829
oplades, 833
underjordiske, 820-821

menneskerigets, tone, 477

mentalplanets, 831

mindre bygmestre, definition, 581-583

mineralrigets. *Se*: Mineralrige.

moderaspekt. *Se*: Moderaspekt.

modtager kraft, 819

monade, 558

må studeres på tre måder, 630-631

mål, 772, 831

natur, 837, 872

nedbryder for at befri ånden for former, 834

nær forbindelse med Månen, 630

nærer alt liv, 830

og –
energi, 769-770, 841-848
manas, 394-396
menneskeriget, mulighed for kontakt, 837, 838
planerne, 593-638

ordener, tre lavere, 630, 632

passive, forsøger at blive manipulerende liv, 824

permanent atom. *Se*: Atom, permanent.

planterigets, 475-476

på –
atomare underplaner, arbejder nært sammen, 618-619

atomart trin af alle planerne i planetsystemet, arbejde, 619

evolutionsbuen, klasser, 608-612

luftformige underplan af det kosmisk fysiske plan, 586

vej mod individualisering, 772

reinkarnationsmetode, 836-837

rige, udvikles ved hjælp af menneskeheden, 839

rupa-, beskrivelse, 582, 583

samarbejde med, 439

sammenlignet med menneske, 627-628

seende, 854

skyggernes, 329-330, 606-611, 613, 620, 837

skytsengle for mennesker, 839, 840

sol- –
frembringer en sollogos, 584
pranaoverføring til menneske, 113-115
relation til menneske, 584
Se også: Solengel; Solpitri.

store, 163, 427, 598, 684, 829

studies og anerkendes i fremtiden, 456-457

større –
aktive medhjælpere under manifestation, 151

bygmestre –
definition, 579-580, 584
Se også: Bygmestre.

forvandringsproces, 465-466, 468

på 3 højere planer, 592

rang i system, 450

resultater nået ved afslutning af mahamanvantara, 585

samarbejder intelligent med evolutionsplan, 627

solare lysherrer, 451

substans. *Se*: Substans, deva-.

sum af fysisk plans atomare stof, 601

sættes i gang med arbejdet ved hjælp af mantraer og formularer, 897

tankeindets, 646

transmitterende, dynamisk viljesindsats, 833

udgør –

- alle –
  - manifesterede formers æterle-
geme, 840-841
  - undermenneskelige formers
tiltrækningskraft, 849
- astralt lys, 590
- stoffets samlede energi, reage-
rer ansvarsløst, 872
- substans, 630
- udgår fra Sirius, 590
- udnyttes i fremtiden, 418
- under indflydelse af ego, fire ho-
vedgrupper, 859
- vand –
  - kærlighedsnatur, 830
  - tjenesteområde og mål, 830
- violette, 837-840
- virker som formidlere på alle pla-
neter, 115
- virksomheder af verdenskrig på, 613
- væsener i grupper, 593, 597-638
- æterisk – æteriske –
  - altings æteriske dublet, 849
  - arbejde i menneskes liv, stadier,
860-861
  - dublets, 849-858
  - formidler energi på fysisk plan,
849
  - legemer bygget af, natur, 455
  - udgør substans i menneskets
centre, 608-609
- æternes –
  - grupper, 840-841
  - symbol i panden, 840
- Devachan –
  - definitioner, 686-688
  - natur, 1012-1013
- Dhyan chohan –
  - arbejde, 597, 955
  - besjælende væsen i mikrokosmos, 602
  - definition af begrebet, 597
  - formløs eller subjektiv, 582
  - færdigudviklet, uvidende om hem-
meligheder uden for systemet,
576-577
  - højeste, tænkning, 1124
  - kræfter, oprindelse, 644
  - manifestation, 108
- Dhyani buddhaer, legeme, 646
- Dhyani'er, femfoldige, i nær forbindel-
se med lavere pitrier, 754
- Diamant, en deva, 821
- Differentiering, den første, 315
- Digt, med 42 vers, logoiske kærlig-
hedssang, 852
- Discipel – Disciple –
  - må lære at meditere og arbejde med
mentalt stof, 870
  - prøve-, bevidst handling, 765
  - tilsynkomst i inkarnation, faktorer,
1048-1049
- Disciplin, nødvendig når der arbejdes
med hvid magi, 927
- D.K., mester, arbejde, 707
- Dogmer, gøre op med førkrigstidens
krystalliserede, 613
- Dommedag, i 5. runde, 382, 383, 414,
472, 660
- Dragen –
  - buddhisk kraft, 1060
  - virksomhed på vores system, 737
- Drager, visdommens, vil herske i
midten af 5. runde, 660-661
- Dualitet –
  - al manifestation, 817-818
  - frembringer en treleddet størrelse i
al manifestation, 484
  - grundlæggende, 632
  - i alt hvad fohat indvirker på, 109
  - omfang, 460, 659
  - samspil, resultater, 251
  - solsystemets, 246-249, 460
- Dyr –
  - 7. stråles virkning på, 441, 446, 448
  - angst, oprindelse, 855
  - fri for karma, 535
  - grusomhed overfor, afskaffes, 456
  - vilde, brutal natur, årsag, 819
  - æterisk form, de der bygger, 855
  - æterlegeme, liv pulserer gennem,
848
- Dyremenneske, monadens opadgående
træk, 960
- Dyrerige –
  - 7. stråles virkning på, 441, 446
  - herrer, 509
  - Månens virkning på, 736-737
  - månepitriernes arbejde, 584
  - natur, menneskets tanker indvirker
på, 819

okkulte kendsgerninger om, 441-445
 reagerer på indstrømning af involu-
 tionær kraft, 651
 stråle der styrer overgang til
 menneskerige, 559
 Dzyans bog, strofer, 45-60
 Død – Døden –
 og æterlegemet, 108-109, 121, 147-
 152, 417, 865
 årsager, 148-152, 630, 928
 Dør, åben, 557, 566

E

Edison, Thomas A., 440
 Egenskaber, alle, lagres i permanente
 atomer, 650, 791
 Ego – Egoer –
 9 muligheder for valg af stråle,
 190-191
 afspejling i lavere menneske, 859
 aktiviteter, retninger, 720
 arbejde, 166, 858-865, 871-872,
 893
 arbejder på det mentale og astrale
 plan, 789
 aspekter, 576
 aurisk æg, 757
 begær efter fysisk erfaring, første
 skridt, 719
 beskrivelse, 724
 bevidst om karma og hvad der må
 gøres, 864
 bevidsthed, udvikling, 279-280
 bevidsthedsaspekt, Sønnen, 484
 brobyggende arbejde, 156-157
 bruger lavere firfoldighed som ud-
 tryksmiddel, 757
 bygning af tankeformer, proces,
 886-894
 definition, 149, 642
 energi –
 overføres fra ét hylster til et la-
 vere, 730
 strømmer ned fra abstrakte planer
 til permanente atomer, 726-727
 essens af alle erfaringer, 547
 evne – evner –
 frigjort for tidligt, vil få kata-
 stofale følger, 522-523
 til at se, høre og tale, 655

evolution, sand forklaring, betyd-
 ning, 753
 forbindelse til, 155
 frembringelse af legemer, processer,
 859-864
 fremskredent, virkning på gruppe-
 medlemmer, 789
 fremskredne, »ankomst«, 786-789
 funktioner, 767
 født som resultat af ånds og stofs
 forening, 657
 grupper, forbindelser mellem, 784
 harmonisering med, 876, 877, 878-
 879, 926
 hensigt, evne til at føre igennem,
 via mentallegemet, 898-899
 hylster, kausallegemet, 192
 i kausallegeme –
 styres af lov, 553
 udviklingsmåde, 756
 igangsættende lyd, 927-928
 indflydelse på byggende devaer,
 858-868
 inkarnationscyklus, grundlag, 719
 kontakt med, 797
 kontemplerer sine månelegemer,
 920
 lavere menneske underkaster sig,
 876
 legeme, 9 kronblade eller eger eller
 energityper, 756
 liv –
 hovedkilde, 553
 overføres til triade, 480
 lys, kanal for, 796
 manifestation, 577-578, 642
 manifestationslegeme, 646, 662-
 668, 747-817
 modtager kraft fra monade, 180
 måder til vellykket forbindelse med
 objektiv verden, 520
 natur, 642
 og den modtagelige hjerne, samspil,
 resultater, 888-889
 overførsel fra én aktivitetssfære til
 en anden, 787
 plan, materialisering, 885
 på sit eget plan og dets instrument,
 arbejde, 913
 påfører det lavere menneske en ny

- rytme, resultater, 871-872
redskab, mennesket kan bruge, og
fungere på kausalplan, 134
reinkarnation, 718, 733-734
reinkarnerende, 561
relation til andre hylstre, 731-732
stemme og tone, virkninger, 859-
860
stiger ned i inkarnation, 730
stråle. *Se:* Stråle, egoisk.
søger manifestation i de 3 verdener,
processer, 712-718
tilegnelse af fast hylster, karma, 731
tilsynkomst på mentalplan, 666
tone udsendes, virkninger, 859-860,
862, 863, 864, 914, 915
tredobbelt –
aktivitet, 945-946
overensstemmelse, 944-945
trækker sine kræfter tilbage fra
personligheden, 861
udsender sin tone, 859, 863, 864
udveksling af energi med monade,
711
udvikling af, 5. stråles betydning,
555
vilje –
dynamisk, styrer fysisk hjerne,
876
eller hensigt, realiseres på fysisk
plan, 747
formidling til hjerne, forudsæt-
ninger, 882
Se også: Agnishvattaer; Sjæl; Sol-
engel.
- Egoisk – Egoiske –
aktivitet, på fysisk plan, 899
cykler, 307-308
energi. *Se:* Energi, egoisk.
enhed, opvækkelse på eget plan, 748
gruppe – grupper –
kommer til syne på mentalplan,
643
samling af liv som udgør, op-
rindeligt udgangspunkt, 743
sammenhængende hele, 715
solengles arbejde, 666
tilsynkomst, 643-644, 648
impuls i en gruppe eller gruppeen-
hed, manifestation, 716
- indflydelse, det laveste aspekt, 882
kontakt, respons på stimulering, 800
legeme –
bygges på højere mentale trin,
640
efter individualisering, 710
fremtræden ved 3. og 4. indviel-
se, 710
lavere systems sol, 711
menneskers, stimuleres af Hie-
rarkiet, 870
redskab til monades beherskelse
af personlighed, 541
tilintetgørelse, 711
Se også: Egoisk lotus; Kausalle-
geme; Kronblade.
- liv, virkning på hylstre, og efterføl-
gende kontrol, 748
- lotus – lotuser –
3 lyspunkter danner trekant, 664
aktivitetsaspekt, har belivende
centre i permanente atomer,
758
beskrivelse, 512-523, 664-666,
709-718
bestanddele, 758
blomst, udslettelse, 814
centralt liv i, aktiveres, 747-748
cirkulation af kraft, 913
diagram, 761
frembringelse og beskrivelse,
663-664
grupper, 715, 790
knop, 710, 714
kraft, positiv og negativ, 769-770
kronblade –
5, betydning, 659
9, er foldet sammen, 663
Se også: Blade; Kronblade.
navne, 776-791
og solild, 484, 512
permanente atomer viser sig ved
roden af, 714-715
samlinger af, 715
skabelsesproces, 714
triader, farver, 759-762
udvikling og udfoldning, 747
viljesaspekt og begær- eller kær-
lighedsaspekt, 929
Se også: Kausallegeme.

- lyd, 915
 manifestation –
   dannes ved individualisering, 485
   på lavere planer, substans, 862
 mantra, indflydelse på pitrier, 727
 princip, tab af, 588
 påvirkning under søvn, igennem til
   dagsbevidsthed, 888
 udvikling, fase, 577
 vilje –
   anvendelse, 916
   overføres til fysisk hjerne, 877
 Eksistens, på lavere planer, ophører,
 77
 Eksternalisering, af Hierarkiet i sidste
 del af århundredet, 702-707
 Elektricitet –
   3 typer, 648
   7 manifestationer, 594
   beherske og udnytte som helhed,
   500
   manifestationer, 315, 321-322, 331-
   332, 440
   mysterium, 266-267, 489, 497-498,
   575, 579, 805-806
 på –
   fysisk plan, 77, 78, 315, 608, 831
   monadisk plan, 314-319
 ren, opdagelse, 578
 sindets ild, 313-333
 solsystemets, 7 former, 314-333
 stof med én polaritet, 84
 strømme, 7, mødes, resultat, 323
 videnskab, udvikling, 748
 virkning af stråle, 68
 viser sig som viljen-til-at-være, 314
 Elektrisk – Elektriske –
 energi –
   i universet, resultat, 290
   mestrene arbejder med, 464
 fænomener –
   3 aspekter af den ene ild, 575
   afbalancering, 317, 627
   aspekter, devaer arbejder med,
   838
   negativt aspekt, 579
   positive og negative, legemlig-
   gørelse, 615
   positivt aspekt, 579
   sandheder om, åbenbaring, 440,
   500
 ild –
   definition, 319, 743
   guddommelig logoisk flamme,
   64, 69
   i atomets centrum, slipper fri og
   søger ny form, 473
   manifestation, 319, 594
   resulterer i udtalelse af ord, 716-
   717
   strømmer fra atom til atom, 472
   syvfoldig, 594
   viljens, 334
   åndens, 249, 756-757, 1123-1168
 kraft – kræfter –
   buddhisk, udnyttelse, 322-323
   manifestation, 319
   på det fysiske plan, kontrollere,
   805
   solsystemets, 301
   type, 654
 liv, positivt, arbejde med, 604
 love, opbygning i henhold til, 563
 manifestationer, 315-316, 422-423, 437
 stof, kosmisk æterisk substans, 317
 strømme, 172
 væske, 85
 Elektroner, natur, 459, 659
 Element, 4., 359
 Elemental – Elementaler –
   alkymister, 854
   arbejder med –
     frugter og grøntsager, 840
     æterlegemer, 840
 begær-, vitalitet der beliver, 620
 bygger det menneskelige fysiske
   legemes struktur, 865
 essens, definitioner, 98, 161, 780
 fysisk plans –
   grupper, 819-820, 865-866
   modtager kraft, 819-836
 havets, 840
 ild- –
   astralplanets, 92
   definition, 68
   fysisk plans, 91-92
   grupper, to, 78
   hersker, 90
   manglende evne til at kontrollere,
   alkymisters, 474

- mindre bygmestre, 817-868
og tankeelementaler, 525-937
studere, resultater, 473
vibration, virkninger, 473
- liv –
besjælende væsen, 602
opbygning, 821
- luftens –
fare der truer menneskets fysiske legeme, 919
underordnet gruppe, 840
- og mikrokosmos, 858-881
prana-, 92
seende, 854
stof-, 3 grupper, 820-858
tanke- og ildelementaler, 525-937
æternes, 836-858
- Energi –
6. type, manipulation, 827
7. type, vedr. mahachohanens arbejde, 833-834
adeptens, 880
al viden vedrører, 801
alle sensitive livsformers, belives, 848
arbejde med, 872
aspekt –
1. store, lære at kende, 804
Brahmas laveste, 846
atomart stofs positive, 724
bruges –
på kronblade ved indvielse, 815
til bygning af tankeformer, 878
buddhisk, 658
deva-, stoffets samlede, ansvarsløshed, 872
dobbelt, ved bygning af kausallegeme, 754
egoisk –
formidles via fysisk hjerne, sender tankeform af sted, 921
hemmelighed om, 712
overførsel, til fysiske centre i hovedet, 879-881
sender tankeform af sted så den kan iklæde sig astralt stof, 921
strømmer –
ind gennem centre, 793
ned fra abstrakte planer til permanente atomer, 726-727
trækkes gennem sutratma til hjerne og sendes herfra tilbage, 880
elektrisk, positiv, forhold til lavere negativ, 842
evolutions-, grundlag, 822
fohat-, 429
formidlere, devaer, 840, 845-846
frembringe og udsende, 845-846
grupper, strømmer gennem fysisk sol, 845
hjul, 513
højere psykisk, modtage, 798
ild-, grundlæggende opfattelse, 867
illuminations-, fra solpitri, natur, 912
indre guds, viser sig gennem personlighed, 797
kilde, 795-796
love, 810, 875
manifestations-, typer, kommende anerkendelse, 842
manipulatorerne, og dem som modtager energi, 820
menneskets, strømmer ned fra ren hensigts plan ved inkarnation, 658
mental, 73
miltcentrets, 793
monadisk, påvirker ego, 768-769
mysterium, trefoldigt, indviet får nøgle til, 804
natur, indsigt og evne til at styre eller tilbagetrække, 872
naturrigers respons på, 979-981
negativ, 817, 818
når Jorden fra 2. planetsystem via 2. klode i 2. kæde, 823
og devaer, 769-770, 841-848
overføres fra lavere centre til højere, 793
positiv –
bygger menneskets legeme på 3 planer, 724
i ligevægt og negativ, 38
pranisk, virkninger, 792
psykisk, kilde, 792
Saturns, indflydelse, 832
skabende, 848

- sol- –
 forskellige typer kontaktes, 933
 vekselvirkning, studere, 736
 sol- og månepitriers, virkninger,
 733
 spiralcyklisk, 7 typer, 947
 strømme, 796, 847-848, 872
 strømmer –
 gennem centre, type, viden om,
 847
 ind i system, baner, 620-621
 stråle-, 772
 tanke- –
 ledes ind i tjenestearbejde, 886,
 888
 trænes i brugen af, 801
 tredobbelt, cirkulation, 729
 typer –
 3, analogi, 843
 7, i forbindelse med polaritet,
 666
 12 (tolv), 780
 fokus, 802
 overensstemmelse med systemets
 plan, 867-868
 udsendt, de der manipulerer, 819-
 820
 udveksling mellem monade og ego,
 711
 vandenes, fremherskende, begær
 forøges, 931
 viljesaspektets, begær- eller kærlig-
 hedsaspektets, tankeformens, 931
 æterisk, 78
- Engle –
 eller devaer, påkalde beskyttende,
 850
 »faldne«, 871
 nedbrydende, fohatiske liv, 814
Se også: Solengle.
- Enhed –
 af stråler, systemer, planeter, kæder,
 runder, racer og love, 565
 erkendt, nærmere til, 785
 gruppe-, 1105-1107
 i tid og rum, tredeling, 573
 livets, 456-457
 på tankens plan, 749
- Erfaring, styret essens, vundet gennem
 personlighedens liv, 547
- Erindring, oplagres, 650
- Esoterisk – Esoteriske –
 kontakter, for mennesket som har
 lært at tie stille, og tale, 897
 overførsel, studere, få helt anden
 karakter, 738
- Evige nu, det, 88, 189, 205
- Evnesvaghed, årsag, 129
- Evolution – Evolutioner –
 3 verdners, og egoisk legeme, 711
 5. riges –
 fuldkommen bevidsthed, 77
 solengle faktor i forbindelse med,
 661
- 12 –
 definition, 780
 mål, 781
 typer, 783
 af 5. princip ved hjælp af de 5 san-
 ser, 652
 afslutning, menneskeenhedens, tids-
 faktor mellem inkarnationer, 734
 arbejde, 211, 867, 919
 bevidsthed, 295-300
 bevidstheds-, betydning af tallene 3,
 4 og 5, 652
 blive ét med solengle, 867
 bue, devaer på, klasser, 608-609
 cyklisk udvikling, 281-291, 849,
 944
 definition, 240, 242-243
 deva- –
 7. stråles virkning på, 558
 fremskyndes nu, 839
 identisk med den essens de mani-
 pulerer, 433
 mål, 628
 månepitrier, 639-640
 status under planetlogos, 632-633
 ændrer sig for hver runde, 630
 deva, giver menneske astrallegeme
 med positiv kraft, 624
 egoets, sand forklaring, betydnings-
 fuld, 753
 felt, planernes, 496
 forbindelse med karma, 99
 fremgangsmåde, 240-246
 fremmes af hvid magiker, 903
 gennem formmanifestation, 852
 gentagelse, 281-284

- gruppe-, 522
 guddommelig, åndelig og menneskelig, 612
 højere planers, periode, 283
 indre rundes, 303
 jorddevaers, 831
 jordsystemets, egoers skæbne i, 722-723
 kraft, 553
 kræfter, bevidste, 582-583
 kærlighedens, 563
 linjer, to, forening, betydning, 833
 lov, grundlæggende, 545
 manasisk, 477-478
 manifesterende bevidsthedsenheders, 242-246
 menneske- –
   astralplan, astralt stof og astral vibration, styrende faktorer, 623
   bygmestre og byggemateriale, 858-868
   femfoldig i dette solsystem, 178-179
   i dette system knyttet til 4. klode, 476-477
   mentalplanets 5 lavere underplaner skal beherskes, 199
   mål, 41, 241-242, 244, 547
   og devaevolution, nær forbindelse og gensidig afhængighed, 834
   stråler vedrørende, 427
   vil fremkalde åbenbaring af 1. aspekt, 713
 metoder, 240, 247
 monadisk essens, 98-99
 mål, 291, 749
 natur-, nær forbindelse mellem, 118
 natur og fremgangsmåde, 240-246
 og aspekter, 431
 ophør, 77, 282, 284
 oprindelse, 315
 plan – planer –
   enheds- eller fusionstanke til grund for, 241
   Logos', hjælp til at realisere, 801
   samarbejde med, 426, 627, 667
 planetarisk, 218, 302, 638
 proces – processer –
   menneskets, varetages af 4 menneske tale stråler, 132
   skabelse, 941, 970
 punkt i, de der vil nå målet og de der ikke vil, 566
 sans-, mikrokosmisk, 200
 sansernes, 200-201, 207
 skrider frem hurtigere, 143-144
 stadium, hvor 3, 4 og 5 blandes og smelter sammen, 653
 stoffets, 76, 83
 Sønnens, betydning, 250-251
 tendens, 872, 873
 to, sammensmeltes i 7. runde, 566
 universets, 299
 væsener, 78
 årsager til, 79, 147, 315
Se også: Udvikling.
 Evolutionsvejen –
   2. logos' arbejde mærkes, 161
   bygge og betræde, 161-162, 391
   bygning af former, 550
   manifesterer solsystemets 7 love, 543-544
   mål, 546, 547
   opløsning af forladte former, 551
   vibrationsloven styrer, 546
Se også: Udviklingsvejen; Vej.
 Evolutionær – Evolutionært –
   manifestation, i planetsystem, metode, 860
   mål, bevidsthedsenhedernes, 241-242
   proces, 307, 464-467, 585-586, 606-607, 610-611, 681-682, 848
   udvikling, 240, 254-266, 274-277, 852, 872
- F**
- Fader –
   aspekt –
   devaer forbundet med, 844
   positiv elektrisk ladning, 807
   udtryk, 38, 249, 495-496, 580, 590
 Moder og Søn, analogi i menneske, 865
 og Moder –
   eller ånd og stof, frembringer Sønnen, 931
   mellemlid mellem, på hvert plan,

- 848
systemisk ægteskab, 249
Fader-ånd-vilje, forenes med Moder-
stof-energi, 587
Familieenheden, beskyttelse og viden-
skabelig udvikling, 751-752
Fanger, planetens, definition, 935
Fantasi –
anvendelse, 186-187, 888-889
oprindelse, 889
sand, betydning, 889
Fare ved –
at –
manipulere naturkræfter, 581-582
vække centre, 177
for tidlig viden, 618
kontakt med devaer, 435, 439, 454,
455, 461-464, 470, 588, 618
psykiske evners hurtige vækst, 439
tab af egoisk princip, 588
Farve – Farver –
betydning, videnskabsmænds kend-
skab til, 855
bruges af devaer, 470
brugt –
af menneske, 446, 475
på Atlantis, 474
faktor i forbindelse med lyd og vi-
bration, 863
forbindelse med 4. æter, 322
gruppe-, 784, 790
hæve sig over, 1133
i forbindelse med legemsopbygning,
866
manifestation, 321, 322, 323, 330
og lyde, åndelige tal, 434
som kan høres, 627
videnskabelig anvendelse, 438
Fast objektiv manifestation, ikke et
princip, 141, 261, 557, 970, 1026-
1027
Feer –
fuglerigets, 824
legemer, brug af blændværk, 821
plantelivets, 840
vand-, 840
Fejlnæring, vil blive elimineret, 751
Fejlslag –
for de fleste magistuderende, 916
i forsøg på at materialisere forestil-
linger, årsag, 851
ved tankeskabelse, årsager, 892-893
årsager, 851
Fejltagelser, mindre talrige i fremtiden,
152
Femtakket stjerne, 653, 1119
Se også: Stjerne.
Filosofi, indisk, 6 skoler, 811
Firdimensional aktivitet, 783
Firfoldighed, lavere –
manifestation, 269
selvs, forenes med guddommeligt
selv, 654
Fiskedeva, 821
Flamme, guddommelig, 73, 76, 79, 82
Flydende –
aspekt i logoiske legemer, 635-636
dele af den fysiske planet, 634
underplan af –
kosmisk fysisk plan, 634
systemets fysiske plan, 620, 634
Fohat –
7 brødre, 594
7 sønner, vital kraft, kilder, 595
aktiverer latent ild og kraft, 96
arbejde, 91
definitioner –
3. logos, 137
Agni, 570, 577
besjælende liv, 137, 570
Brahma, 137
energi –
guddommelig, 67, 70, 71
stoffets, 570
kosmisk ildherre, 90-91
stoffets ild plus elektrisk ild, 223
tre dobbelt energi, 577
ydre menneskes ild, 578
essens af, 91
forbindelse med tankesind, 266-267
impuls –
elektrisk manifestation, 316
virkning på stof, 266-267
indvirker på grundlæggende duali-
tet, 109
kraft –
7 typer, 355
vil strømme gennem 5. spirilla,
422
på kosmisk plan, 96

- Forbindelser, himmelsk menneskes, 281, 294-310
- Forbrænding, indre planetarisk, 77
- Fordampning, okkult betydning, 830
- Forening af –
 guddommeligt ego og lavere personligt selv, 667
 mange enkeltdele, grundtone, 550
- Forestillingsevne. *Se:* Fantasi.
- Forfædre, definition, okkult, 579
- Forhold, mellem planetsystemer, kæder runder og racer, 294-305
- Form – Former –
 3 aspekter af enhver, er forbundet med og påvirker hinanden, 39
 afpasses efter behov, 423, 432
 alle –
 næres og opretholdes af devaer, 848
 plads, 560
 åbne for skjulte kræfter i, 804
 aspekt, arbejdet med, vil blive revolutioneret, 1082, 1084
 besjælet –
 af idéer, 563
 respons på kvalitative liv, 298
 bestå og udvikle, årsag, 595
 består af devasubstans på alle planer, 471
 bevarelse, 102
 bevidsthed, logoiske legemers, 725
 blandes med bevidsthed, 435
 bliver til, 552
 bringer guddommelig flamme og tankesindets ild sammen, 76-77
 bruges –
 med visdom, 250
 udvælges og frastødes til sidst, 352
 byggende devaer, 454, 469, 601
 bygning –
 2. aspekts energi, i kundskabens hal, 804, 1082
 af fast fysisk, analyse, 732-733
 arbejde, stadier, 727-729
 energi, brugte typer, 528
 forbindelse med tiltrækningsloven, 1084
 grundlag for, 502
 konstruktiv, faktorer, 432-436
 styres og ledes af 5. kumara, 427
 vishnuaspekt, 225-226, 228-229
 ødelæggelse forud for opbyggende arbejde, 450
 åndens tiltrækningskraft, 226
 bygningsarbejde, 550, 600, 727-733, 867, 950-951
 central flamme, 580
 citater fra *Den hemmelige lære*, 503-504, 971-972
 dannelse, årsag, 314
 definition, 971
 devaer skaber sammenhæng i, 469
 elektrisk manifestation, 318
 essens i, sammensmelte, 241
 evne til at frembringe, i overensstemmelse med loven, 853
 evolution, 852
 faste –
 frembringes, 601
 fysiske, alle, natur, 821
 forberedes før den bliver beboet, 662
 frastødes af ånd, 283
 frembringelse, 580, 740, 849-858
 fysisk plans, manifestation, grupper af devaer, 819-820
 første manifestation af, 314
 guddommelig, åbenbaring, 822
 hav- og vandformer, forbindelse med dyret, 858
 hver –
 kan deles i 3 aspekter, 1082
 opbygget af ildatomer, 867
 iboende væsens voksende erkendelse af sin, 300
 intelligent aktiv, bygget for subjektivt liv, 579
 kan deles i 3 aspekter, 1082
 karakter, 38-39, 471
 karma, 99
 kim, 1090
 kugle-, 1000
 livs-, devaer beliver og frembringer, 848
 lov holder lavere evolutionære selv sammen i, 553
 manifesterede, selve stoffets liv, intelligens besjæler, 616-617
 manifesterer 3 aspekter, 1089

- materialiseres i fysisk verden, måde, 849
- materiel, tilpasning til iboende ånd, 71
- mineral-, bygges ved hjælp af ild, 604
- moder, devaer er, 454-455, 469, 585
- natur –
- afhænger af inkarnerende livs kvalitet, 1090
  - afsløres af trænet clairvoyant, 535
- nedbrydende og bevarende arbejde, 102-103
- nedbrydning –
- 3 blandede ildformer, 181
  - der legemliggør store idealer, 551
  - og opbygning, overgangsperioder, 558
  - på evolutionsvejen, 551-552
  - så iboende liv kan udvikles, 541
  - ved manifestationens afslutning, 77
- nye, iboende liv strømmer ud for at finde, med større kapacitet, 552
- objektive, frembringelse, 290
- opbygning og nedbrydning, faktor, 422
- opløsning, 170, 550
- optage prana, 124-125
- prana, 115-116
- sammenhæng, 469
- sand, planer hvor den findes, 841
- skabes, når Gud taler, 1084
- skjuler et liv, 282
- solstrålers virkning på, 102
- spredes ved død, 150, 151
- stof, manipulere, 471
- tilknytning til, 99
- tilpasning til liv, 1084-1104
- tiltrækning mellem, 282-283
- to slags, 115-118
- tone, 282-283
- type – typer –
- 3 hoved-, 289
  - iboende livs kvalitet afgør, 1088
- udnyttelse, 415
- udtryk for 2. aspekt, 818
- undermenneskelige, tiltrækningskraft, 849
- varierer, alt efter kraftens karakter, 651
- virkning på form, 283
- væsener som bor i, 76
- ødelagdes af naturkatastrofer, 552-553
- ødelæggelse, det himmelske menneskes energi fører til, forud for opbyggende arbejde, 450
- ånd trækker sig tilbage fra, på udviklingsvejen, 283
- Formidler af –
- energi, 846
  - kraft, 846
  - ordet, 844-847
  - prana, 848-849
- Formularer –
- beskyttende, 464, 919-920, 927
  - inden for hvid magi, 464, 717, 718, 927-928, 930-931
- Formørkelse, fremkalde, 941
- Fortabte sjæle, 146, 588, 907, 908
- Fortegnelser over menneskelige egoer, 789-791
- Forudsigelse om –
- 5. rodrace, 669-670
  - jordsystemet, 382-385
  - næste solsystem, 347
  - periode fra 1966 til århundredets afslutning, 702-707
- Forvandling –
- af –
    - begær til tanke, i devarige, 831
    - celleaktivitet, 310
    - egoets liv, fra kausallegeme til triade, 480
    - metaller, 832, 854 - alkymisk, i fremtiden, 604
  - arbejdet med, begynder på prøvevejen, 310
  - bevidst, på buddhiske planer, 480
  - definitioner, 457-458
  - fem postulater, 468-470
  - fører til planetarisk formørkelse, 481
  - i stor målestok, 394
  - jordsystemets, 394
  - kontemplation er grundlag for, 920
  - kraft –
    - devaer der formidler, 637-638

- menneskets, 479
  - mentalplanets, 479
  - monadisk, 481
- love, 796, 975-977
- middel, det store, 490
- mineralrigets, 858
- organisk, formler for, opdages af videnskabsmænd, 842
- proces –
  - beskrivelse, 457-477, 479, 480, 481
  - forståelse, 288
  - i forbindelse med indtræden på udviklingsvejen, 394
  - Merkur og Venus, 394
  - påvirkes af 5 himmelske mennesker, 396-397
- tallet for, 310
- til hals- og hjertecenter, 559
- vulcansystemets, 394
- Fred –
  - hemmeligheden ved, 540
  - på Jorden, fremkalde, 703, 704
- Fremskridt, selv fremkaldte, resultat af indre aktivitet, 607
- Fri, den der er, kan styre og udnytte planetens fanger, 934-935
- Frigørelse, ved hjælp af skelneevne, 408-410
- Friktionsaktivitet, 1010-1011
- Frimurere, kontakt med devaer, 449
- Frimureri –
  - esoterisk side, meditere over, resultater, 857
  - operativt og spekulativt, 857
  - udvikling, 449
- Frugtbart stof, 85
- Frugter, elementaler arbejder med, 840
- Fugle –
  - evolution, forbindelse med devarige, 822, 823
  - forbundet med visdom, 824
  - rige, forbindelse med menneskerige, 824
- Fugt, nødvendig for liv, 828
- Fysisk – Fysiske –
  - indre organ, fortykkelse, årsag, 129-130
  - legeme – legemer –
    - celler, frembringelse, 79
    - disciplinering, resultater, 924
    - død, 108-109
    - essens, 1003
    - fast –
      - bygges af devaessens, 493
      - drives til handling, midler, 641
      - ikke et princip, 557, 585, 603, 640, 645-646, 731, 841
    - forhold til æterlegeme, 104-106
    - kropsvarme, 86
    - menneskeligt, 733, 861, 865, 866-867
    - nedbrydningsproces fører til død, 861
    - renses, forædles og forskønnes, ved hjælp af kommende viden, 573
    - sandere opfattelse af, ændringer, 750
    - vibration, forøges, reagerer dermed lettere på ego, 143
  - permanent atom. *Se:* Atom, permanent fysisk.
  - plan –
    - 4 regler for, 933-937
    - 4. æteriske underplan, vigtighed, 123
    - 7. stråles virkning på, 449
    - afspejling af Logos' 3. aspekt, 587
    - atomart stof, summen af, devaer, 601
    - bevægelse på, 159-223, 942
    - devaer –
      - agnichaitaner, 92, 600-619
      - ildvæsener og lysstråler, 91-92
    - elementaler, 91-92, 819-836
    - elementalgrupper drives til aktivitet af bygmestre, 865
    - fast, belives, 621
    - finere stof, opfattelse af, 833
    - forstyrrelser, nuværende, befris for, 749
    - grundlæggende virkninger mærkes på astralplan og æterisk plan, 99-100
    - harmonisk aktivitet, 624
    - kosmisk og solsystemets, analogi, 300-301, 328

- kronblade for, 515
 manasiske egenskaber på, 479
 pranastråler, 103
 samspil mellem 3 lavere og 4 højere, 843
 solenglens negative kraft, resultater, 926
 æteriske trin, bygmestre udgør stof på, 857
 redskab, rent og forædlet, nødvendigt, 124-125
 underplaner, 106
 væv, forstyrrelser, årsager, 129
- Fødemidler –
 anbefalinger, 612-613
 animalske, brugen af, resultater, 608
 misbrug, 612
 vegetariske, brug af, 608
- Følelse – Følelser –
 og følelsesstrømme, studere virkninger af, 751
 plan, Logos' flydende legeme, 866
 på 5 planer, 200-201, 205-210
- Følelses- –
 legeme, påvirker nervesystemet, fastslås, 750
 natur, 751, 866
- Følesans, okkult analogi til, 922
- G**
- Genfødsel –
 begær fremkalder, 713
 evolutionens metode, 240, 247
 hjul, 145, 249
 lov, 247, 282, 559
 menneskelig, forskellige former for, 694-696
 tidspunktet for, 560
 tre klasser, 695
Se også: Reinkarnation.
- Gennemtrængning, af alle skabelsens levende stofformer, 825
- Gnist, guddommelig, 70
- Gnomer –
 bruger blændværk, 821
 i fugleriget, 824
- Grundstof – Grundstoffer –
 definition af begrebet, 972
 opløses og kombineres, processer, 842
- Grundtone, i vores system, 550
- Gruppe – Grupper –
 3, af magnetisk karakter, faktor i offentligt liv, 500-501
- af –
 de der kender læren, 501
 devaer, underlagt manuens departement, 604, 605-606
 egoiske lotuser, 715
 liv –
 besjæles, energityper, 867
 skelne mellem, 1090-1091
 mennesker, forbindelse til himmelsk menneske, 280
- aktivitet, 423, 671
- antahkarana, 441
- arbejde –
 7 love for, 1109-1115
 adepts, 700
 devaers, 470
 hvid magikers, 901
 intelligent, 658
 mestres, 894-895
 mindre bygmestres, 581
 solengles, 722
- befrielse, opnåelse, 325-326
- begreber, tænke i, almindeligt menneske ude af stand til, 716
- betegnelse, vedrører redskabets form, 300
- bevidsthed, 41, 298, 446, 586
- deva-, 592, 600, 601, 606-607, 626
- ego-, 784-791
- egoiske –
 himmelsk menneske arbejder gennem, 586
 kraft –
 centre, på kausale trin, 583
 som besjæler, 589
 solengle arbejder gennem, 666
- egos samarbejde med, på mentalplan, 748
- eller familie, egoisk, nøgle til, 738-739
- enhed, love, 1105-1107
- evolution, 522
- forbindelser –
 2. aspekts energi i kundskabens hal, 804
 loyal over for i fremtiden, 739

- impuls –
 faktor ved inkarnation, 716
 til fornyet aktivitet vækker strå-
 leenheder, 716
- karma. *Se:* Karma, gruppe-
 kendetegn på egoiske planer, 738
 manifestation, 1036-1037
 menneskes fremskridt i, andre nyder
 godt af, 447
 mesterens, betydning, 894-895
 mestre arbejder med, 884-885
 på mentalplan, 749
 relationer, 298, 806, 1107-1119
 samling af –
 udgør et kronblad i et af det him-
 melske menneskes centre, 743
 vedrører redskabets form, 300
 samspil, 22 former for, 1115-1117
- sjæl –
 definition, 335
 devaer vender tilbage til deres,
 772
 på involutions- og evolutionsbu-
 en, sammenlignes, 837
 stimulering, 447
 tankeformer, reagere på, 894
 tilpasning til indflydelse fra kosmi-
 ske planer, 481
 toner og -farver, 784
 udveksle tankesubstans mellem, 786
 vekselvirkning mellem, forståelse,
 751
 ønsker, skabelse af tankeformer,
 873-874
- Grusomhed, over for dyr, afskaffes, 456
 Grøntsager, elementalers arbejde med,
 840
- Gud –
 definitioner, 39, 41, 247
 liv, kommer cyklisk under indfly-
 delse, 659
 taler og former skabes, 1084
- Guddommelig –
 flamme, manifestation, 79
 form, åbenbaring, 822
 hermafrodit, 329, 624, 632
- Guddommens skabelsesproces, resumé,
 880
- Guld, forvandling af uædle metaller
 til, vil blive afsløret, 604
- Guru, kontakt med, måder, 797
- H**
- Hal – Haller –
 3 (tre), 800, 812
 fortegnelser, 790-791
 kundskabens, 785, 800, 804
 uvidenhedens, 785, 800, 804
 visdommens, 785, 800, 804
- Halscenter –
 devaers tendens til at søge op og
 virke dér, 834
 forbindelse med altamajorcenter,
 883
 funktioner, 181
 ild til, overførsel, 828
 manas' ild stråler ud fra, 155
 placering, 798
- Handicap, fysiske, årsager, afsløre, 837
- Harmoni –
 4. stråles, 554-555
 mellem menneske og omgivelser, 500
 skabelse af, 283-284
- Harmonisering –
 i forbindelse med bygning af tan-
 keformer, 877-878, 880
 med ego, nødvendig inden for hvid
 magi, 876, 877, 878-879, 927
 nøjagtig, krav, 878-879
Se også: Analogi; Integration; Ko-
 ordination; Overensstemmelse.
- Hathayoga, skadevirkninger, 471
- Have, floder og vandløb styres af de-
 vaer, 838-839
- Havet –
 elementaler, 840
 ild-, 67, 103, 314, 817
 mysteriet om, og dets »udtørring«,
 827-828
- Healing, okkult, organ og proces, 793
- Hedeslag, årsag, 129-130
- Helbrede, æterisk udstråling sætter
 menneske i stand til at, 79
- Helbredelse, i fremtiden, 415, 417,
 456
- Helbredelsesmetoder, afsløre, 837
- Helbredende virkninger, gruppemag-
 netismens, 447
- Helbredets love, bedre forståelse af,
 750

- Hellige steder, devaer tilknyttet, 840
- Helligånd –
 aspekt, videnskabens bevidsthed om, 843
 definition, 584
 natur, 846
 og Moder, mysterium, 841
 primær faktor i solsystem, 841
- Hensigt –
 et væsens, 337-340
 med al aktivitet, 392
Se også: Vilje.
- Herre – Herrer –
 7 ild-, 91
 aktiv intelligens' kosmiske, 88
 et plans raja-, definition, 428
 flamme-, 52, 304, 414, 476, 561, 657, 662-663, 664
 karmas, 97-98, 169, 398, 864
 kosmisk –
 ilds, 90
 viljes, 54, 88
 kærlighedens kosmiske, 88-89
 mørkets, 385
 stråle-, 278-279
 verdens, 98, 221, 222, 380, 385, 791, 803
- Hierarki – Hierarkier –
 4. skabende –
 betydning, 418, 572
 de menneskelige monader, 132, 133, 140, 546, 648, 692, 1004
 energistrømme fra liv der udgør, 1004
 evolution, 359
 grupper i, stimulering, 372, 373
 i virkeligheden det 9. hierarki, 554, 572
 karma, 418
 manas', 359
 mandligt, 113
 manifestation –
 af det ene liv, 1005
 fremkaldes, 692
 får monader til at tage form, 692
 menneskehedens –
 arbejde, 355
 betydning, 418, 572
 blanding af form og energi, 573
 karma, 452-454
 monader, 132
 menneskelige monader –
 må lære at vibrere positivt, 546
 under ledelse af lipikaer, 133
 og 6. hierarki, devahierarkiet, 418
 planer, 613
 polariseret i det astrale redskab, 542
 reagerer på lyd, 477
 virkning på dyreriget, 447
- 5., 658, 659, 660
5. skabende –
 5 stråleherrers funktion afspejles i, 658
 arbejde, 465, 466, 471, 659, 706-707
 befrier menneskeheden, 870-871
 betydning, 572
 legemliggør »jeg-princippet«, 658
 magt vil kulminere, 660
 okkult, natur, 606
 tjenestemetoder, 471
- 5 verdener, det atmiske plans underplaner, 1117
6. skabende, 372, 629
- 9., 554, 572
- deva-, 450-451, 606
 og strålerne, 659
 planetarisk, og 4. rige, 378-382
- skabende –
 7 (syv), 1092-1103, 1119
 12, definitioner, 1091, 1117-1118
 beskrivelser, 1092-1102
 definition, 1096
 Solens og planetens, 1130-1131
 to kræfter inden for hvert, 659
- Hierarkiet. *Se: Hierarki, 5. skabende.*
- Hierofanten, arbejde ved indvielse, 667
- Himmelsk menneske – mennesker –
 1. indvielse, 593
 3 strålers herrer stimulerer bevidsthed, 446
 4, æterlegemer, består af 4. kosmiske æter, 329
 7 (syv), 86, 227, 228, 242, 243, 281, 345, 355-356, 419, 491, 496, 574,

- 595, 596
7. stråles, natur, 428
- arbejde –
- bevidst gennem centre, 653
  - med –
    - at bygge Logos' fysiske legeme, 597
    - negativt aspekt gennem positiv kraft, 586
- befrielse, 577
- beskrivelse, 258-263, 300, 580
- bevidsthed, 296-297, 478, 648, 653, 748
- bryllupssang, 1168
- centralt punkt for menneskeatom, 459
- centre –
- arbejder bevidst gennem, 653
  - og substans, manifestationslegeme, 624
  - æteriske, 599
- cykler, 307-308
- definitioner, 86-87, 104, 123
- delvis kontrol over astral natur, 296
- enheder i legeme stimuleres af deres bevidsthed, 446-447
- erhvervelse af visdom og anvendt kærlighed, 295
- evolutionære mål, 241-242, 244
- fast fysisk –
- form, bygge, 846
  - redskab, bevidst og selvbevidst, 841
- forbindelse med Plejaderne, 619
- forbindelser, 365-366
- formørkelse, 481
- forskellige, 355, 356
- forvandling af celleaktivitet, 310
- gruppesynspunkt, 294-295
- guddommeligt, mål, 559
- hensigter, realiseres af lysets brødre, 581
- hjerterimpulser, 643
- i –
- fysisk manifestation, 579, 580
  - rodace, lever sit liv, 376
  - Sollogos' legeme, 296
- ikke alle lige udviklede, 356
- indbyrdes forbundne dele, 294-310
- jordsystemets, beskrivelse, 356-363
- karma, 125, 451
- kendetegn, 356
- kilde, fokuspunkt og bevidsthed, 280
- kraftcentre, 192-193
- legeme, bygges af devasubstans, 617-618, 841
- legemliggør strømmende elektrisk kraft, 354
- manifestation, 244
- manifestationslegeme, bygge, 617-618
- manipulerer elektrisk kraft, 350
- mål og indflydelsessfære, 240-242
- natur, 580, 586
- nær forbindelse med Store Bjørn, 281
- plads i logoisk legeme, samspil, 374
- planeter, afspejler Solen, 79
- polarisering, 645
- positive og negative, 326
- pranisk redskab, 653
- problem, 296-297
- psykisk forbindelse, 362-363
- sammenligninger, 280, 281, 350
- sjæl og legeme, 306
- sjælskundskab, udvidelse af, 309
- stræben, 309
- subjektivt livsudtryk, 298
- synonymer, 278-279, 597
- søger manifestation, forskelle mellem, 617-618
- tal, 310
- tankesind er udviklet hos, 342
- tilegnelse af fysisk legeme, 649
- to store aspekter af guddommelighed, 628
- transmitterer til Plejaderne, 372
- udgør –
- 7 centre i Logos' legeme, 296-297
  - et center i Sollogos' legeme, 354
- udtrykslegeme, 240-241, 258-259, 303-304, 306, 349-350, 377
- udvikling, 304
- Venuskædens, 296
- vil opnå kausal bevidsthed på kosmiske planer, 478
- virker i pranisk redskab, 653
- vitalitet, og hylstres aktivitet, 571
- vores –

- planets, belivelse og aktivering af centre, 606
 planetsystems, indvielse, 380
 æterisk væv, 126
Se også: Logos – Logoi, planetarisk; Prajapatier.
- Hjerne –
 fysisk –
 begrænsninger, resultat, 247
 bevidst om indre begivenheder, 797
 bevidsthed, 793, 800
 centre aktive under meditation, cirkulation af kraft, 913
 forbindelse med agnishvattaer, 599
 forhold til tænker på fysisk plan, 875
 funktion som formidler af egoisk hensigt, 751
 kommunikationskanal til ego, 796
 overførsel –
 af egoisk vilje til, 877, 879-880
 ved bygning af tankeformer, 877, 879-880
 parallel til kraftcentre på mentalplan, 913
 registrering af idé, 888
 styret af egoets dynamiske vilje, 876
 hjerte, og lavere centre koordineres, 729
 stof, manglende sensitivitet, 803
 udsender energi til tankeform, 877
 væv, ødelæggelse, 129-130, 177
 æterisk, stof stimuleres, 427
- Hjerte –
 broders, gennemskue hemmelighed, 799
 center –
 forbindelse med –
 hypofyse, 883
 luftformige stoffer, 658
 hos broder, stimuleres, 797
 kraft, udtryk, 655
 fysisk, betydning, 642
 positiv faktor i celles liv, 658
 Solens. *Se:* Solens hjerte.
- udvikler intelligent essens, 658
 åndeligt center i, opmærksom på, 797
- Hjul –
 drejning, 990-1003
 energi-, 513
 sol-, planetarisk og menneskeligt, drejning, 943
- Horoskop, under indflydelse af Neptun, 827
- Hoved –
 lys i, 321
 toppen af, æterlegemes tilbagetrækning gennem, ved død, 108, 109, 144, 151, 865
 trekant, 154
- Hovedcenter – Hovedcentre –
 3 –
 begynder at virke som en enhed, 879
 større, bliver aktive, 144
 virksomme, 922-923
 7, udtryk, 195
 fysiske –
 udvikling, faktorer, 886
 vækkes gennem harmonisering, 882
 højere, forøger aktivitet, resultater, 797
 indflydelsessfære, 182
 og kundalini, 155-156
 overføring af egoisk energi eller vilje til, 880
 redskab for ego, 922
 respons på egoisk kontakt, 800
 samlende, 155
 store, vågner, pinealkirtlen begynder at fungere, 883
 struktur, 793-794
 udgang, 109, 151
- Hvid magi. *Se:* Magi, hvid.
- Hylozoisme –
 definition, 650
 og besjælende væsener, 602
- Hylster – Hylstre –
 3, stoffet i, 724
 definition, 81
 indre ild, 81-92, 167
 menneskets, bygges, 729-731
 natur, 493
 stofligt, 81

- substans koordineres, 720
 trefoldige lavere menneskes, koordinere og belive, 670
 æterisk, af menneskeform, bygges, 865
- Hypofysen –
 aktiveres, 883, 922
 forbundet med sutratma, 865
 forhold til pinealkirtlen, 884
 funktioner, 879, 884
 lysende og strålende, 1024
- Hørelse –
 på –
   5 planer, 200-204, 208
   alle planer, 229
 styrende impuls i menneskets tilværelse, 922
- I**
- Idé – Idéer –
 besjæler former, 563
 flydende form og omrids på astralplan, 932
 komplekser, fortolkning i relation til kraft og energi, 739
 legemliggjort, definition, 533
 menneske bygger form til, proces, 887
 undfangelse og vækstperiode, 888-889
- Identifikation, med summen af alle grupper, 682
- Identitet, bevares, 543
- Idiologi, årsag, 129
- Ild –
 1., 74
 2., 74-75
 3., 75-76
 3 former –
   elektrisk, ved friktion og sol-, 498-506, 573-578, 709, 710, 818
   i menneske, forenes, 880
   3 kanaler, 81-89
   7 herrers, 90-91, 594-595
   49 (niogfyrre), 58, 499, 569, 596, 600, 832
   adskilles af æterlegeme, 145
   aktiv, 78, 79, 81
   bevægelsens dynamiske, 392
   blandes, resultater, 143-147, 340
   central grundlæggende, 605
   deva. *Se:* Deva, ild-
   elektrisk. *Se:* Elektrisk ild
   elementaler. *Se:* Elemental – Elementaler, ild-
   femfoldig, 63-64
   fortæret af, 125
   forvandler, 654, 830
   friktions, 61-223
   havet, 67, 103, 314, 817
   herren Agni. *Se:* Agni
   hjul, 120
   hylstrenes, 3 kanaler, 81-89
   i –
     makrokosmos, 63-71, 78-79
     manifestation, 73-79
     mikrokosmos, 71-73
   indre –
     3 naturrigers, 77
     atomets, 82, 84, 89
     grundlag for liv, 77
     hylstrenes, 81-92
     i klodens centrum, 78
     Jordens, 85-86
     latent, 82
     livgivende, 71-72
     makrokosmisk og mikrokosmisk, 833
     menneskets, 76-77, 78, 79, 82, 86
     Se også: Menneske, legeme.
   indre –
     planetens, 78, 79, 82, 84
     Solens, 82, 84
     stoffets ild, 61-230
     systemets, 77, 78-79, 84-85, 102
     virkninger, 78, 99
   kosmisk –
     definition, 602
     kærligheds-, blandes med stoffets, 89
   kundalini- og prana-, 144
     Se også: Kundalini, ild.
   latent, 71, 73, 78-79, 96, 124, 129
   legeme, 180-181
   manas', stråler ud fra halscentret, 155
   manifesteret kosmos', 216
   manipulation, bevidst, 464-469

- menneskelig, 77, 79, 154-158
 mentalplanets, 68
 mysterium, 805, 808
 oprindelig, 1. kosmiske æter, 592
 overføres til –
   halscenter, 828
   højere centre, 797
 planeternes, 76-77
 rensende, anvendelse, 774-776
 rigtig, 78
 sindets og åndens, kommer i forbindelse med hinanden, 76-77
 sol-. *Se*: Solild.
 solenglens, 880
 stoffets, 880
 stoffets –
   farer, 146-147
   og –
     tankesindets, sammensmeltes, resultater, 155-157
     åndens, brænder med større intensitet, 144-147
   to former, blandes og sammensmeltes med sindets og åndens ild, 124
 stråle-, 78, 79
 systemets forvandler, 654
 systemisk, 78-79
 syvfoldig, 594-597
 tankesindets –
   blandes med åndens ild, 82
   brænder –
     igennem æterisk væv, 144-145
     stoffet op, 124
   elektricitet, 313-333
   grundlag for alle udtryk, 68
   sammenhængende impuls og hensigt som driver formerne, 392
   sammensmeltes med stoffets ild, 124, 155, 156
   udgør tænkende selvbevidst enhed, 72
   udvikling, 76
   Se også: Solild.
 typer, 118-120, 318-319
 ved –
   friktion –
     3 permanente atomer, 756
     Brahma, fysisk sol og fohat, 594
   elektricitet der beliver stoffatomerne, 318
   månepitrier, 757
   negativ energi, 38
   stof med egenskaben varme, 743
   stoffets ild, 61-230, 236, 249
   syvfoldig, 594-596
   udvikler varme og stråling, 249
   rygsøjlels rod, 611
   væsener, 92, 882-937
 åndens –
   befriet, 392
   blandes med to andre ildformer, 577
   brænder stoffet op, 124
   elektrisk –
     ego legemliggør, eller er i stand til at formidle, 880
     natur, 1121-1168
     positiv energi, 38
   magnetisk felt tiltrækker, og fremkalder nedstrømning, 155
   og sindets, kommer i forbindelse med hinanden via stoffet, 76
   Se også: Elektricitet; Elektrisk ild.
 Ildsteder, indre, 78
 Illumination. *Se*: Oplysning.
 Illusion –
   frigøre sig fra, 870
   hemmelighed, 590
 Imbecilitet eller retardering, årsag, 865
 Impulser –
   evolutions-, et solsystems eller en monades, 959
   virkninger, 956
 Indien –
   europæere i, sygdomme, 128
   skadevirkninger af hathayoga, 471
 Individualisering –
   af enheder fremkaldes af makrokosmisk begivenhed som har virkninger i mikrokosmos, 658
   betydning, 662-682
   egoisk –
     legeme kommer til syne, 710
     manifestation, 485

- en form for indvielse, 680-682
 forudsætning, 645
 i midten af 3. rodrace, 414, 444
 logoisk, 348
 menneskets, 342, 344, 348-349,
 647-648
 metoder, 344-348, 668-674
 mindre livs, 650
 mål for devaer, 772
 natur, 682
 og –
   forening, realiseret, 715
   racerne, 668-670
 omrids af form kommer til syne på
 mentalplan, 713-714
 proces, 342-348, 364-365, 666, 669,
 671
 på vej mod, 772
 solenglene fremkalder, 646
 solengles arbejde, 662-668
 Sollogos' og Planetlogos', 348
- Indra –
   besjælende væsen, 602
   kosmisk mentalplan, 473
- Indriya, definition, 198
- Indsigt, buddhisk, 796
   Se også: Oplysning.
- Indvielse – Indvielser –
1. –
    7. logos' magiske kraft mærkes,
420
    - betræder vejen, 295
    - blanding af ild, 77
    - fohatisk kraft muliggør, 422
    - forud for, vil arbejdet i fremtiden
være rent eksoterisk og ikke
længere esoterisk, 500-501
    - himmelsk menneskes, 593
    - indtræden i åndeligt rige, 518
    - indvielsesstav bruges, 221
    - overføring af bevidsthedscenter,
430-432
    - passerer afgrænsning, 134
    - permanent polarisering i centre,
143-144
    - redskab for guddommelig fødsel,
158
  2. –
    6. logos' aggressive ild mærkes,
420
  3. –
    5. logos' strålende lys mærkes, 420
    - afsløring af hvem der beliver
system, 355
    - bevidsthedskontinuitet, 197
    - centre, 184, 196, 879-880
    - egoisk –
  3. –
    - egoisk –
    - hjul bliver firdimensionalt, 517
    - legeme kommer til syne, 710, 767
    - elektricitetens mysterium afslø-
res, 266
    - ild eller energi flyder frit, 879-
880
    - indviet befinder sig på større
monadisk stråle, 189-190
    - kundalini blandes med den rene
ånds elektriske ild, 196
    - lærer at forvandle dyrerigetets liv,
467
    - nøgle til energiens trefoldige
mysterium gives, 804
    - og 4. indvielse, virkning på kau-
sallegeme, 514
    - okkult betydning af tal afsløres,
645
    - viljes- eller hensigtsaspekt, 667
  4. –
    4. logos' harmoniserende liv
mærkes, 420
    - afsløring vedrørende lipikaer,
133
    - alle barrierer brændes væk, 145
    - befrielsen, 141, 145
    - bruger redskab på 4. plan, 134
    - egoer fra et af to systemer, 788-
789
    - fungerer på buddhisk plan, 134
    - i månekæden, 552
    - juvel aktiv, 814
    - kausal lotus' inderste knop bri-
- afsløring af reinkarnationens
 mysterium, 688-689
 efter, afsløres hemmelighed om
 forvandling, 457
 lavere centres ild stiger op i ho-
 vedet, 817
 Neptuns indflydelse, 827
 stav bruges, 221

- ster og den indre juvel åbenbares, 767
- kosmisk, 542
- kraft fra 4. stråles logos spiller betydningsfuld rolle, 420
- nøgle til energiens trefoldige mysterium gives, 804
- opnåelse af buddhisk bevidsthed, 141
- splintring af krystalliserede former, 560
- syntese i 7 hovedcentre, 195
- tjeneste efter, 800-801
- virkning på –
- 7 spirillaer, 691
  - kausallegeme, 710-711
5. –
- bevidsthed, 280, 295, 410, 411, 420
  - bliver bevidst om planetarisk gruppepåvirksomhed og egen plads i helhed, 701,
  - forståelse af tal, 645
  - Logos', 70-71
  - menneskets –
    - i dette solsystem, fuldførelse af større cyklus, 73
    - opstigning til atmisk plan, 141
  - nøgle til energiens trefoldige mysterium gives, 804
  - trekant af centre, 184
6. –
- 2. logos' –
    - forenende varme mærkes, 420
    - kraft mærkes, 420
    - antal med, i dette system, 411
    - arbejder i logoiske æterlegeme (buddhisk og atmisk plan), 466
    - chohan aflægger alle hylstre under det monadiske redskab, 541
    - devaer med udviklingsgrad svarende til, 606
    - kosmisk, logos', 559
    - magt udstrækkes, 436
    - monadisk bevidsthed, 141
    - og 7. indvielse, plan, 653
    - plan, 653
    - planetarisk prototypes indflydel-
    - se mærkes, 701
    - tilbage til monadisk kilde, 5
    - indre hylstre tilintetgøres, 550
    - viden om 1. logos begrænset, 163
7. –
- 1. logos' dynamiske ild strømmer gennem chohan, 420
  - afsløring af sandhed, 783
  - antal indvielse, i dette system, 411
  - hele stofsfæren beherskes, 141
  - hemmelighed, 195
  - magt på alle 7 planer, resultat, 436
  - periode forud for, 295
  - plan for, og indtræden i flamme, 653
  - planetarisk prototypes indflydelse mærkes, 701
  - slipper ud af Solens afgrænsning, 134
  - 7, analogi, 292
  - 9 er tallet for, 360
  - 9 årsager til, 38
  - adept bliver befriet for stoffets begrænsninger, 77
  - betydning af tallet 5 på buddhisk plan, 652
  - bevidsthedsudvidelser, 953
  - de –
    - 2 første, staven bringes i anvendelse, resultater, 814-817
    - 3 første –
      - redskab, 652
      - virksomheder, fører til 4. indvielse, 145
      - åbning af blade, virksomheder, 814
    - 3 større, vækker ild til live, 514
    - 4, 359
    - 4 større, 339
    - mindre, egoiske kronblade organiseres, 803
  - definition, 210
  - dør, åbning af, 358
  - forbindelse med føleevne, 210
  - forceret, i 4. rodrace, 669
  - frembringes af manasadevaernes positive kraft, 667
  - himmelsk menneskes, 125, 380, 381
  - ild, virkning på planetarisk æterle-

- geme, 487
 Jordens planetlogos', 368, 380, 382,
 386, 559, 609
 kandidater til, bruger sutratma og
 antahkarana, 878
 kausallegeme, 549
 kosmisk, større, vil blive taget, 356
 kosmiske, logos', 559
 metode, 346-348
 mysterier, gruppe af devaer nært
 knyttet til, 637
 natur, 682, 766
 og –
   centre, 218-223
   egoisk legemes kronblade, 801-
   817
   individualisering, 680-682
   kronblade, 801-817
   tallenes mysterium, 653
 proces, 324, 529, 607, 667-668
 resultat af samarbejde mellem ver-
 denslærer, mester og ego, 802
 taget af venussystemets planetariske
 logos på 5. kæde, 380
 tegn på, i tidligere solsystem, 82
 typer, to, 348-349
 vedrører primært bevidsthed, 653
 venussystemets planetariske logos',
 380
 åbenbaringer, 355, 813
 Indvielsesvejen –
   begynde på, 430-432
   betræde, 613
   udvikling på, 308, 430-432
   Se også: Vej.
 Indvier –
   arbejde ved 4. indvielse, 814
   den ene –
     avatar, 366-367
     jordsystemets planetariske logos,
     362
     Se også: Herre, verdens; Sanat
     Kumara.
 Indviet – Indviede –
   2. grad, 822
   3. indvielse, 706
   6. grad, i dette system, 411
   7. grad, i dette system, 411
   arbejde, 466-467, 669, 706, 869
   befrielse, 230
   beskæftiger sig med cykler, 734-736
   bliver til en femtakket stjerne, og
     ses i centret af den, 653
   hvid magiker, 901
   indsigt, 201
   lov må beherskes før befrielse, 230
   op til 3. grad bruger sutratma og
     antahkarana, 878
   opnået viden og forståelse, 634-635
   optagelse i logegrader, resultat, 869
   stråler, 189-190
   styrer energier, 964
 Inerti, egenskab ved rotation, 173
 Inkarnation – Inkarnationer –
   7, prøvevejens, 764-766
   70, udfoldning af det midterste lag
     kronblade, 764
   700, udfoldning af ydre lag kron-
     blade, 763-764
   777, mysterium, 309-310, 721,
     762-763, 766-767
   af lavtstående substans' besjælende
     liv, 780-782
   astrale, 307
   cyklisk, alle væseners, 941
   de der afslog, 656
   definition, 683
   direkte, 688, 698, 701, 706
   ego stiger ned, 730
   egoers, kollektive, 716
   fysisk –
     faktorer der fremkalder, 707-708
     fremkaldelse, 493
     logoisk, 648-649
   i –
     atlantisk rodrace, 763
     månekæden, 763
   kosmisk –
     mulighed og virkeliggørelse,
     643-644
     planetarisk og menneskelig,
     683-684
   og –
     impuls, 707-718
     karma, 733-747
   pralaya mellem, 685-688
   på fysisk plan, 307
   rækken af, forvandlingsproces, 479
   større livs, 650
   ved hver ny, kræves der finere for-

- mer, 717
 årsager som fremkalder, 708-709, 740
- Inspiration –
 sand, 705
 som følge af koordination, 1031
- Instinkt, smeltede sammen med manas, 656
- Integration –
 3 legemers, 720, 796
 nødvendig, 816, 1029-1032
Se også: Analogi; Harmonisering;
 Koordination; Overensstemmelse.
- Intelligens, besjæler alle manifesterede former, devaer, 616-617
- Intuition –
 definitioner, 213
 en hjælp, 302
 erstatter konkret tankesind, 566
 kilde, 187
 lys, 247
 relation til fantasi i det fuldkomne menneske, 889
 stjerne, 365
 udvikling, 293, 371, 415, 437, 441, 753
 åndelig, plan, 133
- Intuitiv –
 erkendelse af mestre og deres arbejde, 707
 indsigt i devaernes ordener og grupper, 634
 opfattelse –
 mellem aspiranter og disciple, 894
 og udvikling af abstrakt tanke, 477
- Involution –
 bue, 116, 161, 306, 817
 definition, 211
 egenskaber, 546
 fase, 323
 frembringelse af, 941
 periode, 283
 proces, kosmisk set, 227
 vejen, 546, 782-783
 væsener, 78
- Involutionsvejen –
 7 primære udåndinger, 546
 arbejder med permanente atomer i
- kausalleget, 553, 561
 der skelnes mellem vibrationsfærer, 931
 elementalessens, 161
 primær samling af molekylært stof, 548
 samling og udskillelse af stof, 550
 solsystemets 7 love, virkning på, 543-544
- Involutionære – Involutionært –
 liv, den planetariske logos', 306
 stof, 620, 630
- J**
- »Jeg er«, mantra, 409, 410-411
 »Jeg er den«, 409
 »Jeg er den, jeg er«, fortolkning, 409-410
- Jesus, mester –
 arbejde, 636, 706
 kosmisk vej, 1148
 legeme, blev overtaget af Kristus, 1089
- Jiva – Jivaer –
 inkarnerende –
 tilsynekomst på fysisk plan, faktorer, 716
 udtryk, 707-718
 udvikling, 73
- Jomfru Maria, svarer til mindre bygmestre, 584
- Jord –
 kæde –
 4. kæde, betydning, 134-135
 enheder fra foregående kæde langt foran Jordens menneskehed, 720
 i jordsystemet, 373
 og –
 de inkarnerende monader, 373-378
 manas, 372-387
- system –
 himmelsk menneske udtrykker sig gennem, 302
 individualisering, 645
 kæder, 379, 382-385
 Logos' opmærksomhed, resultater, 354
 manasadevaer, 692-693
 planetarisk logos –

- arbejde, 356-363
  - inkarnation, 377
  - positiv polaritet, himmelsk menneskes, resultat, 372
  - Jorden –
    - 4. klode i jordsystemets 4. kæde, 419-420
    - lidelser, nuværende, vil forsvinde, 302
    - Merkur og Mars, trekant, 194
    - modtager prana, 107, 123-124, 127
    - ikke en hellig planet, mening, 303
    - indre –
      - ild flyder, 85-86
      - struktur, problem, 782-783
    - organisme i større organisme, 190
    - planetarisk hierarki, 378-382
    - slagmark for ånd og stof, 251
    - udvikling af manas, 394, 402-407
  - Jordhuler, underjordiske, beboere, 840
  - Jordskælv og vulkanudbrud, elektrisk aktivitet, 805
  - Jupiter –
    - forbundet med Jorden, 365
    - planetsystem, grupper af egoer fra, 777
    - redskab for superprincip, 303
    - system –
      - arbejde, 692
      - relationer, 364
    - udvikling af manas, 394
  - Juvel i –
    - lotus –
      - arbejde ved 4. indvielse, 814
      - beskrivelse, 709, 809
      - definition, 1006
      - energi –
        - fra, 1006
        - samles, 665
      - findes på 2. underplan, 715
      - kronblade, 714, 746, 814
      - står stille okkult set, 1021
      - syvfoldig elektrisk ild, 594
      - åbenbaring, 664, 808, 1005,
      - menneskets hjerte, og større juvel, 1124
- K**
- Kama –
    - manas –
      - det samlede, i to grupper, 654
      - mysterium, nøgle til, 654
      - manasisk plan, 307
  - Kamiske engle og manasiske engle, belives, 654
  - Kanal – Kanaler –
    - 3, for ild, 81-89
    - for egoets lys, 796-797
  - Karana sarira. *Se:* Egoisk legeme; Kausallegeme.
  - Karma –
    - afvikling af, et sæt redskaber som kan medvirke til, 791
    - arbejde med menneskeevolutionen, 867
    - befrielse fra, 742-743, 809
    - begreb, 282
    - cykler styres af, 132
    - cyklisk, omfatter monader, 963
    - definitioner, 99, 289, 452
    - dyr fri for, 535
    - ego bevidst om, 864
    - egoisk gruppes, 743
    - faktor ved tankeformer, 535
    - formens, 99
    - former, 451-454, 716
    - gruppe- –
      - for et antal kausallegemer, 521
      - planetarisk centers, menneske styres af, 743
      - æteriske bygmestres, 856, 857
    - gruppens, 866
    - himmelske menneskers, 5 kumaraers, 659
    - i relation til reinkarnation, 739-747
    - individets, 99, 308
    - kosmisk, 115
    - kosmiske skabninger, handlinger, resultat, 99
    - medarbejder, sender tankeform af sted, 932
    - og –
      - inkarnation, 733-747
      - manas, 387-392
      - personlighedsstrålen, 96-100
    - planetarisk logos', 99, 218, 866
    - race-, 866
    - resultat af, 57
    - stoffets, 98-99
    - universel, 743
    - vej, 1154

- Karmisk – Karmiske –
 fjendskab mellem to store deva-
 grupper, 937
 hensigt og manas, 388-392
 herrer –
 devavæsener, 590
 kan frit passere planetariske
 grænser, 126
Se også: Lipikaherrer.
 lov –
 afvikling, menneskets, tre dele,
 744-747
 forbindelse med menneskelig
 fødselsproces, 860
 træk i Jorden, Månens, 966
 væsener –
 arbejde, 864
 grupper, 864
 virkning på menneskelegemets
 bygmestre, 866
- Kausal – Kausale –
 bevidsthed –
 alting vender tilbage til, 108
 opnå, 478, 784
 cykler, 307
 hylster, formål, 486
 plan –
 5., indstrømning af logoisk kraft
 eller energi, 648
 fungere på, 134
 redskab, situation, 156-157
 trin, kraftcentre for Logos, 583
- Kausallegeme – Kausallegemer –
 3. ild, 485, 709
 alle egoers, gruppe af devaer for-
 bundet med, 654-655
 almindeligt menneskes, befinder sig
 på 3. underplan, 552
 beboer, tænkeren i de 3 verdener,
 319, 468, 741
 besjælende væsen, 602
 beskrivelse, 491-492
 betydning, 419
 bevidsthedscenter, 290
 bevægelse i, 1013-1029
 brændes op af flammende enhed,
 492
 bygning, 192, 268, 308, 480, 560,
 747-817
 definitioner, 485
- det der kræves til færdiggørelse
 indbygges, 721-722
 egoiske grupper, 499
 energinedstrømning til menneskelige
 aktiviteters 3 verdener, 665
 flammens kilde, 144
 fortættes på mentalplan, periode,
 715
 forvandling, resultat, 480
 frembringelse, midler, 485, 625
 første erkendelse af, og respons,
 419
 himmelsk menneskes, 478
 hylster, dannes, 485
 indhold, forøges, 308
 indivieller taget i, 210, 419
 kontakt med, 209
 logoisk, 314, 345
 lyset bryder frem, 317
 manasadevaers formning, 721
 menneske fungerer som enhed i,
 320
 menneskelige, tilsynekomst på
 systemets 5. plan, 649
 mennesket begynder at styre, 140
 menneskets, impulser fra, 944
 monadens hjertecenter, 513-514
 natur, 384, 484-485
 nedbrydning af ydervæg pga.
 varme, 99
 nyt, gennemsigtigt, 662
 optager alle egenskaber i sig, 316
 permanente atomer, 319-320, 419,
 709-711
 plads, 422, 662
 på kosmiske planer, bevidsthed,
 opnå, 478
 påvirkes af centre, 192
 racens, går i opløsning, 560
 radioaktivt, 517
 redskab, tages i besiddelse af
 nedstigende ånd, 663-664
 respons på himmelsk menneskes
 viljesaspekt ved indvielse, 518
 samlinger af, kraft som besjæler,
 589
 skaber en syntese af energi, 298
 Sollogos', 512
 splintring, 560
 stofaspekt, åndsaspekt og be-

- vidsthedsaspekt, 664
 tilintetgørelse, 814
 udruste, 480
 virkninger af 3. og 4. indvielse, 767-768
 ødelægges –
 af ilddevaer, agnisuryaner, 92
 fordi det er en begrænsning, 308
 i bål af elektrisk ild, 318, 470, 809-810
Se også: Egoisk legeme; Egoisk lotus.
- Kemi, på Atlantis, 474
 Kemiker, fremskridt, 457, 467
 Kemisk forvandlingsproces, virkninger, 467
 Kirke, den nye, 438-439
 Kirurgi, erstattes i fremtiden, 456
 Klode –
 4., reagerer på lyd, 477
 definition, 376
 vores, genstand for planetarisk polarisering, 358
 Klædninger, monadiske, 3 former for, 1088
 Koncentration, 753, 875, 878, 925
 Kondensering af vanddevaerne, okkult betydning, 830
 Konkret masse, ikke-eksisterende, 504-505
 Konkretisering af –
 fast fysisk legeme, 592
 former, 598
 substans til Logos' legeme, 583
 Konstellationer –
 3 primære, udstrømninger, 845
 i modsætningsforhold til solsystem, 952-953
 under opløsning, natur, 774
 Kontemplation –
 3. øje bruges, 920
 definition, 920
 Kontrol, opnå, over solsystemets og kosmiske planer, 241-242
 Koordination, af sol- og månepitriers arbejde, 714
Se også: Analogi; Harmonisering; Integration; Overensstemmelse.
 Kosmisk – Kosmiske –
- astralplan –
 bevidsthed på, 296
 flydende, betragtes som ikke-eksisterende, 141
 fungere på, 4 planetariske logoi, 135
 grupper forbundet med, 831
 kosmisk væsen besjæler, afspejling af, 635
 kraft, 589-590
 polarisering på, 645
 vibration overføres via 4. kosmiske æter, 644-645
 avatarer, 674-676
 centre, kraft fra, 675, 714
 eksistenser, kommer til syne blandt mennesker for at arbejde, metoder, 698, 700-701
 friktion og kosmisk hjul, 76
 fysisk plan –
 astralplan og mentalplan, vibrationer, 527-528
 betydning, 316
 diagram, 139
 elektricitet, 315
 kraft, 590-592
 luftformige underplan, 642
 og solsystemets fysiske plan, analogi, 300
 studere, 626-627
 underplaner, under indflydelse af kosmiske kræfter, 588-589
 herrer og solherrer formulerer tanker, 535
 himmelsk menneske, energi og substans, 683
 ild, en bestemt grundlæggende, dannes, 845
 inkarnation af ophøjede væsener, 643-644
 kraft – kræfter –
 formidlere, 593
 indflydelse på kosmisk fysiske underplaner, 588-589
 menneske, evolutionære mål, 241-242
 mentalplan –
 3 typer kraft, 589
 al manifestation elektrificeres fra, 319
 devaer forbundet med konstellationen Sirius, 831

kilde til al manifestation, 319
 kraft, har været virksom siden
     Sollogos individualisering, 666
 mentalplan –
     logoisk mål, 560
     udstrømninger, 319, 571, 640,
     650, 666, 671
 mentalt stof, manipulation på kon-
 krete underplaner, 544
 og systemiske ætere, 136-141
 overensstemmelser, 194, 303-304
 plan – planer –
     formskabelse på, 849
     grupper af devaer forbundet med,
     831
     menneskets plads i, 872
 processer, 552
 samspil, trefoldigt, virkninger, 619
 stråleherrer, 659-660
 system, vores plads i, 846
 tankelove, tre, 538-541
 trekant af 3 systemer, 370
 veje –
     3 (tre), 723
     7, natur, 1133-1154
 væsen – væsener –
     7 centre, 385
     handler, resultat, 99, 226-227
     inkarnation, 189
 æter, 4., 140, 141, 322, 323, 418
     Se også: Buddhisk plan; Æter, 4.
     kosmiske.
 ætere, 3 første, legemliggørelse, 316
 æterisk – æteriske –
     centre, 315
     legeme, Planetlogos' og Sollo-
     gos', stimulering, 610
     plan, manasaputraers centre beli-
     ves, 648
     planer, 106, 136-137, 139, 140
     substans, 317
Kosmisk Ild, Afhandling om, –
     formål og emner, 15-16, 76
     studie, 17, 18
 Kraft – Kræfter –
     3 udstrømmende, oprindelse til alt,
     845
     4 typer, 4 udtryk og 4 egenskaber,
     1010-1011
     afbalancering, bevidst, 796
 aspekt –
     hovedcentre udvikles, 559
     stråle, planer og love, et integre-
     ret hele, 556
 bygge-, naturens, arbejde sammen
 med, 606
 centre –
     7, 3 større og 4 mindre, 39
     belivelse, faktorer, 886
     energihjul, 513
 de der modtager, et plans samlede
 mængde levende substans, 820
 elektrisk –
     centers, karakter, viden om, 355
     manifestation, 319
     udnyttelse, 415
 enheder, involutionære og evolutio-
 nære, 615-616
 fohatisk, 7 typer, 355
 forbindelse med devasubstans, 621
 formidler af, på atmisk plan, 846
 hvirvler, 181
 i ego og egoisk gruppe, 800
 interplanetarisk, give adgang for,
     resultater, 874
 kilde, 795
 kosmisk –
     astralplanets, devaer, 589-590
     fysisk plans, 590-592
     væsens, 180
 latent, fohat aktiverer, 96
 logoisk, 7 centre for, 39
 negativ, mindste modstands vej for, 590
 negativt aspekt af, mindre bygme-
 stre repræsenterer, 817
 overføre, fra lavere centre til højere, 793
 overføring –
     direkte fra højere planer til lave-
     re, 815
     og virkningen af frigjort kraft,
     795-796
     på fysisk plan via æteriske centre
     og hjerne, 899
 planetarisk, tredobbelt natur, mani-
 pulere, 933-934
 positiv og negativ, 769
 potentiel, aktiveres, 95
 strømmer ind fra 5. kosmiske plan,
     648
 substans, tosidet, kosmisk fysisk

- plans, 587-588
system, evolutionære forberedelser til, 548
syvfoldig, 7 devaherrer, 595
tiltræknings- –
alle undermenneskelige formers, 849
kerne i, 726
tre primære strømme af, styre, 805
trekant, kosmisk, virkning i forbindelse med bygning af menneskelegeme, 866
typer –
7, analogi, 292
7 konstellationer, 1092
12 evolutionstyper bliver til 4 krafttyper, 783
af planetarisk indflydelse, 412-413
bygmestre, større og mindre, 578-586
forbindelse med menneskets stofaspekt, 412-413
kosmiske, 587-592
på systemisk mentalplan, 589
spiller på eller virker gennem agnichaitaner, 601
udvikles og bruges når kronblade udfoldes, 804
vibrationer, i Logos' fysiske permanente atom, 595
Se også: Magt.
- Kraft-stof, månepitriernes, 780
- Kreativ –
impuls eller vilje i hvert planetsystem, 617
Se også: Skabende.
- Kredsløb, menneskets, 829
- Krig –
i himlen, den sande, 870-871
verdens-, 1. –
okkult natur og virkninger, 613
årsag, 744
- Kriminalitet, reducere, 302
- Kristen lære, verdenerne blev skabt af Guds ord, 896
- Kristi – Kristus –
kosmisk, inkarnation, 250
natur, et faktum i selve naturen, 753
overtagelse af Jesu legeme, 1089
- princip, 553, 659, 661, 753, 828
- Kronblade –
3 lag, funktion, udvikling og belivelse, 758-762
3. række, åbner sig, 920
9, egoisk lotus', 663, 714, 746
12 (tolv), 664, 714, 793-794
49, på 4. eller buddhisk plan, reflektiv virksomhed, 852
96, mellem øjenbrynene, 793-794
cirkulation af kraft, 913
devaer, virkning af kausallegemets tilintetgørelse, 767-768
fremkaldelse af ændring i, 664-665
hovedets, 793-794
lag, 758-762, 794, 800, 802-803, 809
lotusblomstens, udvikle og åbne, 518, 762, 802
og –
indvielse, 801-817
æteriske centre, 792-801
udfoldes, 5 første, betydning, 659
udfoldning, 720, 801, 804
udvikling, 518, 521, 754-776
Se også: Blade.
- Krybdyr –
familie, dannelse og udvikling af, 823
formål, 822
hemmelighed, 822
- Krystallisering, formers, 560
- Kshiti, devaherre, 591-592, 598, 600, 602, 837, 838
- Kugleform –
eksistensens, 315
hvert eneste liv i solsystemet, årsag, 951-953
legemer, i systemet, 230
- Kumara – Kumaraer –
4, arbejde, metoder, 477, 700-702
5., betydning, 427-428
5 –
Brahmas tankefødte sønner, 658
kanaler for kraft, 658
karma, 659
legemliggør manasisk kraft på planeten, 658, 659
mysteriet om, 760
status, 402-403

- 7, trekant af centre, 193
 fra Venus til Jorden, antal og grup-
 per, 380-381
- Kundalini –
 forbindelse med krybdyrene og 2.
 runde, 822
 hovedfunktion, 196
- ild –
 advarsel mod for tidlig opvæk-
 ning, 177
 devaer, virkning på mennesker, 834
 rygsøjlels vitale energi, 879
 styres og kontrolleres fra men-
 talplan, 145
 virkninger, 144, 880
 vække, 816-817
 væsener med rodcenter, 610
- individuel, 71
 kosmisk, 301
- logoisk –
 beliver logoiske centre, 368
 belivelse af en systemisk kraft-
 trekant, 373
 forbindelse med planetsystemets
 himmelske menneske, 428
 fremkaldte vibrationsforøgelse i
 menneskeheden, 364
 opmærksomhed –
 vendes mod vores planetsys-
 tem, 358
 vendt andetsteds efter opnåelse
 af mål, 496
 stimulerer systemisk lotus, 367
 strømmer igennem –
 7 planetsystemer, 368
 trekant med Venus og Jorden,
 resultater, 380
- menneskets, 367, 605, 609
 natur, 197
- og –
 agnichaitaner, 609
 centrene, 195-197
 de 3 trekanter, 154-157
 hovedcentre, 144, 155-156
 rygraden, 153-158
 opstigning, afhænger af stråle, 816-817
 planetarisk, 125, 368
 rejsning af, modstand, 125
 sansevæseners, betydning, 609
 smelter sammen med 3 energier i
 løbet af evolutionen, 196
 strømmer igennem 7 kloder i en
 kæde, 368
 systemets, 194
 virkninger på æterisk væv, 197
 vække, 158, 220
- Kundskab –
 4 grene, 811-812
 definition, 810-812
 kærlighed og offer, okkult betyd-
 ning, 808-809
Se også: Viden.
- Kunst og skønhed, skabelse, i
 fremtiden, 302
- Kurukshetra, planetarisk, 660
- Kæde – Kæder –
 4., 123, 359, 477
 7, i planetsystem, 217
 7 kloder i, 294
 definition, 376
 herrer, arbejde, 954
 jord-, 4. kæde, betydning, 134-135
 kloder i, liv der besjæler, arbejde, 954
 perioder, 7 (syv), 88
 planet-, legemliggør centre, 661
 solsystems, udtryk for subjektivt
 liv, 298
- Kærlighed – Kærligheds –
 aspekt –
 6. princip, forbundet med 6.
 plan, 828
 andet lag kronblade åbnes, 803
 indbygge, på alle 6 planer, 549
 Logos', 97
 stråle, planer og love, 557
 beskrivelse, 561-562
 broderlig, underrace, vil spire frem,
 564
 bruges til at standse bølge, 936-937
 definition, 813
 er kilden, kærlighedsmonaden re-
 sultatet, 547
 evnen til at vise, 547
 evolution, 563
 fra forvandlet begær, 192
 i –
 personligheden, gennem astral-
 legeme, 559, 563
 triaden, gennem det buddhiske
 redskab, 559

- kraft, betydning, 489-490
lov. *Se:* Lov, kærligheds-.
manifestation, 562
manifesteres objektivt, 189
monade, 547
mål for udvikling, 547
og enhed, 703
Sollogos', 147
system –
  nøgletal, 546
  udtryk for tilrækningslov, 547
typer, 559, 561-562
udtrykker sig gennem personligheden, 547
virkninger, 562-563
- Kærlighed-visdom –
  7 typer, 227
  aspekt, 38, 188-189, 490-491, 547, 556
  bringes til fuldkommenhed gennem evolution, 249
  definition, 250
  frembringelse, 249
  legemliggørelse, 249
  resultat af aktiv intelligens og vilje, 249
  stråle, i nuværende solsystem, 189
  udtryk, 250
  udvikling, 244, 249, 276
- L**
- Ledere, racens, idéer, manifestation, 887-888
- Lemurien –
  manasisk lys brød frem i kausale grupper, 325
  ødelæggelse, 125
- Lidelse i dyreriget, årsag, 736-737
- Lidenskabsløshed, okkult, resultat i system, 674
- Ligevægt –
  emotional, opnå, 796
  mellem stof og ånd, 941
- Lille Bjørn, virkning på vores solsystem, 737
- Lipikaherrer –
  4, administrerer fremtidig karma, 133
  4. gruppe karmiske væsener, 132
  arbejde med stråler, 97-98
- definition, 98
forbundet med guddommens viljesaspekt, 944
grupper, 132, 494, 1042-1043
kosmisk – kosmiske –
  prototyper, 1042
  vej, 1154
styres permanente atomer, 494
underlagt herre på Sirius, 542, 944-945
- Liv – Livs –
  adskillelse, former for, 1006-1008
  centralt subjektivt, bolig for, 579
  cykler, 40-41, 240-241
  det ene –
    animerende, synonymer, 569
    samlende, synonymer, 505
  ethvert, må gennemgå menneskeriget, 824
  former, alle sensitive, belives af devaer, 848
  formløse, definition, 583
  førelse –
    forkert, tilstande, 612-613
    åndelig, virkning på centre, 924
  grundlaget for, 77
  guddommeligt, tre former for, manifestation, 67
  Guds, sendes gennem legemer, 654
  hemmelighed, ligger i slangestadiet, 822
  hjælper under manifestation, 151
  impulser, 2 første, grundlag for evolutionsenergi, 822
  kim, indpodes i føjelig jomfrumoder, 841
  mysterium, 45
  mål, egenskabens syntese, 298
  og livene, 568-569
  overbevidst, 4 planer, 841
  overførsel af, 465-466, 471
  samlede vitale, 74
  samlerinstinkt, 248
  subjektivt, udtryk gennem menneske, 298
  tjenestens, periode, 577
  tråd, kosmisk, 134
  åndeligt, grundlag for, 77
- Loge, Den store hvide –
  hundredårsindsats, 702

- impulser fra, 948-950
Se også: Hierarki, 5. skabende.
- Logoisk – Logoiske –
 aspekt – aspekter –
 2., formbygning, 225-226, 228-229
 manifestation, 587
 bevidsthed, plan for, 650
 cyklus, 162-163
 ego, del projiceret ned i fysisk red-
 skab, 570
 evolution, mål, 70
 firfoldighed, 71, 611, 731
 flydende legeme, 6. plan, digt med
 42 vers, 852
 fysisk –
 legeme –
 flydende substans, 828
 luftdevaer, 640
 nervecentre eller -bundter, 590
 studeres, 570-571
 sympatisk nervesystem, 599
 permanent atom, kraftvibrationer, 595
 hjerte pulserer, respons, 644
 hovedcenter, 654
 juvel i lotus, 594
 kronblade, 49., på 4. eller buddhisk
 plan, 852
 kundaliniild, 380, 611
 kærligheds- eller begærsang, 6.
 plan, digt med 42 vers, 852
 legeme, stimuleres, 658
 legemsceller, arbejder sammen i
 gruppe, 658
 livets bog, 7. plan, 49 kapitler, 852
 lyd, 2. plan, lyden **AU**, 850
 manifestation –
 basis, 713
 hele hans centrale liv, 595
 måde, 103
 mental enhed –
 energi strømmer igennem, 655
 på kosmisk mentalplan, 650
 personlighed –
 liv, 570
 udstråling i livet, 571
 udtryk for Agni, 575
 plan –
 formidlere af ordet på, 845
 underplaner, 497-498
 princip, 5., indstrømninger fra, re-
 sultater, 649-650
 psykisk natur, som den viser sig på
 kosmisk fysisk plan, 596
 syvfoldige ord, 4. plan, ord, 851
 sætning, 5. plan, 35 strofer, 851-
 852
 tilværelse, 7 primære manifestatio-
 ner, 315
 tredobbelt ord, 3. plan, lyden **AUM**,
 851
 treenighed, manifestation, 594
 udånding, lyd, tredobbelt ord, 849-
 851
 vilje, omdannes, 648-649
 vilje-til-at-være, lader energi
 strømme, 655
- Logos – Logoi –
 1. –
 2. og 3., liv, 569
 arbejde, 165-166
 liv, 518
 natur, 167, 243
 virkemåde, 163, 166
 2., 161-163, 165, 167, 243, 518
 3., 159, 160-161, 165, 167, 243,
 662, 818
 4 mindre, stråleherrer, 357
 4 planetariske, 133, 135
 7., ord, 436
 7, planetariske, 39, 87, 242, 491
 7. stråles, 432, 435
 aktiviteter i systemet, 566
 aspekter frembringer manifestation,
 587
 betræder den kosmiske vej, 795
 bevidsthed –
 symboler står for hans systemer, 544
 udvidelse, 106
 centre –
 beskaffenhed og aktivitet, 601
 færdiggørelse, 559
 definition, 569, 570
 egoisk lotus, udfoldning af 6. kron-
 blad, 672
 essens, 91
 evolution, formål, 843
 fokuseret i sine kosmiske hylstre,
 575
 fysisk –
 hylster, 575

- inkarnation bragt i stand, 652
- indvielser, 70-71, 542
- inkarnerende, udtryk for, 429
- jordsystemets, fysisk legeme og astrallegeme, 542
- kendetegn, samme som menneske, 876
- kosmisk –
  - 1., 2. og 3., 37
  - begær, udtryk, 953-954
  - impulser fra, 963
  - sammenlignet med menneske, himmelsk menneske og Sollogos, 350
- kraftcentre på kausale trin, 583
- kærlighedens, 88
- kærlighedsaspekt, 97
- legeme – legemer –
  - egoisk aktivitet frembringes, 671
  - fast, 571, 591-592, 648
  - fysisk –
    - beskaffenhed, 587-588, 592, 626
    - bygges, 597, 731
    - kontrol ønskes over, 1005
    - smelter sammen, 671
    - stofaspekt, devaherrer repræsentorer, 591-592
    - æterisk stof, 583
  - legemliggør kosmisk energi, 715
  - livskraft, samlende, 770
  - lærer at manipulere kosmisk stof på konkrete underplaner, 544
- manifestation –
  - denne manvantara, 843
  - måder, 594-595
- mental enhed, kraft strømmer gennem, 589
- monade, ego og personlighed, 595-596
- mysterium, 575, 576
- må nå kosmisk logos' bevidsthedstrin, 297
- og menneske, 289-290, 713
- personlighed, virke, 89
- plan, aspekt af, kan kontaktes, 592
- planetarisk – planetariske –
  - 3 –
    - eller logoiske aspekter, nøgle til mysteriet om de 9 sephi-
    - roth, 649
    - virksomhed, manifestation, 86-87
  - 4, indflydelse, 133
  - 6. stråles, 564
  - 7 (syv), 39, 86-87, 217, 727
  - 7 indvielser som målsætning, 378
  - 7 kæder i planetsystem, udtryk for, 217
  - 7. planetsystems, energi, 833
  - 7. stråles, arbejde, 430
  - 49, i forbindelse med 7 solsystemer, 810
  - antahkarana, 347
  - arbejder –
    - gennem bygmestre, 536
    - via formler på sit systems faste fysiske planer, 718
  - astrale redskaber, forskelle, 633
  - befrielse, 630
  - bevidsthedsenheder der indgår i, arbejde, 295
  - bevidsthedsudvidelser, 953, 954
  - brahmaaspekt, 619
  - bringer dhyanier og lavere pitrier i forbindelse med hinanden, 754
  - brug af rensende ild, 774
  - centre, 559, 692-693, 715, 795, 832, 844, 872
  - definition, 486
  - »dyrker yoga«, 766
  - død, fysisk, 487
  - energi, 801
  - er det himmelske menneske, 104-305
  - evolutionsproces, en kædes funktion, 610
  - forbindelse med Sanat Kumara, 701, 702
  - fysisk inkarnation, 647
  - grundtone, 464
  - gruppebevidsthed, 41
  - hjælp til, 800-801
  - individualiseringslegeme på kosmisk mentalplan, 647
  - indvielse, 368, 380, 382, 386, 559, 609
  - inkarnation, 380
  - interesse for 4. æteriske underplan af fysisk plan, 123

jordkædens vigtighed, 134-135
 jordsystemets –
   fysisk redskab, 378, 380
   relationer og arbejde, 356-363
 kan fastslå karakteren af grupper, 715
 karma, 99, 218, 866
 kom fra venus-kæde i jordsystem, 380
 legeme –
   en planet er, 109, 376
   fast, 377, 487, 585, 641-643,
   648, 872
   menneskelige celler tilpasser
   sig, 353
   produkt af begær, 104
   vitale og faste, 306
   æter-, 487, 841
 livsbølger, grundlag for evoluti-
 onsenergi, 822
 livsværk, 429-430
 medfølelse over for involutionæ-
 re væsener i månekæden, 782
 meditation, 954
 meditationsperioder, 696
 modningscyklen, 656
 mål, 378
 nært forbundet med et bestemt
 plan, 428
 og –
   Sollogos, flydende aspekt, de-
   vaer, 635-636
   æterne, 132-136
 passerer planetarisk afgrænsning,
 134, 135
 personlighedsstrålens virkning på
 indre ild, 99
 polarisering, 622
 pralaya, 149-150
 prototype, en af Store Bjørns
 rishier, 619
 samarbejde med, 805
 skaber bevidst på kosmisk æteri-
 ske planer, 718
 systemets, kreativ impuls, 617
 tankeform, 544
 tilegnelse af fast fysisk legeme,
 648, 649
 udtryk for, 217
 vibration –
   sat i gang i månekæden, op-
   rindelse, 744
   virkning, 447
   virker gennem grupperne i sine
   centre, 716-717
   Se også: Ånd, planet-
 planetsystemets, 354, 357, 362, 368,
 377, 426
 polarisering i astrallegeme, 673
 selvbevidsthed, 673
 sirisk, 543, 560
 skabende, 7 udåndinger, kilde til, på
 fysisk plan, 617
 Sol-, 37, 38, 69, 713
   Se også: Sollogos.
 stråle, kraft, vibration og udtryk,
 428-429
 styrer monade, 553
 syvfoldig, tilegnelse af fast fysisk
 legeme, 649
 søger objektiv eksistens, 164
 tankeform, 544, 586
 tilegnelse af fast fysisk redskab, 674
 tredobbelt energi koordineres, 851
 trefoldig, 253, 319-320, 570-571
 venussystemets, indvielse, 380
 vilje-til-at-være-aspekt, 595
 ægteskab, kosmisk, 528
 æterisk – æteriske –
   centre, 497, 644-645
   centre bliver aktive, 4. plan, ord,
   851
   legeme, forenes med fast fysisk, 654
   legemer, forbindes og koordi-
   neres med fysiske legemer,
   651-652
   æterlegeme, 583, 592
 Lotus – Lotuser –
   9-bladet, foldet som en knop om-
   kring hjerte, gnist, 754-756
   blomst, et himmelsk menneskes
   planetsystem vil ligne, 354
   egoisk – egoiske –
   12-bladet, beskrivelse, 512-519
   beskaffenhed, 512-519, 754
   beskrivelse, 709-711
   navne, 776-791
   hertecenter, 12-bladet, 496-497
   knopper delt i grupper, påvirkes af
   5 typer dhyanyer, 663
   kronblade, 3 indre, danner skjold
   omkring central gnist, 754

- Lov – Love –
- 3 vigtigste, som påvirker mennesket, 555
  - 4. –
    - betydning, 554
    - magnetisk kontrol, 545
  - 4 laves, 1112
  - analogi-, 330, 345, 559, 618, 863, 940, 942
  - analogi- eller korrespondance- –
    - anvendelse, 847, 867
    - buddhiprincip underlagt, 826
    - definition, 41
    - meditation over, 818
    - navne og oversigter illustreres, 593-594
    - relationer i kosmos, 543
    - rodracer, primære, bestemmes ud fra, 566
    - studies, 194, 551
    - styres af mutationsprincip, 567
    - tænke ud fra, 1133
  - bygge-, makrokosmisk, 937
  - dødens, 556, 558, 564, 565
  - elektricitets, 220
  - energiens, 810
  - evolutions-, 834
  - farvernes, 1070
  - fikserings-, 40, 541, 555, 559-561
  - for –
    - 5. eller mentale plan, betydning, 559-560
    - magnetisk frastødning, 113
  - frastødnings-, 162, 170, 173, 230, 283, 459-460
  - fremskridtets, 1067
  - friktions-, 230
  - genfødsels-, 247, 282
  - gensidig tiltræknings, 362
  - grundlæggende, farvens, musikkens og rytmens, 415
  - gruppernes, 229
  - ildens, vil blive studeret, 522
  - karma- –
    - 7. princip virker i henhold til, 493
    - 7 underordnede love, 560
    - betydning, 739
    - bruges på menneskets redskaber, 132
  - egoisk – egoiske –
    - grupper er underlagt, 1009-1010
    - tilpasning til, 480
    - for planetarisk logos, 692
    - i –
      - forbindelse med nedbrydning af tankeform, 869
      - tre verdener bliver neutraliseret, 746-747
      - kommer aktivt til udtryk, 728
      - mellemliggende, sirius-systems, 542-543
      - på kosmisk mentalplan, 559
      - sirisk, 542
      - styrer strålernes indbyrdes forbindelser, 565
      - tankeformer er underlagt, 535
      - virker gennem menneskets mentale natur, 746
      - Se også:* Karma; Loven om årsag og virkning.
  - kosmisk, 40, 538-541
  - kærlighedens psykiske, virker i devarige, 830
  - kærligheds- –
    - 3 verdener, holder alt sammen, 553
    - astral, styres af 2. stråle, 556
    - betydning, 555
    - definition, 562
    - forbindelse mellem astrallegeme, buddhisk redskab og monader, 559
    - forvandler begærnatur, 541
    - funktioner, 553
    - grundlæggende, systemets, hovedkanal, 559
    - kærlighedens rolle i evolutionær verdensorden, 561-564
    - systemisk, styrer Sollogos' manifestation, 40
    - virker i devarige, 830
    - Se også:* Kærlighed.
  - lotusens, 1069-1070
  - magnetismens, 1068
  - manifestations-, 690
  - menneskevæsenets, videnskabelig arbejdshypotese, 753
  - monadisk tilbagevendens, 942-943,

- 953, 957-965
offerets og dødens, 40, 541, 551,
552, 555, 564-568
og planerne, 543-555
om –
aktion og reaktion, 297, 618
genfødsel og død, 559
kemisk affinitet, 1066-1067
magnetisk –
kontrol –
behersker 4. underplan af
hvert plan, 545
beskrivelse, 553-555
grundlæggende lov der styrer
åndelig triade, 553-
555
gruppe vil blive underlagt,
560
og kærlighed, 553, 556
på buddhistisk plan, 541, 547
styrer Sollogos' manifesta-
tion, 40
relationer, 952
rytme, 768
tiltrækning, permanent atoms
tiltrækningskraft, 726
planetarisk affinitet, 1070-1071
solenhed, 1071
tilpasning i tid, 72, 160, 230
årsag og virkning –
forstå indre mekanismer bedre,
387
kosmisk, 115
Se også: Karma; Lov, karma-
opløsnings- –
3. stråle styrer, 556
afslutter system, 565
beskrivelse, 550-553
endelig afkastning af hylstre, 541
forbundet med 7. stråle, 558
styrer –
3 love, 555
nedbrydning af form, 550-553
systemisk, styrer Sollogos' ma-
nifestation, 40
periodicitetens, 40, 282, 738, 941,
945
repetitions-, 346
sammenhængs-, 40, 541, 547-550,
555, 556
sammensmeltningens, 548
seksualitetens, 1067-1068
skabende tankes, 533
skolernes, 1071-1072
solevolutionens, 942-943, 965-970
solsystemets, 7 (syv), 542, 543-565
stoffets, 229
strålings-, 942-943, 970-989, 1068-
1069
styrer former, 289
symboler, 1112-1114
syntese- –
aktivitet, 226
atom bliver til sidst underlagt, 255
brug vedrørende ikke-selv, 212
definition, 166
forbindelse med væsen større end
vores logos, 165
gren af tiltrækningsloven, 685
grundlæggende lov for det posi-
tive aspekt, 1065
himmelsk menneske bliver un-
derlagt, 261
kontrollerer 1. logos, 165-166
kosmisk, 40, 540-541, 542
lov for himmelsk menneskes
væsen, 261
mennesket –
bliver underlagt, 257
ser sin plads i helhed på bag-
grund af, 210
selv blandes med al-selv i hen-
hold til, 211
styrer –
guddommelig monadisk flam-
me, 73, 76
intelligent viljes stråle, 66-67,
69, 70-71
pralaya og formørkelse, 548
Sollogos, 265
Se også: Syntese.
systemiske, 40, 541-542
talens, 897
tankens, 538-568
tiltrækningens eller balancens, 1065
tiltræknings- –
anvendelse, 897
betydning, 257, 261, 673
dette systems lov, 673
grundlæggende, det guddomme-

- lige selvs, 713
 grupperelationer, 1107-1119
 hvormed mennesket tiltrækker
 hvad det har brug for, 897
 kosmisk, 541, 542, 547, 548,
 558, 732
 Sollogos' subjektive liv styres af,
 265
 styrer sjælen, 40
 under manifestation, 548
 underordnede love, 942-943,
 1065-1072
 virkemåde, 1065-1119
 virkninger, 71, 1081-1107
 åndelig triades, 553
 tiltræknings- og frastødnings- –
 arbejde udføres i henhold til,
 102-103, 412
 frembringer cyklisk aktivitet,
 282-283
 grundlæggende, 950
 liv indbygges i former, 818
 nøgle til, 490
 syntese, 298
 tiltrækningskraft, 540
 vil fremkalde endelig syntese, 671
 virkning, 209
 tjenestens og offerets, i deva- og
 menneskerige, 830
 tyngde-, 1070
 udvidede sensitivitet, 1112
 udvidelses-, 942-943, 951-957
 vibrations- –
 aspekt af grundlæggende bygge-
 lov, 220
 beskrivelse, 545-547
 bruges af sand magiker, 853
 devasubstansens reaktion på
 kraft, 607
 fremskridtets, bevægelsens og
 rotationens lov, 546
 grundlag for manifestation, 541
 relation til offerets og dødens
 lov, 564
 styrende lov, 555
 styrer –
 Sollogos' manifestation, 40
 stofplanernes grundtone, 230
 sætter mulaprakriti i bevægelse,
 545
 økonomi- –
 anvendelse, 212
 kosmisk, 40, 162, 540-541, 542,
 673
 styrer stoffet, 40, 211, 225-229,
 257, 265
 tiltræknings- og synteselov, af-
 passes efter hinanden, 71
 underordnede love, 227, 229-230
 vejen med mindst modstand, 348
 åndens og befrielsens, 229
 Luft – Luftens –
 devaer –
 hvide, 838-839
 skytsengle for mennesker, 838-
 839, 840
 elementaler, 840
 herredømme må komme, 475
 legeme, luftformigt, 5. plan, logoisk
 mantra, 851-852
 manifestationens luftformige del,
 825
 natur, 825
 underplan, luftformigt, 658, 831-
 836
 Lugt, på 5 planer, 200-202, 206, 212,
 213
 Lyd – Lyde –
 7, på involutionsvejen, 546
 21, solsystemets, 229
 af kosmisk ild, 47
 astral, frembringer fysisk inkarna-
 tion, 493
 beskyttende, kendskab til, 464
 betydning, 202-204
 brug af, værdi, 446
 bruges –
 af hvid magiker, 901
 til at beherske elementaler, 474
 brugt til –
 kontrol af ild, 604
 magi på atlantisk tid, 917
 udvikling af intuition, 437
 den evige, 53
 der kan ses, 627
 egoisk, 915
 faktor ved tankemanifestation, 874
 farve og vibration –
 3 faktorer, 863
 afspejler 3 aspekter af makro-

- kosmos, 863
 forbindelser, 330
 formidles af devaer, 860, 862
 gruppe atomers, 281
 grupper underkastet, 470
 kosmisk, kendskab til, 430
 kraft, anvendelse, 853, 873
 logoisk –
   AU, 2. plan, 850
   AUM, tredobbelt, 3. plan, 851
 lys, vibration og form blandes, arbejde, 916
 mahachohanens arbejde vedrører, 836
 mantrisk – mantriske –
   anvendelse, 433-434, 436-437, 474-476
   middel til at kontakte devaer, 628
   udtalelse, virkninger, 433-437
   vil løse gåden om atomenergi, 475
   Se også: Mantra; Mantraer.
 mistet, alkymister, 474
 og –
   farver, åndelige tal, 434
   ord som styrer og leder devaer, 872
 omdanne kemiske formler til, 467
 styrer »røstens hærske«, 454
 toner, finde, 202-203
 transmission, 832
 udsendes ubevidst i daglig tale, 899
 udsendt af –
   ego, 862
   skabende Logos, 545-546
 vibration, kendskab til, middel til udvikling af intuition, 415
 videnskabelig anvendelse, 438
 virker gennem 3. æter, 322
Se også: Tone.
- Lys –
- astral- –
   akasha, 592
   devaer, 590, 592
   forbindelse med hylster, 728
   læse optegnelser i, 689
   modtager indtryk, sammenligning med øje, 823
   planetlogos' historie skjuler sig i,
- 632
 slange, 822
Se også: Astrallys.
 avatars monadiske eller logoiske, føres ned, 707
 bølgelængder, konstellationernes, forhold til Solen, 952-953
 egoets, kanal for, 796-797
 frembringes ved –
   alle atomers indbyrdes forbindelse, 952
   at blande to poler, 339, 342
   elektrisk samspil, 317, 422-423, 497-499
   forening af to typer ild, 249, 743
   møde mellem to poler, 317, 666, 743
   to krafttypers vekselvirkning og samspil, 579
 fysisk, 322
 i hovedet, 321
 monadens, lyser op som en slags elektrisk lys, 666
 relationer, 330
 stråle – stråler –
   aktiv ild, 78
   besjæles af devaer, 92
   oplagres, 81
   praniske, 84
   rotation, 168-169
 strålende, ved møde mellem to poler, 317
 vibrationer, virkning, forståelse, 953
 åndens, 146
- Læge – Læger –
- finde årsag til manglende udstrømning af egoisk energi, 750
 midler, mineraler som, brug og resultater, 608
 moderne, bør være optaget af ildformers blanding, 81-82
 videnskab –
   skoler, vil studere æterlegeme, 438, 456
   udviklingslinje, i fremtiden, 125-126
   ændres fra kurativt til præventivt udgangspunkt, 143, 750-751
   Se også: Medicin.
 vil lære æterlegemets natur at kende, 751

Lære, Den hemmelige –
nøgler til, 131, 591
tre grundsætninger, 37-41, 247
vil få oprejsning, 662
Lære mennesker at tænke og få kontrol over mentallegeme, 753
Lærer – Lærere –
kærlighedens og enhedens, 703
okkulte, metode, 801
verdens-, 221

M

Magi –
15 regler for, 911-937
devaer beskæftiget med, 608
farer ved at beskæftige sig med, 908-909
grundlag, 898
hvid –
betingelser, 908-911
definitioner, 900-901, 912
forudsætninger, 921
natur, 898-911
sort –
ansvarlig for, 774
definitioner, 900-901
kilde, 904-907
skelnes fra hvid, 900-904
studerende, arbejde mislykkes, 916
ubevidst eller egoistisk, karmiske resultater, 933
vedrører større livs manipulation af mindre liv, 602
velgørende, hemmelighed, 821
Magiker – Magikere –
arbejde med at udvikle ild på tre-dobbelt mødested, 926
blive, tryk udvikling, 591
den gode lovs, forskellige fra venstrehåndsvejens, 853
gamle, inkarnerer, 439
hvid –
arbejde, metode, 628
arbejder med –
3 typer energi, 924
sjælsaspekt og tingenes sjæl, 903
begynder arbejdet på grænsen til fysisk æterisk sfære, 934
benytter sig af aktuel strålepå-

virkning, 933
brug af –
egne vitale kræfter, 934
talens og tavshedens kraft, 897
bruger solkræfter, 933
egenskaber 897, 898-899, 909-910
formularer der vil sætte ham i stand til at skabe i 3 sfærer, 930
frembringelse af objektive fænomener, 930
legeme, trues med tilintetgørelse, årsager, 936
nærmer sig kritisk punkt, 918
og sort, sammenligning, 449, 464, 468-469, 470-471, 853
problem, 934-935
styre og manipulere devasubstans, 853
tegn, 923
liv, risiko ved, 936-937
må beskytte sig mod egne frembringelser, 928
okkult drukning, 928
sort – sorte –
arbejder med 7. devaorden, 628
beskæftiger sig med involutionskræfter, 903
kendetegn, 605
udvikling af sanser og evner, 1027
styrer og manipulerer devasubstans, 853
tilstand, 882-886
viden om kendsgerninger, 930-931
Magnetisering –
devaer, mindre, 840
kontakt til grønne devaer, 838
tjenestevej for grønne devaer, 839
Magnetisk – Magnetiske –
frastødning og tiltrækning, 113
kraft, 290
steder, Jordens, devaer styrer, 838
stimulering, 256, 257, 262, 265
tiltrækning mellem 7 systemiske grupper, 241
vekselvirkning, 657
Magnetisme –
definitioner, 68, 79

- elektrisk manifestation af, 318
 gruppe-, 447
 og evne til at vise kærlighed, synonymer, 547
 stråler ud fra menneske, 316
- Magt –
 efter 7. indvielse, på alle 7 planer, 436
 over form og kraft, 435-436
Se også: Kraft.
- Mahachohan –
 arbejde, 140, 567, 833-836
 departement, 466, 948-949
 embede, periode, 803-804
 indflydelse, 803-804
 samarbejde, 802
 stråle, 245, 357, 557
- Mahadeva –
 aspekt, kontrolleres af synteseloven, 165
 Vishnu og Brahma –
 i menneske, 319-320
 kosmiske ætere og mest stofflige objektivitet, 316
- Mahamanvantara, afslutning, 109-110
- Maharajaer, 4, mindre lipikaherrer, administrerer fortidig karma, 133, 450-451
- Maitreya, herren –
 en af planetens ledere, 567
 grønne og violette devaer arbejder under, 838
- Makrokosmisk begivenhed, har virkninger i mikrokosmos, 658
- Makrokosmos –
 Logos er, for mennesket, 631
 og mikrokosmos, 41, 73
 overbevidst livs 4 planer, 841
- Manas –
 anvendelse, tidligere og i fremtiden, 477-478
 betydning, 277
 definitioner, 311-340, 351, 352, 659
 form som et højere princip udtrykker sig gennem, 658-659
 fremtid, 407-481
 fremtrædende faktor, i vilje og begær, 319
 i –
 de sidste runder, 457-481
 fuldt flor, i 5. runde, 658
 intelligent vilje eller hensigt, 337-340
 kendetegn, 407-412
 kosmisk, 335-348, 372, 373
 menneskelig, 352-372
 natur, 311-340
 nedstrømning af, i 3. rodrace, 347
 nøgle til 5. rige i naturen, 335-336
 og –
 devaer, 394-396
 jordkæden, 372-387
 karma, 387-392
 natur, 311-340
 oprindelse, 342-387
 ordnet aktivitet, 410-412
 planet, 90, 133-134
 planetarisk, 348-352
 position, 387-392
 princip, det 5., legemliggørelse, 659-660
 relation til vilje, 350-351
 skaber sammenhæng, 333-334
 som –
 elektricitet, 313-333
 en kosmisk, systemisk og menneskelig faktor, 341-481
 stimulering af, i jordkæden, 373
 syntese –
 af 5 stråler, 336-337
 proces, 478
 punkt, 477
 sønner, skæbne i 5. runde, 660
 tilpasningsevne, 412
 tre manifestationer, 311-312
 udvikling –
 og instinkt, 656
 resultater, 338-340
 udviklingstrin, nuværende, i 3 grupper, 393-407
 vil modsætte sig overførslen af indre liv, 660
Se også: Tankesind.
- Manasadevaer –
 aktiveres, 666
 arbejde, 656-657, 662-663, 667, 692-693, 723
 belives af kraft fra kosmisk mentalplan, 666
 former kausallegeme, 721

- grupper og metoder, 656-657
 inkarnerer, formål, 663, 672
 intelligens opnået i tidligere mahamanvantara, 644
 legemliggør Logos' vilje eller hensigt, 666
 natur og grundlæggende vibration, 762
 positiv kraft frembringer indvielse, 667
 på systemets mentalplan, legemliggør vilje og hensigt, 666
 solengles kosmiske prototyper, 666
- Manasaputraer** –
 2. aspekt, 944
 7 guddommelige, 227
 arbejde, 536
 definition, 210
 forbindelse til 1. logos, 163, 266
 guddommelige –
   7 himmelske mennesker, udtryk for Guds liv, 266
 bevægelse, 940
 Brahmas tankefødte sønner, 3.
   logoiske aspekt, 278
 fuldendt tankesøn, 309
 manifesterer sig tilsammen som manas, 843
 menneske stræber efter at blive, 309
 på deres eget plan, må ses fra fysisk inkarnations synspunkt, 647
 Sollogos og visdommens drage, 309
   tænkere, 495
   udvikling, 646
 inkarnation, 661
 legemer, 275-276
 mysterium, 659
 på 4. kosmisk æteriske plan, 648
 typer, 661
- Manasisk** – **Manasiske** –
 aktivitet, oprindelige kilder til, 385-387
 aspekt, betydning, 266-267
 egenskaber og planerne, 479-481
 energi, kilde, 648
 engle, belives fra logoisk hovedcenter, 654
 permanent atom. *Se:* Atom, permanent, manasisk.
 princip, oprindelse, 350, 373
 trekant, 156
 udvikling –
   i systemet, 398-402
   nuværende trin, 393-407
   på –
     jorden, 402-407
     planeterne, 393-398
- Manifestation** – **Manifestationer** –
 9 (ni), 38
 al –
   fundamentale begreber, 321
   indflydelse på, 742
   tre ting må erkendes, 970-971
   årsag, 768, 843
 forudsætninger, 828
 fysisk, objektiv, oprindelse, devaer, 617
 grundlæggende substans, 611
 illusorisk karakter, menneskelig og logoisk, 650-651
 natur, 267-274, 391
 tredobbelte, 38-39
- Mantra** – **Mantraer** –
 betydning, erkendelse, resultater, 446
 brug af, 721, 870, 897
 definition, 850
 egoisk, indflydelse på pitrier, 727
 grundlag for formel, 717
 kraft –
   afhænger af menneskets udviklingstrin, 850
   og virkninger, 850
 logoisk, med 35 strofer, plan, 851-852
 ord og formular, forbindelse mellem, 717
 solengles respons på, 717
 stofs reaktion på, 728-729
 typer, 850
 udtalelse, 433-438
 udtales, som muliggør 777 inkarnationer, 721
 vedrørende de kræfter som driver agnisuryaner til aktivitet, 919
- Mantrisk** – **Mantriske** –
 kombinationer, 2. aspekt virker

- gennem, 717
 sætning, udtales af devaer, 860
- Manu – Manuer –
 arbejde, 138, 140, 422, 567
 departement, arbejde, 466
 embede, 140
 kraft, 803, 804, 949
 og hans gruppe, kraftcenter, 193
 samarbejde med Mahachohan, 834
 skifter embede og overgår til andet arbejde, 804
 sol-, 49 (niogfyrre), 596
- Manvantara –
 4., kommende, 135
 afslutning, 73
 logoisk mantra udtales ved hver, 852
- Mars –
 knyttet til 3 planeter, mysterium, 303-304
 Merkur og Jorden, systemisk trekant, 382-383
 udtrykker latent kundalini, 194
 udvikling af manas, 394
- Matematik, guddommelig, uddannelse i, 1042
- Matematiske formler, 3. aspekt virker gennem, 717
- Materialisering, alle formers, i fysisk verden, metode, 849-858
- Mayaens mysterium, 590
- Mayavirupa –
 definition, 708
 det egentlige, bygges, 717
 skabelse, nøgle til, 878
- Medicin –
 brug af plantedele, 866
 forskning, tendenser, 111-112
 holdning, lægestandens, vil ændres i fremtiden, 456
 metoder, nuværende vil blive erstattet, 456
 mineraler, som lægemidler, virkninger, 608
 viden om mennesket, revurdere, 750-751
Se også: Lægevidenskab.
- Meditation – Meditationer –
 al, esoterisk grundlag, 914
 anbefales, 695-696
- betydning, 694, 696, 801
 bevidst skabende under, 913-915
 bliver i stand til at passere adskilende væv som følge af, 106
 disciples, lære, formål, 870
 egoets, periode, 912
 frembringer magiske resultater, 915
 kontakt under, 209
 lære at skaffe sig viden gennem, 753
 middel til at opnå harmonisering, 878-879
 og dens formål, definition, 887
 okkult, resultater, 875
 over det menneskelige hjertes karakter, 1003-1004
 planetarisk logos', 954
 primær funktion, 913
 sædtanke, 801
 udtale ordet under, koordinerer kræfter i hovedet, 924
 videnskab, [diagram X](#), 881
- Menneske – Mennesker –
 4. princip, devaer er essens af, 477
 aktivitetens 3 verdener, devaer, 848-849
 almindeligt –
 inkarnerer som følge af egoisk impuls, 713
 normalt aktivitetsområde, 135
 og det lidet udviklede, hensigt påvirker hjerne, 882
 analogier, 104, 254-266
 arbejde –
 med bygmestre og devasubstans, 858-868
 primære, 310
 sammenlignet med himmelsk menneskes, 586, 597
 som en enhed i mentalt stof, 876-877
 arbejder gennem bygmestre, 536-537
 aspekter, planer, 499
 astralt dyre-, møde med nedstigende monade, 553-554
 befrielse, 185, 240, 391-392, 746-747, 883
 beskrivelse, 238-239, 248-249, 250, 256-258, 580

beskytter sig mod sin egen naturs
 tiltrækningskræfter, 932
 betydningsfulde tænkere og arbej-
 dere, mål, 874
 bevidsthed, 140, 447, 833-834
 bygger og skaber tankeformer, 593
 centre, forhold til fysisk legeme,
 sammenlignet med Logos' lege-
 me, 583
 cykler, 306-308
 definitioner, 76-77, 248-249, 300,
 334, 575
 del af universelt tankesind, 749
 den befriede sjæl, har trukket sig ud
 af stof, 689
 der mangler tankesindets gnist,
 skæbne, 672
 det –
   evolutionære, 3 love som påvir-
   ker, 555
   »helt opvakte«, 922
   sande, 882
 egnethed til indvielsesceremoni, 669
 en samling mindre liv er afhængige
 af, 750
 enheder, som har nået deres mål, 691
 er i sin essens guddommeligt, 749
 evne til at tænke klart, og til at op-
 lade tankeformer, 874
 evolution, status, 248
   Se også: Evolution; Evolutionær.
 evolutionær udvikling, formål, 872
 for urene og egoistiske til at blive
 betroet viden, 916-917
 forening af 3 ildformer i, 880
 forhold til agnichaitaner, 618
 forløsning, 155
 formidler, forener to devagrupper
 der har karmisk fjendskab, 937
 frembringelser, æterisk dublet af,
 bygmestre, 856-858
 fremskredne intellektuelle, indgå i
 samarbejde, 467
 fuldendte, sidder i stråleherres råd,
 779
 fuldt bevidst på 3 lavere underpla-
 ner, stimulere 4 højere, 833
 fungerer i 4 legemer, 319-320
 fysisk –
   eksistens, vil ophøre, årsag, 630
   pendant til antahkarana, 879
   permanent atom, 5. spirilla, akti-
   vitet, 833
   plan, arbejde i mentalt stof skal
   manifesteres på, 876, 880
   velfærd, 81-82
 fødselsproces, forbindelse med kar-
 misk lov, 860
 gentager logoisk proces, 818-819
 grupper på kausalplanet, udgør 7
 centre i himmelsk menneskes
 legeme, 280
 hierarki, karma, typer, 452-454
 himmelsk. *Se:* Himmelsk menneske.
 hjem, dets sande, og hjemmets vi-
 bration, 213
 hjerte, arterier og vener, devaer og
 udtryk, 829
 højtudviklede, ønske om at undgå
 ægteskab, 834
 i de første faser, beskrivelse, 744-
 745
 ikke skabende, del af skabende ak-
 tivitet, 852
 ild, indre, 76, 78
 inderste væsen, 658-659
 individualisering, del af større ud-
 vikling, 647-648
 indre tænkere sensitivitet over for
 kontakt til legeme, 833-834
 inkarnation, lavere legemer, kon-
 struktion, 630-631
 inkarnationsrække, analogier, 376
 kan udtrykke sig helt, 647
 konkret manifestation, 583
 kredsløb, symbolik, 829
 kropsvarme, 86
 latent ild, 79
 latente evner, udvikling af, 749
 lavere, byggeproces, 859-860
 legeme –
   bygmestre, 376-377, 630, 865-
   868
   celler, natur, 376-377
   flygtige essenser, 658
   ild, trefoldig, 78, 818
   kundalini og de 3 trekanter,
   154-158
   skabelse, 580, 617
   trefoldigt, energi der bygger, 724

- varme, 79
 legemsceller, 376, 586
 liv, perioder, 183-184, 187-192, 240
 livscyklus, 240
 magnetisme som stråler ud fra, re-
 sultater, 316
 manas, 352-372
 manas' fremtid, 407-481
 manifestation, 244
 mellemlid eller formidler på alle
 planeter, 115
 må –
 lære at beherske, styre og bruge
 devasubstans, 646
 nå det skjulte center i alle, meto-
 de, 796-797
 mål, 378, 772
 natur, 248-249, 493, 580, 613-617,
 752-753
 nedbrydning af illusion, 870
 nervereaktion, 86
 ny gruppe, vil begynde at inkarnere
 i jordsystem, 383
 nye, kendetegn, 432, 455-457
 og –
 byggende devaer, 858-868
 devaer, slår bro, 306
 ildvæsenerne, 882-937
 Planetlogos, 353-356
 okkult arbejde, 876
 opfylder 3 funktioner i hver inkar-
 nation, 308
 opgaver, i fremtiden, del af kosmisk
 plan, 872
 oprindelse og fuld udvikling, 279-
 280
 organiske forstyrrelser, 129-130
 placering og betydning, 1095-1096
 plads i kosmisk plan, 872
 planer, 106
 pranisk stråling, 86
 produkt af –
 begær, 104
 tilnærmelse mellem to poler, 236
 prototype, 623
 race, ind i kæde, 547
 reaktion på stilhedens røst, 914-915
 realiserer sin egen udvikling, 663-
 668
 redskab, bygmestre, 854
 relationer, elektrisk manifestation
 står bag alle, 422
 resultater, midler til at bedømme,
 184
 rige –
 4. runde og 4. spirilla, 719
 alt i naturen kommer gennem,
 942
 energier, kendsgerninger opdages
 af de der studerer, 1006
 modtagelig for den 1. logos' liv,
 818
 sammenlignet med –
 devaer, 627-628
 himmelsk menneske og Sollogos, 350
 selv-udtryk, 647
 skaber –
 bevidst, 872
 i –
 mentalt stof, 868-881, 913
 substans med positiv energi,
 818
 stiller sig på evolutionens side, 866-
 867
 stræben, 309
 styrer –
 og kontrollerer sine hylstre, 882
 sin egen skæbne, 744
 subjektivt, vitalitet, 578
 sygdomme, kur, 866
 syntese af 3 legemer i et højere,
 proces, 502
 tanker, virkning på omgivelser,
 818-819
 tredobbelt ild, 575, 576
 treenighed, i alt kreativt arbejde
 med mentalt stof, 876
 trefoldigt –
 koordinering, 746
 og trefoldig logos, analogi, 320
 udstråling, fysisk, 114
 udtaler det hellige ord, og udsender
 egoets lyd, 915
 udvikling –
 apoteose, 73
 evolutionær, 240, 254-266, 274-
 277, 852, 872
 med hensyn til karma, 744-747
 mål, 41, 241-242, 244, 547
 stråler vedrørende, 427

- trin, hvor det kan meditere og kontemplere, 920
- åndelig, 639
- vil –
- kunne bevæge sig fra den ene planet til den anden, efter behag, 302
  - lære at leve op til sit ansvar over for de mindre liv det besjæler, 751-752
  - stimulere det skjulte center i menneskers hjerter, 797
- virker –
- gennem 4 legemer, 319-320
  - på alle planeter, 115
- viser sig som elektrisk ild, solild og ild ved friktion, 498
- visualiserer egoiske hensigters tankeform, 915
- væsens, koordination, studeres, 751
- vågner op til egne iboende muligheder, 867
- æteriske centre, formidlere udgør sum af alle, 844
- åndeligt, 552, 557, 647, 1132
- Menneskeheden –
- 7 centre i den 4. fysiske æter, 419
  - arbejdere, under logens ledelse, 874
  - definition, 250
  - kendetegn, særlige, 579
  - mål for bestræbelser, 135
  - opvækelse, til erkendelse af devaer, 612
  - planer, 106
  - pranacentre, 3, tilstand, 127-128
  - relation til planetlogos, 955
  - tjeneste for, 885-886, 888
  - to ting forude, 873-874
  - æteriske sygdomme, overensstemmelser, 125-126
  - Se også:* Menneske.
- Mental – Mentale –
- aktivitet og undervisning under 7. stråle, 438-439
- enhed – enheder –
- 4 spirillaer, betydning, 502, 505-506, 507-508
  - alle menneskers, believe, 670
  - alt hvad det almindelige menneske behøver, 506
  - arbejde i reinkarnationsproces, 731, 858-861, 862
  - betydning, 512, 720-721
  - bliver aktiv, 491-492
  - devaer –
    - arbejder gennem, 640
    - beskæftiget med, forbindelse med reinkarnation, 858-859
  - energi, 720
  - forbindelse med –
    - manasisk permanent atom, 303
    - menneskehierarkiet, 640
  - genoplades til cyklisk aktivitet, 731
  - hos individer der indgår i grupper, 666
  - intellektuelt menneskes, 720
  - kommer til syne, 517
  - Logos', 650, 655
  - modtager kraft, 720
  - monadisk stråles indvirkning på, resultater, 95
  - natur, 1010
  - position i kausallegeme, 491, 520
  - på –
    - 4. underplan, betydning, 655, 663
    - kosmisk mentalplan, kraft der beliver, 589
  - samlingspunkt, 495
  - solengle arbejder gennem, 666, 667
  - vitalitet, 517
  - Se også:* Atom, permanent, manasisk.
- hylster –
- definition, 1006
  - friktionsaktivitet, 1010-1011
- permanent atom. *Se:* Atom, permanent, manasisk.
- plan – planer –
- 1. aspekt af Planetlogos' faste fysiske legeme, 641
  - 3 typer, mødes og forenes i egoisk legeme, 710
  - 4. underplan, mål for en fjerdedel af menneskeheden, 135
  - 6 regler for, 912-921
  - abstrakte trin, 480, 784
  - afspejling af Logos' 1. aspekt, 587

- agnishvattaer på, 658
 belives, kilder, 621
 betydning, 784
 bevægelse på, 939-1063
 definition, 658
 devaer, 831
 højere, kraft fra, give adgang for, 874
 ilddevaer, 638-817
 kosmisk. *Se*: Kosmisk mentalplan.
 kraft fra 5. kosmiske plan, resultater, 648-649
 kronblade, 516-517
 lov, betydning, 559-560
 manasiske egenskaber, 479-480
 menneskeheds, 106
 og Agni, 571-573
 redskab for buddhi, 158
 slipper fri af personlighedens afgrænsning, 134
 solenglens positive kraft, 926
 studeres, instruktioner, 641-642
 syn, 199
 systemets –
   det kosmisk luftformige, 648
   ild fra, 473
   underplaner, 199, 498, 583
   æterisk vitalitets fulde kraft mærkes, 642
 side af karakter, overudvikling, fare ved, 145-146
 stof –
   arbejde i, bevidst og med fuldt overlæg, 873
   bygge i, viden om, 586
   manipulation –
     forkert, resultater, 868-871
     i overensstemmelse med lov og orden, 874
     og indbygning i form, kilder, 871-873
     menneske skaber i, 868-881
   substans, bruges af devaer, 859
   uligevægt, årsag, 129
 Mentallegeme –
   beskaffenhed, 1003
   centre, genparter i fysisk legeme, 82
   få kontrol over, 753
   kraftcentre, 498
   manifestation af ild, tredobbelt, 86
   mental energi i, typer, 73
   stof fra alle underplaner, 547
   vitale indflydelser fra, 741
 Merkur –
   forvandlingsproces, 394
   i 5. runde, 382
   intuitionens stjerne, 365
   knyttet til 3 planeter, mysterium, 303
   kundalini i intelligent aktivitet, 194
   og Venus smelter sammen med Uranus og Neptun, 397
   Venus og Jordens logos, krafttrekant, 366
 Mester – Mestre –
   arbejde –
     gennem grupper, 894-895
     med –
       alkymi, 466
       energi og kraft, 464
       mennesker, 293-294, 715, 869, 870
     på buddhiske trin, 553
   beskrivelse, 553
   boliger, devagrupper opholder sig i nærheden af, 840
   bruger informationer om egoer, 791
   definition af begrebet, 239, 553
   erkendes af intuitive, 707
   forlader planeten, bevirker omlægninger, 190
   funktioner i denne cyklus, 1031
   fysisk legeme, stof, 857-858
   har realiseret sig selv, 239
   Hilarion, arbejde, 440
   inkarnation, 706
   kan fastslå karakter af menneskeenheder, 715
   loge, devaer knyttet til, 636-637
   magt, hemmelighed ved, 204
   mødes med deva, formål, 837
   og disciple danner 49 centre i 7 himmelske menneskers legeme, 180
   Rakoczi, arbejde, 440
   stråler, 189-190
   udtaler mantra og bygger, 717
   valg af en af de 7 veje, 480
   viden om 3 verdener, 464
Se også: Hierarki, 5. skabende; Loge, Den store hvide; Magiker,

- hvid.
- Metaller, forvandling, 832, 854
- Mikrokosmos –
 besjælende væsen, 602
 og elementaler, 858-881
- Milt –
 bliver lysende, 1024
 center –
 energi spredes bevidst, 793
 tilstand, årsager, 127-128
 forbindelse med toppen af hovedet,
 109
 og prana, 81, 107, 108, 113, 121
 122, 751
 overensstemmelse med navle-
 streng, 109
 speciel forbindelse med roden af
 rygsøjlen, 81
 trekant, ild, natur, 157
- Mineral –
 former, agnichaitaner bygger, 604
- rige –
 agnichaitaners forbindelse med,
 604, 832
 alkymisters fejl, 473-474
 bevidsthed, 537
 bygmestre, 854
 delt i tre hovedriger, 475
 højeste manifestation, 858
 karmisk forbindelse med byg-
 mestre, 857
 kraftfornyelse, 670
 magikers arbejde med, 469
 natur, 537
 status og fremtidig udvikling,
 858
 største fortætning af det abstrak-
 te, 537
 tone, 474-475
- Moder –
 aspekt –
 agnichaitaner udgør, 600
 befrielse fra, 585
 beskæftigelse med, 611-612
 devarige, 454-455, 469, 561, 830
 funktioner, 807
 færdigudviklet, 585
 manifestationens grundlæggende
 substans, 611
 naturriger eller form, 585-586
 udtryk, 249, 454, 456, 469, 561,
 577, 580, 590
 beskytter form, 454
 den store –
 aktivitet, 828
 mindre bygmestre udgør, 817
 deva, den største, nært forbundet
 med vanddevaer, 828
 Fader og Søn, i menneske, 865
 guddommelig aspirant til kosmisk
 bryllups mysterier, 841
 nærer –
 form, 469
 guddommelig tankes kim, 585
 sjæl, livsvibration fra, 643
 stof-energi, forenes med Fader-ånd-
 vilje, 587
- Modsætninger, polære, forbindelse
 mellem, 886
- Modsætningsparrene –
 afbalancering, 798, 930
 kombinere to poler i, 586
 lære at vælge mellem, 768
 mysterium, nøgle til, 804
- Molekyler, sættes i bevægelse og
 samles i strukturer, 548
- Monade – Monader –
 3 aspekter, 575
 4. skabende hierarki –
 ledes af lipikaer, 133
 må lære at vibrere positivt, 546
 7 grupper, 547
 afspejling af, direkte, 190
 aktivitets-, 548-549, 762
 antal, 549
 aurisk æg, 513
 avatars, lys til fysisk plan, 707-708
 behersker personlighed, 541
 bevidsthed, åndelig, 647
 brug af egoiske kronblade, 709
 bruger vilje, 549
 celler i logoisk legeme, 658
 centre forbundet med, 179-180
 definitioner, 268, 269-272
 deva-, 304, 430, 558, 648, 940
 energi, 485, 798
 energiudveksling med ego, 711
 evolution, 994-995, 998
 evolutionær, drift der driver den
 frem mod mål, 562

folder sin bevidsthed ud ved hjælp af egoet, 757
 færdigudviklede, endelig genoptagelse, 414
 guddommelig, menneskelig, en inkarnation af Gud, 749
 hjertecenter, 513-514
 i –
   alle planetsystemer, 360
   inkarnation, pralayas virkning på, 684
 individualisering, 642
 individuel og individualiseret, 646-647
 inkarnation, 714-715, 995-996, 998, 1094
 inkarnerende, og jordkæden, 373-378, 379
 karma, 521
 kausallegeme, kommer til syne på systemets 5. plan, 649
 klasser, to store, 560-561
 klæder sig i stoflige hylstre, 715
 kontrolsystem, 73
 kraft-, 548-549, 762
 kæmper for at beherske de atomare underplaner, 549
 kærlighed-visdomsstrålen, 189
 kærligheds-, 547, 548-549, 557, 559, 567, 762,
 kærligheds- og visdomsaspekt, legemliggørelse, 134
 liv, 76, 559, 959-965
 logoisk, udtryk, 595-596
 lyser op, 666
 manifestationslegemer, tilegnelse af, 649
 menneske-, 39, 72, 73, 132, 134, 558, 692, 994-995
 menneske- og deva- –
   bestanddele af himmelsk menneskes legeme, 304
   grupper af, bliver ført ind i det åndelige rige, 430
   samlet bevidsthed, 140
   tilnærmelser, 558
   virkninger af bevægelse, 940
 menneskets sammensmeltning med, 552
 metallisering, 854
 natur, 578
 nedstigende, brugte tankesindets gnist, 553-554
 nedstrømning fra, 219, 666
 objektivitet, 643
 og planetariske logoi, 360
 plan, udtryk for lov, 547
 redskab for Guds liv, 714
 repræsenteres af elektrisk ild, 756
 samles, 550
 skygge, personligheden, 859
 stråle. *Se:* Stråle, monadisk.
 styres af Logos, 553
 synteseskabende trekant, 191
 søger mod sit sande center, 769
 tager form i 3 verdener, 692
 tilegnelse af manifestationslegeme, 649
 trefoldig, legemliggør 3 aspekter, 181
 uddrager essens af objektiviteten, 179
 umanifesteret, 1088
 vender tilbage til oprindelig kilde, 550
 viljes-, på 5. plan, 556
 Monadisk – Monadiske –
   atomer, 964
   bevidsthed, sammensmeltning med, 552
   buddhisk og astralplan, nært forbundet, 553-554
   centre, 3, energityper, 958
   cykler, 308
   energi, påvirker ego, 768-769
   essens –
     definition, 98
     evolution, kontrol med, 99
   flamme, guddommelig, 73, 79
   greb om ego, 521
   hjul, 994, 995, 997, 998, 999-1000
   hylster, samler 7 principper til en syntese, 298
   indhold, kærlighed-visdom, 189
   kilde, et himmelsk menneske, 309
   kontrol begynder, 549
   manifestation –
     planer, 513
     subjektiv, 73
   plan –
     4. underplan, der hvor overgang

- finder sted, 138
 bevidsthed, 645-646
 bygmestre formidler ordet på, 845
 devaer –
 af 6. orden, 628-629
 større bygmestre, funktion, 829
 elektricitet, første manifestation af form, 314
 formidler af energi på, 846
 guddommelig flamme dannes på, 79
 opholdssted for de fleste monader, 548
 syntese på, 317
 treenighed på, 139
 udtryk for lov, 547
 redskab, polarisering i, 140-141
 Motiv, betydning, 818-819
 Musik, kommende anvendelse, 415
 Mutationsprincippet, 565-568
 Mysterier –
 3 grundlæggende, i solsystem, 805-808
 dør til, nøgler, 131
 fornemmet i første hal, nøglen til, 804-805
 fugl i, 824
 Mystiker –
 arbejde, 769
 evne til at kontakte buddhisk plan eller højere planer, 554
 fremgangsmåde, 753-754
 Mytologi –
 krybdyr, 822
 studeres, 824
 Mægtige himmelske menneske –
 7 centre, 194
 definition, 242
 evolutionære mål, 243
 grundlæggende idé, 543
 legeme, 263-264, 841
 Mælkevejen, 121
 Mål –
 for –
 forskellige liv, skema, 781
 Logos og menneske, 577
 universelt, vil være nået, 1005
 Måne –
 engle, tredobbelt mål, 598
 fortegnelse, 790-791
 herrer –
 3 legemers, under kontrol og vibration synkroniseret, 809
 iboende kraft, mørk broder arbejder gennem, 910-911
 kraft, erstattes, 816
 lavere selvs, betvinge og bringe under kontrol, 800
 styres gennem kraft fra solherren, 754
 kæde –
 egoer fra, 656
 fast fysisk klode, 782
 forbindelse med 5. stråleherre, 659-660
 individualisering, 344-345, 403-407, 443
 involutionære væsener, 782
 mål, 552
 legemer, historie oplagres, 791
 pitrier –
 3 grupper i forbindelse med menneske, 724
 aktiveres, 718
 beskrivelse, 581-582
 bygger menneskets legeme, 732
 forbereder inkarnation, 721
 fra månekæden, 725
 funktioner, 584-585, 630, 639-640, 644, 720, 747
 grader, 724-725
 kraft-stof, 780
 relationer, 584
 natur, 772
Se også: Pitrier.
 Månen – Måner –
 afgiver substans til Jorden, 170
 alle, natur, 736-737, 771-772, 773-774
 forbindelse med –
 devaer, 630
 devitaliseret skal, 532
 vores planetsystem tidligere, 660
 forskellige, virkning på planetsystemer, 736
 indflydelse, 966
 indre ild, 85
 karma, 115
 mysterium, 630, 782
 tidligere liv, 109, 151

virksomheder, 736-737

N

Natur –

alt i, har været eller vil gå gennem menneskeriget, 942

byggeprocesser, forstå love som styrer, 872

væsener –

fugleriget, 824

legemer, sløres ved hjælp af blændværk, 821

Naturkatastrofer –

opståen, 449-450, 474, 552

store verdensomspændende, opløsningsloven virker gennem, 550-551

to store, resultater, 500

Naturrige – Naturriger –

3 lavere, negative i forhold til højere kraft, 652

4. –

3 former for ild mødes, 818

det menneskelige, frembringes, 652

og det planetariske hierarki, 378-382

overensstemmelser, 477, 557

5. –

evolution, 77

indtræden, 654

nøgle til, 335-336

udstråling, 982-985

forbindes af agnichaitaner, 606-607

fælles kendetegn, 537

hvert, har sin egen tone, 474-475

ild, 77, 78

kløft mellem, solengle bygger bro over, 661

varierer alt efter kraftens karakter, 651

Nedbrydende engle, fohatiske liv, 814

Nedbrydning –

arbejde, 102-103

aspekt, 685, 691

forårsaget af aspirant, resultater, 799-800

Neptun –

aktivitet, systemisk trekant dannes, 827

astrologisk information om, 826, 827

beboere, 510

devagrupper, 828-829

forbindelse med –

buddhi, 827

devaer, 826

forbundet med astralplan, 826-827

i opposition til Vulcan, 564

impulser og energier, virkninger, 826

indflydelse, 828-829

natur, 372, 397, 828

og vandenens devaer, 826

stimulering, 735

styrer astrale centre, 827

syntese, 397, 722

system og indflydelse, 827

Nerve –

centre, i solsystemet, planetsystemet og menneskets fysiske legeme, 599

system, sympatisk, i Logos' fysiske legeme, 599

Nirmanakaya – Nirmanakayaer –

arbejde, 870, 875, 919

definition, 724

Nirvana –

typer, 687-688, 695

veje til, 98

Nirvanier, i kommende 3. solsystem, 645

Nirvanisk bevidsthed, 687

Nisser, elementalgruppe, 840

Nordstjernen, virkning på vores solsystem, 737

Numerologi, studeres, 652

Se også: Tal.

Nøgle – Nøgler –

7 og 10, 131

findes i menneskeriget, 130

til *Den hemmelige lære*, 131

O

Objektiv –

eksistens, trække sig tilbage fra, 110

manifestation –

fremkaldes, 726

mennesket må arbejde som en enhed, 876

»nødvendighedens sønner« op-
hører med, 108

- Objektivitet, hører op, 77
- Offer –
 det –
   endelige, 809
   store, afsluttes, 810
 faktorer, 813
 manasaputras, for menneskeheden, 813
 mysterium, nøgle til, resultater, 804
 solengles, 810
 vilje, dynamisk brug, 804
- Okkult – Okkulte –
 arbejde bliver objektivt, 876
 emner, udtryk, 648
 forbundet, 361, 362-363, 365-366
 lidenskabsløshed, 674
 lærere, mål, 801
 metode, 754
 tale »fra hjerte til hjerte«, 797
 tilbagetrækning, 672-673
 træning, formål, 143
 undersøgelse, grundlæggende faktor, 821
- Okkultist – Okkultister –
 arbejde, 769, 970
 beskæftiger sig med årsag, 940
 groft stof en trussel for, 125
 rolle, falder sammen med videnskabsmænds, 603
 sande, 439, 734
 studerer, resultater, 1129-1132
- OM** –
 lyd, udtale, 433-434
 »mani padme hum«, 850
Se også: **AUM**.
- Omgivelser, nye, til nye 7. stråle typer, 432
- Onder, verdens, udspring, 126
- Ondskab –
 bekæmpes af mestrene, 869-871
 definition, 585
 formål, og rolle for onde kræfter i generel plan, 870
 fremkaldes af menneskeheden, 890-891
 identifikation med det der er forbi, 588
 kosmisk –
   nøgle til, 1028
   sønner af, 56
 mysteriet om, 611, 673, 771, 905
 oprindelse, 873, 905-906, 907
 planetarisk og kosmisk, 904-907
 problem, nuværende, nøgle til, 869
 ubegrænset, tilbringe cyklus i, 907
 virkninger af Månens, 736-737
 væsen, omfang, 869-870
 årsag, 774, 868-870
- Opdagelse, kommende, videnskabens, øjets evne til at styre kraft, 921
- Oplagring af bevidsthed, erindring og egenskaber i permanente atomer, 650, 791
- Oplysning –
 af tilværelsen på fysisk plan, 882
 definition, 247
 glimt af, fra højere planer, modtages af hovedcenter, 797
Se også: Indsigt.
- Oprør, mod lov og orden, afhjælpning, 852-853
- Ord – Ordet –
 anvendelse, 427, 433-438, 464
 den der kender –
   befrielse, 229
   vil udsende, på egen tone, 229
 det talte, okkult betydning, 882
 dør ud, stilhed, 110
 formidlere af, 844-847
 fremkaldte triadernes begær efter selvrealisering, 657
 grundlag for mantra, 717
 helligt –
   andet bogstav, ildens hemmelighed ligger gemt i, 45
   lyder på et givet tidspunkt, 53
   udtalelse, 321, 915
   virkning, 202, 227-229
 hører til bestemte aspekter, 434
 kraft- –
   1. aspekt virker gennem, 717
   anvendelse, 897
   resultater ved indvielse, 814
 logoisk, 229, 851
 magiske, meddeles under tavshedsløfte, 917
 mantra og formel, relation mellem, 717
 mantriske, anvendelse, 433-434, 436-437, 474-476
 med 7 stavelser, 4. plan, 851
 oplader atomer, 817-818
 talte, menneskers, virkninger, 819
 udtales af –
   devaer for at igangsætte bygge-

- proces, 859-860
 formidlere i planetsystem, 847
 udtalt –
   af 7. logos, resultater, 435
   på kosmiske planer, omdannes til
   mantraer, 718
 udvikler sig til mantra, og solengle
 vibrerer som responds, 717
Se også: Mantra.
- Orden, 4., 135, 358, 359
 Overensstemmelse –
   med system, kæde og klode, 376
   mellem –
     2. lov, 2. plan og 2. underplan, 548
     2. runde, 2. rodrace og 2. system,
     549-550
     3. kæde, 3. rodrace og 3. under-
     race, 552-553
   systemisk, resulterede i avatars an-
   komst, 378, 380
Se også: Analogi; Harmonisering;
 Integration; Koordination.
- Overføring –
   enheders, under 7. stråle, 430-432
   fra en stråle til en anden, 190
 Overgangsperioder, nedbrydning og
 opbygning af former, 558
 Oversjæl, alle sjæle er identiske med,
 41, 247
 Overskygning –
   måder, 705
   tilfælde af, 698-699, 701, 704-705
- P**
- Parabrahm –
   diagram, 1125
   færdigudviklet, 53
 Parabrahman, det uudsigelige myste-
 rium, 577
 Penge, betydning i tjeneste, og anven-
 delse, 799
 Permanent atom. *Se:* Atom, perma-
 nent.
- Personlighed –
   afspejling af 2. aspekt, 134
   aspekter, 576
   beherskes af monade, 541
   buddhi stigende kontrol over, 158
   center samler ild, og fremkalder af-
   slutning, 181
   devaer som bygger, 7 hovedgrup-
   per, 864-865
   evolutionsforløb, 307
   forbundet med monade, 72
   færdigudviklet, realiseret, 212
   ild, latent, 73
   kærlighed udtrykker sig gennem,
   547
   liv, periode, 577
   manifestation, 859
   menneskets, definition, 859
   trefoldig, byggeproces, 858-868
- Pinealkirtlen –
   aktiveres, 879
   begynder at fungere, 922-923
   belives, resultater, 823
   beskrivelse, 883-885
   bestanddele, 922
   bliver lysende og strålende, 1024
   forbundet med sutratma, 865
   funktioner, 879-880, 883-884
   relation til det store hovedcenter,
   883
   stimulering, 924
- Pitriar –
   3 grupper, arbejder sammen, 729
   ildkuglernes, betydning, 728
   måne-. *Se:* Månepitriar.
   okkult høreelse, 727
   sol-. *Se:* Solpitriar.
   sol- og måne-, mysteriet om, nøgle,
   584
   summen af, 579
   tågens, 727
   virksomhed, 718-727
   vitalitetens, 729
- Plan – Planer –
   3 lavere og 4 højere, samles i en
   syntese, 651-652
   4. –
     2. stråles kærlighed-visdoms-
     aspekt styrer, 556
     buddhisk, 417, 418, 477, 545,
     557
     kosmiske, 417-418, 419
     møde- eller samlingssted, 331,
     418
     overensstemmelser, 359
     redskab, 134
   4 lavere konkrete, 330-331

- 6., og underplaner, studeres, 826
7, eller stoftilstande, 227, 292, 491
besjælende væsen, 602
buddisk. *Se*: Buddhisk plan.
definitioner, 91, 168
det astrale og fysiske, blandes og smelter sammen, 838
devaherre, definition, 428
fysisk og astral-, barriere mellem, 856
herrer, forbindelser, 622
levende substans, samlede mængde modtager kraft, 820
logoisk, indbygget i byggende devaers bevidsthed, 582-583
monadisk –
buddhisk og astral-, nært forbundet, 554
individualiseringsplanet, 645
og –
de 3 former for ild, 498-506
devaer, 593-638
ildenergi, 495-498
lovene, 543-555
manasiske egenskaber, 479-481
rotation, 168, 169
stof –
differentiering, 726
stimuleres, 637
stofmængde, samlede, elementalliv udgør, 819
studeres, 328-333
systemets, udgør spirillaer i Sollogos' fysiske permanente atom, 650
under-, 7 atomare, udgør en enhed, 617
Se også: Under de enkelte planer.
Planen, det enkelte menneskes del af, 875
Planet – Planeter –
3 faste fysiske, samspil, 302
7 hellige, 294
7, med besjælende væsener, 491
besjælende væsen, 602
de helligste, beskæftiger sig kun med gruppeaktive egoer, 722
frugtbart stof, 85, 86
fysisk, manifestation, årsag, 649
hellige –
3 større strålers hjemsted, 303
definition, 303
hierarki for, og det 4. rige, 378-382
ild, indre, 76, 78, 79
kæder, legemliggør centre, 661
legemliggør strålespekt, 124
manasisk udviklingstrin, nuværende, 393-398
system, 4., betydning, 357-359, 477
væsenet, 127, 128-129, 780-782, 856
ånd, 126-127
Planetarisk –
atom, aktiviteter, 965-968
legeme, de der bygger, 856
ligevægt, opnå, 129
æterlegeme, forstyrrelser, 126
Planetsystem – Planetsystemer –
4., betydning, 357-358, 359
7 kæder i, 294
7, [skema V](#), 574
7, varmeudstråling og magnetisk tiltrækning mellem, 240-241
bygmestre, 536
definitioner, 355, 375, 376
»dør ud«, 771-772
frembringes, 580
gruppering, 847
Jordens, 354
karaktertræk, 354, 356
kommunikationskanal mellem, 786
kæde i, udtryk for subjektivt liv, 298
kæder, 564
manasisk princip, oprindelse til, 385-386
manifestationslegeme skabes, 617
Se også: System.
Planter, æterlegemer, liv pulserer gennem, 848
Planteriget –
bygmestre, 854-855
forbindelse med hengivenhedens stråle, 558
grønne devaer, 838
natur, 537
planteliv beskyttes af grønne devaer, 839
tone, opdage og udsende, 475
Plejaderne –
7 søstre, en har nær forbindelse med himmelsk menneske, 619

- energi strømmer gennem solsystemet, 963-964
- forbindelse med solsystemets 7 planetsystemer, 368-370
- forbundet med –
- 5. logoiske princip, 655
  - udvikling af manas, 345, 347
- forhold til Jorden, 245-246, 372
- himmelske mennesker transmitterer til, 372
- indflydelse, 163, 347, 741
- kanal for kraft der strømmer ind i solsystemet, 172
- kosmisk –
- buddhisk plan, 831
  - samspil, 619
- med i –
- firfoldighed af centre, 195
  - række af kosmiske trekanter, 625
- negativt polariseret, 372
- overfører buddisk kraft, 1060
- system, i kosmisk trekant, 370
- to af, og Sirius, styrer Logos' tilegnelse af fast legeme, 655
- virkning på vores solsystem, 737
- vores solsystem og en af stjernerne i Store Bjørn danner en kosmisk trekant, 195
- Pleromet –
- 2. eller 6. stadium, højere bevidsthedstilstand mulig, 645-646
  - 3. og 5. tilstand, afspejling, 642
  - 3. stadium nået, individualisering blev mulig, 645
- definition, 643
- Moderens sjæl, 643
- Polarisering –
- i –
    - kosmisk æterlegeme, 571
    - monadisk redskab, 140-141
    - som beskyttelse, 113
    - ved inkarnation, 657
- Polaritet –
- betydning, 668
  - mysteriet om, 805, 806-807
  - udtryk, 326
- Poler, to, okkult ægteskab, 236-238, 240
- Polære modsætninger, første samspil, 315
- Port, indiviellsens, 764, 800
- Postulater, 4, overensstemmelser, 359
- Prajapatier –
- 7, grupper, 847
  - giver liv til alt, 649
  - synonymer, 649
- Pralaya –
- definitioner, 110, 683-684
  - den store, 689-694
  - indtræden i, 565
  - natur, 685-694
  - og formørkelse –
    - betydning, 827-828
    - synteseloven styrer, 548
  - planetarisk, 689-690
  - proces, beskrivelse, 147-151
  - stofatomets, 694
  - typer, 684-695
  - virkning på monade i inkarnation, 684
- Prana –
- absorption, 86, 114
  - aktiv, definitioner, 72, 73, 124
  - assimilering, 113, 114, 121-123, 143
  - belivelse med, alle formers æterlegeme, 105
  - cirkulation, 122, 124
  - cyklisk natur, 124
  - definitioner, 72, 101, 124, 470, 770
  - devaer formidler, til alle livsformer, 840, 848-849
  - dobbeltudtryk, 73
  - elementaler, aktivitet, 92
  - fordeling i legeme, 122
  - forening med latent ild, 124
  - formernes, 115-120
  - formidlere, 118, 470, 601, 606
  - formidling, 455
  - Jordens, overføres af devaer, 115
  - kosmisk, 107, 121, 123
  - modtagelig for, 446
  - modtagelse, 106-107, 112, 120-121, 124, 125, 127-128, 143
  - natur, 101, 110-120, 124
  - og æterlegemet, 101-152
  - overførere af, 115
  - planetarisk, 85-86, 107-108, 114-115, 126
  - redskab, 81-82, 653
  - skadelige virkninger, årsag, 129-130
  - sol- –
    - beliver formbyggende devagrupper

- per, 601
- cirkulation, 728-729
- kilder og opgaver, 123-124
- manifestation, 107
- modtagelsescenter, 107-108
- strømme, 127, 130
- stråler, sol-, fremkaldelse og virkninger, 102-103
- studies, 102
- typer, 114-120
- udsendelse, 123-125
- varierer alt efter det modtagende væsen, 124
- virksomheder, 102-103
- æterisk udstråling, 79, 85
- Pranisk – Praniske –
  - energi, virkninger, 792
  - essens, 122
  - kræfter strømmer gennem logisk æterlegeme, 590
  - lysstråler, 84
  - redskab, arbejde, 124-125
  - strømme, 85, 128, 172
  - stråleild, virkninger, 144
  - stråler, 82, 84
  - trekant, 121-122, 123, 127, 128, 143, 144, 154
  - vitalitet, mangel på, i menneske, 612
  - væske – væsker –
    - blandes med ild ved roden af rygsøjlen, resultater, 143
    - optages af menneske via centre, 127
    - vital, formidler, 537
    - øget optagelse, forslag til, 612-613
- Princip – Principper –
  - 4., 359
  - 5. –
    - betragtning af, 646-662
    - udtryk for kraft fra 5. kosmiske plan, 648
    - vakte 3. aspekt til selvbevidst virksomhed, 650
    - virksomheder, 650
  - 7., den skjulte viden, 292
  - 7, ud af det ene grænseløse, 491
  - definition, 110
  - legemliggjort, 698, 699-700, 701
  - mutations-, 565-568
  - sammenfattende, 271
  - typer, 270-274
  - Problem – Problemer –
    - eksistensens, dualitet, 246-249
    - nuværende, løsning, 749
    - tilværelsens, løsning, 475, 490
  - Prototype, syvfoldighedens, Store Bjørns 7 rishier, 671
  - Prøvevejen –
    - aspirant på, 717-718, 764-766, 877-878, 880
    - betræde, vinde retten til, 764
    - betrædes, 189
    - strøm af livsenergi ledes i nye kanaler, 869
  - Psyke, sand natur, kaste lys på, 748
  - Psykisme –
    - bevidst, 792-793
    - højere, anerkendelse, 705
  - Psykologi –
    - anerkendes og studeres i dag, 573
    - videnskab, 748-754
  - Puranaerne, 7 kundskabsgrene, 291-292
  - Pythagoras, okkult orden i Kroton, 895

R

  - Race – Racer –
    - 4., 359
    - 7 under-, 88, 294
    - fremtidig skæbne, 133
    - individualisering og indvielse, 668-670
    - nuværende, udviklingsmuligheder, 419
    - og kontinenter, 668
  - Radioaktive –
    - livsformer, 972, 984
    - minerale, indflydelse, 670
    - stoffer, 748, 854
  - Radioaktivitet –
    - arbejde, kommende, 440
    - forøget, fremkalde, værdi for mennesket, 475
    - indre betydning, forståelse, 467
    - love, må udtrykkes i liv på fysisk plan, 796-797
    - proces, med nedstrømning af energi, 714

- relation til forvandling, 458, 471
- stimuleres, 470
- virkning af stimulering, 816
- Radium –
  - arbejde, kommende, 440
  - forbindelse med 4. æter, 322
  - opdagelse, 748, 833
- Rajaherre, et plans, atomare fysiske legemer, 844
- Redskaber, 5, må renses, forædles og intensiveres, 547
- Regler –
  - 4, for fysisk plan, 933-937
  - 15, for magi, 911-937
- Reinkarnation –
  - cyklus, ego drives fremad gennem, 553
  - faktorer, 925-926
  - forædling, 150-151
  - i henhold til økonomiloven, 713
  - proces, 493, 674, 858-865
  - tidsintervaller, 733-734
  - Se også:* Genfødsel; Lov om genfødsel og død.
- Reinkarnerende –
  - ego –
    - pitriers virksomhed, 718-721
    - proces, 718-719
  - egoer, 561
  - jiva –
    - opfatter vibration fra ego og vender tilbage, 162
    - oprindelse og mål, 72
- Renhed nødvendig, 816-817, 927
- Renselse –
  - af –
    - legemerne, 878, 880
    - verden med ild, 604
  - og integrationsproces, 1023-1024
  - proces, 144
- Rensende ild, 774-776
- Revolution, planetarisk, kommende, 668
- Rige. *Se:* Naturrige.
- Ritualer –
  - bruges af devaer, 470
  - ceremonielle, 456
- Ro, emotionel, hvid magikers, 899, 910
- Rodcenter –
  - beskrivelse og funktion, 609-611, 823
- devagrube, 609-611
- forbindelse med punkt i hjerne via milt, 731
- kanal til hjerne og hovedcenter, 732
- Rodrace – Rodracer –
  - 2., sammenlignet med 2. runde, 549-550
  - 3. –
    - individualisering, 668-669
    - naturkatastrofe, 552-553
  - 4. –
    - forceret indvielse, 669
    - mennesker, atlantider, 418, 545
    - resultater, 557
    - udviklede astral evne, virkning, 557
  - 5. –
    - 5. runde, mental clairvoyance, 832
    - bidrag til evolution, 566
    - elektrisk impuls, ny, virkninger, 669-670
    - konkret tankesind, 559, 566
  - 6. –
    - astral clairvoyance, 832
    - indvarsles, 450
    - intuitive grupper, 441
  - 7, én verdensperiode, 88
  - 7, forhold mellem, 294
  - 7., udtryk, 566
  - beskrivelse, 141-142
  - definition, 376-377
  - vegetation, hver har sin egen specielle, 476
- Rotation – Rotations –
  - absorption, virkning, 171, 172
  - adskillelse, 168-169, 172
  - bevægelse, 945
  - bevægelse og centrene, 181, 184-186
  - bevægelsesimpuls, 170, 172
  - egenskaber, 173-174
  - inden for solperiferi, 168
  - og symbolik, 174-176
  - virksomheder, 168-173
- Rum, definitioner, 288
- Runde – Runder –
  - 2., krybdyr, 822
  - 4., 88-89, 123, 135, 358, 359, 476, 477, 545, 555, 719

4. –
 3. rodrace, individualisering, 671
 beskrivelse, 476, 542, 566
 æterisk væv sprænges, 135
5. –
 4. race –
 individualisering, 670-674
 indvielsens dør åbnes, 671-672
 begivenheder, 660-661
 gentagelse af aktiviteter, 832
 hemmelighed, 301
 hierarki vil bruge jordsystemet,
 658
 splittelse mellem to menneske-
 grupper, 501, 566
 tankesindets færdigudvikling, 542
 udstrømning af logoiske manasisk
 energi, 655
5. og 7., betydning, 566
- 6., devaer, 629-630
- 7, én kædeperiode, 88
- 7, forhold mellem, 294
- 7., primær runde, sammensmeltes to
 evolutioner, 566
- hver, opnåelse af mål, 296-297
 virkning på devaer, 630-631
- Rupa, definition, 583
- Rygraden –
 betydning, 81-82
 forskellige strømninger studeres,
 823
 ildkanal, tredobbelt, 196
 kanal, barriere, 145-146
 og kundalini, 153-158
Se også: Rygsøjlen.
- Rygsøjlen –
 kanal –
 formål, 196
 rejsning af ild, 143
- roden af –
 center –
 funktioner, 181
 natur, 609
 ild, 81, 86, 157, 219
 trekant, 154-155
 skævheder, centre forkert placeret,
 127
Se også: Rygraden.
- Rytme –
 atomets, gives af tænker, 741
 cyklisk, standse, virkninger, 148
 egenskab ved rotation, virkninger,
 173-174
 ny og højere, tilføres mennesker, 874
 opnået, virkning på formens beboer,
 174
 solsystemets, 147, 148, 149-150
- Rædsel, dyrerigets, årsag, 736-737
- Røst, stilhedens, 110, 914
- »Røstens hærske«, 454, 511, 819, 841,
 844, 859, 902, 964, 972, 1084
- S**
- Salamandre, gruppeaktivitet, 61, 831
- Sammenbrud, fare for, 125
- Sammenhæng, skabelse, 333-334
- Sammensmeltning, tendens til, kos-
 misk lov styrer, 165
- Samspil, trefoldigt kosmisk, virk-
 ninger, 619
- Sanat Kumara –
 arbejde, 700-702
 indvielse og centre, 368
 relation til Planetlogos, 701-702
 repræsentant for speciel kraft, 193,
 476-477
 triade der står nærmest, 98
Se også: Herre, verdens; Indvier.
- Sandheder, de 4 ædle, 811
- Sang, kærligheds-, logoiske, 6. plan,
 digt, 852
- Sankaracharya, mester, 633
- Saturn –
 brændpunkt for transmission af
 kosmisk manas, 372
 energi, indflydelse, 832
 esoterisk betydning, 301
 natur, 397
 redskab for superprincip, 303
 stimulering, 354, 735
 svarer til halscentret, 194
 syntesesystem, 365, 372, 397, 722
 udvikler manas, 394
- Seer –
 den oplyste, syn, 969-970
 sand, krav til legeme, 125
- Seksualitet –
 betydning, 806-807
 forvandles, 554
 grundlag for, 79

- holdning ændres, 456-457
 ild, devaer, 636
 klar opfattelse af, i kundskabens hal, 804
 kærlighedens buddhaer, 806
 makrokosmisk og mikrokosmisk forstået, 827-828
 mysterium, nøgle til, 804
 overudvikling, 145
 på alle planer i systemet, 673
 stimuleres til højere udtryk, 302,
 vægt lægges på love for mental skabelse, 532
Se også: Sex.
- Selv –
 bevidst –
 enhed, viser sig på fysisk plan, 715
 helt, opnås af arisk rodrace, 832
 væsen, intelligent vilje og ordnet hensigt, 337-340
 bevidsthed –
 devaer i relation til, studeres, 579
 frembringe, 435, 670
 fuld, udvikling er påbegyndt, 652
 Logos', 673
 opnåelse af, 644-645, 652, 671
 udvikling, 724-725
 definition, 1006
 dobbelt natur, erkendelse, 754
 fremkalder tone, 281
 guddommeligt, forenes med det lavere, 654
 højere, kontakt med, forhindres, 129
 iboende, stiger ned i hovedet, 922
 lavere, evne til at modvirke impulser fra, 874
 og ikke-selv, samspil, cyklisk, 281
 opfattelse af ikke-selv, 212
 personligt, samarbejde med guddommeligt, 688
 trefoldigt, aktivitetsaspekt udvikles, 187
 udvikling, 240
 vibration, opfattelse af, 213
- Selvrealiseringslegeme, bygmestre, 658
- Sephiroth –
 3, arbejde, overensstemmelse, 863
 9, mysteriet om, nøgle til, 649
 to grupper, reproduceret i menneske, 863
- Sex –
 appeal, logoisk udtryk for, 491
 impuls, årsag, 611
Se også: Seksualitet.
- Sfære, 8. –
 aktivitetssfære for 1. solsystem, 557
 hjemsted for fortabte sjæle, 605
 i forbindelse med fast stof, sand betydning, 736
- Shaktier, 388
- Shamballa –
 findes på æteriske underplaner, 701-702
 hjemsted, 221
- Shiva –
 aspekt, elektrisk ild, 818
 bevægelsesform, 945-946
 Surya og Brahma, kraftaspekt, 592
 øje, navn, esoterisk betydning, 921
- Sind –
 konkret, anvendelse, 440-441
 manifestationer, tre, 311-312
 trækker sig tilbage til kosmisk center sammen med ånden, 77
Se også: Tankesind.
- Sindssyge –
 bedre behandlingsmetoder i fremtiden, 751
 årsager, 130, 145-146, 177
- Sirisk –
 karmalov, 542-543, 560
 logos, 543, 560
 system, forbindelse med vores solsystem, 540, 542
- Sirius –
 devagrupper udgår fra, 590
 forbindelse med vores solsystem, 368-370
 forbundet med 5. logoiske princip, 655
 herre på, 542
 indflydelse, 163, 372, 528, 542, 543
 kanal, hvor kraft strømmer ind i solsystemet, 172
 karma, 542
 kilde til logoisk manas, 345
 kosmisk mentalplan, 831
 kraftcenter, 590
 manasisk energi, 1060
 med til at styre Logos' tilegnelse af

- fast legeme, 655
- solen –
 energibølger strømmer gennem hele solsystemet fra, 963
 impulser fra, 944
 styrende intelligenser, 945
 system, 370, 542
 vejen til, 1135, 1147-1150, 1162
 vibrationer fra, via kosmisk mentalplan, 528
 virkning på vores solsystem, 737
 væsener fra, viser sig lejlighedsvis, 675-676
- Sjæl – Sjæls –
 afventende inkarnation, forbundet med legeme, 430
 aspekt –
 4. underplan, 499
 studeres af psykologer, resultater, 500-501
 definition, 72
 et plans, 469
 evolutionært udtryk, 74
 forbindelser, 738-739
 forening med, aktiviteter som muliggør, 798
 ild, 38
 kosmisk, 88
 liv, hemmelighed ligger i slange-stadiet, 822
 manifestation, 41
 verdens-, syvfoldig, 609, 792-793
 vitalitet, 74
Se også: Agnishvattaer; Ego; Solengel.
- Sjæle, fortabte, 146, 588, 907, 908
- Skabelse –
 af det der ønskes på højere planer, 872
 i mentalt stof, menneskets evne, og proces, 880
 og viljesaspektet, 882-897
 på fysisk plan, proces, finde nøgle til, 842
 resultat af tankeimpulser, 532
- Skabende –
 energi, 848
 hierarki, 4. *Se:* Hierarki, 4. skabende.
 ineffektivitet, årsager, 892-893
- kraft –
 solengles, 638-639
 underplanernes, devaer, 617
 processer, på fysisk plans laveste underplaner, igangsættere, 848
Se også: Kreativ.
- Skaber – Skabere –
 bevidst – bevidste –
 menneskets skæbne, 872
 proces, 913
 det sande menneske, 808
 opretholder og ødelægger, Agni, 569
- Skabninger, kosmiske, resultat af handlinger, 99
- Skelneevne –
 betydning, 408-410
 definition, 213
 manifestation, 408
 mental, 187
- Skoler, planetariske, 1075-1076
- Skrifters beskrivelse af skabelsesprocessen, 896
- Skulderblade, center mellem, 797-798
- Skytsengel –
 for mennesker der er fysisk inkarneret, 839, 840
Se også: Devaer, hvide.
- Slagmark –
 3 verdener, periode, 283
 livets, basis for, 282-283
- Slange – Slanger –
 den levende, lipikaherre, symbol, 822
 forbundet med visdom, 824
 guddommelig, manifestation, 822, 823
 myte, udforske, resultater, 823
 visdommens, 822
- Slumkvarterer, usunde tilstande og afhjælpning, 128
- Smag, på 5 planer, 200-201, 206, 208, 212-213
- Sol –
 Arjuna, kosmisk menneske, 251
 atom –
 effekt på individuel monade, 963
 forbindelse med konstellationer, 968-969
 devaer, vender tilbage til centralt

hjerte, 772
 evolution, 75
 fortegnelse, 791
 fysisk –
   energi fra, 642
   manifestation, årsag, 649
   stråling, 112-113, 114, 428
 guder, synonymer og natur, 870-871
 herre, påfører aspekter rytme og vibration, 859
 ild –
   aspekter, 38
   beskrivelse, 64, 69
   bevidsthed, kærlighedsaspekt og 9 kronblade, 756, 757
   buddhis, 334
   definition og resultater, 318
   evolution, 76-77
   frembringelse, 236, 249, 740, 743
   i elektrisk aspekt, 499
   kausallagemets, 485
   manifestation af Logos, 594
   og egoisk stråle, 483-523
   sindets ild, 231-1119
   skinner gennem egoiske gruppers kausalligeme, 499
   syvfoldig, 594
 kraft, differentieringer af tredobbelt kosmisk kraft, 593
 og månepitrier, arbejde koordineres, 714-715
 oprindelse, 396
 plan –
   4., det buddhiske, 134, 419
   7 underplaner, proces, 316
 prana. *Se:* Prana, sol-.
 skin, forbedrer vitalitet, 612-613
 stik, årsag, 113, 129
 stimulering af planer, 637
 stråling, 77, 113, 128, 172
 stråling, afvisning af, 113
 subjektiv, forbindelse med astralplan og astralligeme, 624
 synlig, Logos' fysisk permanente atom, 485
 æterisk system, 121
 åndelig energi fra, 642
   Se også: Sol, central åndelig.
   Se også: Solen.
 Solar plexus –
   anvendelse, 293, 892
   logoisk og planetarisk, 848
 Solen – Solens –
   centrale varme, virkninger, 102-103
   devaer der stammer fra, 848
   forbindelse med Sønnen, 235-240
   forhold til –
     lysbølgelængder, 952-953
     planeter, 79
     Plejaderne, 163
 hjerte –
   kraft der udgår fra, virker gennem trekant, 625
   stimulering udgår fra, 637
   tilknytning til mentallegeme, som frembringer kausalligeme, 625
 indre, 77, 84-85
 kappe, brændende, 92
 natur, 314
 navne, 957-958
 og 7 hellige planeter legemliggør principper, 244
 tiltrækningskraft holder planeter i kredsløb, 540
 udstråling af prana. *Se:* Prana.
 varme, frembringes, 848
Se også: Sol.
 Solengel – Solengle –
   agnishvattaer, 638-868
   aktiv faktor i al magisk virksomhed, 925
   aktivitet –
     primær faktor ved hvid magi, 927
     resultat, 714
   arbejde, 662-668, 714, 720-726, 870-871
   beskytter magiker, 919-920
   betydning, 661
   blive ét med, evolution udført, 867
   bruger mantra, 717
   bygger egoisk legeme, 646, 747
   central –
     modtager og fordeler kosmisk stråling, 107
     organ for kosmisk prana i systemet, 107
   åndelig –
     relation til ånden eller atma i menneske, 625, 845

- udstrømninger fra, grupper, 845
- danner trekant, 913-914
- der tilhører 5. hierarki, faktor i evolution, 661
- det sande menneske, 882
- energi – energier –
  - bruges af hvid magiker, 910
  - naturlige, 1019
  - positiv og negativ, 770
- forhold til planetarisk logos og Sollogos, 770
- funktioner, 644, 646
- grupper, 654-655
- guddommelig viljesimpuls fra, 882
- hylozoistisk set, 650-654
- idé, får mere kompakt form, 935
- ild, 880
- indvirkning på måneengle, 859-860
- kosmisk set, 646-650
- kraft, positiv og negativ, 926
- natur, 588
- offer, 724, 810
- og 5. princip, 654-662
- påkaldes til beskyttelse, 936-937
- relationer til menneske, 946
- respons på mantra, 717
- skabende kraft, 638-639
- slukker måneengles lys, resultat, 873
- stimulerende arbejde, 816
- styrer vibration, 718, 720-721
- substans, kronblade består af, 709
- søger at udvikle en mere omfattende bevidsthed, 724
- udfører hvid magikers arbejde, 910
- udtaler mantra og månepitrier reagerer, 717
- vender tilbage til central åndelig sols hjerte, 810
- Se også:* Agnishvattaer; Ego; Sjæl.
- Sollogos –
  - 9 indvielser som målsætning, 378
  - absolut vilje og hensigt, 953-954
  - absorption og tilbagetrækning, 317
  - arbejde, 297-299, 536-537, 913-914
  - beskrivelse, 263-266, 280
  - brug af –
    - rensende ild, 774
    - viljen, 334
  - centre, 295, 296, 832, 844, 845
  - cykler, 305
  - definitioner, 309, 385, 580
  - diagram, 117
  - evolution, 343, 355
  - fast fysisk form bygges, 846
  - frembringelse, 584
  - fysisk –
    - inkarnation, igangsættende impuls, 580
    - legeme, konstellationers virkning på, 773-774
    - permanent atom, 485, 494-495, 512, 650
  - fødsel, på kosmiske planer, 657
  - individualisering, 666
  - karakteristiske kendetegn, 265-266
  - karma, 742, 1098
  - kosmisk –
    - tankesind, 342
    - æterisk syn, 780
  - kærlighedsnatur, udvikles, 147
  - legeme, 280, 296, 354, 355, 617, 780
  - manasisk princip, 350
  - manifesterer sig gennem sit 2. aspekt, 555
  - menneske afspejling af, 614
  - mål, 378, 560, 577
  - og Agni, 568-571
  - oprindelse og udtryk, 280
  - ordrer fra, via planetarisk logos, 690
  - overensstemmelse med menneske, 289-290
  - plads i større sfære, studeres, 374
  - polarisering, 645
  - pralaya, 147-151
  - problem, 309
  - reaktion på ydre stimuli, 265
  - sammenligninger, 280-281
  - subjektivt liv, udtryk, 298
  - sum af alle evolutioner i solsystemet, 248
  - synteseplaner, 179
  - tilegnelse af fast fysisk redskab, 649
  - udgør et center i endnu større kosmisk væsens legeme, 280
  - udtryk, 38, 41, 78-79, 86, 104, 123
  - udvikling af kosmisk vilje, 309
  - æterlegeme, liv og energi, 841
  - Solpitrier –

- arbejde –
  - afsluttet, 766
  - i forbindelse med menneske, 725
- definition, 579-580, 585, 769
- forbindelse til menneske, 584
- frembringer en sollogos, 584
- kraftaktivitet i 2. solsystem, 585-586
- mål, 772
- ofrer sig, 724
- sidder i Sollogos' råd, 779
- styrer kraft og dens anvendelse på
  - permanente atomer, 721
- vender tilbage til subjektiv sols
  - hjerter, 810
- Solsystem – Solsystemer –
  - 1. plan, 103
  - 3 –
    - kendetegn, 783
    - lyd, tredobbelt, 545-546
    - menneskets udvikling, 253-254
    - principper, 253
    - vejen med mindst modstand, 554
  - 4 planetsystemer redskab for 4 planetariske logoi, 644
  - 7 –
    - centre, med 49 vibrerende primære kronblade, 851
    - love for, 541-568
    - planer, fysisk karakter, 846
    - planetariske logoi, 741-742
  - 12-bladet lotus, 930
  - 21 lyde, 229
  - 343 ildtyper, 832-833
  - andet –
    - 4. orden, 358
    - karakteristik, 783
    - kernen til, blev dannet, resultat, 563
    - kraftaktivitet, 585
    - planer, 557
    - stråler, 557, 567-568
    - vibration, kosmisk astralplans, 644
  - astral-buddhisk, 189
  - astralplan –
    - kosmisk fysisk plans 6. underplan, 828
    - substans, deva legemliggør, 635
  - atomare underplaner, nært forbundet med hinanden, 617
  - bebos af fuldkomne væsener i
    - fremtiden, 897
  - bestanddele, 563
  - bevidsthed, 41
  - definitioner, 253, 487
  - det –
    - grønne, 855
    - syvfoldige, [diagram VI](#), 369
  - differentiering, grundlæggende, 593-594
  - dualitet, faktorer der påvirker, 248-251
  - dynamo, mekanisme afsløres, 804
  - elektrisk kraft, okkult karakter, 301
  - flydende, 942
  - forhold til –
    - Logos, 490
    - Sønnen, 253
  - form, frembringelse, 168
  - forrige, syntesestråle, 557
  - frembringes, 579
  - fuldendt, form for iboende ånd, 244
  - fuldkomment, 897
  - fysisk legeme for Logos, 731
  - første –
    - andet og tredje, grundtoner, 563
    - grundtone, 563
    - karakteristik, 783
    - og andet, monader, 548-549
    - opnåede mål, 187-188, 644
    - stofaspekt færdigudviklet, 585
    - stråle og planer, 557
  - grundlæggende lov, 559
  - ild, 77, 78-79, 85
  - kosmisk prana, 107, 121, 123
  - kraft, 590
  - krafttrekanter, 193-195
  - legemliggør et væsens bevidsthed, 247
  - logos, [diagram II](#), 117
  - luftformig skikkelse, kommer til syne, 851-852
  - manasisk –
    - aktivitet, oprindelse til, 385
    - udvikling, nuværende stadium, 398-402
  - manifestation, 315-316
  - mysterier, 3 grundlæggende, 804-805
  - natur, 249-251
  - nuværende, mål, 142

- og Sirius, 540, 542
område tilsvarende hos menneske, 865
permanent atom, modtagelig for kraft, 650
plads, 141
planer, 106, 137-141
planetsystem udtryk for subjektivt liv, 298
pralaya, 150
skabelse, 617
subjektiv essens, 76
tal, betydning, 652
tredje –
7. rodrace bidrager til, 566
aktiv intelligent kærlighed, 645, 691
hovedcentre vil udvikles, 559
karakteristik, 783
kraftaspekt, 557, 566
mysterium, 546
stråler, 567
tilskyndes af ordnet kærlighed, resultat, 563
vekselvirkning mellem monade og ego, 711
tredobbelt, 38-39
trækker sig tilbage fra objektiv eksistens, 109-110
udvikling, 263-266
udvikling, i dualistisk retning, 246-251
vitale liv, det samlede, 73-74
vores –
af 4. orden, 358
indtager sin plads i det større kosmiske system, 845
æterisk væv, 121
æterlegeme, fuldkomment ved afslutning på manvantara, 851
- Sort –
magi. *Se:* Magi, sort.
magiker. *Se:* Magiker, sort.
- Spiralcyklisk –
aktivitet, 943-947
energi, 7 typer, 947-948
kraft, udtryk, 946-947
- Spirilla – Spirillaer –
4., 719
4, udvikling, aktivitet og nedbrydning, 99
5. –
fuld aktivitet, 666, 833
i lavere menneskes atomer, betydning, 654
logoisk, 651, 661
næste runde, 719
udvikling, 652
ved at vågne, betydning, 795
astralt permanent atoms, 516
definitioner, 502, 507, 595
fysisk permanent atoms, 520
logoisk mental enheds, energistrøm, 655
menneskelige, forøget vibration, resultat, 833
menneskets, 506-507, 724
mental enheds, 517, 520
mentalt permanent atoms, 447
og den egoiske stråle, 492-506
opvækkelse studeres, 522-523
ordning, 506-507
permanente atomers –
aktivere, 520
besjæles, 724
forbindelse med kronblade, 219
ordning, 506-507
personlighedsstrålens indflydelse, 506
påvirkes af egoisk stråle, 492-506
Sollogos', 512, 650
stimuleres, 353, 427, 613, 619
Spørgsmål, personlige, i forbindelse med tankeformer, 537-538
- Stav – Stave –
bodhisattvaens, 946-947
indvielses –
anvendelse, 218-219, 310, 814
typer og virkninger, 346-347
kraft-, anvendelse, virkninger, 653
Sanat Kumaras, 947
- Sten –
devaer knyttet til, 840
legenden om de vises, 310
- Stenbukken –
konstellation, virkning på system, 737
mysterium, 661
- Stilhedens røst, 110, 914
- Stjerne – Stjerner –

- femtakket, 653, 1119
 og konstellationer, virkninger, 737-738
 sekstakket, 629
- Stof –
- 6. type, underlagt højere energi, 830
  - 49 ildformer, 499
  - agnishvattaers, belivet af jeg-princip, 666
  - arbejde med, mørk broders, 901-902
  - aspekt –
    - findes på alle planer, 623
    - kendetegn, 162
    - stærkt hold på åndeligt aspekt, 869
  - astralt, 863-864
  - atomer, nye bygges ind og uegnede stødes ud, 1010
Se også: Atom.
  - atomart –
    - natur, 818
    - skelne fra permanent atom, 494
  - befrielse fra, 73, 77, 124
  - begrænsninger, befrielse fra, 77
  - belivende faktor, 424
  - bevægelse af, årsag, 97
  - brændes op af sindets og åndens ild, 124
  - cirkler, 174-176
  - der aldrig indbygges i menneskets legeme, 863
  - elektrisk, 317, 318
  - energi, devaer udgør, reagerer ansvarsløst, 872
  - essens, forbindelse med elektrisk aktivitet, 805
  - et plans, differentiering, 726
  - evolution. *Se: Evolution.*
  - fast –
    - elementaler, 820-824
    - plan, åndens forbindelse med, 72
  - firdimensional karakter vist symbolsk, 175-176
  - flydende, elementaler, 820, 824-836
  - former, levende, alle, gennemtrænger hinanden, 824-825
  - fysisk, ikke et princip, 603
  - grundtone, 474
  - hemmelighed, opdages af videnskabsmænd, 842
  - hjernens, udvikling, 427
  - hylster, bygges, 591
  - i menneske, 248-249
  - ikke-eksisterende, okkult set, 498
  - ild, 38, 76-77, 96-97, 129, 236, 249, 880
  - intelligent, 175
  - kama-manasisk, spredning af ubestemmelige masser af, 873
  - karma, 98-99
  - kontaktmiddel mellem guddommelig flamme og sindets ild, 76-77
  - kosmisk mentalplans, manipulere, 544
  - kugle, roterende, afbildes med symboler, 174-176
  - kvaliteter og egenskaber, 450
  - latent varme, 127
  - liv, devaer, 469, 616-617
  - love, 727
  - manifestationslegeme for 7 devaer, 600
  - manipulation, 230
  - mentalt. *Se: Mental, stof.*
  - moderaspekt, 236, 456, 585
  - molekylært, samling af, 548
  - natur, 469
  - opbygningen af, til former, 99
  - opløsning, 317
  - planernes, påvirkes på tre måder, 637
  - prægenetisk, første differentiering, 67
  - renselse, endelig, 77
  - samles sammen ved hver ny fødsel, 290
  - sand natur, 456-457
  - syvdeling, i systemet, 227
  - udskillelsen af, 550
  - underplans, mængde, afhænger af placering på evolutionsstigen, 864
  - varme, 97
  - virkning af fohatimpulser på, 266-267
  - æterisk, 76, 316, 499
  - ødelæggelse, advarsel mod, 177
  - åndens tiltrækning af, 290
Se også: Substans.
- Store Bjørn –
- 7 rishier, 419
  - 7 stjerner, udstrømninger fra, 845
  - energibølger fra, 963
  - konstellation, kraft, vibrerer på Jor-

- den, 701
kraft fra, strømmer ind i solsystemet, 172
mysterium, 741
rishier –
7, virksomhed, 163, 281, 419, 492, 595, 649, 671, 741-742, 1060
devaer udgør ånd-stof, 619
vibrationer fra, 528
stjerne, danner sammen med Plejaderne og vores solsystem en trekant, 195
virkning på vores solsystem, 737
- Store, de –
bekæmpelse af det onde, 868-871, 884, 888
Se også: Hierarki, 5. skabende; Loge, Den store hvide; Mester – Mestre.
- Strofer –
Dzyans, 43-60
syv esoteriske, 1155-1168
- Strubecenter. *Se:* Halscenter.
- Stråle – Stråler –
1. –
alselvets 1. aspekt, 555-556
impuls fra, 949
indflydelse, 413-414
Se også: Stråle, viljens eller kraftens.
  2. –
betydning, 567
cykler, store læreres tilsynkomst, 949
har kontrollen på 4. og 6. plan, 556
indflydelse, 413, 414
syntesestråle, 567
Se også: Stråle, kærlighed-visdommens.
  - 3 –
herrer –
stimulerer 4 himmelske mennesker, 446
vibration og udstråling, virkninger, 446
mindre, forbindelse med de første 3 naturriger, 558
monadisk, egoisk og personlig-
  - heds-, arbejde, 93-95
større, 133, 189-190, 191, 303
  3. –
forbindelse med opløsningsloven, 552
impulser, 948, 949
indflydelse, 413, 416
styrer 3. og 7. plan, 556
Se også: Stråle, intelligent aktivitets.
  - 4 –
mindre –
absorberet af mahachohanens stråle, 357
beskæftiget med udvikling af ego i 3 verdener, 557
har en vis kontrol på alle planer, 557
planeter legemliggør, 303
repræsenteres af mahachohanen, 357
smelter sammen og bliver til den 3. større stråle, 690-691
smelter sammen med 3 aspektstråler, 557
styrer de 4 naturriger, 557
  4. –
harmoni eller skønhed, 545, 554-555, 557
indflydelse, 415, 419-420, 421
kendetegn, 554-555
og 4. rige, udgør et samlingspunkt, 557
Se også: Stråle, harmoniens.
  - 5 –
manas', 357-358
syntese af, 336-337
  5. –
betydning, 555, 559
bruges i manifestationsarbejdet, 528
fremkaldte tankesindets gnist i dyremenneske, 559
herre, 659-660, 778
indflydelse, 420-422
indviede, bedrifter, 440
stråle for 5. kumara, 659
Se også: Stråle, konkret videnskabs.
  6. –
betydning, 558
forbindelse med 6. type energi,

- 826-827
 indflydelse, 423-426
 planetarisk logos, 564, 827
 på vej ud, virkninger, 636-637
Se også: Stråle, hengivenhedens.
- 7 –
 analogi, 292
 beskrivelse, 168, 491
 opstilling, 39-40
 relation til Logos, 594-595
 skema V, 574
7. –
 aktivitet, 564-565
 betydning, 558
 bruges ved bygning af tanke-
 former, 528
 bygger ny struktur til forfaldende
 civilisation, 933
 egoer, legemer, 455-456
 herre, arbejde, 427, 430
 himmelsk menneske legemliggør,
 428
 indkommende, virkninger, 426-
 441, 446-450, 455-457, 636-
 637
 logos –
 ord udtales, 435-437
 primære funktion, 432
 mahachohanens arbejde, 833-835
 planetarisk logos, særlig form for
 tjeneste, 429
 relation til 7. devaorden, 628
 violet, 837
 virkning på –
 devaer, 446, 448-451, 454-457
 dyrerige, 441, 446, 448
 fysisk plan, 449
 menneskerige, 441, 447, 449,
 455
Se også: Stråle, ceremoniel.
 abstrakte, arbejde, 558-559
 aktiv intelligens', urstråle, 107, 159
Se også: Stråle, 3.
 aktivitetsformer, 1115-1116
 aktivt stofs, 97
 ceremoniel –
 fremkomst, 837-838
 orden, betydning, 558
 ånd og stof mødes og forenes, 835
Se også: Stråle, 7.
- cirkulation og indbyrdes forbin-
 delser, 565
 cykler, 947-950
 definition, 93
 egoer, 7., 455
 egoisk –
 definition, 190
 dominans, periode, 189
 faktor ved påvirkning af deva-
 substans, 865
 forbindelse med permanente
 atomer, 94, 95
 og –
 solild, 483-523
 spirillaer, 492-506
 virkning på devasubstans, 864-
 865
 eller gruppecenter, fastslå, 738
 energi, 772
 er det positive aspekt i manifesta-
 tion, strømmer ned i negativt
 stof, 659
 faktor ved –
 fysisk hjernes bevidstgørelse, 816
 kundaliniilds udvikling, 157-158,
 183
 guddommelig, 242, 490, 503
 guddommelig –
 og oprindelig, samspil, 99
 syvfoldig, 243
 svanen med de 7 unger, 491
 harmoniens, vedrører menneskets
 udvikling, 427
Se også: Stråle, 4.
 hengivenhedens, forbindelse med
 planterige, 558
Se også: Stråle, 6.
 ild, 78
 impulser, brændpunkter, 423
 intelligent –
 aktivitets, 64-66, 69, 70-71, 72
Se også: Stråle, 3.
 kærligheds, 66, 69, 70-71
Se også: Stråle, 2.
 viljes, 66-67, 69, 70-71
Se også: Stråle, 1.
 konkret videnskabs, forhold til
 dyrerige, 559
Se også: Stråle, 5.
 konkrete, særlig virkning på devaer,

- 558-559
kosmisk viljes, 163
kosmiske –
aktiviteter, 423-426
tredobbelte, 107
kraft eller vibration, 428-429
krafttype, afsløres ved indvielse, 813
kvalitet, faktor der påvirker, 1091-1092
kærlighed-visdommens, 97
Se også: Stråle, 2.
mahachohanens, 767
monadisk –
dominans, periode, 187, 189, 191
egoisk og personligheds-, arbej-
de, 93-95,
forbindelse med mental enhed,
95
natur, 94
virkninger, 95, 187, 518, 520
og –
centrene, 186-195
hierarkierne, 659
understråle, påvirker discipels
arbejde, 800-801
oplysninger om, farer ved for hurtig
udgivelse af, 183
personlighedens –
og –
ild ved friktion, 93-100
karmaloven, 96-100
permanente atomer, 95-96
under indflydelse af, 187, 189
virkning, 99-100
primære, 567
sindets, 97
stimulering af devasubstans, 637
styrer dyrerigetets overgang til men-
neskeriget, 559
tilfører tankeformer en særlig kva-
litet, 873
tilpasningsevne, 412
to –
kræfter, 659
vedrører menneskets udvikling,
427
ur-, 490-491, 503
viljens eller kraftens, aspekt af al-
selvet, 555-556
- Se også:* Stråle, 1.
virkninger på menneskeheden, 415-
441
Stråling –
aktivitet, 287
definition, 459
Se også: Udstråling.
Støj, eliminere, 836
Subjektivt livsudtryk i menneske og
himmelsk menneske, 298
Substans –
agnichaitaner smelter og blander, 832
astral –
bruges af devaer, 859
devagrupper, 620
rammes af to kraftstrømme, 796
atomar, energier, 804, 805
belivet –
3 hylstres, 724
natur, 602
opbygget til former, 563
bevidsthed i, udvikling, 494
deva- –
aktivitet, ophavsmænd, 819
arbejde i, 597
arter, 772
beherskes, styres og bruges af
menneske, 646
belives, resultat, 648
feminin og negativ, 601
i form, 471
kraft, 587-593
legemer for himmelske menne-
sker, 617-618
liv der besjæles, 632
Logos' legeme, ikke menneske-
monader, 601
mindre, afhængig af egen indre
varme, 772
må studeres på tre måder, 630-631
og ånd mødes, 833
planernes, stimuleres cyklisk, 637
reaktion på kraft, 607, 651-652
stimulering, 637
stråleaktivitet, 1116
styres og manipuleres af magi-
ker, 853
tosidet, 659
type, afhænger af egoisk stråle,
865

- æterisk, påvirkes på to måder, 858
- devaer udgør, 630
- egoiske legemers og grupper, 769
- energi, devaers, 586
- fysisk –
  - devaer er samlet mængde af, 600-619
  - kraft eller energi, agnichaitaner, 600
  - plan, bygmestre, 857
- hovedegenskab, 740
- konkretiseres i Logos' faste fysiske legeme, 583
- levende, vibrationer er bølger i, 607
- love, opdages af menneske, 578
- negativ og positiv, forenes, 600
- negativt aspekt, 579
- positivt aspekt, 579
- som helhed –
  - grupper, 579
  - intelligent aktiv form, 579
- ur-, prægenetisk, 137
- varme, 600
- Se også:* Stof.
- Sunderer fysiske legemer, pga. 7. stråle, 455
- Sundhed – Sundheds –
  - aura, 79, 86, 107, 108, 608
  - betydning, 102
  - faktorer, 81-82
  - grupperegler, 128
- Surya, manifestation i solsystemet, 594
- Sutratma –
  - 3 grene, som går ud til 3 centre, 865
  - anvendelse, 878, 912
  - definitioner, 135, 865
  - forbinder kausallegeme med hjerne, 317-318
  - forbundet med 3 fysiske centre, 865
  - forlængelse, 865
  - funktion, 879, 880
  - impuls strømmer gennem, fra lavere planer, 879
  - kosmisk, 134
  - og antahkarana, bruges som en enhed, resultat, 878, 882
  - strømmer ind gennem hovedcenter, 865
- Svanen –
  - med de 7 unger, 491
- uden for tid og rum, 824
- Svastikaet, symbolik, 176
- Sygdom – Sygdomme –
  - følges tilbage til årsag, og behandles gennem årsag, 751
  - i fysisk krop, skyldes forkerte indre tilstande, 750
- menneskets –
  - kur, 866
  - årsager, 129, 145-146
- reduceres, 446
- æterlegemets, tre grupper, 125-126
- årsag, 892
- Sylfer, gruppe af devaer, 840
- Symbol – Symboler –
  - 3 fortolkninger, eksoterisk, subjektiv og åndelig, 1126-1129
  - 8 punkter, betydning, 660
  - 12 hierarkiers, 1117-1119
  - beskrivelse, 1039
  - kosmiske, anvendelse, 174-176
  - lotus, 1059-1060
  - love, 1112-1115
  - nødvendigheden af, 627
- Symbolik og rotation, 174-176
- Syn –
  - firdimensionalt, 565
  - og tankesind, forbindelse mellem, 349
  - på 5 planer, 200-202, 206, 208, 210-212
  - æterisk –
    - anerkendes af videnskaben, 735-736
    - kosmisk, Sollogos har udviklet, 779-780
    - udvikling, 438, 456, 837-838, 844
- Synd, de fornuftløses, 632
- Synkronisering, vigtig i verdensudviklingens cykler, 283-284
- Synonymer, oversigt, 74
- Syntese –
  - af –
    - 4 mindre stråler til 3. større stråle, 690-691
    - 5 –
      - sanser, 199-200
      - stråler, 336-337
    - 7 stråler, 245
    - 12 evolutioner under manifesta-

- tionsprocessen, 780
 elektrisk ild, solild og ild ved friktion, 492
 etablerede ildformer i systemet, 77
 form, stof og liv, 564-565
 kundskab, kærlighed og offer, ved indvielse, 814
 principper eller energier, 298
 selv med selv, og med al-selv, 226
 stoffets 3 former for bevægelse, 174
 ånd med ånd, 165
 definition, 307
 egenskabens, mål, 298
 fremkaldt af evolutionær virksomhed, 226
 gennem evolution, 179
 himmelsk menneskes, 317
 legemer, 275
 lov, siriussystemets, 542
 manasisk, 477-481
 menneskets, på mentalplan, 317
 opnåelse af, 316-317
 plan, atomart underplan, 550
 planeter, 245
 proces, efter 777 inkarnationer, 766
 punkt, og anvendelse af manas, 477-478
 på –
 alle menneskelige aktivitetsområder, 438
 buddhisk plan, 316
 stoffets, 74
 åndelig, fremkaldes, 229
 åndens og stoffets, kræfter der står for, 566
Se også: Lov, syntese-.
- System – Systemer –
 jord-, venuskæde i systemisk overensstemmelse med, 380
 liv, deltagelse i, 360-363
 sol-. *Se:* Solsystem.
 syntese-, 722
Se også: Planetsystem.
- Systemets 5. plan, og 5. underplan af det fysisk luftformige, 5. principsvirkning på, 650
Se også: Hierarki, 5.; Runde, 5.;
- Stråle, 5.
- Systemisk – Systemiske –
 grupper, 7, magnetisk tiltrækning, 241
 love, 7 (syv), 541-542
 overensstemmelse, resulterede i avatars ankomst, 378-379
 planer, 495-496, 497-498, 647-648
 tankelove, 7 (syv), 541-542
 Sølvsnor, menneskets, 109, 121
 Søn – Sønnen –
 aspekt –
 natur, 807-808
 styrer vilje, 923
 udtryk, 38, 249, 561, 580, 587, 594
 befrielse, 238, 253
 definitioner, 238-239, 250, 252-253
 evolution, 250-251, 496
 forbindelse med Solen, 235-240
 frembringelse, 249
 fødes på fysisk plan, 587
 Guds, udtryk, 818
 gøres fuldkommen, 828
 Himlenes Mægtige Menneske, manifestation, 243, 244
 individualiseret, 236
 inkarnation afsluttes, 150
 livscyklus, 240
 Logos, princip legemliggøres af himmelsk menneske, 244
 lys og varme må mærkes af kosmisk modpol, 241
 manifestationslegeme, frembringes, 580
 navn, 189
 på –
 monadisk livs plan, 496
 vej mod målet, 671
 soltankeforms fødsel, 914
 vender tilbage til Faderen, 465
- T**
- Tal –
 4, og 6, altid nært forbundet, 418
 5 –
 i overensstemmelser, 556, 559, 572, 794-795
 monadisk manifestation, 73
 og det 5. princip, 335-336, 555,

- 564, 650, 654-662
- på –
 buddhisk plan ved indvielse, betydning, 652
 mentalplan ved indvielse, betydning, 652
 strømme af levende energi, grundlag for bevægelse, 1080
- 7 –
 betydning, 576
 numerisk overensstemmelse, 448-449, 567-568, 594-596
 styrer udvikling af stof, og formbygning, 576
- 9, betydning, 360, 390, 398, 554, 576
- 10 –
 betydning, 764-765
 i manifestation, 38
- 12, okkult betydning, 793-794
- 18, betydning, 546
- 27, betydning, 546
- 343 ildtyper i solsystemet, 832-833
- betydning i devaevolution, 839-840
- bruges af hvid magiker, 901
- mysterium, 653
- åndelige, lyde og farver, 434
- Tale –
 kontrol med, resultat, 873
 love, 897
 magisk kraft, 897
 misbrug, årsag til vanskeligheder i gruppearbejde, 894-895
 okkult betydning, 894-897
 resulterer i yderst kompliceret mantra, 729
 rigtig, okkult arbejde, 895
 styre, på den rigtige måde, betydning, 895
 virkning af, 882
- Talismaner, devaer knyttet til, 840
- Tanke – Tanker –
 begær forvandles til, 831
 bygning, 874-876
 elementaler og –
 ildeelementaler, 525-568
 tankedevaer, 568-868
- energi –
 elever trænes i at bruge, 801
 ledes ind i tjenestearbejde, 884-885, 888
- form – former –
 af en bestemt kvalitet og tone, menneske opdage hvordan det skal bygge, 875
 aktive, vitale og stærke, 818
 belives –
 af triadens kraft, 878
 styres og kontrolleres af 3. øje, 921
 under kontemplation, 920
 beskrivelse, 526-568
 bygges af mentalt stof, og belives, 597
- bygning –
 egoets, proces, 886-894
 første udnyttelse af egoisk energi, 877, 879-881
 harmonisering med ego, 877-879
 i 3 verdener, 877-881
 proces, to faktorer, 877-880
 realisering af et bestemt formål, 533-538
 solengels, 925
 stadier, 729, 888-890
 under kontemplation, 920
 ved hjælp af devaessenser, 597
 vitalisering og udsendelse, 886-894
 væsener beskæftiget med, 694
- definition, 533
- delvis –
 opløste, årsag til sygdom, 892
 ubestemmelige, omgiver planet, 874
- devaer med i behandling af, to grunde, 655
- dobbelt, sendes af sted for at opfylde sin mission, 932
- dør på mentalplan, årsager, 916
- finder vej ind i større kraft- eller energistrømme, 919
- forbindelse med energi, 876-877
- formål, bestemt, 536
- frembringelse, 740
- funktion, 526-538
- fysisk fortætning, 887-888
- gigantisk –
 holdes i live og oplades, 869
 må nedbrydes og spredes, 869

- nedbrydning, fremmes af
 Hierarkiet, 870-871
 klar til at modtage astralt hylster,
 beskyttelse, 919
 konkrete, evne til at forme, ud-
 vikles af ego, 560
 kvalitet, udvikling, 535
 liv, 536, 887
 Logos', 544
 menneskelige –
 kama-manasiske, 536
 samlet mængde, fremtidig
 tendens, 873-874
 natur, 72
 nuværende, i cirkulation, beskri-
 velse, 72
 ondsksfulde eller destruktive,
 virker tilbage på deres skaber,
 932-933
 opløses af den tjenende, 875, 876
 opløsning, 551, 891
 opnåelse af fast fysisk form, 893
 på mentalplan, 916
 realisering af et bestemt formål,
 533-538
 redskaber for idéer, 530-533
 respons på vibration, 527-530
 resultat af to typer energi, 877
 rettet mod skabelse af det grup-
 pen ønsker, 874
 sendes af sted på mission, 875,
 876, 891, 916-918, 921
 skabes af menneske i 3 verdener,
 818-819, 868-877
 styres ved hjælp af begær og
 kærlighed, 876
 udstrømningsprocesser, forstå,
 535
 underlagt karmaloven, 535-536
 virke på astralplan, 925
 formulering, 535
 fødte sønner af Brahma, 357, 371,
 658
 guddommeligt, 583, 585, 849
 klima, omkring udtryk, 738
 kontrol, 877, 920
 kraft –
 bruges af ånden til at styre red-
 skaber, 158
 indvirker på andre, 819
 love, grundlæggende og sekundære,
 538-568
 magt, klar opfattelse af, 874
 manifestation, proces, 874
 menneskets, virkning på andre riger,
 819
 proces, egoiske impulser, 877
 realiseres gennem tale, 897
 sendt ud på en bestemt mission, 874
 strømme, styring, 874
 udtryk, aktivt, summen af, 68
 Tankesind – Tankesindet –
 4 stråler, i menneskets udviklings-
 proces, 133
 7 typer, 574
 abstrakt, funktioner, 388-390, 440-
 441
 aspekt, 266-267, 277
 betydning, 268
 det evolutionære, definition, 602
 devaer, 646
 »dræber virkeligheden«, 660
 gnist –
 ild, 72
 indpodning, 566
 guddommeligt, redskaber for, 646
 ikke reducere idéer til materialis-
 tiske begreber, 298
 ild. *Se:* Solild; Ild, tankesindet.
 intelligent, betydning, 843
 kosmisk, 70, 144
 menneskeligt, udvikling, 412-457
 natur, 311-340
 og hjerne, forbindelse udvikles
 gennem koncentration, 875
 sønner, psykisk syvdeling, 227
 universelt, 306, 319, 582-583
Se også: Manas; Sind.
 Telepati –
 definition, 204
 mental, bruges af store bygmestre,
 786
 Telepatisk samspil mellem aspiranter
 og disciple, 894
 Tempel, Salomons –
 bygge, virkninger, 867
 nedbrydning af, 814
 Teosofisk bevægelse, 563, 707
 Tetrakter, de omvendte, definition, 935
 Tid – Tids –

- bruges, som faktor i evolutionsplaner, 220
definitioner, 285, 287
faktor –
    plan udgår fra Logos' tankesind, 534
    ved reinkarnation, 733-734
findes ikke ude af manifestation, 88
grundlag for, 944
større perioder, 734
vil blive overskredet, 288-289
- Tilbagebetrækning –
gennem ikke-binding, 674
okkult, 672
plan, 149
på kosmisk æteriske planer, 690
Se også: Abstraktion.
- Tilintetgørelse, buddhistisk, definition, 77
- Tilpasningsevne, strålers, 412
- Tiltrækningskraft, alle undermenneskelige formers, 849
- Tjener, menneskeheden, må lære tankebygning, 874-876
- Tjeneste –
for –
    Logos, 267
    menneskeheden, krav, 885-886, 888
    gruppe-, egoets energi bruges bevidst til, 768
    ved hjælp af tiltrækningsloven, 897
    yde, 798-799, 800
- Tone – Toner –
egoisk, reaktion på, 728
hoved-, hjerte- og halscenters, 591
livets, 283
menneskes –
    påvirker bygmestres arbejde, 866
    udsendt på fysisk plan, stiger op til mentalplan, 914
menneskets, 283
mineralrigets, 474-475
planterigets, opdage og anvende, 475-476
selvets, 281
Solens, 283
stoffets, 474
synkronisering, 283
udsendt af ego, 859-860, 863, 864
ånd og stof udsender samme, 282-283
- åndens, 283
Se også: Lyd.
- Treenighed, logoisk –
2. person, udvikle essens af, 89
manifesterer sig gennem 7 andre væsener, 594
- Trekant – Trekanter –
3 –
    og kundalini, 154-157
    permanente atomer, 719, 720, 721
- af –
centre, 154-157, 183-184, 191
ild –
    på mentalplan, kerne i antakarana, 663, 665
    reduceres til en enhed, 663-664
Jorden, Mars og Merkur, 193-194, 382
Merkur, Venus og Jorden, 366
Venus, Jorden og Saturn, 194
Venus, Jorden og Solen, 625
Venus, Jupiter og Jorden, 365
- forbindelser, 1051-1053
kanaliserede kraftstrøm ind i systemet og frembragte vibrationer, 655
kosmisk, sand betydning, 741-742
kosmiske, Plejaderne, 625
kraft-, elektrisk, tre devaordener, 628-629
lys-, 746
manasisk –
    halscentret, pinealkirtlen og hypofysen, 156
    lys og ild trækkes til center, 665
pranisk, 121-122, 123, 127, 128, 143, 144, 154
række af, oprindelse i gruppes centrale sol, 625
synteseskabende, monadens, 191
systemisk, dannes, 714-715
- Triade –
lavere, 3 legemer med den der oplyser udgør mikrokosmisk tetrakt, 914
logoisk, manifesterede personer, spejl billede, 253
permanente atomer, polarisering i, 487
åndelig –

- aspekt, egoisk stråle afhænger af, 190
 bevidsthed, opnåelse, 487
 devaer, 612
 forening med lavere selv, 654
 grundlæggende lov der styrer, 553
 kraft, stimulerer menneskelige aktiviteter på fysisk plan, 878
 kærlighed i, buddhisk redskab, 559
 sammensmeltning med, 552, 566
 udtryk for tiltrækningsloven, 553
 under monade, 268, 269, 271, 304
 Triangel. *Se:* Trekanter.
 Trimurti, tredobbelt, nøgle til mysteriet om, 649
 Tropiske lande, praniske tilstande, 128
 Træ, deva, 821
 Trådløs kommunikation –
   hurtig udvikling, årsag, 832
   opdagelse, pga. responsvibration, 833
 Tuberkulose, elimineres i fremtiden, 751
 Tænkeevne, udvikling, 156-157
   Se også: Sind; Tanke; Tankesind.
 Tænker – Tænkere –
   3. øje åbnes, 921
   arvelighed, 493
   besjæles, på alle planer, 89
   brug af sanser, 197-199, 205, 207-209, 213-214
   definition, 350
   en dhyān chohan, manifestation, 108
   fremskredne, arbejde, 156-157
   guddommelig, definition, 319, 602
   i kausallegeme, 386, 480, 493, 741
   indre, bruger 3. øje, 920
   kan forme sin egen skæbne, 560
   sensitivitet, øget, 834
   trækker sig tilbage, virkninger, 108-109
   vilje og hensigt, intelligent udtryk, 670
 Tænkning –
   eller intelligens, en realitet, 250
   i gruppebegreber, almindeligt menneske ude af stand til, 716
   Se også: Tanke.
- Tærskelens vogter –
   aktiviteter, resultater, 872-873
   bygning, 873
   død, 871, 872
   en umulighed, tilstande, 872
   fodre, 871
   mennesker må klart se, 869
   nedbryde, metoder, 873, 951
   opløsning, fremkalde, 873
 Tåge omgiver menneskeheden, virkninger, 890-891
- U**
 Uddannelsessektoren, reformer, 752-753
 Udstrømmende kræfter, oprindelse til alt synligt og objektivt, 845
 Udstrømning – Udstrømninger –
   3 (tre), 116-119, 555-556
   3. –
     1. stråle, nedstigning til 5. plan, 555-556
     den magnetiske kontrols lov, arbejde, 553-554
     menneskeriget blev dannet, 553-554, 566
     sammensmeltning af åndelig triade og lavere firfoldighed, 566
 Udstråling –
   5 rigers, 982
   definition, 970
   menneskets, årsag, 848
   og cyklisk lov, 985-989
   planetens, årsag, 848
   Solens, årsag, 848
   virkninger, 78-79
   åndelig, 797
   årsag, 972-982
   Se også: Stråling.
- Udvikling –
   af –
     latente egenskaber, 753
     Logos' faste legeme, 597-598
   atomets, 41
   bevidst væsens, ved hjælp af deva-substans, studere, 631
   bevidstheds-, i 3 verdener, 598
   centres, 185-186, 214-218
   cyklernes plads i, 304-305

- devaers, fremskyndes, 839
 himmelsk menneskes, 200
 kronbladenes, den egoiske lotus',
 754-776
 krybdyrenes, 823
 linje, åndelige mennesker i dette
 planetsystem, 661
 menneskets –
 mål, 41, 241-242, 244, 547
 stråler vedrørende, 427
 trin, hvor det kan meditere og
 kontemplere, 920
 vital faktor, 426
 åndelig, 639
 monaders, 560-561
 objektiv, 274-275,
 periode, for fremskredent menneske, 746
 solsystemets, dualitet, 246-249
 subjektiv, 271-274, 276-277
 tankesindets, 74
 trin, kundaliniildens devaer, 834
 åndelig, 578
 åndens, 76, 757
Se også: Evolution.
- Udviklingsmuligheder, ingen livsenhed
 går glip af, 832
- Udviklingsvejen –
 kærlighedsmonader, 558-559
 lettere adgang til, 439
 periode, 283
 ånd trækker sig tilbage fra, 283
Se også: Evolutionsvejen; Vej.
- Udødelighedens hav, 119
- Udånding –
 den store, **AUM**, 817-818
 impuls, bølger af energi, 819
 logoisk, 1. plan, lyden **A**, 849
 under, devaer tiltrækkes og udfører
 deres bygningsarbejde, 151
- Udermenneskelige riger, 3, mål, 955
- Underplan –
 4. –
 astralplanets, 135, 418
 betydning, 555
 buddhisk magnetisk kontrol, 545
 fysiske, 359, 419
 mentalplanets, 134, 135, 140, 419
 styres af 4. stråle, 555
 5., på hvert plan, betydning, 555
 påvirkes specielt af stråleherre med
 samme navn eller nummer, 662
- Underrace –
 6., 4. delrace, katastrofe, 450
 ny, kommende, 440-441, 450
- Undervisning –
 af unge, 522-523
 metoder, grundlæggende ændring,
 752-753
- Undfangelse, på fysisk plan, 860
- Universel bevidsthed, 671
- Universelt tankesind, 306, 319, 582-
 583, 761
- Universet er flydende, 942
- Uranus –
 natur, 397
 stimulering, 354, 735
 syntesesystem, 372, 722
- V**
- Vand –
 betydning, 918
 devaer, 838-839
 energi, udnyttes til gavn for men-
 nesket i fremtiden, 836
 feer, 840
- Varme –
 aktiv, 67, 79, 124
 først er der, 315
 indre, frembringe, 78, 79
 latent, 67, 71, 79, 97, 127
 natur, 743
 stråler, oplagre og sende videre,
 81-82
 virkninger, 78-79
- Varuna –
 devaherre, 826
 forbindelser, 826
 indkaldt til Hierarkiets rådskammer,
 838
 redskab, 620
 status, 598, 602, 635, 826
 udstrømning fra Neptun, 826
 udvikling, 622
- Vegetation, ensartet, og frugtbarhed,
 128-129
- Vej – Vejen –
 5., strålevejen, 1150-1153, 1163
 befrielsens, 732
 det –
 absolutte sønneskabs, 1154, 1167

- magnetiske arbejdes, 1135, 1138-1143, 1158-1159
 indvielses-, kosmisk, 713
 jordtjenestens, 1135, 1136-1138, 1155-1157
 kosmisk, for himmelsk menneske og Logos, 308-309
 Sollogos', 1153-1154, 1165-1166
 stråle-, 1150-1153, 1163-1164
 til Sirius, 1135, 1147-1150, 1162
 uddannelse til planetarisk logos, 1135, 1143-1147, 1160-1161
 venstre- og højrehånds-, begyndelse til, 632
Se også: Venstrehåndsvejen.
Se også: Evolutionsvejen; Indvielsesvejen; Udviklingsvejen.
- Veje –
 7, der åbner sig for en mester, 689
 kosmiske, 7, natur, 1133-1154
- Venstrehåndsvejen, 605, 628
- Venus –
 2. klode, 476
 5. runde, 304
 aktivitet ved individualisering, 658
 ansvarlig for tankesindets ankomst til jordkæden, 345
 er Jordens andet jeg, 303
 forbindelse med Jorden, ligger skjult i nummer, 304
 forvandlingsproces, 394
 gav impuls som fremkaldte tankesindets gnist, 559
 hellig planet, betydning, 303
 herre, legemliggør 5. hierarkis funktion, 658
 indflydelse, 163
 indvier, den ene, kom fra, 362, 366
 Jorden og Saturn, trekant, 194
 Jupiter og Jorden, esoterisk trekant, 565
- kæde –
 i vores system, 366
 Planetlogos kom fra, 378-380
 store væsener fra, grundlagde det okkulte hierarki, 378
 logoisk center, reaktion på hjertestimulering, 644
 menneskehed, 363
 og jordkæden, 363-372
- planetarisk logos, tog indvielse i 5. kæde, 380
 planetsystem, grupper af egoer fra, 777
 punkt hvor logoi skiller sig af med fast fysisk legeme, 723
 smelter sammen med Merkur, Uranus og Neptun, 397
 status, 296, 561, 644, 692
 stimulerer manas i jordkæden, 373
 svarer til hjertecenter, forbindelse med andre hjerteaspekter, 194
- system –
 arbejde, 364, 692
 herre, forbindelse med himmelsk menneske og jordkæde, 363-366
 i 5. runde, 363
 Jorden og Solen, trekant, Solens hjerte virker gennem, 625
 kæde og klode, overensstemmelse, 378
 kærlighedssystem, 563
 logos i midlertidig krafttrekant, 366
 og kæde, impuls påvirkede, 372
 polariseret i forhold til jordsystemet, 368-370, 372
 slagmark, 385
 udvikling, 370
- Verdens –
 harmoni, ud af nuværende kaos, 838
 herre. *Se:* Herre, verdens.
 perioder, 7, udgør 1 runde, 88
- Vibration – Vibrationer –
 4, lys, lyd og farve, 330, 332
 bevidstheds-, 499
 bringes i harmoni med solengels, 872
 bølger i levende substans, 607
 ensartet, i system, 129
 faktor, i forbindelse med lyd og farve, 863
 manifestation af 2. aspekt, 499
 relationer, 330
 systemiske og kosmiske, 3 laveste, 603
 ønsket, nås ved fuldendt syntese, 71
- Vibrationssfærer, 3, fungerer som en enhed, 931

- Viden –
 al, vedrører energi og dens brug
 eller misbrug, 801
 eksoterisk og esoterisk, 291-294
 tilegnelse af, 812
Se også: Kundskab.
- Videnskab –
 anerkendelse af æterlegemets ek-
 sistens, 111-112
 arbejde hidtil, 843
 arbejdshypotese, love for et væsen, 753
 belivelse af permanente atomer, 578
 eksoterisk, opdagelser og udvikling,
 605-613
 erkendelser, 602-603
 kundalini stimulerer forskeres ob-
 jektive arbejde, 302
 moderne, opdagelser, 841
 mål for bestræbelser, 85
 og religion, ønskes forenet, 636-637
 opdagelser, 948
 psykologiens, 748-752
 på vej ind på byggende devaers do-
 mæne, 857
 selvets, 877
 studerende, vil samle opmærksom-
 heden om æterlegemet, 456
- Videnskabsmand – Videnskabsmænd –
 astronomer, opnår fuld erkendelse,
 1042
 fremtidige arbejde, 427, 440, 605,
 842-844
 moderne, situation nu og i fremti-
 den, 940
 opdager atomets natur, betydning,
 845
 tilnærmelse til virkeligheden, 970
- Vilje –
 aktivitet, selvbevidst væsens samle-
 de, 350-351
 aspekt –
 af tankeform som skal bygges,
 930
 avatarers, betydning, 708
 danner juvel i lotus, indre elek-
 trisk energicenter, 929
 energier, skjulte, åbne for, 804
 frembringer årsag, 739-740
 i 3 verdener, 936-937
 og skabelse, 882-897
- bevidsthed, Sollogos', 147
 central, vibration, når frem til ato-
 mar trekant, 720
 definition, 334
 dynamisk –
 egos, underkaste sig, 876
 ild, omdannes, 314
 egoets, formidles til fysisk hjerne,
 882
 egoisk –
 anvendelse, 916
 overføres til fysisk hjerne, 877
 elektrisk ild, 334
 energi, former central kerne, 931
 forbindelse med manas, 350-351
 forskellig fra begær, 319
 gruppe-, erstatter begærimpuls, 716
 guddommelig, i menneske, 882
 Guds, formidlere, ophavsmænd til
 devasubstansens aktivitet, 819
 handling, bevidst, Logos', 780
 intelligent –
 eller ordnet hensigt, et væsens,
 337-340
 forbinder monade med person-
 lighed, 72
 udgår fra kosmisk mentalplan,
 571
 kosmisk, udvikling, 309
 kronblade aktiveres, 765
 livs-, 163
 logoisk, omdannes, 649
 offer-, 760
 og –
 begær –
 iboende væsens, udførelse,
 316
 kraftudstrålinger, 929
 ordnet hensigt, 350-352
 ren, 250
 Sollogos', 743
 styrke, misbrug, 145-146
 større bygmestres, 780
 til at handle, 713
 typer, 685
 udtrykkes gennem deva- og menne-
 skeevolution, 627
 visdom og aktivitet, en sollogos', 316
 åndelig, anvendelse, 192
Se også: Hensigt.

- Vilje-begær, årsag til inkarnation, 740
- Vilje-til-at-være –
 det universelle tankesinds, 319
 elektricitet viser sig som, 314
 i fast fysisk inkarnation, legemliggørelse, 654-655
 impuls, 649
 Logos', 655
 påvirkning af stof, resultat, 740
- Viljen-til-at-leve, 108, 163, 226
- Violet –
 buddhisk plan, 329, 351
 forvandling, til blå, 151
 vibration, 837
- Visdom –
 buddhi, 334
 drage, manifestation, 189
 gennem fortolkning, 110-111
 grundbegreber, offentliggørelse, 462-464
 grundlag for, 843
 guddommelig, stråle, 161
 kvaliteter, 7, frembringelse af kumaer, 227
 manifesteres objektivt, 189
 religion, udbrede kendskab til, anbefales, 613
- Visdom-kærlighed, 7 typer, 227
- Vishnu –
 2. logos, 161-163
 aktivitet i dette 2. solsystem, 945
 aspekt, 188-189, 681-682, 818, 848, 930, 940
 aspekt, tone, 7 bogstaver, 228-229
 centre –
 energiformidling, 846
 formidlere udgør, 846
 cykler, 573
 den store sanger som skaber med sin sang, 896
 fysisk udtryk, 104-105
 guddommelig inkarnation, 189
 halscenter, hjertecenter og hovedcenter, 846
 kraft, 944, 959
- Vishnu-suryaaspekt, 616
- Visualisering –
 af tankeform der formodes at legemliggøre egoisk hensigt, 915
 evne, opøves, resultat, 924-925
- Vitalitet –
 beliver alle begærelementaler, 620
 legeme, brændpunkt i hver organiseret form, 842
 sammenhængende, i menneskelegeme, 315-316
- Vogter, Den tavse –
 hensigter og planer, 813-814
 i kosmos, hemmelighed om, afsløres, 804
 vagt, mysterium, oprindelse, 406
- Vogtere, indivielsesritualernes, 607
- Vulcan –
 arbejde på, 672
 forvandling, 394
 og Neptun, i opposition, 564
 system, 692
 udvikling af manas, 394
- Vulkan – Vulkaner –
 ildvæsener, 92
 lyd og farve, 474
 udbrud, 834
- Vækst, vital, kilde til, 317
- Væsen – Væsener –
 7 planet-, 86
 cellers besjælende liv, 300
 holder gruppen sammen i en syntese, 298
 højtudviklede, tilsynekomst, metoder, 698
 iboende –
 erkendelse, gradvis voksende, 300
 mærker tiltrækning fra sit eget selv, 162
 vilje og begær, udførelse, 316
 jord-, syntese på fysisk plan, 316-317
 planet-, involutions skabning, 414
 sammenfatter grupper, vedrørende åndsaspektet, 300
- Væv –
 adskillende –
 renses med ild, 158
 trænge igennem, 123
 æterisk –
 barriere, 106
 beskrivelse, 865
 bestanddele, 121
 definition, 865

eksistens ophører, 110
 forbrænding, 130
 funktion, 126
 gennembrændes, 487, 622
 logoisk, trænge igennem, 106
 nedbrydning, 145, 552
 passerer af planetariske logoi,
 134
 planetens –
 beskytter, 856
 bortbrændes gradvis af kunda-
 lini, 220
 bygmestre, 855-856
 finhed, 886
 forstyrrelser giver problemer,
 126
 fortykkelse, 129-130
 fortæres af ild, 487
 her findes alt hvad der sker på
 Jorden, 934
 materialisering, opretholdelse
 og nedbrydning, 855-856
 revet i stykker, 613, 797
 trænge igennem, 123, 125
 udgør ikke længere en barriere, 732

W

Wesakfest, 703-704

Y

Yajamana, definition, 667

Z

Zodiak –
 konstellationer og stjerner, virkning
 på vores solsystem, 737
 tegn, karma omfatter monader, 963
 Zodiakalsk stimulering af devasub-
 stans, 637

Æ

Ægteskab – Ægteskaber –
 forbindelse, omgåelse, årsager,
 834-835
 fysisk, reaktion mod, ild ansvarlig
 for, 834
 kosmisk –
 fremkaldes, 491
 mellem Helligånden og jomfru-
 moderen, 841-842

love, vil blive ændret, 835
 mislykkede, vil gradvis dø ud som
 følge af ny viden, 739
 Ægteskabelige problemer, elimination,
 751-752
 Ærkeengle, 7 (syv), 242
 Æter – Ætere –
 4 –
 fysiske, i solsystemet, 326-327
 mennesket opnår bevidstheds-
 kontinuitet når det behersker, 140
 4., 135, 322, 327-328, 359, 418-
 419, 475, 477
 4. –
 brug, 466
 forbundet med farve, 322
 forstå, værdifuldt, 475
 fysisk – fysiske –
 astrallegemet koordineres, 140
 kendetegn, 327-328
 overensstemmelse med 4. kos-
 miske æter, 323
 herredømme, 475
 kendetegn, 327-328
 kosmisk – kosmiske –
 buddhisk plan, 329, 1004
 manasaputraer på, 648
 og 4. fysiske, 322-323
 vibration, middel til overfø-
 ring, resultater, 644-645
 Se også: Buddhisk plan.
 studere, 123, 135
 atmisk plan, 592
 elementaler, 836-858
 studere, 327-329
 typer, 103, 132-151, 327
 Æterisk – Æteriske –
 center – centre –
 5, virkning på legemets form,
 733
 alle menneskers, bygmestre
 udgør, 844
 beskrivelse, 122
 brændpunkter for aktiv kraft, 513
 definition og funktion, 792
 firdimensional tilstand, forud-
 sætninger, 796-801
 gruppe menneskers, udgør kraft-
 centre i gruppecenters større
 kronblade, 795

kronblade, 609, 792-817
 menneskets –
     belives, 599
     plan, 583
 redskaber til optagelse af prani-
     ske væsker, 127
 rod-, kundaliniild i, 610
 stimulere til egoisk kontakt, 800
 deva. *Se:* Deva, æterisk.
 dublet –
     af alt hvad der er manifesteret,
         735
     devaer, 849-858
 hylster –
     formål, 731
     funktioner, 123
 kanal, 154
 legeme – legemer –
     adskiller de forskellige former
         for ild, 145
     alle synlige og håndgribelige
         formers, oplades og bygges af
         devaer, 848-849
     atomer spredes og vender tilbage
         til oprindelig tilstand, 150
     bedre egnet i fremtiden, 446
     belives, vigtigt øjeblik i reinkar-
         nerende egos arbejde, 731
     beskrivelse, 103
     beskyttende funktion, 142-147
     betydning, 843
     bygmestre, 606
     devaer udgør alle manifesterede
         formers, 840-841
     forstyrrelser, 125-131
     funktion, 114, 120-131, 729
     menneskets, konstruktion, 865
     natur, 102-110
 og –
     død, 108-109, 121, 147-152,
         417, 865
     prana, 101-151
     planetarisk, forstyrrelser, 126
     planeter, studere, 735-736
     renset og forædlet, 144
     studere, i fremtiden, 456
     trækkes tilbage gennem hoved-
         center ved død, 151, 865
     udsagn, 105-106
     vitalitet, 612-613

overfyldning, virkninger, 129-130
 plan – planer –
     4., rummer nøgle til beherskelse
         af stoffet, 140
     definition og synonymer, 836
     kosmiske, betydning, 136
     sygdomme, 126, 129-130
     tilsynkomst af 7 centre, 493
 redskab – redskaber –
     rasende ild, 848
     sygdomme, mikrokosmos og
         makrokosmos, 126
     sønderrives og ødelægges, 146
     tilbagetrækning af liv fra, 147-
         151
     undslippe fra, 135
 stadium under formbygning, betyd-
     ning, 728-729
 stof –
     brændende, akasha, 314
     ødelæggelse i mennesket, resul-
         tater, 129
 syn –
     anerkendes af videnskaben, 735-
         736
     kosmisk, Sollogos har udviklet,
         779-780
     udvikling, 438, 456, 837-838, 844
 trekant, af centre, 121-122, 123,
     128, 143, 144
 udstråling, 79
 underplan, 4., betydning, 123, 417-
     418
 vitalitet, 642
 væv –
     planetens, ødelæggelse, 130
     solsystemets, 121
Se også: Væv.

Ø

Øje – Øjne –
     3. –
     belivelse, 823
     beskaffenhed, 922
     bruges under kontemplation, 920
     dannelse, 922-925
     evner, 923
     forbinder, 1030-1031
     funktioner, 883-885, 891-892,
         920, 921

genopdagelse, kommende, 921
 hvid magikers tegn, 923
 sender tankeform af sted, 921
 studere, 823
 synonymer, 921
 udvikling, 924-925
 åbning af, 823, 834, 921, 922
 altseende, Guds, 823
 funktioner, 876
 fysisk – fysiske –
   bruges til at stimulere tanke-
   former, 892
   udvikling, 612
 menneskets –
   evne til at styre kraft, fremtidig
   opdagelse, 921
   instrument for igangsættende
   energi, 876
   modtager impulser, 823
 Shivas, 822-823, 921-922
 Øre, indre åndelige, brug, 474

Å

Ånd – Ånder –
   7, foran tronen, 242, 594, 595
   adskillelse fra form, 229
   aspekt, idé i forbindelse med, 300
   befrielse, 124, 145, 155, 307, 834
   bestræbelser, 162
   brug af sjæl eller ego, 757
   definition, 607, 808
   elektrisk ild, 1121-1168
   fødested og befrielse, 124
   indre, åbenbares, 577-578
   liv, vurdere, 76
   nedstrømning, 144, 145, 155
 og –
   form, 287
   stof –
     blandes, 241
     blev bragt sammen i makro-
     kosmos, resultater, 192
     forening på mentalplan, resul-
     tat, 657
     okkult ægteskab, 632
     slagmark for, 251
     syntese, kræfter der står for,
     566
     tiltrækning, 283
 planet- –

definition, 127
 på evolutionsbue, kan frit passere
   afgrænsning, 126
   Se også: Logos, planetarisk.
 styrer stofredskaber, 158
 tilpasning af stof til, 73
 tone, 283
 trækker sig tilbage til kosmisk
   center, 77
 udstråler lys og varme, 240-241
 udvikling, 76, 757
 virkning på ånd, 283, 287
 Ånd-stof, manifestationens grundlæg-
   gende substans, 611
 Åndelig – Åndeligt –
   center i hjerte, opmærksom på, 797
   indsigt, periode, 577
   kraft, formidles fra buddhisk plan, 455
   liv, virkning på centre, 924
   rige, overførsel til, resultat, 502
 År 1966, og resten af århundredet,
   periode, forudsigelse, 702-707
 Årsag, relation til dualitet, 739-740

[side 1273]

Arkanskolen giver interesserede mulighed for at uddanne sig til disciple, som opfylder den nye tids krav.

Den tidløse visdoms principper tilegnes gennem esoterisk meditation, studium og tjeneste som livsform.

Arkanskolens studiemateriale foreligger ikke på dansk, men forefindes på hovedsprogene.

Skriv til en af nedenstående adresser efter nærmere oplysning.

Arcane School
Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
England

Ecole Arcane
1 Rue de Varembe (3e)
Case Postale 31
1211 Genève 20
Schweiz

[side 1274]

Alice A. Bailey bøger på engelsk

The Consciousness of the Atom
The Destiny of the Nations
Discipleship in the New Age, Vol. I
Discipleship in the New Age, Vol. II
Education in the New Age
The Externalisation of the Hierarchy
From Bethlehem to Calvary
From Intellect to Intuition
Glamour: A World Problem
Initiation, Human and Solar
Letters on Occult Meditation
The Light of the Soul
Problems of Humanity
The Reappearance of the Christ
The Soul and Its Mechanism
Telepathy and the Etheric Vehicle
A Treatise on Cosmic Fire
A Treatise on the Seven Rays:
    Vol. I Esoteric Psychology
    Vol. II Esoteric Psychology
    Vol. III Esoteric Astrology
    Vol. IV Esoteric Healing
    Vol. V The Rays and the Initiations
A Treatise on White Magic
The Unfinished Autobiography
The Labours of Hercules
A Compilation on Sex
The Animal Kingdom (A compilation)
Death: The Great Adventure (A compilation)
Ponder on This (A compilation)
The Seven Rays of Life (A compilation)
The Seventh Ray – Revealer of the New Age (A compilation)
Serving Humanity (A compilation)
The Soul, The Quality of Life (A compilation)
Master Index of the Books of Alice A. Bailey